ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

၁တ္တုတ္တိုး။

နဒေမာတာသေ၊ဘာဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္မာသမ္ဗုद္ဓသေ၊
နဒေမာ တာသေ ဝမ္မသေ၊သ္ဝာက္ခာ တာသေ၊သန္ဒိဋ္ဌိကသေ၊
နဒေမာ တာသေ သံဃသေ၊ သုပ္ပဋိပန္နသေ ဥဇုပ္ပဋိပန္နသေ၊

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၄၉-အဓိမုတ္တဇာတ်ကြီး၊

ဝိသတိနိပါတော၊ဝိသတိနိပါတ်၌၊ယဉ္ဇတ်ဝါတိအာဒိကာ၊ယဉ္ဇတ်ဂါ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက် တော်ရှိသော၊ အာပရဲသား၊ တပါးသော၊ အဓိမုတ္တဇာရသား၊ အုဓိမုတ္တ မသေရ၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အလုံးမှ၊ ဤအဓိမုတ္တမသေရ်သည် သည်း၊ဝုရိမဗုဒ္ဓသားရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘာဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊ အဇ္ဇဒသမိသား အဇ္ဇဒသမိအမည်ထောက်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာယလ၊ ဃက်ဘက်တော်၌၊ ဗိဘဝသမ္ပန္နေ၊ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုလေ၊ အာဟ္ဝီးနှိုးဇွတ်ဘွား၊ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အားဖြစ်သို့၊ပဋ္ဌော ရောက်သည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗဂိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံ သည်ရှိသော်၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းသံဃာကို၊ဥပဋ္ဌဟန္တော၊လုပ်ကျွေး လျက်၊ မဟာဒါနာနိ ကြီးစွာသောအလှူတို့ကို၊ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ထိုသူ ကြွယ်သည်၊တောနုဝုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဌော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ မှုမထွဋ် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဂါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောခေါ်၌၊ အာ ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သံဝိဇ္ဇေရသား၊သံဝေဇ် မသေရ၏။ ဘဂိနိယာ၊နှစ်မယား၏၊ကုဋုမ္ဗိယာ၊ဝမ်းမှ၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ အာသား၊ထိုသူ

အား။ အဓိမုတ္တေ္ပါတိနာမံ။ အဓိမုတ္တဟူသောအမည်သည်၊ အပေါဘယ်၊ ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုအဓိမုတ္တသည်၊ ဝယပ္ပဒေတ္တာ၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိ သော်၊မာတုလတ္တေ့ရသော၊ ဦးရိုးဖြစ်သောမထေရ်၏၊ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရှင်ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊သာမဏေရတူမိယံ်ယော၀၊သ်ာမဏေကာအဖြစ် ၌သာလျှင်ငြိတောဝ၊တည်လျက်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ။တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။

လောကနာထမှ၊ လူတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ အတ္ထဒဿိနု ရဟတ္တမေ၊အတ္ထဒဿီဖြတ်စွာဘုရားသည်၊နိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည် ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃံ၊ဟန်းသံ၊ဃာကို။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊လုပ်ကျွေးပြု၊ ။ဥဒုဘုတံ၊ဖြောင့်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊ သံ၊ဃံ၊သံ၊ဃာကို၊နိမန္တေ တွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊ဥန္ဓ(နှာ)ကြီးဖြင့်၊မဏ္ဍပ်၊မဏ္ဍပ်ကို၊ကတွာ၊ဆောက်လုပ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ဖြာသော၊သံ၊ဃံ၊သံ၊ဃာကို၊ဘောဇေသိ။ ဆွမ်းကျွေးပြု၊ ဒေ၀ဒ္ဒံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊အထ၊ ထိုမှတပါ၊ မာနဿံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ ယံ်ယံ်ယောနိံ၊ အကြင်အကြင်အမျိုးသို့၊ဥပပဇ္ဇာမိ၊ကပ်၏၊တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုနတ်လူမျိုး၌ သင်္ဘော၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သတ္တေ၊သတ္တ၀ါတို့ကို၊ အတိ၊ဘော၊မိ၊သာလွန် ၏၊ဆုံ၊ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ဝုညကမ္မသ၊ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး တည်း။ ။အဗ္ဘာရုသေကပ္ပသတေ၊ တထောင်ရှစ်ရာ ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊သို့အခါ၌၊ ယံ်ဒါနံ၊အကြင်အလှူကို၊ အဒဒိ၊ပေးလှူပြု၊ တတော၊ထို အခါမှ၊ဟကုတိ၊စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိဘ၀ကို၊ နာဘိ၊ဘာနာမိ၊မသိစာကူး။ ဆုံ ဖလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ဥန္ဓ(ဒ)ါနသ၊ကြီးအလှူ၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း။ ။ မယ္ဘံ၊ငါသည်၊ ကိ၊လေသာ၊ကိ၊လေသာတို့ကို၊ ဗျာ၊ပိ၊တာ၊ဇုတ်ကြည်း၊အပ် ကုန်ပြီ။(ပ)၊ဇဋ္ဌသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံ၊အမတ်ကို၊ကတံ၊လိုက် နာပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ။ဆုတ်၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တံ၊ပန်၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍၊ သမာ၊ပတ္တိ ဘုရေန၊သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိ၊နာ၊မေ၊ဇော်၊လွန်စေလျက်၊ ဥပသမ္ပဒ် ဝုကာ၊မော၊ပဋ္ဌင်း၊ခံလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာ၊တာ၊ရံ၊ယေ်တော်ကို၊အာ၊ဝုဏ္ဏိ၊သာ ဝိတိ၊ပန်ကြား၊ခဲ့ဟူ၍၊မာ၊ဝု၊အာ၊ဝိ၏၊ သန္ဓိက၊အထံ၌၊ ဂ၊ဆ္ဆ၊ဇော်၊သွား သည်ရှိသော်၊ အ၊ဇ္ဇ၊ရေ၊မ၊ဂ္ဂေ၊ခရီး၊အကြား၌၊ဒေ၀တာ၊ယ၊နတ်အား၊ဗလိ၊ကမ္မံ ဗလနတ်စာ၊ကျွေးခြင်းကို၊ ကရေ၊ဟတ္ထံ၊ပြုခြင်း၊အကျိုး၌၊ မံ၊သ၊ပ၊ရိ၊ယေ၊သ၊ နုံ၊

အသားရှာခြင်းအကျိုးငါ၊စမ္ဘေနှိုတိ၊လှည့်လည်ကုန်သော၊ပဋ္ဌသတေတိ။ ငါးရောကုန်သော၊ စောရေတိ၊ခိုးသူဘို့နှင့်၊သမာဂန္ဓီ၊ ပေါင်းဆုံခြင်း၊ စော ရာစ၊ခိုးသူဘို့သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုအဝိမုတ္တိသာမဏေကို၊ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဖမ်းကြ၊ကုန်၏၊ဒေဝတာယ၊နှတ်အား၊ဗလိ၊ပူဇော်သကာသည်၊ဘဝိသတိ ဖြစ်သတ္တံ့၊သေ၊ထိုအဝိမုတ္တိသာမဏေသည်၊ စောရေတိ၊ခိုးသူတို့သည်၊ ဂတိတေ၊ဖမ်းရာ၌လည်း၊အဘိတော၊မကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အနေ၊ဘို့ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိတဲ့၊ ဝိပ္ပသန္နမုခ၊ခါ၀၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာရှိသည် သာလျှင်၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ တံ၊ထိုအဝိမုတ္တိသာမဏေကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ စောရ၀ါမဏိ၊ခိုးသူကြီးသည်၊ အနေ၊ရိယ ဘုရားတစ်ဦး၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ် သောအံ့ဘွယ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပသံသနော၊ချီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ငါတို့သည်။ ယညတ္ထံ၀ါ၊နှတ်တို့အား၊ပူဇော်ခြင်း ဗလိနှတ်စားပြုခြင်း ဌာလည်းကောင်း၊ ဓနတ္ထံ၀ါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို ဆောင်ခြင်း အကျိုးငါ လည်း ကောင်း၊ ယေသေ၊ဟေ၊အကြင်သတ္တ၀ါတို့ကိုး၊ဝုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဟနေ၊မ၊ သတ်ဘူးပေကုန်၏၊အ၀ေသေ၊ငါတို့သည်ဖမ်းယူအပ်သောတယောက် သောသတ္တ၀ါကိုထား၍ ကြင်းသောသတ္တ၀ါကို၊ ဟနေ၊ယ၊ သတ်သဖြင့်၊ ဘယံ၊သေ၊ဘေ၊သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယေန၊အကြင်သေ၊ဘေ၊ဖြင့်၊ ဝေ ဒနို့စ၊စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်လည်း၊တုန်လှုပ်ကုန်၏၊ ဝိလ၊ပန်တို့စ၊ အရှင် အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင်တို့အား ဤမည်ဤမည်သောဥစ္စာကိုပေး၊ပါကုန်အုံ့ ကျွန်ုပ်ပြုပါကုန်အုံ့အစရှိသောစကားကိုဆိုကုန်လျက်ရောင်ရှမ်းကုန်၏၊ ၊ ယောတ္ထံ၊အကြင်သင့်ကို၊ အ၊မှတိ၊ငါတို့သည်၊ ဒေ၀တာယ၊ နှတ်အား၊ ဗလိကမ္မတ္ထံ၊ ဗလိနှတ်စာကိုပြုအုံ့သောဌာ၊သ ဆုတ်ကို၊ချလို ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အပ်သောသနဲ့လျက်တို့ဖြင့်ပြိမ်းချောက်အပ်၏၊ တ၊သ တေ၊ထိုသင်အား၊ဘိတတ္ထံ၊ကြောက်သောအဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိခဲ့တကား၊ တ၊သတေ၊ ထိုသင်အား၊ ဘိ၊ယျာ၊ လွန်စွာသော၊ ဝ၊ဏ္ဏော၊ မျက်နှာ အသွင်းသည်၊ ပသီဒတိ၊ အတိုင်းထက်အလွန်ကြည်ညိုသွပ်ရှိ၏၊ ဝ၊ဌ်ံ၊ အရှင်သည်၊ ဝေ၊ရှေ့ပေး၍သို့သားဘောရှိသော၊ မဟာ၊ဗ္ဗယော၊ ကြီးသောသေ ဘေ၊သည်၊ဥပ္ပန္နကာ၊လေပါ၊ဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ကသ္ပ၊အာ၊ယပ်ကြောင့် နုပရိ၊ဒေ၀သိ၊မင်ကြွေ၊တိသနည်း၊ ဣတိ၊၍သို့၊ နေ၀ါသာ၊ နှစ်ခုသောဂါ ထာတို့ကို၊အာ၊ဘာသိ၊ဆို၏၊တ၊ဣ၊ထိ ဂါထာတို့၌၊ ယညတ္ထိ၊ယ်ိ၊ယညတ္ထံ၀ှ သည်ကား၊ယ၊ဇနတ္ထံ၊ယ၊ဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငါ၊၀ါ၊တနည်းကား၊ဒေ၀တာ ခုံ၊နှတ်တို့အား၊ ဗလိကမ္မ ကရ၊ထာတ္ထံ၊ ဗလိနှတ်စာပြုအုံ့သော အကျိုးငါ၊

၀ါသနာဒြါ၊၀ါသနာဒြါသည်၊ဝိကပ္ပနတ္ထော၊အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိ၏၊ဝန်တွန်နှိ
ဝန်တွန်ဟူသည်ကား။ သာပထေယျ ဟာရကာတ္ထံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို ဆောင်ခြင်း
အကျိုးငှါ၊ယေဟာနာမမယံဝုရေတိ၊ ယေဟာနာမမယံဝုရေ ဟူသည်ကား။
ယေသတ္ထော၊အကြင်သတ္တ၀ါတို့ကို။မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ။ရှေးဦး၊ဟာနိ၌၊
သတ်ကုန်ပြီ၊ ဆုံး၊ ဤဟာနာမဟူသောဝုဒ်သည်၊ အတိတ်ကာလ၊ အတိတ်
အနက်၌။ဝတ္ထုမာနဝစနံ၊ဝတ္ထုမာန်ဝိဘတ်သက်သောဝုဒ်တည်း။ အ၀ေ
တိ၊အ၀ေဟူသည်ကား။ အာသေအသေရိကော၊အလိုဆို့လိုက်သည်
တို့ကို၊ကတ္တာ။ပြု၍၊တန်ခိုး၊ဘံဟူသည်ကား။ တောသ၊ထိုသူတို့အား။ အ၀
သောသန္ဓိ၀ိ၊အ၀သောသံဟူ၍လည်း၊ပါဠေါ၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊အမှေပါ၊ငါတို့သည်
ဟေတေသု၊ ဖမ်းယူအပ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ကော်၊ တယောက်သော
တံ၊သင့်ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍။ အ၀ေသသာနံ၊ကြွင်းကုန်သောသတ္တ၀ါတို့
ကို၊အယမေ၀ါ၊ဤသည်သာလျှင်။ ပါဠေါ။ပါဠိတည်း။ဘာ၊ဘံဟောတိ၊
ဘယံဟောတိဟူသည်ကား၊ မရဏဘယံ၊သေခြင်းမှကြောက်ခြင်းသည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယေနတောဝေ၀ေန္တိ၊ဝိလပန္တိတိ၊ယေနတောဝေ၀ေန္တိ၊ဝိလပန္တိ
ဟူသည်ကား၊ စိတ္တုတ္တြာသေနုပိတ်ဆို့ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေ၀ေန္တိ၊ ကုန်
လွှင်ကုန်၏၊သောဒိ၊အရှင်၊ကုမာရက၊အရှင်တို့အား။ဆုဒ္ဓိဒ္ဓ၊ဤမည်ဤမည်
သောဥစ္စာကိုလည်း၊ဒဿာမ၊ပေးကုန်အံ့၊ဒါသာ၊ကျွန်တို့သည်၊ ဘ၀ိဿာ
မ၊ဖြစ်ပါကုန်အံ့၊ဆုတိအာဒိကံ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝဒန္တာ၊ဆိုကြ
ကုန်လျက်။ ဝိသပန္တိ၊ရောင်ရှမ်းဖြည့်တမ်းကုန်၏၊တ ဿ ဘေတိ၊ တ ဿ
ဘေဟူသည်ကား။ယောတွံ၊အကြင်သင်သည်၊ဒေ၀တာ၀ဟလိကမ္ဗတ္ထံ၊နတ်
တို့အားဗလိနတ်စားပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ဧ၀ိ၀ိတာ၊အသက်မှ။ ၀ေါရောပေတု
ကာမေတိ၊ ချခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊ ဥက္ခိတ္တာသိကေတိ၊ ချိန်ဆပ်သော
သန်လျက်ရှိကုန်သော၊အမှေတိ၊ငါတို့သည်။ သန္ဓန္ဓိတ ဿ၊ပြိမ်းချောက်
အပ်သော၊တော၊သင်အား၊ဘိတတ္တန္တိ၊ဘိတတ္တံဟူသည်ကား၊ဘိတ၀ာ
၀ေါ။ကြောက်သည်၏အဖြစ်သည်၊ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယေနတောဝေ၀ေန္တိ၊ဝိလပန္တိ
ဤသည်ကား။ အကြောင်းအနက်တည်း။ ဘိယျောဝ၀ဏ္ဏောပသီဒတိတိ၊ ဘိ
ယျောဝ၀ဏ္ဏောပသီဒတိဟူသည်ကား။ ပကတိ၀ဏ္ဏတော၊ ပြကတေသော
အဆင်းထက်၊ ဥပရိ၀ိ၊ အလွန်လည်း။ တော၊သင်၏၊ မုခ၀ဏ္ဏော၊မျက်နှာ
အဆင်းသည်၊ ဝိပ္ပသီဒတိ၊ကြည်လင်၏၊ ကိ၊ ချမ်ပြဦးအံ့၊ ထေရသ
ဟ၊ထရ၏အား၊တ ဒါ၊ ထိုအခါ၌၊သစေ၊အကယ်၍။ ဆုမော၊ဤခိုးသူဟူသည်
မာ၊ရသည်နှင့်၊သက်ကုန်သတ်.သည်ဖြစ်အံ့၊ဆုဒါနေ၀၊ ယ၊ခုအခါ၌သာလျှင်၊

အဟံ။ ငါသည်၊ အနုပါဒါယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဓရပ်အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ သာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံအံ့။ ဒုက္ခဘာဝေ၊ ဆင်းရဲသောဝန်သည်၊ ဝိဂ ဆ္ဆိ သတိ၊ ကင်းလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓာရံ၊ ဖြတ်သော၊ ဝိတိသော မနသဿ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရုပေမဟာဇ္ဇ ယောတိ၊ ဝေရုပေမဟာ ဇ္ဇးယဟူသည်ကား။ ဒေဒေ၊ ဤသို့သောဘဝရှိသော၊ မဟာဘိ၊ ကြီးစွာသော၊ မရဏဘာဝယော၊ သောဘေးသည်၊ ဥပဋ္ဌိ၊ တေ၊ တည်သည် ရှိသော်၊ ဟေတု အဟေ ဝါ၊ ဟိတ် အနက်ဖွဲ့လည်း။ ဘော်၊ ဤမဟာ ဇ္ဇ ယောဟူ သောဝုဒ်သည်၊ ဘုမ္ဘာဝနံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်သက်သောဝုဒ်တည်း၊ ဇ္ဇာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေရော။ အဓိမုတ္တမထေရ်သည်၊ စောရဂါမဏိ သား၊ ခိုးသူကြီး အား၊ ပဋ္ဌိ ။ စနုဒါနမုခေန၊ စကားတို့ ပေးခြင်းကို အားကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ ဂါမဏိ၊ ခိုးမှူး ကြီး။ အနုပေဝ္ဘသ။ တဏ္ဍာဟူသောငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသောငါအား၊ စေ တသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ခိဏာသံ ယောဇ နသား၊ ကုန်ပြီးသောသံယောဇဉ်တရား၊ ရှိသောငါအား။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ ဘယာ၊ နှစ်ဆဲငါးပါးသော ဘေးကြီးမှတပါးသော အလုံးရုံသော ဘေးတို့ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဘဝ၊ နေတ္ထိ ယာ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဆွဲငင်ယူဆောင်တတ်သောတဏှာ၏။ ဝိဏာယ၊ ကုန် ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ယထာ ဘထော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသဆိုကိရိယာဘာဝနာအစွမ်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အဟုတ်အမှန်ဖြစ်၍၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ ယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိကွေ့ပနေ၊ ခန္ဓာဟူသောဇနီ ကိုချခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ ယထာ၊ မဖြစ် သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထေ ။ ထိုအဘဝူသာလျှင်၊ မေ၊ ငါအား၊ မရဏော သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ။ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတည်းဟူ သောဖြတ်သောအကျင့်ကို၊ သုစိဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည် မဂ္ဂေါစာပိ၊ ဖြတ်သောနှစ်ပါးသော အရိယမဂ်တရားကိုလည်း။ သုကာဝိ တော၊ ကောင်းစွာ ပွါးစေအပ်ပြီ၊ ရောဂါနုံ၊ ရောဂါနုံ၊ ဟုခေါ်သော အနာတို့ဖြင့်ရှိပ် စက်ခြင်းကျင်သော နာခြင်းရှိသောသူတို့အား၊ သံခယေ၊ အနာ၏ပျောက် ကုန်ခြင်း၌၊ ဝိတိသောမနသမေ၊ နှစ်သိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ ဣဒေ ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ တထာ၊ ထိုအဘဝူ၊ မရဏော၊ ခန္ဓာအနာ၏ကုန်

ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသေခြင်းခို၊ ဘယ်၊ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ငါကဲ့သို့
သတ္တဝါရှိသေသူအားမရှိ။ မေ၊ငါသည်၊ ဖြတ်ပွဲစရိယ၊ဖြတ်သောအကျင့်
ကို၊သုစိဏ္ဏံ၊ကောင်းစွာကျင့်အပ်၏၊မဂ္ဂေါစာပိ၊မဂ်ကိုလည်း၊သုဘာဝိတော
ကောင်းစွာ ပွါးစေအပ်ပြီ။ ဘဝါ၊ တဆဲ့တပါးသောဗီးတို့ဖြင့် တပြော်
ပြော်တောက်လောင်သော၊သုံးပါး၊သောဘဝတို့ကို၊နိဗ္ဗာန်ဟု၊ဒါ။ သာယာ
ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊မယား၊ငါ့သည်၊ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ဝိသံဝိတ္ထာ
ဓေ့လျှဉ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် အဆိပ်ကို သောက်၍၊ ဆင်ခြင်တံဆွတ်ထိုသို့
အဆိပ်ကုန်ခန်းစေတတ်သော လုံ့လဖြင့်စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊ မေ၊ငါအား၊ မရ
ကောသခြင်းခို၊ ဘယ်၊ကြောက်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ ၊အနုပါဒါနော၊
တဏှာဒိမြီတို့သည်မစွဲလမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါ၊ရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်း
တဘက်သို့ရောက်ပြီ၊အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိ၏၊ ကတ
ကိစ္စော၊ပြီးအပ်ပြီး၊သောတဆဲ့ခြောက်ပါး၊သောမဂ်ကိစ္စရှိ၏၊အာယုက္ခယာ
အသက်ကုန်ခြင်းဟူသောအား၊ကြောင်းကြောင့်၊ဝုဋ္ဌော၊နှစ်လိုဝမ်းမြောက်
ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကိ ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာ
ဃာတနာ၊သတ်ခြင်းမှ၊မုတ္တော၊လွတ်သောသူသည်၊ ဝုဋ္ဌော၊ယုတ္တော၊ နှစ်
လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ၊ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ဓမ္မတံ၊တရား
သဘောသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်ပြီ။ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောလောကဌ။
အနုတ္တိကော၊အသက်ရှည်ခြင်းချမ်းသာများခြင်းဖြင့်အလိုမရှိပြီ၊ကိ ဝိယ၊
အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊အာဒိတ္တာ၊ရဲရဲတောက်သော၊ ဃရာ၊အိမ်မှ၊
မုတ္တောဝိယ၊လွတ်သကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တာ၊ တဆဲ့တပါးသော ဗီးတို့ဖြင့်ရဲရဲ
တောက်သော၊ဘဝါ၊ဘဝသုံးပါးမှ၊ မုတ္တော၊လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မရဏော
သို့၊သေအုံ့သည်ခို၊ နသောစတိ၊မစိုးရိမ်။ ၊ဣမသို့ လောကေ၊ ဤလော
ကဌ၊သင်္ခါရတို့သည်ပေါင်း၍ပြုပြင်အပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊အလုံးစုံ
သောအကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတရား၊အပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ယဒိ
ယသို့သည်ကား နိကာယေ၊ အကြင်သတ္တဝါ အပေါင်းခို၊ ယောဘဝေါ၊
အကြင်ဥပပတ္တိဘဝကိုလည်း၊ လ ဣတိ၊ရအပ်၏၊ ဟေသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ
သောသတ္တဝါရ တရားအပေါင်းသည်၊ အနိသံ၊ဝိပိအလိုသို့မလိုက်
သောကြောင့်အစိုးမရသောသဘောရှိ၏ ဣတိ၊ဤသို့၊မဟောသိနာ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အာဝသဝတ္တနာယ အနုတ္တာဟူ၍ ဟော
တော်မူအပ်ပြီ၊ယောအရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သောဘုရား
တပည့်သားသည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံယထာ၊ သဗ္ဗေ

သမ်ါရာအနိစ္စာစသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအာတ္မ၊ တံ
ဘဝတ္တာယံ၊ထို့ဘဝသုံးပါးကို၊ ပဇာနာတိ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော
မဂ်ပညာဖြင့်သိ၏။ သောအရိယသာဝကော၊ထိုအရိယာဖြစ်သောဘုရား
တပည့်သားသည်၊ သုတတ္တံ-ကောင်းစွာရဲရဲတောက်သော၊ အားယာဂုဇ္ဇံ
သံဝေဇေ ဟု၊ဝုရိဇ်သော။ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိသော ယောဂျီသည်၊
နဂဏ္ဍာတိယထား၊မကိုင်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံတထာ၊ထိုအာတ္မ၊ ကိန္တိဘဝံ၊ ငယ်
သောဘဝကြီး၊သောဘဝကို၊နဂဏ္ဍာတိ၊တဏ္ဍာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်မယူ၊ ။
မေ၊ငါအား၊သမ်ါရာ၊ သမ်ါရတရား၊တို့သည်၊ နဟောတိ။ ဖြတ်ခဲမဟုတ်၊
အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဘဝိဿတိ၊ နောက်ကိုလည်းဖြစ်လတ္တံ့.သည်ကား၊ နု၊
မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊တဏ္ဍာ၊ထိုသမ်ါရတရား၊တို့၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ မာဒိသဿ၊
ဤခပိုအာဝ်ခဲ့ပြီးသောအဖြစ်အပျက်ကိုရှိသောငါအား၊ပရိဒေဝနာ၊ ငိုကြွေး
ခြင်းသည်၊ကာ၊အာဘယ်အာကျိုးရှိပါ၊တော့အံ့နည်း၊ဂါမဏိ၊ခိုးမှုကြောင့်သူ၌
အတ္တသာရစသည်နှင့်မရောသက်သက်သော၊ဝမ္မသမုဋ္ဌာန်၊အာဝိဇ္ဇာစသော
ပစ္စည်းတရားတို့ကြောင့် သမ်ါရစသောအကျိုးတရား၊တို့၏ ဖြစ်ခြင်းမျက်ကို
ရင်း၊သည်း.အတ္တသာရစသည်နှင့် မရောသက်သက်သော၊ သမ်ါရသန္ဓာ
တိ၊ကိုလေသာကမ္မဝိပါကဝဋ် အပြားရှိသောသမ်ါတို့၏အစဉ်ကိုလည်း
ခေ၊ဘင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် တကွသော ၊မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်
အဟုတ်အမှန်၊ ပဿန္တော်သည်။ ဖြင်သောငါအား၊ ဘယံ၊ သေအံ့.သည်၌
ကြောက်ခြင်းသည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ယဒါအကြင်အခါ၌၊ တိဏာကဋ္ဌသမံ၊အစိုး
မရသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြက်ထင်းနှင့် တူသော၊ လောကံ၊သမ်ါရလောက
ကို၊ပညာယ၊ဝိပဿနာစည်ာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊ ယောဝုဋ္ဌလော
အကြင်ဝုဋ္ဌိ(လ်)သည်၊ပဿတိ၊ဖြင်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ထို
ဝုဋ္ဌိ(လ်)သည်၊ ပမတ္တံ၊ထိုသမ်ါရလောကတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုရှုခြင်း၌၊
အသံဝိနံ့အသံဝိနံ့ကြောင့်၊မရသည်ဖြစ်၍၊တံ၊ထိုသမ်ါရလောကတို့၏အဖြစ်
အပျက်ကိုရှုခြင်း၌မမေ့မလျော့ခြင်းသည်၊မေ၊ငါအား၊နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ တာကား
ဣတိ၊ဤသို့၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်၊ ၊သရိရေနုဂ္ဂဟာ-ဘွယ်သောသတ္တ
ရှိသော၊ဤကိုယ်ဖြင့်၊ဥက္ကဏ္ဌာမိ၊ ဤကိုယ်၌ပြီးဆွေသောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ဘ
ဝေန၊အလုံးရုံသောဘဝဖြင့်လည်း၊ အနတ္ထိကော၊အလိုမရှိသည်၊အမှီ.ဖြစ်
၏၊သောအယံကာယော၊ထိုငါ၏ကိုယ်သည်၊ဘဝိဿတိ၊ယခုအခါ၌သင်
တို့၏လုံ.လဖြင့်လည်းကောင်းတပါးသူတို့၏ လုံ.လဖြင့်လည်းကောင်းဖြစ်
လတ္တံ့.၊အညော၊ဤပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သောကိုယ်မှ တပါးသော ကိုယ်သည်၊နု

ဘဝိသတိ။ နောင်အခါတဘာန် မဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ဝေါ။သင်တို့အား၊ သရဏ ခေနုဏ္ဍိုကိုယ်ဖြင့်ယံကိစ္စ၊အကြင်ပြုအပ်သောအကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ တံ၊ထိုအကျိုးရှိသောအမှုကို။ ယဒိ ဣတ္ထယဒိ ဣတ္ထတ၊ အကယ်၍အလိုရှိ ကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ကရောထ။ ပြုကုန်လော၊မေ၊ဝါအား၊ တဗ္ဗစ္ဆယာ၊ထို ကိုယ်၏သင်တို့သည်အလိုရှိအပ်သော ကိစ္စဟူသောအမှုကြောင်းကြောင့်၊ တဗ္ဗ၊ထိုပြုသောသူမပြုသောသူတို့ခွဲ၊ခေါ်သောစ၊အမျက်ထွက်ခြင်းသည် လည်း၊ကောင်း၊ပေမဋ္ဌ၊ချစ်ခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း။ မေ၊ဝါအား၊နှုတောကိ တိ၊မိမိ၏ဝဋ်ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ အချင်းခပ်သိမ်းပယ်ပြီးသောကြောင့် မဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမာ၊ဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆို တော်မူ၏။ဘာသာ၊ထေ၊သော်၊ထိုအဓိပ္ပာယ်မထေရ်၏၊တံ၊စနှုတ်၊ထိုဆိုခဲ့တိုင်း သောစကားကို၊မာ၊ဏ၊ဝါ၊ခိုးသူတို့သည်၊အဋ္ဌ၊တံ၊မဖြစ်ဘူ၊ဖြစ်သော်လည်း မဟုတ်သနုံ၊ ကြောက်သိုးမွေးညှင်း၊ထက်ဝယ်သော စကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သဏ္ဌာန်။လက်နက်တို့ကို၊နိုက်ပိတ်ကာ၊ ချလတ်၍၊ ဝေ၊ဝ၊စနုံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သောကိ ဘဏ္ဍေ၊စသောစကားကို၊အပြုတုံ၊မေ၊သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ဆို ကုန်၏။ဣတိ၊အယံ၊ဂါထာ၊ဤဂါထာသည်၊ သဂီတိကာ၊ရေတိ၊သင်္ဂီယနှာ တင်ဆရာတို့သည်၊ဂဇ္ဇ၊ဂါထာ။ ဆိုအပ်သောဂါထာတို့တည်း၊ဣတော၊ ဤ၊ဂါထာမှ၊အာ၊ပ၊ဗာ၊တပါ၊ကုန်၊သော၊တိ၊သော၊ သုံး၊ဂါထာတို့သည်၊စော ရာနုံ၊ခိုးသူတို့၏၊ထေ၊ရ၊သ၊မ၊ထေရ်အား၊ ဝ၊စ၊နပ၊ဋိ၊ဝ၊စ၊ဂါထာ၊ စကားဆို ခြင်း၊စကားတို့ ပေ၊ခြင်း၊ဂါထာတို့တည်း၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တို့၊အရှင် ဘုရားသည်၊ကိ ၊နေ့ခ်ိမ်း၊အာ၊ဘ၊ယ်မည်သော်အမှုကို၊ဟရိတ္တာ၊နှ ပြုသော်ကြောင့် ၎င် ၊တ၊ဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊အာ၊စ၊ရိ၊ယော၊ဆရာ၊ကား၊ကော၊ဝါ။အာ၊ဃ၊ယ်သည် ၊နည်း၊တို့၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊ကား၊ အာ၊ဘ၊ယ်သူ၏၊သာ၊သနုံ။ ဒ၊ဆုံ၊အ၊မ ကို၊အာ၊ဂ၊မ္ဘ၊ဒ၊ဖြိုပြု၍၊ အ၊ယံ၊အ၊သော၊ဟ၊ဘာ၊ ဤ၊သေ၊ခါ၊နိုး၊ကာ၊လ၌ ဝိုး၊ရိ၊ဝ ခြင်း၊မရှိသည်၏အ၊ဖြစ် ကို၊လတ္တာ၊ရေ၊အ၊ပ်ပါ၊သ၊နည်း၊ဣတိ၊ဤ၊သို့၊ဝေ၊ဝ၊အ၊ဏ်ံ၊ ဤ၊သို့သော၊အ၊နုက်ကို၊အ၊ပြုတုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ၊မာ၊ဏ၊ဝါ၊ခိုး၊သူတို့၊မ၊ ဝါ၏။အာ၊ စ၊ရိ၊ယော၊ဆ၊ရာ၊ကား၊သ၊ဗ္ဗ၊ညူ။ ခ၊ပ်သိမ်း၊သော၊တ၊ရား၊ကို၊သိ၊ခြင်း၊ဌ၊စွမ်း၊နှင် သော၊သ၊ဗ္ဗ၊ဒ၊ဿ၊ဝိ၊ သ၊မ၊ဏ်ံ၊စ၊ဘ္ဘ၊ဖြင့် ခ၊ပ်သိမ်း၊သော တ၊ရား၊ကို၊ဖြင့်နှင် သော၊ ဖိ၊နော၊ ဒေ၊ဝ၊ပ္ပ၊ဘ၊သော ၊ပါ၊ပါ၊သော မာ၊ရ၊ကို ၊အော်တော်မူ သော၊ မ၊ဟာ ၊ကာ၊ရု၊ဏိ၊ကာ၊ ကြီး၊မြတ်သော ၊ဂ၊ရု၊ဟာ၊ဂို၊တော်မူ၊သော၊ သ၊ဗ္ဗ၊လော၊ဂ၊တိ၊ကို၊ဆ္ဆ၊ကော၊အ၊လုံး၊ရုံ၊သော၊သ၊ဗ္ဗ၊လော၊ဂ၏၊ကိ၊လေ၊သာ၊ဟူ သော၊အ၊နာ၊ဂို ကု၊စား၊တော်မူ၊တ၊တ်သော၊ သ၊ဗ္ဗ၊ာ၊ ဝေ၊နေ၊ယျ၊သ၊ဗ္ဗ၊ဝ၊တို့

အားဆုံးမတော်မူတတ်သောဘုရားသခင်တည်း။ တနေ့ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ခယဝါဓိ၊ ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာပြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ အယုံဝမ္ဘေ၊ ဤတရားကို၊ ဒေသိတောပေါ တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ အာဂမ္ဘ၊ အမှီပြု၍။ အယံ အသောကတာ၊ ဤသေဒ္ဓံ သောကာလင်္ဂစိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကို၊ လဒ္ဓတိ လဒ္ဓာဓိ၊ ရ၏၊ ဇော်ဝတ် ဝစနံ၊ ဤသို့အားဖြင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ အပြုပိ၊ မတော်ရက်ဆိုပေ၏။ စောရား ဒိုးသူဘို့သည်၊ ရှာသိနော၊ အဓိမုတ္တရေဟန္တာထေရ်မြတ်၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားကို၊ သုတ္ကာန၊ ကြားရကုန်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိစ၊ ဝေးသနဲလျက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဝုဝါနိစ၊ လေးဟောင့် စေးသောလက်နက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခိပနိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချ၍ဝေး၊ အချို့ သောခိုးသူဘို့သည်၊ တမ္ပာစကမ္ဘာ၊ သိုခိုးမှမှလည်း။ ဝိရေမိ သူကြဉ်ကုန်ဏေ၊ ဝေးစေ၊ အချို့သောခိုးသူတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇ်ရေဟန်း အဖြစ်ကို၊ အာရောစယိ သူကြားကုန်၏။ ၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဗောဇ္ဈင်ဟ လာနိ၊ ဗော်ဇင်ခုနစ်ပါးဖိုလ်ငါးပါးတို့ကို၊ ဘာဝေတ္ဝာ၊ ပွါးစေ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ မင်ဖိုလ်ပညာဖြင့်ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ ပီတိအစွမ်းဖြင့်တက် ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမနာ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ် ၍၊ ကတိန္ဒြိယာ၊ စောင့်သဖြင့် ပြုအပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓာသခ် တံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပြုဖြင့်ခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဥသိ သူရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဝိ၊ ဤ၁ါထာတို့သည်လည်း။ သက် တိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်သရာတို့သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဝါထာ၊ ဆိုအပ်ကုန် သော၁ါထာတို့တည်း။ ။

တဘ္ဗ၊ ထို၁ါထာတို့၌၊ နတ္ထိစေတသိကံ ဒုက္ခံ အနုပေက္ခာသ၁ါမဏိယိ၊ နတ္ထိစေတသိကံ ဒုက္ခံ အနုပေက္ခာသ၁ါမဏိဟူသည်ကား၊ ၁ါမဏေ၊ ရိုးမြဲ ကြီး၊ အားပေက္ခာယ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသော၊ တဏ္ဍာယ၊ တဏှာ၏ အားတော်ဝေ၊ မရှိသဖြင့်၊ အနုပေက္ခာသ၊ တဏှာဟူသော ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသော၊ မာဒိ သဿ၊ ၁ါကဲ့သို့သော်လည်းရှိသော်သူ အား၊ လောဟိတသဘာ၁ေါ၊ သွေးသ ဘောရှိသော၊ ဝုဗ္ဗောဝိယ၊ ပြည်ကဲ့သို့၊ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒေါမ နဿာဘာ၁ါ၊ ဟုခေသေ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့

သဖြင့်၊ဘယာဘာဝ၊ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒုတိ၊ဆိုး၏၊တေ
နု၊ထိုကြောင့်၊ အတိက္ကန္တာဘယာသင္ဘေတိ၊ အတိက္ကန္တာဘယာသင္ဘေဟု
၍၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊အတိက္ကန္တာဘယာသင္ဘေတိ၊ အတိက္ကန္တာဘယာ
သင္ဘေ ဟူသည်ကား။ ဒီဃသံယောဇနသဟ၊ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိ
သော၊အရဟတ္တေ၊ရဟန္တာဝုဋ္ဌိလ်အား။ ပဠိဝိသတိမဟာဘယာ၊နှစ်ဆဲ
ငါးပါး၊သောဘေးကြီး၊မှ၊ အညေစ၊ တပါး၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ သင္ဘေပိ၊
အလုံး၊ရုံ၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘယာ၊ ဘေး၊တို့ကို၊ ကော်သနု၊စင်စစ်သ
ဖြင့်။အတိက္ကန္တာအတိတာ၊လွန်ကုန်၏၊ဒေ၊ပဂတာ၊ကင်းကုန်၏၊ဆုတို့အယံ
ဤသည်ကား။ အကြွေ၊အနာဂ်တည်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေယထာတထေတိ။ ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မေယထာတထေဟူသည်ကား၊စတုသစ္စဓမ္မေ၊ လေးပါး၊ကုန်သောသစ္စာ
တရား၊တို့ကို၊ပရိညာပဟာနသ ဆ္ဆိကိရိယာဘာဝနာဝသေန။ ပရိညာဘာ
ဝနာပဟာနဘာဝနာသ ဆ္ဆိကိရိယာဘာဝနာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊မဂ္ဂပညာယ
မဂ်ပညာ၊ဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ဒိဋ္ဌေ၊ မျက်မှောက်
သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မရဏောဘိ၊ မရဏောဟူသည်ကား၊ မရဏဟောတု၊
သေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘာရနိက္ခေပနေ ယထာတိ၊ဘာရ
နိက္ခေပနေယထာဟူသည်ကား၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သော၊ဝုဏ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ သိသော၊ဦးခေါင်း၌၊ဌိတေန၊ တည်သော၊မဟာဘား၊များ
သော၊ ဝရုဘာရေန၊ လေးသောဝန်ဖြင့်၊ သံယိဒ္ဓေ၊ နှစ်သည်ရှိသော်
တဿ၊ထိုလေးသောဝန်ကို၊ နိက္ခိပနေ၊ချခြင်း၌၊ အပနယနေ၊ယူခြင်း၌၊
နဘာယတိယထာ၊မကြောက်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအဟု၊ ဆုံ့သမ္ပဒံ၊ဤဥပမာ
၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဝေ၊ဒိတဗ္ဗံ၊သိအာပ်၏၊ဆုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊အကြွေ၊
အနာဂ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ပဠဝေ့ဆွ၊ ခန္ဓာ၊ငါး၊ပါး၊တို့သည်၊ဘာရာ။ လေးသော
ဝန်မည်ကုန်၏၊ဝုဋ္ဌလော၊ဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်လည်း၊ဘာရာဟာရော၊ခန္ဓာဝန်ကို
ဆောင်သောသူမည်၏၊ လောကော၊ လောကဒ္ဓ၊ဘာရာဒါနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကိုယူ
ဆောင်ရခြင်းသည်၊ နိက္ခေ၊ဆင်းရဲ၏၊ ဘာရနိက္ခေပနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကိုချ၊ရခြင်း
သည်၊သုခ၊ချမ်းသာ၏၊ဆုတို့၊ဤသို့၊ဝုဏ်း၊ဟော၊အာပ်၏၊ သုခိဏ္ဏာနိ။သုခိဏ္ဏံ
ဟူသည်ကား၊သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ စရိတံ၊ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ ဗြဟ္မ
စရိယံဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟံ။ သိက္ခာသုံး၊ပါး၊ဖြင့် ရေတွက်အပ်
သော၊ သာသနဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်တည်း ဟူသောဖြတ်သော
အကျင့်ကို၊တတော၊ဝေ၊ထိုသို့သိက္ခာသုံး၊ပါး၊ဖြင့် ရေတွက်အပ်သောဖြတ်

သောအကျင့်ကိုကျင့်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မင်္ဂေါ၀ါဒ၊မဂ်ကိုလည်း၊သုဘာ၀ိတောဟောင်းစွာပွါးအပ်ပြီ၊အဋ္ဌင်္ဂီကောဟောက် ၂ရပ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယမင်္ဂေါဝိ၊အာရိယမဂ်ကိုလည်း၊ သမ္ဘဒေ၀ကောင်းစွာသာလျှင်၊ဘာ၀ိတောပွါးအပ်၏၊ ရောဂါနှိပ်စက်သံ၀ယောတိ၊ ရောဂါနှိပ်စက်သံ၀ယောဟူသည်ကား၊ ဗဟူတိ၊ များစွာကုန်သော၊ ရောဂေတိ၊အနာတို့ဖြင့်၊အာဘိဘူတ်သား၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ အာတုရသား၊ ကျင်နာသောသူအား၊ရောဂါနုံ၊အနာတို့၏၊သံ၀ိယော၊ ပျောက်ခြင်းကုန်ခြင်း၌၊ ပိတိသောမနဿမေ၀၊နှစ်သက်၀မ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ဟောတိယတာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဧ၀ံ။ ဤအတူ၊ ခန္ဓရောဂသံ၀ယော၊ ခန္ဓာအနာ၏ ကုန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊မရဏောသေခြင်း၌၊မာဒိသ၊ငါကဲ့သို့သတောဂိသောသူအား၊ ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊နိ၀ေဿာဒါဘ၀ါဒ္ဒါတိ၊နိ၀ေဿာဒါဘ၀ါဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခတံဟိ၊ ဒုက္ခ၏အဖြစ်ဟူ၏ဖြင့်၊အာဘိဘူတာ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ကောဒသဟိ၊တဆဲ့တပါးကုန်သော၊အင္ဂါဟိ၊ ဝိုးတို့ဖြင့်၊အာဒိတ္တာ၊ တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်သော၊တယောဘ၀၊ သုံးပါးကုန်သောဘ၀တို့ကို၊နိ၀ေဿာဒါအသာဒရဟိတာ၊ သာယာခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ။ဝိသံ၀ိတ္ထာ၀ဆန္ဒိတာ နှိ၊ဝိသံ၀ိတ္ထာ၀ဆန္ဒိတံဟူသည်ကား၊ပမာဒ၀ယေန၊ မေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသံ၊အဆိပ်ကို။ ဝိ၀ိတ္ထား၊သောက်၍။တာ၀ဒိသေန၊ ထိုသို့သတောဂိသော၊ ပယောဂေန၊လုံ့လဖြင့်၊ဆန္ဒိတံ၀ိယ၊စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊မေ၊ငါအား၊မရဏော၊ သေခြင်း၌၊ဘယံ၊ကြောက် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အာဠ္ဠော။ အနက်တည်း။ ရဏ္ဍောအာ၊ဃာတနာယ၊ ရဏ္ဍောအာ၊ဃာတနာယ ထာ၊ဟူသည်ကား။စောရေဟိ၊ခိုးသူတို့သည်၊မာ၊ရဏာတ္ထံ။သတ်ခြင်းအကျိုး၌၊အာ၊ဃာတနံ၊ သတ်ရာအရပ်သို့။ နိ၊တော၊ ဆောင်အပ်သောသူသည်။ ကေနစိ၊တစုံတခုသော၊ဥပါ၊ယေန၊အကြောင်းဖြင့်။ ဂ၊တော၊ရဏ္ဍော၊လွတ်သည်ရှိသော်။ဟန္ဒတုဒ္ဒေါ၊ ရှင်လမ်းနှစ်သက်သည်၊ ပေါ၊ဝိ၊ယ၊ထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဧ၀ံ၊ ဤအတူ၊ သံ၊သာ၊ရ၊ပါ၊ရ၊နိ၊ဗ္ဗာနံ၊ သံသရာ၏ထိမှာဘက်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ဂ၊တ၊ဗ္ဗော၊ ရောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပါ၊ရ၊ဂူ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူကုန်သော၊ စ၊ တူ၊ဟိ။လေးပါးကုန်သော၊ဥပါ၊ဒါ၊နေ၊ဟိ၊ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်၊အ၊နု၊ပါ၊ဒါ၊နော၊စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော၊ ပ၊ရိ၊ဗ္ဗာ၊ဒိနံ၊ ပ၊ရိ၊ဗ္ဗာ အစရှိကုန်သော၊ သောဠသန္နံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်

သော၊ကိစ္စာနုံ၊ ကိစ္စတို့ကို၊ကတတ္တာ၊ ပြုပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကတ ကိစ္စော၊ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စ၏၊ ကာမာသဝါဒိဟိ၊ ကာမာသဝေါ၊ဘဝ၊ဘ၊ စ ရှိသည်တို့ဖြင့်၊အနာသဝေါ။ ကင်းပြီးသော အာသဝေါ၏၊ အာယုက္ခယာ အာယုက္ခယဟေတု၊ အသက်ကုန်ခြင်းဟူသော အားကြောင်းကြောင့်၊တု ဣတိ၊နှစ်သက်သည်၊ သောမနဿိကော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟေ၊ တိ၊ဖြစ်၏၊ဥတ္တမန္တိ၊ဥတ္တမံဟူသည်ကား၊သေခြင်း၊မြတ်သော၊ ဝမ္မတန္တိ၊ဝမ္ဘ တံဟူသည်ကား၊ဝမ္ဘသဘာဝံ၊တရားသဘောသို့၊ အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တ ဖိုလ်ခို၊သိဒ္ဓေသိ၏နည်းဟု၊ပြီးခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဣဒ်ဗျာဒိသု၊ ဣဒ္ဓအစရှိသည်တို့ခို၊တာဒိသာဝံ၊ သည်းခံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗ လောကေတိ၊ သဗ္ဗလောကေ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗလောကတို့ဖို့။ အလုံးစုံ သောလောကခို့လည်း၊ ဒိဋ္ဌာယုကာသုခဗဟုလတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိ ခြင်းချမ်းသာများခြင်း အာစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံယုတ္တောဝိ။ယှဉ် သည်လည်းဖြစ်သော၊ လောကေ၊လောကခို့၊အနတ္တိကော၊ အလိုမရှိပြီ၊ဣ တိ၊ထိုကြောင့်၊အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိပြီ၊ အာဒိတ္တာဝစာရမုတ္တော တိ၊ အာဒိတ္တာဝစာရမုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အာဒိတ္တတော၊ ပြောင်ပြောင် တောက်သော၊ ပဇ္ဇလိတတော၊ ရဲရဲပြ သော၊ ဧဝဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိဿဋ္ဌေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်၊ တတော နိဿဋဏနိမိတ္တံ၊ ထိုလွတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နသော စတိယ ထား၊မစိုးရိမ်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သည်၊မဋ္ဌနနိမိတ္တံ၊ သေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နသောစ တိ၊မစိုးရိမ်၊ ယဒတ္ထံသင်ဟံကိစ္စိတိ၊ယဒတ္ထံဒသင်ဟံကိစ္စိဟူသည်ကား၊ ကိစ္စိ၊တစုံတခုသော၊ ယံအတ္ထံ၊အကြောင်အကျိုးသည်၊ ဣမတ္ထိ'လောကေ၊ ဤလောကခို့၊အတ္ထိဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ ဥပလ ဇ္ဇတိ၊ရေအပ်၏၊သတ္တေဟိ ဝါ၊သတ္တ ဝါတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရေဟိ ဝါ၊ သင်္ခါရတို့နှင့်လည်းကောင်း၊သင် ဟံသမာဂမောသမောဓာနုံ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ သံဂတန္တိ ပိ၊သံဂတံ ဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊တသာ၊ ထိုပါဠိ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကား၊ယံ ကိစ္စိ၊အမှတ်မရှိ၊သော၊ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရား၊တို့သည်။သမေစ္စသံ ဘုယ္ယ၊သက်ဝင်၍၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ် သော၊ဓမ္ဓတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဘဝေါ၊ဝါယတ္ထ လ ဇ္ဇတိတိ၊ ဘဝေါ၊ ယတ္ထလ ဇ္ဇ တိဟူသည်ကား၊ ယတ္ထိ'သတ္တနိကာ

ယော၊အကြင်သတ္တဝါအားပါင်းခြေ၊ယောဥပပတ္တိဘဝေါ၊အကြင်ဥပပတ္တိဘဝ
ကို၊လည်း ဤကို၊ရေအပ်၏၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ကေံ၊ဤသင်္ခါရတရား၊အပေါင်း
သည်၊ အနိစ္စလုံ၊အလိုသို့မလိုက်သော၊ကြောင့်အစိုးမရသော သဘောရှိ၏
ဟု၊ဤသို့၊ပဇာနန္တော၊သိသော သူသည်၊မရကာတို့'။သေခြင်းခြေ၊နှင့်သော စ
တိုးမစိုးရိမ်၊ဟူတိုအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း တည်း။နှ
ဂဏာတိဘဝံ၊ကိုပြုတိ။ နဂဏာတိဘဝံ၊ကိုမပြုဟု သည်ကား။ယောအရိယသာဝ
ကော၊အကြင်အရိယာသာဝကသည်၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊သင်္ခါရာ
သင်္ခါရတရား၊တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဟူတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်၊ဘဂဝတာ၊ဘုန်းတော်ရှိသော်ကပါ၊နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဗုद्धေန။မြတ်
စွာဘုရား၊သည်၊ ဒေသိတံယထာ၊ ဟောအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊တို့အဟု
တံဘဝဟု၊ယံ၊ထိုဘဝသုံးပါး၊ကို၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာ
ပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊မဂ္ဂပညာယာ၊မဂ်ပညာဖြင့်၊ပဇာနာတိ အပြားအား
ဖြင့်သိ၏၊သော၊ထိုအရိယာသာဝကသည်၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သော၊
သုခကာ၊မော၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ား၊သည်၊
ဒီဝသံ၊ဏာ၊နှုပတ်လုံး၊သန့်ရှင်း၊ ပူ၊လောင်သော၊အယောဂုဏ်၊သံ ထွေခဲကို၊
ဟာဏေန၊လက်ဖြင့်၊နဂဏာတိယထာ၊မယူသကဲ့သို့၊ ဧवं၊ဤအတူ၊ကိုယ်ပြု၊တစုံ
တခု သော၊ခုဒ္ဒကံ၊ဝါ၊ငယ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊မဟန္တံ၊ဝါ၊ကြီး သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ဘဝံ၊ဘဝကို၊နဂဏာတိ၊မယူ၊တတ္ထ၊ထိုဘဝ၌၊တဏှံ၊တဏှာကို
နဂဏှာတိ၊ပြု၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊နုမ
ဟောတိအဟောသိန္တိ။ နုမဟောတိအဟောသိ'ဟု သည်ကား၊အတိတမ
ဒ္ဓါနံ၊လွန်လေပြီးသောကာလ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဤဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိ
သည်၊အဟောသိ'ဖြစ်ဘူး ပြီ၊ဟူတို့၊ ဤသို့၊အတ္တဒိဋ္ဌိ ဝသေန၊အတ္တဒိဋ္ဌိ၏အာ
ဇွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊မေ၊ငါ အား၊ စိတ္တပဝတ္တိ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ ပြီ
ကသ္မာ၊အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ဒိဋ္ဌိကို၊သမ္မဒေ၊ကောင်း
စွာသာလျှင်၊ဥဿုါနိုတတ္တာ၊ခွါပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မေ့သဘာဝ သစ
တရား သော ကိုလည်း၊ သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီး သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ဘဝိသန္တိ နဟောတိမေတိ၊ ဘဝိသန္တိနဟောတိမေဟု
သည်ကား၊ တတောဧဝ၊ ထိုသို့တရား သော ကိုမြင်ပြီးသည်၏ဖြစ်
ကြောင့်သာလျှင်၊အနာဂတ်မဖွါနံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောကာလ၌၊အဟံ၊ငါ
သည်၊ဒေသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ကထံနုခေါ၊ အသို့လျှင်၊ဘဝိသန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ဘဝေယျုံ။ဖြစ်ရပါအံ့နည်း။ဟူတိဝေါ့၊ဤသို့လည်း၊မေ

ငါအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊သင်္ခါရာ၀ိ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်လည်း၊ဘ၀ိ သန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ဣတိ၀ေ၀ပန၊ဤသို့ကား၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယထာပစ္စ ယံ၊အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ပ၀တ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၀၊ သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ဣဒေ၊ဤဘုံသုံးပါး၌၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်၊အတ္တာ၀ါ၊ အတ္တဟု၍လည်းကောင်း၊ အံတ္တနိယံ၀ါ၊အတ္တနိ ယဟု၍လည်း၊ကောင်း၊တေစခေါ၊ ထိုအတ္တအတ္တနိယတရားတို့သည်သာ လျှင်၊နဘ၀ိသန္တိ၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၀ိနသိသန္တိ၊ပျက်ကုန်လတ္တံ့၊ခဏော ခဏော၊ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊ဘိဒ္ဒန္တိ၊ပျက်စီးကုန်၏၊တတ္ထကာပရိဒေ၀နာ တိ၊တတ္ထကာပရိဒေ၀နာဟူသည်ကား၊ဝေ၀ဏ်ဣသိ၊ပဿန္ဒသေ၊ဖြင်သော၊ မာနိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူအား၊ တတ္ထသင်္ခါရေ၊တေ။ထို သင်္ခါရတရား၊တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၌၊ပရိဒေ၀နာ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကာနာမ၊ အာဘယ်မည်သောအကျိုးရှိအံ့နည်း၊သုဒ္ဓန္တိ၊သုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ကေ၀လံ၊ သက်သက်သော၊အဗ္ဘသာရေန၊အဗ္ဘသာရနှင့်၊အသမ္ဘိဿံ၊မရောသော ဝမ္မသမုပ္ပါဒန္တိ။ဝမ္မသမုပ္ပါဒံဟူသည်ကား၊ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နံဝမ္မသမုဒ္ဒတ္တိ၊အ ကြောင်းတရားတို့ကြောင့်အကျိုးတရားတို့၏ဖြစ်ခြင်း၊အဝိဇ္ဇာဒိပစ္စယေဟိ အာ၀ိဇ္ဇာအစရှိကုန်သောအကြောင်းတရားတို့ကြောင့်၊သင်္ခါရာဒိဝမ္မပ၀ဏ္ဏံ သင်္ခါအောစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ သင်္ခါရသန္ဓတိန္တိ။ သင်္ခါရတန္ဓတိ'ဟူသည်ကား၊ကိလေသကမ္မ၀ိပါကပ္ပ၀ေဒသင်္ခါရေ၀ဏ္ဏံ၊ ကိလေသာ ကမ္မ၀ိပါက၀ဋ္ဋအပြားရှိသောသင်္ခါရတို့၏အစဉ်ကို၊ ပဿန္ဒသေ ဃယထာဘူတန္တိ၊ပ၀သန္ဒသေ ယထာဘူတံ'ဟူသည်ကား၊သဟ၀ိပဿ နာယ၊ဝိပဿနာညာဏ်နှင့်တကွသော၊မဂ္ဂပညာယ၊မဂ်ပညာဖြင့်၊ ယာထာ ၀ေတာ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဇာနန္တိ သေ၊ထိသော၀ုဋ္ဌိလ်အား။ တိဏာ ကဋ္ဌသမံလောကန္တိ၊တိဏာကဋ္ဌသမံလောကံ'ဟူသည်ကား၊ယထာ၊ဥ၀မာ သေဝိကား၊အရှည်၊တောဋ်။အ၀ပရိဋ္ဌ၀ော၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သော၊တိဏ ကဋ္ဌ၊မြက်ထင်းတို့ကို၊ ကေ၀ိ၊တစုံတယောက်၊သောသူသည်။ ဂယ္ဟမာ နေ၊ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အ၀ဇ္ဇ၊သ၊ တပါ၊သောသူအား၊ အ၀ယ်၊ဤသူ သည်၊မသွား၊ငါ၏၊ သန္တိက၊ဥစ္စာကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ယူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုသော သူသည်၊နဟောတိ၊ယထာ၊မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၀ဏ်အ၀ဇ္ဇ၊သော၊ထိုအရိယာ သာ၀ကသည်၊ အသာမိကတာယ၊ အရှင်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏာကဋ္ဌသမံ၊မြက်ထင်းနှင့်တူသော၊ သင်္ခါရေ၊လောကံ၊ သင်္ခါရ၊လောက ကို၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ရှု၏၊သော၊ ထိုအရိယာ ၀ုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊

တတ္ထ၊ထိုသင်္ခါရုလောကဖြင့်မမတ္တံ၊ငါငါ၏ဥစ္စာဟူ၍စွဲလမ်းခြင်းကို၊အသံ ဝိနိုဒ်အသံဝိနိုဒ်နှင့်အလေးနှာ၊ မရေသည်ဖြစ်၍၊အကရောနှာ၊ မပြိုသည် ဖြစ်၍၊နတ္ထိမေတိ၊နတ္ထိမေဟူသည်ကား၊သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊အဟုဝတ ဖြစ်ပြီတကား၊တံ၊ထိုငါ့ကိုယ်ဟူစွဲလမ်းခြင်းသည်၊ မေ၊ငါအား၊ နတ္ထိ၊မရှိ ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ဥက္ကဏ္ဌာဝိသရိရေနာတိ၊ ဥက္ကဏ္ဌာဝိ သရိရေနဟူသည်ကား၊ အာသာရေကေန၊အနှစ်သာရမှကင်းသော၊ အာသိနွ ဒေန၊ ချမ်းသာကိုပယ်တတ်သော၊ ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲဖြင့်၊ အကတညုနာ၊ ကျေးဇူးကိုမသိသော၊ အသုစိဒုဂ္ဂန္ဓေဂေ၊ဆွ ပဋိကူလသဘာဝေန၊ မစင် ကြွယ်မကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့်စက်ဆုပ်အပ်ရှိရာအပ်သော သဘော ရှိသော၊ဣမိနာကာယေန၊ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥက္ကဏ္ဌာဝိ၊ပျင်းရိ၍၊ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ တိဋ္ဌာမိ၊တည် ပါ၏၊ ၊ဘဝေနတ္ထိအနုတ္ထိကောတိ၊ ဘဝေနတ္ထိအနုတ္ထိကော ဟူသည်ကား၊ သင်္ခေနဝိ၊အသုံးစုံသည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေန၊ဘဝဖြင့်၊ အနုတ္ထိကော၊အလို မရှိသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နုပဇ္ဇေမိ၊ မတောင့်တ၊ သောယံဘိဒ္ဓိသတိကာယောတိ၊ သောယံဘိဒ္ဓိသတ်ကာ ယောဟူသည်ကား၊မမ၊ငါ၏၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ ဇုဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ပယောဂေနဝါ၊ သုံ့လဖြင့် လည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏၊ ပယောဂေနဝါ၊ လုံ့လဖြင့်လည်း ကောင်း၊အညတ္ထ၊တပါးသောအရပ်၌၊ဘိဒ္ဓိသတိ၊ပျက်စီးလတ္တံ့၊အညော စနဘာဝိသတိတိ၊ အညောစနဘာဝိသတိဟူသည်ကား၊ အညော၊တပါး သော၊ကာယော။ ကိုယ်သည်၊ မယ္ဟံ၊ငါအား၊ အဟုတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုန ဣဒ ဝေါ၊ကာဘနိဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဘဝိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ ယံဝေါကိစ္စံသရိရေနာတိ။ ယံဝေါကိစ္စံသရိရေန ဟူသည်ကား၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဣမိနာသရိရေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ယံပယောဇနံ၊အကြောင်းအ ကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ ယဒိ ဣဒ ယ၊ အကယ်၍အလိုရှိ ကြကုန်သည်ဖြစ်မှုံ၊ စေ ဣဒ ယ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်မှုံ၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော၊ နမေတဗ္ဗဟယာတိ၊ နမေတဗ္ဗဟယာဟူသည် ကား။တံနိမိတ္တံ၊ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒမယသရိရေ၊ဤကိုယ်အား၊ တုမှေဟိ။သင်တို့သည်၊ယဒိ ဣဒ ယ၊အကယ်၍အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်မှုံ၊ ကိစ္စဿ။ကိစ္စ၏၊ ကာရဏာဟေတု၊အကြောင်းကြောင့်၊ တဿ၊ဘတ်၊တဿ ဟူသည်ကား၊ကရောန္တော၊ပြုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အကရောန္တော

သုမပ္ပြဲသည်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊တေသု၊ ထိုသူတို့၌၊ဒေါသောပေမဆွယော ဟိတိတိ၊ ဒေါသောပေမဆွဟေဟိတိဟူသည်ကား၊ ယထာဣမံ၊ အစဉ် အတိုင်း၊ ပဒိုဟော၊အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ အနုနယော၊ တဏှာသည်၊ နဘာဝိသဘိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဘဝေ၊ဘဝ၌၊ အပေက္ခာယ ဝဲခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ အာရုင်းခပ်သိမ်း၊ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အညပစ္စယာ၊တပါး၊သောအကြောင်းကြောင့်၊အညတ္ထပ၊တပါး၊သောအရာ ၌လည်း၊ပဒိုဟာနုနယော သု၊ ဒေါသတဏှာတို့သည်။ အသင်္ခေါ့ဆုပိုး၊ထင် ရှား၊မရှိကုန်သော်လည်း၊တပ္ပစ္စယာ၊ထိုကိုယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏ္ဍာတိ ဝစနံ၊တဏ္ဍဟူသော စကားကို၊ယထာဓိဂတဝသေန၊ ဖြေတို့ခင်း ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊တာသာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊အာဓိ ရတ္တ၊ကြွေရသော၊ထိုအာဓိရတ္တမ၊ထေရ၏၊တံ ဝစနန္တိ၊တံ ဝစနံ ဟူသည်ကား၊ စေတသိကံ၊စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊မရုဏော၊သေခြင်း၌၊ ဘယဘာဝါဒိဒီပကံ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိခြင်းအစရှိသည်ကိုပြုသော စကားတည်း၊ တတောဝေ၊ ထို၊ကြောင့်သာလျှင်၊ အဇ္ဇုတံ၊မဖြစ်ဘူးသော၊ယောမဟံသနံ၊ကြက်သီး မွေးညှင်းထသောကိုသော၊ ဝစနံ၊စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ မာဏဝါတိ၊ မာဏဝါဟူသည်ကား၊ စောရာ၊ခိုးသူတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည် မှန်၏၊စောရာ၊ခိုးသူတို့ကို၊ မာဏဝါတိ၊မာဏဝတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ် ကုန်၏၊ကတကမ္မောဟိ၊ ပြုအပ်ပြီး၊သောခိုးမှုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အကတကမ္မောဟိ၊ ပြုခြင်းအပ်သောခိုးမှုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊မာဏ ဝေတိ၊ခိုးသူတို့နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ကိံ ဘဒ္ဒန္တေ ဂရိဟွာနာတိ၊ ကိံ ဘဒ္ဒန္တေ ဂရိတ္ဝာနဟူသည်ကား၊ဘဒန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ကိံ နာမ၊အဘာယ် အမည်ရှိ၊သော၊တပေါဂမ္ဘီ၊ပြိုးခြံ့သော အမှုကို၊ဂတ္ဝာ၊ပြု၍၊ တဝ၊သင်၏၊ အာစရိ၊ယာ၊ဆရာသည်၊ကောဝါ၊အဘယ်သူနည်း၊ ကသ၊အဘယ်သူ ၏၊သာသနံ၊ဩဝါဒ၊အာဇုံ၊အာမကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊ အဃဝတ်အသောကတာ၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ မရဏကာ၊ကလ၊သေခါနီး အခါ၌၊သော ကာဘာဝေါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊လတ္တတိ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ဟော်အတည်း၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ပုစ္ဆာဝ၊သော၊ မေ၊သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ကတေတုံ၊ဖြေဆိုခြင်း၌၊ အဖြဝုံ ကာသိ သု၊လျှောက်ကြ

ကုန်၏။ တံဆိုခိုးသူတို့စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားမ၊ ထေရော၊ အဓိမုတ္တ
မထေရ်သည်၊တောသံဆိုခိုးသူတို့အားပဋိဝစန်းစကားတုန့်ကို၊ ဒေန္တော
ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗညူတိအာဒီ။ သဗ္ဗညူဣတိသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုစကားဖြင့်၊သဗ္ဗညူတိ၊သဗ္ဗညူဟူသည်ကား
ပရောပဒေသေန၊သူတပါးညွှန်းကြားခြင်းမှ၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ သဗ္ဗပကာရေန၊
ခပ်သိမ်းသော.အကြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာဝေါဓနသမတ္ထလ။ အလုံးစုံ
သောတရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းဌါစွမ်းနိုင်သော၊ အာကာသိယတ္ထပဋိဗန္ဓ
ဝတ္ထိုတောလိုချင်တောင့်တခြင်းနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသောကြောင့်၊အနုဝဝ
ဏညာဏသ၊အနုဝဝဏညာဏကို၊အဓိဂမေန၊ရသဖြင့်၊ ဒေတိတာဒိတော
ဒံ၊အာဘိတ်စသည်ကြားသော၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို၊ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ဣတိ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သဗ္ဗညူ၊သဗ္ဗညူမည်၏၊ တေနေဝသမန္တစက္ခုနာ၊ထို
သမန္တစက္ခုဖြင့်သာလျှင်၊သဗ္ဗလ၊အလုံးစုံကို၊ ဒဿနတော၊ ဖြင်တတ်
သောကြောင့်၊သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ခပ်သိမ်းသောတရားကိုဖြင်တော်မူသော၊ယဒိ
အာကြင်ဝဏ္ဏလိန္ဒ်၊အနုဝဝဏညာဏံ၊အနုဝဝဏညာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
တဒေ၊ထိုအနုဝဝဏညာဏ်သည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗညူတညာဏံ၊ သဗ္ဗညူ
တညာဏ်မည်၏၊အသာဓာရဏညာဏံ၊အသာဓာရဏညာဏ်သည်၊နဒ္ဓေဝ၊
မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ပါဠိယာ၊ပါဠိတော်၌၊ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း
သည်၊ဝိသယပုဗ္ဗိမရခေန်း၊အဟု၏ဖြစ်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အသာဓာရ
ဏာဘာဝဒဿနတ္ထံ၊မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းဆကျိုးငါ၊ကောသော
ဝ၊တရုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥာဏသ၊ဥာဏ်ကို၊ဒ္ဒိဓာ၊ နှစ်ပါး၊အပြားအား
ဖြင့်၊ဥဒ္ဒိဒ္ဓတ္တာ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣဒေ၊ဤအဓိက.ထာ
ဒ္ဒိ၊ယံပန၊အကြင်စကားကိုကား၊ဝတ္တာ၊ဟု၊ဆိုသင့်၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ဣတိ
ဝတ္ထုကဝဏ္ဏနာယံ၊ ဣတိဝတ္ထုကအားဖြင့်၊ဝိဘ္ဇာရေတော၊အကျယ်အား၊ဖြင့်၊
ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊
ပဋ္ဌာနဒ္ဓိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မာဂုနံ၊ မာဂဏ်ကို၊ ဝိဓာယနတော၊
အောင်တတ်သောကြောင့်၊ဖိနော၊ဖိနုမည်တော်မူ၏၊ဟိနာဒိဝိသာဝဟိန္ဒ
အယုတ်အစရှိသည် ခွဲဝေခြင်းဖြင့် ပြားသော၊ သဗ္ဗဏ္ဍိ။ အလုံးစုံသော
သတ္တကာယေ၊သတ္တဝါအားပေါင်း၌၊အဓိမုတ္တဝတ္ထိတာယ၊နှလုံးသွင်းသော
ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာတိယာ၊ကြီးစွာသော၊ ကရုဏာယ၊
ကရုဏာနှင့်၊သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မဟာကာရု
ဏိကော၊ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခိကသမ္ပရာယိက

ပရိမဇ္ဈေဟိ၊ မျက်မှောက်တမလွန်၌ ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ ယသာရဟံ၊ ထိုကဲသင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျတို့အား၊ အနုသာသနတောဝါဒံ၊ မဘတ်သောကြောင့်၊သတ္တာ၊ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ တေတောဇေ၊ထိုသို့ဆရာဖြစ်တော်မူသောကြောင့်သာလျှင်၊သဗ္ဗလောကသဟ။ အလုံးစုံသောသတ္တဝါလောက၏။ ကိလေသရောဂတိကိန္တနေ၊ ကိုယ်လေသာ တည်းဟူသော အနာကိုကုစားတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗလောကတိကိန္တကော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါလောက၏ ဆေးဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्धော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်းမမ၊ ငါ၏၊အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ခယဂါမိတိ၊ ခယဂါမိ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဂါမိ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဇော်၊ဤသို့၊ ထေရေန၊ အဓိမုတ္တကမထေရ်သည်၊သတ္ထုသာသနသစ်၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်၏လည်း၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ ရအပ်သောသद्ধါတရား ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကောဠေ၊အချို့ကုန်သော၊ စောရာ၊ခိုးသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ကောဠေ၊ အချို့ကုန်သော ခိုးသူတို့သည်၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ဂုဟသ္ထ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်သောဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေသုံ၊ ကြားကုန်၏၊ တမတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ဒီပေန္တော၊ပြလျက်၊ ဓမ္မသင်္ဂဟကာ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ သုတ္တာနုစောရာတိအာဒီနာ၊သုတ္တာနုစောရာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒွေဂါထာ၊နှစ်ပါးကုန်သော ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ သု၊ဟောကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣသိနောတိ၊ ဣသိနော ဟူသည်ကား၊ အဓိသီလသိက္ခာဒီနံ။ အဓိသီလသိက္ခာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဧသနဋ္ဌေန၊ရှာဖွေးတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ဣသိနောအဓိမုတ္တာ၊ဣသိ၊ အဓိမုတ္တာမထေရ်၏၊ နိက္ခိပါတိ၊ နိက္ခိပဟူသည်ကား၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သတ္ထာနိစအာဝုဝါနိစာတိ၊ သတ္ထာနိစအာဝုဝါနိစ ဟူသည်ကား၊ အသိ အာဒိသတ္ထာနိစေဝ၊ သန်လျက်စသောလက်နက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဓေနုကလာပါဒိအာဝုဝါနိစ၊ မြားတောင့်အစရှိကုန်သော လက်နက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တမ္ပာစကမ္ပာတိ၊တမ္ပာစကမ္ပာဟူသည်ကား၊တေတောလောဂကမ္မတော၊ထိုခိုးသူအမှု၊ တေပဗ္ဗဇိတ္ဝာသုဂတသာသနေတိ၊ တေပဗ္ဗဇိတ္ဝာသုဂတ သာသနေဟူသည်ကား၊ တေ၊ထိုခိုးသူတို့သည်၊ သောဘာဝကမနုတာဒိတိ၊တင့်တယ်စွာသွားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဂ

တာသည်၊ ကောင်းစွာကြွလာတော်မူသော၊ ဘုရားတော်၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊သာသနာတော်၌၊ပဋိပတ္တိ၊ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ဥပဇ္ဈာ၊ကပ်ကုန်၍၊ ဘာဝနာပိ၊သောသာဓိဂတာယ၊ ဘာဝနာအထူးကိုရသဖြင့်၊ သြဒဂျလက္ခဏာယ၊တက်ကြွခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ဝီတိယာ၊ဝီတိနှင့်၊ သမန္နာဂတမေန၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သုမနာတိ၊ သုမနာဟူသည်ကား၊သောမနဿသပဋိဂ္ဂါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကတိန္ဒြိယာတိ၊ကတိန္ဒြိယာဟူသည်ကား၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ပွါးအပ်ပြီးသောဣန္ဒြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဖုသိ'သူတိ၊ ဖုသိ'သုဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါဓိ။ မေန၊အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊အာသဒိတံ၊ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အားကြောင်းတရားတို့သည်ပြုပြင်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂစ္ဆိ'သု၊ ကြေကုန်၏၊ကိုရ၊ချဲ့ဦးအုံ၊ အဓိမုတ္တေ၊အဓိရုတ္တ မဇ္ဈိမရှိသည်၊ စောရေ၊ခိုးသူတို့ကို၊ နဒ္ဒိသေ၊ဝနေ၊ မာန်မရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တေ၊ထိုခိုးသူတို့ကို၊ တဇ္ဇေ၊ဝ၊ ထိုတောအရပ်၌ သာလျှင်၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊မာတု၊အမိ၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂတ်၊သွား၍၊မာတရံ အမိကို၊ အာဝုဆ္ဆိတွာ၊ပန်ကြား၍၊ ပစ္စာဂတ်၊တဘန်ပြန်လာ၍၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ'၊တကွ၊ဥပဇ္ဈာယသ၊ဥပဇ္ဈာယ်၏၊ သန္တိကံ၊ အ'ထံသို့၊ ဂတ်၊သွား၍၊ဥပသမ္ပဒံ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ အသ၊ထိုနောင်မှ၊တေ၊ထိုခိုးသူဘို့ကို၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊ရှင်ပြု၍၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဒိကဿ၊ကြား၏၊ တေ၊ထိုခိုးသူဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းတို့သည်၊ နဒီရသေ၊ မကြာမြင့်ဓိသာလျှင်၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌယိ'သု၊တည်ကြကုန်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ တေပဗ္ဗဇိတ္တာ(ပ)အသဒိဘန္တိ၊ တေပဗ္ဗဇိတွာ(ပ)အသဒိတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။အဓိမုတ္တကတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အဓိမုတ္တကမထေရ၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၀-ပါရာပရိယတ္ထေရဂါထာ၊

သမဏာသဟာဟုစိန္တာတိအာဒိကာ၊သမဏာသဟာဟုစိန္တာ၌သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ပါရာပရိယတ္ထေရသ၊ ပါရာပရိယမထေရ၏၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ္တေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဓိကာ

ရောပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘာဝေ၊ထို
ထိုဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋပုနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်
သော၊ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတ္တား၊ ဆည်းပူး၍၊ သုဂတိသုယော၀၊
သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရေနွေး၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမမိုဒ်
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာ
ဝတ္ထိယံ။သာ၀တ္ထိပြည်၌၊အညတရသား၊တယောက်သော၊ဗြာဟ္မဏမဟာ
 သာလသား။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၏၊ဥတ္တရာ၊သားသည်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊ ဝယပ္ပတ္တသား၊ အရွယ်သို့ရောက်သော၊ တသ်၊ထိုသူ
အား။ဂေါတ္တ၀ေသနဿ၊ အနွယ်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပါရာပရိယော၀ေ၀သ
မညာ၊ ပါရာပရိယဟူသော အမည်သည်သားလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ထိုပါရာပရိယသည်၊တယောဝေဒေ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ
သင်၍၊ဗြာဟ္မဏဆရာသိပ္ပေသု၊ဥဏ္ဏားအတတ်တို့၌၊နိဗ္ဗတ္တိ်ုပြီးခြင်းသို့၊ဟောတ
ရောက်၏၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သဂ္ဂ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝမ္မဒေသနာကာ
လေ၊တရားဟောသောအခါ၌။ဗောဓိပုရိဟာရံ။ ဗောဓိပုဏ္ဏားတော်
သို့၊ဝင်ကွဲ၊သွား၍၊ပရိသပရိယင်္ဂေ၊ ပရိသတ်အစွန်း၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊
သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တသ၊ထိုပါရာပရိယ၏၊ အစ္ဆာသယံ၊အလို
ကို၊ကြည်လေလောကေတ္ဝာ၊ကြည့်တော်မူ၍၊ဣန္ဒြိယဘာ၀နာသုတ္တံ၊ ဣန္ဒြိယဘာ
ဝနာသုတ်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊သော၊ထိုပါရာပရိယသည်၊တံ၊
ထိုဣန္ဒြိယဘာ၀နာသုတ်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဒီ၊ယဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ဒုအပ်
သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တံသုတ္တံ၊ထိုသုတ်ကို၊
ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊သင်၍၊တမတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို၊အနုစိန္တေသိ၊ အပန်ပန်ကြံ၏၊
ယထာပန၊အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်ကား၊အနုစိန္တေသိ၊အပန်ပန်ကြံ၏
ယွာယံအတ္ထော၊အကြင်အနက်သည်၊ဂါထာသုဝေ၀၊ဂါထာတို့၌သာလျှင်၊ဘ
ဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သော၊ထိုပါရာပရိယမထေရ်သည်၊တတော၊ထို၊နေ့
မှ၊အနုစိစိန္တေန္တော၊အပန်ပန်ကြံသည်ရှိသော်၊ အာယတနမုခေန၊အာယ
တနကိုအားကြောင်းပြုသဖြင့်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ဖြစ်စေ၍
နုစိရသော၀၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်၏၊အပရဘာဂေ၊နောက်အခါ၌၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊စိန္တိတကာ၀ု
ဏံ၊ကြံအပ်သောအားကြောင်းကို၊ပကာသေန္တော၊ပြုဆိုသည်ဖြစ်၍။ ၊ပါ
ရာပရိယာသ၊ အဆက်ဆက် လာသော အနွယ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊
သံသရာ ဘေးကို ရှုလေ့ရှိထ၊သော၊ ဂေဟသ၊ တယောက် အထည်း

တည်း၊ နိသိန္နသ၊ ထိုင်နေထသော၊ ပရိဝိတ္တသ၊ ဆိတ်ငြိမ် ခြင်း၏အ ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ခွါသဖြင့်ဝိုဝေကကိုအားထုတ်လေ့ရှိ ထသော၊ ဗျာယိနော၊ ဗျာနှဝင်စားလေ့ရှိထသော၊ သမဏသ၊ ရဟန်းအား၊ ဗိန္ဓာ၊ တရားကိုကြံစည်ခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ။ကိမာနုပုဗ္ဗံကေနအ ခုကျွေးမေန။ အာဘယ်သို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ တေ။ ထိုတရားတို့ကို။ ပဋိပဋ္ဌိတဗ္ဗာ။ ကျင့်အပ်ကုန်သနည်း။ ပုရိသော၊ မိမိအကျိုးကိုအလိုရှိသောယောကျ်ား သည်၊ ကိ ံ ဝတံ၊ အာဘယ်သို့သဘောရှိသောသိလကို။ကိ ံ။ အာသို့နည်း၊ သမာစာရံ သမာစာရနည်းနှင့်၊ ကျင့်သည်ရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ် သောရဟန်း၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သိလသမာဓိပညာဟုဆိုအပ်သောရဟန်းကိစ္စ ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အသ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မစိန္တာ၊ တရားကို ကြံဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဝေါစိန္တိ တေ၊ ဤသို့အကြံရှိသည်ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ သမဏသ။ ရဟန်းအား၊ ကိဿ၊ တရုံတရသော်သတ္တဝါကို၊ နစိရဟဗ္ဗယေ၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ရာ၊ ဟန္ဒေယာနိ၊ စကျွ၊ အစရှိသောခြေကော် ပါ၊ သောဆူးခြေတို့သည်။ . မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ဟိတာယစ၊ အစီးအပွါ၊ အလို့ငှါလည်းကောင်း။ အဟိတာယစ၊ စီးပွါးမရှိခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ပေါ ဘန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အရကျိတာနိ၊ မစောင့်အပ်ကုန်သော စကျွ၊ စသော ဆူးခြေတို့သည်၊ အဟိတာယ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ဌ အာသိဗျာ ဒေါမနဿ စသောအကုသိုလ်တရားတို့၏ဖြစ်သဖြင့်အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အရကျိတာနိ၊ စောင့်အပ်ကုန်သောစကျွ၊ သော ဆူးခြေတို့သည်၊ ဟိ တာယစ၊ သိလသမာဓိပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ ကြောင့် စီးပွါးခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဆူးခြေယာနေဝ၊ စကျွစသောခြေကော် ပါ၊ သော ဆူးခြေတို့ကိုသာလျှင်၊ သာရကွံ့သာရကျွန်ကြား၊ ကောင်းစွာစောင့်သော၊ ဆူးခြေ ယာနိ၊ စကျွစသောဆူးခြေတို့ကို၊ ဂေါပယံ၊ ဂေါပယန္တော၊ လုံခြုံသော၊ သမ ဏော၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သိလသမာဓိပညာဟုဆို အပ်သောရဟန်းကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိဿ၊ တရုံတရ သောသတ္တဝါကို၊ နစိရဟဗ္ဗယေ၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲရာ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရူပေသု၊ ဆူးမပေါ်ခဲ့ဖြစ်သောရူပါရုံတို့ဌ၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်လတ်သည်ကဲ့၊ အနိဝါရေသံ အနိ ဝါရယန္တော၊ တားဖြစ်မူ၍၊ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ ထိုထို အလိုရှိတိုင်းဖြစ် လတ်သည်ဌ အဖြစ်ကို ရှုလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ တို့ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှု၊ နဟိနု ဇေဝမုစ္စတိ၊ မလွတ်သည်သာ

တည်း။ ။ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓေသု၊ ဒုဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သောသဒ္ဓါရုံတို့၌၊ သောတိုင်္ဃယံ၊ သောတိဗြဟ္မဏံ၊ ဝန္ဓတ်ံ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်လတ်သည်ကို၊ အနိဝါရယံ အနိဝါရယန္တော၊ မဖြစ်မူ၍၊ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်လတ်သည်၌ အပြစ်ကိုရှုလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သောသမဏော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နဟိနုဝေ မုစ္စတိ၊ မလွတ်သည် သာတည်း။ ။ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အနိဿရဏာ ဒဿာဝီ၊ ဖြင်သည်ရှိသော် ဖြင်ကာမျှဖြစ်လတ္တံ့ ဟုထိုအပ်သောအစီအရင်ဖြင့်ဖြင်ကာမျှ၊ သာအာရုံကိုမရမူ၍ သတိဝညာဏင်းသောအားဖြင့် ဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သော ရှုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓာ၊ဂန္ဓာရုံတို့ကို။ စေပဠိသောဝတိ၊ အကယ်၍ရှိပါအံ့။ ဂန္ဓေသု၊ ဒုဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ အဓိမုစ္စိတော၊ တဏှာဖြင့် ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍ နှလုံးသွင်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေ ငါးမှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ အမ္မိလံ။ ချဉ်သောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ မရရှိ၊ ချိုသောအတို့ရှိသော အရသားကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္တကဝ်ုံ၊ ခါးစပ်သော အတို့ရှိသော အ.သာကို လည်းကောင်း၊ အနုသာရံ အနုသရန္တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ထိုထိုသောအရသာကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြံစည်လျက်၊ ရသတဏှာယ၊ ထိုအရသာ၌ တပ်သောတဏှာဖြင့်၊ ဂဓိတော၊ တပ်မက်မောခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဟဒယံ၊ ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုအံ့ဟုရဟန်းပြုခြင်း

သကြောတိ။ အကယိမ္ပစွမ်းနိုင်အုံ၊ တဝေါ၊ ထိုရူပါရုံစသည်မှ အဘိဏှာ
စသောပါပကမ္မကိုမစောင့်နိုင်သောကြောင့်၊ နံဝုဋ္ဌလံ၊ ထိုပုဋ္ဌုလ်ကို၊ ပဏ္ဍိတ၊
ငါးပါးကုန်သော်၊ တေဟိသဗ္ဗေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိကုန်သောခြောက်ပါး
သောအာရုံတို့နှင့်တကွ အာရေမ္မဏာ ပစ္စည်း တပ်ကုန်သော တဏှာတို့ဖြင့်၊
ဒုက္ခံ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ဆောဆင်းရဲသံသရာဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊ အနေကဝိဟိတ
အနုဝဏ္ဏတိ၊ အဖန်တလဲလဲလိုက်၏။ ဧကံသရိရံ နာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည်
ကား၊ ပုဗ္ဗလောဟိတ သမ္ဘူတံ၊ ဖြည်သွေးတို့ဖြင့် ဖြည့်၏။ ဗဟုသဟကုဏာ
ပသာရ၊ ထိုမှတပါး သလိပ် သည်းခြေ စသည်နှင့် တကွ များသောပိုး
လောက်စသည်တို့ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ဖြည့်၏။ တံသရိရံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ နရဝိရုဠတံ၊
လိမ္မာသောဆရာသည် ပြုအပ်သော၊ ဝဏ္ဏ၊ ပြေပြစ်သော၊ စိတ္တိတံ၊ ချိပ်ရေ
ဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုခြင်းစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ သမဂ္ဂံ ဗ္ဗဝ၊ အတွင်း
၌မစင်ဖြင့်ပြည့်သော ပန်းတောင်းကဲ့သို့၊ ဆဝိမတ္တမနောဟာရံ၊ အရေမ္ပါ၌
နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ဗာလဇနသမ္ပေါဟံ၊ သူရိုက်တို့၏ တွေဝေ
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကဋုကံ၊ သတောအားဖြင့် ငရဲစသောဆင်းရဲ
ဖြင့်ပူပန်တတ်သောကြောင့်စပ်ခါးသော၊ မရုဏသာဒံ၊ ကြီးဆသောအဖြစ်
ဖြင့်အကြောင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ သာယာခြင်းမျိုးဖြင့် ကောင်းမြတ်သာယာ
အပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဝိယနိဗန္ဓနံ၊ ချစ်အပ်သောအဖြစ်နှင့်စပ်သော၊
ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဤဒီသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌
မရုနာ၊ များဖြင့် လိတ္တံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဥလ္လိတ္တံ၊ အထက်၌ထပ်၍လိမ်း
ကျံအပ်သော၊ ခုရံ၊ ထက်စွာသော သင်ရုန်းသွားကို၊ လေဟုကပုရိသောဝိ
ယ၊ လျက်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ဤကိုယ်၌ သာယာသော
လောဘကြောင့်ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘုယျမာနံ၊ နှိပ်စက်သဖြင့်
ခံစားရလတ္တံ့ သည်ကို၊ နာဝဗုဒ္ဓတိ၊ လူအပေါင်းတို့မသိကြ၊ ။ ဈာန်ရှစ်ပေ
မိန်းမ၏အာဆင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဈာန်ရှိရသော၊ မိန်းမ၏ သိုခြင်းပြိုးခြင်းရေပ်
ရှင်ခြင်းစသောအသံဟူသော အရသာဌာလည်းကောင်း၊ ဈာန်ဝင်နေသော
မိန်းမတို့၏နုံ့သာအလုံးစုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဈာန်ယာ၊ မိန်းမ၏ဟေါ်ရှင်ဗွေ
စားအာဝတ်အဆင်တို့နှင့်တကွ၊ သာ ကိုယ်အတွေ့၌လည်းကောင်း၊ သာရေတ္တော
ပြင်းစွာတပ်သောသူသည်၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားဖြင့် ဖြစ်သော
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ရှာ၏။ ဈာန်ယာ၊ မိန်းမ၌၊ သဗ္ဗာနိ၊ ရှုပ်ရုံ၊ သော
အကြွင်းမရှိသောအာရုံတဏှာဟု ဆိုအပ်သောအလျဉ်တို့သည်၊ ပဋ္ဌပဋ္ဌ
သူ၊ ယောကျ်ား၏ငါးပါးကုန်သောဒွါရတို့၌၊ သန္ဓာနိ၊ မပြတ်စီးယိုကုန်၏။ ဝိရ

ယဝါ။အားထုတ်ခြင်းမှီသော၊ယောသမ္ပုရိသော၊အကြင်သူတော်ကောင်း သည်၊တေသံ၊ထိုတဏှာတည်းဟူသောအလျဉ်တို့ကို၊အာဝဇ္ဇေ၊သတိ ပညာကိုဖြစ်စေ၍ ဝိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက် ခြင်းကို၊ ကာယ၊ ပြုခြင်းဌာ၊ သဏ္ဌာတိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ သေ၊ဝုဋ္ဌေ၊သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ ဇာမတ္တိ်လောကေ၊ ဤလောကဌာ၊အဆုံဝါ၊ပညာမှီသော။ ဖွဲ့ဌော၊တရားဌာနည်သော၊ သော ဒဏ္ဍော၊ထိုတရားဌာ ကောင်းစွာလိမ္မာသော၊သောဝိစက္ခဏော။ ထိုပစ္စုပ္ပန် သံသရာအကျိုးဌာ လိမ္မာသောသူသည်၊ ကရေယျ၊ ဤသို့သောအရေတို့ဌာ ကုသိုလ်မည်သည်ကိုပြုရာ၏၊ရေမမာနောဝိ၊ အိပ်ခြင်းဌာမွေ့လျော်ခြားသော် လည်း၊ဖွဲ့ဌသဟိတံ၊အကြောင်းနှင့်မကင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်။ကာရေယျ၊မဖြစ်သေးသောစည်းစိမ်ကိုဖြစ်စေခြင်း ဖြစ်ပြီးသောစည်းစိမ်ကိုစောင့်ရှောက်ခံစားခြင်းကို ပြုရာ၏၊ဇာ၁။ ဤသော ကဌာ၊သည်ကား၊သိမ်မွေ့သောပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာအကျိုး နှစ်ပါးကိုရည် ၍တည်သော၊ကိစ္စံ၊ကိစ္စသည်၊အဝေါသိဒတိ။ အကယ်၍နှစ်သည်ဖြစ်အုံ၊ ဇဝံ၊ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ နိရဏ္ဍကံ၊ပစ္စုပ္ပန် အကျိုး သံသရာ အကျိုးနှစ်ပါးမရှိ၊သော၊ကိစ္စံ၊ကိစ္စသည်၊သစေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ ဝဇ္ဇေ၊ဤသို့အကျိုးမရှိ၊သော အမှုကိုကြဉ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးမရှိသော ကိစ္စကို၊ အပ္ပမတ္တော၊ သတိနှင့်မကင်းသော နေခြင်းဖြင့်မမေ့ မလျော့ထ သော၊ဝိစက္ခဏော။ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိသည်၊နက ဘန္တိ၊မပြုအပ်သောကိစ္စဟူ၍၊မညိတ္ထား၊အောက်မေ့၍၊ ဝဇ္ဇေယျ။ကြဉ်ရာ ၏။အကြွေနေ၊ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးနှင့်။ သညှတ်ံ၊စပ်ထသော၊ယဉ္စ ကိစ္စံ၊အကြင်ကိစ္စကိုလည်း၊ကောင်း၊ဖွဲ့ဂတာ၊ အလွန်သောကုသိုလ်ဝမ္မဌ် တည်သောသမထ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ယာစရတိ၊အကြင်မြွေ လျော်ခြင်းသည်ရင်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးရှိသောကိစ္စတရားဌာမွေ့ လျော်ခြင်းကို၊သမာဒါယ။ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ဝတ္တေထ၊ကျင့်ကုန် ရာ၏၊သာ၊ထိုတရားဌာမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ဥတ္တမာ၊ရတိ။မြတ်သောအကျိုး သို့ရောက်စေတတ်သော်ကြောင့် မြတ်သောအကျင့်ကိုဆောင်သည်မည် သည်၊စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ တံ၊ထိုမြတ်သောအကျိုးကိုဆောင် သောတရားကို၊သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ဝတ္တေထ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏၊ ဥစ္စာဝစေဟိ၊အကြီးအငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဥပါယေတိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ပရေ သံ၊သူတပါးတို့၏၊ သန္တိကံ၊ဥစ္စာကို၊ ဟတ္ထိ၊ ကာမဟူသောအကြောင်း ကြောင့် သူတပါးကို သတ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝဓိတ္ဝာ၊ ကာမဟူသော

အကြောင်းကြောင့်သူတပါးကိုဝတ်ခတ်ခြင်းဆဲ၍လည်းကောင်း၊အထေး၊ ထိမှတပါး၊သေးစယိတွေ၊ ထိုဥစ္စာရှင်တို့ကိုဗိုးရိမ်စေ၍ လည်းကောင်း၊ ပရေသီ၊ သူ့တပါးတို့အား။ အာဇလာပတိ သားဟသာယော။ တိုက်စပ် ပေါက်ခြင်းအိမ်သို့တက်၍နှိပ်စက်ခြင်း ဝတ်ခတ်ခြင်းအစရှိသောအထူး ထူးအခြားပြားသောအကြောင်းတို့ဖြင့် ဒုနိုင့်အထက်နှိပ်စက်၍ ယူခြင်း ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏။ သောဝုဋ္ဌလော၊ထိုဝဋ္ဋုလ်သည်၊အာဘိဓိဂိသတိ၊သူတ ပါးတို့ဥစ္စာကိုယူအံ့သောဌာ အလိုရှိ၏။ ယဒေ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟု မူ ကား၊ဗလဝါ၊ကိုယ်အား၊ဉာဏ်အား၊နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ရွှေသမား သည်။ အာဏိယာ၊အားကြီ စွာသောတံသင်းဖြင့်၊အာဏိ ၊သစ်ပင်ခွဲတည် သောတံသင်းကို၊ ဘဏ္ဍ ဏ္ဍောကောဒ္ဓေ ဏ္ဍော။ နွယ်လျက်၊ နိဟန်ယထား ထိုသစ်ပင်ခွဲရှိသောသစ်သား အကျဉ်ကိုထုတ်သကဲ့သို့၊တယာ၊ထိုအတူ ကုသလော၊ လိမ္မာသောခုဟန်းသည်၊ဒုဿီယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေ တို့ကို။ နိဟန်ခဲ့ကာမော၊ ထုတ်လိုသည်ရှိသော၊ ဣန္ဒြေဟောယော၊ဝိပဿ နာတည်းဟူသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေတို့ဖြင့် သားလျှင်၊ နိဟန်၊ ထုတ်ကုန်ရာ၏၊သဒ္ဓံ၊ အကြီးအမှူး လက္ခဏာရှိသော သဒ္ဓါတရားသည် လည်းကောင်း၊ဝိရိယံ၊ ခြိုးခြောက်ထောက်ပံ့ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝီရိယ သည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဿ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သမာဓိ သည်လည်းကောင်း၊သတိ၊အာရုံခွဲထင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောသတိသည် လည်းကောင်း၊ပညာဿ။ အပြားအားဖြင့် သိမြင်နိုင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ပညာသည် သည်းကောင်း၊ ဣမာနိ ဝိပဿိန္ဒြိယာနိ၊ ဤဝိပဿနာဣန္ဒြေတို့ရင့်စေတတ် သော၊ဝါ၊ပါ၊သောဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း၊ဘာဝယံ၊ဘာဝယန္တော၊ပွါ၊စေလျက် ပဋ္ဌပဋ္ဌဟိ၊ဝါ၊ပါ၊သော အာရုံ၊ဝါ၊ပါ၊သောဒွါရဟု ခြစ်ကုန်သော ချစ်ခြင်းမုန်း ခြင်း၊စသော ကိလေသာတို့ကို၊ ဟန့်တားနှုတ်ဖြင့်သတ်၍၊ ဗြာဟ္မဏောဝေ၊မ ကောင်းမှုကိုအာဝ ပြုပြီး၊သော ဝုဟန်ဟုသည်၊ အနိ၊စသော၊ ဆင်းရဲကင်းရာ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့၊ ယာတိ၊ ရောက်၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ထို ဝုဋ္ဌုလ်သည်၊အတ္ထဝါ၊ ဤလောကဌ ပညာလည်းရှိ၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ထို ဝုဋ္ဌုလ်သည်၊ဓမ္မဌော၊ကုသိုလ်တရားဌ၊တည်၏၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဟုရား၏၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊အလုံးရုံအားဖြင့် အကြွင်းမရှိသော၊ဝါကျ၊ စကား၊တော်ဖြစ် ၍ဖြစ်သော၊အနုသာသနီ၊အာဏုံ၊အမကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဌိတောဝ၊ဆုံ၊မတော် မူတိုင်း၊ဆောင်လျက်ဟာ၏၊ သောနရော၊ ထိုဖြတ်စွာဟုရား တည်းဟူ

သောယောဂျားသည်၊သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ဧတေတိ၊ပွါးစေ၏၊ ဣတိ၊ဤ သို့၊ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့၌၊သမဏာသသာတိ၊သမဏာသသဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတာသ။ရေဟန်းအား၊ အဟူတိ၊အဟုဟူသည်ကား၊ အဟောသိ။ဖြစ်ပြီ၊ စိန္တာတိ၊စိန္တာဟူသည်ကား၊ဓမ္မစိန္တာ၊ တရားကိုကြံစည်ခြင်းသည်၊ဓမ္မပိ စာရဏာ၊တရားကိုစိုစစ်ခြင်းသည်၊ ပါရာပရိယ သသာတိ၊ ပါရာပရိယသာ ဟူသည်ကား၊ပါရာပရေဂါတ္တသ၊အဆက်ဆက်သောအနွယ်ရှိထသော၊ ပါရာစရိယသသာတိပိ၊ပါရာစရိယ သသဟူ၍လည်း၊ ပဌမန္တိ၊ရှေတ်ကြာကုန်၏၊ ဘိက္ခုနောသံသာရေ၊သံသရာ၌၊ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းကို။ဣဒ္ဓကုသိလသ၊ရှင်လတ်ရှိ ထသော၊ကေကသ္သာတိ၊ဧ ကသ္သဟူသည်ကား၊ အသဟာယသ၊အ ဘော်မဲ့ခြင်းတယောက်အထည်းတည်း ဧတေန၊ဤကေကသ္သဟူသောပါဠိ ဖြင့်၊ကာယဝိဝေကံ၊ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ဒီပေသတိ၊ပြ၏၊ပရိဝိတ္ကသ သတိ၊ပရိဝိတ္ကသ ဟူသည်ကား၊ ပရိဝေကဟေတုနာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၏အ ကြောင်းဖြစ်သော၊ကိလေသာနီ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဝိက္ခမ္ဘနေန၊ဖွါသဖြင့်၊ ဝိဝေကံ၊ဝိဝေကကို၊အာရဗ္ဘသ၊အားထုတ်လေ့ရှိထသော၊ ဧတေန၊ဤပရိ ဝိတ္ကသာဟူသောပါဠိဖြင့်၊စိတ္တဝိဝေကံ၊ စိတ္တဝိဝေကကို၊ ဒဿေတိ၊ပြ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ဗျာယိနောတိ၊ဗျာယိနောဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဗျာ ယိနောတိ၊ဗျာယိနောဟူသည်ကား၊ဗျာယနသီလသ၊ ဗျာနှံဝင်စားလေ့ရှိ ထသော။ယောဒုသော၊အသင့်အစီးဖြင့်၊မနသိကာရေ၊သူ့လုံးသွင်းခြင်းကို၌ ယုတ္တသ၊လျှဉ်သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အ ဏ္ဍာ၊အနက်တည်း။ဧ တံသဒ္ဒံ၊ထိုအသံလုံးရုံကို၊ ဧ ၀ ရာ၊ပါရာပရိယမဟေ ရ်သည်။အတ္တာနံ၊မိမိ ကိုယ်ကို၊ပရိပီယ၊သူတပါးကဲ့သို့၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ကိမ. နုဝုဇ္ဈတိ အာဒိနာ၊ ကိမာနုဝုဇ္ဈံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တံစိန္တနံ၊ ထိုသို့ကြံခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ပြ၏၊တတ္ထ၊ထိုစကားဌ၌၊ ပဌမ ါထာယံ၊ ပဌမ ါသ ါ၌၊ တာ ၀ ၊ ရှေဦးစွာ၊ကိမာနုဝုဇ္ဈန္တိ၊ကိမာနုဝုဇ္ဈံဟူသည်ကား၊ အနုဝုဇ္ဈံအနုက္ကမော၊အ စဉ်သည်၊အနုဝုဇ္ဈမေ၀ ၊ အစဉ်အတိုင်းသာလျှင်၊ ဝက္ခမာနေသု၊ဆိုအပ် လတ္တံ့.ကုန်သော၊ဝတ္ထသမာစာရေသု။ ကာင်းသောအကျင့်တို့၌၊ အနုက္က မော၊အစဉ်သည်၊ကော၊အာဘယ်နည်း၊ကေန၊ အာဘယ်အမည်ရှိသော၊အ နုက္ကမေန၊အစဉ်ဖြင့်၊တော၊ထိုတရားတို့ကို၊ ပဒိုပဒ္ဓိတဗ္ဗာ၊ကျင့်အပ်ကုန်သ နည်း၊ဣတိ အ ယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ပုရိသောကိ ၀တ် ကိ သမာစာရန္တိ၊ ပုရိသောကိ ၀တ်ကိ သမာစာရံဟူသည်ကား၊ အတ္ထ

ကာမမော၊အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိသော၊ဝုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊သမာ ဒိယိတဇ္ဇဋ္ဌေနေ။စောင့်ရှောက်အပ်သောအနက်ကြောင့် ၄၊ ၀တန်ဖိုး၊ ၀တဟူ၍၊ လဋ္ဌနာမံ၊ရဲ့အပ်သောအမည်ရှိသော ကိုယ်ဒိသံ၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသော သိလံ၊သိလကို၊သမာစာရံသမာစရဲ့နှင့်၊ကျင့်သည်ရှိ၊သော်၊အတ္တနော၊ ပိယတ္တ၏၊ကိုယ်ကာရိကတ္တမ္ဘကာရီ၊ပြုအပ်သည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊အ သား၊ဖြစ်ရာ ၏၊ကိုယ်ကို၊တရုံတ ဟောက်သော၊သတ္တံ၊ သတ္တ၀ါကို၊နစရိ ဟဗ္ဗယော၊မဟုတ်ဘဲ ဆဲခြား၊နစဗါ ဝေယျ၊မနိုင်စက်ရာ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက် တည်း၊အတ္တနော၊ပိယတ္တ၏၊ ကိစ္စံနာမ၊ ကိစ္စမည်သည်ကား၊ သမဏ၀ေ၀ေ၊ ရဟန်းတရား၊တည်း။သခေါ်ပတော၊ အကျဉ်းအား၊ဖြင့်၊သိလသမာဓိပညာ၊ သိလ သမာဓိပညာတည်း။ကံ၊ ထိုသိလသမာဓိပညာကို၊သမာဒေ ဏ္ဍသ၊ ဆောက်ဘည့်သောသူအား၊ပ၀ုဝိ ဟဗ္ဗနာယ၊သူတပါး၊ကိုဥဉ် ဆဲခြင်း၊ဌါ၊ လေ၊သော၀ိ၊ အမြင်ကပ်မှုသည်လည်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ တာယ၊ထိုသူတပါး၊ကိုဥဉ်း ဆဲခြင်း၊သည်၊ သကိ၊ရှိ၊သော်၊သမဏ၀ဘာ၀ ဟု ရဟန်း၊အဖြစ်၏သော ဤ၊ အ၀ဘာ၀ တော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ယထ ဟု၊ အာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူ၊သနည်း၊ပဗ္ဗဇိ ဘဝ ဟု ဆိုသူတပါး၊ကိုဥဉ်း ဆဲသတ်ဖြတ်လေ့ရှိသောသူ၊သည်၊ ပဗ္ဗဇိ ဘ၀ ရဟန်း သည်၊နတ္ထိ ဟောတိ၊မဖြစ်၊ပရံ၊သူဘတပါး၊ကို၊ဝိ ဟေ ဌယ ဣ ဉဉ်း ဆဲသော သူသည်၊ သမဏော၊ရဟန်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဿေ၀ ဤအာရာဒ္ဓလည်း၊ ၀တ ၀ဟာ ဟောနေ၊ ၀တ သဒ္ဓါကို ယူသဖြင့်၊ ၀ါ ရိတ္တသိလံ၊ ၀ါ ရိတ္တသိ သ ကို၊ ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏၊သမာစာရ ဂဟ ဟောနေ၊သမာစာရသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊သမာ၀ ရိတ ဟော၊ကောင်း၊စွာ ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ စာ ရိတ္တသိ၊လေ၊ စာ ရိတ္တသိ လ ဟု ၊သဒ္ဒါ၊တ ကွ၊ ဗျာ နုဝိ ပ သ ဒ ဒါ၊ဗျာ နုဝိ ပ သ ဒ ဒါ အ ဝ ရှိ သည်ကို၊ ဂ ဟိ တံ၊ယူအပ်၏၊တ ဿ ထိ ကြောင့်၊ ၀ါ ရိတ္တသိ လံ၊ ၀ါ ရိတ္တသိ လ သည်၊ ပ ဝေ နံ၊ ဗြဟ္မာ နှင်း၏၊ တ ဿ ၀ ပ ဝ ဝ ထိုအတူ လည်း၊ ဃ ဿ ၊ အ ကြင်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယ သံ ဝ ရော၊ ဣန္ဒြိယ သံ ဝ ရ သိ လ သည်၊ သိ ဒ္ဓ ၊ ပြီး သည်ရှိ၊ သော်၊ သ ဗ္ဗံ၊ အ လုံ း ရုံ သော၊ သိ လံ၊ သိ လ ကို၊ သု ရက္ခိ တံ ။ ကောင်း စွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ သ ဂေ ါ ဝိ တ မေ ၊ ကောင်း စွာ လုံ ခြုံ စေ အ ပ် သည် သ ာ လျှင်၊ ဟော တိ ၊ ဖြစ် ၏ ၊ တ ဿ ၊ ထို ကြောင့် ၊ ဣ န္ဒြိ ယ သံ ဝ ရ သိ လံ ၊ ဣ န္ဒြိ ယ သံ ဝ ရ ဝ သိ လ ကို ၊ တ ာ ဝ ၊ ရှေ း ဦ း စွာ ၊ ဒ ေ သ တ ု ကာ မော ၊ ပြ လို သည် ဖြစ် ၍ ၊ ဣ န္ဒြိ ယ ာ နံ ၊ ဣ န္ဒြိ ယ ကို ၊ အ ရက္ခ နေ စ ၊ မ စောင့်ရှောက်ခြင်း၌ လည်း ကောင်း ၊ ရက္ခ နေ စ ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၌ လည်း ကောင်း ၊ အာ ဒီ နဝါ နိ

သံသေစ၊ အပြစ်အကျိုးတို့ကိုလည်း၊ ဝိဘာဝေနှောင်းထင်ရှားပြလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြေယာနိမနုဿာနန္တိ အာဒိ။ ဣန္ဒြေယာနိမနုဿာနံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကားဌ၊ ဣန္ဒြေယာနိ ဘိ ဣန္ဒြေယာနိဟု သည်ကား၊ ရက္ခိတမဇ္ဈမဋ္ဌနိဒဿနံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တရားကိုညွှန်းပြခြင်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခာဒိနိဆဣန္ဒြေယာနိတိ၊ စက္ခာဒိနိဆဣန္ဒြေယာနိဟု၎င်း၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿာနန္တိ၊ မနုဿာနံဟူသော ပုဒ်သည်၊ ရက္ခနဿ ဝေ ဂျပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဌာနံသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိတာယာတိ၊ ဟိတာယဟူသည်ကား၊ အတ္ထာယ၊ အစီးအပွါး အလို၌။ ဟိတာယ၊ ဟိ အာဟိတာယဟူ သည်ကား။ အနုတ္ထာယ၊ စီးပွါးမရှိခြင်းငှါ ဟောန္တိ ဟိ ဟောန္တိဟူသည်ကား။ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်းတည်း။ ဂ ထံပန၊ အ ဘယ်ကြောင့်ကား။ တာ ဣယေ ပ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့သည်သာလျှင်။ ဟိတာယ စ၊ အစီးအပွါး အလို၌လည်းကောင်း၊ အဟိတာယ စ၊ စီးပွါးမရှိခြင်းအလို ၌လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အာယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝုစ္စတေ၊ အမေးတည်း။ ရက္ခိတာနိ ဣ အာဒိ၊ ရက္ခိတာနိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တ ဿ ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အဋ္ဌေ၊ အနက်ကား။ ယ ဿ ၊ အကြင်ဝဋ္ဋိလ်အား၊ စက္ခာဒိနိ၊ ကျွေ့အစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြေယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ သတိကဝါ ဟေန၊ သတိတည်းဟူသောတံခါးရွက်ဖြင့်၊ အဝိ ဟိတာနိ၊ မပိတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တ ဿ ၊ ထိုသူအား။ ရူပါဒိသု ရူပါဒိ အစရှိသည်တို့ဌ၊ အာဘိဏ္ဍာဒိပါ ပ ဗဟုပ ဗဟုယော၊ အာဘိဏ္ဍာဒေ အစရှိကုန်သော အာဂုသိလ် တရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ဒ္ဒါရဘာဝ ဟေ၊ တံခါး ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အနတ္ထာယ၊ စီးပွါးမရှိခြင်းငှါ၊ ဝိဟိတာနိ၊ ပိတ်အပ် ကုန်သည်ရှိ သော်၊ တ ဒ ဘာ ဝ ဟေ၊ ထိုအာဘိဏ္ဍာအစရှိသော အာဂုသိလ်တရားတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အတ္ထာယ၊ စီးပွါးခြင်းအလို ၌၊ သံ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ အာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣန္ဒြေယာနေ ဝ သာ ရက္ခန္တိ ဣန္ဒြေယာနေ ဝ သာ ရက္ခံ ဟု သည်ကား။ ယ ဿ ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြေယ သံ ဝ ရော ၊ ဣန္ဒြေယသံဝရဟု ဝေါဟာရ သည်၊ ပရိပုဏ္ဏော ၊ ပြည့်သည်ရှိ သော်၊ သီလ သမ္ဘ ဒံ ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပရိပူ ရေတိ ၊ ပြည့်စေ၏ ၊ သီလ သမ္ဘ ဒါ ၊ သီလ သမ္ဘ ဒါ သည်။ ပရိပုဏ္ဏော ၊ ပြည့်သည်ရှိ သော်၊ သ မာ ဓိ သမ္ဘ ဒံ ၊ သ မာ ဓိ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပရိပူ ရေတိ ၊ ပြည့်စေ၏ ၊ သ မာ ဓိ သမ္ဘ ဒါ ၊ သ မာ ဓိ ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပရိပုဏ္ဏော ၊ ပြည့်သည်ရှိ သော်၊ ပ ညာ သမ္ဘ ဒံ ၊ ပ ညာ ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ၊ ပ ရိ ပူ ရေ

တိ၊ပြည့်စုံစေ၏၊ဘဿ၊ထိုကြောင့်၊ဈာန်ယရကား.ဈာန်ကိုစေါင့်ရှောက်ခြင်း သည်၊ အတ္တဟိတ ပဋိပတ္တိယာ၀၊ ပိမိအကျိုးစီးပွါးကို ကျင့်ခြင်း၏သာ လျှင်မူလံ၊ အကြောင်းရင်းမည်၏၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဒသေန္တော၊ပြလိုသည် ဖြစ်၍၊ဈာန်ယာနေ၀သားရကုန်၊ ဈာန်ယာနေ၀သာရကွံ့ဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့် တော်မူ၏၊သတိဝုဋ္ဌာ်မေန၊ သတိရှေးသွား၏သော၊အာရကျွေန၊ အစောင့် အားရှာက်ဖြင့်၊ သံရကျွန်တော်၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော သူသည်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ဈာန် ယာနိ၀ေ၊ဈာန်ကိုကိုသာလျှင်၊ တာ၀၊ရှေးဦးစွာ၊ သမ္ဘဒေ၀၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်၊ရကွန်တော်၊ စောင့်ရှောက်သည်ရှိသော၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊အကုသလစောရာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောခိုးသူတို့သည်၊ တေဟိ ကောဟိန္ဒိရေဟိ၊ထိုထိုနွားရှေ့တို့မှ၊ပရိသေတ္ကာ၀င်၍၊ စိတ္တသန္ဓာနေ၊စိတ်၏ အစဉ်၌၊ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ဥစ္စာကို၊ ဝိလုဒ္ဓန္တိ၊လုယက် ကုန်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊တာနိ၀ါ၊ ထိုစကျွဲစသောဈာန်တို့ကို လည်း၊ဝိဒဟာန္တော၊ဝိတ်ဆို့လျက်၊ဈာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အ နက်တည်း၊သာရကွန်စ၊သာရကွံ့ဟူ၍လည်း၊သံသဒ္ဒသ၊သံသဒ္ဒါ၏၊သ ဘာ၀ံ၊သဘောကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊သါရာဂေါ၀ိအာဒိသုဝိယ၊သာရာဂေါဤသို့ အစရှိသောပုဒ်တို့ကဲ့သို့၊ ၀ုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ သံရကွန်စ၊သံရကွံ့ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊ဈာနိ၀ေ၀ယန္တိ၊ဈာနိ၀ေ၀ယံဟူသောပုဒ် သည်လည်း၊တ၊သော၀၊ထိုဈာယာနေ၀သာရကွံ့ဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ပရိယာယ၀စနံ၊ ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း၊ ပရိယာယ၀စနေစ၊ ပရိယာယ် သဒ္ဒါ၌လည်း၊ပယောဇနံ၊အကျိုးကို၊နေတ္တိအဋ္ဌကထာယံ၊နေတ္ထိအဋ္ဌကထာ ၌၊ဝတ္တနယောနေ၀၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ အတ္တနောကိစ္စကာရိသာတိဇ္ဈမိနာ၊ အတ္တနောကိစ္စကာရိသ ဟူသော၌ ပါ၌ဖြင့်၊အတ္တဟိတပဋိပတ္တိ ၊ပိမိအာကျိုးစီးပွါးဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ဒသေ တိ၊ပြ၏၊နစကိဋ္ဌိ၀ိဟေ၌ယေတိဇ္ဈမိနာ၊နစကိဋ္ဌိ၀ိဟေ၌ယေဟူသော၌ပါ၌ ဖြင့်၊ပရေဟိတပဋိပတ္တိ ၊ သူတပါး၏အကျိုးစီးပွါးအကျင့်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြ ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ဥဘယေနပိ၊နှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း၊ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိ မေ၀၊ပိမိအာကျိုးစီးပွါးအကျင့်ကိုသာသျှင်၊ ဒသေတိ၊ပြ၏၊ ပရေ၀ိဟေ ဋ္ဌသာ၀ိ၊သူတပါးကိုမျှဉ်းသဲသောပုဂ္ဂိုလ်အာ.လည်း၊အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိ ဘာ၀ေတာ၊ ပိမိအာကျိုးစီးပွါး၏ ပြည့်စုံခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊အ၀ေ၀၊ တနည်းကား၊ ပဒဋ္ဌယေနပိ၊ပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းဖြင့်လည်း၊

အတ္တဟိတာပဒိုပတ္တိယာဝိ၊ အကျိုးစီးပွါးကိုကျင့်ခြင်းကိုလည်း၊ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ပုတ္တဓနသမ၊ ပုတ္တဓီတာအားဇင်း၊ သေက္ခသမ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း၊ပရဟိတပဒိုပတ္တိယာဝိ၊သူတပါးအကျိုးအစီးအပွါးဌာကျင့် ခြင်း၏လည်း၊အတ္တဟိတပဒိုပတ္တိယာဘာဝတော၊အကျိုးစီးပွါးရှိသောအ ကျင့်၏မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ရက္ခိတာနိ၊စောင့်ရှောက်အပ်ကုန် သော၊ဣန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြေတို့သည်၊ဟိတာယ၊စီးပွါးခြင်းဌာ၊ဟောန္တု၊ဖြစ်ကုန် ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေါဒါနုပကွံ့၊ဖြူစင်သောအသို့ကို၊ သင်ခ်ပေနော၊အကျဉ်း အား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒဿတွာ၊ပြုပြီး၍၊အရက္ခိတာနိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန် သောသူတို့သည်၊အဟိတာယ၊ စိုးပွါး၌ခြင်းဌာ၊ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သံကိလေသပက္ခံ၊ပန်၊ သံကိုးလေသာအတို့ကိုကား၊ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ဝေဘန်၍၊ဒဿနေ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊စက္ခုန္ဒြိယံစေတိအာဒိ၊စက္ခုန္ဒြိယံ စေဋ္ဌိသ့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ.ဝိန်ုတော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုစက္ခုန္ဒြိယံ စေဋ္ဌိသို့အစရှိသောပါဠိ၌၊ စက္ခုန္ဒြိယံစေ၍ပေသုဂ္ဂဆန်တံ အနိဝါရေယံအနာ ဒိနဝဒဿာဝိတိ။စက္ခုန္ဒြိယံစေ၍ပေသုဂ္ဂဆန်တံအနိဝါရယံအနာဒိနဝဒဿာ ဝိဟူသည်ကား၊ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊နိလပိတာဒိဘေဒေသု၊ အညိုအကြည်ကွဲပြားကုန်သော၊ဣဒ္ဓါနိဌေသု၊ဣဒ္ဓါရုံအာနိဌာရုံဖြစ်ကုန် သော၊ ရူပါယတနေသု၊ ရူပါယတနတို့၌၊ဂဆန်တံ ယထာ ရုစိပဝတ္တိန်း၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်သော၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုဒြေကို၊ အနိဝါရယံ၊မတားဖြစ် မူ၍၊တဗ္ဗ၊ထိုစက္ခုဒြေကိုလည်း၊ အနိဝါရေ၊ကြောင့်အပ္ပဋိဃာဟ၊ကြောင့်၊မတား ဖြစ်မူ၍၊တထာပဝတ္တိယံ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်လတ်သည်၌။ အာဒိနဝ ဒဿာဝိ၊အဖြစ်ကိုရှုလေ့ရှိသည်၊စေနဟောတိ၊ အာဂယ်၍မဖြစ်အံ့။ဒိဋ္ဌဓမ္မ ကသမ္ပရာယိကဠ၊ မျက်မြှောက်တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အာဒိနဝံခေါ သံ၊အဖြစ်ကို၊ စေနပဿတိ၊ အာဂယ်၍မဖြင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဂဆန်တံနိဝါရ ယေအနိသဏေဏဒဿာဝိတိစ၊ ဂဆန်တံနိဝါရယေ အနိသဏေဏဒဿာဝိ ဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိအာ၏ကို၏၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိ၌၊ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရ ဟန်းသည်၊ဒိဋ္ဌ၊မြင်ရာ၌၊ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊မြင်ကာမျှသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ. ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တ၊ဝိဓိနာ၊ ဆိုအပ်သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမတ္တေယေဝ၊မြင် ကာမျှ၌သာလျှင်၊ဌတ္ဝာ၊တည်၍၊တံ၊ထိုမြင်ကာမျှကို၊ သမ္ဘဇ္ဇ၊ဝေဒနာ၊ပ ညာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ရူပါယတနေ၊ရူပါယတနာ၌၊ပဝတ္တမာနော၊ဖြစ်သည် ရှိသော်၊တတ္ထ၊ထိုရူပါရုံ၌၊ နိသဏေဏဒဿာဝိနာမ၊ သံသရာ၀ဋ်ဒုက္ခကို မြှောက်ခြင်းဌာ ရှုခြင်းမည်၏၊ ဝုတ္တ၊ဝရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်

သောအားဖြင့်၊ အနိသရကာဒသာဝိ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သောရှုခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗာ၊ မှတ်အာပ်၏၊ သောဒုက္ခာနှတိမရှစ်တိတိ၊ သောဒုက္ခာနှတိ မရှစ်တိဟူသည်ကား၊ ဇဝရူပေါ၊ ဤသို့သသောရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခာတာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နမရှစ်တော ၀၊ မလွတ်သည်သာတည်း၊ ထွေစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ စက္ခုဗြဟ္မဏသ၊ စက္ခုဗြဟ္မဏော ဘုံ၊ အနိ ၀ါရတံနာမ၊ မတာ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ တောနဒ္ဒါရေနာ၊ ထိုနဒ္ဒါရဖြင့်၊ အာဘိဏ္ဍာဒယော၊ အာဘိဏ္ဍာအစရှိကုန် သော၊ ပါပဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား တို့သည်၊ အနွှာသ ၀ယျုံ၊ အစဉ်လိုက် ၍ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ ပ ၀တ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ တံပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကား၊ အတ္ထေ ၊ တာ၊ အနက်အား ဖြင့်၊ သတိသမ္ပညဿ ၊ သတိပညာ၏၊ အနုဗ္ဗာ ပနံ၊ ထက္ကြလုံ့ လမရှိခြင်း ဟူ၍၊ ဒဠ္ဍမ် ဗုတ်အာပ်၏၊ သောသိန္ဒြိယောသုဝိ၊ ကြင်းကုန်သော ဣန္ဒြေတို့၌ လည်း၊ ဇသော ၀နယော၊ ဤနည်း သျှင်နည်း ရှိ၏၊ အဓိမုဏ္ဍိ တောတိ၊ အဓိမုဏ္ဍိ တောဟူသည်ကား၊ အဓိမုဏ္ဍတဏှာယ၊ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာဖြင့်၊ မုဏ္ဍံ ၊ နှလုံ၊ သွင်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇနာ ၊ ရောက်သော၊ လမ္ဘိလန္ဒိ ၊ လမ္ဘိလံဟူ သည်ကား၊ အမ္ဘိသရသံ ၊ ချဉ်သောအရသာကို၊ မရဇ္ဇန္ဒိ ၊ မရဇ္ဇံဟူသည် ကား၊ မရဇသကောဋ္ဌာသံ ၊ ချိုသောအတို့ရှိသောအရသာကို၊ ဘထာ ၊ ထို အတူ၊ တိတ္တကဋ္ဌံ ။ ခါးစပ်သော အတို့ရှိသော အရသာကို၊ အနုသရန္တိ ၊ အနုသရံဟူသည် ကား၊ အသသာဒ ၀ သေန ၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ တံ ၀ သံ ၀ သေ ။ ထိုထိုအရသာကို၊ အနုဝိစိန္တေန္တော ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြံစည်လျက်၊ ဂဠိ ၊ တာ ၊ ကိ ၊ ဂဠိ ၊ တောဟူသည်ကား၊ ရသတာ ဟုယာ ၊ ရသတဏှာဖြင့်၊ ကတ္ထိ ၊ ကတ္ထိ ၊ ရသေ ၊ ထိုထိုရသ၌ ၊ ဂဠိ ၊ တောဗဟေ ၊ ဗဟေ ၊ အာ ၀ ၊ သော ၊ ဂဝိ ၊ တောတိ ၊ ဂဝိ ၊ တောဟု၍လည်း ၊ ပဌမ ၊ ရှတ်ကုန်၏ ၊ ဂေ ၊ ဝ ၊ ၊ ၊

နာတိ၊ မသိတတိ၊ နုပဒ္ဒိပဒ္ဓတိ၊ မကျင့်တတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အကြောင်းအနက်တည်း။ သုဘာနိတိ၊ သုဘာနိ ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရာနိ၊ ကောင်းကုန်သော၊ အပ္ပဒိုကုလာနိတိ၊ အပ္ပဒိုကုလာနိဟူသည်ကား။ မနေ၊ ရမ္မာနိ။ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော။ ဣဒ္ဓေ၊ နိ၊ ဣဒ္ဓေ၊ ရုံတို့ကို၊ ဝေါ်ခေါ်ဖွယ်နိ တိ။ ဝေါ်ခေါ်ဖွယ်နိဟူ သည်ကား။ ဥပါဒိန္နာ၊ ဥပါဒိန္နပ္ပဘေဒေ၊ ဥပါဒိန္နဆ၊ ဥပါဒိန္နပြား သော၊ ဖေ၊ သ။ အတွေ့ခ်ီ၊ ရုတ္တောတိ၊ ရုတ္တောဟူသည်ကား။ ရဏ္ဍနသဘာဝေ နု၊ တပ်တတ်သော သဘောဖြင့်၊ ရာဂေနု၊ ရာဂဖြင့်၊ ရုတ္တော၊ တပ်သည်ဖြစ်၍ ရာဂါဒိဟရဏာနိ၊ ရာဂါဒိဟရဏံဟူသည်ကား၊ ရာဂပေါ့ တုံ၊ ရာဂပြေပျောက်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကဠု၊ ဖြောက်ဖျောက်ခွဲလည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗယသန္တာပါ ဒိ ဝ သေနု၊ ဂရဲ့ခြင်းဖြစ်သော ဟူ၊ လောင်ခြင်း-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိသမ္ဘုဏာယ ဠု၊ တမလွန်ခွ လည်းဖြစ်သော၊ နာနုပ္ပဂ္ဂဟာ ရုံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကုံ၊ ပဒိုလဘာတိ၊ ရတို့၊ မနုံ၊ စေ၊ တေ ဟိတိ၊ မနုံ၊ စေ၊ တေ ဟိဟူ သည်ကား။ မနုံ။ စိတ်သည်၊ ရူပါ ရမ္မဏာ ဒိတိ၊ ရူပါရုံ၊ အ၊ စရှိကုန်သော။ တေ ဟိ ရမ္မာ ရမ္မဏာ ပ ဘေ ဒေ ဟိ၊ ထိ ရမ္မာ ရုံ အ ပြား တို့မှ၊ နု၊ ဟု သည်ကား။ ဝုဋ္ဌလံ၊ ဝုဋ္ဌိ ၊ လ ကို၊ သ ဗ္ဗေ ဟိတိ၊ သ ဗ္ဗေ ဟိ ဟူ သည်ကား၊ သ ဗ္ဗေ ဟိ၊ အလုံးရုံ ကုန်သော။ ပ ဗ္ဗ ဟိ ၊ ငါ၊ ပါ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇုဒ်၊ ဤ၊ အနက်သ ဘောကို၊ ဝုဋ္ဌံ ဝုဋ္ဌေ ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ် ၏ ။ ယောဝုဋ္ဌ ၊ လ ၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိ ၊ လ သည်၊ မနံ မနော ဒွါရံ ၊ မနော ဒွါရ ကို ၊ ယ ထာ ဝုဋ္ဌေ ဟိ ။ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ရူပါ ဒိ ဟိ ။ ရူပ ၊ ရုံ အ စရှိကုန်သော။ ပ ဗ္ဗ ဟိ ၊ ငါ ၊ ပါ ၊ ကုန်သော ၊ ဇ တေ ဟိ ရ မ္မ ဟိ ၊ ထိ တ ဘုံ ၊ တို့ မှ ၊ သ ဒ္ဒါ ၊ ကောင်း ။ ရ မ္မ ၊ ရုံ ၊ ကို ၊ ရ ၊ ကောင်း ။ ဝ ဏ္ဏ ။ ထိ ခြောက်ပါးကုန်သော အာ ရုံ တို့ ၌ ။ ပ ဝ တ္တ ၊ နု ၊ ကပါ ပ ကမ္ဘနိ ဝါ ၊ ရုံ ၊ ဆော ၊ နု ၊ ဖြစ်သော မ ၊ ကောင်းမှုကံကို ၊ တာ ၊ သ ဖြင့် ၊ ရုက္ခ ၊ တုံ ၊ ခြောက် ခြင်း ၊ ဌ ၊ ။ ဂေါ ဒိ ၊ တုံ ၊ လုံ ခြုံ ၊ စ ခြင်း ၊ ဌ ၊ ။ နု ၊ သ ကြောတိ ။ မ ၊ တ ၊ ဆိုင်း ၊ တ ၊ တော ၊ ထိ ရူပ ၊ ရုံ ၊ စ သည်မှ ၊ တ ၊ သ ၊ ထိ ဝုဋ္ဌိ ၊ လ ၊ အား ၊ အ ၊ ရ ၊ ကွ ၊ နု ၊ တော ၊ မ ၊ ခြောက် ခြင်း ၊ ကြောင့် ၊ နံ ဝုဋ္ဌ ၊ ။ ထိ ဝုဋ္ဌိ ၊ လ ၊ ကို ၊ တံ ၊ ဒိ ၊ ဗ ၊ ထိ ၊ မ ၊ ခြောင်း ခြင်း ၊ အ ၊ ကြောင်း ၊ ရှိ ၊ သော ၊ ဒုက္ခ ၊ ဆင်း ၊ ရဲ ၊ သည် ၊ အ ၊ နေ ၊ တိ ၊ အ ၊ ခ ၊ ဂ ၊ ဆ ၊ တိ ၊ အ ၊ စ ၊ ဥ ၊ လိုက် ၏ ၊ အ ၊ ခ ၊ ဂ ၊ ဆ ၊ ဆ ၊ ကို ၊ အ ၊ စ ၊ ဥ ၊ လိုက် ၊ သော ၊ ပ ၊ ။ ။ ။

ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာပစ္စယာဘူတေ၊ အာရမ္မဏာပစ္စည်းတည်ကုန်သော တည်၊ တို့ဖြင့်၊ အနုဂန္ဓတိ၊ အစဉ်လိုက်၏ ဏ္ဍေ၊ ဤခြောက်ပါးသောဇွန်းကို ထိုထွင်း၊ စက္ခုဒ္ဓိယ၊ စက္ခုဇွန်းသည်လည်းကောင်း၊ သောတိဒ္ဓိယ၊ သောတဇွန်းသည် လည်းကောင်း၊ အသမ္ဘဝါတိ ဘာဝပတော၊ မရောက်သော အာရုံကိုယူသည်၏ အခြင်းကြောင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ အနိဝါရယန္တိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ အနိဝါရယံ ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇာတရုံ၊ ဤမှတပါးသောဇွန်းသည်၊ သမ္ဘဝါတိ၊ ရောက်သော အားရုံကိုယူတတ်၏၊ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂန္ဓေ၊ စေပဒိုသော ဝတ္ထိတိ အာဒိနာ၊ ဂန္ဓေ၊ စေပဒိုသော ဝတ္ထိ ဤယိုအစရှိသော စကား ဖြင့်၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဟိ ဝိစ၊ ထိုမှတပါး လည်း၊ ရသတဏှာ၊ ရသတဏှာသည် လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား ဝိ၊ သသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဗလဝတိ၊ အား ကြီး၏၊ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရသတဏှာဂဓိတော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနိ အနုဿရဉ္ဇော တိ ရသတဏှာဂဓိတော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနိ အနုဿရဉ္ဇော ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂတ္တုဒါရသ၊ မစောင့်ရှောက် သောဒွါရရှိ၊ သား၊ ဝုဋ္ဌလသ၊ ဝုဋ္ဌိ(လ်)အား၊ ဆတိ ဒွါရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော ဒွါရတို့ဖြင့်၊ ဘသုပိ၊ ခြောက်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္ဘကောသု၊ အာရုံ တို့ဖြင့်၊ အသံဝေနိဓိတ္တုံ၊ မ၊ စောင့်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲ ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ယွာယံ ယော အယံ အသံဝရော၊ အကြင်မစောင့် စည်းခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သရိရသဘာဝါနာဝဟောဒေနေ၊ ကိုယ်၏ သဘောကို ထိုးထွင်း၍ မသိသဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သရိရသဘာဝံ၊ ကိုယ်၏ သဘောကို ဝိစိနန္တော၊ စုံစမ်းလို သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗလောဟိတသ မုဏ္ဍန္တိ အာဒိနာ၊ ဝုဗ္ဗလောဟိတသမုဏ္ဍံ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဆို အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အဏ္ဍေါ၊ အနက်ကား၊ ဇေတံ သရိရံ နာမ၊ ဤကိုယ် မည်သည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေနစ၊ ပြည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လောဟိ တေနစ၊ သွေးဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ဘုန္နံ ဘရိတံ၊ ပြည့်၏၊ အညေနစ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝိဏ္ဍသေမှာဒိနာ၊ သည်းခြေ သလိပ်စသည်ဖြင့်၊ ဗဟုနာ၊ များစွာသော၊ ကုဏပေန၊ ပိုးလောက်ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏၊ တယိဒံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ နဝဒ္ဒါ ရေနနဝေသု၊ လူတို့၌၊ ဆေကေန၊ လိမ္မာသော၊ သိပ္ပါ စရိယေန၊ အတတ်သည်ဆရာသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ် သော၊ လာခါပရိကမ္မာဒိနာ၊ ချိပ်ဖြင့်အပြေအပြစ် ပြုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊

စိတ္တိုတံ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ အနန္တာပန၊ အတွင်းဌိကား။ ဂူထဝဒိအာသုစိ ဘာရိတံ၊မစင်အစရှိသောမစင်ကြယ်သောအရာတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ သမုဒ္ဒ ဝိယ၊ပန်းထောင်းကဲ့သို့၊ဆဝိမတ္တမနောဟာရ၊အရေမျှဌိန္ဒလုံးမွှေ်လျော်ဘွယ် ရှိသော၊ဗာလစနသမ္ဗောဟံ၊ မိုက်သောသူတို့တွေ့ဝေခြင်းကဲ့ဖြစ်စေတတ် သော၊ဒုက္ခသဘာဝတာယ၊ဆင်းရဲသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် နိရယာဒိဒုက္ခတာပနတောစ၊ ဝေရအစရှိသောဆင်းရဲဖြင့် ပူပန်တတ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ကဒ္ဒုကံ၊စပ်ခါးသော၊ ဗဟိဂ ပ္ပသ ဗ္ဗဝနေန၊ ကြီးဆ သောအဖြစ်ဖြင့်၊အမူလကေန၊အကြောင်းမရှိသော။အသာဒမဇ္ဇေန၊သာ ယာခြင်းမှုဖြင့်၊မရုရတာယ၊ကောင်းမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝေရသာ ဒံ၊ကောင်းမြတ်သော သာယာအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိယဘာဝါနိဗန္ဓနေန၊ ချစ်အပ်သော အဖြစ်နှင့်စပ် သောကြောင့်၊ဗိယနိဗန္ဓနံ၊ချစ်အပ်သောအဖြစ်နှင့်စပ်သော၊ဒုဿဟတာယ စ၊သည်းခံနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အဇ္ဇဝတာယစ၊ လွန်နိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ဤ ဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ သရိရေ၊ကိုယ်၌၊အာသာဒလောဘေန၊သာ ယာသောလောဘကြောင့်၊ မဟာဒုက္ခံ၊ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ပစ္စနုဘုယျ မာနံ၊နှိပ်စက်သဖြင့် ခံစားရလတ္တံ့သည်ကို၊ အနဝဇ္ဇဗ္ဗေန္ဒာ၊ မသိသော၊ လောကော လူအပေါင်းသည်၊ မရုရဂိဒ္ဓေ၊အကျိုးတည်ပမာမောသော။ရုရု ဝရုလေဟကဝုရိသောဝိယ၊ သင်ရုန်းသွားကိုလျက်သောယောက္ချားကဲ့ သို့၊ဒဠ္ဍပ္ပေါ၊မှတ်အပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အပ္ပေါ၊အနက်တည်း ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊စက္ခာဒိနံ၊စက္ခုအစရှိသည်တို့၏။ ဝေါစေ့ဘူတာ၊အားရှိ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒယော၊ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ် ကုန်၏၊တေ၊ထိုရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိသေသတော၊အထူးအား၊ဖြင့်၊ ဝုရိသ ဿ၊ယောက္ချားသည်၊ဣတ္ထိ၊မိန်းမကို၊ ပဒိဗန္ဓာကမနိယာ၊တပ်နှစ် သက်အပ်၏၊ဣတ္ထိ၊ထိုကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုမိန်းမ၌၊သံဝရော၊စောင့်စည်းခြင်း ကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ဣတ္ထိ၊ဒဿနေန္ဒာ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိ ရူပေတိအာဒိ၊ဣတ္ထိရူပေဣတ္ထိအစရှိသောစကား၊ကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏ တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ဣတ္ထိရူပေတိ၊ဣတ္ထိရူပေဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိယာ။မိန်းမ ၏၊ စတုသမုဋ္ဌာနိက ရူပါယတနသင်္ခါတော၊ လေးပါးသော အကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်သောရူပါယတနဟုဆိုအပ်သော၊ဝဏ္ဏော၊အာဆင်း၌၊အပိစ၊ဝင် စပ်သော်ကား။ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိတရုံတယောက်သောယောက္ချား

သည်၊ ဈာန်ထိုယာ၊ မိန်းမသည်၊ နိဝတ္ထသ၊ ဝတ်ဆင်အပ်သော၊ အလက်ဝတ်
ရသ ဝါ၊ တန်ခိုးဆောင်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဝတ္ထုကာဒိနုံ ဝါ၊ နံ့သာပျော်ငြားအစ
ရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိလေပနမာလာနုံ ဝါ၊ ပန်းဆင်အစ်သောပန်းတို့၏
လည်းကောင်း။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ ဝတ္ထောဟု၊ အဆင်းသည်
ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ စက္ခုဝိညာဏသ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏၊ အာရမ္မဏ
ဘာဝေါ ယ၊ အာရုံဖြစ်ခြင်းငါ၊ ဥပကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ တေသံ ထို၊ ဤအလုံးရုံကို၊
ဈာန်ရှုပ်တွေ့ ဝ၊ မိန်းမတို့၏အဆင်းဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဈာန်
ရ၊ သတိ၊ ဈာန်ရ သေဟု သည်ကား၊ ဈာန်ထိုယာ၊ မိန်းမ၏၊ ဂိတလပိတဟသိ
တရုဒိတသဒ္ဒေ၊ သိခြင်းစကားပြောခြင်းရယ်ရှင်ခြင်းငိုခြင်းအသံ၌၊ အဝိစ၊
စင်စစ်သော်ကား။ ဈာန်ထိုယာ၊ မိန်းမ၏၊ နိဝတ္ထဝတ္ထသာပိ၊ ဝတ်သောအာဝတ်
၏လည်းကောင်း၊ အလက်တအလက်ရှိသော်လည်း၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော
တန်ဆာ၏လည်းကောင်း။ ဈာန်ထိုပယောဂနိပ္ပာဒိတာ၊ မိန်းမ၏လုံ့လသည်
ပြီးစေအပ်ကုန်သော၊ ဝေဏုဝိဏာသဒ္ဒပဏာဝါဒိနုံ၊ ခြေစောင်းခရသင်း
ထက်စည်အစရှိသည်ကို၏၊ သဒ္ဒါ၊ အသံတို့ကို၊ ဈာ၊ ဤအရာ၌၊ ဈာထိုသရ
ဟာဏော၊ မိန်းမတို့၏အသံဟူသော ယူခြင်းဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊
ဈာ တိ။ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗာ ဝိ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော
ဗောသဒ္ဒါ၊ ဤအသံသည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
အာကမ္ပတိ၊ ငင်၏၊ ဈာ တိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဝါ ဒတပါ၊ ကိုဆို
ဦးအုံ။ ဈာထိုရသေတိ။ ဈာထိုရသေဟူသည်ကား၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိတော်၌၊ စတု
သမုဋ္ဌာနိကရုသာ ယတနေ၊ လေးပါးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော
ရသာရုံ၌၊ ကိ ကာရုပဒိုဿ ဝိတာ ဒိ ဝသေန၊ ဘယ်အမှုကိုပြုရပါအံ့နည်း
အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသ ဝ ရ သော စေ ဝ၊ အသ ဝ ရ သ သည်
လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂ ရ သော စေ ဝ၊ ပရိဘောဂ ရ သ သည်လည်း
ကောင်း၊ ဈာထိုရသော၊ ဈာထိုရသမည်၏၊ ဈာ တိ၊ ဤသို့၊ ဂေါ၊ အချို့သောဆရာ
တို့သည်၊ ဝ ဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဈာထိုယာ၊ မိန်းမ
၏၊ ဩဠာရိကံ သသမ္ဘဝကို တ ဧဠောဒိရသော၊ နှုတ်ခမ်းသားနှီလိမ်းကပ်သော
တံထွေးအစရှိသော ရသကိုလည်းကောင်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်
လည်း၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဝုရိသ ဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ ဒိန္နယာဂု
ဘတ္တာဒိနုံ၊ ပေးအပ်သောယာဂုထမင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ရသော၊ ရသကို
လည်းကောင်း။ သဗ္ဗော၊ အလုံးရုံသော ရသကို၊ ဈာထိုရသော ဝ၊ မိန်းမတို့၏
ရသဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ ဝိ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၌လည်း၊

ဓာတ်ယောပိန်းမ၏၊ ကာယသမ္ဘဝသော၊ ကိုယ်အတွေ့ကို။ ဓာတ်သရိရဂုဏ်ခံနေ့ကျောလက်ပေါ်လောဒိန်၊ ပိန်းမ၏ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အဝတ်တန်းဆာပန်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဗဟေသောအတွေ့ကို၊ ဓာတ်ဖောဌဗ္ဗာတွေ့ဝ၊ ပိန်းမတို့၏ အတွေ့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအပ်၏၊ ထွေစ၊ ဤဖောဌဗ္ဗဟူသော ပုဒ်၌လည်း၊ ဓာတ်ရှုပေဓာတ်သရေတိ၊ ဓာတ်ရှုပေဓာတ်သရေဟူ၍၊ ပါ၌၊ ပါ၌ဟု၏၊ တောသံ၊ ထိုဓာတ်ရှုပဓာတ်သရတို့အား၊ အဝိသဒ္ဒေန၊ အဝိသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဓာတ်ရသသင်္ဂဟော၊ ဓာတ်ရသ၌ရေတွက်ခြင်းကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗောမှတ်အပ်၏၊ ဓာတ်ဂန္ဓဿုဘိ၊ ဓာတ်ဂန္ဓသုဟူသည်ကား၊ ဓာတ်ယော၊ ပိန်းမ၏၊ စတုဘဝရဏ္ဍာနိုက ဂန္ဓာယတနေသု၊ လေးပါးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ဂန္ဓာယတနတို့၌၊ ဓာတ်ယော၊ ပိန်းမ၏၊ သရီရဂန္ဓောနာမ၊ ကိုယ်အနံ့ မည်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ ရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကေစ္စာယ အာချိသော၊ ဓာတ်ယော၊ ပိန်းမအား၊ အာသဂန္ဓိနိ၊ ခြင်းအနံ့ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေစ္စာယ။ အာချိသော ပိန်းမအား၊ မေဿဂန္ဓိနိ၊ ဆိတ်အနံ့ ရှိသည်၊ ကေစ္စိယ၊ အာချိသော ပိန်းမအား၊ ပေတဂန္ဓိနိ၊ ပြိတ္တာအနံ့ ရှိသည်၊ ကေစ္စာယ၊ အာချိသော ပိန်းမအား၊ သောဏိတဂန္ဓိနိ၊ သွေးအနံ့ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာသုသာပိ၊ ထိုသို့မကောင်းသောအနံ့ ရှိသည်ဖြစ်လျက်လည်း။ တာသု။ ထိုပိန်းမတို့၌၊ အာနုဘာလော၊ အလွန်ရိုက်သောသူသည်၊ ရေဓာတေ၊ တပ်နှစ်သက်သည်သာလျှင်တည်း၊ စက္ကဝတ္တိနောပန၊ စကြာဝတေးမင်း၏ကား။ ဓာတ်ရတနသ၊ ပိန်းမရတနာ၏၊ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လွှင့်၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာအနံ့ သည်၊ ဝါယတိ၊ လွှင့်၏၊ အယံ၊ ဤအနံ့ သည်၊ သဗ္ဗာသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပိန်းမတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓာတ်၊ ဤသို့၊ ဓာတ်ယော၊ ပိန်းမ၌၊ အာရုဏ္ဍာ။ တင်အပ်သော၊ အာဂန္ဓုကော၊ ကြွေ့သည်ဖြစ်သော၊ အနုပလိမ္ပနာဒိဂန္ဓော၊ လိမ်းကျံခြင်း အစရှိသောအနံ့ ကို၊ ဓာတ်ဂန္ဓောတိ၊ ပိန်းမတို့၏ အနံ့ ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအပ်၏၊ သာရေတ္ထောတိ၊ သာရတ္ထော ဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ ရတ္ထော၊ တပ်သောသူသည်၊ ဂဝိတော ရုဇ္ဇိတော၊ တပ်မက်မောသောသူသည်၊ ဓာတ်ဝေနာ၊ ဤအရာ၌ကား။ ဓာတ်၊ ဤသာရတ္ထောဟူသောပုဒ်ကို၊ ဓာတ်ရှုပေတိအာဒိသုဝိယ၊ ဓာတ်ရှုပေဤသို့အစရှိသောပုဒ်ကို၌ကဲ့သို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဝိဝိဓံဝိနိဗ္ဗောဓနတ္ထံ၊ ဝိဝိဓံဝိနိဗ္ဗောဓနခံဟူသည်ကား၊ ဓာတ်ရှုပါဒိသု၊ ပိန်းမ၏အသံ ဆင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သရာဂနိမိတ္တံ၊ တပ်မက် ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက၊

ဗျာဓိမှောက်၌ ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာဒိဝသေန။ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစ
စသည်သည်တို့၏အစွမ်း.အားဖြင့်၊ သမ္ဘရာယိကံ.ဟမလွန်၌ဖြစ်သော၊ ပဋ္ဌိ
ဝေဒနာဒိဝသေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
နာနုပ္ပကာရံ။ အထူးထူး အပြားပြားမျိုးသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပဋိသ
ဝေါ၊ ရဏ၊ ဒုက္ခိ.သောတာနိသဗ္ဗာနိတိ၊ ဒုက္ခိ သောတာနိသဗ္ဗာနိဟု
သည်ကား၊ ဒုက္ခိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏာနိ၊ ရူပ ရုံအစရှိသောအာ
ရုံဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ အနဝသေသာနိ၊အကြွင်း
မရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌတဏ္ဍာသောတာနိ၊ငါးပါးကုန်သော တဏှာတည်းဟု
သောအလျှဉ်ကို့သည်၊ သန္ဓေန်.စီးကုန်၏၊ ပဋ္ဌသူတိ၊ပဋ္ဌသုဟူသည်ကား၊
ဝုရိသ.ဿ၊ယောကျ်ား၏ပဋ္ဌသု၊ငါးပါ.ကုန်သော။ ဒ္ဝါရေသု ဒ္ဝါရေတို့၌၊ တေ
သန္တိ၊တေသံဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌန်.ငါ.ပါးကုန်သော၊ တေသံ.သောတာနံ။
ထိုတဏှာဟူသောအလျှဉ်တို့ ကို၊အာဝဏ်ကန်.၊အာဝဏ်ဟူသည်ကား၊
သံဝဏ်၊စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ယထာ၊အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်။ အသံ
ရောမ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်။ ဝေ၊ဤအခြင်းအရာ.အား
ဖြင့်၊သတိုသမ္ပဇဉ်.သတိပညာကို၊ပဋိပညာကို၊ပဋိပဋ္ဌပေသ.ား၊ဖြစ်စေ၍၊ ပဝတ္တေတုံ
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဏ္ဌာတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ ယော။
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊ကုသလာနံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မ နံ၊တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ဘဒါယ၊ဖြည့်ရုံစေခြင်းငှါ၊ ဝိရိယဝါအာဒ္ဓေ၊ဝိရိ
ယော၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ၏။ ဣတိ အာယံ ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊
အနုက်တည်း၊ဝေ၊ဤသို့။ ရူပါဒိဂေါစရေ၊ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံ၌၊ပဋ္ဌိ
တာသ၊ရှေ့ဟန်း၏။ ပဋ္ဌိပတ္တိ.အာကျင့်ကို၊ ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယဒု
အာခါ၌၊ဟဘ၌သ.ားလူ၏၊ ပဋ္ဌိပတ္တိ.အာကျင့်ကို၊ဒသေတုံ.ပြခြင်းငှါ၊ သော
အဋ္ဌဝါတိအာဒိ၊ သောအဋ္ဌဝါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ဝတ္ထုံ.ဆိုအပ်
၏၊ဟဋ္ဌ.ထိုပါဠိတော်စကား၌။ သောအဋ္ဌဝါသောမဇ္ဈေသောဒဏ္ဍော
သောဝိစက္ခဏောတိ၊သောအဋ္ဌဝါသောမဇ္ဈေသောဒဏ္ဍောသောဝိစက္ခ
ဏောဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုမတ္ထိ.လောကော
ဤလော ကဋ္ဌ၊ အဋ္ဌဝါဗုဒ္ဓိမာ၊ပညာရှိသော၊မ္ဗေ၊တရား၌၊ ဒဏ္ဍော၊ လိမ္မာ
သော၊မ္ဗေ၊ပစ္စုပ္ပန္နသံသရဒုက္ခကို၊၌၊ ဆေကော၊လိမ္မာသော၊ ဝါ၊တနည်း
ကား၊အနုလသော၊ပျင်းရိခြင်းမရှိသော၊ဝိစက္ခဏော၊လိမ္မာသောသူသည်၊
ဒုတိ၊ဤသို့။ ကတ္ထဇ္ဇတာသု၊ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်တို့၌၊ ကုသလောနာမ၊

လိမ္မာသောသူမည်၏၊ကရေယျရေမ္မမာနောပိကိစ္စံမေ့ဿသင်္ဂီဟိတန္တိ၊ကရေ
ယျရေမ္မမာနောပိကိစ္စံမေ့ဿသင်္ဂီဟိတံဟု သည်ကား၊ဝေဟာရတိယား၊အိမ်ခွ
ေမွးလျှောခြင်းဖြင့်၊ဝုမမာနောပိ၊မွေလျှောပြားသော်လည်း။မေ့ဿသဟိတံ
အကြောင်း အကျိုးနှင့် မကင်းသည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ မေ့တောစ၊
အကြောင်းမှသည်းကောင်း၊အယ္ယတောစ၊အကျိုးမှလည်းကောင်း၊အနုပေ
တမေဝ၊မကင်းသည်သာသျှင်ဖြစ်သော၊တံတဲ့ကိစ္စ၊ထိုထိုကိစ္စကို၊ကတ္တုဗ္ဗံ
ပြုအပ်၏၊အနုပ္ပန္နာနံ၊မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ သောဂါနံ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊
ဥပ္ပါဒနံ၊ဖြစ်စေခြင်းကို၊ပရိပါလနံ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပရိဘောဂဗ္ဗ၊သုံး
ဆောင်ခြင်းကိုလည်း၊ကရေယျ၊ပြုရာ၏၊ အာညမညံ၊အချင်းချင်း၊အဝိရော
ဓေန၊မဆန့်ကျင်သဖြင့်၊အာဗာဓေန၊အနာဖြင့်၊ နဝဂ္ဂတ္ထံ၊အသစ်ဖြစ်သော
ဖြတ်သောအကျိုးကို၊အနုယုဇ္ဇေယျ၊အားထုတ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အယဗ္ဗုနယော၊ ဤနည်းကိုလည်း၊
ယောသံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့၏၊သမ္ဘာပနိုပတ္ထိ၊ကောင်းသောအကျင့်ကို၊အဝိ
ရောဓေ၊မဆန့်ကျင်ရာ၌၊ နဝဂ္ဂတ္ထသ၊အသစ်ဖြစ်သောဖြတ်သောအကျိုး
၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌိသာရမဟာရာဇာဒိဝိယ၊ဒိဋ္ဌိသာရမင်းအစ
ရှိသည်ကဲ့သို့၊တသံ.ထိုဒိဋ္ဌိသာရမင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊အစွမ်း
အား၊ဖြင့်၊ဒဠ္ဘဇ်ုမှတ်အပ်၏၊ ယောသံကောသ္ပိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတယောက်
သောသူတို့အား၊နဝုဗ္ဗော၊မဆိုအပ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဘဇ်ုမှတ်အပ်၏၊အဟော
သိဒတိသံယုဇ္ဇာတို့၊အဟောသိဒတိသံယုဇ္ဇံဟူသည်ကား။ ယဒိ၊အကယ်
၍၊ဣဝေလောကေ၊ဤလောကဌ၊ သုခုမသတ်တံ၊ ထိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်
သော၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ယုတ်မြောက်ခြင်းဖြစ်သော၊အတ္ထံ၊အကျိုးကို၊ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
သိမ်းဆည်း၍၊ဌိတံ၊တည်သော၊ဝဇ္ဇေကိစ္စံနိရတ္ထကန္တိ၊ဝဇ္ဇေကိစ္စံနိဗ္ဗုတံ
ဟူသည်ကား၊ သမ္ဘရယိကတ္ထရဟိတံ၊ တမလွန်ခြင်းဖြစ်သော အကျိုးမှ၊
အနုတ္ထုပသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်သော၊ ကိစ္စံ၊ကိစ္စကို၊ သစေဒိ
ဝိသဇ္ဇေတျုပရိစ္စဇေယျ၊အကယ်၍ဝန့်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ နတံကိစ္စန္တိ မညိတ္ဝာ
အပ္ပမတ္တောဝိစဋ္ဌေကောတိ၊ နတံကိစ္စန္တိ မညိတ္ဝာအပ္ပမတ္တောဝိစဋ္ဌေကော
ဟူသည်ကား၊ သတိအဝိပ္ပဝါသေန၊ သတိမကင်းသောနေခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပ
မတ္တော၊ မမေ့မလျော့ထသော၊ ဝိစာရေနာပညာသ ဗ္ဗ ဝေန၊ ဆင်ခြင်သော
ပညာ၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ဝိစဋ္ဌေကော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ အနုတ္ထုပသံဟိ
တတ္တာ၊အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံကိစ္စံ၊ထိုကိစ္စကို၊
မယာ၊ငါသည်၊နကတ္တဗ္ဗန္တိ၊မပြုအပ်ဟူ၍၊မညိတ္ဝာ။အောက်မေ့၍၊ဝိဝဇ္ဇေ

ယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏၊ ဝိသေသဇ္ဈတ္ထာပနုဒ္ဒိုပြီး၍ကား၊ ယဉ္စအဏ္ဍေနသံယုတ္တံ ယာစမ္ဘဂတာရတိ တံသမာဒါယ ဝတ္ထေထာတိ၊ ယဉ္စအဏ္ဍေန သံယုတ္တံ ယာစမ္ဘဂတာရတိတံသမာဒါယ ဝတ္ထေထဟူ သည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမ္ဘတ် မရှိတရုံတရသောကိစ္စသည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂိကသမ္ဘရာယိကပဘေဒေန၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂိက သမ္ဘရေယိကအပြားရှိသား အဏ္ဍေန၊ အကျိုးနှင့်၊ ဟိတေန၊ စီးပွါးနှင့်၊ သံ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်၏၊ တာဒုဘယဟိတာဝဟံ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ပါးသော အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင်၏၊ အဓိကုသလမ္ဘဂတာ၊ ဒေလွန်သောကုသိုလ် မမ္ပဋ္ဌိတာ ဟုတ်သော၊ သမထဝိပဿနာသဟိတာ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ယာစရတိ၊ အကြင်မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံကို၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒိယိတ္ဝာ၊ ဆောက် တည်၍၊ ပရိဂ္ဂဟံ၊ သိမ်းဆည်းသည်ကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဤသို့ကျင့်ရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗရတိ ၊ အလုံးရုံသော မွေ့လျော် ခြင်းကို၊ မမ္ဘရတိ၊ တရားဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဓိနာတိ၊ အောင်၏၊ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထို စကားသည်မှန်၏၊ သာ၊ ထိုတရားဌမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ကော်သေနုစင်စစ် အားဖြင့်ဥတ္တမသာ၊ မြတ်သောအကျိုးကိုပါပနတော၊ ရောက်စေတတ် သောကြောင့်၊ ဥတ္တမာ၊ မြတ်သော၊ ရတိနာမ၊ မွေ့လျော်ခြင်းမည်၏၊ ကာမရ တိသံယုတ္တံ၊ ကာမမဋ္ဌမွေ့လျော်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ပဝံပနကိစ္စံ၊ အကြင်ကိစ္စ ကိုကား၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌကန္တိ၊ အကျိုးမရှိအချည်းနှီးသောကိစ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ် ၏၊ တ သား၊ ထိုကာမရတိနှင့်ယှဉ်သောကိစ္စ၏၊ အနုဏ္ဍုပသံဟိတ ဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်နှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဥစ္စာဝစေ ဟိတိအာဒိ၊ ဥစ္စာဝစေဟိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကားမှ၊ ဥစ္စာဝ၊ စဟိတိ၊ ဥစ္စာဝစေဟိဟူသည်ကား။ မဟာနေ္တဟိ၊ စေ ဝ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကေဟိ၊ ငယ်သည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ ဥပါယေတိဟူ သည်ကား၊ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ပရေသမဘိဓိဂိသတိ၊ ပရေသမဘိဓိဂိသတိဟူ သည်ကား ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဒူတေ၊ အလိုရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်း သောအပြားအား ဖြင့်၊ ဟာပေတိ၊ ယူတတ်စေတတ်၏၊ ဓိနာပေတိ၊ အောင်စေ တတ်၏၊ ကထံ အာဘယ်သို့၊ ဓိနာပေတိ၊ အောင်စေတတ်သနည်း၊ ဟတ္ထိံနှ၊ သတ်၍။ ဝဓိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ အာယ၊ ထိုမှတပါး၊ သောစယိတ္ဝာ၊ ဝိုးရိမ်းစ

၍ပရေသိ၊ သူတပါးတို့အား၊ အာလောပတိသာဟာသာယော၊ တိုက်စပ်ပေါက်ခြင်းမရှိသည်ဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားနှိပ်စက်၍ ယူခြင်းကို၊ ဤ၁ဒ်ဤအနက်သဘောကို၊ ဝတ္ထုဝတ္ထောဆိုလိုသည်၊ ဟောတ်ဖြစ်၏။ ယောဝဂ္ဂလော၊ အကြင်ဝဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဟနန္တော၊ သတ်လျက်၊ ဃာတေန္တော၊ ဝတ်ခတ်လျက်၊ သောစေန္တော၊ စိုးရိမ်စေလျက်၊ သန္ဓိန္တော ဒဿန္ဓိ ရှုဟနုပသဟ ဟာ ဟာ ရာဒိဟိ၊ တိုက်စပ်ပေါက်ခြင်းအမ်ိုးသို့တက်၍ နှိပ်စက်ခြင်း ဝတ်ခတ်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ နာနူပါယေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်ပရေသံ၊ သူတပါး၏ ဒုစ္စာကို၊ ဟာရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းဌာ၊ ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်သော သူသည်၊ သာဟသာကာရံ၊ အနိုင်အဓမ္မ နှိပ်စက်၍ ယူခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အာလောပတိဓိဂိသတ်သာပရော ယျဝသေန၊ နှိပ်စက်လုယက်၍ သူတပါး၏ ဥစ္စာကို အလိုရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေတတ်၏၊ တာသ၊ ထိုသူ၏၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စသည်၊ ကာမရတိသန္ဓိသိတံ၊ ကာမရတိ၌ ဖြစ်သော အနုဏ္ဍုပသံဟိတံ၊ အကျိုးမရှိသည်နှင့် ဘဉ်ခြင်းသည်၊ ဧကန္တနိဟိနံ၊ စင်စစ်ယုတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤပါဠိဖြင့်၊ တပ္ပဋိပက္ခတော၊ ထိုနှင့်ဆန့်ကျင်သော အားဖြင့်၊ ဝမ္မဂတာယ၊ တရားခွဲဖြစ်သော၊ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်း၏၊ ကေသတော၊ ငင်စစ်အားဖြင့်၊ ဥတ္တမဘာဝံ ယော ဝ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို သာလျှင်၊ ပိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ယသ္မာ အဝါ၊ ခွဲ၏။ ဣတိ ရူပါဒိ ရုံ အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတိ၊ တားမြစ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းဌာ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သဏ္ဌာတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ ဣတ္ထိ ဣတ္ထိယာနံ ဣတ္ထေ တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတိ၊ တားမြစ်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ထိုဣတ္ထေ တို့ကို တားမြစ်ခြင်းကို၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍ တန္တော အာဝိယာ အာဝိ နိဟန္တိ ဗလဝါ ယထာ ဘဝတိ၊ တန္တော အာဝိယာ အာဝိ နိဟန္တိ ဗလဝါ ယထာ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ကာယဗလေန၊ ကိုယ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဉာဏဗလေန၊ ဉာဏ်အားနှင့်ထည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ တန္တော ကော၊ သစ်ရွက်သမား သည်၊ ရုက္ခဒဏ္ဍာဂတိ အာဝိ၊ သစ်ပင်အတွင်းခွဲတည်သော ကြိုးစွားသော တံသင်းကို၊ နိဟရိတုကာမော၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းဌာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုသစ်ပင်အတွင်းခွ

တည်သောတံသင်းထက်၊ ဗလဝတိ၊အားကြီးသော၊ အာကာ၊ တံသင်း
ကို၊ကောင်းစွာနှိုက်လျက်၊တစ်ကောဋိ၊ထိုသစ်ပင်၌တည်သော သစ်သား
အကျည်ဖျ။နိဟာရကိယထား၊ထုတ်သကဲ့သို့၊တထား၊ထိုအတူ။ကုသလော
လိမ္မာသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊စက္ခာဒိနိ၊စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ဆုန္ဒြိယာ
နိ၊ဆုန္ဒြေဘို့ကိုး၊ဝိပဿနာ၊ဗလေန၊ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့် နိဗာန်ကို၊ကာမော
ထုတ်ခြင်း၊ဌာနအလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဆုန္ဒြေယဟိ၊ဝေ၊ ဆုန္ဒြေတို့ဖြင့်သာလျှင်၊
နိဗာန်၊ထုတ်ကုန်ရာ၏။ ကတမေဟိပန၊ အာဘယ်တရားတို့ဖြင့်ကား၊ နိ
ဗာန်၊ထုတ်ကုန်သနည်း၊ဆိုအံ့၊ဤသို့မေးခြားအံ့၊ သဒ္ဓိန္ဒြိ အာဒိ၊သဒ္ဓါဤသို့
အစရှိသောပါဠိကို၊ အာဘ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တ၊သော၊ ထိုပါဠိ၏၊ အဓိပ္ပာ
အနက်ကား။ အဓိမောက္ခလက္ခဏံ၊ အကြီးအမှူးလက္ခဏာရှိသော၊ သဒ္ဓံ၊
သဒ္ဓါတရားသည်လည်းကောင်း။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ ဖြိုးမြောက်ထောက်ပံ့
ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ဝီရိယံ၊ဝီရိယသည်လည်းကောင်း၊ အဝိက္ခေပလက္ခ
ဏံ၊မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ သမာဓိ၊သမာဓိသည်လည်းကောင်း၊
ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ထင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၊သော၊ သတိ။သတိသည်
လည်းကောင်း၊ဒဿနလက္ခဏံ၊အပြား အားဖြင့်သိမြင်နိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
သော၊ပညာ ပညာလည်းကောင်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစကာနိ၊ဗိမုတ္တိ
ကိုမြင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဆုမာနိပဋ္ဌိန္ဒြိယာနိ၊ ဤငါးပါးကုန်သောဆုန္ဒြေတို့
ကို၊ဘာဝနာဝေါဟာရ၊ ပွါးစလျက်၊ပဋ္ဌာယိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဇေတေ
တိဆုန္ဒြေယဟိ၊ ထိုသဒ္ဓါအစရှိကုန်သောဆုန္ဒြေတို့ဖြင့်၊ စက္ခာဒိနိ၊စက္ခု၊အာ
စရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဆုန္ဒြေတို့ကို၊ အာနုဘုယတ္ထိ
ဃာဒိဘ်လေသုပ္ပတ္တိယာ၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းစသော ကိလေသာဖြစ်ခြင်း
၏၊ ဒုဿီရာဘာဝါဝိဝေနေန၊ တံခါးမရှိအောင်ပိတ်ဆို့သဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊
အရိယမဂ်ဖြင့်၊ဟတ္ထိ၊သတ်၍၊တနုပနိဿယေ၊ ထိုစက္ခု၊အစရှိကုန်သော
ဆုန္ဒြေတို့၏ ဗီဇာဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုဒ္ဓ
ဒ္ဓိတွေ၊ကောင်းစွာဖြတ်၍၊တတောဝေ၊ ထိုဖြတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သငါလျှင်၊အနိစ္စာနိဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲမရှိသော၊ပြာဟ္မဏော၊ရဟန္တာဝုဋ္ဌိ၊လ်
သည်၊အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာနမေဝ ဝိပါကိဂဗ္ဘဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော
နိဗ္ဗာန်ဝေတ်သို့သာလျှင်၊ယာတိ၊ဥပဂစ္ဆတိ၊ကပ်ရောက်ရလေ၏၊ဆုတိအယံ
ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယ်၊အနက်တည်း။ သောအတ္ထဝါတိ၊သောအတ္ထဝေါဟု
သည်ကား။ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊သောပြာဟ္မ
ဏော၊ထိုရဟန္တာဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊ဥတ္တမတ္ထေန၊ဖြတ်သောအရဟတ္တမဂ်လ်နှင့်

သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်ရုံသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿဝါ၊ပညာရှိ၏၊တံ၊ ထိုအရဟတ္တမိုလ်သို့၊သမ္မာပကော၊ကောင်းစွာရောက်စေတတ်သော၊ဓမ္မ၊ တရား၌၊ဌိတတ္တာ၊တည်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဌော၊ကုသိုလ်ကမ္မဋ္ဌာန တရား၌တည်၏၊သဗ္ဗေနသမ္ဘိ၊အချင်း ခပ်သိမ်း။ အနုဝသေသေန၊အကြွင်း မရှိသော၊ဝိမိနာ၊ အစိအခြင်ဖြင့်၊ အနုဝသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော၊ဘဝ ကောဟ၊ ဘုန်းတော်ကြောက်ပါး၌ ပြည့်ရုံတော် မူသော။ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ဝါကျဘူတံ၊ စကားတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနုသာသနီ၊အဆုံး အမကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ကျင့်၍ ဌိတောဟ၊တည်၏၊တတောဟေ၊ ထိုသို့တည်သောကြောင့်သင်းလျှင်းသော နေ့ဥတ္တုမဝုရိသော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာနသုခ၌၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကိုလည်း၊ဧကန္တပြုပေတိ၊ ပယ်ပြီ၊ ဖွားပြီ၊ ဖူတိဝေါ၊ဤသို့၊ထေရေနပါ ရာပရိယာယမထေရ်သည်၊အတ္တနော၊ ပိမိ၏ စိန္တိတာကာရဝိဘာဝနာသေန၊ ကြီးအပ်သည့်၏အဖြစ်ကို ငါ့ဘုရားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ကို၊ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဆုတောင်းမောဂစား၌ ထေရဂါထာ၌လည်း၊အသား ထိုပါရာပရိယာယမထေရ်၏၊ အညီအမျှအရဟတ္တ မိုလ်ကို၊ဗျာကရောတိ၊ကြားခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍီမ်ိုးမှတ်အပ်၏၊ ၊ပါရာပရိယဇ္ဇေ ရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါရာပရိယာယမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၁-တေလကာနိဏ္ဍေရဂါထာ

ဝိခုရတ္ထံ၊ထာတာပိတိ အာဒိကာ၊ စိရရတ္ထံ၊ဝတာတာဝိ ဤသို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ တေလကာနိဏ္ဍေရသ၊ တေလကာနိမထေရ်၏၊ ဂါထား၊ဂါထာတို့တည်း အယုတ်မို့၊ ဤတေလကာနိမထေရ်သည်လည်း၊ဗုဒ္ဓမဗုဒ္ဓသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၌ ကတာဓိ ကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍ တဏ္ဍာဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊စိဝန္တုပနိဿယံ၊ဝန့်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ဥပစိနိတ္တာ၊ဆည်းပူး၍၊ဗုဒ္ဓမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၊ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ၌ သဗ္ဗေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အာဘိဇာတိတော၊ ဖွားတော်မူသည်မှ၊ပုဗ္ဗေတာ၏ ယေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာသျှင်၊သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊အညတရေတိ၊အ

မှတ်မရှိသော၊ ပြောဟူ၏.ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးခွဲ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုတွေ့၊ ဖြစ်၍၊ တေလကာ
နိဘိ၊ တေသကာနိဟူ၍၊ လေ့ဖွယ်မော၊ ရဟန်းသောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝယ
ပုတ္တော၊ အရှင်သည်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟေတုသမ္ဘူတာယ၊ အကြောင်း
နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေ။ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဓိဂုဏ္ဍော၊
စက်ဆုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လျှင်၊ ဘောင်ခွဲနေ
ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ပရိဗိုဓိရဟန်း အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗ
ဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိဝန္ဓတ္တာ သယော၊ ဝန့်ကင်းခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
လောကေ၊ လောကခွဲ၊ ပါရေဂိုတာ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့
ရောက်ပြီးသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိမောက္ခပရိယေသနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေခြင်းအကျိုးငှါ
စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ဖြစ်၍၊ တေတေသမဏ ပြောဟူ၏။ ထိုထို
ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဋိ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏
တော၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နသမာယန္တိ၊ အပြီးသို့မရောက်စေနိုင်
ကုန်၊ သော၊ ထိုပရိဗိုဓိသည်၊ တေန၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဖြင့်၊ အနာရာဓိတ
စိတ္တော၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊
အသ၊ ထိုနောင်မှ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လော
ကေ၊ လောကခွဲ၊ ဥပဓိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တဝရမမ္ဘစက္ကော၊ လည်စေအပ်သော
တရားစက်ကြာရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကဟိတံ၊ လူတို့၏အကျိုးပွါးကို၊ ကရောန္တော
ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဋိ
လဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရဟန်းသည်ကို၊ ရဟန်းတို့ကိုယ်ကိုယ်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
နစိရေ သော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိ
ဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သော၊ ထိုတေသကာနိမထေရ်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
သား၊ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိသိန္နော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊
အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဝိဂတဝိသေသံ၊ ဧအပ်သော တရားထူးကို၊ ပဋ္ဌ
ဝေတ္ဝါတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တဒနုသာရေန၊ ထိုပဋ္ဌဝေဒနာ ဥာဏ်ကို အစဉ်
လျှောက်သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ အနုသရိတွာ၊
အစဉ်အမှတ်မေ့၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာ
စိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ဝိမောက္ခတရားကိုရှာခြင်းခွဲ
အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိထသော၊ ဓမ္မံ၊ ဝိမုတ္တိတရားကို၊ စိရရတ္တံ ဝတ၊

ကြာမြင့်သော ကာလ ပတ်လုံးလည်း၊ အနုစိန္တယ် အနုစိန္တယနှင့်၊ အာဘယ်သို့သကောဂိုဏ်းသောတရားသည်ဝိမောက္ခမည်သနည်း အာဘယ်သို့ လျှင်ထိုဝိမောက္ခကိုရပါအုံ့ဟု အဖန်တလဲလဲရှာသော်လည်းကောင်း၊သမ ဏပြာဟ္မဏော၊ ထိုသို့သော အယူရှိကုန်သော ရဟန်းဝဏ္ဏားတို့ကို၊ ပုန္တိ ပုန္တနှင့်အာစရိယကိုတရားကိုမေးသော်လည်းကောင်း၊ စိတ္တသေ။ပြောကတော့ အဖန်တလဲလဲရှာသော သကောဂိုဏ်းသောစိတ်၏။ သမ်းညှိညှတ်ရာဖြစ်၍ဖြစ် သောဝဋ်ဆင်းရဲတို့မှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော အရိယမဂ္ဂင်ကို၊နာလတ္ထိ၊ မရနိုင်။ဣမသ္မိံ၎ လောကေ၊ဤလောကဌ၊ ပါရေဂိတောဝ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်း တဘက်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားကား၊ကော၊ အာဘယ်နည်း၊ အမတောဂဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ဌိတည်သော ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ ပါတောဒဓိဂတော၊ရနိုင်သနည်း။ကဿ၊ အာဘယ် ရဟန်းအာဘယ်ဝဏ္ဏား၏။ ဝမ္ပံ၊အာဏုံ၊အာ မ ဖြစ်သောတရားကို၊ ပဠိဆ္ဆာဝိ၊ ကျင့်ရအုံ့နည်း၊ပရမတ္ထဝိစာနနှင့်မသောက်မပြုနိုင်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသော ပရမတ္ထဝေဒနာ၌သိခြင်းကို၊ပေးဝေနေ့ကို၊ကြားကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အနုသ ရနှင့်၊ အောက်မေ့သည်ရှိသော်၊ အနှောဝကံဂတော၊ ပိန္ဓဋ္ဌအယူဟု ဆိုအပ်သော အတွင်း၌ ဖြစ်သောစိတ်၏ ကောက်ခြင်း ကိလေသာ၏ ကောက်ခြင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ကိ ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အာဘိသံ၊အစာနှင့်ရောသော သံမြှားချိပ်ကို၊ ဃသံဃသနှင့်၊ခဲမျိုသော၊ မဏ္ဍောဝိယစ၊ ငါးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မဟိန္ဒပါသေန၊ သိကြားမင်း၏ ကျေးကွင်းဖြင့်၊ ဗဇ္ဇော၊ ဖွဲမိသော၊ ဝေပစိတ္တာသုရော၊ယထာ၊ ဝေပစိတ္တိ အမည်ရှိသော အသုရိန်နတ်မင်းသည် အလိုရှိတိုင်းနေရခြင်းမရှိ ကြိုးစွာ သောဆင်းရဲသို့ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဝေ၀ဏ္ဏ၊ထိုအတူ၊အဟံ ဝါသည်၊အာသိ၊ရှေးဌာနကိလေသာဟူသော ကျေးကွင်းဖြင့်ဖွဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်ဘူးပြီ၊ မဟာဒုက္ခပတ္တော၊ ထိုကိလေသာဟူသော ကျေးကွင်းဖြင့်ဖွဲ သည်ဖြစ်၍အလိုရှိတိုင်းမနေရသဖြင့်ကြိုးစွာသောဆင်းရဲသို့ရောက်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊အာသ္မာသောကပရိဒ္ဒေါ၊ ဤသို့စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း၊ ဟုဆိုအပ်သောဝဋ်ဆင်းရဲမှုနှင့်၊ ထိုကိလေသာဟူသော ကျေးကွင်းကို၊ နမုဠ္ဌာမိနမောစေယိ၊ မလွတ်စေသေး၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ အဠ္ဌာမိ၊ကိ လေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲသည် ငင်ဆွဲ၏၊ မေ၊ငါ၏အား၊ လောကေ၊ လောကဌ၊ တေ၊ကိလေသဗန္ဓံ၊ ဤကိလေသာ တည်းဟူသော အနှောင် အဖွဲကို၊မဠ္ဠံမဠ္ဠနှင့်၊ လွတ်ဖြတ်လျက်၊ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊သမ္ဘော

ဓိ၊ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ဝေဒယိသတိ၊ ကြာ.ပါလတို့နည်း၊ ကိ၊အာဘယ် မည်သော၊ဒေ့သော်လည်း၊ ဝိမောက္ခတရားကို ဟောတတ်သော၊ ပဘာဂ်နှံ၊ကို လေသာကိုမျက်ဆီးခြင်းရှိသော ဝိမောက္ခတရားဖြစ်ခြင်းကို၊ ကံ၊အာဘယ် မည်း၊သော၊သမဏဝေါ၊ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏဝေါ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ကို လည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏာ၊ကို ဝုဏ္ဏတွေ၊မေး၍၊ ဇရာမရူ၊ပဝါ့ဟန်၊ အိုခြင်း သေခြင်းကို ပယ်တတ်သော၊ကာသ၊အာဘယ်သူ၏၊ ဓမ္မံ၊ဝိမောက္ခတရား၊ကို၊ပဠိန္ဓာ၊မိ၊ ကျင့်ရမ့်နည်း၊ ဝိဝိကိန္ဓာ၊လွန်လေပြီး၊သောကာလ၌ ငါသည်ဖြစ်ဘူး၊လေ ပြီး၊လော၏သို့အစရှိ၊သောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ယုံမှား၊ခြင်း၊ကိုလည်းကောင်း၊ ကခ်ီ၊ဂြိုး၊ရှုယုံမှား၊ခြင်း ထက်ဝန်ကျင်မှယုံမှား၊ခြင်း ရှိသော အခြင်း၊အ၊ရာ ဖြင့်ဖြစ်သော၊ယုံမှား၊ခြင်း၊ကိုလည်းကောင်း၊ဂန္ဓိတံ၊ဖွဲ့အပ်သော၊သာ၊ဒုဿ လသည်ကဲ့သို့ လွန်သော၊လဟွ၊ဏာ၊ရှိ၊သော အစွမ်းသို့ရောက်သော၊ချုတ်ချယ် ခြင်း၌ပျံ့ပြန့်သော၊ကာ၊ပေတို့မနုဿဒုဋ္ဌ၊ အမျက်ဖြင့်စိတ်၏ကြမ်းထန်း၊ခက် မာသော၊အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အာဘိ၊ဇပ်ပဒါ၊ရ၊ကံ၊ အလိုရှိ၊အပ်သော လာဘ်အစရှိသည်၏ အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်တဏှာ၊သည် သတ္တ၊ဝါတို့ရဲ့စိတ်ကို ခွဲကုန်သကဲ့သို့ ဖြိုက်သော၊ တဏှာ၊ခန္ဓ၊သမုဒ္ဓါ၊နှံ၊ အ၊ဝေး၌တည်သော၊သူ အား၊လည်း၊ဖေါက်ထွင်းခြင်း အ၊ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာ၊ဟူ၊သော၊လေး လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ဒွေ၊ဝ၊ပန္ဓ၊ဝ၊သာ၊ယုဘံ၊ နှစ်ဆယ်သော၊ဝတ္ထု၊ရှိ၊သော သ၊ဏှာ၊ယ၊ဒိ၌ ဆယ်ပါး၊သော ဝတ္ထု၊ရှိ၊သော မိ၊ဆ္ဆာ၊ဒိ၌အား၊ဖြင့် သုံး၊ဆယ် အပြား၊ရှိ၊သော၊ ဩ၊ဝ၊သိကံ၊ ရင်ခွဲ၊ဖွဲ့ခြင်း၊ရှိ၊သော၊ ဗာဟု၊အား၊ကြီး၊စွာ၊သော မိ၊ဆ္ဆာ၊ဒိ၌တည်း၊ဟူ၊သော၊ဗြောင့်သည်၊ ဘေတ္တွာ၊နှ၊ လုံး၊ကို၊ဖေါက်ထွင်း၍၊ ယ၊ဒိ၊တိ၌တိ၊အ၊ကယ်၍တည်သည်ဖြစ်အုံ့၊ဧ၁ံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ၊သော်၊တံ၊ ထိ၊သို့တဏှာ၊ဟူ၊သော၊ဗြောင့်နှ၊လုံး၊ကို၊စူး၍တည်၊သော၊ဒိ၌ကို၊ပ၊ သ၊သင်ရှ ပါ၊လော၊ ၊အ၊ခ္ခ၊ဒိ၌နှံ၊ကြွင်း၊သော၊ဒိ၌တို့ကို၊အ၊ပ၊ဟာ၊နှံ၊အ၊ပ၊ဟာ၊နှ၊ကာ၊ရ၊ဏ်း၊ မ၊ပယ်ခ၊သေ၊ခြင်း၏အ၊ကြောင်း၊ကား၊ယာ၊ဝ၊အ၊ကြင်မှ၊လော၏၊နှ၊ဝ၊ဏ္ဍ၊တိ၊ သ၊ဏှာ၊ယ၊ဒိ၌သည် သ၊ဏှာ၊နှ၊မှ၊မ၊ဂ၊င်း၊သ၊း။ တာ၊ဝ၊ထိ၊မှ၊လော၏၊အ၊ပ၊ဟာ၊ တ၊ဗ္ဗ၊မော၊သ၊ သ၊တ၊ဒိ၌ အ၊စ၊ရှိ၊သည်တို့ကို မ၊ပယ်ခ၊သေ၊သည် သ၊လျှင် တည်း၊သ၏ပ္ပ၊ပ၊ခ၊တော၏ဖ်တံ၊မိ၊ဆ္ဆာ၊ဝိ၊တ၏ဖြင့်ဘ၊ပါ၊သော၊သ၊ဒ္ဓ၊ရှိ၊ခြင်း၊အား ထ၊တ်ခြင်း၊ရှိ၊သော၊သူ၏ကို၊ တေ၊နှ၊ထိ၊မိ၊ဆ္ဆာ၊ဒိ၌တည်း၊ဟူ၊သော ဗြောင့်သည်၊ ဝိ၊ဒ္ဓေါ၊နှ၊လုံး၊ကို၊စူး၊သည်ဖြစ်၍၊ဝေ၊ဓ၊မိ၊တ၊နှ်လှ၊ပ်၏၊ ကိ ဝိ၊ယ၊အာ၊ဘ၊ယ်ကဲ့သို့ နည်း၊ဟူ၊မ၊ကား၊မာ၊လု၊တေ၊ရ၊တံ၊လေ၊သည်လှ၊ပ်ရှား၊အ၊ပ်သည်ဖြစ်၍ အ၊ညှာ ဖ,လွတ်သော၊ပ,တ်ကို,ဟု,ဝ၊ သ,စ်ရှ,ကဲ့သို့တည်း၊မော၊ငါ၏၊ အ,ဏ္ဏ,တ်ကို,ကိုယ်

ဒ္ဓိ။သမုဒ္ဒရာယ၊ဖြစ်သော၊ မာမကံမာမကော၊ ဖြတ်နိုးအပ်သော၊ဆေးဖသော ဆတာနော၊စက္ခုသမ္ဘသစသော ခြောက်ပါးသောဖသကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ခိုပ်၊လျှင်စွာ။ပစ္စတိ ခုယ္ယတိ၊တဏှာဟူသောခိုးဖြင့် လောင်၏၊ယထာကိ။အာဘယ်သင့်နည်းဟူမူကား၊ အဂ္ဂိ၊မီးသည်၊ သနိသယဒါဟကော၊ ဝိမိဒ္ဓိရာကိုလောင်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ထိုဝိဒ္ဓိရာကိုသာ လျှင်၊ခုယ္ယတိယထာ၊ လောင်သကဲ့သို့။ သောတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ တံယေဝ အတ္ထဘာဝံ၊ ထိုဖြတ်နိုးအပ်သော ငါ၏ကိုယ်ကို သာလျှင်၊ ဒဟတိ၊ လောင်သည်ရှိသော၊ ယတ္ထ၊အကြင်ကိုယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနော၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထေဝ၊ထိုဖြစ်မြဲသောကိုယ်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊သင့်တို့ ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ ၊တောကိ ဆိုံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဝိဝိကိ ဆိုသောနှင့်ယှဉ် သဖြင့်ကုစား၊အပ်သော၊ တံ၊ထိုဝိ ဆိုသောဒိဒ္ဓိတည်းဟူသောကြောင့်ကိုကုစား တတ်သောသံဃာကို၊နပသဿာမိ၊မမြင်၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ နာနာရတ္တေန၊ အထူးထူးသောကြိုးနှင့်တူသောကြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊သင်္ဃေန၊ခေါ်းဖြင့်၊ကန္ဒိတ္ဝာန၊လှိုး၍၊ အညေန၊တပါးသောမန္တရားကိုမန်း ခြင်းလုံ့လဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရေယ္ယ၊ဝိယ၊ထုတ်သကဲ့သို့။ ဝိဝိကိ ဆိုတံ၊ ယုံမှားအပ် သည်ဟုဆိုအပ်သော၊တေ၊သည်လည်း၊ထိုကြောင့်ကို၊ တိကိ ဆိုတုံ၊ ကုစားခြင်း ဌာ၊နသင်္ကြာတိ၊မတတ်နိုင်၊ တေ၊ထိုဒိဒ္ဓိတည်းဟူသောကြောင့်ကိုလေသာ တည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ဘိသင်္ကြာ၊ဆေးသမား၊နှင့်တူသောဘုရား၊အ၊စ ရှိ၊သောသူသည်၊ ဥဒ္ဓရေယျဥဒ္ဓရိတုံသင်္ကုဠောယျ၊ နှုတ်ခြင်းဌာ၊စွမ်း၊နိုင်ရာ ၏၊ ၊မေ၊ငါ၏အား၊အသင်္ကြာ၊ ဝါ၊လက်နက်မှကင်း၊သည်လည်းဖြစ်သ ကဲ့သို့ ၊ဝ၊ကော၊ အမာမှကင်း၊ထသော၊အ ဘ္ဘ ဘုရား၊ နှလုံး၌နှစ်သာ၊ကိုမှီ၍ တည်ရှိ၏သော၊ ယံသည်လည်း၊ အကြင်ကိလေသာတည်းဟူသော ကြောင့်ကို၊ ပဿ၊ရှုလော၊ သဗ္ဗဂတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်တို့ကို၊ အတ်ံသံ အတ်ံ သင်္ကေန၊မနှိပ်စက်စေသဖြင့်၊ကော၊အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊တေ၊သည်လည်း၊ ထိုကိလေသာ တည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ ဥဒ္ဓရိ၊သတိ၊ နှုတ်နိုင်လတ္တံ့နည်း။ ၊ဓမ္မပတိ၊ တရား၊တည်းဟူသော အကြောင်းရှိ သော၊သော၊သခ္ခော၊ ထိုဖြတ်သော ဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊ ဝိသဒေါသ ပဝါဟ ကော၊အဆိပ်နှင့်တူသောငါ၏ဒေါသရာဂစသောကိ၊လေသာကုဖြတ်တတ် သည်၊ ဘဝိ၊သတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ကော၊ခေါ၊ အဘယ်သို့သောသူ သည်၊ဂန္ဓိ၊ရေ၊အလွန်နက်စွာသောသံသရာဟူသော ဩဃ၌။ပတိတသ၊ ကျသော၊မေ၊ငါ၏အား၊အ၊သ၊သော်သော်၊ မကြောက်လင့်ဟု၊သက်သာရာ

ကိုပေးလျက်၊ ထလီ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကြည်းထက်သို့ပါကို၊ ရောက်စေတတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသောလက်ကို၊ ဒဿယေး၍လက်ကိုဆွဲလျှောဟုပြုလျှောပါအုံ့နည်း။ ဤဟာဒေဟာမတို့၊ ကြီးစွာသောသံသရာဟူသော အိုင်၌၊ သြဝဏ်ဌေး၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွနစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သင်္ဘောကို လျက်တည်သောငါသည်၊ အပေါ်ရှိယော၊ ပယ်ခြင်းဌာပမစွမ်းနှင့်၊ ဇုန်းထုတ်နှင်ခဲသောရာဂစ်သော မြှုပ်လည်းကောင်း၊ မာယာ၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော လောဘဟူဆိုအာဝ်သော မာယာသည် လည်းကောင်း၊ ဥဿုယျာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုပြုံ့ကြုံ့ခြင်းလက္ခဏာရှိသောဇာသာတရေး သည်လည်းကောင်း။ သာရဇ္ဇ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောသာရဇ္ဇသည်လည်းကောင်း။ ထိန်၊ စိတ်၏ကျင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော ထိနသည်လည်းကောင်း။ မိဒ္ဓ၊ကိုယ်၏ကျင်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော မိဒ္ဓသည်လည်းကောင်း။ဇာမေ၊ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ပဏ္ဍရေ၊ငါ၏ကိုယ်ဦးဖြစ်ကုန်၏၊ဥဒ္ဓစ္စမေဃဝဏ်တံ၊ မငြိမ်သက်ခြင်း သဘောရှိသော ဥဒ္ဓစ္စတည်းဟူသောရိပ်.ကြိုးကျခြင်းလည်းရှိထသော၊ သံယောဇနဝသာဟာကံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောသံယောဇဉ်ဟုဆိုအာဝ်သောရိပ်းတိမ်လည်းရှိထားသော၊ ဝါဟာ။ ကြီးစွာသောရေဒိုင်နှင့်တူကုန်သော၊ ဈာဏနိသိတာ၊ရှာဇက်ဖြို့ကုန်သော၊သံကပ္ပါ၊မိန္ဓာသံ ကပ္ပတို့သည်ရင်း၊ ကုန္ဒိဠ်၊အာသုဘကိုသုဘစသည်ဖြင့်ယူသောမကောင်းသောအယူရှိသောငါ့ကို၊ ဝဟန္တိ၊ အပါယ်ဟူသောသမုဒ္ဒရာကိုရည်လျက်ငင်ကုန်၏။ ၊သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောစွါရှုဖြစ်သော ခပ်သိမ်းသော ရူပါရုံတို့ဖြင့်၊ သောတာ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သော တဏှာသောတဒိဋ္ဌိသောတစသောငါးပါးသော တဏှာအယဉ်တို့သည်၊ သဝန္တိ၊ရူပါရုံစသောခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှယိုစီးတတ်ကုန်၏၊လတာ၊ ရစ်တတ်ဖွဲတတ်သောကြာင့်နွယ်နှင့်တူသောတဏှာသည်၊ ဥဒ္ဓိ၊ကြီးပြောက်ပါးသော နွါရတို့မှပေါက်ရှဲ့၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ရူပါရုံစသောအာရုံတို့ဖြစ်တည်၏။ တေသောတေ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောငါ၏သန္တာန်ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သော်ကား ကောဃ၊အာသဝတို့ကိုသောကြောင့်ကား ကိုဖွဲတတ်သော၊ယောဂ၊ယောက်ျားထူးသည်၊ဆိုင်ရာတိုင်ဆေးဖွဲ့ဆီတိုးမဂ်တည်းဟူသောခေါင်းသန့်လျက်ဖြင့်ဖြတ်လတ္တံ့နည်း။ ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဝေလ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော အယဉ်တို့ကိုတားမြစ်တတ်သော တံတားကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ သောတာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အယဉ်တို့ကို၊သန္ဓိဝေဏ္ဍ၊ကောင်းစွာတားမြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ကရောထ၊

ပြုတော်မူကုန်လေသော၊ တောသင်္ဘီ၊ မနောမယော၊ စိတ်ဓိဖြစ်သော၊ သော တောသတ္တဝါတည်းဟူသော အလျှဉ်ကို။ ဒုန္ဒိ၀ါရေကောသမြစ်နှင်ခဲ့၏၊ ကိ'ဝိ ယ၊ အာဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဥဒကသေါတောသရေအယဉ်သည်၊ ဖုန်ကြွေ ပွါးသည်ရှိသော်၊ ရုက္ခံ၊ ကမ်းနားဌိတည်သော သစ်ပင်ကို။ ဝိနာသေတိယ ထာ၊ လည်စေလျက်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာလု၊ ပြင်းစွာသော လေသည်၊ ဝေဂေကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သဟသာ။ အားဆေးတလျင်၊ ရုက္ခံ၊ အားနည်းသော သစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊ လည်စေလျက်ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇ၀ံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧ၀ တ သ၊ ဖြစ် သော၊ မေ၊ ငါ အား၊ အပါရာ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းမှ၊ ဘယ ၊ သံသရာ ဝဋ်ဆင်း ရဲဟု ဆိုအပ်သောဘေးဟိုရာမှ၊ ကထံနုခေါ၊ အာဘယ်သို့လျှင်၊ မုဒ္ဓယျံ၊ လွတ်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဧသကော၊ ရှာတတ်သော၊ တာ၀ေ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ပညာ၀ုဓော၊ ပညာ တည်းဟူသော လက်နက်ရှိတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ် တော်မူသော၊ ဣသိသံဃနိသေ၀ိတော၊ အဂ္ဂသာ၀ကမဟာသာ၀ကဟုဆို အပ်သော အရိယာ၀ုဋ္ဌိလ် အပေါင်းတို့၏ မှီရာဖြစ်တော်မူသော ဗြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သုကတံ။ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုဒ္ဓံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုလေ သာတို့မှ စင်ကြယ်ထသော၊ ဓမ္မသာရေ မယံ။ သဒ္ဓါပညာစသော တရား အနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဒဠ္ဌံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိခိုင်ခန့်သော၊ သောပါနံ၊ ဝိပဿနာ ဟုဆိုအပ်သော စောင်းတန်းလှေခါးကို၊ ဥဟ္ယမာနသ၊ ကြီးစွာသော သြဃ ဖြင့်မျှောသောငါအား၊ ပါဒါသိ၊ တက်လောဟူပေးတော်မူ၏။ မာ၀ာ၊ ယိတိ စ၊ မကြောင့်လင့်ဟူသော စကားကိုလည်း၊ အဖြိ၊ သက်သာရာကိုပေး သောအားဖြင့် ဆိုတော်မူ၏။ ၊ သတိပဋ္ဌာနပါသာဒံ၊ လေးပါးအကြား၌ သောသတိပဋ္ဌာန်ဟု ဆိုအပ်သောကြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်တော် မူ၍၊ ပဠ္ဌ ဝေ ကွဲသံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၏၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးအခါ၌၊ သက္ကာယာဘိရတံ၊ ဤသည်ကား၊ ငါ၏ကိုယ်တည်းဟူသက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ၌မွေလျော်သော၊ ပဇံ၊ သတ္တ ၀ါကို၊ တေန၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟိ တံ၊ ကြီးဆအပ်သော၊ ယံတံ အတ္တာနံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေး၌၊ အမ ညိသံ၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်အောက်မေ့ပြီ။ ၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ လည်း။ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို။ အဒ္ဒက္ခိ'၊ ပညာမျက်စိဖြင့်မြင်ပြီ၊ နာ၀ါယ၊ အရိ ယမဂ် ၅စ်ပါးတည်းဟူသောလှေထက်သို့၊ အာဘိရုဟာနံ။ တက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော ဝိပဿနာမဂ်ကို၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဒ္ဒက္ခိ'

ဖြင့်ပြီးတကောဟုယိုအခါမှစ၍တံတိုက်ထိုယဇနဆူးထိုဒိဋ္ဌိဟူသောလူအပေါင်း ကိုဝင်းအတ္တာနဆူးမြိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။ အနဓိဗ္ဗာယားစိတ်ဌိမထားမူ၍ တိတ္ထိုးနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကြီးစွာသောကပ်ရှိတိပ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ဥတ္တမံအရိယမဂ်ဖြင့်ဖြတ်သောအလုံးစုံသောကုသိုလ်တရားထက်လွန်ဖြတ်သောတံဆိပ်ကိုအခဲကို ဖြင့်ပြီး ။အတ္တသမုဒ္ဒာနုံ၊ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ရှေအပ်သော နံတတ္တာဝဋ္ဌဖြစ်သော၊ဘဝနေတ္တိပဘာဝိတံ၊ ဘဝတဏှာသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ သလ္လံ၊တဏှာတည်းဟူသောငြှာင့်ကိုပယာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ။ ဧတေသံ၊ ထိုဘဝတဏှာ စသည်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တာယ၊ မဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ မဂ်၊အရိယမဂ်ကို၊ ဒေသေသိပကာ ။သေသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ ။ဒိဋ္ဌတ္ထံ၊ ဂုဏ်ရှိသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊အနုသယိတံ၊သန္တာန်၌ အဖန်တလဲလဲကိန်းသော၊ စိရရတ္တံ၊ဂုဏ်မြင့်ရှိသောနေ့ညဉ့်ပတ်သုံး၊ပတိဋ္ဌိတံ၊သန္တာန်ထက်၌တည်သော၊ဂန္ထ ၊အာဘိဓာန်ဝေသော ဂန္ထကိုလည်းကောင်း။ ဝိသဒေါသံ၊ကိလေသာတည်းဟူသောအာသဝ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဝါဟနော၊ မဂ်ဖြင့်ဆေးလျော်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊မေးငါအား။ ပနုဒိ၊စွန့်ဧတောဝ်မူပြီ။ ।ဣတိဣမာဂါထာ၊ဤ ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

တဏ္ဍေ၊ထိုဂါထာဘို့၌၊ စိရရတ္တံ ဝတာတိ၊ စိရရတ္တံ ဝတာဟူသည်ကား။ စိ၊ကာလံ ဝတ၊ ကြာဖြင့်သောကာလ၏ပြီတကား။ အာတာပီတိ၊အာတာ ပီဟူသည်ကား။ ဝိရိယဝါ။ လုံ့လရှိထသော၊ ဝိမောက္ခမ္မပရိယောသေ၊ ဝိမောက္ခတရားကိုရှာခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓဝိရိ၊ယာ၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့လ ရှိ၊သော၊ဓမ္မံအနုဝိ ဇ္ဈယ ဇ္ဈိ၊ဓမ္မံအနုဝိ ဇ္ဈယံဟူသည်ကား။ ကိ ဒိသောနုခေါ၊ အာဘယသ္မိသဘောရှိသောတရားသည်၊ ဝိမောက္ခဓမ္မော၊ ဝိမောက္ခတရား မည်သနည်း၊ကထံ ဝါ၊အာဘယသ္မိလည်း၊အာဘိဝန္ဓဗ္ဗော၊ရေပါအံ့နည်း၊ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ဝိမုတ္တိဓမ္မံ၊ဝိမုတ္တိတရားကို၊ အနုဝိစိနုဇ္ဇော၊ဂဝေသဇ္ဇော။ ရှာသည် ရှိသော၊ သမ်စိတ္တသနာလတ္တံ ဝုဏ္ဏံသမကောပြာဟူကောတိ၊ သမ်စိတ္တသ နာလတ္တံဝုဏ္ဏံသမကောပြာဟူကောဟူသည်ကား။ နာနာတ်ထိယော၊အထူးထူး သောအယူရှိကုန်သော၊ တေတေသမကောပြာဟူကော၊ ထိုထိုရဟန်းဝုဏ္ဏား တို့ကို၊ဝိမုတ္တိဓမ္မံ။ ဝိမုတ္တိတရားကို၊ ဝုဏ္ဏံ ဇ္ဈော၊မေးသည်ရှိသော်၊ ပဂ၊တိ ယာ၊ပြုကတော့အား၊ဖြင့်။ အနုပသန္တသဘာဝသ၊ အဖန်တလဲလဲရှိသော သဘောရှိသော၊စိတ္တသ၊စိတ်၏၊သမ်ဝူပသမဘူတံ၊ငြိမ်းအေး၍ဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ဝဋ္ဋဒုက္ခနိ သရတော်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော၊အရိယ

ဓမ္မံ၊အာရိယာတရားကို၊နာလတ္တံနာဓိဂန္ဆတိ၊မရကုန်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ကောသောပါရဂ်တောတိအာဒိ၊ကောသောပါရဂ်တောဤသို့အစရှိသောပါဠိသည်၊ ဝုဏ္ဏိတာကာဒေသနာ၊ မေးအာဝ်သောအခြင်းအရာကိုပြုခြင်းတည်း၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိ၌၊ကောသောပါရဂ်တောလောကေတိ၊ ကောသောပါရဂ်တော လောကေ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၌၊ဤလောကဝယ်၊ တိဏ္ဏကာရေပနိုဏ္ဍေသု၊ အယူကိုပြုတတ်သောသူ ဟုဝန်ခံကုန်သော၊သမဏာပြာဟ္မဏောသု၊ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌၊သံသာရသုသု၊ သံသရာ၏၊ပါရံနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဘက်သို့ဥပ။တော၊ကပ်သော၊သော၊ထိုတရားသည်၊ ကောနုခေါ၊အဘာယ်မှာနည်း။ ကောပတ္တော အမတောဂဓန္တိ၊ ကောပတ္တောအမတောဂဓံ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံပတိ ဌံ နိဗ္ဗာန်၌တည်သော၊ ဝိုးမာကျွမ်ကို၊ ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ကော၊ အဘာယ်မည်သောသူသည်၊ ပတ္တောအဓိဂတော၊ရသနည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကသ္ဓမ်ပန်ဆ္ဆာဝိတိ၊ ကသ္ဓမ်ပန်ဆ္ဆာဝိဟူသည်ကား၊ ကသ္ဓသမဏာသ္ဓဝ၊အဘာယ်ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ပြာဟ္မဏာသ္ဓဝ၊ဝုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း၊ ဩဝါဒဓမ္မံ၊အဆုံးအမတရားကို၊ပန်ဂ္ဂဏှာတိ၊ခံရပါအံ့နည်း။ ပန်ဆ္ဆာဝိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ပရမတ္ထဝိဒေနနန္တိ။ပရမတ္ထဝိဒေနနံဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထသ၊ဖြတ်သောအနက်ကို၊ဝိဒေနနံ၊သိခြင်းကို၊ အာဝိပရိတံ၊ မဘောက်မပြုန်။ ပဝတ္တိ နိမိတ္တိယော၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို၊ ပဝေဒေန္တံ၊ဟောကြားတတ်သောသူကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အန္ဓောဝက် ဂတော အာသိန္တိ၊ အန္ဓောဝက်ဂတော အာသိ ဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဝိန္ဓာအယူကို၊ ဝက်၊ဝက်ဟူ၍၊ဝုဒ္ဓတိ၊ဆိုအပ်၏၊ကသ္ဓာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား မနောဝက်တာဝတော၊ စိတ်ကောက်သည်၏အာဖြစ်ကြောင့်တည်း။ဝါ၊တနည်းကား၊သဗ္ဗေပိ၊အလုံ ရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကိုးလေသာ၊ကိုလေသာတို့သည်၊ဝက်၊ဝက်မည်ကုန်၏၊ပန၊ အာဘိတပါးကိုဆိုဦးအုံ၊ အန္ဓောတိ၊ အန္ဓောဟူသည်ကား၊ဟဒယဝက်သား၊နှလုံးကောက်သောသူ၏၊အန္ဓော အာတွင်းသည်။ဝါ၊ တနည်းကား၊ဟဒယဗ္ဗန္ဓနရကိုလေသဝင်ော်၊နှလုံး၏အတွင်း၌ဖြစ်သောကိုလေသာ၏ကောက်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ ။ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ မန္ဓောဝေ၊ဝသမာဓိ သန္တိ၊ မန္ဓောဝ ဝသမာဓိသံ ဟူသည်ကား၊ အာဓိသံ၊ အာဓိသကို၊ ဝသန္တော ခါဒန္တော၊ ခဲသော၊ မန္ဓောဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ဂိလဝဋ္ဌိသော၊

မျှိုသောငါးခြောက်ချပ်ရှိသော၊ မဏ္ဍောဝိယငါးကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဗန္ဓောမဟိန္ဒပါသေန ဝေပစိတ္တာသုရောဃဆာတိ၊ ဗန္ဓောမဟိန္ဒပါသေန ဝေပစိတ္တာသုးရာယဆာ ဟူသည်ကား၊ မဟိန္ဒဿသက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့မိသော၊ ဝေပစိတ္တိအာသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအာသုရိန်သည်၊ အသေ ရိုဝိဟာရိမဟာနုဘာဝပဏ္ဍောယထာ၊ အလိုရှိတိုင်းမနေရခြင်း ကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးဦး၊ ကိလေသပါသေန၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့မိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေရိုဝိဟာရိမဟာနုဘော၊ အလိုရှိတိုင်း မနေ ရခြင်းဆင်းရဲသို့၊ ပဏ္ဍော၊ ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အဗ္ဗောဓိတိ၊ အဗ္ဗောဓိဟူသည်ကား၊ အာဂဟာ ဓိ၊ ငင်ဆွဲ၏၊ နဏ္ဍ၊ နံဟူသည်ကား၊ ကိလေသပါသံ၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော ကျော့ကွင်းကို၊ နမုစ္စာဓိတိ၊ နရစ္စာဓိ ဟူသည်ကား၊ နမော စေသိ၊ မလွတ်စေ၊ အသ္ဓာသောကပရိဒ္ဒဝါတိ၊ အသ္ဓာသောကပရိဒ္ဒဝါဟူ သည်ကား၊ ဣမသ္မာ၊ သောကပရိဒေဝ ဝဋ္ဋတော၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း ဟူဆိုအပ်သော ဝဋ်မှ၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလို သည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါသေန၊ ကျောကွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့မိသော၊ ဒိဂေါ ဝါ၊ သ မင်သည်လည်းကောင်း၊ သုကရောဝါ၊ ဝက်သည်လည်းကောင်း၊ မောစနူ ပ ယံ၊ လွတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိပ္ပန္ဓ မာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်၊ တံ၊ ထိုကျော့ကွင်းကို၊ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆွဲငင်သည် ရှိသော် ဗန္ဓနံ၊ အာဖွဲ့ကို၊ ဒဠ္ဌံ၊ မြဲမြံသည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးဦး၊ ကိလေသပါသေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့်၊ ပဋိမုဏ္ဍော၊ စွပ်မိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မောစနူပါယံ၊ လွတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယသဗ္ဗေ တနာဒိဝသေန၊ ကာယသဗ္ဗေတနာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ပရိပ္ပန္ဓ မာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်၊ တံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော ကျော့ကွင်း ကို၊ နမောစေသိ၊ မလွတ်စေ၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တံ၊ ထိုကိလေ သာတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို၊ ဒဠ္ဌံ၊ မြဲမြံသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက် သောကာဒိနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပရိကိလေသံ၊ သ ကိ၀န်ကျင် ဖွယ်စိန္တမ်းခြင်းသို့သာလျှင် ၊ ပါပုဏာတိ။ ရောက်ကုန်၏၊ ကောမေဗန္ဓံ ဗဟိ ဒ္ဓံ လောကေ သမ္ဘောဒိ ဝေဒယိသတိတိ၊ ကောမေဗန္ဓံ ဗဟိဒ္ဓံလောကေသမ္ဘော

ဝိ။ ဝေဒယိသတိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဣဒါ လောကဋ္ဌိ၊ တေဘူမိ လေသဗဟုနေနဗဟု၊ ဣဒါကိ လေသာ တည်းဟူသော အနှစ်ဖြင့်ဖွဲ့သည်ကို၊ မဗ္ဗဏ္ဏော၊ လွတ်စေလျက်၊ ဧတေန၊ ဣတရားသဘောဖြင့်၊ သမ္ပုဏ္ဏတိ၊ ကောင်းစွာထိုးတွင်း၍ သိတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ဘေဒိတိ လဒ္ဓနာမော၊ သမ္ဘေဒိဟုရှေးဟောင်းသောအမည်ရှိသော၊ ဝိမောက္ခမဂ္ဂံ၊ ဝိမောက္ခ မဂ်ကို၊ ကော၊ အဘာယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ ဝေဒယိသတိအာစိက္ခိသတိ၊ ကြားပါးလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဣသည်ကား၊ အဏ္ဍောအနက်တည်း၊ ဗဟုမဗ္ဗဏ္ဏိ ပိ၊ ဗဟုမဗ္ဗဏ္ဏိဟူ၍လည်း၊ ပါဠေါ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဗဟုနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟုသေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့၏၊ မောစကံ.လွတ်သော၊ သမ္ဘေဒိ၊ ဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ဣတိယံ၊ ဣသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အာဒိသဒ္ဒေန၊ အာဒိသဒ္ဒံဟူသည်ကား ဒေသေန်း၊ ဟောတတ်သော၊ ပဘာဂိုနဒ္ဒေ၊ ပဘာဂိုနံဟူသည်ကား၊ ပဘဒ္ဒနံ၊ ဖျက်ဆီ.ခြင်းကို၊ ကိ၊ လေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိဒ္ဓံသနံ၊ ဖျက်ဆီ.ခြင်းကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဘာဂိုနံ ဓမ္မပဝတ္တိ၊ တရား၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာဒိသဒ္ဒေန ဂဟေသေန်း၊ ဟောတတ်သော၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းတရားကို လည်း၊ ကောင်း၊ မဗ္ဗုနော၊ သေခြင်းတရားကို လည်း၊ ကောင်း၊ ပဝါဟနံ၊ ပယ်တတ်သော၊ ကသ၊ အဘာယ်သူ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ရပါအံ့နည်း၊ သမ္ဘိဇ္ဇာမိတိ ဝါ၊ သဓိဇ္ဇာမိဟူ၍လည်း၊ ပါဠေါ၊ ပါဠိရှိ၏၊ သော ဝေ ဣတ္ထော၊ ထို အနက်သည်သာသျှင်တည်း၊ ဝိဝိကိ ဇ္ဇာကာ၊ ဂန္ထိ တန်း၊ ဝိဝိကိ ဇ္ဇာကာ၊ ဂန္ထိ တံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသော ကာလဒ္ဓါ၊ အဟောသိ ဘုဝေါ၊ ဖြစ်ဘူးပြီလော၊ ဣတိ အာဒိနယပဝတ္တာယ၊ ဣသို့ အစရှိသောနည်းဖြစ်ဖြစ်သော၊ ဝိဝိကိ ဇ္ဇာယစ၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အာသပ္ပနဝရိသပ္ပနာကာရဝုတ္တိတာယကာ၊ ဃစ၊ ရှေးရှယုံမှား ခြင်းထက်ဝန်ကျင်မှယုံမှားခြင်းရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သောယုံ မှားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂန္ထိ တံ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ သာရေ ဗလသညှ တန်း၊ သာရေ ဗလသညှတံဟူသည်ကား၊ ကရောတိ ရိယလက္ခဏော၊ ပြုခြင်းလွန်သောလက္ခဏာဖြင့်၊ ဗလပ္ပတ္တော၊ အားကြီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ သာရဒ္ဓေ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ကောပ္ပတ္ထမနတ္ထဒ္ဓနိ၊ ကောပ္ပတ္ထမနတ္ထဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ကောဓေန၊ အမျက်ဖြင့်၊ မနသော၊ စိတ်၏၊ ထဒ္ဓဘာဝံ၊ ကြမ်းထန်းခက်မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ဟိ သဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဒ္ဓိ ဘာ လာဘာဒိ ဝသေန၊ အလိုရှိအပ်သော

လာဘ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ သတ္တဝါနှင့်၊ သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို၊ပေါ်လေ့ရှိ၊ဝိယ၊ခွဲကုန်သကဲ့သို့ပေကြ၊ဖြစ်၏။ နှုရေ။ဝေးသော်အရှင်၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊တည်သောသူအားလည်း၊ ဝိဏ္ဏနုပါယတာယ၊ပေါက်ထွင်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊တဏှာဝနှေ၊တဏှာတည်းဟူသောလေးသည်သာလျှင်၊ သရုပတိဋ္ဌတ်ဥပမတို့ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ရှုတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊တဏှာဝနှသမုဒ္ဒာနံ။ တဏှာဝနှသမုဒ္ဒာနမည်၏၊ဒိဋ္ဌိသလ္လံ၊မိန္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ လက္ခတိ၊ရှုအပ်၏။ တံပနု၊ ထိုမိန္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြောင့်သည်ကား။ ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ဝိသတိဝတ္ထုကား၊နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုရှိသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရင်း။ဒသဝတ္ထုကား၊ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုရှိသော၊မိန္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မိန္ဆာဒိဋ္ဌိရင်း။ ရှုတိ၊ဤသို့။ တိ သဗ္ဗဘေဒံ၊သုံးဆယ်အပြားရှိ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ခွေစပန်ရသောယုတန်တို့၊ ခွေစပန်ရသောယုတ်ဟု၍၊ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏။ ဒိဋ္ဌတ္ထုံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ပန်ရသောဘေဒဝတ္ထုံ၊တဆဲ့ငါးပါ.အပြားရှိသောဝတ်ကို၊ရှုတိအယံ ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊ပဿသြရသိကံဗာဠံဘောတ္တာနုယဒိ တိဋ္ဌတိတိ၊ ပဿသြရသိကံဗာဠံဘောတ္တာနုယဒိတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ဥရ သမ္ဘန္ဓနိယတာယ၊ရင်ခွံ ဖွဲ့ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သြရသိကံ၊ရင်ခွံ ဖြစ်သော၊ဗာဠံဗလဝတရံ၊အားကြီးစွာသော၊ယံ။အကြင်မိန္ဆာဒိဋ္ဌိတည်း ဟူသောကြောင့်သည်၊ဘောတ္တာနု၊နှလုံးကိုပေါက်တွင်း၍၊ ဟာဒယံ၊နှလုံးကို ဝိနုဝိဗျိတ္တာ။ ပေါက်ထွင်း၍၊ တဿိ ယေဝဟာဒယေ၊ ထိုနှလုံးဌာနသာလျှင်၊ ဗာဠှတိ၊တည်ဏ၏၊တံ၊ထိုမိန္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ပဿ၊ရှုလော၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊အဘ္ဘာနမေဝ၊မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အာလပတိ၊ခေါ်၏၊အနု ဒိဋ္ဌိနံအပ္ပဟာနန္တိ၊ အနုဒိဋ္ဌိနံအပ္ပဟာနံဟူသည်ကား၊ အနုဒိဋ္ဌိဘူတာနံ၊အနု ဒိဋ္ဌိဖြစ်ကုန်သော၊ သေသဒိဋ္ဌိနံ၊ကြွင်းသောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊အပ္ပဟာနကာရဏံ၊ မပယ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊ သန္ဓာနတော၊ သန္ဓာန်မှ၊နုဝိဂ္ဂတိ၊ ဖဂင်းသော်၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ သသတဒိဋ္ဌိအာဒိနံ၊ သသတဒိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့ ကို၊အပ္ပဟာနမေဝ၊မပယ်ရသေးသည်သာလျှင်တည်း၊ဟုတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊ သက်ပ္ပပရေတေ ဖိတန္တိ၊ သက်ပ္ပပရေတေ ဖိ တံဟူသည်ကား၊သက်ပ္ပေနမိန္ဆာဝိတကြော်နှ၊မိန္ဆာဝိတက်ဖြင့်ပရေ ပရေ ခေ၊တပါ။သောသူ၌၊ နိသာယ၊မှီ၍၊ လက္ခဏပဋိပဓာနေ၊ လက္ခဏာပဋိ ပဓာနသောအကျင့်၌၊တေ ဖိတံဥသာယတိတံ၊အားထုတ်ခြင်းရှိသောသူကို၊တေန

ဝိဒ္ဓေါပဝေဝေါဓိတိ၊တေနဝိဒ္ဓေါပဝေဝေါဓိဟူသည်ကား၊ တေနဒိဋ္ဌိသလ္လေန၊ ထိုဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ငြောင့်သည်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌတိယထာ၊တည်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ဝိဒ္ဓေါ၊ရူးဝင်သည်ဖြစ်၍၊ပဝေဝေါဓိ၊တုန်လှုပ်၏၊သင်္ကပ်ပါဓိ၊ကြီစည်၏၊သဿတုဿ္ဌေ ဒါဒိဝေသေန၊သဿတုဿ္ဌေ ဒအစရှိသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပရိဝန္ဓာမိ၊လည်ရ၏၊ ပတ္တံဝမာလုတေရိတန္တိ၊ ပတ္တံဝမာလုတေရိတံဟူသည်ကား။မာလုတေနဝ ယုနာ၊လေသည်၊ ဧရိတံ၊လှုပ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝဏ္ဏတော၊ အညာမှ၊မရွှံ့၊လွတ်သော၊ ဒုမပတ္တံဝိယ၊ သစ်ရွက်ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌဿ်ပေသမရဒ္ဓာယာတိ၊အဋ္ဌတ်ပေသမရဒ္ဓာယဟူသည်ကား၊လောကေ လောကဒ္ဓ၊သလ္လံနာမ၊ငြောင့်မည်သည်ကား။ဗာဟိရတော၊အပမ္ဘုဒ္ဓာယ၊ ထ၍၊အဋ္ဌတ်၊အဋ္ဌတ်ကို၊နိမ္မဇ္ဇေတွာ၊ရူး၍၊ဗာဟတိယထာ၊နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ဒုက္ခံ၊ဤတဏှာတည်းဟူသော၊ငြောင့်ကို၊နဒဒ္ဒဗ္ဗံ၊မမြတ်အပ် ဒုက္ခံပန၊ဤတဏှာတည်းဟူသော၊ငြောင့်သည်ကား၊ အဋ္ဌတ်၊အတွင်းဒ္ဌဖြစ်သော၊မေမမ၊ငါ၏၊အတ္တဘာဝေ၊အတ္တဘောဒ္ဌ၊ သမုဒ္ဒာယ၊ဖြစ်၍၊ အတ္တဘာဝသညိတော။ အတ္တဘောဟု ဓတ်ထင်အပ်သော၊ ဆဝဿာယတနဲ ကျော်ရှောက်ပါး သောဝဿကြောင့်ဖြစ်သော၊ သောကာယော၊ထိုကိုယ်သည်၊ဝိပ္ပံသိဃံ၊ ဝျင်စွာ၊ ပစ္စတိဒုယ္ယတိ၊ တဏှာတည်းဟူသော ဓိုးဖြင့်လောင်၏၊ ယထာကိံ။ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သနိဿယဒါဟကော၊မိမိမြီရှာကိုလောင်သော၊ အဂ္ဂိဝိယ၊ဓိုးကဲ့သို့။ မာမကံ၊ဖြတ်နိုးသော၊ မမ၊ငါ၏၊သန္ဓာကံ၊ဥစ္စာဖြစ်သော၊ တံယေဝအတ္တဘာဝံ၊ထိုအတ္တဘောကို သာလျှင်၊ဒဟာန္ဓာ၊လောင်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊အကြင်ကိုယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊တဿေဝ၊ထိုကိုယ်၌သာလျှင်၊သရတိပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ တံနုပသသာမိတေကိန္တိ၊တံနုပသသာမိတေကိန္တံ ဟူသည်ကား၊တာဒိသာယ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊တိကိန္တာယ၊ကုစား၊ခြင်းနှင့်၊နုယုတ္တတာယ၊ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေကိန္တံသလ္လကတ္တံ၊ မိန္တာဒိဒ္ဌိတည်းဟူသော၊ငြောင့်ကို ကုစားတတ်သော၊တံဘိသက္ကံ၊ထိုဆေးသမား၊ကို၊နုပသသာမိ၊ဖြေင်း၊ယောမေတံသလ္လမုဒ္ဓရေတိ၊ ယောမေတံသလ္လမုဒ္ဓရေဟူသည်ကား၊ ယောတိ သကြော၊အကြင်ဆေးဆရာသည်၊ ဇေတံဒိဋ္ဌိသလ္လဒ္ဓ၊ဤဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ငြောင့်ကို၊သည်းကောင်း၊ ကိလေသသလ္လဒ္ဓ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ငြောင့်ကို၊ဥဒ္ဓရေယျ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ နှုတ်သော်လည်း၊ နာနာရုဇ္ဇေန ရုဇ္ဇတိ၊သဒိသသဒ္ဒါ၊တာယ၊ ကြွေးနှင့်တူသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊

ဒေသနိသလာကာယ။ ခြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ ပဝေသေတ္တာ။သွင်း၍၊သင်္ဘေနခေးဖြင့်၊ ကန္ဒီတွားလှိုး၍၊ အညေနုတပါးသော၊ မန္တာဂဝပ္ပယောဂေနု၊ မန္တနိဆေးလုံ့လဖြင့်၊ဝိစိကိစ္ဆာတံ၊ယုံမှားအပ်သည့်ဟုဆိုအပ်သော၊သလွန်ခြောင့်ကို၊တိကိစ္ဆာတုံ၊ ဆေးကုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာရိတ္တာ၊ဆောင်၍၊ယောဇနတဗ္ဗံ၊ယောဇနာအပ်၏၊ဝိစိကိစ္ဆာတန္တိ ဝေါ ဝိစိကိစ္ဆာတံဟူသော၊ဤပုဒ်သည်၊ နိဒဿနမတ္တမေဝ၊နိဒဿနမျှသည်သာလျှင်တည်း။သဗ္ဗသောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ကိလေသသလ္လသဟ၊ကိလေသာတည်းဟူသော၊ခြောင့်၏၊ ဝဝေနု၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊အနက်ကို၊ဝေမ်ာတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။အသဂ္ဂေါတိ။အသဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဂုဟိတော၊ခေါ်ယူကိန်းမှကင်းသည်၊ အဝဏ္ဏောတိ။အဝဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ဝဏ္ဏနုအမျာနှင့်၊ ဝိနာ၊ကင်း၍၊အဂ္ဂ ဣရုပသယဉ္စိ။အဂ္ဂ ဣရုပသယံ ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂ ဣရုဝသမ်ါတံ၊ အဂ္ဂ ဣ၏ဟူဆိုအပ်သော၊ဟဒယံ၊နှလုံးသားကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊ဖြိတံ၊တည်သော၊အဟိ သ္မိ အဟိ သံဟူသည်ကား၊ အပိဋ္ဌေ၊ကော၊ မနှိပ်စက်သော၊ အဟိ သာတိစ၊ အဟိ သာဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပေါ်ဌ္ဌိ၏။ အပိဋ္ဌာ၊နေ၊မနှိပ်စက်သဖြင့်၊ဆုတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း။အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဟြေ၊ဤဂါထာ၌၊သင်ပ်ပဋ္ဌော၊ အာကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ကောနု ခေါ။ အာဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရုံတရားသော၊ သတ္တံ၊ခေါ်လက်နက်ကို၊ အဂဟောတ္တာ၊မယူမူ၍၊ ဝဏ္ဏ၊အမျာသည်လည်း၊ အဟော ဂ၊ကော၊ဒိုင်းအမျာမှကင်းသော၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊သဗ္ဗ ဂတ္တာနိ၊အလုံးစုံသောကိုယ်တို့ကို၊အဗ္ဘာ ဝေ ကော၊မနှိပ်စက်စေသဖြင့်၊မမ ဝါ၏။ ဟဒယ ဣ ကော ရုဂတံ၊ နှလုံးခွန်သားကိုမှီ၍တည်သော၊ ဝိဋ္ဌံ၊နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ဇနနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အ ကော၊အတွင်း၌၊တုဒနတော၊ထိုးကျင်တတ်သောကြောင့်၊အ ကော၊ အံတွင်း၌၊ရုဇ္ဇနတော၊ခန္ဓာင့်ရှက်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရေမ ဣ ဣ ကော ဖြတ်သောအနက်ကြောင့်သာလျှင်၊သလ္လတ္ထတံ၊ ခြောင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ကိလေသသလ္လံ၊ကိလေသာတည်းဟူသောခြောင့်ကို၊ဥဒ္ဓရိသတ်၊နှုတ်နိုင်လတ္တံ့။ဆုတ်အယ်၊ဤသည်ကား၊သင်ပ်ပဋ္ဌော၊ အာကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ဆယ်ပါးကုန်သော၊ဂါထာတို့၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။အတ္ထနာ ဝိမိသည်၊ဗိန္ဓိတာကာရံ၊ကြံအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ဒဿတွား၊ဖြ၍၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ တံ၊ထိုကြံသောအခြင်းအရာကို၊ ပကာရေန၊အပြား

အားဖြင့်။ ဒဿေတုံ။ ဗြဟ္မဲ့ဝိုင်းဌာ။ ဓမ္မပတိဟိသောသေဋ္ဌောတိအာဒိ။ ဓမ္မပ
တိဟိသောသေဋ္ဌောဣတိသို့ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
တဏ္ဍုဏ်ထိုပါဠိတော်စကားမှ၊ ဓမ္မပတိတိ။ဓမ္မပတိဟူသည်ကား။ ဓမ္မနိမိတ္တံ
ဓမ္မဟေတု။ တရားတည်းဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ ဟိတိ၊ဟိဟူသော
ဝုဒ်သည်၊နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှတည်း၊သောသေဋ္ဌောတိ၊ သောသဋ္ဌောဟူ
သည်ကား။သောဝုဋ္ဌလော။ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဥတ္တမော၊ဖြတ်၏၊ဝိသဒေါသ
ပဝါဟကောတိ၊ ဝိသဒေါသပဝါဟကောဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်
ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊မယ်၊ငါ၏။ရာဂါဒိကိုလေသပဝါဟကောသိန္ဓကော်၊ရာဂအစ
ရှိသောကိုလေသာကိုဖြတ်ဘတ်သည်၊ဂန္ဓိရေပတိဘသမေထလ်ပါကိ
စဒဿယေတိ၊ ဂန္ဓိရေပတိဘသမေထလ်ပါကိ စ ဒဿယေဟူသည်
ကား၊ကောနုခေါ။အာဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ အတိဂန္ဓိရေ၊အလွန်
နက်သော။ ၎ံသာရေမဟောဃ၊သံသရာဟူသောကြီးမှ၊ ပတိတသ
ကျသော၊မယ်၊ငါအား၊မာဘာယိတိ၊မကြောက်လင့်ဟု၊အသာသေဇ္ဇော
သက်သာရာရစေလျက်။ ဒုဗ္ဗာနုထလ်၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်းထက်သို့၊တံ
သမ္ပာပကံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဟာယ္ယ၊အရိယ
မဂ်ကြည်းဟူသောလက်ကိုလည်း။ ဒဿယ္ယ၊ပြုလေပါ့နည်း၊ ဟေဒေ
ဟမမ္ပိ ကြီးစွာသောသံသရာတည်းဟူသောဒုဋ္ဌိ၏ဝ၊ သသိသံ၊ဦးခေါင်း
နှင့်တကွ၊နမုဒ္ဓနဝသေန၊ဇုတ်နစ်သည်၏အလွမ်းအားဖြင့်၊ကြွတိုက်ရှောအနှ
ပရိဗ္ဗော၊ဝင်သော၊ ဇောသ၊ထိုသူအား။အာဟာရိယောအာပနေတုံ။ ပယ်
ခြင်းငှါ၊အာသက္ကုလောယော၊ မစွမ်းနိုင်သော။ ရာဂါဒိမရေ၊ ရာဂအစရှိ
သောမြွေဟုခေါ်အပ်သော၊ မတ္တိကာကဋ္ဌမော၊မြေညက်ရိုက်လွှဲသည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏။ဇုတိတသ္ဒေ၊ထိုကြောင့်၊အာဟာရိယရေ၊မတ္တိကော၊ အာဟာရိယရေ
မတ္တိကမည်၏၊ ရဟာဒေါ။ ရေဒေါ်ကိုလည်း တိ၊ရေအပ်၏၊တတ္ထိ ရဟာဒတ္ထိ
ထိုရေဒေါ်ခိုင်၌၊ အာဟာရိယရေ၊ဇန္ဓိကေတိ၊ အာဟာရိ ယရေ၊ဇန္ဓိကေဟူ၍
လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိ၏၊အဇ္ဈိကေ၊အနီး၌ဟု၊ ရာဂါဒိသု၊ရာဂအစရှိသည်
တို့တွင်၊ဒုဋ္ဌိဟာရေ၊ကိယရာဂါဒိရေ။ထုတ်နိုင်ခဲ့သောရာဂအစရှိသောမြွေ၌
ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ သန္ဓေါသပဒိဋ္ဌာဒနုလက္ခဏာ၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာသည်၊မာယာ၊
မာယာမည်၏၊ ပရသမ္ပတ္တိ၊သူတပါး၏ဥစ္စာ၊စိမ်ကို၊ အသဟနလက္ခဏာ၊
သည်းမခံနိုင်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဥဿုယျာ၊ ဥဿုယျာမည်၏၊ ကရ
ဏာဇ္ဇရိယ လက္ခဏော၊ ချုတ်ချယ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သာရေ(ဇ္ဇော၊

သာရ မ္ဘ မည်၏။စိတ္တာလသိယလက္ခဏာ၊ စိတ်၏ပျင်းခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ထိန်း ထိန်းမည်၏။ ကာယာသသိယလက္ခဏာ၊ ကိုယ်၏ပျင်းခြင်းလက္ခဏာသည်။ မိဒ္ဓ၊ မိဒ္ဓမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေပါပဓမ္မာ၊ ဤဒုကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပဏ္ဍုဒ္ဓာ၊ ပြန့်နှံ့ကုန်၏၊ ယဿ ခုဟဒယ၊ ဒုကြင်အိုင်အား၊ သော၊ ထို သို့သောဂါ၏သော်၊ မာယာဥ္စ သဌေယျာ ဘ္ဂ ထိန်မိုင်း၊ မာယာဥ္စ သဌေယျာ ရ မ္ဘ ထိန်မိုင်းသည်၊ အပဏ္ဍဒ္ဓေ၊ မပြန့်နှံ့ကုန်၊ ဣတိ။ မပဏ္ဍဒ္ဓေ၊ ဟူ၊ သော ပါ၌ ဤ၊ မ ကာရော၊ မအကျွေ့ကို၊ ပဒသန္ဓိ ဂ၊ ရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်း ဟူ၏။ ဝ ဣတ္ထော ဆိုအပ်၏။ ယထာ ဝ ဣတ္ထေ ဟိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီး သော၊ ဣမေ ဟိ ပါပဓမ္မေ ဟိ။ ဤအကုသိုလ်တရားတို့ဖြင့်၊ ပဏ္ဍဒ္ဓေ၊ ပြန့်နှံ့၏။ ဣတိ အပယံ၊ ဤ သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဥဒ္ဓစ္စမေ ဃ ထနိတံ သံ ယောဇနဝ ဝ ဟ ကန်။ ဥဒ္ဓစ္စမေ ဃ ထနိတံ သံ ယောဇနဝ ဝ ဟ ကံ ဟူ၍၊ ဝ ဝ ဝ

သဇ္ဇေသု၊အာလုံးရုံကုန်းသား၊ရူပါဒိသု၊ ရူပါဒေးစရိုကုန်သော၊အာမ္ဘောသု အာရုံဘို့၌၊သဝနတော၊ ယိုစီးတတ်သောကြောင့်။ရူပတဏှာ ရူပတဏှာ လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာလည်းကောင်း၊ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဇ္ဇဘာဝေတိ၊ ခပ်သိမ်းသော အတို့တို့မှ။ဝါသနတော၊ဝါသနာနှင့်တကွ။သဇ္ဇဓိ၊ ခပ်သိမ်းသောရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊သဝန္တိ၊ယိုစီးတတ်ကုန်၏။လတာတိ၊ လတာဟူသည်ကား၊ပလိဝေဌနဋ္ဌေန၊ ရစ်တတ်သောကြောင့်၊သံသိဗ္ဗနဋ္ဌေန၊ ဖွဲချည်တတ်သောကြောင့်၊လတာဝိယ၊နွယ်နှင့်တူ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊လတာ၊လတာမည်၏၊တဏှာ၊ တဏှာကို၊လ ဣတိ၊ရေအာပ်၏၊ဥဒ္ဓိဇ္ဇာတိဋ္ဌတိတိ၊ဥဒ္ဓိဇ္ဇတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား ဆင်ဟိန်ပါရေတိ၊ခြောက်ပါးသောနွါရုတို့မှ၊ဥဒ္ဓိဇ္ဇိတ္တာ၊ပေါက်ခွဲ၍၊ရူပါဒိသု။ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာမ္ဘောသု၊ အာရုံတို့၌၊တိဋ္ဌတိ၊တည်တတ်၏၊ တေသေတေတိ၊တေသောတေဟူသည်ကား၊တဏှာဒိသောတေ၊တဏှာ အစရှိသောအယဉ်တို့ကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ သန္တာန်၌၊ သန္ဓေ့စိုး ဝင်သည်တို့ကို၊မဂ္ဂသေတုဗဒ္ဓနေန၊မင်တည်းဟူသောတံတားကုံ့ဖွဲသဖြင့် ကောဒေအာဘယ်အမည်ရှိသော၊ ပုရိသဝိသေသော၊ယောဂျားအထူးသည်၊ နိ၀ါရေယျ၊မြစ်ပါအုံ့နည်း။တံလတန္တိ၊ တံလတံဟူသည်ကား၊တဏှာလ တံ၊တဏှာတည်းဟူသောနွယ်ကို၊မဂ္ဂသင်္ခေါနေ၊မင်ခေါ်ဖြင့်၊ကောဒေအာဘယ် အမည်ရှိသော၊ယောဂျားထူးသည်၊ဆိဒ္ဓတိတိ၊ဆိဒ္ဓတိဟူသည်ကား၊ဆိန္ဒ ဒေတိ၊ ဖြတ်လတ္တံ့နည်း။ ဝေလံဂေရောထာတိ၊ ဝေလံဂရောထဟူသည် ကား၊တောသံသောတာနံ၊ထိုတဏှာတည်းဟူသောအယဉ်တို့ကို၊သန္ဓိ၀ါ ရေယ်၊ ကောင်းစွာတားမြစ်တတ်သော၊ ဝေလံသေတုံ၊တံတားကို၊ဂေရော ထ၊ပြုကြကုန်လော၊ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ဘဒ္ဒန္တေဟူသောဂုဏ်သည်၊အာလပနာဂါ ရဒဿနံ၊ခေါ်သောအခြင်းအရာကိုပြုသောဂုဏ်တည်း၊မာတေမနောမယော သောတောတိ၊ မာတေမနော မယောသောတော ဟူသည်ကား၊ ယထာ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ဩဠာရိကော၊ ကြမ်းသော၊ဥဒကသောတော၊ရေ အယဉ်သည်၊တဿ၊ထိုရေအယည်ကို။ဗာလမဟာဇနေနပိ'ရိက်သောမျှား စွာသောလူသည်လည်း၊ သေတုံ၊ တံတားကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊သက္ကား တတ်ကောင်း၏၊ မနောမယော၊စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ သုခုမော၊သိမ်မွေ့သော၊ အယုံ့ပနသောတော၊ဤအယဉ်သည်ကား၊ဒုန္နိ၀ါရတော၊တားမြစ်နိုင်ခဲ၏၊ သော၊ထိုစိတ်ဖြင့်ပြီးသောအယဉ်သည်၊ဥဒကသောတော၊ရေအယဉ်သည် ဥမ္ဘေ့ကြောဘိုးပွါးသည်ရှိသော်၊ကူလေ၊ကမ်းခွ၊ငွေတံ၊တည်သော၊ရွက်ခွ၊သစ်

ပင်ကိုးပါတေတွေ၊လဲကျစေ၍၊ နာသေတိယထား၊ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ၎င်း၊ ဤအတူ၊အပါယ်တိုရေ၊အပါယ်တည်းဟူသောကမ်း၌။ ဤတေ၊ အ ညကုန်သော၊တုမ္မော်သင်တို့ကိုး၊တတ္ထ၊ထိုအပါယ်၌၊သဟသာ၊အဆောတလျင်၊ ပါတေတွေ၊ကျစေ၍၊အပါယ်သရဏ်၊အ ါယ်တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပေနှောင်ရောက်စေလျက်၊ မာလု၊ပြင်းစွာသောလေသည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ မာဝိနာသေယျ၊မ၍ဖျက်ဆီးပါစေလင့်၊ အာနဉ္ဇ ဗျသနံ၊အကျိုးမဲ့ဖျက်စီးခြင်းသို့၊မာပါပေယျ၊ မရောက်ပါစေလင့်၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌေ၊ အာနက်တည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ အယံထေရော၊ ဤတေလကာနိမထေရ်သည်၊ ပုရိမဇ္ဇာဘာဝေ၊ရှေးကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ပရိဝန္ဒိတ သခ်ါ၊ဣဿာ၊သုံးသပ်အပ်ခြင်းသော သခ်ါ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ်၏ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တိဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ဥပဓာရေ၊ရှေ့နှောင်း၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဃ၊ထား၊အကြင် အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဝိဝိကိ ဆွာဒိကော၊ဝိဝိကိ ဆွာအစရှိကုန်သော၊ကိ ိလ သခေ္ခ၊ကိ ိလေသာတရား၊တို့ကို ပရိဋ္ဌဏ်၊သိမ်းဆည်း၏၊ တံအာကာရံ၊ထို သိမ်းဆည်းသောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ ဇုဒါနိ၊ယဒုအာ၊ခါ၌၊ ဇာတသံ ဝေ ဂေါ၊ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလဂေ ဝေသိ၊ ကုသိုလ်ကိုရှာ ခြင်းသည်၊ ကိ ံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သဏ္ဌ၊မြဲတိစွာ ဘုရား၏၊သန္ဓိကံ၊အသံတော်သို့၊ဂတောဝ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ယံဝိသေ သံ၊အကြင်တရား၊အထူးကို၊အမိမုစ္စိ ၊ နှလုံးသွင်း၏၊တံ၊ထိုတရား၊အထူးကို ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊မေဘယဇာတသောတိအာဒိ ၊ ဝေ၊မေ ဘယဇာတသဤသို့အစရှိသောစကား၊ကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ ထိုပ ဋ္ဌိတော်စ ကား၌၊ ဝေ၊မေဘယဇာတ သောတိ၊ ဝေ၊မေဘယဇာတသ ဟူသည်ကား၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဂတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပ္ပြားအား ဖြင့်၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ဇာတဘယသ၊ဖြစ်သောဘေး၏၊ အပါရာ ရှိမတိရတော၊ဤမှာဘက်ကမ်းမှ၊သံသာရဘယတော၊ သံသရာတည်းဟူ သောဘေးမှ၊သံသာ၊ဝဋ္ဋတော ၊သံသရာတည်းဟူသောဝဋ်မှ၊ကထံ ခေါ အဘယသို့လျှင်၊မုဠ္ဠယျံ၊လွတ်ခဲ့ပါအံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပါရံ ခိဠ္ဠာနံ၊ နိဠ္ဠာန် ကို၊သေကောဂ ဝေ သကော၊ရှာဖွေးသော၊တာဏော၊လူနတ်တို့၏ကိုးကွယ် ရာဖြစ်သော၊သဒေ ဝကသ ၊နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကသ ၊လူအပေါင်း ၏၊တာဏာဘူတော ၊ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ကိ ိလေသသမုဒ္ဓေ ဒနုပညာဝ ဝေ၊ကိ ိလေသာကိုဖြတ်တတ်သောပညာတည်းဟူသောလက်နက်သည်

တောသား ဤသူအား၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပညာဝုဒေါ၊ ပညာဝုဓမည်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအတ္ထေနု၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကအစရှိသောအကျိုးဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊ ယထာဝုတ်၊ ထိုက်သင့်သည်အား လျော်စွာ၊ အနုသာသနတော၊ ဆုံးမကဲ့ပြစ်တတ်သောကြောင့်။သတ္တာ၊ သတ္တာမည် တော်မူ၏၊ဣသိသမေယ်နုအဂ္ဂသာဝကာဒိအာရိယဝုဋ္ဌလသမူဟေနု၊အဂ္ဂသာ ဝကအစရှိသောအာရိယာအပေါင်းသည်၊နိုသေရိ၊တောပယိရုပါသိတောဖြို ဝဲအပ်သော၊သောပါဏာနို့၊သောပါဏံဟူသည်ကား။ ဒေသနာဥာဏေန၊ ဒေသနာတည်းဟူသောဥာဏ်ဖြင့်၊သုဒ္ဓု၊ကောင်းစွာ၊ကတတ္တာအာသိသင် တတ္တာ။ပြုပြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သုကတံ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော ဥပဂ္ဂိုလေသရိရေဟိတာ၊တော၊ ညစ်ညူးခြင်း ကိုလေသာတို့မှ ကင်းသော ကြောင့်၊သုဒ္ဓံ၊စင်ကြယ်သော၊သဒ္ဓါပညာဒိသာရဘူတံ၊ သဒ္ဓါပညာအစရှိ သောအနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဗျတ္တသာရုမယံ၊သဒ္ဓါပညာအစရှိသောအနှစ်ဖြင့် ပြီးသော၊ပဒိုပကျွေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊အစ လိနိုယတ္တာ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်သောကြောင့်။ ဒဠ္ဍ၊မြဲမြံသော၊ ဝိပဿနာ သင်္ခါတံ၊ဝိပဿနာဟူဆိုအပ်သော၊ သောပါဏံ၊စောင်းတန်းလျှောခါးကို၊ မဟာဃေန၊ ကြီးစွာသောညြဟုဖြင့်၊ဝုယ္ဟမာနသေ၊မျှောသော၊ မယ္ဟံ၊ငါ အား၊သံတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဒါသိ၊ တက်လောဟုပေးတော်မူ၏။ ဒေဒ္ဓန္ဓာ၊ပေးတော်မူသော်လည်း။ဣမိနာ၊ဤလေခါးဖြင့်၊တေ၊သင်အား၊ သောတ္ထိ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊သမသသာ သေဏ္ဍာ၊သက်သာရာရှိစေလျက်၊ မာဘာယိတိစ။ မကြောက်လင့်ဟူ၍ လည်း၊အဗြိုဝိကထေသိ၊မိန့်တော်မူ၏။သတိ၊ဗ္ဗာနုပါသာဒန္တိ၊သတိပဋ္ဌာန ပါသာဒံဟူသည်ကား။တောနုဝိပဿနာသောပါ၊ကောန၊ထိုဝိပဿနာတည်း ဟူသောစောင်းတန်းဖြစ်သော၊ကာယာနုပဿနာဒိနာ၊ကာယာနုပဿနာ အစရှိသည်ဖြင့်၊လန္ဓဗ္ဗစတုဗိဓသောမည်ပလဝိသေသေန၊ရေအပ်သောလေး ပါး၊အပြား၊ရှိ၊သော၊သောမည်ဖြိုတ်အထူးဖြင့်၊ စတုဘူမိသမ္ပန္နသတိပဋ္ဌာနပါ သာဒံ၊လေးပါးသောဘုံနှင့်ပြည့်စုံသောသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူ သောပြာသာဒ် သို့၊အာရုဟိတ္ဝာ၊တက်၍၊ ပဝေက္ခိသံ၊စတုသစ္စမဲ့၊သစ္စာလေးပါး၊တရား ကို၊မဂ္ဂဥာဏေန၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ပဒိုအဝေက္ခံ ပဒိုဝိ၏ ၊ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ ယံ ဟံဝုဗ္ဗေအမည်သည်သက္ကာယာဘိရတံပဇ္ဇိ။ယံတံဝုဗ္ဗေအမည်သည်သက္ကာ ယာဘိရတံပဇ်ဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဒိုဝိဒ္ဓသစ္စာ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ် ပြီးသောသစ္စာရှိသောသူသည်၊သက္ကာယေ၊သက္ကာယဒဋ္ဌိ။အဟံ၊ငါတည်း။

မမ၊ငါ၏ကိုယ်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဘိရတံ၊မွေ့လျော်သော၊ပဓံတိတ္ထိယ
ဇနံ၊ တိတ္ထိလူအားပါင်းကို၊တေန၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပရိဂဝိတံ၊ကြံဆ
အာပ်သော၊ယံအာဟာနဗ္ဗ၊အကြင်ကိုယ်ကိုလည်း၊ဝုဇ္ဈ၊ရှေးဦး၊သာရုတော၊
အနုစိအား၊ဖြင့်၊အမည်ဿံ၊အောက်မေ့ဖို့၊ယဒါစမဂ္ဂမဒ္ဒကို့နာဝါယအာဘိ
ရှာနန္တိ၊ယဒါစမဂ္ဂမဒ္ဒကို့နာဝါယအဘိရှာနံဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂ
နာဝါယ၊အရိယမဂ်ရှစ်ပါးဟူသောလှေသို့၊အာဘိရှာနူပါယဘူတံ၊တက်စီး
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊
ဝိပဿနာမဂ်ကို၊ယာထာဝတော၊ဟုတ်မှန်သောအား၊ဖြင့်၊အဒ္ဒကို့၊မြင်ပြီ
တတော၊ ထိုမြင်ပြီးသည်မှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊ တံတိတ္ထိယဇနဉ္စ၊ တိုတိတ္ထိလူ
အားပါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနု
ဝိဇ္ဇာယ၊ မသောက်တည်မှ၍၊စိုးတွေ့၊စိတ်၌၊ အဋ္ဌပေတ္တွာ၊မထား၊မှ၍၊အာဂ
ေ၊ဟောတွား၊မယူမှ၍၊ တိတ္ထံနိဗ္ဗာနသင်္ခါတာသ၊နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ အာမ
တမဟာပါရုသ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြီးစွာသောကမ်း၏၊တိတ္ထ
ဘူတံ၊ဆိပ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အာရိယဂ္ဂဒ္ဓသဏံ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ခြင်အာပ်
သော၊သင်္ဘောကို၊အလုံးစုံကုန်သော၊မင်္ဂဂေါ်၊မင််တို့ထက်၊သင်္ဘောကို၊အလုံး
စုံကုန်သော၊ ကုသလေဟိမ္မေဟိ၊ကုသိုလ်တရားတို့ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ဖြတ်
သည်ကို၊အဒ္ဒကို့၊မြင်ပြီ၊ယာထာဝတော၊ဟုတ်မှန်သောအား၊ဖြင့်၊အပဝိသိ
မြင်ပြီ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အာဇ္ဇော၊အနုက်တည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊အတ္ထ
ရောမိမိ၏၊အနုတ္တရံ၊ အဝုမရှိသော၊ မဂ္ဂါဓိဂမံ၊မင်ကိုရခြင်းကို၊ ပကာ
သေတွား၊ဖြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တသ၊ ထိုမင်တရားကို၊ ဒေသက်၊
ဟောတတ်သော၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေ၊ကျော်၊ပြီးမွမ်း
လိုသည်ဖြစ်၍။ သလ္လံအတ္ထသမုဒ္ဒါနန္တိ၊ သလ္လံအတ္ထသမုဒ္ဒါနံ၌ဤသို့အစရှိ
သောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဏ္ဍ၊ ထိုပါဠိတော် စကား၌၊
သလ္လန္တိ၊သလ္လံဟူသည်ကား၊ဒိဋ္ဌိမာနာဒိသလ္လံ၊ ဒိဋ္ဌိမာနအစရှိသောငြောင့်
ကို၊အတ္ထသမုဒ္ဒါနန္တိ၊ အတ္ထသမုဒ္ဒါနံ ဟူသည်ကား။ အဟန္တိ မာနုဒ္ဒါန
တာယ။ငါဟူသောမာန၏တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထာယိစ၊ကိုယ်ဟူ
၍လည်း၊လဒ္ဓနာမေ၊ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အတ္ထဘာဝေ၊အတ္ထဘော
၌၊သမ္ဘူတံ၊ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ဘဝနေတ္တိပဘာဝိတန္တိ၊ဘဝနေတ္တိပဘာ
ဝိတံဟူသည်ကား။ဘဝတဏှာသမုဒ္ဒိတံ၊ ဘဝတဏှာသည်ဖြစ်စေအပ်
သော။ ဘဝတဏှာနိဿယံ၊ ဘဝတဏှာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
စကား၊သည်မှန်၏၊သော၊ထိုတဏှာသည်၊ဒိဋ္ဌိမာနာဒိနှင့်၊ ဒိဋ္ဌိမာနအစရှိသည်

တို့၏၊သမ္ဘဝေါ၊ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ၎င်းတေသံအပေါ်တွင်ယာဘာ၊၎င်းတေသံ အပေါ်တွင်ယဟူသည်ကား၊ယထာဝုတ္တာနုံ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးကုန် သော၊ပါပဓမ္မာနုံ၊အာကုသိုလ်တရားတို့၏၊အပေါ်တွင်ယာအနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ် စေခြင်း၌။ ဒေသေသိအဂ္ဂရုတ္တမန္တိ၊ ဒေသေသိအဂ္ဂရုတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံသေဋ္ဌံ၊ဖြတ်သော၊ အရိယံ၊ဖြူစင်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂဗ္ဗ၊မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒုပါယံ၊ ထိုအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂဗ္ဗ၊ ဝိပဿနာမဂ်ကိုရင်း၊ ကသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒီဃရတ္တမနုသယိတန္တိ၊ ဒီဃရတ္တမနုသယိတံဟူသည် ကား၊အာနုမတ္တေ၊ အာစမထင်သော၊သံသာရေ၊ သံသာရာဌ်၊စိရကာလံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သန္ဓာနေ၊သန္ဓာနဒ္ဒ၊အာနုအနုသယိတံ၊ အာဟနိတလဲလဲကိန်းသော၊ ကာရဏာလာဘေန၊ အကြောင်းကို ရသဖြင့်၊ ဥပဓိနာရုဟာဘာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်း၌ဆိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ထာမဂတံ၊ အားအစွမ်းသို့ရောက်သော၊ တတောစ၊ ထိုအားအစွမ်းသို့ ရောက်သော ကြောင့်လည်း၊စိရရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။အဓိဋ္ဌာနသန္ဓာနံ် တည်သော သန္ဓာန်ရှိသော၊ အာဠာရဂုဏ္ဍ၊ တက်ခ်ု၊ ဝိုတံ၊ တည်သော၊ ဂန္ထံ၊ဂန္ထံဟူသည်ကား၊ အာသိဠာကာယဂန္ထာဒီ၊ အာသိဠာကာယ ဂန္ထစသည်ကို၊မမ၊ငါ၏၊သန္ဓာနေ၊သန္ဓာနဒ္ဒ၊ ဂန္ထဘူတံ၊ ဂန္ထဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ကိလေသပရိသေဒါသံ၊ကိလေသာအဆိပ်တည်းဟူသောအပြစ်ကို။ ပဝါဟနော။ မျှောတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော် မူသော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အဠာနော၊ဝိမိ၏၊ ဒေသနာနဒ္ဒဘာဝေ နေ၊ဒေသနာတော်၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ အပနုဒိပရိဓဟာပေသိ၊ စွန့်စေ တော်မူ၏၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဂန္ထေသု၊ဂန္ထတို့ကို၊အနုဝေသ သတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပဟိနေသု၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိ သော်၊အပ္ပဟီနေနာနာမ၊ မပယ်အပ်သည်မည်သော၊ကိလေသေနာမ၊ကိ လေသာမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏။ ၊တေလကာ နိဏ္ဍေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ တေလကာနိမထေရ်၏ ဂါထာအဘွဲ့သည်၊ နိဗ္ဗု တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ပဿဒ္ဓိတ္တကတ္တန္တိ အာဒိကံ၊ ပဿဒ္ဓိတ္တကတံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယုသင်္ခတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ရဋ္ဌပါလတ္ထေရ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊ ချဲ့ပြီးနောက်၊ အယံ၊ ဤရဋ္ဌပါလမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှ စု၍ ရေတရေမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဟံသဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ။ ဟာပတိမဟာသာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော။ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပိတုဃာတ၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဃရာဝါသေ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လု၏ဟောင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော၊ ရတနကောဋ္ဌာဂါရကဋ္ဌိကေ၊ ရတနားကျိုကြီး၌အလုပ်လုပ်သောသူသည်၊ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သော၊ အာပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအဝှည်မရှိသော၊ ကုလဝံသာနုဂမံ၊ ရှေမျိုးအစဉ်အဆက်မလပ်သော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣတ္ထေကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဣဒမ်ဝနုရာသိ၊ ဤဥစ္စာရုကိုမမြဲ၊ ဝါ၏။ အယျကပေယျကာဒယော၊ အာဘိုးအဘေးအစရှိသည်တို့သည်၊ ပရလောကံ၊ ဌာ၊ မလွန်လောကသို့၊ ဂန္တွာ၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂတာ၊ မသွားကြကုန်။ မယာပနေ၊ ငါသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်သင်္ဂီ၊ ဂကွ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓံ၊ သွားခြင်းဌာ၊ ဝန္ဒတိ၊ ဖူးမြော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ကပဏ္ဍိကာဒိနံ၊ အာထိဒကျံသောသူ ခရီးသွားသောသူအစရှိသည်တို့အား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ သော ထိုသူကြွယ်သည်၊ အာဘိညာလာဘီ။ အဘိညာဉ်ရှုံးသော၊ ကော်။ တပါ၊ သော၊ တာပသံ၊ ရသေ့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်၊ ထောနံ၊ ထိုရသေ့သည်၊ ဒေဝလောကာဓိပတ္ကေ၊ နတ်ပြည်၌အစိုးရခြင်းကို၊ ဥယျောဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝုညာ

ဒီ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ စုတော၊ စုတော သည်ရှိသော်၊ ဒေဝေ။ နတ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုနတ်သည်၊ တတ္ထ ဒေဝလောကေ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတော သည်ရှိသော်၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဘိန္နံ၊ ရဲ့ခဲ့ကွဲသော၊ ဗြိုက်ကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းဌာ၊ သမတ္ထော သော စွမ်းနိုင်သော၊ ကုလဿ၊ အမျိုး၏၊ ဂေဟတ္ထကော၊ တယောက်ထည်း၊ သော သား၊ သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တေနစ သမယေန။ ထိုအခါ၌လည်း

ပဒုမုတ္တရောပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဗြိတ်စွာဘုရားသည်၊ သောကေ၊ လောကဒ္ဒ၊ ဥပဓိတ္တေ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တဝရမ္ဗုဇဉ်ကြာ၊ လည်စေအာပ်သောမြတ်သောမွှစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေနေယျသတ္တဝါ၊ ဆုံးမထိုက်သောသတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာနမဟာနဂရသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောမြတ်သောမြို့ဟုဆိုအပ်သော၊ ခေမန္တဘူမိ၊ တော်းကင်းရာအရပ်သို့၊ သမ္ပာပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပဝတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပါသကော်ဟု၊ ဥပါသကာတို့နှင့်၊ သမ္ဗဟိတော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ ဗြိတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌၊ နိသိဒိ၊ နေ၏။ တေ နစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သတ္ထာ၊ ဗြိတ်စွာဘုရားသည်၊ ကော်၊ တပါ၊ သော၊ တိက္ခံ ရဟန်းကို၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုကုန်သော သူတို့ကား၊ အဂ္ဂဗ္ဗာနေ၊ ဗြတ်သောအရာ၌ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ထိုတေဒဂ် ထားသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သော၊ ထိုရဟန်းပါလမဟထေရ် အလောင်းသည်၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဒဏ္ဍာယ၊ ထိုတေဒဂ်အလို့ငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သတ္ထသဟဿတိက္ခုပရိဝါရသေ၊ ရဟန်းတသိန်းအခြံအရံရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဗြိတ်စွာဘုရား၏အား၊ မဟာတော၊ မျှားစွာသော၊ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်၊ သတ္ထာပတိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အာဘာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ ဗြိတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသေ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်း၏၊ အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်၊ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဂေါတမသဿနာ မ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဗြိတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါ၍ရဟန်းပြုကုန်သော သူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ ဗြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကား၊ ကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းပါလအလောင်းဖြစ်သော ဥပါသကာသည်၊ သတ္ထာရဋ္ဌေ၊ ဗြိတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ သိက္ခုသံဃဋ္ဌေ၊ ရဟန်းသံဃာ၏လည်းကောင်း၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ အာသနာ၊ နေရာ-မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပဏ္ဍမိ၊ ဖဲသွား၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝတ

ယုဂံ၊အာသက်ထက်ဆုံး။ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊တာတော၊ ထိုဘဝမှ၊ ရုဒ္ဓတာ၊ ရုတောသည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ. ပြည်တို့၌၊သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ဒွါနုဝုတောကပေ၊ ကိုးခဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌။ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ဗုဒ္ဓသာသနာမည်တော်ရှိ သော၊ဘဝဝတော်၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေမာတိကဘာတိကေသု၊ ဘတ္တမိကွဲမြစ်ကုန်သော၊တို သု၊သုံးယောက်ကုန်သော၊ ရာဇဝုတ္တေသု၊ မင်းသားတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပဇ္ဈာဟဇ္ဇေသု၊လုပ်ကျွေးကုန်သည်ရှိသော်၊တော၊ထို မင်းသားဘို့၏၊ဗုညကြီယာယ၊ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ကိစ္စ၊ကိစ္စကို၊အကာ သိ၊ပြု၏။ဝေ၊ဤသို့၊တ ့ တတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဗဟုလံ၊ များစွာသော၊ တံတံကုသလံ၊ထိုထိုကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတ္တာ၊ဆည်းပူး၍၊ သုဂတိသုယေ ဝ၊သုဂတိဘုံဘဝတို့၌သာလျှင်၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သံ့ ရှိသော်၊ ဣမမ္ပိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကုရုရဋ္ဌေ၊ကုရုတိုင်း၌၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကနိဂမေ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကနိုဂုံး၌၊ရဋ္ဌ ပါလသေဋ္ဌိဂေဟော၊ ရဋ္ဌပါလသူဌေးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ တသ၊ထိုသူ အား၊သိန္ဓိ၊ရှိ၏၊ကွဲသောတိုင်းကို၊သန္ဓာ၊ရှေတုံ၊စေ့စပ်ခြင်း၌၊ သမဗ္ဗေ၊စွပ် ရှိင်းသော၊ကုလေ၊အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ဖြစ်သည်၏ အာဖြစ်ကြောင့်၊ ရဋ္ဌပါ လောတိ၊ရဋ္ဌပါလဟူ၍။ ဝံသာနုဂတမေဝ၊ အနွယ်သို့ အစဉ်လိုက်သည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊နာမံ၊အမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထို့ရဋ္ဌပါလ သည်၊မဟာတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊အခြံအရံဖြင့်၊ ဝဏ္ဏေန၊ပွါး သည်ရှိသော်၊အနုဘာဝေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ယောဇ္ဇနပဒ္ဓေ၊အရှယ်သို့ရောက် သည်ရှိသော်။မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပတိရူပေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော၊ ဒါရေန၊ မယားနှင့်၊ သံယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။မ ဟန္တေ၊ များသော၊ ယသေ၊ အခြံအရံ၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ တည်စေအပ် သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊ နတ်၏စည်းစိမ်နှင့် တူသောစည်းစိမ် ကို၊ပစ္စနုဘာဝတိ၊ခံစား၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုရုရဋ္ဌေ၊ကုရုတိုင်း၌၊ဇနပဒစာရိကံ၊ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊စရန်အား၊ဟုည် လည်သည်ရှိသော်။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကံ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကအရပ်သို့၊အနုပါပု လိ၊ အစဉ်ရောက်၏၊တံ၊ ထိုဘုရားကြွလာတော်မူကြောင်းကို၊ သုတ္တာ ကြားနာ၍၊ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလအမည်ရှိ၊သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး သား၊သည်၊သတ္တာရံ။ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ သတ္တု၊

မြတ်စွာဘုရား၏သန္ဓိကော၊ အထံတော်၌မမ်ိုတရားကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာ
ရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ခေါ်ခေါ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာတတ္တမ်ာ
ဒေ၊ရုနစ်ရက်ထမင်းဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ကိုယ်နှုန်းဦးခြင်သဖြင့်၊ကာ
သိ၊ရှုနှုန်းပင်ပန်းသဖြင့်၊မာဟာဝိတရော၊အမိအဘတို့ကို၊အနုစာနာပေတွာ
ခွင့်ပြုစေ၍၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွား။ ကင်း၍၊သတ္တုဂ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာယ၊အားဏာဖြင့်၊ အညတရသား၊ တပါး၊သော
ထေရသား၊မတေရ၏၊ သန္ဓိကော၊အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ယောနိ
သော၊အာသင့်အား၊ဖြင့်၊ မနသိကာရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊က
ရောနေ့ကာ၊ပြုသည်ရှိသော်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဝေတွာ၊ပွါး၍၊အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊အပဒါ
နေ၊အပဒါနိန္တိ ၊

☰ သောကဇေဋ္ဌသား၊ လောကဇေဋ္ဌ ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊တာဒိ
ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ကား၊ ဤသာဒနကြောင့်၊ ဥာဏ်သံသတ္တယ် အစွယ်ရှိ
သော၊ဥရုဗွေဝါ၊မင်းကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သော၊ သေတဆွဲတွေ့၊ကိုးဖြူရိုက်
ဆေးက်သော၊ သောပဓိသော၊ ဆင်ကုန်နီးနှင့်တကွသော၊ သာဒဋ္ဌိနော၊
ဆင်ဆေးသမား၊နှင့်တကွသော။ သဟတ္ထိပေါ၊ဆင်ထိန်းနှင့် တကွသော၊
ဝနောဂေါ၊ဆင်မြတ်၊ကို၊ ဒိန္နော၊လှူအပ်ပြီ၊ တံသမ္ပို၊ထိုအလုံးရုံကို၊ ဆန္ဒာ
ပေတွာ၊မယူတော်မလျှိုတနိုတိုးပြောက်စေ၍၊ သံဝေ၊ရာမ်၊သံဝေ၊အာရုံကို၊ ကာခ
ယိ၊ပြုပြီ၊ ၊စတုပညာ၊သဿဟာ၊သာနိ၊ငါးသောင်းလေးထောင်ကုန်သော
ပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်တို့ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ကာ၊ယိ၊ပြုပြီ၊ မဟာ၊ဃဏ
ရေယဉ်ကြီး၊တူအလှူဝတ်များကိုလည်း၊ ကရိတ္တာန၊ပြုပြီး၍၊မဟာသိနော
ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိယျာဒေသိ၊ဆောင်နှင်းပြီ၊မဟာဝီရော
ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊သယမ္ဘူ။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော
အာဂ္ဂပုဂ္ဂိုလ်၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်
အနုမောဒိ၊အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ သဗ္ဗေ၊နေ့ သူခင်ထိမ်းတို့ကို၊ဟာ
သယန္တော၊ရွှင်စေလျက်၊အမတံပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ
၏ ၊မေ၊ငါ၏၊တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိယာ
ကာသိ၊ကြားတော်မူ၏၊ ဇလဇုတ္တရေနာ၊ကော၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ပဒုမ္ဘာထက်
ရှေ့စက်တင်မှ နိမိတ်ပြု၍ ပဒုမုတ္တရ မည်တော်ရှိပြား ဘုရားသခင်သည်
ဘိက္ခုသံ၊လေး၊ရဟန်းသံ၊သာ၌၊ နိသိဒိတ္ထာ၊ထိုင်တော်မူ၍၊ဒုမ၊ဂါထာ၊ဤ

ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ စတုပညာ သသဟ သာနိ၊ ငါးသောင်းလေးထောင် ကုန်သော၊ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ် တို့ကို၊ ကာရယိ၊ ပြုစေ၏၊ တ သား၊ ထိုသူ၏၊ ဗိပါဋ်၊ အကျိုးကို၊ ကထယိ သာ ပိ၊ ဆိုပေအုံ့၊ ဘာသ၊ တာ၊ ဆိုသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကား၊ ကို၊ သုဏာထ၊ နာ၊ ကုန်လော၊ အဠာရ၊ သသ သဟ သာနိ၊ တ သောင်း၌ ထောင်ကုန်သော၊ ကုဋေ၊ ဂါ၊ ရာ၊ ရူလစ်တင်သော အဆောင်တို့သည်၊ ဘဝိ သ ရေ၊ ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့၊ ဗျဂ္ဃ ဟတ္ထ မဂ္ဂ၊ ဖြတ်သော ဗိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအသုံး ဒေ၊ ဆောင်တို့သည်၊ သဗ္ဗ သော ဏ္ဏ မယာ စ၊ အလုံးရုံ ရွှေဖြင့်ပြီး ကုန်သည် လည်း၊ ဘဝိ သ ရေ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။ပညာ သက္ခတ္တုံ၊ အ ကြိမ် ငါး ဆယ် ဒေ ဝိ ရှော။ သိ ကြား မင်း သည်၊ ဟု တ္တ၊ ဖြစ်၍ ဒေ ဝ ရဇ်၊ နတ်မင်း၏ အ ဖြစ်ကို၊ ကရိ သ တိ၊ ပြုလတ္တံ့။ အ ဠ ပညာ သက္ခတ္တုံ ၊ ငါး ဆဲ ရှစ် ကြိမ် တိုင် အောင် လည်း၊ စက္ကဝ တ္တိ၊ စ ကြဝေး မင်း၏ အ ဖြစ်သည်၊ ဘဝိ သ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကပ္ပ သ တ သ ဟ သ မိ၊ ကမ္ဘာ တ သိန်း ထက်၌၊ သြက္ကာ က ကုလ သမ္ဘ ဝေါ။ သြက္ကာ က အမျိုး ၌ ဖြစ်သော၊ ဂေါ တြေနှ၊ အ ဒ္ဓ ယ် အား ဖြင့်၊ ဂေါ တ မော နာ မ။ ဂေါ တ မ အ မည် တော်ရှိ၏ သ၊ သ ဗ္ဗာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ လောကေ၊ လော က၌၊ ဘ ဝိ သ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ဒေ ဝ လောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စ ဝိ တ္တာ၊ ရ တေ၊ သုက္ကမူ လေ နှ၊ ဖြူ စင် သော အ ကြောင်း ရင်း သည်၊ စော ဒိ တော၊ တိုက် တွန်း အ ပ် သည် ဖြစ်၍၊ အ ဟေ၊ ကြွယ် ဝ သော၊ မ ဟာ ဘော ဂေ၊ မျှား ဖြတ် သော စည်း စိမ် ရှိ သော၊ ကုဋေ ၊ ရဋ္ဌ ပါ ဟ အ မျိုး ၌၊ တာ ဝ ဒေ၊ ထိ ခ ဏ ၌၊ နိ ဗ္ဗ တ္တိ သ ဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။သော၊ ထိုသူသည်၊ ပ ဌ ဝေ၊ နော က်၌၊ ပ ဗ္ဗ ဇိ တ္တာ နှ၊ ရဟန်း ပြု၍၊ သုက္ကမူ လေ နှ၊ ဖြူ စင် သော အ ကြောင်း ရင်း သည်၊ စော ဒိ တော၊ တိုက် တွန်း အ ပ် သည် ဖြစ်၍၊ ရ ဋ္ဌ ပါ လော တိ နာ မေ နှ၊ ရ ဋ္ဌ ပါ လ ဟု သော အ မည် ဖြင့်၊ သ ဗ္ဗ ညု သ ဝ ကော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏ တ ပည့် သား တော်သည်၊ ဟော သ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။သော၊ ထိုသူသည်။ ပ ဓာ နပ ဟိ တ ဇ္ဈော၊ ကမ္ဘ ဌာန်း စိုး ပြုန်း ခြင်း ဖြင့် စ ဲ လ ွတ် အ ပ် သော စိတ် ရှိ သည်၊ ဥ ပ သ ဇ္ဇော၊ ငြိမ်း သည် နိ ရု ပ ဓိ၊ ဘင်း သော ဥ ပ ဓိ ရှိ သည်၊ ဟု တ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သ ဗ္ဗ ဒေ ၊ ခပ် သိမ်း သော အာ သ ဝေါ တ ရား တို့ကို၊ ပ ရိ ညာ ယ၊ ဝိုင်း ခြား လျက် သိ၍၊ အ နာ သ ဝေါ၊ တော်ရုန်မ ရှိ ဘဲ၊ နိ ဗ္ဗာ ယိ သ တိ၊ ငြိမ်း လတ္တံ့။ ။ဣ တိ၊ ဤ သို့၊ အ ဘာ သ ထ၊ ဂ္ဂ တ်ဆို တော်မူ၏၊ ဥ ဠာ ယ၊ ခုနစ်ရက်ပင် ဖြေ တွင် အိပ် ရာ မ ထ ၍၊ အ တိ နိ ဂ္ဂ မ္ဘ၊ ထွက် မြောက်၍၊ တော ဂ သ မ္ဘ ဒါ၊ စည်း စိမ်၏ ပြည့် စုံ ခြင်း တို့ကို၊ ဧ ပ တိ တာ၊ စွန့် အ ပ် ကုန် ပြီ၊ ခ ဒ္ဓ ပိ ဏ္ဍော၊ တံ တွေ့ ဆိုင် ၌၊ ပေ ဓ၊ ချစ်ဘွယ် သည်၊ နိ ဝ ဋ္ဌ တိ ယ ထာ၊

မရှိသကဲ့သို့၊ဘောဂမှိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌၊မယ့်၊ငါအား၊ပေမံ၊ချစ်ခြင်းသည်၊ နရိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ ၊ယောဂကွေမာဓိ ဝါဟာနံ၊ ယောဂ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော၊မေ၊ငါ၏၊ဝိဂိယံ၊လုံ့လသည်၊ရေရေခေရယ်၊ဝန်ဆောင်ခဲ့၊တည်း၊သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓသာသနေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သာသနာတော်၌၊အနှိမ်ဒေဟံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ခဝေမိ၊ ဆောင်၏။မယ့်၊ငါသည်၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း အင်ကုန်ပြို(ပ)၊ဗုद्धသား ဖြာ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ၊အရဟတ္တံပန၊ အရှေတ္တာဖိလသို့ကား၊ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ သဗ္ဗာဝံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ အနုဘောနာပေတ္တာ။ခွင့်ပြုပေ၍၊မာ တာပိတာ၊ရော၊အမိအဘတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတုံ၊ ညွှန်းကြား၊ခြင်း၌၊ထလ္လကောဠိ ကံ၊ ထလ္လကောဠိကအရေပ်သို့၊ ဂတ္တာ၊သွား၍၊ တတ္ထ၊ထိုထလ္လကောဠိက အရပ်၌၊သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရိတ္တာ၊လှည့် လည်၍၊ဝိဘု၊အဘ၏၊နိဝေသနေ၊အိမ်၌၊အဘိ၊ဒါသိကံ၊သိုးလေးပြိုသော၊ ကုမာသံ၊ရေယောရနှင့်ကို၊လဘိတ္တာ၊ရ၍၊တံ၊ထိုရေယောရနှင့်ကို၊အမတံဝိယ၊ အမြှောက်သုဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ပရိဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊ သုံးဆောင်လျက်၊ဝိတာ၊အဘသည်၊ နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊သွာတနာယ၊နက်ဖန်အလိုငှါ၊အဓိဝါ သေတ္ဝာ၊သည်း၌ခံစေ၍၊ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ဝိတု၊ အဘ၏၊ နိဝေသနေ၊အိမ်၌၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ပရိဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊ဘုဉ်းပေး တော်မူပြီး၍၊ အလက်တပဒိုယဂ္ဂေ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ဓမ္ဓဂ္ဂေ၊ဂါထေနေ့မောင်းမအပေါင်းတို့သို့၊ဥပဂတ္တာ၊ကပ်၍၊တာ၊ထိုမောင်း မတို့သည်၊အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ အနှစ်ရာယောနှတ်ထိုးတို့သည်၊ကိန္နိ သာနာမ၊ အဘယ်သို့သောဘောဂရှိသည် မည်ဟုနှိုင်းနည်း။ တွံ၊အရှင်သား သည်၊ယာသံ၊အကြင်နှတ်ထိုးတို့၏၊ ပေါတု၊အကြောင်းကြောင့်၊ပြိဟွစရိ ယံ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊စရသိ၊ ကျင့်သိသလော၊ဣတိအာဒိနိ၊ဤသို့အစ ရှိသောစကား၊တို့ကို။ ဝတ္တွာ၊ဆို၍၊ ပသေါဘနိယကမ္မံ၊ ဗျားယောင်းခြင်း အမှုကို၊ကတ္တုံ။ပြုခြင်း၌၊အာရဒ္ဓေ၊ အား၊ထုတ်အပ်သည်ရှိသော၊တသ၊ ထိုဘခင်၏၊အဓိပ္ပာယံ၊ အလိုကို၊ ဝိပရိဝတ္တေတ္တွာ၊ပြောင်းလဲစေလိုသည် ဖြစ်၍၊ အနိစ္စတာဒိပဒိုသံယုတ္တံ၊ အနိစ္စတာအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်စပ်သော၊ ဝမ္မံ၊တရား၊ကို၊ ကထေတ္တွာ၊ဟော၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင် တို့၊ စိတ္တကတံ၊အဝတ်တန်းဆာပန်း အခင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ် စွာပြုအပ်သော၊အရုကာယံ၊ကိုးပါး၊သောအဝတို့မှယိုစီး၊သောမစင်အလုံ

ရုံသောအနာဝဖြစ်၍ဖြစ်သော ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သမုဿသိတံ၊အရိုး အခေါင်းတို့၏ရုဒေ၀ေရာဖြစ်သော၊ အာတုရံ၊အမြဲကျင်နာခြင်းရှိသော၊ဗဟု သက်ပွံ၊ လူရိုက်ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်သို့ ကင်၍မျှားစွာကြီးအပ်သော၊ ဒိမ္ပံ၊အနမ်အခြင့်အစရှိသောအင်္ဂါကြီး ယင်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော အတ္တဘောကို၊ပဿာ၊ရှုလော၊ယဿ၊ အကြင်ကိုယ်အား၊ရုဝံ၊မြဲသောသ ဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ဒဠှံ၊မြဲမြံစွာတည်ကြည်သောသဘောသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ မရှိ၊ စိတ္တကတံ၊အဝတ်တန်းဆာ ပန်းအာဝင်းအစရှိ သည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ် စွာပြုအပ်သော၊ မဏိနာဂုဏ္ဍလေနစ၊ပတ္တမြား နားဆောင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဠိတဝေနစ၊ ရိုသောအ ရေဖြင့် လည်း ကောင်း၊ဘြုနဋ္ဌံ၊မြှားရှက်အပ်ဆဲအပ်သော၊ဤ၂ကိုယ်ကို၊ပဿာ၊ရှုလော အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ဝဏ္ဏေဟိ၊ဝုဆိုးအဝတ်တို့နှင့်၊သဟ၊တကွ ဖုံးလွှမ်းမှု၊သောဘတိ၊တင့်တယ်၏၊အလတ္တကတာ၊ချိတ်ညှပ်ဖြင့်ကောင်း စွာဆိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပါဒါ၊ခြေတို့သည်၊သောကန့်၊တင့်တယ်ကုန် ၏၊ စုဏ္ဏကမက္ခိတံ၊ မျက်နှာချေမှုန့်ဖြင့်လိမ်းအပ်တန်းဆာဆင်အပ်သော် သာလျှင်၊မုခံ၊မျက်နှာသည်၊သောဘတိ၊တင့်တယ်၏၊အယံကာယော၊ဤ ကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ ရိုက်စွာသောဝုဏ္ဏဝဏ္ဏအား၊မောဟာယ၊စိတ်ကို ရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အာလံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ပါရဝေယိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေ်းလေ့ရှိ သောသူတော်ကောင်းအား၊ နောအာလံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဠပဒကတာ၊ရှစ်ခု သောအခြင်းအရာရှိသော ဖြူးဖြင့်ဖြူးအပ်စိုရင်အပ်ဖြူးစေအပ်သောအတွက်ရှိ သော်သာလျှင်၊ကေသာ၊ဆံတို့သည်၊ သောဘန်တိ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊ ၊ အဠနမက္ခိတာ၊ မျက်ရေးကွင်းခြင်း စသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော် သာလျှင်းနေတ္တာ၊မျက်စိတို့သည်၊သောဘန်တိ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊အယံကာ ယော၊ဤကိုယ်သည်၊ဗာလဿ၊ ဝုဏ္ဏဝဏ္ဏရိုက်အား၊ မောဟာယ၊စိတ်ကို ရိုက်စေခြင်းငှါ၊အာလံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပါရဝေယိနော၊ ဝဋ်ကင်းခြင်းကိုရှာ လေ့ရှိသောသူအား၊နောအာလံ၊မစွမ်းနိုင်၊ ၊အဠနိ၀နုဝါ၊အသစ်အသစ် သောမျက်ရေးကွင်းခြင်းရှိသော၊ စိတ္တာ၊ဆန်းကျယ်သော၊အလက်တော၊ ဦးခေါင်းတန်း ဆာစသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင် အပ်သော၊ အယံပုတိကာ ယော၊ ဤပုပ်သောကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ရိုက်သောဝုဏ္ဏဝဏ္ဏအား၊ မော ဟာယ၊ စိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အာလံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ပါရဝေယိနော၊ဝဋ် ကင်းခြင်းကိုရှာလေ့ရှိသောသူအား၊ နောအာလံ၊မစွမ်းနိုင်၊ ၊ဗိဂဝေါ၊မှ ဆိုး၊သည်၊ပါသံ၊ဝုတ်လှံကန်ဝိုက်စသောကျော့ကွင်းကို၊ညြဒဟိ၊ထောင်

ဏ်။ဝါကုရံ၊ကျေးကွင်းကို၊ ဓိဂေါ၊သမင်သည်၊ နာသာဒါနသံဃာရှေကိ၊မ
တိုးဝှေ့။ နိဝါပ်၊ သမင်တို့၏အစာအလိုဌာပစ်ချအပ်သော မြက်စသော
အစာကို၊ဘုဘွား၊စား၍၊ ဓိဂဗန္ဓကေ၊မှုဆိုးသည်၊ကန္ဒနွေ့၊မြည်တမ်းစဉ်၊
ဓိဂေါ၊သမင်သည်၊ဂန္ဓာဝဓိဂန္ဓတိ၊ ထိုမှုဆိုးကိုလည်ပတ်၍သွား၏။ ။
ဓိဂါဝ သ၊မှုဆိုး၏၊ပါသာ၊သောင်သောကျေးကွင်တို့ကို၊ဆိန္နာဆိန္နိတွား၊
ဖြတ်၍၊ဝါကုရံ၊ သောင်သောတုတ်လုံးကန်ဝိုက်လွန်ကို၊ အနာသဒါအနုစ
ရှေ့နွေ့၊မထိခိုက်မူ၍၊ဓိဂေါ၊သမင်သည်၊ နိဝါပ်၊သမင်တို့စားစိမ့်သော
ဌါထား၊သောအစာကို၊ဘုတွား၊စား၍။ ဓိဂလုန္ဒကေ၊မှုဆိုး၊သည်၊သောစနွေ
ဝိရဝ၊နွေ့၊ ဤသမင်သည်ဝါ့ကိုလည်ပတ်လေစွဟုမြည်တမ်းစဉ်၊ဂန္ဓာဝ
ဓိဂန္ဓတိ၊သွား၏။ ဗုဒ္ဓဘိဗုမ၊ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊မိန့်တော်မူ
ရ၏။ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့၌။စိတ္တကတန္တိ။စိတ္တကတံဟူသည်ကား။စိတ်ဆန်း
ကြယ်စွာ၊ကတံ။ ပြုအပ်သည်တည်း၊ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်
သည်။ဝဏ္ဏာဘာရေဏမသလာဒိဟိ၊ အဝတ်တန်းဆာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
ဝိစိတ်ဆန်းကြယ်သည်ကို၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ဗုဒ္ဓဘိအယံ၊ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊အနက်တည်း။ဗိမ္ဗန္တိ၊ဗိမ္ဗံဟူသည်ကား၊ဒိဃာဒိဘာဝေန၊အရှည်
အစရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ယုတ္တဗ္ဗာနေသု၊ သင့်သောအရာတို့၌၊ဒိဃာဒိဟိ၊
အရှည်အစရှိကုန်သော၊အင်္ဂါပမာင်ဂင်ဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊မဏ္ဍိတံ၊တန်း
ဆာဆင်အပ်သော၊ အတ္ထဘာဝံ၊ အတ္ထဘောကို။အရုကာယန္တိ၊အရုကာ
ယံဟူသည်ကား၊နာနှုံ၊ကိုးပါး၊ကုန်သော၊ဝဏ္ဏရုဟါနဗ္ဗ၊အမာဝတို့၏လည်း
ကောင်း၊သောမကူပါနဗ္ဗ၊အမွေးဘွင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ဝသေန၊အစွမ်း
အား၊ဖြင့်၊ ဝိသဒ္ဒမာနအာသုစိ၊ ယိုစီ၊သောမစင်ကြယ်သော၊သဗ္ဗသော၊စ
အာရုင်းခပ်သိမ်းလည်း၊ အရုဘူတံ၊ အမာဝဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏဘူတံ၊
ဒဋ္ဌိင်းအမာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝါ။ ကနည်းကား၊အရုနုံ၊အမာဝတို့၏ကာယံ၊
ကိုယ်ကို၊သမုဿိတန္တိ၊သမုဿိတံဟူသည်ကား၊တိဟိအဋ္ဌိသတေဟိ
သုံးရာသောအရိုးတို့ဖြင့်၊သမုဿိတံ၊စိုက်ထောင်အပ်သော၊အာဘုရန္တိ
အာဘုရံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ဗုရိယာပထန္တိ၊ဗုရိ
ယာပုတ်တပါး၊အစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ ပရိဟရိတဗ္ဗတာယ၊ဆောင်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ဂိလာနံ၊ နာသော၊ ဗဟုသက်ပွန်တို့၊ဗဟု
သက်ပွံဟူသည်ကား၊ ဗာလဇနေနု၊ ရိုက်သောသူသည်၊အာဘူတံ၊မဟုတ်
မမှန်သည်ကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအကြား၊ဖြင့်၊
သက်ပြေတမ်ဗ်ကြောင်အပ်သော၊ ယသနုဏ္ဍိရဝံဒ္ဓိတိ၊ယသနုဏ္ဍိရဝံဒ္ဓိတိဟူ

သည်ကား၊ ရဝ သာဘာဝေါ။ မြိုသောသဘောသည်၊ ဒုတိသဘာဝေါ။ တည်သောသဘောသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကေသဘောစင်စစ်အားဖြင့်၊ ဘေဒုပိ၊ ကိုရဏ်ပိုင်ခြင်းသနည်းမျှပင်လော ဝ။ ကွဲခြင်း၊ ဖရိုဖရဲကြွေခြင်း၊ ပျက်ခြင်းသဘောသည်သာ လျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုပျက်ခြင်းသဘောရှိ သောကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိပေ၊ အနိုးခ်ု၊ ဒုတံ၊ တည်သောဇနံ၊ လူ အားပါင်းကို၊ ဒဿနမေဝ။ မိမိကိုယ်ကိုသာ လျှင်၊ တံ၊ ထိုပျက်ခြင်းသဘောရှိသည် ၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အားဏ္ဍာ။ အနက်သည်း၊ ရူပန္တိ၊ ရူပံဟု သည်ကား၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟ သဒ္ဒံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးကိုလည်း၊ ပဒိုစ္ဆ၊ စွဲ၍၊ နှာ၊ ရုဋ္ဌ၊ အကြောကိုလည်း၊ ပဒိုစ္ဆ၊ စွဲ၍၊ စမ္ဗဋ္ဌ၊ အာရေကိုလည်း၊ ပဒိုစ္ဆ၊ စွဲ၍၊ ပရိဝဋ်ရိတောဝ၊ ခြံရံအပ်သော၊ အာကာသသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ရူပံ ဟောတိ ဝ၊ ရူပ်ဟူ၍သာ လျှင်၊ သခ်ံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတော်ကို၊ ရူပန္တိ၊ ရူပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစာတိ၊ မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစ ဟူသည်ကား။ သိသုပဂါဒိ အာဘရဏာဂတေန၊ ဦးခေါင်းခွံ ရောက်သော ဘန်းဆာဖြစ်သော၊ မဏိနာ ကုဏ္ဍလေန၊ ပတ္တမြားနားဆောင်းဖြင့်၊ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော။ အဒ္ဓိတာ စေန ဩဒ္ဓိနဒ္ဓန္တိ၊ အဒ္ဓိတာ စေန ဩဒ္ဓိနဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ အလ္လစမ္ဘေန၊ စိုသောအမှုဖြင့်၊ ပရိယောနဒ္ဓံ၊ ခြေုံရက်အပ်သော၊ အတ်ဝေဂတိသတ ပတောဒံ၊ အလွန်နှင့်တကွသုံးရာ အပြားရှိသော၊ အဒ္ဓိ၊ အရိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ကုဏ္ဍလေနစာတိ ဣတ္ထေ၊ ကုဏ္ဍလေနစ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ စသဒ္ဒေါ၊ စသဒ္ဒါသည်၊ သောသာ ဘရဏာ လကိုရော၊ ကြွင်းသောဘန်းဆာပလာတို့ကို၊ သင်္ဂဟေတိ၊ သိမ်းကြုံး၏။ သဟ ဝတ္ထေဘိ သောဘတီတိ။ သဟ ဝတ္ထေဘိ သောဘတီ ဟူသည်ကား၊ တယိဒံ တံ ဇုဒံ ရူပံ၊ ထိုရုပ်သည်၊ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်၊ စိတ္တကတ ဖြင့်၊ ဆန်းကျယ်စွာပြုအပ်သော် သည်း၊ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်၊ ပဒိုဏ္ဍာဒိတ မေဝ။ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်သည်သာ လျှင်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ အပဒိုဏ္ဍတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်သည်၊ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အားဏ္ဍာ၊ အနက်တည်း။ ယေပန၊ အကြင်သူတို့ သည်ကား၊ အဒ္ဓိတာ စေတိ၊ အဒ္ဓိတာ စေ ဟု၍၊ ပဌမန္တိ၊ ရှေ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ အဒ္ဓိတာ စေန၊ စိုသောဇနေ ဖြင့်၊ ညြိုနဒ္ဓံ၊ ခြေုံရက်အပ်သောကိုယ်သည်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ အဒ္ဓိတာ စ ဿ၊

ဖိုသောအရေဖြင့်၊ သြဒနဒ္ဓတ္တာ၊ မြေးရက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနုကိတည်း၊ အလတ္တက ကတာတိ၊ အလတ္တကကတာဟူသည်ကား၊အလတ္တကေနကတရေ့ဒုနလာခါယ။ပြုအပ် သောတစ်သောချိပ်ရည်ဖြင့်၊သံရွှေတာ၊ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ပါဒါတိ၊ ပါဒါဟူသည်ကား၊စရဏာ၊ခြေတို့သည်၊မုခံစုဏ္ဏကမကွိတန္တိ၊မုခံစုဏ္ဏ ကမကွိတံဟူသည်ကား။မုခစုဏ္ဏကေန၊မျက်နှာချယ်မှုန့်ဖြင့်၊မကွိတံ၊လိမ်း ကျုံအပ်သော၊ယံ။အကြင်ကိုပ်ကို၊မဏ္ဍနမနုယုတ္တာ၊တန်းဆာဆင်ခြင်းဌါ အားထုတ်ကုန်သောသူဘို့သည်၊ သာသပကဏ္ဍေန၊ မုန်ညင်းဆပ်ဖြာဖြင့်၊ မုခဝိဋ္ဌကာဒိနှ၊ မျက်နှာခွံပေါက်သော မှဉ့်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍၊ လောဏမတ္တိကာယ၊ ဝံသောမြေညက်ဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌုလောဟိတံ၊ မကောင်းသောသွေးကို၊ဟရိတ္တာ၊ဆောင်၍၊ မုခစုဏ္ဏကဝိလေပနံ၊မျက်နှာ ချယ်မှုန့်လိမ်းကျုံခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊တံ၊ထိုသို့ပြုသည်ကို၊ သန္ဓာ ယ၊ရည်၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ အလန္တိ၊အလံဟူသည်ကား၊ ဗာလသမ္ဘာန္ဓ ပုဗ္ဗဏ္ဏနသ၊ရိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ နောစပါရုဂဝေယိနော၊ဒုဗ္ဘာန်ကို ဂ္ဂါမိုးလေ့ရှိသော၊ဝဏ္ဏာဘိရတသ၊ဝန်ခွင်မြေလျှော်သောသူအား၊မောဟာ ယသုံ၊မောဟနာယ၊ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းငှါ၊သမတ္ထံ၊စွမ်းနိုင်၏၊တသ၊ထို သို့ရိုက်သောပုထုဇဉ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ မောဟေတုံ၊ တွေဝေစေခြင်းငှါ၊ ပရိယတ္တံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ပါရုဂဝေယိနော၊နိဗ္ဗာန်ကိုဂ္ဂါလေ့ရှိသော၊ ဝိဝဏ္ဏာဘိ ရတသပန၊ ဝန်ကင်းခြင်းခွင်မြေလျှော်သောပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ နောအလံ

ရှေ့ နပရိယတ္တံ၊မစွမ်းနိုင်၊ အဗ္ဗပဒကတာတိ၊ အဗ္ဗာပဒကတာဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗပဒါကာရေန၊ရှစ်ခုသောအခြင်းအရာရှိသော၊ကတာသဗ္ဗိတာ၊ဆည်း ပူးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုရေဘာဝေ၊ရှေးအတိုဖြစ်သော၊ ကေသေ၊ဆံတို့ကို၊ ကပ္ပေတ္တာ၊ပြုပြင်၍၊နာခွဲဆုံ သား၊နဖူးကို၊ပဒိဏ္ဍာဒနဝေ၊နေ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ကတာ၊ပြုအပ်သောဆံဂုံပြိုခြင်းသည်၊ အဗ္ဗပဒံနာမ၊အဗ္ဗ ပဒမည်၏၊ယံ၊အကြင်အဗ္ဗပဒကို၊အဗ္ဗကန္တိ ဝိ၊အဗ္ဗကဟူ၍လည်း၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊နေတ္တာအဗ္ဗနမကွိတာတိ၊ နေတ္တာအဗ္ဗနမကွိတာဟူသည်ကား၊ ဥဘောပိ၊နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နယနာနိ၊မျက်စိတို့ကို၊ အဇ္ဇော၊ အတွင်း၌၊နှီသုအဇ္ဇသုစ၊နှစ်ခုသောအစွန်းတို့၌လည်းကောင်း၊အဗ္ဗနမ္ပိ ယာ၊မျက်စည်းအား၊ သည်၊ ဒီဃတိယထာ၊ထင်သကဲ့သို့။ ဇေ၊ဤအာဟု အဗ္ဗိတဗ္ဗိတာနိ၊ ကွင်းအပ်သောမျက်စည်းရှိကုန်သည်၊ အဗ္ဗနိဝနဝါစိတ္တာ ပဟတ်ကာယောအလက်ထောတိ။ အဗ္ဗနိဝနဝါစိတ္တာ ပဟတိကာယောအလက်

တောဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌနိအဋ္ဌနာမျက်စဉ်းထည့်သော၊ နဝါအတိနဝါ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ သာလာကမ္မမကရေဒန္တာဝိဝေသန၊ ခြေးပန်းအမှုမကာန်းသွား အစရှိသည်တို့၏အဂုမ်းဖြင့်စိတ္တုဇ။ ဆန်းကြယ်သော၊ နာဠိကာမျက်စဉ်း ကျိုက်ရှိသည်။ ဗဟိ၊ အာပဒ္ဓ၊ မဠာ၊ ပြေပြစ်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဇလာ၊ ပြောင်ပြောင် ပြောင်တောက်ကုန်သည်၊ ဒဿနီယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဇ္ဇေဟိ၊ အာဘင်းဌ၊ ဒဿနီယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေါ၊ ဤတို့၊ ဘောဘဲ၊ ထိုသူတို့၏ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ နှာနှာ ဇဋ္ဌနဝဏ္ဏာလကာ၊ ရေဟိ၊ ရေချိုးခြင်းနယ်သိ နယ်ခြင်းအဝတ်ဘန်းဆာဆင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟိ၊ အာပဒ္ဓ၊ ဥဇ္ဇလာ၊ ပြောင် ပြောင်ကောက်၏၊ အဇ္ဇောပန၊ အာတွင်းဌကား၊ ဟူတိနာနာပုကာရေ၊ အာသုစိဟိ၊ ပုပ်သောအထူးထူးအပြားပြားသောမစင်တို့ဖြင့်၊ ဘရိတော၊ ပြည့်သည် ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ဘည့်၏ဟူတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနက်တည်း၊ ဩဒဟိတိ၊ ဩဒဟိဟူသည်ကား၊ ဩ၊ နှိုးသိ၊ ထောင်၏။ ဝိဂ၊ ဝေါတိ၊ ဝိဂ ဝေါဟူသည်ကား၊ မိ၊ လုဒ္ဒကော၊ သားမူဆိုးသည်၊ ပါသဉ္စိ၊ ပါသံဟူသည် ကား၊ ဒဏ္ဍာဝါကုရိုး၊ တုတ်လှံ၊ ကန်ပိုက်ကွန်ကျော့ကွင်းကို၊ နာသဒ္ဒေတိ၊ နာသ ဒ္ဒေါဟူသည်ကား၊ နသယံယန္ဒေတိ၊ မတိုးမဝှေ့၊ ဝါကုရေ၊ ဝါကုရိုးဟူသည် ကား ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ နိဝါပဉ္စိ၊ နိဝါပံဟူသည်ကား၊ မိဂါနံ၊ သမင် တို့၏၊ ခါဒနဋ္ဌာယ၊ အစာအလို့ငှါ။ ဝိတ္ထံ၊ ပစ်ချအပ်သော၊ တိဏာဒိယာသံ၊ မြက်အစရှိသောအစာကို၊ ထေရေန၊ မထေရိသည်၊ အပသံဥပမာ၊ ဤဥပမာ ကို၊ အာဟ္ဟသ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပနာယ၊ သိလွယ်စေခြင်းငှါ၊ ကတာ၊ ပြုအပ် ၏၊ ဟိ၊ ချဲ့ဝါ ပြဦး၏ဟု၊ ဣဟ၊ ဤပါသံဟူသောပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနက်တည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မိဂါနံ၊ သ မင်တို့ကို၊ ဟရိတာ ဟဏ္ဍာယ၊ ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒဏ္ဍာဝါကုရိုး၊ တုတ်လှံ ကန်ပိုက်စသောကျော့ကွင်းကို၊ သြဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ထောင်၍၊ တဏ္ဍာ၊ ထိုတုတ်လှံ ကန်စသောပိုက်ကွန်၌၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့၏အစာဖြစ်သောမြက်စသောအစာ ကို၊ ဝိကိရ၊ ကြဲ၍၊ မိဂ၊ လုဒ္ဒကော၊ မူဆိုးသည်၊ နိလိနေ၊ ပုန်းအောင်းသည်ဖြစ် ၍၊ ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော်၊ တဏ္ဍာ၊ ထိုကျော့ကွင်းထောင်ချာ၌၊ ဧကော၊ တဝကောင်သော၊ ဇဝပရိဏ္ဍာမသမ္ပန္နော၊ လျင်ခြင်းလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဆေ ကော၊ လိမ္ဘာသော၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ ဒေဝ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒေါ ဝေ၊ မထိစေမူ၍သာလျှင်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နိဝါပံ၊ အစာကို၊ ခါ ဒိတ္တာ၊ ခဲ၍၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ ဝဏ္ဏေသိဝတာ၊ လှည့်ပတ်ထေစွတကား၊

ဈာတိ၊ဤသို့မိဂလုဒ္ဓကေ၊မူဆိုးသည်၊ ဝိရဝန္တေ၊ဝေ၊မြည်တမ်းစဉ်ငင်လျှင်၊ ဂန္ဓာတိ၊သွား၍၊အပရော၊ တပါး၊သော၊ ဗလဝါ၊အာ.ဂိသော့၊ ဆေးကော၊ လိမ္မာသော၊ဗေဝသမ္ဘဝ၊နှာ၊ လျှင်မြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မိဂေါစ။သမင်သည် လည်း၊တဏ္ဍ၊ ထိုအ၊စာထား၍ကျော့ကွင်း ထောင်သောအရပ်သို့၊ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊နိဝါပ်၊အစာကို၊ ခါဒိတ္တွာ၊ခဲ၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ဆိန်ခြီတွာ၊ဖြတ်၍၊မိဂေါ၊သမင်သည်၊ပါသော၊ကျော့ကွင်း ကို၊ဆိန်ရှောဝတာ၊ဖြတ်အပ်စွတကား၊ဈာတ်၊ဤသို့၊မိဂလုဒ္ဓကေ၊မူဆိုးသည်၊ သောစကြေး၊ ဗိုးရိမ်စဉ်၊ ဂန္ဓာတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဝေ၊ဤအတူ၊ မယဗ္ဗိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဝုဇ္ဇေ၊ရှေး၌၊ ဝုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ဝုထုဇဉ်ဖြစ် သော အခါ၌၊ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဘာတို့သည်၊ အာသဇ္ဇ နဏ္ဍာယ၊ ပြိတ္တယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊နိယျာဒိတော၊ အပ်နှင်းအပ်ကုန်သော၊ဘောဂေ။ စည်းစိမ်တို့ကို၊ဘုဥ္ဇိတွာ၊ သုံး၊ဆောင်ခံစား၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ ထိုထိုအာရုံ၌၊ အာသဇ္ဇမာနာ၊ မပြိကပ်ဗဲ၊နိကွန်ကွာ၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏၊ဈာနဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ ကား၊သဗ္ဗီသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဆိန္နကိလေသာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောကိ လေသာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပါသာ၊ကျော့ကွင်းမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဒ္ဝိတာ၊တည်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုအမိအဘာတို့သည်၊ ဒိန္နဘောဇနံ၊ ပေးအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ဘုဥ္ဇိတွာ။ သုံးဆောင်ခံစား၍၊တောသု၊ ထိုအမိ အဘာတို့သည်၊သောစကြေသုဝေ၊ ဗိုးရိမ်ကုန်စဉ်သာလျှင်၊ ဂန္ဓာမ၊သွား ကုန်၏၊ဈာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အကြောအနက်တည်း။ ဝေ၊ဤသို့၊ထေ ရော၊မထေရ်သည်၊ မိဂလုဒ္ဓကံဝိယ၊ သားမူဆိုးကဲ့သို့၊မာရံ၊မာရ်ကို၊ဟိ ရညသုဝဏ္ဏာ၊ ရွှေငွေကိုလည်းကောင်း။ ဈုဏ္ဏာဝါရေ၊ မောင်းမောပေါင်း ကိုထည်းကောင်း၊ ဝါကုရဇာလံဝိယ၊ ကျော့ကွင်းပိုက်ကွန်ကဲ့သို့၊ အတ္တ နာ၊မိမိသည်၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေး၌၊ဘုတ္တဘောဇနေ၊ သုံးဆောင်အပ်သောဘောဇဉ် ကိုလည်း၊နိဝါပတိဏ်ဝိယ၊သင်၏အစာဖြစ်သောမြက်ကဲ့သို့၊အတ္တာနံ၊မိ မိကိုယ်ကို၊မဟာမိဂံဝိယစ၊သမင်ကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဂတွာ၊ပြု၍၊ ဒသေတိ၊ပြ၏ ဈာမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ဝတ္တွာ၊မိန့်တော်မူ၍။ ဝေဟာ သံ၊ကောင်းကင်သို့၊အဇ္ဈုဂ္ဂတ်တွာ၊ပျံတက်၍၊ရည်ရွယ်ကောရဗျာသ၊ ကောရ ဗျမင်း၏၊ မိဂဓိနဥယျာနေ၊ မိဂဓိနဥယျာဉ်၌။ မဂ်လသိလပဋ္ဌေ၊ မဂ်လာ ကျောက်ဖျာ၌၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏၊ထေရေသု၊မထေရ်၏၊ပါတာ၊အာ သည်၊သဗ္ဗသုဒ္ဓါရုဠ္ဘာနေသု၊ ရုနစ်ရသောတံခါး၊ရှိရာအရပ်တို့၌၊ အဂ္ဂဠံ၊တံ ခါး၊ကျည်ကို၊ဒါပေတွာ၊ပေးစေ၍၊ပုရိသေ။ ယောကျ်ားတို့ကို၊ အာဏာပေ

သိကိုရ၊စေသတဘ၊ကိ" အာဏာပေသိ၊အာဘယ်သို့စသနည်း၊နိဗ္ဗဓိတုံ၊ ထွက်ခြင်းဌာ၊မာဒေဝ မပေးကြကုန်လင့်၊ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန် သောအင်္ကျီကို၊ပရိဘောဂရိတွား၊ပယ်ရှား၍၊သေတကာနိ၊ ဖြူသောအင်္ကျီ ကို၊နိဝါသေထ၊ ဝတ်ကြကုန်းလား၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ ဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ထေရော၊မထေရ်သည်း အာကာသေန၊ ကောင်းကင် ဖြင့်၊အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ကောရေဗျာ၊ ကောရေဗျ အမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်း ထေရ္ယသ၊မထေရ်၏။ တဏ္ဍု၊ထိုမိဂဇနဉယျာဥ၌၊နိသိန္နဘာဝံ၊နေသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊တံ၊ထိုရဋ္ဌပါ လမထေရ်သို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ဂတ်၍၊ ကထံ၊စကား၊ကို၊ သမ္ဘောဒမာနော၊ ဝမ်း၊ဖြောက်ဝမ်းသာ၊ဖြောလိုသည်ဖြစ်၍၊ တောရဋ္ဌပါလ၊အိုရဋ္ဌပါ လ၊ ဖုတ ဤသာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇေန္တော၊ရဟန်းပြုသည်ရှိ၊သော်၊ဗျာဓိပါရိဇုညံ ဝါ၊ အနာကြောင့်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဇာဇောဝဏ္ဏာဒိပါရိဇုညံ ဝါ၊ မင်းစည်းစိမ် ဆွေမျိုးတို့၏ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပတ္တော၊ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြု၏၊ တုံ၊ပန်၊သင်သည်ကား၊ကိုယ်စိုး၊ တစုံတခု လည်းဖြစ်၊သော၊ပါရိဇုညံ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၊ အနုပဂတောဝ၊ မရောက်ဘဲ သာလျှင်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုသနည်း၊ ဖုတ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ။မေး၏၊အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊အသ၊ ထိုကောရေဗျမင်း၏ခေါ်ယူ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ လောကော၊လောကသည်၊ ဥပနိယတိ၊ ကပ်၍ ဆောင်၏။လောကော၊လေါကသည်၊အရုဝေါ၊မမြဲ၊အတာဏော၊ဝုန်းအောင်း ရေမရှိ၊လောကော၊လောကသည်၊အနတ္တိသဏော၊အစိုးမရ၊အသရဏော၊ ဖြိုခိုရာမရှိ၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော်လောကကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ ဂမနီယံ၊သွား အပ်၏။လောကော။လောကသည်၊ဒိုး၊နှာ၊ယုတ်၏၊တဏှာဒါသော၊တဏှာ တည်းဟူသောကျွန်ကို၊ အတိက္ကန္တော၊လွန်၏၊ စကုန်း၊လေးပါးကုန်သော၊ ဈာ်မသံခမ္ဘုဒ္ဒေသာနုံ၊ဤခမ္ဘုဒ္ဒေသတို့၏၊အတ္တနာ၊မိမိ၌ ဝိဝိတ္တဘာဝံ၊ဆိတ်၊ သည်၏အဖြစ်ကို၊ကထေတွာ၊ဟော၍၊ တ၊ သာ၊ဒေသနာ၊ယ၊ ထိုဒေသနာ အား။အနုဂိတိ"၊ဘာဘန်ရွတ်ခြင်းကို၊ကထေန္တော။ရွတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ဟော ရာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ငါသည်၊ လောကေ၊လောကဠ၊ သဝေန၊ ဥစ္ဆာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊မနုဿေ၊ ကြွယ်ဝသောသူတို့ကို၊ ပဿာမိ၊ ဖြင်၏၊တောပန်၊ထိုသူတို့သည်ကား၊ဝိတ္တံ၊ဥစ္စာကို၊လဒ္ဓါ၊လာသိတ္တွာ၊ရလျက်၊ မောဟာ၊ကမ္မသကတာ၊ပညာ မရှိသောကြောင့်။ နဒဒန္တိ၊ မပေးမလှူဒါနိ၊ ကုန်၊လုဒ္ဓါ၊မှုဆိုးတို့သည်။ဘိယျော၊အလွန်၊ကာမေ၊ ရေမြှိုင်းသောကာမ

ဂုဏ်ထက်လွန်သောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာဘိပတ္ထယနည်းဟု၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မိုးဝ၊သားတို့ကို၊ ဟန်ကြီး၊သတ်၍၊ ခန့်ညှစ်ကို၊ သန္ဓိစယံ၊ ဆည်းဘူးခြင်းကို၊ကရောန်နှင့်၊ပြုကုန်၏၊ရောဒေါ၊မင်းသည်၊ပသဿ၊သူတပါး ကိုနှိပ်စက်၍၊ပထဝီ၊ ဖိဝိ၏အနွယ်သို့လိုက်သောမြေကို၊ ဝိဒေဟာအာဝီ ဝိဒီယ၊အနှိုင့်အထက်ပြုသဖြင့်အောင်၍၊ အာဝသန္တော၊ စိုးအုပ်သဖြင့်နေ လျက်၊သာဝရန်၊သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော၊မဟီ၊မြေကြီးကို၊အာဝသန္တော စိုးအုပ်သဖြင့်နေလျက်၊သမုဒ္ဒသား အကြွင်းမဲ့ရှိသောသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရိမ၊ ဤမှာဘက်အာတို့ကို၊လာဘိတွေ့ဝ၊ ရသော်လည်း၊အတိတ္ထရူပေါ၊ မရောင့်ရဲ သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမုဒ္ဒသား၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ပါရိ၊ ထိုမှာဘက်၌ ဖြစ်သောကျွန်းအထူးကို၊ပတ္ထယေထ၊တောင့်တရာ၏၊ရာဇာ၊မင်းသည် လည်းကောင်း၊ အညေ၊ မင်းမှတပါးကုန်သော၊ ဗဟု၊မျိုးစုံ ကုန်သော၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဝိတတ္ထာ၊မကင်းသေးသော တဏှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ မရုဏံ၊သေခြင်းသို့၊ဥပေန္တိ၊ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ထို မင်းမှတပါးသောလူတို့သည်၊ ဥနာဝ၊ ယုတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ဒေဟံ၊ ဤလူ၏ကိုယ်ကို၊ ဟိတ္ဝာ၊စွန့်ရောက်ကုန်၏၊ ပ္ပေတ္ဝေ၊သောကမ္ဘာ၊ ဤလောကမ္ဘာ၊တဏှာဝိပ္ပဟာနံ၊ တဏှာသည် ဖျက်ဆီး၊အပ်ကုန်သောသူတို့ အား၊ကာမေဟိ၊ ဇဏ္ဍ၊ကာမဂုဏ် ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊တေ၊ ထိုရာဝမကင်းသေးသော မင်းနှင့်တကွ သောလူတို့သည်၊နံဉာတိ၊ ကိုအဆွေအမျိုး၊ကို၊ပဋိပ္ပု၊စွဲ၍၊ ကေသေ၊ဆံတို့ ကို၊ပကိရိယ၊ကြဲကုန်လျက်၊ ကန္ဒန္တိ၊သေလေသောသူကိုမျည်၍ ထိုသူ၏ ဂုဏ်ကိုကြားကုန်လျက် ငိုခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဥာတယော၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊အမရာ၊မသေကုန်သည်၊အဟု၊ဖြစ်လေကုန်မူကား အဟောဝတ၊ ကြောင်းကောင်းလေစု၊ နံ၊ ထိုသေလေသောသူ၏ အသေ ကောင်ကို၊ဝဇ္ဇေန၊ဝုဆိ.ဖြင့်၊ပါရုတံ၊ရုံးအပ်သည်ကိုပြု၍၊နိဟာရိတ္ဝာ၊အိမ် မှထုတ်၍၊စိတံ၊ထင်းပုံထက်သို့၊ သမောဟယ၊ထင်၍၊တဝေါ၊ထိုသို့တင် ပြီးသည်နောက်မှ၊ ဒဟန္တိ၊ မီးတိုက်၍ပစ်ကုန်၏၊ သေ။ ထိုသူသေကို၊ သူးလပါ၊တံစူးဝါးတို့ဖြင့်၊တုဇ္ဇမာနော၊ထိုးလျက်၊ခုယ္ယတိ၊ဖျိုးတိုက်အပ်၏ ဇေတေနဝဇ္ဇေန၊ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဘောဂေ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝန္ဓတိ၊ သွားရ၏၊ မိယျမာနသု။ သေသောသူအား၊ ပစ္ဆာ၊ တမ လွန်ဘဝ၌၊ ဥာတိစ၊ဆွေးမျိုး မိဘတို့သည် လည်းကောင်း၊ မိတ္တာစ၊ချစ် ကြွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊အထဝါ၊ထိုမှတပါးလည်း၊သ

ဟာယစားချမ်းသာဆင်းရဲခြင်းအကျိုးကြောင့်ကုန်းသောသူငယ်ချင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သည်၊ နှာ ပန်း၊မဖြစ်ကုန်၊တသား၊ထိုသူ့သေ၏၊ဒါယာဒကာ၊အမွေခံတို့သည်၊ဝန်ဥစ္စာ ကို ဟာရန်း၊ သိမ်းဆည်းယူလေကုန်၏။ သင်္ဂြိုဟ်ပန်းသောသတ္တဝါမှ ကား၊ယေနယထာကာမံ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ အားလျော် စွာ၊ဂန္ဓာတိ၊ထိုထို့သို့သောဘဝသို့သွားရ၏။ မိယျမာနံ၊သေသောသူကို၊ဝ နံ၊ဥစ္စာနှင့်စပ်သော၊ ကိုယ်၊ အာလုံးစုံသောဝတ္ထုသည်၊ နအာနေတိ၊ အစဉ် နောက်သို့မလိုက်၊ဂုတ္တာစ၊သားသို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ဒါရာစ၊မယား သည်သည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်နိုင်ငံ၌နေသော၊ ဓနဉ္စ၊ လူအပေါင်းသည် လည်းကောင်း။ နအာနေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့ မလိုက်၊ ဧနေနဉ္စာဟု သောတစိုးထိုးသဖြင့်ဒိုလမာယံ၊ အာသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နလဘတေ၊မရေ ဝိတ္ထေန၊ဥစ္စာတစိုးထိုးသဖြင့်၊ ဇရံ၊အိုခြင်းကို၊ နစ၊ဝိဝိဟန္တိ၊မပျောက်မ ကား နိုင်ကုန်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ဤသတ္တဝါတို့၏၊နံ ဓိ ဝိတံ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းကို၊အပ်ပံအပ်ဣတိ၊ တိုသောကာလရှိသေးကြောင့်နည်း ၏ဟု၍။ဓိရာ၊မြဲမြံသောသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊တံ ဓိ ဝိတံ၊ထိုအသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အာသဿတံ၊အမြဲမရှိ။ဝိပ ရိဏာမမဲ့ပြောင်းတတ်ခြင်းသောသဘောရှိ၏။ အဓုဝ၊ ကြွယ်ဝ သော သူတို့သည်ရင်း၊ ဒလိဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲ တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗဟုဿုတ၊အလိုမရှိအပ်သေး သောသေခြင်းဟူသော အတွေ့သို့၊ ဇရသ္ဓိ ပါဝုဏာ၊ရောက်ကုန်၏။ ဗာလောစ၊ သူရိုက်သည်လည်းကောင်း။ ဓီ.ရာစ၊ ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ တထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ဗုဇ္ဈော၊သေခြင်း ဖြင့်တွေ့အပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဗာလော၊လူရိုက်သည်၊ဗာလျာဝဋ္ဌတောဝ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ သူရိုက်အဖြစ်၌ တည်လျက်သာ လျှင်၊သေကိသယတိ၊ ထိုမှ၍မှလည်းလျက်အံ့ပ်၏။ ဓီရော ပညာရှိသည်၊ ဗဟုဿုတအနိုဗ္ဗဖြစ်သောအတွေ့ကို၊ ဗုဇ္ဈော၊တွေ့အပ်သည်ရှိသော်၊ နဝေ ဓတိ၊မတုန်လှုပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓီ၊နုန်း ဥစ္စာထက်။ ပညာဝ၊ပညာ သည်သာလျှင်၊ သေယျောပသဿတိ၊ကောဝ၊ အကျိုးသဖြင့် ခြိုးမြမ်းအပ်၏။ ဣဓ၊လောကေ၊ဤလောကတို့၊ယာယပညာယ၊အကြင်ပညာဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊ ဘဝ၏အဆုံ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂန္တိ၊ရ၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ အဗျောသိတ ဘ္ဘာ၊ မရှေးသောနိဗ္ဗာန်တရားကို ပြီးစေ တတ်သောကြောင့်တည်း။ မောဟေ၊ရိုက်သောသူသည်၊ ဘဝါဘဝေသု၊

ဘာကြီးငယ်တို့ဆိုး၊ပါပကမ္မာနိ၊မကောင်းသောကာယဒုစရိုက်စသောအမှု တို့ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊သောဗာလော၊ထိုသူရိုက်သည်၊ပါပါနိ၊မကောင်းမှု တို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပရဲလောကဆ၊ တမလွန်လောကကို ဃည်းကောင်း၊ ပရမ္မရာယ။ အာဗန်ဖန် အားဖြင့်၊ သံသာရံ၊ ကျင်လည်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇ၊ ရောက်၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဥပေတိ၊ ကင်း၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏၊ အာဘိသန္ဒဟာ၊ ဘုံ၊ အပြုအကျင့်ကိုယုံကြည်သော ။ အပ္ပမညော၊ငါ့အား၊ကိုယ်သည်ဖြစ်လတ္တံ. ဟုတောင့်တသောသူရိုက်သည်၊ပရဲ့ဆ၊လောကံ၊တမလွန်လောကဌ်လည်း၊ ဂန္ဓာ၊ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ကပ်ရပြန်၏၊ တတော၊ထိုပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမှ၊နမုစ္စတိ၊မလွတ်၊ယထာ၊အာဃယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊သန္ဓိမုခေ ဘိမ်တိုက်စစ်ကိုပေါက်သောအနိုးဌ်၊ ဂယိတော၊အားစောင့်အားရှောက်ဖြစ် သောယောဓာ်ကျားတို့ဖမ်းသော၊ စောရောယထာ၊ခိုးသူကဲ့သို့၊ ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော ယောကျားသည်၊ သကမ္မုနာ။ မိမိ၏ မကောင်းမှုကံဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်ရိုက်ခတ်ခြင်း ဓားလုံတို့ဖြင့်ခတ် ခြင်းထိုးခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ဥဉ်းဆဲ၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ပစ္စာ၊သတ္တ ဝါသည်.ပရမ္ပိလောကေ၊တမလွန်လောကဌ်၊ ပေစ္စ၊နှိပ်စက်၍၊ ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသောသဘောရှိသောသူသည်၊သကမ္မုနာ၊မိမိပြုသောမကောင်း မှုကံဖြင့်၊ဟညတိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော.ဖဲခြင်းကမ္မဋ္ဌာနတစ်သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်နှိပ်စက်၏၊စိတ္တာ၊ရူပါဒိုစသောအပြားဖြင့်ဆန်းကြယ်ကုန်သော မဇ္ဈာ၊ လူတို့သည်သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလိုရှိအပ်ကောင်း မြတ်ကုန်ထသော၊မနောရမာ၊ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့၏နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ် ကုန်ထသော၊ကာမာ၊ ရူပါဒိုအစရှိသောဝတ္ထုကာမဟုဏ်တို့သည်၊ ဝိရူပရူ ပေန၊ထိုအညီအမျှမဟုတ်အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားသောအာဆင်းဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့၏စိတ်ကို၊ မထေန္တိ၊ ကင်းသည်ရှိ၊သော် အလွန်မွေ့ လျော်ခြင်းကိုမပေးကုန်၊ ကာမဂုဏေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒီနဝံ၊အပြစ် ကို၊ဒီသွာ၊ခြင်၍၊ တဿာတံ်နိမိတ္တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌အပြစ်ကို ခြင်သော ကြောင့်၊ရာဂေ၊မင်းမြတ်၊အဟံ၊ငါသည်၊ပဇ္ဇဓိ၊တော၊ရဟန်းပြုသည်၊အာမှ၊ ဖြစ်၏၊ကဲ့ ။ အာဃယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဒုမ္မလာနိ၊သစ်ပင်၏အဝင်း တို့သည်၊ပတ္တာ်ဇာ၊နှင့်သောကာလရောင်သောကာလ၌သူတပါးလုံ.လအာမှ ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ကြွေကျကုန်သကဲ့သို့။ ဒဟရာစ၊ ငယ်သေး သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏာစ၊ ကြီးပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော၊

မာဏဝေါ၊ သတ္တဝေါတို့သည်၊ သရိရဘေဒါ၊ ကိုယ်၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ပတန္တိဂန္ဓဗ္ဗနိုယေဝ၊ရောက်ရကုန်သည်သားလျှင်တည်း၊ ရာဇာ၊ကောရဗျ မင်းမြတ်၊ဘေဒိကာရဏ်း၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏ အမြဲမရှိသော အကြောင်းကိုလည်း ဒိသွာ၊ပညာမျက်စိဖြင့်မြင်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပဇ္ဇဒိတောဝ၊ရဟန်းပြုသည်၊အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ အပဏ္ဏကံ၊ ပညတ်မှားခြင်း သောပရေမဂ္ဂအား၊ဖြင့်ဖြစ်သော၊သာမညမေဝ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်။ သေယျောသုန္ဒရတရော၊အသူးသဖြင့်ကောင်းမြတ်၏၊ရာဇာ၊ကောရဗျမင်းမြတ်၊ဒေဝ၊ငါသည် သန္ဓိယ၊ ဘုရားဌာယံကြည်ညြှိခြင်းကံကံ၏ အကျိုးကိုယံကြည်ညြှိခြင်းဖြင့်၊ပဇ္ဇဒိတောဝ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဒိနသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ဌာ၌ပေ တောဝ၊ ကောင်းသောအကျင့် နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ မယံ၊ငါ၏၊ ပဇ္ဇဒ္ဓာ၊ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ အာဝုဗ္ဗာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော သားမွေးသောကြောင့်မမြုံ၊တတော၊ ထိုသို့မမြုံသောကြောင့်၊ နနောဝ၊ကိုယ်လည်းဟူ သောမြဲမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဥ္ဇာမိ၊သုံးဆောင်၏၊ကာ မေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာဒိတ္တတော၊ တဏှာ တပါး၊သော၊မီးတို့ဖြင့် ပြောင်းပြောင်းတောက်လောင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ဒိ သွာစ၊ ဖြင်၍လည်းကောင်း၊ ဓာတရူပါနိ၊ ရွှေငွေတို့ကို၊သတ္တတောဝ၊သွေး အပ်သောသက်စွာ၊သာလက်နက်နှင့်တူသောအား၊ဖြင့်၊ဒိသွာစ၊ဥဏ်ဖြင့် ဖြင်၍လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍ၊အမိဝမ်း၌၊ ဝေါက္ကန္တိတောဝ၊ ပဋိသန္ဓေနေရ သောအား၊ဖြင့်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းကို၊ဒိသွာစ၊ဥာဏ်ဖြင့်ဖြင်၍လည်းကောင်း နိရယေသု၊ငရဲကြီးတို့၌၊မဟာ ဒုယံ၊ကြီးစွာသောဘေးကို၊ဒိသွာ၊ပညာဖြင့် ဖြင်၍လည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပဇ္ဇဒိတောဝ၊ရဟန်းပြုသည် အဖြစ်ဖြင့် ၏၊ရာဇ၊ ၊ကောရဗျမင်းမြတ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ ဤဒိသံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောသဘောရှိသော၊အာဒီနဝံ၊ အပြစ်အပေါင်းကို၊ဥတ္တာ၊ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သံဝေဂံ၊ ဘဝစသည်၌ဖြစ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အလတ္တံ၊ရေပြီ၊တဒါ၊ ထိုလျှင်ဖြစ်သောအခါ၌၊ဝိုဠဒါ၊ရာဂဟူသောပြောင့်တသင်းစသည်တို့သည် ရှုးဝင်အပ်သည်၊ သင်္ခ္ကာ၊ဖြစ်လျက်၊ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊သမ္ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊ ၊ယောဝါသည်၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ပရိစိဏ္ဏာ၊မေတ္တာစသည်ကိုပွါး၊စေသောအား၊ဖြင့် အလေ့အသာပြုအပ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇာတိ၊အမတော် ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ကတံ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ၊လေးစွားသောခန္ဓာဟူသောဝန်ကို၊ဩဟိတော၊ချအပ်ပြီ၊ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝ

သုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူသောကြိုးကို။ သမ္ဘဟတာ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ။ သဿ' အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အဆွေသယ်။ အာကျိုးရ။ အဂါ ရသ္မာ ။ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ။ အိမ်ရာမဲ့ထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော။ ရဟန်းပြု၏။ မေမယာ။ ငါသည်၊ သော အဆွေ။ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဟု သော အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော။ ရပြီ။ သမ္ဘသံယောဇနက္ခယော။ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော။ ရောက်ပြီ။ ဣတိ ဤသို့။ ဣမာဂါထာ။ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဝေါစ။ မိန့်တော်မူ၏။ တဏ္ဍေ။ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဿသာဒိလောကေ တိ။ ပဿသာဒိလောကဟူသည်ကား၊ မဟာရေ။ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဟံ။ ငါသည်၊ ဣမသ္မိံ လောကေ။ ဤလောက၌၊ သဝေနေ ခနသမ္ပန္နေ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ အဇ္ဈေ ကြွယ်ဝကုန်သော၊ မနုဿေ။ လူတို့ကို၊ ပဿာမိ။ မြင်ခဲ့၏။ တေပန၊ ထိုကြွယ်ဝကုန်သောသူတို့သည်ကား။ ဝိတ္တံ ခနံ ဥစ္စာကို၊ လဒ္ဓါန လဘိတ္ဝာ။ ရ၍၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိယံ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း၌ ဝိတ္ထေ။ တည်လျက်၊ သမ္ဗဏ္ဍိတာ ဟုဏာဒိသု၊ ရဟန်းဝတ္ထုကားစသည်တို့၌။ ကဿစိ။ တစုံတယောက်သော သူ့အား။ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို၊ နဒဒန္တိ။ မလှူကုန်ကလျှာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အမောဟာယ ကမ္မသကတာ ပညာယ၊ ကမ္မသကတာပညာ၏၊ အာဘာဝတော။ မရှိသောကြောင့်တည်း။ လုဒ္ဓါ လောဘာဘိဘူတာ။ လောဘသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ယထာ လဒ္ဓံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ရအပ်ပြီးသော၊ ခနံ ဥစ္စာကို။ သန္ဓိစယံ။ ဆည်းပူးခြင်းကို၊ နိစေတုံ။ သိုမြှိုးအပ် သည်ကို၊ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဘိယျောစ။ အလွန်လည်း၊ ယထာဓိ။ တကာမကော။ ရမြဲတိုင်းသောကာမ ထက်။ ဥပရိ။ လွန်သော၊ ကာမဂုဏေ။ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ တထာ။ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ အတံ။ ငါသည်၊ ဧဒိသေ။ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော၊ ဘောဂေ။ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဒ္ဓိ။ လဘေယျုံ။ ရအံ့။ ဣတိ ဤသို့။ အာဘိ ပတ္ထယန္တိ။ ပစ္စာသိသန္တိ။ အလွန်တောင့်တကုန်၏။ တဒ္ဓဇ္ဇ၊ ထိုအားလျှောက် ပတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါယာမံ။ လုံ့လကို၊ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဘိ ယျော၊ လွန်စွာ။ ကာမပတ္ထနာဥဒါဟရဏံ။ ကာမကိုတောင့်တခြင်းတည်း ဟူသောဥဒါဟရဏ်ကို၊ ဒဿေန္တော။ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရေဘောတိ အာဒိံ။ ရာဘောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တဏ္ဍ။ ထိုပါဠိ တော်စကား၌၊ ပဿယ္ယပ္ပသ ဝိ'ဝိဓေတ္ဝာတိ။ ပဿယ္ယပ္ပထ ဝိ'ဝိဓေတ္ဝာဟု သည်ကား။ အတ္ထနော။ မိမိ၏။ ဝံသာနုဂတံ။ အစဉ်အဆက်လိုက်သော၊

ပယဝိ။ ဖြေကို၊ ဗသက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊ အဝိဝိဒိယ၊ အောင်၍၊အာဝသက္ကောတိ၊အာဝသက္ကောဟူသည်ကား၊ပယာသေက္ကော၊ ရှင်လမ်းလျက်၊ ဩရိသမုဒ္ဒသသောတိ၊ ဩရိသမုဒ္ဒသ ဟူသည်ကား။ အနုဝေသသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ သမုဒ္ဒသသေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရိဘာဂ်၊ ဤမှာဘက်အတွင်းကို၊ လတိတ္တာပိ၊ ရှေ့လည်း၊ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောင့်ရဲသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမုဒ္ဒသ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်၌ဖြစ်သော၊ဒိပန္တရံ၊ကျွန်းအထူးကို၊ပဋ္ဌယေယျ၊တောင့်တရာ၏၊အဝိတတဏှာတိ၊အဝိတ တဏှာဟူသည်ကား၊ အဝိဂတတဏှာ၊ မကင်းသေးသော တဏှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥိနာဝါတိ၊ဥိနာဝဟူသည်ကား၊ အပရိပုဏ္ဏမနောရထာဝ၊မပြည့်စုံသောနှလုံး အလိုရှိကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ကာမေဟိ လောကမှိနဟေဌတိတ္ထိတိ၊ ကာမေဟိလောကမှိ နဟေဌတိတ္ထိဟူသည်ကား၊တဏှာ၊ဝိပန္နာနံ၊ တဏှာသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော ဘဝတို့ဟူ၏။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ဤလောကဌ၊ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ဝတ္ထုကာမတို့ဖြင့်၊တိတ္ထိ နာ၊ရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ကန္ဒတ်နဲ့ ကန္ဒတ်နံဟူသည်ကား၊ မဟာဝုဂ်ဝိသံ၊သေသောယောဂျားကို၊ဥဒ္ဓိသ၊ရည်၍၊တသ၊ထိုသေသော သူ၏၊ဂုဏ်၊ရုက်တို့ကို၊ ကိုယ်ကြွ၊ကြားကုန်လျက်၊ ကန္ဒနံ၊ ငိုခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အဟောဝတနောအမရာတိစာဟူတိ၊ အဟောဝတ နောအမရာတိစာဟုဟူသည်ကား။ ဗမှာက်၊ငါတို့၏၊ဥာတိ၊အဆွေအမျိုး တို့သည်၊အမရာ၊မသေကုန်သည်၊ သိယုံ၊ဖြစ်ပါကုန်မူကား၊အဟောဝတ၊ ကြောက်ကောင်းလေစွ၊ဆုတိစ။ဤလို့လည်း၊ကထေန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ ၏၊ဩဝေ၊ဤ အဟောဝတာဟူသောဝုဒ္ဓိ၌၊ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာ၌ဖွဲ့လတ္တယ်စေ ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝတာဆုတိ၊ဝတာဟူ၍၊ ဒိစံ၊ဒိစကို၊ဂ တွား၊ပြု၍၊ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဒုယ္ယတိသူ၊လေဟိတဗ္ဗမာနောတိ၊ သောဒုယ္ယတိသူ၊လေဟိ တဗ္ဗမာနောဟူသည်ကား၊ သောမတသတ္ကော၊ ထိုသေသောသူကို၊ဆဝ ဒါဟကေဟိ၊အလောင်းကိုမီး၌ကုန်သောသူတို့သည်၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ ဈာပေတုံ၊မီးတိုက်ခြင်းငှါ၊ သူ့လေဟိ၊ တစုံဝါးတို့ဖြင့်၊တဗ္ဗမနော၊ထိုး ဆွဲလျက်၊တာဏာတိ၊ တာဏာဟူသည်ကား။ ပရိတ္တာ၊ကာကရ၊ စောင့် ရှောက်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ ယေနကမ္မုနာ၊ယေနကမ္မံဟူသည်ကား၊ ယထာကမ္မံ၊ကံအားလျော်စွာ၊ ဧနန္တိ၊ဧနံဟူသည်ကား၊ ဧနာယိတဗ္ဗံ၊ဥစ္စာ နှင့်စပ်သော၊ယံကိဉ္စိ၊အလုံးရုံသော၊ ဝတ္ထု။ဝတ္ထုသည်၊ဂုဏ်၊တဖန်၊ဧနန္တိ၊ ဧနံဟူသည်ကား၊ ဟိဧညသုဝဏ္ဏံ၊ငွေရွှေကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို

ရှိ၊ နဒီဃမာယုန္တိ အာဒိနာ၊ နဒီဃမာယုံဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကာမဂုဏ သုခ၊ ကာမဂုဏ်၏ လည်းကောင်း၊ ဇရာယစ၊ ဇရာ၏ လည်းကောင်း၊ ပဋိကာရဘာဝံ၊ ကုစားခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္ထာ၊ မိန်းတော်မှပြုပြီး၍ ပုန်းတဖန်၊ တသ၊ ထိုကာမဂုဏ်အိုခြင်း၏ ကေန္ဒ္ဒ ကဘာဝံ၊ ကေန္ဒ္ဒ ၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ အပဋိတိအာဒိ၊ အပဋိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဗုဒ္ဓန္တိ ဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌဖလသံ၊ အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးသို့ ဗုဒ္ဓန္တိ ပါဝုဏာန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တဏ္ဍုဝစ နေ၊ ထိုစကားဖြင့်၊ အဗုဒ္ဓလိန္ဒတာ၊ ကြွယ်ဝသည်၏ အဖြစ် ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဗာ လောစဒိ၊ ရာစ တထေဝဗ္ဗောတိ၊ ဗာလောစဒိရောစ တထေဝဗ္ဗောဟု သည်ကား၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ ဣဒ္ဓါနိဋ္ဌသမ္ဘသံ၊ ဣဒ္ဓအာနိဋ္ဌဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ ရုဒ်ဋ္ဌာယထာ၊ တွေ့ထိသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဓိ ရောပညာရှိသည်၊ ဣဒ္ဓါနိဋ္ဌသမ္ဘသံ၊ ဣဒ္ဓအာနိဋ္ဌဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ ဗုဒ္ဓေါ တွေ့ထိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထွေ၊ ဤသို့သော မင်းနှိပ်စက်ရာ၌၊ ဗာလ ပဏ္ဍိတာနံ၊ မိုက်သောသူပညာရှိသောသူတို့၏၊ ကောစိ၊ တစုံတခုသော၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ နမရှိ၊ အယဉ်ပန်၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိသေ သော၊ အထူးတည်း၊ ဗာလောဝိဗာလျာဝဋ္ဌိတောဝေ၊ ဗာလောဝိ ဗာလျာဝ ဋ္ဌိတောဝ သေတိ ဟူသည်ကား။ ဗာလဝုဋ္ဌလော၊ မိုက်သော ဝုဋ္ဌိ၌ လိမ်သည်၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ ဒုက္ခဝမ္မေန၊ ဆင်းရဲတရားနှင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တွေ့ထိသည်ရှိသော်၊ သောစတ္ကော၊ ဗိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ကိလမတ္ကော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥရတ္ကာလိ၊ ရင်ကိုတီးခတ်လျက်၊ ကန္ဒတ္ကော၊ ငိုမြည် တမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ပိဋ္ဌာပတ္ကောဝ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသို့ရောက်သည်လည်းဟု ထွေ၊ ဖြစ်၍၊ သေတိသယတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ အာဝဋ္ဌတ္ကောပိဝဋ္ဌတ္ကော၊ ထိုမှဤမှ လူးလည်းလျက်၊ ပိ၊ ရောဝေတ္ကော၊ ဆန့် ကျင်လျက်၊ ဝေဒေတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဗဟုံ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗဟုံ ဗုဒ္ဓေါဟူသည် ကား၊ ဗိရောပန ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်ကား၊ ဒုက္ခသမ္ဘသေန။ ဆင်းရဲ သောအကြောင်းနှင့်၊ သံဗုဒ္ဓေါ၊ တွေ့ထိသည်ရှိသော်၊ နဝေဒေတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ ကမ္ပနမတ္တမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်ခါမျှလည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗာလပဏ္ဍိတာနံ၊ မိုက်သောသူပညာရှိသောသူ တို့အား၊ လောကဓမ္မော၊ လောကဓံတရား၌၊ ဇမ်ဘိ၊ ဤသို့သောရှိသောသူ

အသားပေါ်တွင်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဟောတိုးဖြင့်၏။ တသွားထိုကြောင့်၊ပညာဝ၊ ပညာသည်သာလျှင်၊ ဓနေနှုဉ္စာထက်၊သေယျောဖြတ်၏။ ယာယပညာ ယ၊အကြင်ပညာဖြင့်၊ဝေါသာနုံ။ဘဝ၏အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂန္ဓာ တိုးရ၏၊ဖွားတိုး ထိုကြောင့်၊ ဝညာဝ၊ပညာသည်သာလျှင်၊ ဓနတော၊ ဥစ္စာ ထက်၊ပါသံသတေရားပြိုးမွမ်းထိုက်၏။ ယာယပညာယ၊အကြင်ပညာဖြင့်၊ ဝေါသာနုံဘဝ သ၊ဘဝ၏၊ ပရိယောသာနဘူတ်၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂန္ဓာတ်၊ရ၏၊အဗျောသိတတ္တာတိ၊ အားဗျာသိတတ္တာ ဟူသည်ကား၊ အနုဓိဂတနိဗ္ဗတ္တာ၊ မရသေးသော နိဗ္ဗာန်တရားကို ပြီးစေ တတ်သောကြောင့်တည်း။ဘဝါဘဝေသုဘိ၊ဘဝါဘဝေသုဟူသည်ကား၊ မဟာနှာမဟာနှေသု၊ကြီးကုန်ငယ်ကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ဘဝတို့၌၊ဥပေတိ ဂဗ္ဘ ဥပရဇ္ဇလောကံသံသာရမာပဇ္ဇပရိပရာတိ၊ ဥပေတိဂဗ္ဘ ဥပရဇ္ဇလောကံ သံသာရမာပဇ္ဇပရိပရာဟူသည်ကား။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ပါပါနိ၊မ ကောင်းမှုတို့ကို။ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အာပရာပရံ၊အမှန်မှန်အား၊ဖြင့်၊ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ရောက်၍၊ဂဗ္ဘ ဥ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ရင်း၊ ပရေ ဇ္ဇလောကံ၊ တမသွန်လောကသို့လည်းကောင်း။ ဥပေတိ၊ကပ်ရ၏၊ပရ လောကုပဂတိယာ၊ တမလွန်လောကခွဲ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘ သေယျာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊နမရ၏တိ၊ လွတ်၊ပါပကမ္မကာရီနော၊ မကောင်းမှုကိုကို ပြုလေ့ရှိသော၊ တ သ ပုဂ္ဂလ သ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကြိယံ၊ အပြုအမူကို၊ အဘိသ ခ္ခ ဟ ဇ္ဇနော၊ ပယ်ကြည်သော၊ မေ၊ငါ၏အား၊အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ ပတ္ထယာယ ဇ္ဇနော။ တောင့် တသော၊အားညာဝိ၊တပါး၊လည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပပညော၊နှလုံးသောပညာ ရှိသော၊ဗာလော၊ သူရိုက်သည်၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာအား၊ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ ကျင့်၍၊ ပရေ ဇ္ဇလောကံ၊ တမလွန်လောကခွဲလည်း၊ ဂဗ္ဘ ဥ၊ပဋိ သန္ဓေနေခြင်းသို့လည်း၊ဥပေတိ၊ကပ်ရ၏၊ တ၊တာ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ နပရိမုစ္စတိ၊မလွတ်။ စောရောယထာတိ။စောရောယထာ ဟူသည်ကား၊ ယထာကိံ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပါပဓမ္မာ၊ မကောင်းသောသ ဘောရှိသော။စရသ္မိ'။အိမ်အစပ်ကို၊ ဆိန္နန္တော၊ဖြတ်သော၊ သန္ဓိမုခေ၊ အိမ်တိုက်စပ်ကိုပေါက်သောအနိုးခ္ခ၊အာရက္ခဏာပုရိသေတိ။ အစောင့်ဖြစ် သောယောကျ်ားတို့သည်၊ဂဟိတော၊ဖမ်းအပ်သော၊ စောရောယထာခိုး သူကဲ့သို့၊တေန၊ထိုခိုးသူသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သကမ္မုနာသန္ဓိဆေဒကမ္မု နာ၊အိမ်တိုက်စပ်ကိုဖြတ်သောကံဖြင့်၊ကာရုကာဘူတေန၊ဒုက္ခြောင်းဖြစ်၍

ဖြစ်သော၊ဂ သာဘိတာဌနာဒိဝသေန၊ ကြွေပ်လုံးဖြင့် ရိုက်ခတ်ခြင်းအစရှိ သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဟာညတိ၊ဥဉ်းဘဲ၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ ဗာဓိယျတိစ၊ နှိပ်လည်းနှိပ်စက်စေ၏၊ ဗဇ္ဈတိစ၊ဖွဲ့လည်း ဖွဲ့စေ၏၊ ဧဝံပဇာတိ၊ဧဝံပဇာဟု သည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကသည်၊အုပ်၊ ဤပစ္စုပ္ပန္နဘဝ၌။ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ကရိ တွေ့ကြုံ၍ပြုလေ့ရှိတတ်သော ဘဝ၌၊ မရိတွေ့၊သော၍၊တောဝ၊ ထိုသူတို့၏၊ကမ္ဘု နာ၊ကံဖြင့် ပရဒ္ဓိလောကော၊တမလွန်လောကဌာန၊ နေယာဒိသု၊ရဲ့အစရှိသည် တို့၌၊ဟာညတိ၊နှိပ်စက်ခြင်း ပဋ္ဌပိဝေဒနနကမ္မာ၊ရတောဒိဝသေန၊ ငါးပါးအပြား ရှိသောနှောင့်ယှဉ်ခြင်းကမ္မာ၊ရတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဗာဓိယျတိ၊နှိပ်စက် ခြင်း၊ဝေ၊ဤသို့၊ ကောဟိ၊ကောဒသဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤတဆဲ့တခုကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ယထာရုဟံ၊ ထိုက်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ စဏ္ဍာ၊ဟော၊ လေးပါ၊ကုန်သော၊ဓမ္မဒ္ဒေသော၊ ဓမ္မဒ္ဒေသတို့ကို၊ ပကာသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ကာ၊မေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊သံသာရေ စ၊သံသရာ၌လည်းကောင်း၊ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ဒိဿာ၊မြင်၍၊ သဒ္ဓါယ၊ယုံ ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ ရဟန်းပြုသည်၏အပြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတ ကိစ္စသစ၊ ရဟန်းကိစ္စ၏လည်း၊ မဏ္ဍကပတ္တိံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက် သည်ကို၊ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ကမာဟိတိ အာဒိံ၊ကာ မာဟိ ဤသို့အစရှိ၊သောစကားကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဏ္ဍုဠ၊ထိုပါဠိ တော်စကားခုပ်၌၊ ကာမာတိ၊ကာမာဟု သည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ဝတ္ထု ကာမဂုဏ်တို့သည်၊မနာပိယာ၊နှလုံးကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော၊ရူပါဒယော၊ ရူပါဒိုအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရား၊တို့သည်၊ ကိ ၊လသကာမာ၊ ကိလေ သာကာမတို့သည်၊သဇ္ဇဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ရာဂပဋိဃော၊ရာ ဂအပြား၊တို့သည်၊ဣဒေ၊ဤ၊ရာဂ၊ဤ၊ကာမာ၊ဝတ္ထု၊ကာမာ၊ဝတ္ထု၊ကာမတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ဖြန်၏၊ တော၊ထိုဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ရူ ပါဒိဝသေန၊ရူပါဒိုအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေကပ္ပကာ၊ရုတာ ယ၊ရှားသောအပြား၊ရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊စိတ္တော၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ လောကသာ၊ဒဝသေန၊လူတို့သည်သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဣဋ္ဌာ ကာ၊ရုတာ၊ယ၊အလိုရှိအပ်သော အခြင်းအရာရှိသည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ရေ ရာ၊မရုရာ၊မည်ကုန်၏၊ဗာလ၊ပုထုဇဉ်တို့၏၊မနုံ၊စိတ် ကို၊ရှေ့မှောက်၊ပြေလျော်စေတတ်ကုန်၏၊ဣတိ၊သဗ္ဗာ၊ထိ ကြောင့်၊မနောရမာ၊ မနောရမာ၊မည်ကုန်၏၊ ဝိရူပရူ၊ပေနာ၊တိ၊ ဝိရူပရူ၊ပေနဟု သည်ကား၊ ဝိဝိဓရူ

ပေနုံ၊အထူးထူးအပြားအပြားသောအဆင်းဖြင့်၊ အနေကဝိဝေသဘာဝေနုံ၊ မျှားသော အပြားရှိသော သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဣတိအယံ ၊ဤသည်ကား၊ အကြွေ၊အနုက်ိတည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တေ၊ထိုကာမတို့သည်၊ရူပါဒိဝေသနုံ၊ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တာ၊ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊နိုဝေ ဒိဝေသနုံ၊ အညီအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဝိဓရူပါ၊အထူးထူး အပြားပြားသော အဆင်းရှိကုန်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ တေနုဝိရူပရူပေနုံ၊ ထိုသို့ အထူးထူးအပြားပြားသော အဆင်းဖြင့်၊တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသ္သ ဒံ၊သာယာခြင်းကို၊ဒသေတွာ၊ပြုပြီး၍၊မ ထေဏ္ဍိစိတ္တံပဗ္ဗဇ္ဇာယ အဘိရုမိတုံနဒေ္ဓိ တိဗ္ဗဓိနာ၊ မထေဏ္ဍိစိတ္တံပဗ္ဗဇ္ဇာယ အဘိရုမိတုံနဒေ္ဓိ ဟူသော၊ဤပါဠိဖြင့်၊အသာဒဗဟုဒုက္ခတာဒီနာ၊မသာ ယာအပ်သည်၏အဖြစ်များသောဆင်းရဲရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်ဖြင့်၊ အာဒီနဝံ၊အဖြစ်ကို၊ကာမဂုဏေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊တဿာတံ နိမိတ္တံ၊ ထိုသို့အဖြစ်ကိုဖြင်သောကြောင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရှေ

ဟန်းပြုသည်၊အဖိုးဖြစ်၏၊ဒုမ္မလာနိ၊ သစ်ပင်၏အသီးတို့သည်၊ ပဏ္ဏကာ လေစ၊မှည့်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အပရိပဏ္ဏကာ၊လေစ၊ မမှည့်သေး သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ယဏ္ဍကဏ္ဍစိ၊အမှတ်ရှိသောအခါ၌၊ပရိပဏ္ဍ မတော၊သူတပါ၊လုံးလကြောင့်၊သရဲသေတော၀ါ၊အမှုဟူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ပတန္တိ၊ကြွေကျကုန်၏၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ဒဟရာ စ၊လေသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဝုဋ္ဌါစ၊ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ပါကဒူ သတ္တာ၊ ထင်ရှားကုန်သော သတ္တ၀ါတို့သည်၊ သရိရဘေဒါ၊ ကိုယ်၏ပျက်ခြင်း ကြောင့်၊ ပတန္တိ ယေ၀ ရောက်ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေဒ္ဓိ ဒိသွာ ကိ၊တေဒ္ဓိ ဒိသွာဟူသည်ကား၊ ဝေ၊အနိစ္စတံ၊ဤမြဲသောအဖြစ်ကိုလည်း၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ဒိသွာန၊ ဖြင်၍၊ ကေ၀လံ၊ သက်သက်၊ အပ္ပ ဿာဒတာဒိတာယ၊ မသာယာအပ်သောအဖြစ်အစရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊အာဒီနဝမေ၀၊ အဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အပဏ္ဏကန္တိ၊ အပဏ္ဏကဟူသည် ကား၊အဝိရဒ္ဓနကံ၊ မချွတ်ယွင်းသော၊ သာမညမေ၀ သမဏာဘာ၀ေ၀၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊သေယျောဥတ္တရိတရော၊လွန်မြတ်၏၊သဠါ ယာတိ၊သဠါယဟူသည်ကား၊ ကမ္မကမ္မဖလဠ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုလည်း ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသုဗုဒ္ဓတံ၊ မြတ်စွာဟုရား၏ကောင်းသောဘုရား၏အဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ဓမ္မသုဓမ္မတာ၊တရား၊တော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်

ကိုလည်းကောင်း၊သဒ္ဒဟိတ္ထာ၊ယုံကြည်၍၊ဥပေတောဇိနသာသနေတိ၊ဥပေ
တောဇိနသာသနေဟူသည်ကား၊သတ္တု သာသနေ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာ
တော်၌၊သမ္မာပဋိပတ္တိ ၊ကောင်းသောအကျင့်သို့၊ဥပဂတောံ၊ကပ်၏၊မယ်၊
ငါ၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊အရဟတ္တာသ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊အဓိ
ဂတတ္ထာ၊ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဝဇ္ဇာ၊မဖြုံ၊ တဏှာ၊ဝေ၊ထိုသို့မဖြုံ
သောကြောင့်သာလျှင်၊ကိုယ်သဝ၀သေန၊ ကိုယ်သာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ကတဘာ၀တော၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သာမိပရိဘောဂေန၊ အခွင့်ဟူသောသုံးယောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဇ္ဇတော၊သုံး
ဆောင်သောဝါအား၊အနုဏော၊ဖြိုမဂ္ဂိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊
ဘုဥ္ဇာမိ၊စားရ၏၊ ကာမေအာဒိတ္တတောဒိသွာတိ၊ ကာမေအာဒိတ္တတောဒိ
သွာဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေ၊ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ကိလေသကာမေ၊ကိ
လေသာကစမတို့ကို၊ဥကောဒသဟိ၊ ဘဆဲတပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂိဟိ၊မီးတို့
ဖြင့်၊ အာဒိတ္တဘာ၀တော၊ ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်၏ အဖြစ်
ဖြင့်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဇာတရူပါနိ သတ္ထတောတိ၊ ဇာတရူပါနိ သတ္ထတောဟူ
သည်ကား၊ဃတာ၊ကတပ္ပဘောဒါ၊ ပြုအပ်ပြီးမပြုအပ်သေးစသည်အပြားရှိ
ကုန်သော၊ သဇ္ဇသုဝဏ္ဏ ဝိကတိယော၊ အလုံးရုံသော ရွှေအထူးတို့ကို၊
အနတ္ထာ၀ဟတာယ၊အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နိသိ
တသတ္ထတောဟူ၊သွေးအပ်သော ထက်စွာသောလက်နက်နှင့်တူသောအား
ဖြင့်၊ဂဏ္ဍဝေါ ဂ္ဂဟိတောဒုက္ခန္တိ၊ ဂဏ္ဍဝေါ ဂ္ဂဟိတောဒုက္ခံ ဟူသည်ကား၊
ဂဏ္ဍဝေါ ဂ္ဂဟိတောဟူ၊အဓိ၀ပ်ခြင်း ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊သဇ္ဇသံ
သာရုပ၀ဏ္ဏိဒုက္ခံ၊ အလုံ.ရုံသောသံသရာခြင်းဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိရယေသု
မဟာဒုက္ခယန္တိ၊ နိရယေသုမဟာဒုက္ခယံ ဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇီဝဒုနိရယေသု၊
ဥဿဒဝေရှင့်တကွကုန်သော၊အပ္ပသုဂ္ဂတိ၏ကုန်သော၊မဟာနိရယေသု။ဝ
ရဲကြီးတို့၌၊လဒ္ဓမာနံ၊ ရလတ္တံ့.သော၊ မဟာဘယဟု၊ ကြီးစွာသောဘေးကို
လည်း၊သဇ္ဇတ္ထ၊အလုံးရုံတို့၌၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဇုတိအာယဟ်၊ ဤသည်ကား၊ယော
ဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဇောမာဒိနဝံဥတ္တာတိ၊ ဇောမာဒိနဝံဥတ္တာဟု
သည်ကား၊ကာမာနံ၊ ကာမတို့၏၊ အာဒိတ္တတာဒိ ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်
လောင်ခြင်းအစရှိသော၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ဇော်အာဒီနဝံ၊ဤအပြစ်ကို။
ဥတ္တာ၊သိ၍၊ သံ၀ေ၀ံအလဘိ ်တဒါဟိ၊ သံ၀ေ၀ံအလဘိ ်တဒါ ဟူသည်
ကား၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိကော၊ အထံတော်၌၊ တည်ခ်ိန်မှသုတ
ကာလေ၊ထိုတရားကိုကြားနာရသောအခါ၌၊ဘ၀ါဒိကော၊ဘ၀အစရှိသည်

ဌ်ၛံဝေ၎်ၛထိတ်လန့်ခြင်းကို၊အလတ္တံ ဖြေ၊ဝိဒ္ဓါတာဒါသ ဣန္ဒြာတိ၊ဝိဒ္ဓါတာ ဒါသ ဣန္ဒြာဟူသည်ကား။ တတ္ထ ဂဟဋ္ဌကာလေ၊ ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ရာဂသလ္လာဒိတိ၊ရာဂဟူသော ငြောင့်ငံသင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ဝိဒ္ဓါ၊ စူးအပ်သည်၊ သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊ ဒုဒါနိ၊ယဇုနေ့ခါ၌၊ သတ္တု၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံ:အာမ ၊တော်ကို၊ အာဂဝမ္ဘ စွဲ၍၊အာသဝက္ခယံ၊အာသဝေါတရား၊တို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊သမ္ဘတ္တော၊ရောက်ပြီ၊စတ္တာရိသစ္စာနိ၊လေးပါးကုန်သော သစ္စာတို့ကို၊ ဝိဒ္ဓါပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာတ္ထာ၊အနက်တည်း။ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားသည်၊ အနန္တရနည်းတူ၊ အကြားအကြားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊သိလွယ်သည်သာတည်း။ ဇော်၊ ဤသို့၊ သေဝေ၊ ဇဋ္ဌပါ၊သမဏေ၏ သည်၊ ကောရဗျသ၊ ကောရဗျအမည်ရှိသော၊ရဇေ၊ပြောင်းအား၊ဖမ်း၊တရားကို၊ ဒေသေတွာ၊ဟောမြဲ၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကမေဝ၊ အထံတော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွား၏၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အပရဘာဂေ၊နောက်အခါ၌၊ အဓိ ယာဂ၊ကာမဇ္ဇေ၊အဓိယာအပေါင်း၏အလယ်၌၊ နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊သဒ္ဓါ၍ဖြောနှုံးပြုကုန်သော သူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊မြတ်သောအရာ၌ဌာပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠ္ဍမ်ိုး၊ဖွတ်အပ်၏၊ ။ ဇဋ္ဌပါလဇာတ်ရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဇဋ္ဌပါလမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွဲ့သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၃-မာလုက္ကုဝုတ္တဇာတ်ရဂါထာ၊

☞ ရူပံနိ သွာသတိမဇ္ဇာတိအာဒိကာ၊ရူပံဒိသ္သာသတိမဇ္ဇာ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မာလုက္ကုဝုတ္တ သား၊မာလုက္ကုဝုတ္တ၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ ဣမသ္မိ အာယသ္မတော၊ ဤအာရှင်၏၊ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်ဖြစ်သော၊ ဆဏ္ဍနိပါတေ၊ဆဏ္ဍနိပါတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တာပနဂါထာ၊ထိုဂါထာတို့ကိုကား၊ထေရေနေ၊မထေရ်သည်၊ ဆရဟတ္ထပတိ၌တေန၊ အာရဟတ္ထဖိုလ်၌တည်သဖြင့်၊ဥာတိနံ၊အာဆွေအမျိုးတို့အား၊ဓမ္မဒေသနာဝ သေနံ၊တရားဟောသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဘာသိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏ ဣတိ ဤသာသနာတော်၌၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော အခါ၌၊

ဘာနည်း၊မြတ်စွာဘုရား။ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊မေ၊အာကျွန်ုပ်အ ။သံဝိဇ္ဇေန၊အာကျဉ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝမ္မံ၊တရား၊ကို၊ဒေ သေတု၊ဟောတော်မူပါလော၊ဟု၊ကြိုတိ၊ဤသို့၊ယာစိတေန။တောင်းပန်သဖြင့်။ သဗ္ဗာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မာလုက္ယပုတ္တ၊မာလုက္ယပုတ္တ၊တံ၊ထိုပါဒိသို့ လည်း ။သောစ၊ကား၊ကို၊ကိ ်မည်သို၊အာဇ္ဇီဝတ်ထင်သနည်း၊စက္ခုဝိညေယျာ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ယေတေရူပါ။ အကြင်ရူပါရုံတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌဝုဋ္ဌာ၊မြင်လည်းမမြင်ဘူးကုန်၊ နစပဿသိ၊မြင်လည်း၊မြင်ဆဲမဟုတ်၊ နစပဿသိ၊ ၃ ခုအာခါ၌လည်းမမြင်၊နစဟောတိ၊ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ပဿေ ယျုန်ဟိ၊ကြည့်ရှုအံ့ဟူ၍၊ အတီတေ၊အတိတ်ဖြစ်သော၊ တဏ္ဍာ၊ထိုရူပါရုံ၌။ ဆန္ဒောဝါ၊ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ရာဂေါဝါ၊တပ်တတ်သောရာဂသည် လည်းကောင်း။ ပေမံဝါ၊ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏။ဘဉ္ဇေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧကံ၊ဤသို့ဆန္ဒရာဂပေမဖြစ်ခြင်းသည်၊ နောတိ၊မသင့်ပါ ဘုရား။ဣဿေ၊ဤလောကဌ်လည်း၊မာလုက္ယပုတ္တ၊မာလုက္ယပုတ္တ၊တော၊သင် အား၊တေန၊ထိုမသင့်ခြင်းကြောင့်၊နအသ။မဖြစ်ရာ၊တတော၊ထိုကြောင့် မာလုက္ယပုတ္တ၊မာလုက္ယပုတ္တ၊တွံ၊သင်သည်၊ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ ဖြင်အပ်ကြား၊အပ်တွေ့ထိအပ်သိအပ်ကုန်သော၊ဝေဒေသု၊တရား၊တို့၌၊ဒိဋ္ဌေ၊ ဖြင်ရာ၌၊ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ဖြင်ကာမျှသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သုတေ။ကြား၊ရာ ၌၊သုတမတ္တံ၊ကြား၊ကာမျှသည်၊မုတေ၊တွေ့ထိ၊ရာ၌၊မုတမတ္တံ၊တွေ့ထိ၊ကာ မျှသည်၊ဝိညာတေ၊ သိ၊ရာ၌၊ဝိညာတမတ္တံ၊သိ၊ခါမျှသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့၊ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ မာလုက္ယပုတ္တ၊မာလုက္ယပုတ္တ၊ တွံ၊ သင် သည်၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နအသ၊မဖြစ်ရာ၊တ၊တော၊ထိုကြောင့်၊ မာလု

ကျပုတ္တာ၊ မာလုက္ကျပုတ္တာ၊တဏ္ဍာ၊ ထိုရူပါရုံစသည်၌၊နဟောတိ။ တပ်ခြင်းစ
သည်မဖြစ်၊ယုတောဟု၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာလုက္ကျပုတ္တာ။မာလုက္ကျပုတ္တာ၊ တို့၊
သင်သည်၊တဏ္ဍာ၊ ထိုရူပါရုံစသည်၌၊ နဟောတိ၊ တပ်ခြင်းစသည်မဖြစ်၊
တားတာ။ ထိုကြောင့်၊မာလုက္ကျပုတ္တာ၊ မာလုက္ကျပုတ္တာ၊တို့၊သင်သည်၊ ဣဒ
ဣပစ္စုပ္ပန်၌၊ နေဝဇ်ဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဟုရုံ၊ နောင်အခါ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
ပစ္စု၊ တာမလွန်ဘဝ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဘယမန္တရေနေ၊ နှစ်ပါးသော
အကြောင်းကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ဧသေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဒုက္ခသ
ဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊အဆုံးတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ တံ၊ ထိုမာလုက္ကျပုတ္တာကို၊
သံဝိဇ္ဇေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ဧဝမေ၊ တာရေးကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ဟောအပ်
သည်ရှိသော်၊ဒေသိတသ။ ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မသာ၊တရားတော်အား၊
သာဓုဂုဏ်၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဂ္ဂဟိတဘာဝံ၊ သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ပကာ
သေနေနာ၊ ပြသဖြင့်၊ရှုပ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံကို၊ ဒိသွာ။
စက္ခုဒွါရဖြင့်မြင်၍၊ ဝိယံဒိဋ္ဌံ၊ ထိုရူပါရုံကိုတင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏ဟု
ချစ်ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊မနသိကရောတောဝ၊တင့်
တယ်၏ဟုမမှတ်သင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား။ သတိမုဋ္ဌာ၊သတိ၏
လွတ်ခြင်းသည်၊ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊ သတိမုဋ္ဌသ၊လွတ်သောသတိရှိသော
သူအား၊သာဓုဇ္ဇစိတ္တော၊ထိုရူပါရုံ၌တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေတိ
ခံစားနှစ်သက်၏၊ တတောဘုဘသပ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ဖြစ်သောသူအားလည်း၊တဏ္ဍာ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း၊ ဒေဠော်သ၊သုခဟု၍နှ
လုံးသွင်းခြင်းကိုမျှိုလျက်။တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊တဿ၊ထိုသို့သောသူ
သူအား၊ရူပသ ဟ ဝါ၊ ရူပါရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်း,ရှိကုန်သော၊အနေကာ၊များ
စွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ။ သုခစသောအားဖြင့်များစွာ ကုန်သောဝေဒနာတို့
သည်၊ဝစုန်၊ကိလေသာ၏အဖြစ်ကြောင့်ဖြစ်၍ပွါးများကုန်၏၊အာတိဏ္ဍာ၊စ
ချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေဌာ၊စ၊ မချစ်အပ်သောရူပါရုံ၌အမျက်ထွက်
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အသုဝုဋ္ဌလ
သ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်၏စိတ်၊စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ဝေ။ ဤ
သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာစိနုတောဝ၊သာယသည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသောသူအား၊ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ။
ဖြစ်၏၊တဿ၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်အား၊နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရကာ၊ဝေးစွာသော
အရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သန္ဓိ၊ သောတာပတ္တိဖြင့်သိအပ်

သောသန္ဓါရုံကို၊သုတ္တာ၊သောတာပိညာဉ်ဖြင့်ကြားရ၍၊ဝိပဿနာ ဓိတ္တံ။ဤအာသံ ကားချစ်ဘွယ်သောအသံ၏ ဟုန်လုံးသွင်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောသန္ဓါ ရုံကို၊မနသိကရောတော၊သာယာကောင်းဖြတ်၏ဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်း ခြင်း၏သောသူအား၊သတ်မုဠာ၊သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်သည်၏သော် သာရုတ္တာစိတ္တော၊ ထိုသန္ဓါရုံကိုတပ်သောစိတ်၏သောသူသည်။ ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သော အားဖြင့်ခံစား၏၊ သာစ၊ ထိုသန္ဓါရုံ ကိုလည်း၊ အဏ္ဏောသ၊ကောင်းဖြတ်၏နှလုံးသွင်းခြင်းမျိုခြင်းဖြင့်ပြီးစေ၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည် ၏။ ၊တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဝုဋ္ဌိလို့အား၊သန္ဓသ ဟ္ဟပါ၊သန္ဓါရုံ လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊အနေကာ၊ မျိုးစွာကုန်သော၊ဝေဒနာ၊သုခစ သောဝေဒနာတို့သည်၊ဝဗုန္ဓိ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်ဖြစ်၍ ပွါးကုန်၏၊အာဘိဏ္ဍာစ၊ချစ်အပ်သောသန္ဓါရုံ၌တပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း လောဘသည် လည်းကောင်း၊ဝိဟေသာစ၊မချစ် အပ်သောသန္ဓါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောဒေါသ သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝုဋ္ဌလသ၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဥပဟ ညတိ၊နှိပ်စက်၏၊ ဇဝံအာစိနတော၊ ဤသို့သောယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ဝန်ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရကာ၊ဝေးစွာသော အရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဂန္ဓံ၊ဃာနဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော ဂန္ဓာရုံကို၊ဃာယိတ္တာ၊နမ်း၍၊ဝိယံနိဓိတ္တံ၊ဤအနံ့ကားအလွန်မွေ ကြိုင်၏ဟု ချစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောဂန္ဓာရုံကို၊မနသိကရောတော၊ဤဂန္ဓာရုံကား မွေးကြိုင်၏အာစရှိသောမသင့်သောအား၊ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏သောသူအား သတိမုဠာ၊သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုသို့ သတိ၏ လွတ်ခြင်းသည် ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာရုတ္တာစိတ္တော၊ထိုဂန္ဓာရုံ၌ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သဖြင့်ခံစား၏၊ အာသဝုဋ္ဌလသ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဝုဋ္ဌိလ်အား၊တဗ္ဗ၊ထိုဂန္ဓာရုံကို လည်း၊အဏ္ဏောသ၊သက်မျိုး၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊တဿ၊ထိုသို့သဘောရှိ သောဝုဋ္ဌိလ်အား၊ဂန္ဓသ ဟ္ဟပါ၊ဂန္ဓာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊အနေ ကာ၊မျိုးစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောဝေဒနာတို့သည်၊ဝဗုန္ဓိ၊ကိ လေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွါးကုန်၏၊ အာဘိဏ္ဍာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဂန္ဓာရုံ၌တပ်သောအားဖြင့်ဖြစ်သော လောဘသည်လည်းကောင်း၊ဝိဟေ သာစ၊မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော ဂန္ဓာရုံ၌ဖြစ်သောအမျက်တွက်ခြင်းဒေါသ

သည်လည်းကောင်း၊ အသဝုဋ္ဌလသား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို၊ဥပဟာ
ညတိ၊ဥဒ္ဒိုးဆဲနှိပ်စက်၏ဇဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ကုန်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊အာစိ
နဝေတာ၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသော
သူအား၊ဒုက္ခံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ဇဝံဘူတသား၊ဤသို့သော
သဘောအားဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာနကို၊ အာရုဂ္ဂဘေး
စွားသော အရဝ်ဒ္ဓိဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခုသံ၊ ဒိဋ္ဌါဝိညာဉ်ဖြင့်
သိအပ်သော ရသာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ ဤအရသာကား ကောင်း
မြတ်သော အရသာဟု တဏှာနှင့်ယှဉ်၍ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
သောသူအား၊ သတိမုဋ္ဌာ၊ သတိ၏ လွတ်ခြင်းတည်း။ တထာစသတိ၊
ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်းဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာဓုတ္တစိတ္တော၊ ထိုရသာရုံ၌
တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်
ခံစား၏၊ တဏှ၊ ထိုရသာရုံကိုလည်း။ အဏ္ဏောသ၊ ချမ်းသာ၏ပဋိပက္ခ မသင့်
သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်မျှို၍ ဆုံးဖြတ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တသဝုဋ္ဌ
လသား၊ ထိုသို့သောဘာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ရသသ ဇ္ဇ ဝါ၊ထိုရသာရုံ၌သာ
ယာသောဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊အနေကာ၊များစွာကုန်သော
ဝေဒနာ။ သုဘာသုဘဝေဒနာအားဖြင့်များသောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိ။ကို
လေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ပွါးကုန်၏၊ အဘိဏှာ၊ချစ်အပ်သော
ရသာရုံ၌တပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောလောဘသည်လည်းကောင်း
ဝိဟေသာ၊ မချစ်အပ်သောရသာရုံ၌ အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်ဖြစ်သောဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ အသဝုဋ္ဌလသား၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏
စိတ်ကို၊ဥပဟာညတိ၊ ဥဒ္ဒိုးဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဇဝံအာစိနဝေတာ၊ဤသို့သော
ယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသောသူအား၊ဒုက္ခံ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာနကို
အာရာ၊ဝေးစွာသောအရဝ်ဒ္ဓိဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဗဟသံ၊ကာယဝိ
ညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဗေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ဗုသံ၊ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်တွေ့၍ ဝိယံနှ
ဝိတ္ကံ၊ထိုအတွေ့သည်သာယာကောင်းမြတ်၏ ဟုဘဏ္ဍာနှင့်ယှဉ်သောချစ်
ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊သုဘာသုဘ
စသောမသင့်သောနှလုံးယွင်းခြင်းကိုပြုသောသူအား။ သတိမုဋ္ဌာ၊သတိ၏
လွတ်ခြင်းတည်း၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်း ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊သာဓုတ္တစိတ္တော၊ထိုဗေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေ
တိ၊ ထိုဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့် ခံစား၏၊ တဏှ၊ ထို

ဖောဇ္ဈင်္ဂါရုံကိုလည်း၊အားရှိသော၊ ချမ်းသာ၏ဟုမှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍သက်မျိုလျက်တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊တသ ထိုသို့သဘောရှိသော ဝုဋ္ဌိလိမ်အား၊ဖဿသ ဟု ဝါ၊သာယာသောအားဖြင့်အတွေ့သျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော၊အနေကာ၊ မျိုးစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊သုခစသောအားဖြင့် ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ဇရာ၊ကိလေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွါး ကုန်၏၊ အဘိဓာန်၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဖောဇ္ဈင်္ဂါရုံ၌ဖြစ်သော အလိုကြီး ခြင်းလောဘသည်လည်းကောင်း၊ဝိဟေသာစ၊မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဖော ဇ္ဈင်္ဂါရုံ၌ဖြစ်သော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသသည် သည်း ကောင်း၊အသဝုဋ္ဌသဿ၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊နှိပ် စက်၏၊ပေ၊ဤသို့ဆိုခဲ့ကိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊အာစိနုတော။ထိုထိုသို့ သောဝေဒနာကို သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွါး စေသောသူအား၊ဒုက္ခံ။ဝန်ဆောင်းရဲသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဃသဝုဋ္ဌလသ ထိုဝုဋ္ဌိလ်အား၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ဝေးစွာသောအရင်ခံဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဓမ္မံ၊မနောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောဓမ္မာရုံကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍ ဝိသံနိဓိတ္တံ၊ဤအာရုံကား၊ကောင်းဖြတ်သောသဘောရှိ၏ဟုဝေယျာနှင့်ယှဉ် ၍ဖြစ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသောဓမ္မာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ဤဓမ္မာရုံ ကား သုဘသုခတည်းဟုမသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊သတ် မဠ္ဠာ၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်း ဖြစ်သည်ရှိသော်၊သာရဇ္ဇစိတ္တော။ ထိုဓမ္မာရုံ၌တပ်မက်မောသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုသာယာနှစ် သက်သောအားဖြင့်ခံစား ၏၊တဗ္ဗ၊ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသာ၊ သုဘသုခဟုမှားသောနှလုံးသွင်း ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌတိ၊မျိုလျက်ပြီးစေလျက်တည်၏၊တသ၊ ထိုသို့သ ဘောရှိသော ဝုဋ္ဌိလ်အား၊ ဓမ္မသ ဟု ဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌နှစ်သက်သာယာတတ် သောတဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ မျိုးစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊သုခစသောအားဖြင့်ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ဇရာ၊ကိလေ သာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွါးကုန်၏၊ အဘိဓာန်၊ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ ၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်းလောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊မချစ်မ နှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ၌ဖျက်ဆီးညှဉ်းဆဲတတ်သော ဒေါသသည်လည်း ကောင်း၊အသဝုဋ္ဌလသ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်၏၊စိတ္တံ စိတ်ကို၊ဥပဟညတိ၊ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်၏၊ပေ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊အာစိနုတော၊ထိုသို့သော ဝေဒနာတို့ကို သာယာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဘဝါ ဘိသင်္ခါရကိုပွါးစေသော

ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရုက္ခံ ဝန့်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဘုတသာ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာဝေး သော အရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရูပ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော ရูပါရုံကို၊ ဒိသွာ၊ စက္ခုဒ္ဒါရ ၌ဖြစ်သော ဝိညာဉ် အစဉ်ဖြင့်ရှု၍၊ ပဒိုသတောဝ၊ လေးပါး သော သမ္ဘဝ ဥ၏ အစွမ်းအား ဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုသ ဖြင့်ထင်သော သတိရှိသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရูပေသု၊ ရูပါရုံတို့၌ဦးနှင့်ရေ့တို၊ ရာဂ ကိုမဖြစ်စေ၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့ သင်သော သတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တော စိုးတ္ထော၊ ထိုရูပါရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဝေဒတိ၊ သာ ယာနှစ်သက်သော အားဖြင့် အာရုံကိုမခံစား၊ တဗ္ဗ၊ ထိုရูပါရုံကိုလည်း၊ အနဇ္ဈောသ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ အစွမ်းအား ဖြင့်မသက်မမျှော်မှု၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည် ၏၊ ။ရูပ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော ရูပါရုံကို၊ ပဿတောပဿတ္တာ သ၊ အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာ အား ဖြင့်ရှု သား၊ အသယောဂိနော၊ ထို ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဘိဇ္ဈာဒေါယ၊ ထိုရูပါရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော အလို ကြီးခြင်း လောဘစသော တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန် သကဲ့သို့၊ ဧကဘုတ ၊ ထိုအတူ၊ ဝေဒနံ၊ ထိုရูပါရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေ ဒနာကို၊ သေဝတောစ ပါ၊ အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သူအား လည်း၊ ဒိယျတိ၊ အလုံးစုံ သော ကိလေသာ ဝန့်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပစိယတိ။ ပွါးခြင်းသို့မ ရောက်၊ ဧကံ။ ဤသို့ကိုးလသာ ကိုဗျက်ဆိုးသော အကျင့်ဖြင့်၊ သော ပုဂ္ဂ လော၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိပညာ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့် စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ ဗိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧကံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်း အရာဖြင့်၊ အပစိနတောပ ၊ ဝန့်ဆင်းရဲကိုမဂ်ပညာ ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဝန့်ဆင်းရဲသည်၊ ဒိယျတိ၊ ကုန်၏၊ ဧကံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို သန့်ကြယ်အနိုးဥ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဒံ၊ သော တပ ပ သာ ဒအား ဖြင့်ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော သဒ္ဒါရုံကို သုတ္တာ၊ သော ထဒ္ဒါရိကဝိညာဉ်၏ အစဉ်ဖြင့်ကြား၍၊ ပဒိုသတောစ၊ အဆင် အခြင်ပညာ ဖြင့်ပြုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော ပုဂ္ဂ လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဒေသု၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သဒ္ဒါရုံစသည်တို့၌၊ နဂ ရဏ္ဍတိ၊ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေသော သတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဒါရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိ

သည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေဟိ၊ထိုသဒ္ဒါရုံကိုမသာယာမနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊တဘ၊ထိုသဒ္ဒါရုံကိုလည်း၊နဇ္ဈောသ။ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာဟုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ အာသယောဂိနော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထ၊ထိုသဒ္ဒါရုံ၌၊အာဘိဏ္ဍာဒယော၊ အာဘိဏ္ဍာအစဉ်ရှိသည်တို့သည်၊ နုပဝတ္တန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ဧवं တထာ။ ထိုအတူ၊ သဒ္ဒံ၊ နှစ်လိုဘွယ်သောသဒ္ဒါရုံကို၊ သုဏတောသုဏာ ဏန္တိသ၊ ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ အာဘိဏ္ဍာဒယော၊ အာဘိဏ္ဍာစ သောတရားတို့သည်၊နုပဝတ္တန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ဝေဒနံ၊ထိုသဒ္ဒါရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ သေဝတောစာပိ၊ ဒ္ဝိဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ဒိယျတိ၊အလုံးရုံသော ကိလေသာဝန္ဓိသည် ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပစိယတိ၊ပွါးခြင်းသို့မရောက်၊ ဧवံ၊ဤသို့ကိလေသာကို ငယ်တတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊သောဗုဒ္ဓလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိပိဟရတိ၊ နေ၏၊ဧवं၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊အပစိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဝန်ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိသော သူအား၊ဒုက္ခံ၊အလုံးရုံသော ဝန်ဆင်းရဲသည်၊ နောပစိယတိ၊မပွါး၊ဧवံဘူ တ,သ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊သန္တိ,ကေ၊ အနိုးဌ်ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ၊ယောပုဂ္ဂ လော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓံ၊ စာနုပသာဒအား ထင်ခြင်းသို့ရောက် သောဂန္ဓာရုံကို၊ စာယတ္ထာ၊ စာနုဒ္ဓါ,ဝိညာဉ် အစဉ်ဖြင့်နမ်း၍၊ ပဋိသ ဝေါ၊ လေးပါးသော သမ္ပဇည အစွမ်းဖြင့်ဆင်ခြင်လေ့ ပြုလေ့ရှိသဖြင့် ထင်သောသတိရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓေသု၊ဂန္ဓာရုံတို့၌၊နဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာစသတိ၊ထိုသို့ ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ထိုဂန္ဓာရုံ၌ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊သာယာခြင်း နှစ်သက် ခြင်းကင်းသော အားဖြင့် ဂန္ဓာရုံကို ခံစား၏၊ တဘ၊ထိုဂန္ဓာရုံ ကိုလည်း၊ နဇ္ဈောသ၊ ထိုဂန္ဓာရုံသည်ငါ၏ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟူ၍တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်း အားဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အာသ၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ် အား၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ရှိသည်ရှိသော်၊တတ္ထ၊ထိုဂန္ဓာ ရုံ၌၊နုပဝတ္တန္တိ၊ အာဘိဏ္ဍာအစဉ်ရှိသော တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်၊ ဧवံတ ထာ၊ထိုအနိစ္စအစဉ်ရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂန္ဓ ,ဂန္ဓာရုံကို၊စာယ တောစာယန္တိသ၊ နမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဘိဏ္ဍာဒယော၊အလိုကြီး

ခြင်းလေးဘစသောတရားတို့သည်၊ နုပဝတ္တန်၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို အာဒုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ သေဝတောစသော ဝိဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဒိယျတိ၊အလုံးစုံသော ကိလေသာဝန်သည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပစိယတိ၊ ပွါးခြင်း ဆည်းပူးခြင်းသို့ မရောက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတောဝ၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အပစိနောဝ၊မဂ်ပညာဖြင့်အလုံးစုံသော ဝန်တရားကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနကို၊သန္တိကေ၊ အနီးဌာဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ ရဿံ၊ ဖိဂ္ဂါပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ ရောက်သောရသာရုံကို၊ ဘောတ္ဗား ဖိဂ္ဂါနွါရိကဝိညာဉ် အစဉ်ဖြင့်လျက်၍၊ ပဒ္ဓိသတောဝ၊ လေးပါးသောသမ္ဗဇဉ်အစွမ်း အားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ထင်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊နရဇ္ဇတိ၊တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊တထာသတိ၊ ထိုသို့သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရဇ္ဇတိ၊ကြောစိုးထိုရသာရုံ၌တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒေတိ၊သာယာခြင်းကင်းသောအားဖြင့်ခံစား၏၊ ဘဋ္ဌ၊ထိုရသာရုံကိုလည်း၊နဠောသ၊ ရသာရုံသည်ငါ၏ ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်မသက်မဝင်မူ၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊အသ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယ၊ သ၊အကြင်အနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် ရသာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊အလိုကြီးခြင်းစသည်တို့သည်၊ နုပဝတ္တန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ဧဝံ၊တထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒုသံ၊ရသာရုံကို၊သာယတောဝ၊လျက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊အဘိဇ္ဈာဒယော၊အဘိဇ္ဈာစသောတရားတို့သည်၊နုပဝတ္တန္တိ မဖြစ်ကုန်၊ဝေဒနံ၊ ထိုရသာရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ သေဝတောစသော၊ဝိဝဲသုံးဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊လည်း၊ဒိယျတိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာဝန်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပစိယတိ၊ ကိလေသာတို့သည် ပွါးခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာကို ပယ်သောအကျင့်ဖြင့်၊သတောသတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊သောဝုဋ္ဌလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊စရတိဝိဟရတိ၊နေ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုခဲ့ကြောင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊အပစိနောဝ၊မဂ်ပညာဖြင့် အလုံးစုံသောဂန်ဆင်းရဲကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ရုက္ခံ၊ဝန်ဆင်းရဲသည်၊နောပစိယတိ၊မပွါး၊ ။ဧဝံဘဏ္ဍ တဿ၊ဤသို့ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာနကို၊ သန္တိကေ၊အနီးဌာဖြစ်

ရှိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဖဿ၊ ကာယပဿဒိကာယဝိညာဉ်အား၊ ထင်ခြင်း သို့ရောက်သောဖေါ်ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုသိတ္တာ၊ ကာယဒွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်တွေ့၍ ပဋိသေတောဝ၊ လေးပါးသောသမ္ပယုတ္တတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ကိုပြု လျှော့ရှိသဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ကြေပျက်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဟောဌဗ္ဗာရုံကိုမသာယာ မနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဋ္ဌ၊ ထိုဖေါ်ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ နဇ္ဈောသ၊ ဤဖေါ်ဌဗ္ဗာရုံသည်ငါ၏ကိုယ် ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟု တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ ကိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အာသ၊ ထိုယောဂိဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်ဖေါ်ဌဗ္ဗာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော တရားတို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဇေါ်တ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဖဿ၊ တွေ့အပ်သောဖေါ်ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုသ တောဝ ဗုသ ဣတိ၊ တွေ့ သောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော တရားတို့ သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဖေါ်ဌဗ္ဗာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ သေ၀တောစ၊ အနိစ္စ အစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်း၍ ဒြိဝဝိသုံး ဆောင်သောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ လည်း၊ ခိယျတိ၊ အလုံးစုံသောဝန်သည်ကုန်ခြင်း သို့ရောက်၏၊ နောပစိယတိ၊ ဝန်ဆင်းရဲတို့သည်ပွါးခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာတို့၏ပယ်ခြင်းကိုကျင့်သဖြင့်၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုပုဋ္ဌိုလ် သည်၊ သတောဝ၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ ဝိဟ ရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘပစိနေ ဝ၊ မဂ်ပညာ ဖြင့်ဝန်ဆင်းရဲအစဉ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိသောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝန်ဆင် ရဲသည်၊ နောပစိယတိ၊ မပွါးမဖြစ်၊ ဧဝံ ဘိက္ခု တ ဣဒ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အနုပါဒိသေ သနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနီးဌာ၌ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ဓမ္မံ၊ မနော ဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို၊ ဥတ္တာ၊ မနောဒွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့် သိ၍၊ ပဋိသေတောဝ၊ လေးပါးသောသမ္ပယုတ္တအစွမ်းအားဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလျှော့ရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့၌၊ နဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်း ကိုမဖြစ်စေ၊ တဏှာစသတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌ တပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ထင်သော သတိရှိသောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဓမ္မာရုံကိုမသာယာမနှစ်သက်သောအားဖြင့်

ခံစားရ၏၊ တစ်ဖန်ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း၊ နတ္ထောသ၊ ဤဓမ္မာရုံသည်ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာငါသည်ဖြစ်၏ဟုတရားမာနဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ ဝိဠုတိ၊ တည်၏၊ အသေ၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အနိစ္စအစရှိ၊ သောအခြင်းအရာဖြင့်ဓမ္မာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အာဘိဏှာအစရှိသောတရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဝတာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိစာရေတာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဘိဏှာဒယော၊ အာဘိဏှာအစရှိသော တရားတို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဒနံ၊ ဓမ္မာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ အသေ ဝေဒေတာ၊ ဝေဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်မမှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သည်း၊ ခိုယူတိ၊ အသုံးရုံသောကိလေသာဝန်သည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ နောပစိယတိ၊ ဝန်ဆင်းရဲတို့သည် ပွါးစေခြင်းသို့မရောက်၊ ဝေ၊ ဤသို့ကိလေသာတို့ကို ဗျက်စီးခြင်းအကျင့်ဖြင့်၊ သတော၊ အဆင်အခြင်သတိပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ ဤဆုံခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အပစိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်သော ဝန်တရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နကွေ၊ ဝန်ဆင်းရဲသည်၊ ခိုဟျတိ၊ ကုန်၏၊ ဝေ၊ ဘုရားသခင်၊ ဤသို့ဝန်ဆင်းရဲကုန်ခြင်းကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ သဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ ကေ၊ အနီးဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝဠ္ဍတိ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ရူပံ ဒိသွာတိ၊ ရူပံ ဒိသွာဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိညေယျံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ စက္ခုဒ္ဒါ ရေန၊ စက္ခုဒ္ဒါရဖြင့်၊ ဥပ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍၊ သတိမုဋ္ဌာ ဝိယံ နိမိတ္တံ မနသိကရောတော သတိမုဋ္ဌာ ဝိယံ နိမိတ္တံ မနသိကရောတော ဟူသည်ကား၊ တာသိံ ရူပေ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ ဒိဋ္ဌမတ္တေ ဝေ၊ မြင်ကာမျှ၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌတ္ဝာ၊ မတည်မူ၍၊ သုဘနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏ဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုဘာကာရေ ဟာဏာ ဝေ သေန၊ တင့်တယ်၏ဟူသော အခြင်းအရာကိုယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတော။ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သမုဋ္ဌာ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် လည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သာရေ ဘိတ္ကော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသောသူသည် ဝေဒေတိ၊ ခံစားနှစ်သက်၏၊ တံ ရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ရတ္တောဂိန္ဓော ဝ ဖိ ဏော၊ တပ်မက်မောသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုဘဝတိ၊ အစဉ်ခံစားရ၏၊

၆ ၃ ၃ ၃

သန္ဓံသုတ္တာဒျိသို့အစရှိသောဂါထာတို့၌လည်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဃတ္ဘာတိ၊ဃတ္ဘာဟု သည်ကား၊ဃာယိတ္ဘာ၊နမ်း၍၊ ဂေါတ္ဘာတိ၊ ဂေါတ္ဘာဟု သည်ကား၊သာယိတ္ဘာ၊လျက်၍၊ ဇုဿာတိ၊ ဇုဿာဟု သည်ကား၊ဇုသိတ္ဘာ၊ထိ၍၊ မဇ္ဇုတ္ဘာတိ၊မဇ္ဇုတ္ဘာဟု သည်ကား၊ မဇ္ဇာရမ္ဘဏ်၊မဇ္ဇာရုံကို၊ဝိဇာနိတ္ဘာ၊သိ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဆန္ဒါရုဂေါစရေ၊ခြောက်ပါးသောနွါရ ခြောက်ပါးသောအာရုံ၌၊ သာရဇ္ဇန္တိ သ၊ တပ်သောသူ၏၊ ဝိဘဋ်၊ဝန့်ကင်းခြင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နသောရဇ္ဇတိ ရူပေ သူတိအာဒိ၊ နသောရဇ္ဇတိ ရူပေသုဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊အာဟ ဟိန္ဒ ကောပ်မူ၏၊ နဲသောရဇ္ဇတိ ရူပေသု ရူပ်ဒိသ္ဝါ ပဒိုသတော ဟု သည်ကား၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ ရူပ်၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္ဝါ၊ ဖြင့်၍၊ အပါယာ၊ တံ၊ အပါယ်သို့လား စေတတ်သော၊ ရူပါရုမ္ဘဏ်၊ ရူပါရုံကို၊ စက္ခုန္ဒြိရိကေန၊ စက္ခုန္ဒြေ၌ရှိဖြစ်သော၊ ဝိညာဏသန္တာနေန၊ ဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ စတုသမ္ဘဇညဝသေန၊ လေးပါးသော သမ္ဘဇဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ဘဝ နကာရိတာယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ ပဒိုသတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ရူပါရုမ္ဘဏောဒု၊ ရူပါရုံတို့၌၊နာရဇ္ဇတိ၊မတပ်၊ဈာဂ်၊ တပ်ခြင်းကို၊ နဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ ရူပါရုမ္ဘဏမ္ပိ၊ရူပါရုံ၌။ သမုဒယသဒိတော၊ဖြစ်ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနန္တော၊အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ငြီးငွေ့၏၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုရူပါရုံ၌၊တံဥပ္ပန္နဝေဒနဉ္စ၊ထိုဖြစ်သောဝေဒနာကိုလည်း၊ဝိရတ္တစိတ္တော၊တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ တထာဘူတောပ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊တဗ္ဗနဲ့ရှောသတိဠ္ဠတိဘိ၊ တဗ္ဗနဲ့ ရှောသတိ ဠ္ဠတိဟု သည်ကား၊တံရူပါရုမ္ဘဏံ၊ထိုရူပါရုံကို၊သမ္ဘဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ဝိရတ္တစိတ္တတာယ၊တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အရှောသာယ၊မျိုချ၍နတိဠ္ဠတိ၊မတည်း၊ဝေ၊ဤကိုယ်သည်။ မမ၊ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ဧသော၊ ဤကိုယ်သည်၊အတ်၊ငါသည်၊အသို့ဖြစ်၏၊ ဧသော၊ဤကိုယ်သည်၊မေ၊ငါ၏၊အတ္တာ၊ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာဘိနိဝိသတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊

ယထသပသဿတောရုပန္တိ၊ယထသသပသဿတောရုပ်ဟူသည်ကား၊အသ
ယောဂိနော၊ထိုယောဂိဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ တဏှာ၊ထိုရုပါရုံ၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေယော၊
အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော တရားတို့သည်။ နပဝတ္တန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ဝေါတထာ၊ထိုအတူ၊အနိစ္စာဒိတော၊အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊
ရုပ်၊ရုပါရုံကို၊ပသဿန္တိ သ၊ရှုသောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊သေဝတောစာဝိဝေဒနန္တိ
သေဝတောစာဝိဝေဒနံဟူသည်ကား။ တံ၊ထိုရုပါရုံကို၊အာရဗ္ဘ၊အာရုံပြု
၍၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မေစ၊
ထိုဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သောတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါစရေသေဝနာယ၊
အာရုံပြု၍ ဖိုဝဲသောအားဖြင့်၊ သေဝတောစာဝိ၊ ဖိုဝဲသောသူအား၊လည်း၊
ဒိယျတိတိ၊ဒိယျတိဟူသည်ကား၊သဗ္ဗံ။အလုံးရုံသော၊ ကိလေသဝဋ္ဋံ၊ကိ
လေသဝဋ္ဋကို၊ပရိကွယ်ပရိယာဒါန်၊ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊နောပ
စိယျတိတိ၊နောပစိယျတိဟူသည်ကား၊ နဥပစိယျတိ၊မဆည်းဘူး၊ အာစ
ယံ၊ပွါးခြင်းသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မရောက်၊ဧဝံသောစရတိသတောတိ၊ ဧဝံသောစ
ရတိသတောပိဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ကိလေသါပနယနပဋိပတ္တိယာ၊ကိလေ
သာကိုပယ်ဖျက်တတ်သောအကျင့်ဖြင့်။သတောသမ္ပဇာနော၊သတိပညာ
အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊စရတိဝိဟရတိ၊နေ၏၊ဧဝံအပ
စိနတောဒုက္ခန္တိ၊ဧဝံအပစိနတောဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ဝုတ္တနယေန။ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အပစယဂါမိနိယာ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
မဂ္ဂပညာယား၊မဂ်ပညာဖြင့်၊သကလံ၊အလုံးရုံသော၊ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲကို။
အပစိနန္တိ သ၊ ဖျက်ဆီးသော ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ သန္တိကေနိဗ္ဗာန ဝုစ္စတိတိ၊
သန္တိကေနိဗ္ဗာနဝုစ္စတိဟူသည်ကား၊သဉ္ဇာပါဒိသေသအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန
ဓာတုသင်္ခေပေ၊ သဉ္ဇာပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်
၏အနိုးဌိသာလျှင်၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား။ အာသဝိတာယ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရ ဘည်းဟူသော
အကြောင်းတရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္ဓိကတ္တာ၊
မျက်မှောက်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။နသောဇ္ဇတိသဒ္ဓေသုပိအာဒီ
သု၊နသောရဇ္ဇတိသဒ္ဓေသုပိအစရှိသောပါဠိတို့၌ဖွဲ့လည်း။ ဟုမိနာနယေန၊ဤ
နည်းဖြင့်၊အာဇ္ဇော၊အနုက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝံ၊ဤသို့၊ ထေရော၊
မာလုက္ကျမထေရ်သည်၊ ဟုမာဟိဂါထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ဖြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒသား၊အာဇ်း၊အမကို၊ အတ္ထနာ၊ဖိမိသည်။ ဥပဓာရိတ
ဘာဝံ၊ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ပဝေဒေတွာ၊ပြောကြား၍။အာသနာ၊

နေရာမှာ ဥဇ္ဇာယ ၊ ထ၍ ။ သဏ္ဌာရံ ။ ဖြတ်စွာဘုရားကို ၊ ဝန္ဒိတ္တွာ ၊ ရှိခိုး၍ ၊ ဂတောဿ သားသည်ရှိသော် ၊ နစိရသော ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင် ၊ ဝိပဿနံ ၊ ဝိပဿနာ ကို ၊ ဝဿတ္တွာ ၊ ပွါး၍ ၊ အမုဟာ ဘိက္ခူ ၊ အရဟာ ဘိက္ခုဖိုလ်သို့ ၊ ပါပုဏိ ၊ ရောက်၏ ။ ဣတိ ဤသို့ ၊ ဒဠ္ဍီ ၊ မှတ်အပ်၏ ။ ၊ မာလုက္ကပုတ္တဿ ထေရဂါထာ ဝ ဏ္ဏနာ ၊ မာလုက္ကပုတ္တမထေရ၏ ဂါထာတော် အဘွင့်သည် ၊ နိဒ္ဒိတာ ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ ။ ၊

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၄-သေလထေရဂါထာ

ပရိဝုဏ္ဏကာ ၊ ယာတိ အာဒိဂ၊ ။ ပရိဝုဏ္ဏကာ ယော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည် ၊ အာယသ္မတော ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော ၊ သေလထေရဿ ၊ သေလမထေရ၏ ၊ ဂါထာ ၊ ဂါထာတို့တည်း ။ ကိရ ၊ ချဲ့၍ ပြဦးအံ့ အမယ် ။ ဤသေလမထေရ်သည် ၊ ပဒုမုတ္တရဿ ။ ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော ၊ ဘဂဝတော ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ။ ကာလေ ၊ လက်ထက်တော်၌ ၊ ကုလဝေယော ။ အမျိုးအိမ်၌ ။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိညုတံ ။ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့ ။ ပတ္တော ။ ရောက်သည်ရှိသော် ။ ဃာပါမောဇ္ဇော ၊ ဂိုဏ်းတို့၏ အကြီးအမှူးသည် ။ ဟုတ္တွာ ၊ ဖြစ်၍ ။ တိဏိပုရိသသတာနိ ၊ သုံးရာသောယောဂျားတို့ကို ၊ သမာဒေ ၊ ပတ္တွာ ။ ဆောက်တည်စေ၍ ။ တေဟိ ၊ ထိုသုံးရာသောယောဂျားတို့နှင့် ၊ သဒ္ဓိံ ။ တာဂတ ။ သတ္ထု ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ။ ဂန္ဓကုဋိံ ၊ ဂန္ဓကုဋိကို ။ ဂတ ရေတ္တွာ ။ ဆောက်လုပ်စေ၍ ။ ဂ ။ တပရိယောသိတာယ ၊ ဆောက်၍ပြီးသည်ရှိသော် ၊ သဘိက္ခု ၊ သံဃ ၊ မဟာနိုး သံဃာနှင့်တကွ ဖြစ်သော ၊ ဘဂဝတော ဖြတ်စွာဘုရား အား ၊ မဟာဒါနံ ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို ၊ ပဝတ္တေတ္တွာ ၊ ဖြစ်စေ၍ ။ သတ္ထာရံ စ ။ ဖြတ်စွာဘုရားကို လည်း ကောင်း ။ ဘိက္ခုသံဃံ ။ ရဟန်းတို့ကို လည်း ကောင်း ။ တိစီဝရေန ၊ သုံးထည်သော သင်္ဃာဋိနှင့် ။ အာစ္ဆာဒေသိ ၊ လွှမ်းမိုးသော ၊ ထိုသေလမထေရ် အလောင်းသည် ၊ တေနဝုညကမ္မေန ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် ၊ ဂေါ ဗုဒ္ဓန္တရံ ။ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တရုသောအကြား ကာလပတ်လုံး ။ ဒေဝလောကေ ၊ ဝေ ၊ နတ်ပြည်၌သာလျှင် ၊ ဝသိတ္တွာ ၊ နေ၍ ။ ဟ ၊ တော ၊ ထိုနတ်ပြည်မှ ၊ စုတော ၊ စုတေသည်ဖြစ်၍ ။ ဒေဝမနုဿေသု ၊ နတ်ပြည်လူ ၊ ပြည်တို့၌ ၊ သံသရဏ္ဌာ ၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော် ။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ။ ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော အခါ၌ ။ အဂ္ဂိတ္တရာ ပေသု ၊ အဂ္ဂိတ္တရာပတို့၌ ။ အာ ၊ ပ ၊ ကောနာ ၊ ။ အာ ၊ ပ ၊ ဏာ ၊ အမည်ရှိသော ။ ဗြာဟ္မဏကုလေ ။ ဗုဒ္ဓေါ ၊ ရှာ၌ ။ ဗြာဟ္မဏကုလေ ။ ဗုဒ္ဓေါ ၊ မျိုး၌ ။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ ။

ဖြစ်၍၊သေလောတိ၊သေလဟူ၍၊လဒ္ဓနာမော၊ ရဟန်းသောအမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုသေလပုဏ္ဏား၊သည်၊ ဝယပုတ္တော၊အရှယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တိသုဝေဒေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာသိပ္ပေသုစ၊ ပုဏ္ဏား၏၏အတတ်တို့၌လည်း၊ နိပုဏတို့၊ပြီးဆုံးခြင်း သို့၊ဂတ်သွား၊ရောက်၍၊ တိဏ်မာဏဝသတာနိ၊ သုံးရာကုန်သောလူ.လင်တို့ ကို၊မန္တေ၊ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေတ္တော၊ချပို့.လျက်၊ အာပဏော၊ အာပဏာအ မည်ရှိသောပုဏ္ဏား၌ခု၌၊ ပဒိုဝသတိ၊နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌ လည်း၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သာဝတ္ထိတော၊သာဝတ္ထိပြည်မှ၊နိက္ခ ဓိတ္တာ၊တွက်တော်မူ၍၊ အနုတေဇ္ဇသဟိတိကွဲ့သတေဟိ၊ အခွဲနှင့်တကွ သုံးရာကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊တကွ၊အဂ်ိတ္တရာပေသု၊ အဂ်ိတ္တရာပ တို့၌၊စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သေလသ၊သေလပုဏ္ဏား၏၊ အန္တေဝါသိကာနဉ္စ၊ အတူနေတပည့်တို့၏ လည်း၊ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ်၏ရင့်ကျက်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍၊အညတ ရတ္ထိ၊ အမှတ်မရှိတခုရသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေ တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌၊ ကေနိယော၊ကေနိယ အမည်ရှိသော၊ဇဋိလော၊ရသေ့သည်၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အာဂမနံ၊ ကြွသောတော်မူခြင်းကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေတော်မူရာတောသို့၊ ဂတ်သွား၊သ၍၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိं၊တကွ၊သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊သွားတနာယ၊နက်ဖြန်ဆွမ်းအလိုငှါ၊နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ် ၍၊သကေအာသမေ၊မိမိသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ပဟုတံ၊များစွာသော၊ခါဒနီယံ ဝါ၊ခဲဘွယ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဘောဇနီယံဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ပဒိုယာဒေဘိ၊စိရင်၏၊တတ္ထိ သမယော၊ ထိုအခါ၌၊သေလော၊သေလအမည် ရှိ၊သော၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊တိဟိမာဏဝကသတေဟိ၊သုံးရာ၊သော လုလင်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိं၊ တကွ၊ ဇယ်ဝိဟာရံ၊ အညောင်းအညာပြေအောင် လမ်းခြောက်ခြင်းကို၊ အနုဝိစရန္တော၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်သည်ရှိ သော်၊ကေနိယ၊ကေနိယ၏၊အာသမံ၊ကျောင်းသင်ခမ်းသို့၊ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကဋ္ဌဟာလနူဒ္ဒါန သံဃါဒနာဒိနာ၊ ထင်းခွဲခြင်းမီးဖိုးစိုင်ခြင်းအစရှိ သည်ဖြင့်၊ဒါနူပကာရဏံ၊ ဒါန၏အကူအညီကို၊သဒ္ဓေန၊စိရင်ကုန် သော၊ဇဋိလော၊ရသေ့တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍၊ ကေနိယ၊ ကေနိယ၊ကပ်နှင်ခေါ၊ အသ္မိနည်း၊မဟာယညော၊ကြီးသောယဇ်သည်။ပစ္စုပ္ပန္နတော၊ရှေးရှုတည် သလော၊ဒုတိအာဒီ၊ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ပုဏ္ဏိတ္တာ၊မေး၍၊တေန၊ထိုကေနိ

ယသည်းဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊မယာ၊ငါသည်၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်ဆွမ်းအလို၌၊နိမန္တဏ်တော်၊ပင့် ဖိတ်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဗုဒ္ဓေါတိဝစနံ၊ဘုရား ဟူသောစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဟာဠော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ဥဒဂ္ဂေါ၊တက် ကြွသည်ဖြစ်၍၊သောမနဿဇာတော၊.ဝမ်းမြောက်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊တာဝဒေဝ၊ထိုခရေဖွဲ့ပင်လျှင်၊ မာဏဝေဟိ၊လူ.လင်တို့နှင့်၊သမ္ဗီ၊တ ကွ၊သဏ္ဌာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ကတာပဋိသန္ထာ ရော၊ ပြုအပ်သောစကားနှင့်အ စပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ကာယော၊ကိုယ်တော်၌၊ဗ.တ္တိ သမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးကုန်သောယောက်ျား၊မြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဣမေ ဟိလက္ခဏေဟိ၊ဤလက္ခဏာတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ရာဇာဝါစက္ကဝတ္တိ စကြာမင်းသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊လောကေ၊လော ကတွင်၊ဝိဝဋ္ဋဆဒေါ၊ဝဋ်ကင်းပြတ်သော၊ဗုဒ္ဓေါဝါ၊ဘုရားသည်လည်း၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂယံပန၊ ဤသူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြု၏၊ဗုဒ္ဓေါဝါ၊ ဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း၊နော၊ဝါ၊ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ဣတိ ဤသို့၊နဇာနာမိ၊မသိ၊တော်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊သုတံ၊ခေါ်ပန၊ကြားဘူးသည် သာသျှင်တည်း၊ဘဂဝန္တော၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန် သော၊အာရဟန္တော၊လူနတ်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊ ယေတေသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အဋ္ဌေ၊ ဤကုန်၏၊ တေ၊ထိုဘုရားတို့သည်၊သကေဝဏ္ဏေ၊ မိမိ၏ကျေးဇူးကို၊ဘည့်မာနေ၊ဆို သည်ရှိသော်၊အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပါဝုကရောန္တိ၊ ထင်ရှားပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ အာသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားမဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့ ကြံ၍၊သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေဟိ၊ဘုရားဂုဏ် ကျေးဇူး တော်တို့ဖြင့်၊ အာဘိဏ္ဍ ဝိယမာနော၊ ခြိုးမှမ်းအပ်သည်ရှိသော်၊ အဝေသာရဇ္ဇပဋိဘာယ၊ ဝေသာရဇ္ဇသို့မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုနုယောဂကျွေမတ္တာ၊ ယောဂမကုန် သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သာ ရဇ္ဇတိ၊ ရှိ.ရှား၏၊ မကိုဘာဝံ၊ မျက်နှာမသာသည် အဖြစ်သို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ သမဏံ၊ဂေါတမံ၊ ရဟန်း၊ဂေါတမကို၊သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်၌၊သာရပ္ပါဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ဂါထာတို့ ဖြင့်၊အာဘိတ္ထဝေယျံ၊ခြိုးမှမ်းရမူကား၊ယံနူန၊ ကောင်းလေစု၊ဣတိ၊ဝေါပန၊ဤ

သို့ကား၊စိန္တေတ္တာ၊ကြီ၍၊ ၊သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ပရိ ဝုဏ္ဏကာယော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊သော ယောဂျား၊မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ဖြင့်မယုတ်သောအဂါ၊ကြီး၊ယို့တို့နှင့်ပြည့်စုံ၊သောကိုယ်တော်ရှိ သည်၊အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ ၊သုရစိ၊ကောင်း၊သော ကိုယ်တော်အရောင် ရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊သုဇာတော၊ လုံ၊ရပ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံ၊သော ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ ၊စာရုဒဿ နော၊ဖြင်ကုန်သော သူတို့၏မျှော်မှန်ခြင်း၊ကို၊ဖြစ်စေတတ်သောတင့်တယ် သောကိုယ်ရှိသည်၊အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊သုဝဏ္ဏ၊ဝဏ္ဏော၊ရွှေ၊စင်သိဂီနုံ၊ကဲ့ ကဲ့သို့အသင်း ရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊လ ရောင်ရုက္ခသို့ဖြူစင်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြိုး၊ပြိုး၊ပြက်ထွက်သောကောင်း စွာဖြူစင်သောစွယ်တော် လည်း၊ရှိ၊တော်မူသည်၊ အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ဝိရိ ယ၀ါ၊ လော်ပါ၊ အပြား၊ရှိသောသမ္ဘပ္ပဝေါနှ်၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ဖြင့် အလွန် ကဲ့ ⊜နှင့်ယှဉ်သော၊လုံ့လ၊လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ၊ဟ၀ိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုဇာတသော၊ ကောင်းစွာ၊ဖြစ်သော၊ နခ၊သား၊ ယောဂျား၊မြတ်ဖြစ်သော၊စကြာ၊မင်း၊အား၊ ယေ၀ိဗျဥ္ဇနာ။ အကြင်သုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊သော ယောဂျား၊မြတ် တို့၏လက္ခဏာ တော်ကြီး၊ရှစ်ဆယ်သော၊လက္ခဏာတော် ယေ၀်တို့သည်၊ဟ၀ဉ္စိ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊သဗ္ဗေ၊အကြင်းမရှိကုန်သော၊တေမဟာ၀ုဏိသ၊လက္ခဏာ၊ထိုသုံးဆဲ့နှစ် ပါး၊သော ယောဂျား၊မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သော၊လက္ခ ဏာတော်ယေ၀်တို့သည်၊ဟ၀ေ၊ အ၁ရင်ဘုရား၏၊ ကာယ၀ိ၁်၊ကိုယ်တော်၌ သ၁ဏ္ဍိ၊ရှိ၊ကုန်၏၊ ၊ဘ၀ေ၀ါ။ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပဿန္နနေတ္တော၊ငါ၊ပါ၊ သောအဆင်း၊ရှိ၊သော စက္ခုပသာဒစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ကြောင့်ကြည် ညိုဘွယ်သောမျက်စိ၊လည်း၊ရှိ၊တော်မူ၏၊သုမုခေ၊၊လ၊ပြည့်ဝန်း၊နှင့်တူသော ကောင်းသော မျက်နှာတော် လည်း၊ရှိတော်မူ၏၊ ပြဟဋ္ဌဥ၊လုံ့ရပ်တော်၏ ပြည့်စုံသဖြင့်ဖြတ်သော ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း၊ရှိတော်မူ၏၊ ပတာ၀ပ၀ါ၊ နေမင်း၏ အရောင်ရှိတော်မူ၏၊ သမဏာ သံ၀ဿ၊ရဟန်း အ၀ေါ၀ိ၏၊မ၁ဏ္ဍ၊အ၁လ၀ယ်၌၊ အာ၁ဒ်ဖွယ်၀ေ၀ါ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ဝိ၁ရောစသည်၊အ၀ိ ဇ္ဇာဟူသောအရိက်ကိုဖျောက်၍ဥာဏ်ဟူသောအလင်းကိုပြုတော်မူသည် ဖြစ်၍ထွန်းတောက်ပတော်မူ၏၊ ၊ဘိက္ခု၊ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းတို့၏၊ကလျာ ဏဒဿနေ၊ ငါ၊ပါ၊သော မြတ်သော အပြင်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောကောင်း သောကိုယ်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ကပ္ပဋ္ဌသန္ဌိ၊ဘတ္တ၊စော၊ ရွှေ၊အဆင်းနှင့်တူ သောအ၁ရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊အ၁ရေ၊လည်း၊ရှိတော်မူ၏၊ ဇ၀ံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ

ပြုံးသောနည်းဖြင့်၊ ဥတ္တရဝဏ္ဏီးနှာ၊ ဖြတ်သော အသင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ သမဏာဘာဝေန၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိုယ်သောတာ တိ၊ အဘယ်မှာမတာင့်တယ်ဘဲရှိတုန်အံ့နည်း၊ ၊တော၊ အရှင်ဘုရားအား စကြာဝဠာ။စကြာရတနာကိုလည်စေတာဘ်သောလေးပါးသောအုံ့ဘွယ်သရဲ သောသားတာရှိသော်၊ ရထေသဘော၊ ရထားစီးသောသူတို့တွင်အာဇာ နည်ဥသဘာဝုရိသအားဖြင့်ဖြတ်သောရထားစီးလည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ စာတုရန္တာ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသောမြေကိုဗိုုု

၆ ၃ ၃ ၃

သည်၏အဖြစ်အစရှိသော သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောဂျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ တမ္ဘနခတုဂ်နခတာဒိ အသိဘိအနုဗျဉ္ဇနသင်္ခါတာစုနှိုးသောခြေသည်းလက်သည်းမြင့်သောခြေသည်းလက်သည်းအစရှိသောရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်လေးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ရှုဝဂုဏာ၊အာဇာနေးတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ အနုဝေသသာ၊အကြွင်းမရှိကုန်သော၊တော၊တိုယောဂျားမြတ်၏လက္ခဏာတို့သည်တဝ။အရှင်ဘုရား၏၊ ကာယဆွဲ၊ ကိုယ်တော်၌၊သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝစနသေသော၊စကားကြွင်းကို၊ယောဇေတဇ္ဇာ၊ထည့်၍ယှဉ်အပ်၏၊ မဟာဝုဏ္ဏသလက္ခဏာတိ၊မဟာဝုဏ္ဏသလက္ခဏာဟူသည်ကား။ ဝုဇ္ဇေ၊ရှေး၌၊ဝုဏ္ဏဗျဉ္ဇနာနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာတော်တို့ကိုသာလျှင်၊ဝစနန္တိ ခေန၊သဒ္ဒါအထူးဖြင့်၊ နိဂမေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဆုဒါနိ၊ ယသုအာခါ၌၊ တောသုလက္ခဏာသု၊ ထိုလက္ခဏာတို့၌၊ အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊အဘိရုစိတေဟိ၊နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊လက္ခဏာတို၊ လက္ခဏာတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ပသန္နနေတ္တောတိ၊ ပသန္နနေတ္တောဟူ၍၊အာ၊ဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိ၊ထင်စွာပြခြင်းအံ့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဝဏ္ဏပသာဒသမ္ပတ္တိ ယာ၊ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပသာဒ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ပသန္နနေတ္တော၊ကြည်ညိုတွယ်သောမျက်စိရှိတော်မူ၏၊ ပရိပုဏ္ဏစန္ဒမဏ္ဍလသဒိသမုခတာယ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့် တူသောမျက်နှာတော် ရှိသည်၏ အကြောင်း၊သုမုခေါ်ကောင်းသောမျက်နှာတော်လည်းရှိတော်မူ၏၊ အာရောဟပရိဏာဟသမ္ပတ္တိယာ၊ သုံးရပ်သဏ္ဌာန်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမည်တော်မူ၏၊ဗြဟ္မာ့ဇရုဂတ္တတာယ၊မြတ်သော ဗြောင့်သောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥဇု၊ ဗြောင့်မတ်သောကိုယ်ရှိတော်မူ၏၊ ဇုတိမန္တတာယ၊အရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပတာပဝါ၊ပတာပဝမည်တော်မူ၏ ဆုဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊တမေဝပတာပဝန္တန်၊ထိုအရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ အာဒိစ္စုပမာယ၊ နေ၏ဥပမာဖြင့်၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြလိုသည်ဖြစ်၍၊မဇ္ဈေသမဏာသံဃသသာတိအာဒိ။ မဇ္ဈေသမဏာသံဃသ၌ သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဗ္ဗ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊အာဒိ၊ဗ္ဗောဝ၊ဝိ၊ရောစတိတိ၊ အာဒိ၊ဗ္ဗောဝ ဝိ၊ရောစသိ ဟူသည်ကား၊အာဒိ၊ဗ္ဗော၊နေမင်းသည်။ဥဂ္ဂဆန္တော၊တက်သည်ရှိသော်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ တမဂဝံ၊အဓိကအပေါင်းကို၊ဝိဓမေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ အာလောကံ၊

အလင်းကို၊ကရောနှောပြုလျက်၊ဝိရောစတိယထား၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဖေါ်ဤအတူ၊ တွေ့ဖို့၊ အရှင်ဘုရားသည်ထည်း၊ အနှောစေ၀၊ အတွင်းခွဲ လည်းကောင်း၊ဗဟိ၀၊အပခွဲလည်းကောင်း၊သမ္ပဲ့၊အလုံးရုံသော၊အ၀ိဇ္ဇာတ ဓံ၊အ၀ိဇ္ဇားတည်းဟူသောအရိုက်ဖြောင့်ကို၊ဝိခံသေတွား၊ပယ်ဖျောက်တော် မူ၍၊ဥာဏာလောကံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အလင်းကို။ ကရောနှောပြု တော်မူလျက်၊ဝိရောစသို၊တင့်တယ်ထွန်းတောက်ပတော်မူ၏၊ဒဿနိယ ရူပတာယ၊ရှုချင်ဖွယ်သောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂိဂတာ နံ၊ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဒဿနသမ္ပတ္တိနံ၊ အမြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့ အား၊အာ၀ဟနေတာ၊ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ကလျာဏော၊ကောင်း ကုန်သော၊ပဋ္ဌာ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဒဿနေ၊ အမြင်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂ တတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ကလျာဏဒဿနေ၊ က လျာဏဒဿနမည်၏၊ ဥတ္တမ၀ဏ္ဏီ၊နှာတ်၊ ဥတ္တမ၀ဏ္ဏီနှာဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမ၀ဏ္ဏသမ္ပန္နသ၊ ဖြတ်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ စက္ခု၀တ္ထိတို၊ စက္ခု၀တ္ထိဟူသည်ကား၊စက္ခုရုတနှုံ၊ စကြာရုတနှာကို၊ ၀ဏ္ဏေတို၊လည်စေ တတ်၏၊စတ္ဘိ၊လေးပါးကုန်သော၊သမ္ပတ္တိစက္ကေတို၊သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်၊ ၀ဏ္ဏေတို၊လည်စေတတ်၏၊တေဟိစ၊ ထိုလေးပါးသောသမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့် လည်း၊ပရေ၊တပါးကုန်သေ သူတို့ကို၊၀ဏ္ဏေတို၊လည်းစတတ်၏၊တေ၀ိ ထိုမင်းခွဲ၊ပရေတိတာ ၁ ၊ သူ၁ပါး၊အစိ၊အ၀ပ္ပါ၊အသို့ ၄ ၊ဒုရိယာ၊ပထ၊ကျော် နံ၊ဒုရိယာ၊ပထ၊စက်တို့၏၊ ၀ဏ္ဏော၊ လည်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဒုတိ၊ထို ကြောင့်၊ စက္ခု၀တ္ထိ၊ စက္ခု၀တ္ထိမည်၏၊ အထ၀ါ၊တနည်းလည်း၊ ၀ေ၀ိ ထိုမင်းခွဲ၊စတ္ဘိ၊ လေးပါးကုန်သော၊အ၀ဏ္ဏ၊ရိယ၊ဝမ္မေတိစ၊ ခုံ၁ဘွယ်သော ဝဏ်း၊တို့နှင့်လည်းကောင်း၊သင်္ဘာ၀ဏ္ဏ၊ဟိစ၊ သင်္ဘာ၀ဏ္ဏ၊တို့နှင့်လည်း ကောင်း၊သမ္ပန္နာ၀မေန၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပရေ၊ကို၊တပါးသောသူသို့သည်၊ အနုဘိဘ၀နိယ၊ သ၊ လွှမ်းမိုးမနိုင်စေတတ်နိုင်သော၊အာ၀ဏ်စက္ခု၊ သ၊ အာ ၀ဏ်စက်၏၊၀ဏ္ဏော၊လည်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဒုတိ ၊ ထိုကြောင့်၊သော၊ ထိုမင်းသည်၊စက္ခု၀တ္ထိ၊စက္ခု၀တ္ထိမည်၏၊ရေ၊ထေ၊သ၊ဘော၊တိ၊ ရေ၊ထေ၊သ၊ဘော ဟူသည်ကား၊ရေ၊ထိ၊ကေ၊သု၊ ရုထား၊စိုး၊သော၊သူတို့တွင်၊အာ၀ေ၊နိယ၊ဥ၊သ၊ဘ ပုရိ၊သော၊အာ၀ေ၊နည်ဥ၊သ၊ဘ၊ပုရိ၊သဖြစ်သော၊ မဟာ၊ရုထော၊ ဖြတ်သော ရုထား၊စိုး၊ဖြစ်သော၊ ဒုတိ၊အယ်၊ဤသည်ကား၊အ၊ဏ္ဍော၊ အနက်တည်း၊စာ တုရန်္ဂေါ၊တိ၊ စာတုရန်္ဂေါ၊ဟူသည်ကား၊ စတုသမုဒ္ဒ၊ဏ္ဍ၊ယ၊ လေးစင်း သော၊သမုဒ္ဒရာ၊အာ၊ဆုံ၊ရှိ၊သ ၊ ပထ၊ဝိယာ၊ဖြင့်၊ ဒုသ၊ရော၊အ၊ စိုး၊ရ၊တော၊

မှုထသော၊ ဝိဇိတာဝိတိ။ ဝိဇိတာဝိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဇိတဝိဇယော၊ ဖြေ
အပြင်ဌာ၌ရှိသောရုန်အပေါင်းတို့ကိုအောင်ပွမ်းနိုင်ထသော၊ဇမ္ဗုမဏ္ဍာသာ
တိ။ဇမ္ဗုမဏ္ဍာသံဟူသည်ကား၊ ဇမ္ဗုဒီပသာ၊ ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်းကို၊ဟာ၊အထူး
ကိုဆိုဦးအုံ့၊ပါကဋေန၊ ထင်ရှားသဖြင့်၊ ဣသာရိယာနိ၊အစိုးရခြင်းတို့ကို၊
ဒသေယ္ယော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ဟု။ ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ စက္ကဝတ္တိ
ပန္နဲ၊စကြာမင်းသည်ကား၊ပရိတ္တဒီပါနံ ဝိ၊ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ စတုန္နဉ္စ မဟာဒီပါနံ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဣသာရောပ၊အစိုးရသည်သာသျှင်တည်း။ ခတ္တိယာဘိ၊ ခတ္တိယာဟူသည်
ကား၊ဇာတိခတ္တိယာ၊ဇာတိအားဖြင့် မင်းမျိုးဌာ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဂါတိ။
ဘောဂါဟူသည်ကား၊ဘောဂိယာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံစားကုန်သော၊
ဗျာဇာနော်တိ၊ရာဇာနော်ဟူသည်ကား၊ယောကေစိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ရွှေ့
မင်း အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော၊ အနုယန္တာတိ။ အနုယန္တာဟူ
သည်ကား၊ အနုဂါမိနော၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊သေဝကာ၊ မင်းခစား
ယောကျ်ားတို့သည်။ရာဇာဓိရာဇာတိ၊ရာဇာဓိရာဇာဟူသည်ကား။ရေဒုန်၊
မင်းတို့ ၏၊ပူဇနိယော၊အပူဇော်ကိုခံထိုက်သော၊ အဓိရာဇာ၊လွန်သောမင်း
သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝဠာဘုရင်မင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။မနုဇိန္ဒောတိ၊ မနုဇိန္ဒောဟူသည်
ကား၊မနုဿဓိပတိ။ လူတို့၏အကြီးအကဲတည်း။ မနုဿာနံ၊လူတို့ကို၊
ပရမိဿရော။ အလွန်အစိုးရသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊သေလေန၊ သေလဝုဏ္ဏားသည်၊ ဝတ္ထေ၊ နှား
တော်လျှောက် အပ်သည် ရှိသော်၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေတေ၊
အကြင်သူတို့သည်၊အရဟန္တော၊လုနတ်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်ကုန်
သည်၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ။ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သည်၊ ဘဝန္တို့ဖြစ်ကုန်၏
တေ။ထိုသူတို့သည်၊ သကေဝဏ္ဏေ၊ မိမိ၏ရုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဘည့်မာ
နေ၊ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ပါဝုဂဏ္ဍော်၊ထင်ရှား
ပြုကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သေလသ၊ သေလဝုဏ္ဏား၏၊ဣမံမနောရထံ၊ဤနှလုံး
အလိုကို၊ ပူရေန္တော၊ပြည့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊သေလ၊သေလ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ရေစာ၊တရားမင်းသည်၊အသို့ဖြစ်တော်မူပြီ၊ အနုတ္တရော၊အာတ
မရှိ၊သော၊ဓမ္မရာဇာ၊တရားမင်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဓမ္မေန၊ သတိပဋ္ဌာန်
အစရှိသည်တို့ကိုခွဲဝေသောအားဖြင့်ဗောဓိပက္ခိယဟု ဆိုအပ်သောတရား
ဖြင့်၊စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို၊ ဝတ္တေမိ၊လည်စေပြီ၊ ယံစက္ကံ၊အကြင်တရား

တည်းဟူသော အာဘာစက်ကို၊ အပဒိုဝတ္ထိယံ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားစသောသူတို့သည်မတားဖြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ ဣမံဝါထံ၊ဤဝါထာကို။ အာဘ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတြ၊ထိုဝါထာ၌၊အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊သေလ၊သေလ၊ယံ ဓမ်၊အကြင်ဝါကို၊တွံ၊သင်၊ဝဒေ၊သည်၊ ယာစသိ၊ တောင်းပန်၏၊ ရာဇာစတ္တ ဝတ္ထိ၊စကြာမင်းသည်၊ ဘရိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ထိုက်၏၊ဣတိ၊ဤ ဆို၊ဣဒေ၊ဤသို့ကြံရာ၌၊ အပ္ပေါသုဏ္ဏော၊ကြောင့်ကြမဲ့၊ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ အတ်၊ငါသည်၊ရာဇာ၊တရား၊မင်းသည်၊ဒေဝ၊ဖြစ်၏၊ရာဇဏ္ဍော၊မင်းအဖြစ် သည်၊သတိစ၊ရှိသည်ရှိသေသ်လည်း။ အညော၊ တပါ၊သောသူသည်၊ရာ ဇာ၊မင်းသည်၊သမာ၊နာဝိ၊ဖြစ်သေသ်လည်း၊ယောဇနသဟဿံ ဝါ၊ ယူဇနာတ ရာကိုလည်း၊ကောင်း၊အနုသာသတိ၊ဆုံးမနိုင်၏၊ဒွေတိကိုစတ္တာရိပဉ္စယော ဇနသတာနိ ဝါ၊ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ လေးယူဇနာ ငါးယူဇနာတို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ယောဇနသဟဿံ ဝါ၊ ယူဇာတထောင်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာဝတေး၊မင်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဝိ၊ဖြစ်၍လည်း၊ စတုသမုဒ္ဒပရိ ယန္တမတ္တံ ဝါ။လေးစင်းသောသမုဒ္ဒရာအဆုံး၌ကိုလည်း၊ကောင်း၊ အနုသာ သတိယထာ၊ဆုံးမနိုင်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤသို့။ အဟံ၊ငါတရား၊သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတ ဿ၊ယော၊ဝိုင်းခြား၊အပ်သော အရာရှိသည်၊နု၊ မဟုတ်၊ဟိ၊သစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊အနုဇာ၊ရော၊အတုမရှိ၊သော၊အဟံ၊မွေရာဇာ၊ငါတရား၊မင်းသည် ဘဝဂ္ဂတော၊ဘဝဂ်မှ၊အဝိဝိပရိယန္တံ၊ အဝိဝိအဆုံး၌ရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု ၍၊တိ၊ရှိ၏၊ဖိ၊လာ၊ အပရိမေယျ လောကဓာတုယော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ သော၊လောကဓာတ်တို့ကို၊ အနုသာသာမိ၊ဆုံးမ၏၊ ဟိ၊သစ္စံ၊မှန်၏၊ယာဝ တာ၊အကြင်မျှ၊လောက်ကုန်သော၊အာပဒါဒိတောဒါ၊အ၊ခြေမရှိသောသတ္တဝါ စသည်ဖြား၊ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊တောသံ၊ ထိုသူတို့ဃက်၊အ၊ဂ္ဂေါ၊ဖြတ်၏၊ မေ၊ငါ့နှင့်၊ကောစိ၊တစုံ တယောက်သောသူသည်၊သိ၊လေနု ဝါ။ သိလအား၊ဖြင့်လည်း၊ သဒိသော၊ တူသောသူသည်၊နု၊မရှိ၊ပ၊ ဝိမုတ္တိ၊ဉာဏဒဿနေနု ဝါ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အ၊ဖြင် အား၊ဖြင့်လည်း၊ သဒိသော၊ တူသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ သိ၊ယျော၊လွန် သောသူသည်၊ ကုတော၊ အာဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ အနုဇာ၊ရော၊ အတုမရှိသော၊မွေရာဇာ၊ တရား၊မင်း၊ဖြစ်သော၊ သွာဟံ၊သော၊အ၊ဟံ၊ထိုငါ သည်၊အနုဇာ၊ရေ၊နော ဝ၊ အတုမရှိသည်သာ၊လျှင်ဖြစ်သော၊ စတုသတိပဋ္ဌာ နာဒိဝိဘာ၊ဂေ၊ လေး၊ပါ၊သော သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်ကို ခွဲ၊ဝေ၊သော၊အား

ဖြင့်၊ဗောဓိပက္ခိယသင်္ခါတေနှ၊ ဗောဓိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သော၊ ဝေဒနာတ
ရားဖြင့်၊စက္ခုအာဟာရစက်ကို၊ဝင်္ဂေါမိ၊လည်စေ၏၊ ဣဒံ၊ဤတရားကို၊ပ
ဟာထ၊ပယ်စွန့်ကြကုန်လော၊ ဣဒံ၊ဤတရားကို၊ဥပသမ္ပဒ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ဝိ
ဟာရထ၊နေကြကုန်လော။ ဣတိအာဒိအာဏံစက္ခုံ၊ ဤသို့အစရှိသောအာ
ဟာရစက်ကို၊ ဝင်္ဂေါမိ၊လည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤတရား
သည်၊ဒုက္ခ၊ဒုက္ခဖြစ်သော၊အရိယသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ဣတိအာဒိနှ၊
ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိယတ္တိဝေဒနာ၊ ပရိယတ္တိတရားဖြင့်၊ ဝမ္မစက္ကမေဝ၊တ
ရားတည်းဟူသောစက်ကိုသာလျှင်၊ဝင်္ဂေါမိ၊လည်စေ၏၊ စက္ခုအပ္ပဋိဝတ္တိ
ယန္တိ၊စက္ခုအပ္ပဋိဝတ္တိယံ ဟူသည်ကား၊ ယံစက္ခုံ၊အကြင်တရားတည်းဟူ
သောစက်ကို၊ သမဏောနဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိ၊
လောကဋ္ဌ၊ကောနုစိဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊အပ
ဋိဝတ္တိယံ၊မလည်စေနိုင် မဟောဘော်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေါ၊ဤ
သို့၊အဘ္ဘာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ အာဝိကရောတိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူသော၊ ဘဂ
ဝန်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဗိတိသောမနသဇာတောဖြစ်
သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေလော၊သေလပုဏ္ဏား
သည်၊ပုန၊တဖန်၊ ဒဠ္ဍိကရောတိ။ မြဲမြံစွာပြုခြင်းအာကျိုးငှါ၊ ၊သမ္ဘုဏ္ဍေ၊
သစ္စာလေးပါးတရားကိုမတောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော
အနုတ္တရောဝိသေသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်အာတုမရှိသော၊ဝမ္မရတနာ၊တရား
မင်းမြတ်တည်းဟု၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဋိဇာနာသိ၊ဝန်ခံတော်မူ၏၊
ဝမ္မေန။သတိပဋ္ဌာန်စသော ဗောဓိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သောတရားဖြင့်၊စက္ခုံ
ကာမဝိတက် စသော တရားကိုစွန့်စေ၍ ကုသိုလ်တရားသို့ ကပ်၍နေစေ
သောအာဟာရစက်ကို၊ ဝင်္ဂေါမိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ ဝေါတမ။ ဝေါတမ
အာနုယပ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရား၊ဖြတ်၊တို့၊ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဣတိဣဒံဝစ
နံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ဘာသတိ၊ဆိုတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သေလောစ
ဗြာဟ္မဏောသောသအမည်ရှိသောပုဏ္ဏား သည်လည်း၊ဘဂဝန်၊မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊အဝေါစ၊နား၊တော်လျှောက်၏၊ သဏ္ဌာရာနုယောဆရာဘုရား၏
အလိုသို့အစဉ်လိုက်စွမ်းနိုင်သော၊ ဘောတော၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ သာဝ
ကော၊တပည့်သား၊ဖြစ်သော၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ကောနု၊ခေါ၊
အာဘယ်သူနည်း။ တ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ယံဝမ္မစက္ကံ၊အကြင်တရားတည်း
ဟူသောအာဟာရစက်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်ပြီ၊ဣမံဝမ္မစက္ကံ၊ ဤတ
ရားတည်းဟူသောအာဟာရစက်သို့၊ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ အနုဝတ္တေ

သိ၊အတုလိုက်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာနှယ်၊ဂါထာနှစ်ခုအားပါင်းကို၊ အာဟာ၊လျှောက်၏၊တည်း၊ထို ဂါထာတို့၏။ ကောနုသေနာပတိတို့၊ ကောနု သေနာပတိ ဟူသည်ကား၊ ဝမ္မရုညော၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော၊ တောတော၊အာရဉ်ဘုရား၏၊ဝေမွေ့နေ၊ တရားသဖြင့်၊ပဝတ္တိတာသော၊ လည်စေ အာပ်သော၊စက္ကဿ၊စက်ကို၊အနုပဝတ္တနကော၊ တဖန်ထင်၍လည်စေနိုင် သော၊သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးသည်၊ကောနု၊ အဘယ်သူနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေး၏၊တောနုစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ဒက္ခိဏာပဿေ၊ လက်ျာနံပါး၌၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက် တော်ရှိသော၊သာရိပုတ္တော၊သာရိပုတ္တရာသည်၊ သုဝဏ္ဏဝုဠ္ဠေ၊ဝိယ၊ရွှေရုက္ခဿို့သို့၊သိရိယာ၊ အသရေဖြင့်၊ သောဘမာနော၊ တင့်တယ် စေလျက်၊နှိ သိန္နော၊နေသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊တံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို၊ဒေ၊သဏ္ဌော၊ ဖြတော်မူလိုသော၊ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သေလ။ သေလ၊မယာ၊ ငါဘုရား၊သည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော၊ ယံစက္ကံ။ အကြင်တရား တည်း၊ဟူသော အာဏာစက်သည်၊အတ္ထိ၏ရှိ၏၊ အနုတ္တရံ၊အတုမရှိ၊သော၊ တံမဟာစက္ကံ၊ထိုတရား တည်း၊ဟူသော အာဏာစက်ကို။ တထာဂတံ တထာ ဂတော နု၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ဟောကြား၊သော အကြောင်း၊ကြောင့်။ အနုဇာတော၊ အရိယာဇာတ်အား၊ဖြင့်ဖြစ်သော၊သာရိပုတ္တရာ၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊အနု ဝတ္တေတိ။ အတုလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဗျာ ကာသိ၊ ဖြတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော် မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အနုဇာတော တထာဂတန္တိ၊ အနုဇာတော တထာဂထံ ဟူသည်ကား၊တထာဂတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကြောင့်၊ အနုဇာ တော၊ အရိယာ ဇာတ်အား၊ဖြင့် ဖြစ်သော။ တထာဂတေန ဟောတုနာ။ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ဟူသော အကြောင်း၊ကြောင့်၊ အရိယာယ၊ အရိယာဖြစ် သော၊ဇာတ်ယာ၊ ဇာတ်အား၊ဖြင့်၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဣသည် ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ကောနုသေနာပတိဘော၊တော ဘိ။ ကောနုသေနာပတိဘော၊တော၊ဟူ၍၊ သေလေန၊ သေလသည်၊ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သော၊ပဋ္ဌံ၊ပြဿနာကို။ဗျာကရိတ္တွာ၊ဖြေကြား၊တော်မူ၍၊သေ၊လော။ သေလသည်။ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ပဒ္ဓိ၊ဇာနာ၊သိတိ။ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ပဒ္ဓိ၊ဇာနာ၊သိ၊ဟူ၍၊ယံ ဝ စနံ၊ အကြင်စကား၊ကို၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏။ တဿ၊ ထိုစကား၌၊ နိဒ္ဒေသံ။ ယုံမှား၊ကင်း၊ခြင်း၊ကို၊ ကာတု ကာ၊မော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ၊သည်၊ ဒုဒ်၊ဤဘုရား၊အဖြစ်ကို၊ပဒ္ဓိ၊ညာ၊မတ်။ ဝန်ခံ၊ကာမျှသည်၊ နု၊မဟုတ်၊အပ်။

စင်စစ်သင်္ဘာကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာကာရေဏေန၊ ဤသို့သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသောဘုရားတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာဏပေတုံ၊သိစေခြင်းငှါ၊ ၊သေလ၊သေလ၊ အဘိညေယျံ၊
သိအပ်သောသစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဘိညာတံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
သိအပ်ပြီ၊ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ပွါးအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာကို၊ဘာဝိတံ၊ပွါးစေအင်ပြီ၊
ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောသမုဒယသစ္စာတရားကို၊ မေမယာ၊ငါသည်၊
ယာသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပဟီနံ၊ပယ်အပ်ပြီ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ဗြဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရားသည်။အသ္မိ၊ဖြစ်ပြီ။ဣတိဂါထံ၊ဤဂါ
ထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အဘိညေယျန္တိ၊အဘိ
ညေယျံဟူသည်ကား၊စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊သစ္စာနိ၊သစ္စာတို့လည်း
ကောင်း၊စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
လည်းကောင်း။ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနဉ္စ၊သစ္စာတို့နှင့်၊လည်း၊
အရိယသစ္စာနဉ္စ၊အရိယသစ္စာတို့နှင့်လည်း၊ အဘိ၊ညေယျန္တိ၊အဘိညေ
ယျံဟူ၍၊ယဒိဒံယံဆုဒ်ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂဝိတံ၊ ယူအပ်၏၊ဧတံ၊
ဤသို့ယူခြင်းသည်၊ သာမညဂဟဏမေव၊ သာမညနာ၊ဖြင့်ယူခြင်းသာ
လျှင်တည်း၊တတ္ထ၊အရိယသ၊စ္စသု၊ထိုလေးပါ၊သော၊အရိယသစ္စာတို့တွင်
ဟံမဂ္ဂသစ္စံ၊အကြင်မဂ္ဂသစ္စာကို၊ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ပွါးအပ်၏ ယဒ္ဓသမုဒယသစ္စံ
အကြင်သမုဒယသစ္စာကိုလည်း၊ပဟာတဗ္ဗံ၊ပယ်အပ်၏၊တဒုဘယဂဟ
ဏေန၊ထိုနှစ်ပါးစုံကိုယူသဖြင့်၊ တေသံ၊ထိုဧဂွသမုဒယတို့၏၊ဖလဘူတာ
နိ၊အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊နိဗ္ဗာနသစ္စဒုက္ခသစ္စာနိဝိ၊နိဗ္ဗာနသစ္စာဒုက္ခ
သစ္စာတို့ကိုလည်း၊ဟာတုဂဟဏေနေဝ၊အားကြောင်းကိုယူသဖြင့်သာလျှင်၊
ဖလသိဒ္ဓိတော၊အကျိုး၏ပြီးခြင်းကြောင့်၊ဂဟိတာနေဝ၊ယူအပ်ကုန်သည်
သာလျှင်ဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘာနု၊ထိုးကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုအရိယသစ္စာ
တို့၌၊သန္ဓိကာတဗ္ဗံ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်သောနိဗ္ဗာန်သစ္စာကို၊ သန္ဓိက
တံ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ပရိ၊ညေယျံ၊ ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာ
ကို၊ပရိညာတံ၊ဝိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီ၊ဒုက္ခာ၊ဤသို့။ဒုက္ခဒဿိ၊ဤစကားကဲ့လည်း၊
ဝုတ္တမေဝ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ဟေ၊တိ၊ဖြစ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊အဘိ
ညေယျံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားကို၊ အဘိညာတံ၊ထူး
သောဥာဏ်ဖြင့်သိအပ်ပြီ၊ဒုက္ခာ၊ဒုက္ခမိနာစ၊ ဤပါ၊ဠိဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗသင်္ခ
လုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယ။ ဥဒယဗ္ဗယတရားကို။ အဘိညာတသမ္ပုဒ္ဓ
ဘာဝံ၊ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဥဒ္ဒေသဝေသ

နှ၊အကျဉ်းပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပကာသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊တဒေကဒေ သံ၊ထိုဘုရား၏ အဖြစ်တစိတ်တဒေသကို၊နိုဗ္ဗေသဝေသနှ၊ နိုဗ္ဗေသ၏အ စွမ်းအားဖြင့်၊ ဒသေသ္ကော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတဇ္ဇဗ္ဗာဝါတဏ္ဍ အာနိ၊ ဘာဝေတဇ္ဇဗ္ဗာဝါတံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာဝ်နှ် တော်မူ၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ဘာဝေတဇ်ံဘာဝိတံ်ပဟာတဇ်ံ၎ဟိနဏ္ဍ ဇုမိနှ၊ ဘာဝေတဇ်ံဘာဝိတံ်ပဟာတဇ်ံပဟိနံ်ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊အတ္တ နော၊မိမိ၏ဉာဏပဟာနသမ္ပဒါကိတ္တနမုခေန၊ ဉာဏသမ္ပဒါပဟာနသမ္ပ ဒါကိုကြားခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ တံမူလကတ္တာ၊ ထိဉာဏသမ္ပဒါပဟာ နသမ္ပဒါလျှင်အရင့်ဂရိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင့္ဂေါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော၊ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားဂုဏ်းကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိတ္တိတာဝ၊ကြား၊အာဝ် ကုန်သည်သာသျှင်၊ဟာနို၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊တသ္မာဗုဒ္ဓေါသို့ ပြာဟ္မဏာတိ၊တသ္မာဗုဒ္ဓေါသို့ပြာဟ္မဏာဟူ၍၊ အာဟာ၊ဝိနှ်တော်မူ၏၊ ဟိ၊ ချ၍ပြဋိ.အံ့၊အာဘိညေယျ၊အာဘိညာတဂဟဏေနှ၊ အာဘိညေယျ၊အာဘိညာ တကိုယူသဖြင့်၊သင့္ဂေသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနှ်၊ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိတို့ ကို၊ဂဟိတတ္တာ၊ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗလဲ၊အာကျိုးနှင့်တကွ၊ စဝုသမ္ပဒါဝံ၊ သမ္ပာ လေးပါး၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဟေတု သမ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ဒသေသ္ကော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါတဇ်ံ၊သိအပ်သော၊သဇ်ံ၊အသုံးစုံ၊သောတရား၊ကို၊ဗုဒ္ဓါတ္တာ၊သိ၍၊ဗုဒ္ဓေါ ဘုရား၊သည်၊ဗောဓေါ၊ဖြစ်သည်၊အသို့ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ဟု၊ဉာယေ နှ၊အသင့် အား၊ဖြင့်၊ ဟေတုံနှာ၊အ ကြောင်း၊အား၊ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ ဗုဒ္ဓ ဘာဝံ၊ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ဝိဘာဝေတိ၊ထင်စွာပြု၏၊ဝေ၊ဤသို့၊နှုရိယာယေ နှ၊မေ့ချ အား၊ဖြင့်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ပါတုကာရိတ္တာ၊ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊ အတ္တနိ၊မိမိ၌၊ကခ် ၀ိတရေဏ၊ဝိ၊ယုံမှား၊သင်္သယကိုလွန်မြောက်ခြင်း၌လည်း ပြာဟ္မဏံ၊မကောင်းမှုမှအပပြုခြင်းကို၊ဥဿဟတ္ထော၊အား၊ထုတ်လိုသည် ဖြစ်၍၊ ၊ဗုဒ္ဓ၊ဂုဏ်ပင်ဘုရား၊ယေ၊အကျွန်ုပ်၌၊ကခ် ်၊ယုံမှား၊ခြင်း၊လက္ခဏာ ရှိ၊သော၊ဝိစိကိစ္ဆာကို၊ ဝိနုယသု၊ဖြတ်တော်မူတိ၊လော၊ပြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား၊ အဝိမုစ္စသု ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြုလော၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့အား၊ အ ဘိ ဏှသော၊မပြတ်၊ဒဿနံ၊ဖူး၊မြင်ရခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ရခဲသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အဝိမုစ္စသု၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းင့်ပြု၍ဘုရား၌ယုံကြည် ခြင်းကိုဖြစ်စေလော၊လောဘ၊လောဘ၌၊ယေသုံ့ဗုဒ္ဓါနံ၊အကြင်ဘုရား၏ရှင် တို့၏၊ အဘိဏှသော၊ မပြတ်၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပေ

ကေကန္ဒေန။စင်စစ်သမြင့်။ဒုလ္လဘာ၊ရခဲ၏။ပြာဟွာ၊ဝုဏ္ဏား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊အနုဇ္ဇရော၊ အာတုမဂ္ဂိသော၊ သလ္လကတ္တော။ ရာဂဟူသော ရောဂါကို နှုတ်တတ်ပယ်တတ်သော၊ ပြာဟွာဘုရား၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အတိတုလော၊ ချိန်နှင့်တူသောဥာဏ်ဖြင့်နှိုင်းရှည်အာပ်သောအားတူဖြစ်သောဝုဋ္ဌိလ် ကိုလွန်သော၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနော။ ဒေဝပုတ္တစသောမာန်ကို နှိပ်နင်းနှိုင်းထားသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဠိ၊ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊သမ္ဗာဓိတွေ့၊ ကိလေသာမာရ်စသော အလုံးစုံသောရန်သူတို့ကို၊ဝသိကတွေ့၊ဖိပိအာလိုသို့လိုက်စေ၍၊ အကုတောဘယော၊ ဝေဒုံတဆုသောဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊မောဒါမိ၊ သမာဓိသုခဖလသုခနိဗ္ဗာနသုခဖြင့်မွေ့လျော်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ဂါထတ္တယံ၊ ဂါထာသုံးခုအားပေါင်းကို၊ အာဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ။ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိနုယသဟိတာ၊ ဝိနုယသဟုဟူသည်ကား၊ ဝိနုဟိတိန္ဒြ၊ဖြတ်လော၊ကခ်ိန္ဒြ၊ကခ်ံဟူသည်ကား၊ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ယုံမှားခြင်းကို၊ အဓိမုစ္စသဟိ၊ အဓိမုစ္စသု ဟူသည်ကား၊ အဓိမောက္ခကရသော မြတ်သမ္ဘုဒ္ဓေါတိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားဟူ၍၊ သဒ္ဒဟ၊ယုံကြည်လော၊ဒုလ္လဘံဒဿနံဟောတိသမ္ဘုဒ္ဓါနန္တိ၊ ဒုလ္လဘံဒဿနံ၊ဟောတိသမ္ဘုဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ကပ္ပါနံ၊ကမ္ဘာတို့၏၊အသင်္ချယျာ။ အသင်္ချေပတ်လုံးလည်း၊ ဗုဒ္ဓသုညော၊ဘုရားမရှိတော်သော၊လောကော၊လောကသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သလ္လကတ္တောတိ၊သလ္လကတ္တောဟူသည်ကား၊ရာဂါဒိသလ္လကတ္တနော၊ ရာဂအစရှိသောကြောင့်ကို နှုတ်တတ်ပယ်တတ်သော ပြာဟွာဘုရားတော်၊ ပြာဟွာဘုရားတော်ဟူသည်ကား၊ သေဒ္ဓဘုရားတော်၊မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အတိတုလောတိ၊အတိတုလောဟူသည်ကား၊တုလုံ၊အတူဖြစ်သောဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ အတိတောလွန်တော်မူ၏၊နိဂုပမော၊ ကင်းသော ဥပမာရှိတော်မူ၏၊ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနုက်တည်း၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနောတိ၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနောဟူသည်ကား၊ ကာမာတေပဒ္ဒမာသေနာတိ၊ ကာမာတေပဒ္ဒမာသေနာဟူ၍၊ ဝေါ၊ဤသို့၊အာဂတာယ၊ လာသော၊သေနာယ၊စစ်သည်ကို၊ ပမဒ္ဒနော၊နှိပ်နင်းနှိုင်း။သော၊သဗ္ဗာဓိတွေ့တိ၊သဗ္ဗာဓိတွေ့ဟူသည်ကား၊ခန္ဓကိလေသာတိသင်္ခါရမစ္စုဒေဝပုတ္တ မာရသင်္ခါတော။ ခန္ဓမာရ် ကိလေသမာရ် အာတိသင်္ခါရမာရ်မစ္စုမာရ်ဒေဝပုတ္တမာရ်ဟူ၍အာပ်ကုန်သော၊သဗ္ဗပစ္စတ္ထိကော၊ အလုံးစုံသောရန်သူတို့ကို၊ ဝသေကတွာတိ၊ ဝသေကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္ထနော၊ဖိဖိ၏၊ ဝသေ၊အလိုနှိုင်ငံ၌၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ မောဒါမိအာကုတောဘ

ဘယောတိ၊မောဒါဓိအကုတောဘယောဟူသည်ကား၊ကုတောစိ၊တစုံတ
ခုသော၊နိဗ္ဗာယော၊ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊သမာဓိသုခနှစ်၊သမာဓိချမ်းသာ
ဖြင့်ရင်း၊ ဗလနိဗ္ဗာန သုခနှစ်။ ဗိုလ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့် လည်း
ကောင်း၊မောဒါဓိ၊မြေလျှော်၏။ ဝေ၊ဤသို့၊ဝဏ္ဏော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိ
သော်၊သေလော၊သေလအမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ တာဝ
ဒေဝ၊ထိုခဏာ၌ပင်လျှင်၊ ဘဝဝတိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ သံဝေဂတပသာဒေါ၊
ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမ္ဘာပေကျွေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုင်ခဲ့
သည်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ ၊စက္ခုမာ၊စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
သလ္လကဂ္ဂေါ၊ရာဂတည်းဟူသော၊ငြှာင့်ကိုနှုတ်ပယ်တော်မူပြီးထသော၊
မဟာဝီရော။ ကြီး၊သောလုံ့လရှိသော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝနေ၊တောင်၌
သိဟော၊ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊နဒကိဏ္ဏဝ၊ဟောက်သကဲ့သို့၊ယံ၊ဝ
စနံ၊အကြင်ဝိဇူကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော စကား၊ကို၊ယထာ၊ အကြင်အ
ခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဘာသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဘထာ၊ထိုဘုရား၊ဟောတိုင်း
သောအခြင်းအရာ၊ဖြင့်၊ဣဒံ၊ဝစနံ၊ ဤငါ၊ဟောသောဘုရား၊စကား၊တော်ကို။
ဘောဇ္ဇော၊အရှင်တို့သည်၊နိသာမေထ၊ သောတဒ္ဓါရကိုအစဉ်မှီ၊သဖြင့်
မှတ်ကုန်လော၊ဗြဟ္မဘူတံ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ အတိတုလံ၊နှိုင်း
ယှဉ်စရာဥပမာကိုလွန်ထသော၊မာရသေနပြမဒ္ဒနံ၊ ကိလေသမာရ်စသော
မာရ်ငါး၊ပါး၊ကိုနှိပ်နင်းနှိုင်းထ၊သော။ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဒိသွာ၊ဖူး၍ဖြင့်
ရသည်ရှိသော်၊ကော၊အဘယ်သူသည်၊နပ္ပသိဒေယျ၊မကြည်ညိုဘဲရှိတုံ့ဆဲ
နည်း၊ ကယျာဘိ၊ဘိကောအပိ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသော သူပင်ဖြစ်
သော်လည်း၊ ပသိဒေယျ၊ကြည်ညိုရာ၏၊ ယော၊အကြင်တပည့်သည်၊မံ၊
ဝါသို့၊အာနေတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်း၌ဂျာ၊ဇ္ဇတိ၊အလိုရှိအံ့၊ အာနေတု၊ ဝါသို့
လိုက်စေလော၊ ယော၊ဝါ၊အကြင်တပည့်သည်လည်း၊ နိဗ္ဗတိ။ဝါသို့လိုက်
ခြင်း၌ဂျာအလိုမရှိအံ့။သော၊ထိုတပည့်သည်၊ဂဗ္ဘတု၊သွား၊လေလော၊အ၊ဟ၊
ဝါသည်၊ဝရေပညသ၊ဖြတ်သော်ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော်ဘုရား၊သခင်၏
သန့်ကော၊အာထိ၌၊ ဇုဝေ့ဇုမတို့ကာလ၊ယခုအခါ၌၊ ပဒုဇ်ဖိ၊သာ၊ဝိ၊ရဟန်း
ပြုအံ့၊ဇုတို့၊ဤသို့၊ဂါထာတို့၏သုံးရတို့၏အပေါင်းကို၊အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ တံ၊ထိုသေလက်ကို၊ဝရိ
ပါ၊ဂဂတာ၊ယ၊ရှင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ဥပနိ၊သယ၊သမ္ဘတ္တိ၊ယာ၊အား၊ကြီး
သောအားကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၊သည်၊ စေ၊ဒိ၊ယ၊မ၊နော၊ တိုက်တွန်းအပ်
သည်ဖြစ်၍၊တဇ္ဇ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ကယျာဘိ၊ဘိ၊ကောတိ၊ကယျာဘိ၊ဘ

တိကောဟူသည်ကား၊နိစ္စတိကော၊ ယုတ်သောစောတ်ရှိသောသူသည်၊ တမော၊ မိုက်သောသူသည်၊ တမပရာယနတာဝေ၊ အဓိက်လျှင်လည်း လျှောင်းရာ အဖြစ်၌၎င်းတို့၏တည်ရှိ၊တတော၊ထိုကြောင့်၊ တေဝိမာဏာဝ ကာ၊ထိုလုလင်တို့သည်လည်း၊ဟောတုသမ္ဘဝနတာယ၊အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တဇ္ဇေဝ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ပဗ္ဗဇ္ဇာပေကွာ၊ရဟန်း အဖြစ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ၊မာဏဝ၊ တပည့်လုလင်တို့သည်၊ ဘောတော၊ အရှင်သေလအား၊ တေသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓ သာသနံ၊ ထိုဖြတ်စွာ ဘုရားသာသနာတော်ကို၊ ဝေဂေကေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ရုစ္စတိ၊ ရဟန်းပြု ခြင်း၌နှစ်သက်သည်ဖြစ်အံ့၊မယဝို၊အာဂ္ဂနိပ်တို့သည်လည်း၊ ဝရေညာသ၊ ဖြတ်သောပညာရှိတော်မူသော်ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ပဗ္ဗ ဇိသာမ။ အာဘုလိုက်၍ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ယဝ၊ အကြင် အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။ တေနေဝ၊ ထိုသေလနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တတ္ထ၊ ကတာဓိကာရာ၊ ပြုအပ်သော ဆုထောင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊တံဂါထံ၊ထိုဂါထာကို၊အာဟံသု၊လျှောက်ကြကုန်၏၊ အထ၊ထိုသို့လျှောက်ကြ၊သောအခါ၌၊သေလော၊သေလသည်၊ တေသုမာ ဏဝေသု၊ထိုလုလင်တို့၌၎င်း၊ ကုဋ္ဌမိုဠိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ထိုနှစ်သက်ခြင်းတို့ကို၊ဒေသေန္တော၊ ပြလျက်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇဉ္စ၊ရဟန်းအဖြစ် ကိုလည်း၊ယာစမာနော၊တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီး သောဘုရား၊တဝ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ဖြတ် သောအကျင့်ကို၊စရိဿာမ၊ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ တိသတာ၊သုံးရာ ကုန်သော၊ဟေမေဗြာဟ္မဏာ၊ဤဝတ္ထွာ၊တို့သည်၊ ပဗ္ဗလိကတာ၊လက်ခုပ်ချီ ခြင်းကိုပြုကုန်လျက်၊ယာစန္တိ။တောင်းပန်ကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာ

ကို၊အာဟု၊လျှောက်၏၊ဘတော၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊သေလော၊သေလသည်၊ ဟေဠာ၊အောက်၌၎င်း၊ဝုတ္တ နယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ပဒုမုတ္တရုသော၊ပဒုမုဗ္ဘဝရအမည်တော်ရှိ သော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၎င်း၊ တေ ဘိက္ခေ၊ယေ ဝတိဏ္ဏံ၊ဝုရိသသတာနံ၊ ထိုသုံးရာကုန်သောယောကျ်ားတို့၏သော လျှင်၊ဂဏဒေ၊ဟော၊ဂိုဏ်းအကြီးသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဆောပိတကုသလမူ လော၊စိုက်ပျိုးအပ်သောကုသိုလ်မူရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၎င်း၊ပဏ္ဍိ မ ဘဝေ၊အာဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌လည်း၊ တေ ဘိက္ခေ၊ ထိုသူတို့၏သောလျှင်၊ အာစရိယော၊ဆရာသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တေ၊ဖြစ်၏၊အာသေစ၊ထိုသေ

လန်ခြင်းလည်းကောင်း။ တေသဗ္ဗ၊ ထိုတပည့်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဥာဏဗ္ဗ၊ ဥာဏ်သည်လည်း၊ ပရိပက္ခံ၊ရင့်ကျက်၏၊ ဟေတိကဿ၊ဘာဝသော၊ ဟေတိကဿ၊အဖြစ်၏လည်းကောင်း၊ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သဇ္ဇေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေ၊ထိုသူတို့ကို၊ဟေတိကဿ၊ဘာဝေနပဇ္ဇန္တိယ၊ ဟေတိကဿ၊ရောဂါ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ပဇ္ဇာဟေ၊ရောဂါ၊ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊သေလေသေလသော၊ သေလဝုဏ္ဏာ၊အာ၊။ သွာခါတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ခွဲအကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ အကာလိကံ၊ အခါမလင့်အကျိုးပေးခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော၊ဧဟိပဿိကံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ယတ္ထ၊အကြင်သာသနာတော်၌၊အပ္ပမတ္တာသု၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍လိုက္ခေတာ၊အဝိသိသစသောသုံးပါးသောသိက္ခာကိုကျင့်သောသူအား၊ပဇ္ဇဟာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောဃာ၊ အချည်းစည်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သန္ဓိဋ္ဌိကန္တိ၊သန္ဓိဋ္ဌိကံဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခံ၊မျက်မှောက်ကို၊အကာလိကန္တိ၊ အကာလိကံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂါနန္တရံ၊မဂ်၏အခြားမဲ့၌၊ဖလုပ္ပတ္တိတော၊ဖိုလ်ဖြစ်သည်မှ၊ နကာလန္တရေန၊ ကာလမခြားသဖြင့်၊ပတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ ရောက်အပ်သောဖိုလ်ကို၊ ယတ္ထ၊တတိ၊ ယတ္ထ၊ဟူသည်ကား၊ယံနိမိတ္တံ၊အကြင်အကြောင်းကို၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊မဂ္ဂပြဟ္မစရိယနိမိတ္တံ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်အကြောင်းရှိသော၊ ပဇ္ဇဟာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောဃာအနိဗ္ဗသာ၊အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ယတ္ထ၊တတိ၊ယတ္ထ၊ဟူသည်ကား၊ယတ္ထိ သာသနေ၊အကြင်သာသနာ၌၊ အပ္ပမတ္တာသု၊မမေ့မလျော့သော၊ သတိဝိပ္ပဝါသသဟိတာသု၊ သတိမကင်းသော၊တိသု၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောသူအား၊ ဧဝ၊ဤသို့လည်း၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ သိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ဧထ၊လာကြကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည် အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊တာဝဒေဝ၊ ထိုသို့ဟောတိုင်းခေါ်သောခဏ၌သာလျှင်၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊တေ၊ထိုပုဏ္ဏား၊တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သဒိတ်သက်နှုန်းကို ဆောင်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊သဒ္ဓိဝဿဇ္ဇရာဝိယ၊အဝါခြောက်ဆယ်ရှိသောမထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိုးသစွာ

ရှိခိုးကုန်၍၊ ပရိဝါရေသုံး၊ ဖြီးရံကုန်၏။ သော၊ ထိုသေလ မထေရ်သည်၊ ဧကံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ၊ သော်၊ သတ္တာ မေဒိဝ သော၊ ဆုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ ၌၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ။

တံသဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီ အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည် ဝိထိယာပိ၊ ခရီး အရှင်သည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥဿာတိ၊ အဆွ အမျိုး တို့ကို၊ သမာနေတွာ၊ တပေါင်းတည်း ရ၍၊ ဇာဒဝစနံ၊ ဤစကား ကို၊ အပြိုး၊ ဆိုပြီ။ ။လောကေ၊ လောကမ္ဘု၊ ဝုညကြွေတော်၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံ သောလူ အပေါင်း၏၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှ ဆောင်အပ်သော အပူဇော်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူ ထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဖြတ်စွဲ ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကမ္ဘု၊ သမုဒ္ဒေ နော၊ ပွင့်တော်မူ၏။ ။ဣတ္ထံ ယာဝ၊ မင်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊ နေဂမာ စေဝ၊ နိဂုံးတို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာသာလာ၊ မျိုး သောဥစ္စာနှစ်ရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ စ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပဂဝမ္မံ၊ တပေါင်းတည်း အရပြုအပ် သောကုသိုလ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ။ဟတ္ထာ ရောဟာ၊ ဆင်းစီးသူရဲ တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိကဋ္ဌာ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရထိကာ၊ ရထားစီးသူရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပတ္တိကာ ရေကား၊ ခြေသည် သူရဲတို့သည်လည်းကောင်း။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပဂဝမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ။ဥဋ္ဌာ၊ ဌပ ရားကျော်စောခြင်းရှိကုန်သော၊ ရာဇဝုတ္တာ စ၊ မင်းသားတို့ သည်လည်း ကောင်း၊ ဝေသိယာ နာစ၊ အသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာ စ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပဂဝမ္မံ၊ အပေါင်းအရပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ။ အာဠာဝိကာ စ၊ စဖိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပကာ စ၊ ဆေးသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နာဝိကာ စ၊ ရေကြီးသမားတို့သည်လည်း ကောင်း၊ မာလာကာ စ၊ ပန်းသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊

ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်
၍။တေ၊ထိုသူဘို့သည်၊ ပူဂဝမ္ဘံ၊ အပေါင်းအရှုပ်အပ်သော ကုသိုလ်ကို၊
အကံ်သုပ်ကြကုန်၏၊ခုနှစ်ကာစ၊ကပါသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ပေသ
ကာရာစ၊ ရက်ကန်းသည်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ စမ္မကာရာစ၊သားရေ
နယ်သမားတို့သည်လည်းကောင်း၊နှာပိကာ၊ရေချိုးသမားတို့သည်လည်
ကောင်း၊ပဿနှစ်ဟာ၊ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ဝမ်း
မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ထိုသူဘို့သည်၊ပူဂဝမ္ဘံ၊အပေါင်းအရှုပ်အပ်
သောကုသိုလ်ကို၊ အကံ်သု ပြုကြကုန်၏၊ ၊ဥသုကာရာစ၊ မြှားသမား
တို့သည်လည်းကောင်း၊ဘမကာရာစ၊ပွတ်သမားတို့သည်လည်းကောင်း။
စမ္မကာရာစ၊သားရေနယ်သမားတို့သည်လည်းကောင်း။ တဏ္ဍုကာစ၊တ
ဉ်းသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဿနှစ်ဟာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ထိုသူတို့သည်
ပူဂဝမ္ဘံ၊အပေါင်းအရှုပ်အပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံ်သုပ်ကြကုန်၏၊ ၊
ကမ္မာရာ၊ပန်းတဲသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊သောဏ္ဏကာရာ၊ ရွှေပန်း
တိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊တာဝ၊ ထိုမှတပါး၊ တိဝုဃောဟကာရာစ၊
သလွဲသမား ပန်းကုန်းသမားတို့သည်လည်းကောင်း။ပဿနှစ်ဟာ၊ကြည်
ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊
ထိုသူတို့သည်၊ပူဂဝမ္ဘံ၊ အပေါင်းအရှုပ်အပ်သော ကုသိုလ်ကို၊အကံ်သု
ပြုကြကုန်၏၊ ၊ဘဒ္ဒကာ၊သူခစားတို့သည် လည်းကောင်း၊ စေဠကာ၊စေ
ဝ၊အစေအပါးခံသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ဗဟု၊မျိုးစွဲကုန်သော၊
ဒါသကမ္မကာရာစ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယထာသကေန
ထာ၊မနု၊မိမိအစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ပူဂဝမ္ဘံ၊ အပေါင်းအရှ
ပ်အပ်သောကုသိုလ်ကို၊အကံ်သု၊ပြုကြကုန်၏၊ ၊ဥဒဟာရာ၊ရေခပ်သော
သူတို့သည်လည်းကောင်း။ကမ္ဘဟာရာ၊ ထင်းခွေသောသူတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ကသကာ၊ လယ်လုပ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဏ
ဟာရကာ၊ မြက်ရိတ်သောသူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယထာသကေန
ထာမေန၊မိမိအစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ပူဂဝမ္ဘံ၊အပေါင်းအရှ
ပ်အပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံ်သု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ၊ဗုဒ္ဓိကာ၊ပန်းသမား
တို့သည်လည်းကောင်း၊မာလိကာ၊ပန်းကုံးသမားတို့သည်လည်းကောင်း။
ပဏ္ဏိကာ၊ ဟင်းရွက်ရောင်းသောသူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဖလဟာရ
ကာ၊သစ်သီးရောင်းသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာသကေနထာ

မေနာ-ပိမိအစွမ်းအားဖြင့်၊ပူဂဓမ္ပံ၊ အပေါင်းအရုပ္ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကို၊ အကံသုးပ္ပြုကြကုန်၏။ ။ဂဏိကာ၊ပြည်မျက်စိဘို့ သည်လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘဒါသီစ၊အိုးရွက်သောကျွန်မိန်းမတို့ သည်လည်းကောင်း။ သူပိကာ၊ ဟင်းချက်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိကာပိစ၊ ငါးရောင်းသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ယထာသကေနုထာ၊မနာ၊ ပိမိအစွမ်းအားဖြင့်၊ တော၊ထိုသူတို့သည်၊ပူဂဓမ္ပံ၊ အားပါင်းအရုပ္ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကံ သုးပ္ပြုကြကုန်၏။ ။ဘော၊အိုအချင်းတို့၊ ၉ထေ၊လာကြကုန်၊သင်္ဂေ၊အလုံ ရုံကုန်သောငါတို့သည်၊ သမာဂတ္ထာ၊ အညိုအညွှတ်စည်းဝေးကြကုန်၍၊ ၄ကတော၊ဘပေါင်းတည်း၊ဂဏံ၊ဂိုဏ်းကို၊ ဗဟုသမ၊ဖွဲ့ကုန်အံ့။ အနုတ္တရေ၊ အာဘုမဂ္ဂိသော၊ဝုညကွေ့ကွေး၊ကောင်းမှု၏စိုက်ပျိုးရာခေတ်၌၊ အဓိကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကရိသာမ၊ ပ္ပြုကြကုန်အံ့။ ။တော၊ ထိုသူတို့သည်၊ မမ၊ငါ၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊ကုန်၍၊ တာဝဒေ၊ထိုခံတွင်း၌၊ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို၊ဗဟု်ံ သု၊ဖွဲ့ကြကုန်၏။ဘိက္ခု၊သံဃသဟ၊ရဟန်းသံဃာအား၊ သုကတံ၊ကောင်းစွာပ္ပြုအပ်သော၊ဥပဇ္ဈာနသာလံ၊ညီမူရာစရုပ်ကို၊ ကာရယုံ၊ပ္ပြု ကြကုန်၏။ ။တံသာလံ၊ထိုညီမူရာစရုပ်ကို၊ နိဗ္ဗာပေတ္ဝာန၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။တေဟိသဗ္ဗေဟိ၊ ထိုအလုံးရုံတို့ဖြင့်၊ပရေတော၊ခြံရံ၍၊ သမ္ဗဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပသက်မိ်။ကပ်ပြီ။ ။လောကနာထံ၊ လော ကဓ္ဓဇကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော။ နရာသဘံ၊လူတို့ထက် ဖြတ်တော်မူ သော၊သမ္ဗဒ္ဓံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပသက်မှ၊ကပ်၍၊ သတ္ထုနော၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ဝန္ဒိတ္ဝား၊ရှိခိုး၍၊ ဆုံ့ဝ်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပြိုိ်၊ လျှောက်ပြီ။ ။ဝိဝု၊ကြိုးသော လုံ့လ ရှိ၊တော်မူသော ဖြတ်စွာ ဘုရား၊တိဏိသတာ၊ သုံးချက်ရှုနိုင်သော၊ ဆုံ့မေဝုရိသာ၊ ဤယောဂျ၊တို့ သည်၊ ၄ကတော၊ဘတာ၊ တပေါင်းတည်း ဂိုဏ်းဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုနိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပ္ပြုအပ်သော၊ ဥပဇ္ဈာနသာလံ၊ညီမူရာစရုပ်ကို၊ နိယျာဒေန္တိ၊အပ်နှင်းကုန်၏။ ။ဘိက္ခု သံဃသဟ၊ရဟန်းသံဃာ၏၊ဝုရတော၊ရှေ့၌၊စက္ခုမာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ဗဒ္ဓိဏ္ဍတု၊ ခံတော်မူလော၊ တိဏိသတာနိ၊ သုံးရေသောသူတို့ကို၊ ပူရ တော၊ရှေ့၌၊ဆုမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ဟောတော်မူ၏။ တိဏိသတာဝိစ၊သုံးရာသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ဗေဒ္ဒါစ၊အကြီး သည်လည်းကောင်း၊ ၄ကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ အနုဝတ္တိ်သု၊ အစဉ်

လိုက်ကြဲကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ကေဝေါ၊တ ပေါင်းတည်း။ ကရိတ္ဝာန၊ပြု၍၊ သမ္ဘတ္တိဟိ၊စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ အနုဘဝိသ ထ၊ခံစား၊ကြရကုန်လတ္တံ့။ ပဋ္ဌမေဘဝ သမ္ဘတ္တေ၊ အာဆုံ၊စွန်သော ဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ သိဘိဘာဝံ၊ ချမ်း၊အေး၊သည် ဖြစ်သော။ အနုတ္တရံ၊ အာတုမရှိသော၊ အဓေရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ သန္တံ၊ငြိမ်သက်သော၊နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်ကို၊ပသဿ ယိ သ ထ၊မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ ။ သမ္ဗညူတမနုတ္တရော၊ အလွန်ဖြတ်သော သမ္ဗညူတညာဏ်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝိယာကာသိ၊ဖြေ ကြား၊တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊စကား၊တော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊သောမနဿံ၊ ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊ကို၊ ပဋေဒယုံ၊ခံစား၊ကုန်ပြီ၊တိ သ ကပ္ပသဟဿာနိ။ ကမ္ဘာသုံး၊သောင်း၊တို့ ကာလပတ်လုံး၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဒေဝ၊လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ရေမိ။ မြေး၊လျော်ရပြီ။ ပဗ္ဗသတံ၊အကြိမ်ငါး၊ရာ၊ ဒေဝါ၊ဗိပေါ၊နတ်တို့၏၊အရှင်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ အကာရယိ။ ပြုပြီ။ ။သဟဿကၠတ္တုံ။ အကြိမ်တထောင်၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်း၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ၊ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊က ရောဇ္ဇသ၊ပြုသော်ငါအား၊မဟာဒေဝါ၊မျိုးသောနတ်တို့သည်၊မိမ၊ဝါ့ကို၊ အာဝဇ္ဇိ။ သု၊ဂိုဏ်းကုန်ပြီ။ ။ဣဒမဝေါ စ ဝေ ဣဒ ဝ ဝ ဝ ။ ဤလူ ပြည်၌၊ရှိစဉ်၊ မင်း၊အဖြစ် ကို၊ကာရိတော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ပရိသာ။ ပရိတ်သတ်တို့သည်၊ ဗဟုဝါ၊ အာ၊ဆွေခင်ပွန်း၊တို့သည်၊ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏၊ပဋ္ဌမေဘဝသမ္ဘတ္တေ၊အာဆုံ ဘဝသို့ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ဝါသိ၌ခြောနှာမ၊ဝါသိ၌ခန္ဓာ၊ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ ဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ။အသိတိကောဋိနိစယော၊ကုဋေ့ရှစ်ဆယ်ဥစ္စာကြွယ် ၏၊အာတံ၊ငါသည်၊ တာသ၊ ထိုဝါ၊သေ၌ပုဏ္ဏား၏၊ ဝုတ္တော၊ သား၊သည်၊ အာ၊ဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ၊မမ၊ဝါ၏၊ နာမံ၊အမည်သည်၊ သေ၊ထော၊ဇုတိ၊ သေလ မည်၏၊ဆင်ခေါ်၊အင် ၂ခြောက်ပါး၊ရှိသော၊ဗေဒင်၌၊ ပါရဂူ ဝ၊တော၊ကပ်၊တ ဘက်သို့ရောက်၏၊ ။သသိ၊သေ၊ဟိ၊တပည့်တို့ဖြင့်။ ဝုရက္ခ၊တော၊ခြိုရံ၊လျက် ဇေယ်ဝိ၊ဘာ၊ရံ၊ ဖြင်း၊ခေါင်းဖြင့် ထည့်လည်ခြင်း၊ကို၊ ဝိစရံ၊ဝိစ၊ရေ့ နှော၊လည့် လည်သည်ရှိ၊သော်၊ ဇေ့ဘာ၊ဘာ၊ရိ၊ကဘ၊ရိတံ။ ဆင်ကျစ်ဝန်း၊ဖြင့် ပြည့်သော၊ ပရိယ ဠာ၊ဟုတ်၊စိ၊ရင်အပ်သော၊ပူ၊ဇော်ဘွယ်ရှိ၊သော၊ ကေနိ၊ယံ၊နာ၊မ၊တာ၊ပ သံ။ကေနိ၊ယ၊မည်သော၊ရေ့ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ အုဒ်ဝစနံ၊ဤ၊စကား၊ကို၊အ ဖြ ဝိ။ ဆိုပြီ၊တော၊အ၊ချင်း၊ကေနိ၊ယ၊တော၊သင်ကေနိ၊ယ အား၊ အာ၊ဝါ၊ဟော၊ဝါ။

သို့မဟုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိသတိဖြစ်လတ္တံ့လော၊ဝိဝါဟော ဝါ၊သို့မဟုတ်ခြင်းသည်သည်း၊ ဘဝိသတိဖြစ်လတ္တံ့လော၊တော၊ သင်ကေနိ သည်၊ရာဇာပါ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကိုသော်လည်း၊နိ မန္တိတောဟိတ်အပ်သ လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ ်၊မေးပြု၊ဘေး၊ဒိုသေလ၊ အဟံ၊ငါသည်၊အာဟု တံ၊ယင်ကို၊ယိဗ္ဗကာမော၊ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝသမ္မတော၊ဗြဟ္မသား ဟုသမ္မတ်အပ်ကုန်သော၊ပြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၏ကို၊နနိမန္တေမိ၊ မဘိတ်၊ရာ ဇာနုံ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ နနိမန္တေမိ၊မဘိတ်၊ မေ၊ငါအား၊ အာဟုတိ၊ယင်၊ သည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ၊မယ္ဟံ၊ငါအား၊အာဝါဟော၊သို့မဟုတ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ မရှိ၊မေ၊ငါအား၊ ဝိဝါဟော၊သို့မဟုတ်ခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊သကျာနုံ၊သာ ကိုဝနမင်းတို့၏၊ နဒ္ဒေနနောနှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သဒေဝ ကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောကမ္ဘု၊ သေဠော၊ ဖြတ်တော်မူ ။သော၊သဗ္ဗလောကတိတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသောလောကတို့အကျိုးစီးပွါး အလို့ငှါ၊ သဗ္ဗသတ္တသုခါဝဟော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အားချမ်း သာကိုဆောင်တတ်သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဗဟု၊ယနေ့ မေ၊ငါသည်၊ နိမန္တိတောဟိ၊ ပဝိတ်အပ်၏ ထိုအလှူကို စီရင်ခြင်း သည်၊တဿ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏အကျိုးငှါ၊ပဋိယာဒါနုံ၊စီရင်ခြင်းတည်း၊ တိမ္ဗရှသ ဘဝဏ္ဏာ၊ဘာ၊တည်သိုးအသင်းနှင့် ဟူသောအသင်းရှိ၊ဟော်မူ သော၊အပ္ပမေယ္ယော၊မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊အနုပမော၊ဥပမာမရှိသော၊ရှုပေ နု၊အသင်းအား၊ဖြင့်၊အသဒိသော၊ဟူ၊တော်မူသော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုဖြတ် စွာဘုရားကို၊ သွာဘနာယ၊နက်ဖြန်ဆွမ်းစားခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိမန္တိတောဟ၊ ပဝိတ်အပ်၏၊ ဥက္ကာမုခပဟာ၊ဌာဝ၊လျှော်ပြီးပြီးသောရွှေကဲ့သို့သော ခဒိရင်္ဂါရသန္ဓိတော၊ရှားမီးကျိုးရှုနှင့်ဟူ၊တော်မူသော၊ဝိဇ္ဇုပမော၊လျှပ်စစ်နှင့် ဟူ၊တော်မူသော၊ မဟာဝိရော၊ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိ၊တော်မူသော၊သော ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ငါသည်၊နိမန္တိတောဟ၊ပဝိတ်အပ်၏၊ ၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊တောင်ထိပ်၌၊ အစ္ဆိယထာ၊မီးအလျှံကဲ့သို့သော၊ ပုဏ္ဏမာသော စန္ဒိမာ၊လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့သော၊နဠဂိုဝဏ္ဏသက်သေ၊ကျမီးအဆင်းကဲ့ သို့သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ငါသည်၊နိမန္တိတော၊ပဝိ တိတ်အပ်၏၊ ၊အာဇ္ဇန္တိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသော၊ဘ၊ယာတိ တော၊ဘေးကိုလွန်တော်မူသော၊ဘဝ၏ကရုဏာ၊ဘ၊ အဆုံးကိုပြုတော် မူတတ်သော၊ဗုဒ္ဓိ၊ဉာဏ်ဖြင့်ဖြစ်တော်မူသော၊သိဟူပမော၊ခြင်္သေ့နှင့်ဟူ တော်မူသော၊ မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊သော

ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ငါသည်၊ နိမန္တိတောပင်ဘိတ်အပ်၏။ ။ ဗုဒ္ဓမေ့ဟိ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ကုသလော၊လိမ္မာတော်မူသော၊ သော ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ပရေဟိ၊တပါး၊သောသူတို့သည်၊အပသယော မနိုပ်စက်နှိုင်သော၊နေ့ဂူပမော၊ဆင်းမင်းနှင့်တူတော်မူ၊သော၊မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ၊သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ငါသည်၊နိမန္တိတောပင်ဘိတ်အပ်၏။ ။သဒ္ဓမ္မစာရကုသလော၊သူ တော်ကောင်း တရားအကျင့်၌ လိမ္မာတော်မူ၊သော၊ ဗုဒ္ဓနာဂေါ၊ ဘုရား တည်းဟူ၊သောဆင်းမင်းဖြစ်တော်မူ၊သော၊အာသဒိ၊သော၊အတူရှိတော်မူ ၊သော၊ဥသဘူပမော၊ ဥသဘနှင့်တူတော်မူ၊သော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ် သောလုံ့လရှိတော်မူ၊သော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ငါသည်၊ နိမန္တိတောပင်ဘိတ်အပ်၏။ ။အနုန္တံဝဏ္ဏော၊ အဆုံးမရှိ၊သောကျေးဇူး ရှိတော်မူ၊သော၊အမိတယ၊သော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အခြံအရံရှိတော် မူ၊သော၊ဝိဝိတ္တ၊သဗ္ဗလက္ခဏော၊ ဆန်းကြယ်သောအလုံးရံသောလက္ခဏာ ရှိတော်မူ၊သော၊သက္ကျ၊ပမော၊သိကြား၊မင်းနှင့်တူတော်မူ၊သော၊မဟာဝီရော ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ၊သော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ ငါသည်၊နိမန္တိတောပင်ဘိတ်အပ်၏။ ။ဝသိ၊ဗျာနှသမာပတ်ဌိုလ့လာ တော်မူ၊သော၊ ဂဏီ၊ဂိုဏ်းရှိတော်မူ၊သော၊ ပတာပိ၊ ကြီး၊သော လုံ့လ လည်းရှိတော်မူ၊ထ၊သော၊ တေဇသိ၊ကြီး၊သောတန်ခိုးလည်းရှိတော်မူ၊ထ ၊သော၊ဒုရာသဒေါ၊ ချဉ်းဝံ့ခဲ၊သော၊ဗြိဟ္ဓု၊သမော၊ ဗြိဟ္ဓုနှင့်တူတော်မူ၊ထ ၊သော၊မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ၊ထ၊သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊နိမန္တိတောပင်ဘိတ်အပ်၏။ ။ပတ္ထရေမ္မော၊ရောက် သောတရားရှိ၊တော်မူ၊သော၊ဒသဗလော၊ ကိုယ်အား၊ဉာဏ်အား၊ရှိတော်မူ ၊သော၊ဗလာတိဗလပါရဂေါ၊ အား၊တကား၊တို့ထက် လွန်သော၊အား၊အဆုံး သို့ရောက်တော်မူ၊သော၊ရေ့ကူ၊ပမော၊ ဖြေကြီး၊နှင့်တူတော်မူ၊သော၊မဟာ ဝီရော၊ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ၊သော၊ သော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊မေ။ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင်ဘိတ်အပ်၏။ ။သိလ ဝိဝိသမာ ဟိ၊ဏော၊သိလတည်းဟူ၊သော လိုင်းတံပိုး၊တို့ဖြင့်ပြင်း၊သော၊ဓမ္မဝိညာဏ ခေါ်တိ၊တော၊ တရား၊အထူး၊ကိုသိတတ်သော၊ဉာဏ်ဖြင့်ချောက်ချား၊တော် မူ၊သော၊ဥဒဓိ၊သမော၊သမုဒ္ဒရာနှင့်တူတော်မူ၊သော၊မဟာဝီရော၊ကြီးမြတ် သောလုံ့လရှိတော်မူ၊သော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ပင်ဘိတ်အပ်၏။ ။ဒုရာသဒေါ၊ချဉ်းဝံ့ခဲ၊သော၊ဒုဗ္ဘသော၊

မဟျက်ဆီးနှင်သော၊ အစလော၊မတုန်လှုပ်သော၊ ဥဋ္ဌတော်မြင့်သော၊ ဗြဟာ၊ကျယ်သော၊ နေရသမော၊မြင်ရိုရ်တောင်နှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝိရော၊ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ငါသည်၊ နိမန္တိတောဝ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊အနုဇာဏာ၊ အဆုံးမရှိသောဥာဏ်ရှိတော်မူသော၊ သမသမော၊အတုမရှိသောရေးဘုရားတို့နှင့် တူတော်မူသော၊အတုလော၊အတုမရှိသော၊အဋ္ဌတံ၊မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူသော၊ ဂဂနူပမော၊ ကောင်းကင်နှင့် တူတော်မူ သော၊မဟာဝိရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ် စွာဘုရားကို၊မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတောဝ၊ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊ဘယနှိတာ နုံ၊ဘေးကိုထိတ်လန့်ကုန်သောသူတို့၏၊ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာဖြစ်တော်မူသော သရဏာ၊ဓိပိနုံ၊ ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သောသူတို့၏၊တာဏော၊ကိုး ကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ အသာသကော၊သက်သာယာကိုခံစေတတ် သော၊မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတောဝ၊ ပင့်ဘိတ် အပ်၏၊ ၊ဗုဒ္ဓိ မန္တာနုံ၊ပညာရှိကုန်သောသူတို့၏၊အာသယော၊တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ သုခေသိနုံ၊ချမ်းသာကိုရှာလေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝုညကွေတ္တုံ၊ကောင်းမှု ခေတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ရေတနာဂဟော၊ရေတနာ၏တည်ရာဖြစ်တော်မူသော မဟာဝိရော၊ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိ၊တော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊မေ၊ငါသည်။နိမန္တိတောဝ၊ပင့်ဘိတ်အပ်၏ ၊အာသာသကော သက်သာယာ၊ကိုရစေတတ်သော၊ ဝေဒကော၊နှစ်သက်ခြင်း၌ပြုတတ် သော၊သာမညဖလဒါယကော၊ သာမညဖိုလ်ကိုပေးတတ်သော၊မေ၊ဃာ။ပ မော၊ရိုးသားနှင့်တူတော်မူသော၊မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော် မူသော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတောဝ၊ပင့် ဘိတ်အပ်၏၊ ၊လောကစက္ခု၊ လူတို့၏မျက်စိဖြစ် တော်မူသော၊မဟာ တေဇော၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိတော်မူသော၊သဗ္ဗတမဝိနောဒနော၊ခပ်သိမ်း သောအရိက်ကိုဖျောက်တတ်သော၊ သူရိယူပမော၊နေနှင့်တူတော်မူသော မဟာဝိရော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိ တော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊မေ၊ငါသည်၊နိမန္တိတောဝ၊ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊အာမွေဏော၊အာ ရုံ၌လည်းကောင်း၊ဝိမုတ္တိသု၊အရေဟတ္တဖိုလ်တို့၌လည်းကောင်း၊သတာ၀ဒ သနော၊သတောကိုရှုလေ့ရှိသော၊မုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊စန္ဒ ပမော၊လနှင့်တူတော်မူသော၊မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ

သော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ငါသည်၊နိမန္တိတောပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊လောကေ၊လောကဒ္ဓါ၊သမုဿယိတောကောင်းစွာတက်တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူသော၊ လက္ခဏေဟိ၊လက္ခဏာတော် ကိုရှိဖြင့်၊ အာလက်ခံတော၊ တန်းဆာဆင်တော် မူသော၊အပ္ပမေယျော၊မနှိုင်းယှဉ်နှိုင်သော၊ မဟာဝိရော၊ ကြီ မြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ဥာဏ်တော်သည်၊အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နှိုင်၊ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊သိလံ၊သိလသည်၊အနုပမံ၊ ဥပမာမရှိ. ဝိမုတ္တိ၊အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊အသဒိသာ၊ အာတုမရှိ၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ငါသည်၊နိမန္တိတော၊ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊ယဿ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ဒိဋ္ဌိ၊တည်ကြည်ခြင်းသည်၊အသဒိသာ၊အာတုမရှိ၊ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ထာမော၊ အစွမ်းကို၊ အစိန္တိတော၊မကြံအပ်၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိဏ္ဏာမော၊လုံ့သသည်၊ဗောဇ္ဈင်ကြီး၏၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေ၊ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊ရာဂေါ၊ ရာဂကိုလည်း လည်းကောင်း၊ဒေါသော၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊မောဟော၊မောဟကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိသာ အာသိပ်နှင့်တူသော ကိလေသာတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ကောင်းစွာနှိမ်အပ်ကုန်၏၊ အာဂုပမော၊ ဆေးနှင့်တူတော်မူသော၊ မဟာဝိရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ၊မေ၊ ငါသည်၊နိမန္တိတော၊ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊ကိလေသဗျာဓိ၊ကိလေသာတည်းဟူသောအနာကိုထည်းကောင်း ဗဟုဒုက္ခာ၊များစွာသောဆင်းရဲတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ တမံ၊ အရိကိုကို၊ ဝိနောဒနော၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူသော၊ ဝေဇ္ဇူပမော၊ ဆေးသမားနှင့်တူတော်မူသော၊မဟာဝိရော၊ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊မေ၊ ငါသည်၊ နိမန္တိတော၊ပင့်ဘိတ်အပ်၏၊ ၊ဘော၊အာဝုင်းကေနိယ၊ခုသော့၊ဗုဒ္ဓေါတိ၊ဘုရားဟူ၍၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ဆို၏၊ ၊သောဃေ၊သော၊ဤအသံသည်၊ သုဒ္ဓလ္လဘော၊အလွန်ရခဲ၏၊ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ၊ဘုရားဘုရားဟူ၍၊သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊မေ၊ငါအား၊ပီတိ၊နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ဥပပဇ္ဇထ၊ဖြစ်၏၊ ၊မေ၊ငါ၏၊ ပီတိ၊ပီတိသည်၊အ ဗ္ဗ ဗ္ဗ ရုံ၊ကိုယ်တွင်း၌၊ အဝဿ္ဗုန်း၊မဆန့်ဘဲ၊ဗဟိ၊အပ ဆို၊နိန္ဓ ရေ၊ထွက်၏၊သောအပေါ်၊ ထိုငါသည်၊ပီတိ မနော၊ပီတိဖြင့်ပြီးသော

စိတ်ရှိသည်၊သင်္ကန်း၊ဖြစ်လျက်၊ဇုန်ဝစနုံ၊ဤစကားကို၊အပြုခံ၊ထိုပြီး၊ ။ လောကဧဒ္ဓေ၊ လောကဇဲအမှုးဖြစ် တော်မူသော၊ နရာသဘော၊လူတို့ ထက်ဖြတ်တော်မူသော၊ သောဘဂဝါ။ ထိုဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ကယံ၊ အာဘယ်အရေပ်၌၊အထွဋ်နှုခေါ်၊ရှိပါသနည်း၊တဗ္ဗ၊ထိုအရေပ်သို့၊ဂတ္တွာန၊သွား၍ သာမညဖလဒါယကံ၊ သာမညဖိုလ်ကိုပေး တတ်သော်ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ။နမသိသံ၊ရှိခိုးအံ့၊ဒဂ္ဂါ၊ကံ၊လက္ခဏာမောင်းကို။ပဋ္ဌယ္ဟ၊ဖြောက်ချ၍၊ဝေဒစာ တော၊နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ကာဟ္ဟလီ၊ချိသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊သောကသလ္လပိနောဒနုံ၊သောကတည်းဟူသော ငြောင့်တသင်းကိုပယ် ဖျောက်တော်မူတတ်သော၊ ဓမ္မရုစံ၊ တရားမင်းဘုရားကို၊ မေ၊ငါ၏အား၊ အာစိက္ခိ၊ပြောကြား၏။ ။ဥဒေန္တံ၊တက်သော၊ ဟောမေဃံ၊ဝေးမိုးတိမ် တိုက်ကဲ့သို့သော၊ နီလံ၊ကျွန်းသော၊ အဋ္ဌနသန္ဓိသံ၊ ချက်စဉ်းတောင်ကဲ့သို့ သော၊ဒီဃန်ကြီး၊ထင်သော၊သာဂရံ၊ဝိယ၊သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့သော၊ ဇော်မဟာဝ ဏ်၊ထိုတောအုပ်ကို၊ ပဿသိ၊ဖြင့်၏လော၊ ဣဒေ၊ဤတောအုပ်၌၊ အာဒန္တဒ မကော၊မယဉ်ကျေးသောသူကိုယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမ၊တော်မူတတ်သော မုနိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိနေယျ၊ဆုံးမထိုက်သောသူတို့ကို၊ဝိနယန္တော စ၊ဆုံးမတော်မူသည်လည်း၊ဗောဓိပက္ခိယံ၊ဗောဓိပက္ခိယကို၊ဗောဇ္ဈင် သိစေတော်မူလျက်၊သောဇုဠေ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသတိ၊နေတော် မူ၏။ ။ဗိပါသိတောဝ၊ရေသိပ်သောသူသည်၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ဝိစိနန္တော၊ရှာ သကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊ဇိဂဿိတော၊အစာမွတ်သောသူသည်၊ ဘောဇနံ၊ အစာကို၊ဝိစိနန္တော၊ ရှာသကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊ ဝန္ဓကိဒ္ဓါ၊ နွားငယ်၌ချစ် သော၊ဂါဝီ၊နွားမသည်၊ဝန္ဓံ။နွားငယ်ကို၊ဝိစိနိယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊အဟံ-ငါသည်၊ဇိန်၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဝိစိနိံ၊ရှာပြီ၊ ။ဇိနသန္တိ ကံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ သံတော်သို့။ ဝန္ဓန္တော်၊သွားသည်ရှိသော်၊ အာစာရ ဥပစာရည္ဟု၊အာကျင့်ဥပစာရ၌လိမ္မာတော်မူသော၊ ဝမ္မာနုဏ္ဍပိ၊တရား၏ အား လျော်စွာ၊သံစရံသံစရ၊ကြွ၊ ကောင်းစွာကျင့်စေလျက်၊ သကေသိသော၊ ဒိဝိတာပညာတို့ကို၊သိကွာပေမိ၊သင်စေ၏။ ။ဘဂဝန္တော၊ဖြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ဒုရာသဒါ၊ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ကေစိ၊ရှိနှောင်းအတော်မပါတယောက် ထည်းကိန်းသော၊ သိဟောဝ၊ ခြဲသော်ကဲ့သို့၊ ကေစဝုဏော၊ တယောက် ထည်းသာကျင့်တော်မူ၏။မာဏဝါ၊လုလင်တို့၊ တုဗ္ဘေ၊သင်တို့သည်၊ပဒေ၊ ခ္ဓေ့ခြေရာ၌၊ပဒံ၊နောက်ခြေရာကို။ နိက္ခိပန္တာ၊ချနင်းကုန်လျက်၊ အာဂန္တွေ ယျာထ၊ လာကြကုန်လော၊ ။ဟောရော၊ ကြမ်းသော၊ အာသိဝိသော

ယထာ၊ဖြေဟောက်ကဲ့သို့၊ဒုရာသဒါ၊ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ကောသရိ၊ဖျင်ဆံ့ရှိ သော၊ဓိဂရာစာဝ၊ ခြေလှေ့မင်းကဲ့သို့၊ မဒ္ဒေါ၊ယစ်သော၊ ဒန္တီ၊ ဝှည်းသံ သဖွယ်အစွယ်ရှိသော၊ကုဉ္ဇရာ၊ဆင်သည်၊ဒုရာသဒေါ၀၊ချဉ်းဝံ့ခဲသကဲ့ သို့၊ဝေ၊ဤအာတ္မာ၊ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရား၊တို့သည်၊ဒုရာသဒါ၊ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ၊မာ ဏ၀၊လုသင်တို့၊ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥက္ကာသိတဗ္ဗ၊ ချောင့်ညှံ့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ဝိဝိတံ၊ခြေဆင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အဓ္ဓာ၊ပေကျွှယ်ချုပ် တည်း၍၊ပဒေ၊ဧ့ခြေရာ၌၊ပဒံ၊နောက်၊ခြေရာကို၊နိဂ္ဂိပန္တာ၊ချကုန်လျက်၊ ဗုဒ္ဓသန္တီ၊ဘုရား၏အထံသို့၊ဥပေထ၊ကပ်ကြကုန်လော၊ ၊ပဒိုသလ္လာ နာ၊ ကိုယ်တော်ထည်း ကိန်းခြင်း၌အလေးပြုအပ်ကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊နည်း သောအသံရှိကုန်၏။ဒုရာသဒါ၊ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ဒုရတက်မနာ၊ ကပ်ဝံ့ခဲ ကုန်၏။သဒေ၀ကော၊နတ်နှင့်တကွသောလောကတို့၊ဂရု၊အလေးပြုအပ်ကုန် သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆာမိ၊မေး၏။ပဒိုသမ္ဘောဒယာမိ၀၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမှု လည်းပြောဟော၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ နည်းသောအသံရှိကုန် သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကြကုန်လော၊မုနိဘူတာ၀၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍သာ လျှင်၊တိဋ္ဌထ၊ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ၊နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ခေမံ၊ဘေးမရှိသော၊ယံဓမ္မံ၊အကြင်တရားကို၊ သောသမ္ဘုဒ္ဓေ၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊တမေ၀ဏ္ဏံ၊ထိုဟောတော်မူသော အနုက်ကိုသာလျှင်၊နိသာမေထ၊ နာကြကုန်လော၊ သဒ္ဓမ္မသ၀နံ၊ သူတော် ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်၊ သုခ၊ချမ်းသာ၏။ ၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊သို့၊ဥပသက်မှီ၊ကပ်၍၊အတ်၊ငါသည်၊ မုနိနာ၊ဘုရား၌နှင့်၊ သမ္ဘောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစကား၊ပြောဟော၊ပြီ၊တဲ့ကထံ၊ထိုစကားကို၊ဝိတ်သာ ရေတွေ့၊ပြီးဆုံး၊စေ၍၊လက္ခဏော၊လက္ခဏာတို့ကို၊ ဥပဓာရယိ၊ရုံစမ်းသင် ခြင်းပြု၊ ၊ဒွေစလက္ခဏော၊ နှစ်ပါး၊သောလက္ခဏာ၌၊ ကသိဏာ၊ ယုံမှားခြင်း၏၊ ကိ၊သလက္ခဏော၊သုံး၊ဆယ်သောလက္ခဏာတို့ကို၊ပဿာမိ၊မြင်၏။မုနိ၊မြတ် စွာဘုရား၊သည်၊ကော၊သော၊ယိ၊တ၀ဏ္ဏ၊ဂုယ်ံ၊ ဒ-အိမ်ရှင်တည်သောအ၀တ် ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ယောကျ်း၊မြတ်၏ နှမ်တို့၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုး၊ဖြင့်၊ ဒဿယိ၊ပြတော်မူ၏။ ၊ဖိ၁ါ၊လျှာတော်ကို၊နိန္နာမယိတ္ဝာန၊ထုတ်တော် မူ၍၊ကဏ္ဏသောတေ၊နား၀ေါင်းနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊နာသိကေ၊ နှာခေါင်းနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူနှင်၏။ ကေ၀ဲ၊သက်သက်သော၊ နလာဋုန်း၊နဖူး၊ပြင်အဆုံ.တိုင်အောင်၊ဖိ၊နော၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဆာဒယိ၊ ဗုံးလွှမ်းတော်မူ၏။ ၊တဿ၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုနေ၊လက္ခဏာတော်ယော်နှင့်တကွကုန်သော၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊လက္ခဏော၊ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ကို၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ ဒိဿာ၊ဖြင့်၍၊ဗုဒ္ဓေါတိ၊ဘုရားဟူ၍။နိဋ္ဌံ၊ဆုံး၊ဖြတ်ခြင်း၊သို့၊ ဂတ်ကုန်၊ရောက်၍၊ သဿိ၊သဟိ၊တပည့်တို့နှင့်တကွ၊ပဇ္ဇဓိ၊ရဟန်း၊ပြုပြု၊ ၊တိဟိသတေ ဟိ၊တပည့်သုံး၊ဆုတို့နှင့်၊သဟိတော၊တကွ၊ အနုဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင် ရဟန်း၊ကောင်၌၊ ပဇ္ဇဓိ၊ရဟန်း၊ပြုပြု၊အာဒုမာသေ၊ လရဲ့သည်၊ အသမ္ဘတ္တော၊ မရောက်မိ၊နှိမ့်ချတိ၊နှိမ့်ချာနှင့်သို့၊သဗ္ဗေ၊အလုံးရုံကုန်သောသူတို့သည်၊ပတ္တာ ရောက်ကုန်သည်၊အမှု၊ဖြစ်ကုန်၏၊အနုတ္တရေ၊အဝတုမရှိသော၊ဝုဋ္ဌေ၊ကြွေ ကောင်းမှုတည်း၊ဟူသော ခေတ်၌၊ ၊ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ကတွာနု၊ပြု၍၊ကေတော၊တပေါင်းတည်း၊ သံသရိတွာနု၊ ကျင်လည်၍၊ ၊ကေတော၊တပေါင်းတည်း၊ဝိဝဋ္ဋယုံ၊ဝဋ်မှကင်းကုန်၏။ ၊ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်ရှိနယ်တို့ကို၊ ဒတ္တွာနု၊လှူ၍၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ ပုဂ ဓမ္မေ၊အပေါင်းအရုပြုအပ်သောကုသိုလ်၌၊ဝယိ။ လေ့လာပြု၊သုကတေနု၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊တေနုကမ္မေနု၊ထိုကံကြောင့်၊ အဗ္ဗဟောတု၊ရှစ်ပါး သောအကြောင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ လဘာမိ၊ရ၏။ ဒိသာသု၊အရှေ့ ဗျက်နှာတို့၌၊ ပုဒ္ဓိတော၊ပုဇော်အပ်သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏။ မမ၊ဝါ၏၊တော ဂါစ၊စည်းစိမ်တို့သည်လည်း၊ အမိတာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်၊ ဟောမိ၊ဖြစ်၏။ မမ၊ ဝါအား။ တာသော၊ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ၊မေ၊ ဝါအား၊ ဗျာဓိယော၊အနာတို့သည်၊နဝိဇ္ဇန္တိ။မရှိကုန်၊ဒီဃာယု။ရှည်သောအသက်ကို ပါလယာမိ။စောင့်လည်း၊စောင့်၏။သုခုမဋ္ဌ ဝိ၊ကော၊သိမ်မွေ့သောအရေ၊ ရှိ သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်ရ၏။ ဒ္ဝိတော၊တည်သော၊အာဝါသေ ဝ၊နေရာ၌သာလျှင် ဝသေ၊နေရ၏။ ၊အဗ္ဗဂေါပါနသိ၊ရှစ်ခုသောအခြင်တို့ကို၊ဒတ္တွာ၊လှူ၍၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ပုဂ ဓမ္မေ၊အပေါင်းအရုပြုအပ်သောကုသိုလ်၌၊ဝယိ။ လေ့ လာပြု၊ ပဒိသန္တိ၊ဒါအရဟတ္တဟု၊ ပဒိသန္တိ၊ဒါအရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်း၊ ဇော်။ ဤတရား၊သည်၊မေ၊ဝါ၏၊အပရဇ္ဇမ်း၊တပါး၊သော ရှစ်ခုမြောက်တည်း သဗ္ဗ ဝေါသိတ ဝေါသာနော၊အလုံးရုံပြုအပ်သောကိစ္စရှိ၏၊ကတ ကိစ္စော၊ပြု အပ်ပြီး၊သော တဲ့ခြောက်ပါး၊သောမဂ်ကိစ္စရှိ၏၊အနာသ ဝေါ၊အာသ ဝေါ မရှိ၊မဟာမုနိ၊မြတ်စွာဘုရား၊တဝ၊ သင်၏၊ဝုဏ္ဏော၊သား၊သည်၊အဗ္ဗ ဂေါ ပါနသိနာမ၊အဗ္ဗဂေါပါနသိမည်၏။ ၊ပဗ္ဗ ထမ္ဘာနိ၊တိုင်ငါး၊လုံး၊တို့ကို၊ဒတ္တွာနု

လျှၚ်၊အဟံ၊ငါသည်၊ပူဂဝမ္ဘေ၊အာပေါင်း၊အာရုဖြစ်သောကုသိုလ်၌၊ဝသိ၊လေ့
လာ၏၊သုကတေန၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊တေနကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ပဋ္ဌဟေတု၊ငါးပါးသော၊အကြောင်းတို့ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊လဘာ
မိ၊ရ၏၊ ။မေတ္တာယ၊မေတ္တာကြောင့်၊ အစလော၊မတုန်လှုပ်ဘဲသည်၊ဟောမိ
ဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊အနုနဂ်ီ။မယုတ်သော၊ကိုယ်အင်္ဂါရှိသည်၊ဘဝါ
မိ၊ဖြစ်ရ၏။အာရောဂျ၊ဝစနော၊ ယုံကြည်အပ်သောစကား၊ရှိသည်၊ဟောမိ
ဖြစ်၏၊ယထာ၊အကြင်အခြင်း၊အရာ၊ဖြင့်၊နဝံသေသိ၊မဟုတ်ဆိုးနှင်း ။မေ
ဝါ၏၊စိတ်၊စိတ်သည်၊အာဘန္ဓ၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏။ကဿစိ
ဘဝုံဘဝုအာ၊အခါလော၊ ကြောင့်တံသင်းမှုကင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြက်၏၊သု
ကတေန၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ၊တေနကမ္မေန၊ထိုကံကြောင့်၊သာသနေ
သာသနာ၊တော်၌၊ ဝိမလော၊ ကိလေသာတည်း၊ဟူသော၊အညစ်အကြေး
ကင်းသည်၊ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊သဂါရဝေါ၊ ရှိသော်ခြင်း၊ရှိသော၊သပ္ပဋိသော
ဘုဝ်ဝပ်ခြင်း၊ရှိသော၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီး၊သောကိစ္စရှိသော၊အနာသ
ဝေါ၊အာသဝေါမရှိသော၊မဟာဝိရု၊ကြီး၊သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ဗြဟ်
စွာဘုရား၊တော်၊ အာရှင်ဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊သည်၊မုနိ၊ဗြတ်စွာဘုရား၊တံ၊အာရှင်ဘုရားကို၊ဝန္ဒတေ၊ရှိခိုး၏၊ ။
သုကတပလ္လင်ကဲ့ ။ ကောင်းစွာပြုအပ်သောပလ္လင်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊သာလာ
ယံ၊ဧရုပ်၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ပညာပေသိ ၊ခင်း၊ပြီး၊သုကတေန၊ကောင်းစွာပြု
အပ်သော၊တေနကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်။ပဋ္ဌဟေတု၊ငါးပါးသော
အကြောင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လဘာမိ၊ရ၏၊ ။ဥဗ္ဗေဂုလေ၊ဖြင့်
ဖြတ်သောအမျိုး၌၊ပစ္စယသိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊မဟာဘောဂေ ၊များ
သောဥစ္စာရှိသည်၊ဘဝါမိ၊ဖြစ်ရ၏၊သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ကာ၊အလုံးစုံပြည့်စုံခြင်း
ရှိသည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊မေ၊ဂါ အား၊မ၌ရှိ၊မ၌ရှိသည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ။
မယ္ယ၊ငါသည်၊ဂမနေ၊သွား၊ခြင်း၊ကို၊ပတ္ထိတော၊တောင့်တအပ်သည်ရှိသော်
ပလ္လင်ကို၊ပလ္လင်သည်၊ဥပတိဋ္ဌတိ၊ရှေ့ရှုတည်၏၊ သဟပလ္လင်သေဋ္ဌေန
ပလ္လင်ဖြတ်နှင့်တကွ၊မမ၊ငါ၏၊ပတ္ထိတံ ။တောင့်တရာအရပ်သို့၊ဂစ္ဆာမိ၊သွား
၏၊ ။တေနပလ္လင်ဒါနေန၊ထိုပလ္လင်အလှူကြောင့်၊သဗ္ဗတမံ၊အလုံးစုံသော
အမြင့်ကို၊ဝိနောဒယိ ၊ပယ်ဖျောက်ပြီ၊သဗ္ဗာတိညာဝလပ္ပတ္တော၊အလုံးစုံ
သောအာတိညာဉ်အား၊သို့ရောက်သော၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊မုနေ၊ဗြတ်
စွာဘုရား၊တံ၊အာရှင်ဘုရားကို၊ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုး၏၊ ။ပဓုကိစ္စကိစ္စာနိ၊သူတပါး
ကိစ္စမိမိကိစ္စဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊

သာယေသိ၊ ပြီးစေပြီ၊သုကတေနေ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ သိုက်ကံကြောင့်၊အာဘယံ၊ဘေးမရှိသော၊ပုရိုး၊ပြည်သို့၊ပါစိသိ၊ဝင်ပြီ၊ပရိနိဗ္ဗုတာ သာလမှ၊ ဆော်ကိလုပ်ပြီးပြီးသော၊ဧရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိတောက်၊ အသုံးအဆောင်ကို၊အဒါသိ၊လှူပြီ၊ သုကတေနေ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ သိုးကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သေခြင်းမှ၊မြတ်သည်၏အကြစ်သို့၊ အဇ္ဈာပဂတော၊ ရောက်၏၊ ၊လောကေ၊ လောကခ၌၊ယေကေစိ၊ခပ်သိပ်း ကုန်သော၊ဒုမကာ၊ဆုံးမကုန်သော၊ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊ဟတ္ထိအသော ဆင်မြင်းတို့ကို၊ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ နာနာ၊အထူးထူး၊သော၊ကာရဏာ၊ ဥဉ်းဆဲမြင်းတို့ကို၊ဂဠိတ္တာ၊ ပြု၍၊ဒါရုကောနေ၊ ကြမ်းတန်းသဖြင့်။တေ၊ထို သူတို့သည်၊ဒမေန္တိ၊ဆုံးမကုန်၏၊ ၊မဟာဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော် မူသောမြတ်စွာဘုရား၊တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နဂေနာရိယော၊ယောက္ခား ဖိန်းမတို့ကို၊ဒမေသိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊အဒဏ္ဍေန၊ဒဏ်မထား၊ဘဲ၊အသတ္ထေန လက်နက်မစွဲဘဲ၊ဥတ္တမေ၊ယဉ်ကျေးကုန်သော၊ဒမေ၊ဆုံးမခြင်းတို့ကို၊ဒမေ သိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊ ၊ဒါနသာ၊ အလှူ၏၊ဝဏ္ဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ကိတ္တေ ဇေန္တော၊ ကြားတော်မူလျက်၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာဠလိမ္ဘာတော် မူသော၊မုနိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကေပဠု၊ တရုသော ပြာသနာကို၊ ကထေန္တော၊ ဖြေတော်မူလျက်သာလျှင်၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိသတေ၊သုံးရာကုန်သောသူတို့ကို၊ဗောဓေသိ၊ကျွတ်စေတော်မူ၏၊ ၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ သာဓုဝိနာ၊ ရထား၊ထိန်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဒန္တာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာ မှကောင်းစွာလွတ်ကုန်၏၊အနာသဝါ။ အာသဝေါမရှိကုန်၊ သဗ္ဗာဘိညာ ဗလပ္ပတ္တာ၊ အာသုံးရုံသော အဘိညာဉ်အား၌ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဓိက္ခယေ၊ ဥပဓိမရှိသောနိဗ္ဗာန်၌၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ ၊ဣတောဘ ဣဂ်ိက ဣတ္ထာမ္ဘ၊သတ္တသဟသေဟိ၊ကပ္ပေ၊က ဣတ္ထာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအ ခါ၌၊ယံဒါနံ၊အကြင်အလှူကို၊အဒဒိ၊ လှူပြီ၊တေ၊တော။ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဘယာ၊ တေ၊တို့သည်၊ အတိဂ္ဂန္တွာ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ သာလဒါနသာ၊ ဧရပ်အလှူ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ ၊မေ၊ငါ၏၊အာဂတံ၊လာခြင်းသည်၊ဝတ။စင်စစ်၊ သွားဝတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊မမ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓသု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး သော-ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသု၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ။မယ္ဟံ၊ငါ သည်၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ ချာဝိတာ၊ဖုတ်မြိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြု ကျင့်အပ်ပြီ၊ ။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တံပန၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ သတ္တာရံ၊မြတ် စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍၊အသည်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက ရောဏော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဣဏာ၊ ဤရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊အတိ တေ၊လွန်လေပြီးသော၊အဋ္ဌမီ၊ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ယံတံသရဏံ၊ အကြင် ရတနာသုံးပါး၏ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သတ္တရတ္တေန၊ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့်၊ ဘဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဒမိကေန၊ အာဆုံးအမပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဒန္ဓာ၊ယဉ်ကျေးကုန်သည်၊ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာ ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တ သော၊ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကား၊ပဋ္ဌ ဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခု၊ကိုး၊စက္ခု၊တို့ဖြင့်၊စက္ခုမ၊ မျက်စိအမြင်ရှိတော် မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ ဘုရား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဣဏာ၊ဤနေ့မှ၊ အာဘိတေ၊လွန်လေပြီးသော၊အဋ္ဌမေ၊ရှစ်ရက်မြောက်သော၊ဒိဝသေ၊နေ့၌၊ တံသရဏံ၊ထိုရတနာသုံးပါး၏ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အဂမိမှ၊ရောက်ကုန် ပြီ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သတ္တရတ္တေန၊ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့်၊ ဘဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဒမိကေန၊ အာဆုံးအမ ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဒန္ဓာ၊ယဉ်ကျေးကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေ၊ အရှင်ဘုရား၊သာ၊သရ ဏာဂမနသ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေါ၊အာနုဘော် သည်၊အဟော၊ ကြောင်အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ။ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနုက်တည်း၊ ဘတော၊ပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ။တုဝံ။ ရှင်ပင် ဘုရားသည်၊ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါး၊ဘုရားကိုသိပြီးသောဘုရား၊သည်၊အသိ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ။ တုဝံ။ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့အား၊ဆုံးမ တော်မူတတ်သောဆရာသည်၊အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊တုဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရား သည်၊မာရော၊သိဘု၊ မာရ်ငါးပါးကိုနှိပ်နင်းလျက်သိနှင်သော၊ မုနိ၊ပစ္စုပ္ပန် လောကသံသရာလောကနှစ်ပါးကိုသိစွမ်းနှင်သောမောနဟုဏိအပ်သော

သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊ အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ တုံ၊ရင်ပင်ဘုရားသည်။ အနုသယေ၊ကာမရာဂါနုသယစသည်တို့ကို၊ ဆေတွား၊ အရုဏ်ကြွမင်ညာဏ်ဖြင့် ဖြတ်တောက်မူ၍၊ တိဏ္ဏော၊ ကိုယ်တော်သည်သံသရာဝဲသြဃထဲမှကူး၊ ပြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ်ပဇ်၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ တာရေယိ၊ သံသရာဝဲသြဃထဲမှ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်းထက်သို့ရှိဆောင်ကယ်တင်တော်မူ၏၊ ၊တေ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဥပဓိ၊ခန္ဓာပဓိရှိသောအလုံးစုံသောဥပဓိတို့ကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ မင်ဖြင့်ကောင်းစွာလွန်တော်မူပြီ၊တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊အာသဝါ၊ကာမာသဝစသောလေးပါးသောအာသဝတို့ကို၊ပဒါလိတာ၊မင်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ခွဲပယ်ဖျက်ဆီး အပ်ပြီ၊ဝုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သိဟော၊ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ပဟိနဘယ ဘေရဝေါ ဣဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးဘုန်းရှိသကဲ့သို့၊ အနုပါဒါနော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသောကာရုပါဒါနိ စသောလေးပါးသော ဥပါဒါန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနဘယဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးဘုန်းရှိသည်၊အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဟိ ဒ္ဝိဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိတွာ၊ ပြီးမွမ်းတော်မူ၍၊ သြသာနဂါထာယ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဂါထာဖြင့်၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒန်၊ရှိခိုးခြင်းကို၊ ယာစတိ၊တောင်းပန်း၏၊ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသည်၊ ဣမေတိ သတာ၊ ဤသုံးရာသောရေဟန်းတို့ကို၊ဘိက္ခဝေါ၊ရေဟန်းတို့၊ ထေ၊လာကြကုန်၊ဣတိ အာဒိဝစနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရေဟန်းတို့သည်၊ပဋ္ဌလိကတာ၊ ချိအပ်သော လက်အုပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ရပ်ကုန်၏၊ ဌတွာ၊ရပ်ကုန်ပြီး၍။ ဝိ၊ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသောဘုရား၊ဖြတ်၊တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ ပသာ၊ရေတိ၊ဆန့်တော်မူလော၊နာဂါ၊ရေဟန္တာတို့သည်၊သတ္ထု၊နော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ဝန္ဒန္တိ၊ခြေတော်ကိုရှိခိုးစေကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယာစတိ၊တောင်းပန်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝုဝံ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဝုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဟု သည်ကား။ ဝုမေ ဝ၊အရှင်ဘုရားသည်သာလျှင်၊ဣမဏ္ဍိ လောကေ၊ဤလောကတို့၊သဗ္ဗညု၊ခပ်သိမ်းသောတရားကိုထိုးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားတည်း။ ဒ္ဝိဋ္ဌခဏ္ဍိကာဒိ အာဏေန၊ဒ္ဝိဋ္ဌခဏ္ဍိကအစရှိသောဈာန်းဖြင့်၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊အနုသာသနတော၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ ဝုမေ ဝ၊ အရှင်ဘုရား

သည်သာလျှင်။သတ္ထာ။ဆရာတည်း၊ သင်္ဂီသံ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ မာရာနံ၊မာရ်တို့ကို၊ အာဘိဘဝနတော၊ လွှမ်းမိုး နှိမ်စက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊မာရာဘိဘူ၊ မာရာဘိဘူ မည်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါဘဝတော၊ ဗုဒ္ဓ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓ။ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ အနုသယေ၊အနုသယတို့ကို၊ ဆေတွာ၊ဖြတ်၍။ကာမာရာဂါဒိကော၊ ကာမရာဂအစရှိကုန်သော၊အနုသယော၊ အနုသယတို့ကို၊အာရိယမဂ္ဂသတ္တေန၊ အာရိယမဂ်တည်းဟူသော ဝေးဖြင့်၊ ဆိန္နံတွာ၊ဖြတ်၍၊တိဏ္ဏောတိ၊ တိဏ္ဏောဟူသည်ကား။သယံ၊ ဝိမိသည်၊သံသာရုမဟောဃံ၊သံသရာတည်းဟူသော ဝဲကြီးကို၊တိဏ္ဏော၊ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသနာဟတ္ထေန၊ဒေသနာတည်းဟူသော လက်ဖြင့်၊ဣမံ ပဇံသတ္တကာယံ၊ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို၊တာရေသိ၊ကူးမြောက်စေတော်မူ၏။ဥပဓိတိ၊ ဥပဓိဟူသည်ကား။ ခန္ဓူပဓိအာဒယော၊ ခန္ဓူပဓိအစရှိကုန်သော၊သင်္ခဿဥပဓိ၊ အလုံးစုံသောဥပဓိတို့ကို၊ အနုပါဒါနောတိ၊ အနုပါဒါနောဟူသည်ကား။သင်္ခသော၊အချင်းချင်းပေါ်သိမ်း၊ပတ်နှံကာမုပါဒါနာဒိကော၊ ပယ်အပ်သော ကာမုပါဒါနိစသော လေးပါးသောဥပါဒါနိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊လျှောက်၍၊ထေရော၊သေလမထေရ်သည်၊သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အာဘိဝန္ဒတိ၊ရှိခိုး၏၊ဦးတိ၊ ဤသို့၊ဒဠ္ဍဘတ္တိ၊ဖွတ်အပ်၏။ ။သေလဂ္ဂေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သေလမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၅-ဘဒ္ဒိယဂ္ဂေရဂါထာ။

ယာတံမေဟတ္ထိ ဂိဝါယာတိအာဒိကာ၊ ယာတံမေဟတ္ထိဂိဝါဟ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောဘဒ္ဒိသောဇာသင်္ကေတ်တော်ရှိသော၊ဘဒ္ဒိယဂ္ဂေရသော၊ဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အာယဒ္ဓိ ဤဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတိသုဒ္ဓေသု၊ရှေးဘဝများတို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ်ပြီးသော်ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဒုမုတ္တရေသော၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတောဗုဒ္ဓါ။ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၊သတ္တ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဏာန္တော၊နာသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရာ၊ ဖြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ ကော်၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို၊ ဥစ္စကုလိကာနံ၊ ဖြတ်သောအမျိုးရှိကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ ဖြတ်သောအရာ၌၊ ဌပိယမာနံ၊ထားသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊သယံဘိ၊ မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနဉ္စ ရံ၊ထိုအရာထူးကို၊ပဋ္ဌေတွာ၊တောင့်တ၍၊သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓပူဇမရဓသ၊ ဘုရားအာမှုးရှိသော၊ ဘိတ္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ဒတ္တွာ၊လှူ၍၊ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊အာကာသိ၊ပြု၏၊ သဗ္ဗညူသိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာသေ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်း၏၊ အနန္တရာယေန၊ အနန္တရယ်မရှိသဖြင့်၊ သမိဇ္ဈနှတာဝံ၊ ဖြည့်ရုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏၊သော်၊ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်အားလောင်းသည်လည်း၊ တံဗျာကရဏံ၊ ထိုဗျာဒိတ်စကားကို၊ သုတ္တွာ၊ကြား၍။ ဥစ္စကုလိကသံဝတ္တနိကံ၊ ဖြတ်သောအမျိုးဌာဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ကံကို၊ ပုဗ္ဗိတ္တွာ၊ မေး၍၊ ဗျဓ္ဓသဝနသ၊တရားနာခြင်းအား၊ ကာရာပနံ၊ ပြုစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝမ္မမဏ္ဍပေ၊တရားမဏ္ဍပ်ဌ်း၌အာသနဒါနံ၊နေရာလှူခြင်းလည်းကောင်း၊ဗီဇနိဒါနံ၊ရေပန်းလှူခြင်းလည်းကောင်း၊ဝမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟောဝတ္ထုလိတ္ထီအား၊ ပူဇာသက္ကာရကာရဏံ၊ပူဇော်သကာကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌၊ ပတိဿယဒါနံ၊ ဒီရာတာကဲပျဉ်ကို လှူခြင်းလည်းကောင်း၊ဇုတိဝေမာဒီ၊ဤသို့အစရှိသောကုသိုလ်ကို၊ ယာဝဇီဝံ၊အသက်တာတလုံး၊ဗဟုံ၊များစွာသော၊ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊စုတော၊ စုတောသည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဉ္ဇာ၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ကဿပဘဝေ၊ ကဿပဘုရားမည်တော်ရှိသော ဗြတ်စွာဘုရား၏၊အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌၊အရဟာတ်၊ငါ၏၏၊ ဘာဝေ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာကတော၊ဖြစ်တော်မူသည်မှ၊ ပုရေတရံ၊ရှေးဦးစွာ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ကုဋုမ္ဗိယလေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော။ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဝိညူယား ဆွမ်းခံလိုလျှင်၊ စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍၊ ကေဝိ'ယေဝ၊ တရုဏသာလျှင်ဖြစ်သော၊ဌာနေ၊အရပ်၌၊ဘဏ္ဍပိသဏ္ဌံ၊ ဆွမ်းဘဉ်းပေးခြင်းကို၊ ဒုကရောန္တော။ ပြုကုန်သော၊သမ္ဗဟုလေ၊များစွာကုန်သော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းဘဉ်းပေးရာ၌အရပ်၌၊ ပါသာဏဖလကာနိ၊ ကျောက်ပျားတို့ကို၊ ဆတ္ထရိတ္တာ၊ ခင်း၍၊ ပါဒေါဒကာဒီ၊ ခြေဆေးရေစာ စရိသည်ကို၊ ဥပဋ္ဌာ ပေန္တော။ တည်သားလျက်၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်

ထက်ဆုံး၊ဥပဋ္ဌာဟိ၊လုပ်ကျွေး၏၊ သော၊ထိုဘဒ္ဒိယအလောင်းသည်၊ ၎င်း ဗုဒ္ဓဘုရား၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တရားသောအကြားပတ်လုံး၊ ဒေဝ မနုဿသသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရိတ္တာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပိ လဝတ္ထုနဂရေ၊ကပိလဝတ်ပြည်၌၊သာကိယရာဇကုလေ၊ သာကိဝန်မင်း မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။အာသေ၊ထိုသူအား၊ ဘဒ္ဒိယောတိနာမံ၊ ဘဒ္ဒိယဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘဒ္ဒိယသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ထိုရောက်သည်ရှိသော်၊ အနုရုဒ္ဓါဒိဟိ၊ အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ဘဒ္ဒိယေဟိ၊ ငါးယောက်ကုန်သောမင်းသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'။ တာဂူ၊ သဏ္ဌိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပိယမ္ဗဝနေ၊ အနုပိယ သရက်ဥယျာဉ် တော၌၊ဝိဟရန္တေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊သဏ္ဌေ၊မြတ်စွာဘုရား၏။သန္တိ ကေ၊အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏။တံ၊ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို၊ သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာပရဘာဂေ၊ နောက်အာတို့၌၊ ဧကာဝနေ၊ ဧကာဝနဿကျောင်းတော်၌၊ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအားပေါင်း၏ အလယ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ လျက်၊ဥစ္စကုလိကာနံ၊ မြတ်သောအမျိုးရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့ ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊မြတ်သောအရာ၌ဌပေသိ။ ထားတော်မူ၏၊သော၊ ထို ဘဒ္ဒိယသည်၊ဗလသုခေန၊ဖိလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနသုခေန၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ဖြင့်၊ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်၊ အရညဂတောပိ၊ တောင်ခေါ်နေသော် လည်းကောင်း၊ရုက္ခမူလဂတောပိ၊ သစ်ပင်ရင်းခံနေသော်လည်းကောင်း၊ သုညဂါရဂတောပိ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော်လည်းကောင်း။ အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ၊ကြောက်ချမ်းသာလေစွကြောက်ချမ်းသာလေစွဟူ၍၊ အာဘိက္ခ ဏံ၊မကြာ၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်း၊ကို၊ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်၏။တံ၊ထိုဥဒါန်းကျူးသည် ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်၊ သဏ္ဌေ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ကိं'အာရောစေသုံ၊အဘယ်သို့ကြား လျှောက်ကုန်သနည်း။ ကာဠိဂေါဓယ၊ကာဠိဂေါဓာ၏၊ ဝုတ္တောသား၊ဖြစ် သော၊အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယ သည်၊ အာဘိက္ခဏံ၊မကြာ၊ အဟောသုခံအဟောသုခန္တိ၊ ကြောက်ချမ်းသာ လေစွကြောက်ချမ်းသာလေစွဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အနဘိရတော၊ မမွေ့, မလျော်ဘဲ၊ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊စရတိမညော၊ ကျင့်ယောင် ဟန်ကား၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သဏ္ဌော၊မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊တံ၊ထိုဘဒ္ဒိယာကို၊ပဏ္ဍောသာပေတွား၊ခေါ်စေ၍၊ ဘဒ္ဒိယ၊ဘဒ္ဒိ
ယ၊တို့၊သင်သည်၊အာဘိဏ္ဍတံ၊ပြောတိ၊အဟောသုခံအဟောသုခန္တိ၊ဟြောဝ်
ချမ်းသာလေစွတ်ဟြောဝ်ချမ်းသာလေစွတ်ဟူ၍၊ဝဒသိ၊ ဆိုသည်ဟူသည်၊ သစ္စံ
ကိရ၊မှန်သလော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊သော၊ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်
သည်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သစ္စံ၊မှန်ပါ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ပဋိဇာနိတ္တား၊ဝန်ခံ
၍၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ ရဏ္ဍ၊မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တိ၊သား၊ပြုသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ သုသံဝိဟိတာ၊ရေကျွာ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော အစောင့်အ
ရှောက်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တဏှာဝိဟိတောပိ၊ထိုသို့စိုင်းအပ်
သောအစောင့် အရှောက်ရှိသော်လည်း၊ ဥဒ္ဒိဂ္ဂေါ၊ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊
ဥဿကိတော၊ ရှုံ့ရှား၊သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၊ရပါ၏၊ ဟူဒါနိပန၊ယာ၊
အာခါဒိကား၊ ပဗ္ဗဇိ၊တော၊ ရဟန်း၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ အာဘိတော၊ မကြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ အနုဒ္ဒိဂ္ဂေါ၊ မထိတ်လန့် သည်ဖြစ်၍၊ အနုသုကိ တော၊
ရှုံ့ရှာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊နေ၊ရ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊ဟော်
၍၊ ၊ဘန္တေ၊အာရှင်ဘုရား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၊အာခါဒ်၊ဟတ္ထိဂိဝါယ၊ ဆင်၏လည်
ဦး၊နိသိဒိတ္တား၊ထိုင်၍၊ ယာတံ၊စရိတံ။ သွား၊အပ်၏၊ ဝဏ္ဏာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊
ပရိဟရေ၊ဆောင်နေ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သုခုမဝဏ္ဏာ ပဓာရိတာ၊ကောင်း
သော အားတွေ့ရှိသော ကာသိကတိုင်းဌ ဖြစ်သော ပုဆိုး၊အထူးကို သာ
ဆောင်၏၊ဘုဇ္ဇန္တေ၊နေ၊ ထမင်း၊စား၊သော်လည်း၊ သာလိနံ၊သုံး၊နှစ်ဟောင်း
လေပြီး၊သောကောင်း၊သော၊အနုံ့ရှိသော၊သလေးတို့၏၊ သုဗိမံသုပသေစနော၊
ခါသား၊သမင်း၊သား အစရှိသော စင်ကြယ်သော အသား၊ဖြင့် ဖြတ်း၊သော၊
ဩဒနော၊ထမင်းကို၊ဘုဥ္ဇာ၊စား၊အပ်၏၊ အဇ္ဈ၊ယ၊ရ၊ဟန်း၊အဖြစ်ရှိတည်
သော၊အာခါဒ်ကား၊သော၊အဟု၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်း၊သော
သိလ၊သမာဓိ၊သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၊သည်ဖြစ်၍၊ သာတတိကော၊ မျက်
မှောက်ရှိဖြစ်သော ချမ်း၊သာ၊စွာ၊နေ၊ခြင်း၊ရှိ အမြဲယှဉ်သော၊ ဥဇ္ဇာ၊သ၊ဝိတ်
လက်ဆွဲ၍ ဆွမ်း၊ခံ၊ခြင်း၊ဖြင့်၊ ပတ္တ၊ဂတော၊ သ၊ဝိတ်ရှိတည်သော ဆွမ်း၊ရှိ၊ရ
ထော၊အလွန်မွေ့လျော်၏၊ ဂေါ၊ဝ၊ယ၊ ကာဠ်ဂေါ၊ခ၊မည်သောမင်းသို့၏
ဝုတ္တော၊သား၊ဖြစ်သော၊ဘဒ္ဒေယော၊ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊အနုပါဒါနော၊ဥပါ
ဒါန်တရား၊လေးပါး၌ ကင်း၊ပြီး၊သည်ဖြစ်၍၊ ရှာယတိ၊ ဗ၊သ၊သ၊မာ၊ပ၊တ်ရှာန်
ဖြင့်ဝင်စား၏၊ပံသုကူလိ၊သ၊တ၊တိ၊ကော။ ပံသုကူ၊ရ၊ထင်ဆောက်တည်သ
ဖြင့်မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ရှိ၍ချမ်း၊သာ၊စွာ၊နေ၊ခြင်း၊ရှိ၊အမြဲယှဉ်သည်
ဖြစ်၍၊ဥဇ္ဇာ၊ဥဇ္ဇာ၊စရိယာယ၊ သ၊ဝိတ်လက်စွဲ၍ဆွမ်း၊ခံ၊သွား၊သ၊ဖြင့်၊ ပတ္တ၊ဂ

တေ၊သပိတ်၌ တည်သော ရဂေ့သမျှသောဆွမ်း၌၊ ရဂေါဒအတိရေတော၊ အလွန်ပြေလျော်၏၊ ဂေါဓသ၊ ကာဠိဂေါဓမည်သောမင်းလို့ဖြိုးမုဏ္ဍော၊ သား၊ ဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ အနုပါဒါနော၊ ဥပါဒါန်တရေး လေးပါး မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗျာယတိ၊ ဗလသမ္ပါပတ် ဖြင့်ဝင်စား၏၊ ဝိဏ္ဏာ ပါတီ သာတတိကော၊ ဝိဏ္ဏာပါတ်ရတင်ဆောက်တည်ခြင်း ဖြင့် ဖြတ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ တစိ ဝရိ ကောသာတတိကော၊ တိစီဝရိတ်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် မျက်မှောက် သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ သပဒါ နစာရိ သာတတိကော၊ အိပ်စဉ်မပြတ်ဆွမ်းရပ်ခြင်းဟူ၏အပ်သောသပ ဒါနစာရိက ရတင်ဖြင့် မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေ ခြင်း၌အမြဲ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ဧကာသနိကောသာတတိကော၊ ဧကသ နိုက်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌ဖြင်အပ်သောမျက်မှောက် သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ပတ္တ ဝိဏ္ဍိကောသာတတိကော၊ ပတ္တပိုဏ်ရတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်း တရား၌ဖြင်အပ်သောမျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေ ခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိသာတတိကော၊ ခလုပစ္ဆာ ရတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌ ဖြင်အပ်သောမျက်မှောက် သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းအာစွာ နေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ အာ ရညိကောသာတတိကော၊ အာရညိကင်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်း တရား၌ဖြင်အပ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေ ခြင်း၌အမြဲ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ ရုက္ခမူလိကောသာတတိကော၊ ရုက္ခမူရ တင်ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌ဖြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အဗ္ဘောကာ သိကောသာတတိကော၊ အဗ္ဘောကာသိကရတင် ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ ဖြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာ စွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ သောသာနိကောသာတတိကော၊ သုသာန်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ ဖြင်အပ်သောမျက် မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ် ၍၊(ပ)၊ ယထာသန္ထတိကော သာတတိကော၊ ယထာသန္ထတိ ရတင် ဆောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရား၌ဖြင်အပ်သောမျက်မှောက်သောကိုယ် ၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊နေသဇ္ဇိကော

သာတတိကောနေသဒ္ဓိကရတင်သောက်တည်သဖြင့်ရဟန်းတရားဒ္ဒြင်
အာဝ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ
ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အပ္ပိဿော သာတတိကောပစ္စည်းလေးပါးဝယ်အလို
နည်းသဖြင့်ဟောန်းတရားဒ္ဒြင်အာဝ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်
၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊သန္တုဋ္ဌো သာတတိကော
ပစ္စည်းလေးပါးဝယ်ရောင့်ရဲလွယ်သဖြင့် ရဟန်းတရားဒ္ဒြင်အာဝ်သောမျက်
မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်
၍၊(ပ)၊ ပရိတိတ္တော သာတတိကော။ သိတ်ငြိမ်ရာအာရုံ၌ကပ်သဖြင့်ရဟန်း
တရားဒ္ဒြင်အာဝ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေ
ခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊အာသံသဒ္ဓော သာတ ဘိကေား၊ လူတို့နှင့်
ဝေးနွာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ရဟန်းတရားဒ္ဒြင်အာဝ်သောမျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ (ဃ)၊အာရဒ္ဓဝိ
ရိယော သာတတိကော၊ အားထုတ်အာဝ်သောလုံ့လရှိသဖြင့်ရဟန်းတရား၌
ဖြင်အာဝ်သော မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌
အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)။ဝုဋ္ဌေ၊ဗ္ဗေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊သောဝဏ္ဏေ၌ဖြင့်
ပြီးသော၊သံတရုဇိက်၊ မျှားသော အနှားရေးရှိသော၊ သတပလံ၊တရော
သေ ပိုလ်အချိန်ရှိသော၊ကံသံ၊ရွှေလင်ပန်းကို၊ တိတ္ထား၊စွန့်၍၊ မတ္တိကပ်ကြွံ၊
ဖြေသပိတ်ကို၊အာဠဝိ ၊ယူပြီး၊ဇုန်း၊ဤဖြေသပိတ်ကိုယူခြင်းသည်၊ဒုတိယော
သိသောစနံ၊နှစ်ကြိမ်ဖြောက်သောဘိသိက်လွန်းခြင်းမည်၏၊ မဏ္ဍလိပါကာ
ရေပန်းသောအခြင်းအရာရှိသောတံတိုင်းတို့ဖြင့်ခြံရံအာဝ်သော၊ ဒ္ဒုမဋ္ဌော
လကောဋ္ဌကေ၊ မြဲမြံစွာပြုအာဝ်သော ပြဒိုးပြစင်တံခါးမတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
သောပြည်၌။ ဥစ္ဆေ၊မြင့်သောပြာသာဒ်ထက်၌၊ ခဏ္ဍာ ဘေရိယော၊ သန်လျက်
လက်စွဲကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်၊ရက္ခိတောဝေ၊ဝေင့်ရှောက်အာဝ်သည်
ဖြစ်လျက်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ဗ္ဗေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဗ္ဗာသံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ဝိ.ဘာသိ ၊နေရပြီ။ အဇ္ဇ၊ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒေ၊
ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဟိနဘယဘေရုဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
ဘေးကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊အနုတ္တ
သိ၊ကြောက်လန့်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ ၊နေပြီ။ဂေ ဓာယ၊ကာဠ်ဂေါ
မည်သောမင်းထံ၌၊ ဝုတ္ထော၊သားဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်
သည်၊ဝန်းတောထဲသို့၊ ဩဂဟ္ယ၊သက်၍၊ဗျာယတိ၊ ဗလသမာပတ်ချမ်း
သာကိုဝင်စားသောအားဖြင့်နေပြီ၊သိလက္ခန္ဓေ၊ သိလဟူသောကျေးဇူး၌၊

ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊သတိပ္ဌာ၊ သတိသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာပ္ဌာ၊ဗလ သမာပတ်နှင့်ရောသမာပတ်နှင့်ဗျာပဒ်သောပညာကို လည်းကောင်း၊ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ သမထဝိပဿနာပက္ခကို ပွါးစေလျက်၊အ'နေဝုဇ္ဇေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏိ'၊ရောက်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမာဟိ'ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုဒုတောဝ၊ရှေ့ဦး၊ သိဟနာဒ်၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသောအာသံကို၊ နဒိ၊ကျူးရင့်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့ဌာန်၊ ယာတံမေ ဟတ္ထိဂိဝ!ယာတိ၊ ယာတံမေဟတ္ထိဂိဝါယ ဟူသည်ကား၊ဘဒ္ဒန္တ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဦး၊မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ဂန္ဓကွန်ရာ၊ သွားသော်လည်း၊ ဟတ္ထိဂိဝါယ၊ ဆင်၏လည်ဘင်းခြေ၊ ဟတ္ထိဟတ္ထေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းခြေ၊ နိသိဒိတ္ဝာ၊နေ၍၊ ယာတိစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ ဂတ္ဌာနိ၊အာဝတ်ပုဆိုးတို့ကို၊ ပရိဟရန္တော်နဝိ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သုမနာ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ သုခုမသမ္ဘသာ၊ ကောင်းသော အတွေ့ရှိကုန်သော၊ ကာသိက ဝတ္ထုဝိသေသာ၊ ကာသိကတိုင်းခြုံဖြစ်သောပုဆိုးအထူးတို့ကို၊ ဓာရိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဩဒဏံ၊ထမင်းကို၊ ဘုဥ္ဇန္တော်နဝိ၊ စားသော်လည်း၊ တိ ဝသိကာနံ၊ သုံးနှစ်ရှိကုန်သော၊ ပုရာဏာဂန္ဓ သာလိနံ၊ ဟောင်းလေပြီးသော ကောင်းသော အနံ့ရှိသော သလေးတို့၏၊ ဩဒနော၊ ထမင်းကို၊ တိတ္တိရကပိဋ္ဌရာနိနာ၊ခါသား သမင်းသားအစရှိသော၊ သုဝိနာ၊စင်ကြယ်သော၊မံသေန၊ အသားဖြင့်၊ ဥပသိတ္တတာယ၊ သွန်းလောင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိမံသုပသေစနော၊ ခါသားသမင်းသား အစရှိသော စင်ကြယ်သောအသားတို့ဖြင့်သွန်းလောင်းအပ်သောထမင်းကို၊ဘုဇ္ဇော၊ စားအပ်၏၊တဝ ထာဝိ၊ထိုသို့ပင်ဖြစ်၊သော်လည်း၊တံသုခံ၊ထိုချမ်းသာသည်၊ ဇေတရုယိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝိဝေကသုခံယထာ၊ဝိဝေကချမ်းသာကဲ့သို့၊ မယ့်၊ ငါ၏၊ စိတ္တေ၊ရှိ တောသကရံ၊ စိတ်၏ နှစ်သက် ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၊နှ အဲ၊ဟာတိ၊မဖြစ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဿေသ္တော်၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊သောဠသဘဒ္ဒေါ တိအာဒိ။သောဠသဘဒ္ဒေါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဩဠေ၊ဤဂါထာ၌လည်း၊ဟတ္ထိဂဟဏေနေဝ၊ ဟတ္ထိသဒ္ဒါကိုယူသဖြင့်သာ လျှင်၊ အာသရဏယာနာနိ၊ ဖြင်ယာဉ်ရထယာဉ်တို့ကို၊ဝတ္ထဂဟဏေန၊ ဝတ္ထသဒ္ဒါကိုယူသဖြင့်၊ သဗ္ဗရာဇာလက်ာရေ၊ အလုံးစုံသောမင်းတန်ဆာ တို့ကို၊ဩဒနဂဟဏေန၊ ဩဒနသဒ္ဒါကိုယူသဖြင့်၊သဗ္ဗဘောဇန ဝိဂတိ၊ အလုံးစုံသောဘောဇဉ်အထူးတို့ကို၊ဂဟိတာ၊ယူအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့

ဝေဒိတမ္ပံ၊သိအာဝ်ဏ်၊သောဠာတိပဒသ၊ သောဠဟူသောပုဒ်အား၊သော အဠာတိ၊သောအဠာဟူ၍။ပဒဆ္ဆေဒေါ၊ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအာဝ်ဏ်၊တောဲ့ဟိ၊ယံရုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဠာယ၊ရေဟန်းအဖြစ်၌၊ဌိတောဲ၊ တည်သော အာဂ္ဂေါ်ဝ်သည်၊ဘဒ္ဒေါ်တိ၊ဘဒ္ဒေါ်ဟူသည်ကား၊ သိလာဒိဂုဏောဟိ၊ သိလ အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာဗျော၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ဘဒ္ဒေါ်၊ကောင်းသော၊သာတတိကောတိ၊သာတတိကောဟူသည် ကား၊သမ်ဏာဝေ့ဟော်ရေ့ဟန်းတကားဠ်။ဒိဋ္ဌဝေ့ဒသုခဝိဟာရေ၊မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌၊ သာတ ဆ္ဆ ယုတ္တော၊ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓြောပတ္တာဂတေ ရုတောတိ၊ဥဒ္ဓြောပတ္တာဂတေ ရုတောဟူသည်ကား၊ဥဒ္ဓြောစရိ ယါယ၊သဝိတ်လက်စွဲ၍ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ပတ္တေ၊သဝိတ်၌၊အါဂတေ၊ရောက် လာသော၊ပတ္တပရိယာပန္နေ။ သဝိတ်၌အကျွမ်းဝင်သောဆွမ်း၌၊ အာဘိရ တောဲ၊အလွန်မွေ့လျော်၏၊တေနေ၀၊ ထိုသဝိတ်၌ရောက်လာသောဆွမ်း ဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ရောင့်ရဲ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါ ယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဗျာယတိတိ၊ ဗျာယတိဟူသည်ကား၊ ဗလသမ္ပ ဟတ္တိဗျာနေန၊ဗလသမ္ပန္နပတ်ဗျာန်ဖြင့်၊ ဗျာယတိ၊ဝင်စား၏၊ ဝုတ္တောဂေါ၀ါ ယာတိ၊ဝုတ္တောဂေါ၀ါယဟူသည်ကား၊ ကာဠိဂေါ၀ါယနာမ၊ ကာဠိဂေါ ၀ါအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယာနိယာ၊ မင်းသွေး၏၊ ဝုတ္တော၊သားတည်း။ ဘဒ္ဒိ ယောတိ၊ ဘဒ္ဒိယောဟူသည်ကား၊ ဇေဝံနာမေန၊ဤသို့ ဘဒ္ဒိယဟု အမည်ရှိ သော၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊အတ္တာနမေ၀၊မိမိကိုယ်ကိုသာကျင်၊အညံ ဝိယ၊သူတပါ၊ကဲ့သို့၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝဒတိ၊ဆိုရ၏။ ဂဟပတိ၊စိ၀ရုံ၊ ဒါယကာ တို့ကဲ့သို့သောသက်နှံးကို၊ ပဋိက္ခိ၀ိတ္တာ၊ပယ်၍၊ ပံသုကူလိကင်္ဂ၊ ပံ့သုကူရ တင်ကို၊သမာဒါနေန၊ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံ့သကူရ တင်ဆောက်တည်သည်၊ ယံယံဘတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆွမ်းကို၊ ပဋိက္ခိ၀ိ တ္တာ၊ပယ်၍၊ဝိဏ္ဏပါတိကင်္ဂ၊ ဝိဏ္ဏပါတ်ရုတင်ကို၊ သမာဒါနေန၊ ဆောက် တည်သဖြင့်၊ဝိဏ္ဏပါတိကော၊ ဝိဏ္ဏပါတ်ရုတင်ကို ဆောက်တည်သည်၊ ❧ အတိရေကစိ၀ရုံ၊ အ၀ိုအလွန်ဖြစ်သောသက်နှံးကို၊ ပဋိက္ခိ၀ိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ တေစိ၀ရိကင်္ဂ သမာဒါနေန၊ တိစိ၀ရိက်ရုတင်ကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ တေစိ၀ရိကော၊ တိစိ၀ရိက်ရုတင် ဆောက်တည်သည်၊ လောလုပ္ပစာရုံ၊ လျှပ်ပေါ်သောလှည့်လည်ခြင်းကို၊ပဋိက္ခိ၀ိတ္တာ၊ပယ်၍။ သပဒါနစာရိကင်္ဂ သမာဒါနေန၊အိမ်စဉ့်အတိုင်းလှည့်လည်သော သပဒါနရုတင်ကိုဆောက် တည်သဖြင့်၊သပဒါနစာရိကော၊သပဒါနစာရိကရုတင်ကို ဆောက်တည်

သည်၊ နာနာသနဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော နေရာ၌ နေ၍ စားခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊ ဂေါသနိုကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊တနေရာတည်း၌တည်၍ စားခြင်းဟူသော ဂေါသနိုက်ရုတင်ကို ဆောက်တည်သ်ဖြင့်၊ ဂေါသနိ ကော၊ ဂေသနိုက် ရုတင်ဆောက်တည်သည်၊ နုတိယကဘာဇနံ၊ နှစ်ခု မြောက်သောခွက်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊ ပတ္တပိဏ်ရုတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့်၊ပတ္တပိဏ္ဍိကော၊ ပတ္တပိဏ်ရုတင်ကို ဆောက်တည်သည်၊အာတိရိတ္တဘောဇနံ၊ အပိုအလွန်ဖြစ်သောဘောဇဉ် ကို၊ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိ ကရုတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့်၊ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကော၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိ ကရုတင်ကိုဆောက်တည်သည်၊ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ရွာနီးကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ အာရညကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊ အာရညကင်ရုတင်ကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ အာရညကော၊အာရညကင်ရုတင်ကိုဆောက်တည် သည်၊ဆန္နဝါသံ၊အမိုးခိုနေခြင်းကို၊ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊ ရုက္ခမူလိကင်္ဂသ မာဒါနေနှ၊ ရုက္ခမူရုတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့်၊ ရုက္ခမူလိကော၊ ရုက္ခ မူရုတင်ကိုဆောက်တည်သည်၊ဆန္နရုက္ခမူလာနိ၊အမိုးသစ်ပင်ရင်းကို၊ပဋိ က္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊အဗ္ဘောကာသိကရုတင် ကိုဆောက်တည်သဖြင့်၊ အဗ္ဘောကာသိကော၊အဗ္ဘောကာသိက ရုတင်ကို ဆောက်တည်သည်၊နသုသာနံ၊သင်းချိုင်းမဟုတ်သည်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ သောသာနိကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊ သောသာနိက ရုတင်ကိုဆောက် တည်သဖြင့်၊သောသာနိကော၊သုသာန်ရုတင်ကိုဆောက်တည်သည်၊သေ နာသနလောလုပ်၊ ကျောင်း၌လျှောက်ပေါ်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊ယထာ သန္ထတိကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊ယထာသန္ထတိ ရုတင်ကိုဆောက်တည်သဖြင့်၊ ယထာသန္ထတိကော၊ယထာသတိ ရုတင်ကိုဆောက်တည်သည်၊သယနံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊နေသဇ္ဇိကင်္ဂသမာဒါနေနှ၊ နိသိ ရုတင်ကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ နေသဇ္ဇိကော၊နိသိ ရုတင်ကို ဆောက်တည်သည်၊ ဒေယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ဤ၌ဤအဋ္ဌကထာ၌၊သင်ပေါ်၊အကျဉ်း တည်း၊ဝိတ္ထာရေ၊တောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ရုတင်ကထာ ရုတင်က ထာကို၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ဂဟေတဗ္ဗာ၊ယူအပ်၏၊ ဥစ္စေတိ၊ဥစ္စေဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာဒိဋ္ဌာ နေ၊အဖြင့်အစရှိသောအားရပ်၌၊ ဥပရိပါသာဒတာယ၊။အထက်ပြာသာဒ် အဖြင်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ဥစ္စေ၊ဖြင့်သော၊မဏ္ဍလိပါကာရေတိ

မဏ္ဍလိပါကာရေဟူသည်ကား၊မဏ္ဍလာကာရေနှစ်ဝန်းသောအခြင်းအရာ ဖြင့်၊ပါကာရုပရိုက်ခြင်းကြီးတံတိုင်းတို့ဖြင့်ဖြိုရိုးအပ်သော၊ဒဋ္ဌမင်္ဂလာလကောဌ ကောတိ၊ ဒဋ္ဌမင်္ဂလာလကောဌကေဟူသည်ကား၊ ထိရေတိ၊ပြုပြုကုန်သော၊ ဓာတ်ရွာလေတိစ၊ပြဒိုးပြစင်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဒွါရကောဌကေတိစ၊ တံခါးမုတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္တာဂေါ်ပြည့်ရုံသော၊ နှဝရေ၊ရှိခဲ့ဟူ တိအယိ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊ အာနုဘာသည်း၊ သတိပဋ္ဌာန်တိုင်ကြား၊သ တိပဋ္ဌာန်ဟူသော ဤပါဠိခဲ့၊ သတိသိသော၊သတိကိုအဦးပြုသဖြင့်၊သမာ ဓိ၊သမာဓိကို၊ဝဒတိ၊ဆိုတို့၊ ဖလသမာပတ္တိနိဗ္ဗာန်ရောဝသမာပတ္တိနှုတ်၊ဖလသမာ ပတ်နိဗ္ဗာန် သမာပတ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ သမထဝိပဿနာဗ္ဗဘာဝ ယန္တိ၊သမထဝိပဿနာဗ္ဗဘာဝယံဟူ၍၊ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ သောသံ၊ကြွင်း သောစကား၊ရေပ်သည်၊တတ္ထတတ္ထ ထိထိအရာ၌၊ ဝုတ္တနုဟတ္တာ၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်း၊ဟိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာဖြင့်တည်း ဧပံ၊ဤသို့၊ထေရောမထေရ်သည်၊သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊မျက် ရှေ့ကတောင်၌၊သီဟနာဒ်၊ ခြေလှေ့မင်း၏ အာသံနှင့်တူသော ရဲတင်းသော အာသံကို၊နှဒိ၊ကျူး၊ရှင့်၏၊တံ၊ထိစ ား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊တိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့သည်၊အာဘိဝသန္ဓာ၊အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်၊ အဟော သုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဒ္ဒိယဇွန်ရဟဒါထာဝတ္ထုနှာ၊ဘဒ္ဒိယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး၊ခြင်း၊ဟူ၏ဟောတ်ပြီ၊ ။

၂၀-ဝိသေသိနီပါတ်-၂၅၅- အာဠိယမာလဇွန်ရဟဒါထာ၊

ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တာသ၊ ထိုသူယော်၏၊ ဓာတုဒိဝေ သေးပွားသောနေ့၌၊ သကလနဂရေ အလုံးရုံသော မြို့၌၊ အာဝုဝေါနိ၊ လက်နက်တို့သည်၊ ပဋ္ဌလိ သူ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်၏၊ ရေညောစ၊ မင်း၏လည်း။ သယနဝိဠေ၊ အိပ်ရာအပြင်၌၊ ဌပိတံ၊ တားအစ်သော၊ မဂ်လာဝုဓံ၊ မဂ်လာရှိသော လက်နက်သည်၊ ပဋ္ဌလိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်၏၊ တံ၊ ထိုသို့လက်နက် အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို နလဘတိ။ မရ၊ ဝုရောဟိတော၊ ဝုရောဟိတ်သည်၊ တာသံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌၊ နက္ခတ္တယောဇံ၊ နက္ခတ်ကို၏ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ စောရနက္ခတ္တံ ဩ၊ စောရနက္ခတ်၌၊ ဓာတောတိ၊ ပွါး၏ဟု၍၊ သန္ဓိဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုဝုရောဟိတ်ဝုဏ္ဏား သည်၊ ရတ္တိ ယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာယ၊ ရိုစမ်းသောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေးလျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာစရိယ ဆရာ၊ ကုတော၊ အဘာယမ္ဘာ၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ ယံ၊ ညဉ့်၌၊ မယ္ဟံ၊ ငါ၏၊ မဂ်လာဝုဓံ၊ မဂ်လာလက်နက်သည်။ ပဋ္ဌလိ၊ အလျှံ ပြောင်ပြောင်တောက်၏၊ တာသ၊ ထိုလက်နက်တောက်ခြင်း၏၊ ကောနု ခေါ၊ အဘာယ် အမည်ရှိသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေး၏၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မာဘာယိ။ မကြောက်ပါလင့်၊ မယ္ဟံ၊ အာကျွန်ုပ်၏၊ ဃရေ၊ အိပ်ရာ၌၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည် ဓာတော၊ မွေးဘွား၏၊ တာသ၊ ထိုသူငယ်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော် ကြောင့်၊ သကလနဂရေ၊ အလုံးရုံသော မြို့၌လည်း၊ အာဝုဝေါနိ၊ လက်နက် တို့သည်၊ ပဋ္ဌလိ သူ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ ဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ အာစရိယ ဆရာ၊ ကိံ ဘဝိဿတိ၊ အဘာယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေး တော်မူ၏၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ စောရော ခိုးသူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ကေစာရိ စောရော၊ တယောက်ထည်းလျှင်သော ခိုးသူလော၊ ဥဒါပိ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဂဏဇေဋ္ဌကော၊ အပေါင်း၏ အကြီးဖြစ်သော ခိုးသူ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ ဘုရင်မင်းကြီး၊ ကေစာရိ ကော၊ တယောက်ထည်းလျှင်သော ခိုးသူပါးတည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ နံ။ ထိုသူငယ်ကို၊ မာရေမ၊ သတ်ခဲ့ကုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်

ရှေ့ကေစာရိကောဟုယောက်ထည်းသာ ညီသော်သားသူသည်၊ စေလောတို၊ အဘယ်၍ဖြစ်ဆုံ၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ နံ၊ထိုသူယောက်ကို၊ ပဋိဋ္ဌထ၊သုတ်သင် ကျွေးမွေးသေလော၊ဆုတို၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ ထိုသူယော် ၏၊နာမံ၊အမည်ကို၊ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ယသ္မာ၊အကြင် ကြောင့်၊ရေညော၊ မင်း၏၊ စိတ်ကို၊စိတ်ကို၊ ဝိဟေသေန္တာ၊ ညှဉ်းဆဲလျက်၊ ဓာတော၊မွေးဘွား၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဟိ သကောတိ၊ဟိ သကဟု၍ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပန္ဓာ၊နောက်၌၊ဒိဠ္ဍိ၊အယူကို၊ အဒိဋ္ဌန္တိ၊ဝိယ၊မြင်သကဲ့သို့ အဟိ သကောတိ၊အဟိ သကဟု၍၊ဝေါဟာရိ သု၊ခေါ်ဆိုကြကုန်၏၊သော၊ ထိုအဟိ သကသည်၊ ဝယပဋ္ဌော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ဝုဋ္ဌ ကမ္မဗလေန၊ရှေးကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သတ္တန္နံဟတ္ထိနံ၊ ခုနစ်စီး ကုန်သောဆင်တို့၏၊ဗလံ၊အားကို၊ဓာရေတိ၊ဆောင်နိုင်၏၊တယိဒံတံ ဗုဒ္ဓကမ္မံ၊ထိုရှေးကောင်းမှုကံကို၊ဗုဒ္ဓ သုညော၊ဗုရားမသိတ်သော၊လောကေ၊ လောကၽ၊ကသကော၊ လယ်ထွန်သမား သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဝ၊သောဒကေန၊ဖြင့်ပင်းရည့်ဖြင့်၊ တိန္တအလ္လစိဝဂုံ၊စွတ်စိုသော သကိန်းရှိသော၊သိဘပိဋ္ဌိတံ အာချမ်းနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊အတ္တ နော၊မိမိ၏၊ခေတ္တာဘူမိ၊လယ်ထွန်ရာမြေသို့၊ ဥပဂတံ၊ကပ်လာသော၊ဧကံ၊ တဆူ၊သော၊ပဏ္ဍိကဗုဒ္ဓံ၊ပဏ္ဍိကဗုဒ္ဓါကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊မေ၊ငါ၏၊ဝုညကျွေတ္တ ကောင်းမှုတည်း၊ဟု သောမျိုးဝေ၏စိုက်ပျိုးရာလယ်ယာမြေသည်၊ဥပဋ္ဌိတံ တည်လာ၏၊ဆုတို၊ဤသို့၊သောမနုဿဓာတော၊ဖြစ်သောပမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊အဂ္ဂိ၊မီးကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊အာဒါသိ၊လှန်း၊တဿ၊ထိုကုသိုလ် ၏၊ကမ္မဗလေန၊ကံအစွမ်းကြောင့်၊နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း သောအခိုပ်၌၊ယာဝဇီဝသမ္ပဒါ၊ အသက်ရှိသော၊ အာ၊အစွမ်းလျင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် လည်း၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒုမတ္ထိ ပန္ဓိ မတ္ထာဘဝေ၊ ဤအာသုံးစွန်သောဘဝ၌၊ သတ္တန္နံဟတ္ထိနံ၊ခုနစ်စီးကုန်သောဆင်တို့၏၊ဗလံ၊အား၊ကို၊ဓာရေတိ၊ဆောင် ၏၊သော၊ထိုအဟိ သကသည်၊ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ဂန္တွာ၊ ယွား၍၊ ဒိသာပါမောက္ခသ၊ ဒိသာပါမောက္ခမည်သော၊ အာစရိယသ၊ ဆရာ၏၊သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝမ္မဉ္ဇေ ဝါသိ၊ ဝမ္မဉ္ဇေ ဝါသိတပည့်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သိပ္ပံ၊အတတ်ကို၊ဥဂ္ဂဏှန္တော၊သင်သည်ရှိသော်၊အာစရိယ ပြောဟွဏ်စ၊ဆရာဖြစ်သောဝုဏ္ဏားကိုလည်း၊ကောင်း၊ တသ၊ထိုဆရာ၏၊ ဘရိယဉ္စ၊မယား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ပဋိဇဋ္ဌိ၊လုပ်ကျွေး၏၊ ဟောန၊ထိုကြောင့်၊အာသ၊ထိုအဟိ သက အား၊သာ ပြောဟွဏိ၊ထိုဝုဏ္ဏားမ

သည်၊ဂေဟေ၊အိမ်ရှိ၊လ ဟု မာနေနှုန်း၊ရအောင်သော၊ဘဏ္ဍာဒိနာ၊ ထမင်းအစ
ရှိသည်ဖြင့်၊သင်္ဂီဟ၊ပြီးမြှင့်ခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ဝေ၊ထိုသို့ပြီးမြှင့်သည်
ကို၊အသဟမာနာ၊သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အညေ၊တပါး၊ကုန်သော၊
မာဏဝေါ၊လုလင်တို့သည်၊အာစရိယေန၊ဆရာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ဘေဒ၊ကွဲ
ပြား၊ဂုန်းတိုက်ခြင်းကို၊အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်၊
တောသံ၊သိုတပည့်တို့၏၊ဝစနံ၊စကား၊ကို၊ နွေတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံး
ကြိမ်တို့ပတိသုံး၊အသဒ္ဒဟန္တော၊ မယုံကြည်သည်ဟုတွေ့၊ ဖြစ်၍၊ပဌော၊
နောက်၌၊သဒ္ဒဟိတွေ့၊ ယုံကြည်၍၊မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်၊မဟာဇုလော
ကြီးသောအား၏၊ကေနစိ၊တစုံတခုဖြင့်၊မာဏုပေတုံ၊သေစိမ့်သောဌာ၊နု
သဏ္ဌာ၊မတတ်ကောင်း၊ဥပါယေနု၊ဥပါယ်တမြည်ဖြင့်၊မါရိသောပိ၊သေစေ
အုံ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွေ၊ကြံ၍၊နိဗ္ဗိတ္တိ၊ပြီးဆုံးသော အတတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊အတ္ထိနော၊မိမိ၏၊နဂရံ၊ရှိသို့၊ ဂန္တုံ၊ပြန်သွား၊ခြင်းငှါ၊အာဝုဿော၊ပန်
ကြား၊သောအာဟိ သကကို၊ အာဟာ၊ဆို၏၊ကိ အာဟာ၊ အာဟယ်ရှိဆိုသ
နည်း၊အဟိ သက၊အဟိ သက၊ နိဗ္ဗိတ္တ သိပ္ပေနုနာမ၊ ပြီးဆုံးသောအတတ်
ရှိသည်မည်သော၊ အဇ္ဇေဝါသိနာ၊တပည့်သည်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ
အား၊ဂရုဒက္ခိဏာ၊လေးသောမြတ်သော အလှူကို၊ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးဆပ်၏၊
တံ၊ထိုမြတ်သောအလှူကို၊မယ့်ဝါအား၊ဒေတိ၊ပေးပါလော၊ ဆုတိ၊ဤသို့
အာဟာ၊ဆို၏၊အာစရိယ၊ဆရာ၊သာရ၊ကောင်းပါပြီ၊ကံ၊အာဘယ်ကို၊ဒဗ္ဗိ
ပေးရပါအုံ့နည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊မေးသည်ရှိသော်၊ မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊
သဟာ ဿဒက္ခိဏာ ဟာတ္ထု အကိုလိ၊ တထောင်သောလက်ချာလက်ညှိုးကို
အာနေတိ၊ဆောင်ခဲ့လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဆရာ
ပုဏ္ဏား၏၊ဗဟူသုဗျား၊ဖွားကုန်သောသူတို့ကို၊ မာရိယမာနေသု၊သတ်အပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေန္ဒတော၊ စင်စစ်အား၊ဖြင့်၊ ဧကော၊တယောက်
သော်သူသည်၊နုံ၊ ထိုအဟိ သကကို၊ မာရေယျ၊သတ်ရာ၏၊ ဆုတိ၊ဒေ၊ဖိပ္ပါ
ယော၊ဤသို့သောအလိုသည်၊ အ၊ဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊တံ၊ ထိုစ
ကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊အဟိ သကော၊အဟိ သကသည်၊အဇ္ဇနော၊မိမိ
၏၊ ဝိရေပရိစိတံ၊ကြာမြင့်စွာ လေ့ကျက်အပ်သော၊ နိက္ခရုဏတံ၊ သနား
ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပုရက္ခိတ္တာ၊ရှေ့သွား၍ပြု၍၊ သန္ဓိဗ္ဗပဠာဝုတော
ဖွဲ့အပ်သောငါးပါးသောလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကောသလရညော၊ကော
သလမင်း၏၊ဝိဇိတေ၊နိုင်ငံ၌၊ ဇာလိနိဝနံ၊ ဇာလိနီမည်သောတောသို့၊ပဝိ
သိတ္တာ၊ဝင်၍၊ မဟာမဂ္ဂသမိပေ၊ခရီးမကြီး၏အနီး၌၊ပဇ္ဇတန္တရေ၊တောင်

ကြားခဲ့၊ဝသန္တော်၊နေလျက်၊ပဋ္ဌိတသိခရော်တောင်တွင်ခဲ့၊ ဌတ္တာ၊တည်၍၊ မဂ္ဂေနု၊ခရီးဖြင့်၊ ဂန္ဓာရန်တော်၊သွား၊ကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ ဩဝါဒ၊ကောတ္တာ၊ကြည့်၍၊ ဝေဝေန၊လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ဂတ်တော်၊သွား၍၊ အင်္ဂုလိ ယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ရက္ခဇွေ၊ သစ်ပင်ဖျား၌၊ဩ ဃသမ္ဗယိ၊ဆွဲ၍၊ တာ၊ထိုလက်ညှိုးတို့ကို၊ ဂိဏ္ဍာပိ၊လင်းတတို့သည်လည်း ကောင်း၊ကာ၊ဏာပိ၊ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ခါဒိ သု၊ခဲကြကုန်၏၊ ဘူမိ ယံ၊မြေ၌၊နိဋ္ဌိတ္တာ၊ ချထား၊အပ်ကုန်သော လက်ညှိုးတို့သည်၊ ပုဂ္ဂိတာ၊ ပုဂ္ဂိ သည်၏အဖြစ်သို့၊အဂမံ သု၊ရောက်ကုန်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ဂ၊ကာနုယား၊အ၊ရှေ အတွက်သည်၊အပရိပူရမာနုယ။မပြည့်သည်ရှိသော်၊ လဒ္ဓါလဒ္ဓံ၊ရတိုင်း ရတိုင်းသော၊အင်္ဂုလိယော၊လက်ချောင်းတို့ကို၊ သုဗ္ဗေ၊ချဉ်ခဲ့၊ ဂန္ဓေတွာ၊ သိကုံး၍၊မာလံ၊ပန်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ယညောပသိတံ၊ဝိယ၊ တန်ဆာဆင် သကဲ့သို့၊ အံ့သော၊ပရုံ၌၊ညြဿမ္ဘေသိ၊တွဲခဲ့ဆွဲ၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အင်္ဂုလိမာလော တွေ့ဝ၊ အင်္ဂုလိမာလဟု၍သာလျှင်၊ အသ၊ ထိုအဘိ သကအား၊သမညာ၊အမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ တသ္မိ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊မနုဿ၊လူတို့ကို၊မာ၊ရေ၊ကြောင့်သတ်သည်ရှိ သော်၊မဂ္ဂေ၊ခရီး၊သည်၊အ၊ဝဇ္ဇော၊ အသွား၊အလာမရှိသည်၊ အ၊ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ မဂ္ဂေ၊ခရီး၌၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ အလာ၊ကြောင့်၊မရ၊သည်ရှိ၊သော်၊ဂါမဂုပစာရံ၊ရွာ၏ဥပစာသို့၊ဂတ်တော်၊သွား၍၊ နိလီယိတွာ၊ပုန်းအောင်း၍၊အာ၊ဂတာ၊ဂတော၊လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော မနုဿ၊လူတို့ကို၊ မာရိတွာ၊သတ်၍၊ အင်္ဂုလိ၊ယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊ တံ၊ထိုသို့အင်္ဂုလိမာလသတ်သည်ကို၊ ဥတ္တာ၊ထိကြကုန်၍၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ဂါ၊ဌယော၊ရွာမှ၊ အ၊ပက္ကမိ သု၊ ပဓဲသွား၊ကြလေကုန်၊ဂါ၊မာ၊ရွာတို့သည်၊ သုညာ၊ဆိတ်ကုန်သည်၊ အ၊ဟော သုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တ၊ထာ၊ထိုအ၊တူ၊နိ၊ဂမ၊ဇနပဒါ။နိဂုံး၊ဇနပုဒ်တို့သည်၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်သည်၊အ၊ဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊သော ပဒေသော၊ထိုအရပ်သည်၊ဥဇ္ဇာသိတော၊ထိတ်လန့်သည်၊အ၊ဟောသိ၊ဖြစ် ၏၊အင်္ဂုလိမာလသမ၊ အင်္ဂုလိမာလအား၊လည်း၊ ကောယ၊တ၊ချောင်းဖြင့်၊ ဥိန်း၊ယုတ်ကုန်သော၊သဟ သမ အင်္ဂုလိယော၊တ၊ထောင်သောလက်ချောင်း တို့သည်၊သက်ဟာ၊ရေတွက်အပ်ကုန်သည်၊ အ၊ဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အ၊ထ၊ ထိုအခါ၌၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ တံ၊စောရ၊ပဒ္ဒပံ၊ ထိုခိုးသူ၊ဘေး၊ကို၊ ကော သလရညော၊ ကောသလမင်း၊အား၊ အာ၊ရောစေသုံ၊ကြား၊လျှောက်ကုန်၏၊

ရာဇာ၊မင်းသည်၊ပါ၊တာဝ၊စောစောကလျှင်၊နဂရေ၊မြို့၌၊ဘေရီ၊စည်ကို၊ စရာပေသိ၊လည်စေ၏၊ကိ၊စရာပေသီ၊အဘယ်သို့လည်စေသနည်း၊သိလင်္ဂ၊ လျှင်စွာ၊ အာဠိလိမာလစောရံ၊အာဠိလိမာလခိုး၊သူကို၊ ဂဟ္ဗာမ၊ ဖမ်းကုန်အုံ၊ ဗလကာယော၊ဖိုလ်ပါအပေါင်းသည်၊အာဂန္ဆတု၊လာစေသတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊စရာပေသိ၊လည်စေ၏၊တံ၊ထိစကား၏ဟု၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊အာဠိလိမာ လသ၊အာဠိလိမာလ၏၊ မာဘာ၊အမိဖြစ်သော၊ မန္တာနီဗြာဟ္မဏီ၊ မန္တာနီ မည်သောဝုဏ္ဏေ၊မသည်၊ တာသ၊ ထိအာဠိလိမာလ၏၊ ဂိတရံ၊ အာဘကို၊ အာဟာ၊ဆို၏၊ ကိ၊အာဟာ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တော၊သင်၏၊ ပုတ္တော၊ သား၊သည်၊ စောရော၊ခိုး၊သူသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိဒါနိ၊ဤမည်ဤမည် သောအမှုကိုလည်း၊ကရောတိ၊ပြု၏၊တံ၊ထိ သား၊ကို၊ဤဒိသံ၊ဤသို့သဘော ဂိ၊သောအမှုကို၊မာကရိတိ၊မပြုလင့်ဟု၊သညာပေတ္တာ၊သိစေ၍၊အာနေတိ၊ ဆောင်ခြေ၊လာ၊အညတ်ထာ၊တပါ၊သောအခြင်းအရာဖြင့်၊နံ၊ထိအဟိ သက ကို၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဃာတေယျ၊သတ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏော၊သည်၊မယ်ံ၊ငါအား၊တာဒိသေတိ၊ထိသို့သဘောဂိကုန် သော၊ဝုတ္တေတိ၊သား၏ဖြင့်၊ နအာဏ္ဏော၊အလိုမရှိ၊ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ယံ၊ဝါ တံ၊ဂါ၊ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား၊ကရောတု၊ပြုစေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို ၏၊အထ၊ထိ အခါ၌၊ဗြာဟ္မဏီ၊ဝုဏ္ဏေ၊မသည်၊ဝုတ္တသိနေဟေန၊သား၌ချစ် သဖြင့်၊ ပါ၊ထေယျုံ၊ရိဏ္ဍာ၊ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ မမ၊ငါ၏၊ ဝုတ္တံ၊သား၊ကို၊ သညာပေတ္တာ၊သိစေ၍၊အာနေ သောမိ၊ဆောင်အုံ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မဂ္ဂံ၊ခရီး၊သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊သွား၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အဟံ၊ ဤ၊ဝုဏ္ဏေ၊မသည်၊ အာဠိလိမာလံ၊အာဠိလိမာလ၊ကို၊ အာနေ သောမိ၊ဆောင်အုံ၊ဟူ၍၊ ဂန္ဆတိ၊ သွား၏၊သ၊စေ၊ အဂယ်၍၊သာ၊ ထိ၊ဝုဏ္ဏေ၊မသည်၊ အာဂမိ သတိ၊ လာ သည်ဖြစ်အုံ၊အာဠိလိမာ၊လော၊ အာဠိလိမာလသည်၊အာဠိလိ သဟာ သံ၊ လက် ညှိုး၊တ ထောင်ကို၊ ပူ ရေ သောမိတိ၊ ဖြည့်စေအုံ၊ဟူ၍၊ မာတရံ၊ အမိ၏ကို၊ မာရိ သတိ၊သတ်လတ္တံ့၊သော၊ထိ အာဠိလိမာလသည်လည်း၊ပန္ဆိ မာ ဝိ ကော၊ပန္ဆိ မာ ဝိ ကသား၊တည်း၊ သ ၊ အဂယ်၍၊ အတံ၊ငါသည်၊ နဂ ဝိ သောမိ၊ မသွား၊သည်ဖြစ်အုံ၊ မဟာ ဘေနိ၊ ကြီး သော ဆုံး ရှုံး ခြင်း သည်၊ ဘ ဝိ သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ပန္ဆာ ဘာ တ္တံ့၊ညနေ ချမ်း အခါ၌၊ ဝိ ဏ္ဍ ပါ ဘ ပ ဒိ ဏ္ဍ ဣ ဏ ၊ ဆုမ်း ခံ ရာ မ ပါ ခဲ့ သည် ရှိ သော်၊ သ ယ မေ ဝ ၊ ကို လ် တော် တို့ သာ ဣ ဏ ၊ ပ ဋ္ဌ စိ ဝ ရံ ၊ သ ဝ ိ တ် သ ကာ် နှ ်း ကို ၊ ဂ ဟေ တ္တာ ၊ ယူ ၍ ၊ အ ာ ဠ ိ လ ိ မ ာ လ ံ ၊ အ ာ ဠ ိ လ ိ မ ာ လ ကို ၊ ဥ ဒ္ဓ ိ သ ၊ ရ ည် ၍ ၊ တ ိ ် သ ယ ော ဇ နိ ကံ ၊ ယူ

ယူစနာသုံးဆယ်ရှိသော၊ မင်္ဂုံ၊ခရီး၊ကို၊ပဒသာ၀၊ခြေဖြင့်သာလျှင်၊ပဋိပဇ္ဇမာ
နော၊ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အနန္တ၊ဈာန်မင်္ဂေ၊ခရီး၊အကြား၌၊ ဂေါပလကာဒိ
ဟိ၊နွားကျောင်းသား၊အစရှိသည်တို့သည်၊ ၀ါရုဏမာနေနာပါ၊တား၊မြစ်သော်
လည်း၊ဇာလိနီ၊ ဇာလိနီမည်သော၊ ၀ဏ်၊တောသို့၊ ဥပဂဆို့၊ ကပ်လေ၏၊
တတ်ဆိုဆုခဲတော၊ ထိုခဲဏ၌လည်း၊တာသ၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလ၏၊ မာတာ၊မယ်
တော်ကို၊တေန၊ထိုအဂ္ဂိလိမာလသည်၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်၏၊ သော၊ထိုအဂ္ဂိလိ
မာလသည်၊မာတရံ၊မယ်တော်ကို၊ ဒူရတောဝ၊အ၀ေးမှသာလျှင်၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊မာတရမ္ပိ၊မယ်တော်ကိုလည်း၊မာရေတ္ဝာ၊သတ်၍၊ အဇ္ဈာယနေ၊ဥိုးဂ်
လိ်၊ယုတ်သောလက်ချောင်းကို၊ဟူရေသာပါ၊ဖြည့်စေအုံ့ဟူတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊
အသိ်၊သန့်လျက်ကို၊ဥက္ခိ၀ိတ္တာ၊မြှောက်ချီ၍၊ဥပဓာ၀တိ၊ပြေး၏၊ တောသံ
ဥဘိန္နံ၊ထို၂စ်ယောက်သောသား၊အပိတို့၏၊ အနန္တရေ၊အကြား၌၊ ဘဂ၀ါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တာနံ၊ကိုယ်တော်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏၊ အဂ္ဂိလိမာ
လော၊အဂ္ဂိလိမာလသည်၊ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊မေ၊ငါ
သည်၊မာတရံ၊အပိကို၊ ၀ဓိတ္တာ၊ သတ်၍၊ အဂ္ဂိလိယာ၊လက်ချောင်း၊ကို၊
ဂဟိတေန၊ ယူသဖြင့်၊ကိ၊ အကယ်အကျိုး၊ရှိအုံ့နည်း၊ မေ၊ငါ၏၊မာတာ၊
အပိသည်၊ဇီ၀တု၊ အသက်ရှင်စေလော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဣမံသမဏံ၊ဤ
ရဟန်း၊ကို၊ ဇီ၀ိတာ၊ ဇီ၀ိတေန္ဒြေ၊ ၀ေ ရောပေတု၊ ချ၍၊ အဂ္ဂိလိ်၊လက်
ချောင်း၊ကို၊ဂဏေယျံ၊ယူရမ္ဟုကား၊ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ဟူတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊
ဥက္ခိတ္တာသိကော။ ချီအပ်သောသန့်လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဂ၀န္တံ၊မြတ်စွာ
ဘုရား၊ကို၊ဝိဇ္ဇိတောပိဇ္ဇိတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓိ၊အစဉ်လိုက်၏၊
ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၀ုပ်၊ ထိုသို့သဘော၊ရှိသော၊ဈာန်ခါ
သင်္ခါရံ၊တန်ခိုး၊ဘန်ဆင်း၊ခြင်း၊ကို၊ အသိသင်္ခရောသိ၊ပြုခြင်စိုရင်၏၊ယထာ၊
အကြင်အခြင်း၊အရာဖြင့်၊ ပဂတိဓာတုရိယာ၊ပ၊ထေန၊ ပြကတော့သောဓာတုရိယာ
ပုထ်ဖြင့်၊ ဂဟ္ဓန်ဓို၊ ကြွသွားတော်မူသည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ၊မိမိ
ကိုယ်ကို၊အဂ္ဂိလိမာလော၊အဂ္ဂိလိမာလသည်၊သဗ္ဗထာ၊မေန၊အလုံ့ရုံသော
အား၊ဖြင့်၊ဓာ၀ဏ္ဏောပိ၊ပြေးသော်လည်း၊သမ္ပာ၀ုဏိတုံ၊မှီခြင်း၌၊နသက္ကော
တိ၊မတတ်နိုင်၊သော၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလသည်၊ ပရိဟီနစေ၀ါ၊ယုတ်သော
လျှင်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဃရုဃရုပသာသိ၊ဃရုဃရုဟူသော၀င်သက်ကို
ရှုလျက်၊ကန္ဓေတိ၊လက်ကတိ်း၊ကြား၌ရှိမှ၊သေဒံ၊ချွေးကို၊ရေ၌ကြွေတိ၊လွတ်
ခြင်း၌ရှိဖြင့်။ ပဒံ၊ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရိ၀ုံ၊ကြွခြင်း၌လည်း၊ အသက္ကောနော၊မ
တတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ခါ၀ဟုရိယ၊ သစ်ဥတ်ကဲ့သို့၊ ဌိတော၊ရပ်လျက်၊ဘဂ

ဝန်း၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏ၊ရဟန်း၊ တိဋ္ဌ၊ရေ၊လော၊ဇာတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟာ၊ဆို၏။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဂန္ဓာရုံ၊ကြွတော်မူလျက်သာ
လျှင်၊အာဠိလိမာလ၊အာဠိလိမာလ၊အဟာ၊ ငါသည်၊ဦးတော၊ရေ၏၊တွင်း၊သင်
သည်လည်း၊တိဋ္ဌ၊ရေ၊လော၊ဇာတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။သော၊ထို
အာဠိလိမာလသည်၊ သကျဝုတ္တိယာ၊သ.ကိုဝင်မင်းသား၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဇာ
မေသမဏာ၊ဤရဟန်းတို့သည်၊သစ္စဝါဒိနော၊ဖုန်သောစကား၊ကဲ့ဆိုကုန်၏။
အယံသမဏော၊ ဤဟောန်းသည်၊ ဂန္ဓာရယော၊သွား၊လျက်သာလျှင်၊
ဦးတော၊တိ၊ရေ၏ဟူ၍၊အာဟာ၊ဆို၏။အာဠိလိမာလ၊အာဠိလိမာလ၊တွင်း၊သင်
သည်လည်း၊ တိဋ္ဌ၊ရေ၊လော၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆို၏။ အဟဟ္ဟ၊ငါသည်
လည်း၊ဦးတော၊ရေ၊သည်၊ ဒဗ္ဗီ၊ဖြစ်၏။ ဇာမသော၊ဤစကား၏၊အဓိပ္ပါယော၊
အလိုသည်၊ကောန္ဒေ၊ဆ၊ဘယသို့ဖြစ်သနည်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့ကြီ၊လျက်၊ဝုန်ဆို
တွား၊မေး၍၊ဟောနိသာဒိတိ၊သိအံ့ဟူ၍၊ဘဂဝန်း၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဂါထာ
တိ၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အာဠာဝကိ၊ လျှောက်၏။ ကိ အာဠာဝကိ၊အ၊ဘယ်သို့
လျှောက်သနည်း၊ ၊သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တို့၊ရှင်ရဟန်းသည်၊ဂန္ဓံ၊ဂန္ဓ
ရော၊သွား၊သည်ဖြစ်လျက်၊ဦးတော၊ ရေ၊သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏။ဇုဒ်ဝစန်၊ဤသို့
သောစကား၊ကို၊ပဒေသိ၊သင်ဆိုတိ၏။မမံ၊ငါ့ကို၊ဦးတံ၊ယော၊ရေ၊လျက်သာ
လျှင်၊အဒ္ဓိ၊တောတိ၊မ၊ရေ၊ဟူ၍၊ဖြို့သိ၊သင်ဆိုတိ၏။ သမဏ၊ရှင်ရဟန်း၊တံ
ရှင်ရဟန်းကို၊ဇောမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝုဏ္ဏာဝိ၊မေး၏။
ကသ္မာကေနကာရဏေန၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တို့၊ အရှင်ရဟန်း
သည်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဦးတော။ ရေ၊ပါ၊လျက်၊ အဒ္ဓိ၊တော၊မ၊ရေ၊သည်၊အမှိ
ဖြစ်၏၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ဖြို့သိ၊ဆိုတိ၊သနည်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊အာဠာဝကိ၊လျှောက်
၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သမဏာ၊တိ၊သမဏာဟူသည်ကား၊ဘဂဝန်း၊မြတ်
စွာဘုရား၊ကို၊အာလပတိ၊ခေါ်၏။မမန္တိ၊မမံဟူသည်ကား၊မံ၊ ငါ့ကို၊ကသ္မာ
တိ၊ကသ္မာဟူသည်၊ ကုတော၊အာဘယ်အကြောင်း၊ကြောင့်၊ အယံ၊ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား။ဇ္ဇေ။ဤ၊ဂါထာ၌၊အ၊ဇ္ဇော၊အနုကိတည်း။သမဏ၊ရဟန်း
တို့၊သင်သည်၊ဂန္ဓာရော၊ သွား၊သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊
ဦးတော၊ရေ၊သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏။ဇာတိ၊ဤသို့၊ဝဒသိ၊ ဆိုတိ၊သနည်း၊မမ၊ဠ
ကို၊လည်း၊ဦးတံ၊ယော၊ ရေ၊သည်ဖြစ်ပါ၊လျက်သာလျှင်၊ အဒ္ဓိ၊တော၊တိ၊မ၊ရေ
ဟူ၍၊ဖြို့သိ၊ဝဒသိ၊ဆိုတိ၊သနည်း။ဇ္ဇေ။ဤ၊ဆိုရာ၌၊ကာရဏေန၊အ၊ကြောင်
သည်၊ဘ၊ဝ၊ထဗ္ဗံ၊ဖြစ်အပ်၏၊တ၊သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏံ၊ရဟန်း၊ကို၊တံ၊ဇ
တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝုဏ္ဏာဝိ၊မေ၊ပါ၏။ကသ္မာ၊ကုတော၊ကေနပကာ

ရေနှု။ အာဘယိသို့သော အကြားဖြင့်၊ တွံ့ဆင်သည်။ ဌိတောဟု ရပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဟစ္စ ပါသည်လည်း၊ အဋ္ဌိတောဟု မရပ်သည်၊ အဟိ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား အတ္ထော အနက်တည်း ဝေါ ဤသို့ ဝတ္ထုဆိုသည်ရှိသော ဘဂဝါ ဖြတ်စွာဟုဆိုသည်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အဟံ ပါသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အာ ခါ ခပ်သိမ်း၊ သတ္တေသု ဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ ဒဏ္ဍံ ရိုက်နှက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒဏ်ကို၊ နိဓာယ ချ၍ ဌိတောဝေါ သည်၊ အတို့ ဖြစ်၏။ တွဋ္ဌ သင် အင်္ဂုလိမာလမူကား၊ ပါဏေ သု သတ္တဝါတို့၌၊ အသညတော ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်း မကင်းသည် အသိ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ ထိုကြောင့်၊ အဟံ ပါသည်၊ ဌိတောဝေါ ရပ်သည်မည်၏၊ ဘုံ သင် မှာမူကား၊ အဋ္ဌိတော ယခုရပ်သော်လည်း နောင်အခါ ထိုထိုသို့ သော ဝိတ္ထိ ဝတ္ထုသည်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သွားရသော ကြောင့်မရပ် သောသူမည်သည်၊ အသိ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဤသို့ ဂါထာယား ဂါထာဖြင့်၊ တံ ထို

(၅) အင်္ဂုလိမာလကို၊ အဗ္ဗာဘာသိ ပြန်တော်မူ၏။ တတ္ထ ထိုဂါထာ၌ ဌိတောအဟံ အင်္ဂုလိမာလ သဗ္ဗဒါ သတ္တေသု ဘူတေသု နိဓာယ ဒဏ္ဍံ ဌိတောအဟံ အင်္ဂုလိမာလ သဗ္ဗဒါ သတ္တေသု ဘူတေသု နိဓာယ ဒဏ္ဍံ ဟု သည်ကား အင်္ဂုလိမာလ အင်္ဂုလိမာလ၊ အဟံ ပါသည်၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗကာလ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ ဒုဗ္ဘိမဗ္ဘုပရိယောသာနေသု၊ ဆစ်ခေါ်လယ်အဆုံးဟု ဆိုအပ်ကုန် သော၊ ဘာသထာဝရေသု ဘာသထာဝရေကြီးကုန်သော၊ သတ္တေသု အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ ဒဏ္ဍံ ဒေါသုံ။ ဒဏ်တို့ကို၊ နိဓာယ ချထား၍ နိဟိတ ဒဏ္ဍော ချအပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိ၏၊ နိဟိတသတ္ထော ချအပ်ပြီးသော လက်နက်ရှိ၏၊ လဇ္ဇီ ရှက်ခြင်းရှိ၏၊ ဒယာပန္နော သနားခြင်းသို့ရောက်၏၊ တတော ထိုကြောင့်၊ သညတတော စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်၊ အာဝဇ္ဇနတော အလို သို့မလိုက်စေသော ကြောင့်၊ ဧဝ ရှုပေနေ ဝ၊ ဤသို့သောသောဘော ဖြင့်သာ လျှင်၊ ဌိတော ရပ်၏၊ တွဋ္ဌပါ ကောသု အသညတော သိတိ၊ တွဋ္ဌပါ ကောသု အသညတော သိဟု သည်ကား၊ တွံ့ မနှုတ်သင်သည်ကား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌ သညပရိတော စောင့်စည်းခြင်းမှ ကင်းသည်၊ အသိ ဖြစ်၏။ လုဒ္ဓေ ကြမ်းကြုပ်၏၊ လောဟိတပါဏိ သွေးအလိမ်းလိမ်း ကပ်သော လက်ရှိ၏၊ ဟတပဟတေ သတ်ခြင်းပုတ်ခတ်ခြင်း၌၊ နိဝိဋ္ဌော တည်၏၊ အနယာ ပန္နော သနားခြင်းမရှိ၊ တသ္မာ အသညတော ထိုသို့မစောင့်စည်းသော ကြောင့်၊ ဝိရတိ ဝသေန ရှောင်ကြဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌိတော မရပ်၊ တတော ဝေ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တာသု တာသု ဂတိသု ထိုထိုဂတိ

တို့ဦးပရိဗ္ဗာန်မနုတောပါ၊လည်စေတတ်သောကြောင့်လည်း၊တုဝံးသင်သည် ဈာနဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဈာရိယာပဒေန၊ ဈာရိယာဝုတ်ဖြင့်ဦးတေးပါ၊ရှေ့သော် လည်း၊အဓိဋ္ဌာနေ၊မရှေ့သည်၊အသိ၊ ဖြစ်၏၊အဟံပန၊ငါသည်ကား ဝုဋ္ဌာ၇ ကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအကြား၊ဖြင့်၊ ဦးတော၊ရှင်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဘွေ၊အနက်ကည်း။တတော၊ ထိုနောင်မှ။ဆရာ့လိမာလော၊ဆရာ့ လိမာလသည်၊ ယထာဘုစ္စဂုဏာပဘာဝိတသော၊ ဟုတ်မှန်ဟိုင်းသောဂုဏ် ဖြင့်ထုံအပ်သော၊ ဇလတလေ၊ရေအကြင်၌၊ တေလသေ၊ပိယ၊ဆီကဲ့သို့၊သ ကလ်။အလုံးရုံသော၊လောကံ၊လောကကို၊ဗျာပေတွာ၊ နှံ့စေ၍ဖြင့်တသော၊ တည်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိတ္တိသဒ္ဒသော၊ ကျော်စော သောအသံကို။ သုတဝုဋ္ဌာ၇၊ ကြားဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဟေတုသမ္ဘူတိယာ၇၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်း ကောင်း၊ ဥာဏသမ၇၊ ဥာဏ်၏လည်း၊ ပရိပါက၇ တဿာ၇၊ ရှင်ခြင်း သို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အယံသော၊ဤသူသည်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားတည်း၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊သဒ္ဓါတပိဘိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ပီတိသည်။ မဟာ၊အား ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ အယံသိဟနာဒေါ၊ ဤခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံတော်ကို၊ မဟန်္တံ၊ ကြီးစွာ၊ ဂဇ္ဇိတံ၊ ကျူံးဝါးအပ်၏၊ ဈာန်၊ဤကျူံ ဝါးခြင်းသည်။ အညသော၊ တပါးသော သူအား၊ နဘာဝိသတိ၊ မဖြစ် လတ္တံ့၊ကေား၊ဤကျူံးဝါးခြင်းသည်၊ သမဏသဟေ၊ဝမသော၊ဟုန်းဂေါ တမ၏၊ဂဇ္ဇိတိမညော၊ ကျူံးဝါးခြင်းဖြစ်ယောင်တကား။ မဟာသိနာ၊မြတ် သောသိဃဏ္ဌနှစ်သော ကျေးဇူးကို ဂ၊ာမ်ိုးတော်မူသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဇ္ဇေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတာ၊စင်စစ်၊ဒိဋ္ဌော၊မြင်အပ်သည်၊ဒေဝိ၊ဖြစ်၏၊မယ်၊ ငါအား၊ သင်ဟာကရောတ္ထံ၊ ခြိုးမြင့်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဈာ၊ဤတောသို့၊အာဂ၇တော၊ကြွတော်မူလာ၏ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌော့ကွာ၊ကြိုး၍၊မဟိတော၊နှတ်နှင့်တကွသောလူသည်ပူဇော်အပ်ထသော မဟောသိ၊ သိလက္ခန္ဓသော မြတ်သောတရားကို ဂ၊ာတော်မူပြီထသော၊ သမဏော၊ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုဂ၊ိတော်မူသောဘုရားမြတ်စွာ သည်။ မဟာ၇ဝန်၊ တောကြီးသို့၊မေမယ်၊ ငါအား၊ အခုဂ္ဂဟာ၏ယာ၊ ခြိုး မြှောက်အံ့သောငှါ၊ယံပစ္စုပါဒိ၊ အကြင်ကြောင့်ကြွတော်မူလာ၏၊တံပဋိ ပဇ္ဇနံ၊ထိုသို့အကျင့်ဝတ်အား၊ခြိုမြှောက်အံ့သောငှါကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌသံ၇တာ၊ကြားမြင့်စွာ၏တကား၊သောအဟံ၊ထိုအကျင့်ဝတ်သည်၊တာ၊

အရှင်ဘုရား၏မြတ်ယုတ္တိ။ တရားနှင့်စပ်သော၊ဂါထာ၊ ဖွဲ့ဆိုသိကဲ့အပ်သော ဂါထာကို၊သုတ္တာနှုတ်ကြားရှုသောကြောင့်၊သဟာယပါပ်၊ကြားဖြင့်စွာသော ကာလပတ်သုံ၊လေ့သာအပ်သောအထောင်သောမကောင်းမှုကို၊ စဖိသော ဗိ၊စွန့်ပါအံ့။ ။ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဆုမံဂါထာ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။စိရသံ၊ တာတိ၊စိရသံ၊တဟု သည်ကား၊စိရကာလ နဝ၊တ၊ကြာမြင့်ရှာ၏တကား၊မေတိ၊မေဟု သည်ကား၊မယ်၊ငါအား၊အခဲ့ဂ္ဂ ဟတ္ထာယ၊ ခြိုးမြောက်ခြင်း အကျိုး၌။ မဟိတောတိ၊ မဟိ၊တောဟု သည် ကား၊သမေဝ၊ကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကနှ၊ လူအပေါင်းသည်၊ မဟာ ဘိယာ၊ကြီးစွာသော၊ပူဇာယ၊ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ပူဇိ၊တော၊ပူဇော်အပ်၏၊ ဟောဘဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာ၊ဇော်၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဘိလက္ခဏာ၊ဒိဝုဏ်း၊ဘိလက္ခဏ်အစရှိကုန်သောကျေးဇူးတို့ကို၊ သေဝ၊ဝေ၊ ရှာ၊ဖွေ၊တတ်၏၊ မှုတိ၊ထို၊ကြောင့်။ သောဘဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟော၊ သိ၊မဟော၊ဘိမည်တော်မူ၏၊ မဟာ၊ဝန်သမကောပစ္စုပါဒိတိ၊မဟာ၊ ဝ နံ်သမကောပစ္စုပါဒိဟု သည်ကား၊ ဆုမံမဟာ၊ရည်။ ဤ၊သော၊ကြီး၊သို့၊သမိ ဝ၊ သမ္ဘပါ၊ပေါ့။ ငြိမ်.ပြီး၊သော၊အလုံး၊ရုံ၊သော၊မကောင်း၊မှု၊ကိုတော်မူ၊သော၊မြတ် စွာဘုရား၊သည်၊ပဋိပဒ်ကြွ၊တော်မူ၊လာ၏၊သေ၊ဟံ၊စ၊ဖဿ၊ဝိ၊ဘ၊ဟ၊ သ၊ပါ ပ်သုတ္တာ၊နဂါ၊ထံ၊ဘ၊ဝ၊မြတ်ယုတ္တာ၊ နှင့်၊ သေ၊ဟံ၊စ၊ဖဿ ဝိ၊ဘ၊ဟ၊ သ၊ပါ ပ်သုတ္တာ၊ နဂ ်ထံ၊ဘ၊ဝ၊မြတ်ယုတ္တံ၊ဟု သည်ကား၊သော၊ဟံ၊ ထို၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝမ္မ၊ယုတ္တံ ဝ၊ပ္ပ၊ပ၊ဘံ၊ဟိ၊ဘံ၊တရား၊နှင့်စပ်သော၊တ၊ဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ဂါ၊ထံ၊ဂါ၊ထာ၊ကို ဘုဇိ၊ကြား၏၊သော၊ဟံ၊ထို၊အကျွန်ုပ်သည်၊သုတ္တာ၊နှုတ်ကြား၊ရ၊သော၊ကြောင့်၊ စိရ၊သော၊နဝ၊စိ၊ရ၊ကာ၊လ၊ဝိ၊ ကြာ၊မြင့်စွာ၊သော ကာလ၌လည်း၊သင်္ဂ၊ဝ၊လ့ လာ၊အပ်သော၊ပါ၊ပ်သ၊ဟ သံ.မ၊ကောင်း၊မှု၊တ၊ထော၊ဝ်ကို၊ပ၊ဟိ၊သ၊ံ၊စွန့်ပါ အုံ.စ၊ရ၊ကာ၊လ ံ၊ ကြာ၊မြင့်စွာ၊သော၊ကာ၊လ၊ပတ်သုံ၊။ ပ၊ရိ၊ဝိ၊တ ံ၊လေ့လာ၊အ၊ပ်၏၊ ဆုဘ ်၊ဤသို့။စ၊ဇ္ဇ၊တ္တာ၊ကြို၍၊ဆုဒါ၊နိ၊ယ၊ခု၊အ၊ခါ၌၊နံ၊ထို၊မ၊ကောင်း၊မှု၊ကို၊အ၊ဉ္ဇ ဒ၊ဆု၊စ၊ဝ်စ၊သ ်ကား၊ပ၊ရိ၊စ္ဆ၊ဒိ၊သ၊ာ၊မိ၊ စွန့်အံ့.ဆုတိ၊အ၊ယ်.ဤ၊သည်ကား၊ အ၊ဘ္ဘော၊အ၊နုက်တ၊ည်း၊ဇ ်ပ၊နှ၊ ဤ၊သို့ကား၊ ဝ၊တ္တာ၊ဆို၍၊ယ၊ထာ၊အ၊ကြင် အ၊ခြင်း၊အ၊ဂု၊ဖြင့်၊ပ၊ဋိ၊ပ၊ဒ်၊ ကြွ၊တော်မူ၊လာ၏၊ ယ၊ထာ၊အ၊ကြင်အ၊ခြင်း၊အ၊ဂု ဖြင့်၊တ၊ဝ၊တာ၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ အ၊ခ၊ဋ္ဌ၊ဟိ၊တော၊ခြိုး၊မြောက်အ၊ပ်၏၊ ။ ဟ ်၊ထို၊ကြွ၊လာ၍ခြိုး၊မြောက်သည်ကို၊ဒ၊း၊သ၊ဝ၊ံ၊ ပြ၊ခြင်း၊၌။ ဆုဌ္ဌ၊ဝ၊ဆုတိ၊ဝ၊ ဤ၊သို့၊သော၊စ၊ကား၊ကို၊သာ၊သ္ဝ၊ဉ်။ ဝ၊တ္တာ၊ဆို၍၊စော၊ရော၊ အ၊ဂုဠိ၊မ၊လ၊ခ ံ၊လူ တ၊ည်း၊အ၊ဝ်ကို။ ဟန်လျက်ကိုလည်း၊ကော၏။ အ၊ဝ၊ဓ၊ဠ၊ ထို၊သန်လျက်မှ

ကြွင်းသောလေးလုံးစသောလက်နက်ကိုလည်းကောင်း၊ သောဇ္ဈာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြတ်သောကမ်းပါးရှိသော၊ ပပါတေ၊ တက္ပ နှက်ပြတ်သော ကမ်းပါးရှိသော၊နုရကေ၊ မြေ၌ကွဲသောဘင်းလင်းသော အပြင်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတနှုရေ၊တောင်တို့၏ အပြတ်အကြား၌၊အနွဲကာသိ။ ဗိမိလက်နက်အစဉ်အတိုင်းပစ်စွန့်လေ၏၊တာနိ၊ထိုလက်နက်တို့ကို၊ ဆင်ရှေ့တွား၊စွန့်ပြီး၍ စောရော၊အဂ္ဂိလိမာလခိုးသူသည်၊သုဂတသား၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏။ပါ၊ဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊အဝန်း၊ရှိခိုး၏၊ တက္ကေဝ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသား၊ဘုရား ရှင်အား၊ယာစိ၊တောင်းပန်၏၊ခေါ၊စင်စစ်၊ကာရဏာကောကြောင့်မြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူထသော၊မဟာသီ၊ မြတ်သောသီလကိုနှစ်သောတရား အပေါင်းကိုရှာဖွေးတော်မူထသော၊သဒေဝကသား၊နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ လောကသား၊လူအပေါင်း၏၊သင်္ဂြာ၊ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံတာသမေ၊ ထိုဝါအား၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ဇော.လာလှည့်၊ဣတိဣဒံဝစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊အဝေါ စ၊မိန့်တော်မူ၏၊တာသ၊ထိုအဂ္ဂိလိမာလအား။ ဧသေဝ ဧသောဝေ၊ဤလာ လှည့်ရဟန်းဟာဘုရား မိန့်တော်မူသော ဇော်ဘိက္ခုပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်ပင် လျှင်၊ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သင်ဗိ တိကာရာ၊သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ဣမာဒ္ဓေဂါထာ၊ဤနှစ်ဂါထာတို့ ကို၊ဌပေသုံ၊ထားကြကုန်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဣဒ္ဓေဝါတိ၊ဣဒ္ဓေဝဟူသည်ကား။ဣတိဝေ၊ဤသို့ သာလျှင်၊ဧဝံ၊ ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊အနုဿဝေ၊မေဝ၊ အကြားမဲ့၌သာလျှင်၊ စောရောတိ၊စောရောဟူသည်ကား၊အဂ္ဂိလိမာလော၊ အဂ္ဂိလိမာလသည်၊ အသိန္ဓိ၊အသိ'ဟူသည်ကား၊ခဂ္ဂံ၊ သန်လျက်ကို၊အာဝုဓန္တိ၊ အာဝုဓံဟူ သည်ကား၊သေသာဝုဓံ၊သန်လျက်မှကြွင်းသောလက်နက်ကို။သောဇ္ဈ တိ၊သောဇ္ဈဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဆိန္နတရော၊ ပြတ်သောကမ်းပါး၌၊ပပါတေတိ၊ ပပါတေဟူသည်ကား၊ဂေတော၊တ ဟက်မှ၊ဆိန္နတရော၊ ပြတ်သောကမ်းပါး၌၊ နုရကေတိ၊ နုရကေဟူသည်၊ ဘူမိယာ၊မြေ၌၊ဗလိတ၊ဝိဝရေ၊ကွဲသောအစောင်းအပေါက်ရှိသော၊ဣဒ္ဓေ ဒ၊ဣဒ္ဓေ၊ဟူသည်ကား၊ တိတိ၊ဝိပဒေတိ၊သုံးဝုန်တို့ဖြင့်လည်း။ ယတ္ထ၊အကြင်အ ရပ်၌၊ပါတိတံ၊ ချအပ်၏ သည်ရှိသော်၊ အညေန၊တပါးသောသူသည်၊ဂ ဟေတုံ၊ယူခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သောဂါ

သော၊ပဋ္ဌိတန်ရှေမေ၀၊တောင်ကြားကိုသာလျှင်သန္ဓာယ၊ရည်၍၀ဒတိ၊ ထိုဏ္ဍ၏အနွှကာသိတိ၊ အနွှကာသိဟူသည်ကား၊ အနုအကာသိ၊အစဉ်အတိုင် ပြု၏၊ ပဋ္ဌိ၀ဒ္ဓိ၊ ငါးပါးအပြား၏ သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထနော၊ ပိမိ၏၊အာ၀ုဓံ၊ လက်နက်ကို၊အနုအနုဝိ၀ိ၊ အစဉ်အတိုင်းပစ်၏၊ ဆဋ္ဌေ သိ၊စွန့်၏၊ တာနိ၊ ထိုလက်နက်တို့ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊ နိပတိတွာ၊ ၀ပ်၍၊ ဘဏ္ဍေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေယ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အ၀ဇ္ဇိယေရောသု ဂတသပါဒေ တဏ္ဍေ၀ပဗ္ဗဇ္ဇမယာစိဗုဒ္ဓန္တိ၊ အ၀ဇ္ဇိယေရော သုဂတသ ပါဒေ တဏ္ဍေ၀ပဗ္ဗဇ္ဇမယာစိဗုဒ္ဓံဟု၍၊ ရုတ္တံ၊ထိုအပ်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊တေန၊ ထိုအဂိုလိမာလသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းပြုခြင်း၌၊ယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊ တာယ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်ခြင်းဖြင့်၊သတ္တာ၊ဖြောင့်စွာဘုရားသည်၊တသ၊ ထိုအဂိုလိမာလ၏၊ ပုရိမကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ ဟေတုဘာ၀ါယ၊ ဟေတုဘက္ခု၊အဖြစ်၏၊ ဟေတုသမ္ဘူတို့။အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဒက္ခိဏာဟတ္ထံ၊ လက်ျာလက်တော်ကို၊ပသာရိတွာ၊ ဆန့်တန်းတော်မူ၍၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဟေ၊ လာလတ္တည်း၊ ဧဟိ၊ တရား၊တော်ကို၊ သွာခါတော၊ကောင်းစွာဟော တော်မူအပ်၏။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊အန္တကရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်း၌၊ပြိဟတ္ဘ၀ရိယံ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊စ၀၊ကျင့်လော၊ဣတိ ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သာ၀ေ၀၊ ထိုဟေတုဘိက္ခု၊ခေါ်တော်မူခြင်း သည်သာလျှင်၊ တသ။ ထိုအဂိုလိမာလ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၀၊ရဟန်းအဖြစ်သည် လည်း၊ကောင်း၊ဥ၀သမ္ပဒါ၀၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တမေဟိဘိက္ခု၊ဟိတာဒါအ၀ေ၀စ၊သော၀ တသ အဟုဘိက္ခု၊ဘာ၀ေါ တိ။ တမေဟိဘိက္ခု၊ဟိတာဒါ အ၀ေ၀စ၊သော၀ တသ အဟုဘိက္ခု၊ဘာ၀ေါ ဟု၍၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ဝေ၊ဤသို့၊သော၊ရှင်ဂိ လိမာလမထေရ်သည်၊သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကြယ်အထံတော်၌၊ ဟေတုဘိက္ခု၊ဘာ၀ေန။ ဟေတုဘိက္ခု၊အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဥ၀သမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ လဘိတွာ၊ရ၍၊ဝိ ပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊အ၀ု ဟတ္တံ၊အ၀ုဟတ္တဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်၍၊ဝိမုတ္တိသုခံ၊အ၀ုဟတ္တဖြစ်သော်ချမ်း သာကို၊ ပဋိသံ၀েဒေန္တော၊ ခံစား၊လျက်၊ ဝိတ်သောမနုဿစာ၊တော၊ဖြစ်

သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်းကျူး သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ။ယော၊ အကြင်အမှတ်မရှိဌာ လူရဟန်း သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောအ ခါ၌၊ ပမတ္တိတ္ထာန၊ မိမိအာဆင် အခြင်မရှိသောအားဖြင့် ကောင်းသောအ ကျင့်ဒွိမဂ္ဂလျှောခြင်းသို့ရောက်ပြီ၍၊ ပစ္ဆာ၊နောက်အာဆွေခင်ပွန်းကောင်း နှင့်ပေါင်းဘော်သော အခါ၌၊ သော၊ထိုအမှတ်မရှိသော လူရဟန်းသည်။ နုပမဇ္ဇတိ၊ အသင့် နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်ကို မမေ့မလျော့ကျင့်၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့် သောဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ အ ဇ္ဇာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊မရွှေ့ဘဲ၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝ စန္ဒိမာဇ္ဇာဝ၊ လက်ဝဲသို့၊ဇွန်မဲ့လောက်၊ ဤခန္ဓာအစရှိသော လောကကို၊ သြဘာသေတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းဌ အကြောင်းကို ဝိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်မ ကောင်းမှုမှကင်း၍ ထွန်းတောက်ပ၏၊ ယသ၊အကြင်အမှတ်မရှိသောလူ ရဟန်းအား၊ကတ်ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို။ ကုသလေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သောလောကုတ္တရာကုသိုလ်ဖြင့်။ ဝိဝိယတိ၊အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းဌ အကြောင်းကိုဝိတ်ပင်ခြင်းဖြင့် ဝိတ်ပင် အပ်၏၊သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော လူရဟန်းသည်၊ အ ဇ္ဇာ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ ရုဇ္ဇော၊လွတ်သော၊စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဇ္ဇာဝ၊ လက်ဝဲသို့။ဇွန်မဲ့လောက်၊ဤခန္ဓာစ သောလောကကို၊ သြဘာသေတိယတ္ထိကိ x တိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းဌ အကြောင်းကိုဝိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်ဝိတ်ဆိုသိုးတားအပ်၏၊ဒဟရောပေယ်သေး သော၊ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ဟ ဝေကေ ဇ္ဇေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊သိက္ခာသုံးပါးဖြင့်ခေတ္တကိ အပ်သောဘုရားသာသနာတော် ဌ၊ယုဇ္ဇတိ၊အရိုအသေကမ္မဋ္ဌာန် ဌအား၊ထုတ်၏၊သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော လူရဟန်းသည်၊အ ဇ္ဇာ၊တိမ်တိုက်မှ၊ရုဇ္ဇော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာ ဇ္ဇာဝ၊လက်ဝဲသို့၊ဇွန်မဲ့လောက်၊ဤခန္ဓာအစရှိသောလောကကို၊သြဘာသေတိ၊ ထွန်းတောက်ပသဖြင့်တင့်တယ်စေ၏၊ဇ္ဇုတိ၊ဤသို့၊ဂါထာတို့ ၏သုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊အာဘာသိ၊ ရှုတ်တောင်မှ၏၊တ ဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊အနုက်ကား၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ။ လူလည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်းလည်းဖြစ်သော၊ ယောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ကလျာဏ ဓိဋ္ဌာသံသဋ္ဌတော၊သူတော်ကောင်း အဆွေခင်ပွန်းနှင့်ပေါင်းတော်သည်မှ၊ ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးဌ၊ ပါပဓိဋ္ဌာသံသဋ္ဌေနဝါ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့် ပေါင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒုဿီလနာဘာဝေနဝါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိ

သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပမဇ္ဇိတ္တာ၊ မေ့လျော့၍၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယံ။ ကောင်း သောအကျင့်ဖြင့်ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ရောက်၍ပဏ္ဍာ၊ နောက်အာခါဖြင့်၊ ကလျာဏမိတ္တသံ့သင်္ဂေနုံ၊ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်၊ယောနိသောဝေ၊အသင့်အားဖြင့်၊ ဥမ္မဂ္ဂေ ဣဿာ၊ နှလုံး သွင်းလျက်၊နုပမဇ္ဇတိ၊မမေ့မလျော့၊သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ကျင့်၏၊ သမ္ဘာ ဝိပဿနံ၊သမထဝိပဿနာကို၊ အနုယုဇ္ဇတော၊ အားထုတ်သည်ရှိ သော်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါး၊သောဝိဇ္ဇာတို့သို့လည်းကောင်း၊ ဆအဘိညာ ကြောက်ပါး၊သောအဘိညာဉ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊ သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊အဟော၊ ဘိမ်တို့ကိုမှ၊ရေတွေ့၊ လွတ်သော၊စနှောဝိ ဟ။လတဲ့သို့၊ ဩကာသလောက်၊ ဩကာသလောကကို၊ အတ္ထနာ၊ပိဓိ သည်၊အဓိဝတ္ထာဟိ၊ ရေအစ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဘိညာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ် တို့ဖြင့်ဖွင့်ဟပ်ခန္ဓာဒိလောကံ၊ဤခန္ဓာစသောလောကကို၊ဩကာသေ၊ထွန်း လင်းတောက်ပစေ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ယာသပုဏ္ဏလသော၊အကြင်ပုဏ္ဏားလို့၏၊ က ကုပမိတပါ၊ကမ္ပံ၊ပြုအပ်သောဆည်းပူးအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ကမ္ဘဏ္ဍ ဟာ၊ခရေနုတ်ခွံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊လောကုတ္တရကုသလေနုလော ကုတ္တရာကုသိုလ်ဖြင့်၊အဝိပါကာ၊ဟာ၊ဝ သော၊အကျိုးပေးခြင်းဌာနမရှိက် သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဟာရိတ္တာ၊ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပါကုပဋိဒနော၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းဌ၊ ဒ္ဒါရေ ပိဝါနေနှ၊ တံခါးကိုပိတ်သ ဖြင့်၊ပိဓိယတိ၊ထင်ကျိယတိ၊ ဝိတ်အပ်၏၊သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒဟာရောတိ၊ ဒဟာရောဟူသည်ကား၊တရုဏောဝေယ်သော၊ကေနု၊ထိုဒဟာရောဟူသော ပါဠိဖြင့်။အသေ၊ထိုအဂိုလိမာလ၏၊ယောဝကျွေမသရိရတံ၊ကမ္ဘဏ္ဍာနိ၊အား ထုတ်ခြင်းဌာခဲ့သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏။ဟိသဒ္ဒံ၊မှန် ၏၊သော၊ထိုကမ္ဘဏ္ဍာနိ အားထုတ်သော ဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ဝါ တာတပပရိသပဲ့၊လေနေပူစသော၊ဝေဒနာကို၊အာဘိဘရိတ္ဝာ၊လွှမ်းမိုး၍ စက်၍၊ယောဂံ၊ကမ္ဘဏ္ဍာနိ၊အားတုတ်ခြင်းကို၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းဌာ၊သင်္ကောတိ တတ်နိုင်၏၊ယုဇ္ဇတိဗုဒ္ဓသာသနေတိ၊ ယုဇ္ဇတိဗုဒ္ဓသာသနေဟူသည်ကား၊ သိက္ခတ္တယော၊သိက္ခာသုံးပါး၊ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ဗြတ်စွာ ဘုရားသာသနာတော်၌၊ယုတ္တပယုတ္တော၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည် ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သတ္တိစုံ၊ရှိသေစွာ၊နုံ၊ထိုကမ္ဘဏ္ဍာနိ်ကို။သံပါဒေတိ၊ပြည့်စုံစေ လော၊ဆုတ်အာယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဒေ့ံ၊ဤသို့၊ပိတိ

သောမနဿဟောတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟာရဇ္ဈာနေသည်ရှိသော်၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊နဂရံ၊ဖြို့ကို၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပရိသတိ၊ဝင်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အညေနဝိ၊ တပါ၊သောအရပ်ဖြင့်လည်း၊ ဒိတ္ထော၊ပစ်အပ်သော၊လေဋ္ဌု၊ ခဲသည်၊ထေရသ၊ အဂ္ဂိလိမာလမဟထေရ်၏၊ ကာယေ၊ ကိုလည်း၊နိပတတိ၊ကျ၏၊ အညေနဝိ၊တပါ၊သောအရပ်ဖြင့်လည်း၊ ဒိတ္ထော၊ ပစ်အပ်သော၊ဒဏ္ဍော၊တုတ်သည်၊တသ္မိ၊ထိုအဂ္ဂိလိမာလ၏သာလျှင်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊နိပတတိ၊ကျ၏၊သော၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလသည်၊တိန္ဒုနော၊ ကွဲ၊သော၊ပဏ္ဍုနသဒိတ်ဖြင့်၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ပရိသိတ္ထား၊ဝင်၍၊သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ဥပဂတိ၊ သွား၏၊သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊တံ။ထိုအဂ္ဂိလိမာလမဟထေရ်ကို၊ ဩဝဒတိ၊ဆုံးမ၏၊ကိံ ဩဝဒတိ၊အဘာယသိဿိဆုံးမသနည်း-ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုမအပပြုပြီးသောသူ၊ တို့၊သင်သည်၊အဓိဝါ၊သေဟိ၊ သည်းခံလော၊ဗြာဟ္မဏ၊မကောင်းမှုမအပ ပြုပြီးသောသူ၊တို့၊သင်သည်၊ အဓိဝါ၊သေဟိ၊ သည်းခံလော၊ ကမ္ဘသ၊မ ကောင်းမှုကံ၏၊ဝိပါကေန၊အကျိုးအား၊ကြောင့်၊ ဗဟူနိ၊ဝဿ၊သဟဿာနိ၊ များစွာ၊သောအနှစ် အထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စေယျာသိ၊ ကျက်ရာ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊မကောင်းမှု အပပြုပြီးသောသူ၊ တို့၊သင်သည်၊ တ၊သ၊ကမ္ဘသ၊ ထိုမကောင်းမှု၏၊ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ဝ၊ဓမ္မေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဋိသံ၊ဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဩဝဒတိ၊ဆုံးမ၏၊အာယ၊ ထိုအခါ၌၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ အနောဒ်သော၊မရည်ညွှန်းဘဲ၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာ

ရှိသူတို့သည်လည်း၊ဝမ္မကထံ၊တရား၊စကား၊ကို၊ သုဏန္တု၊နာ၊စေကုန်သတည်း၊မေမယ္ပံ၊ ငါ၏၊ဒိသာဟိ၊ ရှိသူတို့သည်၊ ဗဟိ၊သာ၊သ၊နေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၊တော်၌၊ ယုဇ္ဈန္တု၊သစ္စာ၊သေ၊ပါ၊ တရား၊ကို သိစေခြင်း အကျိုး၊ငှါ၊ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ မေ၊ငါ၏၊ ဒိသာဟိ၊ဒိသာ၊ဝေ၊ ရှိသူ၊ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေ။ ထိုရှိသူ၊ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊မနုဿေ၊သူတော်ကောင်း၊ဖြစ်သော ကလျာဏမိတ္တတို့သို့။ဘဇန္တု၊ ဆည်းကပ်စေကုန်သတည်း၊ ယေသန္တော၊အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ဝမ္မမေ၊ ကုသိုလ်ဝမ္မလောကုတ္တရာဝမ္မကိုသာလျှင်၊အာ ဒါပယန္တိ၊ ယူစေကုန်သတည်း၊ ၊မေ၊ ငါ၏၊ ဒိသာဟိ၊ ရှိသူ၊ဖြစ်ကုန်

သောသူတို့သည်၊ ခန္ဓာ၀ါဒါနုံ၊ သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်ကုန်သော၊ အဝိရောဓပသံသီနုံ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့် မဆန့်ကျင်သော မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့ကို ခြိုးမွမ်းလေ့ ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ သန္ဓိ၀ေ၊အထံ၌၊ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ မမ္မံ၊တရားကို၊သုဘာန္တု၊ နဒစေကုန်သတည်း။ တဠ၊ထိုကြား အပ်တိုင်းသော တရားကိုလည်း၊အနုဝိဓိယန္တု၊ကောင်းစွာသင်၍ အတုလိုက်၍ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ ၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ မမံ၊ငါ၏၊ သော၊ထိုရဟန်သူဖြစ်သောသူသည်၊ဇာတုဂေ၀ကေ၊ နေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊မမံ၊ငါကို၊ နဟိ၀ေ၊ နဟိ၀ေ သေယျ၊မပ္ပဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေသတည်း၊အညံ၀ါပန၊ငါမှတပါး လည်းဖြစ်သော၊ကိဗ္ဗိနုံ၊အချို့သောသတ္တ၀ါကို၊နဟိ၀ေ၊ မပ္ပဉ်းဆဲစေသတည်း၊ပရမံဥဇ္ဇတမံ၊ဖြတ်သော၊သန္တိ၀ါ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ အမ္ဗုယ္ဟ၊ ရောက်စေသတည်း၊ပါဏုဏိတ္ထာ၊ရောက်ပြီး၍လည်း၊တသထာ၀ေ၊တသထာ၀ခဟုဆိုအပ်သော အလုံးရုံသောသတ္တ၀ါအပေါင်း၌၊ ရကွေ့ယျ၊ တပည့်သားကိုကဲ့သို့စောင့်ရှောက်စေသတည်း။ ၊နေတ္ထိကာ။ ရေကို ဆောင်လိုကုန်သော သူတို့သည်၊ဟူရေတ္ထာ၊ဖြင့်သောအရေပ်ကမြေကိုတူး၍နိမ့်ရာအရေပ်ကိုပြည့်စေ၍ မာတိကာ။ မြောင်းကို၊ကတ္ထာ၀ါ၊ ပြု၍လည်းကောင်း၊ "ရကွေ့ဒေါဏိ" သစ်သားသရောက်သစ်သားကျင်းကို၊ဌပေတ္ထာ၊ထား၍၊ဇုန္ဓိတဠာနုံ၊မိမိလိုရာ အရေပ်သို့၊ဥဒကံ၊ရေကို၊နေန္တိ ယထါစ၊ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောဇနုံ၊ဖြောင်းကို၊ဥသုကာရာ။ လေးသမားတို့သည်၊တာပေတ္ထာ၊ မီးကင်၍၊ဝက်ဘာ၀ံ၊ကောက်သောအဖြစ်ကို၊ဥဇုံကတ္ထာ၊ဖြောင့်စွာပြု၍၊ဒမယန္တိ ယထာ၊ဖြောင့်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊တဏ္ဍကာ၊ သစ်ရွှေသမား၊တို့သည်း အတ္ထာယ၊ အကွပ်စသည်တို့၏အကျိုးငှါ။ တဏ္ဍဏ္ဍေ၊ ရွေ့ကုန်လျက်၊ဒါရုံ၊ သစ်ကို။ ဒမယန္တိ ယထာ၊မိမိတို့၏ အလိုအတိုင်း အဖြောင့်အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဇ၀ံတာ၊ထိုအတူ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိသောအာရိယမဂ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောသူတို့သည်၊အတ္တာနုံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ဒမယန္တိ၊အရေဘတ္တမဂ်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏၊ ဇကော၊ အနျကုန်သောမင်းမင်း၏အမတ်ကြီးစသောသူတို့သည်၊ ဒဏ္ဍေန၊လှံကန်ဆင်ဖြင်းဖိုလ်ပါအပေါင်းဖြင့်၊ပဗ္ဗတေ၊ကော၊နေ့သူတို့ကို။ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ဂေါပါလာ၊ယော၊ နွားထိန်းသောသူစသည်တို့သည်၊ ဂ၀၊ဒိကော၊နွားစသည်တို့ကို၊ ဒဏ္ဍေန၊ လှံကန်ဖြင့်၊ ဒမေန္တိ ယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့၊ ဟတ္ထာ၀ရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်၊ အာကိုသေယိ၊ ချုန်းတောင်း တို့ဖြင့်၊

ဟတ္ထိ။ဆင်ကို။ဒမေဋ္ဌိယထာ၊ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အသာ
စရိယာ၊မြင်းဘဝတို့သည်၊ ကသာဟိ၊ကြိုမ်လုံးတို့ဖြင့်၊အသေး၊မြင်းတို့
ကို၊ ဒမေဋ္ဌိယထာစ။ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊အဟ်၊ငါသည်၊
အဒဏ္ဍေန၊လှံကန်မရှိသဖြင့်၊ အသတ္ထေန။ခ.ားလက်နက်မရှိဘဲလျက်၊တာ
ဒိနာ၊ဣဒ္ဓိဗာရုံအာနိဗ္ဗာရုံ စသည်တို့ဖြင့် ဝုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော ဘုရားမြတ်စွာ
သည်၊ ဒန္တောဒဠ္ဍောဟေ၊ ဆုံးမအပ်သည် ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိသေဝေနာ၊ အဆိပ်
အတောက်ကင်းခြင်းကို၊ ကတောဝ၊ပြုအပ်သည်၊အမှိ၊ဖြစ်ပြီ၊မေ၊ ငါ၏၊နာ
မံ၊အမည်သည်၊ဝုရေ၊ရှေ ဘုရားသခင်နှင့်မပေါင်း၊ဒီကာသဠ်၊ဟိ သကသ
ဟိ သကအမည်ရှိသည်၊သတော၊ဖြစ်လျက်၊အဟိ သ၊ကာတိ၊အဟိ သ
ကဟူ၍၊နာမံ၊အမည်မျှသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊အဇ္ဇ၊ယခု၊အဟံ၊ငါသည်
အဟိ သ၊ကောတိ။ အဟိ သက ဟူသော၊ သစ္စနာမော၊ မချုတ်မယွင်း
သောအမည်ရှိသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ကိ၊ဣ၊ တရုံတ
ယောက်သော၊နုံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ နဟိ သာမိ၊ မညဉ်းဆဲပြီ၊ အာဝု
သော၊ဝါ့ရှင်တို့၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝုရေ၊ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဒေဝိလိမာ
လောတိ၊အာဠိလိမာလဟူ၍၊ ဝိသုတော၊ကျော်စောသော၊စောရောခိုးသူ
သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ဘူး၏။မဟောဃေန၊ ကာမောဃစသော ကြီးစွာသော
ကြွယဖြင့်၊ဝုယ္ဟမာနော၊မျှောသည်ဖြစ်လျက်၊ဗုဒ္ဓံ၊ထိုကြီးစွာသောကြွယ၏
ဖြတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဘုရားသခင်ကို၊ သရဏံ၊ဆင်းရဲကိုဖျောက်၍
ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်သော သူဟူ၍ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမံဥပ
ဂစ္ဆိ၊ကပ်ပြီ၊ ဝုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ ဒေဝိလိမာလောတိ၊ ဒေဝိဟိမာလဟူ၍။
ဝိသုတော၊သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းရှိသော ကြမ်းကြုပ်သောသူစသည်
ဖြင့်ကျော်စောသော၊လောဟိတပါဏိ၊သတ္တဝါတို့ကိုသတ်သဖြင့် တပါး
သောသူတို့၏သွေးဖြင့်လိမ်းကျံသောလက်ရှိသည်။ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊သရဏဂမနံ၊ဘုရားမြတ်စွာအား၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း
၏မျှားသောအကျိုးရှိသောအဖြစ်ကို၊ပဿာ၊ရှုလော။ မယာ၊ငါသည်၊ဘဝ
နေတ္တိ၊ဘဝသုံးပါးကိုဆောင်တတ်သောတဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ကောင်း
စွာမဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ။ အဟံ၊ငါဎည်၊ ဗဟုံ၊များစွာသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ဝါ၊ဒုံ၊
ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားကြောင်းဖြစ်သော၊ တာဒိသံကမ္မံ၊ ထိုအရာမကမျှား
သောယောဂျားတို့ကိုသတ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ကမ္မဝိ
ပါကေန၊မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဖြင့်၊ ဝုဇ္ဈာ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်အပ်
သောကံ၏အကျိုးဆက်မှုကိုခံစားလျက်၊အဏာ၊ကောခပ်သိမ်းသောကိုလေ

သာတို့၏ကုန်ပြီးသောကြောင့်မြို့ကင်းလျက်၊ တောစုန်းဆွမ်းစသောတော
ဝဲကိုးဘုဇ္ဈာမိ၊ သုံးဆောင်ခံစား၍ဗာလာ၊ ရိုက်သောအဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ဒုမ္မတိနောစနာ၊ပညာမှကင်းကုန်သောလူရိုက်တို့သည်၊ ပမာဒ၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌမ္ဘေလျော့ခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဇန်ပဝတ္တန်၊ မေ့လျော့သ
ဖြင့် ကာလကိုလွန်၍ဖြစ်စေကုန်၏၊ မေဓာဝိ၊ တရားသြဘာပညာနှင့်ပြည့်စုံ
သောပညာရှိသည်၊သေခဲ့၊ မြတ်သော၊ဓနံဓနံဝိယ၊ အမျိုးအနွယ်အတိုင်း
လာ၊သောရတနာသုနစ်ပါး၊ဟုဆိုအပ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊အပ္ပမာဒဠ္ဠ၊တင်သော
သတိရှိသည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ မမေ့မလျော့ အားထုတ်ခြင်းကို
လည်း၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ရကျွတိ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်အောင်
စောင့်ရှောက်၏၊ အာဝုသော၊ငါရှင်တို့၊ ပမာဒ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုဌမ့
လျော့သဖြင့်ကာလကိုလွန်စေခြင်းကို၊မာအနုယုဇ္ဇထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊
ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ပြေလျော် ပေါင်းတော်ခြင်းကို။ မာအနု
ယုဇ္ဇေထ၊မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ မမ့မလျော့
သောဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်ဗျာယာမ်ကြီးစွာ၊ဗျာနိုဝင်စားခြင်းဌ၌လေ့လာသည်ဖြစ်၍၊ပရ
ဝိ၊ဖြတ်သော့။သုခံ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊ ပတ္ထေါ၊ကိပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏မမ
ငါ၏၊ဟင်မ ဘာဝနံ၊ အကြင်နေရာဖြစ်သောတောကြီးသို့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ယင်းဓာဝမနံ၊အကြင်လာခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ်ဓာဝမနံ၊ထို
ငါ့နေရာတောကြီးသို့ ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ကောင်းသော
ကြွလာခြင်းဘည်း၊အပဂတံ၊အကျိုးစီးပွါးမှကင်းသောကြွလာခြင်းသည်၊
နုဟသာတို့၊မဖြစ်၊ မယာ၊ငါသည်၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊
အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ သာဓိဘိ။ ရဟန်းပြုအံ့ဟု၍၊ ယံမန္ဒိတံ၊ အကြင်
အတိုင်အပင်အကြီးအစည်ကို၊မန္ဒိတံ၊တိုင်ပင်အပ်ကြီးအပ်ပြီ၊ဇုဒ်မန္ဒိတံ
ဤတိုင်ပင်ကြီးခြင်းသည်၊မမ၊ငါအား။ ဒုမ္ဗန္ဓိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်တိုင်ပင
ကြီးခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူရကား၊
သံဝိဘဇ္ဇေသု၊ သာဝဇ္ဇ အနဝဇ္ဇစသော အပြားဖြင့် ခွဲချမ်းဝေဘန်အပ်
ကုန်သော၊ဓမ္မသု။ တရားတို့ကုန်ရင်၊ ယံမဲ့၊အကြင်တရားသည်၊ သေခဲ့၊
ဖြတ်၏၊တံ။ ထိုဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကိုသာလျှင်၊ ဥပဂမံ၊ဥပဂန္ဓိ၊ ကတ်
ပြီ၊သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တသ္မိ မဟာဝနေ၊ ထိုကောကြီးခဲ့၊ ယံဓာဝ
မနံ၊အကြင် ကြွလာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ်ဓာဝမနံ၊ ထိုသို့ကြွလာ
တော်မူခြင်းသည်၊သွာဂတံသုဓာဝတံ၊ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း
အပဂတံ၊ အကျိုးစီးပွါးမှ ကင်းသော ကြွလာခြင်းသည်။ နု။ မဟုတ်၊

မမ၊ငါသည်၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကေ၊အာထံ၌၊ ပဠုဒိသာမိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ဤတို၊ဤသို့၊မန့်တော်၊တိုင်ပင်အာဝ်ကြီးအင်၏၊မမ၊ငါ၏၊ ဤခံမန့်တော်၊ ဤသို့ရဟန်းပြုအံ့ဟု တိုင်ပင်ခြင်း ကြံခြင်းသည်လည်း၊ ခုမန့်တော်၊မ ကောင်းသဖြင့် တိုင်ပင်ခြင်း ကြံခြင်းသည်၊ နု၊မဟုတ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါး၊သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊အခုပ္ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအာမကို၊ကတိ၊ပြုအာပ်ပြီ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အာရုညေ၊တောခွ၊ရုက္ခမူလေ၀၊သစ်ပင်ရင်းခွ၌လည်း၊ကောင်း၊ပဠုတောသုဝါ တောင်တို့ခွ၌ လည်း၊ကောင်း၊ ဂုဟာသုဝါ၊ တောင်ခေါင်းလိုဏ်တို့ခွ၌လည်း ကောင်း၊တဏ္ဍတဏ္ဍေ၀၊ထိုထိုသို့သောအရပ်ခွ၌သာလျှင်၊ တဒါ၊ထိုလူဖြစ် သောအခါ၌၊ဥဒ္ဒိဂ္ဂမာနုသော၊ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိလျက်၊ အဠ္ဌာသိ၊ရပ်ရ ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊သယဉ္ဇာတိ၊အိပ်သော်လည်း၊သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊သယာမိ၊အိပ်ရ၏၊ တိဋ္ဌဉ္စာပိ၊ရပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်း သာစွာ၊ဋ္ဌာယာမိ၊ရပ်ရ၏၊ဇိဝဉ္စာပိ၊အသက်ရှင်သော်လည်း၊သုခံ၊ချမ်း သာစွာ၊ဇီဝါမိ၊အသက်ကို၊ကပ္ပေမိ၊မွေးရ၏၊မာရသာ၊ ကိလေသာမာရ်စ သည်၏၊ အာဟဏ္ဍပါသော၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောကြောင့် လက်ဖြင့် ထောင်အပ်သော၊ကျောက်ကွင်းမှကင်း၏။ သတ္ထာနုဂတမဂ္ဂတာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်သတ္တ၀ါတို့ခွ၌သနားတော်မူအပ်သောအဖြစ်သည်၊ အဟော၊ကြေ၊ ဆံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊အဟုတ်၊ငါသည်၊ ဝုရော၊ရှေး၊အခါ၌၊ ဥဒိစ္စော၊ထင်ရှား သော၊ ဥဘတော၊အမိအဘခွစ်ပါး၊ဝုံအား၊ဖြင့်၊ဗြိဟ္ဓမဇ္ဈော၊ ဇာတ်အား၊ဖြင့်ဝုဏ္ဏား မျိုးသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊အမ္ဟ၊ ယခုခုဟာန်းဖြစ်သော၊အခါ၌၊ သော၊အဟုံ၊ ထိုငါသည်၊သုဂတသား၊ကောင်းသောစကားကိုဆိုတတ်ထသော၊ဓမ္မရာ ဇသား၊ဟရားမင်းဖြစ်ထသော၊သတ္ထု၊နော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပုတ္တော၊ကိုယ်တော် တော်ရင်နှစ်သား၊တော်စစ်သည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ သော၊အဟုံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိ၊ဣဒါနိ၊ယခု၊အခါ၌၊ဝိဇာတတော်ကျော်၊ကင်းသောတဏှာရှိသည်၊ အနာဒါ နော၊ကိုယ်သာတဏှာတည်းဟူသော၀ဲသမ်း၊ခြင်းမရှိသည်၊ ဂုတ္တိ၌ရော၊ စက္ခုဒ္ဒါရစသည်၌ လုံ့ရြံ့စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါး၊ရှိသည်၊ သုသံဝုတော၊မာနုလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဣန္ဒြေတို့၌ပိတ်အပ်သောတံခါး ရှိသည်၊အာတို့၊ဖြစ်ပြီ၊ မေမယာ၊ငါသည်၊အာလယမူလံ၊ ဇရာမရဏာ၏အခုင်း ဖြစ်သော အာဝိဇ္ဇာဟူသောအမြစ်ကို၊ ဝဓိတ္တာန၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နှုတ်ပြီး၍၊ အာသ၀က္ခယော၊ အာသ၀ေါတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တ မဂ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သတ္ထာသတ္ထေသု၊

သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိစိတ္တောဝေ၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွါးစေသောအားဖြင့် အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မင်္ဂဟူသောအကျင့်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ကျင့်အပ်ပြုအပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ လေးစွာသောခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဿဟိတောဝ၊ အပ်ပြီ၊ ဘာဝနေတ္တိ၊ ဘာဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သောတဏှာဟူသောကြိုးကို၊ သမူဟာတာ၊ အကြောင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိမှာမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒိသာဟိတိ၊ ဒိသာဟိဟူသည်ကား၊ မယ္ဟံ၊ ငါ၏၊ ဒိသာပိ အဓိတ္ထာ ပစ္စတ္ထိကာပိ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏၊ ကိဉ္စာပိ ဥပဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ စွပ်စွဲကုန်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဂ္ဂိလိမာလသဲ့ အဂ္ဂိလိမာလ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥာတိဝိယောဂဒုက္ခပရေတာ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါပုဏာမယဝတ၊ ရောက်မူကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အဂ္ဂိလိမာလောပိ၊ အဂ္ဂိလိမာလသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါပုဏာတု၊ ရောက်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏၊ မေဓမ္မကထံ သုဏာန္တိ။ တိ၊ မေဓမ္မကထံ သုဏာန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဏ္ဌေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်သော၊ စတုသစ္စမေဝ ပဋိသံယုတ္တံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတရားနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သုဏာန္တိ၊ နာစေကုန်သတည်း၊ ယုဇ္ဈန္တိ။ တိ၊ ယုဇ္ဈန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ သုတ္တာစ၊ ကြားနာပြီး၍လည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုမင်းဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်လော၊ တေမနုဿောဘဇ္ဇန္တိ။ တိ၊ တေမနုဿောဘဇ္ဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကလ္လာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဘဇ္ဇန္တိ၊ သေဝန္တိ၊ ဗဟုလီကရောန္တိ၊ ယေ ဓမ္မေ၊ မဂ္ဂါဒါပယန္တိ သဇ္ဇောတိ၊ ယေ ဓမ္မေ၊ မဂ္ဂါဒါပယန္တိ သဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊ ယေ သပ္ပုရိသာ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ကုသလဓမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်တရားကိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မမေဝ၊ လောကုတ္တရာ တရားကိုသာလျှင်၊ အာဒပန္တိ သမာဒပေန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏၊ ဂဏှာပေန္တိ၊ ယူစေကုန်၏၊ ခန္ဓိဝါဒါနန္တိ၊ ခန္ဓိဝါဒါနံ ဟူသည်ကား၊ အဓိဝါသနခန္ဓိမေဝ၊ အဓိဝါသနခန္ဓိကို သာလျှင်၊ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုတက်ကုန်သောသူတို့၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊

အာဝိရောဝပသံသိနန္တိ၊ အာဝိရောဝပသံသိနံ ဟူသည်ကား၊ ကေနစိုးတစုံ
တယောက်သောသူနှင့်၊ အာဝိရောဝတူတာယ၊ မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊မေတ္တာယဇဝေ၊ မေတ္တာဖြင့်သာလျှင်၊ ပသံသနသီလာနံ၊ ပြိုးမွမ်းခြင်း
အားလျှင်ကုန်သောသူတို့၏၊ သုဏာန္တု၊ဝမ္မံကာ၊လနာတိ၊ သုဏာန္တု၊ဝမ္မံကာ
လေနဟူသည်ကား၊ယူကြကုတ်ကာသော။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ
၌၊တောသံ၊ ထိုမေတ္တာဖြင့်သာလျှင်ပြိုးမွမ်းခြင်းအလျှင်ကုန်သောသူတို့၏၊
သန္တိကေ၊အထံ၌၊မွမ်းတရားကို၊ သုဏာန္တု၊နာစေကုန်သတည်း။ တဗ္ဗိဓိ
ယန္တု၊ကို၊တဗ္ဗိဓိယန္တု၊ဟူသည်ကား၊ ယတာသုတံ၊ကြားမြဲကိုင်းသော၊
တဗ္ဗဝမ္မံ၊ထိုတရားကိုလည်း။ သမ္ဘဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဥဋ္ဌဟိတ္တွာ၊
သင်၍၊အနုကရောန္တု၊အတုလိုက်၍ပြုကျင့်စေကုန်သတည်း၊ ဓမ္မာနုဝမ္မံ၊
တရားအားလျော်သောအကျင့်ကို၊ပဋိပဇ္ဇန္တု၊ကျင့်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊အဿောအနုက်တည်း၊ နဟိဇာတုသောမမံဟိ ံသေ
တိ၊ နဟိဇာတုသောမမံဟိ ံသေ ဟူသည်ကား။ မယ္ပံ၊ငါ၏၊ သောဒိသော
ပစ္ဆိုကော၊ထိုရှုနှုခြစ်သောသူသည်၊ဇာတုဇကော်သေနေ၀၊ စင်စစ်အား
ဖြင့်သာလျှင်၊မံ၊ငါ့ကို၊နဟိ ံသေနဗာဟေယျ၊မချဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေသတည်း
အညံ၀ါပနကိဗ္ဗနန္တိ၊ အညံ၀ါပနကိဗ္ဗနံဟူသည်ကား၊ ကေ၀လံ၊ သက်
သက်၊မံယေ၀၊ငါ့ကိုသာလျှင်၊ နု၊ မဟုတ်သေး။ အညံ၀ါဒိ၊ ငါမှတပါး
လည်းဖြစ်သော၊ ကိဗ္ဗိသတ္တံ၊အာ၏သောသတ္တ၀ါကို၊ နဟိ ံသေယျ၊မချဉ်း
ဆဲစေသတည်း၊ပဗျုယျပရမံသန္တိန္တိ၊ ပဗျုယျပရမံသန္တိ ံဟူသည်ကား၊
ပရမံဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊သန္တိ ံနိဗ္ဗာနံ၊ငြိမ်းအေးရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ပါပု
ဏေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ ပါပုဏိတ္တာ၊စ၊ရောက်ပြီး၍လည်း၊ ဝုဏ္ဏေယျတသ
ထာ၀ရေတိ၊ရဂ္ဂေယျ၏ဘတသထာ၀ရေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊သဏ္ဌေ၊သတ္တ၀ါတို့ကို၊ ပရမာယ၊ဖြတ်သော၊ ရဂ္ဂာ
ယ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ရဂ္ဂေယျ၊စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ သိသသဝတ္ထုံ၀ိယ၊
တပည့်သားကိုကဲ့သို့၊ ပရိပါလေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊ အဿောအနုက်တည်း၊ ဧ၀ံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အဂ္ဂိလိမာလ
မထေရ်သည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ။ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ပရေ၊ တပါးကုန်သော
သူ့ကိုကို၊ပါပတော၊မကောင်းမှု၊ပရိမောစေန္တော၊လွတ်စေလျက်၊ပရိတ္ထ
ကြောယံနာမ၊အရံအတား၊ပြုသည်မည်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အတ္ထနော၊မိမိ
၏၊ပဋိပတ္တိ ံ၊အကျင့်ကို၊ပကာသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒကံဟိတိဂါ
ထံ။ဥဒကံဟိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊အာဘာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထို

ဂါထာခဏ်း၊ပ ၂ ဝိယာ၊ဖြေ၌၊ ထလဋ္ဌာနံ၊ ကုန်းဖြစ်သောအရပ်ကို၊ ခဏိတ္တာ၊ တူ.ဖြို၍၊နိန္နဋ္ဌာနံ၊နိမ့်ရာအရပ်ကို၊ပူရေတွေ့၊ပြည့်စေ၍၊မာတိကံ၀၊ပြောင်း ကိုလည်း၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ရုက္ခဒေါဏိ ၀၊သစ်သား၊သရောက်သစ်သား၊ကျင်း ကိုလည်း၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ဣဒ္ဓိတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ၊အလို ရှိရာအလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ နေ၏၊ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို ကြောင့်၊နေတို့ကာ၊နေတို့ကာမည်ကုန်၏၊ ဥဒကဟာရိနော၊ ရေကိုဆောင် ကုန်သောသူတို့သည်၊ တေနေ၏၊တေနံဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍံ၊ ခြားကို၊ ဣဒံ၊ဤအနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်။ ဟောကိ၊ဖြစ်၏၊ နေတို့ကာ၊ ရေကိုဆောင်လိုကုန်သောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ရုစိယာ၊ အ.လို အား၊ဖြင့်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊နယန္တိ၊ဆောက်ကုန်၏၊ဥဿုကာရေပိ၊လေးသမား တို့သည်လည်း၊တာ၊ပေတွာ၊မိုးကင်း၍၊ဝက်ဘာဝံ၊ကောက်သည်၏အဖြစ် ကို၊ဟာရေန္တာ၊ဆောင်လျက်၊တေနဲ့ဥသုံ၊ခြားကို၊ ဒမယန္တိ၊ဖြောင့်ကုန်၏၊ ဥဒုကံ၊ဖြောင့်သည်ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊တန္တုကာစ၊သစ်ရွက်သမား တို့သည်လည်း၊နေ၏အာဒိနံ၊အကွင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အဇ္ဇာယ၊အာကျိုး၊ဌာ၊ တန်ဆာ၊ရေကြောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါရုံ၊သစ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊အ.လိုရှိတိုင်းပြု ကြကုန်၏၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ရုစိယာ၊အလိုအား၊ဖြင့်၊ ဥဒုံ ၀၊အကြောင့်ကို လည်း၊ကောင်း၊ဝက် ၀၊အကောက်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ ဟေကံ၊ဤမျှလောက်သော၊ဝေတံ အာ၊ရမ္မဏံ၊ဤအာရုံကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပဏ္ဍိ တာ၊သပ္ပညာ၊ပညာရှိကုန်သောသူတို့သည်၊အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ဥပါ ဒေန္တာ၊ဖြစ်စေကုန်လျက်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒမေန္တိ၊ သုံးမကုန်၏၊ အရဟတ္တေ၊အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂေန္တုဒန္တာ နာမ၊စင်စစ်သုံးမ၍ ယဉ်ကျေးပြီးသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိနာ၊ဝုရိသဒမ္မသာရထိဖြစ်၊တော်မူသော၊သတ္ထာရာ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊အတ္တနော၊မိမိအား၊ဒမိတာကာရံ၊စုံးမအပ်သောအခြင်း အရာကိုလည်းကောင်း၊ကတညုတာ၊သူ့ကျေးဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ပကာသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ဒဏ္ဍေနေကေတိအာဒိကာ ဒဏ္ဍေနေကေ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌဂါထာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊အာဘာ သိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဟတ္ထေ၊တို့ဂါထာတို့၌၊ ဒဏ္ဍေနေကေဒမယန္တိ၊ ဒဏ္ဍေ နေကေဒမယန္တိ ဟူသည်ကား။ ရာဇာရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်းမင်း၏ အမတ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဒဏ္ဍေနစ၊ တုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ

အာသာဒိနှာ၊ ဆင်ခြင်းအစဂ္ဂိသော၊ ဗလကာယေနစ၊ ဗိုလ်အပေါင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ပစ္စတ္ထိကာဒိကေ၊ရန်သူအစဂ္ဂိသည်တို့ကို၊ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမ ကုန်၏၊ဂေါပါလာဒယောစ၊နွားထိန်းသောသူအစဂ္ဂိသည်တို့သည်လည်း၊ ဂါဝါဒိကေ၊နွားအစဂ္ဂိသည်တို့ကို၊ ဒဏ္ဍေနယဋ္ဌိယာ၊လှံကန်ဖြင့်၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ဟာဠာစရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်၊ ဟတ္ထိ'၊ဆင်ကို၊ အာကုံ သေဟိ၊ချုန်းတောင်းတို့ဖြင့်၊အာသာစရိယာ၊ခြင်းဆရာတို့သည်၊အာသေ၊ ခြင်းတို့ကို၊ကသာဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ အာဒဏ္ဍေ နအာသဏ္ဌေန အာဟံဒန္ဓောမှိ တာဒိနှာတိ၊ အာဒဏ္ဍေန အာသဏ္ဌေန အာဟံ ဒန္ဓောမှိတာဒိနှာဟူသည်ကား၊ အာဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌာဒိသု၊ဒုဋ္ဌ အစဂ္ဂိသည်တို့၌၊ တာဒိဘာဝပဋ္ဌေန။ သည်းခံခြင်းအစဂ္ဂိသောအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध၏၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒဏ္ဍေန၊တုတ် နှင့်၊ဝိနာဟေ၊ကင်း၍သာလျှင်၊ သဏ္ဌေန၊ ခေးလှံစသောလက်နက်နှင့်၊ဝိနာ ကင်း၍၊နိဟိတာဒဏ္ဍာနိဟိတာသဏ္ဌာဘာဝေန၊ ချအပ်ပြီးသောတုတ်ချအပ်ပြီး သောလက်နက်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒန္ဓောဒမိတောဟု၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေး ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသေဝနော၊ အဆိပ်အတောက်ကင်းခြင်းကို၊ကတောပ္ပါအပ် သည်၊အမှု၊ဖြစ်၏၊အဟိ'သကောတိ၊အဟိ'သကောဟူသည်ကား၊မေ၊ငါ ၏၊နာမ်၊အမည်တည်း၊ ဟိ'သကဿုရေသတောတိ၊ဟိ'သကဿုရေ သ၊တောဟူသည်ကား၊ သတ္တောရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမာဂမဂတော၊ ဣတ္ထေဆုံမိသောကာလမှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး၊ဟိ'သကဿ၊ဟေသမာနဿ၊ဥဉ်း ဆဲတတ်သောငါအား၊အဟေသကောတိနာမမတ္တံ၊အဟေသကဟူသော အမည်မျှသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈာဟန္တိ၊အဇ္ဈာဟံဟူသည်ကား၊ဣ ဒါနိပန၊ယခုအခါ၌ကား၊အဟံ၊ ငါသည်၊အဟိ'သကောတိ၊အဟိ'သကဟူ သော၊သစ္စနှာမော၊မှန်သောအမည်သည်၊အဝိတထနှာမော၊မချွတ်မယွင်း သောအမည်သည်၊ အမှု၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာနုနံဟိ'သာမိကိဠနန္တိ၊တသ္မာနုနံ ဟိ'သာမိကိဠနံဟူသည်ကား၊ကိဠိပိ၊ တစုံတယောက်လည်းဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဟိ'သာမိနဗာဓေမိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ နန္တိ၊နံဟူသောဝုဒ် သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း။ ဝိဿုတောတိ၊ဝိဿုတောဟူသည် ကား၊ ပါကာတိပါတိ၊ သူအာသက်ကိုသတ်သောသူ၊ လုဒ္ဒေ၊ကြမ်းကြုပ် သောသူ၊လောဟိတပါဏိ၊ သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သောလက်ရှိသောသူ၊ ဣတိအာဒိနှာ၊ဤသို့အစဂ္ဂိသည်ဖြင့်၊ပကာသော၊ထင်ရှားကျော်စောသည်၊ မဟောဃောနှာတိ၊မဟောဃောနဟူသည်ကား၊ ကာမောဃာဒိနှာ၊ကာမော

လာအာစရိယော၊မဟာတာ၊ ကြီးစွာသော၊ သြဃလေနှင့်သြဃပြင်း၊တာသည်သြဃ
လာသည်းထိုသြဃ၏၊ ဝိနေယဒကရုံ၊ ပြတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါတံ၊ဘုရားဟုဆိုအပ်သော၊
သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အဂမနံဥပဂန္တွာ၊ ကပ်ပြီး၊လောဟိတပါဏိတိ၊
လောဟိတပါဏိဟူသည်ကား၊ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊အတိပါတနေနှင့်ယှဉ်
စွာရှိသဖြင့်၊ ပဒေသံ၊ သူတပါး၏၏၊ လောဟိတေနရုတိ၊ရေနှင့်လွှမ်းဖြင့်၊
မက္ခိတပါဏိ၊လိမ်းကျံသောလက်ရှိသည်၊သရဏာဂမနံပသဿတိ၊သရဏာ
ဂမနံပသဿဟူသည်ကား၊ မဟာဗလံ၊ ကျားသောအကျိုးရှိသော၊မမ ဝါ၏၊
သရဏာဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို၊ပသဿ၊ရှုလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊
အတ္ထာနမေဝ၊မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏၊တာဒိသကမ္ဘန္တိ၊
တာဒိသကမ္ဘံဟူသည်ကား၊အနေကသတဝုဋိသဝဏ်၊အရာမကမျှားသော
ယောဂျားတို့ကိုသတ်သော၊ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းသော၊တထာရူပံ၊ထိုသို့သ
ဘောရှိသော၊ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ ဗုဇ္ဈောကမ္မဝိပါကေနာတိ၊ဗုဇ္ဈော
ကမ္မဝိပါကေနဟူသည်ကား၊ဗုဇ္ဈေ၊ ရှေးဦး၊ကတသ၊ပြုအပ်သော၊ပါပက.မ္မ
သ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ ဗုဇ္ဈော၊ ခုံစား၊လျက်၊သဗ္ဗ
သော၊အရှင်းခပ်သိမ်း၊ပဟီနကမ္မော၊ ပယ်အပ်သောကံရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိပါ
ကမတ္တံ၊အကျိုးဆက်မှုကို၊ပစ္စနုဘောဇ္ဇော၊အစဉ်ခုံစား၊လျက်၊ဆုတိအယံ
ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊အထ၀ါ၊တနည်းကား၊ဗုဇ္ဈောကမ္မဝိ
ပါကေနာတိ၊ ဗုဇ္ဈောကမ္မဝိပါကေန ဟူသည်ကား၊ ဥပနိဿယဘူတာသ၊
အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ကုသလကမ္မသ၊ကုသိုလ်ကံ၏၊
ဖလဘူတေန၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေန၊လောကုတ္တရာ
မဂ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လောကုတ္တရကမ္မသ၀၊လောကုတ္တရာကံ၏
သာလျှင်၊ ဖလေန၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ ဝိမုတ္တိချမ်းသာဖြင့်၊
ဗုဇ္ဈော၊ခုံစား၊လျက်၊သဗ္ဗသော၊ အရှင်းခပ်သိမ်း၊ ကိလေသာနုံ၊ကိလေသာ
တို့၏၊ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ကုန်ပြီး၊သောကြောင့်၊ အနဏော၊ ကြိုးကင်း၊လျက်၊ဘောဇနံ၊
ဆွမ်းစသောဘောဇဉ်ကို၊ဘုဥ္ဇာမိ၊ စားရ၏၊ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ဘောဇ
နပဒေသေန၊ ဘော ဇဉ်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ပေါ်၊လေးပါး၊လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ပစ္စယေ၊ပစ္စည်းတို့ကို၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ဓုတင်္ဂနိ၊ယသုအာ၊ခါ၌၊ဗုဇ္ဈော၊ရှေးဦး
အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပမာဒဝိဟာရံ၊ ပေ့လျော့သဖြင့်နေခြင်းကို၊ဂရုဟာမုခေန၊
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အရင်းမူသဖြင့်၊ ပန္ဓာ၊ နောက်၌၊ အပ္ပမာဒပဒိုပတ္တိ်၊မပ့ေ
မလျော့သောအကျင့်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်း၊လျက်၊ တတ္ထစ၊ထိုမပ့ေ

မလျော့သောအကျင့်ဖွဲ့လည်း၊ ပရေသိ၊ သူတပါးတို့အား၊ဥဿာဟံ၊အား ထုတ်ခြင်းကို၊ စနေ့နေ့နှာ၊ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိတိအာဒိ ကား၊ ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊အာဘာ သိ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါ ၂ ၁ တို့၌၊ ဗာသဝါတိ၊ ဗာလဝဟူသည်ကား၊ ဗာလျှန်းမိုက်သောအဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ဣဒုလော ကပရဒုလောဘဏ္ဍံ၊ ဤလောကဆိုးတမလွန်လောကဆိုးကို၊ အစာ နှန့်နှာ၊မသိကုန်သော၊ဒုမ္မေဓိနော၊ဒုဗ္ဗေဓိနော၊ဟူသည်ကား၊နိပ္ပညာ၊ပညာ မရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပညာမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ပမာဒေ၊မေ့လျော့ ခြင်း၌၊အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊အပဿန္တာ၊မမြင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ပမာဒံ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တိ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ပမာဒေနေဝ၊မေ့ လျော့သဖြင့်သာလျှင်၊ကာလေ၊ကာလတို့ကို၊ဝိတိနာမေန္တိ၊လွန်စေကုန်၏ မေဓာဝိတိ၊မေဓာဝီဟူသည်ကား၊ဓမ္မောဗေဒေ ပညာယ၊တရားသြဝါဒ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ ကုလဝံသာဂတံ၊ အမျိုးအနွယ်ဖွားသော၊သေဋ္ဌဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ သတ္တဂုတ္တနခုံဝိယ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊အပ္ပမာဒံ၊မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ တိပိဏ္ဍာ၊ရေမိ၊ ထိုစကားကိုချ၍ပြဦး၏ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ခုံ၊ ဥစ္စာကို၊နိသာယ၊ ဖွဲ့၍၊သောဂသမ္ပတ္တိ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ၊သာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့၊ ဝုတ္တဒါရံ၊သား၊မယား၊ကို၊ ပေါ်သောသာမ၊ ကျွေးမွေးကုန်အံ့၊ သုဂတိမဂ္ဂံ၊ ကောင်းသောဂတိခရီးကို၊ သောဝေ့သာမ၊ သုတ်သင်ကုန်အံ့၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ဝေနေ့ဥစ္စာ၌၊အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿန္တာ၊ ဖြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနံ၊ဥစ္စာကို၊ ရက္ခန္တိယထာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊ပဏ္ဍိတောပိ၊ပညာရှိသည်လည်း အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ နိသာယ၊ဖွဲ့၍၊ ပဋ္ဌမဈာနာဒီနိ၊ပဋ္ဌမဈာန် အစရှိသည်တို့ကို၊ပဒိုလဘိ သာမိ၊ရေ့ဆုံ၊ မဂ္ဂဖလာနိ၊မင်္ဂဇိုလ်တို့သို့၊ပါပုဏာ သာမိ၊ ရောက်အံ့၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်း ကောင်း၊သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာ၊ အဘိညာဥ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ သမ္ပာဒေသာမိ၊ပြည့်စုံစေအံ့၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပမာဒေ၊မမေ့ မလျော့ခြင်း၌၊အာနိသံသံ၊အကျိုးကို၊ပဿန္တော၊ဖြင်သည်ဖြစ်၍၊ဝနသော ဠံဝ၊ ဖြတ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ရက္ခတိ၊စောင့် ရှောက်၏၊ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အားထွား၊အနက်တည်း၊မာပမာဒန္တိ၊ မာပမာဒံဟူသည်ကား၊ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ မာဏနုယုဉ္ဇေထ၊အား၊မ

ထုတ်ကြကုန်လင့်၊ ပမာဒေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌေ့လျော့သဖြင့်၊ကာလံ၊ ကာလကို၊မာဝိတိနာမယိတ္ထ၊ မလွန်စေကြကုန်လင့်၊ ကာမရတိသန္ဓဝန္တို့၊ ကာမရတိသန္ဓဝံ့ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမမေထုန၊ ဝတ္ထုကာမတို့ဌ်လည်းကောင်း၊ ကိလေသကာမမေထုန၊ ကိလေသကာမတို့ဌ်လည်းကောင်း၊ရုတိ သဝါတံ၊ဖွေလျော့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာသန္ဓဝံဝိ၊တဏှာပမူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုလည်း၊ မာနုယုဇ္ဇေထမာဝိနိဒ္ဓိတ္ထ မာပဒိုလသိတ္ထ၊မရ၊ကြ ကုန်လင့်၊ အပ္ပမတ္တောဟိတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟိဟူသည်ကား၊ ဥပဒ္ဒါတသတိ ကာယ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ကုသိုလ် ကောင်းမှုမမေ့မလျော့သော၊ဝုဋ္ဌလော၊ ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဈာယတ္ထော်ဈာယနု ပဿုတော၊ ဈာနဝင်စားခြင်းဌေ့လေ့သောသည်ဖြစ်၍၊ပရ၊မံဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်း သာသို့၊ ပါပုဏိတ္ထာ၊ ရောက်၍၊ သ္မာဂတံနာမဂ ဝန္တို့၊သ္မာဂတံနာမဂတံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ထိုအခါဌ်မမ၊ငါ၏၊သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံသို့၊ ယံအာဂတံအာဂမနံ၊အကြင်လာ ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သတ္တု၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊တတ္ထိ မဟာ၀ဏ္ဏေ ထိုမဟာ၀ုန်ဝေါကြီးသို့၊ယံအာဂမနံ၊ အကြင်ကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တံ၊ ထိုကြွတော်မူလာခြင်းသည်၊ သ္မာဂတံသ္မာဂမနံ၊ကောင်း သောကြွတော်မူလာခြင်းတည်း။ အပဂတံအာဟ္ဍတော၊ အကျိုးစီးပွါးမှ၊ အားပတ်ဝိဂတံ၊ ကင်းသော ကြွလာ ခြင်းသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊နေတံ ဒုမ္ဘန္တိတံမမာတိ၊ နေတံဒုမ္ဘန္တိတံမမဟူသည်ကား၊တဒါ၊ထိုအခါဌ်မယာ၊ ငါသည်၊သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိသောဝိတိ၊ရှု ဟန်းပြုခဲ့ဟု၍၊ယံမန္တိတံ၊အကြင်အတိုင်အပင်အကြံအစည်သည်၊အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဒုဒဓိ၊ ဤတိုင်ပင်ကြံစည်ခြင်းသည်လည်း။ မမ၊ငါ အား၊ဒုမ္ဘန္တိတံ၊မ ကေါင်းသဖြင့်တိုင်ပင်ကြံစည်ခြင်းသည်၊နု၊မဟုတ်၊သုမန္တိ တမော၊ကေါင်း သောအတိုင်အပင်အကြံအစည်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘာယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊သံဝိဘာဇ္ဇောသုခမေ့ဌသု၊သံဝိဘာဇ္ဇောသုခမေ့ဌသုဟု သည်ကား၊သာ၀ဇ္ဇာနဝဇ္ဇာဒိ၀ေသနာ၊သာ၀ဇ္ဇအနဝဇ္ဇအ စရှိသည်တို့၏အ စွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပကာရတော၊အကြား၊အား၊ဖြင့်၊ ဝိဘာဇ္ဇောသု၊ဝေဘာန်အပ်ကုန် သော၊ခေ့ဌသု၊တရား၊ကို့တွင်၊သေ့ဌဉ္ဇတ္တမံ၊ပ၀ဏံ၊ဖြတ်သော၊ယံနိဗ္ဗာန်၊အ ကြင်နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်တရား၊ကို၊ဥပဂမံ၊ကပ်ပြီး တဒေ၀၊ထိုနိဗ္ဗာန်တရား၊ကိုသာလျှင်၊ဥပဂန္တွာ၊ကပ်ပြီး၊ဇုတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဗ္ဗော၊အာနုဘာ၀ပည်း၊တဒါ၊ထိုအခါဌ်၊ ဝုဏ္ဏနကာလေ၊ဝုဏ္ဏတဉ္ဉ

ဖြစ်သောအခါ၌၊ပယောဂါသယဝိပန္နတာယား၊လုံ့လတည်ရာ၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊အရည်ခြောဒီသု၊ဟောအစရှိသည်တို့၌၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲစွာ၊ဝိဘာသိ၊နေ ရောင်၏၊အာဒါနိပန်၊ယခုအခါ၌ကား၊ပယောဂါသယသမ္ပန္နတာယား၊လုံ့လတည် ရာ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊တဏ္ဍ၊ထိုသာသနာတော်၌၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝိ ဟာရာယိ၊နေရောင်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊စာတိမဏ္ဍေန၊စာတ်မျှဖြင့်၊ပြာဟွဏော၊ပြာဟွ ဏာမည်၏၊အာဒါနိ၊ယခုအခါ၌ကား၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒ၊သပုတ္တ တာယား။ တရား၊တည်းဟူသော ရင်ခွဲဖြစ်သော သား၊ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ပြာဟွဏော၊ပြာဟွဏာမည်၏၊ အာတိ၊ဤသို့၊ ပရမတ္ထပြာဟွဏာဘာ ဝဋ္ဌ၊မြတ်သော ပြာဟွဏာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒသေန္တော၊ ပြဲလိုသည်ဖြစ် ၍၊အရည်ခြောတိအာဒိ၊အရည်ခြေဤသို့အစရှိသောစကား၊ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော် မူ၏၊တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ သုခံသယာဝိတိ၊ သုခံသယာမိဟူသည်ကား၊သ ယင်္ကြောပိ၊အိပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊နိ ဒုက္ခစိတ္တော၊တြာသာဒိနုံ၊ဆင်းရဲမရှိခြင်း၊စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်း၊အစရှိသည်တို့ ၏၊ အာဘာဝေန၊မရှိသဖြင့်၊ စေတောဒုက္ခဝိဝိတော၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊မ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊သယာမိ၊အိပ်ရာ၏၊ဌာယာမိတိ၊ဌာယာမိဟူသည်ကား၊ တိဋ္ဌာမိ၊ရပ်ရ၏၊အဟတ္ထပါသေးမာရသသာတိ၊ အဟတ္ထပါသောမာရသ ဟူသည်ကား၊ကိလေသမာရဒိနုံ၊ ကိလေသမာရ၏အစရှိသည်တို့၏၊အဂေါ စရေ၊တော၊ကျက်စားရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သတ္တာ၊ခုနစ်ဖွဲ့တော် တိ၊သတ္တာ၊ခုနစ်ဖွဲ့တောဟူသည်ကား၊သတ္တာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ၊ခု နစ်ဖွဲ့တော်၊ သတ္တ၀ါတို့၌သနား၊တော်မူ၊အပ်သောအဖြစ်သည်၊ အဟော၊ ကြောင်အုံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ပြာဟွဇဗ္ဗောတိ၊ပြာဟွဇဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ပြာဟွဏာစာ တိကော၊ စာတ်အား၊ဖြင့်ဝတ္ထား၏၊သည်၊ ဥဒိဗ္ဗောဥဘာတောတိ၊ ဥဒိ၊ဗ္ဗော ဥဘာ၊တောဟူသည်ကား၊မာတိတောစ၊ အဓိမ္ဘလည်း၊ကောင်း၊ဝိတိတောစ၊ အာဘမ္ဘလည်း၊ကောင်း၊ ဥဘာတော၊ နှစ်ပါး၊ရုံအား၊ဖြင့်၊ ဥဒ၊ယော၊ ထင်ရား သော၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ စင်ကြယ်သော အဓိဝမ်း၊ရှိသော၊ သေသံ၊ ကြွင်း၊သောစကား၊သည်၊တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထို၀ဏ္ဏ၌၊ဝတ္ထုနယမေ၀၊ဆိုအပ် ပြီး၊သောနည်း၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊အဂ္ဂိလိမာလတ္ထေရ၊ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ အဂ္ဂိလိမာလမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၊ခြင်း၊သို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၀-ဒိသတိနိပါတ်-၂၅၂-အနုရုဒ္ဓယျောရဝါထာ၊

(၁) ပဟာယမာတာပိတရောတိအာဒိကာ၊ ပဟာယမာတာပိတရောဣတိသို့ စကြားရသော ဝါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ဂုဏ်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အနုရုဒ္ဓးဘုရားသား၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ ဝါထာ၊ ဝါထာတို့တည်း၊ အဘယမို့ဤအနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတိဟောင်းသုရားကျင့်ကုန်ကတာပိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရဟုသော၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗိဘဝသမ္ပန္နော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုဋုမ্বိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို၊ သုတ္တာ ဣဿ၊ နှာသည်ရှိသော်၊ ကော်၊ တပါး သော၊ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌိ၊ လ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထား တော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သယမို့ ဖိဖိသည်လည်း၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရာကို၊ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ သတသဟဿ ဘိက္ခုပရိဝါရသာ၊ ရဟန်းတသိန်းအခြံအရံရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ သတ္တာဟံ၊ ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ရုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ အား လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အာဝတ်တို့ကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သဗ္ဗဒါ၊ ပဒုမုတ္တရ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ အသ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်း၏၊ အနုန္တရာ၊ ယနှ၊ အနန္တရာယ်မရှိသ ဖြင့်၊ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဂေါတမသသနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုရှိကုန်သော သူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ ဖြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြား၏၊ သော ဝိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်လည်း၊ တတ္တ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ သဗ္ဗဒိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဏိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္ထုယော

ဇနိုးကားရုနစ်ယူဇနာရှိသော၊ သုဝဏ္ဏစေတိယော၎ရွှေစေတီသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြိုးပြိုးသည်ရှိသော်၊အနေကသဟဿသဟိ၊ အထောင်မကုမျှားကုန်သော၊ ဒိပရုက္ခေဟိစ၊ ဆိမိုးတိုင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိပကပလ္လိကာဟိစ ဆိမိုး ခွက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊နိဗ္ဗစက္ခုဥာဏသမ၊နိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်၏ ဥပနိဿ ယပစ္စယော၊ ကြိုးစွာသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတုဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ဥဒ္ဒါရုံးဖြတ်သော၊ဒိပဟုဇံ၊ဆိမိုးဟူ၏ခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊သာ၀ဏ်ဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ဟုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္မာ၊ ပြု၍၊ဒေ၀မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဌော၊ ကျင်လည်ရုံ သည်ရှိသော်၊ကသပသ၊ ကသပဗုဒ္ဓသည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊ကုဋုမ္ဗိကဇေဟေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိ ကြား၊လိမ္မာခြင်းသို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်။နိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာ၌၊ နိဗ္ဗိတော၊ပြိုးပြိုးသော၊သတ္တယော ဇနိုးကားရုနစ်ယူဇနာရှိသော၊ ကနုကထူပေ၊ ရွှေစေတီ၌၊ ဗဟုကံသပါတိ ယော၊များသောရွှေခွက်တို့ကို၊ သပ္ပိမဏ္ဍာသ၊ ထောပတ်ကြည်ဖြင့်၊ ပူဇေ တွား၊ပြည့်စေ၍၊မရ၊အလယ်၌၊ ကေကံ၊တာရတာရသော၊ဂုဏ်ဝိတ္ထား၊တင် လဲခဲကို၊ဌပေတွား၊ထား၍၊မုခ၀ဋ္ဋိယာ၊အနား၊ရေးဖြင့်၊မုခ၀ဋ္ဋိ၊အနား၊ရေကို၊ ဇသာပေ၊ရွှေ၊ ထိစေလျက်၊စေတိယော၊ စေတိ၌၊ ပရိက္ခိပါပေတွား၊ရုံစေ ၍၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ကေား၊တာရ၊သော၊မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ကံသပါ တိ၊ရွှေခွက်ကို၊ သပ္ပိမဏ္ဍာသ၊ထောပတ်ကြည်ဖြင့်၊ပူဇေတွား၊ပြည့်စေ၍၊ သဟဿ၀ဋ္ဋိယော၊တာထောင်သောမီးစာတို့ကို။ ဇာလာပေတွား၊တောက် လောင်စေ၍၊သိသော၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗဇေတ္တိ၊ ညဉ့်သုံး ယာမ်ပတ်လုံး၊စေတိယော၊စေတိ၌၊ အနုပရိ၊သာယိ၊ထိမ္ဗဏ္ဍိလည်လည်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ တတ္ထိဒ္ဓိအတ္ထတာ၀ေ၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း၊ ယာ၀ဏ်ဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္မာ၊ပြု၍၊ တတော၊ထိုဘ၀ မှ၊ရုတော၊ရုတောသည်ရှိသော်၊ဒေ၀လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ဖြစ် ၍၊တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာ၀တာယုကံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ဌတ္မာ၊တည် ၍၊တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ရုတော၊ ရုတောသည်ရှိ၊သော်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊အနုပုဗ္ဗေ၊ပွင့်တော်မမူမီ၊ ဗာရာဏသိယံ၊ယော၀၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌သာလျှင်၊ဒဠ္ဌတကုလေ၊ဆင်းရဲသောအမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏ အနန္ဒာ ရောတိ၊အနန္ဒာရဟူသော၊ နာမံ၊အမည်သည်။ အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊

ထိုအနှစ်ဘာရသည်၊သုမနုသေဋ္ဌိသနာမ၊သုမနုသူဌေးအမည်ရှိသော သူ၏၊ ကမ္ဘာ၊အမှုကို၊ ကရောဏာ၊ပြုလျက်၊ ဖိုဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ သော၊ထို အနှစ်ဘာရသည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ဥပရိဗ္ဗံ၊ ဥပရိဗ္ဗအမည်ရှိသော၊ ကော်တဆူ၊သော၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေကဗုद्ध၊ကို၊ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊နိ ရောဓသမာပတ်မှ၊ထ၍ယား၊ထတော်မူ၍၊ ဂန္ဓမာဒနုပဇ္ဇတာတော၊ဂန္ဓမာဒန တောင်မှ၊အာကာသေန၊ကောင်း၊ကင်ဖြင့်၊ဂတ်သွား၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဗာရာ သိနဂရဒ္ဒါရေ၊ဗာရာဏာသိမြို့တံခါး၌၊ ဩတာရိတ္ဝာ၊သက်တော်မူ၍၊စိ၀ရံ၊ သက်နှုံးကို၊ပါရုပိတ္ဝာ၊ရုံ၍၊နဂရေ၊မြို့၌၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်း၊အလိုငှါ၊ပရိသန်း၊ ၀င်တော်မူသည် ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင်၍၊ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ပတ္တံ၊သ၀ိတက်ကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊အတ္တနော၊ဝိမိ၏၊အတ္ထာယ၊ အာကျိုး၌၊ဌပိတံ၊ ထား၊အပ်သော၊ ကော်၊တဆူသော၊ ဘတ္တ၀ဿိတာက်၊ခူး၍ ထား၊အပ်သော၊ထမင်းကို၊ ပတ္တေ၊သ၀ိတ်၌၊ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ထည့်၍၊ ပစ္စေက ဗုद्ध သ၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊အား၊ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝန်ကျုံ၊သွား ခြင်း၌၊အာ၊ရုဘိ၊အား၊ထုတ်၏၊ အာသ၊ထိုအနှစ်ဘာ၏၊ဘာရိယာ၀ိ၊မယား သည်လည်း၊အတ္တနော၊ဝိမိ၏၊ဘာ၀ံ၊ အာတ္ဌိဖြစ်သော၊ ဘတ္တ၀ဿိတာက်၊ခူ

☰ ၍ထား၊အပ်သောထမင်းကို၊ဟတ္ထေ၀၊ထိုပစ္စေကဗုद्ध၏၊သ၀ိတ်၌သာ လျှင်၊ ပက္ခိပိ၊ထောင်းထည့်၏၊သော၊ ထိုအနှစ်ဘာရသည်၊တံ၊ ထိုသ၀ိတ်ကို၊နေ တ္ဝာ၊ဆောင်၍၊ ပစ္စေကဗုद्ध သ၊ ပစ္စေကဗုद्ध၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ဌပေသိ၊ ထား၏၊ပ၊စ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေကဗုद्ध သည်၊တံ၊ထိုသ၀ိတ်ကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ တော်မူ၍၊အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ဟတ္ဝာ၊ပြု၍၊ပက္ကမိ၊ ဗဟြတော် မူ၏၊တံ၊ထိုဆွမ်းလှူသည်ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင်၍၊ရှိတ်ုိ၊ညှဉ်အခါ၌၊ သုမနုသေ ဋ္ဌိသ၊သုမနုသူ၏၊ဆရှေ့၊ထိ၊၌၊ အ၀ိ၀ုတ္တာ၊စောင့်သော၊ ဒေ၀တာ၊ နတ်သည်၊ ဒါနံ၊အလှူသည်။ အပေါ၊ကြေ၊အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊ ပရမဒါနံ၊ဖြတ် သောအလှူသည်၊ ဥပရိဗ္ဗေ၊ဥပရိဗ္ဗပစ္စေကဗုद्ध၌၌၊ သုပတိ၌တံ၊ကောင်းစွာ တည်၏၊ဇုတိ၊ဤသို့။မဟာတာ၊ကျယ်စွာသော၊သဒ္ဒေနုံ၊အသံဖြင့်၊အနုမော ဒိ၊အနုမောဒနာပြု၏၊တံ။ ထိုအနုမောဒနာ ပြုသောအသံကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား ၍၊သုမနုသေဋ္ဌိ၊သုမနုသူဌေး၊သည်၊ဧ၀ံ၊ဤသို့။ ဒေ၀တာယ၊နတ်သည်၊အနု မောဒိတဒါနံနာမ၊ အနုမောဒနာပြုသော အလှူမည်သည်၊ ဥတ္တမဒါနံ၊ဖြတ် သောအလှူတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍၊ တတ္ထ၊ထိုအနှစ်ဘာ၌၌၊ ပတ္တိ၊အလှူအာဘိုကို၊ ယာစိ၊တောင်း၏၊ အနှစ်ဘာ၏ရှေ့၊ အနှစ်ဘာရသည်၊ ပတ္တိ၊အလှူ၏အာဘိုကို၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊တော၊ ထို၊ကြောင့်၊ပဿန္နစိတ္တော၊

ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနသေဋ္ဌိ၊သုမနသူဌေးသည်၊ တသ၊ ထိုအနှစ်ဘာရုအား၊ သဟာယံ၊တထောင်သောအသပြာကို၊ ဒတ္တွာပေး၍၊ မှုတောဃ၏နေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊တုယှံ၊သင်အား၊သဟာဇွေနှ၊မိမိလက်ဖြင့်၊ ကမ္မဘုရားကိစ္စ၊ အမှုကိစ္စကို၊ပြုခြင်းကိစ္စသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ပတိရူပဂေဟံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအိမ်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝါ၏ကိုစေနှ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့်၊ဇိဝါဟိ၊အသက်မွေးလေ့လာ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုး၏၊ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိရောဓတောဝ၊နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတသ၊ထတော်မှသော၊ပဠေကဗုဒ္ဓသ၊ ပဠေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဒိန္နဝိဏ္ဍပါတော၊ ဌာနအင်သော ဆွမ်းသည်၊တံခါးဝသမေဝ၊ထိုနေ့ဌိသာလျှင်၊ ဥဋ္ဌာရတရေပါ၏ကော၊အလွန်ဖြတ်သောအကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တံခါးသေ၊ထိုနေ့ဌိ၊သုမနသေဋ္ဌိ၊သုမနသူဌေးသည်၊ ရညော၊မင်း၏။ သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊ ဂန္တွာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊တံ၊ ထိုအနှစ်ဘာရုကို၊ ဂဟေတ္တွာ၊ခေါ်၍၊ အဂမာသိ၊သွား၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊တံ၊ထိုအနှစ်ဘာရုကို၊အာဒရေဝ၊သနှ၊ ရှိသောသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သြဠေလာကေသိ၊ ကြည့်၏၊သေဋ္ဌိ၊ သုမနသူဌေးသည်၊မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အယံ၊ဤသူသည်၊ သြဠေလာကေတဗ္ဗယုတ္တောယေဝ၊ ကြည့်ခြင်း၌ လျောက်ပတ်သည့် သာတည်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝဘွာ၊လျှောက်တင်၍၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊တေန၊ ထိုအနှစ်ဘာရုသည်၊ကတဝုညဗ္ဗ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ အဘ္ဘုနာစ၊ ဝိမိသည့်လည်း၊အသ၊ ထိုအနှစ်ဘာရုအား။ သဟာယံ၊တထောင်ကို၊ ဒိန္နဘာဝံ၊ပေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေသိ၊ဆို၏၊တံ၊ ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တုဿိတ္ဘာ၊ နှစ်သက်၍၊ သဟာယံ၊တ ထောင်ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊အာသုကတ္ထိ နှာမဠာနေ့၊ဤအမည်ရှိသောအရေပ်၌၊ ဂေဟံ၊အိမ်ကို၊ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ဝသ၊နေလေလော၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ဂေဟဋ္ဌာနံ၊ အိမ်နေရာကို၊ အာဏာပေသိ၊စေ၏။ တံဌာနံ၊ထိုအိမ်နေရာကို၊ သောဝ ပေန္တသ၊သုတ်သင်စေသော၊တသ၊ထိုအနှစ်ဘာရုအား၊မဟန္တာ၊များကုန် သော၊နိဓိကုန်အိုယော၊ ရွှေငိုးတို့သည်၊ဥဋ္ဌဟိ သု၊ ပေါ်ပေါက်လာကုန်၏၊ တံ၊ထိုရွှေငိုးတို့ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သော၊ထိုအနှစ်ဘာရုသည်၊ ရညော၊မင်း အား၊အာရောစေသိ၊ကြား၏၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ သမ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ တံဝနံ၊ထိုဥစ္စာကို၊ဥဋ္ဌရာပေတွာ။ ထုတ်ဆောင်စေ၍၊ ဟုသိကတံ၊အာဂုပြု အပ်သည်ကို၊ဒိသွာ။မြင်၍၊ကြောက်၊ဤမျှလောက်သော၊ဝနံ၊ဥစ္စာသည်၊ဟူမ ထို့နဂရေ၊ဤမြို့၌၊ကသ၊ အာဘယ်သူ၏၊ဂေဟော၊အိမ်၌၊ အတ္ထိ၊ရှိသနည်း၊

ဤတို့ဤသို့ဝုန်ဆို။ မေးမြန်းခြင်းမင်းမြတ်၊ ကသဿပ၊တစုံတယောက်သောသူအား။နုမမှီပါတုရား။ ဤတို့ ဤသို့အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊အယံ၊ဤအနွာဘာဝသည်၊ ဝနသေဋ္ဌနာမ၊ဝနသူ ဌေးမည်သည်၊ဟောတု။ဖြစ်စေသတည်း။ဤတို့ဤသို့၊ဘဲသား၊ထိုအနွာဘာဝ အား။သေဋ္ဌပ္ပဝန်၊သူဌေးအရာကို၊အဒါသိ၊ပေး၏။သော၊ ထိုအနွာဘာဝသူ ဌေးသည်၊တဏ္ဍုဃထိုဘဝဋ္ဌ၊ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ကုသလကမ္မံ၊ကု သိုလ်ကံကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊တတော၊ထိုဘဝမှ၊စုတော၊စုတေသည်ရှိသော် ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌။ သံသရေနော၊ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော်၊ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ကပိလဝတ္ထုနဂရေ၊ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ အမိတောဒနသေ၊အမိတောဒနအမည်ရှိသော၊သက္ကသ။သာကိုဝင်မင်း၏၊ ဝေဟေ၊အိမ်၌၊ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ဂဏှိ၊ယူ၏။ အသေ၊ထိုသူငယ်အား၊ အနုရုဒ္ဓေါတိနာမံ၊အနုရုဒ္ဓါဟူသောနာမည်သည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အနုရုဒ္ဓကုမာရော၊ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်၊ မဟာနာမသေ၊ မဟာနာမ်မည်သော၊ သက္ကသ၊သာကိုဝင်မင်း၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ညီငယ်တည်း၊ သတ္တ၊မြတ် စွာဘုရား၏ စူဠပိတုဝတ္ထော၊ တဝေးတော်၏ သားတည်း၊ ပရမသုခုမာ လော၊အလွန်သိမ်မွေ့၏၊ မဟာဝုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ၏၊ ဝ.ဏ္ဏီ၊သုံးခု ကုန်သော၊ဥတုနှုန်း၊ဥကုတ္ထိအား၊အနုဇ္ဇ၊ဝိကေသု။ လျှော်ကုန်သော၊ ပါသာ ဒေသု၊ ပြာသာဒ်တို့၌၊ အလက်ဟာနာဒုကပရိဝုတော၊ တန်းဆာဆန်အပ် သောကခြေသည်အပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဒေဝေါဝိယ၊နတ်ကဲ့ သို့၊သမ္ဗတ္တိ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစား၊လျက်နေ သည်ရှိသော၊သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇေန၊သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၊သည်၊ ဥဿာဟိ ဘေဟိ၊တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊သကျရာဇူဟိ၊ သာကိုဝင်မင်းဖြစ်ကုန် သော၊သတ္တ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိဝါရတ္ထံ၊ အခြံအရံအကျိုးငှါ၊ပေသိတော ဟိ၊စေအပ်ကုန်သော၊ ဘဒ္ဒိယကုမာရောဒိဟိ၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသား အစရှိသည် တို့သည်၊ အနုဝိယမ္ဗဝနေ၊ အနုဝိယသရက်တောင်၌၊ ဝိဟရန္တံ၊နေတော်ရှိ သော၊သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊သတ္တ၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊အနုပုဗ္ဗေ၊ဝေယ ဝ၊ ဝါတွင်း၌သာလျှင်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ပုန၊တ ဖန်၊ ဓမ္မသေနာပတိသ၊တာရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ပါစီနဝံသဒါ

ယံ၊ပါစိနဝံသဒါယသို့။ ဝတ္ထုဟု၊ သွားချေ၊ သမဏာဝမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ကရောနှော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ သတ္တမဟာဝုရိသပိတကြော်၊ ခုနစ်ပါးသောမဟာဝုရိသပိတတ်တို့ကို၊ ပိတကြော်တွား၊ကြီ၍၊ အဋ္ဌမံ၊ရှစ်ခုမြောက်သော ပိတက်ကို၊ဟာနိဝုံ၊သိခြင်းငှါ။နာသက္ခိ။မတတ်နိုင်၊တသား၊ထိုအနုဂုဏ္ဌါ၏ တံပဝတ္တိ'၊ထိုအကြောင်းကို၊ဥတွား၊သိတော်မူ၍။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အဋ္ဌမံ။ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာဝုရိသ ပိတကြီ။ မဟာဝုရိသပိတက်ကို၊ကထေတွား၊ဟောတော်မူ၍၊စတုပစ္စယသန္တောသဘာဝနာရာ မပဒိမဏ္ဍိတံ၊လေးပါးသောပစ္စည်းခြင် ရောင့်ရဲခြင်းဘာဝနာခြင်းမြှော်လျှောခြင်း ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ မဟာအရိယဝံသပဋိပဒံ၊ မဟာအရိယဝံသ အကျင့်ကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊သော၊ ထိုအနုဂုဏ္ဌါမထေရ်သည်၊ ဒေသနာနှုသာရေန၊ ဒေသနာတော်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ပိပဿနံ၊ ပိပဿနာကို၊ဝဿတွား၊ပွါး၍၊ အဘိညာပဒိုသန္တိ၊ဒါပရိဝါရံ၊ အဘိညာဉ် ပဒိုသန္တိ၊ဒါအခြံအရံရှိသော၊အဟုတ္ကံ၊အဟုတ္တဖိုလ်ကို၊သစ္ဆာကာသိ ဖျက်မှောက်ပြု၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အာဒါနေ၊အပဒါနိ၌။ ။

သုမေဓံ၊သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကြောက် ပါး၌ပြည့်စုံတော်မူသော၊လောကဇေဋ္ဌံ၊လောကဇေဋ္ဌဖြစ်တော်မူသော၊ နုရာသဘံ၊လူတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသော၊ ဥပဂဋ္ဌံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျှက်၊ဝိဟာရန္တံ၊ယာဇိတ်လေးပေါ်မှာတော်မူသော၊လောကနာထကံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အဟံ၊ ငါသည်၊အဒ္ဒသံ၊ဖြင်ပြီ။ ။သမ္ဘဒ္ဒံ၊သစ္စာလေး ပါးတရားကို သိတော်မူသော၊ သုမေဓံ၊ သုမေဓာအမည် တော်ရှိသော၊ လောကနာထံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပဂတ္တွာန၊ ကပ်ပြီး၍၊ အဇ္ဇလိ'၊လက် အုပ်ကို၊ပဂ္ဂဟေတ္တွာန၊ မြှောက်ချီ၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊သုရားဖြတ် ကို၊အာယာစိ'၊တောင်းပန်ပြီ။ ။ကိ' အယာစိ'၊ အဘာလိသို့တောင်းပန်သ နည်း၊အခုကမ္မ၊ အစဉ်သနားတော်မူ၊သော အရှင်ဘုရား၊ မဟာဝီရ၊ကြီး ဖြတ်သောသို့လရှိတော်မူသော၊လောကဇေဋ္ဌ၊ လောကဇေဋ္ဌဖြစ်တော်မူ သော၊နုရာသဘ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ရုက္ခမူလမှာ၊သစ်ပင်ရင်းခို၊ ဗျာယတော၊ တာထောင့်ငါးရာ ကိလေသာကို ဖုတ်ဖျောက်ပြီး၊သော၊ တော၊အရှင်ဘုရား အား၊ပဒီပံ၊ဆီမီး၊ကို၊ပဋေ၊သာမိ၊ လှူပါအံ့၊ဟု၊ဤသို့၊အယာစိ'၊ တောင်း ပန်ပြီ။ ။သယမ္ဘူ။ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ ဝဒတံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ဟောဘတ်ကုန်သော သူတို့ထက်၊ ဝရော၊ ဖြတ်တော်မူသော၊ သော၊ဖိရော၊ ထိုသုမေဓာ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိပါ၊သသိ၊ သည်းခံ

တော်မူ၏၊ ဒုမေသုသမ္ဘဝတို့၌ ဝိနိဝိစ္ဆိတွေ့ပေါက်ထွင်း၍၊ တဒါ၊ ထိုအာခါ၌ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယန္တံ၊ ဆိုဝှမ်းယန္တယားကို၊ ယောဇိယ၊ ယှဉ်၍၊ တေလံ၊ ဆီကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ ၊လောကဗန္ဓုနော၊ လူတို့၏ အာဆွေဖြစ် တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ သုမေဓာ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ သဟာသဝင်္ဂီ၊တ ထောင်သောဆိုဒီးစာကို၊ ပါဒါသိ၊ ပေးလှူပြု၊သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပဒ္ဓလိတ္တာနု၊တောက်ပ၍၊ မေ၊ငါ၏၊ ဒီပါ၊ဆိုဒီးတို့သည်၊ ဂူပသမိ၊သုဒ္ဓိ၊ ကုန်၏၊ ၊တေနမိတ္တ ပသာဒေန၊ ထိုစိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့် လည်း ကောင်း၊စေတနာပဏိဓိဟိ၊ကုသိုလ်စေတနာဆုတောင်းခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊မာနုသံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ဓာတိတ္တာနု၊စွန့်၍၊ ဝိမာနံ၊ ဒိမာန်သို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဥပပဇ္ဇိ၊ကပ်ရောက်ပြီ၊ ၊ဒေဝတ္တံ၊နတ်အဖြစ် သို့၊ဥပပန္နသေ၊ရောက်သောငါ၏၊သုနိမ္မိတော၊ ကုသိုလ်ကံသည်ဘုန်းဆင်း အပ်သော၊ ထမ္ဘော၊ရတနာဆိုဒီး၊တိုင်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ပဒ္ဓလတိ၊တောက်ဝ၏၊ ဒုဒ်ဖလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ဒိပဒါ နသေ၊ဆိုဒီးကိုလှူခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ ငါသည်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာတိုင် အောင်၊ဝိုးရောစသိ၊တွန်းလင်းစေနိုင်၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အာတိဘောသိ၊ အာယုဝဏ္ဏ စသည် အားပြား ဆယ်ပါး၊သော အကြောင်းတို့ဖြင့်သာလွန်၏၊ ဒုဒ်ဖလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဒိပဒါနသေ၊ဆိုဒီး အလှူ၏၊ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ၊တိ သကပ္ပါနိ၊ အာယုကပ်သုံးဆယ်တို့ ပတ်လုံး၊ဒေဝိန္ဒော၊သိကြား၊နတ်မင်းသည်၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ဒေဝဓမ္ဓ၊ နတ်မင်း ၏အဖြစ်ကို၊အာဘာရယိ၊ပြုပြီ၊ ကေစိ၊တစုံတယောက် ကုန်သော နတ်တို့ သည်၊ဓံ၊ငါ့ကို၊နအာတိမညန္တိ၊မထေမဲ့ဖြင်မပြုဝံ့ ကုန်၊ ဒုဒ်ဖလံ၊ဤအကျိုး သည်၊ ဒိပဒါနသေ၊ ဆိုဒီးလှူခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ၊အဠဝိသ တိကဿတ္တာ၊ဆုံးနှစ်ဆဲ့ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်၊ဒိဝါရတ္တိ၌၊ နေ့ညဉ့်ပေါ် ⊜ လုံးလည်း၊ပသသာမိ၊ဖြင်ရ၏၊ ၊သတ္ထုသာသနေ၊ ဘုရားသခင်သာသနာ တော်၌၊ဒသသဟဿသလောကံ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာလောကကို၊ ဥာဏေန၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်ဖြင့်၊ပသသာမိ၊ဖြင်ရ၏၊ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊တောဒဂ် သို့၊အနုပဿာ၊ရောက်ပြီ၊ဒုဒ်ဖလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဒိပဒါနသေ၊ဆိုဒီးလှူ ခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း။ ဒုတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်မှ၊တိ သကပ္ပသဟဿေ၊

ကမ္ဘာ သုံးသောင်းထက်၌၊ သုမေဓောနာမ၊ သုမေဓာ အမည်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏။ တသ၊ထိုဖြတ်စွာ ဘုရား၏ အား၊ဝိပ္ပသနေန။ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊စိတ် ဖြင့်၊မယာ၊ငါသည်၊ဒီပေါ။ ဆိမ်း၊ကို၊ဒိန္နော၊ လှူအပ်ပြီ၊ ။မယာ၊ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာဓိတာ၊ဖုတ်ဖြိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊လ၊ဗုဒ္ဓသ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အဆုံး၊အမကို၊ကတ်၊ပြုအပ်ပြီ၊ ။

အထ၊ထိုနောင်မှ၊နံ၊ထိ အနုဂုဏ္ဌါကို၊ သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အပ ရာဘာဝေ၊နောက်အသို့၌၊ဧတတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ဧတတဝန်ကျောင်းတော် ဖြတ်၌၊အာရိယဂဏမဇ္ဈေ၊အာရိယာအပေါင်း၏အလယ်၌၊နိသိန္နော၊နေတော် မူလျက်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ကို ရကုန်သော၀ဂ္ဂုလ်တို့ ထက်၊အဂ္ဂဗျာနေ၊ဖြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေသိ။ထား၊တော်မူ၏။ကိ ဌပေသိ၊ အာဘယ်သို့-ထား၊တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါ၏ဘုရား၏ သာ၀ကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ် ကိုရကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ၊ယောအယံ အနုဂုဏ္ဌေါ။ အကြင်အနုဂုဏ္ဌါသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေ၊ သော၊ ဤအနုဂုဏ္ဌါသည်၊အဂ္ဂံအ ဂ္ဂေါ၊ဖြတ်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဌပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏၊သော၊ထိုအနုဂုဏ္ဌါမထေရ် သည်၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံ၀ေဒိ၊ ခံစား၊လျက်၊ ဝိဟရတေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော၊ ဧကဒိ၀သံ၊တနေ့သည်၌၊ အတ္တနော၊ ဒိမိ၏၊ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ပစ္စ၀ေက္ခိတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ဝိတိသောမနသ ဇာတော၊ဖြစ်သော နှစ်သက်၀မ်းမြောက်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနေ၀သေန၊ ဥဒါန်း၊ကျူးသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပဟာယမာ၊တာ၊ဝိတရောတိ အာဒိ ကာ၊ပဟာယမာ၊တာ၊ဝိတရော၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊ အာ၊ဘာသိ၊ ပြန်တော်မူ၏၊ ကေ၊စိ၊ပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ထေ ရသ၊ မထေရ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ အာရ ဟတ္တ၊ဖုတ်ခြင်း၊ အရေဟတ္တဖိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်း၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ပကာသ၊ကြော် ငါ၊ပြုကုန်သော၊ သဂီတိကာ၊ရေတိ၊သင်္ဂီ၀ယနာတင် ဆရာတို့သည်၊အာ ဒိ၊တော၊အာ၊စရ၊ စတ၊သော၊ဂါထာ၊ လေး၊ဂါထာတို့ကို၊ ဘာသိတာ၊ဟော အပ်၏၊တ၊တော၊ပရာ၊ထိုနောက်မှ၊ထေရ၊သ၊အနုဂုဏ္ဌါမထေရ်၏၊အာရိယာ၀ံ သ၊ပဋိပတ္တိ၊ယာ၊ အာရိယာ၀ံသ၊ပဋိပတ်ဖြင့်၊ အာ၊ရ၊ဝိ၊တ၊စိ၊ဇ္ဇေ၊နှ၊ နှစ်သက် ဝေ၊သော၊စိတ်ဖြင့်၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊တာ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ ဘာသိတာ၊ဟော အပ် ၏၊ဟုတ၊ရာ၊ ဤမှ၊တ၊ပါ၊ကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊သိ၊ အာ၊လုံ၊ရုံ၊သော ဂါထာတို့ကို

လည်း၊တေနုတေနုကာရဏောနု။ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ထေရေနံဝ၊မထေရ်သည်သာလျှင်၊ ဘာသိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ သမ္ဘထာပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟုမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ ထေရေနု၊မထေရ်သည်၊ ဘာသိတာပိ၊ဟောအပ်ကုန်သော်လည်း၊ထေရံ၊မထေ်ရ်ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍၊ဘာသိတာပိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော်လည်း၊တော၊ဤအလုံးစုံသောဂါထာတို့ကို၊ထေရသာ၊မထေရ်၏၊ဂါထာတိ၊ဂါထာတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊ ဟုဒံဟုမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့သည်၊သောယျထာ၊အာဘယ်သည်တို့နည်း၊ ၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မာတာပိတရောစ၊အမိအဘာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဘဂိနိဥာတိတာတရောစ၊ နှစ်မဆွေမျိုး အစ်ကိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗကာမဂုဏေ၊ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍၊အနုရုဒ္ဓေါ၊အနုရုဒ္ဓါ အမည်ရှိသော ငါသည်သာလျှင်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာနုဗျာန် လက္ခဏူပ နိဇ္ဈာနုဗျာန်နှစ်ပါးကို ဝင်စား၊လျက်နေ၏၊ နစ္စဂီတေဟိ၊ကခြင်း သီချင်းတို့နှင့်၊ သမုပေတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘတာဒ္ဒပ္ပဗောဓေနာ၊ကြေးမောင်းနှင့်ခွက်ခွင်းသံတို့ဖြင့်နံနက်အခါတို့ဥဒ္ဓိုးအပ်၏၊ တေနု၊ထိုကာမဂုဏ်ကိုခံစား၊ခြင်းဖြင့်၊သုဒ္ဓိ ၊သံသရာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊နုအဇ္ဈာဂါနာဒိ ဝန်ဆို၊မရ၊မာရဿ၊ ကိလေသာမရ၏၊ဝိသယော၊ အာရာဖြစ်၍ဖြစ်သောကာမဂုဏ်၌၊ရတောပ္ပေ.လျော်၏၊ တေဠု၊ထိုငါးပါးအပြားရှိသောကာမဂုဏ်ကိုလည်း၊သမတိက္ကမ္မ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိစွန့်သောအား၊ဖြင့်လွန်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရတောပ္ပေ.လျော်၏၊ သဗ္ဗောဃံ၊ကာမောဃစသောအလုံးစုံသောသြဃကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊အာရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အစွမ်း၊ဖြင့်ကောင်း၊စွါလွန်၍၊အနုရုဒ္ဓေါ၊အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိသောငါသည်လျှင်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာနုဗျာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနုဗျာန်နှစ်ပါးကို၊ဝင်စား၊လျက်နေ၏၊ မနောရုမာ၊ နှလုံ၊ပ္မေ.လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ယေရူပါစ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့ သည်လည်း၊ကောင်း၊ ယေသဒ္ဒါစ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ယေဂန္ဓာစ၊အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ယေရသာစ၊ အကြင်ရသာရုံတို့သည်လည်း၊ကောင်း။ယေဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဧတေ စ၊ထိုငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊အနုရုဒ္ဓါမည်သောငါသည်လျှင်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာနုဗျာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနုဗျာန် နှစ်ပါးကို ဝင်စား၊လျက်နေ၏၊ ဝိဏ္ဏူပါတာ၊

သွပ်းခံခြင်းမှ၊ အတိက္ကန္တော၊ နှစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဧကော၊ နောက်လိုက်ရဟန်းမရှိတယောက်အသည်းတည်း၊ အာရုတိယော၊ တုတ္ထာဟူသော အားပါင်းအဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ အနုဂုဏ္ဌေါ၊ အနုဂုဏ္ဌေါအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ ဟောန္တာသည်၊ ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူသက်နှံးတို့ကို၊ ဧသေတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ ဝိစိနိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍၊ အဝ္ဂတိ၊ ယူ၏၊ ဝေါပိ၊ ဖြူအညစ်အကြေးတို့ကိုဖွပ်လျော်၏၊ ရေယိ၊ ချုပ်၍ ကပ္ပိယဆိုးရေ ဖြင့်ဆိုး၏၊ မတိမာ၊ ပညာရှိ၊ သော၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ အနုဂုဏ္ဌေါ၊ အနုဂုဏ္ဌေါအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူသက်နှံးတို့ကို၊ ဝေရယိ၊ ကပ္ပဒိန္နုတ်ဆုံး၍ဝတ်ရုံ၏၊ ၊ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဟိဿော၊ အလိုလည်းကြီး၏၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ ယထာလာဘသန္တောသစသောသန္တောသမှလည်းကင်း၏၊ သံသဋ္ဌော၊ လူရဟန်းတို့နှင့်ရောနှော်လျက်၊ ဥဋ္ဌတော၊ မျှံလွင့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကေ၊ နေ၏၊ တာသု၊ ထိုအလိုကြီးခြင်း စသည်နှင့်ပြည့်စုံသောဝတ္ထုလေးပါးတို့၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ သံကိလေသိကာ၊ စိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤ၊ အလိုကြီးခြင်းအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ယတော၊ စယတိ၊ ထို၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ အယံ ဝုဋ္ဌလော၊ ဤဝတ္ထုလေးသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အပ္ပိစ္ဆော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌မနည်းသောအလိုရှိသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရရသမျှ၊ သောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ အဝိသာရတဝေါ၊ စိတ်၏ ပျံ့လွင့်ခြင်းမှကင်းသည်၊ ဝိဝိတ္တော၊ ဝန်ဖြင့်ပြီးငွေ့သောတရားနှစ်လိုခြင်းဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်သည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ပျင်းခြင်းကို ပယ်သဖြင့်အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ပဝိဝေကရတော၊ ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကဖြင့် လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာသု၊ ထိုအလိုနည်းခြင်းစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောဝတ္ထုလေး၏ကုသလာ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗေါဓိပက္ခိယာ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သောသစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းအတွက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်အစရှိကုန်သောသုံးဆဲ့ခုနှစ်ပါး အပြားရှိကုန်သောသုံးပါးသောဝိပဿနာဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝတ္ထုလေ်သည်၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟောဃိနာ၊ ဖြတ်စွာဟုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ အနုတ္တရော၊ သိလမာဓိစသော

ဂုဏ်ဖြင့်အတုမရှိသော၊သတ္တဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊မမ၊ငါ၏၊ သက်ပွား၊ အကြီးကို၊ အညွှာယား၊သိတော်မူ၍၊ မနောမယေန၊ စိတ်ဖြင့်ဘန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊ကာယေန၊ညွှတ်သောကုယ်တော်ဖြင့်၊ ဈာန်ယာ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ဥပသက်မိ၊ငါ၏အထံသို့ကပ်တော်မူလာ၏၊ ၊ယခု၊အကြင်အခါ၌၊မေ၊ငါ၏၊သက်ပွေ၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသောရှစ်ခုမြောက်သော မဟာပုရိသဝိတက် ဖြစ်သနည်းဟူသော အကြီးသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊တ တော၊ထိုအကြီးဖြစ်သည်နောက်၌၊မမ၊ငါ၏၊သက်ပွား၊အကြီးကို၊အညွှာယား၊ သိတော်မူ၍၊ဈာန်ယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပသက်မိ၊ကပ်တော်မူလာ၏၊ နိပ္ပပဉ္စ ရတော၊သံသရာဝဋ်ကို ချဲ့တတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိမှ ကင်းသောလော ကုတ္တရာတရား၌မွေ့လျော်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည် ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊နိပ္ပပဉ္စံ၊ ရာဂ အစရှိ၊သောကိုလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့် လောကုတ္တရာတရား၊ဟု၊ဆိုအပ် သောသံသရာဝဋ်ကိုချဲ့တတ်သော တရား၊မှကင်းသော လောကုတ္တရာ တရားကို၊ အဒေသယိ၊ကိုယ်တော်မှ အသိဝုတ်အပ်သောသဠာလေးပါး တရားကိုဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊တ သား၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရား၊တော်ကို၊ အညွှာယ၊ ဟောတော်မူသော တရား၊တော်အတိုင်းသိ၍၊ သာသနေ၊ သုံးပါး၊သောသိက္ခာဖြင့် ရေတွက် အပ်သောသာသနာတော်၌၊ ဝုတောမ္ဗေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာသိ၊နေ ပြီ၊မယား၊ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး၊သောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ရအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဏုံ၊အမ တော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ အဟံ၊ငါ သည်၊ယခု၊အကြင်အခါမှ၊ ပဠုပညာသ၀ဿာနိ၊ငါ၊ဆဲ့ငါ၊နှစ်တို့ပတ် လုံး၊နေသည်ကော၊ အိပ်ခြင်းကိုပယ်၍ နိသိရတင် ဆောက်တည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ယခု၊အကြင်နိသိရတင်ဆောက်တည်သောအခါ မှစ၍၊ပဠုဝိသတိ၀ဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါ၊နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဣဒံ၊အိပ်မွေ့ခြင်း၊ကို၊ သမ္ဘဝတံ၊ အကြင်းမဲ့ပယ်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊ယခု၊ အကြင်အခါမှ၊ ဒွိတစိတ္တသ၊ အလုံးရုံ၏နောက်၌ဖြစ်သော စတုဇ္ဇဈာန် စိတ်ဒွိတည်သော၊တာဒိနော၊ ဈာန်ခြောရုံစသည်တို့ဒွိသည်းခံခြင်း၊ကျေးဇူး၊နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အသ၊သ ပဿ၊သာ၊ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နဟုနအဟောသုံ၊မဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အနေဇော၊ဇေဟုဆိုအပ်သောတဏှာမှကင်း၊တော်မူပြီ၊သော၊ စက္ခုမာ၊

ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊သန္တိ၊ဝန်ဆင်းရဲတို့၏ကင်းငြိမ်းရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရုံကြီးအားရုံပြု၍ပရိနိဗ္ဗုတောဝ၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ၊အသလို နေနေ့မပျက်မစီးသောပွင့်လင်းသော၊ စိတ္တေနစိတ်ဖြင့်၊ဝေဒနံ၊သတိပဋ္ဌာန အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးကာလ၌ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ အဣာဝါသယိ၊ ထိုဝေဒနာသို့ မလိုက်မူ၍ထိုမှဤမှ လှည့်လည်တော်မူ၏၊ကိ ိုဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းမူကား၊ ပဇ္ဇောတသ၊ဆိပ်ဒီးစာကို စွဲ၍ဖြစ်သောဆိပ်ဒီး၏၊ နိဗ္ဗာယတိဣဒံ၊ထိုဆိပ်ဒီးစာကုန်သဖြင့်ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဝေဒံတထာ၊ထိုအတူ၊စေတသော၊စိတ်တော်၏၊ဝိမောက္ခော၊အလုံးရုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာန်၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရကိုမြှိ၍ ဖြစ်သောခန္ဓာသန္တာန်တော်၏ကုန်သဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်၊ အာဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ယသုအာခါဒု၊ပန္ဆိမကာ၊ပန္ဆိမစိတ်မှနောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သန္တာန်တော်၌ ဖြစ်သောသဘော ရှိကုန်သော၊ ဗဟုပဋိမာ၊ ဗဟုလျှင်ငါးခုမြောက်ကုန်သော တရား၊တို့သည်၊မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ နဘဝိသန္တိ၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သမ္မာသမ္ဗု၊ဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသည်ရှိသော်၊ အညေ ဓမ္မာ၊တပါ၊ကုန်သောစိတ်စေတသိကိ်တရား၊တို့သည်၊ နဘဝိသန္တိ၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ၊ဧာလိနိ၊ ဧာလိနိအမည်ရှိသောနတ်သို့၊ ဒေဝကာယသို့ နတ်အပေါင်း၌၊ ဝုနာဝါသော၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်တဖန် နတ်တို့နှင့်တကွနေရခြင်းသည်၊ဒါနိဣဒါနိ၊ယသုအာခါဒု၊ မယ္ဘံ၊ငါအား၊နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ဧာတိသံသာရော၊ဧာတိအရင်းရှိသောဝဋ္ဋဆင်းရဲသည်၊ ဝိဂ္ဂတော၊ ကုန်ပြီ၊ဒါနိဣဒါနိ၊ယသုအာခါဒု၊ ဝုနဿ္ဘဝေါ၊နောက်အာခါဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း

ယူ၍အသက်မွေးတတ်သော။ အနွံဘာရော၊အနွံဘာရမည်သော သူသည်၊ အာသိုံ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ယသသိုနှံ၊ပြန့်နှံ့သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဥပရိ ဌံ။ဥပရိဌအမည်ရှိသော၊သမဏီ၊ငြိမ်းစေနာပ်ငြိုးသောမကောင်းမှုရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ပဒုံပါဒေသိ၊ ရှေးရှုဖြစ်၍အာဟာရဖြစ်သော အလှူကိုလှူ၏၊ သောအဟုံ။ထိုဝါသည်၊ သကျတုလေ၊သာကိုဝင်မင်းမျိုးဌ၊စာတော၊ဖြစ် လာသည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊နွားဂိတောဟိ၊ကခြင်းသိခြင်းတို့နှင့်၊ဥပေတော၊ပြည့် စုံသော၊သမ္မတာဇပ္ပဗောဓနော၊ကြေးမောင်းနင်းခွက်ခွင်းသံဖြင့်နိုးစေအပ် သော၊အနုရုဒ္ဓါတိ၊ အနုရုဒ္ဓါဟူ၍၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဝိဒူ၊ခပ်သိမ်းသော သူတို့သိ ကုန်၏၊ အထတသ္မိ ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊ အာကုတောဘယံ၊ တခုခုသော ဘေးမှကင်းတော်မူပြီးသော၊ သတ္ထာရံ၊လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသာသိ၊ဖြင်ပြီ၊တည်း၊ထိုဘုရား၏ဌ၊စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ပသာဒေတွာ၊ကြည်ညိုစေ၍၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမရှိသောဝင်သော ရဟန်းတို့သောင်း၊ပဇ္ဇဓိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ ၊ဟေ့ဌ၊ ထိုဘုရား၊အထံတော်၌၊ ပဇ္ဇဓိတွား၊ရဟန်းပြု၍၊ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်သောမဂ်ဟူသော သိတင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ဝုဇ္ဇေနိဝါသံ။ ရှေးဌ၌နေတူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ စာနာမိ၊သိ၏၊ဝုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တာဝတိံသောသုဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊သတ္တ စာတိယာ၊ သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဒ္ဒသာသိ၊တည်ပြီ၊ ၊အဟံ၊ငါ သည်၊စတုရေ့ကြော်၊သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသောမြေအပြင်ကို၊ဝိဇိတာ ဝိ၊အောင်စွမ်းနိုင်သော၊ မနုဿိဿော၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော စကြာမင်း သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ရုနစ်ကြိမ်၊ ရွှံ့စကြာမင်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်။အကာရဝယိ၊ပြုခဲ့ပြီ၊ဗမ္ဘုမဏ္ဍလသ၊ဗမ္ဘုဒ္ဒီပါကျွန်းကို၊ဇာသ ရော၊အစိုးရသောမင်းသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ အာဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လုံးကန်ဖြင့် မရိုက်မပုတ်ရဘဲ၊အာသဏ္ဍေန၊ လှံဝေးလက်နက်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ရ ဘဲ၊ဓမ္မေန၊တရားသဖြင့်၊အနုသာသိ၊တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသောသူ အပေါင်းကို ဆုံးမခဲ့ဘူး၊ပြီ၊ဇာတောဟိ၊ဤလူ.ပြည်မှ၊စပိတွား၊ရုတေ၍၊ဒေဝလောကေ၊နတ် ပြည်၌၊သတ္တ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်းအဖြစ် ခုနစ်ကြိမ်၊တ တောဟိ ထို နတ်ပြည်မှ၊စပိတွား၊ရုတေ၍၊မနုဿလောကေ၊ လူပြည်၌၊သတ္တ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ခုနစ်ကြိမ်၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ရုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့လေးကြိမ်တို့ပတ် လုံး၊သံသရာနိ၊ဘဝတပါး၌ကျင်လည်ခြင်းကို၊သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ဌိတော၊တည်လျက်၊နိဝါသံ၊ ရှေ့နေတူးသောအမျိုးအမည်ကို၊ အာဘိစာနိသံ၊သိတူးပြီ၊ ၊ပဌဝိကေ၊

ဒိတိနှုန့်ခြင်း သုခနှုန့်ခြင်း စသော ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ သမာဓိမှ၊ အတိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်သမာဓိသည်၊သင်္ခေ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဝရဏစသောတရားတို့၏ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော၊ဧကောဒိဘာဝိတော၊မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်သမာဓိ၏ပွါးခြင်းလို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိပဿဒ္ဓိလဒ္ဓမှ၊ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကိုရအပ်သည်ရှိသော်၊မေမယ္ယံ၊ငါ၏၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊အာသိညာဉ်သည် ဝိသုဒ္ဓိ၊တဆဲ့တပါးသောညစ်ညူးခြင်းမှလွတ်သဖြင့်စင်ကြယ်၏၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊အာဂတိစု၊ဤသတ္တဝါတို့သည် ထိုလောကမှလာ၍ဤဘဝ၌ဖြစ်လိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ဂတိဿ၊ ဤလောကမှသွား၍ထိုဘဝ၌ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ဒုဋ္ဌဘာဝ၌၊ဤလူ.ပြည်၌ ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အာညဌာဘာဝ၌၊ ထိုလူ.ပြည်မှ တပါးသော တိရစ္ဆာန်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ပဋ္ဌာ၊ဂေ၊ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ဈာနေ၊ဈာန်၌ဌိတော၊တည်သည်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ရတုပပါတံ၊ပဋိသန္ဓေရတောအနိုးကို ဇာနာမိ၊ရှေးဦးစွာသိနှင့်၏၊ မယာ၊ငါသည်၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိစိဏ္ဏော၊ မေတ္တာစသည်ကို ပွါးစေသောအား၊ဖြင့် အလေ့အ.လာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အာကျင့်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ ဝရကောဒ၊ခန္ဓာဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩပိတော၊ချအပ်ပြီ၊ ဘာ၊နေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဝင်ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူသောကြိုးကို၊ သမူဟတာ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ၊ဝဋ္ဋနံ၊ဝဋ္ဋတိုင်းသား၏၏၊ ဝေဒ၊ဝ၊ငါမော၊ဝါ၊တောရှာ၌၊ အာတုံ၊ငါသည်၊ဇီဝိတသံ၊ယာ၊အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ဝေဒ၊ဂုမ္ဗဆိုံ ဝေဒ၊ရမ္ဗသား၊ဝါ၊ချုံ၏၊ဟေဋ္ဌတော၊အောက်မှ၊ ဇနာသေ၊ဝါ၊အာသေ၊ဝါ ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာယိသံ၊ အနုပါဒိသေနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသည်တို့တည်း၊ ၊

(ရ) တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဟာယ၊တိ၊ ပဟာယဟူသည်ကား၊ ပဇော်တွား၊ပယ်စွန့်၍၊မာတာပိတရောတိ၊ မာတာပိတရောဟူသည်ကား၊မာတရဿ၊အမိကိုလည်းကောင်း၊ပိတရဿ၊အာဘာကိုလည်းကောင်း၊ဟိ၊ထင်စွာပြုဆိုဦးဆုံ၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ဣတ္ထေ၊ဤဂါထာတို့၌၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊အညေ၊တပါးကုန်သော၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည် ဥာတိပါရိဇုညေနဝါ၊ ဆွေမျိုးဆုံးပါးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘောဂ ပါရိဇုညေနဝါ၊ပစ္စည်းဆုံးပါးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာဟိတ္ဌတာ၊နှိပ်

စက်အင်ပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ပဋ္ဌေနဿိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ပဋ္ဌဇိတာစားရဟန်းပြု ကြကုန်သော်လည်း၊ကိစ္စနှုတ်ရပသုတာ၊ ကိစ္စတပါးဌာလေ့ကျက်ကုန်သည် ဖြစ်၍ဝိဟာရဇန်ဟိ ယထာ၊ နေကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဤသို့၊ မယံ ငါတို့သည်နှင့် မဟာတိကုန်၊မယမ္ပိနှင့်ငါတို့သည်ကား၊ မဟာနှံ့ချွေးသော၊ ဥာတိပရိဝဋ္ဋ ဆွေမျိုးအစဉ်အဆက်ကိုလည်း၊ကောင်း၊မဟာနှံ့ချွေးသော၊ဘောဂကွန်ဗွ စည်းစိမ်ဥစ္စာစုကိုလည်း၊ကောင်း၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ကာမဂုဏော သုဂ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နိရေပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌဇိတာ၊ရ ဟန်းပြုကြကုန်၏။ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အာဝိပ္ပါယော၊အာဝိပ္ပါယ်တည်း ချယတိဘိ။ ချယတိဟူသည်ကား၊ အာရမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာနဗ္ဗ၊ အာနေ့ဏူပ နိဇ္ဈာနချာနှ် လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဗ္ဗ၊ လက္ခဏူပ နိဇ္ဈာနချာနှ် လည်.ကောင်း၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ဒုဝိဓဿ်၊ နှစ်ပါးအပြား၌သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ချာနှ်၊ချာနှ်ကို၊အာနုယုဇ္ဇော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏။ ဇုတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုတ်တည်း၊သမေတောနုဗ္ဗဂိတောယာတိ၊သ မေတောနှ်ဗ္ဗဂိတောဟူသည်ကား၊နုဗ္ဗေယာတိစ၊ကခြင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဂိ၊ဘယာတိစ၊ သိခြင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သမဂိဘူတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊နစ္ဗာနိ၊ကခြင်းတို့ကို၊ ပဿသန္တော၊ရှုလျက်။ ဂိတာနိ၊သိခြင်းတို့ကို၊ ဘုဇာသန္တော၊ နှုံးထောင်လျက်၊ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက် တည်း၊သ ဗ္ဗ တောတိစ၊သ ဗ္ဗ တောဟူ၍လည်း၊ပဋ္ဌနှ်၊ရှုတ်ကုန်၏။နုဗ္ဗဂိ တောယာ။ ကခြင်းသိခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂိတော၊ ပုဂ္ဂေါအာဝ်၏၊ ဇုတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊သမ္ဘတာဒ္ဓိပ္ပဝေါ၊ခနောတိ၊ သမ္ဘတာဒ္ဓပ္ပ ဝေါ၊ခနောဟူသည်ကား၊သမ္ဘတာဒ္ဓသဒ္ဒေယာ၊ မောင်းကြေးနင်းခွက်ခွင်.သံ တို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗ။သကာလေ၊ ဖိစီးသောက်သောအခါ၌၊ပဝေါ၊ခေတပ္ပေါ၊နှိုး ဝေအာဝ်။သော၊နုတောနုသုဒ္ဓိမဗ္ဗဂါ၊တိ၊နုတောနုသုဒ္ဓိမဗ္ဗဂါဟူသည်ကား၊တော နုကာမ။ဘာ၊ဝေနု၊ထိုကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းဖြင့်၊သံသာရသုဒ္ဓိ၊သံသရာ ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊နာဓိဂ ဆိုး၊မရ၊မာ၊ရ၊သာ၊ဝိသယေ၊ရတောတိ၊မာ၊ရ၊သာ၊ဝိ သယေ၊ရတောဟူသည်ကား၊ကိ၊လေသမာ၊ရ၊သား၊ ကိ၊လေသမာ၊ရ်၏၊ဝိသ ယာ၊ဟူ၊တေ၊အာ၊ရုံ၊ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်ဒို့၊ရ၊တော၊ရှေ့ ရှေ့ဝါ၏။ကိ၊လေသမာ၊ရ၊သား၊ကိ၊လေသမာ၊ရ်၏၊ဝိသယာ၊ဟူ၊တေ၊နု၊အာ၊ရုံ၊ဖြစ် ၍ဖြစ်သော၊ ကာမဂုဏာ ဘော၊ဝေနု၊ကာမဂုဏ်ကိုခံစား၊ခြင်း၊ဖြင့်၊သံသာ၊ရ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဇုတိ၊ဝေ၊ဒိ၌ကား ဤသို့အယူရှိသည်၊အဟုတ္တာ၊မဖြစ်မူ၍၊ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော

အနုက်တည်း၊တေနုထိုကြောင့်၊တေဗ္ဗသမတိက္ကမ္မာတိအာဒိ၊တေဗ္ဗသမ
တိက္ကမဿိသိုအစရှိသောစကား.ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ။ထိုဂါထာ
ဌာ၊တေန္တိ၊တေ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဝိဝေဓို ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဇောကာမဂုဏ်၊ ဤကာမဂုဏ်ကို၊သမတိက္ကမ္မာတိ၊သမတိက္ကမ္မဟု
သည်ကား၊သမတိက္ကမိတ္မာ၊လွန်မြောက်၍၊ အနုပေက္ခာနှင့်ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ
သဖြင့်၊ဆင်ခြင်တွေး၊ဖွဲ့၍၊မှုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း
သဗ္ဗောစ၊ဣတိ၊သဗ္ဗောစံ ဟူသည်ကား၊ကာမောစ၊ဘဝါဒိကံ၊ကာမောစ၊အစ
ရှိသော၊သဗ္ဗံ ဝိ၊အလုံးစုံသည်းဖြစ်သော၊သြဃံ၊သြဃာဒိ၊ ပဗ္ဗကာမဂုဏော
ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်ဘို့ကို၊ သရူပတော၊သရုပ်အား၊ဖြင့်၊ဒသော
တုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ရူပါသဒ္ဒါတိအာဒိ၊ရူပါသဒ္ဒါဤသိုအစရှိသော ဂါထာကို၊
ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ဘတ္ထ၊ထိုဂါထာဌာ၊မနောရမာတိ၊မနောမောဟူသည်ကား
လောဘနိယဇ္ဇေန၊တပ်နှစ်သက်ဘွယ်သောအနုက်ကြောင့်၊ မနုံ၊စိတ်ကို
ရေမယန္တိ၊ပျော်လျော်စေတတ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မနောရမာ။မ
နောရမာမည်ကုန်၏၊မနာပိယာ၊နှလုံး၊ပျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ဣတိ၊ဤ
သို့၊ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယထာဟု၊ဘုရား၊အာဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူသနည်း၊ကတမေပဗ္ဗမနာပိယာရူပါမနာပိယာသဒ္ဒါတိအာဒိ
ကတမေပဗ္ဗမနာပိယာရူပါမနာပိယာသဒ္ဒါဤသိုအစရှိသောဒေသနာကို၊အာ
ဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ဝိဏ္ဏူပါတံအတိက္ကန္တောတိ၊ဝိဏ္ဏူပါတံအတိက္ကန္တောဟု
သည်ကား၊ဝိဏ္ဏူပါတာဂဟဏံ၊ဆွယ်ခံခြင်းမှ၊ အတိက္ကန္တော၊နှစ်ခဲ့သည်ရှိ
သော်၊ဝိဏ္ဏူပါတဂဟဏတော၊ဆွယ်ခံရာမှ၊နိဝတ္တော၊နှစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ဣ
တိအာယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဧကောတိ၊ဧကောဟူသည်
ကား၊ဧကကိ၊တယောက်ဆိတည်းထည်း၊အပဗ္ဗဇိသမဏော၊နောက်လိုက်
ရဟန်းမရှိသော၊ အဒုတိယောတိ၊အဒုတိယောဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗာဏော၊
တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဝုရိသသ၊ယောကျား
အား၊တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒုတိယောနာမ၊အဘော်မည်၏၊ ယထာဟ၊
ဘုရား၊အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တဏှာဒုတိယောဝု
ရိသောတိ၊တဏှာဒုတိယောဝုရိသောဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊သေ
တိတိ၊သေတိဟူသည်ကား၊ပရိဝေသတိ၊ရှာဖွေ၏၊ ဝိစိနိတိ၊ဝိစိနိဟူသည်
ကား၊သေဋ္ဌော၊စ၊ရှာသော်လည်း၊တတ္ထတတ္ထသက်ဝေဒနာကြောင့်ကား၊ထိုထိုသို့
သောတံမြက်ချေးစွန့်ရာအမှိုက်ပုံထက်၌၊ပံသုကူလုပဓိဋ္ဌာနေ၊ပံသုကူသ
ဘောနှင့်ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ဝိစိနံ၊ရွေချယ်စိစစ်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇိ၊ရောက်၏၊ အဋ္ဌတိ

တိ၊အဂ္ဂဟိတဟူသည်ကား၊ ဝိစိနိတ္တာ၊ရှေ့ချယ်စီစစ်၍၊အသုစိမကျိတ်ပိ၊မစင်ကြယ်သောအညစ်အကြေးတို့ဖြင့်လိမ်းကပ်သော်လည်း၊အဓိဂုဏ်ဆိုသော်၊ မစက်ဆုပ်မူ၍၊ဂဏ္ဍီ၊ ယူ၏။ဝေဒိတ်၊ဝေဒိဟူသည်ကား၊ဝိဏ္ဍာလေသိ၊ ဖွပ်လျှော်၏။ရေဖယိဘိ၊ရေဖယိဟူသည်ကား၊ဝေဒိတ္တာ၊ဖွပ်၍၊ ဂဟိတံ၊ယူအပ်သည်ကို၊သိဗြိတ္တာ၊ချုပ်၍၊ကပ္ပိယရေနှုန်း၊ အပ်သောဆိုးရေဖြင့်၊ရေဖယိ၊ဆိုး၏။ခရုယိဘိ၊ခရုယိဟူသည်ကား၊ရေဖိတ္တာ၊ဆိုး၍၊ ကပ္ပဗိန္ဒုံ၊ကပ္ပဗိန္ဒုကို၊ဒေတ္တာ၊ပေး၍၊ခရေသိ၊ဆောင်၏။နိဝါသေသိ၊ဝတ်လည်း၊ဝတ်၏။ ပါရုတ္ထိ၊ရုံလည်း၊ရုံ၏။ဆုဒါနိ၊ယာရုအာစါဠ်၊ပါစိနုံသဒါယော၊အရှေ့ဝါ၊တောင်ဠ်၊သတ္တာရာ၊မြောက်စွာဘုရားသည်၊ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သော၊ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊တာသဟ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊လည်း၊အဂ္ဂုနာ၊ဗိဒိသည်၊မဏ္ဍကပဏ္ဍိတာ၊ ဒေဝတာ ဒေဝတာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သော၊ဩဝါဒ၊ သတ္ကာရာ၊မြတ်စွာဘုရား၏ဟု၊ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သော၊ဩဝါဒ၊ အဆုံးအမကို၊တာသဟ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊လည်း၊အဂ္ဂုနာ၊ဗိဒိသည်၊မဏ္ဍကပဏ္ဍိ ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာ ဒေဝတာ ဟူ၏။ ဒေဝတာ ဒေဝတာ ဟူ၏ ဒေဝတာ ဒေဝတာ ဟူ၏ ဒေဝတာ ဒေဝတာ ဟူ၏

ထိုစိတ်ကို၊မလိုနှာဝကရောတော၊ ညစ်နွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောကြောင့်၊သံကိုလေသိကာ၊ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ ဟောနှိုး၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ယတောဝဟောတိအပ္ပိဿောတိ၊ ယတောဝဟောတိ အပ္ပိဿောဟု သည်ကား၊ ယဒါပန၊အကြင်အခါ၌ကား၊အာယံဝုဋ္ဌလော၊ဤ ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ကာဗျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သေဝန္တော၊ဘဇန္တော၊မှီဝဲသော သူသည်၊ပယိရုပါသန္တော၊ဆည်းကပ်သော သူသည်၊သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သုဏာတိ၊နာလျက်၊ ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍။ မတိ ဆွတံ၊အလိုကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊အပ္ပိဿော၊နည်းသော အလိုရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အသန္တောသံ၊မရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊သန္တုဋ္ဌော၊ရောင့်ရဲသည်၊ စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ ဝိဃာတကရံ၊ပင်ပန်းခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဝိကျေပံ၊ပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊အဝိ ဃာတဝါ၊ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၊အဝိက္ခိတ္တော၊ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသည်၊သမာ ဟိတော၊တည်ကြည်သည်၊ သာမဂ္ဂိယံ၊ အပေါင်းအဘော်၌ နေခြင်းကို၊ ပဟာ ယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ဝိဝေကရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်သည်၊ ဝိဝေ ကာဘိရတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နိုဗ္ဗိဒါယ၊ငြီးငွေ့ခြင်း၊ဖြင့်၊ ဓမ္မဝိတိယာ၊ တရား၌နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ဝိတ္တော၊နှစ်သက်သည်၊ သုမနော ဘုဒ္ဓစိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ သဗ္ဗသော၊ အာချင်းခင်ထိမ်း၊ ကောသဇ္ဇပဟာနေန၊ပျင်းရိခြင်းကိုပယ်သဖြင့်၊အာရဒ္ဓဝိရိယော၊အား၊ထုတ် အင်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အပ္ပိစ္ဆတာဒိ ဂုဏသမန္နာဂတာ သား၊ အလိုနည်းခြင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊တသ၊ထိုဂုဏ်လိုအား၊ဆုမေသတိ ပဠာနာဒယော၊ဤသတိပဋ္ဌာန် အစရှိကုန်သော၊ သတ္တတိ သပတောဒါ၊သုံး ဆဲ့ခုနစ်ပါး၊အပြားရှိကုန်သော၊ တိဝိဓဝိပဿနာသင်္ခါ၊ သုံးပါး၊အပြားရှိ သောဝိပဿနာတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ ကောသလ္လသမ္ဘူတေန၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ကုသလာ၊ကုသိုလ်မည်ကုန်သော မဂ္ဂပရိယာပန္နာ၊မဂ်၌အာကျုံ၊ဝင်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိကာ၊ဗောဓိပက္ခိက ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။တေဟိ၊ထိုဗောဓိ ပက္ခိယတရား၊တို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောဂုဏ်လိုသည်၊သဗ္ဗသော အာချင်းခပ်သိမ်း၊အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရား၊တို့၏၊ ခေပနေန ကုန်ခြင်း ကြောင့်၊အဂ္ဂမဂ္ဂဏ္ဍာဏတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏမှ၊ ပဠာယ၊စ၍၊အနာသ ဝေါစ၊အာသဝေါမရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊မဟောသိနာ

သမ္ဘာသမ္ဘုဏ္ဍေနမ္ပိ ကြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပ ဒိနဝံသဒါယေ၊အရှေ့ဝါးတော်၌၊ မဟာဝုဏ္ဏသိရိတ္ထကြော်၊ မဟာဝုဏ္ဏသိရိဘက်၌၊ မတ္ထကံ၊အာဆုံးသို့ပါပနဝ ဝေနေ၊ချောက်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္ထံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ။

မမသက်ပ္ပမညာယတိ၊ မမသက်ပ္ပမညာယ ဟူသည်ကား၊ အယံ ဝေဠော၊ဤတရားသည်၊အပ္ပိစ္ဆ သား၊အလိုနည်းခြင်း၏၊ဝေဠော၊တရားတည်း အာသီဝေဠော၊ဤတရားသည်၊မတိစ္ဆ ဿာ၊အလိုကြီးခြင်း၏၊နဝေဠော၊တရား မဟုတ်၊ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ မဟာဝုဏ္ဏသိရိတက္ကဝေနေ၊ မဟာဝုဏ္ဏသိရိတက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဇ္ဇေ၊အားထုတ်အပ်၏၊တေစ၊ ထိုမဟာဝုဏ္ဏသ ိရိတက်တို့ကိုလည်း၊ မဏ္ဍကံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ပါပေတုံ။ ရောက်စေခြင်းငှါ၊အသမတ္ထတာဝေနေ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဌိတံ၊ တည်သောမမ၊ငါ၏ သက်ပ်ံ၊အကြံကို၊ ဇနေတ္တာ၊သိ၍၊ မနောမယေနာ တိ၊မနောမယေနဟူသည်ကား၊ မနောမယေနဝိယ။စိတ်ဖြင့်ပြီးသကဲ့သို့၊မနု သား၊စိတ်ဖြင့်နိုင်ခြင်းသဒိသေန။ ဘန္တဆင် အပ်သည်နှင့်တူသော၊ ပရိနာမိ တေန၊ ပြောင်းသောကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဠော၊ ဆန်ကပ်ဘည်း။ ဣဒ္ဓိယာတိ၊ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊အယံကာယော၊ဤကိုယ် သည်၊ဇာဝဒ်စိတ်ကဲ့ဝိယ။ဤစိတ်ကဲ့သို့၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပ ဝတ္ထုအဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိယာ၊ဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိဖြင့်။ ယဒါမေဃဟုသက်ပ္ပေါတိ၊ ဟာဒါမေဃဟုသက်ပ်ေပါဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊မ ပ္ပံ၊ငါအား၊အဋ္ဌမေ၊ရှစ်ခုမြောက်သော၊မဟာဝုဏ္ဏသိရိတကြော။မဟာဝုဏ် သိရိတကိ်သည်၊ကိုဒိသော နုခေါ၊ အာဘယ်သို့သောဝါရှိသနည်း၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ပရိဝိတကြော၊အကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုကြောင့်၊ မမ၊ငါ၏၊သက်ပ်ံ၊အကြံကို၊အညာယ၊သိ၍။ဇုဒ္ဓိယာ။တန်ခိုးဖြင်ဥပသက် ပ်ီ၊ကပ်၏၊ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဥတ္တရိဒေသယိဘိ။ ဥတ္တရိဒေသယိဟူသည်ကား၊ အယံဝေဠော၊ဤတရား သည်၊နိပ္ပပ္ဇာရေမသဿနိပ္ပပ္ဇရတိနော။ သံသရာဝတ်ကို ချဲ့ထွင်သောတ ဏှာမာနဒိဋ္ဌိဓ ဘင်းသောလောကုတ္တရာတရား၌မွေ့လျော်သောသူ၏၊ဝေဠော တရားတည်း၊ပပ္ပဇ္ဇာရေမသဿပပ္ပဇ္ဇရတိနော၊ သံသရာဝဋ်ကို်ချဲ့ထွင်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိမွေ့လျော်သောသူ၏၊ နောဝေဠော၊တရား မဟုတ်၊ဇာတိ၊ ဤ သို့၊ပဌမ်။ရှေးဦးစွာသော၊ဇာမ်မဟာဝုဏ္ဏသိရိတကို်။ ဤမဟာဝုဏ္ဏသိရိတက် ကို်ပုဗ္ဗဟေတုရှိသော၊ပြည့်စုံစေလျက်၊ဥပရိ၊အာထက်၌၊ ဒေသိတံ၊ဟောအပ်သော၊

ခမ္ဘီ၊တရားကို၊ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိုပ္ပပဉ္စရတောဗုဒ္ဓေါနိုပ္ပ ပဉ္စမဒေသယိတိ၊နိုပ္ပပဉ္စရတောဗုဒ္ဓေါနိုပ္ပပဉ္စမဒေသယိဟု၍၊အာဟ၊ဟော တော်မူ၏၊ပပဉ္စာနာမ၊ သံသရာဝဋ်ကိုချဲ့တတ်သောတရားတို့မည်သည်၊ ရာဂါဒယော၊ရာဂအစရှိကုန်သော၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့တည်း၊တေ သံ၊ထိုပပဉ္စတရားတို့ကို၊ဂူပသမတာယ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊တဒဘာဝတော စ၊ထိုပပဉ္စတရား၏မရှိခြင်းကြောင့်လည်း၊လောကုတ္တရာဝိမုတ္တိ၊လောကုတ္တ ရာတရားတို့သည်၊ နိုပ္ပပဉ္စာနာမ၊ နိုပ္ပပဉ္စတရားတို့မည်ကုန်၏၊ တတ္ထ နိုပ္ပ ပဉ္စော၊ထိုနိုပ္ပ ဉ္စတရားဌာ၊ ရတောအာဘိရတော၊ မွေ့လျော်တော်မူ၏သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ဟောသည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိုနိုပ္ပပဉ္စဖြစ်သောလောကုတ္တရာတရားထို့၊ပါဝု ဏာတိ၊ရောက်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာနှင့်၊ တာဒိသံ၊ထိုသို့သော ဘောရှိသော၊ခမ္ဘီ၊တရားကို၊အဒေသယိ၊ဟောတော်မူ၏၊သာရဏ္ဍိသိက၊ ကိုယ်တော်မှအသိုးထုတ်အပ်သော၊ စတုသစ္စခမ္ဘဒေသနံ၊သစ္စာလေးပါး တရားဒေသနာကို၊ ပကာသယိ၊ဖြတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊တ သ္မာဟံခမ္ဘမညာယတိ၊ တ သ္မာဟံခမ္ဘမညာ ယဟု သည်ကား၊ တ သ္မာသတ္ထု၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာယ ဟော ခြင်းဖြင့်၊ခမ္ဘီ၊တရားကို၊ ဓာနိတ္ဌာ၊ထိ၍၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟော၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက် အပ်သော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ရ တောအာဘိရတော၊အလွန်မွေ့လျော်သည်၊ပဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိဟာသိ၊နေပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ သတ္ထာရာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊သမာဂမ်း၊ပေါင်းဆုံ ခြင်းကို၊တေန၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သာဝိတံ၊ကြားတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနုက်ကို၊ ဒေ၊သတ္ထာ၊ပြပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊အတ္ထနော၊မိမိ ၏၊ပဋ္ဌဒိတကာလတော၊ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အာရဒ္ဓဝိရိ ယတံ၊အား၊ထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကာယေန၊ကိုယ် ဖြင့်၊အနုပေက္ခတာယ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ သေယျသုခဖသ်သုခါနံ၊ သေယျသုခဖသ်သုခတို့ကို၊ပရိစ္စာဂံ၊စွန့်ခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ အပ္ပဋိဗ္ဗ ကာလတော၊ နည်းသောဝိုက်ဖြည်းခြင်း ရှိသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အာ ရဒ္ဓဝိရိယတဉ္စ၊ အား၊ထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ဒေသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌပညာသဝ သ္ဝာနိတိဂါထံ၊ပဋ္ဌ

ပညာသဝ သောနိဗ္ဗာနသောဂါထာကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါ ထာ၌၊ယတောဒုနသဒ္ဓိကောအာဟန္တိ၊ယတောနုသဒ္ဓိကောအဟံဟုသည် ကား၊ယတော၊အကြင်အခါ၌၊ပဠာယ၊စ၍၊ယောဂါနုကုသတာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း အား၊ထုတ်ခြင်းအား လျော်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနပရိယုဋ္ဌိတစရိ ယာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလွန်စွာအား၊ထုတ်ခြင်းဆက္ကင့်သည်၊သလ္လေခဝုဋ္ဌိ၊ခေါင်း ပါး၊ခြင်း၏ကြီးပွါး၊ကြောင်းတည်း၊ဆုံ၊ကိုဝေမါဒိဂုဏ်ကား၊ဤသို့အစရှိကုန်သော ဂုဏ်တို့ကို၊ဒဿာဝ၊မြင်၍သာလျှင်၊တာနိ၊ထိုနိသိရုတင်တို့ကို၊ တာနိပဋ္ဌ ပညာသဝ သောနိ၊ ထိုဝါး၊ခဲ့ဝါး၊နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ နုသဒ္ဓိကော၊အိပ်ခြင်းကဲ့ ပတ်၍နိသိရုတင်ကိုဆောက်တည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ယတော၊ဓိဋ္ဌသ ဟုဟာတန္တိ၊ယကောဓိဋ္ဌသဟုဟာတံဟုသည်ကား၊ယတော၊အကြင်အခါ၌၊ ပဠာယ၊စ၍၊မယာ၊ငါသည်၊ဓိဋ္ဌ၊ပွေ့ခြင်းကို၊ ပရိစ္ဆဏ္ဍာ၊စွန့်အင်္ဂ၏၊တာန်း ထိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ပဋ္ဌဝိသတိ၀ သောနိ၊နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့တည်း၊ဇတေရသ၊ ကဆဲ့သုံး၊ပါး၊ကုန်သောရုတင်တို့ကို၊ ပဋ္ဌပညာသာယ၀ သောသု၊ငါ၊ဆဲ့ငါး နှစ်တို့ဖြင့်၊နုသဒ္ဓိကသော၊ နိသိရုတင် ဆောက်တည်သော ဝုဋ္ဌိလ်အား၊သ တော၊ယတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အာဒိတော၊အစမှ၊ ပဋ္ဌဝိသတိ၀ သော နိ၊နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊နိဒ္ဒါ။အိပ်ခြင်းသည်၊နှာဟောတိ၊မဖြစ်၊တာ၊ထော ပရိ၊ထိုဇနောက်၌၊သရိရကိလမတေန၊ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ပဏ္ဍိမယာ ဓမ၊ပဏ္ဍိမယာ၌၊ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝ၀ဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ နာဟုအသောသပသောသောတိအာဒိကာ၊ နာဟုအသော သပသောသော၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊တိသောဂါထာ၊သုံး၊ဂါထာတို့သည်၊ သဇ္ဇု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော အခါ ၌၊ဘိက္ခု၊ဟိ၊ရဟန်းတို့သည်၊ကိ၊အာဘယ်သို့သျှင်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ပရိနိဗ္ဗု၊တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသနည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုဏ္ဏာ၊မေး အပ်သည်ရှိ၊သော်၊ပရိနိဗ္ဗု၊တဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊တော်မူသော အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ကြား၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။ နာဟုအသောသပသောသောဒ္ဓိတစိတ္တသတာဒိ နောတိ၊နာဟုအသောသပသောသောဒ္ဓိတစိတ္တသတာဒိနောဟုသည်ကား၊ အနုလောမပဋိလောမတော၊ အနုလုံ၊ပဋိလုံ၊အား၊ဖြင့်၊ အနေကာ၊ကာရ၊ဝေါ ကာရာ၊တ၊ပါ၊မ ဟု ဗျား၊သော၊အခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့် ပြပ်ကုန်သော်၊သဗ္ဗာ ၊သမာ၊ဝတ္ထိ၊ယော၊အလုံ၊ရုံ၊သော်သမာ၊ပတ်တို့ကို၊ သမာ၊ပဒ္ဓိ၊တ္ဌာ၊ဝင်စား၍၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ သမာ၊ပတ်မှထ၊တော်မူ၍၊ သဗ္ဗ၊ပဏ္ဍာ၊အလုံ၊ရုံတို့၏ နောက်မှ၊ဝ

တုတ္ထဇ္ဈာနေ၊စတုတ္ထဈာန်၌၊ ဒွိတစိတ္တသော၊တည်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ တာဒိနော၊တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသား ညစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာတုရောဟား၊ အသာသပသာသား ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နာဟုနာဟောသုံ့မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ အယံ ဣတိ သည်ကား၊ အဟော၊ အနုက်တည်း။ ဧတေန၊ ဣတိပါဒ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပန္နသော၊ဝင်စားသော၊ ဝုဋ္ဌိလ်အား၊ ကာယသင်္ခါရာ၊ ကာယသင်္ခါရတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ အသာသပသာသား ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ ကာယသင်္ခါရဟု စ၊ကာယသင်္ခါရတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စတုတ္ထဈာ နကျွေးတော၊ စတုတ္ထဈာနခဏာ၌၊ ပဌာယ၊စ၍။ အသာသ ပသာသား ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နာဟောသုံ့မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဣတိ ဣသေ၊ ဣသေတိ၊ ပြု၏။ ဣသေသင်္ခါတာယ၊ ဣသေဟုဆိုအပ်သော၊ ဘ,ဣတ္တာယ၊ ဘဝတ္တာ၏၊ အာဘာဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနေဇော၊ အနေဇ မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမာဓိတ္တိ၊ သမာဓိ၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနေဇော၊ အနေဇမည်၏၊ သန္တိ မာရဂ္ဂါတိ၊ သန္တိ မာရဂ် ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ၊ အာရုံပြု၍။ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခု။ ဟိ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦး အုံ့၊ အယံ၊ ဣဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဣဂေ၊ ဣဂါထာ၌။ အဂ္ဂေ၊ အနုက်တည်း၊ နိဗ္ဗာနာ ရေမြောစတုတ္ထဈာနဖလသမာပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာ ရုံရှိသော စတုတ္ထဈာနဖလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တာ။ ဝင်စား၍၊ တာဒ နန္တရေမေ၊ထိုစတုတ္ထဈာန်ကိုဝင်စားသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အနုပါဒိ သေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဣသည်ကား၊ အဂ္ဂေ၊ အနုက်တည်း၊ အသလ္လိ နေနာတိ၊ အသလ္လိနေနဟူသည်ကား၊ အ ဃိနေနအသံကုဋ္ဌိတေန၊ မပျက်စီးသော၊ ဝိကသိတေနေ၊ ပွင့်သည်သာ လျှင်ဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝေဒနံ အဇ္ဈဝါသယိတိ၊ ဝေဒနံ အဇ္ဈဝါသ ယိဟူသည်ကား၊ သ,တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ မာရဏန္တိ ကဝေဒနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၊ နီး ကပ်လတ္တံ့ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ ဝေဒနာနု

ဝတ္ထု၊ဝေဒနာသို့အစဉ်လိုက်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဈာ်တောစိတောစ၊ထိုမှ ၍မှလည်း၊နသမ္ပရိဝတ္ထု၊မလူး၊လို့မ်ိ၊ ပဇ္ဇောတသော၀နိဗ္ဗာန်ဝိမောက္ခောစေ တသော၊အဟူတိ၊ပဇ္ဇောတသော၀နိဗ္ဗာန်ဝိမောက္ခောစေတသော၊အဟုဟူ သည်ကား။တေလဗ္ဘ၊သီ ဟိုလည်း၊ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ဝဋ္ဋ၊ဒီး၊စာ ဟိုလည်း၊ပဋိစ္စ စွဲ ၍၊ပဇ္ဇလဏ္ဍော၊အသျှဲ့ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ပဇ္ဇောတောပဒီပေါ၊သီ ဒီး သည်၊တေသံ၊ထိုသီ ဒီး၊စါ ဘို့ရှိ၊ပရိဟ္ဘယော၊ကုန်ရာ၌၊နိဗ္ဗါယတိ၊ငြိမ်း၏၊နိဗ္ဗု တောစ၊ငြိမ်းသော်လည်း၊ကတ္တုစိ၊တစုံတခုသော နေရာ၌၊ဂတ္ဆာ၊သွား၍၊နတ္ထိ၊မတည်၊အညဒတ္ထု၊ စင်စစ် သော်ကား၊ အန္ဓ၊ရောယတိ၊ ကွယ် ပျောက်၏၊အဒဿနမေဝ၊ မမြင်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ဂစ္ဆတိ၊ယထာ၊ရေ၊ကို သက်ဝသို့၊ဧ၀ံ၊ဤ အတူ၊ကိလေသာဘိသင်္ခါ၊ရေ၊ကိလေသာဘိသင်္ခါ၊ရတို့ကို နိဿာယ၊မှီ၍၊ပ၀တ္တမာနော၊ ဖြစ်သော၊ခန္ဓသန္တာနော၊ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ တေသံ၊ထိုကိလေသာဘိသင်္ခါ၊ရတို့၏၊ပရိဟ္ဘယော၊ကုန်ရာ၌၊နိဗ္ဗါယတိ၊ငြိမ်း ၏၊နိဗ္ဗု၊တောစ၊ငြိမ်းသော်လည်း၊ကတ္တုစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌၊ဂတ္ဆာ၊ သွား ၍၊နတ္ထိ၊မတည်၊အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊အန္ဓ၊ရောယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏ အဒဿနမေ၀၊မမြင်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊ ဆိုတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊နိဗ္ဗုန္တိဓီရာ ယထာယမ္ဗဒိပေါ တိစ၊ နိဗ္ဗုန္တိဓီရာ ယထာ ယမ္ဗဒိပေါ၊ဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊အ ဆို့ယထာ၀ါတ ဝေဝေနဝိတ္ထာတိစ၊အ ဆို့ယထာ၀ါတ ဝေဝေနဝိတ္ထာ၊ဟူ၍ လည်း၊ကောင်း၊ ဒုဟိ၊အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ဝတ္ထု၊ဟောတော်မူ၊အပ်၏၊ ဧ၀ေ၊ထို ရဟန်း၊ကို့သည်၊ပရိနိဗ္ဗာနကွဲကော၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော၊ခဏ၌၊သတ္တု၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊သန္တာနေ၊သန္တာန်၌၊ပ၀တ္တမာနာနံ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာနံ၊တရား တို့ကို၊အာဟုနော၊ဒိဒိ၏၊ ပစ္စက္ခတာယ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၏အ ဖြစ် ကြောင့်၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ဟူမူကား၊ပ ဆို့မ ကာလတော၊ နောက်ဆုံး၊စိတ်ဖြစ်သောကာလမှ၊ပရံ၊ နောက်၌၊စိတ္တုပ္ပါဒါ ဘာ၀တော၊စိတ်ဖြစ်ခြင်း၊မရှိသောကြောင့်တည်း။ဒါနိ၊ဘိ၊ဒါနိ၊ဟူသည်ကား ဇောခုတိ၊ယခုအခါ၌၊ဖဿပဋ္ဌမာတိ၊ဖဿပဋ္ဌမာ၊ဟူသည်ကား ဖဿပဋ္ဌ မကာနံ၊ဖဿလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ဓမ္မါနံ၊တရား တို့၏၊ပါဂဋဘာ ၀တော၊ထင်ရှား သည်၏။အ ဖြစ်ကြောင့်၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏၊တထာဟိတ ဘော၀ေ၀ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ စိတ္တုပ္ပါဒကထာယံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒကထာ၌၊ ဖဿပဋ္ဌမကာ၀၊ဖဿပဋ္ဌမကတို့ကိုသာလျှင်၊အာဒိ၏တော၊ အစ၌၊ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူ၊အပ်ကုန်၏၊ အညေ၊ဓမ္မာတိ၊အညေ၊ဓမ္မ၊ဟူသည်ကား၊နိ၀ါ

ယေနေးမှိုရာနှင့်သဟ၊ တက္ခ၊အညော၊တပါ၊ကုန်သော၊ စိတ္တစေတသိကာ၊ စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ဝမ္မာ၊တရား၊တို့သည်၊ပရိနိဗ္ဗာနစိတ္တ၊စေတသိက်၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်စေတသိက်တို့သည်၊နှ၊မဟုတ်ကုန်၊နနုဟေ၊ ဒေမိ၊စောဒနာဦး၊ဆုံး၊တော်။ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော်စိတ်စေတသိက်တို့သည်လည်း၊နဘာဝိသင်္ခေါ၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့.သည်သာမဟုတ်ကုန်၊လော၊ဆိုတဲ့ ဤသို့စောဒနာပြား၊ဆုံ့.၊နဘာဝိသင်္ခေါ၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့.သည်ကား၊သစ်ပင်ရှိ၏၊အာသက်ဘာ၊ဝတောပန်၊ယုံမှား၊ဘွယ်မရှိသည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ တော၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်စေတသိက်တို့ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊နဘာဝိသင်္ခေါ်ကို၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့.ဟု၊နာ ကြားဖွယ်မမေ၊မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း ဆိုတရေ့ဆုပန်၊ဤပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်စေတသိက်မှတပါး၊ကုန်သောစိတ်စေတသိုက်တို့၌ကား၊သေကွဲပုထုဇဉ်နာနံ့ဝိယ၊သေကွဲပုထုဇဉ်တို့ကဲ့သို့၊ဘာ ဝိသင်္ခေါ်နှုခေါ်၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့.လော၊ဆိုတိ၊ ဤသို့၊အာသက်ဘ၊ယုံမှား၊ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊တဒါသက်ဘ၊နိဝတ္တနတ္ထံ.တိုယုံမှား၊ခြင်း ကိုနှစ်ဆစ်ခြင်း၊အကျိုး၊ဌာ၊နာညော၊ဝမ္မာဘာ ဝိသင်္ခေါ်တိ၊နာညော၊ဝမ္မာဘာ ဝိသင်္ခေါ် ဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊နတ္ထိခါနိ ဝုနာ ဝါ သောဒေ ဝကာယတ္ထိ' ဇာလိနီ တိ ဣဒေ၊ နတ္ထိခါနိ ဝုနာ ဝါ သောဒေ ဝကာယတ္ထိ' ဇာလိနီ ဟူ သော ဤ ပါ ၌ ၌ ဇာလိနီ တိ၊ ဇာလိနီ ဟူ သည် ကား၊ ဒေ ဝ ကံ၊ နတ် ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ် ၏၊ ဒေ ဝ တော၊ နတ် တို့။ ဒေ ဝ ကာယတ္ထိ' ဒေ ဝ သမူဟော၊ နတ် အာ ပေါင်း ၌၊ ဥ ပ ဇ္ဇ နှ ဝ သော၊ ပဋိ သန္ဓေ နှ သည် ၏ အစွမ်း အား ဖြင့်၊ ဝုန့်တ ဖန်။ အာ ဝါ သော အာ ဝါ သနံ၊ နေ ရ ခြင်း သည်၊ ဣ ဒါ နိ၊ ယ ရ အ ခါ ၌၊ မ ယ် ၊ ငါ အား၊ နတ္ထိ၊ မ ရှိ ပြီ၊ ဣ တိ အ ယံ၊ ဤ သည် ကား၊ အ ဇ္ဇ ၊ အ နု ကာ တည်း၊ တ ဇ္ဇ ၊ ထိ ဂါ ထာ ၌၊ ဝိ ကျ ဝေ ကာ တိ အ ာ ဒီ နာ၊ ဝိ ကျ ဝေ ကာ ဤ သို့ အ ာ ဒ ရ ရှိ သော စ ကား ဖြင့် ကာ ရ ဏ် ၊ အ ကြောင်း ကို၊ အာ ဟ ၊ ပ ဒီ နှ ံ တော ဝ ရှု ၏ ၊ ကိ ရ ၊ ခဲ့ ၍ ပြ ဦ း အံ့ ၊ သာ ဒေ ဝ တာ ၊ ထိ နတ် သို့ ၊ သည် ၊ ဝုဏ် မ ဏ္ဍ ာ ဘာ ဝေ ၊ ဂ္ဂ ၊ ဖြစ် သော အ ဇ္ဇ တ ဘော ၌ ၊ ထေ ရ သ ၊ မ ထေ ရ် ၏ ၊ ပါ ဒ ပ ရိ စာ ရ ိ ကာ ခြေ ရင်း အ လုပ် အ ကျွေး တည်း ၊ ဣ ဒါ နိ ၊ ယ ရ အ ခါ ၌ ၊ ထေ ရံ ၊ မ ထေ ရ် ကို ၊ ဖိ ဏ္ဍ ံ ၊ ဒ ိ သည် ကို ၊ ဗ ဒ္ ဓ ံ ၊ အ သ က် ကြီ း သည် ကို ၊ ဒ ိ သ ာ ၊ ခြင် ၍ ၊ ဝုဏ် မ သ ိ နေ ဟ ု ၊ ဂ ္ ဂ ီ ၊ ဒ ီ ပ ံ ချ စ် ခြင်း ၊ ဖြင့် ၊ အ ာ ဂ တ ံ ၊ ထာ ၍ ၊ ယ ဇ္ ဇ ၊ အ ကြင် နတ် ပြည် ၌ ၊ တော ၊ အ ရှင် ဘု ရား သည် ၊ ဝုသိ တံ ၊ သုံ း နေ ဘူ း ၏ ၊ တ ဇ္ ဇ ၊ ထိ နတ် ပြည် ၌ ၊ စိ တ္ တ ံ ၊ စိ တ် ကို ၊ ပ ဏ ီ ဓ ေ ၊ ဟိ ၊ ဆု တော င်း ပါ ၊ လော ၊ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဒေ ဝ ပ ဝ တ္ တိ ' ၊ နတ် ပြည် ၌ ဖြစ် ခြင်း ကို ၊ ယာ စိ ၊ တော င်း ပန် ၏ ၊ အ ထ ၊ ထို သို့ တော င်း ပန် သော အ ခါ ၌ ။ နတ္ထိ ခါ နိ တိ အ ာ ဒ ိ နာ ၊ နတ္ထိ ခါ နိ ဤ သို့ အ စ ရှိ သည် ဖြင့် ၊ ထေ ရော ၊ အ နု ရု ဒ္ ဓ ါ မ ထေ ရ် သည် ၊ တ

သောကထိုနတ်သွင်းအား၊ ပဋိဝတ္ထုနှင့်စကားတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သွင်းသည်၊ ဝိဟာရသား၊ ကင်းသောအလိုအာသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍေဝ၊ ထိုအခိုက်၌ပင်သျှင်း၊ အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းကွယ်ပျောက်လေ၏၊ အာထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ အာနုဂုဏ္ဌါမထေရ်သည်၊ ဝေဟာသား၊ ကောင်းကင်မှ၊ တ-သ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၊ အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို၊ သပြဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယာသမုဟုတ္တေနာတိဂါထံ၊ ယာသမုဟုတ္တေနာ၊ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တ-သ-၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယသ-ခီဏာသဝတိ-ကွဲ့နော၊ အကြင်ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော ရဟန်း-အား၊ မုဟုတ္တမတ္တေနေ၊ တဝ-ခဏ-ခြင်းမျှဖြင့်သာလျှင်၊ သဟ-ဿ-ဝ-သ-ဟ-သ-ပကာ-ရောတိ-သ-ဟ-သ-မ-ဟာ-သ-ဟ-သ-ပ-ဟောဒေါ၊ တသောင်းအပြားရှိသော၊ သဟ-ဿ-ကမ္ပေါ၊ ဗြဟ္မာပြည်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောကကို၊ သ-ဟ-ဿ-ဗြဟ္မ- လောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်နှင့်တကွသော လောကကို၊ သံဝိဒိတောသမ္ဘဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝိဒိတောဘဝေ၊ သိအပ်၏၊ ပဠဂ္ဂံ၊ မှတ်မျှောက်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဣတိ-ဤသို့မဒါယ၊ တန်ခိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍ အပ်သော၊ ရုတုပပါတေ၊ သဘာဝါတို့၏ရေးတပန်းသန္ဓေအနိုးကိုသိသော ဒိဋ္ဌစဇ္ဇ၊ ဖြောတိ-ဉာဏ်ရှိလည်း၊ ဝ-သ-ဘာ-ဝ-ပ-ဗ-ဗ-ကြွ-နော၊ လေ့လာသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ သော-ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း-သည်၊ ဥပဂတကာလေ၊ ကပ်သောကာလ-ကို၊ ဒေဝ-ဘာ၊ နတ်တို့ကို၊ ပ-ဿ-သိ၊ မြင်၏၊ တ-သ-၊ ထိုအာနုဂုဏ္ဌါမထေရ်အား၊ ဒေဝတာ-နုံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဒဿ-နေ-ပါ၊ ရှုခြင်းတို့ဖြင့်၊ နပ-ဿ-သိ-၊ မမြင်သလော၊ နော၊ ထိုသို့မဟုတ်သလော။ ဣတိ-ဤသို့မေး၍ကိုရေ၊ ချီ၍ပြုပြီး အံ-ထေ-ရေ-နု-အာနုဂုဏ္ဌါမ-ထေရ်သည်၊ ဟေ-လိ-နု-ယာ-၊ ဟေ-လိ-နိ-အမည်ရှိ-သော-၊ ဒေ-ဝ-တာ-ယ-၊ နတ်သွင်း-အား-၊ ပဋိ-ဝ-စ-နဒါ-ဝ-သေ-နု-၊ စကားတို့ကို ပေးသည်၏အစွမ်း-အား-ဖြင့်၊ နတ္ထိ-ဒါ-နိ-တိ-ဂါ-ထာ-၊ နတ္ထိ-ဒါ-နိ-ဟူ-သော-ဂါ-ထာ-ကို၊ ဝုတ္တော-ယ-၊ ဆိုသ-ဖြင့်၊ ဟေ-လိ-နု-။ ဟေ-လိ-နိ-နတ်သွင်း-ကို၊ အ-ပ-သ-ဒေ-ဝ-၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိ-နု-ခေါ၊ အဟိ-သျှင်း-ထေ-ရော-၊ မ-သေ-ရ-သည်-၊ ဗ-ဟု-လ-ပ-ဒ-ဝ-ဏ-သေ-နု-၊ တရားနှင့်ပြည့်တမ်းသည်၏အစွမ်း-အား-ဖြင့် ကိန္ဒိ-တ-ရုံ-တ-ရုက်-အာ-လ-ပ-ဘိ-ရှတ်ဆို၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေ-သုံ-ကြံ-ကြဲ-ကုန်၏၊ တေ-သံ-၊ ထိုရဟန်း-တို့၏၊ စိတ္တေ-ခစာ-ရံ-ပိတ်-အ-ကြံ-ကို၊ ဥက္ခာ-သိ-တော်မူ၍၊ ထေ-ရော-၊ ဒေ-ရ-ခ-အာနုဂုဏ္ဌါမ-ထေ-ရ်သည်၊ ယ-သ-မ-ဟု-တ္တေ-နာ-တိ ဣမ-ဂါ-ထာ-၊ ယ-သ-မ-ဟု-တ္တေ-နဟု

သောဤဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ **အန္ဓဘာရောတိ**၊ အန္ဓဘာရော ဟူသည်ကား၊ ဇော်နှာ၊ မှာ၊ ဤသို့အန္ဓဘာရဟူသော အမည်ရှိသော၊ ပုရိ မတ္တဘာဝေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ **ဃာသဟာရကောတိ**၊ ဃာသဟာရကောဟူ သည်ကား၊ ဃာသမတ္တသော၊ စားရုံမျှ၏၊ **အတ္ထာယ**၊ **အကျိုးငှါ**၊ **ဘတိ**၊ **အခ** စားကို၊ ကတ္တာ။ ပြု၍၊ ဖိုဝနကော၊ **အသက်မွေရှုသော**၊ **သမဏာနိ**၊ **သမဏော** ဟူသည်ကား၊ **သမိတပါပေ**၊ ငြိမ်းပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော၊ ပဒိုပါ၊ ဒေ သိန့်၊ ပဒိုပါ၊ ဒေသိ ဟူသည်ကား၊ ပဒိုမုခေါ်။ ရှေးရှုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပါ၊ ဒါသိ ၊ လျှောက်။ ပသာ၊ ဒေန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်၊ **အာသိ**မုခေါ်။ ရှေးရှုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ **အာ**ဟာ၊ ဒါနံ၊ **အာ**ဟာ၊ **ဒ**အလှူကို၊ **အ**ဒါသိ ၊ လျှောက်။ ဣတိ **အ** ယံ၊ ဤသည်ကား၊ **အ**ဓိပ္ပါယော၊ **အ**ဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဥပရိဋ္ဌန်၊ ဥပရိဋ္ဌံ ဟူ သည်ကား၊ ဇော်နှာမကံ၊ ဤသို့ဥပရိဋ္ဌဟူ**အ**မည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါကို၊ ယံ၊ ယသသိနန်၊ ယသသိနံ ဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိမန်ပညာ ရှိ ယသ ပြန့်နှံ့သော ကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဣမာယ ဂါထာယ ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ယာ ပစရိမတ္တဘာဝေ၊ **အ**ဆုံးစွန်သော **အ**တ္တဘောတိုင်အောင်၊ ဥဋ္ဌာ၊ သမုတ္တိ ပေါ်ကုဘုတ်၊ ဖြတ်သောစည်းစိတ်၏ **အ**ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ **အ**တ္တနော၊ ဖိဖို၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို၊ ဒသေတိ၊ ဖြင့်။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော မိ သက္ကကုလေ၊ တောတိ **အ**ာဒိ ။ သော မိ သက္ကကုလေ၊ တော ဤသို့**အ**စရှိသော**စ**ကား**ကို**၊ **အ**ာ**ဟ**၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတောသတ္တာ**တိ**၊ ဣ တောသတ္တ**ဟူ**သည်ကား။ ဣတောမနုဿလောကတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ စ ရိတ္တာ၊ ရုတ်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗနု၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ **အ**ဓိပဋ္ဌ နု၊ **အ**ရိုးရှေးခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ **တ**တောသတ္တာ**တိ**၊ **တ**တောသတ္တ**ဟူ** သည်ကား၊ **ဣ**တောဒေဝလောကတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စ**ရိ**တ္တာ၊ ရုတ်၍၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ စက္ကဝတ္တိ**ဘာ**ဝေန၊ စကြဝဠာမင်း**အ**ဖြစ်ဖြင့် သတ္တာ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ သံသရာနိစတုဗ္ဗိ**သာ**တိ၊ သံသရာနိစတုဗ္ဗိ**သ**ဟူသည် ကား၊ စတုဗ္ဗိ**သ**၊ **တ**ဆဲ့လေးကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ **ဘ**ဝန်ခဲ့ရသံသရာ**ဏာ**နိ၊ **ဘ**ဝ **တ**ပါ၊ ဦးကျင်လည်ခြင်းတို့သည်၊ နိ**ဝ**ါ**သ**မ**ဘိ**ဓာနိ**သ**ဿ**ဒ**ိ၊ နိ**ဝ**ါ**သ**မ**ဘိ**ဓာ နိ**သ**ံ**ဟ**ူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေနိ**ဝ**ါ**သ**ံ ရှေးဦးနေဘူး**သော** **အ**မျိုး**အ**မည်ကို၊ **အ** ညာ**သ**ိ ၊ သိ**ပြီ**၊ ဒေ**ဝ**လောကေ**ဋ**ိ**တော**တ**ဒါ**တိ**၊ ဒေ**ဝ**လောကေ**ဋ**ိ**တော**တ**ဒါ ဟူသည်ကား၊ **တ**ဆူ**ခေါ်**၊ ထိုသို့သိ**ခြင်**းသည်လည်း၊ **ဣ**မသ**ဒ**ိ ယေ**ဝ**အ**ဋ္ဌ**တာ ဝေ၊ ဤ**အ**ဋ္ဌ**တော**ဌ**ဌ**ာ**ဝ**ကျင်၊ နေ၊ မဟုတ်သေး၊ **အ**ဝိ**ခေါ်**၊ ဝင်စစ်သော်**ကား**၊ ယ**ဒါ**၊ **အ**ကြောင်း**အ**ခါ**ဌ**၌၊ **ဣ**တော၊ ဤ**ဘ**ဝမှ၊ **အ**နန္တ**ရ**ဟိ**တော**၊ **အ**ခြားမဲ့ဖြစ်

သော၊အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောဒ္ဓ၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊အညာသိ၊ သိပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနုကံတည်း၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏရတ္နပပါတဉာဏာနုံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ရတ္နပပါတဉာဏ်တို့ကို၊အဝိပ ဘာကာရံ၊ ရသော်အခြင်း၊အရာကို၊ဒဿေသိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌမ ကေတိအာဒိနာ၊ပဋ္ဌမကေဠာသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဒွေဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို အာဘာသိ၊ဟိန့်တော်မူ၏၊ကတ္တ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ပဋ္ဌမကေသမာဓိဒ္ဓိတိ၊ပဋ္ဌမ ကေသမာဓိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊အာဘိညာပါဒကစတုတ္ထဈာနသမာဓိ၊အာဘိ ညာဉ်အခြေရှိသောစတုတ္ထဈာန်သမာဓိ၌၊ဟိသင်္ခံ၊ဖွဲ့၏၊သော၊ထိုစတုတ္ထ ဈာန်သမာဓိသည်၊ပိတိဖရဏတာစ၊ ပိတိနှင့်သည်၏အဖြစ်လည်း၊ကောင်း၊ သုခဖရဏတာစ၊သုခနှင့်သည်၏အဖြစ်လည်း၊ကောင်း၊စေတောဖရဏတာ စ စိတ်ဖြင့်သည်၏အဖြစ်လည်း၊ကောင်း၊အာလောကဖရဏတာစ၊အရောင် အလင်း၏နှင့်သည်၏အဖြစ်လည်း၊ကောင်း၊ပစ္စဝေက္ခဏနိမိတ္တံစ၊ဆင်ခြင်ခြင်း ၏အကြောင်းလည်း၊ကောင်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့ ဟုမေတိပဋ္ဌတိအာဂေါတိ၊ဤ၀ါ၊ ပါ၊ကုန်သေ၊အာဂါ၀ါတို့နှင့်၊သမန္နာဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပဋ္ဌဝိကော၊အာဂါ၀ါ၊ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံသော်ချေ၊ကို၊သမာဓိတိ၊သမာဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ သန္တေတိ၊ သန္တေဟူသည်ကား၊ ပဒိုပကွဂူပဿမေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိ၀ရဏစသောတရား၊တို့၏ငြိမ်းသဖြင့်၊အဂ်သန္တ ဘာယစ၊ အာဂါငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သန္တေ၊ငြိမ် သက်သော၊ ကောဒိဘာ၀ိတေတိ၊ ကောဒိဘာ၀ိတေ ဟူသည်ကား၊ ကောဒိဘာ၀ေ၊ တေ၊ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်သမာဓိ၏ ပွါးခြင်းသို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊သုဝိဿာ၀ေ၊ သိဘာ၀ပွားကြောင်းစွာ လေ့လာအပ်သော၊ သိတောသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဋ္ဌော၊ အနုကံတည်း၊ ပဒိုပ္ပသဒ္ဓိလဒ္ဓမိတိ၊ ပဒိုပ္ပသဒ္ဓိလဒ္ဓမိဟူ သည်ကား၊ပဒိုပ္ပသဒ္ဓေန၊ ငြိမ်းသဖြင့်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ပဒိုပ္ပသဒ္ဓိယာ၊ငြိမ်းခြင်းကို၊လဒ္ဓေ၊ရအပ်သည်ရှိသော်၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဂိသုဒ္ဓိမေ တိ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဂိသုဒ္ဓိမေဟူသည်ကား၊ဇေါ၀ိဓေ၊ဤသို့အပြားရှိသော၊သေ၊ ဓိ၊သမာဓိသည်၊ သမ္ပယုတ္တေ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ဒိဗ္ဗ စက္ခုဉာဏ်သည်၊ဂိသုဒ္ဓတိ၊စင်ကြယ်၏၊ ဂေ၊ဒသကိ၊ တဆဲ့တပါ၊ကုန် သော၊ဥပက္ကိလေသေတိ၊ညစ်ညူး၊ခြင်းတို့မှ၊ဂိမုတ္တိယာ၊လွတ်သဖြင့်၊သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်၊ဂိသုဒ္ဓံ၊ အာထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

ရတ္တပပါတ်စာနာမိတိ။ရတ္တပပါတ်စာနာမိဟူသည်ကား။သတ္တာနုံ၊သတ္တ ဝါတို့၏၊ရတိ၌၊ ရတိကို လည်း၊ကောင်း။ ဥပဟတ္တိ၌၊ ပဒိုသနေ့ကိုလည်း ကောင်း၊စာနာမိ။သိ၏၊စာနုန္ဒောစ၊သိသေဿလည်း၊အုမေသတ္တာ၊ဤသတ္တ ဝါတို့သည်၊အုမမှာလောကမှာ၊ဤလောကမှ၊အာဂတ်ကုံ၊ လာ၍၊အုဝ၊ဤဘ ဝ၌၊ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အုမမှာစလောကာ၊ ဤလောကမှသည်း။ ဂတ်ကုံ၊ သွား၍၊အာမုတ္တိ၊ဤအာမည်ရှိသော။လောကေ။လောကဌ၊ ဥပဝဇ္ဇိသန္တိ၊ဖြစ် ကုန်လတ္တံ့၊အုတိ၊ဤသို့၊သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိ၌၊ထိုလောကမှ လာ၍ဤဘဝ၌ဖြစ်လိမ့်သည်ကို လည်း၊ကောင်း။ ဂတိ၌၊ဤလောကမှသွား ၍ထိုဘဝ၌ဖြစ်လိမ့်သည်ကိုရင်း၊စာနာမိ၊သိ၏။ ၊ စာနုန္ဒောဝေ၊သိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊နေသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့၏၊အုတ္တဘာဝံ၊နေ့သဘာဝံ၊ဤလူ့ဖြည် ၌အဖြစ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ အညတ္ထာဘာဝံ၊အညတ္ထ၊ တပါ၊သောဘဝ၌၊ တိရစ္ဆာနဘာဝ၌၊တိရစ္ဆာန်အဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ဥပပတ္တိ၊တော၊ဖြစ် သည်မှ၊ပုရေတရေမေ၊ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ စာနာတိ၊သိ၏၊တယိဒံသဗ္ဗဏ္ဍ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း ပဋ္ဌဝီကော၊အာဂ် ၊ငါ၊ပါ၊ရှိသော၊သမာဓိမှ၊သမာဓိ သည်၊သမ္ပာဒိတောဝေ၊ပြည့်စုံသော်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အုတိ၊ဤသို့၊ ဒသေ့ဿနော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ဗျာနေပဋ္ဌဝီကေဇ္ဇ၊တောတိ၊ဗျာနေပဋ္ဌဝီကေ ဇ္ဇ၊တောဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ပဋ္ဌဝီကော၊အာ် ၊ ငါ၊ပါ၊နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗျာနေ၊ဗျာန်၌၊ ဇ္ဇ၊တောပတိဋ္ဌိတော။ တည်သည်၊ ဟုဟွာ၊ဖြစ်၍၊ဧဝံ။ဤသို့၊စာနာမိ၊သိ၏၊အုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော အာနက်တည်း။ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိဇ္ဇတ္တယံ၊ဝိဇ္ဇာသုံး၊ပါ၊ကို၊ ဒသေ တွား၊ပြ၍၊တပ္ပ သင်္ဂေန၊ထိုသို့လင်း၊ပါ၊ဘွယ်ရှိသော၊ကြောင့်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ ဒဿိတံ၊ပြအပ် သော၊တတိယဝိဇ္ဇံ၊တတိယဝိဇ္ဇာကို၊ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိသာ၊ကိစ္စပြီး၊ခြင်းနှင့်၊သဟ တက္ခ၊ဒသေ့ဿနော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတတ္ထာတိအာဒိနာ၊ ပရိစိဏ္ဏောမယာသတ္ထာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနှယ်၊ဂါထာနှစ်ရုဒ အ ပေါင်းကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဝဋ္ဋနံ ဝေ ဌ ဝ ဂါမေ တိ၊ဝဋ္ဋနံ ဝေ ဌ ဝ ဂါ မေ ဟု သည်ကား၊ဝဋ္ဋ ရ ဌ ဌ သ ၊ ဝဋ္ဋတိုင်း၏၊ ဝေ ဌ ဝ ဂါ ဌ မ ၊ ဝါ၊တောရွာ၌၊ဝဋ္ဋမ ရ ဌ ၊ ဝဋ္ဋတိုင်း၌၊ယ ဌ ဂ ါ မ ၊ အကြောင်ဝါ၊တောရွာ၌ ပဏ္ဍိမ ဝ ဝ သ ် ၊ ပဏ္ဍိမ ဝ ါ ကို ၊ ဥ ပ ဂ ဏ် ် ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဟေ ဌ တောဝေ ဌ ၊ ဂုမ္ဗတ္ထိ ် ၊ ဟေ ဌ ၊ တောဝေ ဌ ဂုမ္ဗ ် ် ဟု သည်ကား၊အညတ ရ ဌ ၊ အမှတ်မ ရှိသော၊ဝေ ဌ ဂုမ္ဗ ် ် ၊ ဝါ.ချုံ၏၊ ဟေ ဌ ် ၊ ။အောက်၌၊ နိဗ္ဗာယိ ် ် ၊ နိဗ္ဗာ ယိ ် ် ် ဟု သည်ကား၊နိဗ္ဗာ ယိ ် ် ် ၊ နိဗ္ဗာ နှ ် ယူ ် ် ် ၊ ပြင်းခဲ့။ အနုပါဒိသေ

သာယားဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြောင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာနခေါတုယား၊ နိဗ္ဗာနခေါတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသားမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူသိမ်းပြီးတော့ခဏ်၊ ဣတိအယံ၊၍ သည်ကား၊ အကြောင်း၊ အနက်တည်း၊ ၊အနုရုဒ္ဓဇာတ်ရဝါထား၀တ္ထုနှာ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၀-ပါရာပရိယဇာတ်ရဝါထား

(၁) သမဏာသဟာစိန္တာတိအာဒိကာ၊ သမဏာသဟာစိန္တာ၍သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောဒဗ္ဗသည်သောအသက်တော်ရှိသော။ ပါရာပရိယဇာတ်ရသား၊ပါရာပရိယမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ဣမ သဒ္ဒါမထေရ်၏၊ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုသည်၊ဟေဋ္ဌား၊အောက်၌၊အာဂတာမေ၀၊လာသည်သာလျှင်တည်း၊ တာစပနဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့ကိုကား။ သတ္ထုရိ၊ ဖြတ်ပွားဘုရားသည်၊ ဓရန္တေ၊သက်တော်ထင်ရှားရှိသောခဏ်၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောခဏ်၌၊မနုဿဗ္ဗာနိ၊မနုဿာင်ခြောက်ရာခြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ နိဂ္ဂဏှေနစိန္တာယ၊ နှိပ်ခြင်း ဟုကြံခြင်း၌၊ပကာသနဝသေန၊ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဘာသိတာ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ဣမာ၊၍ဂါထာတို့ကို၊အပရဘာဂေ၊နောက်အတို့၌ သတ္ထုရိ၊ ဖြတ်ပွားဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊အာဟုနောစေ၊မိမိ၏လည်း၊ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည်၊ ဥပဒ္ဒုတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊တခါ၊ ထိုအခါ၌၊အာယတိ၌၊ နောက်အခါ၌လည်း။သိက္ခာ၊နှုန်းရဟန်းတို့၏၊ဥဒ္ဒိမ္ဗပဒ္ဓိပတ္တိယား၊တရားမဟုတ်သောအကျင့်ကို၊ပကာသနဝသေန၊ပြသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဘာသိတာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုဟောအပ်သောဂါထာတို့တွင်၊ဝုဋ္ဌိတမ္ပိ၊ပွင့်သောမဟာ၀နေ၊ကြီးစွာသောအင်ကြင်း၊တောင်၌၊နိသိန္နသေ၊နေထသော၊ပဝိဋ္ဌသေ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရင်သို့ကပ်ထသော၊ကေဋ္ဌသေ၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ဈာယိနော၊ ဈာန်၀င်စား၊လေ့ရှိထသော၊ သမဏာသ၊ငြိမ်း၊စေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ပါရိ၊ပရိယမထေရ်အား၊ စိန္တာ၊အကျင့်ကို ဒ္ဒြ၍ဖြစ်သော၊ကြံခြင်း၊ရံစမ်းခြင်း၊သည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊ဣတိအယံ၊ဂါထာ ဤဂါထာကို။သင်္ဂီတိကာ၊ရှေး၊သင်္ဂါယနာတင်ဆက်ရာတို့သည်၊ ဌပိတာ၊ ထား၊အပ်၏၊တ၊သား၊ထိုဂါထာ၏၊အကြောင်း၊အနက်သည်၊ဟောဒ္ဒာ၊အောက်၌၊ဝုတ္တနယောဘ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊သောနည်း၊ရှိသည်သား၊ဟု၍တည်း၊ အယမ္ပနု၊

ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။သမ္ဘန္ဓေါ၊စပ်ခြင်းတည်း။သတ္တရိစ၊မြတ်စွာဘုရား သည်လည်းကောင်း၊အဂ္ဂသာဝကေသုစ၊ အဂ္ဂသာဝကာကို သည်လည်း ကောင်း၊ကေစ္စေသု. အချို့ကုန်သော၊ မဟာထေရေသုစ။ မထေရ်ကြီးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ပရိနိဗ္ဗုတေသု၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သည်ရှိသော်၊ အတိ တသတ္ထုကေ၊မလွန်သေး၊သော ဆရာရှိသော။ ပါဝစ်နေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၊တော်၌။သုဇ္ဇစေသု၊ဆိုလွယ်ကုန်သော၊သိက္ခာကာမေသု၊သိက္ခာ သုံးပါး၊ကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု။သု၊ရဟန်းတို့ကို၊ ဒုလ္လဘေသု၊ရခဲကုန် သည်ရှိ၊သော်၊ဒုဇ္ဇဂ္ဂေသု၊ဆိုးနွမ်းခက်ကုန်သော၊မိန်းမပရိပတ္တိဗဟုလေသု၊ မိန်းမအကျင့်များ၊ကုန်၊သော။ ဘိက္ခု။သုစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဓာတော သု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုပုဗ္ဗိတေ၊ ကောင်းစွာ ပွင့်သော။မဟာနွေ၊ ကြီး၊သော၊သာလဝနေ၊ အင်း၊ကြင်း၊တော၌၊နိသိန္နသု၊ နေသော၊ ပဝိဝိတ္တ သု၊ ဘိတ်ငြိမ်ရာဆီကပ်သော၊ကေဝ္ဌသု၊ တည်ကြည်သော သမာဓိရှိ သော၊ ဗျာယနသိလသု၊ ဗျာနိ၀င်စား၊လေ့ရှိသော၊ သဝိတပါ၊ပတာယ၊ ငြိမ်း၊ပြီး၊သောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်၊ကြောင့်၊သမဏာသု၊သမဏာမည် သော၊ပါရာ၊ပရိယဏ္ဍေ၊ရသု၊ပါရာ၊ပရိယာမထေရ်၏၊ ပဋိပတ္တိ၊အကျင့်ကို၊ နိသာ၊ယ၊ဖြို၍။ဗိန္ဓာ၊ဝိမံသာ၊ ကြံခြင်း၊ရုံစမ်း၊ခြင်းသည်။ အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ် ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အ၊ဏ္ဍော၊အနက်တည်း၊ ဣတရာ၊ဤ၄တပါး ကုန်သော၊ဂါထာတို့ကို၊ ။ဝုရိသုတ္တမေ၊ယောဂျား၊တကာတို့ထက်မြတ် သော၊လောကနာထမှ၊လျှောက်ပ ၊တို့၏ ကိုး၊ကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ် စွာဘုရား၊သည်။ တိဋ္ဌန္တေ၊သင်ရှား၊ရှိ၊တော်မူစဉ်၊ အညထာ။ တပါး၊သော အပြား၊ဖြင့်၊ဘိက္ခု။နုံ၊ရဟန်းတို့အား၊ဣရိယံစရိတံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ကျင့် ခြင်း၊သည်၊ အာသိ။ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အညထာ။ထိုဆိုအပ်ခဲပြီး သည်မှတပါး၊သော အ၊ခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့်၊ဘိက္ခု။နုံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ဣရိယံ စရိတံ၊ရှေ့မှမဟေါက်မပြန်ကျင့်ခြင်း၊သည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ။မတ္တညူ၌ယံ မှခြင်း၊အကျိုး၊ရှိ၊သော၊ သိတ ၀ါတ၊ပရိဿာနံ၊ ချမ်း၊သော၊လေကို တား၊ဖြစ် တတ်သော၊ဟိရိ၊ကောဝိ၊နဆာဒနံ၊ ရှက်ကြောက်အပ်သော၊ကျဉ်း၊မြောင်း ရှိ၊ဝှက်အပ်သော အ၊ရေ၀ကိုဖုံး၊လွှမ်း၊ခြင်း၊ကို၊ပြု၍၊ ဣတရိတရေန၊ ရ၊ရသမ္ဘ သော၊ပစ္စည်း၊ဖြင့်၊သန္တုဋ္ဌာ။ရောင့်ရဲ၊ခြင်း၊သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊စိ၀ရုံ၊ သက်နှိုး၊ကို၊အာ၊ဒို့သူ၊သုံး၊သောင်ကုန်ပြီ၊ ။ပဏီတံ ၀ါ။ မြတ်သော အ၊ရ သာရှိသော ထောပတ်စသည်နှင့်ရောသော အ၊ရသာကိုလည်း၊ကောင်း၊ယ ဒိ၊ယိုမြို့၊လုခံ ၀ါ၊ကြမ်း၊သော အ၊စာကိုလည်း၊ကောင်း၊ အ၊ပ္ပံ ၀ါ။ လေ၊လုင်ငါ၊

လုပ်မှုလောက်သော အနည်းငယ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ထိ ဖြို့၊ဗဟုံပါ၊မျှားဇသောအစာကိုလည်းကောင်း၊လဘိတ္တပေ၊ရကုန်၍၊ အဂိဠ္ဠါ။ ထိုအစာ၌မမက်မေးခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နာဓိမုဒ္ဓိတာ၊ထိုအစာ၌ တဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝဒတ္တနံ၀ိယ၊မျက်စိကို လိမ်းကျုံးသောဆီစသည်ကဲ့သို့။ ယာပနတ္ထံ၊ မှီခိုခင်းအကျိုးငှါ။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊အာဟုတ္ထိ'သု၊သုံးဆောင်ကုန်ပြီး ၊ဇိ၀ိတာနံ၊ အသက်တို့၏ ပရိကွာရေ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ အစောင့်အရှောက် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘေသဇ္ဇစ၊ ဆေးဖို့လည်းကောင်း။ အသ၊ထိမ္ပတပါး၊ ပစ္စယေစ၊ကြွင်းသော ကျောင်း ကပ္ပယ်းဖို့လည်းကောင်း။ ဗာဠံ၊အာလွန်း၊ဥဿုကာ၊သံ့လပြုကုန်သည်၊နုဆာ သုံး၊ဖြတ်ကုန်၊ ထော၊ထိုရှေးဖို့ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာသ၀ဝတ္ထု ပေါ၊အာသ၀ါ၀ါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းဖို့၊ဥဿုကာ၊လံ့လပြုကုန်သည်၊အာ သဝ၊ယတ္ထာ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တ၊ထာ၊ထိုအတူ၊ တော၊ထိုအနာဖြင့်နှိပ်စက် ကုန်သော၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဗာဠံ၊သူနာပစ္စည်းဖို့ အာလွန်အကဲ၊ ဥဿုကာ၊ ဆောင်ရွက်ကုန်သည်၊ နာဟောသုံ၊မဖြစ်ကုန်၊ ၊တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်။ အခုညော၊တောဖို့၊ရက္ခမူလေ သုစ၊သစ်ပင်ရင်းတို့ဖို့ခင်း၊ကန္ဒရာသုစ၊ ချောက်တို့ဖို့လည်းကောင်း။ ဂုဟာသုစ၊ တောင်ခေါင်း လိုဏ်းခေါင်းတို့ဖို့ လည်း၊ကောင်း၊ဝိဇေတ၊ချာနိဘုံ၊ အနုဗြူဟ၊နှာ၊ပွါး၊စေကုန်လျက်၊ ဘ၀ရာ ဟနှာ၊ ထိုဝိဇေတလျှင်လည်လျှောင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟံသုံ၊နေကုန် ပြီ။ ၊နိစ၊နိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊နိ၀ိဋ္ဌာ။သာသနာ၌သက်ဝင် ၍တည်သော်သစ္စာ တရားရှိကုန်သော၊ သုဘရာ၊အလိုနည်းခြင်းစသော အာဖြစ်ဖြင့်မွေးမြူလွယ်ကုန်သော၊မုဒု၊ဝတ်ကြီး၀တ်ငယ်အကျင့်မြတ်သော အကျင့်ခြင်းကုန်သော၊ ဘဝ်ကုန်ကုန်ကုန

ကောင်းပါသောဒိဋ္ဌိ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သည်၊ အာသိုးဖြစ်၏၊ ကိုယ်ပိုယ်အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တေလခေါ်ဆီအယဉ်သည်၊ သိန္ဓိ၊ ပြေပြစ်ရှာဘွယ် ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေါတထာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ထေရေနမ်ကို ကျေးဇူးတော်ထေရားထံ ရောက်ကုန်ကုန်ကုန

သည်၊ပဝေဏီနှာ၊ ပွါးခြင်းပြန့်ကြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုနေ့ ဗဟုနေ့ရာနံ့။ ရှားပွားသော ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့၏၊ အာ ဝိသန်း၊ သန္ဓာန်သို့ ဝင်ကုန်၏၊ဧ၀ံဘူတာ၀စ။ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိ၊သော်လည်း၊ ဥမ္မဂ္ဂေ တိ၊ရှုး ကုန်သော၊ဗာ၊လဟိ၊သူရိုက်တို့နှင့်၊သဒ္ဒီ၊ဝေ၊ကွ၊ရက္ခသာ၊ရက္ခိ၊သ်ဘိလူး တို့သည်၊ကိုဋ္ဌိနီ ကုစား ကစား၊ရှိုးတွေ့ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧ၀ံတ၊ဘ၊ ထိုအပုံ၊ ဘေကိ၊လေသာ၊ ထိုကိ၊လေသာတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ဘုရား၊ဧ၀ေ၊ သော ဆေး၊သ ပား၊ မှကင်း၊ကုန်သော ရဟန်း၊ရိုက်တို့ကို၊ အာ ဝိသိ ဝ္ဘာ၊ အ ဝ ဌင်း၊ သို့ ဝင်၍ ကိုဋ္ဌိ ကို မည်ရှေ့ ထိုကိ၊လေသာတို့နှင့်တကွ ရှိ၊ကုန်ပေ၊ဝင်တ ကား၊ ပေ၊ နရာ၊အ ကြောင်သူ ကို၊ ကိ၊လေ ပေ ပါ၊ကိ၊လေ ၊ သာ ကို ရှိ ၊ ဘ ဘ ကား ၊ ရှိ ခ ကိ ၊ အ ရ ပ် ကုန် ၏ ၊ တ ေ နရာ ၊ ထ ို သူ ရှိ ၊ ၊ ေ ေ ေ ၊ ထ ို ့ ် ် ်

ယျကာ၊ ပက်လက်အိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သယန္တို့၊ အိပ်ကုန်၏၊ ယာဂုထာ၊ အကြင်ရာဇကထာ အစရှိသောစကားကို၊ သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇရေဟိတာ၊ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ ပဒိဗုဒ္ဓါ၊အိပ်ချိန်းကုန်သည်ရှိသော်၊ သာဂုထာ၊ ထိုဘုရားစက်ဆုပ်အပ်သောရာဇကထာစသောစကားကို၊ ဝဒ္ဓေတို့၊ပွါးစေကုန်၏၊ ၊သဗ္ဗကာရကသိပ္ပါနိ၊ အလုံးရုံကုန်သော ကုန်သည်တို့သည် ပြုအပ်ကုန်သောထိုးထန်းရွက်အစရှိသောအတတ်ဆင်ဆေးအတတ်ခြင်းဆေးအတတ်အစရှိသည်တို့ကို၊စိတ္တိ ကတ္တာနု၊အာရိအသေပြုကုန်၍၊သိက္ခရေ၊သင်ကုန်၏၊အာရုတ္ကံ၊အကွင်းသန္ဓာန်ဖြစ်သောစိတ်ကို၊အဂ္ဂပယသန္ဓာ၊ ကိလေသာမမပြိုမ်ားစေနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သာမညတ္ထာတိ၊ကောနှုံးတရားပင်တည်းဟု၍၊အနတ္တတိ၊နေ၏၊မတ္တိကဋ္ဌ၊ပကတိအဆင်းငါးပါးသောအဆင်းရှိသောမြေသဝိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တေလံရုဏ္ဏဋ္ဌ၊ပကတိသောဆီနှံ့သာမှုနှစ်သည်ဖြင့်ပြုပြင်အပ်သောဆီကသယ်မှုန့်တို့ကိုရင်း၊ဥဒကာသန္နာသောဇနဋ္ဌ၊ရေနေရာသောဇဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုတ္တရံ၊မျှားစွာအလွန်အလွန်သောဆွမ်းစသည်ကို၊အာကင်္ခာ၊အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ဂိဟိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာမေန္တိ၊ကပ်ပေကုန်၏၊ ၊ဒန္တပေါဏာ၊တံဖူးကိုလည်းကောင်း၊ကဒ္ဒ၊သီးသီးကိုလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပံ၊ဖြတ်လေးပွင့်စကားပွင့်စသောပန်းကိုရင်း၊ ခါဒနီယာနိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသော ခဲဘွယ်အထူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဝိဏ္ဏပါ၊တစသမျှနှေ့ အဆင်းစသည်ရှိပြည့်စုံခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဆွမ်းအထူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အမ္ပေအမ္ပာနိ၊သကြားသီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာမလကာနိ၊ ဆျစ်ရှားသီးတို့ ကိုလည်းကောင်း၊သဗ္ဗဏ္ဍ၊အာလုံးရုံ၌၊ ဗဟုတ္တရံ၊မျှားစွာသောဆွမ်းစသောအလွန်အလွန်ကိုး၊ဂိဟိနံ၊လူတို့သည် ဥပနာမေန္တိ၊ကပ်စေကုန်၏၊ ၊ဘေသဇ္ဇသု၊လူတို့အားဆေးနှင့်ယှဉ်သည်တို့၌၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ပဒ္ဓိ ပဒ္ဓန္တိ ယထာ၊ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ပဒ္ဓိပဒ္ဓန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏၊ကိစ္စာကိစ္စေ၊လူတို့အမှုယေအမှုကြီးကိုပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဂိဟိ၊လူတို့သည်၊ပဒ္ဓိပဒ္ဓန္တိ ယထာ၊ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဂဏိကာ၊ ပြည်ထန်းဆာမတို့သည်၊ ဝိဘူသာယံဝိယ၊မိမိကိုယ်ကိုတန်းဆာဆင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဣသေ၊အာဠိုးခြင်းနှင့်ဖြစ်သော၊ခတ္တိယာ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဝသံ၊မိမိနိုင်ငံသို့၊ ဂတ္တေ တိယထာ၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ ဇဝံ တထာ၊ထိုအတူ၊ကုလဝတီ၊ ဒါယကာရှိသည်ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ဝတ္ထုန်း၊ လိုက်ကုန်၏။ ၊နေကတိကာ၊ စည်းလုံးခြင်းနှင့်ယှဉ်

ကုန်သောရှေးမဟုတ်သည်ကိုရှေးကဲ့သို့အာဇာတိပြု၍လည်စေး၊ တတ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌနိကာဟူ၍စဉ်းလဲတင်းစဉ်းလဲစသည်တို့ဖြင့်သူတပါးတို့၏ရောင်းဝယ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကူဒူသက္ခိ၊ မမှန်သောသက်သေရှိကုန်သော၊ အာပါဒုကာဟုမစောင့်စည်းခြင်း အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗဟုပရိကပြေပါ၊ ဆိုအာပ်ခဲ့ပြီးသောမိန်းမ၊ ဓီတာ အပြားတို့ဖြင့်၊ အာဝိသံ၊ ဆွမ်းပစ္စည်းစသော အာဝိသကို၊ ပရိဘုဥ္ဇရေ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ သောသကပြေ၊ အာပ်၏ဟူသော အမြောက်ဖြင့်၊ ပရိယာယေ၊ ပစ္စည်းတို့၌ပရိယာယ်စကားနှင့်ယှဉ်သော၊ ပရိကပြေ။ ပွါးစီးခြင်းစသောအကြီး၌၊ အနုဝါဝိတာ၊ ဒေါလိုကြီးခြင်းစသော ပါပမူတို့ဖြင့် ပြေးဝင်ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓီဝိ ဂတ္ကာ၊ အသက်မွေးခြင်း ဟူသော အားကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါယေန၊ ပရိ ယာယ်စကားစသောအကြောင်းရှိသော ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေသောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာကို၊ သက်ဆုန်း။ ငင်ဆောင်ကုန်၏၊ ပရိယံပရိသာ ယ၊ ပရိသတ်၌၊ ကမ္မတောကမ္မဟောတု၊ ဝိမိသည်ပြုအပ်သောအမှုကြီးပေါ် ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပဠဗ္ဘပေ။ ဝိမိကိုယ်ကိုလုပ်ကျွေးစေကုန်၏။ ဝမ္မတော၊ ဝမ္မဟူသောအားကြောင်းကြောင့်၊ နောစဥပဠဗ္ဘပေ။ မလုပ်ကျွေး စေကုန်းလာဘတော၊ လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရေသံ၊ သူတ ပါးတို့အား၊ ဖျမ်းတရားကို၊ ဒေသေ။ ဟောကုန်၏၊ အတ္ထတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံ သရာအကျိုး အစရှိသည်အပြားရှိသော အပိုးအပါ်ဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ နောစဒေသေ။ မဟောကုန်။ ။သံဃလာဘသ၊ သံဃာမှဖြစ် သောလာဘ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဏ္ဍာ။ ငါအားရောက်၏သင် အားမရောက်စသည်ဖြင့်ငြင်းခုံခြင်းကဲ့ပြုကုန်၏၊ သံဃတော၊ အရိယာသံ ဃာမှ၊ ပရိဗာယိရာ၊ အပဖြင်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရေလာဘတော၊ သိလစသောဂုဏ် နှင့်ပြည့်စုံသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်၍ဖြစ်သော တပါးသောလာဘ် ကို၊ ဥပဓိဝ၊ ဆိုသော၊ ဝိ၍အသက်မွေးကုန်၏။ အဟိရိကာစ၊ ငါတို့ကား တပါး သောသူတို့နှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ နလဇ္ဇရေ၊ မရှက်ကုန် ကေ၊ အချို့ကုန်သောပြင်းခုံခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ပြုတတ်ကုန်သောသူ တို့သည်၊ နာနုယုဇ္ဇာ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကဲ့ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့နှင့် မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓီဝ၊ နို့ယထာ၊ အသက်မွေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဇကေ ကစ္ဆေ၊ အချို့ကုန်သော၊ မုဏ္ဍာ၊ ဦးပြီးကုန်သော ရေဟန်းတို့သည်၊ သံဃာဒိပါ ရာဇာ၊ သက်နိုးဖြင့် ရုံအာပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လာဘသက္ကာရ မုဏ္ဍိဟာ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာတောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာဝနံ ယေ ဝ၊

ပြီးမှမ်းမြောက်စေါ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဓာတ်ဆိုတို့၊ အလိုရှိကုန်၏၊ နာနာပယာတမ္ပိ အာထူ ထူးအပြားပြားသောအခြင်းအရာဖြင့်ကိလေသာတို့ကိုဖြစ်စေခြင်း ၌ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဒါနိဓာတ်ဒါနိ၊ ယခုရရှိသော အကျိုးခံ၍ပွန်းကောင်း ရှိသော သတ္တပါယတရားနာခြင်းကာလ၌၊ နသုကရံယထာ၊ စောင့်ခြင်းကို ကောင်းစွာမပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ပာဒေတုံ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အဟုသိတံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားရှိသေါကာလ၌မရှိအပ်သေါ်ချာနိုပယသနာတရားကိုလည်း၊ ဟုသိတုံ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်း၌၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ ဟုသိတံဝါ၊ ရအပ်သေးချာနိုပယသ နာတရားကိုလည်း၊ အနုရက္ခိတုံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အံ့သော၌၊ နသု ကရံ၊ မပြုလွယ်၊ ဟုရိသော၊ ယောဂျားသည်၊ ကေနစိဒေဝပယောဇနေန၊ တ ရုံတခုသောဆေးဝါးမန္တန်ရားမန္တာန်ဖြင့်၊ ကဏ္ဌကဗ္ဗာနမ္ပိ၊ ဆူးတို့ဖြင့်ပြည့် သောအရပ်၌၊ အနုပါဟနော၊ ဘိနပ်မစီးဘဲ၊ စရေယျ ယထာ၊ သွားနိုင်သကဲ့ သို့၊ ဧဝံတ ၊ သ ၊ ထိုအတူ၊ ဂါမေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဆူတို့ဖြင့် ပြည့်သောဘဝမ်းခံရွာ၌၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ သတိ'၊ သတိပညာအသင်အခြင် ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စရေ၊ ရေယျ၊ သွားရာ၏၊ ဝုဋ္ဌကေ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန် သော၊ ယေ၊ ဂိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကို၊ ဘရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသည်တို့ကို အောက်မေ့၍၊ တောသံ၊ ထိုရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ဝုဋ္ဌိုလ် တို့၏၊ ဝတ္ထုံ၊ အကျင့်ဝတ်ကို ပွါးစေသောအစိအရင်ကို၊ ဒေ နှုသိရံ အနုသ ရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်၊ ပန္ဓိမကောကာလော၊ လွန်ပြီးသော ဘုရားရှိ သောအခါ၊ ကိန္ဓာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ တ ထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယထာဓမ္မမေ ဝ ၊ အကြင်ဘုရားဟောတော်မူ တိုင်းသောတရားတော်အားလျော်စွာသာလျှင်၊ ပဒိုပဒ္ဓန္တော၊ ကျင့်လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ အနိစ္စအစရှိသော ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုကာပေန္တော၊ လုံ့လပြု လျက်၊ အမတံပဒံ၊ သေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇရသေယျအဓိဂန္ဆေ ယျ၊ ရေ ရာ၏၊ ဇူဒ်ဝစနံ၊ ဤပြအပ်ခဲ့တိုင်းသော ကိလေသာတို့၏ ဖြိုစင်ခြင်းတို့၌ အကျင့်အစိအရင်ကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုး၍၊ သာလဝ ၊ အင်ကြင်းတောင်၌၊ ဘာဝ ဘိန္ဒြယော၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြေရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပယ်ပြုပြီးသော၊ ခီဏပုနဗ္ဗော ဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝ ဝန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဇာတိ၊ သံသရာ ဝဋ်ဆွန့်စသော တရားအပေါင်းကို ဂ္ဂါမ်ပြီးပြီးသော၊ သမကော ။ ပြီးစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ပါရာဇိ

ယမည်သောရဟန္တာသည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိဆုမဟုဝါယာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ထေရေနုပါဟုပရိယ မဟေရိသည်၊အာသိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဇုရိယံအာသိတိက္ခူ။နန္တိ၊ဇုရိယံအာသိတိက္ခူ။နံ ဟူသည်ကား၊ဝုရိသုတ္တမေ၊ ယောက်ျားဖြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊လောကနာ ထမ်း၊လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊တိဗ္ဗဇ္ဇေ့ရေ၊ဟု၊ တည်တော်မူသော၊ဗောဓိပင်ယဉ်အခါ၌ ပဒုံပတ္တိဘာဝတော၊အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညထာအ ညနု၊

ဘပါ၊သော၊ပကာရေနု၊အပြား၊အား၊ဖြင့်၊ဘိက္ခူ။နံ။ရဟန်း၊တို့အား၊ဇုရိယံစရိ တံ၊ကျင့်ခြင်း၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဒုံပတ္တိဘာဝတော၊ကျင့်ခြင်း၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အညထာ၊ဘပါ၊ သောအခြင်း၊အရာအား၊ဖြင့်၊ဒါနိ၊ယဉ်အခါ၌ ဒိသတိ၊ထင်၏၊ဇုဒါနိပန်၊ယ ဉ်အခါ၌ကား၊တ၊တော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သည်မှ၊အညထာ၊ ဘပါ၊သောအ ခြင်း၊အရာအား၊ဖြင့်၊ဘိက္ခူ။နံ၊ရဟန်း၊တို့အား၊ဇုရိယံ၊အကျင့်သည်၊ဒိသတိ ထင်၏၊ဧယဒတ္ထော၊ပဒုံပတ္တိဘာဝေ၊တ၊။မဟေါက်ပြန်သော၊အကျင့်ရှိသည် ၏အဖြစ်သည်၊ဇုဟိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဇုဒါ နိ၊ယဉ်အခါ၌၊သတ္တုရိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ခေ့ရေ့၊ထင်ရှား၊ရှိ၏၊ ယေနာ ကာရေနု။အကြင်အခြင်း၊အရာဖြင့်၊ဘိက္ခူ။နံ။ရဟန်း၊တို့၏၊ ဒုဋ္ဌုဿ၊အကျင့် သည်၊အဟောသိ.ဖြစ်ပြီ၊တ၊ထိုအကျင့်ကို၊ တာဝ၊ရှေး၊ဦး၊စွာ၊ဒဿေ၊ထုံ၊ပြ ခြင်း၌၊သိဘာဝါ၊တပရိတ္တာ၊နဉ္စိ အာဒီ၊သိဘာဝါ၊တပရိဘ္ဘာ၊နံ၌၊ဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူ၏၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊မတ္တညုဿ၊မတ္တညုယနဉ်၊မတ္ တညုယံ၊ဟူသည်ကား၊ တံမတ္တညုပယောဇနံ၊ထိုမှသော အကျိုး၌သော၊ ယာဝ ဒေဝ၊အကြင်မျှလောက်သျှင်၊သိဘာဝါ၊တပရိတ္တာ၊နံ၊ချမ်းသာလေကိုတား ဖြစ်တတ်သော၊ယာဝဒေဝ၊အကြင်မျှလောက်သျှင်၊ဟိရိကောပိ၊နပဋိ ဌာ ၊နံ၊ ရှက်ကြောက်အပ်သော၊ကျဉ်းမြောင်း၊ လျှိုဝှက်သော၊ အေ့ရပ်ကို၊ဖုံ၊လွှမ်း ခြင်း၊ကို၊ကတ္တာ၊ ပြု၍၊စိုဝရုံ၊ သက်နိုး၊ကို၊ပရိဘုဇ်သူ၊ သုံး၊ဆောင်ကုန်၏၊ ဂတ်ထံ၊ပရိဘုဇ်သူ၊အာဘယ်သို့သုံး၊ဆောင်ကုန်သနည်း၊ ဣတရိတရော၊ရှေ့ရှေ့သ မျှသော၊ယသ္မိ တသ္မိ ဟုတ်ကြား၊ကြား၊သော၊တိ၊နုဝါ၊ယုတ်သည်လည်း၊ဖြစ် သော၊ပဏီတော ဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ယထာလဒ္ဓေ၊မြေ့ကုင်း သော၊ပဗ္ဗတေ၊ပစ္ဆည်း၌၊ သင်္ဂေါသံ၊ရောင်ရဲခြင်း၌၊ အာပန္နာ၊ရောက်ရှိ၊ ပဏီတ ဉ္စိ၊ပဏီတံ၊ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓရာ၊မြတ်သော၊ သပ္ပိအာဒိနံ၊ ။

ပတ်အာစရိသည်တို့နှင့်သံသင်္ခ၊ရောနှောသော၊ တဒတ္ထာဝေနုတိုင်းပတ်အာစရိသည်တို့နှင့်ရောနှောခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟေတုံ၊ကြမ်းသော အပ္ပဇ္ဈ ၊အပ္ပံဟု သည်ကား။ စတုပဋ္ဌာနလောပမတ္တဖြင့် လေးလုပ်ငါးလုပ်မျှ လောက်သောအနည်းငယ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇ္ဈ ၊ဗဟုံဟု သည်ကား။ယာဝဒတ္ထံ၊အလိုရှိတိုင်းသောအစာကို၊အာဟုဇ္ဈ ်သုတ်၊အာဟုဇ္ဈ ်သုဟု သည်ကား၊ဗဟုံ၊များစွာ၊ဘုဇ္ဈန္တောဝိ၊ သုံး၊ဆောင်သော်လည်း။ယာပနမတ္တမေဝ၊ မျှတရုံမျှကိုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာဟာရံ၊အာဟာရကို၊ဘုဇ္ဈ ်သု၊စားကုန်၏၊ တဟောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဂိဠှါ၊မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝေဒံ၊မက်မောခြင်းသို့၊ အနာပန္နာ၊မရောက်ကုန်သည်ဖြင့်၍၊ နာဓိမုဏ္ဍိတာနုအာဇ္ဇောသိတာ၊ တဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာကွဲ့ဇ္ဇုဇ္ဇုနံ၊ယုတ်ညံ့ဝင်ရိုးထိုးသောလှည်းစာကဲ့သို့၊သာဂဠိကာဝဏာလေ်ပနံ၊ အာမာကိုလိမ်းသောဆီကဲ့သို့၊ပဏိနောမွန်မြတ်သော အစာတို့ကို၊အာဟုဇ္ဈ ်သု၊သုံး၊ဆောင်ကုန်ပြီ။ ဓိဝိတာနံ၊ပရိကွာရေဘောသဇ္ဇေ အထပစ္စယေတိ၊ ဓိဝိတာနံ၊ပရိကွာရေဘောသဇ္ဇေအထပစ္စယေဟု သည်ကား ဓိဝိတာနံ၊အသက်တို့၏၊ပဝတ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်း၌၊ပရိကွာယတ္ထေ၊အစောင့်အရှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘေသဇ္ဇသင်္ခါတေ၊ ဆေးဟုဆိုအပ်သော ပစ္စယေဂိလာနုပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း၌၊ ယထာတေတိ၊ ယထာတေဟု သည်ကား၊ ပုရိမကာ၊ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာသဝေ ဣဿယေ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်း၌၊ ဥဿုကာယုတ္တာ၊လုံ့လပြုကုန်သည်၊ အာသုံယထာ၊ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဘေဒေ ဘောဂေါ ဘိက္ခုဘာဝိ၊ထိုအနာဂ္ဂိပ်စက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဂိလာနုပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်း၌၊ဗဟုဇ်ဇံ အတိဝိယ၊အလွန်အကဲ့ဥဿုက္ကာ၊အားထုတ်ကုန်သည်၊နာ ဟောသုံ၊မဖြစ်ကုန်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အာ၊ဣဿာ၊အနက်တည်း။တပ္ပ ဏ်ယနာတိ၊ တပ္ပဏ်ယနာဟု သည်ကား။ ဝိဝေကပဏ်ယနာ၊ဝိဝေကလျှင် လည်းကျေးဇူးကြီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကပေါ၊ကာ၊ဝိဝေကလျှင်ရှိခြင်းကုန် သည်ဖြစ်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ စတ္ထာဝိဂါထေ၊ဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊စတုပစ္စယ သင်္ခေါသဘာဝနုတိ၊ဝိဂုတိ၌၊လေးပါး၊သောပစ္စည်း၌ရောင့်ရဲခြင်းဘာဝ နာ ၌မြေလျော်ခြင်းကို၊ဒေ၊သင်္ခေနုပြသဖြင့်၊တောသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ဒေ၊ရိ ယဝံသပဋိပဒါ၊အရိယဝံသအကျင့်ကို၊ ဒဿိတာ၊ပြအပ်၏၊နိစ္စာတိ၊နိစ္စာ ဟု သည်ကား၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ပံသုကူလိကာ၊ပံသုကူရတင်ကိုဆောင်

လုနှ်၏၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကား၊ ဝိဏ္ဏာပါတ်ရုတင်ကိုဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တုက္ကံသနပဒေ၀ ဟုနာနိ၊ မိမိကိုယ်ကိုမြှင့်မြှောက်ခြင်း သူတပါးကိုရှုံ့ချခြင်းတို့ကို၊ အကတ္တာမပြုမူ၍၊ နိစဝတ္တိနောနှုတ်၀ါတာဝတ္တိနော၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဝိဋ္ဌာတိ နိဝိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ နိဝိဋ္ဌသဒ္ဓါ၊ သက်ဝင်၍ဘည်းသာသဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏၊ သုဘရာတိ၊ သုဘရာဟူသည်ကား၊ အပ္ပိစ္ဆတာဒီဘာ၀ေန၊ အလိုနည်းခြင်းစသောအဖြစ်ဖြင့်၊ သုပါသာ၊ မွေးဖွားလွယ်ကုန်သော၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိယံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အကျင့်၌၊ သကလေစ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယော၊ ဗြတ်သောအကျင့်၌ မုဒုနှုန်းညံ့ကုန်သော၊ သုပရိကမ္မကတာ သုဝဏ္ဏံ၀ိယ၊ ကောင်းစွာအပြေးအပြစ်ပြုအပ်သောရွှေကဲ့သို့၊ ဝိနိယောဂကမ္မမာ၊ ဆင်ဝတ်ခြင်းဌာနံသည်၀ါ၊ တနည်းကား၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ အာဘာကုဋိကာ၊ မျက်မှောင်ကုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမုခါ၊ ပေါ်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဝုဋ္ဌိတမုခေန၊ ပွင့်သော မျက်နှာဖြင့်၊ ပဒိသန္ဓာရဝတ္တိနော၊ စေ့စပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ သုဘိတ္တံ၀ိယ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကဲ့သို့၊ သုခါ၀ဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထမာနသာတိ၊ အတ္ထမာနသာဟူသည်ကား၊ အကထိနစိတ္တာ၊ မကြွမ်းတန်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ တေန၊ ထိုအထင်မာနသာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သုဇ္ဇစဘာ၀ံ၊ ဆိုလွယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဗျာသေကာတိ၊ အဗျာသေကာဟူသည်ကား၊ သတိ၀ိပ္ပ၀ါသာဘာ၀တော၊ သတိနှင့်မကင်းသောအဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသဗျာသေကရဟိတာ၊ ကိလေသာတို့နှင့်ရောနှော်ခြင်းကင်းကုန်ထသော၊ အနှုရေနှုရာ၊ အကြားအကြား၌၊ တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိမာနာဒိဟိ၊ တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိမာနအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အ၀ေါကိဏ္ဏာ၊ မပြွမ်းကုန်ထသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အမုခရာတိ၊ အမုခရာဟူသည်ကား၊ မုခရာ၊ နှုတ်ကြွမ်းသည်၊ နမဟုတ်၊ ရေခေနှုတ်ဖြင့်၊ နခရာ၊ မကြွမ်း၊ ၀ါ၊ တနည်းကား၊ ဝစီပါဂန္ဓိယရဟိတာ၊ နှုတ်ကြွမ်းခြင်.ရှကင်းသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထပိန္ဓာ ၀ သေ၊ နုဂါတိ၊ အတ္ထပိန္ဓာ ၀ သာ နုဂါ ဟူသည်ကား၊ ဟိတပိန္ဓာ၊ အကျိုးစီးပွားဟင်ကြံတတ်ကုန်ထသော၊ ၀ သိကာ၊ အလိုသို့လိုက်ကုန်သော၊ အတ္ထနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း ပရေသဉ္စ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဟိတပိန္ဓမေ ၀ ၊ အကျိုးစီးပွားကို ကြံခြင်းသို့ သာလျှင်၊ အနုပရိ ၀တ္တနကာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ထသော၊ တ

တောတို၊ တတောဟူသည်ကား၊ တသ္မာနိစဝုတ္တာဒိဟောတု၊ထိုသို့နှိုင်းချ သောဖြစ်ခြင်းအစရှိသောအားကြောင်းကြောင့်၊ ပါသာဒိကန္တိ၊ပါသာဒံကံ ဟူသည်ကား၊ ပသာဒဇနကံ၊ ကြည်ညိုခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ် သော၊ပဋိ ပတ္တိ'၊အကျင့်ကို၊ ပသဿန္တာနဉ္စ၊ ငြိုးကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း၊သု ဏန္တာနဉ္စ၊ကြားကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပသာဒဝတံ၊ကြည်ညို ခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ဂတန္တိ။ ဂတံဟူသည်ကား၊အတိက္ကန္တံပဋိက္က န္တံပရိဝတ္တနာဒိဂမနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းလှည့်လည် ခြင်းစသောသွားခြင်းတည်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဂတန္တိ။ဂတံဟူသည်ကား ကာယဝေါစာပဝတ္တိ၊ ကိုယ်နှုတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဘုတ္တန္တိ၊ဘုတ္တံဟူသည် ကား၊စတုပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊နိ သေဓိတန္တိ၊နိသေဓိတံဟူသည်ကား၊ဂေါစရနိသေဝနံ၊ဆွမ်းခံသောအား ဖြင့်မှီဝဲခြင်းသည်၊ သိနိဒ္ဓါတေလ ဓာရာဝါတိ၊ သိနိဒ္ဓါတေလ ဓာရာဝဟူ သည်ကား၊အာဝတ္တိတာယ၊ လည်စေသော၊ ကုသလဇနကပဋိပတ္တိယာ။ကု သိုလ်ဇနကက်ရောက်ခြင်းကြောင့်၊သဝန္တိ တေလဓာရာ၊ယိုစီးသောဆီအ ယဉ်သည်၊အာဝိဇ္ဇန္တာ၊ မပြတ်သည်ဖြစ်၍၊သိနိဒ္ဓ'မဌာ၊ဖြေဖြစ်သည်၊ဒဿ နီ'သာ၊ရှုချင်ဘွယ်ကောင်းသည်၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင် တတ်သည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေါ၊ဤအတူ၊အာကပ္ပသမ္ပန္နာနံ၊ အလွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊တောသိ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ဣရိယပထော၊ ဣရိယာပုထ်သည်၊အာဇ္ဆိန္နော၊မပြတ်သည်၊သဏ္ဌာ၊သိမ်မွေ့သည်၊မဒ္ဒေ ဖြေဖြစ်သည်၊ဒဿနီယော၊ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညို ဘွယ်ကိုဆောင်သည်၊အဟောသိဖြစ်၏၊ မဟာဗျာယိတိ၊မဟာဗျာယိဟူ သည်ကား၊မဟာနေ့ဟိ၊ပြတ်ကုန်သော၊ ဗျာနေဟိ၊ဗျာနတို့ဖြင့်၊ဗျာယနဝိ ဿာ၊ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ဝါ၊တနည်းကား၊မဟန္တေ၊ပြတ်သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန် ကို၊ဗျာယတိ၊ဝင်စားတတ်၏၊ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မဟာဗျာယိ၊မဟာ ဗျာယိမည်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မဟာဝိတာ၊ မျှားစွာ သောအကျိုးစီးပွားရှိသည်၊ မဟာနေ့ဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ ဝိတေတာ၊ အစီးအပွါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ထေရာဂါ၊ ထေရာဟူသည်ကား၊ယထာ ဝုတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကား၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ပဒ္ဓိပတ္တိပ ရေယနာ၊ ပဒ္ဓိပတ်သျှင်လည်လျှောင်းရာရှိကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့ သည်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြကုန်ပြီ၊ဣတိ

အယံ၊ ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း။ ပရိဿာဒါနိတာဒီသာတိ၊ပရိ
ဿာဒါနိတာဒီသာဟူသည်ကား၊ ဇုဒါနိုပန္ဓိမေကာလေ၊ ဤနောက်ဆုံးဖြစ်
သောကာလ၌၊တာဒီသာတထာရူပါ၊ ထိုမထေရ်တို့နှင့်တူသောသဘောရှိ
ကုန်သော၊ထေရာ၊မထေရ်တို့သည်၊ ပရိဿာအပ္ပါ၊အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်
ကုန်၏။ ဘတိပယာဝေ၊နှစ်ပါးသုံးပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်၏၊ဇုတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္ထုး
ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကုသလာနဗ္ဗဝမ္မာနန္တိ၊ကုသလာနဗ္ဗဝမ္မာနံ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဝဋ္ဋသဏ၊ဝဋ်ကင်းခြင်း၏၊ ဥပနိဿယဘူတာနံ၊အားကြီး
သောအကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ် ကုန်သော၊ဝိမောက္ခသ ဗ္ဗာရာနံ၊ ဝဋ်ဗ္ဘတ္ထက်
ဖြောက်ခြင်း၏အာဆောက်အဦဖြစ်ကုန်သော၊အနဝဇ္ဇဝမ္မာနံ၊အပြစ်မရှိကုန်
သောတရားတို့၏၊ဝဏ္ဏာယတနာတိ၊ဝဏ္ဏာယတနဟူသည်ကား၊တထာရူပါယာ
ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏာယတန၊ဝဏ္ဏာ၏လည်း၊ပရိက္ခယာတိ၊ပရိက္ခယာ
ဟူသည်ကား၊အာဘာဝတော၊မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊အနုပ္ပတ္တိတော၊မဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်။ကာမဗ္ဗ၊ အကယ်၍လည်း၊ ဩ၊ဤအာရုဒ္ဓ၊ ဝဏ္ဏာဝိ၊ဝဏ္ဏာသည်
လည်း။သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အနဝဇ္ဇဝမ္မာဝိ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့သည်
လည်း။သိပန်း ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ပန်း ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ဗဟုကာ၊ဗဟု
ဝဒသာနတ္ထံ၊ကျေးဇူးများသည်၏ အပြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ အာသဝ၊ထိုဝဏ္ဏ
အာသဝ၊ဝဏ္ဏာဏာသ မ္ဘ ဝရာတိ၊ဝဏ္ဏာဏာသ မ္ဘ ဝရာဟူ၍ ဝတ္ထုယာသ၊ဆို
အပ်သကဲ့သို့၊ဂဟာဏံ၊ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗာကာ၊ရုဝရူပေ
တန္တိ။သဗ္ဗာကာ၊ရုဝရူပေတံဟူသည်ကား၊ အာဒိကလ္ယာဏတာဒီဟိ၊ဒေ
၏ကောင်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊အာကာ၊ဝ
ရေဟိ၊အခြင်းအရာအမြဲတို့နှင့်၊ပကာ၊ရိသေသေဟိ၊အပြားအထူးတို့
နှင့်။ဥပေတံ၊ယုတ္တံ၊ယှဉ်သော၊ ဘဂဝတော၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်
စုံတော်မူသော၊ဇိနသ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊
လုဒ္ဓတိ၊ဝိနသာတိ၊ ဗျက်ဆီးပယ်တတ်၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဟော
အနုက်တည်း။ ပါပကာနဗ္ဗဝမ္မာနံ ကိလေသာ နဗ္ဗယောဇဝတ္ထုတိ၊ ပါပကာ
နဗ္ဗဝမ္မာနံ ကိလေသာနဗ္ဗယောဇဝတ္ထု ဟူသည်ကား၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊
ကာယဒုစ္စရိုက် အစရှိကုန်သော၊ ပါပဝမ္မာနဗ္ဗပုတ်မာသော တရားတို့၏
လည်းကောင်း၊ လောဘာဒိနံ၊ လောဘအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာနဗ္ဗ
ကိလေသာတို့၏ လည်းကောင်း၊ ယောဇဝတ္ထုယောကာလော၊ အကြောင်းဖြစ်
သောကာလသည်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သောအယံကာလော၊ ထိုကာလသည်း
ဝတ္ဗတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ဝစနသောသော၊ စကား၊ကြွင်းကို၊ဂတိတော၊

ယူအပ်၏၊ဥပဓိတာဝိဝေကာယ,ယေစသဒ္ဓမ္မသေသကာတိ၊ဥပဓိတာဝိဝေ
ကာယယေစသဒ္ဓမ္မသေသကာဟူသည်ကား၊ ယေပန၊ အကြင်ရဟန်းတို့
သည်ကား၊ဝေဠုပေ၊ဤသို့သောဝါရိသော၊ကေ၊လေ၊ကာလဒ္ဒ၊ကာယစိတ္တ
ဥပဓိဝိဝေကတ္တာယ၊ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကဥပဓိဝိဝေကအကျိုးငှါ၊ဥ
ပဓိတာအာရုဠ္ဠဝိရိယာ၊အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်၏၊ တေ၊ထိုမ
ထေရ်တို့သည်လည်း၊ သေသပဒုပတ္တိသဒ္ဓမ္မကာ၊ ကြွင်းသောအကျင့်ဟု
ဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတရားရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဟိ။
ခဲ့ပြီးခဲ့၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣဏ္ဍေ၊ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊
အဓိပ္ပါယ်ဘည်း၊သုဝိသုဒ္ဓသီလာ၊အလွန်စင်ကြယ်သောသီလရှိကုန်သော
သီလာစာရ၊အကျင့်သီလရှိကုန်သည်၊သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊
ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ကေ၊ဧ၊ အချို့ကုန်သော၊တိဏ္ဍ။ ရဟန်းတို့သည်၊ဣဒ
ယာပထသန္ဓိပုံ၊ဣဒရိယာပုထ်ကိုတည်စေခြင်းသည်၊ သမထဝိပဿနာ
ဘာဝနာဝိဓာနံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ အစီအရင်သည်၊ မဟာပလိ
ဗောဓပဏ္ဍေ၊ကြီးသောပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ခုဒ္ဒကပလိဗောဓ
ပဏ္ဍေ၊ငယ်သောပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ဣတိ၊ဝေဗာဒိဝုဇ္ဇကိစ္စံ၊
ဤသို့အစရှိသောဝုဇ္ဇကိစ္စကို၊သမ္ပာဒေတွာ၊ဖြည့်စုံစေ၍၊ဘာဝေနံ၊ဘာဝနာ
ကို၊အနုယုဇ္ဇန္တိ၊အားထုတ်ကုန်၏၊တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊သေသပဒုပတ္တိ
သဒ္ဓမ္မကထာ၊ကြွင်းသော အကျင့်သူတော်ကောင်းစကား၊တို့ကို၊မတ္ထကံ၊
အပြီးအဆုံးသို့၊ပါပေတုံ၊ရောက်စေခြင်းငှါ။နသက္ကောန္တိ၊မတတ်နိုင်ကုန်။
ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါ ယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊တေကိလေသာ
ပဝုဋ္ဌာ၊တေကိလေသာပဝုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ယော၊ အကြင်ရဟန်း
တို့သည်၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သြဝရသပုဗ္ဗေဟိ၊ ဣရိယာပထ
နှစ်သား၊တော်စစ်အဖြစ်တို့မှလည်း၊ကောင်း၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ပရိက္ခယံပရိ
ယာဒါနံ၊ကုန်ခြင်းသို့။ ဂမိတာ၊ရောက်ကုန်၏၊တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဇာတရဟိ။ ယခုအခါ၌၊ လဒ္ဓေ၊ကာသာ၊ ရဒေသ်သော အခွင့်ရှိကုန်သော၊
ကိ၊လေသာ၊ကိလေသာတို့သည်၊ဘိက္ခု၊သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ဝန္ဒိ၊ကြီးပွါးခြင်း
သို့၊ဝိရုဠ္ဠိ၊ စီးပင်ခြင်းသို့၊ဝေပုလ္လိ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တာ၊ရောက်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာဝိသန္တိ ဗဟုဇနန္တိ၊အာဝိသန္တိ ဗဟုဇနံဟူသည်ကား
ကလ္ယာဏဝိတ္တရဟိတံ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့မှကင်းသော၊အ
ယောနိသော မနသိကာရေ ဗဟုလံ၊ မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းများ
သော၊အန္ဓဗာလဇနံ၊ ရိုက်သောပုထုဇဉ်ကို၊ အာဘိဘဝိတ္တာ၊လွှမ်းမိုးနိုင်

စက်၍၊အာဝသံ၊ အသိုမဟုတ်သည်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊အာဝိ သန္တိ၊ဝင်ကုန်၏၊သန္တာနံ၊သန္တာနဿ။ အနုပရိသန္တိ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင် ကုန်၏၊ဧဝံဘူတာ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဗာလေယိ၊မိုက်သောသူ တို့နှင့်၊ ဥမ္မုဇ္ဇေယိ၊ ရှုံးသောသူတို့နှင့်။သဒ္ဓိ'၊ တကွ၊ တေရဏ္ဍသာ၊ ထို ရဏ္ဍာသည်တို့သည်၊ကိန္နု နာမ ဥသေ၊ကစားမြူးတူးကုန်ယောင်တကား၊ယထာ နာမ ဥပမာမည်သဲ့သည်၊ကေဠာသိသာ၊ကစားမြူးတူးခြင်းအလေ့ရှိကုန်သော ရဏ္ဍာသာ၊ ရဏ္ဍာသည်တို့သည်၊ ဘိသက္ကရေဟိတေ၊ ဆေးဆရာမှကင်းသော၊ ဥမ္မုဇ္ဇေ၊ရှုံးသောသူ၌၊အာဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍၊တေ၊ ထိုရှုံးသောသူတို့ကို၊အာန ယဗျသန်၊အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပါဒေန္တာ၊ ရောက်စေကုန်လျက်၊ ဘေဟိ၊ ထိုရှုံးသောသူတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ'၊တကွ၊ ကိန္နု နယထာ၊ကစားကုန်သ ကဲ့သို့၊ဧဝံ။ဤအာဝုဏ်၊တောကိုလေသာ၊ထိုကိုလေသာတို့သည်၊သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓ ဘိသက္ကရေဟိတေ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ဆေးဆရာမှကင်းကုန် သော၊အနန္တဗာလေ၊ပုထုဇဉ်ရိုက်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့ကို၊အာဝိ သိတ္ဝာ၊ဝင်၍၊တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိတောဒံ၊မျက်မှောက် ဌာဖြစ်သော အကျိုးအစရှိသော။ အနတ္ထံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တာ၊ဖြစ်စေ ကုန်လျက်၊တေဟိ၊ ထိုကိုးထသောတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ'၊တကွ၊ ကိန္နု မဥ္ဇေ၊ရှုံး တူးကုန်ယောင်တကား၊ကိန္နု ဘာရိယ၊မြူးတူးကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ် ကုန်၏၊ဒုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊တေနတေနာတိ၊ တေနတေနဟူသည်ကား၊ တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သော၊ ကိဗ္ဗိဘာဝေန၊ တစုံတခုသောဘဝ်ဟုဆိုအပ်သောအရေပျက်နှာအတွက်ဖြင့်၊ဝိဝေါဝိတာတိ ဝိဝေါဝိတာဟူသည်ကား၊ဝိရူပါ၊ဟောက်ပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝေါဝိတာ၊ပြေး သွားရကုန်၏၊အာသာရုပ္ပဝေသနံ၊ မထျောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တာ၊ကျင့်ကုန်၏၊ကိလေသဝတ္ထူ။သူတို၊ကိလေသဝတ္ထု။သုဟူသည် ကား၊ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦး၌ဝ၊ ဥပ္ပန္နကိလေသာ၊ ဖြစ်သောကိလေသာတို့သည်၊ ပဋ္ဌာ၊နောက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကကိလေသာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ကိလေသာ တို့၏၊ကာရဏာဘာဝေတာ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသာဝ၊ ကိုးလေသာတို့သည်သာလျှင်၊ကိလေသဝတ္ထု။နိ၊ ကိုးလေသာ၏အကြောင်း တို့သည်၊တေသုကိလေသဝတ္ထု။သု၊ထိုကိုလေသာ၏အကြောင်းတို့သည် သမ္ဘဝိတေသု၊ပေါင်းမိကုန်သည်ရှိသော်၊ သသင်္ခါမေဝ၊လောသိတေတိ၊ သသင်္ခါမေဝ၊လောသိတေဟူသည်ကား၊ဟိရညသုဝဏ္ဏမဏိရတ္တာဒိကံ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားပလဲစသော၊ခန်း၊ဥစ္စာကို၊ ဝိပ္ပကိရိတ္ဝာ၊ကြဲ၍၊ယံယံဟိရည

သုဝဏ္ဏာဒိ၊အကြင်အကြင်ငွေရွှေအစရှိသည်သည်၊ယသယသ၊အကြင်
အကြင်သူ၏၊ ဟတ္ထဂတံ၊လက်သို့ရောက်၏၊ တံတံ၊ထိုငွေရွှေအစရှိသည်
သည်၊ တသတဿသ၊ ထိုထိုသူအား၊သာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ကာမလောသနာ၊ကာမဂုဏ်ခွဲကြွေးကြော်ခြင်း
သည်၊သင်္ဂါ မဟလောသနာနာမ၊ သင်္ဂါ မဟလောသနာမည်၏၊ တတ္ထ ဝစနေ။
ထိုစကားခွဲ၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ကိလေ
သဝတ္ထု၊သု၊ကိုးလသာ၏ အကြောင်းတို့တွင်၊ ယောယောကိလေသော၊
အကြင်အကြင်ကိလေသာသည်၊ယံသတ္တံ့၊အကြင်သတ္တဝါကို၊ဂဏ္ဍာတိ
အာဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၏၊ သောသောကိလေသာ၊ ထိုထိုကိလေ
သာသည်၊တသတဿ၊ထိုထိုသူအား၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ကိလေသသေနာပတိနာ၊ ကိလေသာ၏စစ်သူကြီးဖြစ်သော၊ မာရေ
နမာရ်သည်။သင်္ဂါ မေ၊စစ်ဖြေပြင်ခဲ့၊ ဩသိတေ၊ဝိယ၊ကြွေးကြော်သကဲ့
သို့၊တောဟိတောဟိ ကိလေသေဟိ၊ ထိုထိုကိလေသာတို့သည်၊ အာဘိဘူ
တာ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တောဗာလဝုတ္ထုနာ။ ထုရိက်သောပုထုဇဉ်
တို့သည်၊ တေနတေန အာရေ့ဗ္ဗထာဘာဝေန၊ ထိုထိုအာရုံ၏အတို့ဖြင့်၊ဝိဓာ
ဝိတာ၊ဝေါသိတာ။ပြေးရကုန်၏၊ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်
(၅)တည်း၊တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝိဓာဝိတာ၊ပြေးရကုန်
သည်ရှိသော်၊ကိ၊အဘယိသို့။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့မေး
ပြား၏။ ပရိစ္ဆိတ္တာသဒ္ဒမ္မံ အညမညေဟိ ဘဏ္ဍရေတိ၊ ပရိစ္ဆိတ္တာသဒ္ဒမ္မံ
အညမညေဟိဘဏ္ဍရေဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ထသ၊ထိုပါဠိတော်
၏၊အတ္ထော၊အနုက်ကား၊ပန္ဒိုပတ္တိသဒ္ဒမ်ား၊ ပန္ဒိုပတ်ဟူဆိုအပ်သောသူတော်
ကောင်းတရား၊ကို၊ဆေးရွတ်ကွေ့ကောက်ကုန်ကုန်ကုန

ဝေမာဒိနီ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိုဗိန္ဓာဂါဟေ၊ မှားသောယူခြင်းတို့သို့၊ အနှေးနှောအခုဂန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဇွဲဒံ၊ ဤသတ္တဇဝစသောတရားသည်၊သေယျော၊ ပြတ်၏၊ ဇာဒမေဝ၊ ဤသတ္တဇဝစသောတရားသည်သာလျှင်၊သေခံ့ပြတ်၏။ အညံ၊တပါးသောအယူသည်၊ဗိန္ဓာ၊မှားသောအယူတည်း။ ဣတိ.ဤသို့၊မည်နည်း၊အောက်မေ့ကုန်၏၊နိုဋ္ဌတာဝတ်၊နိုဋ္ဌတာဟူသည်ကား။ ဂေဟတော၊အိမ်မှ၊နိက္ခန္တာ၊ထွက်ကုန်၏။ ကဒ္ဒနွှဲတိက္ခာဟေတုဝိတိ၊ ကဒ္ဒနွှဲတိက္ခာဟေတုဝိ ဟူသည်ကား၊ကဒ္ဒနွှဲမတ္တာတိက္ခာနိဗိတ္တာ၏၊ တယောက်မမျှသော ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊တံ၊တို့တယောက်မမျှသောဆွမ်းကို၊ဒေဒန္တာသပေးလှူသော၊ဂဟဋ္ဌသည်၊ လူနှင့်၊ အနုနုလောဓိကသံသဋ္ဌဝေသနုမလျော်သောပေါင်းတာဝ်ခြင်း၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊အာကိစ္စာနိပဇ္ဇဓိတေန၊ ဧဟန်းသည်၊အကတ္တာဇ္ဇာနုမပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊အမှုတို့ဟူ၍၊နိသေဝရေ၊မမှီဝဲခြင်းတို့ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ ဥဒရာဝဒေဟာကံဘုတ္တာတိ၊ဥဒရာဝဒေဟာကံဘုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဥိနုဒရေ၊မိတာဟာရောတိ ဝုတ္တာဝစနုံ၊ဥိနုဒရေ၊မိတာဟာရောဟူ၍ ဟောအပ်သောစကားကို၊ အစိန္တေတ္တာ၊ကြံမူ၍၊ဥဒရပူရုံ၊ဝမ်းပြည့်အောင်၊ဘုဥ္ဇိတ္တာ။စား၍၊သယန္တိ၊တ္ထာနသေယျကာတိ သယန္တိ၊တ္ထာနသေယျကာဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏေနုပဇသေန၊ လက်ျာနှုန်ကောင်းဖြင့်၊ပါ၊ဒေ၊ခြေ၌၊ပါဒံ၊ခြေကို၊ အစ္စာဒါယ၊လွန်၍၊သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊သိဟသေယျံ၊ခြေသွယ်မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းသို့၊ ဩတ္တရတိ၊သက်၏။ဆုတ်၊ဤသို့၊ဝုတ္တဝိဓာနုံ၊ ဆိုအပ်သောစည်းကမ်း၊အာသဏ္ဍတ္ထာ၊မအောက်မေ့မူ၍၊ ဥတ္တာနသေယျကာ၊ပက်လက်အိပ်ခြင်းတို့ကို၊သယန္တိ၊အိပ်ကုန်၏၊ယာဝကထာသဏ္ဌာ၊ဂရတိတာတိ၊ ယကထာသဏ္ဌာ၊ဂရတိ ဟာဟူသည်ကား၊ ရာဇကထာဒိဟိ၊ရာဇကထာ အစရှိသည် တို့ဖြင့်၊တိရစ္ဆာနကထံ၊မဂဓိလ်ဖမ်းဖြစ်သောစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ပြော၏။ သဗ္ဗကာ၊ရုကသိပ္ပါနိတိ၊ သဗ္ဗကာ၊ရုကသိပ္ပါနိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေဿာဒီဟိ၊ ကုန်သည်အစရှိကုန်သော၊ ကာ၊ရုကေဟိ၊ အမှုလုပ်သောသူတို့သည်၊ ကတ္တုဇ္ဇာနုံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဆတ္တတာ၊လ၊ဝဏ္ဏကရဏာဒိနုံ၊ ထိုးထန်းရွက်ဝန်းပြုခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိသိပ္ပါနိ၊ဆင်ဆေးအတတ်ခြင်းဆေးအတတ်တို့ကဲ့၊စိတ္တိကတ္တာနုတိ၊ စိတ္တိကတ္တာနုဟူသည်ကား၊သက္ကစ္စံသာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊

အဂ္ဂပသန္တာအာရုတ္တိန္တိ၊ အဂ္ဂပသန္တာအာရုတ္တံဟူသည်ကား။ ကိလေသဂ္ဂ
ပသမာဘာဝတော။ ကိလေသာမငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဏ္ဍုပဟန
မတ္တမ္ပိ၊ အရောဂျာကိခါမျှလည်း၊ သမာဓာနာဘာဝတော၊ တည်ကြည်ခြင်း
မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အာရုတ်၊ အတွင်းသန္တာန်၌။ အဂ္ဂ
သန္တာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ အဂ္ဂပသန္တစိတ္တာ၊ မငြိမ်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ သာမညတ္ထောတိ၊ သာ
မညတ္ထောဟူသည်ကား။ သမဏာဝ၊ မြတ်ဘုရားတို့ရှေ့ဟန်းတရားသည်၊ ဒ္ဒာ ဣတိ
အာ ဣတိ၊ ဟူသည်ကား။ တောသ်၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အာဇီဝကိန္တု ပသုတ
တာယ၊ အသက်မွေးခြင်းကိစ္စ၌ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဒေ
ဒ္ဓိ၊ တစိတ်မျှ ကိုလည်း၊ ဒေဝဒတ္တသနတော၊ မထိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသုံယေဝ၊ အသီး
သီးလျှင်၊ နိသိဒတိ၊ နေ၏၊ အနုလ္လိယတိ၊ မကပ်ငြို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တိကန္တိ၊ မတ္တိကံ ဟူသည်ကား။ ပါကတိကံ ဝါ၊
ပြကတော့သောအဆင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပဋ္ဌဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ငါးပါးသော
အဆင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏၊ ဝိနိယောဂက္ခမံ၊ မသုံး
ဆောင်ခြင်းငါခံ့သော၊ မတ္တိကံ၊ မြေသဝိတ်ကို၊ တောလဒဏ္ဍေန၊ တောလရုဏ်
ဟူသည်ကား၊ ပါကတိကံ ဝါ၊ ပြကတော့လည်း ဖြစ်သော၊ အာဘိသမ်တံ ဝါ၊ ပြု
ပြင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တောလဒ္ဓ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း။ ရုဏ္ဏဒ္ဓ၊ က
သယ်မှုန့်ကိုရင်း၊ ဥဒကာသနတောဇနန္တိ၊ ဥဒကာသနတောဇနံဟူသည်
ကား၊ ဥဒကဒ္ဓ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ အာသနဒ္ဓ၊ နေရာကိုလည်းကောင်း။
ဘောဇနဒ္ဓ၊ ဘောဇဉ် ကိုလည်းကောင်း။ အာကာသန္တာ ဗဟုတ္တာရေန္တိ၊ အာ
ကာသန္တာဗဟုတ္တာရံဟူသည်ကား။ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ သော။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
ဥတ္တရုတ္တရံ၊ အလွန်အလွန်၊ အာကာသန္တာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ အမှေ
ဟိ၊ ငါတို့သည်၊ မတ္တိကာဒိသု၊ မြေသဝိတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိန္နေသု၊ လှူ
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒဠ္ဌဘတ္တိကာ၊ မြဲမြံစွာဆည်း
ကပ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဥတ္တရုတ္တရံ၊ အလွန်အလွန်၊ စ
တုပစ္စယဇာတံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးအပေါင်းကို၊ ဒဿာသန္တိ၊ လှူကုန်လတ္တံ့၊
ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာမေန္တိ၊
ကပ်ပေကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဇေတေန၊
ဤတံပူဖြင့်၊ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို၊ ဝုဏာန္တိ သောဝေန္တိ၊ သုင်သင်ကုန်၏။ ဣတိ
ထိုကြောင့်၊ ဒန္တပေါဏာ၊ ဒန္တပေါဏာမည်၏။ ဒန္တ ကဋ္ဌံ၊ တံပူကို၊ ကဝိဋ္ဌန္တိ၊
ကဝိဋ္ဌံဟူသည်ကား။ ကဝိဋ္ဌဖလံ၊ သီးသီးကို၊ ဝုဋ္ဌန္တိ၊ ဝုဋ္ဌံဟူသည်ကား။

သုမနစမ္ဘကာဒိဝုတ္ထံ၊ မုလေးပွင့်စကားပွင့် စသောပန်းကို၊ ခါဒနိယာနိတိ၊ ခါဒနိယာနိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာရသဝိဓေဓိ၊ တဆဲ့ရစ်ပါးအပြားရှိသည် လည်းဖြစ်ကုန်သား၊ခဲ့ကဝိသေသေ၊ခဲဘွယ်အထူးတို့ကို၊ဝိဏ္ဏပါတေစ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဝိဏ္ဏပါတေစသမ္ဘဝန္တေ ဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏာဒိသမ္ပယုတ္တေ၊အာ ဆင်းအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဩဒနဝိသေသေ၊ ဆွမ်းအထူး၌၊အမ္ဘ အာမလကာနိစာတိ၊ကြွေ၊အမ္ဘအာမလကာနိစဟူသော၏ပါ၌၌၊ စသဒ္ဒေ နု၊စသဒ္ဒ ဖြင့်၊မာဂုလုဂိတာလနာဒ္ဒေကရာဒိဗလာနိ၊ ရှောက်ထန်းအုန်းအ စရှိသောအသီး၊တို့ကို၊အာဝုတ္တာနိ၊မဆိုအပ်ကုန်သည်တို့ကို၊သံဝဏ္ဏာတိ၊ သိပ်းကြိုး၏၊ သမ္ဘဏ္ဍ၊အလုံးရုံတို့၌၊ ဗဟုတ္တရုံ၊ များသောပစ္စည်းကို၊အာ ကခ်ိန္တား၊လိုချင်တောင်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂိဟိနံ၊လူတို့အား၊ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဘောသဒ္ဒေသုယထာဝေဒ္ဓာတိ၊ ဘောသဒ္ဒေသုယထာဝေဒ္ဓာ ဟူသည်ကား၊ ဂိဟိနံ၊လူတို့အား၊ ဘောသဒ္ဒပယောဂေသု၊ဆေးနှင့်ယှဉ်သည်တို့၌၊ ဝေဒ္ဓား ဆေးသမားတို့သည်၊ပဋိပဒ္ဓန္တိ ယထာ၊ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်၊ပဋိပဒ္ဓန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ကိစ္စာကိစ္စေယထာဂိဟိတိ၊ကိစ္စာကိစ္စေယ ထာဂိဟိဟူသည်ကား၊ဂဟဋ္ဌာနံ၊လူတို့၏၊ခုဒ္ဒကေ၊ဝ၊ ယ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊မဟာဇ္ဈေ၊ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ကိစ္စေ၊ကိစ္စကို၊ကတ္တုဒ္ဒေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂိဟိဝိယ၊လူတို့ကဲ့သို့၊ ပဋိပဒ္ဓန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏၊ဂဏိ ကာဝိဘူသာယန္တိ၊ဂဏိကာဝိဘူသာယံဟူသည်ကား၊အုတ္တရနော၊ပိမ ၏၊သရိရသား၊ကိုယ်အား၊ဝိဘူသနေ၊တန်းဆာဆင်ခြင်း၌၊ရူပူပဓိဝိနိယော ဝိယ၊အဆင်းကိုမှီ၍ အသက်မွေးသောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဣဿရေ၊ဣတ္တိယာယ ယာတိ၊ ဣဿရေ၊ဣတ္တိယာယယထာ ဟူသည်ကား၊ ဣဿရေ၊ဣဿရိယပ ဝတ္တနေ၊အစိုးရခြင်း၌ဖြစ်သော၊ဣတ္တိယာယထာ၊မင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဇဝံ၊ဤအ တူ၊ကုလဝတိ၊အမျိုးမှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအ ယံ၊ဤသည်ကား၊အာဏတ္တာ၊ အာနုက်တည်း၊ နေကတိကာတိ၊နေကတိကာ ဟူသည်ကား၊ကတိယံ၊စည်းလဲခြင်း၌၊ နိယုတ္တာ၊ယှဉ်ကုန်သော၊အမတ္တာ ယေဝ၊ ပတ္တမြား၊မဟုတ်ဘဲလျက်သာလျှင်၊မတ္တာ၊ ပတ္တမြား၊ကို၊အာသုဝဏ္ဏံ ယေဝ၊ ရွှေမဟုတ်ဘဲသာလျှင်၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ပဋိဂ္ဂပသာဝိ ယောဂနိရုတ္တာ၊အကုပြု၍လှည့်စားခြင်း၌ရှေ့လျှောက်ကုန်သော၊ဝဏ္ဏနိကာတိ ဝဏ္ဏနိကာဟူသည်ကား၊ ကုဋုမ္ဗာဏာဒိဟိ၊ ချိန်စည်းလဲထင်းစည်းလဲအစရှိ

သည်ဖြင့်၊ဝိပုလမဂ္ဂကာ၊သူတပါးတို့အားရောင်းဝယ်ခြင်းကဲ့ပြိုတတ်သော ကူဒူသက္ခိတိ၊ကူဒူသက္ခိဟူသည်ကား၊ အယာထာဝသက္ခိနော၊မဟုတ်မမှန်းသောသက်သေရှိကုန်သော၊ အပါဒုကာတိ၊ အပါဒုကာဟူသည်ကား၊ ဒဝါမကာအာသံယတဝုတ္တိ၊ မစောင့်စည်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်းသောသူတို့သည်၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော၊အနုက်တည်း၊ ဗဟူဟိဇရိကပ္ပေဟိတိ၊ ဗဟူဟိပရိကပ္ပေဟိဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေဟိ၊အကြင်အကြင်ဆိုးဝေါ်ကုန်ပြီးသော၊အညေဟိ၊တပါးကုန်သော၊မိန္ဆာဇီဝပ္ပကာရေဟိ၊မိန္ဆာဇီဝအပြားတို့ဖြင့်၊ လေသကပ္ပေဟိ၊ လေ်သကပ္ပေဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယလေသော၊ အပ်သောအဖြက်၌၊ ကပ္ပိယပတိရူပေ၊ အပ်သောသင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်၌၊ ပရိယာယေဟိ၊ ပရိယာယေဟူသည်ကား၊ပစ္စယေသု၊ပစ္စည်းတို့၌၊ ဇရိယာယ သေ၊ ပရိယာပတ်စကားနှင့်၊ ယောဂေါ်ဟုဉ်ခြင်း၌၊ ပရိကပ္ပေဟိ၊ ပရိကပ္ပေဟူသည်ကား၊ ဝဆိုအာဒိဝိကပ္ပနေ၊ပွါးစီးခြင်းစသောအကြောင်း၌၊ သဗ္ဗဏ္ဍဝိသယေ၊အလုံးရံသောအားချင်ဘုရားသခင်ဗိဝိဘတ်တည်း။ အနုဝါဝိတာတိ၊အနုဝါဝိတာဟူသည်ကား၊ မဟိန္ဆတာဒီဟိ၊ အလိုကြီးခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ပါပဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာသောတရားတို့ဖြင့်၊ အနုဝါဝိတာ ဝေါသိတာ၊ပြေးဝင်ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဇိဝိကဏ္ဍေ၊ဇိဝိကပ္ပယောဇနာ၊အသက်မွေးခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊အာဇီဝဟေတုကာ ဥပါယေနာတိ၊ အာဇီဝဟေတုကာ ဥပါယေနဟူသည်ကား၊ ပရိကထာဒိနာ၊ ပရိယာပတ်စကားစသော၊ ဥပါယေန၊အကြောင်းရှိသော၊ ပစ္စယုပ္ပါဒနယေန၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေသောနည်းဖြင့်၊သံကဆန္ဒိတိ၊သံကဆန္ဒိဟူသည်ကား၊သံဟဇ္ဇိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ဥပစ္စပေန္တိ ပရိသန္တိ၊ဥပစ္စပေန္တိ ပရိသံဟူသည်ကား၊ပရိသာယ၊ပရိသတ်၌၊အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပစ္စပေန္တိ၊ လုပ်ကျွေးစေကုန်၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဥပစ္စပေန္တိ ယထာ၊ လုပ်ကျွေးစေကုန်သကဲ့သို့-ဝေ၊ ဤအတူ၊ပရိသံ၊ပရိသတ်ကို၊ဂဏ္ဍေန္တိ၊ယူကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊အနုက်တည်း၊ကမ္မတောတိ၊ ကမ္မတောဟူသည်ကား၊ကမ္မဟေတု၊ မိမိသည်ပြုအပ်သောအမှု ကြီးငယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊တော။ ဆိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကတ္တုဇ္ဇဝေလျောဝစ္ဆနိမိတ္တံ၊ပြုအပ်သောဝေယျာဝစ္စဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဥပစ္စပေန္တိ လုင်ကျွေးစေကုန်၏၊ နောစခမ္ဘတောတိ၊ နောစခမ္ဘတော ဟူသည်ကား၊ ခမ္ဘနိမိတ္တံ၊ ခမ္ဘဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊နောစဥပစ္စပေန္တိ၊မလုပ်ကျွေး

စေကုန်၊ ယောဟု အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဏ္ဌာန်ရာ၊ ဖြတ်စွာဝတ္ထုရားသည်၊ ဥလ္လေခနသာမဏေတို့တကယ်၊ ဥလ္လေခနသဘောမှ တည်သော၊ပရိသာ ယ၊ပရိသတ်အား၊ သင်္ဂီဟာ၊ ခြိုးဖြောက်ခြင်းကို၊ အနုညာတောဟု၊ခွင့်ပြု တော်မူအပ်၏၊တောနု၊ထိုကြောင့်၊နသင်္ဂဏှန်၊ခြိုးဖြောက်ကုန်၊ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အကြောင်း၊ အနက်တည်း၊ လာဘတောတိ၊လာဘတောဟု သည်ကား၊လာဘဟောတု၊ လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊အယောဟု အရှင်သည်။ဗဟုသုတောဟု၊များသော အကြားအမြင်ရှိသော သူတည်း၊ဘာ ဏကော၊ ဘာဏက ဆောင်တည်း၊ ဓမ္မာထိကော၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ဣတိဝေါ၊ဤသို့၊သ ဣဟ ဝေနေ၊ခြိုးမပ်သော၊မဟာဇနော လူများ၊အပေါင်းသည်၊မယ်၊ဝါအား။ လာဘသက္ကာရေ၊လာဘ်ဟူဧာသကာ

[1] တို့ကို၊ဥပနယိ သတိ၊ဆောင်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣဏ္ဍာစာ၊အသို့ဆိုးခဲ့ ဌတ္ထား၊တည်၍၊လာဘနိမိတ္တံ့၊လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေန္တိ၊ဟောကုန်၏၊နောစအတ္ထတော တိ၊ နောစအတ္ထတောဟူသည်ကား၊ သောသော၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝိ ရုဇ္ဈာယတနသိ၊သော၊သံသရာဝတ်မှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ဟူသော အဦး ခြင်း၊ဌတ္ထား၊တည်၍၊သဒ္ဓမ္မံ၊သူ၊တော်ကောင်း၊တရားကို၊ဒေသေန္တေ၊ဟော သ ဖြင့်ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော၊ အတ္ထောဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိဘေဒံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နအ ကျိုးစသည်အပြားရှိသော၊ဟိတံ၊အကျိုးစီးပွားကို၊တံနိမိတ္တံ့၊ထိုအကြောင် ကြောင့်၊တံဓမ္မံ၊ထိုတရားကို၊နဒေသေန္တိ။မဟောကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အတ္ထောအနုက်တည်း။ သံဃလာဘသဟာ ဣတ္ထိ၊သံဃလာဘ သဟာ ဣတ္ထိ၊ဟူသည်ကား၊မယ်၊ဝါအား၊ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊ဝုယ်၊ သင်အား၊နုပါပုဏာတိ၊မရောက်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊က လဟံ.ခြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊သံဃတောပရိဗာဟိရာတ်၊သံ ဃတောပရိဗာဟိရာဟူသည်ကား၊အရိယသံဃတော၊အရိယာသံဃာ ဗဟိဘူတာ၊အပဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ကဿ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အရိယသံဃော၊အရိယာသံဃာသည်၊ တဒဘာဝတော၊ထိုသို့မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပရိလာဘောပဇီဝန္တာ၊ ပရိလာဘောပဇီဝန္တာ ဟူသည်ကား၊သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ လာဘသ၊လာဘ်ကို၊အန္ဓ ဗာသပုတုဇ္ဇနော၊ အလွန်ရိုက်ကုန်သော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ပရေ၊တပါ: ကုန်သော၊ သိလာဒိဂုဏာသမ္ပန္နော၊ သီလအာ စရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန် သော၊သေက္ခေ၊သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ဥဒ္ဒိသာ၊ရည်၍၊ဥပုန္ဓတ္ထား၊ဖြစ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊တံပရုလာဘံ၊ ထိုသူတပါးတို့၏လာဘ်ကို၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ပရုတော၊ သူတပါး၌၊ ဒါယကတော၊ လှူသောသူ၌၊သဒ္ဓေလာဘံ၊ရုအာပ် သောဆွမ်းကို၊ဥပဓိဝန္တာ၊ ဖိ၍အသက်မွေးကုန်သော၊ဘဏ္ဍာနုကာရုကာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ပါပဓိဂုဏ္ဍာယ၊ မကောင်းမှုမစက်ဆုပ်ခြင်း၏၊ အာဘာဝတော၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟိရိကာ၊အရှက်မရှိကုန်သည်၊ သမာနာစ၊ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊မယံ၊ ငါတို့သည်၊ပရုလာဘံ၊ သူတပါးလာဘ်ကို၊ဘုဉ္ဇာမ၊ စားပါကုန်၏၊ပရုပေဠိ ဗဟုဓိဝိကာ၊ သူတပါး၌ကိုနှင့်စပ်၍အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏ဟု၍၊နုလဒ္ဓရေန ရိဟိယန္တိ၊မရှက်ကုန်၊ နာနုယုဇ္ဇာတိ၊ နာနုယုဇ္ဇာဟူသည်ကား၊သမဏာ ကရုဏောဟိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊အနု နုယုဇ္ဇာ၊မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တထာတိ၊ တထာဟူသည်ကား၊ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေးဦး၊ဝုဏ္ဏဗဟုနုကာရုကာဒယော၊ ဆိုအပ်သောငြင်းခုံခြင်းကဲ့ပြုခြင်း၊အစ ရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ ယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊တထာ.ထိုအတူ၊ကေ ကေတိ၊ကေကေဟူသည်ကား၊ကေဠေ၊အချိုကုန်သော၊ရဏ္ဍာသံဃာဒိုပါရုတာ တိ၊ ရဏ္ဍာသံဃာဒိုပါရုတာ ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ရဏ္ဍိ တကေသတာယ၊ ဦးပြီးသောဆံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရဏ္ဍာ၊ဦးပြီး ကုန်သော၊ဝိလောတိကာဏ္ဍဏ္ဍောဟိ၊ဝုဆိုးကြမ်းဝိုင်းတံမြင့်၊သံဃာဒိုတဏ္ဍေန စပ်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊သံဃာဒိုတိ၊သံဃာဒိုဟူ၍၊လဒ္ဓနာမေန၊ရေအပ် သောအမည်ရှိသော၊ စိဝရေန၊သက်နှံးဖြင့်၊ ပါရုတသရိရာ၊ရုံအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာဝနံယေဝိဿန္တိ လာဘသက္ကာရေ ဆိုတာတိ၊ သမ္ဘာဝနံယေဝိဿန္တိ လာဘသက္ကာရေ ဆိုတာဟူသည်ကား၊လာဘသက္ကာ ရာသာယ၊လာဘ်ပူဇော်သကာကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ဆိုတာအာဠောသိ တာ၊မက်မောသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပေသလော၊သိလကိုချစ်သော၊ရတက် ဝေရော၊ရုတင်ဆောင်သော၊ဗဟုသုတောတိ၊ဝါ၊များသောအကြားအမြင်ရှိ သောသူဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊မရုရဝစနံ၊ ကောင်းမြတ်သောတရားစကား ကို၊အနုယုဇ္ဇော၊ အားထုတ်သော၊ အာရိယောတိစ၊အာရိယာဟူ၍လည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သ မ္ဘာဝနံထုတိ ယော၊ ပြီးမှမ်းမြောက်စားခြင်း ကိုသာလျှင်၊ဓုရန္တိ၊အလိုရှိကုန်၏၊ ဃသန္တိ၊ ရှာမှီးကုန်၏၊တန္ဒိမဏ္ဍော၊ထို အာရိယာတို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဏေ၊ဂုဏ်တို့ကို၊နဃသန္တိ၊မရှာ ကုန်၊ဓုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊ဝေန္တိ၊ဝေ၏ဟူသည် ကား။ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ၊ တရားတို့၏လည်း၊

ပညာယစ၊ပညာ၏လည်း၊ပရိကွယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုနယေန၊ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊နာနပ္ပဿာတိဒ္ဓိတိ၊နာနပ္ပယာတိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပကာရေ၊အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ဘေဒနဓမ္မ၊ပြားသောတရားတို့ကို၊ပယာတေသပကတေ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဝါ၊တနည်းကား၊နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ သံကိလေသဓမ္မ၊ ညစ်ညူးစေတတ်သော ကိလေသာတရားတို့ကို၊ ပယာတုံပဝတ္တိတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်အပ်ကုန်သော၊ နဒါနိသုကရံတာထာတိ၊ နဒါနိသုကရံဟူသည်ကား၊ဣဒါနိ ဣမမတ္တိ ဒုလ္လဘကလျာဏမိတ္တေ၊ ဤရှေ့သော အခေါ်ခပ်ပွန်း ကောင်းရှိသော၊ ကာလေစ၊ အခါ၌လည်း ကောင်း၊ ဒုလ္လဘသပ္ပါယ သဒ္ဓမ္မသဝနေ၊ ရှေ့သော ကျောက်ပတ်သောတရားနာခြင်းဟူဆိုအပ်သော၊ကာလေစ၊ အခါ၌လည်းကောင်း၊ သတ္ထုရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဓရေန္တေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောကာလ၌၊အာဗုသိ တံအဗုဇ္ဈံအာနဓိဝတံ၊ မရအပ်သော၊ ဗျာနုဝိပဿနံ၊ ဗျာနုဝိပဿနာကို၊ ဗုသိတုံအာဓိဝန္တုံ၊ရခြင်းငှါ၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဗုဓိတံ၊ ရအပ်သော၊ဟာနဘာဂိယံ၊ဟာနဘာဂိယကို၊ဌိတိဘာဂိယမေဝ ဝါ၊ ဌိတိဘာဂိယကိုလည်းကောင်း၊အဟုတ္ဝာ၊မဖြစ်စေမူ၍၊ဝိသေသဘာဂိယံ၊ဝိသေသဘာဂိယသည် ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ အနုရက္ခိတုံ၊ပါလေတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သုကရံယထာ၊ လွယ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ ထိုအတူ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ သမ္ဘာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အားလျော်အနက်တည်း၊

ဣဒါနိ၊ယဒုအာဒ္ဓ၊အတ္ထနော၊ပိပိ၏ ပရိနိဗ္ဗာနကာလသား ပရိနိဗ္ဗာနစံ၊သာ အခါ၏၊အားသန္ဓတ္ထာ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းဖြစ်သော၊ဩ၀ါဒေန၊အဆုံးအမဖြင့်၊ သပြိဟ္ဌစာရီ၊သိတင်းသုံးတော်ကို၊ ဩ၀ါဒေန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာ ကဏ္ဍကဒ္ဒါနမ္ပိတိ အာဒိ၊ ယထာကဏ္ဍကဒ္ဒါနမ္ပိ ဤ၁ိုအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ပြန်တော်မူ၏၊ တဿ၊ထိုပါဠိတော်စကား၏၊အားလျော်အနက်ကား၊ဝုဓိသော၊ယောဂျိုး သည်၊ကောနစိဒေ၊တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ပယောဇနေန၊သုံ့လဖြင့်၊ ကဏ္ဍကနိစိတော၊ဆူးတို့ဖြင့်စိအပ်သော၊ပဒေသေ၊အရပ်၌၊အနုပါဟနော ဘိနိပ်မပါဘဲ၊ဝိစရေန္တော၊လှည့်လည်သော်သူသည်၊ဓံ၊ဝါကို၊ ကဏ္ဍကော၊ ဆူးသည်၊မာဝိဗျိတိ၊မရူးပါစေသတည်းဟု၊သတိ၊သတိကို၊ဥပဋ္ဌပေတွာ ဝ၊ဖြစ်စေ၍သာလျှင်၊ ဝိစရတိယထာ၊လှည့်လည်သကဲ့သို့၊ဧवं၊ ဤအတူ၊

ကိလေသကာလ္ဟကနိစိတေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဆူးတို့ဖြင့်စိအာပ်သော၊ဂေါစရဂါမေ၊ဆွမ်းခံရွာ၌ပယောဇနေနှ၊ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊စရန်ကြောလှည့်လည်သော၊ မုနိ၊ရဟန်းသည်၊သတိ၊သတိကို၊ ဥပဋ္ဌေပေတွာန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊သတိသမ္ပဇညယုတ္တော၊ သတိပညာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တောဝ၊ မမေ့မလျော့သာသျှင်၊စဉ်ရေယျ၊သွားရာ၏၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အာဝိဇဟာတ္ကော၊ မစွန့်မူ၍၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်း ဟောကို၊ ဖြစ်၏၊သရိတ္တာဝုဇ္ဇကေ၊ယောဂိတောသံဝတ္တာမနုဿရဉ္ဇိ၊ သရိတ္တာဝုဇ္ဇကေ ယောဂိတောသံဝတ္တာမနုဿရံဟူသည်ကား။ပုရိမကေ၊ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဂေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဦးယှဉ်ကုန်သော၊ ဘာဝနာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဦး၊ယုတ္တတာယ၊ယှဉ်သည်၏ဆဖြစ်ကြောင့်၊ယောဂိအာရဒ္ဓဝိပဿကေ၊အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာ၌ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍၊တောသံ၊ ထိုရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဦးယှဉ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ဝတ္တံ၊အကျင့်ဝတ်ကို၊အာဂမနဿသာရေန၊ပါဠိတော်ကိုအစဉ်လျောက်သဖြင့်၊သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ပရိနိပ္ဖတ္တိဘာဝနာဝိဓိ၊ပြီးစေအပ်သောဘာဝနာအစီအရင်ကို၊အနုဿရေန္တော၊အစဉ်အောက်မေ့လျက်ရှုရှိကျေပ်၊ဝန်ချခြင်းကို၊ယထာပဋိပဇ္ဇေန္တောကိစ္စာဝိပန္နိမောကာလောတိ ယထာပဋိပဇ္ဇေန္တောကိစ္စာဝိပန္နိမောကာလောဟူသည်ကား၊အာယံ၊ဤအခါသည်၊အတိတသဒ္ဒေ၊ကော၊လွန်လေပြီးသောဘုရား၏သော၊ စရိမောကာလော၊အာဆုံးဖြစ်သောကာလသည်၊ယဒိဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကား၊ဖြစ်၏ ၅ဝ်၊ တထာပိ၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ယထာဓမ္မမေဝ၊အကြင်ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသောတရား၊တော်အား၊လျော်စွာသာသျှင်၊ပဋိပဇ္ဇေန္တော၊ကျင့်လျက်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဥဿုက္ကာပေန္တော၊လုံ့လပြုလျက်၊ အမတံ ပဒံနိဗ္ဗာနံ၊သေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇရသေယျအာဒိဂဏ္ဌေယျ၊ရုရောဒ်၏၊ဆုံ ဝတ္ထုတို၊ဆုံဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ ယထာဒဿိတံ၊ ပြအပ်ခဲ့တိုင်းသော၊ သံကိုးလသဝေါဒါနေသု၊ ညစ်ညူးသောကိလေသာတို့၏ပြုစင်ခြင်းတို့၌၊ ပဋိပတ္တိဝိဓိ၊အကျင့်အစီအရင်ကို၊ကထေတွာ၊ဆို၍၊ အယဉ္စ ဣဿာနုဂါ ထာ၊ ဤအာဆုံးဖြစ်သောဂါထာကိုကား၊ သဂိတိတာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ထေရဿ၊ ပါရာပရိယမထေရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ၊ရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို၊ ပကာသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ။ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ၊ပါရာပရိယဇ္ဇေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါရာပရိယမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ဝိသ

၂၀-ဝိသတိနိပါတ်-၂၅၈-ပါရေ၊ပရိယဿေရဝါထာ၊ ၂၂၃

တိနိပါတ ဝဏ္ဏနာ၊ ဝိသတိနိပါတ်၏ အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၃၀-တိသနိပါတ်-၂၅၈-ဇရသပ္ပေရဝါထာ၊

ဤ တိ သနိပါတေ၊ တိ သနိပါတ်၌၊ ပါသာဒိကေ ဗဟုဒိသ္မာ တိအာဒိကာ၊ ပါသာဒိကေ ဗဟုဒိသ္မာ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဇရသပ္ပေ သ၊ ဇရသမထေရ၏၊ ဂါထာ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဇရသမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္ကသုံးရှေး သုခုံးတို့၌၊ ကတာဝိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ ဟတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အားကြီး သော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ဖြည်လူ့ဖြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ သော်၊ ဇာတိမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားထင်ရှား ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌ကေသ၊ တယောက်သော၊ မဏ္ဍလိကရညော၊ မဏ္ဍလိက မင်း၏၊ ဥဒ္ဒေါ၊ သားသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေ သောတ်နှုတ်မုံ၊ ဇရသဟ္ဂ သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဇရသမင်းသား သည်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ခတ္တိယ ကုမာရေဟိ၊ မင်းသားတို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗသိပ္ပေသု၊ သင်အပ်သော အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပ နိဿယသမ္ပန္နတ္တာ၊ အားကြီးသော ကုသိုလ်၏အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အလဂ္ဂစိတ္တော၊ မကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညတရသ၊ တပါ၊ သော၊ ထေရသ၊ မထေရ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဒ္ဓိလဗ္ဗသဒ္ဓေ၊ ခုအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စရိယာနုကူ လံ၊ စရိုက်အားလျော်စွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ အနုယုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဗျာနာနိ၊ ဗျာနတ္ထိုက်၊ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗျာနံ၊ ဗျာနကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိရေ သေ ဝ၊ မကြာမြင့်ဘိသာ လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို ရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အယ။ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပဏ္ဍုရေ ဂေါ ဘြောနာမ၊

ပဏ္ဍရေဂါတ္တမည်သော၊ ဇကောတယောက်သော၊ တာပသော၊ ရဿေ
သည်၊တာသ၊ထိုဗုဒ္ဓသမယထေရ်၏၊သန္ဓိကောအထံတော်ဦးမျှော်တရောက်၊
သုတ္တာ၊ကြား၍၊နိသိန္နောနေသည်ရှိသော်၊သမ္ဗဟုလေ၊များစွာကုန်သော၊
သိလသမာဓိသမ္ပန္နေ၊ သိလအာကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သုသံဝုတိန္ဒြိယေ၊
ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သောဆုန္ဒြေရှိကုန်သော၊ ဘာဝိတကာယေ။
ပွါးအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ဘာဝိတစိတ္တေ၊ ပွါးအပ်ပြီးသောစိတ်ရှိ
ကုန်သော၊တိက္ခ၊ရဟန်းတို့ကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ပယဒေသစိတ္တေ၊ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အယံပဒိုပတ္တိ၊ဤအာကျင့်သည်၊လောကေ၊လောကတွင်၊စိရံ
ကြာဖြင့်စွာ၊တိဋ္ဌေယျ၊တည်ပါမူကား၊သာဓုဝတ၊ကောင်းလေစွ၊ဆုတိ၊ဤ
သို့၊စိုးရိမ်ကြောင့်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ကထံနုခေါ၊ အဝိဇ္ဇာ၊အနာဂ
တမဒ္ဓါနံ၊လာလတ္တံ့သောကာလ၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့၏၊ပဒိုပတ္တိ၊ အာကျင့်
သည်၊ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊
မေး၏၊တမတ္တံ၊ထိုမေးသောအကြောင်းကို၊ဒသေယ္ယာ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
သံဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊
ပါသာဒိကာ၊ အာကျင့်အားဖြင့်ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊
ဘာဝိတတ္တေ၊ သမထဘာဝနာဖြင့် ပွါးစေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊
သုသံဝုတေ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သောစက္ခုစသော ဆုန္ဒြေရှိကုန်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်၍၊ ပဏ္ဍရသေဝေတ္တော၊ ပဏ္ဍရဒေသမည်ရှိ
သောရေသွေ့၏အနွယ်ဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓသာသဝ၀ယံ၊ဗုဒ္ဓသာသနာဖြင့်ခေါ်ဝေါ်အပ်
သောဗုဒ္ဓ သာအမည်ကို၊အဝုဒ္ဓံ ၊မေးလျှောက်ပြီ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာ
ကို၊အာဒိ၊တာ၊အစ၌၊ဌပေသုံ၊ထား၊ကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပါသာဒိကေတိ၊ပါသာဒိကေဟု သည်ကား၊ အတ္တ
နော၊မိမိ၏၊ပဒိုပတ္တိယာ၊အာကျင့်အား၊ဖြင့်၊ပသာဒ၊ဟော၊ကြည်ညိုဘွယ်ကို
ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဗဟူတိ၊ဗဟူဟု သည်ကား၊သမ္ဗဟုလေ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ဘာဝိတတ္တေတိ၊ဘာဝိတတ္တေဟု သည်ကား၊ သမထဝိပဿနာ
ဘာဝနာဟု၊သမထဝိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့်၊ဘာဝိတစိတ္တေ၊ ပွါးစေအပ်
သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ သုသံဝုတေတိ၊ သုသံဝုတေ ဟု သည်ကား၊
သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ၊သံဝုတိန္ဒြေယေ၊စောင့်အပ်သောစက္ခုအစရှိ၊သောဆုန္ဒြေရှိ
ကုန်သော၊ဆုသိတိ၊ဆုသိဟု သည်ကား၊တာပသော၊ရေသွေ့သည်၊ပဏ္ဍရသ
ဝေါတ္တောတိ၊ပဏ္ဍရသဝေါတ္တောဟု သည်ကား၊ပဏ္ဍရသနိမ၊ပဏ္ဍရအမည်
ရှိသော၊ဆုသိ၊နှင့်ရေသွေ့၏၊ဝံသော၊အနွယ်ဖြင့်၊ဇာတတ္တာ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ တေနု၊ ထိုပဏ္ဍာရသော်နှင့်၊ သမာနဝေါဟော၊ တူသောအနွယ်ရှိ သော၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓယနှင့်၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓယံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒေနု၊ ဗုဒ္ဓ သဒ္ဒါဖြင့်၊ အဂ္ဂါတဗ္ဗံ၊ ခေါ်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓနာမကံ၊ ဗုဒ္ဓဘာမည်ရှိသော၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနုတ်တည်း၊ ။ ဤမတ္တိ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတမှ၊ ယခေါင်အခါ နောင်သာလတ္တံ့ သော၊ ကာလမှ၊ အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကိံ ဆန္ဒာ အာဘယ်သို့အခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ကိံ အဓိပ္ပါယာ၊ အာဘယ်သို့ အလိုရှိကုန်သည်၊ ကိံ အောကပ္ပါ၊ အာဘယ်သို့လျှင်အသွင်အကျင့်ရှိကုန်သည် ဘဝိဿရေ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ နည်း၊ တံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်း အလိုအသွင်အ ကျင့်အပြား၊ ဣဒံ၊ ဤတော၊ မေးအပ်သော၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရား၊ သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာဟိ၊ ဟောကြား၊ ဖြောက်ဖော်ပြန်တော်မူပါ၊ သော၊ ဇာတိ အယံ၊ ဤဂါထာသည်ကား၊ တာ သဿ ဇာသိနော၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ ဝုဏ္ဏာဂါထာ၊ မေး သောဂါထာတည်း၊ ။

ကတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကိံ ဆန္ဒာ တိ၊ ကိံ ဆန္ဒာ ဟူသည်ကား၊ ဇာမတ္တိ သာ သနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ သည်၊ ကိံ ဒိသ္သန္ဆန္ဒာ ကိံ ဒိသာ ဓိမုတ္တိကာ၊ အာဘယ်သို့အခြင်းနှလုံးသွင်း ခြင်းရှိသည်၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပဏီတာ ဓိမုတ္တိကာ၊ မြတ်သောနှလုံး သွင်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနုတ်တည်း၊ ကိမဓိပ္ပါယာ တိ၊ ကိမဓိပ္ပါယာ ဟူသည်ကား၊ ကိံ ဒိသာ ဓိပ္ပါယာ ကိံ ဒိ သဏ္ဌာယာ၊ အာဘယ်သို့ အလိုရှိကုန်သည်၊ ကိံ သံဝိဓိလေသဏ္ဌာသယာ၊ အာဘယ်သို့ကိုလေသာအလိုရှိကုန်သည်၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဝေါဒါနဏ္ဌာ သယာ၊ ဖြူစင်ဝေတတ်သောအလိုရှိကုန်သည်၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနုတ်တည်း၊ အထ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိံ ဆန္ဒာနာမ၊ ကိံ ဆန္ဒ မည်သည်ကား၊ ကတ္တုကမ္မတာ၊ ပြုခြင်းဌာနအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ တာ ဌာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိံ ဒိသ္သန္ဆန္ဒာ၊ အာဘယ်သို့ အခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ ကုန်သည်၊ တောသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကတ္တုကမ္မတာ၊ ပြုခြင်းဌာနအလိုရှိ သည်၏အဖြစ်သည်၊ ကိံ ဒိသာ၊ အာဘယ်သို့သောဟုရှိသည်၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနုတ်တည်း၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်သည်၊ အဏ္ဏာသယောဝ၊ အလိုသာလျှင်တည်း၊ ကိမာကပ္ပါတိ၊ ကိမာကပ္ပါဟူ သည်ကား၊ ကိံ ဒိသာ ကပ္ပါ၊ အာဘယ်သို့လျှင်အသွင်အကျင့်ရှိကုန်သည်၊ အာကပ္ပေါတိစ၊ အာကပ္ပဟူသည်လည်း၊ ဝေသဝယ ကာဒိ ဝါ ရိတ္ဌ စာရိတ္ဌ

၂၂၆၂ ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿ-စတုက္ကတို့၊

ဝန္ကြား၊ အာသင်ကိုယူခြင်းအစရှိသော ဝါရိတ္တစာရိတ္တရှိသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဤတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ဘဝိသဟေတိ။ ဘဝိသဟေဟူသည်ကား၊ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း၊တံမေတိ၊တံမေဟူသည်ကား၊အနာဂတေ၊နောက်အခါ၌၊ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊တံဆန္ဒာ ဖိုပ္ပါယာကပ္ပဘေဒ၊ ထိုနှလုံးသွင်းအလိုအသွင်အပြား၊ကို၊ ဝုဏ္ဏတောမေး သော၊မယ်၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အကျွာတိကထေတိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊အဠေသတိ၊တိုက်တွန်း၏၊တာသ၊ထိုပဏ္ဍာ ရုမည်သော ရဟေ့အား၊ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓသမထေရ်သည်၊ တမ်တွံ၊ထိုအ ကြောင်းကို၊အာစိက္ခန္တော၊ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စသ ဝနေ၊ရှိသော စွာ နာခြင်း၌၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ နိယောဇေတိ၊တိုက်တွန်းခြင်းငှါ။ ၊ပဏ္ဍာရ သဗ္ဗယ၊ပဏ္ဍာရအာမည်ရှိသော၊ဣသိ၊ရဟေ့၊အနာဂတံ၊ယခေါင်အခါနောင် လာဖြစ်အံ့ဖြစ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိဿာမိ၊ဟောကြားပေ အုံ့၊မယ်၊ငါ၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊ တွံ၊သင်ရဟေ့သည်၊ သုဏောဟိ၊ နာဘိ လော။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဥပဓာရေဟိ၊ ဝမ်းထဲဝိုက်ခွေးမှတ်ဆောင်လေ လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဒိန္နတောမူ၏၊ တာသ၊ထိုဂါ ထာ၏၊အတ္ထော၊ အနုက်ကား၊ဘေဘပဏ္ဍာရနာမဣသိ၊ အိုပဏ္ဍာရအာမည်ရှိ သောရဟေ့၊ယံ၊အကြင်ပြဿနာကို၊တွံ၊သင်ပဏ္ဍာရမည်သောရဟေ့သည် မံ၊ငါ့ကို၊ဝုဏ္ဏ၊မေး၏၊အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော၊တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိဿာမိ၊ဟောကြားအံ့၊ အာစိက္ခတော၊ ဟောကြား၊သော၊မမပန်း ငါ၏၊ကား၊ဝစနံ၊စကား၊ကို၊သုဏောဟိ၊နာလော၊အနာဂတတ္တာဒိပန္နတောစ၊ လာလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သောကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊သံဝေဂါ ဝဟတောစ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ဥပဓာရေဟိ၊ဆောင်လေလော၊ဣတိအာယံ၊ဤသည်ကား အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊အယ၊ထိုနောင်မှ၊ထေရော၊ မထေရ်သည်၊အနာဂ တံသဉ္ဇာဏော၊ အနာဂတံသ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း ကောင်း၊ဘိက္ခုနိနံ၊ရဟန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ဘာဝိနိ'ဖြစ်လတ္တံ့ သော၊ပဝတ္တိ'၊ အကြောင်းကို၊ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍ တာသ၊ထိုပဏ္ဍာရအာမည်ရှိသောရဟေ့အား၊အာစိက္ခန္တော၊ ကြား၊လိုသည် ဖြစ်၍၊ ၊အနာဂတေ၊နောင်အခါ၌၊ဗဟု၊များစွာကုန်သောရဟန်းတို့သည် ကောဓနာစ၊အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဥပနာဟိစ၊ရန် ညှိုး၌လေ့ရှိကုန်သည်လည်း၊ကောင်း၊မက္ခိစ၊ကျေးဇူးခြေခြင်းရှိကုန်သည်

လည်းကောင်း၊ထန်ကြီးစားခက်ထန်ခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သဘ္ဘာစ၊ စဉ်းလဲခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဣဿုကိစ၊ ပြုစုခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။နာနာဝါဒါစ၊အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ဘက်သောအယူရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ဝန်ကြီးရေးရိပ်ရောင် မထင်သိခြင်နှင်ခဲ့' လွန်နက်နဲသော၊ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း တရားဌ၊ အညာတမာနိုနော၊ မသိဘဲလျှင်ငါသိခြင်ဏှိဟုဂဃယ်ပင်လိလိတတ်သည့် ယောင်ယောင်မာန်ထောင်ဏှာနှင်ဆောင်ပြုမူတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။တိဏ္ဍေဝါစရော၊ သူတော်ကောင်းတရားဏှိဣမာဘက်ကပ်ဖြစ်သောမသူတော်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ လဟုကာ၊ လာတံကြွဲ့လတ်ကြွဲ့ဝမ်းဝါဖေါ့သို့ ပေါ့သွတ်လေ လွင့်ဖင့်သောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားဌ၊အဂရု၊ အလေးမပြုဂရုမထုကြည်ဖြူမဲ့လျှင်းရိုသေကင်းကုန်သည်၊ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊အညမညံ့၊သံဃာအချင်းချင်း သိဘင်းသုံးဘော်ဖြတ်သူတော်ကိုဌ၊ အဂါရဝါ၊ မယိုင်မပင်း အလေးမဲ့ လျှင်ကင်းကွာနိုင်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊လောကေ၊ သတ္တဝါ အားပါင်းဌ၊အနာဂတေ၊နောင်အခါဌ၊ ဗဟူ၊များစွာကုန်သော၊ အာဒီနဝါ၊ ဆိုးပြားဆိုးဆုံးဆိုလတ္တံ့သောအပြစ်အနှောင့်ရှယ်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌိသန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့။ ဒုမ္မတိ၊ ပညာမဲ့သောရေဟန်းမိုက် ရုဟန်းဆိုးတို့သည်၊သုဒေသိတံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသုံးပါးကလျာဏကောင်းခြင်းပြု၍မရ ဇကေနမကောက်ပြန်အောင်ဟုတ်မှန်စွာ၊ဟာတော်မူအပ်သော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤ ပရိယတ်သုံးပုံပိဋကတ်တရားဖြတ်ကို၊ကိုလေသိသန္တိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဒုစ္စရိ တသံကိလေသသုံးပါးတို့ဖြင့် ညစ်ညူးပျက်စီးအောင် ဖျက်ဆီးပြုကြကုန် ☰လတ္တံ့။ ၊သံဃမ္ပိ၊ သံဃာတော်၌၊ ဝေါဟရန္တာ၊ တစုံတခုအမှုစကား တရားတဘောင် ရှေ့ဆောင် ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိသာရဒါ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ထိတ်လန့်ကင်းသဖြင့် ရဲတင်းခက်ထန် မျက်မာန်အာဟုန် ရှုန့်မှုင်းကုန်သော၊အသုဘာဝိနော၊ကျမ်းဂန်မသင်ကြားဖြင်မဟဲ့ သုဘမဲ့ ကုန်သော၊ဂုဏ်ဟိနာ၊ သီလသမာဓိအစရှိကုန်သောကျေးဇူးအခြင်းဂုဏ် ယုတ်ကင်းသောအဖျင်းဒုဿီအလဇ္ဇီဘို့သည်လည်း၊ဗဟုဝန္ဓော၊အလဇ္ဇီ နှင့်ဒုဿီအဖျင်းသဘောတူချင်း ဓာတ်တူချင်းဖြင့် ပေါင်းသင်းအားကြိုး ကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ဂုဏ်ဝန္ဓောဝိ၊ သီလသမာဓိ အစရှိသောပဋိပတ်ဂုဏ်ပါဠိအဋ္ဌကထာဒိကာစသော ပရိယတ်ဂုဏ်တို့နှင့်

ပြည့်စုံလိမ္မာကုန်သောရဟန်းတော်ရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ သံဃာ့ဗိုလ်၊သံဃာ့တော်ခို၊ယထာဘူတဥာဏ်၊မဟာကပ်မပြုန် ဟုတ်မှန်လျောက်ပတ်သောအား ဖြင့်၊ဝေါဟာရနှာ၊ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိရိမနာ၊မကောင်း မှုမမပြုဝံ့ရက်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တိကာ၊ကိစ္စနည်းပါး သဘောအား ဖြန့်စကားကျယ်ဖွဲ့အလိုမဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တော၊ထိုရဟန်း တော်ရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ဒုဗ္ဗလာ၊အာလဒ္ဓိမျှားလဒ္ဓိပါးသဖြင့်အားနည်းကြ ကုန်သည်၊ဘာရိယာနည်း၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ရေတံဝါ၊ငွေကိုလည်းကောင်း ဇာတရူပ်ဝါ။ ရွှေကိုလည်းကောင်း။ ခေတ္တံဝါ၊ လယ်ကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုံဝါ၊ ယာကိုလည်းကောင်း၊ အဇေဠကံဝါ၊ ခြေလေးခု မျိုးဆိတ်သိုး တိရစ္ဆာန်ကိုလည်းကောင်း၊ဒါသိဒါသဗ္ဗ၊ကျွန်မကျွန်ထိုးကိုလည်းကောင်း အနာဂတော၊နောင်အခါ၌၊ဒုဗ္ဗေဝေါ၊ထျောက်ပတ်မလျောက်ပတ်ဒေါ်မအပ် ကိုဟုတ်ပါဟော်မသိပြုမိပြုရာပြုတတ်စွာသောပညာမဲ့ရဟန်းဓိုက်တို့သည်၊ သာဒိယိသန္တိ၊မိမိလို့ဌါသာယာခံယူကြကုန်သတ္တံ့၊ ၊ဗာလာ၊ ဒုစ္ဆီလာ တစိန္တာစသော၊ဗာလလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံစွာသောရဟန်း၀ါရဟန်းဓိုက်တို့ သည်၊ဥဒ္ဓေါနသည်ဖြစ်နှောသူတပါးတို့ကိုအောက်ထား၊သမ္ဘဒေယုတ်ပြုလျက် ရှုတတ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ အာသမာဟိတာ၊ ထက်ဝန်းပြည့်စုံမတည်ကုန်ဘဲ၊ ဥန္ဒဋာ၊ စိတ်နေဖိုစပ်း လောက်ဖြိုးဖြိုးဆောက်လျက် မောက်မောက်မော်မော်မော် ပွဲတိုင်းကျော် အောင်ထင်ပေါ်သော မာနရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟာဘိရတာ၊ အဓိက ရုဏ်းရောက်တိုင်းဆုံးလျက်ဟုံးစုံ မာန်ဟုံသွန်နှင့်ကြိုးကပြင်းခုံရန်ဝှေ့ချုတ် ချယ်လှေ့၌ သားမွေ့လျော် ပျော်ပါးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂါ၊ သားဌက် တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ၊ ဝိစရိသန္တိ၊ မာနလူလူအလံလူ၍ဗိုလ်လူအကြား ရေပ်ရှစ်ပါးသို့ သွားလာလှည့်ပတ် ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ဥဒ္ဓတာစ၊ ပျာပုံခဲကျ ထောင်းထောင်းထသို့ခဏမတည်မခိုင်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သည်လည်း ဘာရိယာနည်း၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ နိုလစိ၀ရုပါရုတာစ၊ မလျော်မအပ်ဆိုးရည် တစ်လျက် ဝင်ဝင်စိုစို စိမ်းလဲ့ညို့သောသက်နုံးကို ဝတ်ရုံကြကုန်သည် လည်း၊ဘာရိယာနည်း၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကုဟာ၊ဗျာနှမ်ဓာနိ၊ ရောဂီးပြောဆို ခြင်းစသောကုဟနဝတ္ထုလှည့်ပတ်မှုဖြင့် သူ့ကိုလိမ်လည် ကြည်ညိုစေမှု အံ့ဩြောတွယ်ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊အာရိယာ၀ိယ၊အာရိယာသူထော် ကောင်းတို့ကဲ့သို့၊စရိသန္တိ၊စား၊ကြသွား၊ကြကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ ထဒ္ဓါစ၊ ဒေါသမျက်မာန် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော စိတ်နှလုံးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍

လည်း၊စရိုက်သန္တာ၊စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ လပါစ၊ပစ္စည်းလို့ ဌါနါယကာတို့အားညွှာတာဖြိုးမြောက်ခြင်းချောက်မောင်းမဲ ဆဲရေးရှုပ်ချ ပြောဆိုခြင်းစသည်ဖြင့်ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စရိုက်သန္တာ၊စား ကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ သိဂီစ၊သမင်သားကောင်ဖိုင်ပြောင်သိုး ဆိတ်အဟိတ်မုန်ယိုကွဲနွားကိုယ်၌ဦးချိုပမာထင်ရှားစွာသော ကိုလေသာ မူဟာနှိုယူပြုလုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရိုက်သန္တာ၊ စားကြသွားကြကျင့်ကုန်ကြ လတ္တံ့၊ တေလသဏ္ဌာဟိ၊ ဗဒရောင်းချက်ဆီရေချက်ဆီဖြင့်ဖြီးကုန်သော၊ ကေသေဟိ၊ဆံတို့ဖြင့်၊ စပလာ၊ ကိုယ်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း ပရိက္ခရာကို တန်းဆာဆင်ခြင်းစသော်လျှပ်ပေါ်သောအကျင့်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဠိတကွိကာ၊ နံ့သာကျောက်စက်လွင်မှုန်ညက်တို့ဖြင့်စည်းကွက်သုတ် ချယ်သောမျက်စိ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တဝဏ္ဏိတပါရုတာ၊ ကြော့ကြော့ ကြော့ကြော့ တမော့မော့နှင့် ဖြော့ဖြော့ဝါအောင်ဆင်စွယ်ရောင်ဆိုးသော သက်နုံးတို့ဖြင့်ရုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဧထိယာယ၊ မြို့လယ်ခရီးပြုသမင်ကြီးခွေး ဂမိသန္တာ၊ ဣတ္ထိပတ်သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ ၊ဣဗ္ဗေါ၊တသုဝတ်ဖြူတို့ခွေ သည်တာ၊ နှစ်သက်မက်မောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တေဟိ၊ အရိယာအာရဟင်ဖြတ်တို့သည်၊ အစေဂုဏ်ကို၊မစက်ဆုပ်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏ ကောင်းသောဆိုးရည်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တမဂ်၊ ဘုရား ရဟန္တာအရိယာသီလဝန်သူတော်မှန်တို့၏တံခွန်အလံဖြစ်သော၊ ကာသာ ဝံ၊သက်နုံးကိုး၊ဇိဂုစ္ဆိ သန္တာ၊စက်ဆုပ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ၊လာဘကာမာ၊ လေးပါးပစ္စယလာဘ်လာဘကို တောင့်တရုံမက် နှစ်သက်မက်မောကုန် သည်၊ဘဝိသန္တာ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ကုသိတာ၊ ဆွမ်းခံခြင်းတို့ဖျင်းသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဟီနဝီရိယာ၊ ရဟန်းတရားအားပါးမထုတ်ကြို့ မကုတ်ကဲဆုတ်ယုတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနပတ္ထာနိ၊ တော ခုလုံးရိုင်ညောင်းသနီန်းကျောင်းတို့ကို၊ ကိန္တန္တာ၊ မြေလျှောခိုပုံးသိတင်း သုံးခြင်းဌါ နှလုံးပင်ပန်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂါမန္တေသု။ ရွာနီးရွာပါးရွာဝံ ခါးဝယ်ရွာသားငယ်ပြွမ်းသောကျောင်းတို့၌၊ဝသိသဝေ၊ဝမ်းဝကျောင်း ကာနေကြရှာကုန်လတ္တံ့၊ ၊သဒါ၊အာခါခပ်သိမ်း၊မိန္ဒာဖီဝရတာ။ရဟန်း တို့အားမဂဏားသဖြင့်မှားသော အသက်မွေးခြင်းခို မြေ့လျော်ကုန်သော၊ ယေယေဘိက္ခု၊အကြင်အကြင်ရဟန်းဆိုးတို့သည်၊လာဘ်၊ဆွမ်းသက်နုံး ကျောင်းဆေး အစရှိ၊သော ပစ္စည်းလာဘ်လာဘကို၊ လဘိသန္တာ၊ရကုန် လတ္တံ့၊တေ၊တေဘိက္ခု၊ ထိုထိုအာဇီဝပျက်ကုန်သောရဟန်းဆိုးတို့သည်၊

အနုသိက္ခန္တာ၊အတုလိုက်သဖြင့်အတုကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသံယတာ၊ သိလသိတင်း စောင့်စည်းခြင်းဂင်းကုန်သော အဖျင်းပေါယယ်ရှာန်း ယေလ်တို့သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊မင်းအိမ်စိုးအိမ်မှူးမတ်အိမ်သို့ပူးလိမ်ယှဉ်တွဲမှီ ဝဲလှည့်လည်ကုန်လတ္တံ့၊တဒါ၊ထိုနောင်အခါ၌၊ယေယေတိက္ခ။ အကြင်အ ကြင်ရဟန်းကောင်းရဟန်းမှန်သိလဝန်အာရုဏ်ဖြတ်ရဟန်းတတ်ပညာရှိတို့ သည်၊လာဘံ၊လေးပါးပစ္စယလာဘ်လာဘကို၊အလာဘိနော၊မရကုန်၊တေ တေတိက္ခ။ ထိုထိုသို့တည်းပစ္စည်းလာဘ်မဲ့ချို့တဲ့တုံရှောင်း ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမှန်သိလဝန်အာရုဏ်ဖြတ်ရဟန်းတတ်ပညာရှိတို့သည်၊ ဝုဋ္ဌာ၊ဖြတ်နိုး ကော်ရော်ပူဇော်ခြိုးမွမ်းအပ်ကုန်သည်၊ နဘဝိသရေ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓိ၊ရေ၊တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊သုပေသဲလေ၊သိလကို အလွန်ချစ်ခင်ကုန်သော၊တေဘိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ နသေဝိသန္တိ၊မှီဝဲ ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ဝိလက္ခ၊ဧနံ၊ရတ္တံ၊ ညောင်ကြတ်ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော၊ သကံ၊ဧဇံ၊ပိမိတံ၊ခွန်အောင်အာသံ ဖြစ်သောသက်နုံးကို၊ဂရဟန္တာ၊ကွဲရဲ့ကျတ်ချစက်ဆုပ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာပအာညဝါဒီမဟိတရား၊ကျင့်မှားစရိုက် ပရိဒိဋ္ဌတိတ္ထိ တို့ရှု၊ဧဇံ၊အလံတံခွန်ဖြစ်သော၊ အဝဒါတကံ၊ ဝတ်ဖြူကို၊ဓာရေသန္တိ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ၊တဒါ၊ ထိုနောက်သာသနာနောင်အခါ၌၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ကာသာဝေ၊ အရိယာတံခွန်သက်နုံး မှန်၌၊အဂါရေ၊ဝါ၊ရှိ၊သေဖြတ်နိုးခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ကာ သာဝေ၊အရိယာတံခွန်သက်နုံးမှန်ကိုသုံး၊ဆောင်တော်ရုံခြင်း၌၊ ပဒိုသဝိ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဆင်ခြင်ကာမျှလည်း၊ နဘဝိသရေ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ သလ္လဝိဒ္ဓသော၊အလွန်ကြီးမားဆိပ်လူးမြှားဖြင့် သနားမဲ့ထွေသည်အရှေ့ကြွ အောင်အသရေပြင်းစွာပစ်အပ်သော၊ ဒုက္ခေန၊မူဆိုးလက်နက်မြှား၊ဒဏ် ချက်ဆင်ရဲဖြင့်၊ အာဘိဘူတသော၊ အလွန်အကြွေးအမူးအဝေဒိုးမြေမြင်ခြင် အာကျင်အနာ နှိပ်စက်စွာသော၊ ရုပ္ပတော၊ အားအာန်မရှိင် ကိုယ်လုံးရှိင် အောင်ဖြိုင်ဖြိုင်ယိုရွှန်း သွေးရည်ခန်း၍ ပင်ပန်းပေါက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက် သော၊နာ။သော၊ဘုရားလောင်းဆန္ဒနှင်ဆင်းမင်း၏၊မဟာဟေသရာ၊ကိုပယ်နှင့် အသက်ငဲ့ကွက်ကင်းကင်းကြီတတ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်မက်ဘွယ်သာ ကြီးကျယ်စွာသော၊ အစိန္တိယာ၊ ပြုနိုင်မည်ထား သူတပါးတို့သည်ဗျား ဘုန်ကြွကြီရုံမျှလည်းကြီကြခြင်းဌာမတတ်ရာသော၊ ပဒိုသဝိ၊ ပညာဆင် ခြင်သမ္ဘဝဠဲ့ မကင်းကြီတော်မူခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီ၊ ၊

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊တဒါ၊ ထိုဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဆဒ္ဒင်္ဂန္တာ၊ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်အစွယ်၌ရှိသောကြောင့်ဆဒ္ဒန်အမည်ရှိသော၊ဘဝေါ၊ဆင်မင်းသည်၊သုရတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆို၊အပ်သော၊ တံအာရဟာဒ္ဓံ၊ ထိုမူဆိုးသော၊ကုတ်ကျင့်ယုတ်မိ၍ဘဝတ်ရုံပါသော အရိယာတို့၊ အလံ၊အောင်တံခွန်ဖြစ်သော ဗန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုံးကို၊ ဒိသွာ၊မျက်ဝါးထင်ထင်ရှု့တွင် တူရှုမြင်တော်မူ၍၊အားထွေပြသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ယာဝဒေဝ၊အကြင်ရှေ့သောက်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာဏိ၊ဟောရှုတ်မိန့်ဆိုတော်မူပြီ၊ ၊ယောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်တရုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩနိဗ္ဗာသာဝေါ၊ ရာဂဒေါသမောဟစသောဒသကိလေဝန်ရှိကိုလည်တွင်းမကင်းမသန့်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဒမသစ္စေန၊စကားနှုန်းစသည်ခြောက်ရပ်စောင့်ကြပ်ဆုံးမခြင်းပရိယာယ်ရှည်သစ္စာ၏အာဘိုဖြစ်သောဝစီသမ္မာနှုတ်သစ္စာဖြင့်၊အာပေတော၊ မယ္ဟဉ္ဇမစ်ပမကပ်ဝေးစွာ ကင်းကွာပါလျက်၊ ကာသာဝံ၊ ဗန်ရည်စွန်းသော၊ ဝတ္ထံ၊ အာဝတ်သက်နှုံးကို၊ ပရိဒဟိသာတိ၊ဝတ်ရုံခြင်းနှင့်အခင်းပြု၍ သုံးဆောင်လတ္တံ့၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ ဗန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုံးကို၊နဒ္ဒါ၊ဟေတိ၊မထိုက်၊ ၊ယောစပုဂ္ဂလော၊အကြင်တယောက်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဝန္တာကသာဝေါ၊ မဂ်လေးတန်တို့ဖြင့်ထွေးအာနှစ်ခန့်ပယ်ပြီးသောကိလေသာဗန်ရည်ရှိသည်၊သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာစင်ကြည်မြဲဆောက်တည်သည်၊ ဒမသစ္စေန၊စကားနှုန်းစသည်ခြောက်ရပ်စောင့်ကြပ်ဆုံးမခြင်းပရိယာယ်ရှည်သစ္စာ၏အာဘိုဖြစ်သောဝစီသမ္မာနှုတ်သစ္စာနှင့်၊ ဥပေတော၊ပြည့်စုံသည်၊ အာသဘဝေယျ၊ဖြစ်ချေ၏၊ သောပုဂ္ဂံလော၊ ထိုသို့ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊ကာသာဝံ၊ ဗန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုံးကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ၊ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်သို့တိသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝိပ္ပဋိသိ၊လော၊ပေါ်ပျက်သောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏၊ ဒုဗ္ဗေဝေါ၊သီလလေး၊အင်သုတ်သင်နှိုင်ကြောင်း၊ကောင်းသောသီလဝိ၊သောခနုပညာကင်း၏၊ ပါဂ၊ ရှော၊ပါပစာရိရှင်ဒုဿီဟုထင်ရှား၏၊ ကာမဂေါ၊ရိယော၊သီလလေးချက်စောင့်စည်းပျက်သဖြင့်ရမက်လောဘဒေါသစသောကိလေသာမာရ်တရံမ ဆိုင်းလိုတိုင်းနှိပ်စက်စိတ်ကိုမျက်၏၊ဝိဿ ဘိစ္ဆော၊ငါးပါးကာမဂုဏ်အာရုံ၌ ဘွေကြိုတိုင်းလိုက် ခွေးလောက်ကိုက်သို့သိုက်ခြိုက်ခိုင်ကြည့်ရပ်မတည်တဲ့တလည်လည်လှည့်ပတ်ပျံ့,လွင့်တတ်သောစိတ်ရှိ၏၊ နိဿုဏ္ဏော

ဖြူစင်သန့်ရှင်းကင်းသောကုသိုလ်သဘောရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကာသာဝံ၊ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုံးကို၊ နုအာရေဟတိ၊မထိုက်၊ ၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တိသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သိလေ နု၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလလေးပါး၌ မ၊ သမ္ဘဒ္ဓော၊ ကျိုးဖြောက်ပေါက်ပျက်သက်သက်မထင်ထက်ဝန်းကျင်မပြည့်ဝုံ၏၊ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောဆန္ဒရာဂရှိ၏၊သမာဟိတော၊တည်ကြည်ခိုင်ခံ့သောစိတ်ရှိ၏၊ဩဒါတမနုသက်ပြေါ အာလွန်ဖြူလွင်သန့်ရှင်းစင်သော စိတ်အကြံအစည်ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့လျှင် တိသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုံးကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ၊ယသပုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျာပုံခဲကျထောင်းထောင်းထလို့ ရှုရှုမတည်မခိုင် ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဥန္နဠော၊ စိတ်နေဖိုးယပ် လောက် ဖြိုးဖြိုးမောက်လျက် မောက်မောက် မော်မော်ဝဲတိုင်း ကျော်အောင် ထင်ပေါ်သောမာနရှိ၏၊ သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ လေးပါးမျှလည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသပုဂ္ဂလသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဩဒါတကံ၊အဝတ်ဖြူကို၊ အရေဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ကာသာဝံ၊ အာရိယာတ်ခွန်ဖန်ရည်ဆိုးစွန်းဝတ်သက်နှုံးကို၊ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မူပြုတိ အဘယ်အကျိုးရှိလိမ့်မည်နည်း၊ ၊အနာ ဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုဟု၊ ဂဟန်းယောက်ျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗစိတ္တာ၊ရာဂစသည်ဖျက်ဆီးသဖြင့် ပျက်စီးဆိုးဝေါင်းမကောင်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာဒရာ၊ ဘုရား၊တရား၊ပါးပါး သိတင်းသုံးဘော်ချင်း တို့၌ကင်းသောဂါရဝရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တာစိတ္တာနုံ၊ မေတ္တာဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊တာဒိနုံ၊ဆိုးကောင်းလုံးစုံ၊ခြောက်အာရုံတို့၌လျှပ်တုန်မရှိပကတိဖြင့်သာ တာဒိကျေးဇူးဂုဏ်အာထူး နှင့်ပြည့်ဝုံသောအာရိယာသူတော်ကောင်းတို့ကို၊ဝဏ္ဏိသန္တိ၊ အာရုပ်ဝေ၊သို့ပြေးစဉ်ထွက်အောင်ရှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန် လိမ့်သတည်း၊ ၊ထေရေဟိ၊ ဓိမိဆရာ ဉပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ကုန်သော မထေရ်ကြီး တို့သည်၊ စိဝရောရေ၊ ၊ သက်နှုံးဝတ်ရုံခြုံခြင်းကို၊ သိက္ခာပေ၊ နှောပါ၊ သို့ဝတ်သို့ရုံသို့ခြုံသို့ တင်သွန်သင်ကြသ ဆုံးမပညာတ်ကျင့်ဝေ အာဝ်ကုန် သော်လည်း၊ ဒုဗ္ဗေဝ၊ သိလလေး အင်သုတ်သင်နှိုင်ကြောင်းကောင်းသောသီလဝိသောခနုပညာကင်းကုန်သော၊ ပါကဋာ၊ပါ ပစာရိဒုဿီဒုဗ္ဗစ်ရှင်ဆိုးညစ်ဟုထင်ရှား၊ကုန်သော၊ ကာမဘောဂိယာ၊သီလ ပ်လေးချက်စောင့်စည်း ပျက်သဖြင့်နှစ်သက် သူတိုင်းမဆိုင်းမညှာပြုတတ်

စွာကုန်သော၊ဗာလာ၊အာကျိုးအကြောင်းဆိုးကောင်းမသိပညာမျက်စိမရှိ ရုံးကန်းအန္ဓစင်စစ်ဆိုးညစ်ရိုက်ခေါင်ရှင်ရိုးမှောင်တို့သည်၊ နဘုဏာသည်နှင့် နားမထောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ခဠုဂေါ်၊ မြင်းရုပ်မြင်းဆိုးသားရိုးဗွေပါမကောင်း စွာသားမြင်းသည်၊သာရထိ၊ဆုံးမတတ်စွာမြင်,ဆရာကို၊ နာဒိယာတိ၊ဝိယ မယူမခံပေါက်ကန်ခုန်ကပ်ပြုသကဲ့သို့၊ -တ ၊ ။ ထိုမြင်းရုပ်မြင်းဆိုးသားရိုးဗွေပါမကောင်းစွာသောမြင်းသဘွယ်။ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊အဂါရ ဝါ။ရိုးသေခြင်းကင်းကုန်သော၊အာသိက္ခိတာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့နည်းနှယ် ပြုသဆုံးမ ပါလျက် ဆိုခက်ရိုက်ထိုင်း မြင်းနယ်ရိုင်း၍ သင်တိုင်းမကျင့် တက်ကုန်သော၊ကေဝ၊လာ၊ထိ အာကျိုးအကြောင်းဆိုးကောင်းမသိပညာ မျက်စိမရှိရုံးကန်းမြင်းနယ်သွမ်းသောအန္ဓစင်စစ် ဆိုးညစ်ရိုက်ခေါင်ရှင်ရိုး ရှောင်တို့သည်။ဥပဇ္ဈာယော၊ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို၊နာဒိယိ သန်တို့၊ဆုံးမမခံ နှာသ်လှံ့ထိုး လျက်ကျိုး နှ ်ရိုသေခြင်း ကင်းကြကုန် လတ္တံ့၊ ၊ဧ၀ံ ဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ကောရနဂါထာအာ၀ေ၀ေ၀ထာ၀ါထာ၊ဆုံးအလုံး ရုံးပြုဆိုအပ် ပြီးသော အပြားအား၊ဖြင့်။ အနာ၀ဟံ၊ မသာ မရောက်သော ရောက်လိမ့်ရောက်အံ့ ရောက်လတ္တံ့ သော၊အဒ္ဓါနံ၊ နောင်အခါ၌ပဏ္ဍိမေ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ကာလမှိ၊ ဘိလလေ၊ဆူမပြူမစင်ပစ္စည်း၊ခင်၍စာသင်စာ ရှုလေ့သာပြုသော သုတယုဂ်ကာလသည်၊ ပဇ္ဇေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိ သော်၊ ဘိက္ခု၊နဒ္ဓ၊ ရုဟန်းယောကျ်ား၊တို့၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနဒ္ဓ၊ရ ဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ပဒီပတ္တိ၊ ဘောက်ပြန်နည်းလွတ်ယွင်းချွတ် ပျက်ပြားသောအကျင့်သည်၊ ဘ၀ိ၊ဘ၀ိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊အာ၀ုသော၊ငါ့ ရှင်ဘုရား၊ရုဟန်းများ၊တို့။ အနာ၀ဟံ၊ဖြစ်လိမ့်ဖြစ်အံ့ ဖြစ်လတ္တံ့ သော၊ဧတံ မဟာ ဘယံ၊ထိုသင်တို့အား၊ငါ၊ဟောကြား၊အပ်သော၊ပဒီပတ်အနှ ရာယ်သော ကြီးကျယ်သည်။ ဝုစ္စတေ၊ဧဝံ၊ မှ၊ အာ၀ဏ္ဏ၊တော၊လာ၊ရောက်လတ္တံ့၊တုမှော၊ငါ့ ရှင်ဘုရား၊ရုဟန်းများ၊တို့သည်။ သုဗ္ဘ၊ဝ၊ ခွံ့သော၊စကား၊ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ပ ကား၊ကောင်းမြတ်ပြောဆိုတတ်သော၊ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ ဆုံးမပဲ့ပြင်သွန် သင်ချောလိုလိုက်နာလျက် ရိုသေစွာခံယူတတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ဖြစ် ဘော်မူကြပါကုန်လော၊ သခိလ၊၊ နှလုံ နှူးညံ့ကုန်သည်၊သ၀ါ၀ေ၀ါ၊ရိုး သ ခြင်း၊ရှိကုန်သည်တို့၊ဟောထ၊ဖြစ်ကြပါကုန်လော၊ ၊မေတ္တါ၊စိတ္တာ၊သတ္တ၀ါ အများ ကိုယ်မခြား၊အောင် စီးပွါး၊ချမ်း သာ၊ဆောင် တတ်စွာ၊သော၊မေတ္တာ စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟော ၊ ၊ဖြစ်ကြပါကုန်လော၊ကာ၊ရ ဏီ၊ကာ၊သူ၏ဆင်း၊ရဲ ပယ်ရှိသိုမ္ဘာ လက္ခဏာ၊ရှိသော သနား၊ခြင်း၊ကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊

ဟောထ။ ဖြစ်းတော်မူကြပါကုန်လော၊ သိုလေသုံးစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ သုသံဝုတောဟု၊ စောင့်ရှောက်ဥဿုံလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောဂုဏ်ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော၊ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အကုသိုလ်တရားဆွန့်ပယ်ရှားမှ၊ ကုသိုလ်တရား ပွါးများ မယုတ်တိုးမဆုတ်အောင်အား ထုတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောထ။ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော၊ ပယ်တံတွားနိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်အောင်စလွှတ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စ၊ အခါမစဲအမြဲမပြတ်ဒုဋ္ဌပရဏ္ဍမာ၊ မသွေမလွှဲမြဲမြံ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော၊ ၊အာဝုသောဝါ ရှင်ဘုရားကိုယ်တော်မျှားတို့၊ ပမာဒံ၊ ဒုစရိုက်သုံးရုံကာမဂုဏ်ငါးရပ်ကောင်းမှုတို့၌မပြတ်ကင်းမဲ့လျှော့ခြင်းကို၊ ဘယတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာချမ်းသာခပင်းပျက်စီးခြင်း၏ကြောင်းရင်းမူလဖြစ်သောကြောင့်စင်စစ်သောဘေးဥပါဒ်အားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဠ္ဌ၊ သုစရိုက်သုံးဖြာ ဘာဝနာဖြင့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမပေါ်မမေ့မလျော့ခြင်းကိုလည်း၊ ခေမတော၊ ဥပါဒိကင်းကွာချမ်းသာ အတိကောမရှိသောအားဖြင့်၊ နိသွာ၊ ပညာမျက်စိဟုတ်တိုင်းသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇာသန္ဓာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌဂိုဏ်း၊ အပ္ပမာဒပဋိပတ်ရှိ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်သောသီလသမာဓိပညာသုံးရပ်သင်ကြားတိုက်အပ်၍ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွါးများပါစေကုန်လော၊ ဣတိ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကောဇနဝတိ၊ ကောဇနာဟူသည်ကား၊ ကုဋ္ဌနသိလာ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်၊ ဒဇနာဂတော၊ နှောင်အာခါ၌၊ ဘရိယာ ဣတိ ဣတ္ထိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သမ္ဘဇ္ဇော၊ စပ်ခြင်းတည်း၊ ထေရသာ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ ထေရ်၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်အခါ၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ နာဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုဗ္ဗာ၊ အာမေးတည်း၊ နာဟောသုံ၊ မဖြစ်သည်ကား၊ နု၊ မဟုတ်၊ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ကလျာဏမိတ္တာ ဗဟုလတာယ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩဝါဒကောသု၊ အာဆုံးအာမက်ပေးကုန်သော၊ ဝိညာပကောသု၊ သိစေတတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗဟုစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဗဟူသုဝိဇ္ဇမာနေသု၊ များစွာရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလေသေသု၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဗလဝန္တေသု၊ အားကြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဒီသဝါ ဗဟုလတာယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယောဂုယောနု၊ များသောအားဖြင့်၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အကော

ဝနာ၊အမျက်တွက်လေ့မရှိကုန်သည်၊ အပေါ်သုံးဖြစ်ကုန်၏၊ အာယတိ်၊ နောင်အခါ၌၊ တ္ပဋိရိယာယော၊ ထိုအကြောင်း၌၊ အတိကောဝနာ၊ အလွန်အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊အနာဂတေတိ၊အနာဂတေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ သေသပဒေသု ဝိ။ကြွင်းသောပုဒ်ဘို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏၊ဥပနာ ဟိတိ၊ ဥပနာဟိဟူသည်ကား၊ အာစသတဝတ္ထု။သုံး၊ အာစသတဝတ္ထုတို့၌ အာစသတသား၊ရုန်ပြုကို၊ဥပနယှနသိလေ၊ဖွဲ့လေ့ရှိကုန်သည်၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊ဥပနာဟသမ္ဘဝတော၊ ရုန်ပြုဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ဥပနာဟိ၊ဥပ နာဟိမည်၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပုရိမကာလိကော၊ရှေးကာလ၌ဖြစ် သော၊ ဗျာပါဒေါ၊ဒေါသသည်၊ ကောဓော၊ ကောဓမည်၏၊ အပရကာလိ ကော၊နောက်ကာလ၌ဖြစ်သောဒေါသသည်၊ ဥပနာဟော၊ဥနာဟမည်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊သကိ'၊တကြိမ်၊ ပဝတ္တော၊ဖြစ်သော၊ ဒေါ၊သော်၊ဒေါသ သည်၊ကောဓော၊ကောဓမည်၏၊အနေကက္ခတ္တုံ၊အကြိမ်များစွာ၊ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ဒေါသော၊ဒေါသသည်၊ ဥပနာဟော၊ဥပနာဟမည်၏၊ တေသံ၊ ထိုဝဋ္ဋလုံတို့ကား၊ ပရေသံ။သူတပါး၏၊ဝိဇ္ဇမာနေ၊ထင်ရှား၌ကုန်သော၊ ဂုဏေ၊ဂုဏ်တို့ကို၊မက္ခနဿ ဝုဋ္ဌနဿ၊ချေဖျက်တတ်ကုန်၏၊ဧတေသံ၊ထိုသူတို့ ဆား၊ဥဒကဝုဋ္ဌနိယာ၊ ရေသုတ်ပုဆိုးကဲ့သို့၊ဥဒကသား၊ရေ၏၊မကွေ၊ လိမ်းကျံခြင်းသည်' မက္ခနံ၊ဝုဋ္ဌနံ၊ချေဖျက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင်း၊ မက္ခီ၊မက္ခီမည်၏၊ ဧတေသံ၊ထိုဝဋ္ဋလုံတို့ဆား၊ဆာ ဝါနလက္ခဏော၊ အလွန်မာန်မူခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ထမ္ဘော၊ခက်ထန် ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ထမ္ဘီ၊ထမ္ဘီမည်၏၊သဠ္ဠာ ဝါ၊သဠ္ဠာဟူသည်ကား၊ အသန္ဓိဂုဏဝိဘာဝနလက္ခဏော၊ ထင်ရှားမရှိ သောဂုဏ်ကိုထင်စွားပြုခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ သာဌေယျနု၊စဉ်းလဲခြင်း နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဣဿုကိတိ၊ဣဿုကီဟူသည်ကား၊ ပရသမ္ပတ္တိဝိယျနလက္ခဏာယ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာဝိပတ်ကိုရှုတ်ချခြင်းလက္ခဏာရှိ သော၊ဣဿာယ၊ငြူစူခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်၊ နာနာ၀ါ ဒါတိ၊နာနာ၀ါဒါဟူသည်ကား၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ဝိရုဒ္ဓ၀ါဒါ၊ဝိရုဒ္ဓ၀ါဒီ ကား။ဆန့်ကျင်သော ဓမ္မယုတ်ရှိကုန်သည်၊ ကလဟ၊ကာဓ၊ကာဝ၊ငြင်းခုံခြင်း ကိုပြုတတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း။ အညာတမာနိ၊နောဓမ္မေဂန္ဓိ၊ရေတိ၊ဂေါစရုတိ၊ အညာတမာနိ နောဓမ္မေဂန္ဓိ၊ရေတိ၊ရဂေါစရာ ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓိ၊ရေ၊ နက်သော၊နှုရော

ဘာသေ၊ ဝေးသောအရောင်ရှိသော၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အညာတေ၊ မသိဘဲလျက်သာလျှင်၊ ဥာတောတိ၊ သိ၏ဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌောတိ၊ မြင်၏ဟူ၍၊ ဝေဝံမာနိနော၊ ဤသို့မာန်ထောင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တ သ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သြဝရတာ ဝေ၊ ဤမှာဘက်၌၊ ပဝတ္တိတာယ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သြရိမ်တီရေ ဝေ စရာ၊ ဤမှာဘက်ကပ်ဖြစ်သော မသူတော်တရားလျှင်အာရုံရှိကုန်သည်၊ လဟုကာတိ၊ လဟုကာဟူသည်ကား၊ လဟုသဘာဝါ၊ ပေါ့သောသဘောရှိကုန်သော စပလာ၊ လျှပ်ပေါ်ကုန်သော၊ အဂရုဓမ္မေတိ၊ အ ဂရုဓမ္မေ ဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ဂါရဝရဟိတာ၊ ရိုသေခြင်းကင်းကုန်သည်၊ အညမညမဂါရဝါတိ၊ အညမညမဂါရဝါဟူသည်ကား၊ အညမညတို့၊ အချင်းချင်း၌၊ အပ္ပဋိသဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်၊ သံဃေ စ၊ သံဃာ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓြဟူ စ ရိုသု စ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၌လည်းကောင်း ဂရုဂါရဝရဟိတာ၊ အလေးပြုခြင်းရိုသေခြင်းမှကင်းကုန်သည်၊ ဗဟုအာဒီနဝါတိ၊ ဗဟုအာဒီနဝါဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏပဂကာရာစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝက္ခမာနာစ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုအာနေကဒေါသာ၊ များသောအပြစ်တို့သည်၊ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်၊ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား၊ သတ္တလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသန္တိ၊ နာဂတေတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသန္တိ၊ နာဂတေဟူသည်ကား၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ပါတုဘဝိသန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ သုဒေသိတံ ဓမ္မမဓိဂမ္မန္တိ၊ သုဒေသိတံ ဓမ္မမဓိဂမ္မံ ဟူသည်ကား၊ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓကောင်းစွာ၊ အာဝိပရိတံ၊ မကောက်မ ကြန်သော၊ အာဒိကလ္ယာဏာဒိပဋိကာ ရေန၊ အာဒိကလ္ယာဏအစရှိသောအပြား ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မမဓိဂမ်သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤပိဋကတ်သုံး ပုံပိဋကတ်တရားမြတ်ကို၊ ကိလေသိသန္တိတိ၊ ကိလေသိသန္တိ ဟူသည် ကား၊ ကိလိဋ္ဌကိလေသနုသိတံ၊ ညစ်ညူးသော ကိလေသာဖြင့် ဗျက်သီး ခြင်းကို၊ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အာပတ္တိအနာပတ္တိတိ၊ အာပတ္တိအနာ ပတ္တိဟူသည်ကား၊ ဂရုကာပတ္တိလဟုကာပတ္တိတိ အာဒိနာ၊ ဂရုကအာပတ် လဟုကအာပတ်ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတသံကိလေသေန၊ ဒုစရိုက် သံကိလေသဖြစ်သော၊ အသဒ္ဓမ္မေန၊ မသူတော်တရားဖြင့်၊ သဏ္ဌာသုခုမံ၊ နွေး ညံ့သိမ်မွေ့သော၊ ရူပါရူပဓမ္မံ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို၊ ပဒိုက္ခိပန္တာ၊ ပယ်ကုန် လျက်၊ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသေန၊ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသဖြင့်၊ ဥဘယတြာပိ၊ နှစ်ပါ.ရုံ၌

လည်း၊ တဏှာသံကိုလေသေနှ၊ တဏှာသံ ကိုလေသဖြင့်၊ သံကိုလေ
သိသော်နှင့်ညစ်နွမ်းကုန်လတ္တံ့။ မလိန်ညစ်နွမ်းခြင်းကို၊ကရိသော်နှင့်ပြုကုန်
လတ္တံ့။ဒုမ္မတိတိ၊ဒုမ္မတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ပညာ၊ပညာမရှိသောရဟန်းမိုက်
တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊တာ
ဝိသော်နှင့်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အာသိမ္ဘေကထံ၊ အသိမ္ဘာတရားစကားကို၊ဝေ
ဒလ္လကထံ၊ ဝေဒလ္လတရားစကားကို၊ ကထေန္တာ၊ဟောကုန်သောသူတို့
သည်၊သဏ္ဌိ၊သိမ်မွေ့သော၊ဖွဲ့တရားသို့၊ ဩက္ကမ္မ၊သက်၍၊နာနုဗုဒ္ဓေနှင့်
မသိကုန်၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ဝေါဟာရနှုတ်၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝုတ္တံဟိ၊ဝုတ္တံ၊ဝေ
ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ဂုဏာဟိနာတိ၊ဂုဏာဟိနာဟူသည်
ကား၊ သိသာဒိဂုဏာဝိဂေဟိတာ၊ သိလအစရှိသောဂုဏ်၌ ကင်းကုန်သော၊
ဒုဿီလာ၊သီလမရှိကုန်သော၊အာလဒ္ဓိနော၊ အာဂ္ဂက်မရှိကုန်သော၊အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ဂုဏာဟိနာတိ၊ ဂုဏာဟိနာဟူသည်ကား၊ ဝိနယဝါရိတ္တာဒိဂု
ဏေန၊ဝိနည်း၌ ဝါရိတ္တအစရှိသောဂုဏ်၌၊ ဟိနာ၊ယုတ်ကုန်သော၊ ဒ္မေဝိန
ယော။သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်း၌အပ္ပကတညူနော၊နည်းသောအကြားအမြင်
ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊သံဃဒ္ဓိတိ၊သံဃဒ္ဓိဟူသည်ကား၊သံဃမဇ္ဈေ
သံဃာအလယ်၌၊ဝေါဟရန္တာတိ၊ဝေါဟာရန္တာဟူသည်ကား၊ကထေန္တာ၊
ပြောဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သံဃော၊သံဃာ၌၊ဝိနိစ္ဆယကထာယ၊အဆုံး
အဖြတ်ဖြစ်သောစကားသည်၊ဝတ္တမာနာယ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ယံကိဉ္စိ၊အ
မှတ်မရှိတရုံတခုသော စကားကို၊ ဘဏန္တာ၊ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ဝိ
သာရဒါတိ၊ဝိသာရဒါဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗယာ၊ကြောက်ခြင်းကင်းကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ပဂဗ္ဘာ၊မာန်ခက်ထန်ခြင်းမျှားကုန်သော၊ဗလဝန္တောတိ၊ဗလဝန္တော
ဟူသည်ကား၊ပဂ္ဂဗ္ဘလေန၊အပင်းအသင်းအား၊ဖြင့်၊ဗလဝန္တော၊အား၊ကြီး
ကုန်သည်၊ဗုဒ္ဓရာတိ၊ ဗုဒ္ဓရာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓရား၊နှုတ်ကြမ်းကုန်သော၊
ခရာဝါဒိနော၊ကြမ်းသောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သော၊အသုတာဝိနောတိ၊
အသုတာဝိနောဟူသည်ကား၊နသုတဝန္တော၊အကြားအမြင်မရှိကုန်သော
ကေဝလံ၊စင်စစ်။ လာဘသက္ကာရေ၊လိလောကသိန္ဓိ၊သဟေန၊လာဘ်ဝူဇော်
သကာအကျော်အစောကို အမှီပြုသဖြင့်၊ ဂုဏဓရာ၊ဂုဏ်ကိုဆောင်ကုန်
သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊အဓေမ္မာတိ။ တရားမဟုတ်ဟု၊
အဓမ္မဒ္ဓ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ ဓမ္မောတိ၊ တရားဟု၍၊ ဝိနယံ၊ဝိ
နည်းကို၊ အဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟု၍၊ အဝိနယဒ္ဓ၊ ဝိနည်းမဟုတ်
သည်ကိုလည်း၊ဝိနယောတိ၊ဝိနည်းဟု၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ယ

ထိန္ဓိတံ၊အလိုရှိတိုင်းသော၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာအလယ်
၌၊ပတိဋ္ဌပေန္တာ။ တည်စေကုန်လျက်၊ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သည်၊
ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဂုဏဝန္တောတိ၊ဂုဏဝန္တောဟူသည်ကား၊သီ
လာဒိဂုဏသမ္ပန္နာ၊သီလအစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့
သည်၊ ဝေါဟရန္တာ ယထာဘူတောတိ၊ ပေါဟရန္တာယထာဘူတောဟူ
သည်ကား၊အဘူတာနုရူပ်၊ အနက်အားလျော်စွာ၊အဝိပရီတတ်ထွေ၊မသောက်မ
ပြန်သောအနက်ကို၊ဓမ္မံဓမ္မောတိ၊ဓမ္မံဓမ္မောဟူသည်ကား၊ဓမ္မံ၊တရားဟုတ်
သည်ကို၊ဓမ္မောတိ၊တရားဟူ၍၊ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊အဓမ္မော
တိ၊တရားမဟုတ်ဟူ၍၊ ဝိနယံ၊ဝိနည်းကို၊ဝိနယောတိ၊ဝိနည်းဟူ၍၊ အဝိန
ယံ၊ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊အဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊
ဒိဋ္ဌေန္တာ၊ပြုကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗလာတောဘဝိသန္တိတိ၊ ဒုဗ္ဗလာတောဘဝိသန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ပရိသာယံ၊ပရိသတ်၌၊ အလဇ္ဇိသန္ဓိတာယ၊ အလဇ္ဇီမျှား
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ထိုရဟန်းမြတ်ရဟန်းတော်တို့သည်၊ဗလဝိရေဟိကာ၊
အားမှကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊တောသံ၊ထိုရဟန်းမြတ်
ရဟန်းတော်တို့၏၊ဝစနံ၊ စကားသည်၊နတ္ထိ၌တိ၊မတည်၊ ဟိရိမနာအနုဏ္ဍိ
ကာတိ၊ဟိရိမနာအနုဏ္ဍိကာဟူသည်ကား၊ဟိရိမဇ္ဇော၊မကောင်းမှုမှက်
သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေနစိ၊တစုံတခုဖြင့်၊ အနုဏ္ဍိကာ၊ အလိုမရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေဟိ၊ ထိုရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်။
ဝတ္ထုံ၊ဆိုခြင်းငှါ၊သမတ္ထေါဝိ၊စွမ်းနိုင်ကုန်သော်လည်း၊ ပါပဓိဂုဏ္ဌာယစ၊
မကောင်းမှုမစက်ဆုပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊အပ္ပကိစ္စတာယစ၊နည်းသော
ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကေဟိစိ၊ တစုံတယောက်
သောသူနှင့်၊ဝိရောဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ အကာရောန္တာ၊ မပြုကြကုန်သည်
ဖြစ်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝါဒံ၊အယူကို၊ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊တည်စေခြင်းငှါ၊နဝါ
ယမန္တာ၊ အားမထုတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္ပံဝါ၊ ဖြင်အပ်သော
ထင်ရှားသောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဋ္ဌာနံဝါ၊ ဆောက်တည်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊အာကတ္တွာ၊မပြုမူ၍၊တုဏ္ဍီ၊ဆိတ်ဆိတ်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ရဓတန္တိ၊ရေတတ်ဟူသည်ကား၊ရူပိယံ၊ငွေကို၊တေန၊ထိုရေတတ်ဟူသောပါဒ
ဖြင့်၊ ကဟာပဏာလောဟမာသကာဒိနိ၊ အသပြာကြေးပဲအစရှိသည်တို့
အားလည်း၊သင်္ဂီဟော၊သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ဒဗ္ဗဇ္ဇော၊ဓုတ်အပ်၏၊ဇာတရူပန္တိ
ဇာတရူပံဟူသည်ကား၊သုဝဏ္ဏံ၊ရွှေကို၊ တေန၊ထိုဇာတရူပံဟူသောပါဒ
ဖြင့်၊မဏိမုတ္တာဒိနိ၊ပတ္တမြားပုလဲအစရှိသည်တို့အားလည်း၊ သင်္ဂဟော၊

သင်္ဘောခြင်းကို၊ ခဋ္ဌဗေဒေါမှတ်အပ်၏။ ဝါသဒ္ဒေါ၊ ဝါသဒ္ဒါသည်၊ သမုဒ္ဒယဇ္ဇော သမုဒ္ဒည်း အနုက်ရှိ၏၊ အပဒါ ဝါတိ အာဒိသုဝိယ၊ အပဒါ ဝါ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတော်ရှိ၏။ ကဲ့သို့တည်း၊ ရေတံစောတာ ရှုပဋ္ဌာတိ၊ ရေတံစောတာ ရှုပဋ္ဌဟု၍လည်း ပါဠေ၊ ပါဠိ ရှိ၏။ ခေတ္တန္တိ၊ ခေတ္တံဟု သည်ကား၊ ယဇ္ဇ။ အကြင်အရပ်၌ ပုဗ္ဗဏ္ဏပရဏ္ဏံ၊ ကောက်ပဲသည်း ရှိဟတိ၊ ပေါက်၏၊ တံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ ခေတ္တံ လယ်မည်၏။ တဒတ္ထေ၊ ထိုထယ်အလို၌ ဘာ။ အကတာ ဘူမိဘာဝေါ၊ မပြုအပ် သောမြေအတိုင်းသည်၊ ဝတ္ထုဟု ယာမည်၏။ ဒေ။ ဒွေကန္တိ ဣဿ၊ အာဒေ ဒွေကံဟု သောပါဠိ၌၊ ဒွေကာနာမ၊ ဒွေကတို့မည်သည်ကား။ အစားယောဝ၊ ဆိတ်တို့ ကဲ့သို့ သားလျှင်၊ ဒွေပေတ္တာ၊ ထားချေ။ အာဝေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ ကဲ့သို့ ပသုဝေတိ၊ သားမျိုးသည်၊ အာစာနာမ၊ အစမည်၏။ အဒေ ဒွေကဂ္ဂဟာ ဟောနေ၏ အဒေ ဒွေကသဒ္ဒါကို ယူသဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါမဟိ သာဒိနဋ္ဌိ၊ နွားကဲ့သို့ အစရှိသည်တို့အား လည်း။ သင်ဟောသို့ဟု ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဒါသိဒါသဗ္ဗာတိ၊ ဒါသီဒါသဗ္ဗဟု သည်ကား၊ ဒါသီယောစ၊ ကျွန်မတို့သည် လည်း၊ ကောင်း၊ ဒါသာစ၊ ကျွန်ယောကျ်ားတို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဒုမ္မေဓေ တိ၊ ဒုမ္မေဓေဟု သည်ကား။ အဂိဒ္ဓါသုနော၊ ပညာမဲ့ကုန်သော၊ ဂဠိယာ ဂဠိယံ၊ အပ်သည် မအပ်သည်ကို၊ သာရုပ္ပါ သာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်သည်မ လျောက်ပတ်သည်ကို၊ အစာနန္ဒာ၊ မသိကုန်သော သူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ ဒိမိ၏။ အဏ္ဍာယ၊ အကျိုးငှါ။ သာဒိယိသန္တိ၊ သာယာကုန်လတ္တံ့၊ သမ ဒ္ဒိဆ္ဆိသန္တိ၊ ခံယူကြကုန်လတ္တံ့၊ ဥစ္ဆာနသညိနော တိ၊ ဥစ္ဆာနသညိနောဟု သည်ကား။ ပရေ၊ သူတပါး၏ကို၊ ပေ။ ဗ္ဗတော၊ အောက်မှ၊ ကဝ္ဘာ၊ ပြု၍၊ ဩ လောကနစိတ္တာ၊ ကြည့်ရှုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနုဏ္ဏာယ ဝိတ ဗ္ဗဒ္ဓါနေ ဝါ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သော ဩဝါဒ၌လည်း၊ ဥဏ္ဏာနသိလာ ကဲ့ရဲ့လေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗာလာ တိ။ ဗာလာဟု သည်ကား၊ ဒုစ္ဆိန္ဒိ တစ်ဆိန် တာဒိနာ၊ ဒုစ္ဆိန္ဒိ တစ်ဆိန် တစ်သော၊ ဗာလလက္ခဏေန၊ ဗာလလက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းရိုက်တို့သည်၊ တာတောဝေ၊ ထို ကြောင့်သာလျှင်၊ သိ၊ လေသုစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေသု၊ လေးပါးကုန်သော ပါ ရိသုဒ္ဓိသီလတို့ ၌ ၊ နာ၊ မာဟိ တစ်ကြာ၊ တည်ကြည်သော စိတ်မရှိကုန်သဲ့ ဥဒ္ဓ ဒ္ဓတ်၊ ဥဒ္ဓဒ္ဓာဟု သည်ကား။ သရုသိတ ဘုဇ္ဇ မာနာ၊ စိုက်ထောင်အပ်သော အချည်းနှီးသော မာန ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိသန္တိ တိ၊ ဝိစရိသန္တိဟု သည်ကား။ မာနဒ္ဓဇံ၊ မာနတည်းဟူသော တံခွန်ကို၊ ဥက္ခိ ပိတ္တာ၊ ချည်၍၊ ဝိစ ရိသန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်လတ္တံ့။ ကလဟာဝိဝုတာ မဂါတိ၊ ကလဟာဝိဝုတ

ဝါမဂါဟူသည်ကား၊သာဓုမ္ဗေဟုလတာယ၊ချုတ်ချယ်ခြင်းမျှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ကရုဏာတွေရိယပဿုတာ၊ အဓိကရုဏာဖြစ်ခြင်းဌာနလေ့လာ သည်ဖြစ်၍၊ကလဟေ၊ ငြင်းခုံခြင်းဌာသာလျှင်၊အာဘိရတာ၊ မြေလျှော် ကုန်သော၊မဂသဒိသား၊သားတို့နှင့်အတူ၊ ဒိဂါ၀ိယ၊သားတို့ကဲ့သို့၊ အတ္တ ဟိတနိရပေက္ခာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးကိုငဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊စာသေသနာဘိ ရတာ၊အစာကိုရှာခြင်းဌာ မြေလျှော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဗ္ဘလဝိဟေသပရာ၊ အားနည်းသောပင်ပန်းခြင်းလျှင်လည်းလျောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဥဒ္ဓတာတိ၊ ဥဒ္ဓတာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စနုမျှ.လွင့်ခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာရ ဟိတာ၊စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်၊ နိလစိ၀ရေ၀ါရတာတိ၊နို လစိ၀ရေ၀ါရတာဟူသည်ကား၊ အာဂဝိယရေစနရတ္တေန၊ မအာပ်သောဆိုး ရည်ကိုဆိုးသဖြင့်၊နိလ၀ဏ္ဏေန၊ညိုသောအဆင်းရှိသော၊စိ၀ရေန၊သက်နိုး ဖြင့်၊ပါရတာ၊ဝတ်ရုံကြကုန်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သောဟာရှိသော၊စိ၀ ရံ၊သက်နိုးကို၊ နိ၀ါသေတွာစော၊ဝတ်၍လည်းကောင်း၊ ပါရုပိတွာစ၊ရုံ၍ လည်းကောင်း၊ဝိစရတိ၊ကား၊လှည့်လည်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ကုဟာ တိ၊ကုဟာဟူသည်ကား၊ သာမန္တာ၀ပ္ပနာဒိနာ၊ ချာနိမင်အနိုး ပြောဆိုခြင်း အစရှိသော၊ကုဟနဝတ္ထုနာ၊ ကုဟနဝတ္ထုဖြင့်၊ကုဟကာ၊ လှည့်ပတ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊အသန္တုဋ္ဌာသမ္ဘာ၀နိဿာယ၊ မထင်ရှားသောဂုဏ်ကိုပြုံးမြင်း လိုသဖြင့်၊ကောဟညံ၊ ၀ါကြွားပလွားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ပရေသံ၊သူတ ပါးတို့အား၊ဝိမှာ၀ယတာ၊ အုံ့ကြွားတွယ် ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထဒ္ဓါတိ၊ထဒ္ဓါဟူ သည်ကား၊ ကောဓေနစ၊ ဒေါသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာနေနစ၊ မာနဖြင့် လည်းကောင်း၊ထဒ္ဓမာနသာ၊ခက်ထန်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကာဋ္ဌ ဟာဒယာ၊ကြမ်းကြုတ်သောနှလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊လပါတိ၊လပါဟူသည် ကား၊လပနကာ၊ ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုဟနဝတ္ထုကာ၊ ၀ါကြွားပ လွှားသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿတိ၊လူတို့သည်၊ ပဿန္တမာန သေတိ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ မနုဿတိ၊လူတို့သည်၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ကေန၊အဘယပစ္စည်း၀တ္ထုဖြင့်၊အယျသ၊အရှင်ဘုရားအား အတ္ထော၊အလိုရှိပါသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ပစ္စယဒါယကာ တို့အား၊ဝဒါပနကာ၊ပြောဆိုစေတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပယုတ္တ၀ါစာ၀သေ နစ၊ဝိညတ်နှင့်ယှဉ်သောစကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိပ္ပေသိကတာ၀သေန စ၊ဒါယကာတို့၏ အစေးအပါးကို ခံသဖြင့်မိမိရုဏ်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်

လည်းကောင်း၊ပစ္စယတ္ထံ၊ပစ္စည်းအလို့ငှါ၊ လပကာ၊ပြောဆိုကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဘွေား၊အနုက်တည်း၊သိဂီတိ၊သိဂီဟူသည်
ကား၊ကတ္ထကတမံသိဂ်ံသိဂ်ါ၊ရတာစာတုရတာစာတုရိယံပရိကျိတတာ
ပရိကျိတိယန္တိ၊ကတ္ထကတမံသိဂ်ံသိဂ်ါ၊ရတာစာတုရတာစါတုရိယံပရိကျိ
တဘာပရိကျိတိယံဟူ၍ဧေား၊ဤသို့၊ဝတ္ထေတိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
သိဂ်သဒိသေတိ၊ဦးချိန္ဒင်တူကုန်သော၊ ကိလေသေတိ၊ကိလေသာတို့နှင့်၊
သမန္နဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊သိဂ်ါ၊ရစရိတာ၊ဦးချိုရိသောသတ္တဝါတို့နှင့်
အတူထွက်လည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဘွေား
အနုက်တည်း၊အရိယာဝိယာတိ၊ အရိယားဝိယဟူသောပုဒ်သည်၊ ကုဟာ
တိဟောသေသဝ၊ကုဟာဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ အတ္ထဒဿနံ၊အနုက်ကိုပြ
သောပုဒ်တည်း၊ကုဟာတိပဒါနံ၊ ကုဟာဟူသောပုဒ်တို့၏၊အရိယာနုဝိဝ၊
အရိယာဝုဒ်ဘို့ကဲ့သို့၊ဒွိဟတာဝံ၊တည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြ
လိုသည်ဖြစ်၍၊အရိယာဝိယဝိစရန္တိတိ၊ အရိယာဝိယဝိစရန္တိဟူ၍၊အာဟ၊
ဖိန့်တော်မူ၏၊ တေလသဏ္ဍေဟိတိ၊ တေလသဏ္ဍေဟိ ဟူသည်ကား၊
သိဒ္ဓေ၊တေလေနဝါ၊ ဘယောင်းချက်ဆီဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကတေလေ
နဝါ၊ရေချက်ဆီဖြင့်လည်းကောင်း၊ဩသဓတို့တေဟိ၊ဖြီးကုန်သော၊စပလာ
တိ၊စပလာဟူသည်ကား၊ ကာယမဏ္ဍနပရိကျာရ မဏ္ဍနာဒီနာ၊ ကိုယ်ကို
တန်းဆာဆင်ခြင်းပရိကျရာကိုတန်းဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော၊ စာပလ္လေန
လျှပ်ပါသော ဟကျင့်နှင့်၊ယုတ္တာ၊ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အဋ္ဌိတက္ခိကာတိ၊
အဋ္ဌိတက္ခိကာဟူသည်ကား၊ အဇဏက်ခွေနေနှ၊တန်းဆာဆင်သောမျက်
စင်းဖြင့်၊အဋ္ဌနနေတ္တာ၊ကွင်းဘုတ်ချယ်သောမျက်စိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂုထိ
ယာယဂဝိသန္တိတိ၊ ဂုထိယာယဂဝိသန္တိဟူသည်ကား၊တိက္ခာစရိယာ
ယ၊ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ကုလုပသက်မနာပဒေသေတိ၊အမျိုးအမိ၏သို
ကပ်ခြင်းငှါညွှန်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ မဟာရဏ္ဍာယ၊ခရီးမကြီး၌၊ ဇာတောစိတောစ
စ၊ထိုမှဤမှလည်း၊ပရိဇ္ဇမိသန္တိ၊လှည့်ပတ်သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ဒန္တံဝဏ္ဏံ
ကပါရုတာတိ၊ဒန္တံဝဏ္ဏကပါရုတာဟူသည်ကား၊ဒန္တံဝဏ္ဏရတ္တေနဆင်
ဖွယ်ရောင် ဆိုးအပ်သော၊ စိဝရေန၊သင်္ကန်းဖြင့်၊ ပါရုတာသရိရာ၊ ဝတ်ရုံ
သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊အဇေရုန္ဓတိ၊အဇေရုန္ဓံဟူသည်ကား၊အဓိ
ဂုန္ဓိတဗ္ဗံ၊မစက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝိမုတ္တေဟိတိ၊ ဝိမုတ္တေဟိဟူသည်ကား၊
အရိယေဟိ၊အရိယာမဂ္ဂင်ဖြတ်တို့သည်၊သုရတ္တာနိ၊သုရတ္တံဟူသည်ကား၊
ကဿိယရုဇနေနှ၊ အပ်သောဆိုးရည်ဖြင့်၊သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ ရတ္တံ၊ဆိုးအပ်

သော၊အရဟန္တာနှုန်း၊ရဟန္တာတို့၏ဗုဒ္ဓါနှုန်း၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏ စိန္တာတာယား အားလုံးအကျက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အရဟတ္တမဂ်၊ ဘုရားရဟန္တာအရှင်တို့၏ တည်ရှိနေသဖွယ်ဖြစ်သော၊ ကာသာဝံ၊သက်နှုန်းကို၊ ဖိဂုဏ္ဍိသန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့၊ကသ္မာ အာဘယ်ကြောင့်၊ဖိဂုဏ္ဍိသန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့. နည်း၊သြဒါတေသု၊ဝတ်ဖြူတို့၌၊သမုဏ္ဍိတာ၊ဂေဝံ၊နှစ်သက်မက်မောခြင်း သို့၊အာပန္နာ၊ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဖိဂုဏ္ဍိသန္တိ၊စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့. ဟု၊ချ၍ပြဦး၊အုံ၊ဒန္တဝဏ္ဏပါဂုမ္ဗနသ၊ဆင်စွယ်ရောင်သက်နှုန်းကိုဝတ်ရုံခြင်း၏၊ဥပုံ၊ဤဆိုလတ္တံ့. သည်ကား၊ကာရဏာဝစနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောစကား တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တေ၊ထိုအလင်္ကာရသဿိလရဟန်းတို့သည်။သေတကံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို၊ သမ္ဘာဝေန္တာ၊ပြီးမွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဂဠေနသင်္ဂဠံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊သေတကံ၊ဖြူသောအဝတ်ကို၊ ဂဟိတေ၊ယူအပ်သည်ရှိ သော်၊ လိုက်ပရိစ္စာဝေါ ဝေ၊ အာသွင်ကိုစွန့်ခြင်းသည်သာလျှင်၊သိယာ၊ဖြစ် ရာ၏၊ဣတိ၊ထို၊ကြောင့်၊ဒန္တဝဏ္ဏံ၊ ဆင်စွယ်ရောင်အဆင်းရှိသောသက်နှုန်း ကို၊ပါဂုမ္ဗန္တိ၊ဝတ်ရုံကြကုန်၏၊ လာဘကာမာတိ၊ လာဘကာမာဟု သည် ကား၊ လာဘဂိဒ္ဓါ၊ လာဘ်ဒို့တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိဗ္ဗာ၊ရိယာ သုပိ၊ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းတို့ဌာနလည်း၊ ကောသဇ္ဇေ၊ယာ၊ဂတော၊ ပျင်း၊ရိ ခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ကုသိတာ၊ပျင်း၊ရိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာဝေမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်း၏၊ ဝိတ္ထာသ၊စိတ်၏၊ ဥဿာဟာဘာ၊ ဝေ၊ တော၊ အား၊ထုတ်ခြင်း၊ဟု၏သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ဟိနဝိရိယာ၊ ယုတ်လျော့ သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိန္တန္တာတိ၊ ကိန္တန္တာဟု သည်ကား၊ကိ လန္တာ၊ပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနပတ္ထာနိ၊တောအုပ်ရိပ်ညောင်းသက်နှုန်း ကျောင်းတို့ကို၊ဝသိတုံ၊နေခြင်း၏၊ ကိန္တန္တာ၊ကိလန္တာ၊ဝိတ္ထာ၊ပင်ပန်းသော ဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဂါမဏ္ဍေသု၊တိ၊ ဂါမဏ္ဍေသုဟု သည်ကား၊ ဂါမဏ္ဍသေနာသနေသု၊ ရွာနီး ကျောင်းတို့၌၊ဂါမသမီပေသု၊ ရွာ၏အနီးဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဂါမဒ္ဒါရေသု၊ရွာတံခါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊သေ နာသနေသု၊ကျောင်းတို့၌၊ ဝသိသရေတိ၊ဝသိသရေဟု သည်ကား၊ဝ သိသန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့. တေ၊တေ၊ အနုသိက္ခန္တာ၊ပါ၊ တေ၊တေ၊အနု သိက္ခန္တာဟု သည်ကား၊ယေ၊ယေ၊သိက္ခာ။ အကြင်အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဗိန္ဓာဒိဝပ္ပယောဂေန၊ ဖွားသောအသက်မွေးခြင်းနှင့် ယှဉ်သဖြင့်၊လဒ္ဓလာ ဘာ၊ရခြင်းသောလာဘ်ရှိကုန်၏၊ တေ၊တေ၊ဝေဝုဋ္ဌလေ၊ထိုထိုအာဒီဝပျက်

ကုန်သော ရဟန်းတို့သို့သာလျှင်၊ အနုသိက္ခန္တာ၊ အာတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဘဝိဿန္တိ၊လှည့်လည်ကုန်လတ္တံ့၊ဘဝိဿန္တိတိ၊ဘဝိဿန္တိ၊ဟူသည်ကား၊ သယမ္ပိ၊ ဝိဝိသည်လည်း၊တေဝိယ၊ ထိုအာဇီဝပျက်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဝိန္ဓာဇီဝေန၊ မှားသောအသက် မွေးခြင်းဖြင့်၊ လာဘ်၊ လာဘ်ကို၊ဥပဂါ၊ဒေဝုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ရာဇကုလာဒိနှုမင်းအိမ်အစရှိသည်တို့ကို၊သေဝန္တာ၊ မှီဝဲခင်းကပ်ကုန်လျက်၊ ပရိဟာနိဿန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်လတ္တံ့၊ဘဒ္ဒိဿန္တိ ဝါ၊ဘဒ္ဒိဿန္တိ ဟူ၍လည်း၊ ပါဌော၊ပ ဠ်အာ၌ရှိ၏၊သော ဝိဿန္တိ၊မှီဝဲကုန်လတ္တံ့၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အသံယတာတိ၊အသံယတာဟူသည်ကား၊သိလသံယမဟုတိတာ၊ သိလကိုစောင့်ခြင်း၊ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယေယေအလာဘိနောလာဘန္တိ၊ယေယေအလာဘိနောလာဘံ ဟူသည်ကား၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ဝိန္ဓာဇီဝပရိဝန္ဓနေန၊ မှားသောအသက်မွေးခြင်းကိုရှောင်ကြဉ်သဖြင့်၊အပ္ပဝုဠ္ဌတာယာစ၊ နည်းသော ဘုန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ကောင်း၊ လာဘသပ္ပယာသ၊ ပစ္စည်းကို၊ နလာဘိနောအပ္ပလာဘိနော၊ နည်းသောပစ္စည်းလာဘ်ရှိကုန်၏၊တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းမွန်ရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ဝုဏ္ဏာဟုဇနိယာ၊ ပုဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ပသံသာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်၊တာဒါအနာဂတော၊ ထိုနှောင်အခါ၌၊နဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သတ္တံ့၊ သုပေသလေပိတေဓိ၊ရေတိ၊ သုပေသလေပိတေဓိရေဟူသည်ကား၊ ဓိတိ သမ္ပန္နလာယ။ တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓိ၊ရေ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊ သဒ္ဒ၊ကောင်းစွာ၊ ပေသလေ၊ သိသကို အလွန်ချစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းတို့ကို၊နသေဝိဿန္တိ၊မဖြိုဝဲကုန်လတ္တံ့၊တာဒါအနာဂတေကာလေ၊ ထိုနှောင်အခါ၌၊တာ လာဘိနော၊ထိုလာဘ်ရှိကုန်သော၊ လာဘကာမာဝ၊လားဘ်ကိုအလိုရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဝိလက္ခဏ၊ရစနံ၊ရတ္တိန္တိ၊ ဝိလက္ခဏ၊ရစနံ၊ရတ္တံ့ဟူသည်ကား၊ ကာလကဏ္ဏကဝ၊ဧနေ၊ ညောင်ကြတ်ဆိုးရည်ဖြင့်၊ ရတ္တ၊ဆိုးအပ်သော၊ဟာ၊ထင်စွာပြုဦးအုံ၊ ဘော်သမာသပဒံ၊ဤသမယ်ဝုန်ကို၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ဂါထာရှတ်လွယ်စိမ့်သောငှါ၊ သာနုနာသိကနိဒ္ဒေသော၊ နိဂ္ဂဟီတ်နှင့်တကွယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဂရဟန္တာသက်ဧနေ၊ ဂရဟန္တာသက်ဧစံဟူသည်ကား၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဧစဘူသံ၊တံ့ခွန်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာသာဝံ၊ သက်နုံးကို၊ ဓိဂုဏ္ဍန္တာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်

သည်ဖြစ်၍၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာနုံ၊ရဟန်းပြုကုန်သော သူတို့၏၊ကာသာဝေါ၊သက်နှံ့သည်၊ဧကောနာမ၊ တံခွန်မည်၏၊တိတ္ထိယာနုံ ဓဇံကေစိတိ၊တိတ္ထိယာနုံဓဇံကေစိဟူသည်ကား၊ သက္ကပုတ္တိယဘာဝံ၊သာ ကိုယ်မင်းသားဘုရား၊သားတော်၏အဖြစ်ကို၊ပဋိဇာနန္တာနုံ ဝေ၊ဝန်ခံသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တိကျ၏။ ရဟန်းတို့၏၊သေတဝတ္ထာဒိနုံ၊ ဖြူသော အဝတ်အစရှိသည်တို့၏။ ဧကဘူတံ၊တံခွန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝဒါတာကံ သေတဝတ္ထံ၊ဖြူသောအဝတ်ကို။ဝေရေဿန္တိ၊ဆောင်ကုန်လတ္တံ့၊ အဂါရေ ဝေါစကာသာဝေတိ။အဂါရေဝေါစကာသာဝေဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဇာတိတာ၊ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ရဟန္တာတို့၏တံခွန်သဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာသာဝေ၊သက်နှံ့၌၊အာဂါရေဝေါအဇဟုမာနုံ၊ မဖြတ်နိုးခြင်းသည်၊တဒါ အနာဂတေကာလေ၊ထိုနောင်အခါ၌၊ တော်သံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ဘဝိဿ တိ၊ဖြစ်ဏတ္တံ့၊ပဋိသခ်ါစကာသာဝေတိ၊ ပဋိသခ်ါစကာသာဝေဟူသည် ကား၊ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအား၊ဖြင့်၊ပဋိသခ်ါပဋိသခ်ါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ စိဝရံ၊သက်နှံ့တို့၊ပဋိသေဝါမိ၊ ဖြိုဝပါ၏၊ဣတိအာဒိ နာ။ဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊ပစ္စဝေက္ခနမတ္တမ္ပိ၊ပစ္စဝေက္ခနာဆင် ခြင်ကာမျှလည်း၊ကာသာဝပရိဘောဂေ၊သက်နှံးကိုသုံးဆောင်ခြင်း၌၊နဘ ဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာသာဝံ၊သက်နှံးကို၊ ဝေရေဇ္ဇေန၊ဆောင်သဖြင့်၊ ကာသာဝံ၊သက်နှံးကို၊ဇဟုမာနေနပိ၊ဖြတ်နိုးသဖြင့်လည်း၊ ဒုဗ္ဗရိတတော၊ ဒုစရိုက်မှ၊ကြဉ်ရမိတတ္ထာ၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်၏ဟု၍၊ကာသာဝဿ၊သက်နှံး ကို၊ဂရုကာတဗ္ဗာ၊ဝေ၊အလေးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဆဒ္ဒန္တဇာတကံ၊ ဆဒ္ဒန္တစာတက်ကို၊ ဥဒါဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာသိဘူ တ၊သဒုက္ခေနာတိအာဒိ၊ အာသိဘူတ၊သဒုက္ခေနဣတိအစရှိသောစကား ကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊သလ္လဝိဒ္ဓ၊သာတိ၊ သလ္လဝိဒ္ဓ၊သဟူသည်ကား၊ဝုထုနါသဝိသေနသလ္လေန၊အလွန်ကြီးမားသော ဆိပ်လူးမြှားဖြင့်၊ဒိဒ္ဓ၊သ၊ပစ်အပ်သော၊တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မဟာတာ၊ကြီးစွာသော၊ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲသည်၊အာသိဘူတ၊သ၊နှိပ်စက်အပ် သော၊ရှုပ္ပတောတိ၊ရှုပ္ပတောဟူသည်ကား၊သရိရေ၊ဝိကာရံ၊ကိုယ်၏တောက် ပြန်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတော၊ရောက်သော၊မဟာဝေဒနာတိ၊ မဟာဝေဒနာ ဟူသည်ကား၊သရိရေ၊ဒုက္ခဝိပါကတော၊ ကိုယ်အသက်တို့၌၊နိရပေက္ခတာ၊ယား၊ဝဲ ကွက်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သိမ္ဘါဂရုတရား၊ကြောက်မက်ဖွယ် သာကြီး၊ကျယ်စွာသော၊ပဋိသခ်ါ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အညေဟိ၊တပါး

ကုန်သောသူဘို့သည်၊အစိန္တိယာစိန္တမတ္တေန၊ ကြီခါမျှဖြင့်၊ပဝတ္တေတုံ၊ဖြစ်ပေရခြင်းငှါ၊အသုဘုကောယျာ၊မတတ်ကောင်းသောပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ဆန္ဒန္တမဟာနာဂသား၊ဆန္ဒနိုဆင်မင်းအား၊အာသိအဟောသိ၊ဖြစ်၏ဟု၊ချီ၍ပြဦးအုံ၊ဆန္ဒန္တနာဂရာဇကာလေ၊ဆန္ဒနိုဆင်မင်းဖြစ်သောကာလ၌၊ဗောဓိသတ္တော၊တုရံးလောင်းသည်၊ သောဏုတ္တရေနနာမ၊သောဏုတ္တရ အမည်ရှိသော၊ဒေသာဒေန၊မူဆိုးသည်၊ပဒုမ္မဆန်ဒ္ဒာနေ၊ဗုံးကွယ်ရာအရပ်၌ ဌတ္ဝာ၊တည်၍၊ဝိသပိတေန၊အဆိပ်လူးသော၊ သလ္လေန၊ဖြား၊ဖြင့်၊ဝိဠေါ၊ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာတာ၊ ကြီးစွာသော၊ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်၊အတိဘုတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊တံ၊ ထိုမူဆိုး၏ဝိုး၊ဂါ၊ဟောတ္ဝာ၊ထုတ်ဆောင်၍၊ပရိဒေဟိတံ၊ဝတ်၍ထား၊သော၊ ကာသာဝံ၊သက်နှိုး၊ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍၊အရိယဒဿနေန၊ တုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရုဟန္တာတို့၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သောဗန်ရည်စွန်း၊သော၊သက်နှိုးဖြင့်၊ပဒုမ္မဆန်ဒ္ဒနော၊ ဗုံးလွယ်အပ်သော၊အယံ၊ဤ၊သောဏုတ္တရမူဆိုး၊ကို၊မယာ၊ဝါ၊သည်၊နဟံ သိတဗ္ဗော၊မည္ဘဉ်းဆဲအပ်၊ဟု၊ဤသို့ကြံ၍၊တတ္ထ၊ထိုမူဆိုး၌၊ မေတ္တစိတ္တမေ၊မေတ္တာစိတ်ကို၊သာလျှင်၊ ပဋုပ္ပဒေတ္ဝာ၊ဖြစ်စေ၍၊ဥပရိဓမ္မံ၊အလွန်ဖြစ်သောတရား၊ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ယထာဟု၊အာဘယ်ကဲ့သို့ဟော၊သနည်း၊ပုတုသလ္လေန၊ကြီးမား၊သော အဆိပ်လူး၊သော၊ဖြား၊ဖြင့်၊သမဋ္ဌိတော၊စူး၀င်သော၊နာ၊ဝေါ၊ဆန္ဒနိုဆင်မင်းသည်၊အဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ မ၊ဖြစ်မှား၊လို၊သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုဒ္ဒကံ၊သောဏုတ္တရမူဆိုး၊ကို၊အဠာဝါသိ၊ ဤသို့စကား၊ဖြင့်ကြား၏၊သမ္ဘ၊အာ၊ချင်းမူဆိုး၊ကိုမတ္တိယံ၊အာဘယ်အကျိုး၌၊ကိသ၀ါ၊အာဘယ်မည်သော၊ဟောတုံ၊ အကြောင်းကြောင့်၊မမံ၊ဝါ့ကို၊ဝမိ၊ သတ်သနည်း၊ အယံ၊ဤလုံ့လသည်၊ ကာသ၀ါ၊အာဘယ်သူ၏လည်း၊ပယောဝေါ၊လုံ့လနည်း၊ဟူ၀ိ အာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကား၊ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟူမတ္တံ၊ဤအနက်ကို၊ဒ သေသော်။ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓသမယေ၌သည်၊ဆန္ဒန္တော၊တိ အာဒိ၊ဆန္ဒန္တော၊ဤသို့အစရှိသော၊ဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊သုဇော်အာရုဟဒ္ဓ၀န္တိ၊ သုဇော်အဟောဒ္ဓ၀ံဟူသည်ကား၊သောဏုတ္တရေန၊ သောဏုတ္တရမူဆိုး၊သည်၊ ပရိဒဟိတကာသာ၀ံ၊ ဝတ်သော သက်နှိုး၊ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အာဘဏိတိ၊ အာဘဏိဟူသည်ကား၊အာ၊ သိ၊ဆို၏၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာဟူသည်ကား၊ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကို၊ဂ ဓောတိ၊ ဂဓောဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒန္တော၊ ဆန္ဒိန္တမည်သော၊နာ၀ရာဇ၊ ခင်မင်းသည်၊ အတ္ထုပသံ ဟိတာတိ၊ အတ္ထုပသံဟိတာဟူသည်ကား၊

အတ္ထသန္ဓိသိတာ၊အကျိုးစီးပွါးခ္ဍမ္ဍိကုန်သော၊ဟိတာတိ၊ဟိတာဟူသည်
ကား၊ဟိတာဟိတယုတ္တာ၊ အာကျိုးစီးပွါးနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဆဒ္ဒန္တနာဂရာဇေန၊ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း
သည်၊ ဝုတ္တဂါထာသု၊ ဆိုအပ်ကုန်သောဂါထာတို့၌၊ အနိဋ္ဌာသာဝေါ၊
အနိဋ္ဌာသာဝေါဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ကာသာ
ဝေဟိ၊ဖန်ရည်တို့ဖြင့်၊အကာသာဝေါ၊ဖန်ရည်မရှိသည်၊ဝရိဒဟိသဟိတိ
ပရိဒဟိသဟိဟူသည်ကား၊နိဝါသနပါရုပ်ဖန်အတ္ထရဏဝတ္ထေန၊ဝတ်ခြင်း
ရုံခြင်းခင်းခြင်း၏အစွမ်း၊အားဖြင့်၊ ပရိတုဠ္ဍိသဟိ၊သုံးဆောင်သ်တို့၊ပရိ
သဟိတိ၊ ပရိဝသဟိဟူ၍လည်း၊ ပါဠေ၊ပါဠိ၌အဋ္ဌိ၏၊အပေတောဒမ
သဗ္ဗေနာတိ၊ အာပေတောဒမ သဗ္ဗေနဟု သည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမေနစေဝ၊
စက္ခုစသောဣန္ဒြေကိုဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထသစ္စပဋိကေန၊
ပရမတ္ထ်သစ္စာ၏ အာတို့ဖြစ်သော၊ ဝစီသစ္စေနစ၊ နှုတ်သစ္စာ ဖြင့်သည်း
ကောင်း၊အာပေတောဝိယုတ္တော၊ မယှဉ်၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ပရိစ္ဆေဒေါ၊စွန့်
အပ်၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊နသောတိ၊နု
သောဟူသည်ကား၊ဝေ၊ဗျပေါ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ သောဝုဋ္ဌလော။ထို
ဝုဋ္ဌုလ်သည်၊ကာသာဝံ၊သက်နှံ၊ကို၊ ပရိဒဟိတုံ၊ဝတ်ခြင်း၌၊နအာရေဟတိ၊
မထိုက်၊ ဝန္ဓကသာဝသာတိ၊ ဝန္ဓကသာဝသဟူသည်ကား၊စတ္ဘတိ
မဏ္ဍေတိ၊ လေးပါးကုန်သောမင်တို့ဖြင့်၊ ဝန္ဓကသာဝေါ၊ ထွေးအန်အပ်ငြိုး
သောကိလေသာတည်းဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်၊ ဆဋ္ဌိတကသာဝေါ၊စွန့်
အပ်ပြီးသော ကိလေသာတည်း ဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်၊ပဟိနကသာ
ဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတည်းဟူသောဖန်ရည်ရှိသည်၊အသ
ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သိ
လေသုတိ၊သိလေသုဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလေသု၊စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သိလတို့၌၊ သုသမာဟိတောတိ၊ သုသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌု
ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်၊ဥပေတောတိ၊ဥပေတော
ဟူသည်ကား၊ဣန္ဒြိယဒမေနစေဝ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေကိုဆုံးမသဖြင့်ရင်း၊
ဝုတ္တပကာရေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သစ္စေနစ၊သစ္စာနှင့်လည်း
ကောင်း၊ ဥပေတောသမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သဝေတိ၊ သဝေဟု
သည်ကား၊ ဇေ၊ဗျပေါ၊ဤသို့သတောရှိသော၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌုလ်
သည်၊တံကာသာဝဝတ္ထုံ၊ ထိုဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကို၊ ကောန္တေန၊စင်
စစ်သဖြင့်၊အရဟတိ၊ထိုက်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်

တည်း။ ဝိပ္ပန္နသိုးလောတိ၊ ဝိပ္ပန္နသိုးလောဟူသည်ကား။ ဘိန့်သိုးလော၊ ပျက်သောသိုးရှိသည်၊ ဒုမ္မေဓောတိ၊ ဒုမ္မေဓော့ဟူသည်ကား။ နိုပ္ပညောပညာမရှိသည်၊ သိုးဝိုးသောနေပညာယား။ သိုးကိုသုတ်သင်နှိုင်သောပညာမှ၊ ဝိုတိုတောကင်းသည်၊ ပါကဒ္ဓောတိ၊ ပါကဒ္ဓောဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဒုသိုးလော၊ သိုးမရှိသောသူတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ဆိုသည်း။ ပါကဒ္ဓောပကားသော၊ ထင်ရှား၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိတ္ထိန္ဒြိယတာယား၊ ပျံ့သောဇာနေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဒ္ဓောပါကတိန္ဒြိယော၊ ပျံ့သောဇာနေ့ရှိ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဟော၊ ဆနက်ဘည်း၊ ကာမကာရိ၊ ကာမကာရိယောတိ၊ ကာမကာရိယောဟူသည်ကား၊ ဘိန့်သံဝရတာယား၊ ပျက်သောစောင့်စည်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတိ ဆ္ဆိတ ကာရကော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကာမသဟာရဿ၊ ကာမတည်းဟူသောမာရ်သည်၊ ယထါကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုတတ်၏၊ ဝိ ဿ ဇ္ဇ ဝိ ဿ ဇ္ဇ ဝိ ဿ ဇ္ဇ

မည်ရှု၊အချင်းချင်းခွဲသည်းကောင်း၊အာဒရဝေဒနာတာအဂါရဝေါ။ရှိသောခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊တာဒိနံမေတ္တာစိတ္တာနန္တိ၊တာဒိနံမေတ္တာဂိတ္တာနံဟူသည် ကား၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဟဒယော၊ယှဉ် သောစိတ်ရှိကုန်သော၊တေနေဝ အရေဟတ္တာဝိဂမေနေဝ၊ ထိုမေတ္တာဘာဝ နာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်အရေဟတ္တာဖိုလ်ကိုရခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဋ္ဌာဒိ သု။ဣဋ္ဌအစရှိသည်တို့၌၊တာဒိဘာဝပုဒ္ဂေ၊သည်းခံခြင်းအစရှိသောအဖြစ် သို့ရောက်ကုန်သော၊ဂုဏော.ဂုဏ်တို့ကို၊ဟိသစ္စံ၊ဗျန်း၏၊ဣဋ္ဌံ၊ဤတာဒိနံမေတ္တာ စိတ္တာနံဟူသောပုဒ်သည်၊ဥပယောဂဏ္ဍေ၊ ဒုတိယာအနုက်၌၊ သာမိ၊စန်း၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊နိဂ္ဂဟီသန္တိတိ၊နိဂ္ဂဟီသန္တိဟူသည် ကား၊ သိလာဒိသမူဟေ၊ သိလအစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့ကို၊ ဒိသွာ။ဖြင့်၍၊ တေ၊ ထိုသိလအစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့ကို၊ သမ္ဘာဝေန္တာ၊ ပြီးမွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပဋိသိလေ။ဟုက်သောသိလရှိကုန် သော၊အမှေးငါတို့ကို၊ နဗဟုမညိဿန္တိ၊မထေမဲ့ဖြင်ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ အဂါရဝဝသေန။ မရှိသောမည်မှ ကြောက်သော ကြောင့်၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊တေ၊ထိုဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဥဗ္ဗဇ္ဇာ၊နှိမ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝဏ္ဏမိဿန္တိ၊ဖဲကုန်လတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗဟိဿန္တိ၊နှိုင်စက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ အယံ၊ဤ သည်ကား။အဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။သိက္ခာပေန္တာပိတိ၊သိက္ခာပေန္တာပိဟူ သည်ကား၊သိက္ခာပိယမာနာပိ၊သည်လိုဝတ်သည်လိုစား၊စသည်ဖြင့်ဆုံးမ အပ်ကုန်သော်လည်း၊ဟိသစ္စံ၊ဗျန်၏၊ အယံ။ဤသိက္ခာပေန္တာပိဟူသောပုဒ် သည်၊ကမ္မဏ္ဍေ၊ ကံအနုက်၌၊ကတ္တုနိဒ္ဒေသော၊ ကတ္တာကိုညွှန်းသောပုဒ် တည်း၊ထေရေဟိတိ၊ထေရေဟိဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊အာစရိယ ပဏ္ဍာယေဟိ၊ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်၊စိဝရဝေဌနဿ ဣဒံ၊ စီဝရဝေဌနံ ဟူသောဤပုဒ်သည်၊သမဏာပဋိပတ္တိယာ၊ဂေဟနိုးအကျင့်ကို၊နိဒဿနမတ္တံ၊ ညွှန်းပြကာမျှဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေတယာ၊ သင် ☰ သည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ အာဘိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ရှေ့သို့တက်အပ်၏။ဝေ၊ဤသို့၊ ပနိက္ခမိ တဗ္ဗံ၊နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။ဣတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊သိက္ခာပိ ယမာနာပိ၊သင်အပ်ကုန်သော်လည်း။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း၊ နသုဏာတိ၊ နသုဏာတိဟူသည်ကား၊ ဩဝါဒံ၊ အာဆုံ:အာမကို၊နဂဏ္ဍိသန္တိ၊မနာယူကုန်လတ္တံ့။ တေတထာသိက္ခိတာဗဟ လာတိ၊တေတထာသိက္ခိတာဗဟလာဟူသည်ကား၊ တေအနုဗဟလာ၊ ထို

ပညာမျက်စိမရှိကုန်သောဝုထုဧ၇ိုရိုက်တို့သည်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေတို၊ ဆရာဥ ဇ္ဈာယတို့ဟူသည်၊ သိက္ခာပိယမာနာတို၊ သင်အပ်ကုန်သော်လည်း။ အနာဒုရုတာယ၊ မရိုသေမလိုက်နာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသိကျွတာ၊ အသိကျွတ်ခြင်းကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အထွေး၊ အနုက်တည်း။ နာဒိယိသဟ ပဇ္ဈာ၊ယေတိ၊ နာဒိယိသဟ ပဇ္ဈာယေဟူသည်ကား၊ ဥပဇ္ဈာ ယေစ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာစရိယေစ၊ ဆရာတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ အာဒရံ၊ မိုသေခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ တေသံ၊ ထိုဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ အနု သာသနိယံ၊ ဆုံးမကဲ့ပြစ်ခြင်းဌ၊ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်၊ ယထာကိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သာ ဧယိ၊ ရထားထိန်း သည်၊ ခဋ္ဌကော်ဝိယ၊ မြင်းရိုင်းကဲ့သို့တည်း။ ခဋ္ဌကော်ဒုဋ္ဌသော၊ ပျက် သောမြင်းသည်၊ အာသဒမကုံ၊ ဆုံးမတတ်သောမြင်းဆရာကို၊ နာဒိယတိ၊ မနာခံပေ။ တသ၊ ထိုမြင်းဆရာ၏၊ ဥပဒေသော။ ညွှန်းရာ၌ နတိဋ္ဌတိ၊ ယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့၊ ဧवံ၊ ဤအတူ၊ တေပိ၊ ထိုပညာမျက်စိကန်းကုန်းသောလူ ရိုက်ဘို့သည်သည်း၊ ဥပဇ္ဈာယာစရိယေ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကို၊ နာဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်၊ နသာ ဧ ဇ္ဈန္တိ၊ မဂ္ဂံ ဂ္ဂားကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အားထွေး၊ အနုက်တည်း၊ ဝေန္တိ၊ ဝေ၀ဟူသည်ကား၊ အာဒိဝုတ္ထ ဣသော၊ အစ၌ ထိုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထသ၊ အနုက်ကို၊ နိဂုံးအုပ် ခြင်းတည်း။ ဘတ္တ၊ ထိုစကား၌၊ ဝေန္တိ၊ ဝေ၀ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္ထ ပ္ပကာ ရေနေ၊ ထိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား အား ဖြင့်၊ အနာဂတ ဘဝ ဌိ နန္တိ၊ အနာဂတ ဘဝ ဌိ နုဟူသည် ကား၊ အနာဂတံ၊ မလာမရောက်သေးသော၊ ဘဝ ဌိ နုံ၊ နောင်ဘဝခါ၌၊ အနာဂ တေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ကာ၊ လေ၊ ကာလ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အထွေး၊ အနုက်တည်း၊ တံ ယေ ဝ၊ ထိုမလာမရောက်သေးသောကာလကို သာလျှင်၊ သရူပ၊ တာ၊ သရုပ်အား ဖြင့်၊ ဒေ ဝေ ဣ ဣ ဣ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗေ ကာ လ ဒ္ဒ ပ ဆ ဆ ဣ ဣ ပ ဆ ဆ ဣ ဣ ပ ဆ ဆ ဣ ဣ

သိလယုဂံ၊သိလယုဂလည်းကောင်း။သုတယုဂံ၊သုတယုဂလည်းကောင်း ဒါနယုဂံ၊ဒါနယုဂလည်းကောင်း။ဤတို့၊ဤသို့၊ပဋ္ဌာ၊ငါးပါးတို့တည်း၊တေသု ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာသောယုဂသည်၊ဝိရိယတို့ယုဂံ၊ဝိရိယတို့ယုဂ မည်၏၊တတို့ထိုဝိရိယတို့ယုဂသည်၊အနုဂုဟိတော၊ကွယ်ပျောက်သည်ရှိ သော်၊သမာဓိယုဂံ၊သမာဓိယုဂသည်၊ဝတ္ထုတို့ဖြစ်၏။တတ္ထိမွိ၊ ထိုသမာဓိ ယုဂသည်လည်း၊အနုဂုဟိတော၊ကွယ်ပျောက်သည်ရှိသော်၊ သိလယုဂံ၊ သိလယုဂသည်၊ဝတ္ထုတို့ဖြစ်၏။တတ္ထိမွိ၊ထိုသိလယုဂသည်လည်း၊ အနုဂုဟိတော၊ကွယ်ပျောက်သည်ရှိသော်၊ သုတယုဂံ၊သုတယုဂသည်၊ ဝတ္ထု တော ဝ၊ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ဟု၊ချီ၍ပြဦးနှုတ်၊အပရိသုဒ္ဓသိလော၊မစင် ကြယ်သောသီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ကေဒေသေန၊တစိတ်တဒေသအား ဖြင့်၊လာဘာဒိကာမတာယ၊လာဘ်အစရှိသည်ကိုနှလိုရှိသဖြင့်၊ပရိယတ္တိ ဗဟုသစ္စံ၊ပရိယတ်ခွဲအကြား၊အမြင်များသည်၏ အဖြစ်ကို၊ပဋ္ဌယာ၊မြှောက်ချီ ၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ယဒါပန၊အကြင်အခါခွဲကား၊မာတိကာပရိယောသာနာ မာတိကာအဆုံးရှိသော၊ပရိယတ္တိ၊ပရိယတ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ် သိမ်း၊အနုဂဟယတိ၊ကွယ်ပျောက်၏။တတော၊ထိုပရိယတ်ကွယ်သည်မှ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊လိုက်မတ္တမေဝ၊အသွင်မျှသည်သာလျှင်၊အဝသိဿတိ၊ကြွင်း လတ္တံ့၊တဒါ၊ထိုအခါခွဲ၊ ယထာတထာ၊ဟုတ်ဟုတ်ကြောင်းကြား၊ ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတ္တာ၊ရုံးစု၍၊ဒါနမုခေန၊အလှူကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ဝိသေဋ္ဌနိ၊စွန့်ကြဲ ကုန်၏၊သာ၊ထိုသို့စွန့်ခြင်းသည်၊နောသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊စရိယသမ္ပာပဒိုပတ္တိ အဆုံးဖြစ်သောကောင်းသောအကျင့်တည်း၊တတ္ထ၊ထိုဆရာတို့၏အယူခွဲ၊ သုတယုဂတော၊သုတယုဂမှ၊ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ပန္ဆိမကာလော၊ ပန္ဆိမကာလ မည်၏၊သိလယုဂတော၊သိလယုဂမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဤတို့၊ဤသို့၊အပရော၊တ ပါ၊ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဝေါ၊ဤသို့၊ထေရော၊မထေရ် သည်၊ပန္ဆိမေကာလေ၊ နောက်ဖြစ်သောကာလခွဲ၊ ဥပဇ္ဈာနကံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့. သော၊မဟာဘယံ၊ကြီးစွာသော၊ဘေးကို၊ ဒသေတွာ၊ပြ၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ခွဲ၊ သန္ဓိပတိတာဘိက္ခုနံ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ဩဝါဒ၊အဆုံးအမကို၊ ဒဒန္တော၊ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုရာ အာဝန္ဆတောတိအာဒိနာ၊ပုရာအာဝန္ဆတော၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ကိသော ဂါထာ၊သုံးဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဟန့်တော်မူ၏၊ ।

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့ခွဲ၊ ပုရာအာဝန္ဆတောတောန်၊ ပုရာအာဝန္ဆတော ဇေတံဟူသည်ကား၊ မယာ၊ငါသည်၊တုမှာကံ၊သင်တို့အား၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော

အပ်သော၊ပဋိပတ္တိအနှုတ်ရာယကရုံ၊ပဋိပတ်၏အနှုတ်ရာယ်ကိုပြုတတ်သော၊ အနာဂတံ၊လာလတ္တံ့သော၊ဇော်မဟာဘယံ၊ထိုဘေးကြီးသည်၊ အာဂန္ဆတိ၊လာရောက်၏၊ဗုရာ၊ရှေးမှ၊ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်လျှင်၊ ဇုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ သုဗ္ဗစာတိ၊သုဗ္ဗစာဟူသည်ကား၊ ဝစနတ္ထမာ၊ ခုံ သောစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သောဝစ္ဆကာရုကေဟိ၊စကားကောင်းမြတ် ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ဧမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာနံ၊ပြည့်စုံကုန် သော၊ဂဠုနံ၊ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊အနုသာသနိယာ၊အဆုံးအမကို၊ပဋိက္ခိ ဏာဂါပိနော၊ ရှိသေစွာခံယူတတ်ကုန်သည်၊ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ဇုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊သခိလာတိ၊သခိလာဟု

(ရှေ့) သည်ကား၊ မုဒုဟာဒယာ၊ နူးညံ့သောနှလုံးရှိကုန်သည်၊ မေတ္တစိတ္တာတိ၊ မေတ္တာစိတ္တာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ဟိ တူပသံဟရဏလက္ခဏာယ။ စိုးပွါးချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သောလက္ခဏာ ရှိသော၊မေတ္တာယ။မေတ္တာနှင့်၊သမ္ပယုတ္တစိတ္တာ၊ယှဉ်သောစိတ်ရှိကုန်သည် ကာရုဏိကာ၊ဘိ၊ကာရုဏိကာဟု သည်ကား၊ကရုဏာယ၊သနားခြင်းကရုဏာ နှင့်၊နှိုယုတ္တာ၊ယှဉ်ကုန်သည်၊ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဒုက္ခာပနယနာ ကာရဏတို့သော၊ဆင်းရဲကိုပယ်သောအကြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ကရုဏာ၊ယ။ကရုဏာနှင့်၊သမန္နာ တာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယာ တိ၊အာရဒ္ဓဝိရိယာဟူသည်ကား၊အကုသလာနံ၊အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ။ကုသလာနံ၊ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ပဒ္ဓတိတဝိရိယာ၊ချီပင့်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ပဟိ တတ္တာတိ၊ပဟိတတ္တာဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိပေသိတ၊စိတ္တာ။ စေလွှတ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ဒဋ္ဌပရေ၊ကြွေမာတိ၊ဒဋ္ဌပရက္ကြွေမာဟူသည်ကား၊ ထိရေ၊ဝိရိယာ၊ဖြ ဖြိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ပမာဒန္တိ၊ပမာဒံဟူသည်ကား၊ ပမဒ္ဒနံ၊မေ့ လျော့ခြင်းကို၊ ကုသလာနံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ အနုဒ္ဓါနံ၊ ထတ္တြသို့လမရှိခြင်းကို၊ အကုသလေသု၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန် သော၊ဓမ္မသု၊တရားတို့၌၊ စိတ္တဝေါသဂ္ဂေါ၊စိတ်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းကို၊ ဟိ သစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်ရှုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်း သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ကာယဒုစ္စရိတေ၊ကိ၊ ကာယဒုစရိုက်၌ လည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏေသု၊ဝါ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ စိတ္တ

ဝေါသဟုခါနှုပ္ပါဒနံ၊စိတ်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ကုသလာနံ။ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွါးခြင်းငှါ။ အသက္ကစ္စကြိယတာ၊ မရိမသေပြုသည်၏အဖြစ်သည်,ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ အပ္ပမာဒန္တိ၊အပ္ပမာဒံဟူသည်ကား။ အပ္ပမဇ္ဇနံ၊မမေ့မလျော့ခြင်းသည်,သော၊ထိုအပ္ပမာဒကို၊ ပမာဒသော၊ မေ့လျော့ခြင်း၏၊ပဋိပက္ခတောဟု၊ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ချဲ့ကြပြဦးအုံ့,အဟု,ကား,အနက်အားဖြင့်,အပ္ပမာဒေါနာမ၊မမေ့မလျော့ခြင်းမည်သည်,သတိယာ၊သတိနှင့်၊ အာဝိပ္ပဝါသော၊ မကင်းခြင်းသည်,ဝေါ၊ ဤအပ္ပမာဒဟူသောအမည်သည်, ဥပဋ္ဌိတာယ၊ထင်သော၊ သတိယာဝေစ၊သတိ၏သာလျှင်,နာမ်,အမည်တည်း၊ ဟိ၊ထင်ရှားပြဦးအုံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့,သည်ကား။ဤဂါထာ၌၊ အဇ္ဇေဝ,အနက်တည်း၊ ယသ္မာ,အကြင်ကြောင့်,ပမာဒမူလကာ၊ ပမာဒလျှင်အကြောင်းငဲ့ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အနတ္ထာစ၊ အနတ္ထတို့သည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဒမူလကာ၊ အပ္ပမာဒလျှင် အကြောင်းငဲ့ ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ,အလုံးစုံကုန်သော,အတ္ထာစ,အတ္ထတို့သည်လည်းကောင်း,ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဘယတောဝေါ,ကြောက်ခြင်းအားဖြင့်,အပ္ပမာဒဠ,မမေ့မလျော့ခြင်းကိုလည်း,ခေမတောဝေါ,ဘေးကင်းသောအားဖြင့်, အနုပဒ္ဒဝတောဝေါ,ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသောအားဖြင့်, ဒိသ္သာ,ဖြင့်၍, အပ္ပမာဒပဋိပတ္တိယာ၊ မမေ့မလျော့သောအကျင့်၏, သိခါဘူတံ၊ အထွဋ် အထိပ်ဖြစ်သော,သိလာဒိကွ,ခန္ဓတ္တယသင်္ဂဟံ,သိလအစရှိသော,ခန္ဓာသုံးပါး အာပေါင်းတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော,သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိနံ,သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော,အဋ္ဌင်္ဂိကံ,ရှစ်ပါးကုန်သော,အာဂ်ါနံ,အာဂ်ါတို့၏၊ ဝသေန, အစွမ်းအားဖြင့်,အဋ္ဌဂိကံ,အာဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော, အရိယမဂ္ဂံ,အရိယမဂ်ကို, ဘာဝေထ, ပွါးကြကုန်လော,အာမတံ,သေခြင်းကင်းသော,နိဗ္ဗာနံ,နိဗ္ဗာန်ကို,ဇရသ္ဘာ, ဟော့ထိ.ကုန်သည်ဖြစ်၍,သ-ဆို,ကရောန္တာ,ပျက်မှောက်ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍,အတ္ထနော,မိမိ၏,သန္တာနေ,သန္တာန်၌, ဥပ္ပါဒေထ,ဖြစ်စေကြကုန်လော, ဒဿနမဂ္ဂမဇ္ဇေ,သောတာပတ္တိမဂ်မျှ၌, အဌတ္ဝာ,မတည်မူ၍, ဥပရိဥပရိ, အဝ်ထက်အထက်၌,တိဏ္ဍံမဂ္ဂါနံ,သုံးပါးကုန်သောမဂ်တို့ကို, ဥပ္ပါဒဝသေန, ဖြစ်စေအပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်,ဝဏ္ဏယ,ပွါးစေကြကုန်လော,ဧဝံ,ဤသို့ အားထုတ်သည်ရှိသော်,ဝေါ,သင်တို့အား, အပ္ပမာဒဘာဝနာသိခ္ခပ္ပတ္တာ, အပ္ပမာဒဘာဝနာ၏အထွဋ် အထိပ်သို့ရောက်သည်,ဘာဝိသတိ,ဖြစ်လတ္တံ့

ဇာတိအလိုဟု ဤသည်ကား။ အကြောင်းအနက်တည်း၊ ဧ၀ံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သဒ္ဓတ္ကပရိသံ၊ ရောက်သောပရိသတ်ကို၊ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇာတိမာ ဧ ဝ ဝ၊ ဤဂါထာတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာတိသည်ကြေ့ရသည်၊ ဤဗုဒ္ဓသည် မထေရ်၏၊ အာဒိ၊ အခေါ်ဟူ၍ဗိုလ်ကို၊ ဗျာဂရဏဂါထာ၊ မိန့်သောဂါထာတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠ္ဘံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓသည်ကြေ့ရ ဂါထာ ၀ ဏ္ဏနာ၊ ဗုဒ္ဓသမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၃၀-တိ၀်သနိပါတ်-၂၅၉-သာရိပုတ္တတ္ထေရ်ဂါထာ၊

☰ ယထာစ၊ ရိယထာသတော၊ တိအာဒိကာ၊ ယထာစ၊ ရိယထာသတော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရ်သ၊ သာရိပုတ္တရော မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ တာသ အာယသ္မတောစ၊ ထိုအရှင် သာရိပုတ္တရာ၏ လည်းကောင်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရ်သစ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်၏လည်း ကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဧ ဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အတိတော၊ လွန်လေပြီး၊ သော အခါ၌၊ ဇာတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿကပ္ပါဒိကေ၊ ကမ္ဘာကသိုး အလွန်ရှိသော၊ အသင်္ချေယျမတ္တေ၊ အသင်္ချေအထက်၌၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ သည်၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလကုလေ၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အား၊ ဥဒေ၀ သုဒေ၀ကေ ၀ါ နာမ၊ သရဒလုလင်မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာမောဂ္ဂလာနောပိ၊ မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာ သာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အား၊ ဥဒေ၀ သိရိ ဝ ဍ္ဎကုဋုမ္ဗရေ ၊ နာမ၊ သိရိ ဝ ဍ္ဎကုဋုမ္ဗရေ ကအမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ သဟပံသုကီဠိတာ သဟာယာ၊ အတူတကွပြေ့မှုန့်ကစားဘက် အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ယေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့တွင်၊ သရဒမာ ဏ ၀ ၊ သရဒလုလင်သည်၊ ဝိတု၊ အာဘ၏၊ အစ္ဆယေန၊ ကွယ်လွန်သဖြင့်၊ ကုလသန္တကံ၊ အမျိုး၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝိုးအုပ်၍၊ ဇကာဒိ ၀ သံ၊ တနေ့သည်း ရေဟာ ၀ တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊

စိန္တေသိ၊ကြိုဏ်၊ ကိ"စိန္တေသိ။ အာဘယ်သို့ကြိုသနည်း။ ဤမေသံသတ္တာနှံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊ မရဏံနာမ၊ သေခြင်းမည်သည်၊ ကေန္ဒြကံ၊စင်စစ်တည်း၊တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကော်၊တပါ၊သော၊ ပဠုဇ္ဇံ၊ ရဟန်းသို့၊ ဥပဂတ်သော၊ ကပ်၍၊ မောက္ခမဒ္ဒါ၊ သံသရာမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောခရီး၊ ဂဝေသိတဗ္ဗော၊ ရှာဖွေ၊အပ်၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့ကြ၍၊ သဟာယံ၊ အဆွေဖြစ်သောသူ၊ ရဝဏ္ဏသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဠုဒိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုခြင်းဌာနအလိုရှိ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဠုဒိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းဌာ၊ သက္ခိဿသိ"၊ ဘတ်နှင်လတ္တံ့လော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ ဆိုပြီး၊ တေန၊ ထိုသူရဝဏ္ဏသည်၊ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတော့ အာဟမေဝ၊ ငါသည်သာသည်း၊ ပဠုဒိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဟုတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၊ ရတနကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ရတနာကျီးကြတို့ကို၊ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဖွင့်စေပြီး၊ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံ၊ အထိုးကျန်သောသူခရီးသွားသောသူအစရှိသည်တို့အား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒတ္တွာ၊ လှူပြီး၊ ပဠုတာပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့၊ ဂန္တ်ွာ၊ သွား၍၊ ဟုသိ ပဠုဇ်ံ၊ ရသော့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဠုဒိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တာသေ၊ ထိုသရဒရသော့၏၊ ပဠုဇ်ံ၊ ရသော့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုပဠုဒိတာ၊ အတုလိုက်၍ရဟန်းပြုကုန်သော၊ စတု သတ္တတိသဟာသမတ္တာ၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင်မျှကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ ဝုတ္တာ၊ ဝုဏ္ဏားသားတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသရဒရသော့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ ဝိညာ၊ ပေါ်ပေါ်ကုန်သော အာဝီညာဉ်တို့ကို လည်း၊ ကောင်း၊ အဗ္ဗသမာပတ္တိ ယော၊ ရှစ်ပါး သောသမာပတ်တို့ကို လည်း၊ ကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ လာနံ၊ ထိုရသော့တို့အား လည်း၊ ကသိဏပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ အာစိက္ခိ၊ ဟောကြား၏၊ သ ဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ ပိ၊ ထိုရသော့တို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗါဘိညာ၊ ပေါ်ပေါ်သောအာဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗသမာပတ္တိ ယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေသုံ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ တေ နသ ယေနု၊ ထိုအခါ၌၊ အနောမဒဿိ နာမ၊ အနောမဒဿီအမည်တော်ရှိသော သမ္မာသမ္ဗုद्धော၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တေ ဝရဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအပ်သော ဖြတ်သောတရားစကြာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံသာရမဟောဃတော၊ သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသောသြဃမှ၊ တာရေန္တော၊ ကယ်ဆောင်တော်မူလျက်၊ ကေဒိ ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သရဒတာပသသဟိ၊ သရဒရသော့

အားလည်းကောင်း၊ အနှောဝါသိကာနုဗ္ဗ၊ အတူနေတပည့်တို့အားလည်း ကောင်း။ သင်္ဂီတံ။ ပြိုးမြင့်ခြင်းကို၊ ကရိသာဒိတိ၊ ပြုအုံ့ဟူ၍ကောဟ ယောက်အထည်းတည်း၊ အာဒုတိယော၊ အဘော်မဖြိုးဘဲ၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ် သက်နှုံးကို၊ ဒေဝဒါယ၊ ယူ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂတ္ဆိ၊ ကြွ သွား၊ တော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓဘဝ်ဝံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ မေ၊ ငါ အား၊ ဇာနာတု၊ သိစေ သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်၍၊ တာ၊ ပသဿ၊ ရသော့၏၊ ပသာနဿ၊ သော ဝ၊ ဖြင်စဉ်ပင်သျှင်၊ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ သြတရိတ္မာ၊ သက်၍၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သရဒတာ ပသော၊ သရဒရသော့သည်၊ သဏ္ဌာ၊ အားနှာမဒသိမြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်တော်၌၊ မဟာ ပုရိ သလက္ခဏာနိ၊ သုံ ဆဲ့နှစ်ပါး၊ ကုန်သော ယောဂျိုး၊ မြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ ကို၊ ဥပဓာ၊ ရေတွေ့၊ ရှုးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရား ကိုသိ တော်မူ၊ သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌၊ ဂတ္ဆိ၊ ရောက်၍၊ ပစ္ဆုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးပြီ.ကြွ ဆိုခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာ၊ ပထ္ထာ၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဘဂဝါ၊ အနှောမဒသိမြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ပညာ ကြွ၊ ခင်းထား သော၊ အာသနေ၊ နေ ရောင်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ သရဒတာ ပသော၊ သရဒရသော့သည်၊ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိ ကေ၊ အထံ တော်၌၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင် နေ၏။ တတ္ထ ဘိ သမယော၊ ထိုအခါ၌၊ တာသာ၊ ထိုသရဒရသော့၏။ အနှောဝါသိ ကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသတ္တတိ သဟဿမတ္တာ၊ ရုနစ်သောင်း လေးထောင်မျှကုန်သော၊ ဗဟိုလား ရသော့တို့သည်၊ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန် သော၊ သြဇာဝန္တာနိ၊ သြဇာရှိကုန်သော၊ ဖလာနိ၊ သစ်သီးတို့ကို၊ ဂဟေ တွေ့၊ ယူ၍၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဠာတပသာဒါ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏၊ အာစရိ ယသ္သ၊ ဆရာ၏လည်း ကောင်း၊ သတ္ထုစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ နိသိန္နာ ကာရံ၊ ထိုင်နေ သောအခြင်းအရာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှုးခ်ိ၊ တုဗ္ဗေ ဟိ၊ သင်ဆရာတို့ထက်၊ မဟန္တတရော၊ ကြီးမြတ်သော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ နတ္ထိ ဟိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဝိစရာမ၊ လှည့်လည်ပါကုန်၏၊ အာယံ ပနဝုရိ သော၊ ဤယောဂျိုး သည်ကား၊ တုဗ္ဗေ ဟိ၊ သင်ဆရာတို့ထက်၊ မဟန္တတရော၊ ကြီးမြတ် သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏံ သု၊ မေးကြကုန်၏၊ တာ တာ၊ အချင်းရသော့

တို့၊ကိ ုဝေဒေယ။ အာဘယ်သို့ဆိုကြကုန်ဘိသနည်း၊ သာသပေနုမုနိညင်း ဧ့ှင့်၊သဒ္ဓိ ၊ တဂွ၊ အဗ္ဗသင်္ခြိယောဇနသတ သဟဿသုဇ္ဇမ်း၊ တယ်နှုန်း ခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်ယူဇနာအမြင့် ဆောင်သော၊သိနေရုံ၊ မြင်ရိုရ် တောင်ကို၊သမ်းတူမျှသည်ကို၊ကာတုံ။ပြုခြင်းဌာ၊ဣဒ္ဓိ ထ၊အလိုရှိကြကုန် ဘိသလော၊သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန။သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်၊မိမ်းဂါ့ကို၊ဘုလျှံ နှင်း ယှဉ်သည်ကို၊မာဂရိတ္ထ။မပြုကြကုန်လင့်။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုရ်၏။ဇ၊ထ ထိုအခါ၌၊တေ တာ၊ပသာ၊ထိုရေသွေ့တို့သည်၊အာစရိယသ၊ဆရာ၏၊ဝဇနံ စကား၊ကို။ သုဘ္ဘ၊ကြား၊ကုန်၍။ ယာဝ အာတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊အယ်ဝုရိ သုဇ္ဇမော၊ဤယောဂကျား၊မြတ်သည်၊ မဟာ ဝ တာ၊ ကြီး၊မြတ်ပေစွတကား။ သဗ္ဗ ဝ၊အလုံး၊ရုံ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်၊သောရေသွေ့တို့သည်၊ပါ၊ဒေသု၊ခြေ၊တော် တို့၌၊နိ ပတိ ဝတ္တ၊ဝပ်၍။ သဏ္ဌာ၊ရုံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဝန္ဒိ ၊သု၊ဂိုရိ၊ကုန်ကုံ၊ အထ၊ထို သို့ဂိုရိ၊သောအခါ၌၊တေ၊ထိ တ ပညှ်ရေသွေ့တို့ကို၊ အာစရိ ယော၊ ဆရာ ဖြစ်သောသ၊ခေ ရေသွေ့သည်၊ အာဟ၊ဆိ၏။ကိ ုအာဟ။ အာဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊တာ ဟာ၊အချင်း၊ရေသွေ့တို့၊သ ဗ္ဗ ။ မြတ်စွာဘုရား၊အား။အနုဇ္ဇ ဝိ ကော၊လျှောက်ပတ်သော၊ဒေ ဟျ ဝ ဗျော။ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊သည်၊နော၊ငါ့ကို အား။နတ္ထိ၊မရှိ၊သဏ္ဌာ၊စား၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်လည်း။ဘိက္ခု၊စာ ရေ ဝေ လာ ယ ဆွမ်.ခံ၍နှင့်အခါ၌၊ဓူ ၊ဤ ငါ့ကိုနေ ရာ သို့၊ အာ ဂ တော၊ ကြွ တော်မူ လာ၏။ ဟန္ဒ၊ယ ခု၊ ယ ထာ ဗလံ၊ စွမ်း အား လျှောက်၊ဒေ ယျ ဗျော်၊ လှူ ဘွယ် ဝတ္ထု၊ကို ဒ ဿာ မ၊လှူ ကုန် ဘု၊တ ဗျော ဟိ၊သင်တို့သည်၊ ပ ဏီ တံ၊မှ နှ် မြတ် သော၊ယ ထံ ဗ လာ ဗ လံ၊အ ကြင် အ ကြင် သ စ် သီ ကြီ း ငယ် ကို။ အာ ဘ တံ၊ ဆောင် အ ပ် ၏။ တံ တံ၊ထိ ထိ ကောင်း မြတ် သော သ စ် သီ း ကြီ း ငယ် ကို၊ အ ာ ဟ ရ ထ ၊ ဆောင် ခဲ့ ကုန် သော၊ ဣ ဟ ၊ ဤ သို့ ၊ အ ာ ဟ ရ ာ ပ ေ တ ွ ာ ၊ ဆောင်စေ၍ ဟ ။ ထ ွ း လ ာ ် တ ို့ ကို၊ ဝေ ဝ ိ တ ွ ာ ၊ ဆေ း ၍ ၊ သ ယ ံ ။ ကို ယ် တ ိ ု င် ၊ တ ထ ာ ဂ တ ာ သ ။ မြ တ် စ ွ ာ ဘ ု ရ ား ၏ ၊ ပ ည ာ ။ သ ဝ ိ ဘ ် ၌ ၊ ပ တ ိ ဋ ္ ဌ ေ ပ ေ သ ိ ၊ တ ည် စ ေ ၏ ။ သ ဏ ္ ဌ ာ ရ ာ ၊ မြ တ် စ ွ ာ ဘ ု ရ ား သ ည် ၊ ဖ လ ာ ဖ ။ သ ။ သ စ် သ ီ း ကြီ း ငယ် တို့ ကို ၊ ပ ဒ ီ ဋ ္ ဌ ပ ိ တ ေ ာ ် ။ အ ကာ ပ် ခံ ကာမျှ ၌ ၊ ဒ ေ ာ တ ာ ၊ နှ တ် တို့ သည် ၊ ဒ ိ ဗ ္ ဗ ော ဇ ် ၊ နှ တ် ၌ ဖြ စ် သော ဩ ဇာ ကို ပ ကွ ဝ ိ ် သ ။ ထ ည့် ကြ ကုန် ၏ ။ တ ာ ပ သော ၊ သ ရ ဒ ရ သွေ့ သည် ။ ဥ ဒ က ဋ္ ဌ ိ ။ ရ ေ ကို လ ည် း ၊ သ ယ မ ေ ဝ ၊ ကို ယ် တ ိ ု င် သ ာ လျှ င် ၊ ပ ရ ိ သ ာ ဝ ေ တ ွ ာ ။ စ ပ် ၍ ။ အ ဒ ါ သ ိ ၊ လှ ု ၏ ။ တ တော ၊ ထ ို နော င် မ ှ ၊ ဘော ဇ နကိ စ္စံ ၊ ဆွမ်း စား ခြင်း ကိ စ္စ ကို ၊ နိ ဋ္ ဌ ေ ပ တ ွ ာ ၊ ပြီ း ဆုံ း စေ ၍ ။ သ ဏ ္ ဌ ာ ရ ၏ ၊ မြ တ် စ ွ ာ ဘ ု ရ ား သ ည် ၊ နိ သ ိ န ္ ဓ ေ ၊ နေ တ ော် မ ူ သ ည် ရှ ိ သ ော် ၊ သ ဗ ္ ဗ ေ ၊ အ လုံ း ရုံ ကုန် သော ၊ အ ဇ ္ ဇ ေ ါ သ ိ ဂေ ၊ တ ပ ည့် တို့ ကို ၊

ပေါ်ကြောသိတွေ၊ ခါ၍သတ္တု။ မြတ်စွာဘုရား၏သန့်ကေး အထံတော်၌ သာရေကိယကတို့၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော စကားကို၊ ကထေးနှော၊ပြောဟောလုက်၊ နိသိဒိုးနေ၏သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒွေအဂ္ဂသာဝကာနှစ်ပါးထုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ တိကျွေသံယောနှုတ်ပြောနှင့်သံ၌ ကွေ၊အာဂန္တုနှုတ်၊လာစေကုန်သတည်း။ ဆုတိ ဤသို့စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ကား၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ သတ္တု။ မြတ်စွာဘုရား၏စိတ်ကို၊စိတ်အကြံကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ကာဒေ၀ ထိုဈာန်ခွင်ပင်လျှင်၊ သတသဟဿသမီကာသ၀ပရိ၀ါ၊တသိန်းကုန်သောရဟန္တာအပေါင်းခြံရံကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာဂတ်ကွာ၊လာကုန်၍၊သဏ္ဌာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန্ဒိတ္ဝာ ရှိခိုးကုန်၍၊ဧကမန္တံ၊ တင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု၊တည်ကုန်၏။ ဘဂေါ၊ထိုနောင်မှ၊သရဒတာပသော၊သရဒရေ့သည်၊အနေ့ ၀ါသိကော၊တပည့်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန်တေသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်သနည်း၊တာတာ၊အချင်းရေ့တို့၊သတ္တုစု၊မြတ်စွာဘုရား အားလည်းကောင်း၊တိကျွေသံယ သမစု၊ဟန်းသံယောအားလည်းကောင်း ပုဗ္ဗါသဒုနုပန်းနေရာဖြင့်ပူစော်ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်ကုန်၏ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်ပုဗ္ဗါနိုးပန်းတို့ကို၊အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော၊ဆုတိ ဤသို့အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ထိုရေ့တို့သည်၊ တာ၀ဒေ၀ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော ခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဆုဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်၊ ဝဏ္ဏ ဒွ သမ္ပန္နာနိ၊ အသင်းအနုနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုဗ္ဗါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ အာဟာ ရိတ္ဝာ၊ဆောင်ကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊တ ယူဇနာပမာဏရှိသော၊ ပုဗ္ဗါသနုပန်းနေရာကို၊ပညာပေသုံ၊ခင်းကုန်၏။ ဥ ဘိန္နံ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာ၀ကာနံ၊အဂ္ဂသာ၀ကတို့အား၊တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါ၀ုတ်ရှိသော၊ သောသတိကျွေနုံ၊ ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား၊အဗ္ဘ ယောဇနိကာဒိဘေဒံ၊ယူဇနာ၀က်စသည်အပြားရှိသော၊သံဃနု၀ကသော၊ သံဃနု၀ကအား၊ဥသဘမတ္တံ၊တဥသဘမျှသောပန်းနေရာသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ တေသံ၊ထိုရေ့တို့၏၊ အာသနေသု၊ နေရာတို့ကို၊ ပညတ္တေသု၊ခင်းအပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊သရဒတာပသော၊သရဒရေ့သည်၊တထာဂတာ သာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ပုရတော၊ရှေ့တော်၌၊အဋ္ဌသိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊မြှောက်ချီ၍၊ ဒွတ္ဝာ၊ တည်၍၊ ဒေ၀ဒေ၀ ဟ ဣတ္ထာယ၊ပြီး မြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒုမံ၊ပုဗ္ဗါသနံ ဤပန်းနေရာသို့၊အာဘိရုယှ၊တက် တော်မူပါကုန်လော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ ဘဂ၀၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ဝုပ္ပါသနေ၊ပန်းနေရာ၌၊ နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏၊သင်္ဃရိ၊ပြုတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ နိသိန္နေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ဒွေအင္ဂသာဝကာစ၊နှစ်ပါး
ကုန်သော အင္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေသတိကျူ၊စ၊ ကြွင်း
ကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော ,အတ္တနော၊မိမိမိမိ၏၊
ပတ္တာသနေ၊ရောက်သောနေရာ၌၊နိသိဒိ'သု၊ထိုင်နေကုန်၏၊သတ္တာ၊ပြုတ်စွါ
ဘုရားသည်၊တောသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ မဟာပဒုလော၊ကြီးသော အကျိုးရှိ
သည်၊ဟောကျေး၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့အကြံ၍၊နိရောဓံ၊နိဗ္ဗာနသမာ
ပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ဝင်စား၏၊တံ၊ထိုနိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသည်ကို၊ဥ
တ္တာ၊သိ၍၊ဘိက္ခုပါ၊ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ နိရောဓံ၊နိဗ္ဗာနသမာပတ်ကို၊
သမာပဇ္ဇိ'သု၊ဝင်စားကုန်၏။တာပသော၊သရဒရသေ့သည်၊သတ္တားပတ်၊ခုနစ်
ရက်ပတ်သုံး၊ နိရန္တရံ၊မပြတ်၊ သတ္တာရံ၊ပြုတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒ္ဓဆဏ်ပန်း
ထိုးကို၊ခ်ာရေ့ကြော၊ဆောင်းရိုးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ဣတရေ၊ပန်၊ဤမ
ဟာပါးကုန်သောရေ့သို့သည်ကား၊ မူလဝယ်၊ သစ်ခြစ်သစ်ထိုးကို၊ပရိ
ဘုဇ်တွား၊စားကုန်၍၊ သေသကာလေ၊ကြွင်းသောကာယ၌၊အဋ္ဌလိ'၊လက်
အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ္ဟ၊မြှောက်ချီ၍၊အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊သတ္တာ၊ပြုတ်စွာဘုရား
သည်၊သတ္တာဟာသ၊ ချမ်းရှိကုန်ကို၊အစွယေန၊လွန်သဖြင့်၊ နိရောဓတော၊
နိရောဓသမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထတော်မူ၍၊အဂ္ဂသာဝကာ၊အဂ္ဂသာဝကဖြစ်
သော၊နိသဘဏ္ဍေရံ၊ နိသဘာမထေရ်ကို၊အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ကိံ
အာမန္တေသိ၊ အာဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ တာပသာနုံ၊ရသေ့တို့အား၊
ဝုပ္ပါသနာနုမောဒနုံ၊ပန်းနေရာအနုမောဒနာကို၊ ကရောတိ၊ပြုလော၊ဣတိ၊ဤ
သို့၊အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊နိသဘာမထေရ်သည်၊ သာဝက
ပါရမိဉာဏော၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်၌၊ဌတ္တာ၊တည်၍၊တောသံ၊ထိုရသေ့တို့
အား၊ဝုပ္ပါသနာနုမောဒနုံ၊ ပန်းနေရာအနုမောဒနာကို၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ
၏၊တသ၊ထိုနိသဘာမထေရ်၏၊ ဒေသနာဝသာနေ၊တရားဟောပြီးသည်
၏အဆုံး၌၊သတ္ထာ၊ပြုတ်စွာဘုရားသည်၊ဒုတိယံ၊နှစ်ယောက်မြှောက်သော၊
အဂ္ဂသာဝကံ၊အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော၊အနောမဏ္ဍေရံ၊အနောမမထေရ်ကို၊
အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ'အာမန္တေသိ၊ အာဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသ
နည်း၊တွမ်ပ်ိ၊သင်သည်လည်း၊ ဣမေသံ၊ဤရသေ့တို့အား၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ဒေ
သေဟိ၊ဟောလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ထို
ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကသည်လည်း၊ တေပိမူကံ၊ ဝိဇူကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
သော၊ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ပြုတ်စွာဘုရား၏ကား၊တော်ကို၊ သမ္ဘသိတ္တာ၊ သုံးသပ်၍၊

တောသံ၊ထိုရသော့တို့အား၊ ဝမ္မ၊တရားကို၊ကားထသိ၊ဟောဏ်၊ ဒွိန္ဒိ,နှစ်ပါး ကုန်သော အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကတို့၏လည်း၊ ဒေသနာယား ဒေသနာ ဖြင့်၊တောသံ၊ထိုခံ့သော့တို့တွင်၊ကောဝိ၊တစုံတယောက်သော သူသည်၊ဝမ္မာ ဘိသမယော၊သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိသည်၊ နာဟောသိ၊မဖြစ်၊အထ၊ ထိုနောင်မှ၊အသား၊ထိုသ,ဒေရသော့အား၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗုဒ္ဓ ဓိသယ၊ဘုရားအရာ၌၊ ဌတ္ဝာ၊တည်တော်မူ၍၊ ဝမ္မ,ဒေသနံ၊ တရား,ဟော ခြင်းကို၊အာရဘိ၊အား,ထုတ်၏၊ဒေသနာဝ သာနေ၊ဒေသနာတော်၏အဆုံး ၌၊သ,ခ,ဒတာပတ္တိ၊ သ,ရေ,ရသော့ကို၊ ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍၊ သ,ဇ္ဇ,ဝိ၊အသုံးခံ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသတ္တတိ သဟဿမတ္တာ၊ ခုနှစ်သောင်းလေး သောင်းအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ ဇနိုလာ၊ ရသော့ဘို့သည်၊ အရေဟတ္တံ၊ အ,ရ,ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ်သုံ့ ရောက်ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊အနောမဒဿီဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခေ,ပေါ,ရ,ဟန်းတို့၊ ထေ,လာကုန်,ဣတိ,ဤသို့၊ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို၊ ပသာ,ရေသိ၊ ဆန့်တန်းတော်မူ၏၊ တေ,ထိုခုနှစ်သောင်း လေးသောင်းကုန်သော,ရဟန်းတို့သည်၊ တာ,ဝ,ဒေ,ဝ,ထိုသို့ဟိတိကွေ,ခေါ် တော်မူသော,ခဏ၌ပင်လျှင်၊ အ,ဇ္ဇ,ရဟိတာ,ဘာ,ပသ,ဝေ,သာ,ကွယ်ပျောက် သော,ရသော့ အသွင် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အ,ဌ,ပရိက္ခာ,ရ,ရော၊ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကို ဆောင်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သ,ဗ္ဗ,ဝ,သိ ကတ္ထ,ရာ,ဝိယာ၊ အာဝါ ရြောက်ဆယ်ရပြီးသောမထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သ,ရ ဒ,ဘာ,ပ,သော,ပနု၊သ,ရ,ဒ,ရသော့သည်ကား၊ အာဟ,ဗ္ဗိ,ဝါသည်လည်း၊အယံနု သ,ဘာ,ဇ္ဇ,ရော,ဝိယ၊ ဤနိုသ,ဘာမထေရ်ကဲ့သို့၊ အနု,ဂ,တော,နော,အခါ၌၊ဗ ကသ၊ဘာ,ဆူ,သော,ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အ,ဂ္ဂသာ,ဝ,ကော,အ,ဂ္ဂသာ,ဝ ကသည်၊ဘ,ဝ,ယျံ၊ဖြစ်ရမူကား၊အဟော,ဝ,တ၊ကြောက်ကော,င်းလေ့၊ မှုတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊သတ္တ,၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာကာလေ,တရား,ဟော,သော ခ,ခါ၌၊ဥ,ပ,ဒ,ရ,ပရိ,ဝိ,တ,ဏ္ဍ,တာ,ယ၊ ဖြစ်သော,အကြံ,ရှိသည်၏ အ,ဖြစ်,ကြောင့်၊ အ,ညာ,ဝိ,ဟိ,တော,၊တ,ပါ,ကိုကြံ,စည်သည်၊ ဟုတ္ထ,၊ဖြစ်၍၊ မ,ဂ္ဂ,ဖ,လ,ခန်,မင်, ဖိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဋိ,ဝိ,ဇ္ဈိ,တုံ။ထိုး,ကွင်း,၍သိခြင်း,ဌ၊ နာသက္ခိ၊မ,တ,တ်နိုင်၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊တ,ထာ,ဂ,တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊တ,ဌ, ထိုအ,ဂ္ဂသာ,ဝ,ကအ,ဖြစ်၌။ ပ,ဏိ,ဓာ,နံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အ,ကာ,သိ,ပြု,၏၊ သ,ဗ္ဗာ,ဝိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊အ,သား,ထိုဆု,တောင်းခြင်း,၏၊အ,နု,ဇ္ဇ, ရာ,ယော,နု၊ အ,ဇ္ဇ,ရာယ် မ,ရှိ,သ,ဖြင့်၊ သ,မိ,ဒ္ဓ,နာ,ဘာ,ဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့,သည်၏ အ,ဖြစ်ကို၊ ဒိသ္ဝာ,ဖြင်၍၊ ဗုတော,ဤ,ဂ,ဗ္ဗာ,ဗ,ဗ၊ ဂ,ပ,သတ သ,ဟ,သ,ာ,ဝိ,ဂံ၊

ကမ္ဘာတာသိန်း အလွန်ရှိသော၊ ကော်အသင်္ချေယျံ၊ တရုသောအသင်္ချေကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ၊လွန်၍၊ ဂေါတမသာသနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध သား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အဂ္ဂသာ၀ကော၊အဂ္ဂသာ၀ကမြစ်သော၊သာရိပုတ္တရာနာမ၊သာရိပုတ္တရာအမည်ရှိသောသူသည်၊ဘ၀ိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဗျာကရိတ္တာ၊ဗျာဒိတ်စကား၊ကြား၊တော်မူ၍၊ ဓမ္မကထံ၊ တရား၊ စကား၊ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဘိက္ခုသံဃပရိ၀ုတာ၊ရေပြာန်း အပေါင်း၊ခြံရံလျက်၊ အာကာသံ၊ကောင်း၊ကင်သို့၊ပျံတွန်း၊ ပျံ၍ကြွတော်မူ၏၊ သရေတာ၀ပသော၀ပ၊ သရေ၀ရေသော့သည်လည်း၊သဟာယသား၊ အဆွေဖြစ်သော၊သိရိ၀ဏ္ဏသား၊သိရိ၀ဏ္ဏ၏၊ သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊ ဝင်ကြွား၊လွှား၍၊သမ္မာ၊အဆွေ၊ ယောဟေါသည်၊ အနောမဒဿိသား၊အနောမဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊အနာ၀ဇော၊ နောင်အခါ၌ ဥပဇ္ဈာန ကသား၊ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော၊ ဂေါတမသာသနာမ၊ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध သား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အဂ္ဂသာ၀ကဒွေနံ၊ အဂ္ဂသာ၀ကအရာသို့၊ပတ္တံ၊ရောက်ပြီ၊ တွဒ္ဓိ၊သင်သည်လည်း၊ တဿ၊ထိုဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဒုတိယအဂ္ဂသာ၀ကဒွေနံ၊ ဒုတိယအဂ္ဂသာ၀ကအရာကို၊ ပတ္ထေဟိ၊တောင့်တလော၊ဆုတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆိုး၏၊ သိရိ၀ဏ္ဏော၊သိရိ၀ဏ္ဏသည်၊တဿ ထိုသရေ၀ရေသော့၏၊ဥပဒေသော်ညွှန်းရာ၌၊ဌတ္တာ၊တည်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊နိ၀ေသနဒ္ဓါရေ၊ အိပ်ခန်းပေါ်း၀၌၊အဗ္ဘကရိသမတ္တံ၊ ရှစ်မင်းပယ် မျှပမာဏရှိသော၊ဌာနံ၊နေရာကို၊ သမတလံ၊ညီညွတ်သောအပြင်ကို၊ကာ ရေ၀တ္တာ၊ပြုစေ၍၊ လာဓပဋ္ဌမာနိ။ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါး၀ရေကြော် ရှိကုန် သော၊ဝုတ္ထာနိ၊ပန်းတို့ကို၊ပိကိရိတ္တာ၊ကြဲ၍၊နိ၀ုတ္ထလဏ္ဍနံ၊ ကြာညှိပန်း၊အရိုး ရှိသော မဏ္ဍပံ၊မဏ္ဍပ်ကို၊ကာ၊ရေ၀တ္တာ၊ပြုစေ၍၊ဗုद्ध သံ၊ဘုရား၊နေရာ၊တော် ကို၊ပညာပေတ္တာ၊ခင်း၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏လည်း၊ အာသနာနိ၊နေရာ

☞

တို့ကို၊ပညာပေတ္တာ၊ခင်းစေ၍၊ မဟာ၀ိသက္ကာ၊သမ္ဘာနံ၊ ဗျာ၊သောပုဏ္ဏား သကာကို၊ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍၊ သရေ၀ရေသော့၊ သရေ၀ရေသော့သည်၊ သဇ္ဇာ၏၊မြတ်စွာဘုရားကို၊နိမန္တေတ္တာ၊ပင့်စေ၍၊သတ္ထာဟံ၊ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး၊မဟာ၀ါနံ၊ကြီး၀ါသောအလှူကို၊ပ၀တ္တေတ္တာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဗုद्धပမုခံ၊ ဘုရား အာဏီ၏သော၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ မဟာရေ၀ေ၀ပိ၊မြတ် သောသူတို့သာ၀တ်ထိုက်ကုန်သော၊ ၀တ္ထေဟိ၊အာ၀တ်တို့ဖြင့်၊အစ္ဆာဒေ တ္တာ၊ဖုံးလွှမ်းစေ၍၊ဒုတိယသာ၀ကာဘာ၀ါယ၊ ဒုတိယသာ၀ကဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဏိ၀ေနံ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ သဗ္ဗာ၀ိ။ မြတ်စွာဘုရား

သည်လည်း၊ အာနန္ဒာရာယေန၊ အာနန္ဒာရယ်မရှိသဖြင့်၊ သမိုင်ရှုနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့ သည်၏အခြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်တော်မူ၍၊ ဝတ္ထုနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်, ဗျာကရိတ္တာ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍၊ ဘဂ္ဂဝါနုမောဒနံ၊ သွမ်းအနုမောဒနာကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပဏ္ဍိမ်ဖဲကြွေတော်မူ၏၊ သိရိဝေ့ဗ၊ သိရိဝစုသူကြွယ်သည်၊ ဟာဠပဟာဠော၊ ရှင်လမ်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝဇီဝံ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကဝါ၊ ပြု၍၊ ဒုတိယ စိတ္တဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောစိတ်အကြိမ်၌၊ ကာမာဝစရေ၊ ကာမဘဝ၀စရေ၀ လောကေ၊ ကာမာ၀စရနုတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သရေ၀ တာ၀ပသော၊ သရေ၀ရသော့သည် စတ္တာရော၊ လေးပါး၊ ကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊ ဘာ၀ေတွာ၊ ပွါး၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုကမ္မာဝှ၊ ပစ္ဆာယ၊ စ၍၊ နေသံဥတိန်း၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့၏၊ အာနုဘာ၊ အာ ကြား၌၊ ကမ္ဘံ၊ ကံကို၊ နကထိတံ၊ မဆိုအပ်ပြီး၊ ဒေ့ဝ၊ ကံ၏ဝေတာ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိတောဝ၊ ဖြစ်တော်မူသည်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး ဗုဒ္ဓသာသနာ၌၊ သရေ၀ တာ၀ပသော၊ သရေ၀ရသော့သည်၊ ရာဇဂဟသဟ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ ဥပတိသဝါ၊ မေ၊ ဥပတိသဗ္ဗာ၌၊ ရှေပသာဂိုဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရှေပသာဂိုမည်သောပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုဋိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိ သန္ဓေကို၊ ဂဏှိ၊ ယူ၏၊ တံ ဒိ၀သေ၊ မေ၀၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ အသေ၊ ထိုသရေ ဒ္ဓေ၊ သဟာ၊ ယာ၀ိ၊ အတော်ဖြစ်သော သိရိဝစုသည်လည်း၊ ရာဇဂဟ၊ သော ၀၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏သာလျှင်၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ ကောလိတဂါ၊ မေ၊ ကောလိတ ရွာ၌၊ မောဂ္ဂလိယာ၊ မောဂ္ဂလိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုဆိမှိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှိ၊ ယူ၏၊ နွေ၀ါ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ် ကုန်သော၊ တာနိ၊ ကုလာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ ယာ၀သတ္တာ၊ မာတုလ ပရိ၀ဋ္ဋာ ဆွေမျိုရုန်စက်တိုင်အောင်၊ အာဗဒ္ဓသဟာယ ဘာ၀ေနေ၀၊ နွဲ့သော အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တောသံဒ္ဓိန်း၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန် သောသူတို့၏၊ ကေဒိ၀သေ၀၊ တနေ့တည်း၌သာလျှင်၊ ဂဗ္ဘ၊ ဂရိဟာ၊ ရုံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏၊ ဒသမာသဗ္ဗယေန၊ ဆယ်လ လွန်သဖြင့်၊ ဗာဟာနဒ္ဒိ၊ မွေးဖွားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တောသံ၊ ထိုနှစ် ယောက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဆယဒ္ဓိ၀ါတိ၊ ယာ၊ ခြောက်ကျိပ်ခြောက် ယောက်ကုန်သောနို့, ထိန်းတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ နာ၀ဋ္ဌပာ ဏဒိ၀သေ၊ အမည်ပြုသော်သောနေ့၌၊ ရှေပသာဂိုဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရှေပသာဂိ ပုဏ္ဏားမ၏၊ ပုတ္တာ၊ သား၊ ဥပတိသ၊ ဝါ၊ မေ၊ ဥပတိသ ရှာ၌၊ ဇေ၊ ဒ

ကုလသား၊အကြီးဆုံးသောအမျိုး၏၊ ဝတ္ထုတ္တာ၊သားဖြစ်သောကြောင့်၊ဥပ
တိသော်တိုနာမံ၊ဥပတိသဟူသောအမည်ကို၊ အကံသူ၊ပြုကုန်၏၊ဤတ
ရသား၊ဤမှတပါးသောသူအား၊ ကောလိတဂါမေ၊ ကောလိတရွာ၌၊ ဗေဠု
ကုလသား၊အကြီးဆုံးသောအမျိုး၏၊ဝတ္ထုတ္တာ၊သားဖြစ်သောကြောင့်၊ကော
လိတောတိုနာမံ၊ ကောလိတဟူသောအမည်ကို၊ အံကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊
တေဉော၊ပါ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ မဟာတာ၊ များစွာ
သော၊ပရိဝါ၊ရှိန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဝဏ္ဏာ၊ ကြီးပွါးကြကုန်သည်ရှိသော်၊
ဝုဏ်း၊ကြီးပွါး၊ခြင်းကို၊အနုဿရ၊စွဲ၍၊သဗ္ဗသိပွါနုံ၊အလုံးစုံကုန်သောအတတ်
တို့၏၊ပါရဂူ၊အာဆုံးသို့၊အဂမံသု၊ရောက်ကုန်၏၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊ကေဒိဝသံ
တနေ့သည်း၊တေ။ ထိုအဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရာဇဂဟပေါ်ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဂိဇ္ဈကူသမန္တံ၊တောင်ထိပ်ပွဲလမ်းသဘင်ကို၊ ပဿန္တာ၊ရှုကြ
ကုန်သည်ရှိသော်၊သန္ဓိပနိတံ၊စည်းဝေးသော၊ မဟာဇနံ၊လူများအပေါင်း
ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဥာဏသား၊ဥာဏ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအား
ဖြင့်၊ဥမ္မုဇ္ဇန္တာ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လျက်၊ သဗ္ဗဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ဓာတုမေ၊ဤသူတို့သည်၊ဝ သ သ တာ ခုံ၊အနှစ်တရာတို့၏၊ ဩဠာ
ဘက်၌၊မပ္ပုမုခေ၊ သေမင်း၏အာဝဇ္ဇ၊ပတိသန္ဓိ၊ ကျကုန်လတ္တံ့၊ ဓာတိ
ဤသို့၊သံ၊ဝေဂ်။ သိတ်လန့်ခြင်းကို၊ပဋိလဘိတ္တာ၊ရ၍၊အာမေဍိ၊ငါတို့သည်
မောက္ခဝမ္မော၊ သေခြင်းတရားမှ လွတ်မြောက်ရာတရားကို၊ ပရိယေသိ
တဗ္ဗော၊ရှာမှီးအပ်၏၊တည်း၊ထို တရားကိုလည်း၊ ပရိယေသဒေါ၊ရှာကုန်
သောငါတို့သည်၊ဧကံ၊တယောက်သော၊ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းကို၊သဒ္ဓါ၊ရှိခြင်း၌၊
ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏၊ဓာတိ၊ဤသို့၊နိဗ္ဗာယတိ၊ဆုံ.ဖြတ်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပဗ္ဗဇိမာ
ဏဝကသတေဟိ၊ငါးရာကုန်သောလုလင်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊သဗ္ဗယသ
သဗ္ဗယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကသား၊ပရိဗိဇိ၏၊ သန္ဓိ၊ကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗ
ဇိ.သု၊ရဟန်းပြုကုန်၏၊တေသံ၊ထိုဥပတိသေးကာလိတတို့၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာ
လတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ သဗ္ဗယော၊ သဗ္ဗယသည်
လာ၊ဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ မြတ်သောလာဘ်မြတ်သောအခြံအရံသို့ရောက်
သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေ၊ထိုဥပတိသကေးလိတတို့သည်၊ ကတိပါ
ဟေနေ၊နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သား၊လျှင်၊သဗ္ဗယသ၊သဗ္ဗယ၏၊သဗ္ဗံ၊အလုံး
စုံသော၊သမယံ၊အယူကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ကျင့်၍၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုအယူ၌၊ သာရံ၊
အနှစ်ကို၊ အဒိသွာ၊မမြင်မူ၍၊တတော၊ထိုအယူမှ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတ္တာ၊ ငြီးငွေ့၍၊

ကဆုတဆု၊ ထိုထိုအရပ်၌။ပဏ္ဍိတသမ္ဘတော၊ ပညာရှိဟုသမုတ်အပ်ကုန်
သော၊တော၊တော်မကောင်းဟူကား၊ထိုထိုရဟန်းဝုဏ္ဏားတို့ကို၊ပဋ္ဌံ၊ပြုသနာ
ကို၊ဝုန်ဆန်း၊မေးကြကုန်၏၊တော၊ထိုပညာရှိဟုသမုတ်အပ်ကုန်သောသူတို့
သည်၊ကေဟိ၊ထိုဥပတိသကောလိကတို့သည်၊ ဝုဒ္ဓား၊မေးအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်၊နေဝသမ္ဘာယံ၊ မဖြေဆိုနိုင်လေကုန်၊ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်
ကား၊တောယော ဝ၊ ထိုဥပတိသကောလိတတို့သည်သာလျှင်၊ တောသံ၊ထို
မေးအပ်သောသူတို့၏၊ပဋ္ဌံ၊ပြုသနာကို၊ဝိသဇ္ဇေန်း၊ဖြေကုန်၏၊ ဝေ၊ဤသို့။
မောဂ္ဂပရိယေသနံ၊ သောရာကိုရှာဖွေ်းခြင်းကို၊ ဝိစရန္တာ၊လှည့်လည်ကုန်
သော၊တော၊ထိုဥပတိသကေါ၊လိတတို့သည်၊ ကတိကံ၊ကတိကဝတ်ကို၊
အာကံသု၊ပြုကုန်၏၊ကိ၊ အာကံသု၊အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း၊ ယော၊အကြင်
သူသည်၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ အမတံ၊မသေရာတရား၊ကို၊ အမိဋ္ဌတိ၊ ရှာ
သော၊ထိုသူသည်၊ဣဒ္ဓိတရုဿ၊မရသေး၊သောသူ၏အား၊အာရေ၊စေတုံ၊ပြော
ကြား၊စေသတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကံသု၊ပြုကုန်၏၊ တေနသမယေန၊ ထို
အခါ၌၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ သတ္ထုရိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိမာဘိသမ္ဘော
ဓိ၊ဖြတ်သောဘုရား၊အဖြစ်သို့၊ပတ္တေ၊ရောက်၍၊ပဝတ္တေ ဝ၊ရေမွစကြား၊လည်
စေအပ်သော၊ဖြတ်သောမွစက်ရှိသည်ရှိသော်၊အနုပဇ္ဇန်း၊အစဉ်သဖြင့်၊
ဥရုဝေလကဿပါဒိကေ၊ ဥရုဝေလကဿပအစရှိကုန်သော၊ သဟဿ
ဓမ္ဓေ၊ တသောင်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဒမေတွာ၊ဆုံးမ၍၊ ရာဇဂဟေ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ဝိဟာရေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊တနေ့
သ၌၊ဥပတိဿော၊ဥပတိဿအမည်ရှိသော၊ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊
ပရိဗ္ဗာ ဇကာရာမံ၊ ပရိဗိုဇ်အရံသို့၊ ဂန္တွာ၊သွား၊သည်ရှိသော်၊ အာ
ယသ္မန္တံ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ အဿဇိဿ ဣ၊ အသ
ဇိမထေရ်ကို၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊စရန်၊
လှည့်လည်သည်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊မယာ၊ငါသည်၊ ဝေ၊ရှုပေါ၊ဤသို့သဘော
ရှိ၊သော၊ အာဂတပုဗ္ဗော၊ အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဒ္ဒဇိတော၊
ရဟန်း၊ကို၊နဒိဗ္ဗဝုဇ္ဇော၊ မမြင်ဘူး၊သည်ဝမ္မေနု၊ ဤမိုး၊အောက်သောတရား၊မည်
သည်၊ဣတော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်၌၊ဘာဝိတတ္တံ၊ရှိသည်ဖြစ်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဒ္ဓါတ
ပသာဒေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌံ၊ပြုသနာ
ကို၊ဝုန်ဆို့တုံ၊ မေးခြင်း၌၊ အာယသ္မန္တံ၊ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော
အဿဇိကို၊ ဥဒိဟန္တော၊ ကြည့်ရှုလျက်၊ ဝိဠီတောပိဠီတော၊ နောက်မှ
နောက်မှ၊အနုဗဒ္ဓိ၊အစဉ်လိုက်၏၊ထေရောပိ၊အဿဇိမထေရ်သည်လည်း၊

လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတော၊ ခုအပ်သောဆွမ်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဘုဇ္ဈဘုံ၊ ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ခြင်းဌာ၊ပတိရူပ်၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကြွေကားသံ၊အလေ ဘွိုး၊ဂတောဝ၊သွားသည်ရှိသော်၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ပရိဇိတ်သည်၊ အတ္တနော၊ ဗိမိ၏၊ပရိဗ္ဗာဇကဗိဠ်း၊ပရိဇိတ်အင်းမျှဉ်ကို၊ပညာပေတွား၊ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ပေး ၏၊ဘတ္တာကိစ္စပရိယောသာနေစ၊ဆွမ်းစား ပြီးသည်၏အဆုံးဌိလည်း၊ အာသ ထိ အ ဿ ဒိ ၊ မထေရ်အား၊အတ္တနော၊မိမိ ၏၊ကုလ္လိကာယ၊ကရောမ့ ဥဒကံ။ ရေကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အာစရိယ ဝတ္တံ၊ ဆရာ၏ဝတ်ကို၊ ကတွား ပြု၍၊ကတာ ဘတ္တာ ကိစ္စေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစား ခြင်း၏ စွန့်ရှိသော တေန၊ ထိုမထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ဘဏ္ဍ၊ပဋိ သန္ဓာရံ၊စကား အစဉ်အစပ်ကို၊ကတွား ပြု၍၊တော၊သင်၏၊သဏ္ဌာ၊ဆရာသည်၊ကော၊ အာဘယ်သူနည်း၊ ကသ ဝါ၊ အာဘယ်သူ၏သည်း၊ ခမ္ဘံ၊တရား ကို၊ရောစေသင့်နှင်သ ဟ ဘိ သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုဿိ၊မေး၏၊ထေရော၊အာသ ဒိ မထေရ်သည်၊ သမ္ဘာ သ ပ္ပ ဒ္ဓံ ဖြတ်စွာ ဘုရား ကို၊အာပဒါသိ၊ညွှန်း၏၊ ပုနဲ၊တဘန်း၊တေန၊ ထိုဥပတိ သ သည်၊ အာ ယသ္မတော၊ အာရှင်၏၊သဏ္ဌာ၊ ဆရာသည်၊ကိ ဝါ ဒိ၊ အာဘယ်အပယ်ရှိသ နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဗ္ဗော၊မေးအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ ရှေမသား၊ဤသူ၊ဆား၊ သာ သနသား၊သသနာတော်၏၊ ဂန္ဓိရတ်၊နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွား ပြု၍၊ဒေ၊သ သ ဒိ ၊ဟောအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊နဝကာ ဝံ၊သိတင်းပေါ်၏အဖြစ်ကို၊ပဝေဒေတွား၊ကြား၍၊သင်ပ်ပတောစ၊အကျဉ်း အာ ဖြင့်လည်း၊တ ဿ၊ထိုဥပတိ သ ဿ ၊သာသနခမ်း၊ ဒေ၊ဆုံ၊ အမတရား ကို၊ကထေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေ ဓ ဟ ၊ဟာ ဘုပ္ပ ဘ ဝါ ဘိ ဂါ ထံ ၊ ယေ ဓ ဟ ၊ဟော ဘုပ္ပ ဘ ဝါ အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာ ဟ ၊ ပိန္ဓ တော်မူ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဇိတ်သည်၊ ပဌမ ပ ဒ ဒ္ဓ မေ ဝ ၊ ရှေးဦးစွာသော ပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းကို သာလျှင်၊ သုတွား ကြား နာ ရ၏။ သ ဟ ဿ ဒ ဒ ယ သ ဒ ဒ ဏ္ဍ ။ တ ထောင်သောနည်း၊ကို့နှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊သောတာ ပတ္တိ မဂ္ဂ ဖ လေ ၊ သောတာ ပတ္တိ မဂ်ဖိုလ်ခို၊ပတိဋ္ဌာ သိ ၊ တည်၏၊ဣတိ ၊ ဤ ၄ တ ပါ ၊ သော ၊ ပ ဒ ဒ ယံ ၊ ပုဒ်နှစ် ခုအားပေါင်းကို၊အာ ဟ ရိ တွား ၊ ဆောင်၍၊ သောတာ ပန္နကာ လော ၊ သောတာ ပန်ဖြစ်သောအခါ၌၊ နိဋ္ဌာ သိ ၊ ပြီး ဆုံး၏၊ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ ဝ ဒ ဒ ဿ ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပန ၊ ဝါ ဒ အ ထူ ၊ ကို ဆိုဦး အံ့ ၊ ဂါ ထာ ပ ရိ ယာ သာ နေ ၊ ဂါ ထာ ၏ အဆုံး ၌ ၊ သောတာ ပတ္တိ ဖ လော ၊ သ ကေ တာ ပ တ္တိ ဖိ လ ဒ္ဒ ၊ ပ တိ ဋ္ဌ ဟိ တွား ၊ တည် ၍ ၊ သောတာ ပ န္နော ၊ သောတာ ပန်သည် ၊ ဟု တွား ၊ ဖြစ် ၍ ၊ ဥ ပ ရိ ၊ အ ဌ ဂ် ၌ ၊ ဝိ သ ယ ယော ၊ တ ရား ထူ ကို ၊ အ ပ ဝ ဗ္ဗ ဏ္ဏေ ၊ မ ဖြစ် စေ သည် ရှိ သော် ၊ ကာ ရ ဏာ ၊ အ ကြောင်း သည် ၊

ဘဝိသတိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သည်ကဲ့သို့တွေးမှတ်၍ ထေရံမထေရ်ကို။ အာဟာ၊ လျှောက်၏။ ကိ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝမ္ဗဒေသနံ။ တရားဟောခြင်းကို။ မာဝုယိ ကြားမပျပါ။ ပါနှင့်တော့၊ ကြောကမေ၊ ကျေးမျှသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ လော၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သဏ္ဌာ၊ ဆရာသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဝေဠုဝနေ။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုတ္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဝန္ဒိ ။ ကြွတော်မူပါကုန်လော၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သဟယသေ၊ အားဆွဲခင်ပွန်း အား၊ ဖဋိညံ၊ ဝန်ခံသော၊ ဂဟပတိ၊ စကားကို။ မောစေတွာ၊ လွှတ်စေ၍၊ တံ၊ ထိုအားဆွဲခင်ပွန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ အာဂမိဿာမိ၊ လာပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လျှောက်၍၊ ပဠပတိဒ္ဒိ၊ တနုဝါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွာ ရှိခိုး၍၊ ဝါကျတို့၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာခန်းတည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထေရံ၊ အာသဒိမထေရ်ကို၊ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇကာရာမံ၊ ပရိဗိုဇ်အရံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ကောလိတပရိဗ္ဗာဇကော၊ ကောလိတ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂ ဆန္တံ၊ လာသော၊ တံ၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာသနာ၊ ထိုဥပတိသ်၏၊ မရဝဝဏ္ဏေ ခေါ်ဝ၊ ရေ ကျောက်နှာ အသင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝိသေသာဓိ ။ မ်။ တရားထူးရခြင်းကို၊ သဇ္ဇာ ဝေ ဘန္ဒာ၊ ခြိုးမွမ်းလျက်၊ အမတာဓိဂမံ၊ မသေရာတရားကိုရခြင်းကို၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏ ရေး ၏။ သောဝိ၊ ထိုဥပတိသ်သည်လည်း၊ **အာသ**၊ ထိုကောလိတအား၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အမတံ၊ မသေရာတရားကို၊ ဒဒါဟိ၊ တံ၊ ပေသည်။ အာမ၊ ကြောင်ဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဘာနံ၊ ဝန်ခံ၍၊ တာ မေ ဝါ ထံ၊ ထို ဂ ထာ ကိုသာလျှင်၊ အာဟ၊ သိ၊ ဟောတု၏၊ ဂါထာ ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ကောလိကော၊ ကောလိတသည်၊ သောတာ ပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ ဟွာ၊ တည်၍ အာ ဟ၊ ဆို၏။ ကိ ် **အာ ပ ၊ အာ ယ်** သို့ ဆိုသနည်း။ သဏ္ဌာ ပန၊ ဆရာ ဘုရား သည်ကား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အာ ဟ ၊ မေး ၏ ။ ဝေ ဠု ဝ နေ ၊ ဝေ ဠု ဝ န် ကျောင်း တော် ၌ ။ ဝ သ တိ ၊ နေ တော် မူ ၏ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ ဘုရား ဖြစ်မူကား၊ အာယာမ၊ ကာလကုန်ဖို့ အံ့၊ သဏ္ဌာ ရှိ ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ပဿိ သ ၊ မမြင်ကုန်ဖို့ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သာရိပုတ္တ ဣ ရော ၊ သာရိပုတ္တရာ မတေရ်သည်၊ သဗ္ဗကာ သ ဖွဲ့ ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ **အာ** စရိယ ပူ ဇေ ကောဝ ၊

ဆရောကို ပူဇော်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသွား ထိုးကြောင့်။ သဠာယတန၊ သဠာယ၏၊ သန္ဓိကံ၊အာထံသို့၊ ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊ သဠာ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်တို့ကို၊ပကာသေလွား၊ဖြ၍၊တံပိ၊ထိုသဠာယကိုလည်း၊သဠာ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္ဓိကံ၊အာထံ၊တော်သို့၊နေတုကာမော၊ဆောင်လိုသည် အာဒေါသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသဠာယသည်၊ လာဘာ သာဘာဝ၊တာ၊ လာဘ်၌ တပ်မက်မောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေ္ဓဝါသိက ဘာဝ၊ တပည့်၏အဖြစ်ကို၊ အနိဿ္ဌနေ၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာနိ၊အိုး၊စရည်း သည်၊ဟာ့တွား၊ဖြစ်၍၊ဥဒကသိဠေ၊ရေလောင်း၊အိုး၊သည်၊ပေါ့ဝဲ၊ဖြစ်ခြင်း ဌာ၊နသဏ္ဌောမိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပန္နိက္ခိပိ။ယင်း၏၊ တော၊ ထိုဥပ တိသကောလိဟတို့သည်၊အာနေကေဟိ၊မျိုးစုံကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသဠာယကို၊ သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းဌာ၊ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဩဝါ၊ဒ၊ အာဆုံး၊အမှု၌၊ဝတ္တမာနေဟိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ အဗုဒေယျသတေဟိ၊အခွဲနှင့် တကွသုံး၊ရာကုန်သော၊အနေ္ဓဝါသိကေဟိ၊တပည့်တို့နှင့်၊သင်္ဃ၊တကွ၊ဝေ ဠု၊ဝန်၊ဝေဠု၊ဝန်ကျောင်း၊တော်သို့၊အာဂမံ သု၊သွား၊လေကုန်၏၊သတ္တာ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ နှုရတောဝ၊ အ၊ဝေ၊ဗုသာလျှင်၊ အာဂ၊ဆ္ဆနေ။ လ၊ကုန် သော၊တေ၊ ထိုဥပတိသကောလိဟတို့ကို၊ နိသ္သာ၊ဖြင်တော်မူ၍၊တော်၊ဤ နှစ်ယောက်အစုံသည်၊မေ၊ဝါဘုရား၏၊သာဝကယုဂံ၊သာ၊ဝကအစုံသည် ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ အဂ္ဂံ ဖြတ်သော၊ဘဒ္ဒယုဂံ၊ကောင်း၊သော၊အစုံသည် ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ တောသံ၊ထိုသူတို့ ၏၊ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။စရိယာ ဝ၊သေန၊စရိုက်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဓမ္မ တာ၊ရား၊ကို၊ဒေသေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊အ၊ရဟတ္တေ၊အ၊ရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိ ဋ္ဌပေတွာ၊တည်စေ၍။ ဟေဘိက္ခု၊ဘာ ဝေန၊ဟေဘိက္ခု၊အဖြစ်ဖြင့်၊ဥပသမ္ပ ဒံ၊ပဋ္ဌင်း၊အဖြစ်ကို၊အဒါသိ၊ပေး၊တော်မူ၏။ တေသံ၊ထိုရဟန်း၊တို့အား၊ဣဒ္ဓိမ ယပဋိဟာရ၊စီ ဝ၊ရံ၊ တန်ခိုး၊ဖြင့်ပြီး၊သော သ၊ပိ၊တ်သက်နှုန်း၊သည်၊ ဟောတိ၊ယ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤ၊အ၊ဂ္ဂ၊အ၊ဂ္ဂ၊သာ ဝ၊ကာ ၊နဒ္ဓိ၊ အ၊ဂ္ဂ၊သာ ဝ၊ကတို့၊အား၊လည်း ဣဒ္ဓိမ ယ ပဋိဟာ ၊စီ ဝ၊ရံ၊ တန်ခိုး၊ဖြင့်ပြီး၊သော၊သ ၊ပ ၊တ်သက်နှုန်း၊သည်၊အာ ၊ဂ ၊တ ၊မေ ဝ၊လ ၊သည်သာလျှင်တည်း။ ဥ ၊ပ ၊ရိ ၊မ ၊ဂ ၊ဋ္ဌ ၊ယ ၊ကိ ၊စ ၊ပ ၊နေ ၊အ ၊ထ ၊ကိ ၊မ ၊ဂ်ဆုံ ၊ခ ၊ကိ ၊စ ၊ သည်ကား၊နနိ ၊ဒ ၊ ၊ သိ ၊မ ၊ ပ ၊ ၊ ဆုံ ၊ သ ၊ ၊ ကသ ၊ ၊ အ ၊ ၊ ယ ၊ ကြောင့် ၊ နနိ ၊ ၊ ၊ သိ ၊ မ ၊ ပ ၊ ၊ ၊

ကုန်သောသာဝကတို့တွင်၊ အာယသ္မာ၊ရှည်းသာအသက်တော်ရှိသော၊ ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တ၊ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတတော၊ရဟန်းပြုသည်မှ၊သတ္တမေနိ၀ေသော၊ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊မဂဓရွှေမင်းရှေ့တိုင်း၌၊ကပ္ပလ ၀ါလဝါမေ၊ကလ္လ၀ါလရွာ၌၊သမဏာမဏ္ဍိ၊ရဟန်းတရားကို၊ကရောင်္ကာ၊ပြုသည်ရှိသော်၊ထိုနမိန္ဒေ၊ထိုနမိန္ဒသည်၊ ဩကြားမင်္ဂ'သက်သည်ရှိသော်၊သဏ္ဌာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘံ၀ဇိတော၊တိတ်လန့်စေအာပ်သည်ဖြစ်၍၊ထိုနမိန္ဒ၊ ထိုနမိန္ဒကို၊ ဝိုးနာဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်း၊ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊သုဏာတော်ဝေ၊နာလျက်သာလျှင်၊ဥပရိမဂ္ဂဇ္ဈယ်၊အထက်မဂ်သုံးခုကို၊ အဓိဂတ်ကွဲ၊ရ၍၊ သာ၀ကပါရ ဓိဥ္စာဏသ၊ သာ၀ကပါရမိ ဥာဏ်၏၊မဇ္ဈိမ၊အတွင်အတိပ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊အာယသ္မာ၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊သာရိပုတ္တာ၊သာရိပုတ္တရာသည်၊ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းပြုသည်မှ၊အာဗုမာသံ၊ လခွဲကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ သံဝဏ္ဏာရာ၊မြတ်စွာဘုရား၌သင်္ဂီ'တကွ၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ဗြည်၌၊သုကခေတလေဏ၀ါတ်တွင်းသောလိုဏ်၌၊ ဝိဟာရေ၊ကြောင့်နေတော်မူလျက်၊အတ္ထနော ပိမိ၏၊ဘာဝိဒုနယျသ၊ တူဖြစ်သော၊ ဒီဃနခပရိဗ္ဗာဇကသ၊ဒီဃနခပရိဗိုဓ်အား၊ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟိတာသုတ္တန်း၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟိတာသုတ်ကို၊ဒေသိယမာနေ၊ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ဒေသနာနုသာရေနစ၊ဒေသနာတော်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်း၊ဥာဏ်၊ ဥာဏ်ကို၊ပေသေတွား၊စေ၍၊ပရသ၊ သူတပါး၏၊ဘုံတံ၊ ခွဲ၍ထား၊အပ်သော၊ဘဏ္ဍား၊ထမင်းကို၊ဘုဥ္ဇန္တောဝိယ၊ စား၊သကဲ့သို့။သာ၀ကပါရမိ ဥာဏသ၊သာ၀ကပါရမီ ဥာဏ်၏၊မဇ္ဈိမ၊အတွင်အတိပ်သို့၊ပေ၊ကြွာ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒ္ဝိန္နဝိ၊နှစ်ပါး၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊အဂ္ဂသာ၀ကာနံ၊ အဂ္ဂသာ၀ကတို့အား၊သတ္တ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သဒိ၊ပရေ၀ေ၊အနီး၌သာလျှင်၊သာ၀ကပါရေ၊မိ မဇ္ဈိကပဋ္ဌံ၊သာ၀ကပါရမီ ဥာဏ်၏အတွင်အတိပ်သို့ရောက်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အ၊ပဒါ၊နေ့၊အ၊ပဒါ၌၊ ၊

ဟ်မ၀န္တသ၊ဟိမ၀န္တာတောင်၏၊အ၊ရိ၌ရေ၊ မနိ၊မ၀ေ၊သောအရုဝ်၌၊ လမ္ဘ၊ကာနာ။လမ္ဘကအမည်ရှိ၊သော၊ပမ္ဘ၊တော၊တောင်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုလမ္ဘကမည်သော၊တောင်၌၊ မယ့် ၊ါသည်၊အ၊သမော၊သင်ခမ်းကို၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်၏၊ ပဏ္ဍသာလ၊ သစ်ခွက်ဖိုး၊သော ကျောင်း၊ကို၊သုမ၊ဝိတာ၊ကောင်းစွာဘာန်ဆင်း၊အပ်၏။ ၊မမ၊ါ၏၊အ၊သမံ ဘာ၀ိမ်း၌၊အ၊ရိ၌ရေ၊ မနိ၊မ၀ေ၊သောအရုဝ်၌၊နဒိ၊ကား၊ဖြစ်သည်၊ဥတ္တာ၊နုကုလာ၊တိမ်သောကမ်း၊လည်း၊ရှိ၏၊သုပတိတ္ထာ၊ကောင်း၊သော၊ရေဆိပ်လည်း၊ရှိ

ဏ္ဍိ၊မနောရေမာ၊ နှလုံးမြေလျော်ဘွယ်ဂိုဏ်၊ သုသုဒ္ဓဝဋ္ဌိနှာကိုဏ္ဍာ၊ဌေပြား သဘွယ်စင်ကြယ်သောသဲပြင်လည်းပြမ်း၏၊ တဏ္ဍာ၊ထိုင်ခဲ့သက်မ်း၏အနိုးခ္ခ၊အ သက္ခရေ၊ကျောက်ပြုတ်လည်းမရှိသော၊ အပန္ဓာ၊ရာ၊ထူ၊ဇလုပ်လည်းမရှိ သော၊အပ္ပဋိဂဋ္ဌိကာ၊ရွံ့ဘွယ်ရန့်မပျံ့သောကြောင့်၊သာရ၊ကောင်းသောရေ ရှိသော၊နဒီကာ၊မြစ်သည်၊မမ၊ငါ၏၊ အာသဝံ၊ သင်မ်းကို။သောတယန္တာ၊ တင့်တယ်စေလျက်၊သန္ဓတိ၊စီး၏။ ၊ဣဿေ၊ဤမြစ်ခ္ခ၊ကုန်ကို လား၊မိကျောင်း တို့သည်လည်းကောင်း၊မကရာစ၊မကရ၊တို့သည်လည်းကောင်း၊သုသုမာ ရာစ၊ ကြမ်းသောငါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကဿပါစ။ ဖိပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊မမ၊ငါ၏၊အာသဝံ၊သင်မ်းကို၊ သောတယန္တာ၊တင့်တယ် စေကုန်လျက်၊တဏ္ဍ၊ ထိုသင်မ်းအနိုးခ္ခ၊ နဒီယာ၊မြစ်ခ္ခ၊ စရန္တိ၊ကျက်စား ကုန်၏၊ ၊မန္ဒာ၊ငါးတို့သည်၊ပါထိနာ၊ငါးဖယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝုသာ၊ ငါးတန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗလဇာ၊ ငါ့ရံ့တို့သည်လည်း ကောင်း၊မဗ္ဗရောဟိတာ၊ ဟင်းငံငါးကြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဝဂ္ဂုဒ္ဒာ၊ ငါးခူတို့လည်းကောင်း၊ ဇေဝမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သောငါးတို့သည်း မမ၊ငါ၏၊အာသဝံ၊သင်မ်းကို၊ သောတယန္တာ၊တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊ ပပတာ ယန္တိ၊ ဝတ်ပေါ်ခုံပျံ့ရုံ ဆန်ကွန့်ဖြူးကုန်၏၊ ၊နဒီယာ၊ မြစ်၏၊ဥ ဘောသုကုလေသု၊ကမ်းနှစ်ဘက်တို့ခ္ခ၊ဝုဋ္ဌနော၊အပွင့်ရှိကုန်သော ဖလိနော အသီးရှိကုန်သော၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ဥဘတောပ၊ကမ်းနှစ်ဘက်မှ၊ မမ၊ငါ၏၊အာသဝံ၊ သင်မ်းကို၊ သောတယန္တာ၊တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊ အာဘိသမ္ဘန္တိ၊တွဲလျားကျကုန်၏၊ အမ္ဘာ၊သရက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း သာလာ၊ အင်ကြင်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိလကာ၊ပြည့်စင်ပင် တို့သည်လည်းကောင်း၊ပါဒုလိ၊သစ္စတ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊သိန္ဓု ဝါရိကာ၊ရေအုပ်နှဲ့ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊မမ၊ငါ၏၊အသမေ၊သင်မ်း ကျောင်းခ္ခ၊ဝုဋ္ဌတာ၊ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊နတ်ခ္ခ၊ဖြစ်ကုန်သောရနံ့တို့ သည်၊သမ္ဘဝန္တိ၊ သင်းထုံနံ့လှိုင်ပျံ့ကြွေင်ကုန်၏၊ ၊စမ္ဘကာ၊စကားပင်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သလဠာ၊ထင်းရှူးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊နိမ္ဗာ၊ ထိန်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊နာဂပုန္နာဂကေဠုကာ၊ကန်ကောပုန်ညက် ဆတ်သွားပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊မမ၊ငါ၏၊အသမေ၊သင်မ်းကျောင်း ခ္ခ၊ဝုဋ္ဌတာ၊ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊နတ်ခ္ခ၊ဖြစ်ကုန်သောရနံ့တို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊လှိုင်ပျံ့ကုန်၏၊ ၊အာဓိမုတ္တာ၊စစ်ကြီးပင်တို့သည်လည်းကောင်း အသောကာစ၊ သော်ကပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘဂိနိမ၊လာစ၊ဆင်

နှာမောင်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာသဝေ၊ သခ်မ်း၊ ကျောင်း၌၊ အကော်လာ၊ ဓုန်ကူပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဖိုမ္ဗ ဇာလာ၊ မျက်နှာ၊ နီးပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ ၊ ကေဠုကာ၊ ဆတ်သွား၊ ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကန္ဒလိစေ၀၊ ခဏ္ဍာ၊ ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါရုကာ၊ ဆွဲပန်း၊ ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိ ဏာသိလိကာ၊ စမ္ပယ်ကြာ ကိုင်း၊ ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓ၊ နတ်ရနံ့ ကို၊ သမ္ပဝ ဏှာ၊ လှိုင်း၊ စကုန်လျက်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာသဝ၊ သခ်မ်း၊ ကျောင်းကို၊ သော ဘယန္တိ၊ တင့်တယ်၊ စေကုန်၏၊ ၊ ကဏိကာ၊ အပွင့်ကြီး၊ သော၊ မ ဟာလေ၀၊ ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဏိကာ၊ အပွင့်ငယ်၊ သေါ၊ မဟာလေ ခါ၊ ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာသနာ၊ ပိ၊ တောက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း ဗဟု၊ ပျား၊ ဖွားကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ နှာ၊ ဖေါက်ကြိုပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မမ ငါ၏၊ အာသဝ၊ သခ်မ်း၊ ကျောင်းကို၊ သော ဘယန္တိ၊ တင့်တယ်၊ စေကုန် လျက်၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နတ်ရနံ့ တို့သည်၊ သမ္ပ၀ ဏှိ၊ လှိုင်းကုန်၏၊ ၊ ပုန္နာဂ၊ ပုန်ညက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂိရိပုန္နာဂ၊ တောင်ပုန်ညက်ပင်တို့သည် သည်းကောင်း၊ ကောဝိဠာရာ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း ဝုဋ္ဌိဘာ၊ ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာသဝ၊ သခ်မ်း၊ ကျောင်းကို၊ သော ဘယန္တာ၊ တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊ ဒိဗ္ဗ ဂန္ဓာ၊ နတ်ရနံ့ တို့သည်၊ သမ္ပ၀ ဏှိ။ ။ ပျံ့လှိုင်းကုန်၏၊ ၊ ဥဒ္ဓါလကာ၊ ဇုစပ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌ၊ ဇာ၊ လက်ထုပ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကဒမ္ဗာ၊ ထိန်ပင်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဗဟု၊ ပျား၊ ကုန်သော၊ ဗဟု၊ လာ၊ ဗါ၊ လာ ပင်တို့သည်လည်းကောင်း မမ ငါ၏၊ အာသဝ၊ သခ်မ်း၊ ကျောင်းကို၊ ၊ သော ဘယန္တာ၊ တင့်တယ်စေကုန် လျက်၊ ဒိဗ္ဗ ဂန္ဓာ၊ နတ်ရနံ့ တို့သည်၊ သမ္ပ၀ ဏှိ၊ ပျံ့လှိုင်းကုန်၏၊ အ၊ ဇ္ဇုကာ၊ ပဲ တက်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇာသိမုဋ္ဌ၊ ရေသွေ့ပဲ တို့သည်လည်းကောင်း ကဒလိ၊ ဌက်ပျော ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာတုလုင်္ဂ၊ ယော၊ ရှောက်ပင် တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာ ရေ ဖြင့်၊ သံ ၀ ဗ္ဗာ၊ ကောင်း စွာ ပွါး ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘား ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဗလာ နိ၊ အာသီး တို့ကို၊ ခေ ရ ယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ အညေ၊ တပါ၊ ကုန်သော၊ ပဒုမာ၊ ပဒုမ္မာ ကြာ တို့သည်၊ ဝုဋ္ဌန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ အညေ၊ တပါ၊ ကုန်သော၊ ပဒုမာ၊ ပဒုမ္မာ ကြာ တို့သည်၊ ကေသရိ၊ ပွင့်ချပ်ကျေ ကျ ၀တ်ဆံ မျှသာ ဂိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘယန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ အညေ၊ တပါ၊ ကုန်သော၊ ပဒုမာ၊ ပဒုမ္မာ ကြာ တို့သည်၊ ဩ ဝုဋ္ဌာ၊ ပွင့် ချပ်မဂိုကြာ ချပ်မျှသာ ဂိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တ ဒါ၊ ထိုအ

ခါ၌၊ တဠာကေ၊ တာဘက်ဆာည်းကန်၌၊ အညေ၊ ပဒုမ္မာကြီးမှတပါး၊ ကုန်သော ရေပန်း၊ တို့သည်၊ ဝုဋ္ဌတာ၊ ပွင့်ကုန်၏။ အညေ၊ တပါး၊ ကုန်သော၊ ပဒုမာ၊ ပ ဒုမ္မာကြာ၊ တို့သည်၊ ဂန္ဓာ၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ တည်း၊ ဟူသော၊ တို့ကို၊ ခန်း၊ ကို၊ ဂဏ္ဍန်း ယူ၊ ကုန်၏။ မုလာ၌ပ်ိုးယာ၊ ကြာ၀ယ်တို့သည်၊ နိန္ဓာ၀န်း၊ ထွက်ကုန်၏။ ဗ္ဗ ဗာကိ ဏ္ဏာ၊ အ၌ကတို့ဖြင့်ပြမ်း၊ ကုန်သော၊ သိယ်ခ၌၊ ကြာ၀ရုံ၊ တို့သည်၊ တ၀ါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဠာကေ၊ တာဘက်ဆည်း၊ ကန်၌၊ သော၊ ဘယန်း၊ တင်တယ်ကုန် ၏။ ၊နယိတာ၊ လံ၊ ဗူး၊ ချုံ၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ အမ္ဘ၀ နှစ်၊ သရက်အနုံ ရှိ၊ သော၊ ပန်း၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ဥဗ္ဗလိ၊ ဖြစ်ကိုင်း၊ ပန်း၊ တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဗန္ဓုဇီ၀ကာ၊ ခေါင်း၊ ခုန်း၊ ပန်း၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ တ၀ါ၊ ထိုအ ခါ၌၊ တဠာကေ၊ တာဘက်ဆည်း၊ ကန်၌၊ ဝုဋ္ဌတာ၊ ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗ၀ဏ္ဏ ၊ နတ်ရုံ၊ တို့သည်၊ သမ္ပ၀န်း၊ ပျံ့လို့င်ကုန်၏။ ၊မဏ္ဍာ၊ ငါး၊ တို့သည်၊ ပါ၊ ထိုနာ ငါး၊ ဗယ်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ပါ၀ုသာ၊ ငါး၊ တန်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ဗလဇာ၊ ငါး၊ ရုံ၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ရေ၌ရောပေါ်တာ၊ ဟာ၊ ငံ၊ ငါး၊ ကြင်း၊ တို့ သည်သည်း၊ ကောင်း။ သံ၀ုလာ၊ ငါး၊ သန်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ဗဂ္ဂုရာ၊ စေ ၀ ၊ ငါး၊ ခူ၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ တ၀ါ၊ ထိုအ၊ ခါ၌၊ တဠာကေ၊ တာဘက် ဆည်း၊ ကန်၌၊ ၀သန်း၊ နေ၊ ကုန်၏။ ၊ကုန္ဒိလာ၊ မိ၊ ကျောင်း၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ သံ၊ သ၊ မာ၊ ရာ၊ စ၊ ကြမ်း၊ သော၊ ငါး၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ တန္ဒိ၀ါ ဟာ၊ စ၊ ညှိ၊ သ၊ ဘ ၀ ၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ကေ့ဝ၊ သာ၊ ရေ၊ ဝေ၊ ဘ၊ လူး၊ တို့ သည်လည်း၊ ကောင်း။ သြ၊ ဂု၊ ဟာ၊ သြ၊ ဂု၊ ဟာ၊ မည်သော ငြွေ၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ အ၊ ဇ၊ ဂ၊ ရာ၊ စ၊ စပါး၊ ကြီး၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ တ၀ါ၊ ထိုအ၊ ခါ၌၊ တဠာကေ၊ တာဘက်ဆည်း၊ ကန်၌၊ ၀သန်း၊ နေ၊ ကုန်၏။ ၊ပါ၊ ရေ၀ တာ၊ ခို ဌက်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ရ၊ ဟံ၊ သာ၊ ၀ပ်၊ ဝဲ၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ စ၊ ကြ၊ ၀ ကြာ၊ စ၊ ကြ၊ ၀ ၊ တို့ သည်လည်း၊ ကောင်း။ နဒီ၊ ရာ၊ ဒင်ကျီ၊ ဌက်တို့ သည်လည်း၊ ကောင်း။ ကောကိလာ၊ ဥ၊ သြ၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ သုဂ၊ သာ၊ လိ၊ ကာ၊ ကျေ၊ သာ၊ လိ၊ ကာ၊ တို့သည် လည်း၊ ကောင်း။ တ၀ါ၊ ထိုအ၊ ခိုင်ကို၊ ဥ၊ ပ၊ ဓိ၀ ၊ ကို၊ ဖြ၊ ၍ အ၊ သက်ပြေ၊ ကုန်၏။ ၊ကုက္ကုဋ္ဌ၊ ကာ၊ ဥ၊ ဘု၊ တ်ဌက်တို့ သည်လည်း၊ ကောင်း။ ကုဋ္ဌ၊ ရ၊ ကာ၊ ဗု၊ ဇ္ဇ၊ နှ၊ တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ ၀ နေ၊ ပေါ်ကျ ရ၊ သာ၊ ဌ၊ ကာ၊ တော၊ စ၊ နေ၊ ဖ၊ နှ၊ သက်နှ၊ ပွ၊ တ်ဌက်တို့သည် လည်း၊ ကောင်း။ ဒ၊ ဒ္ဒ၊ ဘာ၊ ဘုံ၊ ဟော်ဌက်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း။ သု၀ ပေါ်တ ကာ၊ ကေ့ ကုလား၊ တို့သည် လည်း၊ ကောင်း။ တ၀ါ၊ ထိုအ၊ ခိုင်ကို၊ ဥ၊ ပ၊ ဓိ၀ ၊ ကို၊ ဖြ၊ ၍ အ၊ သက်ပြေ၊ ကုန်၏။ ဟံ၊ သာ၊ ဟ၊ ပ၊ ဟ၊ သည်လည်း၊ ကောင်း။ ကုဠာ၊ ကြီး

ကြောတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟူရောစားဥဒေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောကိလာစား ဥကြွေတို့သည် လည်းကောင်း တမ္ပစူဠကာ၊အာမောက်နှိ ကြက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပမ္ပကာ၊ ခရုသုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓိုဝဓိုဝါစ၊ ဓိုဝဓိုးဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသရုံ၊ထိုအိုင်ကို၊ ဥပဓိဝန်နှိ၊မှီ၍အသက်မွေ့ကုန်၏။ -။ကောဆိယာ၊ခင်ဗျင်ဌက်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ပေါ်ဌသိဃာ၊စ၊ တောင်သူတိုးဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ကုရု ရှား၊ဝန်လိုဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သေနုကာ၊သိန်းစွန်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ဗဟူ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ မဟာကာဠာစသကုဏာ၊ဌက်နက်ကြီး တို့သည်လည်းကောင်း၊တံသရုံ၊ ထိုအိုင်ကို၊ ဥပဓိဝန်နှိ၊မှီ၍အသက်မွေ့ ကုန်၏။ ၊ပသဒါ၊ချေတို့သည်ရင်း၊ဝရာဟာ၊ဝက်တို့သည်ရင်း၊ စမ ရာ၊အောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ကဏ္ဍကာ၊ကြီ့တို့သည်လည်းကောင်း ဗဟူ၊မျှားစွာကုန်သော၊ရောဟိစ္စာ၊စိုင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဂ်ပေါ် တာ၊စ၊သုဂ်ပေါ်ဟာမည်သော သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသရုံ၊ ထို အိုင်ကို၊ဥပဓိဝန်နှိ၊မှီ၍အသက်မွေ့ကုန်၏။ ၊သိဟဗျဃ္ဃာ၊ခြင်္သေ့ကျား တို့သည်သည်းခြေကောင်း၊ဒီပိစ၊သစ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာ၌ကောက ဘာ၌ကာ၊ဝံ ဝံ၊လွေကျား၊သစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တိ၊ဝပသိန္ဓမာ ဘဂ်ါ၊နပန်း၊နှစ်ပါးနိပိတ်အား၊ဖြင့်သုံးပါး၊ရပ်မှယိုကျပေါက်ပြုအက်ကွဲသော အမုံ့ရှိ၊သာ၊ဆင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံသရုံ၊ထိုအိုင်ကို၊ ဥပဓိဝန်နှိ၊ ၅ မှီ၍အသက်မွေ့ကုန်၏။ ၊ကိန္နရာ၊ အာလိုဖြစ်လား၏သူမျှားဟု မေးမှား အပ်စွာကိန္နရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ဝါနရာ၊စေ၀၊မျောက်တို့သည်လည်း ကောင်း၊အ၊ထောပိ၊ထိုမှတပါ၊လည်း၊ဇနကမ္ဗိကာ၊တော အမှုလုပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊စေတာ၊စ၊အစေအပါ၊တို့သည်လည်းကောင်း၊ လုဒ္ဒကာ၊စေ ဝ၊မှဆိုး၊တို့သည် လည်းကောင်း၊ တံသရုံ၊ ထိုအိုင်ကို၊ ဥပဓိဝန်နှိ၊ ၆ မှီ၍ အသက်မွေ့ကုန်၏။ ၊တိန္ဒုကာနှိ၊ တည်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိယာ၊သာနှိ၊လွန်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊မရု၊ကာ၊သစ်ခြစည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ကာ၊သုမာရိ၊ယော၊ သရက်ပြွတို့သည်သည်းကောင်း၊ မမ၊ ဂါ၌၊အာ၊သမံ၊ သခ်မ်းမှ၊ အ၊ဝိဒူ၊ရေ၊ မနိုး၊မ၀ေ၊သော အ၊ရ၀်ဌ်၊ ရ၀ံ၊မ၊ပြတ်၊ ဗ၊လာနှိ၊အာသိ၊တို့ကို၊ဓာ၊ရေ့နှိ၊ဆောင်ကုန်၏။ -။ကာ၊သမ္ဘာ၊ ကြို့ပင်တို့ ဘာ၌သည်းကောင်း၊ သဇ္ဇလာ၊ထင်ရှူးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နမ္ဗာ၊ ဘမာပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊သာ၊ဖ၊လ၊သမာ၊ယုတာ၊ ကောင်း၊သော အာသိ၊တို့နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊မမ၊ဂါ၌၊ အာ၊သမံ၊သခ်မ်း၊ကျောင်း၌၊

အာဝိဗျဟေမနိုးမဝေးသောအရပ်၌၊ ရုပ်မပြတ်၊ ဗလာနှိ၊အသိုးတို့ကို၊ ဝ
ရေ့နှိ၊ဆောင်ကုန်၍၊ ၊ပေါ်ရှိဌကာ၊ သဗန်းခါးတို့သည်လည်းကောင်း၊
အမလကာ၊ရှစ်ရှားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမ္ဘမ္ဘုဂိဘေဒကာ၊သရက်
သပြေသစ်ဆိုင်ခဲ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောလာ၊ အိမ်ဆီးသီးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဘလ္လာတကာ၊ ချေးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇလာ၊
အုပ်ရှစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝေ၊ ထိုးစစ်ပင်တို့သည်၊ ဗလာနှိ၊
အသိုးတို့ကို၊ဝရုယန်ခဲ့ဆောင်ကုန်၍၊ ၊အာလုဝါစ၊ မျောက်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ကလမ္ဗာစ၊ သင်ထောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗိဠာလိ၊
ဝိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊တက္ကဒ္ဒုဝနှိစ၊သင်ထွေးတို့သည်လည်းကောင်း
ဗိုဝကာ၊ကစွန်းကြီးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုတကာစေဝ၊ သုတက
မည်သောသစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊မမ၊ငါ၏၊ အာသာမေ၊သင်မိုးခ၊
ဗဟုကံ၊မျှော်စွာကုန်၏၊ ၊အာသာမ သ၊သင်မိုး၏၊ အဝိဒူရေ မနိုးမဝေး
သောအရပ်၌၊သုနိမ္မိတာ၊ ကောင်းစွာဘုန်းဆင်းအပ်ကုန်သော၊ အဇ္ဇောဒ
ကာ၊ကြည်လင်းသောရေရှိကုန်သော၊ သိတာဇလာ၊ ချမ်းအေးသောရေရှိ
ကုန်သော၊သုပတိတ္ထာ၊ကောင်းသောရေဆိပ်ရှိကုန်သော၊ မနောရမာ၊နှလုံး
မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ တဠာကာ၊တာဘက်ဆည်းကန်တို့သည်၊ အာ
သုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဒုမ္ပဝလဉ္ဇနာ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊
ဝုဏ္ဏာရိကသမာယုတာ၊ ကြာဝုဏ္ဏာရိက်တို့နှင့် ကောင်းစွာယှဉ်ကုန်သော၊
မန္ဒလကေဟိ၊ မျောက်လှေကားတို့ဖြင့်၊ သဉ္ဇနာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သောခဲ့
ကန်တို့သည်၊အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ဒိဗ္ဗော၊နတ်ခဲ့ဖြစ်သော၊ ဂန္ဓောဝေ့ဏ်သည်၊
ပဝါယတိ၊လှိုင်၏၊ ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သဗ္ဗဂ်သမ္ပန္နော၊အာလုံးစုံသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်
စုံသော၊ပုဒ္ဓိဝေ၊အဝင့်ပင့်သော၊ဗလိတော၊ အသိုးရှိသော၊ ဝနေ၊တောခဲ့
သုဂတော၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ရေမြေ၊မွှေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊အာသမေ
သခ်ိမ်းကျောင်းခဲ့၊အဟံ၊ ငါသည်၊တဒါ၊ ထိုသဒေဟာ့ဓိဟာမည်ပြုသရုစိရ
သော့ဖြင်သောအခါ၌၊ဝိဟာရာမိ၊နေ၏၊ ၊သိလဝါ၊သိလရှိ၏၊ဝတာသမ္ပန္နော၊
ဝတ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ဗျာယိ၊ဗျာနှဝင်စားလေ့ရှိ၏၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း
ဗျာနရေတော၊ဗျာနဖြင့်မွှေ့လျော်၏၊ပဠာတိညာဗလပတ္တော၊ငါးပါးသော အ
ဘိညာဉ်တည်းဟူသောအားသို့ရောက်၏၊သုရစိနာမ၊သုရစိအမည်ရှိသော
တာပသော၊ရေသော့သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊စတုဝိသသဟဿာနိ၊ နှစ်
သောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊သိသာ၊တပည့်တို့သည်၊မယ်ငါ၏အား၊ဥပ
ဋ္ဌာဟ်၊လုပ်ကျွေးကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇေတေ၊ထိုနှစ်သောင်း

လေးထောင်ကုန်သောတပည့်တို့သည်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဝဏ္ဏားမျိုးတို့ ချည်းဟည်း၊စာရိမနှောသော် ဝဏ္ဏားစာတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ယသသိနှင့် မျှားသောအခြိုအရံရှိကုန်၏၊ ယနိဿတ္ထာ၊သကေဒူ၊ဘော၊အသိဝန်ကျမ်း အာ၊ဝဏ္ဏီ၊ကျမ်းနှင့်ဘဏ္ဍသော၊လက္ခဏာ၊သမုဒ္ဒြကလက္ခဏာကျမ်းဌာလည်း ကောင်း၊ဆုတ်ဟာ၊ဃစ၊ဆုတ်ဟာ၊သကျမ်းဌာလည်းကောင်း၊ပါ၊ဝေမ်ဝတာ၊ ပြုပြီးသို့ရောက်ကုန်၏၊ပဒကာ၊ပုဒ်ဌာလိမ္ဗာကုန်၏၊ဝေယျာကရဏာ၊ ဗျာကရဏ်း၊ကျမ်းကိုတတ်ကုန်၏၊ သဝေမ္ဘမိမိဥစ္စာဖြစ်သော ဆရာ၏တတ်ဌား ပါ၊ဝုဒိဝတာ၊အပြီးသို့ရောက်ကုန်၏၊သုသိက္ခိတာ၊ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီး သောခေတတ်ရှိကုန်သော၊ဇမ၊ဝါ၏၊သိဿာ၊တပည့်တို့သည်၊ ပထဗျာ၊ ဖြစ်ဌာသည်းကောင်း၊ဘုမ္မန္တလိကျွေ၊ဖြေမှတပါ၊သောကောင်းကင်ဌာလည်း ကောင်း။ ဥပ္ပါ၊တာသု၊ဥက္ကာ၊ကျွဲခြင်း၊စသော ဥပါတ်တို့ဌာလည်းကောင်း၊ နှိ ဝိ၊ဇ္ဇာသု၊ ဖြေလွှတ်ခြင်း၊စသောနိမိတ်တို့ဌာ လည်းကောင်း၊ လက္ခဏေ၊သုစ၊ ဆင်ကြမ်ဖြင်း၊ကြမ်စသောလက္ခဏာတို့ဌာလည်းကောင်း။ ကောဝိဒါ၊ လိမ္ဗာ ကုန်၏၊ ၊ဇေတေ၊ထိုင်ရာ၊တပည့်တို့သည်၊အပ္ပိစ္ဆာ၊နည်းသောအလိုရှိကုန် ၏၊နိပကာ၊ရင့်သောပညာရှိကုန်၏၊အပ္ပါဟာရာ၊ နည်းသောဆစ်၊အာဟာ ရရှိကုန်၏၊အလောလုပါ၊လျှပ်ပေါ်လော်ထိခြင်းမရှိကုန်၊လာဘာ၊လာဘေန၊ ရခြင်း၊မရခြင်းဖြင့်၊သန္တုဋ္ဌာ၊ကျေနပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊သဒါ၊အာ၊ခါ၊ဝ၊သိမ်း။ ၁-ကမ်း၊ဝါ့ကို၊ပရိ၀ါ၊ရှေ့နှီး၊ခြိုရံကုန်၏၊ ဗျာယိ၊ဗျာနှ၀င်စား၊လေ့ရှိကုန်၏၊ဗျာန၊ရ ကာ၊ဗျာနှင့်ပြေ့လျော်ကုန်၏၊ ဓိ၊ဂု၊ပညာရှိကုန်၏၊ သန္ဓိ၊ဋ္ဌာ၊ ငြိမ်သက် သောစိတ်ရှိကုန်၏၊သမာဟိတာ၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ အာ၊ဂို၊ ညီ၊ကြောင့်ကြမဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ပဋ္ဌယ၊နှာ၊တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊အာ၊ခါ၊ဝ၊သိမ်း၊မံ၊ဝါ့ကို၊ ပရိ၀ါ၊ရှေ့နှီး၊ခြိုရံကုန်၏၊ ၊အာ၊သိ၊ညာ၊ပါ၊ရ ဓိ၊ပ္ပ၊ဋ္ဌာ၊အာ၊သိ၊ညာ၊ဉ၊ပါ၊အာ၊ဆုံ၊သို့ရောက်ကုန်သော၊ ပေ၊ဋ္ဌိ၊ကေ၊အာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ဝေါ၊စရ၊ ကသိုဏ်း၊စသောအာ၊ရုံ၌၊ ရ၊တာ၊ပ္ပ၊လျော်ကုန် သော၊အန္တ၊လိ၊က္ခ၊စရ၊ ကောင်းကင်ဌသွား၊လေ့ရှိကုန်သော၊ ဓိ၊ရာ၊ပညာရှိ ကုန်သောဝါ့တပည့်တို့သည်၊ သဒါ၊အာ၊ခါ၊ဝ၊သိမ်း၊မံ၊ဝါ့ကို၊ပရိ၀ါ၊ရှေ့နှီး၊ ခြိုရံကုန်၏၊ ၊ဆသု၊ဒ္ဓါ၊ရှေ့သု၊ ရှောက်ပါ၊ကုန်သော၊ဒ္ဓါ၊တို့ဌာ၊ သံ၀တာ၊ ဆောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ အ၊နေ၊ဝ၊တ၊ဗ္ဗာ၊ကင်း၊ကုန်၏၊ ရ,ကျွတ်ပြန်ယာ၊ဆောင့် ရှောက် အပ်သောဆုန္ဒြေရှိကုန်၏၊တေ၊ဓိ၊ရ၊ထိ၊ပညာရှိကုန်သောတပည့်တို့ သည်၊အာ၊သံ၊သ၊ဌာ၊စ၊ရောဂ၊ကင်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊မမ၊ဝါ၏၊သိ၊သာ၊တပည့်တို့သည်၊ဒုရာ၊သ၊ဒါ၊နှိပ်စက်ခြင်း၊ဌါ၊ချဉ်း၀ံ့ခဲ

ကုန်၏။တေ၊ထိုငါ့တပည့်တို့သည်၊ ရဟန်း၊ညဉ့်အခါ၌၊ ပလ္လင်ခံနေ့ထက် ဝယ်ဖြစ်သော၊နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ကာင်း။ ဌာနစင်္ကြံမေနစ၊ ရပ်ခြင်းသွား၊ခြင်းဖြင့်လည်း၊ကာင်း၊ဝိတိနာမေ၊ကို၊လွန်စေကုန်၏၊မမ၊ငါ၏ သိသော၊တပည့်ဘို့သည်၊ဒုရာသဒါ၊သူတပါး၏နှိုင်စက်ခြင်း၌ချဉ်း၀ံ့ခဲ့ ကုန်၏။ဤနိယေ၊ တတ်ကောင်း၀ယ်သောအား၀ုံ၌၊ နဒ္ဓေ၊ကို၊မတပ်ကုန်း ဒေါသနိယေ၊အမျက်ထွက်၀ယ်သောအား၀ုံ၌၊နဒုဿရေ၊အမျက်မထွက် ကုန်၊မောဟနိယေ၊ တွေ၀ေ၀ယ်သောအား၀ုံ၌၊ နမုယ္ဟာ၊ကို၊ မ,တွေ၀ေကုန်၊ မမ၊ငါ၏၊သိသော၊တပည့်တို့သည်၊ဒုရာသဒါ၊သူတပါး၏နှိုင်စက်ခြင်း၌ ချဉ်း၀ံ့ခဲ့ကုန်၏၊ ၊တေ၊ထိုငါ့တပည့်တို့သည်၊ဣဒ္ဓိ၊တန်ခိုးကို၊ဝိဓံသဝ နာ၊ရူးစင်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း၊ ဝတ္ထု၊ကို၊တန်ခိုး ဘန်ဆင်းခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပထ၀ီ၊ မြေကို၊ ပကမ္ပေ၊ကို၊ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေကုန်၏၊ သာရေ၊ကို၊ချုပ်ချယ်ရေမ်းကားထိ ပါးလိုသဖြင့်၊ဒုရေသဒါ၊ချဉ်း၀ံ့ခဲ့ကုန်၏၊ ၊တေသိသော၊ ထိုငါ့တပည့် တို့သည်၊ကိုဋ္ဌမာနာ၀စ၊ကစား၊ကုန်သော်ကား၊ဗျာနကိုဋ္ဌိတံ၊ ဗျာနဖြင့်ကစား ခြင်း၊ကို၊ကိုဋ္ဌ၊ကို၊ကွန်ပြီး၊ကုန်၏၊ ဇမ္ဗုတောဝ၊ သင်ပြောပင်မှ၊ဖလံ၊ အသီး၊ကို၊ အား၊နေ၊ကို၊ဆောင်ကုန်၏၊မမ၊ငါ၏၊ သိသော၊တပည့်တို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်း၀ံ့ခဲ့ကုန်၏၊ဒုရာသဒါ၊ချဉ်း၀ံ့ခဲ့ကုန်သော၊ အညေ၊အ,ချို့ကုန်သောငါ့ တပည့်တို့သည်၊သေနာယ၊အစာရှာခြင်းငှါ၊ဂါယာနံ၊အနေ၁ဘက်ကျွန်းသို့ ဂဆ,ကို၊သွား၊ကုန်၏၊အညေ၊ အ,ချို့ကုန်သောငါ့တပည့်တို့သည်၊ သေနာ ယ၊အစာရှာခြင်းငှါ၊ပုဗ္ဗ၀ိဒေဟာနံ၊ အရှေ့ကျွန်းသို့၊ဂဆ,ကို၊ သွား၊ကုန်၏၊ အညေစ၊အ,ချို့ကုန်သောငါ့တပည့်တို့သည်လည်း၊သေနာယ၊အစာရှာခြင်း ငှါ၊ဥတ္တ,ရကုရုံ၊မြောက်ကျွန်းသို့၊ ဂဆ,ကို၊သွား၊ကုန်၏၊ တေ၊ထိုငါ့တပည့် တို့သည်၊ပုရတောဝ,ရှေ့မှ၊ ခါရိ၊ရသော့ပရိကွရာကို၊ ပေသေ,ကို၊ သွားစေ ကုန်၏၊ ပ,ဆ,တောဝ,နောက်မှ၊ ဝ၀,ကို၊ ဝိမိတ္ထိလိုက်ကုန်၏၊ စတုဝိသတိ သဟဿေ,ကို၊ နှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သောရသော့တို့ဖြင့်၊ အ,မှုရုံ၊ ကောင်းကင်အာပြင်သည်၊ဆာဒိတံ၊ဖုံးလွှမ်း၊အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ ဧကစိ၊အ,ချို့ကုန်သောရသော့တို့သည်၊အ၀ပါကိ၊ မီးဖြင့်ချက်သည်ကိုစား ကုန်၏၊ကေစိ၊ အ,ချို့ကုန်သောရသော့တို့သည်၊ အနဝ၀စ၊မီးဖြင့်ချက်သည် ကိုမစား၊ကုန်၊ကေစိ၊ အ,ချို့သောရသော့တို့သည်၊ ဒန္ဓ,ဒန္ဓ,ကာ၊ သွား၊ဖြင့် ကိုက်၍သေမျှကိုစား၊ကုန်၏။ကေစိ၊အ,ချို့သောရသော့တို့သည်၊ ဩဒုက္ခလိ ဂါဒိစ၊ဆုံ၊ဖြင့်ထောင်း၍လည်း၊စား၊ကုန်၏၊ကေစိ၊အ,ချို့သောရသော့တို့သည်

အသွေးနှင့်ကျောက်ဖြင့်၊ ကောင်ကြီးဘာဝထု၍ရသမျှကိုသာစားကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သောရေသွေ့တို့သည်၊ ပဝတ္တာဟလဘောဇနာ၊ ကြွေကျသောသစ်သီးကိုသာစားကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သောရေသွေ့တို့သည်၊ သုစိရတာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းဌာနမှ,လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သာယံပါတောဝ၊ညနံနက်ဥဒကောရောဟဏာ၊ရေဆိုသက်ကုန်၏။ကေစိ၊အချို့သောရေသွေ့တို့သည်,တောယာဘိဿစကာရေဟာ၊ရေသွန်းခြင်းကိုပြု,ကုန်၏၊မမ၊ငါ၏၊သိသာ၊တပည့်တို့သည်။ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ။ပရဿကဆွန်ခေလာမာ၊ ပွါးသောလက်ကတီးမြေးပွါးသောခြေးသည်းယက်သည်းရှည်သောမုတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်အားမွေးရှိကုန်သော၊ ပက်ဒန္တာ၊ သွားချေးကပ်သောသွားရှိကုန်သော၊ ရဇသိရာ၊ဖြူကပ်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သော၊ သိလဂန္ဓေန၊သိလရုံ့ဖြင့်၊ ဂန္ဓိတာ၊လှိုင်ကုန်သော၊ မမ၊ငါ၏၊သိသာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ။ဥဒ္ဓတာပနာ၊ဟက်သောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ဇဋိလာ၊ ရေသွေ့ကို့သည်၊ ပါ၊တာဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ သန္ဓိပါ၊တောတွေ၊စည်းဝေးကုန်၍၊လာဘာ၊လာဘံ၊လာဘ်မှသည်မရသည်ကို၊ပကိဏ္ဏတွေ၊ကြားကုန်၍၊ တဒါ၊ ထိုကြားပြီးသောအခါ၌၊ အမ္ဘရေ၊ ကောင်းကင်အပြင်၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊သွားကုန်၏။ ။ပဏ္ဏမန္တာနံ၊ကောင်းကင်ရိုးဖြင့်သွားကုန်သော၊ ဇေတေသံ၊ထိုရသွေ့တို့၏၊အဓိနစမ္ဘသဒ္ဒေန၊ သစ်နက်ရေအသံဖြင့်၊ မဟာသဒ္ဒေါ၊ဖြင်းစွာသောအသံသည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ အဓိနစမ္ဘသဒ္ဒေန၊သစ်နက်ရေအသံဖြင့်၊ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်၊မုဒိတာ၊ဝမ်းမြေ့ ကျကုန်သည်ဟောဆို,ဖြစ်ကုန်၏။ ။အန္တလိက္ခစရာ၊ ကောင်းကင်၌သွားကုန်သော၊ ဇူသိ,ရသွေ့တို့သည်၊ ဒိသောဒိသံ၊ ဟျုဗ္ဗအရုဝ်အဃောင့်အရုဝ်သို့၊ ပဏ္ဏမန္တာ,ဖဲသွားကုန်၏၊သကေနဗလေန၊ဝိမိတို့၏တန်းခိုးအစွမ်းဖြင့်၊ဥပဏ္ဏဒ္ဓါ၊ သောက်ပ်ုကုန်သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ထိုရသွေ့တို့သည်၊ ယဒိဆ္ဆကာ၊ဒေလိုရှိရာအရုဝ်သို့၊ဂန္ဓဗ္ဗာ,သွားကုန်၏။ ။ဇေတေ၊ ထိုရသွေ့တို့သည်၊ ပထဝိဂဒ္ဒိကာ၊မြေကိုလှုပ်စေနိုင်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၀၊ အလုံ ရုံသောရေသွေ့တို့သည်သာလျှင်၊နဘစာရိနော၊ကောင်းကင်ကျင်တို့ချည်း,ဥဒ္ဓတေဇာ၊ထက်သောတန်ခိုးရှိကုန်၏၊ဒုပ္ပသဟာ၊နှိပ်စက်ခြင်းဌာနမှ,နှိုင်ခဲကုန်၏၊ သာဂရောဝ၊ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ အခေါ်ဘိယာ၊ မချောက်ချားနိုင်ကုန်၊ ။ကေစိဇူသိ၊ အချို့သောရေသွေ့တို့သည်,ဌာနစက်မိနော၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းနှုရိယာဝုတ်ဖြင့်မျှကုန်၏၊ကေစိဇူသိ၊အချို့သောရေသွေ့တို့သည်၊ နေသဇ္ဇိကာ၊ နိသစ်ရုတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်၏၊ကေစိဇူသိ၊အချို့ကုန်သောရေသွေ့တို့သည်

ပဝတ္တိပလဘောဇနာ၊ကြောကျသောသစ်သီးကိုသာစား၊ကုန်၏။ မမ၊ ငါ၏၊ သိသား၊တပည့်တို့သည် ဒုရာသဒါ၊ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်၏။ ၊ဧကောဏိခုသော့ တို့သည်၊မေတ္တာပါဟာ၊ရှိနှာ၊မေတ္တာဈာန်ဖြင့်နေ့လေ့ရှိကုန်၏၊သဗ္ဗပါဏီနှံ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏၊ဟိတေသီ၊ အစီးအပွါးကိုရှာဖွေးလေ့ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောရေသော့တို့သည်၊ အနတ္တာ၊ကြွံသကာ၊ ဝိမိုက်ဝတ်ကို မပြိုးခြောက်တတ်ကုန်၊တော၊ထိုရေသော့တို့သည်၊ကသိစီ၊တစုံတယောက် သောသူအား၊ နဝမ္ဘန်၊ မရှုပ်ချကုန်၊ ၊အဋ္ဌမ္ဘိတာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းကုန်သော၊သိ ဘရာဇာဝ၊ခြင်းသို့မင်းတို့ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌမ္ဘိတာ၊ထိတ် လန့်ကုန်၊ထာမဝါ၊အား၌ရှိကုန်သော၊ဂဇရာဇာဝ၊ဆင်မင်းတို့ကဲ့သို့၊ထာမ ဝါ၊ကိုယ်အား၊တန်ခိုးအား၌ရှိကုန်၏၊ဒုရာသဒါ၊ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်သော၊ဗျဃ္ဃာရိဝ ကျား၊တို့ကဲ့သို့၊ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်သော၊ဝါ၊တပည့်တို့သည်၊ မမ၏ ကော၊ဝါ၏အနီးသို့၊အာဂန္တွန်၊လာကြကုန်၏၊ဝိဇ္ဇာရော၊ဝိဇ္ဇာရိုရ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ဒေဝတာစ၊နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊နာဂဗန္ဓဗ္ဗရေကျွှသာ နဝါ၊ဂန္ဓဗ္ဗရေကျွှ်သတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘ ဏ္ဍာ၊ကုမ္ဘဏ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ဒါနဝါ၊ အာသုရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုဠာ၊ဂရုဠ၊နှ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊တံသရုံ၊ထိုဒေါ့ခိုင်ကို၊ ဥပဓိဝန်၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန် ၏၊ ၊ဟော၊ထိုရေသော့တို့သည်၊ဇနေ့ဘဝ၊ရှိကာ၊ဆံကျစ်ရှုသော့ပရိက္ခရာ ဝန်ဖြင့်ပြည့်ကုန်၏။ အဓိနှုတ္တရဝါသိနော၊ သစ်နက်ရေကို ဝတ်ရုံကုန်၏၊ အန္တလိက္ခစရာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်သွားကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရေသော့ဘို့သည်၊ တံသရုံ၊ ထိုဒေါ့ခိုင်ကို၊ ဥပဓိဝန်၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန် ၏၊ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အနုဿရိကာ၊ လျှောက်ပတ်သော အကျင့်ရှိ ကုန်သော၊ ဧကော၊ ထိုရေသော့တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သဝါရ ဝါ၊ ရှိသေတုပ် ဝပ်ကုန်၏၊ စတုဒ္ဒိသ သဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းလေး သောင်ကုန်သော ရေသော့တို့၏၊ ဒီဝိသဒ္ဒေါ။ ချေဆင်သော အသံသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ၊ပဒေ၊ တယောက် သွားသော၊ခြေရာ၌၊ ပဒံ၊ တယောက် ခြေရာကို၊ နိက္ခိပန္တာ၊ ချနင်းကုန်လျက်၊ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ နည်းသော အသံရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံသော ရေသော့တို့သည် သာလျှင်၊ ဥပ သက်မွေးကပ်ကုန်၍၊ မမံ၊ငါ့ကို၊သိရှိသော၊ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဒေ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ၊ သန္ဓေဟိစ၊ငြိမ်သက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊တပသိသိ၊ အကျင့်ကို ဖြဲကုန်သော၊တေဟိ၊သိသေးကို၊ထိုတပည့်တို့သည်၊ ပရိဝုတော၊ခြံရံအပ် သည်ဖြစ်၍၊တတ္ထ အာသမေ၊ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ဝသာမိ၊နေ၏၊ အဟံ၊

ငါရသော့သည်းချာယိ၊ချာနိုးငင်စားလေ့ရှိ၏၊ချာနရတော၊ချာနဖြင့်မြေလျော်
၏၊ ။ဇာသိန်း၊ရသော့တို့၏၊ သိသဂန္ဓေနှစ်၊ သိလတည်းဟူသောနှင့်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ဝုပ္ပဂန္ဓေနှစ်၊ ပန်းရနှင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥာဏယံ၊နှစ်ပါး၊ရုံ
သောရနှင့်ဖြင့်၊ဖလိန်း၊အာသိုးသို့ကုန်သောသစ်ပင်တို့၏၊ ဖလဂန္ဓေနှ၊အာသိုး
နှင့်ဖြင့်၊အာသဝေါ၊ဝံ့ခ်ပ်ကျောင်းသည်၊ဂန္ဓိတော၊ရနှင့်ပျံ့လွှင်ကြွေင်၏၊ ။
ရတ္တိန္ဒိုဝံ ညဉ့်ဆုံနေ့ကို၊နဇာနာမိ၊မသိ၊ အမှတ်၊မမြေ့လျော်ခြင်းသည်။ မေ၊ငါ
အား၊နုဝိဇ္ဇတ်၊မရှိ၊သကေသိ၊သား၊ဖိဝိ၏တပည့်တို့ကို၊ သြဝဒန္တော၊ဆုံးမ
လျက်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘိယျော၊လွန်စွာ၊ဟာသံ။ ရှင်ခြင်းကို။လာဘာမိ။
ရ၏။ ။ဝုပ္ပမာနာနှင့်ပွင့်ကုန်သော၊ဝုပ္ပာနှင့်စ၊ပန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ဝိပစ္ဆ
တံဝိပစ္ဆနာနှင့်၊ ဗုဒ္ဓကုန်သော၊ဖလာနဿ၊ အသိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊ဒိဗ္ဗ
ဂန္ဓာ၊နှစ်သက်ဖွယ်သောနတ်ခွေဖြစ်သောရနှင့်တို့သည်၊ မမ၊ငါ၏၊အာသဝံ၊
ကျောင်းသင်ပ်ကို၊သောတယန္တာ၊ တင့်တယ်စေကုန်သျှင်၊ပေ၊ပါယန္တိ၊
လိုင်းစကုန်၏။သမာဓိမှာ၊ဗျာနသမာဓိမှ၊ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ထလတ်၍၊အာဘာဝိ
ကိ၊လသာ ကိုဟူသနှစ်ဝေတတ်သောသုံ့လရှိသော၊နိုပကော၊ရှင့်သောပညာရှိ
သော၊အဟံ၊ငါသည်၊ ခါရိဘာရံ၊ တဆူတဆူရှင်းခြင်း၊တောင်.ပရိကွမ္ဘကို၊
ဂဟေတွာနှုတ်ယူ၍၊ ဝန်း၊တောသို့၊အဇ္ဈောဂါဟိ်ံ၊ သက်ဝင်ပြီး ဥပ္ပါတော၊
ဥက္ကာကျခြင်းစသော ဥပါတ်ခွဲ လည်းကောင်း၊ သုပိနေစာပိ၊ အိပ်မက်ခွဲ
လည်းကောင်း။ လက္ခဏောသု၊ ဆုတ်ထိုပုရိသစသော လက္ခဏာတို့ခွဲ လည်း
ကောင်း၊ဝဏ္ဏမာနှင့်ပြစ်သော၊မန္တာ၊ပဒံ၊မန္တာရုံ၊ဝုဒ်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊သဒ္ဓါ
အခါခပ်သိမ်း၊ဝေရုယာမိ၊ဆောင်၏။ ။ဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊သောဏကေဋ္ဌော၊ လူတို့ထက်ကြီးတော်မူသော၊
နုရာသဘော၊လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဝိ၊ဝကကာမော၊ဆိပ်ငြိမ်း
ခြင်းကို၊အလိုရှိတော်မူသော၊သမ္ဘုဇ္ဇော်၊သစ္စာလေး၊ပါး၊တရားကိုသိတော်မူ
သော၊အနောမဒဿီ၊ အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဟိ၊မဝန္ဒိ၊ဟိ၊မ
ဝန္ဒိ၊ဘုရားသို့ဥပါဂါမိ၊ကပ်တော်မူ၏။ ။အဠော်မြတ်တော်မူသော၊ ကာရ
ကိ၊ကော။ ကြီးမြတ်သော ကရဏာရှိတော်မူသော၊ ရုနှိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်း၊ဟိ၊မဝန္ဒိ၊ဟိ၊မဝန္ဒိ၊ဘုရားသို့၊အဇ္ဈောဂါ၊ပေတွာ၊ သက်ဝင်၊တော်မူ၍၊
ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ျား၊မြတ်ဖြစ်တော်မူသော အနောမဒဿီ မြတ်စွာ
ဘုရား၊သည်၊ ပလ္လင်ခံ၊ တက်ဝယ်ကို။ ဆာဘုဇိတွာနှ၊ နွဲ့ခွေ၊တော်မူ၍၊
နိသိဒိ၊ ထိုင်ထော်မူ၏။ ။သပ္ပဘာသံ၊ ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် တောက်ပ
သော၊မနောရမံ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော၊

ဈာန်ဝင်ရုံဝ:ရဏ္ဍောပန်:ကဲ့သို့၊ဇလိတံ၊တောက်ပသော၊အာဒိတ္တံ၊ပြောင်ပြောင်
တောက်သော၊ဟုတာသနံစ၊ ဒီ ကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်:ပြောင်တောက်
သော၊ တံသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ထိုအနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား:ကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊
အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ၊ ဇလန်တံ၊ တောက်ပသော၊ ဒီပရုက္ခံဝ၊ သီဒီ တိုင်ကဲ့သို့၊
ဇလန်တံ၊တောက်ပသော၊ဂဂနေ၊ကောင်:ကင်၌၊နိန္ဓရိတံ၊ပြက်သော၊ဝိဇ္ဇု
ဝ၊လျှပ်စစ်ကဲ့သို့၊ နိန္ဓရိတံ၊ပြက်သော၊တထာ၊ ထိုမှတပါ:၊သုဇလ္လ ၊ပင်
လုံ:ကျွတ်ပွင့်သော၊သာလရုဇံဝ၊အင်ကြင်:ပင်မင်:ကဲ့သို့၊သုဇလ္လ ၊ဒေ:ဘိ
ညာဉ်ခြောပါ:ဖြင့်ပွင့်သော၊လောကနာထကံ၊အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား
ကို၊အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ၊ ၊နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင် သဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊
မဟာဝီရော၊ ကြီ:သောလုံ့လရှိတော်မူသော။အယံမုနိ၊ ဤအနောမဒဿီ
မြတ်စွာဘုရား:သည်၊ဒုက္ခသဇ္ဇကရော၊ဆင်:ရဲ၏အဆုံ:ကိုပြုတတ်၏၊ဣဒံ
ဤအနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား:ကို၊ ဒဿနံ၊ မူ:မြင်ခြင်:ကို၊ အာဂမ္မ၊အ
ကြောင်:ပြု၍၊သမ္ဘဒုက္ခာ၊ခပ်သိမ်:သော ဆင်:ရဲမှ၊ပရမုစ္စရေ၊ လွတ်ကုန်၏၊
အဟံ၊ဝါသည်၊ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား:လို၊ဒိသွာန၊မြင်ပြီ:၍၊ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ဘုရား:ဖြစ်လေသလော၊နဝါဗုဒ္ဓေါ။
ဘုရား:မဟုတ်လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊လက္ခဏံ၊လက္ခဏာကို၊ဥပဓေ:ရယ်ံ
ရှု:စမ်:ပြီ၊ဘန္တေ၊ယသု၊စက္ခုမံ၊ စက္ခုငါ:ပါ:နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရား:ကို၊ပဿာမိ၊ ဖူ:မြင်အုံ့၊ သဟာသာရာနိ၊ အကန့်တဝေါင်ရှိကုန်
သော။စက္ခာနိ။ စက်လက္ခဏာတို့သည်၊ စရဏုတ္တမေ၊ ခြေတော်မြတ်၌၊
ဒိဿန္တိ၊ထင်ကုန်၏၊အာသာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား:၏၊ လက္ခဏာနိ၊လက္ခဏာ
တို့ကို၊ဒိသွာန၊မြင်၍၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား:၌၊နိဋ္ဌံ၊ ဘုရား:ဖြစ်၏ဟု
ဆုံ:ဖြတ်ခြင်:သို့၊ဂဏ္ဌိ ၊ ရောက်ပြီ:၊သမ္ဘဒ္ဓနိ ၊တမြက်စိ:ကို၊ ဂဟေတွာန၊
ယူ၍၊အဟံ၊ဝါသည်၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သမ္ဘဒ္ဓိတွာန၊တမြက်လှည့်:၍၊အဝ
ထိုနောင်မှ၊ ဝုတ္ထေ၊ပန်:တို့ကို၊ သမာနေတွာ၊တပေါင်:တည်:ဆောင်၍၊ဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌံ၊ဘုရား:မြတ်ကို၊အာဟုယုံ၊ ဟူ:ဝေ်ပြီ၊ဩဝါဒတိဏ္ဏံ၊ ဩဝါဒလေ:ပါ:ကုံ
ကူ:မြောက်တော်မူပြီ:သော။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်:တော်မူသော၊
တံဗုဒ္ဓံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား:ကို၊ဟူ:ယိတွာန၊ဟူ:ဝေ်ပြီ:၍၊ ဒေ:ဖိန်၊သစ်နက်ရေ
ကို၊ဂေါ်သံ၊လက်ဝဲတာဘက်ပခုံ:ဘက်၌၊ကတွာ၊စမ္ပယ်တင်သည်ကဲ့ပြု၍၊
လောကနာထကံ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရှိဆောင်တတ်သောဘုရား:ကို၊နမဿိ ၊ရှိခိုး:ပြီ:၊
ယေနဉာဏေန၊အကြင်ဉာဏ်ဖြင့်၊သမ္ဘုဒ္ဓေါ။မြတ်စွာဘုရား:သည်။အနာသ
ဝေါ၊အာသဝေါကင်:တော်မူလျက်၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တံဉာဏံ၊ထို

ဥာဏ်တော်ကို၊ ကိုယ်တိုင်သိသာမိ၊ ပြီးမှမ်ခံ့၊ ဘာသတော ပြီးမှမ်းသော၊ ၊ မမေ၊ငါ၏၊ဝစနံ၊ပကာဝေးကို၊ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော၊ ၊သယမ္ဘူ။အာ လိုလို ဖွဲ့စီးတော်မူသော၊အမိကောဒယ။မနှိုင်းယှဉ်နှိုင်သောတတ်ပွါ်ခြင်း ဂိုဏ်တော်မူသောအာရုဏ်ဘုရား၊တို့။ အာရုဏ်ဘုရားသည်၊ဖွားမံလောက်၊ဤလော ကကို၊သမုဒ္ဒရာသို၊ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူ၏၊ တဝ၊အာရုဏ်ဘုရား အား၊ဒသသန်၊ဖူးမြင်ခြင်းကို၊ အာဂမ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ တော၊ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ကခ် ါသောတံ၊ယုံ့ မှားခြင်းတည်းဟူသောအယဉ်ကို၊တရွှန်း၊လွန် ကုန်၏၊ ၊ဝုဝံ၊ အာရုဏ်ဘုရားသည်၊ပါဏာတိပါ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သတ္တိသစ်၊ ဆရာလည်းမည်တော်မူ၏၊ကေတုစ၊ မှန်ကင်းသဘွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ ၏၊ဇေဝေစ၊ တံ့ခွန်သဘွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ၏၊ ယူပေါစ၊ ယဇ်တိုင်သ ဘွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ပရာယဏေစ၊လည်းလျှောင်းရာလည်းဖြစ်တော် မူ၏၊ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူ၏၊ ဒိပေါ၊မှိုရိုရာကိုင်းကျွန်းသ ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ဒွိပဒုတ္တမော၊အခြေနှစ်ခြောင်းရှိသောသူတို့ထက်မြတ် တော်မူ၏၊ ၊သမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ အဋ္ဌကေနုဝါ၊ ကွန်းစားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပမေတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ် ကောင်းရာ၏၊ သဗ္ဗညူ၊သဗ္ဗညုဖြစ်တော်မူသောအာရုဏ်ဘုရား၊တဝ၊အာရုဏ် ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်အနန္တကို၊ ပမေတဝေ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နဲတွေဝသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ပထဝီ၊မြေ ကြီးကို၊တုလမဏ္ဍာ၊လေ၊ချိန်ခွင်၌၊ ဌပေတွာ၊တင်ထား၍၊ ဓာရေတုံ ချိန်ခြင်း ငှါ။သက္ကာ၊တတ်ကောင်းရာ၏၊သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော် မူသောမြတ်စွာဘုရား၊တဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏။ဥာဏံ၊ဥာဏ်တော်ကို၊ဓာရေ တဝေ၊ချိန်ခြင်းငှါ၊နဲတွေဝသက္ကာ၊မတတ်ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ အာကာသံ၊ကောင်းကင်ကို၊ဇေ့ဗျနှာဝါ၊ကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ အဂ်ုလေနု ဝါ၊လက်သစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိနိတုံ၊ဘိုင်းတာနှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊သက္ကာ တတ်ကောင်းရာ၏၊သဗ္ဗညူ၊ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသောမြတ် စွာဘုရား၊တဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏ ၊ဥာဏံ၊ဥာဏ်တော်ကို၊ပမေတဝေ၊တိုင်း တာနှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နဲတွေဝသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည် သာလျှင် တည်း၊ ၊မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊အခ်ိုလံ။အလုံးရုံသော၊ဥဒကံ ရေသည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီ၊မြေသည်လည်းကောင်း၊ တော၊ထိုရေမြေ တို့သည်၊ဗုဒ္ဓဥာဏံ၊ ဘုရားဥာဏ်တော်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဥပမာတော၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာအားဖြင့်၊ နယုဇ္ဇရေ၊မသင့်ကုန်၊ ၊သဒေဝကသ

သဒေဝကေ၊နတ်နှင့်တကွသော၊လောကသည်လောကေ၊လောကဖြစ်ယေသမ်
အကြင်သတ္တဝါတို့၏၊ စိတ်ကိုးစိတ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ စက္ခုမဟုတ်စိ
အဖြင့်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊တာ၊အရှင်ဘုရား၏ဉာဏ်ခွ
ဉာဏ်ဖြင့်ပေတေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဿောဝေါလိကတာ၊ ဥပေက္ခာနှ
ယက်အာဘွင်းသို့ဝင်ကုန်၏၊ယေနဉာဏေန၊အကြင်ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ကော
လံ၊အလုံးစုံသော၊ဗောဓိရတ္တမံ၊မြတ်သောသစ္စာညတည်း၏သို့၊ ပဋေ္ဌာ
ရောက်သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊သစ္စာညု၊သစ္စာညုဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား
တေနဉာဏေန၊ထိုဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ တံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရိတိဏ္ဍိယေ၊
တပါး၊သောတိဏ္ဍိတို့ကို၊မဒ္ဒသိ၊ မြင်နှင်းတော်မူ၏၊ ၊ကုမာရိယာ၊ကုမာရ
ဂါထာတို၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ထပိတ္တာနု၊ပြီးမှမ်း၍၊ သုရုစိနာမ၊သုရုစိအမည်
ရှိသော၊တာပသော၊ရှေ့သည်၊အဓိနုံ၊သစ်နက်ရေကို၊ ပတ္ထရိတ္တာနု၊ဖြန့်
ခင်း၍၊သော၊ထိုရှေ့သည်။ ပထဝိယံ၊ဖြစ်၏၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ ရတ္တာသိ
တိသဟဿာနိ၊ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တိုင်တိုင်၊ မဟာဏ္ဏဝေ၊သမုဒ္ဒ
ရာ၌၊ အဇ္ဈောဂါဠှောသကိ၊ဝင်၏၏၊ တာ၊ဝေ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်။
အစ္ဆုဂ္ဂတော၊ ရေပေါ်စွင့်စွင့်ဖြင့်ရှိ၏ပေ့။ ဂိရိရုဟော၊ ဖြင့်မိရ်တောင်မင်းကို
ပရုစ္ဆတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ၊တာ၊ ထိုမျှလောက်ရှစ်သောင်း
လေးထောင်အစ္ဆုဂ္ဂတော၊ရေပေါ်စွင့်စွင့်ဖြင့်သော၊ တာ၊ထိုမျှလောက်၊
အာယတော၊အလျား၊ရှည်သော၊တာ၊ထိုမျှလောက်၊ဝိတ္ထတော၊အနုံ့ဖြန့်
သည်ထည်းဖြစ်သော၊ သောနေရာ၊ ထိုဖြင့်မိရ်တောင်မင်းသည်၊ ကောဒို
သတသဟဿိယော၊ကုဋေတသိန်းမျှလောက်အနုတောဒေနာ၊သိပ်မြေသော
ဖွဲ့ဘုရွဲ့သဖြင့်၊ ရုဏ္ဏိ၊တာ၊အမှုနှိုပ်ခြင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ လကြွေ၊ ဥဃာတော
တာ၊ဖြတ်ခြင်းတစုဟူသောအမှတ်ဖြင့်ဗဟိယမာနမှိ၊ထား၊အပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိကွ
ယံ၊ဖြတ်ခြင်းကုန်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆေ၊သား၊ရောက်ရာ၏၊ သစ္စာညု၊ခပ်သိမ်းသောတရား
ကိုသိတော်မူသော၊ အရှင်ဘုရား၊တာ၊အရှင်ဘုရား၏ဉာဏ်၊ဉာဏ်တော်
ကို၊ပမေတဝေ၊တိုင်းတာနိုင်းယှဉ်ခြင်း၌၊နတ္ထေ၊သက္ကာ၊မတတ်ကောင်း
သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊သုခမဿ ကေနစာ၊လေနု၊ ကွန်စိပ်ဖြင့်၊ ယော၊
အကြင်သူသည်ဥဒကံ၊ရေကို၊ ပရိကိ္ခပေ၊ ဖုံးလွှမ်းရာ၏၊ ယေကေစိ၊ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ ဥဒကာ၊ ရေခြောက်ကုန်သော၊ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောဂါဠှတာ၊ ကွန်ယက်အာဘွင်းဝင်ကုန်သည်
သိယုံယထာ၊ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ၊တထေဝ၊ဟိ၊ထို့အတူသာလျှင်၊မဟာ
ဗိရ ကြီးသောလုံ့လ ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်း

ကုန်သော၊ဒိဋ္ဌိဝဟာနုပဏ္ဍနာ။ ဝိန္ဓာဒိဋ္ဌိကည်းဟူသောတောအုပ်သို့သက်ဝင်ကုန်သော၊ပနာမာသေး။မှားသောသုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ မောဟိတာ၊တွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ပုထုတိတ္ထိယာ၊ မှားသောတိတ္ထိတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ ဂ္ဂိကုန်၏။ ၊အာနာဝဏ္ဏဒဿိနာ၊ မပြတ်မပင်ပြတ်တတ်သော၊ တဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏။သုဒ္ဓေနှစ်ကြိယ်သော၊ဥာဏောနှ၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊တော၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊အာဒိကမ္မာ၊ဥာဏ်ကွန်ယက်အတွင်း၊ဝင်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဥာဏ်၊ဥာဏ်ကို။ တော၊ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊နာတိဝတ္တေ၊မလွန်နိုင်ကုန်၊ ၊ဟာဒ္ဒိသမဒယ။ထိုအခါ၌မဟာယသော၊မှားဖြတ်သော အာဒီနဝ၊ရှိကြောင်းမူသော၊ အနောမဒဿိ၊ အနောမဒဿိမည့်တော်မူသော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ သမာဓိမှာ၊သမာဓိမှ၊ ဝဠဟတိတွေ၊ထ၍၊ဖိနှော၊အနောမဒဿိဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒိသံ။အဝုဝ်ကို ဩဠေ၊လောကေသိ။ ကြည့်တော်မူ၏။ ၊အနောမဒဿိမုနိနှော၊ အံနောမဒဿိဖြတ်စွာဘုရား၏၊နိသဘောနှမသာဝကော၊ နှိသဘာအမည်ရှိသော လက္ခဏာရုံပဋ္ဌမအဂ္ဂသာဝကသည်၊သတသဟဿေသိ၊တသိန်းကုန်သော သန္ဓာစိတ္တေဟိ၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်မူကုန်သော၊တာဒိသိ၊တာဒိ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ဒီဃာသဝေဟိ၊ကုန်ပြီးသောအာသဝေါ ရှိကုန်သော၊သုဒ္ဓေဟိ၊စင်ကြယ်ကုန်ပြီးသော။ ဘဒ္ဒဘိဿေဟိ။ ခြောက်ပါး သောအာဘိညာဉ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိသိ၊ ထိုမျှလောက်တယ်နိုးကုန်သော ဟောန်းတို့သည်၊ပရိဝုတော၊ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ စိတ္တံ၊လာစေလို့သော စိတ်တော်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍။ လောကနာထော၊ အနောမဒဿိဖြတ်စွာဘုရားသို့ဥပေသိ၊ကပ်တော်မူ၏။ ၊အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ တေ၊ထိုတယိန်းသောရဟန်းတို့သည်၊ တဗ္ဗ။ ထိုအနောမဒဿိဖြတ်စွာဘုရား အာထံတော်၌၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာခုစ်လှည့်သည်ကို၊ အကံသု၊ပြုကုန်၏။တေ၊ထိုတယိန်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နမသန္တာ၊ရှိခိုးကုန်ဝကျော်၊ ပဠလိကာ၊ လက်ခုပ်ချီကုန် လျက်၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကေ၊ဖြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌၊ ဩတရိံသု၊ သက်ဆင်း ကုန်၏။ ၊လောကဇေဋ္ဌော၊လူတို့ထက်အထူးသဖြင့်ဖြတ်တော်မူသော၊ နုရာသဘော၊လူတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသော၊အနောမဒဿိဘာဝေါ၊အနော မဒဿိဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခုသံဃော၊ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတ္ထာ၊နေ တော်မူ၏။ဖိနှော၊ အနောမဒဿိဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ ပြုံ၊တော်မူ ခြင်းကို၊ပါတုကမိ၊ထင်စွာပြုတော်မူ၏။ ၊အနောမဒဿိသော၊ အနောမ

ဒဿိအာမည်းတော်ရှိသော၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဝရဏောနာမ၊ ဝရဏမည်သောဟုန်းသည်၊ စိဝရိ၊ကိုယ်ဝတ်သက်နှီးကို၊ကော်သီ၊လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌၊ကတ္တာ ဝမ္ဗယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊လောကနာထ၊ ဒိဗ္ဗာနဿိုဗိုဏ်ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာပုန္ဓိ၊မေးလျှောက်၏၊ ။ကိုဏ္ဍ။ ပုန္ဓိ၊ အာဘယ်သို့ မေးလျှောက်သနည်း၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သတ္တုနော၊မြတ်စွာဘုရား၏ သိတကမ္ဗသ၊ပြုံးတော်မူခြင်း၏၊ ဟေတု။အကြောင်းကား၊ ကောနု၊ခေါ၊ အာဘယ်ပါနည်း၊တေဗုဒ္ဓါ၊သို့မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အဟေတုဟိအဟေ တုဝေ၊အကြောင်းမရှိကုန်ဘဲလျှင်၊ သိတံ၊ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊နပါဝုဘရောန္တိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မမူကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာပုန္ဓိ၊မေးလျှောက်၏၊ ။လောကဓေဋ္ဌား၊လူတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော် မူသော၊နုရာသဘော၊လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊အနောမဒဿိ၊အနော မဒဿိအာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုမဏ္ဍ၊ ရဟန်းအလယ်၌၊ နိသိဒိတ္ဝာ၊ထိုင်နေတော်မူ၍၊ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဘာသထ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။ကိုဏ္ဍ။ အာဘာသထ၊ အာဘယ်သို့ဟောတော် မူသနည်း၊ယောဣသိ၊အကြင်သရဒရေသွေ့သည်၊ဝုဋ္ဌေနု၊ပန်းထိုးဆောင်လှူ တယ်ကုစနာပန်းနေရာဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ ဥဒကဿာပိ၊ ငါးရေးဥာဏ် တော်ကိုလည်း၊အနုဗ္ဗဝိ၊လျှောက်ပတ်စွာပြုံးမှမ်း၏၊တံဣသိ'၊ထိုရသွေ့ကို အဟံ၊ငါသည်၊ ကိဇ္ဇယိ၊ဃာဝိ၊ကြားပေအုံ့၊ ဘာသတော၊ ဟောတော်မူ သော၊မမ၊ငါ၏ဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊သုဏာထ၊နာကြကုန်လော။ ။ ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂိရံ၊စကားတော်ကို၊ အညာယ၊သိ၍၊သင်္ဂေ၊ခပ် သိပ်းကုန်သော၊ဒေဝ၊နတ်ပြဟ္မာတို့သည်၊သမာဂတာ၊အညီအညွှတ်လာ ကုန်၏၊ တေ၊ထိုနတ်ပြဟ္မာတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သောတုကာမာ၊နားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပသင်္ကမိ၊ ရုံးကပ်ကုန်၏၊ ။ဒဿသုလောကဓာတူသု၊တသောင်းကုန်သောလောက ဓာတ်တို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝကာယာ၊ နတ် ပြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေ၊ထိုနတ်ပြဟ္မာအပေါင်းတို့ သည်၊သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သောတုကာမာ၊နားလိုကုန်သည် ဖြစ်၍၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ရုံးကပ်ကုန်၏၊ ။စတုရိဿိ၊ အာဂ် လေးပါးရှိကုန်သော၊ဟတ္ထိအ သရဏပတ္တိသေနာစ၊ဆင်ခြင်းရထား သူရဲစသည်တို့သည်လည်း၊ ဣမံ၊ဤရသွေ့ကို၊နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါ

ရေသန္တိ၊ခြိုရံကုန်လတ္တံ့၊ဣဒံဗလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယာ၊ဘုရားကို ပူဇော်ခြင်း၏၊ဗလံ၊အားကျိုးတည်း၊ ၊သဒ္ဓိတူရိယာသဟဿာနိ၊တူရိယာ ခြောက်သောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမလက်တာ၊ကောင်းစွာတန်း ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဘေရိယောစ၊ စည်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမံ၊ဤရေသော့ ကို၊နိစ္စံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဋ္ဌဟိသန္တိ၊ ဆည်းကပ်တိုးမှုတ် ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံဗလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယာ၊ဝါဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ဗလံ၊အကျိုးတည်း၊ ၊သောဠသိတ္ထိသဟဿာနိ၊တသောင်းခြောက် ထောင်သောမိန်းမဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊သမလက်တာ၊ ကောင်းစွာတန်း ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တဝဏ္ဏာဘရဏေဟာ၊ ဆန်းကျယ်သောအဝတ် တန်းဆာဂိုကုန်သော၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပုလဲနှားခေါင်းဝတ်ကုန် သော၊အာဠာရေပမာ၊ကျယ်သောမျက်တောင်ရှိကုန်သော၊ ဟသုလာ၊ပြုံး ရယ်လျက်ဆိုတတ်စွာကုန်သော၊ သုသညာ၊ ကောင်းသောအမှတ်ရှိကုန် သော၊တနုမဇ္ဈိမာ၊ စည်းသောခါးရှိကုန်သော၊ နာရိယော၊မိန်းမတို့သည်၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ဣမံ၊ဤရေသော့ကို၊ရေမိသတိ၊ ဖွေ့လျော်လတ္တံ့။ နိစ္စံ၊အမြဲ၊သဟ၊သကွဘွဲ့၊အကြိမ်တထောင်၊ ပရိဝါရေသန္တိ၊ ခြိုရံကုန် လတ္တံ့၊ဣဒံဗလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ဗုဒ္ဓပူဇာယာ၊ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စက္ကြဝတေးမင်းသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရတ္ဓေ၊တိုင်းခွဲ၊ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သဟ၊သကွဘွဲ့၊အကြိမ်တထောင်၊ဒေဝိန္ဒာ၊သိကြားမင်း သည်၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ဒေဝရဇ္ဇေ၊နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊မရေတွက်နိုင်အောင်၊ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောစွာသော၊ပဒေသရဇ္ဇံ၊ပဒေသရေ၏မင်းအဖြစ်ကို၊ကရိသတိ ခုပ်စိုးလတ္တံ့။ ၊ပန္တိမေဘဝသမုဿေ၊ဘဝခေတ်သို့ရောက်သောအခါ၌၊ မနုဿတ္တံ၊လူ၏အဖြစ်သို့၊ဂမိသတိ၊လားရလတ္တံ့။ သာရိသာနာမ၊သာရိ အမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏီ၊ဝုဏ္ဏားမသည်၊ကုန်ဆိုနာ၊ဝမ်းဖြင့်၊ဝေဒေယိသတိ ဆောင်လတ္တံ့၊မာတုယာ၊အမိ၏၊နာမဂေါတ္တေန၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့်၊ အပဒိသုရောဝေ့ရသော့သည်၊သာရိဝုတ္တောတိနာမေန၊သာရိဝုတ္တရာဟု သော အမည်ဖြင့်၊ ပညာယိသတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့။ တိက္ခပညော၊ ထက်သော ပညာရှိသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊အသိတိကောဋိ၊ ကုဋေရှစ် ဆယ်သောဥစ္စာကို၊ဆဋ္ဌေတွာန၊စွန့်၍၊အာကိဉ္စညာ၊ကြောင့်ကြမ်း၊ပဗ္ဗဇိသ တိ၊ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊သန္တိပဒံ၊ငြိမ်သက်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝေဒေသဇ္ဇာ၊ရှာ

လျက်၊ဇာမံမယိ"။ဤမြေပြင်ကို၊ စရိသတိ၊လှည့်လည်လတ္တံ့။ ဇာတောဤ ငါအားနှာမဒုသိဘုရားပွင့်ရာဝရကမ်ဗု၊ အပ္ပမေယျ၊မရေတွက်နိုင်သော တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ကပ္ပေါဘဒ္ဒကပ်၌ဥက္ကာကရုလသ မ္ဘ ဝေါ၊ တတိယဥက္ကာကမင်းမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဝေါဇွေနှ၊ မဟာသမတမင်း မြတ်အနွယ်တော်အားဖြင့်၊ဝေါတမောနှာမ၊ဝေါဘမ်အမည်တော်ရှိသော သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကေ၊လောကဇ်၌၊ ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တသား၊ ထိုဝေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ဩရဝေသော၊ ရင်၌ဖြစ်သောတရား၊မင်းသည်၊ ဓမ္မနိမ္မိတော၊ တရားသည်ဘန်ဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သာရိပုတ္တောတိနှာမေန၊ သာရိပုတ္တရာဟူသော အမည်ဖြင့်၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ တပည့်မြတ်သည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ဘာဂိဝေါ၊ ဘဂဝိခုတိအမည်ရှိသော၊ အယံ ဂဂ်ါ၊၍ဖြစ်သည်၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာမှ၊ ပဘာဝိတာ၊ အမွန်ဖြစ်၏၊ မဟောဒဓိ"၊မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊တပ္ပယန္တိ၊ ပြည့်စေလျက်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊အားပြေတိ၊ စီးဝင်၏၊ ၊တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အယံသာရိပုတ္တော၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊ သကေသု၊ မိမိဆရာမြတ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ တိသု၊ဝိဒူကတ်သုံးပုံတို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပညာယ၊ပညာ၏၊ပါရမီ"၊အာဆုံးသို့၊ဂတ္တာ၊ရောက်၍၊ ပါဏိ

နေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ တပ္ပယိသတိ။နှစ်သိမ့်စေလတ္တံ့။ ၊ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမ ဝန္တာတောင်ကို၊ဥပါဒါယ၊အစပြု၍၊ မဟောဒဓိ"၊မျှားစွာမရှိသော၊ သာ ဂရဠေ၊သမုဒ္ဒရာကိုလည်း၊ပရိယံဂတော၊အဝိုင်း၊အခြားပြု၍၊ ဩဇေန်ရေ၊ဤ အဝတ်ဝင်းခ၌ယံပုဋ္ဌိန်၊ အကြင်သဲကို၊ ဂဏနတော၊ ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့်၊ အသင်ယံ၊မရေတွက်နိုင်၊တဖို့၊ထိုဂဂ်ါသဲကိုလည်း၊အသေသေနှ၊အကြွင်း ဝဲ့ အားဖြင့်၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်း ဌါ၊ဂဏနာ၊ ဂဏန်းသည်၊ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ သာရိပုတ္တသ၊ သာရိပုတ္တရာ၏၊ပညာယ၊ပညာ၏၊အနန္တာ၊အဆုံးသည်၊နတ္ထေ၊ဘာဝိသ တိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။သတာည်း၊ ၊လဂ္ဂေ၊အမှတ်ကို၊ ဌဝိယမာနမ္ပိ၊ထား၊အပ် သည်ရှိသော်၊ဂဂ်ါယ၊ဂဂ်ါ၌၊ဝါလုကာ၊သဲသည်၊ဒိယေ၊ကုန်ရာ၏၊သာရိ ပုတ္တသ၊သာရိပုတ္တရာ၏၊ပညာယ၊ပညာ၏၊အနန္တာ၊အဆုံး၊သည်၊ နတ္ထေ ဘာဝိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ ၊မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ဥဒ္ဓိယော၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ဂဏနတော၊ဂဏန်းအားဖြင့်။အ သင်ယာ၊မရေတွက် နိုင်ကုန်၊တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သာရိပုတ္တသ၊ သာရိပုတ္တရာ၏၊

ပညာယား ပညာ၏အနှောအဆုံးသည်။ နဟေသတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့သ
တည်း။ ။သကျသုဂီဝ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသော၊ ဂေါ
တမ၊ ဂေါတမ်အမည်တော်ရှိသော။ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရာ
ဓယိတ္တာ၊နှစ်သက်စေ၍၊ ပညာယ၊ပညာ၏၊ ပါရမိ၊ အဆုံးသို့၊ ဝတ္ထွာ၊
ရောက်၍။အဂ္ဂသာဝကောတပည့်ဖြတ်သည်းဟေသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။
တာဒိနာ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သကျပုဂ္ဂိုလ်၊ သာကီဝင်
မင်းသားဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဓမ္မ
စက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို၊ ဓမ္မဝုဋ္ဌိယော၊ တရားတည်းဟူသော ရိုးတို့ကို၊
ဝဿနေ၊ရွာစေလျက်၊သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတရားကို၊အနုဝတ္တေသိ၊
အလေးလည်စေလတ္တံ့၊သကျပုဂ်ဝေါ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ထက်ဖြတ်တော်
မူသော၊ဂေါတမ၊ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ဤအလုံးစုံ
ကို။အာသိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊အိဂ္ဂုဝသံ၊ဟောရုဟန်းသံစသော
နိသိနိတ္တာ၊ထိုင်၍၊အဂ္ဂဠာနေ၊ဖြတ်သောအာဟုတ်ခြင်းပေသတိ၊သားလတ္တံ့၊
အနောမဒသိသာ၊အနောမဒသိအမည်ကျေးရွာ၌ရှိသော၊သတ္တုနော၊ဖြတ်စွာ
ဘုရား၏ဩ၊မေမယာ၊ငါသည်၊သုဂတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ကမ္မံ ကံ
သည်၊အဟော၊ဆုံတွယ်ရှိစွ၊ယတ္ထ၊အကြင်ဖြတ်စွာဘုရား၌၊အဟံ၊ငါသည်၊
ကာရံ၊ကုသိုလ်ကို၊ကတွာန၊ ပြုကျင့်သော်ကြောင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်းသော
သာဝကပါရမီဉာဏ်၌၊ပါရမိုဂ်တော၊အဆုံးသို့ရောက်၏။ ။အာပရိမေယျေ၊
မရေတွက်နိုင်သောကပ်၌၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ကမ္မံ၊ကံသည်၊ ဇာ၊ဤအ
ဆုံးဘဝ၌၊မေ၊ငါ၏အား၊ဗလံ၊အကျိုးကို၊ဒဿတိ၊ပြု၏။ သုမုတ္တော၊လေးမှ
ကောင်းစွာလွတ်သော၊ သရဝေ၊ဂေါ၊မြား၏အဟုန်သည်၊လက္ခ်ီ၊ဒုတ်တိုင်
ကို၊ယထာ၊မိပျပါယံ၊အလိုအတိုင်း၊ဝိဓ္ဓတိ၊ဇုတ်ဆွဲ၏။ကိလေသေ
ကိလေသာတို့ကို၊ ဒဟတိ၊ငါသည်၊ ဗျာပယိ၊ မဂ်ဉာဏ်မီးဖြင့်လောင်စေ
ပြီ။ ။အသမ်တံ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်ပြေပြင်ဆင်သော၊
ဒေစလံ၊ ကုန်လွှပ်ခြင်းမရှိသော၊ ပဝံ၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊
နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေးသောငါသည်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊တိတ္ထိယေ၊တိတ္ထိတို့ကို၊ ဝိဓိနန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက်၊သောယံ
ဇေသောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ဘဂေ၊ သံသရာ၌၊သံသရီ၊ကျင်လည်ရှုပြီ။ ။
ဗျာဓိတော၊ အနာနှိပ်စက်သော။ ပေါသော၊ယောဂျား၊သည်၊ဗျာဓိတော၊
အနာမှ၊ပရိဗုတ္တိယာ၊ လွတ်ခြင်း၌၊ ဩသဓံ၊ဆေးကို၊ပရိ၊ယေသေယျယ
ထာ၊ရှာဖွေးသကဲ့သို့၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ဓနံ၊ဆေးခပေးစရာဥစ္စာကို၊ဝိဓိနေ

ယျယထာ၊ ဆည်းဘူးသကဲ့သို့၊အသင်္ခတ်၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်မပြုပြင်အပ်သော အမတ်၊သေခြင်းမရှိသော၊ပဒ၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသင်္ကော၊ရာဖွီ'သောငါသည်၊ အစ္ဆောကိဏ္ဏံ၊အဖြစ်မပြတ်မ်းသော။ပဠူသဘိ၊အဖြစ်ငါးရာသော'ဣသိပဇ္ဇံ၊ ရုသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ပဇ္ဇဖိ'၊ ရဟန်းပြုပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊ဇဋိုဘာရေန၊ ဆန်ကျစ်ဝန်ဖြင့်၊ဘရိတောပြည့်၏၊အဖိနုတ္တရံ၊ဖြတ်သောသစ်နက်ရေကို နိဝါသိ'၊ဝတ်ရုံပြီ၊အဘိညာပါရမီ'၊ လောကီအဘိညာဉ်ငါးပါး အဆုံးသို့၊ ဂတ္ဝာ၊ရောက်၍၊ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊အဂန္တွိ'၊ရောက်ပြီ၊ ၊ဖိနုသာသနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို။ဌပေတွာ၊ထား၍၊ဗဟိဂုဏေ၊ အပဖြစ်သောတိတ္ထိဌ်၊သုဒ္ဓိ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဗုဒ္ဓိ မာ။ပညာရှိကုန်သော၊ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်.ဖိနုသာသနေ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သုဒ္ဓိန္တိ၊မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်စင်ကြယ်ကုန်၏၊တေသုဒ္ဓိနံ၊ ဤသို့မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိကာမေယံ၊ ပိပိသည်ပြုအပ်သောသုံ့လဖြင့်ပြီး၏၊ ဣဒံသုဒ္ဓိနံ၊ဤသို့စင်ကြယ်ခြင်းသည်. ဣတိဟိတိဟံ၊ ဤသို့ ဤသို့ဟုပြောဆိုကာမျှဖြင့်ပြီးသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အသင်္ခတ်၊အကြောင်းတရားလေးပ ၊တို့သည်မပြုပြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ဂဝေသင်္ကော၊ရာဖွီ'သော၊အဟံ၊ငါသည်၊အတိတ္ထိ' ရှားသောမိန်ကွာဆိပ်သို့၊ သဠေရိ'၊ ထိုဤလှည့်လားရွှေ့ရှားပေါက်ရောက်ပြီ၊ ၊သာရတ္ထိကော၊အနှစ်ကိုအလိုရှိသော၊ပေါ'သော၊ယောကျ်ားသည်၊ ကဒလိ'၊ဌက်ပျောပင်ကို၊ ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊ ဖာလယော၊ ခွဲရာ၏၊ဂဏ္ဍ၊ထိုဌက်ပျောတုံး၌၊သာရံ၊အနှစ်ကို၊ နဝိန္ဒေယျယထာ၊မရသကဲ့သို့၊တသေဝ၊ ထိုဒေဝဒတ္တသာလျှင်၊လောကေ၊လောဘ၌၊ နာနာဒိဋ္ဌိ၊အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသောသူဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊အသင်္ခတေ၊နိဗ္ဗာန်မှာ၊ ရိတ္တာသေ၊ဆိတ်ကုန်၏၊ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ကဒလိ၊ ဌက်ပျောပင်သည်၊သာရေန၊အနှစ်မှ ရိတ္တာသေယထာ၊ဆိတ်သကဲ့သို့တည်း၊ ၊ပဠိမေ၊နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသမ္ဘဝေ၊ ဘဝ၏ဖြည့်ဆုံးခြင်း၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ဗုဒ္ဓောဃမျိုးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊မဟာဘောဂ'၊ များစွာသောကုဋေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာကို၊ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိ'၊ရဟန်းပြုပြီ၊ ၊အဇ္ဈာယကောဝေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်တတ်သော၊မန္တဝေါ၊ဝေဒင်ကိုဆောင်တတ်သော၊တိဏ္ဏံ။သုံးပါးကုန်သော၊ဝေဒါနံ၊ဝေဒင်တို့၏၊ပါရဂူ၊

အာသုံးသို့ရောက်သော၊သစ္စယောနာမ၊သိစ္ဆည်းအမည်ရှိသော၊ဗြဟ္မဏော ပုဏ္ဏားပရိဗိုဇ်သည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တသား၊ထိုပုဏ္ဏားပရိဗိုဇ်၏၊မှုလေ၊အ၊ထံ ၌၊အဟုံ။ ငါသည်၊ ဝသာမိ၊နေ၏၊ ။မဟာဝီရ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိ တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တော၊အရှင်ဘုရား၏၊သာဝကော၊တပည့်သား တော်ဖြစ်သော၊ ဒုရာသဒေါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းဌာခဏ်း၊ဝံ့ခဲသော၊ဥဋ္ဌတောဝေ၊ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊ အာသဇိနာမ၊ အသဇိအမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မ ဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရတံ၊ ကျည့်၏၊သပ္ပည်း၊ ပညာရှိသော၊ မောနေ၊ မဂ်ဉာဏ်ကြောင့်၊သမာဟိတ်၊ ကည့်ကြည့်သော၊သန္တာစိတ်၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိ၊သော၊မဟာနာဂံ၊ရ ဟန္တာမြတ်ဖြစ်သော။ သုဗဒ္ဒလို၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ပဒုမ်ယထာ၊ပဒုမ္မာ ကြာကဲ့သို့သော၊တံမုခဲ့။ ထိုအာသဇိမထေရ်ကို၊ အခွဲသံ၊မြင်ပြီ၊ ။သု ဒန္တံ၊အလွန်ယဉ်ကျေးသော၊ သုဒ္ဓမာနသံ၊ ဧင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ဥ သဘံ၊ဥသဘာနှင့်တူသော၊ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ဇိရံ မြဲမြံတည်ကြည်သောအ သဇိမထေရ်ကို၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊ဘဝိ သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၍၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊မေ၊ငါအား၊ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းစိတ် ရှိသည်၊ ဥပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏၊ ။ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်သည် ဖြစ်၍၊မှုရိယတိ၊သွား၏။ အာတိ၊ဗျပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏၊သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သောဣန္ဒြေရှိ၏၊ ဥတ္တမေ၊မြတ်သော၊ ဒမထေ၊ဆုံး မ ခြင်း၌၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏၊ အမတဒဿီ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို့မြင်သောရ ဟန္တာသည်၊ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ဥတ္တမတ္ထံ၊နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျိုးကို၊တုဒ္ဓမဒုနသံ။ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းကို၊ အာဟံ၊ငါသည်၊ပုဏ္ဏေယျံ၊ မေး၊ရမ္ဘကား၊ယံနုနု၊ ကောင်းသည်သာတည်း၊ မေမယာ၊ငါသည်၊ ပုဋ္ဌော။ မေး၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ကထိ သတိ၊ဖြေလတ္တံ့။တထာ၊ ထိုသို့ဖြေသောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊အယံ၊ငါ သည်၊ပဒ္ဓိပုဏ္ဏာဝိ၊ တဘာနိ၊မေ၊အံ့၊ အမတံ၊သေခြင်းကင်းသော၊ပဒ၊နိဗ္ဗာန် ကို၊ပုဏ္ဏတုံ၊ မေ၊ခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ မေ၊ခွင့်ကို၊ပဒိမာနေ၊ဟု၊ လို့၊ ဝိဏ္ဏာပါတံ၊ဝိဏ္ဏာပါကာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တာ သ၊သွား သော ရဟန်း၏၊ ပဏ္ဍတော၊နောက်မှ၊ အဟံ၊ငါသည်၊အဂမာသိ၊လိုက်ပြီ။ ။ဝိတိ ဟန္တေ ခရီး၊အကြား၌၊အနုပဒဏ်။ အစဉ်ရောက်သောရဟန်းသို့၊ဥပဂတ်ဝါနာ၊ကပဝ်၍ အဟံ၊ငါသည်၊အာပုဏ္ဏံ၊မေး၏၊ ။ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသောအရှင်ဘုရား၊ ကို့၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊ကထံ၊ဂါထာ၊အာဘယ်အနွယ်ရှိသနည်း၊မာ ဏ ဝ၊

အရှင်ဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကာလ၊အာဝယ်သူ၏။ သိသောတ
ပည့်သည်။အာသိ၊ဖြစ်သနည်း၊မေမယာ၊ ငါသည်၊ဝုဠ္ဠော၊ မေးအပ်သော
သော၊ ထိုအသင်္ခါ မထေရ်သည်၊ အနှစ်ဆိုတော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကင်း
သော၊ ကေသရိဝ၊ခြင်္သေ့ငင်းကဲ့သို့၊ဝိယာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။လော
ကေ၊လောကဓိ၊ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားသည်၊သမ္ဗုဇ္ဈနွေး။ ကောင်းစွာဖြစ်ပြီ၊ အာဝု
သော၊ အချင်းပရိဒိတ်၊ အာဘံ၊ငါသည်၊ တသ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏။
သိသောတပည့်သည်၊အမှီ၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာဝိဟာ၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်
မူသော၊အနုဇာတ၊ အဘာသိုအစဉ်လိုက်သော သားဖြစ်တော်မူသော၊မ
ဟာယသ၊ မျှားမြောက်သောအခြိုအရံရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊တော၊အ
ရှင်ဘုရား၏၊ဗုဒ္ဓသား မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနာ၊ အဆုံးအမတော်သည်၊
ကိမိသံ၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ဘော၊အရှင်ရဟန်း၊သာရ၊တောင်
ပန်းပါ၏။မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ဖေါ်း တရား၊ကို၊ကယယသု၊ ဟောတော်မူပါ
လော၊ ၊မေမယာ.ငါသည်၊ဝုဠ္ဠော၊မေးအပ်သော၊သော၊ ထိုအသင်္ခါမ
ထေရ်သည်၊ဂန္ဓိရုံ၊နက်နဲစွာသော၊နိဝုတ်၊သိမ်မွေ့သော၊တဏှာသလ္လသ
တဏှာတည်း၊ဟူသော၊ခြောင့်ကို၊ဟန္တွာ၊ရုံ၊ဖျောက်တတ်သော၊သဗ္ဗဒုက္ခပန္ခ
နှုန်း၊ဆလုံး၊ရုံသောဒုက္ခကိုပယ်တတ်သော၊ဗဒ်၊နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ဆိုအပ်သော၊သဗ္ဗ
အလုံ.ရုံသော၊ကထံ၊အာဆုံးအမတော်ကို၊ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊
ယေဓမ္မာ၊အကြောင်းဒုက္ခသစ္စာ တရား၊တို့သည်၊ဟေတုပဘဝါ၊ အကြောင်း
ဖြင့်သောသမုဒယ သစ္စာလျှင်အမှန်ရှိကုန်၏။ ကေ၊သံ၊ထိုဒုက္ခသစ္စာတရား
တို့၏၊ဟေတု၊အကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာကို၊ တထာ တော၊ငါ
တို့ဆရာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခ
သစ္စာသမုဒယသစ္စာတို့၏၊ ယောနိရောဓော၊အကြောင်ချုပ်ရာဖြစ်သောနိ
ရောဓသစ္စာသည် လည်း၊ကောင်း၊ ယောနိရေ.ရုပါယောစ၊ အကြောင်ချုပ်
ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာသည် လည်း၊ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တဗ္ဗ၊ထို
နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်း၊မြတ်
သည်၊ဇေဝံ၊ဝါဒီ၊ဤသို့သစ္စာလေး၊ပါ၊တရား၊ကို၊ဟောလေ့ရှိ၏။ သောအဟံ၊ထို
ငါသည်၊ပဠေ။ပြဿနာ၊ကို၊ ဝိသဇ္ဇိတော၊ဖြေအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဌမဗလံ၊
သောတာပတ္တိမိုလ်သို့၊ အရှေ့ဂံ၊ရောက်ပြီ။ ၊ဇိနသာသနံ၊မြတ်စွာဘုရား
အာဆုံးအမတော်ကို၊ သုတ္တာန၊နာရေသောကြောင့်၊ဝိရေ.ဇာ၊ ကင်းသောမြေ့ရှိ
သည်၊ဝိမလော၊ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသည်၊အာသိ။ဖြစ်ပြီ။ ၊မ
ဟိနော၊ အသင်ဓရဟန်း၏၊ ဝါကျ၊ စကား၊တော်ကို၊ သုတ္တာန၊ နာရေသော

ကြောင့်ဥတ္တမ်းမြတ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပဿိတွာ၊မြင်ရ၍။ ပရိ
ယောဂါဠဿဒ္ဓမ္မော၊ သက်ဝင်အာဝ်းသောသူတော်ကောင်း တရားရှိသည်
ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ရွတ်ပြီ၊ ၊
ဟာ၀ဒေ၀၊ထိုသောတာ၀ပတ္တိမဂ်ကိုလျှင်။ယဒိပန္နဲ့ဣဒ၊အကယ်၍သိရသေး
၏ရှင်။တဿာ၊ထိုသို့သောတာ၀ပတ္တိဖိုလ်ကိုသိရသေး၊သော်လည်း။ ဧ၀ံ
၀ေသောဝေ၊ထိုသော်တာ၀ပတ္တိဖိုလ်အရှေးသည်သာလျှင်၊ဓမ္မောငါတို့ရှာ
အပ်သောတရားတည်း။ အသောကံ၊စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
အဒိဋ္ဌံ၊မမြင်ဘဲ၊ဗဟူဟိ၊များစွာကုန်သော၊ကပ္ပနဟုတေယိ၊ကပ်အသောင်း
တို့ဖြင့်၊အဗ္ဗုတိဘံ၊လွန်လေပြီ၊ ၊သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊
ဂ၊ဝ၀ သင်္ခ္ယာ၊ရှာဖွေးသည်ရှိသော်၊ကုတိဘေ၊မိန္ဓာ၊ဆိပ်ခ၊အဟံ၊ငါသည်၊
သမ္ဘရိ၊ကူးမှားပြီ၊မေမယား၊ငါသည်၊သောအတ္ထော၊ထိုအလိုရှိအပ်သော
အာ ကျိုးသို့။အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်အပ်လေပြီ၊မေ၊ငါ၏အား၊ နုပ္ပဒိ
ဗဒ္ဓေ ၊လျှော့ ခြင်းငှါ၊ ကာ၊လော၊ အခါတန်ပြီ၊ ၊အာသဒိနာ၊ အာသဒိ
ပ၊ထရ်သည်၊ တောသိ၊တော၊ နှစ်သက်စေအပ်သော၊ အဟံ၊ငါသည်၊
အစလံ၊တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊သော၊ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တောပန၊ရောက်၍၊သာဟာ
ယက်၊အ၊ဆွေခင်ပွန်းကို၊ဂ၊ဝ၀ သင်္ခ္ယာ၊ရှာဖွေးလျက်၊အဟံ၊ငါသည်၊အာသ
မ်၊သင်ခ်ိမ်းသို့၊အ၊ဂမာသိ၊ သွားပြီ၊သုသိကျွိတော၊ ကောင်းစွာသင်အင်ပြီး
သောအ ဘတ်ရှိသော၊ မေ၊ငါ၏၊ သ ၊ဟာ၊ယော၊ အ၊ဆွေခင်ပွန်းသည်၊ဒူ၊ခ
တော၊ အ၊ဝေးမှသာလျှင်၊မ.ငါ့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍။ မမံ၊ငါ၏၊ ဣရိယာပထံ
သွားခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို။ဒိသွာ၊ရှု၍၊ ဣဒံ၀စနံ၊ဤစကား၊ကို၊အ၊ဗြိ၊ဆိုပြီ၊
သမ္ဘ၊အ၊ဆွေ၊တို့၊သင်သည်၊ပ၊သန္ဓမ္ဘ၊ခ၊နေ၊ကြော၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာ
ကြည်လင်သော မျက်စိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊မုနိတာ၀ေါ၊ ရဟန်း၊အ၊ဗြစ်
သည်လည်း။ဒိ၊သ၊တိ၊ထင်၏၊ကစ္စိ၊အ၊ဘိ၊နည်း၊အ၊မ၊တံ၊သေ၊ခြင်း၊ကင်း၊သော၊
အ၊ဘ္ဘ၊တံ၊ရေ၊တ၊ခြင်း၊မ၊ရှိ၊သော၊ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။အ၊ဓိ၊ဝ၊တော၊ ရှာ၊လေ၊ဝ၊ဘ
သ၊လော၊ ၊သုဘာ၊ခ,ရှ,ပေါ်,တင့်တယ်ခြင်း၊သ,ဘော၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊အ၊ယာ
ဘိ၊လာ၊ဘိ၏၊ပြောဟူ၏၊အ၊ဆွေ၀ဏ္ဏား၊ တို့၊သင်သည်၊အ၊ခ,ရှ,ကာ၊ရှိ၊တော၊
မ၊တုန်လှုပ်ပါ၊ရ တရား၊ရ,အောင်သင်အင်ပြီ၊သော၊ ဟတ္ထိ၀ိယ၊ ဆင်ကဲ့သို့
ဓ,ဇ,ကြာ၊ ယဉ်ကျေ,သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဒ,ဇ,ဒမ,ယော၊ ယဉ်ကျေ,အောင်
ဆုံ,မ,သော၊အ,ရှာ၌,ဥ,သ,ဇ,ကြာ,ပြိ,သ,ကာ်သည်၊အ,သိ,ဖြစ်၏,ဣ,ဒ,ဝ,စ
နံ,ဤ,စ,ကား,ကို,အ,ဗြ,ဗိ,ဆို,၏၊ သမ္ဘ,အ,ဆွေ,မ,ယာ,ငါ,သည်,သော,ကသ,ရ
ပန္ဒ,ခ,နံ,သော,ကတည်း,ဟူ,သော,ကြောင့်,ကို,နှတ်,တတ်,သော၊,အ,မ,တံ,အ,ဗြ,ကဲ

နိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂတ်၊ရေအပ်ပြု၊တွေ့မြင်၊ သင်သည်လည်း၊တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိ
ဂဆွေသို၊ရေလေ၊လော၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကံ၊မြတ်စွာဘုရား၊အထံ၌၊ ဂဆွေမ၊သွား
ကြကုန်ဟု၊သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊ မေ၊ငါ၏၊ သဟာ
ယော၊အ၊ဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သာရတိ၊ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိသုဏိတ်ပြု၊ဝန်ခံ
၍၊ဟုဆိုနု၊ငါ၏လက်ဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊အ၊ဆွ၏လက်ကို၊ ဂဏ္ဍိတ္ထာ၊ကိုင်၍၊
တာဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏၊အန္တိကံ၊ အနီး၌၊ ဥပသမ္ပဒါကင်ကုန်၍၊ သကျဝတ္တီ
သာကိဝန်မင်.သား၊ဖြစ်သော၊အာရုဏ်ဘုရား၊တာဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏ အန္တိကေ
အနီး၌၊ဥ၊ဘောဝိ၊အာကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ပဗ္ဗဇိသောမ၊ရဟန်း
ပြုပါကုန်အုံ့၊တာဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏၊သာသနံ၊ အာဇုံ၊အမတော်ကို၊အာဂမ္မ၊
အကြောင်းပြုကုန်၍၊အနုသာ၊ဝါ၊အာသ၊ဝေါ၊ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရမ
နေပါကုန်အုံ့၊ ၊ကောလိတော၊အ၊ဆွကောလိတသည်၊ဣဒ္ဓိယာ၊တန်းခိုး
ဖြင့်၊သေ၌ဝ၊တေဒဂိဟူ၊ပြီးမွမ်း၊အပ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝညာ၊ဝညာ၏
ပါရုဝေါ၊အ၊ဆုံးသို့ရောက်၏၊ဥ၊ဘောဝ၊အာကျွန်ုပ်နှစ်ယောက်တို့သည်သာ
လျှင်၊ကေ၊တောဟုတ္တာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၍၊သာသနံ၊ အ၊ဆုံ၊အမ
တော်ကို၊သော၊ဘ၊ဝ၊သ၊မ၊သော၊တင့်တယ်ပါ၊စေကုန်အုံ့၊ ၊အ၊ပရိ၊ယာ၊သိ၊တ
သက်ပြု၊အ၊ပြီ၊သို့မ၊ရောက်သော၊သ၊အ၊လိ၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊ ကုတိ၊ဣ၊ဟ၊
သော၊မ၊ဆ္ဆ၊ဆိ၊ပ်ဒ္ဓ၊ အ၊ဟံ၊ငါသည်၊သ၊ဒ္ဓ၊ရိ၊ကူ၊မှာ၊ပြီ၊ တာဝ၊အာရုဏ်ဘုရား
အာ၊ဒ၊ဿ၊နံ၊ဟူ၊ဖြင်ခြင်း၊ကို၊အာ၊ဂ၊မ္ဘ၊ဝဲ၍၊မ၊မ၊ငါ၏၊သက်ပြု၊အ၊ဝ္ဍ၊သာ၊ဝ၊က
တည်း၊ဟူ၊သော၊အ၊လို၊သည်၊ဟူ၊ရိ၊တော၊ပြည့်ပြီ၊ ၊ပ၊ထ၊ဝိ၊ယံ၊မြေ၌၊ပ၊တိ၌ယ
မြဲခြင်းစွာ၊တည်ကုန်၍၊ဒုမာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊သ၊မ၊ယော၊ ပွင့်ချိန်ရောက်သော
အ၊ခါ၌၊ပုဗ္ဗ၊ဏ်ဟ၊ပွင့်ကုန်၏၊ဒိဗ္ဗ၊ဂန္ဓာ၊နှစ်သက်ဘွယ်ကုန်သော၊နတ်ရနံ့တို့သည်၊
သ၊မ္ဘ၊ဝ၊ဆ်ဆ်၊လို့ဝင်ကုန်၏၊ သ၊ဗ္ဗ၊ပါ၊ဏီ၊နုံ၊သူ၊ခ၊ပ်သိ၊မ်း၊တို့အာ၊
တောသေ၊ဗ်ိ၊နှစ်သက်စေ၊နိ၊ုင်၏၊ ၊ဗုဒ္ဓ၊ခေ၊တ္တ၊ဗ်ိ၊ဘုရား၊ခေတ်သုံ၊ပါ၊း၌၊ယာ
ဝ၊တာ၊အ၊ကြင်မျှ၊လောက်ကုန်သော၊သ၊တ္တ၊ဝါ၊တို့သည်၊သ၊န်း၊ရှိ၊ကုန်၏၊တော
သု၊ထိ၊သ၊တ္တ၊ဝါ၊တို့တွင်၊ မ၊ဟာ၊ရ၊နီ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဌ၊ပေ၊တ္တ၊ာ၊နု၊ထား၍၊
စက္ခု၊မ၊စက္ခု၊ငါ၊ပါ၊းနှင့် ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊သော အ၊ရှင်ဘုရား၊ တ၊ဝ၊ အ၊ရှင်

ဘုရား၏ ဝုတ္တသ၊သားတော်ဖြစ်သောအကျွန်ုပ်၏၊ပညာယ၊ဝုဏ္ဏာနှင့်၊သ
ဒိသော၊တရားသော၊ ပညော၊ပညာရှိသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊တောတ
ယား၊အရှင်ဘုရားသည်၊ သိ သော၊တပည့်သားတော်တို့ကို၊ သုဝိနိတာစ၊
ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ဖြစ်ကုန်၏ ပရိသာစ၊ပရိ
သတ်တို့ကိုလည်း၊သုံးသိက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တု၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ဥတ္တမေ၊ဖြတ်သော၊ဒမထေ၊ဆုံးမခြင်း၌၊ ဒန္တာ၊ယဉ်ကျေးကုန်
သောတပည့်တော်တို့သည်၊တံ၊ အရှင်ကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ပရိဝါ
ရေနှင့်၊ခြံရံကုန်၏၊ ၊ဗျာယာ.ဗျာနှဝင်စား၊လေ့ရှိကုန်သော၊ဗျာနုဝတာ၊ဗျာန်၌
ပြေလျော်ကုန်သော၊ဓိရာ၊တည်ကြည်သောပညာရှိကုန်သော၊သန္တုစိတ္တာ
ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊
မောနေယျသမ္ပန္နာ၊မင်ဥ ဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မုနိ၊တပည့်သားတော်
တို့သည်၊တံ၊အရှင်ကို၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ ပရိဝါရေနှင့်၊ခြံရံကုန်၏၊ ၊
အပ္ပိစ္ဆာ၊နည်းသောအလိုရှိကုန်သော၊နိပကာ၊ရင့်သောပညာရှိကုန်သော၊
ဓိရာ၊တည်ကြည်သောပညာရှိကုန်သော၊အပ္ပါဟာရာ၊နည်းသောအာဟာ
ရရှိကုန်သော၊အုလော၊လုပါ၊ လျှပ်ပေါ်လော်ထိခြင်း ကင်းကုန်သော၊လော
ဘာ၊လာဘေနု၊ လာဘ်ရခြင်းမရခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ရောင့်ရဲကုန်လေတ
ပည့်သားတော်တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပရိ
ဝါရေနှင့်၊ ခြံရံကုန်၏၊ အာရညကာ၊အာရညကင်ရတင် ဆောက်တည်ကုန်
သော၊ရုတရုတာ၊ ရုတင်ခ်ိန်ရှေ့လျော်ကုန်သော၊ ဗျာယိနော၊မကောင်းမှုကို
ဖုတ်ကြည်တတ်ကုန်သော၊လူခစိ၀ရာ၊ခေါင်းပါးသောသက်နှိုးရှိကုန်သော
ဝိ၀ေကာဘိရတာ၊ ဝိ၀ေကခ်ိန်ရှေ့လျော်ကုန်သော၊ ဓိရာ၊ကြိုးသောလုံ့လရှိ
သောတပည့် သားတော်တို့သည်၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ သဒါ၊အခါခပ်
သိမ်း ပရိဝါ၊ရေနှင့်၊ ခြံရံကုန်၏၊ ပဒ္ဒိပနော၊ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်ကုန်သော မဂ္ဂဋ္ဌာန်း
ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်လည်း၊ကောင်း.ဗလဋ္ဌာန၊ဟောန္တာတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊
ဗသသမဓိနော၊အောက်ဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သေခါ၊သေခဝုဋ္ဌိုလ်
ခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဥတ္တမတ္ထံ၊ ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်အကျိုး
ကို၊အာသိသကာ၊တောင့်တကုန်သောကလျာဏပုထုဇဉ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊တံ၊ထိုအရှင်ဘုရားကို၊သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ပရိဝါရေနှင့်၊ခြံရံကုန်
(၅)၏၊ ၊ဝိ၃လာ၊ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊
သောတာပန် ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ယေစသက ဒါဂါမိနော၊
အကြင်သကဒါဂါမ် ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိနော၊ အနာ

ဂါမ်ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရဟာစ။ ရဟန္တာဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊တံ၊အာရုဏ်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေနှင့်
ခြံရံကုန်၏၊ ၊သတိပဋ္ဌာန ကုသလာ၊ သတိပဋ္ဌာန်၌ လိမ္မာကုန်သော၊
ဗောဇ္ဈင်္ဘာဝနာရတာ၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကို ပွါးစေခြင်း၌ မြေလျော်ကုန်
သော၊ဗဟူ၊မျိုးစွာကုန်သော၊ သမ္ဘေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသဝကာ၊
ထိုတပည့်သားတို့သည်၊တံ၊ အာရုဏ်ဘုရားကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ပရိ
ဝါရေနှင့်၊ခြံရံကုန်၏၊ ၊ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ဣဒ္ဓိပါဒ်၌လည်း၊ကုသလာ၊လိမ္မာကုန်
သော၊သမာဓိဘာဝနာရတာ၊ဈာန်ကိုပွါးခြင်း၌မြေလျော်ကုန်သော၊သမ္ဘဝ
ဝနာနှုယုတ္တာ၊သမ္ဘဝဝနာ၌ယှဉ်ကုန်သောတပည့်သားတော်တို့သည်၊တံ
အာရုဏ်ဘုရားကို၊ ပရိဝါရေနှင့်၊ ခြံရံကုန်၏၊ ၊တေဘိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိ
သောတပည့်သားတော်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဆဋ္ဌဘိညာ၊ခြောက်ပါး
သောဒေဝတိညာဉ်ရှိသောတပည့်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိယာပါ
ဂမိဂတာ၊ တန်ခိုး အာဇုံးသို့ ရောက်သော တပည့်သားတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ပညာပါရမိပဏ္ဍာ၊ပညာပါရမီအာဇုံးသို့ရောက်သောတပည့်သား
တို့သည်လည်းကောင်း၊တံ၊ထိုအာရုဏ်ဘုရားကို၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပရိဝါ
ရေနှင့်၊ ခြံရံကုန်၏၊ ၊မဟာဝိဟ၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိတော်မူသောအာရုဏ်
ဘုရား၊တော၊အာရုဏ်ဘုရား၏၊ သုသိက္ခိတာ၊ကောင်းစွာသင်အပ်ကုန်သော၊
ဒုရာသဒါ၊ နှိပ်စက်ခြင်း၌ချဉ်းဝံ့ခဲကုန်သော၊ဥဂ္ဂတေဇာ၊ထက်သောတန်
ခိုးရှိကုန်သော၊ဇေဒိသာ၊ဤသို့သောဘာရှိကုန်သော၊တာဝ၊အာရုဏ်ဘုရား၏
သိသာ၊တပည့်တို့သည်၊တံ၊အာရုဏ်ဘုရားကို၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပရိဝါ
ရေနှင့်၊ခြံရံကုန်၏၊ ၊သညတေဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးကုန်သော၊
တပသိဘိ၊အကျင့်ကိုမှီကုန်သော၊တေဟိသိသောဟု၊ထိုတပည့်တို့ဖြင့်၊
ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနန္တဇိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း
သော၊မိဂရာဇာ၊ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဥဋ္ဌေရာဇာ၊ကြွယ်မျိုး
သေဋ္ဌနင်းလမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊သောဘသိ၊ တင့်တယ်ပေစွ၊ ။
ပထဝိယံ၊မြေ၌၊ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊ရေကိုရဟား၊သစ်ပင်တို့သည်၊ရဟန်
ပေါက်ကုန်၏၊ ဝေဝုလ္လတံ၊ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏန်၊ရောက်
ကုန်၏၊တော၊ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဗလဋ္ဌ၊အသီးကိုလည်း၊ ဒဿယန်၊ပြ
ကုန်၏၊ ၊သကျဝုတ္တာ၊ သာကိုဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော၊မဟာယ
သ၊မျိုးသောအခြံအရံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တို့၊ အာရုဏ်ဘုရား
သည်၊ ပထဝိသဒိသော၊ မြေကြီးနှင့်တူသည်၊ အသီး၊ဖြစ်၏၊ တော၊အာရုဏ်

ဘုရား၏သာသနေ၊ သာသနာတော်ဖြစ်ပေတိ၌ပါ၊ တည်၏။ အမတံဖလံ၊ အမြိုက်သီးကို၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ၊သိန္ဓု၊ သိန္ဓုမြစ်လည်းကောင်း၊သ ရဿတီစေး၊သရဿတီမြစ်လည်းကောင်း၊စန္ဒဘာဂါ၊စန္ဒဘာဂါမည် ကုန်သော၊နဒီယော၊မြစ်တို့သည်းကောင်း၊ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါလည်းကောင်း၊ယ မုနာ၊စေး၊ယမုနာမြစ်လည်းကောင်း၊သရဘူ၊သရဘူမြစ်လည်းကောင်း၊ အ၊သား၊ထိုမှတပါး။ မဟီ၊မေတိမြစ်လည်းကောင်း။ ၊သန္ဓမာနာနံ၊ရေ ယဉ်ဒိုးဒိုးစီးကုန်သော။ ဧတာသံ၊ထိုမြစ်တို့၏၊ဇလံ၊ရေကို၊သာဂရော၊သ မုဒ္ဒရာသည်၊ သမုဒ္ဒရာ ဆိုတို၊ ခံလင့်၏၊ ပုရိမံနာမံ၊ သိန္ဓုစသော၊ရှေးအမည် ဟောင်းကို၊ ဇဟာန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ သာဂရောတ္တေဝ၊ သမုဒ္ဒရာ ဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ဥာယတိ၊ထင်ရှား၏။ တထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ ဇုဟမေစတုဝဏ္ဏာ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊အနို ကေ၊အနိ ဌ်၊ပဗ္ဗဇိသွား၊ရဟန်းပြု၍။ ပုရိမံနာမံ၊ရှေးအမည်ကို၊ ဇဟာန္တိ၊စွန့် ကုန်၏။ဗုဒ္ဓဝုတ္တာတိ၊ဘုရားသားတော်ဟူ၍၊ ဥာယရေ၊ထင်ရှားကုန်၏။ ၊ အာကာသဂေါတုယာ၊အာကာသဂေါတမ်ဌ၊ဂန်ဆံ၊ဂန်ဆင်ကြီ၊ လှည့်လည်လှား သော၊ဝိမလော၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ စန္ဒော၊လသည်၊ လောကေ၊ လောကဌ်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာရေ၊ဂဏေ၊ကြယ်အပေါင်းတို့ကို၊ အာဘာယ။အရောင်ဖြင့်။ အတိရောစတိယထာ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်သ ကဲ့သို့တည်း။ ၊တထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊မဟာဝီရ၊ကြီးသောလုံ့လ ရှိ၊တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဒေဝမာနုသေသင်း၊ နတ်လူတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတော၊ခြံရံ၍၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတော၊ထိုလူ နတ်တို့ကို၊အတိက္ကမ္မ၊ သာလွန်၍၊တုဝံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊အ၊ခါ ခပ်သိမ်း၊ ဇလသိ၊ တောက်ပတော်မူ၏။ ၊ဂန္ဓိရေ၊ အစောက်နက်ဝှာ သောမဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ဥဒ္ဓိတာ၊လှိုက်ဆူ၊ပေါ်ထွက်တတ်သော၊ဥဒိမ၊ လှိုင်း တံပိုးသည်။ဝေလံ၊ကမ်းကို၊ နအတိဝတ္တတိ၊လွန်၍မဖြစ်၊ သဗ္ဗာ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊တာ၊ထိုလှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ဝေလံဝ၊ကမ်းကို၊သာလျှင်၊ဗုဿန္တိ ထိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ကြွာ၊မှုန်မှုန်ညက်ညက်ကြေမျက်ကုန်သည်ဖြစ် ၍၊ဝိကိ၊ဇန္တိ၊ဖရိုဖရဲကြဲကုန်၏။ ၊တထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊လောကေ လောကဌ်၊နာနာဒိဋ္ဌိ၊ အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော၊ ဗဟုဇနာ၊လူများ ဖြစ်ကုန်သော၊ကိတ္တိယာ၊ကိတ္တိတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊မုနိ၊အရှင်ဘုရား၊ ဝမ္မ်။တရား၊ကို၊ဝါဒိတုကာမာ၊ဝါဒပြိုင်ဆိုပြောလိုကုန်သော၊ဝေ၊ထိုဝါဒတို့ ကို၊ဝါ၊အရှင်ဘုရားကို၊ နာတိဝတ္တန္တိ။ မလွန်နိုင်ကုန်။ ၊စက္ခုမာ

စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊တော်ထိုကိုယ်တိုင်သည်၊ ပဒီဝါဒေဟိ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဝါဒတို့ဖြင့်၊တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊သ ဧပါဝုဏာနို့၊အကယ်၍ချေက်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့၊ တဝန္တိကံ၊အရှင်ဘုရား ၏အထံသို့၊ ဥပဂတ်ကွာ၊ကပ်ကုန်၍၊ သဗ္ဗညုတ္တာဝ၊ဝါဒကျေးပျက်ကုန်သည် သာလျှင်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ဇာတ်ကား၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု.မျိုးစွာကုန်သော၊ကုမုဒါ၊ကုမုဒ္ဒြာကြာတို့သည် လည်းကောင်း၊မဠဒ္ဓ လကာ၊မျောက်တွေ့ကူးတို့သည်လည်းကောင်း၊တောယေနစ၊ရေဖြင့်လည်း ကောင်း၊ကဒ္ဒမံကဒ္ဒမေနစ၊ ညွှန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကလလေနစ၊ညွှန်ကြဲ ဖြင့်သည်းကောင်း။ဥပလိမ္ဘန္တိ ယထာ၊လိမ်းကျံကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ၊တ ထေဝ၊ထိုအတူသာသျှင်၊ လောကေ၊လောကဒ္ဓ၊ ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဗ ဟုကာ၊မျိုးစွာကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ရောဂဒေါသေန၊ရောဂ ဒေါသဖြင့်၊အဋ္ဌိတာ၊နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝိရုဟာရေ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကိုယ်ဝ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ကုမုဒ်၊ ကုမုဒ္ဒြာသည်၊ကဒ္ဒမေ၊ညွှန်၌၊လိမ္ပတိယ ထာ၊လိမ်းကျံသကဲ့သို့တည်း၊ ၊ဇလစ်၊ရေ၌ဖြစ်သော၊ပဒုမ်၊ပဒုမ္မာကြာ သည်၊ဇလမဇ္ဈေ၊ ရေ၏အလယ်၌၊ ဝိရုဟတိ၊ပေါက်ရောက်၏၊ ကေသရိ၊ ဝတ်ဆံရှိ၊သော၊ သော။ ထိုပဒုမာသည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊နုလိမ္ပတိ၊မ လိမ်းကျံ၊ပရိသုဒ္ဓါဟိပရိသုဒ္ဓေ၁ေ၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယ ထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ၊တ ထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊မဟာဝိမုတ္တိ၊ကြီးသောလုံ. လရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ဖြတ်.သာမုနိဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား။ တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ လောကေ၊လောကဒ္ဓ၊ ဇာ၊တာ၊ဖြစ်တော်မူလျက်၊ လောကေန၊လူဖြင့်၊နောပလိမ္ပသိ.လိမ်းကျံတော်မမူ၊ကိုယ်ဝ၊အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်း၊ပဒုမ်၊ပဒုမ္မာသည်၊တောယေန။ ရေဖြင့်၊နောပလိမ္ပတိယထာ၊မလိမ်း ကျံသကဲ့သို့တည်း၊ ၊မ္မေကေ၊မ္မေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊မာသော၊တန်ဆောင် မုန်းလဋ္ဌိ၊ဗဟု၊မျိုးစွါကုန်သော၊ဝါရိဇာ၊ရေ၌ဖြစ်ကုန်သောကုမုဒ္ဒြ.ကြာတို့ သည်၊ဝုဒ္ဓန္တိ.ပွင့်ကုန်၏။တံမာသံ၊ ထိုတန်းဆောင်မုန်းလဋ္ဌိ၊နာတိဂ္ဂမ္ဘန္တိ မလွန်နိုင်ကုန်၊ဝုဒ္ဓနာယ၊ကုမုဒ္ဒြာကြာပွင့်ခြင်း၏၊သောသမယော၊ထိုအခါ သည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တ ထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်။မဟာဝိမ ကြီးသောလုံ.လရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား။ တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဝုဒ္ဓိ တောဟု။သစ္စာလေးဆင့်ပွင့်တော်မူ၏၊တော၊အရှင်ဘုရား၏၊ဝိမုတ္တိယာ၊အာရ ဟတ္တဖိုလ်အား၊ဖြင့်၊ဝုဒ္ဓိတာ၊ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သာဝကာ၊တ ပည့်သား၊တော်တို့သည်၊သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊နာတိဝတ္တန္တိ.မလွန်

နှင်ကုန်၊ကိမ်ဝ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဝါရိဖ်၊ရေဖြစ်သော၊ ပဒုမ်၊ပဒုမ္တာ ကြာသည်၊သဖယ်၊ ပွင့်ခါကို၊နာတိဝတ္ထုတိယထာ၊ လွန်၍မြစ်သကဲ့သို့ တည်း။ ၊သုဝုဋ္ဌိတော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ သာလရာဇာ၊အင်ကြင်း ပင်မင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓ၊နတ်ရနံ့ကို၊ပဝါယတိ၊လွှင်စေ၏၊အညသာ၊လေတိ၊ အင်ကြင်းပင်ဖုတပါး၊သောသစ်ပင်တို့သည်း ပရိဝုတော၊ခြံရံလျက်၊သာ လရာဇာ၊အင်ကြင်းပင်မင်းသည်၊သောဘတိ၌ဝ။တင့်တယ်သကဲ့သို့။ ၊ တထေဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝိရ၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောအ ရှင်ဘုရား၊တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဗုဒ္ဓဉာဏော၊သမ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့် ဝုဋ္ဌိ၊တာ၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူလျက်၊တိက္ခုသံဝေဂပရိဝုတော၊ရဟန်း သံဃာခြံရံ၍။ သာလရာဇာ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့၊သောဘသိ၊တင့် တယ်တော်မူ၏။ ၊သေလောဟိမ၊ဝါ၊ တိမဝန္တာ၊တောင်မင်းသည်၊သဗ္ဗ ပါဏီနံ၊ခပ်သိမ်းကုန်၊သောသတ္တဝါတို့၏၊ဩသဓေါ၊ဆေး၏တည်ရာသည် နာဂါနံ၊နာဂါး၊တို့၏လည်း၊ကောင်း၊အသုရာနဉ္စ၊အသုရာတို့၏လည်း၊ကောင်း ဒေဝတာနဉ္စ၊နတ်တို့၏လည်း၊ကောင်း။ အာသယော၊တည်ရာသည်၊ဟော တိယထာပိ၊ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ၊တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊မဟာဝိ ရ၊ ကြီး၊သောလုံ့လရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား။ တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ပါ ဏိနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဩသဓေါ၊ဆေး၏တည်ရာနတ်၏နေရာဟိမဝါနှင့်တူ တော်မူ၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ဗိဇ္ဇာသုံးပါး၌ကုန်သော တပည့်သားတော်တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊ဆဋဘိညာစ၊ ခြောက်ပါး၊သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ဟာန်း တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ဣဒ္ဓိယာပါဒမိ၊ တန်ခိုး၊ပြီး၊ခြင်းသို့၊ဂတာ၊ရောက် ကုန်၏။ ၊မဟာဝိရ၊ ကြီး၊မြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊အရှင်ဘုရား၊ ကာရုဏိကော၊ သနား၊ခြင်း၊ကရုဏာရှိတော်မူသော၊တယာ၊အရှင်ဘုရား သည်၊အနုသိဋ္ဌာ၊ဆုံး၊မတော်မူ၊အပ်ကုန်သော၊တော၊အရှင်ဘုရား၏၊သာဝ ကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဝမ္မရတိယာ၊တရား၊ထည်း၊ဟူသော၊မွေ လျော်ခြင်း၊ဖြင့်၊ရမန္တိ၊ မြေလျော်ကုန်၏။ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ၊ဝိဂရာဇာ၊ သား၊တို့၏မင်း၊ဖြစ် သော၊သိဟော၊ခြင်္သေ့သည်၊ အာသယာ၊နေရာ၌ရှိရှိမှ၊အာသိန်ကျမှ၊ထွက် ၍၊ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေး၊မျက်နှာတို့ကို၊ အနုလော ကေတွာ၊စောင်းငဲ့ လည်လှည့်ရှု့ နောက်ကြည့်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊သုံး၊ကြိမ်၊အာသိနာဒတိ၊ဟောက် ၏။ ၊ဝဇ္ဇတော၊ သုံးယူဇနာရပ်ရှိကြား၊လောက်ခြည်သံ၊ဟောက်သော၊ ဝိဂရာဇသဟ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ သဒ္ဒေန၊ အာသံကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း၊ကုန်

သော၊ ဓိဂါ၊သားတို့သည်၊ ဥတ္တရသန္တိယထေရ၊လန့်ကုန်သကဲ့သို့၊တထာဟိ
တာ၊တော၊ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဇာတိမာ၊ ဖြတ်သောဇာတ်ရှိသော၊ဌ
သောသိဟာ၊ဤခြင်္သေ့မင်းသည်၊သဗ္ဗဒါ၊အာ၊ခ၊ဝ်သိပ်း၊ပသုံ၊အခြေလေး
မျှသားတကာကို၊တာ၊သေတိ၊လန့်၊စ၏၊မဟာဝိရ-ကြီးမြတ်သောလုံ့လ
ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဂဇ္ဇတော၊ ကြီး၀ါ:တော်မူသော၊တော၊အ
ရှင်ဘုရား၏၊သန္ဓေန၊ အသံတော်ကြောင့်၊ အယံ ၀သုဒေ၊ဤမြေကြီးသည်၊
ပကမ္ပတိ၊ဖြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ဗောဓနေယျ၀ေ၊ကျွတ်ထိုက်ကုန်သောသတ္တ
၀ါတို့သည်သာလျှင်၊ဗုဒ္ဓန္တိ၊ပွင့်ကုန်၏။ မာ၊ဂ၊ကာ၊ယိ၊ကာ၊မာ၏၏အပင်းအ
သင်းဖြစ်သော သတ္တ၀ါတို့သည်၊ တ၊သ၊ဒ္ဓိ၊ လန့်ကုန်၏။ ။မဟာ၊ရ၊ဒ္ဓိ။
မြတ်စွာဘုရား၊ခုဒ္ဓတော၊ကြီး၀ါ:တော်မူသော၊တော၊အရှင်ဘုရား၏၊သန္ဓေ
န၊အသံ၊တော်ကြောင့်၊သ၊ဗ္ဗ၊ခ၊ဝ်သိပ်း၊ကုန်သော၊တိ၀ိဓ၊ယာ၊တိ၀ိဓ-ရှိသည်
တ၊သ၊ဒ္ဓိ၊လန့်ကုန်၏။ ကာ၊ကာ၊ ကျီ:တို့သည်၊သေနာ၊သိန်:ဂက်ကြောင့်၊ဝိ
ဟ-ဘိန်ရှား၀ေ၊ မ၀ေ့ပ်မတည်လှည့်လည်ထွက်ပြေးကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဓိဂါ၊သား
တို့သည်၊ ဓိဂ၀ညာ။ သား၊တို့၏ မင်းကြောင့်၊ဝိ ဟ-ဘိန်ယထေ၊ တိန်:ရှောင်
ထွက်ပြေး၊ကုန်သကဲ့သို့၊ တ၊သ၊ဒ္ဓိ၊ လန့်ကုန်၏။ လော၊ကေ၊လော၊ဂ၌၊ယေ
ကေစိ၊ခ၊ဝ်သိပ်း၊ကုန်သော၊ဝ-ကိ၊နော၊ဂိုဏ်း၊ရှိသော၊သူတို့ကို၊သ-ယ-ရောတိ
ဆရာတို့ဟူ၍၊ပ၀ုစ္စ၊ခေ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။တေ၊ထိုဂိုဏ်းဆရာတို့သည်၊ပ-ရိ၀ပ
ရာ၀တ်၊ ဆရာစဉ်ဆက်ဆင်:သက်စကား၊ဆောင်ယူ၍လာသော၊ဓမ္မ်:တ
ရား၊ကို၊ပ-ရိ၀ိသာယ၊ပ-ရိ၀ိသင်္ခ-ဒ်၌၊ ဒေ၊သ-ဒ္ဓိ၊ဟောကြကုန်၏။ ။မဟာ၀ိရ၊
ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏ဘုရားသည်
ပါ-ဏိန်:သတ္တ၀ါတို့အား၊ဓမ္မ်:၊ ဘ-ရား၊ကို၊နတ္ထေ၀ ဒေ၊သေသိ၊ဟောတော်မ
မူ၊ကိ ုတုး အ-ဘ-ယ-သို့ဟောသနည်း။သာ၀ံ:ကိုယ်တိုင်၊သစ္စာနှိ၊သစ္စာတို့ကို
ဗုဒ္ဓါတို့၊သိတော်မူ၍၊ကေ၀လ်၊အလုံ:စုံသော၊ဗောဓိ-ပက္ခိယ်:မဂ်ဥာဏ်အ
တို့ရှိသော၊ဘ-ရား၊ကို၊ဗုဒ္ဓါတို့၊ ဆရာမရှိကိုယ်တော်တိုင်သိ၍၊ ။အာ၊သ
ယာနုသယ်၊အာ၊သ-ယာနုသ-ယ-ကို၊ ဥတ္တ-၊သိ၍၊ဇာ-ဒ္ဒြိ-ယာနုံ:သဒ္ဓိ-ခြေ-သည်
တို့၏၊ဗ-လ-ဗ-လ်:၊ အား-ရှိသည်အား-မရှိသည်ကို၊ဥတ္တ-၊သိ၍၊ဘဗ္ဗ-ဘ-ဗ္ဗေ-
ကျွတ်ထိုက်မကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝိဒိတ္ဝာနု၊ သိ၍၊မဟာ
မေ-ဃော၊ကြီ:စွာသောရိ-ပ-ယ်:သည်၊ ဂဇ္ဇတိ-ဇာ-ဝ၊ထစ်ကြီ:သကဲ့သို့၊ဂဇ္ဇ-သိ၊
ကြီ:၀ါ:တော်မူ၏။ ။နာ-နာ-ဒိဋ္ဌိ၊ အထူ:ထူ:သောအယူတို့ကို၊ ဝိ-ဝိ-နန်:စုံ:
စမ်:ဆင်ခြင်လျက်၊ ဝိ-မ-တိ-ဌေ-ဒနာ-ယ၊ ယုံမှား-ခြင်:ကို ဖြတ်ခြင်:ဌ၊တံ၊
အ-ရှင်ဘုရား-ကို၊ ပ-ရိ၀ါ-ရေတွေ-ခြံ-ရံ၍၊ ဝ-ဏ္ဏ-ဝါ-ဌ-ပ-ရိ-ယ-န္တာ-စ-ကြာ-ဝ-ဠာ-အ

ဆုံးတိုင်အောင်၊ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊နိသိန္နာ၊ထိုင်နေသည်၊သာ၊ဝ၊ဖြစ်
၏၊ ၊သဗ္ဗသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ပရိသတ်တို့၏၊စိတ်၊စိတ်ကို၊အညာ
ယား၊သိ၍၊ညြေပမ္ဘကုသလော၊ ဥပမာ၌လိမ္မာတော်မူသော၊မုနိ၊အရှင်ဘုရား
သည်၊ဧကံ၊တရသော့၊ပဋ္ဌိ၊ ဗြဟ္မာနှာကို၊ကထေန္တော၊ပ၊ဖြေတော်မူသည်
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ပါဏာတိပါ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိမတိ၊အထူးထူးသော၊ပဋိမ္ဘာ၊ခြင်း
ကို၊ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်တော်မူ၏၊ ၊ဥပတိဿသဒိသောဟော၊ ဥပတိဿနှင့်တူ
သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့ဖြင့်သာ လျှင်၊ ဝသုဓ၊ မြေအဖြင်
သည်၊ပူရိတာ၊ဖြည့်သည်၊တ၊ဝ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးရုံသာ လျှင်ဖြစ်
ကုန်၊သာ၊တော၊ထိုဥပတိဿနှင့်တူကုန်သော၊ပညာရှိတို့သည်၊ပဠုလိကာ၊
ထိ၊ခြင်း၊ငါး၊ဖြာ၊ဖြင့်လက်အုပ်ရိုကုန်လျက်၊လောကနာ ၊ဃကံ၊မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ကိုးကွယ်ပဲ့၊ ခြီးမွမ်းကုန်ရာ၏၊ ၊တော၊ ထိုဥပတိဿနှင့်တူကုန်သော
ပညာရှိဘိုးသည်၊ကပ္ပံ၊တက မ္ဟာပတ်လုံ၊သာလျှင်၊ကိုးကွယ်ကန်တော့ခြီးမွမ်း
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊နာနာ၊ဝ၊ဏ္ဏေဟိ၊ အထူး၊ထူ၊သော၊ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ကိုးကွ
ယ်၊ခြီးမွမ်းကုန်ရာ၏၊တ၊ထာ၊ပိ၊ထိ၊ဖ၊တ၊ပါ၊လည်း၊ပရိမေတ္တံ၊နှိုင်း၊ယှဉ်ခြင်း
ဌာ၊နုပ၊ပေ့ယျံ၊ ဗ၊ရောက်ကုန်ရာ၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ယဒ္ဓာ၊အ
ကြင်ကြောင့်၊ တ၊ထာ၊ဂ၊တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သည်၊ အပ္ပမေယျာ၊မနှိုင်း
ယှဉ်နှိုင်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ၊ပ
ထာ၊သ၊ကေနုထာ၊မေနု၊မိမိ၊အစွမ်း၊အလျောက်၊မယား၊ငါ၊သည်း၊ဇိ၊နော၊မြတ်
စွာဘုရားကို၊ ကိုးကွယ်တော ဟိ၊ကိုးကွယ်တော၊ဝေ၊ ခြီးမွမ်း၊အပ်သည်သာ လျှင်
ဘည်း၊ကပ္ပ၊ကောဋိ၊ကမ္ဘာ၊ကုဋေ တို့မပတ်လုံ၊ပ၊ကိုးကွယ်ကန်တော့ခြီးမွမ်းကုန်သော
ပညာရှိတို့သည်၊ဝ၊ဝ၊မေ၊ဤသို့သာလျှင်၊ပ၊ကိုးကွယ်ပဲ့၊ခြီးမွမ်းကုန်ရာ၏၊ ၊
သုသိက္ခိတော၊ကောင်းစွာပါသင်ပြီးသော၊သူဟူ၍၊ကောစိ၊တ၊ရုံ၊တ၊ယောက်
သော၊ဒေ၊ဝါ၊ဝါ၊နတ်သည်ရှင်း၊မနုဿော၊ဝါ၊လူသည်လည်း၊ကောင်း၊ပ၊မ
ဝုံ၊နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဌာ၊ သ၊စေ၊ဟိ၊ပ၊ရိ၊ဂ၊ပ္ပေ့ယျ၊ အ၊ဂ၊ယ်၍ကြိုးပြား၏ သော
လို့သူသည်၊ဝိ၊ဿ၊ဘ၊ဝံ၊ပင်ပန်း၊ခြင်း၊ကို၊သာ လျှင်၊ လ၊ဘေ၊ယျ၊ရ၊ရာ၏ ၊
သ၊ဗ္ဗ၊ပုတ္တ၊သ၊ သာ၊ကိ၊ပင်မင်း၊သား၊ဖြစ်တော်မူ၊သော၊ မ၊ဟာ၊ယ၊သ၊ မျိုး
သော၊အ၊ခြိ၊အ၊ရိ၊ရှိ၊တော်မူ၊သော၊အ၊ရှင်ဘုရား၊တော်၊အ၊ရှင်ဘုရား၏၊သာ၊သ၊နေ
သာ၊သ၊နာ၊တော်၌၊ပ၊ကိ၊ဠာ၊ယ၊၊တည်၍၊ပ၊ညာ၊ယ၊ပ၊ညာ၏၊ပါ၊ရ၊မိ ၊ပါ၊ရ၊ဓိ၊သို့
ဝ၊တ်ဠာ၊ရောက်၍၊ အ၊နု၊သ၊ဝ၊။ အာ၊သ၊ဝေ၊မ၊ရှိ၊ဘဲ၊ ဝိ၊ဟ၊ရ၊မိ၊ နေ၏။ ၊
တိ၊ဋ္ဌိ၊ယ တိ၊ဋ္ဌိ၊တို့ကို၊သံ၊ပ၊မ၌ပါ၊မိ၊ အ၊ကြောင်း၊နှင့်တ၊ကွ၊ကောင်း၊စွာ၊နှိပ်၊နင်း
နှင်၏ ဇိ၊နော၊သ၊နံ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၊အ၊ဆုံး၊အ၊မ၊တော်ကို၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊မိ၊ ကျင့်၏၊

သကျဝတ္တာသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အာဇီဝေ၊ ဝမ္မသေနာပတိ၊ အာရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဟောပိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ၊အပရိမေ ယျေ၊ မရေတွက်နိုင်သောတသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဣဒေ၊ ဤလောက၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏၊ သုခိတ္တော၊ ကောင်းစွာပစ်အပ်သော၊ သရေဝေ၊ ရေ၊ မြှားအာဟုန်သည်၊ လက္ခံ၊ ဖွတ်တိုင်ကို၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ဇွပ်သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိ၊ လောင်စေပြီ၊ ၊ယောဂေါ၊ အာဒတ်မဲ့သော၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ သဒါ၊ အာခါခပ်သိပ်၊ ဝေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊ ဘာရေန၊ ဝန်အားဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဘာရေဟိ၊ ဝန်တို့ဖြင့်၊ ဘရိတောယထာ၊ ပြည့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တိဟဂ္ဂိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောဓိုးတို့ဖြင့်၊ ခုယ္ယမာနော၊ ထွေးခြင်းလျက်၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံသရိံ၊ ကျင်လည်ပြီ၊ နေရာ်၊ ဖြင့်ရှိရ၏တောင်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတောယထာ၊ ဦးထိပ်သင်္ကန်းတင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ဘဝဘာရေန၊ ဘဝတည်းဟူသောဝန်ဖြင့်၊ ဘာရိတော၊ ပြည့်၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဘာရော၊ ခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩရောပိတော၊ ချအပ်ပြီးသည်သာ တည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘဝါ၊ ကိုးပါးသောဘဝတို့ကို၊ ဥဿာဒိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ သကျဝတ္တာသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အားလုံးရုံသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ဟူသမျှကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ၊ဗုဒ္ဓခေတ္တမ္ပိ၊ ဘုရားတည်းဟူသောခေတ်၌၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ လောက်ကုန်သောသတ္တဝါအနန္တာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထို သတ္တဝါတို့တွင်၊ သကျဝုဂ်ဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အပေါ်၊ ငါသည်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ အာဒိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊သမာဓိမ္ပိ၊ သမာဓိ၌၊ သုဝုသော၊ အလွန်လိမ္မာ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမိဝတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝေ၊ ယဝ၊ ဣဿရေ၊ အလိုရှိမှုကား၊ သဟာသေ၊ အထောင်မျှလောက်၊ အာသိနိမ္မိနော၊ တန်ဆင်းနှင်၏၊ ၊အခုဝုဋ္ဌ ဝိဟာရသား၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသောသမာပတ်၌၊ ဝသိဘူတော၊ လေ့လာခြင်းသို့ရောက်တော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ မယ္ဟံ၊ ငါအား၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ နိရောဓော၊ နိရောဓသမာပတ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သယနံ၊ ကျောင်းအိပ်

ရာနေရောတည်း၊ ၊မေးငါ၏၊ဒိဋ္ဌစက္ခု၊နိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်သည်၊ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏၊ အဟုတ်၊ ငါသည်၊ သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိဌိတိမ္ဘာ၏၊ သမ္ဘပ္ပဓာနာနုယုဇ္ဇာ၊သမ္ဘပ္ပဓာန်လုံ့လနှင့်အခါခင်းသိမ်းယှဉ်၏၊ ဗောဇ္ဈင်ဘာဝနာရေတောဝ၊ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကိုပွါးများခြင်းဌာနမှ ရောက်ပါ၏။ သာဝကေန၊တပည့်သားတော်သည်၊ပဏ္ဍိုး၊ရောက်အပ်သော၊ သဗ္ဗမေဝ၊အလုံးစုံသော ပြုကောင်းပြုဘွယ်ကိုသာလျှင်၊မမ၊ငါသည်၊ ကတိ၊ပြုအပ်ပြီ၊ လောကနာထံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာန၊ထား၍၊ မေ၊ငါအား၊ သဒ္ဓိသော၊ တူသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊သမာပတ္တိနံ၊သမာပတ်ကိုးပါးတို့ဌ၊ကုသလော၊လိမ္မာသည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ ဗျာနုဝိမောက္ခဝိပုလာဘိ၊ ဗျာနုဝိမောက္ခကို သျှင်စွာရှုသည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ဗောဇ္ဈင်ဘာဝနာရေတောဝ၊ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကိုပွါးများခြင်းဌ လွန်စွာမွေ့လျော်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ သာဝကာပါရမိ၊ဝ

ဝတော၊ သာဝကပါရမီအဆုံးသို့ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ ပုရိသဇ္ဇမ၊ ယောဂျာ၊မြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ဗုဒ္ဓသေန၊ရောက်အပ်သော သာဝကဂုဏ်နေ၊ သာဝကဂုဏ်နှင့်လည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓိယာ၊တဆဲ့ခြောက်ဖြာပညာနှင့်စည်းကောင်း၊ သမ္ဘန္ဓောပိ၊ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သပြိဟ္ဘစာရီ သု၊သိတင်းသုံးတော်တို့ဌ၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သောသူတို့၏၊သဟိတံ၊အကျိုးစီးပွါးရှိသော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါရဝံ၊ရိုသေခြင်းကိုရင်၊ကရောမိ၊ပြု၏၊ ၊ဥဒ္ဓတာဝိသော၊ချိန္ဒုတ်ဖျက်ဆီး အပ်ပြီးသော အဆိပ်ရှိသော၊သပ္ပေါ၀၊မြွေကဲ့သို့၊ ဆိန္နဝိသာဏော၊ချိုးအပ်ပြီးသောဦးချိုရှိသော၊ ဥသဘောဝ၊နွားလားကဲ့သို့၊ နိက္ခိတ္တမာနဒဠ္ဠာ၀၊ချအပ်ပြီးသောထင်ရှားခြင်းမာနရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂရုဂါရ၀ေန၊ရိုသေ လေးမြတ်ခြင်းဖြင့်၊ဂလံ၊ရဟန်းအပေါင်းသို့၊ဥပေမိ၊ဆည်းကပ်ဝင်ရောက်၏၊ ၊မေ၊ငါ၏၊ ပညာ၊ပညာသည်၊ ဗ္ဗဝိနိ၊ ရှုပ်ရှိသည်၊ ယဒိဘာ၀ေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ၊ပေ၀ံသတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝသုမတိ၊ဖြေကြားသည်၊နုသမေဟျ၊ မမျှော်၊ပေတံ၀ပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ အနေ၊မဒသသိသ၊ အနော၊မဒသသိအမည်တော်ရှိ၊သော၊ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥာဏ ထ၀နာယ၊ဥာဏ်၊တော်ကိုပြီးမှပ်၊ခြင်း၏၊ ပလံ၊အကျိုး၊တည်း၊ ၊တာဒိ နာ၊တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊သက္ကဝုတ္တေန၊သာကိ၀န်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပ၀တ္တိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ သဒ္ဒံ၊ အလုံးစုံသော၊ဝမ္မစက္ကံ၊ဝမ္မစက္ကြာတရား၊ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊အနု၀တ္တေသိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေပြု၊ဒုဒ်ပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဥာဏထ၀နာယ၊ဥာဏ်

တောင်ကိုပြိုးမွမ်းခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ပါဝိဆ္ဆော၊ယုတ်မာသောအလို ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသောသူသည်လည်း ကောင်း၊ဟိနဝိရိယော၊ လျော့သောဝိရိယရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသောသူသည် လည်းကောင်း။ အနာစာရော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍစိ၊တစုံတခုသော်အရပ်၌၊မေ၊ငါ့နှင့်၊သမေတော၊တကွပေါင်းတော်ခု ခြင်းသည်၊မာဟု၊မဖြစ်စေသင့်။ ၊ဗဟုဿုတောစ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ မေဓာဝိ၊လျင်သောပညာရှိသော သူသည်လည်းကောင်း၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ သမာဟိတော၊ ကောင်း စွာတည်ကြည်သော သူသည် လည်းကောင်း၊ စေတော သမထာနု ယုတ္တော၊စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း ပဌမဈာန် သမာဓိစသည်၌ အဖန်တ လဲလဲ ယှဉ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓနိအာဝိ။ ထိပ်ထက်၌လည်း၊ တိဋ္ဌတု၊တည်ပါစေ၊ ၊ဘဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ဝေါ၊ အရှင်ကောင်း တို့အား၊ တဲ့ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ဆိုအံ့၊ ယာဝတေ့ဟာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ ဇ္ဇေ၊ ဤပရိသတ်၌၊သမာဂတာ၊ အညိအညတ်လာကုန်၏၊ တာဝတေ့ဟာ၊ ထိုမျှ လောက်ကုန်သော အရှင်.ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ နည်းသောအလိုရှိ ကုန်သည်၊ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်လော၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ ဗျာယိ၊ ဗျာနှံဝင်စားလေ့ရှိ ကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်လော၊ ဗျာနရတာ၊ဗျာနှိုင်ရှေ့လျှောက်ကုန်သည်၊ ဟောထ။ ဖြစ်ကုန်လော၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ယံထေရံ၊ အကြင်အာသဒ္ဓိ မဇ္ဈိမထေရ်ကို၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဒိသ္မာ၊ဖြင်ရ၍၊ဝိရဇော၊ကင်းသော၊ဗြဟ္မာ၏သည်၊ ဝိမလော၊ကင်းသော၊ဩညတ်အကြေး၏သည်၊ အဟုံ၊ဖြစ်ပြီ၊ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သော၊ယောဓိရော၊အကြင်ပညာရှိသည်၊ အသဒ္ဓိနာမ၊အသဒ္ဓိ အမည်ရှိသော၊သာဝကော၊တပည့်သား၊တော်တည်း။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ တာသု၊ထိုအသဒ္ဓိမထေရ်၏၊ ဝါဟသာ၊အစွမ်းကြောင့်၊ အဗ္ဗု၊ယခု၊ဓမ္ မသေနာပတိ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊အဟုံ၊ဖြစ်ပြီ၊သဗ္ဗဏ္ဍု၊ခပ်သိမ်းသော သာဝကပါ၊ဓိဘာဝေါ၌၊ပါ၊ဓိ ဂ၁တော၊အာဆုံ၊သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အနာ သဝေါ၊အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရာမိ၊နေ၏၊ ၊မေ၊ငါ၏၊ ယော အာစရိယော၊အကြင်ဆရာသည်၊ အသဒ္ဓိနာမ၊အသဒ္ဓိအမည်ရှိသော၊ သာဝကော၊တပည့်သား၊တော်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအသဒ္ဓိ

မထေရ်သည်းယသမ်ဒိသာယမ်းအကြင်အရေခ်ဖ်ခ်ိ၀သတိုးနေ့၏ တံဒိသံ၊ထို အရေပ်ကို၊အဟမ်း၀ါသည်။ ဥသိသမ္ပန်ဦးခေါင်းရင်းခ်ိ၊ ကရောမိ၊ပြု၏၊မမ၊ ၀ါ၏၊ကမ္ပံ၊ရှေ့ကပြုခဲ့ဘူးသောကံကို။ သရိတ္တာနှ၊ အောက်မေ့တော်မူ၍ ဂေါတမော၊ဂေါတမမှအမည်တော်ရှိသော။ သကျပုဂ်ဝေါ၊ဟုရားမြတ်စွာ သည်၊ဘိက္ခုသံ့ယော၊ရဟန်းသံ့ယာခ်ိ၊နိသိဒိတ္ထ၊ထိုင်တော်မူ၍၊မိမ၊ဝါ့ကို၊ အဂ္ဂဗျာနှ၊မြတ်သောအရာခ်ိ၊ဌပေသိ၊ထားတော်မူ၏။ ၊မယ္ယံ၊ဝါသည်၊ ကိုယ်သာ၊ ကိုယ်သာ၀ဋ္ဋကို၊ဗျာပိတာ၊ မဂ်ဥာဏ်မီးဖြင့်လောင်စေအပ် ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ၊

အပရဘာဂေ၀နှ၊ နောက်အတို့ခ်ိုကား။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝန မဟာ၀ိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မြတ်ခ်ိ၊ အာရိယ၀ဏ္ဏ ၀ဇ္ဇေ၊အာရိယာအပေါင်း၏အလယ်ခ်ိ၊နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်၊အံ့တွယ်နှော ဓိမိ၏၊သာ၀ကေ၊တပည့်တို့ကို။ တေန့တေနဝဏ္ဏေ၀ိ၊သေသေန့၊ထိုထိုဝဏ္ဏ အထူးဖြင့်၊ဇောဒဋ္ဌေ၊ဇောဒဋ်အရာခ်ိ၊ဌပေန္တော၊ထားတော်မူသည်ရှိသော် ဘိက္ခေ၀ေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ဝါဘုရား၏၊သာ၀ကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာပညာနံ၊ကြီးသောပညာရှိကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယောအယံသာရိပုတ္တော၊ အကြင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အဂ္ဂေ၊ ရှိ၏၊ ဇေဝံ ဇေသော၊ဤသာရိပုတ္တရာသည်၊အဂ္ဂံအဂ္ဂေ၊မြတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟောပညာ ဘာ၀ေနှ၊ကြီးသောပညာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဇောဒဂ်၊ဇောဒဂ်ကို၊ ဌပေသိ၊ထား တော်မူ၏၊သော၊ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ဇေဝံ၊ဤသို့၊ သာ၀ကပါရမိ ဉာဏသ၊ သာ၀ကပါရမီဉာဏ်၏၊ မတ္ထကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍၊ဧဝ္ဍ၊သနာပတိဋ္ဌာနှ၊ တရားစစ်သူကြီးအရာခ်ိ၊ ပတိဋ္ဌပိတ၀ါ၊ တည်၍၊သတ္တဟိတံ၊သတ္တ၀ါတို့၏အစီးအပွါးကို။ ကရောန္တော၊ပြုသည် ရှိသော်၊ကေဒိ၀ သံ၊တနှေ့သခ်ိ၊သာ၀ပြိဟ္ဒစာရိနံ၊ သိတ၀င်းသုံ့ဘော်တို့အား၊ အတ္ထနှော။ ဓိမိ၏၊ စရိယ၀ိဘာ၀နမုခေန၊ အကျင့်ကို ထင်စွာပြခြင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ့အရေဟတ္ထမိလ်ကို၊ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလို သည်ဖြစ်၍၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ယထာစ၊ရိ၊အကြင်အကြင် သို့သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ၊ဧတိ၊နေ၏၊ တထာစ၊ဧ၀ သိ လေ၊ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော အ၊လေ့ရှိ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ယထာသတော၊အကြင်အခြင်းဖြင့်အရိယာတို့သည် ရာဂစသော အဆိပ်ကင်းသောအားဖြင့် နေခြင်းကဲ့သို့ နေခြင်းရှိသည်၊

ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊သတိမာ၊ဖြတ်သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသက်ပွား၊ အချင်းခပ်သိမ်း မိန္ဒာသက်ပွကိုပယ်၍ နေကျမှသက်ပွစသည် အစွမ်းအား၊ဖြင့်စောင့်စည်းသောအကြံရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ချာယနသိလောနှစ်ပါး၊သောချာန်ကိုဝင်စား၊လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာစရိယာယ၊ထိုကြံသောအခြင်းအရာ၊ဖြင့်ကောင်း၊သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့် အပ္ပမတ္တော၊ အလုံးရုံသောအာရုံ၌ကောင်းစွာတည်သော သတိပညာ၊ဖြင့် မမေ့မလျော့သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အစ္ဆရိယတ္တရတော၊ဂေါစရေ၊ဟုဆိုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွါး၊စေခြင်း၌၊ ရတော၊မွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမာဟိတတ္တော၊ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွါး၊စေခြင်း၌တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဧကော၊ တယောက်အသည်းတည်း၊ သန္တုဿိတော၊ ပစ္စည်း၌ရောင့်ရဲခြင်း၁၁ခု၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ဖြင့် ကောင်းစွာနှစ်သက် ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၀ုဋ္ဌိလက္ခဏာ၊ ဘိက္ခု၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်သဖြင့်ဖျက်ဆီး၊အပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ရဟန်း၊ဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ၊ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အလ္လံဝါ၊ ထောပတ်ဆီဦး၊စသည်ဖြင့် သွန်း၊အပ်သောသိမ်မွေ့သော ဒေ၊စာကိုလည်း ကောင်း၊သုက္ခံဝါ၊ ထောပတ်စသည်တို့ဖြင့်မသွန်း၊အပ်သော၊ခြောက်သော အစာကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စား၊သည်ရှိသော်၊ ဗာဠ္ဆံ၊အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျှင်၊သုဟိတောဟောတိ ၊ဝေ၊တဏှာ၊ဖြင့်တပ်မက်မော၊ခြင်း၊သည်၊နသိယာ၊မဖြစ်ရာ၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဥဒုဒရော၊ မှုရုံသာ၊၍ ပေါ့သောဝမ်းရှိသည်၊ ဗိတာပဟာရော၊ နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်အပ်သော၊စား၊ခြင်းရှိသည်၊ သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊တနုပဓာရေန၊ထိုသို့သော၊အတိုင်း၊အရှည်ကိုဆင်ခြင်သော၊သတိရှိသဖြင့်၊သော၊ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ပရိဗ္ဘမေ၀ိဟာရေယျ၊နေ၊ရာ၏၊ စက္ကာ ရောပဠ္ဆအာ၊ထာပေ၊လေး၊လုပ်ငါး၊လုပ်တို့ကို၊အာ၊ဘုတ္တာ၊ စား၊မြတိုင်း၌ယုတ်၍မစား၊ဘဲ၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ပိ၀ေ၀ိ၀ေယျ၊သောက်ရာ၏၊ အယံ၊ဤလေး၊လုပ်ငါး၊လုပ်ယုတ်၍ရေကိုသောက်သဖြင့်ဆွမ်း၊စား၊ရသောရဟန်းသည်၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိ၊ အာ၊ဟာ၊ရ၌ပေါ့သော၊ဖြစ်ခြင်း၊ရှိသော၊ရဟန်း၊မည်၏၊ ဝေ၊ဤပဿိ လေး၊လုပ်ငါး၊လုပ်ယုတ်၍ ဆွမ်း၊ကိုသုံး၊ဆောင်ခြင်း၊သည်၊ ပဟိတတ္တသာ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော၊စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ရ၊ဟန်း၊အား၊ဟသုဝိဟာ၊ရာယ၊ချမ်း၊သာ၊စွာ၊နေ၊ခြင်း၌၊ အလံ၊ပရိယတ္တံ၊

စွမ်းနိုင်၏၊ ၊ယံစိ၀ရုံ၊ အကြင်ခေါမစသည်တို့တွင် တပါးပါးသော သက်နုံးကို၊ကပ္ပိယံ၊အပ်၏ဟူ၍ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊ တံ၊ထိုခေါမစ သောသက်နုံးကို၊ စေဆာ၊ဒတိ၊ အကယ်၍ ၀တ်ရုံဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်အုံ၊ ဗုဒ္ဓမတ္တိုက်၊ ဤမြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူတိုင်း အကြင်မျှလောက်အချမ်း အပူစသည်ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၎င်း၊ဤသို့ အချမ်းအပူ စသည်ကို တားမြစ်ခြင်းစသော အကျိုးဌာ သက်နုံးကိုသုံး ဆောင်ခြင်းသည်၊ ပဟိတတ္တဿ၊ ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့မူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေ လွှတ်သောပိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ချမ်း သာစွာနေခြင်းဌာ။ အလံပရိယတ္တံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ၊ပလ္လင်္ကော်နှ၊ ထက်ဝယ် ဖြင့်၊နှိုးဆိန္နသ၊ ထိုင်သောရဟန်းအား၊ ဇဏ္ဏုကေ၊ပဆစ်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ နာဘိ၀ဿတိ၊ဖိ၊ဃ်းရည်ဖြင့်မစွတ်။ ဣတ္ထေကမ္ပိ၊ဤမျှလည်း၊ သဗ္ဗပရိယန္တ သေနာသနံ၊ အလုံးရုံအောက်ယုတ်သောကျောင်းမည်၏၊ ၎င်း၊ ဤသို့သ ဘောရှိသောကျောင်းစသည်၌ နေသည်ရှိသော်၊ ပဟိတတ္တဿ၊ ကိုယ် အသက်ကိုမငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောစိတ်ရှိ၊သော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း အား၊ဖာသုဝိဟာရာယ၊ချမ်းသာစွာနေခြင်းဌာ။အလံပရိယတ္တံ၊စွမ်းနိုင်၏။ ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခံ၊သုခ၀ေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဖောက်ပြန် တတ်သည်ဖြစ်၍ဆင်.ရဲ၏ဟူ၍၊အနုအနု၊ ၀ိပဿနာနှင့်တကွသောမဂ် ပညာဖြင့်ဟုတ်မှန်စွာမြင်၏၊ ဒုက္ခံ၊ဝိပရိဏာမဒုက္ခကို၊ သလ္လတော၊ဗြိုင့် တသင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူ၍၊အဒက္ခိ၊ရှုနိုင်၏၊ ဥဘယန္တုရေန၊ သုခဒုက္ခ၀ေ ဒနာနှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌ဖြစ်သော၀ေဒနာ၀ေဒနာဖြင့်၊နဟောတိ၊အဟုတ် အာဟတ်သိသဖြင့်ငါ့၏ကိုယ်ဟူ၍နှလုံးသွင်းခြင်းသည်မဖြစ်၊ ၎င်း၊၀ေဒ နာကိုအရေးပြုသောအားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကိုပိုင်းခြား၍ ထိုနှင့်စပ်သောကိလေသာကွန်ယက်ကိုဖြတ်၍တည်သောသူသည်၊ကေန၊ အဘာယ်မည်သောကိလေသာဖြင့်၊ လောကသ္မိ။လောကဒ္ဓိ၊ ဗဟွောဟု၊ဖွဲ့နှိုင် တော့အုံ့နည်း၊ကိ သိယာ၊နောင်အခါထိုကိလေသာတို့သည်ဖြစ်ရုံပါတော့ အုံ့နည်း၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား။ဆိန္နဗဟွေနော၀၊ကိလေသာဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကိုဖြတ်ပြီးသည်သာတည်း၊ယောပါ၀ိဏ္ဍော၊အကြင် ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ကုသိတော၊ရဟန်းတရား၌အားထုတ်ခြင်းမရှိ ပျင်းရိသော၊ဟီနဝိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ အပ္ပသုတော၊နည်း သောအကြား၊အခြင်ရှိသော၊အနာဒရော၊ ဆုံးမကမြစ်ခြင်းတို့၌ရှိသေခြင်း မရှိသော၊တာဒိသော၊ ထိုသို့အလွန်ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏

အနိုးခ်ိ၊ကဒါစိ၊တရံတခါမျှ၊ မဟာအဟု၊ မဖြစ်စေသတည်း၊ လောကတွင်၊ သတ္တ၀ါအပေါင်းခ်ိ၊တာဒိသသဟုဠလဿ၊ထိုသို့ယုတ်မာသောသဘော ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကေန အာဘယ်အဆုံးအမဖြင့်၊ကိ သိယာ၊အသို့ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊နိဒ္ဓကမေ၀၊အကျိုးမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ယော၀ုဠ္ဌလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဗဟု သုတော၊သိသစသည်နှင့်စပ်သောသုတ္တဝေ ယျာကရဏသောအပြားဖြင့်များသောအကြားအမြင်လည်း၏၏၊ မေ၀ါဝိ၊တာ ဝကာခြင်းမှတ်နှင်သောသောင်နှင်သောပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့ခ်ိ၊သုသမာဟိတော၊ကောင်းစွာတည်၏၊ စေ တောသမထံစေတောသမထေန၊ လောကီလောကုတ္တရာ အပြားရှိသော စိတ်ကိုကောင်းစွာထား၊ခြင်းနှင့်၊ အနုယုတ္တော၊ယှဉ်၏၊ တာဒိသော၊ထိုသို့ သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊မုဒ္ဓနိအာ၀ိ၊ဝါ၏ထိပ်ထက်ခ်ိ၊လည်း၊ ဘိဒ္ဒတု၊ တည်စေ၊သတည်း၊ ၊ယော၀ုဠ္ဌလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပပဉ္စအနု ယုတ္တော၊အမှန်ခ်ိမ္ဗေ့.လျော်ခြင်းစသည်ရှုပါရုံစသည်ခ်ိ၊ပြိတ္တယ်သဖြင့်ဝေဒနာ မာနဒိဋ္ဌိတည်း၊ဟူသော သံသရာကိုချဲ့ဘတ်သော ပမာဒတရား၊နှင့်လည်း ယှဉ်၏၊ပပဉ္စာဘိရတော၊ ထိုထိုပပဉ္စတရား၊ခ်ိအပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သောတရား၊ခ်ိအလွန်မ့ေ.လျော်၏၊ ဓိ၀ေါမ၀သဒိသော၊ သမင်နှင့်တူသော၊ သော၀ုဠ္ဌလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ သော၊ယောဂက္ခေမံ၊ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာ၊နိဗ္ဗာန်မှ၊ ဝိရာ၀ယိ။ချွတ်ယွင်းစေ၏၊ ၊ယော၀ုဠ္ဌလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပပဉ္စံ၊သံသရာကိုချဲ့တတ်သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိကို၊ဟိတ္ဝာနုမဂ်ဖြင့်စွန့်ပယ် ၍၊နိ၀ုပဉ္စပဏေရ၊တော၊ ပပဉ္စတရား၊ငါးပါး၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့သွား၊ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအာရိယမဂ်ခ်ိမ့ေ.လျော်၏၊ သောတာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၀ယိ၊ ပြီး၀စ ၏၊ ၊ဂါမေ၀၊ရွာခ်ိလည်း၊ကောင်း၊ယဒိ၊ထိုမြို့၊အရ၀ေ၀၊တောခ်ိလည်း ကောင်း၊နိန္နေ၀၊ချိုင်း၀ပ်ရာ၊အရ၀ပ်ခ်ိလည်း၊ကောင်း၊ယဒိ၊ထိုမြို့၊ထလေ၀၊ ဖြင့်မောက်ရာ၊အရ၀ပ်ခ်ိလည်း၊ကောင်း၊ယတ္ထ၊အကြင်အရ၀ပ်ခ်ို၊အရ၀ာ၊ရှေ့ ရ၀ာ၊ရှေ့ကိုတို့သည်၊ ဝိဟာ၀ုန္တိ၊နေကုန်၏၊ တံဘူမိ၊ထိုရွာတောစသောတပါး သောအရ၀ပ်သည်၊ရာမ၊ဟောယျကံ၊မ့ေ.လျော်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ရမဏီယာနိ၊ မ့ေ.လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ အ၀ညာနိ၊ တောကျောင်းတို့ သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ယတ္ထယေသုအ၀ညကေသု၊ အကြင်နှလုံး၊မ့ေ.လျော်

ဘွ သ်ရှိသောတောကျောင်းတို့၌ဖြစ်နေ၊ကာမဂုဏ်ဖြင့်လိမ်းကျံသည်ကာ
မဂုဏ်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိသောသူသည်၊နေ့မတိုးမမှေ့လျော်၊ ဝိတရာဂါ၊ရာဂ
ကင်းကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဧမိသန္တိ၊ထိုသို့သဘောရှိသော
တောကျောင်းတို့၌မှေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊တောဝိတရာဂါ၊ထိုရာဂကင်း
ကုန်သောဟန္တာတို့သည်၊ကာမဂဝေသိနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိ
ကုန်သည်၊နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ နဝိနံဝါ၊ ထိုထိုသို့သောအရေပ်ခွံဆောင်၍
ထားအပ်ကုန်သောရွှေငွေစသည်တို့ဖြင့်ပြည့်စုံကုန်သော အိုးတို့၏လည်း၊
ပဝတ္တာရံဆုဝ၊ ထိုရွှေအိုး.ရှိရာအရေပ်ကိုပြု၍ဤရွှေအိုးကိုယူ၍ အသက်မွေး
သောဟုဆိုသကဲ့သို့၊ဝေဝံတာထာ၊ထိုအာတ္မာ၊ ဝဇ္ဇဒသိန်၊နှစ်ပါးသောအပြစ်
ကိုရှုလေ့ရှိကုန်သော၊မေ ၎ဝါ၊မဝါ၊နော.ရှိစပ်ကြွေးစကဲ့နှင့်တူသောပညာ
ရှိကုန်သောသူကိုသည်၊ ယံဝါဒ၊ အကြင်မလျောက်ပတ်သောအယူ၊ချာ
သောအယူရှိသောသူကို၊ နိဂ္ဂယှ၊နှိပ်၍၊ ပဝေသ၊ ဝိဝိအပြစ်ကိုရှင်းစေချင်၏။
တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောတရားသဖြင့်ဆုံးမလေ့ရှိသော၊ ပဏ္ဍိတံ၊
ပညာရှိ ကို၊ဘဇေ ဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သောပညာရှိကို၊ ဘဇမာနသ၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ သေယ္ယော
ကောင်းမြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပိယော၊ အဆိုးသဖြင့်ယုတ်မာ
သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်ရာတိ၊ဤသို့ ဩဝါဒပေးဆုံးမပေရာ၏၊ အနုသာ
သေယျ၊ နောက်အခါအပြစ်ရှိသောအမှုကိုလည်းမပြုလေနှင့်ဟုအပနှိတလ
ပဲဆုံးမရာ၏၊အာသဇ္ဇာဝစ၊ အကုသိုလ်တရား၏ဖြစ်းကြောင်းမှလည်း၊နိဝါ
ရယေ၊မြစ်ရာ၏၊ သတံဟိသတံ ဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်သာလျှင်။
သောပုဂ္ဂလော၊ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပါပယော
ချစ်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အသတံ၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
အပ္ပိယော၊မချစ်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်
စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အညဿ၊တပါးသောဒီဃနခစသောသူအား၊
ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတုရား
သည်၊ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိယမာနမှိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သည်ရှိ
သော်၊သော၊ထိုဒီဃနခသည်၊ တံဓမ္မံ၊ထိုတရားကို၊ အဇ္ဈိဂေါ၊ အလိုရှိ
သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သောတံ ဩဒေသိ၊ ထိုတရားကိုရှိသေစွာနာ၏၊မေ
မမ၊ငါ၏၊တံဓမ္မသဝနံ၊ထိုတရားတော်ကိုနာခြင်းသည်၊အမှိ ဖြစ်၏၊အမော

လပ်။ အာရုံသည်းနှီးမရှိ၊ တဿမ္မေသ၊ထိုတရားကို၊ သဝနတော။ နာရေသော ကြောင့်၊ဝိမုတ္တောကိလေသာမှလွတ်သည်၊အနာသဝေါ။ လေးပါးသော အာသဝေါမှကင်းသည်၊အဖိုးဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝုဋ္ဌေနိဝါသာယ၊ဖိမိ သူတပါးတို့၏ရှေးဦးနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကိုသိသောဝုဋ္ဌေနိဝါသာနုဿ တိအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊နေဝိဇ္ဇတိ၊စိတ်၏တောင့်တခြင်းမရှိ.ဒိဗ္ဗသောစက္ခု နော၊ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် အကျိုးငှါ၊နပိနဝိဇ္ဇတိ။ တောင့်တခြင်းမရှိ၊စုတိ ယာဉ္စပဋိသန္ဓိယာ၊စုတိပဋိသန္ဓေ၏၊သဓိပံ၊အနိုးကို၊ပဿန္တာယ၊ခြင်တက် သော၊စေတောပရိယာယဇ္ဈတ္တိယာ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိယာ။ဒိဗ္ဗ သောတအဘိညာဉ် အကျိုးငှါ၊မေ၊ငါအား၊ပဏိဓိ၊တောင့်တခြင်းသည်၊နဝ ဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ ရုက္ခမူလံ ဝရုက္ခမူလံ ၀ေ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ဒ္ဝိ၍.ရေကျော်ဦးပြည်းသော၊သံဃာနှိုပါရုတောရကုန်ကိုရုံသော၊ပညာယ ပညာဖြင့်၊ဥတ္တမော၊ ဖြတ်သော၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသအမည်ရှိသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ဗျာယတိ၊ ဗလသမာပတ်ကိုဝင်စား၏၊ ၊အာဝိ တက္ကံ ဝိဘက်ကင်းသောစတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ကို၊ သမာပန္နော၊ဝင်စား သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုန္ဓသာ၀ကော၊ ဘုရားတပည့်သား ဖြစ်သောဥပတိသ ထေရ်သည်၊ တာ၀ဒေ၊ ထိုဘီလူးသည်ဦးခေါင်းကိုရိုက်သောခဏ၌.အာရိ ယေနု၊ဝိတက်ကင်းသောစတုတ္ထဈာန်ဗလသမာပတ်ကိုဝင်စားသောအား ဖြင့်ဖြတ်သော၊တုဏ္ဍိဘာ၀ေနေ၀၊ဆိတ်ဆိတ်နေသောအဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပေတော၊ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယထာ၊ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊တောင်သည်၊ ဘုသာ၀ါတေဟိ၊ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်၊ အစလော၊မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ် ၍၊သုပတိဋ္ဌိတော၊ယသာ၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ဧ၀ံတထာ၊ထိုအတူ၊ မောဟက္ခယော၊ မောဟကုန်ပြီးသော၊ သောတိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ပဗ္ဗ တော၊ကျောက်အတိပြီးသော တောင်သည်၊နဝေ၀တိ၊ဟု ၀ ပြင်းစွာသော လေတို့ဖြင့် မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့။ နဝေ၀တိ၊ မတုန်လှုပ်၊ ၊အနုဂ်နသ။ အာပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သော ရာဂစသောကိလေသာမှ ကင်းပြီးထ သော၊နိစ္စ၊အမြဲ၊သုဘ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောတရားကို၊ဝ ဝေသိနော၊ ရှာဖွေးလေ့ရှိသော၊ ပေါသဿ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ယောဂျာ၊အား၊ပါပသ။မကောင်းမှုမှ၊ ဝါ၌ရှိမတ္တဝိ၊သာ.မြိုးဗျား.မျှသည် လည်း၊လဂ်ုံ၊ပြိတ္ထယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊အဗ္ဘာမတ္တံ ဝ၊ အလုံးစုံသောလော

ကခေတ်ကိုနှိုး၍တည်သောတိမ်တိုက်မျှသည်သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ခါ
ယတ်၊ထင်၏၊ယုတ်ကား၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္ဓရေဗာဟိရုံ၊
အတွင်းအပန္နစ်ပါးဖြစ်သော၊ ဂုဏ်၊ လူတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်
သော၊ပမ္ပန်း၊ အခြားမရှိခိုင်ခံ့ဖွယ်သော ပြဒိုးကျုံးစသည်တို့ဖြင့်မြဲမြံဖွယ်ပြု
အပ်သော၊နဂရီ၊ မြို့ကို၊ပစ္စတ္ထိုးကဟု၊ ရန်သူတို့သည်၊အပ္ပဝိဠိဝိယ၊မဝင်
နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဂေါပေထ၊လုံ
ခြုံဖွယ်စောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏၊ ခဏော၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနုဝမခဏသည်၊ မာဥပဏ္ဍ
ဂါမာအာဘိက္ကမိ၊မလွန်စေသတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ခဏာတိဘာ၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ
နုဝမခဏာစတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏာကိုလွန်ကုန်သောသူဟူသည်၊ နိဂုယဟ္ဒိ၊ငရဲ
၌၊သမဝိတာ၊ဆင်းရဲကိုခံရကုန်သည်ဖြစ်၍၊သောစန္ဒီ၊ဗိုးရိမ်ရကုန်၏၊ ၊
ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဈာန်ရှိထသော၊ ဥပရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်သို့ကပ်သဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းရှိထသော၊မန္တာဘာဏီ၊ သာယာသော
စကားကိုဆိုတတ်သော၊အနုဒ္ဓတော၊ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိထသော၊သောဘိက္ခု
ထိုရဟန်းသည်၊ဒုမပတ္တံ။သစ်ရွက်ကို၊ မာလုတော၊လေသည်၊ရုနာတိဈာ
ဖျက်ဆီး၊သကဲ့သို့၊ ပါပကေ၊ယုတ်မာကုန်သော၊ဓမ္မေ၊ အာဂုသိုလ်တရား
တို့ကို၊ရုနာတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ၊ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဈာန်ရှိသ
သော၊ဥပရတော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းရှိထသော
မန္တာဘာဏီ၊ သာယာသောစကားကို ဆိုတတ်ထသော၊ အနုဒ္ဓတော၊ပျံ့
လွင့်ခြင်းမရှိထသော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဒုမပတ္တံ၊သစ်ရွက်ကို၊
မာလုတော၊လေသည်၊ ရုနာတိဈာ၊ဖျက်ဆီး၊သကဲ့သို့၊ပါပကေ၊ ယုတ်မာ
ကုန်သော၊ဓမ္မေ၊အာဂုသိုလ်တရား၊တို့ကို၊အပ္ပါသိပါဟာသိ၊ပယ်ဖြို၊ ၊ဥ
ပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သောဈာန်ရှိထသော၊ အနာယာသော၊ကိလေသာ
ဟူသောဆင်းရဲမှ ကင်းထသော၊ ဝိဝိသန္ဓမနာဝိလော၊ ကောင်းစွာကြည်
သောစိတ် မနောက်ကျူသောစိတ်လည်း ရှိထသော၊ ကလျာဏာသိလော၊
ကောင်းသော အကျင့်သီလ လည်းရှိထသော၊ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်၊
ဒုဗ္ဘဿ၊ဝဠုဆင်းရဲ၏၊အန္ဓကရော၊ အာဆုံးကိုပြုသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊
ကေတိ၊ယောသု အမျှကုန်သောမတည်တန့်သောသဘောရှိကုန်သောဝုတ
ဓမ္မတို့၌၊နိဝိသာသေ၊မယုံကြည်ရာ၊တုဒ္ဓေ၊သင်တို့သည်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေ
ဝဒတ်သည်၊ သမ္ဘာဝနိုပနော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝိသာသံ၊
အကြွမ်းဝင်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတ္ထယထာ၊ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ
ထိုအတူ၊ အဂါရိသုစ၊ အိမ်ရာတောင်းသောလူတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိ

တောသုစာဝိ၊ရဟန်းတို့ခွဲလည်းကောင်း၊ သာရ။သူတော်ကောင်းသည်၊ဟု တွေးနှုတ်ဖြစ်၍၊အသာရ။ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်၊ ဟောဒီ၊ဖြစ်ကုန်သမျှ၏၊အသာရ၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်သည်၊ဟုတွေး ဖြစ်ပြီး၍၊ဝုန်တဖန်၊သာရ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဟောဒီ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ကာမဆွဲနွှောစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးခွဲ ပြင်းစွာတပ်သော ရာဂ။သည်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါစ၊စိုးပွါးချမ်းသာကိုဖျက်ဆီးခြင်းဟု သော။ဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ ထိနမိဒ္ဓစ၊နာမကွဲနှာလေးပါး၏မခံ့ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ထိနမိဒ္ဓသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စစ၊စိတ်၏ကြိုင်သက် ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဥဒ္ဓစ္စသည်လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာစ၊ အာရုံကိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်းကောင်း။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပဠု၊ငါးပါးကုန်သော၊ဇောတေမြော၊ ထိုတရားတို့သည်။ဘိက္ခု၊နော၊ ရဟန်း၏၊ စိတ္တဂေါစရေ သော၊ စိတ်ဘို ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်၏။ ၊သဏ္ဌာရိ ယမာနသ။ဒေ့ရှိအသေအလေးအဖြတ်ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊အသက္ကာ ရေ့။အရှိအသေမပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဇော်ဥဘယံ၊ဇောတိဥဘ၊ယ ဟိ။ဤပူဇော်ခြင်းမပူဇော်ခြင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒရိ,ဟာရိနော၊သ တိပညာအဆင်အခြင်ဖြင့်မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသော၊ ယသ္သတိက္ခ၊နော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊သမာဓိ၊သမာဓိသည်၊နုဝိဂဒ္ဓဘိနုဝိနာသေတိ၊မျက် စိ၊ ၊သောသမာဓိ၊ထိုသမာဓိသည်၊ သာတတိကံ၊အမြဲ၊ ဗျာယိနံ။ဗျာန် ဝင်စား၊လေ့ရှိကုန်သော သူတို့အား၊သုခမဒိဒ္ဓ.သိမ်မွေ့.သောစျာန်ခွဲဖြစ်သော မိန္ဓာအယူသည်။ဝိပဿဿကံ၊ဝိပဿနာသ၊အနိစ္စအစရှိသောအပြား၊ဖြင့်ရှု သောသူအား။ ဝိဂတော၊ ကင်း၏။သော၊ ထိုမိန္ဓာအယူမှ ကင်းသောသူ သည်၊ဥပါဒါနက္ခယေ၊ ဥပါဒါန်းတရား၏၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ခွဲ၊အာရာမံ၊ အာရုံပြုသောအား၊ဖြင့်မွေ့.လျော်ခြင်း၊ရှိသည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ဝေ၊ရှုပေါ်။ ဤသို့သဘောရှိသောဝုဋ္ဌိ(လ်)ကို၊သမ္ပ(ရှိသောတိ၊သူ တော်ကောင်းဟူ၍။ အာပဗု၊ဘုရား၊အစရှိသောပညာရှိတို့သည်ဆိုကုန်၏၊ ☰ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ အနိလောအစလော။ မတုန်လှုပ် သည်၊ဟောတိယထာစ၊ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ပထဝိ၊မြေကြီး၊သည်၊ အနိလောအစလော၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ပဗ္ဗတော၊ကျောက်အတိပြီး၊သောတောင်သည်၊အနိလော အစလော၊မတုန်လှုပ်သည်၊ဟောတိယထာစ၊ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေ၊တာယ၊ထိုအတူ၊သတ္တ။မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝရိမဂ္ဂိယ၊အရဟတ္တ

ဖိုလ်ဟူသောပိမုတ္တိ၏၊ တေမဟာသမုဒ္ဒါဒယော၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာအစရှိ သည်တို့သည်၊ ဥပမ ယား၊ ဥပမာအားဖြစ်ဖြင့်၊ နယုဇ္ဈန္တိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်တို့၏ တစိတ်ကိုမျှမမှီကုန်။ ။စက္ကာနုဝတ္တကော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်ဖြစ်စေ လည်စေအာဝ်သောတရားတည်းဟူသော စက်ရတနာသို့ အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်သော၊ မဟာဥာဏ်၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရ သမာဓိအပ္ပနာသမာဓိ အနုတ္တရသမာဓိဖြင့်တည်ကြည်ထသော၊ ပထဝေါ ပဋိသမာနော၊ မြေကဲ့သို့ အနှိမ်ခံကုံတို့၏ ပေါင်းမိရုံးသော်လည်း ရှိရှာခြင်း ကင်းသဖြင့်မြေရေမီးနှင့်တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရသည်၊ နဝုဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ နဒုဿတိ၊ ဖြစ်မှားခြင်းလည်းမရှိ၊ ။ပညာ ပါရမိတံ၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏အထွဋ်အထိပ်သို့ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးထ သော၊ မဟာဗုဒ္ဓိ၊ ဖြတ်သောကြီးသောထူထဲသော ထက်သောထိုးထွင်း၍သိနိုင်သောသာဝကဥာဏ်အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့် ကြီးဖြတ်သောပညာ နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အဇ္ဇော၊ သာဝကတို့ထက် ပညာအားဖြင့်လွန်သော ကြောင့်ပညာမနည်းသည်ဖြစ်လျက်၊ ဇဋ္ဌသမာနော၊ မသိသကဲ့သို့ပြု၍ပြုသ ဖြင့်ပညာနည်းသော သူနှင့်တူသော၊ ထေရော၊ ဥပတိဿမဏထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗုတောဝ။ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟ ရတိ၊ နေ၏။ ။မယား၊ ငါသည်၊ သတ္တာသတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိ စိတ္တော၊ မေတ္တာကိုပွါးစေသောအားဖြင့်အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတောဝါကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့် အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဝ၊ လေးလေးစားသော၊ ဘာရော၊ ခန္ဓာဟူသောဝန်ကို၊ ဩတာ ရော၊ ချအပ်ပြီး၊ ဒါနိ ဇုဒါနိ၊ ယသုအခါ၌ပုနဗ္ဘဝေါ။ တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ် ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ သမ္ဘဒိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဓိတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရိနိဗ္ဗိသံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ဝရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ကုမ္ဘော၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့လျော့ခြင်း ဖြင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော၊ သော၊ ဤသည်လျှင်၊ ဓမ္မော ငါ၏၊ အနု သာသနီ၊ အမန်တလဲလဲဆုံးမသောစကားတည်း၊ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ပြန်တော်မူ၏။ ။

ဟိ၊ ထင်စွာပြဋ္ဌိုးအုံ၊ ကာစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဆွမာဂါထာ၊ ဤ၎ဂါထာတို့ ကို။ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန် ၏။ ကာစိ၊ အချို့ကုန်သော ဂါထာတို့ကို၊ ထေရံ။ မထေရ်ကို၊ အာဟော

အကြောင်းပြု၍၊ဘဝတေဘာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။သဗ္ဗာ၊ အလုံးရုံ့သောဂါထာတို့ကို၊ ပဏ္ဍာ၊နှောက်၌။အာစရိယပဝေဒနဝေသေန၊ ဆရာကိုပြောကြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ထေရေန။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဘာသိတတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရေသေဝ၊ မထေရ်၏သာလျှင်၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊အားဟာသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ယဘာဝစာရိတိ၊ ယထာစာရိ ဟူသည်ကား၊ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ကာယာဒိဟိ၊ကိုယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊သံယတော သံဝုတော၊စောင့်စည်းအပ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊စရတိဝိဟရတိ၊နေ၏။ဝါ၊ တနည်းကား၊ တထာစရောသိလော၊ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဟုတိ၊ထိုကြောင့်၊ယထာစာရိ၊ ယထာစာရိမည်၏၊သီလသမ္ပန္နော၊သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်ငယ်း၊ယထာသတောတိ၊ ယထာသတောဟူသည်ကား၊သန္တော ယထာ၊ငြိမ်သက်သကဲ့သို့၊ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာနှဲ့လွယ်စေခြင်းအကျိုး ၅ ၊အနုနာသိကလောပ်၊နိဂ္ဂဟိတ်ကျေခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊နိဒ္ဒေသော၊ညွှန်းခြင်းကို၊ကတောပြုအပ်၏၊သန္တော၊သူတော်ကောင်းတို့သည်၊အရိယော၊ အရိယာတို့သည်၊ နိဗ္ဗိသေသောဝိယ၊ ရာဂအစရှိသောနာဆိပ်ကင်းသော အားဖြင့်နေခြင်းကဲ့သို့၊ ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သတိမာတိ၊ သတိမာဟူသည်ကား၊ပရမ္မာယ၊ဖြတ်သော၊ သတိယာ၊သတိနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ယထာသက်ပွစရိယာယာတိ၊ယထာသက်ပွစရိယာယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဒိဋ္ဌာသက်ပွံ၊ဒိဋ္ဌာသက်ပွကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ နိဂ္ဂမ္မသက်ပွါဒိဝေသေန၊နိဂ္ဂမ္မသက်ပွအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံယတာသက်ပွေါ၊စောင့်စည်းသောအကြံရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်လည်း၊ ဗျာယနဝသေန၊ ချာန်ကိုင်စားလေ့ရှိသည်၊အပ္ပမတ္တောတိ၊အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊ တတ္ထ'ယေဝ၊ထိုချာန်၌သာလျှင်၊ယထာစာရိဘာဝေ၊အကြင်အကြင်ကျင့်အပ်သောအဖြစ်၌၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သက်ပွေါ၊ ကြံခြင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဗျာယနေနစ၊ ချာန်ဝင်စားသဖြင့်လည်း၊ပမာဒရဟိတောဘဝေ၊မေ့လျော့ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံတို့၌၊သုပရိဋ္ဌိတသတိပညော၊ ကောင်းစွာတည်သော သတိပညာရှိသည်၊အနုတ္တရတောတိ၊အနုတ္တရတောဟူသည်ကား၊ဂေါ

စရဏ္ဍာတော်၊ ဂေါစရဏ္ဍာတော်ဟူဆိုအပ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုပွါးစေခြင်းဌာ၊အတိရတော၊ မြေလျှော်သည်၊သမာဟိတတော်တို၊သမာ ဟိတတော်ဟူသည်ကား၊တာယတေဝဘာဝနာယ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွါးစေ ခြင်းဌာသာလျှင်၊ ဇောဝိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဧကောတိ၊ဧ ကောဟူသည်ကား၊ အသဟာယော၊ အဘော်မဲ့ပါဘဲ၊ ဂဏသံသဋ္ဌိ၊ အပေါင်းအဘော်နှင့်ရောနှောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသသံသဋ္ဌ၊ ကိလေသာနှင့်ရောနှောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ပယ်၍၊ကာယဝိ ဝေကစိဿဒိဝေကဿ၊ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကကိုလည်း၊ပရိဗြူဟနော၊ ပွါးလျက်။ သန္ဓာ့သိ၊တာတိ၊ သန္ဓာ့သိတော ဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌယ သန္ဓော်သေနစ၊ပဋ္ဌာန်းဌာရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာသန္ဓော် သေနစ၊ဘာဝနာဌာ ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မဒေ၊ကောင်းစွာ သာလျှင်၊ တုသိတောတုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏၊ ဟိသ်ဋ္ဌ၊မှန်၏၊ ဘာဝနာယ၊ဘာဝနာဖြင့်၊ ဥပရူပရိ၊အထက်အထက်သော၊ ဝိသေသံ၊တ ရားထူး ကုံ၊အာဝဟန္တိယာ၊ ဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဥဋ္ဌာရံ၊ဖြတ်သော၊ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊နှစ်သက်ရွှင်လန်းခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊မဇ္ဈကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့။ ပတ္တာယ၊ပန်းရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကား၊ဝတ္ထုဗ္ဗမေ ဝ၊ဆိုဘွယ်သည်သာသျှင်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊တမာဟုတိကွ||ဘိ၊တမာဟုတိကွ|ဟူ သည်ကား၊ဝေရုပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊တံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊သိကွတ္တ ယပါ၊ရိပူရိယာ၊သိကွာသုံးပါး ပြည့်သဖြင့်၊ ဘိန္နကိလေသ တာယ၊ဖျက်ဆီး အပ်သောကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဘိက္ခူ|တိ၊ ရဟန်းဟူ၏၊ဝ ၊ဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ဇုဒါနိ၊ယသုအာခါဌ်၊ယထာဝုတ္တသန္ဓော်သနေယ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောသန္ဓော်သနှစ်ခုအပေါင်းဌာ၊ ပဋ္ဌယသန္ဓော်သ်၊ဗွေ ယသန္ဓော်သကို၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဒသေသေ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊အလ္ဂ သုကွံဝါတိအာဒိ၊ အလ္ဂသုကွံဝ|ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့၊ အာဟာ၊မိန့် တော်မူ၏၊တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာဌာ၊အလ္ဂန္တိ၊အလ္ဂံဟူသည်ကား၊ သပ္ပိအာဒိဥပ သေကေနု၊ထောပတ်စသည်လောင်းသဖြင့်၊ တိန်း၊စွတ်သော၊သိနိဒ္ဓ၊သိမ် မွေ့.သော၊သုကွန္တိ၊ သုကွံဟူသည်ကား၊ တဒဘာဝေန၊ ထိုထောပတ်စ သည်မရှိသဖြင့်၊လူခံ၊ကြမ်းသော၊ဝါသန္ဒေ|ဝါသန္ဒါသည်၊အနိယမဝတ္ထော အနိယမအနုက်ရှိ၏၊အလ္ဂံဝ|၊ ထောပတ်ဆီးဦးစသည်ဖြင့်သွန်းအပ်သော သိမ်မွေ့.သောအစာကို လည်းကောင်း၊သုကွံဝ|၊ ထောပတ်ဆီးဦးစသည် မသွန်းအပ်သောခြောက်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ဆူတိအယံ၊ဤသည်

ကား။အဝေ္ဇာ။ အနုက်တည်း။ဗာဒ္ဓနှင့်၊ ဗာဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ အတိဒိယ၊ အလွန်လျှင်၊သုတိတောတိ၊ သုတိတောဟူသည်ကား။ ဘဏ္ဍာ၊ဘဝ်မက် မောခြင်းသည်၊ နသိယာ၊မဖြစ်ရာ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဝေ္ဇာ၊ အနုက်တည်း.ကထမ္ဘနှ၊အသို့လျှင်၊ နသိယာ။မဖြစ်ရာ.သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ မေးခြား၊အံ့၊ဥိန္ဒ၊ရောဓိတာဟာရောတိ၊ ဥိန္ဒ၊ရောဓိတာဟာရောဟူ၍၊ အာ ဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ပဏီတံ၀ါ၀ိ၊ မွန်ဖြောင်သည်သည်းဖြစ်သော၊ လူခံ၀ါ၀ိ၊ ကြမ်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ဘာဇနံ၊သောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇန္တော၊စား၊သား ဘိက္ခု၊ခုဟန်းသည်၊ယာ၀ဒတ္ထံ။ အလိုရှိတိုင်း၊အာဟုဠိဟူ၊ မစ်း၊မူ၍၊ဥိန္ဒ ဒရောသလ္လဟုကုဒရော၊ ပေါ့သော၀မ်း၊ရှိသည်၊ တ၊တော၀ေ၊ထိုသို့ပေါ့ သော၀မ်း၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မိတာဟာရော၊ပရိမိတ၊သော ဇနော၊နှင်း၊ရှင်ဆင်ခြင်အပ်သော်စား၊ခြင်း၊ရှိသည်၊အဌဂ်သမန္နဂတံ၊အင်္ဂါ ရှစ်ပါး၌ပြည့်စုံပြည့်စုံသော၊ အာဟာရံ၊အာဟာရကို၊ အာဟာရေန္တော၊ဆောင် သည်ရှိသော်၊တဿ၊ထိုအာဟာရ၌၊ မတ္တညုတာယ၊အတိုင်း၊အရည်ကိုသိ သဖြင့်၊ ပစ္စ၀ေက္ခနာယသတိယာစ၊ ဆင်ခြင်သော သတိဖြင့်လည်း၊သ တော၊သတိရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပရိဇ္ဇဟေ၊ပရိဟရေယျ၊နေရာ၏၊ယထာ ပန်။အကြင်အခြင်း၊ဖြင့်ကား၊ဥိန္ဒ၊ရောဓိတာဟာရောစနာမ၊ ပေါ့သော၀မ်း ရှိသည်နှင်းယှဉ်သဖြင့်သုံး၊ဆောင်လေ့ရှိသည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏ တဲ့၊ထိုအခြင်း၊အာရုက်ကို။ ဒ၊သေတုံ၊ဖြခြင်း၌။ စတ္တာရောတိအာဒိ၊ စတ္တာ ရော၌ဤသို့အစရှိ၊သောစကား.ကို၊ ၀ုတ္တံ၊ပါနှင့်အပ်၏၊သ ဒ္ဒ၊ထိုပါဠိတော်စကား ရုပ်၌၊အာဘုတ္တာတိ၊အာဘုတ္တာဟူသည်ကား။ စတ္တာရော၀ါပဋ္ဌ၀ါ၊အား၊သော ပေါ့ဗ၊လေ၊လေးလုပ်ငါး၊လုပ်တို့ကို၊အာဘုဠိတ္တာ၊ မစား၊မူ၍၊တတ္တကသ၊ ထိုမျှ၊သောက်သော၊အာ ဟာရ၊သော၊အာဟာရ၏၊ဩဇာ.ကို၊ ၀ုတ္တံ၊ပါနှင့်အပ်၏၊သ ဒ္ဒ၊ထိုပါဠိတော်စကား ရုပ်၌၊အာဘုတ္တာတိ၊အာဘုတ္တာဟူသည်ကား။ စတ္တာရော၀ါပဋ္ဌ၀ါ၊အား၊သော ပေါ့ဗ၊လေ၊လေးလုပ်ငါး၊လုပ်တို့ကို၊အာဘုဠိတ္တာ၊ မစား၊မူ၍၊တတ္တကသ၊ ထိုမျှ၊သောက်သော၊အာ ဟာရ၊သော၊အာဟာရ၏၊ဩဇာ.ကို၊ ၀ုတ္တံ၊ဤပေါ့သော၀ဖြစ်ခြင်း.ရှိသည်၏အဖြစ် သည်၊ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ပေသိတစိတ္တသ။ စေလွှတ်အပ်သော၀ိတ်ရှိ၊သော။ ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်း၏၊ ဟါသုဝိဟာရာယ၊ချမ်းသာစွာ၊နခြင်း၌၊ဗျာနာဒိနံ။ ဗျာနဿ၊အစရှိသည်ဘို့ကို။အ ဓိ.ဟ ယောဗျာယ၊ ရခြင်း၌ခံ့သဖြင့်၊သုခ၀ိဟာ ရာယ၊ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌၊ အ ဃ ပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနှင်၏။ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊အဝေ္ဇာ၊အနုက်တည်း။ ဣမိနာ၊ဤပဋ္ဌာန်ဖြင့်၊ ကုဿ ပရိဟာ ရိယံ၊ ၀မ်း၊ဖြင့်ဆောင်အပ်သော၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ ဒေန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ဝိဏ္ဏ ပါတေ၊ဆွမ်း၌၊ဣတရိဟရ၊သန္တောသံ။ ဣတ၊ရိတ၊ရ၊သန္တောသကို၊ ဒ၊သော

တိ၊ ပြန်။ ဘုတ္တာနာ တိ ဝါ၊ ဘုတ္တာနဟု ၍ လည်း၊ ပါဠေ္ဌာ၊ ပါဠိအ ကျိုးရှိ၏၊ သော၊ ထိုပါဠိကို၊ စတုပဏ္ဍာ လေးပမတ္တေ နပိ။ လေးလုပ်ငါး လုပ်မျှ ဖြင့်လည်း ဖြစ်သော၊ အာဟာရေန၊ အာဟာရ ဖြင့်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ယာပေတုံ၊ မျှတ ခြင်း ငှါ၊ သမတ္ထသ၊ စွမ်းနိုင်သော သူအား အတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ထိရ ပကတိ ကသ ဖိုင်ခံ့သော သ ဘာ ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလ သ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝ သေ နေ၊ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဝတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏ ဥတ္တရဂါထာ ဟိ ဝိ၊ နောက် ပါထာ တို့နှင့်လည်း၊ သံသန္ဒ တိ ဝေ၊ နှီးနှောသည် သာ လျှင် တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်း မူ ကား၊ အပ္ပက သေ ဝ၊ အနည်းငယ် သာ လျှင် ဖြစ်သော၊ စိ ဝ ခုသ စ၊ သက်နှံ ကို လည်း ကောင်း၊ သေ နာ ဝ နသ စ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ ကို လည်း ကောင်း၊ ဝ ကွ မာ နတ္တာ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်၏ အဖြစ် ကြောင့် တည်း။ ကဋ္ဌ ယ ဉ္ဇ ိ၊ ကပ္ပိယံ ဟု သည် ကား။ ယံ၊ အ ကြင် ခေါ မ စ သည် သည်၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့ ကပ္ပိယာ နုလောမေ သု၊ အပ်သည် အား လျော်ကုန်သော၊ ခေါ မာ ဒီ သု၊ ခေါ မ အစ ရှိသည် တို့ တွင်၊ အ ညတ ရံ၊ တ ထည် ထည် ကို၊ ဇုတိ အယံ၊ ဤ သည် ကား၊ အ ဇ္ဇော၊ အနက် တည်း။ တ ဗ္ဗေ ဆာ ဒေ တိ ဘိ၊ ဟ ဗ္ဗေ ဆာ ဒေ တိ ဟု သည် ကား။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော၊ စိ ဝ ရံ၊ သက်နှံ သည်၊ သ မာ နုံ၊ ဖြစ်သည် ရှိ သော်၊ ဆာ ဒေ တ ဗ္ဗံ၊ ဖုံးလွှမ်း အပ်သော၊ ဌာ နုံ၊ အရပ် ကို၊ ဆာ ဒေ တိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ စေ၊ အာ ဂ ယ် ၍။ သ ဇ္ဇာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ အ နု ညာ ဘ ဝ တိ ယံ၊ ခွင့်ပြု သော အာ တ် ၌ တည် သည်၊ သ ဇ္ဇ ံ၊ ဖြစ်သည် ရှိ သော်၊ ဟေ ဋ္ဌိ မ ဇ္ဇေ နု၊ အ ယု တ် ဆုံး အား ဖြင့်၊ အ နု ညာ တ ပ မာ ဏ ယု ဇ္ဇံ၊ ခွင့် ပြုတော်မူ အပ် သော ပ မာ ဏ နှင့် ယှဉ် သည်၊ စ ေ ဟ ာ တိ၊ အ ဂ ယ် ၍ ဖြစ်ခဲ့၊ ဇုတိ အယံ၊ ဤ သည် ကား၊ အ ဇ္ဇော၊ အနက် တည်း။ ဇုဒ ဓ ဇ္ဇ တ ဉ္စ ိ၊ ဇုဒ ဓ ဇ္ဇ ိ ဟု သည် ကား။ ဇုဒ ံ ပ ယော ဇ နဇ္ဇံ၊ ဤ အ ကျိုး ငှါ။ သ ဇ္ဇာ ရေ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဝ ဇ္ဇ ပ ယော ဇ နဇ္ဇံ၊ ဟော တော်မူ အပ် သော အ ကျိုး ငှါ။ ယာ ဝ ဒေ ဝ၊ အ ကြင် မျှ လောလျှင်၊ သိ ကာ ဒိ ပ ဒိ ဗာ ဟာ နဇ္ဇ ဗ္ဗေ ဝ၊ အ ချမ်း အစ ရှိ သည် ကို တား မြစ် ခြင်း အ ကျိုး ငှါ လည်း ကောင်း။ ဟိ ရိ ကော ပိ နဉ် ပ ဒိ ဏ္ဍာ ဒ နဇ္ဇ ဗ္ဗ၊ အ ရှက် အ ကြောက် ကို ဖျက် ဆီး တတ် သော အာ ဂ ါ ကြီး ငယ် ကို ဖုံး လွှမ်း ခြင်း အ ကျိုး ငှါ လည်း ကောင်း၊ ဇုတိ အယံ၊ ဤ သည် ကား၊ အ ဇ္ဇော၊ အနက် တည်း။ ဇေ တ နု၊ ဤ ဇုဒ ဓ ဇ္ဇ တံ ဟု သော ပါဠိ ဖြင့်၊ ကာ ယ ပ ရိ ဟာ ရိ ယံ၊ ကိုယ် ဖြင့် ဆောင် အပ် သော စိ ဝ ရံ၊ သက်နှံ ကို။ ဝ ဒ ဇ္ဇော၊ ဆိုလျက်။ တ ဇ္ဇ၊ ထို သင်္ဘန်း ဌ ိ၊ ဇုတ ရိ တ ရ ဝ သ ဇ္ဇော သ ဗ္ဗ၊ ဇုတ ရိ တ ရ ဝ သ ဇ္ဇော သ ကို လည်း၊ ဝ ဒ တိ၊ ဆို၏။ ပ လ္လ ကေ နု နိ သိ နဿ သ ာ တိ၊ ပ လ္လ ကေ နု နိ သိ နဿ သ ဟု သည် ကား၊ သ မ ဇ္ဇ တော၊

ထက်ဝန်းကျင်မှာဦးရှစ်ဆယ်ခန့်ပေါင်ဖွဲ့၍နေခြင်းကို၊ ပလ္လင်။ ပလ္လင်ဟူ၍၊ ဝုဠုတိ၊ ဆိုအင်၏၊ တေနုထိုထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောဟုန်းအား၊ တိသဒ္ဓိပလ္လင်၊ သုံးခုသောအစဝ်ရှိသောထက်ဝယ်ကို၊ အာသဒ္ဓိတ္ထာ၊ ခွေ၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောဟုန်းအား၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေဝ၊ အနုက်တည်း၊ ဇဏ္ဏုကေနာဘိဝ ဿတိတို့၊ ဇဏ္ဏုကေနာဘိဝ ဿတိဟူ သည်ကား၊ ယဿံ ကုဋိယံ၊ အကြောင်းကုဋိ၌၊ တယာနိသိန္နဿ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ထိုင်သောရဟန်းအား၊ ဒေဝေ၊ ရိစ်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာ သည်ရှိ၏သာ၊ ဇဏ္ဏုနွယ်ပဆစ်နှစ်ဘက်ကို၊ ဝဿောဒကေန ရိစ်းရည် ဖြင့်၊ နတေမိယတိ၊ မစွတ်၊ ဇွေကဖွဲ့ ဤမျှသည်လည်း၊ သဗ္ဗပရိယန္တသေ နုဿနံ၊ အလုံးစုံ အောက်ယုတ်သောကျောင်းမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ နိသိဒိတ္ထာ၊ ထိုင်၍၊ အဇ္ဇကာမရှုနေ၊ အကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသော သတ္တဝါရှိသော၊ ကုလပုတ္တေနု၊ အမျိုးသားသည်၊ သဒ္ဓေ၊ မိမိအကျိုးကို၊ နိပ္ပါ ဒေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တေနု၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေယ်ဟါသု ဝိဟာရာယ ပတိတတ္တာသ ဘိက္ခုနောတိ၊ ဒေယ်ဟါသုဝိဟာရာယ ပတိ တတ္တာသတိက္ခုနောဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ထိုထေရ်အရှင် သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓမာဟိစတ္ဘိဂါထာဟိ၊ ဤလေးဂါထာတို့ ဖြင့်၊ ယေတောဘိက္ခု၊ အကြောင်းရဟန်းတို့သည်၊ မဟိဿ ဌာ၊ ကြီးသောအလိုရှိ ကုန်၏၊ အာသန္ဒုဠ္ဠာ၊ မရောင့်ရဲကုန်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပရေ၊ မကြံသ ဂတံ၊ အလွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ သလ္လေခ ဩဝါဒံ၊ ခေါင်း ပါးသောအသုံးအမကို၊ ပကာသေတ္ဝာ၊ ပြပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယေ ခုအခါ၌၊ ဝေဒနာ မရှေခုန်၊ ဝေဒနာကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၌၊ သင်္ခ္ယာသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒသေ သင်္ခ္ယာ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ယောသုခ ဣဒါ ယောသုခံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ တော်စကား၌၊ သုခ ဣဒါ၊ သုခံဟူသည်ကား၊ သုခ ဝေဒနံ၊ သုခ ဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခ တောတိ၊ ဒုက္ခတောဟူသည်ကား၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခတောပေါ်ကြောင့်တတ် သောဆင်းရဲအားဖြင့်၊ အဒုဿိတိ၊ အဒုဿဟူသည်ကား၊ အဒုဿ သ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင် ၏၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်၊ သပိတာယ၊ တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ယော၊ အကြောင်သူသည်၊ အပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေဝ၊ အနုက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ပရိဘောဂကာ၊ လေ၊ သုံးဆောင်သောအခါ၌၊ အသာ ဒိယမာနာ ဝိ၊ သာယာ

အပ်သော်လည်း၊ ဝိသမိသမ်ဝိယ၊ အဆိပ်နှင့်ရောသကဲ့သို့၊ တောစနံ၊ အစာ
သည်၊ ပရိနာမကွာလေ၊ ကျက်သောအခါ၌၊ ရုက္ခာယော၊ ဆင်းရဲသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနု၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဿာ၊ ဤသို့ပေါက်ပြန်ခြင်း၌၊ ရုက္ခာ
နုပသမံ၊ ရုက္ခဟု အပနိတလဲလဲ ရှုခြင်းကို၊ ဒဿယတိ၊ ပြ၏။ ရုက္ခမဒကို သလ
တောတိ၊ ရုက္ခမဒကို သလ တောဟူသည်ကား၊ ရုက္ခဝေဒနံ၊ ရုက္ခဝေဒနာကို၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သလ္လန္တိ၊ ငြောင့်ဟူ၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တိ၊ ချ၍ပြဦးမဲ့၊
ရုက္ခဝေဒနာ၊ ရုက္ခဝေဒနာသည်၊ သလ္လံ၊ ငြောင့်သည်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဧနေ
ပရိသ ဏ္ဍိ၊ ရှုဝင်သော်လည်း၊ အနုပရိသိတ္တာ၊ ရှုဝင်၍၊ ဌိတဏ္ဍိ၊ တည်သော်
လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓရိယမာနဏ္ဍိ၊ နုတ်သော်လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌိတမေဝ၊ နှိပ်
စက်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဧနေတိယထာ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့ဧကံ၊ ဤအတူ၊ ရုက္ခ
ဝေဒနာ၊ ရုက္ခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာပိ၊ ဖြစ်သော် လည်းကောင်း။ ဌိ
တိပ္ပတ္တာပိ၊ ဌိတိသို့ရောက်သော်လည်း ကောင်း၊ ဘိဇ္ဇမာနာပိ၊ ပျက်သော်လည်း
ကောင်း၊ ဗဟေတိယေव၊ နှိပ်စက်ကျင်နာသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတေနု၊ ဤပါဠိဖြင့်၊ ဣမိနာ ကျင်
နာရာ၌။ ရုက္ခာနုပသမံ ယေဝ၊ ရုက္ခဟု အပနိတလဲလဲ ရှုခြင်းကိုသာလျှင်၊
ဥက္ကံ သတ္တာ၊ အလွန်အား ဖြင့်ပြု၍ ဒေတိ၊ ဆိုရ၏။ တေနစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊
ယံ ရုက္ခံ တဒနုဘ္ဘာတိ၊ ယံ ရုက္ခံ တဒနုဘ္ဘာဟု၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူ
သောကြောင့်၊ ဝေဒနာနုယော၊ ဝေဒနာနှစ်ခုအားပေါင်း၌၊ အတ္ထနိယတပါဒံ၊
အတ္ထဟုစွဲယူခြင်းကို၊ ပိနိ ဝေဒ္ဓေတိ၊ ဖြည့်တော်မူ၏။ ဥဘယန္တိ ရေနာတိ၊
ဥဘယန္တိ ရေနဟူသည်ကား၊ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသုခ ရုက္ခ ဝေ
နာတို့၏၊ အန္တိ ရေ၊ အကြားဝယ်၊ သုခ ရုက္ခ ဝေဒနာနုံ၊ သုခ ဝေဒနာ ရုက္ခ ဝေဒနာ
တို့၏၊ မဇ္ဈေဘူတေ၊ အလယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အနုက္ခမသုခေ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒ
နာ၌၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နာဟောသိတိ၊ နာ
ဟောသိဟူသည်ကား၊ ယထာဘူတာ ဝဗောဓနေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကိုထိုး
တွင်း၍သိသ ဖြင့်၊ အတ္ထနိယာ ဘိနိ ဝေသနံ၊ ကိုယ်ဟု၍ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်
နအားဟာသိ၊ မဖြစ်၊ ကေနလောကသ္မိံ ကိ သိယာတိ၊ ကေနလောကသ္မိံ ကိ
သိယာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ ဤသို့၊ ဝေဒနာမုခေန၊ ဝေဒနာကိုအဦးပြုသ ဖြင့်၊
ပဗ္ဗပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိ
ဇာနိတ္ဝာ၊ ဝိုင်းခြားမ ပြီးမ ဆုံ၊ ထိုနှင့်စပ်သော၊ သကလကိလေသစာသံ၊
အလုံးစုံသောကိလေသာကွန်ယက်ကို၊ သမုစ္ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍
ဌိတော၊ တည်သောသူသည်၊ ကေနနာမကိလေသေန၊ အာဘယ်မည်သော

ကိုးလေသာဖြင့်၊လောကတို့၊လောကခု၊ ဗဟွောဖွဲ့နှိုင်းတော့အံ့နည်း။ ဒေဝ တာဒိသုနှတ်အစရှိသည်တို့ခု။ကိုဝါ၊အသို့နည်း၊အာယတိ၊နောင်အခါ ခု။ ဆိယာ၊ဖြစ်ရတော့အံ့နည်း၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား၊တိန္ဒဗန္ဓနေ။ဖျက် အပ်ပြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိသည်၊အပညတ္တိကောဝ၊ အမည်ပညတ်မရှိ သည်သာလျှင်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။မှုတိအမယ်၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊အ ဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဣဒါနိ၊ယ ခုအခါခု။ ဓိ ဣ ဗ ပ ဒိ ပ ဗ ဣ ဗ ပ ဗ ဣ ဗ ပ ဗ ဣ ဗ

လအာစဂ္ဂိသည်နှင့် ယှဉ်သော၊ သုတ္တဝေယျာဒိတေဒသ၊ သုတ္တဝေယျစ သည်အပြားရှိသော၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ သုတသ၊ အကြားအမြင်၏၊ သ မှီဝဲန၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင် ရှိသော၊ ဝေဠောဗဟုဿုတော၊ ခဲ့ဖွေဗဟုဿုတ၏လည်းကောင်း။ ပါ:ရိဟာရိယပဿုတော၊ ပါ:ရိ.ဟာရိယပဿုတ၏လည်းကောင်း၊ ပဒ္ဓိဝေဓပဿုတော၊ ပဒ္ဓိဝေဓပဿုတ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မေဓာဝိ။ ပညာရှိသော၊ သိလေ သု၊ သိလတို့ဖြင့်၊ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ၊ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ စေတောသမထံ လောကိယလောကုတ္တရဥာဏ်၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ပြားသော၊ စိတ္တ သမာဓိနှင့်၊ စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဇော၊ အားထုတ်၏၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုဋ္ဌလော၊ ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ မယ်:ဝါ၏၊ မတ္ထ ကေါ၊ ထိပ်ထက်ခွဲလည်း။ ဘိဒ္ဒကု၊ တည်ပါ၊ စေသတည်း၊ သဟာ၊ သော၊ အတ္ထတာကွနေရခြင်းသည်၊ ပဂေ၀ ၊ အာဘယ်ဆိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ယော ပပဉ္စမနုယုဇ္ဇောတိ၊ ယောပပဉ္စမနုယုဇ္ဇော ဟု သည်ကား။ ယောပနဝုဋ္ဌ လော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်သည်ကား၊ ကမ္မာရာမတာဒိ ဝ သေန၊ အမှုခွဲမြေ့လျော် ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရူပါဘိသင်္ခါဒိ ဝ သေန၊ ရူပါရုံခွဲပြု တွယ်ခြင်းစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပ ဝတ္ထိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပပဉ္စ နဲ့ ဥဒ္ဓန၊ သံသရာကိုချွတ်ထွင်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ တဏှာဒိဘေဒံ၊ တဏှာစသည်အပြားရှိသော၊ ပပဉ္စံ၊ သံသရာကိုချွတ်ထွင်တတ်သောပမာဒ တရားနှင့်၊ အနုယုဇ္ဇော၊ ယှဉ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထိုပပဉ္စတရားခွဲ၊ အနုဒိနာ ဝ ဒဿ နေနှ၊ အပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်၊ အာသိရေတော၊ အလွန်မြေ့လျော်၏၊ ဝဂသိ သော၊ သမင်နှင့်တူသော၊ သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိရာ ဓယိ၊ ချုတ်ယွင်းစေ၏၊ သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ သုဝိဒူရေ ဝိဒူ ရေ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်ခွဲ၊ ဒ္ဒိတော၊ တည်၏၊ ယောစပပဉ္စံ ဟိတ္ဝာနာ တိ၊ ယောစပပဉ္စံဟိတ္ဝာန ဟု သည်ကား။ ယောပနဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ် သည်ကား၊ တဏှာပပဉ္စံ၊ တဏှာဟု သောပပဉ္စတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ တဒဘာ ဝ တော၊ ထိုတဏှာဟု သောပပဉ္စတရား၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိ ပ္ပ ပဉ္စသ၊ ပပဉ္စတရား၊ ငါးပါး၏ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့သွားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ် သော၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်ဖြစ်သော၊ ဘာ ဝ နာ ဘိ သမယေ၊ ဘာ ဝ နာ ဘိ သမယ၌၊ အာသိရေတော၊ အလွန်မြေ့လျော်၏၊ သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာ ဝ ယိ သာ ဝေ သိ၊ ပြီးစေ၏၊ အဓိ ဂ ဆ္ဆိ၊ ရ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်

ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သင့်၊ ထေရော၊မထေရ်သည် အတ္တနော ဗိမိ၏၊ကနိဋ္ဌဘာတိကသာ၊ ညီငယ်ဖြစ်သော၊ ရေဝတအတ္တရသာ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ ကဏ္ဍကနိမိတ္တခဒိရ ရုက္ခသည်နှင့်ဆူးတို့ဖြင့်စိအပ်သောရှားပင်တို့ဖြင့်ဖုံ လွှမ်းသောနိရုဒကကန္တာရေးရေမရှိသောကန္တာရ၌၊ ဝါသံ၊နေခြင်းကို၊မိသွား၊ဖြင့်၍၊ တံ၊ ထိုတောင်ခြေခြင်းကို၊ပသံသနော်ကြ၊ မွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ဂါမေဝါတိအာဒိကာ၊ ဂါမေဝါ၌သို့အစရှိကုန်သော၊ဒွေဂါထာ၊နှစ်ပါး၊ကုန်သောဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဂါမေဝါတိ၊ဂါမေဝါဟူသည်ကား၊အရဟန္တော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်၊ဂါမနှင့်ရွာနီးကျောင်း၌၊ကာယဝိဝေက၊ကာယဝိဝေကကို၊ကိစ္စာပိနလဘန္တိ၊အာကယ်၍ကား မရကုန်၊ ပန်းယင်းသို့ကာယဝိဝေက၊ကိုမရကုန်သော်လည်း၊စိတ္တဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေကကို၊လသင့်သော်၊ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တောသံ၊ထိုရဟန္တာတို့၏၊ဒိဋ္ဌပဋိဘာဂါနိ၊ပါ၊ နတ်နှင့်တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာရုမ္မဏာနိ၊အာရုံတို့သည်၊စိတ္တံ စိတ်ကို၊စာလေတုံ၊ လှုပ်ချောက်ချား၊ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဂါ၊မေဝါ၊ရှာ၌လည်း၊ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ အရညာဒီသု၊တောအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံဝါ၊တခုခုသည်လည်း၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌၊အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏၊ တံဘူမိ။ ထိုအရပ်သည်၊ ဗွေ့ထောယက်၊ ဗွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊သောဘူမိပဋိဒေသော၊ထိုမြေအရပ်သည်၊ရမ္မဏီယောဝေနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊အရညာနီတိ၊အာရညာနိဟူသည်ကား၊သုဝုဋ္ဌိတတရုသဏ္ဍမဏ္ဍိတာနံ၊ကောင်းစွာပွင့်သော နွယ်ပျိုသောတောအုပ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ဝိမလသလိလာသယာသမ္ပန္နာနိ၊အညစ်အကြေးကင်းသော ရေနေရာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊အရညာနိ၊တောတို့သည်၊ ရမဏီယာနိ၊ မြေလျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ဘဒ္ဓော၊ စပ်ခြင်းတည်း၊ယတ္ထ၊တတိ၊ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယေသုအရညေသု၊ အကြင်တောတို့၌၊ဝိဂတိတောသုဝိယ၊ဖောက်ပြန်ကုန်သကဲ့သို့၊ ရမမာနေသု၊မြေ့လျော်ကုန်သောတောတို့၌၊ကာမမက္ခိကော၊ကာမဖြင့်လိမ်းကျံသော၊ ကာမဂေဝသကော၊ကာမကိုရှာမှီးသော၊ ဇနော၊လူသည်၊ နရမတိ၊မြေ့လျော်၊ဝိတရာဂါတိ၊ဝိတရာဂေါဟူသည်ကား၊ဝိဂတရာဂါ၊ကင်းသောရာဂရှိကုန်သော

ရှိကာသဝါပန်၊ ရဟန္တာဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်ကား၊ ပဒုမဝေနသ၊ ပဒုမ္မာကြာ တောတို့၌၊ တမမုံမရကာရုပိယ၊ ပျားဝိတုံးတို့ကဲ့သို့၊ တဏာရူပေသ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ အခြေသ၊ တောတို့၌၊ ရေမိသန်တို့၊ မြွေလျှောကုန် လတ္တံ့။ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနက်တည်း၊ နတောကာမဂေ သိ၊ နာတိ၊ နတောကာမဂေသိနောဟု သည်ကား၊ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ တောဝိတ ရာဂါ။ ထိုရာဂကင်းကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကာမဂေသိနော ကာမဂုဏ်ကိုရှာမှီး လေ့ရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအာယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အဟော၊ အနက်တည်း၊ ဝုန်းတာဘန်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ရာဓံနာမ၊ ရာဓအမည်ရှိသော၊ ဒုဋ္ဌတဖြာဟူ၏၊ ဆင်းရဲသောပုဏ္ဏားကို၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇေတွေ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပာဒေတွေ၊ ပဋ္ဌင်းခံ၍၊ တမေဝ၊ ထိုရာဓရဟန်းကိုသာလျှင်၊ ပဏ္ဍာသမဏ်၊ နေးကပါ ရဟန်းကို၊ ကတွေ၊ ပြု၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ ဇကိုဝသံ၊ တဏှေသဒ္ဓါ၊ တာသစ။ ထိုရာဓရဟန်း၏လည်း၊ သဗ္ဗစဘာဝဝန်၊ ဆိုလွယ် သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တုသိတွေ၊ နှစ်သက်၍၊ ဩဝါဒ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိဓိနံဝါတိ အာဒိ၊ နိဓိနံဝ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ နိဓိနံဝါတိ၊ နိဓိနံဝဟု သည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ နိဟရိတွေ၊ တုတ်၍၊ ဌပိတာနံ၊ ထား အပ်ကုန်သော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိပူရာနံ၊ ရွှေငွေစသည်ပြည့်ကုန်သော နိဓိကုန်တို့၏၊ ရွှေအိုးတို့၏၊ ပဝတ္တာရေ၊ ပဝတ္တာရံဟု သည်ကား၊ ကိ ဆ္ဆ ဇိ ဝိ တေ၊ ပြိုပြောင်သောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊ အနုကမ္ပံ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ကတွေ၊ ပြု၍၊ ဇကိ၊ လေ့လှည့်၊ တော၊ သင်အား၊ သုခေ နု၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇီဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငါ။ တော၊ သင်အား၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒဿေသ၊ သာဓိ၊ ပြအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၍၊ နိဓိဌာနံ၊ ရွှေအိုးရှိရာ အရပ်သို့၊ နေတွာန၊ ဆောင်၍၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဣမံ၊ ဤရွှေအိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇီဝါဟိ၊ အသက်မွေးလေ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိကဿိတာ၊ ရံဝိယ၊ ကြားသကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇဒဿိနန္တိ၊ ဝဇ္ဇ ဒဿိနံဟု သည်ကား၊ ဒွေဝဇ္ဇဒဿိနော၊ နှစ်ပါးသောအကြစ်ကိုရှုလေ့ရှိကုန် သော၊ ဣတိ၊ ဤဝဇ္ဇဒဿိနံဟု သောပါဌ်ဖြင့်၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အာသာရုပ္ပေ နဝါ၊ မလျောက်ပတ်သဖြင့်လည်း၊ ကောင်း။ ခလိတေ နဝါ၊ ချွတ်ချော်သဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌၊ နိဂ္ဂဏ္ဍိ သာဓိယ်၊ နှိပ်ဆုံ့ဟူ၍၊ ဂုန္ဓဂဝေ သကော၊ အပေါက်ကိုရှာသည်ဖြစ်၍သည်း၊ အဘာတံ၊ မသိအပ်

သည်ကို၊ဥာဏေတုကာမေ၊သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥာတ်၊သိအပ်ပြီးသည်ကို၊အာသာဒေန္တော၊သာယာသည်ဖြစ်၍၊သိလေးဒိဝုဋ္ဌိကာမတာယ၊ သိလစသည်ကြီးပွါးခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊တံတံဝန်ဆီ၊ထိုထိုအဖြစ်ကို၊ဩဠေကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊ ဥလ္လေခနသဘာဝသင့်တိုတော၊ သံသရာဝဋ်မှထုတ်ဆောင်ခြင်းသဘောဟူလည်းတည်၏၊ အယံ၊ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဣဒ၊ ဤပါဠိတော်၌၊အဓိပ္ပေတောဟု၊အလိုရှိအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ဒုက္ခ၏၊ဒုဋ္ဌဘာဝနှင့်သော ဆင်းရဲသောလူသည်၊ ဣမံနိဒါ'၊ဤရှေးအိုးကို၊ ဂဏ္ဍာဟိ၊ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီ၊နိဋ္ဌယှမာနောဝိ၊ နှိပ်စက်သော်လည်း၊နိဓိဒဿနေ၊ ရှေးအိုးကို ဖြင်ခြင်းမျိုး၊ကောပံ၊အာမျက်ကို၊နကရောတိ၊မပြု၊ပမုဒိတောဝ၊ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧवं၊ဤအာတ္မာ၊ ဧဝေဝ၊ပေသုဟု ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဝုဋ္ဌလေသု၊ဝုဋ္ဌိုလ်တို့၌၊အသာရုပ္ပံဝါ၊မလျောက်ပတ်သည်ကိုဂုဏ်း၊ခလိတံဝါ၊ ချွတ်ချော်သည်ကိုဂုဏ်း၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ အာစိက္ခန္တော၊ကြားသည်ရှိသော်၊ကောပေါ၊အာမျက်ကို၊နကာတဗ္ဗော၊မပြုအပ်တုဠ္ဌစိတ္တေနဝ၊နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည့်သာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်အပ်၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဝုနဝိ၊တာဘန်လည်း၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ဧဝေဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော စကား၊ကို၊ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုတော်မူပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဝါရေတဗ္ဗမေဝ၊ဖိတ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊နိဋ္ဌယှဝါဒိန္တိ နိဋ္ဌယှဝါဒိ'ဟူသည်ကား၊ယောဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဝန်ဆီ၊အပြစ်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊အာယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ငါ၏၊သဒ္ဓိဝိဟာ၊ရိကော၊အာတ္မာနေ တပည့်တည်း၊အန္တေ၊ဝါသိကော၊အတွင်းနေတပည့်တည်း၊ဥပကာရကော ကျေးဇူးများသောသူတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အစိန္တေတွာ၊မကြံမူ၍၊ဝန်ခွာနုရုပ်၊ အပြစ်အားလျော်စွာ၊တဗ္ဗန္တော၊ပြင်းချောက်လျက်၊ပ၊ဟာမေန္တော၊နှင်ထုတ်လျက်၊ဒဏ္ဍကမ္မံ ဒဏ်အမှု ကို၊ ဂ၊ရာန္တော၊ပြုလျက်၊သိက္ခာပေသိ၊ကျင့်စေ၏၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ နိဋ္ဌယှဝါဒိနာမ၊ နှိပ်၍ဆိုသည်မည်၏၊သမ္ဘာသမ္ဘဲ ခြေခိုင်ယ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကဲ့သို့၊ အာနန္ဒ အာနန္ဒာ၊ အဟံ၊ငါဘုရား၊သည်၊နိဋ္ဌယှနိဋ္ဌယှ၊နှိပ်၍နှိပ်၍၊ဝဏ္ဏာဒိ၊ဆိုတို့၊ ပဋ္ဌယှ၊ပြိုးမြှောက်၍၊ယော၊အကြင်သူသည်၊သော၊ရေ၊ အနုစိန္တိ၊ဌသတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဧတံဝစနံ၊ဤစကား၊ကို၊ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ မေဓာဝိနာ၊ မေဓာဝိ'ဟူသည်ကား၊ဓမ္မောဇ ပညာယ၊ ဓမ္မောဇပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ပြည့်စုံသော်သူကို၊တာဒိသန္တိ၊ တာဒိသံ'ဟူသည်ကား၊ဧဝေဝံ၊ဤသို့သ၊ဘာရှိသော၊ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိကို၊ ဘဇေ၊ပယိရုပါ၊သေယျ၊ဆည်းကပ်ရာ၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊တာ

ဒိသံ၊ထိုသို့သောဂုဏ်သော၊အာစရိယံ။ ဆရာကို၊ဘဇမာနသ၊ဖြစ်ဝဲဆည်း
ကပ်သော၊အန္တေဝါသိကသ၊တပည့်အား၊သေယျော၊ဖြတ်သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏ ပါဒိ၊ယာ၊ ယုတ်မာသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဝမိ်ယေဝ၊ကြိုးပွါး
ခြင်းသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရိဟာနိ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊နော
ဟောတိ။မဖြစ်၊ဣတိ်အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အထ၊ထို
နောင်မှ၊ကေဒါ၊အရံတာခါ၊ အသဒ္ဓိပုဂ္ဂိသုကေ၊ဟိ၊အသဒ္ဓိပုဂ္ဂိသုက
ဟန်းတို့သည်၊ကိဉ္စဂိရိသို့ အာဝါသေ၊ ကိဉ္စဂိရိဓနုပုဒ္ဓိဌေနကုန်သောဒါယာ
ကာတို့ကို၊ဒုသိတေ၊ ဗျက်ဆီးသည်တို့ကို၊သဏ္ဌာန၊ဖြတ်စွာသုဂုဏ်းသည်
အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ပရိသာယ၊ပရိ
သတ်နှင့်လည်း ကောင်း။ မောဂ္ဂလာ၊နေနစ၊ မောဂ္ဂလာန်နှင့်လည်း၊ကောင်း။
သဒ္ဓိ်၊တကွ။တတ္ထ၊ ထိုကိဉ္စဂိရိဓနုပုဒ္ဓိသို့၊ ဂတော၊ကြွသွား၊တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရား၊စစ်သူကြီး၊ဖြစ်သော အာရဒ်သာရိပုတ္တရာမ
ထေရ်သည်၊ အသဒ္ဓိပုဂ္ဂိသုကေသု။ အသဒ္ဓိပုဂ္ဂိသုကဟုဟန်းတို့သည်၊
အာနာဒိယ၊ဟန်ကုသ။ မလိုက်နာသည်ရှိသော်၊ဣမံ၊ဂါထံ၊ဤ၊ဂါထာကို၊အာဘ
မိန်း၊တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထို၊ဂါထာ၌၊ ဩဝါ၊ဒေယျာတိ၊ဩဝါ၊ဒေယျဟူသည်
ကား၊ဩဝါ၊ဒံအနုသိဋ္ဌိ်၊အာဆုံ၊အမကို၊ဒဒေယျ၊ပေး၏။ အနုသာ၊သေယျာ
တိ၊အနုသာ၊သေယျဟူသည်ကား၊တ၊သေ၊ဝ၊ထို၊ဩဝါ၊ဒေယျဟူ၊သော၊ပုဒ်
၏သာလျှင်၊ပရိယာယ၊ဝ၊စနံ၊ပရိယာယ်စကား၊တည်း။ အထ၊ဝါ၊တနည်းကား
ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်သော၊ဝတ္ထုတို့ကို၊ဝတ္ထု၌၊ဝ၊ဒ၊ကြောင့်၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ဩဝါ၊ဒတိနာ
မ၊ အာဆုံ၊အမကိုပေးသည်မည်၏။ အာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အနုပ္ပန္နေ၊မဖြစ်
သေး၊သော၊ဝတ္ထု၊တည်း၊သော၊ဝိ၊ ထို၊ဝတ္ထု၊သည်လည်း၊တော၊သင်အား၊သိ
ယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ အာဒိ၊ဤသို့အစရှိသော၊အနာဂတံ၊မရောက်သေ၊ဖြစ်
လတ္တံ့သည်ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ဝ၊ဒ၊ကြောင့်၊ဆိုသည်ရှိသော်၊အနုသာ၊သတိ၊
အ၊ဖန်တလဲလဲဆုံး၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊သမ္ဘုဒါ၊မျက်မှောက်၌၊ဝ၊ဒ၊ကြောင့်၊
ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဩဝါ၊ဒတိနာမ၊ အာဆုံ၊အမ၊ကိုပေ၊သည်မည်၏၊ပရမ္ပုဒါ၊
မျက်ကွယ်၌၊ရှိတံ၊ဝါ၊တမန်ကိုလည်း၊ကောင်း။ သာသနံ၊ဝါ၊သတင်း၊စကား
ကိုလည်း၊ကောင်း၊ပေ၊သတ္တာ၊စေ၍၊ ဝ၊ဒ၊ကြောင့်ဆိုသည်ရှိသော်၊အနုသာ
သနိနာမ၊ အ၊ဖန်တလဲလဲဆုံ၊မသည်မည်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ သကိ်ုတ
ကြိမ်၊ဝ၊ဒ၊ကြောင့်၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဩဝါ၊ဒတိနာမ၊ အာဆုံ၊အမကိုပေ၊သည်
မည်၏။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အ၊ဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ဝ၊ဒ၊ကြောင့်ဆိုသည်ရှိသော်၊အနုသာ
သနိနာမ၊အ၊ဖန်တလဲလဲဆုံ၊မသည်မည်၏။ အ၊သ ဗ္ဗ ၊ဝ၊စ၊တိ၊အ၊သ ဗ္ဗ ၊ဝ၊စ

ဟူသည်ကား၊ အကုသလဓမ္မာစ၊ အကုသိုလ်တရားမှလည်း၊ နိဝါဏေ၊ တားမြစ်ရာ၏၊ ကုသလေ၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား၌လည်း၊ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ တည်စေရာ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း၊ သတိ ဟိ သောတိ၊ သတိဟိ သောဟူသည်ကား၊ ဝေဠုပေါ၊ ဤသို့သောဂိုဏ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သာဓုနံ။ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ အသဒ္ဓေါ အသဒ္ဓါ သမ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်မာကုန်၏။ ဝိတိဏ္ဏူပရဝေ လောကော၊ ပြုမကူး ပြောက်သေး သောတမလွန်လောကရှိကုန်၏။ အာမိသစက္ခုကော၊ အာမိသ ၌ကြည့်သောမျက်စိရှိကုန်၏၊ ဇိဝိကဏ္ဌော ယ၊ အာသက်ပွေး ခြင်းအလိုဌာ၊ ပဗ္ဗ ဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူယုတ်တို့အား၊ သောဿ ဝါ ဒုကော၊ ထိုအဆုံးအမပေး တတ်သောသူကို၊ သောအနုသာသကော၊ ထိုအဖန်တလ လဆုံးမဟုတ်သောသူကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အမှောကံ၊ ငါတို့၏၊ နဉ္စပဏ္ဍာ ယော ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာမဟုတ်၊ နအာစရိယော၊ ဆရာမဟုတ်။ ကသ္မာ၊ အာဘယ် ကြောင့်၊ အာမှော၊ ငါတို့ကို၊ ဝေဒသိ၊ ဆိုတိသနည်း၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့ မေ ခသတ္ထိ ဟိ နှုတ်လှံတို့ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗေ ဗ္ဗာ၊ ထိုးဆွသည်ရှိ၊ သဝိ၊ အပြိယော၊ မချစ်အပ်သည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ အာဝုတ္တာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သယ္ဟာ ဖြတ် စွာဘုရား သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ။ ဟောတော်မူ၏၊ သောဝေ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဥပနိဿယ သမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိက္ခါ သု ရဟန်းတို့ဌာ၊ ကထေယ၊ စကားသည်၊ သမုဋ္ဌာ ယ ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ ဇော၊ ဤသင်တို့ဆိုတိုင်း၊ နမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေ၊ သေ ဗ္ဗာ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အညသောတိ ဂါထံ၊ အညသော အာစရိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အညသော တိ၊ အညသောဟူသည်ကား၊ အတ္ထာ နော၊ မိမိ၏၊ ဘာဂိနေယျံ၊ ဘူဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌာ နုခပရိဇ္ဇာ ဇကံ၊ ဒိဋ္ဌာနုခပရိဇ္ဇာဇိုဇ်ကို၊ သန္ဓာ ယ ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ ၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တ သော၊ ထိုဒိဋ္ဌာနုခပရိဇ္ဇာ အား၊ သဗ္ဗော ရား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဒနာ ပရိဂ္ဂ ဟ သုတ္တေ၊ ဝေဒနာ ပရိဂ္ဂ ဟ သုတ်ကို၊ ဒေသိ ယ မာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံ မဟာ ထေရော၊ ဤမဟာ ထေရ်သည်၊ ဘာဝနာ မဂ္ဂေ၊ ဘာဝနာ မဂ်တို့ကို၊ အဓိ ဂ ဏှိ ၊ ရှေ့ သောဝ ဂ ပါ ရမိ ဥာ ဏ သ ၊ သောဝ ဂ ပါ ရမိ ဥာ ဏ် ၏ ၊ မ ဇ္ဈ ဂ် ၊ အ ထွ ၏ အ ယိ ပ် သို့ ။ ဘ ဂ္ဂ ၊ ရောက်၏၊ သော တ ဟော ဒေ သိ အ ဇ္ဈ ဂေ ၊ သော တ ဟော ဒေ သိ အ ဇ္ဈ ဂေ ကော ဟူ သည်ကား၊ သ ဗ္ဗ ၊ ရှ ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒီ ဟ ယာ နော ၊ ယ ပ် ခ တ်

လျက်ပြီးမြတ်တော်၊တည်သောဒိဋ္ဌဓမ္မသည်၊အတ္တိကောဟုအလိုရှိသည်ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊သုဿုသုသုကြားနာလိုသည်ဖြစ်၍၊သောတံနားကို၊ညြဒဟိ၊ထောင်၍ တံမေအာမောဃံသဝဏ္ဏီ၊ တံမေအာမောဃံသဝဏ် ဟူသည်ကား၊တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သုတံသဝဏ်၊ ကြားနာအပ်သော၊တံ၊ထိုတရားသည်၊ အမောဃံ၊အချည်းနှီးမရှိ၊အဝဠ္ဇ ၊မဖြုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊အဂ္ဂသာဝကေန၊အဂ္ဂသာဝကသည်၊ ပတ္တဗ္ဗသမ္ပတ္တိနှင့်ရောက်အပ်သောစည်းစိမ်တို့၏၊အဝသယောမှိုရှိရာသည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေန ထိုကြောင့်၊ဝိမုတ္တောမှိတိအာဒိ၊ ဝိမုတ္တောမှိဣတိသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ နေဝဝုဗ္ဗေနိဝါသာယာတိ၊နေဝ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာယ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနောစ၊ငါ၏၏ လည်းကောင်း၊ပရေ သဉ္စ၊ သူတပါး၏၏ လည်းကောင်း။ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဇာနနညာဏတ္ထာယ၊ ရှေးဘဝ နောဘူးသော၊ခန္ဓာအစဉ်ကို သိသောဝုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်အကျိုးငှါ၊ ပဏိဓိ၊ တောင်းတခြင်းသည်၊ မေ၊ငါအား၊ နေဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၊ ဇုတိအယံ၊ ဣတိသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပရိကမ္မကရဏာဝသေန၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို ပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဒတ္ထဝိတ္ထာပဏာဝေန မတ္တာမှ။ ထိုဝုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်အလို့ငှါစိတ်၏ တောင်တခြင်းမျှသည် လည်း၊နေဝတ္ထိ၊မရှိ၊ နေဝအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ဇုတိအယံ၊ ဣတိသည်ကား၊ အတ္ထောဝ၊အနုက်တည်း။ စေတောပရိယာယာတိ၊ စေတောပရိယာယဟူ သည်ကား၊စေတောပရိယဉာဏသ၊ စေတောပရိယအာဘိညာဉ်အကျိုးငှါ၊ဇုဒ္ဓိယာတိ၊ ဇုဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ဇုဒ္ဓိဝိဉာဏသ၊ ဇုဒ္ဓိဝိဉာဏ်၏။ ရုတိယာဥပပတ္တိယာတိ၊ ရုတိယာဥပပတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ရုတိ ။ သေ၊ရုတိကိုလည်းကောင်း၊ဥပပတ္တိယာ၊ပဋိသန္ဓေ ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနနဉာဏရုတုပပါတဉာဏတ္ထာယ၊ရုတိပဋိသန္ဓေကို သိ၊သောဉာဏ်အကျိုးငှါ၊သောတခေါတုဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊သောတခေါတုဝိသုဒ္ဓိ ယာဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗသောတဉာဏသ၊ဒိဗ္ဗသောတအာဘိညာဉ်၏၊ပဏိ ဓိ၊မနုဿတိတို့၊ပဏိဓိမနုဿတိဟူသည်ကား၊ ဣမေသံအာဘိညာဝိသေ သာနံ၊ဣမအာဘိညာဉ်အထူးတို့၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ ပရိကမ္မာသေန၊ စီးဖြန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ ပဏိဓိ၊တောင်တခြင်း သည်၊စိတ္တာတိဟာ၊ရော၊စိတ်ဖြင့်ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊နဟော သိ၊မဖြစ်၊ဇုတိအယံ၊ဣတိသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊သမ္ဘဝဝုဏ္ဏာဝိယ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကျေး

ဇုးတို့ကဲ့သို့၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါဒိဝမေနော၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့် သားသျှင်၊ သာ၀ကာနံ၊သာ၀ကာတို့အား၊သင်္ဂေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊သာ၀ကဂုဏာ၊ သာ၀ကဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ဟတ္ထဂတာ၊ လက်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုသာ၀ကမဟာရဟန္တာတို့အား၊အဓိဂမာယ၊ အရဟာတ္တမင်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ ဝိသုံ၊အသီး၊ ကမ္မကရဏကိစ္စံ၊ အမှုကိုပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဂုဏ္ဌမူလန္တိ အာဒိကာ၊ ဂုဏ္ဌမူလံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိသောဂါထာ၊သုံးဂါထာတို့ကို၊ကပေါ်တကန္ဒရာယံ၊ကပေါတ်ချောက်ဌ ဝိဟာရန္တိ့သား၊နေစဉ်၊ယဂ္ဂေန၊ဘိလူးသည်၊ပဟာတကာလေ၊ပုတ်ခတ်သော အခါ၌၊သမာပတ္တိ၀လေန၊သမာပတ်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ နိဗ္ဗိကာရတာဒိပနဝသေန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်၏အဖြစ်ကဲ့ပြုသည့်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဂုတ္တာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထို..ါထာတို့၌၊ မုဏ္ဍောတိ၊ မုဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ နဝေါရောပိတာကေသော၊ ရိတ်၍ပြီးစသော ဆံရှိ သော၊သဟ်ာဒိုပါရုတောတိ၊သဟ်ာဒိုပါရုတောဟူသည်ကား။သဟ်ာဒိုံ၊ ဒုကုဋ်ကို၊ပါရုဝိတ္တာ၊ခြုံ၍၊နိသိန္နော။ နေတော်မူသော၊ သဟ်ာဒိုယာသုရ တောတိစ၊သဟ်ာဒိုယာသုရတောဟူ၍လည်း၊ပဌမ ရှုတ်ကုန်၏၊ညောယ ဥတ္တမောထေရောတိ၊ ပညာယဥတ္တမောထေရောဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ဥတ္တမော၊ဖြတ်၏၊သာ၀ ကောသု၊သာ၀ကတို့၌၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ သေဋ္ဌော၊ဖြတ်၏၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ဗျာယတိတိ၊ ဗျာယတိဟူသည် ကား၊အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အာမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗျာယတိ၊ ဗျာနဝင်စား၏၊ဗဟုလံ၊အကြိမ်များစွာ၊ သမာပတ္တိ၀ိဟာရေန၊ သမာပတ် ဟူသောနေခြင်းဖြင့်၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ဥပေတောဟောတိတာ၀ဒေတိ၊ ဥပေတောဟောတိတာ၀ ဒေဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ယဂ္ဂေန၊ ဘိလူးသည်၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ပဟာတော၊ပုတ်ခတ်၏၊တာ၀ဒေ၀၊ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊အဝိတက္ကံ ဝိတာက်မရှိသော၊စတုတ္ထဈာနိကဟလသမာပတ္တိ၊ စတုတ္ထဈာန်ဟလသမာ ပတ်ကို၊သမာပန္နော၊ဝင်စားသည်၊အရိယေန၊ဖြတ်သော၊ ဝုဏ္ဏိတာ၀ေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့်၊ဥပေတောသမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ဟိသစ်ံ၊မှန်၏၊ အတိတဘ္ဗေ၊ အတိတ်အနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

ဈာ်တိ၊ဤသို့၊ဈာ်ဒ်၊ဤဝိဘတ်သည်၊ဝတ္ထုမာနဝစနံ၊ ဝတ္ထုမာနဝိဘတ်တည်း၊ ပဋ္ဌတောဝနေ၎ကတိတိ၊ ပဋ္ဌတောဝနေ၎ကတိ ဟူသည်ကား၊ မောဟာဒွေ ယော၊မောဟာဒုနှင့်ပြီးသော၊ ဘိန္နသဗ္ဗကိလေသော၊ ခွဲဖျက်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံးသောကိလေသာရှိသော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊သေလမယ ပဋ္ဌတော၊ကျောက်ဖြင့်ပြီးသောတောင်သည်၊ အစလော၊မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်၍၊သုပ္ပတိဋ္ဌိတောဝိယ၊ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ ဈာ်ဌာနိဌာဒိနာ၊ဈာ်ဌ အနိဌအစရှိသော၊ကေနစိ၊တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့်။ နဝေ၎တိ၊ မတုန်လှုပ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့ဌာန်ဖြိုကာရောပေါက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၊ ပေါတိ၊ဖြစ်၏။ဈာ်တိအယံ၊ဤသည်ကား၊အားထွားအနက်တည်း။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သဒ္ဒါ၊ထေရသ၊မထေရ၏အား၊အသတိဝသေ နာ၊သတိမေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ကဏ္ဏော၊ သက်နိုးအစွန်သည်၊ ဩသမ္ဘန္ဓော၊တွဲလရားကျသည်ရှိသော်၊ အညတရော၊တယောက်သော၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ ဘန္တေ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ ပရိမဏ္ဍလံ၊အ ဝန်းညီစွာ၊နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ဝတ်အပ်၏၊ ဈာ်တိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျောက်၏၊ တံ၊ထိုလျောက်သောစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဘန္ဒံ၊ကောင်း၏၊တယာ၊ သင်သည်၊ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ဈာ်တိ၊ ဤသို့၊ သိ၎သော၊ ဦးဖြင့်၊သမ္ပဋိစ္ဆန္တောဝိယ၊ ခံသကဲ့သို့၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခို့ ပင်လျှင်၊ ထောက်၊အာတန်ယော်ဥဿာမိတ္တာ၊ဖဒ္ဒ၊ ပရိမဏ္ဍလံ၊အဝန်းညီစွာ။ နိဝါသေ တ္တာ၊ဝတ်၍၊ မာဒိသာနံ၊ ငါကဲ့သို့သောသတ္တဝါရှိကုန်သော သူတို့အား။ အယဉ္စိ၊ဤသို့သက်နိုးတွဲလရားကျခြင်းသည်လည်း၊ဒေါသောယော၊အပြစ် မည်သည်သာတည်း၊ဈာ်တိ၊ဤသို့၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနဂ် ဏာသာတိဂါထံ၊အနဂ်ဏာသာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏၊ပုနဲ၊တဖန်။မရဏေ၊သေခြင်း၌၊ဇီဝိတေ၊အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ အတ္တနော၊ ငါ၏၊သမစိတ္တတံ၊တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေန္တော၊ပြလို သည်ဖြစ်၍။ နာဘိနန္ဒာမိတိအာဒိနာ၊နာဘိနန္ဒာမိ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒွေ ဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ဝတ္ထု၊မိန့်တော်မူ၍။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ ဝမ္ဘံ၊တံခွန်းကို။ကထေန္တော၊ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ဥဘယေနမိဒန္တိ အာဒိနာ ဥဘယေနမိဒံ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာဒွယံ၊ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥဘယေနာတိ၊ ဥဘယေနဟု သည်ကား၊ဥဘယတောဘာ၊နှစ်ပါးရုံမှ၊ဥဘောသု၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာလေ သု၊ကာလတို့၌၊ဈာ်တိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ မိဒန္တိ

ထွေ၊ဖိဒံဟုသောဤပုန္ဒိ၊မောဂါရော၊မဒ္ဒကဿရာသည်၊ပဒသဒ္ဓိကရော၊ပုန်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ ဣဒမရဏမေဝ၊ဤသေခြင်းသည်သာလျှင်၊ မရဏံ၊သေခြင်းသည်၊အထွေဝနာမ၊ရှိသည်မည်သည်သာတည်း၊အမရဏံနာမ၊ မသေခြင်းမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊တေသုဥဘောသုကာလေသု၊ထိုနှစ်ပါးကုန်သောကာလတို့၌၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ပဏ္ဍာဝါပုရေဝါတိ၊ ပဏ္ဍာဝါပုရေဝါဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈိမဝယသေ၊မဇ္ဈိမအယွယ်၏၊ပဏ္ဍာဝါ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ဧရာဓိဏ္ဍကာလေ၊ ဒိုမင်းဆွေးမြေ့သောအခါ၌၊ ပုရေဝါဒဟာရကာလေ၊ငယ်သောအခါ၌လည်း၊မရဏမေဝ၊သေသည်သာသျှင်တည်း၊မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဧကန္တိကမေ၊ စင်စစ်အဆုံးရှိသည်သာသျှင်တည်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပဒ္ဓိပဒ္ဓထ၊ကျင့်ကုန်လော၊သမာပတ္တိ်သမာပတ်ကို၊ပူရေထ၊ဖြည့်ကုန်လော၊ဝိပဿနာပဒ္ဓိတွေ့၊မကျင့်မူ၍၊ မာဝိနသထ၊မပျက်စေကုန်လင့်၊အာပါယေသု၊အပါယ်တို့၌၊မဟာဒုက္ခ၊ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ မာအာနုဘာဝထ၊မခံစားကြကုန်လင့်၊ခဏောဝေမာဥပဏ္ဍကါတိ၊ ခဏောဝေမာဥပဏ္ဍကါဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌမိအာကွဲကောဟိ၊ ရဝ်ဖြစ်ရှစ်ပါးတို့မှ၊ဝိဝဋ္ဋတော၊ ကြဉ့်အပ်သော၊ နဝမော၊ ကိုးရမြောက်သော၊ အယံ ခဏော၊ ဤခဏကို၊တုမှော်သင်တို့သည်၊မာအတိက္ကမိ၊လွန်စေလင့်၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အထွေ၊အနက်တည်း၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊ကေဒိသေ၊ တနေ့သဒ္ဓိ၊အာယသ္မန္တံ၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကောဋ္ဌိကံ၊မဟာကောဋ္ဌိကကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ တသ္မာ၊ထိုမဟာကောဋ္ဌိက၏၊ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကို၊ပကာသေန္တော၊ဖြိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဥပသန္တောတိအာဒိ၊ဥပသန္တော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိ၊သောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အနုဒ္ဒယိကဝသေန၊မရည်ညွှန်းသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝုနာတိတိ၊ဝုနာတိဟူသည်ကား၊ ဒုမပတ္တံ၊သစ်ရွက်ကို၊ ဝုနာတိ၊ဗျက်ဆီးတတ်၏၊ပုန်၊တာဒိန်၊ ထေရသန္ဓိသိတံ၊မထေရ၌ဖွဲ့မှီသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝဒန္တော၊ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊အပ္ပါသိတိအာဒိ၊အပ္ပါသိဤသို့အစရှိသောစကား၊ကို၊အာဟ၊မိန့်ပြီ၊တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊အပ္ပါသိတိ၊အပ္ပါသိဟူသည်ကား၊ အာရုဒ္ဓိပဟာသိ၊ ပယ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အထွေ၊အနက်တည်း၊အနာယာသောတိ၊အနာယာသောဟူသည်ကား၊ အပရိသမော၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော၊ ကိလေသဒုက္ခရုဟိတော၊ ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲမှကင်းထသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အထွေ၊ အနက်တည်း၊ ဝိပ္ပသန္နမနာဝိလောတိ၊ ဝိပ္ပသန္နမနာဝိလောဟူသည်ကား၊

အသဒ္ဓါဒိနုံ၊မယုံကြည်ခြင်းစသည်တို့၏၊ အဘာဝေနမရှိသဖြင့်၊ သင်္ဃ၊ ကောင်းစွာပယဋ္ဌစိတ္တော၊ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ အနုဝိလသက်ပြတာ ယမမနောက်ကျသောအကြံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အနာဝိလောနောက် ကျခြင်းမရှိထသော၊ နဝိသာသေတိဂါထာ၊ နဝိသာသေအစရှိသောဂါ ထာကို၊ဒေဝဒတ္တိ၊ဒေဝဒတ်ကို၊သဒ္ဒဟိတ္တာ၊ယုံကြည်၍၊ တသေ၊ထိုဒေဝ ဒတ်၏၊ဒိဋ္ဌိ၊အယူကို၊ ရောစေတ္တာ၊ နှစ်သက်၍၊ ဌိတော၊တည်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏပုတ္တာကော၊ဝဏ္ဏတို့ရိုင်းသားရဟန်းတို့ကို၊အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ပုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နဝိသာသေတိ၊ နဝိသာသေ ဟူသည်ကား။ ဝိသာ၌ဟော၊အကြွမ်းဝင်သည်၊ နဘာဝေယျ၊မဖြစ်ရာ။ နသဒ္ဒဟေယျ၊ မယုံ ကြည်ရာ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ကေတိယေ သူတိ၊ကေတိယေသုဟူသည်ကား။ ကေစ္စေသု၊အချို့ကုန်သော၊အနဝဋ္ဌိတ သဘာဝေသု၊ မတည်တန့်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနေသု။ ပုထု ဇဉ်တို့၌ဟု၊ဝေန္တိ၊ဝေ၏ဟူသည်ကား၊တုဗ္ဗေ၊သင်တို့သည်၊ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝ ဒတ်သည်၊သမ္ဘာဝဒိုပနော်ဘိ။ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏ဟူ၍၊ဝိသာသံ၊ အကြွမ်းဝင်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇိတ္ထယထာ၊ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ဝေံတထာ၊ထို အတူ၊အဂါရိသူတိ၊အဂါရိသု ဟူသည်ကား။ ဂဟဋ္ဌေသု၊လူတို့၌၊ သာဓု ဟုတ္တာနာတိ၊သာဓုဟုတ္တာနဟူသည်ကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပုထုဇ္ဇ နဘာဝေါနာမ၊ပုထုဇဉ်အဖြစ်မည်သည်၊ အသပိဋ္ဌေ၊ဖြင်းကျောက်ကုန်း ၌၊ဌပိတံ၊ထားအပ်သော၊ကုမ္ဘ ဏ္ဍံဝိယ၊ဖရုံသီးကဲ့သို့ဌင်း၊ ထုသရာသ်မှ ဖဲ့ရုံ၌၊နိခါတခါဏကံဝိယ၊ ဖိုက်၍ထားအပ်သောသစ်ဇုတ်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ အနဝဋ္ဌိတောမတည်တန့်၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ကေစ္စေ၊ အချို့ ကုန်သောသူတို့သည်၊အာဒိတောအစ၌၊သာရ'သူတော်ကောင်းတို့သည် ဟုဝတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ပန္ဆာ၊ နောက်အခါ၌၊ အသာရ၊ သူယုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝ ဒတ်သည်၊ပုဇ္ဇေ၊ရှေး၌၊ သိလဝမ္ဘေနော၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာဘိညာ သမာပတ္တိလာဘီ၊အာဘိညာဉ်သမာပတ်ကိုရသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ လာဘ သက္ကာရပကတောမ၊ လာဘ်ဟူ၊ဂေါသကာ၌ မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ဆုဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ပရိဟီနဝိသေသော၊ယုတ်လျော့သောတရား၊ထူ၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆိန္နပက္ခကာကောဝိယ၊ အတောင်ကျိုးသောကျီ.ကဲ့သို့၊ ဒေ၊ပါယ်ကော၊ အပါယ်သို့ထား၊သည်၊ဟောတော၊ဖြစ်ရ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တာဒိသော၊

ထိုသို့သဘောရှိသော သူကို၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ ဗြင်ကာမျှဖြင့်သာရှိ၏၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ နဝိသဿသိတဗျော၊ အကြွင်းမဝင်အပ်၊ ဌာနရှေ့ပန်း အချို့သော သူတို့သည်ကား၊ ကလျာဏမိတ္တ သံသဂ္ဂါဘာဝေန၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အာဒိတော၊ အစ၌၊ အသေ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ ဟုတ္တာပိ၊ ဖြစ်ကုန်၍လည်း၊ ပဏ္ဍာ၊ နေကာ် အခါ၌၊ ကလျာဏမိတ္တသံသဂ္ဂေန၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်ပေါင်းဘော်ရှိ သဖြင့်၊ သာရု၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ ယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာ လျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝဒတ္တသဒိသေ၊ ဒေဝဒတ်နှင့်တူကုန်သော၊ သာရုပဒိုဗျေ၊ သူတော်ယောင်ဆောင်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သာရုတော်၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ နဝိသဿသေယျ၊ အကြွင်းမဝင်ရာ၊ ဣတိ အယံ ဤ။ သည်ကား။ အဂ္ဂေ၊ အနုက်တည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ကာမဆ္ဆန္ဒာ ဒယော၊ ကာမဆ္ဆန္ဒအစရှိကုန်သော၊ စိတ္တုပ္ပါဒကိလေသာ၊ စိတ်ဖြစ်ကုန် သောကိလေသာတို့သည်၊ အဝိဂတာ၊ မကင်းကုန်သေး။ တေ၊ ထိုသူတို့ သည်၊ အသာရု၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့မည်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင် သူတို့အား။ တေ။ ထိုစိတ်ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့သည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ သာရု၊ သူတော်ကောင်းတို့ဟူ၍၊ ဒဿ တုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ကာမဆ္ဆန္ဒောတိ ဂါထံ၊ ကာမဆ္ဆန္ဒော အစရှိသော ဂါထာကို၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အသာဝေရဏတော၊ မဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ ဥက္ကံ သဂတံ၊ လွန်မြတ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ သာရုလက္ခဏံ၊ သူတော်ကောင်း လက္ခဏာကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယ သဿ သက္ကာ ရိယမာနသ္သတိ အာဒိ နာ၊ ယ သဿ သက္ကာ ရိယမာနသ္သ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာဒွယံ။ ဂါထာနှစ်

ရုအပေါင်းကို၊ ဝတ္ထုံ၊ မိန့်အပ်၏။ အသာဝေရဏတောပန၊ မဆက်ဆံသော အားဖြင့်ကား၊ ဥက္ကံသဂတံ၊ လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ တံ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၏ လက္ခဏာကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သတ္တာ ရဠု၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒါဟရေန္တော၊ ထုတ်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒေါတိ အာဒိကာ၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မဟာသမုဒ္ဒေါတိ၊ မဟာသမုဒ္ဒေါဟူသည်ကား၊ အာယံ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ ဤမဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေ ကြီးသည်၊ သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ အယံ ပဗ္ဗတော၊ ဤတောင်

သည်းဝုရဏ္ဍိမာနိုးဘဒတောဟုအာရှေ့အရပ်စသည်အကြားဂိုသောအရပ်၌၊ အနိုးလောစားသောသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ ဒိဝိ၏၊ အစေတနဘာဝေနှစ်ပါးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဠာနိ၌၊ ဣဠာရုံ အနိ၌ရုံကို၊ သဟန္တိ၊ သည်းခံကုန်၏။ ပဒိသဝိါနဗဟလေန၊ ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နသဟန္တိ၊ သည်းမခံကုန်၊ သတ္ထာပန၊ ဗြတ်စွာဘုရား သည်ကား၊ ယသ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥတ္တမေ ဗြတ်သော၊ တာဒိဘာဝေ၊ သည်းခံခြင်းအဖြစ်၌ ဌိတောဝ၊ တည်တောင်မူ၏။ ဣဠာနိ ဣဠာဒိသု၊ ဣဠာရုံ အနိ ဣဠာရုံ အစရှိကုန်သော၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊ သမော၊ ဥပဓိသက်၏နိုဗ္ဗိကာရေး ပေါက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ တာ သ သတ္ထု။ ထိုဗြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဝရိယတ္တိ ယာ အဂ္ဂဖလ ဝိရိယတ္တိ ယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ဝိရိယတ္တိ၏၊ တေ မဟာ သမုဒ္ဒါ ဒယော၊ ထိုမဟာသမုဒ္ဒရာ အစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပမာယ ဥပမာ ဘာဝေန၊ ဥပမာ၏ အဖြစ်၌၊ နယုဇ္ဇန္တိ၊ မသင့်ကုန်၊ ကလဘာဂဓိ၊ တဆဲ ခြောက်စိတ်တို့၏ တစိတ်ကို မျှသည်း၊ နဥ ပေန္တိ၊ မမှီကုန်၊ မုတိ အယံ ဤသည် ကား၊ အာ ဇ္ဇော။ အာနက်တည်း၊ စက္ခာနုဝတ္တကောတိ၊ စက္ခာနုဝတ္တကောဟု သည်ကား၊ သဗ္ဗာဘုရား ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္တိတ သ၊ လည်စေအပ် သော၊ ဓမ္မစက္ကဿ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ရတနာ၏၊ အနုပဝတ္တကော အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်သော၊ ယေ ရောတိ၊ ယေ ရောဟု သည်ကား၊ အသေခေါ်၊ အသေခဖြစ်ကုန်သော၊ သိလက္ခန္ဓာဒီဟိ၊ သီလကျေးဇူး အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ယေ ရောမယေ ရသည်၊ မဟာဥာဏိတိ၊ မ ဟာဥာဏီဟူ သည်ကား၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ သမာဟိ တောတိ၊ သမာဓိတော ဟူ သည်ကား၊ ဥပစာ၊ ဥပစာ ရ သမာဓိ အပ္ပနာ သမာဓိ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာ နုတ္တရေ သမာဓိ နာ စ၊ အ နုတ္တရ သမာဓိ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်ထ သော၊ ပထ ဝါ ပဋ္ဌိ သ မာ နာ တိ၊ ပထ ဝါ ပဋ္ဌိ သ မာ နော ဟူ သည်ကား၊ ဣဠာနိ ဣဠာဒိ အာ ရေ ဗ္ဗ ဏ သ ဒ္ဓိ ပါ တော၊ ဣဠာရုံ အနိ ဣဠာရုံ အစရှိသော အာရုံ ဘို့၏ ပေါင်းမိ ရုံ ဝေးရာ ဌာန၊ နိ ဗ္ဗိ ကာ ရ တာ ယ၊ ရှိ ရာ ခြင်းကင်း သ ဖြင့်၊ ပထ ဝိ ယာ စ၊ မြေကြီးနှင့် လည်း ကောင်း၊ အာ ပေ နု စ၊ ရေနှင့် လည်းကောင်း၊ အာ ဂ္ဂိ နာ စ၊ မီးနှင့် လည်းကောင်း၊ သ ဒိ သ ဝ ဏ္ဏိ၊ တူ သော ဖြစ်ခြင်းရှိ သော၊ တေ နု၊ ထိုကြောင့်၊ နရ ဗ္ဗ တိ နုဒ သ ဿ တိ တိ၊ နရ ဗ္ဗ တိ နုဒ သ ဿ တိ ဟု ၍၊ အာ ဟ ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပညာ ပါ ရ မိ တံ ပ ဇ္ဇော တိ ပညာ ပါ ရ မိ တံ ပ ဇ္ဇော ဟု သည်ကား၊ သာ ဝ ကဥာ ဏ သ ၊ သာ ဝ ကဥာ ဏ ဿ

ဏ်ားပါရမီပါရေကောဋ်၊ အဃဋ္ဌန်အဝိပ်သို့၊ ပဇ္ဇော၊ ရောက်ပြီးထသော၊ ဟာဗုဒ္ဓိတိ၊မဟာဗုဒ္ဓိဟူ သည်ကား၊ပုထုဟာသစဝနတိကျွန်ဗြဟ္မဝိဟာ၀ ပဇ္ဇောယာ၊ဖြတ်သောကြီး၊သော ရှင်သောလျှင်သော ထက်သောထိုး၊ထွင်၍ သိ၊သော သာ၀ကပါရမီဥာဏ် အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ မဟာတိယာ၊ကြီး ဖြတ်၊သော၊ပညာယာ၊ပညာနှင့်၊သမန္နာဂ၊တော၊ဤသို့ရုံထသော၊မဟာမတီ တိ၊မဟာမတီ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မနွယ၀ေဒိတသမ် ! တာယ၊ ဝ၊ရှားအား လျော်စွာထိုး၊ထွင်း၍ သိခြင်း၊ဟုဆိုအပ်သော၊ မဟာတိယာ၊ကြီး၊စွာသော၊နှ ယဂ္ဂါဟမတိယာ၊နည်း၊ကိုယူစွမ်းနိုင်၊သောပညာနှင့်။ သမန္နာဂ၊တော၊ဤသို့ ရုံထ၊သော၊စတုဒ္ဓိဓာစ၊ လေ၊ပါ၊အပြား၊ဂိုသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သေး။ သော ဠသပိဓာစ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါ၊ အပြား၊ဂိုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတု စတ္ထာ၊လသပိဓာစ၊ လေ၊ဆဲ့၊လေ၊ပါ၊အပြား၊ဂိုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊တိ၀ိဓာစ၊ခုနစ်သပယ်အပြား၊ဂိုသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ၊ဗိ၊တေ ပညပ္ပ၊ဘေဒါ၊ အကြင်ပညာအပြား၊တို့သည်၊ သန္ဓိ၊ဂိုကုန်၏၊တော်ကုန်ထို ပညာတရား၊တို့ကို၊သဗ္ဗသော၊အချင်း၊ခပ်သိမ်း၊ အနု၀ေ၊သသာနုံ၊အကြွင်း မ၌ကုန်သောပညာတို့ကို၊ အဓိ၊ဝ၊ဗဇ္ဇာ၊စ၊ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ မဟာ၊ပညာ၊ဗာ၊ဒိ၊ဝိ၊သေ၊သ၊ယော၊ဂ၊တော၊စ၊ကြီး၊သော၊ပညာ၊အစ၊ဂို သော၊အထူး၊နှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊အယံ၊မဟာ၊ထေ ရော၊ဤ၊မဟာ၊မ၊ဃ ၊ ရ၊သည်၊ သာ၊တိ၊သယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊မဟာ ဗုဒ္ဓိတို၊ ကြီး၊သော၊ပညာ၊ဂို၊သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ပဇ္ဇတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊အ၊ရ၊ဟ၊တိ၊ ထိုက်၏၊ယ၊ထာ၊အကြင်အခြင်း၊အ၊ရာ၊ဖြင့်၊၀ါ၀ ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ သိက္ခာ၊ပေ၊ရ၊ဟာန်း၊တို့၊ သား၊ရိ၊ဝုတ္တော၊ သား၊ရိ၊ဝုတ္ထ၊ရာ သည် ပဏ္ဍိ၊တော၊ ပညာ၊ဂို၏၊မ၊ဟာ၊ပ၊ညာ၊ ဖြတ်သော၊ပညာ၊ဂို၏၊ ပုထု ပ၊ညာ၊ကြီး၊သော၊ပညာ၊ဂို၏၊ ဟာ၊သ၊ပ၊ညာ၊ ရှင်သော၊ပညာ၊ဂို၏၊ ဇ၊ဝ၊နု ပ၊ညာ၊လျှင်သော၊ပညာ၊ဂို၏၊တိက္ခ၊ပ၊ညာ၊ထက်သော၊ပညာ၊ဂို၏၊ နိ၊ဗ္ဗေ၊ဓိက ပ၊ညာ၊ထိုး၊ထွင်း၍သိ၊သော၊ပညာ၊ဂို၏၊ ဣတိ၊အာ၊ဒိ၊ ဤ၊သို့အစ၊ဂို၊သည်တည်း၊ တ၊ဏ္ဍ၊ဝ၊စ၊နု၊ထိုစ၊ကား၊ဌ၊အယံ၊ ဤ၊ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဏ္ဍိ၊တ၊တာ၊ဝ၊ဒိ၊နှ၊ ပဏ္ဍိ၊တ၊အ၊ဖြစ်အ၊စ၊ဂို၊သည်တို့၏၊ဝိ၊တာ၊ဝ၊ဝိ၊တာ၊ဝ၊နှ၊ ခွဲချမ်း၊ဝေ၊နှ၊သည်၏ အ၊ဖြစ်ကို၊ထင်စွာ၊ပြ၊ခြင်း၊တည်း။ ဓ၊တု၊ကု၊သ၊လ၊တာ၊ဓ၊တ်၌ လိမ္မာ၊သည်၏ အ၊ဖြစ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ အာ၊ယ၊တ၊နု၊ကု၊သ၊လ၊တာ၊ အာ၊ယ၊တ၊နှ၌လိမ္မာ သည်၏အ၊ဖြစ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပ၊ဋ္ဌ၊ဿ၊ရ၊ပ၊ဒ၊ကု၊သ၊လ၊တာ၊ ပ၊ဋ္ဌ၊ဿ၊ရ၊ပ၊ဒ၊နှ၌လိမ္မာ၊သည်၏အ၊ဖြစ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဌ၊ာ၊နာ၊ဌ၊ာ၊နု၊ကု၊သ၊လ၊တာ၊

အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း
(၅)ကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိုးတာ၊
ပညာရှိ၏၊မဟာပညတာဒိနံ ဖြင့်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်
တို့ကို၊ ဝိဘာဝဒဿနေန၊ ခွဲဝေခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ အယံ၊ ဤထိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ပါဠိ၊ပါဠိဘည်း၊မဟာဒပညာ၊ဖြတ်သောပညာသည်၊ကတမာ၊အာဘယ်
နည်း၊မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ အတ္ထေ၊အနက်တို့ကို၊ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊သိမ်း
ဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊မဟာပညာမည်၏၊
မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ပ၊ မဟန္တာ၊ဖြတ်ကုန်သော၊
နိရုတ္တိယော၊နိရုတ္တိတို့ကို၊မဟန္တာနိ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ပဋိဘာနာနိ၊ဉာဏ်
တို့ကို၊ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊မဟာ
ပညာ၊မဟာပညာမည်၏၊မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ သိလက္ခန္ဓေ၊သီလကွန်
တို့ကို၊ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မဟာ
ပညာ၊မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊သမာဓိက္ခန္ဓေ၊ သမာ
ဓိကွန်တို့ကို၊မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ပညက္ခန္ဓေ၊ပညာကွန်တို့ကို၊မဟန္တေ၊
ဖြတ်ကုန်သော၊ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေ၊ဝိမုတ္တိကွန်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ဝိ
မုတ္တိညာဏဒဿနက္ခန္ဓေ၊ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနကွန်တို့ကို၊ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊သိမ်း
ဆည်းတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မဟာပညာ၊မဟာပညာမည်ကုန်၏
မဟန္တာနိ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ဌာနာဌာနိ၊အကြောင်းဟုတ်သည်ဟုတ်သည်
တို့ကို၊မဟာဝိဟာရသမာပတ္တိယော၊မဟာဝိဟာရသမာပတ်တို့ကို၊မဟန္တာ
နိ၊ဖြတ်ကုန်သော၊အရိယသစ္စာနိ၊အရိယသစ္စာတို့ကို၊မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်
သော၊သတိပဋ္ဌာနေ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊မဟန္တေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊သမ္ပဓာ
နေ၊သမ္ပဓာနတို့ကို၊ဣद္ဓိပါဒေ၊ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊မဟန္တာနိ၊ ဖြတ်ကုန်သော၊
ဣန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြေတို့ကို၊ဗလာနိ၊ဗိုလ်တို့ကို၊ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊မဟာ
ဣန္ဒြေ၊ဖြတ်ကုန်သော၊အရိယမဂ္ဂေ၊အရိယာမဂ်တို့ကို၊ မဟန္တာနိ၊ဖြတ်ကုန်
သော၊သာမညဖလာနိ၊သာမညဖိုလ်တို့ကို၊မဟာ-ဖြတ်ကုန်သော၊အာသိညာ
ယော၊အာသိညာဉ်တို့ကို၊မဟန္တံ ပရေမတ္ထံ၊ဖြတ်သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ပရိဂ္ဂ
ဏှာတိ၊သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မဟာပညာ၊မဟာပ
ညာမည်၏၊ဝုဏ္ဏပညာ၊ထူထဲသောပညာသည်၊ကတမာ၊အာဘယ်နည်း၊ဝု
ဏ္ဏနိုနခန္ဓေသု၊အသီးအသီးကုန်သောခန္ဓာတို့၌၊ဥာဏ်၊ဥာဏ်သည်၊ပဝတ္တ
တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝုဏ္ဏပညာ၊ဝုဏ္ဏပညာမည်၏၊ဝုဏ္ဏနိုန
သမာဓိပညာယတနေသု၊အသီးအသီးကုန်သောသမာဓိပညာအာယတနတို့၌

ဝ ထုနာနာဝေတ္ဌသု၊အသိ အသိ ကုန်သောဝေတ်တို့၌၊ ပုထုနာနာပဋိစ္စသ မုပ္ပါဒေသု၊အသိ အသိ ကုန်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါန်တို့၌၊ပုထုနာနာသညတမနု ပသဿေသု၊အသိ အသိ ကုန်သောသညတကိုရဲ့ခြင်းတို့၌၊ပုထုနာနာအဇ္ဈ သု၊အသိ အသိ ကုန်သောအနက်တို့၌၊ ပုထုနာနာဓမ္မသု၊ အသိ အသိ ကုန်သောပါဠိတို့၌၊နိဗ္ဗုတ္တိသု၊နိဗ္ဗုတ္တိတို့၌၊ပဋိဘာဏေသု၊ ပဋိဘာဏ်တို့၌၊ပု ထုနာနာသိလက္ခန္ဓေသု၊ အသိ အသိ ကုန်သောသိလက္ခန်တို့၌၊ ပုထုနာနာ ✉သမာဓိပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေသု၊ အသိ အသိ ကုန်သော သမာဓိပညာဝိမုတ္တိဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန်တို့၌၊ပုထုနာနာဠာနေသု၊အသိ အသိ ကုန်သောဈာန်တို့၌၊ပုထုနာနာဝိဟာရေသု၊ အသိ အသိ ကုန်သောဝိဟာရ်တို့၌၊ ပုထုနာနာသတိ ပဋ္ဌာနေသု၊ အသိ အသိ ကုန်သောသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သမ္မပ္ပဓာနေသု၊သမ္မပ္ပဓာန်တို့၌၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌၊ဣန္ဒြေယသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ဗလေသု၊ ဗိုလ်တို့၌၊ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ဗော ဇ္ဈင်တို့၌၊ပုထုနာနာအာရိယမဂ္ဂေသု၊အသိ အသိ ကုန်သောအာရိယာမဂ်တို့ ၌၊သာမညဖလေသု၊သာမညဖိုလ်တို့၌၊ အဘိညာသု၊ အဘိညာဉ်တို့၌၊ပု ထုနာနာဒုဋ္ဌနသာခါရေဏေ၊အသိ အသိ ကုန်သောမကောင်းသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဓမ္မောတရားတို့ကို၊ သမတိက္ကမ၊ လွန်မြောက်၍၊ပရ မတ္ထေ၊မြတ်သော၊နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊ဥာဏံ၊ဥာဏ်သည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဣဒ္ဓ တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုပညာ၊ပုထုပညာမည်၏၊ ဟာသပညာ၊ ရှင် သောပညာသည်၊ ကတမာ၊ အာဘယိနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ဧ ကစ္စော၊အချို့သောသူသည်၊ဟာသဗဟုလော၊ ရှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒဗဟုလောတုဋ္ဌဗဟုလော၊နှစ်သက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ပါမောဇ္ဇဗဟု လော၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ သိလံ၊သီလကို၊ပရိပူရေတိ၊ဖြည့် ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဟာသပညာ၊ဟာသပညာမည်၏၊ဟာသဗဟု လော၊ရှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ပရိပူ ရေတိ၊ဖြည့်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဘောဇနေ၊စားခြင်း၌၊မတ္တညုတံ၊အတိုင်းအရည်ကို သိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာဂရိယာနုယောဂံ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန် ကို၊သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိက္ခန်ကို၊ ပညာက္ခန္ဓံ၊ ပညာက္ခန်ကို၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိခန်ကို၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန နက္ခန်ကို၊ပရိ ပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာ

မည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရှင်ခြင်း မျှားသည်ဖြစ်၍၊ ပဒ္ဓာနာဒ္ဓာနာနှိ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည် တို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈာတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ တတ်၏၊ ဇုတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရှင်ခြင်း မျှားသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ သမာပတ္တိယော၊ ဝိဟာရေ သမာပတ်တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏ ဇုတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရှင်ခြင်းမျှားသည် ဖြစ်၍၊အဓိသီသနိ။ အဓိယသနိ။ အဓိယသနိတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးတွင်း၍သိ၏၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ပွါး၏၊ သမ္မပ္ပဓာနေ၊သမ္မပ္ပ ဓာနတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒေ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဗလာနိ၊ဗိုလ် တို့ကို၊ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂံ။ အရိယမဂ်ကို၊ဘာဝေတိ။ ပွါး၏၊ဇုတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဟာသပညာ၊ဟာသပညာမည်၏၊ဟာသ ဗဟုလော၊ ရှင်ခြင်းမျှားသည်ဖြစ်၍၊သာမညဖလာနိ။ သာမညဖိုလ်တို့ကို၊ သစ္ဆိကရောတိ။မျက်မှောက်ပြု၏၊အတိညာယော၊ အာဘိညာဉ်တို့ကို၊ပဋိ ဝိဇ္ဈတိ၊ထိုးတွင်း၍သိ၏၊ဇုတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟာသပညာ၊ဟာသပ ညာမည်၏၊ယာသဗဟုလော၊ ရှင်ခြင်းမျှားသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒဝုဋ္ဌိပါမောဇ္ဇ ဗဟုလော၊ နှစ်သက်ခြင်း.ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျှားသည်ဖြစ်၍၊ ပရမတ္ထံ၊ဖြတ် သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သစ္ဆိကရောတိ၊မျက်မှောက်ပြုတတ်၏၊ဇုတိတသ္မာ ထိုကြောင့်၊ဟာသပညာ၊ဟာသပညာမည်၏၊ဇာနုပညာ၊ဏှင်သောပညာ သည်၊ကတမာ၊အာဘယ်နည်း၊ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိသော၊အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ရုပ်သည်၊(ပ)၊ဒုရေ၊ဒူရ ဖြစ်သော၊သန္တိကေ၀ါ၊ သန္တိကဖြစ်သော၊ယံရူပံ၊အကြင်ရုပ်သည်၊အတ္တိ၊ ဂိ၏၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ရူပံ၊ရုပ်သည်၊အနိစ္စတော၊မြဲသောအားဖြင့် ခိပ္ပံ ဝယ်စွား၊ဇ၀တတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဇ၀နပညာ၊ဇ၀နပညာမည်၏၊ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ခိပ္ပံ၊ဝယ်စွား၊အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့် ခိပ္ပံ၊ဝယ်စွား၊ဇ၀တိ၊ ဖြစ်တတ်၏ ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဇ၀နပညာ၊ဇ၀နပညာမည်၏၊ယာကာစိ၊အမှတ်မရှိသော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာ သည်။(ပ)၊ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိအလုံးစုံသော၊အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊အ တိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊အတ္ထိ၊ ဂိ၏(ပ)၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်သည်၊အနိစ္စတော၊မြဲသောအား၊ဖြင့် ဒုက္ခတော၊ဆင် ရဲသောအား၊ဖြင့်၊အနတ္တတော၊အစိုးမရသောအား၊ဖြင့်၊ခိပ္ပံ ဝယ်စွား၊ဇ၀တိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇ၀နပညာ၊ဇ၀နပ

ပညာမည်၏၊စက္ခုံ၊စက္ခုကို၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအာ.ဖြင့်၊ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အစိုးမရသောအားဖြင့်၊ခိပ္ပံ ဃျင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ဖြစ်တတ်၏။ဤကုတိတသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ဇဝနပညာ၊ဇဝနပညာမည်၏ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏာသည်၊အနိစ္စတော၊မမြဲသောအားဖြင့်၊ဒုက္ခတော၊ဆင်းရဲသော အားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အစိုးမရသောအားဖြင့်၊ ခိပ္ပံ ဃျင်စွာ၊ဇဝတိ၊ဖြစ် တတ်၏၊ဤကုတိတသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ဇဝနပညာ၊ဇဝနပညာမည်၏၊အတိတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ရูပ်၊ရုပ်သည်၊ခယဋ္ဌေန ကုန်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိ၊ဘယဋ္ဌေန၊တောင်းဟူသောအ နက်ကြောင့်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏။အသာရကဋ္ဌေန၊အနှစ်မရှိသောအနက်ကြောင့် အနတ္တာ၊အနတ္တာမည်၏၊ဤကိုး၊ဤသို့၊ တုလယိတ္တာ၊နှိုင်းချိန်၍၊တိရေယိတ္တာ၊ ကူးမြောက်၍၊ဝိဘာဝယိတ္တာ၊ ထင်စွာပြ၍၊ ဝိဘူတံ၊ထင်ရှားသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ရูပနိရောဓေ၊ရုပ်၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာန၊နိဗ္ဗာန်၌၊ခိပ္ပံ ဃျင်စွာ ဇဝတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ဤကုတိတသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ဇဝနပညာ၊ဇဝနပညာမည်၏ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊သညာ၊ သညာသည်၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်၊ဝိ ညာဏံ၊ဝိညာဉ်သည်၊ခယဋ္ဌေန၊ကုန်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊အနိစ္စံ၊အ မြဲမရှိ၊ဘယဋ္ဌေန၊ တောင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊အသာရ ကဋ္ဌေန၊ အနှစ်မရှိသောအနက်ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊အစိုးမရအနတ္တမည်၏၊ ဤကိုး၊ဤသို့၊တုလယိတ္တာ၊နှိုင်းချိန်၍၊တိရေယိတ္တာ၊ကူးမြောက်၍၊ဝိဘာဝယိ တ္တာ၊ထင်စွာပြ၍၊ဝိဘူတံ၊ထင်ရှားသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝိညာဏနိရောဓေ ဝိညာဉ်၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာန၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ခိပ္ပံ ဃျင်စွာ၊ဇဝတိ၊ဖြစ်၏၊ဤ ကုတိတသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ဇဝနပညာ၊ဇဝနပညာမည်၏၊စက္ခုံ၊စက္ခုသည်(၀) အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏာသည်၊ခယဋ္ဌေန၊ကုန်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိ ဘယဋ္ဌေန၊ တောင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊(၀)ဝိဘူတံ၊ထင် ရှားသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဇရာမရဏာနိရောဓေ၊ ဇရာမရဏာ၏ချုပ်ရာဖြစ် သော၊နိဗ္ဗာန၊နိဗ္ဗာန်၌၊ခိပ္ပံ ဃျင်စွာ၊ဇဝတိ၊ဖြစ်၏၊ဤကုတိတသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာ ဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ရูပ်၊ရုပ်သည်၊ အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိ၊သင်္ခါတ်၊ကံစိတ်ဥတု အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်း တရား လေးပါး၊တို့သည်ပေါင်း၍ပြု ပြင်အပ်၏၊ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းတရားကိုစွဲ၍ဖြစ်၏၊ခယမျိုး၊ကုန်ခြင်း

သဘောဂိုဏ်၊ ဝယဝမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောဂိုဏ်၊ ဝိရာဂဝမ္မံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းသဘောဂိုဏ်၊ နိရောဓဝမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောဂိုဏ်၊ ဇာတိ၊ ဤသို့(ပ)၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ စက္ခု၊ သည်(ပ)၊ အတ္တိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ သင်္ခတံ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသောအကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်ပေါင်းစပ်ပြုပြင်အပ်၏၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန်၊ အကြောင်းတရားကိုစွဲ၍ဖြစ်၏၊ ခယဝမ္မံ၊ ကုန်ခြင်းသဘောဂိုဏ်၊ ဝယဝမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောဂိုဏ်၊ ဝိရာဂဝမ္မံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းသဘောဂိုဏ်၊ နိရောဓဝမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောဂိုဏ်၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ တုလယိတ္တာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ တိုရယိတ္တာ၊ ကွဲပြောက်၍၊ ဝိဘာဝယိတ္တာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဇရာမရဏာနိ ရောဂေ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗါနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝေယ်ဖြစ်တတ်၏၊ ဇာတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေနုပညာ၊ ဝေနုပညာမည်၏၊ တိက္ခပညာ၊ ထက်သောပညာသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ ဇာတိတဿ၊ ထိုကြောင့် တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၊ နာဓိဝါသေတိ၊ သည်းမခံ၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏၊ ဗျန္တီ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အနဘावं၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်ကို၊ ဥပ္ပန္နပ္ပဒေ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ဥပနာဟံ၊ ရုန်ပြုံးဖွဲ့ခြင်းကို၊ မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေဖျက်ခြင်းကို၊ ပဠာသံ၊ အာဖျင်းမူခြင်းကို၊ ဣဿံ၊ ငြူစူခြင်းကို၊ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းကို။ မာယံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကိုးသာ ထေယျံ၊ စည်းလုံးခြင်းကို၊ တဏ္ဍံ၊ မာန်မူခြင်းကို၊ အတိမာနံ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကို၊ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းကို၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒုစ္စရိတေ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဘိသင်္ခါရေ၊ အဘိသင်္ခါရတို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝဂါမိကမ္မေ၊ ဘဝသို့လားစေတတ်သောကံတို့ကို၊ နာဓိဝါသေဘိ၊ သည်းမခံ၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏၊ ဗျန္တီ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အနဘावं၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊

ဝေးမတိုးရောက်စေ၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာ မည်၏။ကေဝိအာသနေ၊ တနေရာတည်း၌၊ စတ္တာရောစအုရိယမဂ္ဂါ၊လေး ပါးကုန်သောအာရိယမဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊စတ္တာရောစသာမညဖလာနိ၊ လေးပါးကုန်သော သာမညဖိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ စတသောစပဋိ သမ္ဘိဒါယော၊ လေးပါးကုန်သော ပဋိသम्भိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆစ အာသိညာယော၊ ခြောက်ပါ.ကုန်သော အာသိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိကတာ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်၏၊ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ် ကုန်၏၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ပဿိတာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိဟာသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏၊ဣဒ၊ဤလောကဌ၊ကေစ္စော၊အချို့ သောဝုဋ္ဌိုလ်ဘို့သည်းသဗ္ဗသမ်ါရေသု၊အလုံးစုံသောသမ်ါရတို့၌၊ဥဒ္ဓေဝ ဗဟုလောဃိတ်လန့်ခြင်းမျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓကာသဗဟုလော၊ ကြောက်လန့်ခြင်းမျိုးသည်၊ ဥဒ္ဓကဏ္ဍနဗဟုလော၊ ပျင်းရိခြင်း မျိုးသည်၊ အရတိဗဟုလော၊မမွေ့လျော်ခြင်းမျိုးသည်၊အနဘိရတိဗဟုလော၊အလွန် မမွေ့လျော်ခြင်းမျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဘိမုဒေ၊မျက်မှောက်၌၊ နုမ ဘိ၊မမွေ့.လျော်၊သဗ္ဗသမ်ါရေသု၊ အလုံးစုံသောသမ်ါရတို့၌၊ အ၊ဗြိုဠုပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ထွင်းဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မခွဲဘူးသော၊ လောဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘအစုကို၊နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ဖောက်ထွင်း၏၊ ပဒါလေတိ၊ခွဲ၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊နိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာမည်၏၊ အနိဗ္ဗိဇ္ဈပုဗ္ဗံ၊ မဖောက် ထွင်းဘူးသော၊အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊မခွဲဘူးသော၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသအစု ကို၊မောဟက္ခန္ဓံ၊မောဟအစုကို၊ ကောဓံ၊အမျက်ကို၊ ဥပနာဟံ၊ရန်ငြိုးဖွဲ့ ခြင်းကို။(ပ)၊သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝဂါမိကမ္မေ၊ ဘဝသို့လားစေ တတ်ကုန်သောကံတို့ကို၊နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ဖောက်ထွင်း၏၊ ပဒါလေတိ၊ခွဲ၏၊ ဣတိ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာမည်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ယထာဝုတ္တရိဘာဝါယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ခွဲဝေခြင်းဖြင့်၊ မဟာတိယာ၊ကြီးမြတ်သော၊ ပညာယ၊ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဗုဒ္ဓိတိ၊ ကြီးမြတ်သောပညာရှိသောဝုဋ္ဌိုလ် ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒ၊ဤငါတရားသာသနာတော် ၌၊သာရိပုတ္တော၊သာရိပုတ္တရာသည်၊ကာမေဟိ၊ကာမတို့မှ၊ဝိဝိစ္စေဝ၊ဆိတ် ၍သာလျှင်၊(ပ)၊ပဌမဈာနံ၊ပဌမဈာန်ကို၊ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏၊ပဌမဈာနေ၊ပဌမဈာန်၌၊ ယေစမ္မာ၊အကြင်တရားတို့သည်လည်း၊ သန္တာ၊ရှိကုန်၏၊ဝိတက္ကော၊ဝိတက်သည်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ စိတ္တေကဂ္ဂ

တာစ၊ဗိုဏ္ဍေကဝ္ဂတာ သည်းကောင်း၊ ဖဏသာစ၊ ဖဏသာ လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ သညာစ၊ သညာ လည်းကောင်း၊ စေတနာစ၊ စေတနာသည်းကောင်း၊ ဗိုဏ္ဍဠိ ဗိတ်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒောစ၊ ဆန္ဒ လည်းကောင်း၊ အဓိမောက္ခောစ၊ အဓိမောက္ခ လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလောစ၊ ဝိရိယ ဗလ လည်းကောင်း၊ သတိစ၊ သတိလည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာစ၊ ဥပေက္ခာလည်း၊ကောင်း၊မနသိကာရောစ၊မနသိကာရလည်းကောင်း၊တေ၊ထိုတရားတို့ကို၊အာသ၊ထိုရှင်သာရိဝတ္ထရာမထေရ်သည်၊အနုပဒေ၀ဏ္ဍိတာ၊အစဉ်အတိုင်းသော၀ုဒ္ဓိကိုပိုင်းခြား၍တတ်သား နှင့်ကုန်သည်၊ ဟောန်း၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ဤ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အာသ၊ ထိုအရှင်သာရိဝတ္ထရာမထေရ်သည်၊ဝိဒိတာ၊ သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဒ္ဓန်း၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥပဌာဟန်း၊ထင်ကုန်၏။ ဝိဒိတာ၊သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အ ဒ္ဓ ဣတိ၊ချုပ်ခြင်းသို့၊ဂန္ဓန်း၊ရောက်ကုန်၏။သော၊ထိုသူ၏ဝတ္ထရာမထေရ်သည်၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊အကြားအားဖြင့်သိ၏။ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊မေ၊ငါ၏အား၊ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊သ ဒ္ဓာ ဒ္ဓိ ကိုရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ပဋိ ဓ ဒ္ဓိ၊ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာပ၊ဟောတော်မူ၏။သော၊ထိုအရှင်သာရိဝတ္ထရာမထေရ်သည်၊တေသု ဓ ဒ္ဓေသု၊ ထိုတရားတို့၌၊ အနုပယော၊ ဓဋ္ဌလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အနိဿိတော၊ မမှီသည်ဖြစ်၍၊ အ ဒ္ဓ ဒ္ဓိ ဗဟုဒ ဒ္ဓာ၊မစပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပရိယာဒိဏ္ဍတောနုဒေ၊ဟောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟ ဝတိ၊နေ၏။သော၊ထိုအရှင်သာရိဝတ္ထရာသည်၊ဥတ္တရိ၊အလွန်နှိုးသဲကော်၊ သံသရာ ဝ ဋ ဒုက္ခကြောက်ကြောက်ကို၊ပဇာနာတိ၊အကြားအားဖြင့်သိ၏။ တဇ္ဇာ ဟုလိကာရာ၊ ထိုဈာန်တရား၌ ကြိုင်ဖန်များစွာပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အာသ၊ထိုအရှင်သာရိဝတ္ထရာအား၊အတ္ထိ ဝေ ဒ ဝ၊ရှိကုန်သည်သာ ဣ ဒ ဝ ဣ ဒ ဝ ဟောန်း၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခ ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝုဏ်စပ်ရုံ၊ကပါးတုံ၊သာရိဝဏ္ဏော၊သာရိဝတ္ထရာသည်၊ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ဥ ပ သာ မ ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ဒုတိယံ ဈာနံ၊ဒုတိယဈာန်ကို၊တတိယံ ဈာနံ၊တတိယဈာန်ကို၊စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ဥ ပ သ မ ဒ္ဓေ၊ပြည့်စုံ၏ဟု၊ဝိ ဟ ရတိ၊နေ၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို၊ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို၊ အာကိ ဉ္စ ညာယတနံ၊အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို၊ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ အာကိ ဉ္စ ညာယတနံ၊အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို၊သမတိက္ကမ္မ၊လွန်မြောက်၍၊နေ၀

သညာနာသညာယတနံ၊နေဝသညာ နာသညာယတနဉ္စာနိုဟိ၊ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ဝိဟာရတိ.နေ၏၊သော၊ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ တာယသမာ ပတ္တိယာ၊ထိုသမာပတ်မှ၊ သတော၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဋ္ဌဟတိ၊ ထ၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ တာယသမာပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ သတော၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ထ၍၊ ယေဓမ္မာ၊အကြောင်းတရား၊တို့ သည်၊အတိတာ၊လွန်ကုန်၏။နိရုဒ္ဓါ၊ချုပ်ကုန်၏၊ဝိဂတာ၊ကင်းကုန်၏၊ဝိပရိ ဏတာ၊ဖောက်ပြန်ကုန်၏၊တေဓမ္မေ၊ထိုတရား၊တို့ကို၊သမနုသရတိ၊အဖန် တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ မေ၊ငါအား၊ ဓမ္မာ၊ တရား၊တို့သည်၊ သမ္ဘာန်း၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဋိဝေန်း၊ကြားကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤ ကို၊ပဇာနာတိ၊သိ၏၊ သော၊ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ တေသုဓမ္မေသု၊ ထို တရား၊တို့၌၊အနုပဇ္ဇိတ္တာ၊စွဲလမ်း၊ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊အနိဿိတော၊မှီသည် ဖြစ်၍၊အာပဇ္ဇိဘဒ္ဒေါ။မစင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တော၊မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပရိယာဒိဏတေန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ သော၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟာရတိ၊နေ၏။ သော၊ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ ဥတ္တရိ၊အာလွန်၊နိဿရဏံ၊သံသရာဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်း၊သည်၊ အတ္ထိ။ ရှိ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ပဇာနာတိ၊ အပြားအား၊ဖြင့်သိ၏။ တဇ္ဇဟုလိကာရာ၊ ထို ဗျာနိတရား၌ကြိပ်ဖန်များစွာပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထိတွေဝ၊ရှိ၏ ဟူ၍သာလျှင်၊ အာသာ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပုနစပရံ၊တပါး၊တဘက်၊သာရိပုတ္တရာသည် သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊နေဝသညာနာသညာယတနံ၊နေဝသညာနာ သညာယတနဉ္စာနိုဟိ၊ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်းမြောက်၍၊ သညာဝေဒယိတနိ ရောဓံ၊သညာဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်းကို၊သမာပဇ္ဇ၊ဝင်စား၍၊ ဝိဟာရတိ။နေ၏၊ အာသာ၊ထိုသညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းကို၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင်၍၊အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား၊တို့သည်၊ ပရိက္ခီဏာ။ကုန်ကုန် သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သော၊ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။တာယသမာပတ္တိ ယာ၊ထိုသမာပတ်မှ၊သတော၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝုဋ္ဌဟတိ၊ထ၏၊သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်၊ တာယသမာပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်မှ၊သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ထ၍၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြောင်းတရား၊တို့သည်၊ အတိတာ၊လွန်ကုန်၏၊ နိရုဒ္ဓါ၊ချုပ်ကုန်၏၊ ဝိဂတာ၊ကင်းကုန်၏၊ ဝိပရိဏ တာ၊ဖောက်ပြန်ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊တေဓမ္မေ၊ထိုတရား၊တို့ကို၊ သမနုသရ တိ၊အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊မေ၊ငါအား၊ ဓမ္မာ၊တရား၊တို့

သည်၊အာဟုတ္တာ၊မဖြစ်ကုန်မူ၍၊သင်္ခေါ်နှိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဋိဝေနှိ၊ကြားကုန်၏၊ဤတိ၊ဤသို့၊ပစ္စာနာတိ၊အပြား၊အား၊ဖြင့်သိ၏၊သော ထိုသာဂိုဝုတ္တရာသည်၊တောသုဝမ္မေသု၊ထိုတရား၊တို့၌၊အနုပယောဝေ့လမ်း ခြင်း၊မရှိသည်ဖြစ်၍၊အနိသိတောဝ၊မဒ္ဒိသည်ဖြစ်၍၊အပဋိဘဏ္ဍော၊မစပ်သည် ဖြစ်၍၊ဝိပုမရတ္ကော၊ကင်း၊လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိသံယုတ္တော၊မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝရိယာဒိကတေန၊ဟောက်ပြနိုခြင်း၊ကင်း၊သော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဝိဟ ရတိ၊နေ၏၊သော၊ထိုသာဂိုဝုတ္တရာသည်၊ဥတ္တရိ၊အလွန်၊နိသာရကံ၊သံသ ရာဝဋ်ဒုက္ခထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ပဋာနာတိ၊သိ၏၊ တာဒဟုလိကာရာ၊ ထိုသို့ကြီးမားစွာ ပြုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသ၊ထို ဝုဋ္ဌိလ်အား၊ နတ္ထိတွေ၀၊ မရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန်း၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခေ၀၊ရဟန်းတို့၊ယံတံ၀စနံ၊အကြင်စကားကို၊ သမ္မေ၊ကောင်းစွာ၊၀ဒ မာနော၊ဆိုသောသူသည်၊ ၀ဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ အရိယတို့၊ ဖြတ်သော၊ သိ လတို့၊သိလ၌၊အရိယတို့၊ဖြတ်သော၊သမာဓိတို့၊သမာဓိ၌၊ အရိယာယ၊ ဖြတ်သော၊ပညာယ၊ပညာ၌၊အရိယာယ၊ဖြတ်သော၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ဝိမုတ္တိ၌၊ အရိယတို့၊ ဖြတ်သော၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတို့၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ် အမြင်၌၊ ၀သိပ္ပတ္တော၊၀သီဘော်သို့ရောက်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊၀ဒေယျ၊ဆိုခြား၊အုံ့၊ဧ၀ံ၊ ဤစကားကို၊သာဂိုဝုတ္တမေ၀၊သာဂိုဝုတ္တရာကိုသာလျှင်၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ ၀ဒမာနော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊၀ဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ ဟုတိ၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ မဟာဝုတ္ထ ဟာသ၊၀နတိက္ခနိဗ္ဗေဓိကဘာ၀ပ္ပတ္တာ၊ ဖြတ်သောကြီးသောထူထဲ၊သော ရှင်သောလျှင်သောထက်သောထိုး၊ထွင်း၍သိသောအဖြစ်သို့ရောက်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊မဟာတိယာ၊ ကြီး၊ဖြတ်သော၊ ဇုဒ္ဓိယာ၊ပညာနှင့်၊ သမန္နာ ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေ၊ရော၊ အရှင်သာဂိုဝုတ္တရာ မ၊ထေရ်သည်၊ မဟာဇုဒ္ဓိ၊ကြီး၊ဖြတ်သောပညာရှိ၏၊ ဟုတိ၊အယံ၊ ဤသည် ကား၊အ၊ထွေ၊အနက်တည်း။အ၊သ၊ထိုရှင်သာဂိုဝုတ္တရာ၏၊ဝေ့ဒနာ ဘာ၀နာ၊ တရား၊အား၊လျော်စွာသိခြင်း၊ကိုကား၊ သမ္ပသာဒ နိယသုတ္တေန၊ သမ္ပသာဒနိယသုတ်ဖြင့်၊ဒိ၀ေ၀ တမ္ဘာ၊ပြအပ်၏၊ ယ၊တော၊အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ဘည္ဘတညာဏသဒိသော၊ သမ္ဘည္ဘတညာဏ်နှင့်တူ၊သော၊ ထေ၀ုသ၊ မ၊ထေရ်၏၊နုယဂ္ဂါဟော၊နည်းယူခြင်း၊ကို၊ ၀ုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ အ၀ေ၊လာ၀ လသ၊မာနောတိ၊အ၀ဇ္ဇော၀ဇ္ဇသ၊မာနောဟူသည်ကား။ သာ၀ကေသု၊သာ ၀ကတို့၌၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ဥက္ကံသ၊တတ္တာ၊လွန်သောအဖြစ်သို့ရောက် သောကြောင့်၊ သမ္ဘဝါ၊အချင်း၊ခပ်သိမ်း၊သည်း၊ အ၀ဇ္ဇော၊ညှာမနည်း

သည်၊သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊ ပဒုမ္ပိုဏ္ဍတာပယာ၊လွန်စွာအလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အတ္တာနုံ၊မိမိကိုယ်ကို၊အစာနန္ဒိုဝိယ၊မသိဘဲကွဲလွဲ၊ကုတ္တ ပြု၍၊ဒယနေနှ၊ပြုသဖြင့်၊ ဇဋ္ဌသဒိသောမနုဿရိကျော၊ပညာနည်းသောသူ နှင့်တူသော၊ ကိုလေသပရိဋ္ဌာဟာဘာဝေနှ၊ ကိုလေသာ တည်းဟူသောပူ အိုက်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတောသိတိ ဘူတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊အာခါခပ်သိမ်း၊စရတိ၊နေရ၏၊နိစ္စံ၊အမြဲ၊ဝိဟရတိ၊နေရ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊ ပရိစိဏ္ဏောတိဂါထာ၊ ပရိစိဏ္ဏော အာစရိသောဂါထာကို၊ထေရေနှ၊ **အာရဒ်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်**၊အဇ္ဇ နော၊မိမိ၏၊ကတာကိစ္စတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝကာ သေန္တနှ၊ပြုသဖြင့်၊ဘာသိတာ၊ဆိုအပ်၏၊ သာဝိ၊ထိုဂါထာသည်လည်း၊ ဝုတ္တဏ္ဍာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သမ္ပာဒေ ထပ္ပမာဒေနာတိ၊သမ္ပာဒေထပ္ပမာဒေနဟူသော၊အယံပန၊ဤဂါထာကိုကား အာဇ္ဇနော၊မိမိ၏၊ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး၊အခါ၌၊သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်လော၊တိက္ခုန်လော၊ဝိဟာန်းတို့အား။ဩဝါဒဒါနဝေသ နှ၊အာဆုံးအာမက်ပေးသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊တာသိတာ၊ဆိုအပ်၏။သာဝိ၊ ထိုဂါထာသည်လည်း။ဝုတ္တဏ္ဍာယေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာ လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။ ၊သာရိပုတ္တရေ့ရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

ဟိ'သနိပါတ်-၂၆၀-အာနန္ဒထေရဂါထာ၊

ဝိသုဏောနစကောဓနေနစာတိအာဒိကာ၊ ဝိသုဏောနစကောဓနေနစ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောဘဒ္ဒသောအသက်တော် ရှိသော။အာနန္ဒထေရသား၊အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊အ ယတို့၊ဤအာနန္ဒါမထေရ်သည်လည်း၊ဝုဋိမဇုဒ္ဓေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဓိ ကာရော၊ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရေသု၊ပဒု မုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက် ထက်တော်၌၊ဟံသဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီမြို့၌၊သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေမေ၊တိကဘာတာ၊အမိကွဲသောအစ်ကိုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ် ၏၊သုမေနောတိ၊သုမနဟူ၍၊အသား၊ထိုသူ၏၊နာမ်၊အမည်သည်၊အဟောသိ၊

ဖြစ်၏၊အသ၊ထိုသုမနု၏၊ ဝိတာပန၊အာဘာသည်ကား၊အာနန္ဒရာဇာနာမ၊ အာနန္ဒာမင်းမည်၏။သော၊ထိုမင်းသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပုတ္တသ၊သား ဖြစ်သော၊ဝယပုတ္တသ၊ အရှယ်သို့ရောက်သော်၊ သုမနရောဇကုမာရသ၊ သုမနမင်းသား အားဟုံသာတိတော။ဟံသာဝတိမြို့မှ၊ဝိသယောဇနသတေ ယူဇနာတရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်ဌ၊ တောင်၊မြို့စား အရာကို၊ အဒါယိ၊ပေး၏၊ သော၊ထိုသုမနမင်းသားသည်၊ ကဒါစိကဒါစိ၊ ရံခါရံခါ၊ အာဂတ္ဌိ၊ လာ၍၊သဘ္ဘာရ္ဟေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကိုသည်း၊ကောင်း၊ ဝိတရေ၊ ခမည်း၊တော်ကိုလည်း၊ကောင်း။ ပဿတိ၊ကြည့်ရှုမူ၊မြော်၏။တဒါ၊ထိုအခါ ဌ၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သဘ္ဘာရဟ္ဟ။ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သတ သဟဿသာပရိမာဏံ၊အသိန်း၊အတိုင်း၊အရည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃဋ္ဌ၊ဟောန်း သံ၊ဃာ၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ သယမေव၊ကိုယ်တိုင်သာ လျှင်၊ဥပဋ္ဌဟတိ။လုပ်ကျွေး၏၊ အညေသံ၊ တပါး၊ကုန်သောသူတို့အား၊ဥပ ဋ္ဌာတုံ၊လုပ်ကျွေး၊ခြင်း၌၊နုဒေတိ၊မပေး၊တော်နုစသမယေ၊ထိုအခါ၌လည်း ပစ္စယ်နှာ၊ပစ္စယ်ရစ်သည်၊ကုဋိတော၊သောင်း၊ကြမ်း၏၊ရာဇကုမာရော၊မင်း သားသည်၊ ဃသ၊ထိုပစ္စယ်ရစ်၏၊ကုဋိတာဘာဝံ၊ သောင်း၊ကြမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ရှုသော၊မင်းအား၊ အနုဿရော၊စေတွား၊ကြား၍၊သယမေဝ၊ဖိ၊ သည်သာလျှင်၊ တံ။ထိုသောင်း၊ကြမ်း၊ခြင်းကို၊ ဂူပသမေသိ၊ငြိမ်း၊စေ၏၊တံ၊ ထိစကား၊ကို၊သုတွား၊ကြား၍၊ ရာဇာ၊မင်းကြီး၊သည်၊ ဝုဋ္ဌမာနသော၊နှစ် သက်သော၊စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တံ၊သား၊ကို၊ပဏ္ဏာ၊သာ၊ပေတွား၊ ခေါ်စေ ၍၊သုမန၊သုမန၊တော၊ သင်အား၊ဝရံ၊ဆုကို၊ ဒဇ္ဇိ၊ပေး၊ပါ၏၊ ကျေးဇူး၊ယူ လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာယာ၊ဆိုး၏။ ကုမာရော၊သုမနမင်းသား၊သည်၊သဘ္ဘာ ရဟ္ဟ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို လည်း၊ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃဋ္ဌ၊ ရဟန်း၊သံ၊ဃာ၊ကို လည်း၊ကောင်း၊တောမာသံ၊ဝါတွင်း၊သုံး၊လပတ်လုံး။ဥပဋ္ဌဟန်ရှာ၊လုပ်ကျွေး သည်ဖြစ်၍၊ဇိရိတံ၊အသက်ရှင်ခြင်း၊ကို၊ အာယုံ၊မပြုံ၊သည်ကို၊ကာတုံ၊ပြု ခြင်း၌၊ဇုဏ္ဏာ၊ပမ်း၊အလိုရှိပါ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်တင်၏၊ဝေ၊ဤ သို့ပေး၊ခြင်း၌၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။အညံ၊တပါး၊သော၊ဆုကို၊ဝဒေတိ။ ဆိုလော၊ဟုဘိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ဒေ၊တာ၊ခင်မင်း၊ကြီး၊ ခတ္တိယာနံ၊မင်းတို့အား၊ ဒွေကထာနာမ၊နှစ်ခွန်း၊သောစကား၊မည်သည်၊နတ္ထိ၊ မရှိ၊တော၊ဒေဝ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊လုပ်ကျွေ၊ခြင်း၊ဆုကို၊သာလျှင်၊မေ၊ အာကွန်ပ်အား။ ဒေတိ၊ပေး၊တော်မူ၊ပါ၊လော၊မလွှဲ၊အာကွန်ပ်အား။ အညေန၊ တပါး၊သော၊ဆုဖြင့်၊ နအတ္ထော၊အလိုမရှိပါ၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်

ရှိ၊သစေ၊အံ့ကယ်၍၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အနုစာနာတိ၊ ခွင့်ပြု
သည်ဖြစ်အံ့၊ ဒိန္နမေဝ၊ပေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတေ၊မိန့်
တော်မူသည်ရှိသော်၊ သော။ ထိုသုမနမင်းသား.သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊စာနိသာမိ၊သိအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိပဿာရုံ၊ကျောင်းသို့
ဂတောဿ၊ သွားရှိ၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဘဏ္ဍာကိစ္စ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊
ဂန္ဓကုဋိ၊ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ဝင်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော၊
ထိုသုမနမင်းသားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ဒဿနာယ၊ ဗုဒ္ဓေ၊မြင်ခြင်းငှါ၊အာဂတော၊လာပါ၏။မော၊ တပည့်တော်
အား၊ဘဂဝန္တံ။မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿေထ၊ ပြတော်မူကြပါကုန်လော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်၏။သုမနောနာမ၊သုမနအမည်တော်ရှိသော၊
ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊အလုပ်
အကျွေးတည်း၊တာသ၊ထိုသုမနမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂန္တွာဟိ၊
သွားလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတေ၊မိန့်အပ်သည်ရှိသော်၊သော၊ ထိုသုမနမင်း
သားသည်၊ ထေရဿ၊မထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂတွာ၊သွား၍၊ ဝန္ဒိ
တွာ၊ရှိခိုး၍၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊မော၊အကျွန်ုပ်
အား၊ဒဿေထ၊ပြုပါကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ထေရော၊
သုမနမထေရ်သည်၊တာသ၊ထိုမင်းသား၏၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညှာစဉ်
ပင်လျှင်၊ပထဝိယံ၊မြေ၌၊နိမုဇ္ဇိတွာ၊ဝင်ထိုင်၍၊သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ဂဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရာဇဂုဇ္ဇော၊ မင်းသား
သည်၊တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒဿနာယ၊ မှီးမြင်ခြင်းငှါ၊အာဂ
တော၊လာပါ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ။လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊တောနတိ၊
ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ဗဟိ၊အပေါ်၊အာသနံ။နေရာကို၊ ပညာပေဟိ။ခင်းလော၊ဣ
တိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ထေရော၊ သုမနမထေရ်သည်၊
ပုနဝိ၊တဖန်တဖန်၊တာ သ၊ထိုသုမနမင်းသား၏၊ပဿန္တော၊ ကြည်ညှာ
စဉ်ပင်လျှင်၊ဗုဒ္ဓါသနံ၊တုရားနေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ အနောတုဒ္ဒယံ၊
ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်း၌၊ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ဝင်၍၊ ဗဟိပရိဝေဏေ၊ ပရိဝုဏ်၏
အပေါ်၊ပါတုဘဝိတွာ၊ထင်စွာပြစ်၍၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်
၌၊အာသနံ၊နေရာကို၊ ပညာပေသိ၊ခင်း၏။ ကုမာရော၊သုမနမင်းသားသည်၊
တံ၊ထိုသုမန မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊မ

ဟာန္ဓာဝတာကြီးမြတ်ပေစွတကား။ ဧကတိ။ ဤသို့စိတ္တံ့စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေယိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘဝဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဝန္ဓကုဋိတော၊ ဝန္ဓကုဋိမှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ပညာဘာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ရာဇဂုဠ္ဇာ၊ မင်းသားသည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒိုသန္ဓာရံ၊ စကားအစေ့အခြစ်ကို၊ ကတ္တာပြု၍၊ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား၊ အယံ ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ တုမှာကံ၊ အာရုဏ်ဘုရားတို့၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝေလ္လဘော မညော၊ အကြွမ်းဝင်ရောင်တကား။ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဝေလ္လဘော၊ အကြွမ်းဝင်သည်၊ အာမ၊ ပြောပါ့တော်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဝတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်ဘဏ္ဍာ။ မြတ်စွာဘုရား၊ ကိ၊ အာဘယ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍ဇော်၊ ဤသို့ဝေလ္လဘော၊ အကြွမ်းဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒါနာဒိနှင့်၊ အလှူအစရှိကုန်သော၊ ပညာနှင့်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝေလ္လဘော၊ အကြွမ်းဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အယံ ထေရော ဝိယ၊ ဤသုမနမထေရ်ကဲ့သို့၊ အနာဂတော၊ နေ။ ဝ်အခါ၌ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာသနာတော်၌၊ ဝေလ္လဘော၊ အကြွမ်းဝင်သည်၊ ဟောတုကာမော၊ ဖြစ်လိုပါ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာဟ။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ခန္ဓာဝါရဘတ္တံ နာမ၊ ခန္ဓာဝါရဘတ်မည်သည်ကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူ၍လည်း၊ သတ္တမေ ဒိဝေ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘဏ္ဍာ။ မြတ်စွာဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပိတု၊ အဘ၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ တုမှာကံ၊ အာရုဏ်ဘုရားတို့အား၊ ပဒိဇ္ဇနဝ ရော၊ လုပ်ကျွေးရအံ့သောဆုကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို၊ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဏ္ဍုဝေ၊ ထိုအခရပ်သို့၊ ဂတော နု၊ သွားသဖြင့်၊ အဟော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိအံ့လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဩဝေ၊ ကတ္တာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု၍၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တဏ္ဍာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သုညဂါ၊ ရေ၊ ဆိပ်ခြိမ်ရာအခရပ်၌၊ အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကုမာရော၊ သုမနမင်းသားသည်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အညာတံ၊ သိအပ်ပြီ၊ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ အညာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊

လျှောက်၍၊ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊တာပညဉ့်တော်သည်၊ ပုရိမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ဂတ်သွား။သွား၍၊ဝိဟာရ၊ကျောင်းကို၊ကာရေမိ၊ပြုပါအုံ၊ယောက်တ ပညဉ့်တော်သည်း၊ပဝိတော၊စေအပ်သည်ရှိသော်၊ဘိက္ခုသတ္တသဟဿသော နေ့ရဟန်းတသိန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ အာဂန္တုတ၊ကြွတော်မူပါကုန်လော၊ ဟူတိ။ဤသို့၊ပဋိညာ၊ဝန်ခံခြင်းကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဝိတု၊အာဂ၏၊သန္တိကံ၊ အာထံသို့။ ဂတ်သွား၊သွား၍။ မေ၊အာဂ္ဂနှင့်အား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ပဋိညာ၊ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒိန္နာ၊ပေး၊အပ်ပြီ၊မယား၊ အာဂ္ဂနှင့်သည်၊ပဝိ တော၊စေလွှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ဘဂဝန်နှင့်။မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ပေ၊သယျာ တ၊စေလွှတ်ပါကုန်လော၊ ဟူတိ၊ဤသို့။ ဝိတရုံ၊အာဘကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ နိဗ္ဗမိတ္တာ၊ထွက်၍၊ ယောဇနေယောဇနေ၊ ယူဇနာတိုင်းယူဇနာတိုင်း၌၊ဝိ ဟာရံ၊ကျောင်းကို။ ကရောန္တော။ပြုလျက်၊ ဝိသေယောဇနသတံ: ယူဇနာ တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော်၊အဋ္ဌါနံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့၊ ဂတောဿ၏၊ ဂတ်သွာစ၊ သွားပြီး၍လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရေ၊မြို့၌ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း နေရာကို၊ဝိပါနေန္တော၊ ရှေးချယ်သည်ရှိသော်၊သောဘဏ္ဍသနာမ၊ သောဘဏ္ဍအမည်ရှိ၊သော၊ကုဋုမ्बိကသေ၊သူကြွယ်၏၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်ကို ဒိသွာ၊မြင်၍၊သတသဟဿသေနေ၊တသိန်းဖြင့်၊ကိဏိတွာ၊ဝယ်၍၊သတသ ဟဿံ၊တသိန်းသောဥစ္စာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ စွန့်၍၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို၊ ကာရေသိ၊ပြုစေ၏၊တဏ္ဍာ၊ထိုဥယျာဉ်၌၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇန္ဓ ကုဋိဟု၊ဇန္ဓကုဋိကိုလည်းကောင်း၊ သေသဘိက္ခူနံ။ကြွင်းကုန်သော ရဟန် တို့၏၊ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနတ္ထာယ၊ညဉ့်သန့်ရာနေ့သန့်ရာမကျိုးငှါ။ ကုဋိလေ ဏမဏ္ဍပေစ၊ကုဋိလိုဏ်မဏ္ဍပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍ ပါကာရပရိက္ခေပဉ္စ၊တံထိုင်းအရံကိုလည်းကောင်း၊နွားရေကောင်ကဉ္စ၊တံခါး မုတ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ဝိတု၊ အဘ၏၊သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ပေသေသိ၊စေ၏။ ကိံ ပေသေသိ၊ အဘယ်သို့စေသနည်း။ ပေသုံ၊ အာဂ္ဂနှင့်၏၊ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပါပြီ၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို ပဿိတုကာမ၊စေပါကုန်လော၊ဟူတိ၊ဤသို့။ ပေသေသိ၊စေ၏၊ရာဇာ၊ မင်းကြီး သည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ဘဂ ဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ သုမနသေ၊သုမနု၏၊ကိစ္စံ၊ကိစ္စသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပါပြီ၊ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရား၏၊ဂမနံ၊ကြွလာခြင်းကို၊ပစ္စာသိသတိ၊တောင့်တ ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့။အာဟ၊လျှောက်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သတသ ဟဿသဘိက္ခုပရိဝါ၊ရှိသော်၊ဟသိန်းသောရဟန်းအပေါင် ခြံရံလျက်၊ ယောဇ

နေယောဇနေ၊ ယူဇနာတိုင်းယူဇနာတိုင်းဌ၊ ဝိဟာရေသု၊ ကျောင်းတို့ဌ၊ ဝဿမာနေ၊ဧနဝေါ့ကာ၊အာဂမာသိ၊ကြွတော်မူ၏၊ကုမာရော၊မင်းသားသည် သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဂန္တု၊ကိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုဘဒ္ဒ၊ကြား၍၊ယောဇနံ၊တယူဇနာတိုင်တိုင်၊ပစ္စုဂ္ဂတ်ကွာ၊ခရီးဦးကြိုဆိုမ၍ ဂန္ဓမာလာဒိပေါ်နှံ့ သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇယမာနော၊ပူဇော်လျက်၊ သတ္တသဟဿေန၊ တသိန်းဖြင့်၊ကိ၊တား၊ဝယ်အပ်သော၊ သောဘဏ္ဍနာ မ၊သောဘဏ္ဍအမည်ရှိသော်၊ ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်ဌ၊ သတ္တသဟဿေန၊တသိန်းဖြင့်၊ကာရိတံ၊ဆောက်လုပ်အပ်သော။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ပဝေသေ တွာ၊သွင်း၍မေ၊ တပည့်တော်သည်၊ သတ္တသဟဿေန၊ တသိန်းဖြင့်၊ ကိတံ၊ဝယ်အပ်သော၊သတ္တသဟဿသိမာဝိတံ၊တသိန်းသောအသပြာဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်သော၊သောဘဏ်နှာမ၊သောဘဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ဥယျာနံ ဥယျာဉ်ကို၊မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ပဋိဂ္ဂဏှာ၊အလှူခံတော်မူပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၍၊တံ၊ထိဥယျာဉ်ကို၊ နိယျာဒေသိ၊လှူ၏၊သော၊ထိုသုမန မင်းသားသည်၊ ဝဿုပနာယိကဒိဝေ၊ဝါဆိုသောနေ့ဌ၊မဟာဒါနံ၊ကြီး စွာသော၊အလှူကို၊ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣဓိနာဝနိဟာ၊ခေါ်ဣနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ဒါနံ။အလှူကို၊ဒေဒေယျာထ၊ လှူကြကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ ပဋ္ဌာဒါ ရေစ၊ သားမယား၊တို့ကို လည်းကောင်း၊ အာမစ္စေစ၊ အာမတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ကိစ္စကရဏီယေသု၊ ကိစ္စကိုပြုရန်ကြီးတို့ဌ၊သည်း၊ နိယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်းယှဉ်စေ၍၊သယံ၊မိမိသည်၊ သုမနတ္ထေရသ၊သုမနမထေရ၏၊ ဝဿနဋ္ဌာန သမီပေယေဝ၊ နေရာအရပ်၏အနီးဌ၊သာယျင်၊ ဝဿဥတု၊နေ လျက်။တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။သတ္တာ၊ရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပ ဋ္ဌဟန္တော၊လုပ်ကျွေးလျက်၊ပဝါ၊ရောယ၊ပဝါ၊ရောနေ့သည်၊ဥပကဋ္ဌာယ နိုး၊သည်ရှိသော်၊ဂါမံ၊ရွာသို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊ မဟာဒါနံ၊ကြီး၊စွာသော၊အလှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊သတ္တမေဒိဝေ၊သော ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဌ၊ သတ္ထု၊စ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊သတ္တသဟဿဿ၊စ၊ ရဟန်းတသိန်း၏လည်းကောင်း၊ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းဌ၊တိစိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်တို့ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိ ခိုး၍။ဘဒ္ဒေ၊မြတ်စွာဘုရား၊မဟာဒါနကော၊ကြီး၊စွာသော၊အလှူကိုလှူသည် မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ယာဝေတံ၊ယံ၊တေ၊ဝုညံ၊အကြင်ကောင်းမှုကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏ တံ၊ထိုကောင်းမှုကို၊သဂ္ဂသမ္ပတ္တိ၊အာဒိနှံ၊နတ်စည်း၊စိပ်စသည်တို့၏၊အတ္ထာ ယ၊အာကျိုးငှါ၊ နုကတံ၊ မပြုအပ်၊အာထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊အဟံ၊အ

ကျွန်ပ်သည်၊အယံသုမနကြွေရောဝိယ၊ဤသုမနမထေရ်ကဲ့သို့၊အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ကောသ၊တာဝူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်ကျွေးသည်၊ ဘဝေယျံ။ ဖြစ်ရပါလိုမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏိဝေနံ၊ဆု တောင်းခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ သတ္ထာဝိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊အ သ၊ထိုဆုတောင်းခြင်း၏။ အနန္တရာယတံ၊ အနန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ် ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဗျာကရိတ္မာ၊ဗျာဒိတ်စကား၊ကြား၊တော်မူ၍၊ ပဏ္ဍိတ်၊ဗဟု တော်မူ၏၊သောဝိ၊ထိုသုမန မင်းသား၊သည်လည်း၊ တတ္ထ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ထို ဘုရား၊လက်ထက်တော်၌၊ဝ သ ဝ တ သ ဟ ဿ ၊အနှစ်တသိန်း တို့ပတ်လုံး ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္မာ၊ပြု၍။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုဘဝမှနောက်၌ လည်း၊တဏ္ဌတဏ္ဌဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဥဋ္ဌာဝုနိ၊မြတ်ကုန်သော၊ပုညကမ္မာ နိ၊ကောင်းမှုကံတို့ကို၊ဥပစိနိတ္မာ ဥပစိနိတ္မာ၊ဆည်းဘူး၍ဆည်းဘူး၍၊ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရဉ္ဇေ၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ကာသပသ၊ကာသပအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရတော၊လှည့် လည်တော်မူသော၊ဧကသ၊တပါး၊သော၊ထေရသ၊မထေရ်၏၊ပတ္တဂ္ဂဟ ဏတ္ထံ၊ သပိတ်ကိုကိုင်ခြင်း၊အကျိုးငှါ၊ ဥတ္တရိသာဋကံ၊အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ပုနဲ၊ထပန်၊သင်္ဂေ၊နတ် ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ဖြစ်၍၊တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊စုတေသည်ရှိ သော်၊ဗာရာဏသိရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍၊အဋ္ဌပဋ္ဌေက ဗုဒ္ဓေ၊ ရှစ်ဆူကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊တေ၊ထိုရှစ်ဆူကုန် သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ဘောဇေတ္မာ၊ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ မဂ်သုယျာနေ၊ မဂ်လာဥယျာဉ်၌၊ ပဏ္ဏသာလာယော၊ သစ်ရွက်ဖိုးသော ကျောင်းတို့ကို၊ကာရေတ္မာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊တေသံ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ၏၊နိသီဒနဋ္ဌာယ၊ထိုင်နေစရာအလိုငှါ၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ခုကုန်သော၊သဇ္ဇုရတနမ ယေ့စေဝ၊အာသုံးစုံသောရတနာအင်းမျှင်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊မဏိအာဝ ရကေ၊ပတ္တမြား၊သရိတ်ခြေတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ပဒီယာ၊ဒေတ္မာ၊စိုင်၍၊ ဒသ ဝ သ သ ဟ ဿာနိ၊ အနှစ်တသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ခစားလုပ် ကျွေးခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊တောနိ၊ဤသည်တို့ကား၊ပါကဋ္ဌာနာနိ၊ထင် ရှားကုန်သော အရာတို့တည်း။ ကပ္ပသတသဟဿံ ပန၊ က ပ ကုန်သောတိန်းတို့ ကာလပတ်လုံး၊ကား၊ တတ္ထတဏ္ဌာ ဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝုညာနိ။ ကောင်းမှုတို့ ကို၊ကရောန္တော ဝ၊ ပြုလျက်သာလျှင်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တေန၊

ဘုရားလောင်းနှင့်သန္ဓိ၊တကွ၊ တုသိတပုရေ၊တုသိတာနတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ
တွား၊ဖြစ်၍၊တေးလား၊ထိုတုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ရတော၊ရုတောသည်ရှိသော်၊
အမိတော၏နုသက္ကသ၊ အမိတော၏နုသက္ကဏ်၊ဂေဟာ၊အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်
ဏ်၊တသ၊ထိုသူအား၊သဖြင့်၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ဥာတကေ၊အသွေအမျိုး
တို့ကို၊အာနန္ဒာတေ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့ကို၊ကရောန္တော၊ပြုလျက်
ဇာတော၊ပွားဏ်၊မှုတိ၊ထိုကြောင့်၊အာနုဘောဝေ၊အာနုဘာဟု၍သာလျှင်၊
နာမံ၊အမည်သည်၊အားဟာသိ၊ဖြစ်ဏ်၊ သော၊ထိုအာနန္ဒာသည်၊အခုကျမေ
နု၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ဝယပုဗ္ဗော၊ အဂ္ဂဃ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ကတာဘိ
နိက္ခမနော၊ ပြုအပ်ပြီးသောတောထွက်ခြင်းရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၊တော်မူ၍၊ပ
ဝတ္တေဝ၊ရမ္ဘစကြော၊ လည်ရေအပ်သော မြတ်သော တရား၊စက်ရှိသည်ရှိ
သော်၊ပဌမံ၊ရှေးဦး၊စွာ၊ ကပိလဝတ္ထုံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ဂန္တွာ၊ကြွသွား
တော်မူ၍၊တတော၊ ထိုကပိလဝတ်ပြည်မှ၊ နိက္ခမ္မေ၊ထွက်သည်ရှိသော်၊
တသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိဝါရတ္ထံ၊ အခြံအရံအလို့ငှါ၊ပဗ္ဗဇိတုံ၊ရေ
ဟန်းပြုခြင်းငှါ၊နိက္ခမန္တေ၊ဟိ၊ ထွက်ကုန်သော၊ဘဒ္ဒိယာဒိဟိ၊ဘဒ္ဒိယအစရှိ
ကုန်သောမင်းသားတို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊နိက္ခမိတွာ၊တောထွက်၍၊ဘဂဝ
တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရေဟန်းပြု၍၊နှ
စိရသေဝ၊မကြာမြင့်မိသော်လျှင်၊ မန္တာနိပုတ္တသ၊မန္တာနိပုတ္တဏော်မ၏သား
ဖြစ်သော၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ၊သော၊ပုဏ္ဏသ၊ပုဏ္ဏ
ဏ်၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ဓမ္မကထံ၊တရား၏ကား၊ကို၊သုတွာ၊ကြား၊နာ၍၊
သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်ဏ်၊တော်နစ်သမ
ယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ပဌမဗောဓိယံ၊ပ
ဌမဗောဓိ၌၊ ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊အနိဗဒ္ဓဥပဋ္ဌာ
ကာ၊မပြတ်ကုန်သောအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ဏ်၊ကေဒါ၊
တရံတခါ၊နာဂသမာလော၊နာဂသမာလသည်၊ပဌမ္ဗိဝရံ၊သပိတ်သက်နှိ
ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဝိစရိ၊လှည့်လည်ဏ်၊ ကေဒါ၊ရံခါ၊နာဂိတော၊နာဂိတ
သည်၊ကေဒါ၊ရံခါ၊ဥပဝါနော၊ ဥပဝါနသည်၊ကေဒါ၊ရံခါ၊သုနက္ခတ္တော၊သု
နက္ခတ္တသည်၊ ကေဒါ၊ရံခါ၊ ရဇ္ဇော၊ရဇ္ဇအမည်ရှိ၊သော၊ သမဏုဒ္ဒေသော၊
သာမဏေသည်၊ကေဒါ၊တရံတခါ၊ သာဂတော၊ သာဂတသည်၊ကေဒါ၊
တရံတခါ၊မေဃိယော၊ မေဃိယသည်၊ ပဌမ္ဗိဝရံ၊ သပိတ်သက်နှိကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ဝိစရိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏၊ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊

သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စိတ်ကို၊ နှာရာခယိ သု၊ မနှစ်သက်စေကုန်၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏော၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌၊ ပညတ္တဝရဗုद्ध သဟ၊ ခင်ထား၊ အဓိ သောဘုရား နေရာတော်၌၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်း အပေါင်းခြံရံလျက်၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ လျက်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ အာမန္တေသိ၊ အာဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါ၊ ဘုရားသည် ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟာလ္လကော၊ အသက်ကြီး သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂန္ဓာ မာ ဘိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အညေ နု၊ တပါး သောခရီးဖြင့်၊ ဂန္ဓန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်၊ မယ်၊ ငါဘုရား၏၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သက်နှံ့ကို၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ နိက္ခိ ပန္တိ၊ ချ သွားကုန်၏၊ မယ်၊ ငါဘုရား အား၊ နိဗန္ဓ၊ ပဋ္ဌာကံ၊ အမြဲလုင်ကျွေး သော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဇနာယ၊ သိကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ တံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ အား၊ ဝမ္မ သံ ဝေဝေါ၊ တရားတော်၌ထိတ်လန့်ခြင်း သည်၊ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တ ရာသည်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ သဟာယိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တံ၊ ထိုအ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏ ဧတေနူပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် ကို၊ အာဒိ ကတ္ဝာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မဟာသာဝကာ၊ မဟာသာဝကတို့သည်၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟိ သဟာမ၊ လုင်ကျွေးကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယဿ ဌာနံ အာနန္ဒ ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊ သောပန၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာ သည်ကား၊ တုဏ္ဍိယော ဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်၊ နိသိဒि၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ ထို နောင်မှ၊ နံ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တွေ့ဖို့၊ သင်သည်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ၊ အလုပ် အကျွေးအရာကို၊ ယာစာဟိ၊ တောင်းပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ ကုန်၏၊ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်း၍၊ လဒ္ဓဋ္ဌာနံ နာမ၊ ရအပ်သော အရာမည်သည်၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သောဟာ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သစေ ရုစ္ဆတိ၊

အကယ်၍နှစ်သက်သည်ဖြစ်အုံ့၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ဝက္ကတိ၊မိန့်တော်မူလတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဆိုး၏၊အဝ။ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊တိဏ္ဍေဝ၊ဟောန်းတို့၊ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာ့ကို၊ အညြေဟိ၊တပါးကုန်းသောသူတို့သည်၊နဥသော ဟောတဗ္ဗော၊မတို့ကိုတွန်းအစ်၊သယမေဝ၊အလိုလိုသာလျှင်၊ဓာနိတ္ထာ၊သိ ၍၊မိ၊ငါဘုရားကို၊ဥပဋ္ဌဟိသတိ၊ လုပ်ကျွေးလတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ။ဘိက္ခု၊ရေဟန်းတို့သည်၊အာဝုသော အာ နန္ဒ၊ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော၊သတ္တာ၏၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပဋ္ဌာဟ ဋ္ဌာနံ၊အလုပ်အကျွေးအရာကို၊ ယာစာဟိ၊တောင်းလော ဣတိ၊ဤသို့၊အာ ဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ထေရော၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ထ၍ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သစေ၊အကယ်၍၊မေ၊ အာဂ္ဂနှိပ်အား၊အာဂ္ဂာနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊လဒ္ဓံ၊ရခဲ့အပ်သော၊ပဏီတစိ ရံ၊မွန်မြတ်သောသက်နံ့ကို၊ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့၊သည်ဖြစ်အုံ့၊ပဏီတ ဝိဏ္ဏာပါတံ၊မွန်မြတ်သောဆွမ်းကို၊ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့၊သည်ဖြစ်အုံ့၊ဧ ကဝန္ဓကုဋိယံ၊တဆုသောဝန္ဓကုဋိတိုက်၌၊ ဝသိတုံ၊နေခြင်းငှါ၊နဒဿတိ၊မ ပေးလတ္တံ့၊သည်ဖြစ်အုံ့၊နိမန္တနံ၊ပင့်ဖိတ်ခေါ်အရှင်သို့၊ဂဟေတွာ၊ခေါ်ယူ၍ နဝဒိဿတိ၊မသွားလတ္တံ့၊သည်ဖြစ်အုံ့၊ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ဧဝံ၊ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပ ဋ္ဌဟိဿာမိ၊လုပ်ကျွေးပါအုံ့၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ကြွေကေ၊ဤ မျှလောက် ကုန်သော၊ ဝုဏော၊ ဝုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ လဘာတော၊ရသော ဝုဏ္ဏိလိအား၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊လုပ်ကျွေးရာ၌၊ကော ဘာရော၊အဘာယမ္ပာဝန်လေးအုံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပဝါဒမောစနတ္ထံ၊သူ တပါးတို့စွပ်စွဲခြင်းမှလွတ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ဣမေစတ္တာရောပဒီကျေပါစ၊ ဤလေးပါးကုန်သောပယ်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဘဂ္ဂေ၊မြတ်စွာဘုရား ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သစေ၊အကယ်၍၊မယာ၊တပည့်တော်သည် ဂဟိတနိမန္တနံ၊ ဝန်ခံယူအပ်သောပင့်ဖိတ်ခေါ်ခြင်းရှိ၊ ဂမိဿတိ၊ကြွတော်မူ လတ္တံ့၊သည်ဖြစ်အုံ့၊သတတံ၊အမြဲ၊ ဒေသန်ဟုတော၊အရှင်တပါးမှ၊အာဂ တာဂတော၊လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော သူတို့ကို၊တာဝဒေဝ၊ထိုရောက် လာသောခဏ၌သာလျှင်၊ဒဿေတုံ။ ပြုခြင်းငှါ၊လဆ္ဆာမိ၊ရသည်ဖြစ်အုံ့၊ယ ဒါ၊အကြင်အခါ၌၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ကာမ၊ယုံမှားခြင်းသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ် အုံ့၊တာဝဒေဝ၊ ထိုယုံမှားဖြစ်သောခဏ၌သာလျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘု

ရားသို့ဥပသံကမိတုံ့ကပ်ခြင်းငှါ၊ လန္ဓာမိ၊ရသည်ဖြစ်အံ့၊သစေ၊အကယ်၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရမ္မုခါ၊မျက်ကွယ်၌၊ဒေသိတံ၊ဟောအပ်သော၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ပုနာ၊တဖန်၊မယုံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ကထေ သတိ၊ဟောလတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ဝေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော၊အဟုံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပဋ္ဌဟိသာမိ၊လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ဣတိ‌ဧတေ‌ကစ္ဆိ၊ဤမျှလောက်ကိုလည်း၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊အနုဂ္ဂဟံ၊ပြုမြောက်ခြင်းကို၊ နလဘတိဟိ၊ မရဟူ၍၊ ဥပဝါဒမောစနတ္ထဉ္စ၊ သူတပါး‌တို့ရွတ်ရွတ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်း အာကျိုးငှါ လည်း‌ကောင်း၊ ဝမ္မ ဘဏ္ဍာဂါရိယဘာဝပါရိဟုရ‌ဏတ္ထဉ္စ၊ တရားဘဏ္ဍာစိုး‌၏အဖြစ်ကိုပြည့်စေခြင်းငှါလည်း‌ကောင်း၊ ဣမေ‌စတ‌ဿ‌ အာယာ‌စ‌နာ‌စ၊ ဤ‌လေး‌ပါး‌ကုန်သော‌တောင်းခြင်း‌တို့ကိုလည်း‌ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဋ္ဌဝေ၊ဂ‌ရ‌ပါ‌း‌ကုန်သော‌ဆုတို့ကို၊ဝဟောတွား‌ယူ‌၍၊နိ‌ဗ‌ဒ္ဓ‌ဝ‌ဋ‌ဋ‌ာ‌ကော‌၊အ‌ဖြ‌လုပ်ကျွေး‌သော‌သူ‌သည်၊အ‌ဟော‌သိ‌ဖြ‌စ်‌၏။ တ‌ဿ‌ဝ‌ဋ‌ဋ‌ာ‌နန္တ‌ရ‌ဿ‌၊ ထို‌အ‌ရာ‌အ‌ထူ‌း‌၏‌သာ‌ယ‌ကျင်‌၊အ‌ဌ‌ာ‌ယ‌၊အ‌ကျိုး‌ငှါ‌၊ကပ္ပ‌သ‌တ‌ာ‌သ‌ဟ‌ဿ‌ာ‌နံ‌၊ကပ္ပ‌ာ‌တ‌သိန်‌း‌တို့‌တိုင်‌တိုင်‌၊ပူ‌ရိ‌တ‌ာ‌နံ‌၊ဖြည့်‌အ‌ပ်‌ကုန်‌သော‌၊ပါ‌ဒ‌ဒ‌ိန်‌၊ပါ‌ရ‌ဒ‌ိ‌တို့‌၏‌ဖ‌လ‌ံ‌၊အ‌ကျိုး‌သို့‌၊ပါ‌ဝ‌ဏ‌ိ‌၊ရော‌က်‌၏‌၊သော‌၊ ထို‌အ‌ာ‌နန္ဒ‌ာ‌သည်‌၊ ဥ‌ပ‌ဋ္ဌ‌ာ‌ကဋ္ဌ‌ာ‌နံ‌၊အ‌လုင်‌အ‌ကျွေး‌အ‌ရာ‌ကို‌၊လ‌ဒ္ဓ‌ဒ‌ိ‌ဝ‌သ‌တော‌၊ရ‌သော‌နေ‌မှ၊ ပ‌ဋ္ဌ‌ာ‌ယ‌၊စ‌၍‌၊ဒ‌သ‌ဗ‌လ‌ံ‌၊မြတ်‌စွာ‌ဘု‌ရား‌ကို‌၊ဒ‌ဝ‌ိ‌ခ‌ေန‌၊နှ‌စ်‌ပါ‌း‌အ‌ပြာ‌ရှိ‌သော‌၊ဥ‌ဒ‌ကေ‌န‌၊ရ‌ေ‌ဖြ‌င့်‌၊တ‌ိ‌ဝ‌ိ‌ခ‌ေန‌၊သုံ‌း‌ပါ‌း‌အ‌ပြာ‌ရှိ‌သော‌၊ဒ‌ဏ္ဍ‌က‌ဋ္ဌ‌ေန‌၊တ‌ံ‌ပူ‌ဖြ‌င့်‌၊ ပါ‌ဒ‌ပ‌ရ‌ိ‌က‌မ္မ‌ေန‌၊ ခြေ‌ထ‌ော‌်‌ကို‌ဆု‌ပ်‌နယ်‌ခြင်း‌ဖြ‌င့်‌၊ဝ‌ိ‌ဒ္ဓ‌ိ‌ပ‌ရ‌ိ‌က‌မ္မ‌ေန‌၊ကျော‌က်‌ကုန်‌းကို‌ဆု‌ပ်‌နယ်‌ခြင်း‌ဖြ‌င့်‌၊ဂ‌ဠ‌ကုဋ္ဌ‌ိ‌ပ‌ရ‌ိ‌ဝ‌ေ‌ဏ‌ံ‌၊ဂ‌ဠ‌ကုဋ္ဌ‌ိ‌ပ‌ရ‌ိ‌ဝ‌ဏ‌ော‌်‌ကို‌၊ သ‌မ္ဘ‌ဇ္ဈ‌ေ‌နန‌၊ တ‌ံ‌မြ‌ော‌်‌လ‌လည်‌း‌ခြ‌င်‌း‌ဖြ‌င့်‌၊အ‌ကြ‌ေ‌ဝ‌မ‌ာ‌ဒ‌ိ‌ဟု‌၊ဤ‌သို့‌အ‌စ‌ရ‌ိ‌ကုန်‌သော‌၊ကိ‌စ္စ‌တို့‌ဖြ‌င့်‌၊ဥ‌ပ‌ဋ္ဌ‌ာ‌ဟ‌ေ‌တ‌ော‌်‌၊လု‌ပ်‌ကျွေး‌လ‌ျက်‌၊အ‌ကြ‌ေ‌ဝ‌ခ‌ေ‌ယ‌ာ‌ဟ‌ု‌၊ ဤ‌မ‌ည်‌သော‌အ‌ကျိုး‌နှ‌စ်‌ခု‌ခါ‌ဟု‌၊သ‌ဗ္ဗ‌ဥ‌ဒ‌ေ‌သ‌ကာ‌ရ‌ိ‌ယ‌ာ‌ယ‌ာ‌တ‌ိ‌၊ တ‌ရား‌အ‌ား‌အ‌ာ‌ဒ‌ံ‌နာ‌မ‌၊ ဤ‌မ‌ည်‌သော‌ဝ‌တ္ထု‌ကို‌၊လ‌ဒ္ဓ‌ုံ‌၊ရ‌ခြ‌င်‌း‌ငှ‌ါ‌၊ဝ‌ဋ‌ဋ‌တ‌ိ‌၊အ‌ပ်‌၏‌၊ အ‌ာ‌ဒ‌ံ‌နာ‌မ‌၊ဤ‌မ‌ည်‌သော‌အ‌ာ‌မ‌္ဘ‌ကို‌၊ကာ‌တုံ‌ပြု‌ခြ‌င်‌း‌ငှ‌ါ‌၊ဝ‌ဋ‌ဋ‌တ‌ိ‌၊အ‌ပ်‌၏‌၊အ‌ာ‌ဒ‌ံ‌နာ‌မ‌၊ဤ‌မ‌ည်‌သော‌အ‌ာ‌ဟ‌ုတ‌ိ‌ကို‌၊ကာ‌ဝ‌တုံ‌ပြု‌ခြ‌င်‌း‌ငှ‌ါ‌၊ဝ‌ဋ‌ဋ‌တ‌ိ‌၊အ‌ပ်‌၏‌၊အ‌ာ‌ဒ‌ံ‌နာ‌မ‌၊ဤ‌သို့‌ဒ‌ိ‌ဝ‌သ‌ာ‌ဘ‌ာ‌ဝ‌ံ‌၊နေ‌အ‌တို့‌ကို‌၊သ‌န္တ‌ိ‌က‌ာ‌ဝ‌စ‌ရော‌၊အ‌နိ‌း‌ဌ‌ကျ‌က်‌စ‌ား‌သည်‌၊ဟု‌တွား‌ဖြ‌စ်‌၍‌၊ရ‌ေ‌တို‌ဘ‌ာ‌ဝ‌ေ‌၊ ညဉ့်‌အ‌တို့‌ဌ‌ိ‌၊ မ‌ဟ‌ာ‌နံ‌၊ကြီ‌း‌စွာ‌သော‌၊ဒ‌ဏ္ဍ‌ဒ‌ိ‌ဝ‌ိ‌ဂ‌ံ‌၊ဆ‌ိ‌မ‌ိ‌း‌တို့‌တိုင်‌ကို‌၊ဝ‌ဟော‌တွား‌ကို‌ဝ်‌၍‌၊ဂ‌ဠ‌ကုဋ္ဌ‌ိ‌ပ‌ရ‌ိ‌ဝ‌ေ‌ဏ‌ံ‌၊ဂ‌ဠ‌ကုဋ္ဌ‌ိ‌ပ‌ရ‌ိ‌ဝ‌ဏ‌ော‌်‌ကို‌၊နဝ‌ဝါ‌ရေ‌၊ ကို‌း‌ကြ‌ပ်‌တို့‌တိုင်‌တိုင်‌၊ သ‌တ္တ‌ရ‌ိ‌၊မြ‌တ်‌စွာ‌ဘု‌ရား‌သည်‌၊ပ‌ဏ္ဍ‌ော‌သ‌ဏ္ဍ‌ေ‌၊ခေ‌ါ်‌သည်‌ရှ‌ိ‌သော‌်‌၊ပ‌ဒ‌ို‌ဝ‌စ‌နဒ‌ါ‌နာ‌ယ‌၊စ‌ကား‌တု‌န့်‌ပေ‌း‌ခြ‌င်‌း‌အ‌ကျိုး‌ငှ‌ါ‌၊ထ‌ိ‌နမ‌ိ‌ဒ္ဓ‌ ဝ‌ိ‌နော‌ဒ‌နတ္ထ‌ံ‌၊ ထ‌ိ‌နမ‌ိ‌ဒ္ဓ‌ကို‌ပ‌ယ်‌ဖျော‌က် ခြ‌င်‌း‌အ‌ကျိုး‌ငှ‌ါ‌၊ အ‌နု‌ပ‌ရ‌ိ‌ယ‌ာ‌ယ‌တ‌ိ‌၊

လှည့်လည်ဖျိုးအထားထိုနောင်မှုနှံ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို၊ သတ္တဝါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေ့ဝဝနေ့၊ ဧတေဝဝနှင့်ကျောင်းတော်၌အရိယာဂဏပရိဝုတောအရိယာအပေါင်းခြံရုံဝယ်၊ နှိသိန္နောနေ့ယ်၊ အနေကပရိယာယေန၊ မျှားစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ပသံသိတ္တာ၊ ပြီးမြမ်းမြ၊ ဗဟုသုတာနုံ၊ မျှားသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဂတိရှိကုန်သော၊ သတိမန္ဒာနုံ၊ သတိရှိကုန်သော၊ မတိမန္ဒာနုံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနုံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနုန္ဓ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋ္ဌသုဌ္ဌာနေသု ငါးပါးကုန်သောအရာတို့၌။ တေနဂ္ဂေ၊ တေနဂင်အရာ၌ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာနန္ဒရိယ ဝေမ္ဗဟိ၊ ခုံဘွယ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တူ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေမ္ဗကောသာရေ ကျွှာ၊ တရားတည်းဟူသောကြည်ကျက်ကို ဧကောင့်သည်ဖြစ်၍၊ အယံမဟာဇေ၊ ရော၊ ဤမဟာထေရ်သည်၊ သေ၊ ခါ၀ သေ၀သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟေ၊ ဘော၊ ဘောက်ခ်ု၊ ဝတ္ထုနုယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမုဇ္ဇေ ဇိ ဘော၊ ထက်သန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေ၀ဘာယစ၊ နတ်သည်လည်း၊ သံ ဝေဇိ၊ ဘာ၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သွေ၀စ၊ နက်ဖန်ခို့သာလျှင်။ ဒါနိ ဇ္ဇုဒါနိ၊ ယဒုအခါခို့၊ ဝမ္ဗသဂီတိ၊ သုတ်အာဘိဝေါကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကာတမ္ဘာ၊ ပြုအပ်၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယံ၊ ယေ၊ ကာ၊ ရ၊ ဟေ၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်၊ သေ၊ ခါ၊ သေ၀သာ ဖြစ်သော်၊ လျက်၊ သ ဂ ရ ဟိ ယော၊ အဆင်မင်ဟူသော ပြုဝတ္ထုယင်ကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ အညေ ဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ထေ ရေ ဟိ၊ မထေရ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဝမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သင်္ဂါယိတုံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှါ၊ သန္ဓိပတိတံ၊ စည်းဝေးရာ အရပ်သို့၊ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဇုဏ္ဏတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ နုခေါ ပနပတိ ရှုပ်၊ မသင့်တင့်မလျောက်ပတ်၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ သဠာ ဝုသော ဟော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗဟုဒေ၀ရတ္တိ၊ များစွာသောညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိပဿနာ ကမ္မံ၊ ဝိပဿနာအမှုကို၊ ကရော၊ နော့ နှာ၊ ပြုလျက်၊ စက်မော၊ ဧကြ်ဉ်၌၊ ဝိဂိယ သ ဟတံ၊ ဝိရိယနှင့်သမာဓိမျှသည်ကို၊ အလတိတွာ၊ မရမူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌၊ နိသိန်ဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ သယိတုကာ

မောဒအိပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊ အာဝဇ္ဇေတိ၊စောင်းလှည့်ကြ၊ သိသံ၊ဦးခေါင်းသည်၊ ဒိမ္ဘောဟနံ၊အုန်းသို့၊ အပတ္တဗ္ဗ၊မရောက်ထိုလည်း၊ ပါဒါ၊ခြေတို့သည်၊ဘူမိတောဒ၊မြေမှ၊မုတ္တမတ္တာ၊ လွတ်ခါမျှ၊တောထွဋ်အနှဲ့ ရေ၊ဤအတွင်း၌၊အနုပါဒါယ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်မစွဲလမ်းမူ၍၊အာသဝေ ဟိ၊အာသဝေါတရားတို့မှ၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ကြ၏၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါး၊သော အာဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊တေနုဝေ၊ထို ကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။

ဝိဟာရေတောဝ၊ကျောင်းတော်၌၊ နိက္ခမိတ္တာ၊တွက်တော်မူ၍၊ ပဒုမုတ္တ ရော၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ၊သော၊ မဟာမုနိ၊ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အမ တံဝဋ္ဋီ၊အမြှောက်ရှိစေသ၊ကို၊ ဝဿဏ္ဏော၊ထစ်ကြိုး၌ကွန်ချပေထျက်၊မဟာ စနံ၊လူများအားပေါင်း၊ကို၊နိဗ္ဗာပေသိ၊ငြိမ်း၊အေး၊စေ၏။ ။သတသဟဿသာ တသိန်းမျှ၊လောက်ကုန်သော၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ခြောက်ပါး၊သော၊အာဘိညာဉ်ကို ရကုန်၊သော၊မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီး၊သောတန်ခိုး၌ကုန်သော၊တေဓိရာ၊ထိုပညာရှိ တို့သည်၊ ဆာယာဝ၊အနုပါယိနိ၊ အာရိပ်ကဲ့သို့ အာစဋ္ဌ လိုက်ကုန်လျက်၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဗြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ပရိဝါရေ၊ကွန်း ခြံရံကုန်၏။ ။အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရုတ္တမံ၊ ဗြတ်သည်ဖြစ်၍တောင့်တအာပ်သော၊ သေတဆ္ဆတ္တံ၊ ထီး၌ကို၊ ဓာရေ၊ကွန်း၊ဆောင်လျက်၊ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတော၊ဆင်ကျောက်ကုန်း၌စီးသည် အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊သုစာရုစ္ဆဝံ၊အလွန်တင့်တယ်သော သဘောရှိသော၊ဗြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊ဒိသွာန၊မြင်တော်မူ၍၊ မေ၊ငါ၏အား၊ဝိတ္တိ၊နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ဥပ ဝဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ ။ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရုယ္ဟ၊သက်၍၊နရာသဘံ၊ဗြတ်စွာဘုရား၊သို့၊ဥပဂန္တွာ၊ကပ်ပြီ။ မေ၊ငါ၏၊ရုတ နာမယသတ္တံ၊ ရုတနာဖြင့် တန်းဆာဆင်သော၊ထီး၌ကို၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ၊ ဘုရား၊ဗြတ်အား၊ဓာရယိ၊ဆောင်း လွှမ်းပေ၏ပြီ။ ။မမ၊ငါ၏၊သက်ပွန်း၊ထီး လွှမ်းပိုခြင်း၊အကြောင်းကို၊အညာယ၊သိ၍၊ပဒုမုတ္တရော၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ သော၊မဟာဓာသိ၊ဘုရား၊ဗြတ်သည်၊တံကထံ၊ထိုပေါ်ဗြတ်ခိုင်းသော၊တရား ကို၊ဒ္ဝေပယိတ္တာ၊နှစ်ရပ်တော်မူ၍၊ ဓာမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ သထ၊ ဟိန့်တော်မူ၏။ ။ယောသောရေ၊ဇကုမာရော၊အကြင်ငါ့ညီသုမန မင်းသား၊သည်၊ သောဝဏ္ဏာလကာရဂ္ဂသိတံ၊ ရွှေတန်းဆာတို့ဖြင့်တန်း ဆာဆင်အပ်သော၊ဆက်ကို၊ထီး၌ကို၊အဝေရေသိ၊ဆောင်းလွှမ်းပြီ၊တံကုမာရံ၊ ထိုမင်းသား၊ကို၊အဟံ၊ငါဘုရား၊သည်၊ ကိတ္တယိ သား၊မိ၊ကြား၊ပေ၏။ ဘာ ရာတော၊ဆိုသော၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊စကား၊တော်ကို၊ သုဏာဝ၊နာ

ကုန်လေ။ ။အယ်ပေါသော၊ ဤငါ့ညီသုမနမင်းသားသည်၊ ဆုတောင်းဤကိုယ်၏အကြစ်မှ၊ ဂန္ဓိုရ၊သွား၍၊ တုသိတ်၊ တုသိတာနတ်ပြည်ကို၊ အာဝသိသာတိ၊စိုးအုပ်လတ္တံ့၊အာ၌ရာဟိ၊နတ်သွေးကို့ဖြင့်၊ပုဇ္ဈတောဖြိုရိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘတ္တိ၊နတ်ဆိုးစည်းစိမ်ကို၊အနုဘောဝသတိ၊ခံစားလတ္တံ့၊ ။စတုတိ၊သက္ခတ္တုဆုံးသုံးဆဲ့လေးကြိမ်တို့ကိုတိုင်အောင်လည်း၊ ဒေဝရဇ်နှံနတ်မင်းအဖြစ် ကို၊ ကရိသတိ၊ပြုလတ္တံ့၊ဗလာဓိပေါ၊ ဗိုလ်ကွေးအစစ်ကောဇာ်သည်းဟုတွား၊ဖြစ်၍၊အဌသတံ၊အကြိမ်ရှစ်ရာ၊ ဝသုဓာ၊မြေအပြင်ကို၊အာဝသိသတိ၊စိုးအုပ်၍နေလတ္တံ့၊ ။အဌပညာသက္ခတ္တုဆုံ၊ငါးဆဲ့ရှစ်ကြိမ်လည်း၊စကြာဝတ္တိ၊စကြဝဠာတေးမင်း၏အဖြစ်သည်း ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိဝုလ်၊စည်း၊စိမ်ဥစ္စာပြန့်ပြောစွာသော၊ ပဒေသရဇ်၊ပဒေသရဇ်မင်းအဖြစ်ကို၊မဟာဝိယား၊မြေအပြင်ဌ၊ကာရေယိသတိ၊ပြုလတ္တံ့၊ ။ဂ၊ပဌသတသဟဿသ ဗ္ဗိ၊ကမ္ဘာ၊ဘသိန်း၊ထက်ဌ၊သြက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ သြက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ဂေါဇ္ဇေန၊အနွယ်အား၊ဖြင့်၊ဂေါတ၊မောနာမ၊ဂေါတမအာမည်တော်ရှိသော၊သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လောကေ၊ လောကဌ၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။သကျာနုံ၊သာကိုဝန်မင်းတို့၏၊ကုလကေတုသာ၊ အမျိုး၏မှန်ကင်း၊သတ္တယ်ဖြစ်သော၊ ဂေါတမသာ၊ ဂေါတမအာမည်တော်ရှိသော ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာတိဗန္ဓု၊ညီတော်ဆွေမျိုး၊သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ အာနန္ဒောနာ၊ခနုာ၊မနု၊အာနန္ဒာဟူသောအမည်ဖြင့်၊မဟောသိ၊နှာ၊ဖြတ်စွါဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာကော၊အလုပ်အကျွေး၊သည်၊ဘဝိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။အာတာပီ၊ကိ၊လ ဿာ၊ကိုပူပန်စေတတ်သော၊လုံ့လ၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိပကော၊ဝါဒိ၊ ဉာဏ်သော၊ပညာ၊ရှိသည်လည်း၊ ဗဟုသုတ၊ဗွေသု၊ ရှား၊သော၊အကြား၊အမြင်တို့၌၊ ကောဝိဒေါ၊လိမ္မာ၊သည်၊နိဝါတ၊ဝတ္တိ၊နှိမ့်ချ၊သော၊ဖြစ်ခြင်း၊ရှိသည်၊အထဌေ ဗာန်ခေတ်ထန်သည်၊ သမ္ဘပါဒြ၊အလုံ့ရုံ၊သော၊ဝရိယတ်ကို ဆောင်သည်၊ ဘဝိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။သော၊ ထိုအာနန္ဒာမင်ထရ်သည်၊ ပဓာနပဓိ ဘဏ္ဍာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဂိုး၊ဖြန်း၊ခြင်း၊အား၊ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်၊ဥပသဏ္ဍာ၊ငြိမ်း၊သည်၊ နိရုပဓိ၊ကင်း၊သော၊ဥပဓိရှိသည်၊ သဗ္ဗာသ ဝေ၊ခပ်သိမ်း၊သော၊အာသ၊ဝေါတို့ကို၊ပရိညာ၊ဝိုင်း၊ခြား၊လျက်သိ၍၊အနာသ ဝေါ၊အာသ၊ဝေါမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိ၊သတိ၊ငြိမ်း၊လတ္တံ့၊ ။ဣမာ၊ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊အဟာ၊သိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။ကုဋ္ဌရာ၊တောင်ထိပ်တောင်ကွေ့ ရျှမ်ပွေကုန်သော၊ သဒ္ဓါဟာ၊ယနာ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ် အသက်ကိုကုန်သော၊ ကိ၊ဝပ္ပ၊ဘိန္နာ။ သုံ၊ပါ၊ပြား၊ကုန်သော၊ မာတာ၏မဟာန္တ အင်္ဂါ၊ကြီး

သောကိုယ်အင်္ဂါရှိကုန်သော၊ ဤသာဒနာ၊ လှည်းသံသဘွယ်အစွယ်ရှိ ကုန်သော၊ဥရုဠ္ဒဝါ၊မင်းကိုဆောင်နှင်ကုန်သော၊ အာရညကာ၊တောခိုနေ ကုန်သော၊နာဂါ၊ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည်၊သန့်ရှင်းကုန်၏၊ အနေကသတ သဟဿာ၊အာသိန်းမကများကုန်သော၊ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိကုန်သော၊မဟိဒ္ဓိ ကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သောရဟန္တာဆင်တို့သည်၊ သန့်ရှင်းကုန်၏၊ တောသဗ္ဗေ၊ ထိုတောဆင်ရဟန္တာဆင် ခပ်သိမ်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓနာဂသား ဘုရားတည်းဟူသောဂန္ဓဆင်မင်းဖြစ်တော်မူသော၊တော၊အရှင်ဘုရား၏ ဥပဏိဓိမှု၊အာဘွယားခြင်းခို။ နဟောန့်၊ထပ်တူဖြစ်မူအတူမထားလောက် ကုန်၊ ၊အာဒိယာ၊မေ၊ညဉ့်ဦးယာမ်ခို၊ နမသသာမိ၊ သုံးချီနှိုးခို၏၊ အထ၊ ထိုမှဘပါး၊ပန္ဆိမေ၊ရိုးသောက်ယာမ်ခို၊နမသသာမိ၊သုံးကြိမ်ရှိခို၏၊ ပသန္ဒ စိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ကောင်းသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊သုံးလုဥကွဲ့ဘုရား၊ဖြတ်ကို၊ဥပဋ္ဌဟိ၊လုပ်ကျွေ ပြု၊ ၊ အာတာပိ၊ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်၊နိပကောစာပိ ရင့်သောပညာရှိသည်လည်း၊သမ္ဘဝေနော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပဒီသ တော၊ထင်သောသတိရှိသည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ သောတာ၊ ကျွိဟလံ၊ သော တာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊သေခဘူမိသု၊သေခဘုံရောတို့၌၊ကောပိ ဒေါ၊လိမ္ဘာ၏၊ ၊ဣတော၊ဤဘဝမှ၊ သတသဟဿသကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ တသိန်းထက်၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ ယံကမ္ဘံ၊အကြင်အလုပ်အကျေးဇူးမှ၏ ဟူသောကံကို၊ အာဘိနိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်ပြီ၊ တံဘူမိ၊ ထိုဘဝသို့ အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်ရောက်တော်မူပြီ၊ သာဘူမိ၊ ထိုဥပဋ္ဌာကဘဝသည်၊ သဒ္ဓါ၊ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိတာ၊ မြဲမြံစွာတည်သည်ဖြစ်၍၊ အစလာ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသား၊ဘုရားဖြတ်၏၊သန့်ကော၊ အာသံတော်ခို၊မေ၊ အာကျွန်ုပ်၏၊ အာဂတံ၊ ထပ်ခြင်းကား၊ သွာဂတံ။ ကောင်းသောထပ်ခြင်း တည်း၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါး၊ကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်ရောက် အပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ။ ပြုအပ်ပြီ၊ ၊မယ္ဟံ၊ငါသည်၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဖုတ် ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရာ ၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမ တော်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊မှတ်၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ ၊

ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါး၊သောအာဘိညာဥာဏ်ကိုရသည်၊ ဟုတ္တာပန်း၊ဖြစ် ပြီး၍ကား၊သင်္ဂီတိမဏ္ဍပ်၊သင်္ဂါယနာတင်သောမဏ္ဍပ်သို့၊ ပရိသိတ္တာ၊ ဝင် ၍၊ဝမ္မာ၊ သုတ်အာဘိဝမ္မာဝိနည်းတရားတော်တို့ကို၊ သင်္ဂါ၊ ဣ ဣ ဣ

ယနာတင်သည်ရှိ၊သင်၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရာ၌၊ဩဝါဒဒါနဝေသနစ၊ အဆုံးအမကိုပေး၊သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိဒီပနာဒိဝေသနစ၊ အကျင့်ကိုပြခြင်း၊အစရှိသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ဘာ,သိဘာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ဂါထာ တို့ကို၊ကေ,ရှ,်၊တပေါင်းဘည်း၊ကတွား၊ပြု၍၊ အနုက္ကမေန၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယသင်္ဂါ၊သနုကာလေ၊ခုဒ္ဒကနိကာယကိုသင်္ဂါ၊ယနာတင်သော အခါ၌၊ထေရဂါထာသု၊ ထေရဂါထာတို့၌၊သဂိတိ်၊သင်္ဂါ၊ယနာကို၊ အာ ရောပေ,ရှ,ား၊တင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ဟဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေနစ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့၏အချစ်ကိုမှန်မှန်ညက်ညက်ပြုတတ် သော၊ဂုံးတိုက်ချောပစ်သောစကား၊ကိုဆိုတတ်သောသူနှင့်လည်း၊ကောင်း၊ ကောင်းနေနစ၊အမျက်ထွက်လေ့ရှိသောသူနှင့်လည်း၊ကောင်း၊ မဏ္ဍူရိနာစ၊ ဝန်တိုသောသူနှင့်လည်း၊ကောင်း၊ဝိဘူတိနန္ဒိနာ၊ သက္ကဝါတို့၏အစိုးဆ,ပွါး ကိုဖျက်ဆီး၊ခြင်း၌နှစ်သက်သောသူနှင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိ၊ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊သဒိတံသဒိဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊အပေါင်း၊အဘော်တို့ နှင့်၊နာရေယျ၊ ပေါင်း၊ဘော်ခြင်း၊ကိုမပြုရာ၊ ကသ္ဒာ၊အာဘယ်၊ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ကာပုရိ၊သန၊ ယုတ်မာသောယောက်ျား၊နှင့်၊ သံဂမော၊ပေါင်း ဘော်ခြင်းသည်၊ ပါပေါ။ ထိုသူယုတ်တို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ☰ ပညာရှိသည်၊ သန္ဓေနစ၊ ကံကံ၏အကျိုး၊ကိုယုံကြည်ခြင်း၊ရတနာသုံးပါး၌ သဒ္ဓါခြင်း၊နှင့် ပြည့်စုံသောသူနှင့်ရင်း၊ ပေသလေနစ၊ ချစ်အပ်သောသိုလ နှင့်ပြည့်စုံသောသူနှင့်လည်း၊ကောင်း၊ ပညာဝတာစ၊ ဝန်မှထွက်မြောက် ကြောင်း၊ဝန်ဆင်း၊ရဲမှ ငြီးငွေ့ကြောင်း ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူနှင့် လည်း ကောင်း၊ ဗဟုဿုတေနစ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓနှစ်ပါးနှင့်အကြား၊အမြင်များ သောသူနှင့်လည်း၊ကောင်း၊ဣတိဣမေဟိသဒိဟိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သောသဒ္ဓါ တရား၊စသည်ပြည့်စုံသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ကရေယျ၊ပေါင်း ဘော်ခြင်း၊ကိုပြုရာ၏၊ကသ္ဒာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်း၊ဟူမူကား၊ သပ္ပုရိ၊သ နာ၊ပညာရှိသောသူတော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂမော၊အတူတကွ ပေါင်း၊ဘော်ခ ခြင်း၊သည်၊ဘဒ္ဒေါ၊ကောင်း၊သောပစ္စုပ္ပန်အစီး၊အပွါ၊သံသရာအစီး၊အပွါ၊စ သောအပြား၊ရှိသော၊အကျိုး၊ကိုဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်တည်း၊ ၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ စိတ္တကတံ၊ အဝတ် တန်း၊ဆာပန်း၊အခင်း၊စသည်တို့ဖြင့်ဆန်း၊ကြယ်ဝပြုပြင်အပ်သော၊အရုကာ

ယံ၊ကိုးပါးသောအဝတ်ကို၎ ယိုစိုးသောမစင်အလုံးစုံသောအနာဝဖြစ်ခဲ့ပြန်နှင့်သောကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊သမုဿိတံ၊ အရိုးအပေါင်းတို့ဆုံစုဝေးရာဖြစ်သော အာတုရံ၊ အမြဲနာကျင်ခြင်းရှိသော၊ ဗဟုသင်္ခပ်၊ လူရိုက်တို့သည်မဟုတ်သည်သို့တင်၍ များစွာကြီးဆအပ်သော အရှည်အတို အစရှိသောအင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်သော အဠာဘောကို၊ ပဿ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော၊ ယသ၊အကြင်အဠာဘောအား၊ ဝုတ်ဖြစ်သော သဘောသည်သည်းကောင်း၊ ဒ္ဌိတိ၊မြဲမြံစွာတည်ခြင်းသဘောသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ-မရှိ၊ ။စိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်းဆာပန်းအခင်းစသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော၊မဏိကုဏ္ဍလေနစ၊ပတ္တမြားနားဆောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမြီတစေနစ၊အရိုးရသော အခေြဖြင့်လည်းကောင်း၊ သြနဒ္ဓ၊မြှေးဖွဲအပ်သော၊ ဣမံ-ရှုပံ၊ဤမဟာဘုတ်လေးပါးဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်တို့ဖြင့်ဖြည့်သောကိုယ်ကို၊ပဿ၊အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော၊အယံကာယော၊ ဤမဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့် ပြီးသောကိုယ်သည်၊ ဝေဠုတိ၊ ဝုဆိုး အဝတ်တို့နှင့်၊သဟာပဒိုဏ္ဍနိ၊တကွဖုံးလွှမ်းမှု၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အလတ္တကကတာ၊ချိပ်ရေြဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအင်မှသာသျှင်၊ ပါဒါ၊ခြေတို့သည်၊သောဘန္တိ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊ ရဏ္ဍကမဂ္ဂိတံ၊မျက်နှာချေနံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော်သာလျှင်၊မုခံ၊မျက်နှာသည်၊ သောဘတိ၊ ရှုချင်ဖွယ်တင့်တယ်၏၊အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ ဓိက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊မောဟာဝယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေခြင်းဓိက်စေခြင်းဌာ၊အလံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ပါရုဝေယိနော၊နိဗ္ဗာန်ကိုရှာလေ့ရှိသောသူတော်ကောင်းအား၊ နောအလံ၊စိတ်ကိုတွေဝေခြင်းဓိက်မဲစေခြင်းဌာမစွမ်းနိုင်၊အဠပဒကတာ၊ ရှစ်ခုသောအခြင်းအရာရှိသော ဖြိုခြင်းဖြင့်ဖြိုးအပ်စိုရင်းအပ်သောအတို့ကုန်သော်သာလျှင်၊ကေသာ၊ဆံတို့သည်၊သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ အဠုနမဂ္ဂိတာ၊မျက်ရေးကွင်းခြင်းစသည်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော်သာလျှင်၊နေတ္တာ၊မျက်စိတို့သည်၊သောဘန္တိ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊အယံကာယော ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်သည်၊ ဗာလဿ၊ ဓိက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊မောဟာဝယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်းဓိက်စေခြင်းဌာ၊အလံ၊စွမ်းနိုင်၏၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ပါရုဝေယိနော ဝဠာမှတွက်ပြောက်ခြင်းကို ရှာဖွေးလေ့ရှိသောသူအား၊ နောအလံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်းဓိက်စေခြင်းဌာမစွမ်းနိုင်၊ ။အဠနိဝနဝါ၊ အသစ်အသစ်သောမျက်ရေးကွင်းခြင်းရှိသော၊စိတ္တာ၊ဆန်းကြယ်သော၊ အလက်တော၊

ဦးခေါင်းတန်းဆာဆင်အပ်သော၊ အယံပူတိုကာယော၊ ဤအကောင်ဝုပ်သည်းဗာလသာ၊ဟုတ္ထဥဋ္ဌိကိ်အား၊ မောဟာယ၊စိတ်ကင်ဆိုက်စေခြင်းငှါ၊ အလံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ပါရဂဝေသိနော၊ဝန့်ကင်းခြင်းကိုရှာ၊လေ့ရှိသောသူအား နော အလံ၊မစွမ်းနိုင်၊ ။မိဂဝေါ၊မူဆိုးသည်၊ပါသံ၊ တုတ်လှံကန့်ပိုက်စသော၊ကျွဲကွင်းကို၊ဩဒဟိ၊ထောင်ဏ်း၊ ဝါကုရံ၊ကျွဲကွင်းကို၊ မိဂေါ၊သမင်သည်၊နာသဒ္ဒေ၊နသံ၊ဃဋ္ဋေတိ၊မတိုးမဝှေ့၊ နိဝါပ်၊သမင်တို့၏ အားစသော အသို့ငှါပစ်ချအပ်သောမြက်စသော အစာကို၊ဘုတ္တာ၊စား၍၊မိ။ ဗန္ဓနေ ကမူဆိုး၊သည်၊ကန္ဒေ၊ပြည့်တမ်းစည်း၊မိဂေါ၊သမင်သည်၊ ဂစ္ဆာမိဂ ဆိတိ၊ ထိုမူဆိုးကိုလည့်ပတ်၍သွား၏။ ။မိဂသား၊မူဆိုး၏ပါသာ၊ထောင်သော ကျွဲကွင်းတို့ကို။ ဆိန္နာ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ဖြတ်၍၊ဝါကုရံ၊ ထောင်သောတုတ်လှံ ကန့်ပိုက်ကွန်ကို၊အနာသဒ္ဒါ အနုစာရေ ရှေ့ကြောင်းမထိခိုက်မူ၍၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊နိဝါပ်၊သမင်တို့စားစိမ့်သော ဌါထားသောအစာကို၊ ဘုတ္တာ၊စား၍၊ မိဂလုဒ္ဓကေ၊မူဆိုးသည်၊သောစကြာ ဝိဂုဝကြောင့်၊ ဤသမင်သည်ငါ့ကိုလည့်ပတ်လေတုံ့ပြုပြည်တမ်းစည်း၊ဂစ္ဆာမိဂ ဆိတိ၊လှားတို့၏၊ ။အတ်၊ ငါကား။ ဗဟုသုတေ၊ပရိယတ္တိပဋိဝေဓ အားဖြင့်များသော အကြား၊အမြင်ရှိသည် စိတ္တကထိ၊အာနိုးကြယ်သော တရား၊စကားကို ဟောတတ်သော၊ဗုဒ္ဓသား သဗ္ဗညုဘုရား၏ပရိစာရိကော။ အလုပ်အား၊ကျေးဇူးနှင်းသည်၊အမှိ၊ဖြစ်ပြီ၊ပန္နဘာရော၊ ချအပ်သောခန္ဓာဟူသော ဝန်ရှိ၏၊ ဝိသည္ဓတ္တော၊လေးပါး သော၊ဩဃတို့ဖြတ်မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ဂေါတမော၊ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော ဂါအာနန္ဒာသည်၊ သေယျံ အိပ်ခြင်းကို၊ကပ္ပေတိ၊ပြု၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဒိ ဏာသဝေါ၊ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသည်၊ ဝိသံယုတ္တော၊လေးပါး သော ဩဃမှကင်းပြီးသည်၊ သင် ါတိ၊တော၊ ရာဂအစရှိသော ဥတ္တလတတ် သောတရားကိုလွန်ပြီးသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သုနိဒ္ဒ၊တော၊အာချင်းခပ်သိပ်း ကိုလေသာတည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းမရှိပြီး၊ ဗာဟိမရုဏာပါရဂူ၊ပဋိ သန္ဓေနေခြင်း၊သေခြင်းတို့၏အဆုံး၊ဖြစ်၊သောနိဗ္ဗာန်တည်း၊ဟူသောကမ်း၊တ ကူးသို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊အန္တိ ဝံဒေဟံ၊အဆုံး၊ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ဝေ ရေတိ ဝေ ရေမိ၊ ဆောင်ပြီ၊ ယတ္ထိ ပုရိသဝိ သေသေ၊ အကြင်ယောဂျာ၊ အထူး၊ဖြစ်၊သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ဖြစ်၊ ပရိယတ္တိ ဝေ ပဋိ ဝေ ဝမ္ဘတ်သည်း ပဋိ ဗ္ဗ ဟား၊တည်ကုန်၏၊ အာဒိ ဗ္ဗဟ္မ ဒုနော၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခဲ့ တတ်သော၊ မဂ္ဂေ၊အကြောင်း၌၊ဂေါတမော၊ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သောယံသော

အယံအာနန္ဒာ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊တိဋ္ဌတိ။တည်၏၊ ပြာဟူကား၊ဂေါ
ပကမောဂ္ဂလာနအားယင်ဖြစ်သောသေလပုဏ္ဏား။ အပ၊ဝါသည်၊ဗုဒ္ဓတော၊
တုရားသခင်အထံတော်မှ၊ဒွါသိတိသဟဿာနိ၊ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကုန်
သောမဟာဗျူဟာတို့ကို၊ ဂဏ္ဌိဥဂ္ဂဏ်း၊ဝါသင်ပြီ၊ဘိက္ခုတော၊ရှင်သာရိပုတ္တ
ရာစသောရဟန်းတို့ထံမှ။ နွေသဟဿာနိ၊နှစ်ထောင်ကုန်သော ဓမ္မဗျူဟာ
တို့ကို၊ဂဏ္ဌိဥဂ္ဂဏ်း၊ဝါသင်ပြီ၊ ယေဓမ္မာယေဟေတုမေဓမ္မာ။ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ
ပြီးသောတရား၊တို့ကို၊ဖိဝ၎ငွေ့လျှောဗျာ၊ဌ်၊ပဝတ္တိနော၊အလေ့အလာပြုသဖြင့်
ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီ၊တေဓမ္မာ၊ထိုအလေ့အလာပြု၍ဆောင်အပ်သောတရား
တို့သည်၊ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေထောင် အတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အပ္ပသုတော၊အယုတ်သဖြင့်တ
ခုသောသုတ္တန်ကို မှ မသင်ဘူးသောကြောင့် နည်းသော အကြားအမြင်ရှိ
သော၊အယံပုရိသော။ဤယောဂျားသည်။ဗထိဗဒ္ဓေါ၀ဗလီဗဒ္ဓေါ ကျွတ်ပေ
လေးကဲ့သို့။ဖိရုတိ၊ ပိဘာဆွေမျိုးဥာတကာတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုဆွေးမြေ့
စေ၏၊တာသ၊ ထိုအကြားအမြင်နည်းသောသူ**အား**၊ဝံသာနိ၊ **အ**သာ၊တို့
သည်၊ဝဗုန္ဓိ၊ပွါးများကုန်၏၊ တာသ၊ကိုနည်းသောအကြား**အ**မြင်ရှိသော
ယောဂျား**အား**။ ပညာ၊ပညာသည်၊ နဝဗုတိ၊မပွါး၊ ဗဟုသုတော၊များ
သောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ယောဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ဝုဋ္ဌိ(ထ်သည်၊အပ္ပသု
တံ၊နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသောသူကို၊ သုတေန၊ ပိပိ၏များသော
အကြားအမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတိမညတိ၊မိမိကိုယ်ကိုမြင်
မြောက်လျက်သူတပါးကို ရှုပ်ချ၍မထိမ့်ဖြင်ပြု၏၊ ကိ"ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့
သို့နည်းဟူမူကား၊ပဒီပဓာရော၊အမိုက်တိုက်ခိုက်ခံသိမ်ကိုထွန်းသော၊အနွေ
သူကန်းသည်၊ ပရေသံ၊မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော သူတပါး**တို့**၏ သာလျှင်၊
အဏ္ဍာ၀ဟောယထာ၊ဖြင်စေခြင်း**အ**ကျိုးကိုဆောင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း
အဏ္ဍနော၊မိမိဟုဆိုအပ်သောမီးထွန်းသောသူကန်း၏၊**အ**ဏ္ဍာ၀ဟော၊ဖြင်
ရခြင်းဟူသော**အ**ကျိုးကိုဆောင်သည်၊နဟောတိ**ဓ**၀၊မဖြစ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊တထေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ဓံ၊ဝါ့ကို၊ပဒီဘာတိ၊ သူကန်းကဲ့သို့
ထင်မှတ်၏၊ဗဟုသုတံ၊ များသော**အ**ကြား**အ**မြင်ရှိသောသူကို၊ ဥပါသေ
ယျ၊ဖိ၀ဆည်းကပ်၍**အ**ကြား**အ**မြင်ကိုသင်ရာ၏၊သုတဉ္စ၊သင်ကြား**အ**ပ်ပြီး
သောတရား**ကျ**မ်း**ဝ**နှင့်ကိုလည်း၊ နဝိနာသေယျ၊မပျောက် မပျက်ရအောင်
ဆောင်ခြင်း၊ရုံစမ်းခြင်း၊မေးမြန်းခြင်း၊နှလုံးသွင်းခြင်း**တို့**ဖြင့်ပွါးစေရာ၏၊တံ၊
ထိုပရိယတ္တိဒ္ဓ**အ**ကြား**အ**မြင်များသော**အ**ဖြစ်သည်၊ ပြဟ္မစရိယသာ၊မြတ်

သောမဂ်ဟူသောအကျင့်၏၊ မူလံ၊ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းသည်၊ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုသို့ကြောင်းအပ် သင်အပ်တို့၏ သောပရိယတ္တိမဂ္ဂကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၊မမ္မရောဂေ၊ဥစ္စီးစွာပရိယတ္တိမဂ္ဂ ကိုဆောင်ခြင်းသည်၊သိယာ၊ ဝိမုတ္တာယတနတည်သဖြင့်ဖြစ်ရာ၏၊လောဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ဝုဋ်ကြီးသည်၊ ဝုဋ္ဌာပရည္ဟေ၊ ဂါထာစသည်ခွဲခြေးအာဘို့ နောက်အတို့ကိုသိသည်ရင်း၊အတ္ထည္ဟေ၊မိမိအကျိုးသူတပါးအကျိုးစသည် အပြားရှိသော ဟောတော် မူအပ်သော ပါဠိအနက်ကို သိသည်လည်း ကောင်း၊နိဂုတ္တိပဒကောဝိဒါ၊မရွတ်မယွင်းသောနိဂုတ္တိသဒ္ဒါကြောင်းသော ဝုဒ်ဟုဆိုအပ်သော လေးပါးသော ပဋိသမ္ภိဒါတို့ခွဲ လိမ္မာ သည်လည်း ကောင်း၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သုဋ္ဌိတာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာခွဲ လိမ္မာသဖြင့်အနက်သဒ္ဒါအား ဖြင့်ကောင်းစွာသင်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝ ဏ္ဏာတိ၊သင်၏၊ အဏ္ဏဝ။သင်အပ်တိုင်းသော ပရိယတ္တိမဂ္ဂ၏ အနက်ကို သည်း၊ဥပဓာရိကွတိ၊ဤကား၊သိလဤကား၊သမာဓိဤကား၊ပညာစသည်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ခန္ဓာ၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား၊ငါးပါးတို့သည်၊ဆန္ဒိကတော ရုပ်နာမ်ကိုသိမ်း၊ဘည်းခြင်းစသည်ကို အရင်းပြုသဖြင့်အနိစ္စ အစရှိသော ဝိပဿနာကိုနှလုံးသွင်းသဖြင့်ဖြတ်၍အလိုဆန္ဒကိုဖြစ်စေအပ်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုသို့ရှုခြင်းကို၊ ဥဿဟတ္တာ၊အား၊ထုတ်၍၊ဝုဋ္ဌေတိတိ ရေ တိ၊အနိစ္စနုက္ခအနုတ္တဟု အဖန်တလဲလဲ နှိုင်းယှဉ်၍ရှု၏၊ သော၊ ထိုသို့ဆို အပ်ပြီးသောအပြားဖြင့်ရှုသောသူသည်၊သမယေ စိတ်ကိုပြိုးမြှောက်သင့် သည်နှိပ်သင့်သည်စသောအခါ၌၊ပဒဟတိ၊စိတ်ကိုပြိုးမြှောက်ခြင်းနှိပ်ခြင်း စသည်ဖြင့်အား၊ထုတ်၏။ အစ္ဆရိတ္တံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊သုဿ မာဟိတော ဝိပဿနာသမာဓိမဂ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သည် ဘဝေယျ၊မတည်ကြည်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုစွန့်ပယ် သည်ဖြစ်ရာ၏၊ယသ္မာ၊ အကြင်းကြောင့်၊ ဗဟုသုတံ၊များသော အကြား အမြင်ရှိသော၊မမ္ဗဝရံ၊ တရားကိုဆောင်သော၊ သပ္ပညံ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ ဘုရားတပည့်ကို၊ ပယိရုပါသန္တသော၊ ဆည်း ကပ်သောသူအား၊သောဝုဏ္ဏာ၊ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးအပေါင်းသည် ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မမ္ဗဝိညာတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဒုက္ခသစ္စာစသည်ကိုခွဲဝိုင်းခြား၍သိခြင်းစသော ထူးသောကိစ္စရှိသောမဂ် တရားခွဲ ဖြစ်သောဥာဏ်ကို၊ အာဂေါ် အာဂတ်ဣတိ၊ အလိုရှိသောသူ သည်၊တထာဝိဓံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော ကလျာဏမိတ္တ

ဝုဋ္ဌိလိုကို၊ ဘဝေထ၊ ဒိဝဲဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏၊ ဗဟုသုတာ။ များသော အမြင်ရှိသည်သော်၊ ဝမ္မဝရော။ သင်အာပ်ကြားအပ်သောတရားကိုဆောင်နှင်ထားသော်၊ ဗောဓိဉာဏ်၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ကောသာခုကျော်၊ တရားတည်း ဟူသောဘဏ္ဍာတိုက်ကိုစောင့်နှင်သော်၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလိုသည် သမ္ဘလောကသား၊ နတ်နှင့်တကွသော အလုံးရုံသောလူ၏၊ ဝန္ဒုစကျွဲဘုရား တော်ပညာမျက်စိ သာဓုယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ ယသ္ဌာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္ဌာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုသုတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော သူကို၊ ပူဇနေယျ။ အလုံးရုံသောသူတို့သည်ပူဇော်ထိုက်သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ ဝမ္ဘာရာမော၊ ဝိပဿနာဟူသောမြေလျှောရှိထသော၊ ဝမ္ဘရတာ။ ဝိပဿနာဝမ္ဘဒ္ဒမြေ၊ လျှောထ၊ သော၊ ဝမ်း၊ ဝိပဿနာဝမ္ဘကို၊ အနုဝိစိန္တယံ၊ အဟန် တလဲလဲကြံခြင်း ရှိထသော၊ ဝမ်း ဝိပဿနာဝမ္ဘကို၊ အနုသရံ အနုသ ရန္တော၊ အဟန်တလဲလဲအောက်မေ့သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မာ။ သူ တော်ကောင်းတို့၏တရားမှ၊ နုပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ ကာယမဿ ဥဂ္ဂ ရန္တော။ ကိုယ်၏ခိုင်ခံ့စခြင်း များသည်ဖြစ်၍ ဝိမိကိုယ်ကိုဖွဲ့မမက်မောသော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သည်ကို၊ မပြုမူ၍ သွားထသော်၊ ဟိ ယျမာနော၊ ဝိမိကိုယ်ကို အာသက်၍ ခဏခဏတိုင်း ယုတ်သောဝိတ်ရှိထ သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်၊ အနုဗ္ဗဟော၊ သိလစသည်ကိုဖြည့်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းကိုမပြုရာ၊ သရီရသုခဂိဒ္ဓသား၊ ဝိမိကိုယ်ကိုချမ်းသာ စေသဖြင့်မက်မောခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ရဟန်အား၊ သမဏာဟိသုဟာ။ ရ ဟန်းအဖြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ ကုတောဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးရုံသောအရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ နုပဏ္ဍန်၊ မထင်ကုန်၊ ဝမ္ဘာ၊ ရှေးဦးအလေ့အလာပြုအပ်သောပရိယင်္ကပ်ဝမ္ဘတို့သည်၊ နု ပဋိဘန်တို့၊ မထင်ကုန်၊ ကလျာဏမိတ္တမှာ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌အဆွေခင် ပွန်းကောင်းဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဂဝေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အန္ဓကာရံ၊ အလုံးရုံသောလောကသည်အရိက် တိုက်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ၊အဗ္ဘုတိတာသဟာယသား၊ မကင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်ထသော၊ အတိဘဂဝတာသတ္ထု၊ နော၊ လွန်ပြီးသည် ဖြစ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏ကာယဂတာသ တိ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊ သောအရေခြုံဖြစ်သောသတိသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘောဒိသံ၊ ထိုဘုရားစသည်နှင့်တူသော သဘောရှိ သော၊ ဓိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ပုရာ၊ ရှေးခဏ ဖြစ်

ကုန်သောယေဘိတ္တာအကြင်အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ ဒေဝတာဝေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနောင်ဖြင့်လွန်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဟုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တောထိုပြတ်စွာဘုရားအာရှင်သာရိပုတ္တရာစသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်. နတ္ထိ နသန္တိ၊ မရှိကုန်ပြီ၊ အာဒီ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နတေ၊ တိ၊ သိ ဝင်းလင်းဖြစ်သောသူတို့နှင့်၊ နသမေတိ။ ညီညွတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ်၊ သွားတတ်သောအတတ်၊ ထိုငါသည်၊ ပကွေ့မာဇာ၀၊ ဖြစ်သောကာလ၌အသိုက်သို့ကင်ဝင်၍ နေသောဂျက်ကဲ့သို့၊ ဝသုပေ၊ တော၊ ငါသို့ကင်လျက်. ဧကောဝ၊ ဝ၊ ယောက်အထည်း၊ ဝ၊ ည်း၊ သာလျှင်။ ဗျာယာမိ။ ဗျာနှိုးလေ့လာသည် ဖြစ်ပါ၏၊ တဉ္စုံ၊ ဒဿနာယ၊ ငါ၏မျက်စိလွန်ကောင်းသောအရောဂါ၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်သည်ရှိသော၊ ပုထုမျှားစွာ ကုန်သော၊ နာနာ၀ေဒနာ၊ အထူးထူးသောတိုင်းသား ရဟန်းတို့ကို၊ သတ္တဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရော၊ တိ၊ ပြု၊ တော်မူ၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခု၊ ငါး၊ ပါ၊ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နုနိ၀ါ ရေတိ၊ ဖြစ်တော်မမူ၊ ပဏ္ဍာ၀ိသတိ၀ဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါး၊ နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ သော၊ ဘုဟာ သား၊ သော၊ ခ၊ တရား၊ ဒ္ဓိ၊ တည်သည်သည်၊ သ၊ တော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာ၊ ကာ မသည်ကား၊ ကာမဂုဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်သောသည်ကား၊ နဥ္စပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်စတေ၊ ဝမ္မသုခမ္မတံ၊ တရား၊ တော်၏၊ ကောင်း သောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ပဏ္ဍာ၀ိသတိ၀ဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါး၊ နှစ်တို့ကာလ ပတ်လုံး၊ သော၊ ဘု၊ တာ သား၊ သော၊ ခ၊ အ၊ ဖြစ်တည်း၊ ဟု၊ သော သောတာ၊ ပတ္တိ၊ ဖိုလ်ရ၊ ခဲ့တည်သည်သည်း၊ သ၊ တော၊ ဖြစ်သော၊ မေ ငါ၏၊ အာ၊ ဒေါသ ဒေါသ၊ ဒေါသ ကာ ကား ဖြစ်သော သည်ကား သည်။ နဥ္စပ္ပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်စတေ၊ ဝမ္မသုခမ္မတံ၊ တရား၊ တော်၏၊ ကောင်း သောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ပဏ္ဍာ၀ိသတိ၀ဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါး၊ နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေ ဣဏ္ဍေ၊ ကာ ယ ကမ္မေ၊ မ၊ ဣ ဏ္ဍ ၊ ယ ကမ္ဘ ၊ ဖြင့်၊ ဘ ဂ ဝ ၊ ကို၊ ဥ ပ ဋ္ဌ ယိ ၊ အ ရှိ အ သ ေ လုပ်ကျွေး၏၊ တံ၊ ထိုဘုရား၊ အား၊ လုပ်ကျွေး သော ကောင်းမှုကံသည်၊ ဆာ ယာ ၀ ဆ ယာ ဗုဒ္ဓ ၊ အ ရှိ ပ်ကဲ့သို့၊ အ ဒု ပါ ယိ နိ။ ငါ သို့ အ စ ဉ် လိုက် ၏၊ ပ ဏ္ဍ ာ ၀ိ သ တိ ၀ ဿ ာ နိ ၊

နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တာနဝစိုကမ္မေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သော ဝစီကံဖြင့်၊ ဘဝဝန်းမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာယီ၊ လုပ်ကျွေး၏ကိုး ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနီဇာဝ၊ အစဉ် လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ၊ပဏ္ဍာဝိသတိ ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ ကားလ ပတ်လုံး၊ မေတ္တာနမနောကမ္မေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သောမနောကံဖြင့်၊ ဘ ဝဝန်းမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာယီ၊ အရိအသေလုပ်ကျွေး၏ ကိုး ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနီဇာဝ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ၊စက်မန္တသ၊ စကြဝဠာတောင်မှ သော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဠိတောဝ၊ နောက်တောင်မှ၊ အနုစက်မိ၊ လိုက်၍စကြိသွား၏၊ ဝမ္မေ၊ တရားကို၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေ သိယမာနမ္ပိ၊ ဟောတောင်မှ အပ်သည်ရှိသော်၊ မ၊ ငါ၏၊ ဥာဏံ၊ တရားဂုဏ်သိ သောဉာဏ်သည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဂဂေါ ယော၊ အထက်မဂ်သုံ ခု အလို၌ပြုတွယ်ကိစ္စ ရှိသေးသော၊ အပတ္တမာန သော၊ အခုဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်သေးသော၊ သေက္ခေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ဌိတည်သောသေက္ခမျှသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏ မယံ၊ ငါ၏၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်၏၊ ယော သတ္ထာ၊ အကြင်ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမှံ မယံ ငါအား၊ အနုကမ္ပကော၊ ကြီးမြတ်ကော ထောက်ပံ့တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ ယံ ဘိ ံ သနုကံ၊ အကြင်မြေတုနှုတ်ခြင်းတော်လည်းခြင်း အစရှိ၊ သောကြောက် မက်ဘွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗကာရဝ ရူပေတေ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့် မြတ်သောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ လောမဟံသနံ၊ ကြက်သည်းမွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မဟာသိနော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သောငါသည်၊ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြော်ရှိသည်၊ ဓမ္မဓရော၊ ပရိယတ္တိမွန်းရုံကိုဆောင်သည်၊ ကောသာရဂ္ဂေါ၊ တရားဝတေနာဟူသော ကျီကြက်ကိုစောင့်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗသ၊ အလုံးရုံသော၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ စက္ခုစက္ခုဘူ တော၊ မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗု တော၊ ကိလေသာတို့မပြိမ်းသောရဟန္တာသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သား ဖြစ်သောရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဗ

ဟုသိသုတောဟု၊ မျှားသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မဝေဒနာ၊ အလုံးရုံသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်သည်၊ ကောသာရဂ္ဂေါ၊ တရားရတနာဟူသော ကျိုးကြောင်းကို စောင့်သည်။ အမှိုး၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ဘသ၊ အလုံးရုံသော၊ လောကသ၊ လောကမှ၊ စဏ္ဍုဇာတေ၊ မျက်စိသဘွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရှင်အာနန္ဒာ သည်။ အန္ဓကာရတမောနုဒေါ၊ ခပ်သိမ်းသောအဖိုက်တိုက်ထက် လွန်ကဲ သောအပိုင်္ဂါတည်းဟူသော အဖိုက်တိုက်ကို ဖျောက်တတ်သည်၊ အမှိုး ဖြစ်၏၊ သောဤယို။ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဂတိမဇ္ဈေ၊ အတုမရှိသော ဥာဏ်တော်အလားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သတိမဇ္ဈေ။ ဖြတ်သောသတိ၏ရင့် ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဓိတိမဇ္ဈေ၊ သူတပါးနှင့်မဆက်ဆံသောသန္တိအာနက် ကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သဒ္ဓမ္မဝေဂေ၊ ပရိ ယတ္တိပဋိပတ္တိပဋိဝေဓဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်း၏တရားကို ဆောင် သည်၊ ရတနာကာရော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားရတနာတို့၏တည် ရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါ တို့ကို၊ ပရိစိဏ္ဏော၊ မေတ္တာကိုပွါးစေသောအားဖြင့် အလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြာဘ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူ သောအကျင့်ကို၊ ကတံ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂေရုကာတာရော၊ ဆန္ဒာဟူသော ဝေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩဘိတောဝ၊ ချအပ်ပြီ။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါဤဝုန်ဣ ဝေါ၊ နောင်အခါဘဝ၌ ဖြစ်ရောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ ဣမာဂါထာ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပိသုဏေန စာတိအာဒိတော၊ ပိသုဏေနစဤသို့အစရှိသည်မှ၊ ဒွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာ၊ တို့ကို၊ ဆာဇဋ္ဌိယော၊ ဆဋ္ဌိအမည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒေဝ ဒတ္တပက္ခိယေဟိ၊ ဒေဝဒတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ၊ ရ ဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ'၊ တကွ၊ သံဃဋ္ဌံ၊ ပေါင်းဝေါခြင်းကို၊ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည် တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အဆုံး အမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ ထာတို့၌၊ ပိသုဏေနာတိ၊ ပိသုဏေနဟူသည်ကား၊ ပိသုဏာယ၊ ချောပစ်ဂုံး တိုက်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားနှင့်၊ ယိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တာသော၊ ထိုချောပစ်ဂုံးတိုက်သောစကားနှင့်၊ ယဂ္ဂေ၊ ယှဉ်သော၊ ဝုဋ္ဌလော၊ ဝုဋ္ဌိလ် ကို၊ ပိသုဏောတိ၊ ပိသုဏာဟု၍၊ ဝုဋ္ဌော၊ ဆိုအပ်၏။ နိလဝုဏာယ၊ ဣဏ္ဍိ အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပဒေါ၊ ဝုဆိုးကို၊ နိ'လောတိ၊ နိ'လဟု၍၊

ရဂြော်ယထာ၊ ဆိုအာပ်သကဲ့သို့တည်း၊ ကောဇနေနာတိ၊ ကောဇနေနဟူ သည်ကား၊ ကုဋ္ဌနသိုးလေန၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသောသူနှင့်၊ အတ္တသမ္ဘတ္တိ နိဂုံးဟာဏလက္ခဏာသား၊ ဖိဝိစည်.ဖိပ်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ မဇ္ဈေရသား၊ ဝန်တိုခြင်း၏၊ သမ္ဘဝတောဖြစ်သင့်သော၊ ကြောင့်။ မဏ္ဍရိနာ၊ ဝန်တိုသောသူနှင့်၊ ဝိဘူတိနန္ဒိနာတိ၊ ဝိဘူတိနန္ဒိနာဟူသည်ကား၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိဘူတံဝိဘာဝနုံ၊ အစီးအပွါးကို၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဣဆ္ဆတေနု၊ အလိုရှိသောသူနှင့်၊ ဝါ၊ တာနည်းကား၊ ဝိဘူတံဝိသုံ၊ အသီး၊ ဘာ ဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းတည်း၊ တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ကို၊ နန္ဒနေန၊ နှစ်သက်သောသူနှင့်၊ ဇေတံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ ဒေဝဒတ္တဇဂို ယေဝ၊ ဒေဝဒတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်သောရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာ ယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအာပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏ အပင်း အသင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပဋ္ဌဝတ္ထုဒြိပနာ၊ ငါးပါးကုန်သော ဝတ္ထုတို့ကိုပြုကုန်လျက်၊ သမ္ဘာပဒ္ဒိပနေ၊ ကောင်းသောဓာတ်ကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဗဟုဇနေ၊ များစွာကုန်သောလူတို့ကို၊ ဘိန္ဒန္တာ၊ ပျက်ဆီးကုန်လျက်၊ သဏ္ဌ ရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ မဟိဒ္ဓိကာယ၊ ကြီး.သောတန်ခိုးရှိသဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိမဏ္ဍ ရိယာ ဒိမဏ္ဍရိယပကတာ၊ ခက်ထန်သောဝန်တိုခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ဝန်တိုခြင်း သည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနသား၊ လူများအပေါင်းအား၊ မဟာ တောကြီးစွာသော၊ အနုဏ္ဍာယ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဒ္ဒိပဒ္ဓိ'သု၊ ကျင်ကုန် ၏၊ သဝိတန္ဒိ၊ သဝိတံဟူသည်ကား။ သဟာယဘာဝံ၊ အပေါင်းအဘော်၏ အဖြစ်ကို၊ သံသဂ္ဂံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ'၊ အာဘယိနည်း၊ ကာပုရိသေန၊ ယုတ်မာသော ယောကျ်ားနှင့်။ သက်မော၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။ ပါပေါ၊ ယုတ်မာ၏၊ ကာ ပုရိသေနပါပဝုဋ္ဌလေန၊ ယုတ်မာသောဝုဋ္ဌိ(လ်)နှင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဘော် ခြင်းသည်၊ လာမဇ္ဇကောနိတိနော၊ ယုတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့ သည်၊ အသား၊ ထိုယုတ်မာသောသူ၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ'။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိထို၊ အာ ပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဒုစိန္တိတာ ဒိဘေဒံ၊ ဒုစိန္တိတ၊ သည်အပြားရှိသော၊ ဗာလလက္ခဏမေဝ၊ ရိုက်သောသူတို့၏လက္ခဏာကို သိလျှင်၊ အာဝဟတိ၊ ခွက်ဆောင်၏၊ ဝစနကရေသား၊ စကားကိုလိုက်နာ သောသူအား၊ ပဂေဝ၊ အာဘယ်ဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တေနု၊ ထိုကြောင့်၊ ဘ ဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာနိကာနိစိဘိက္ခဝေ ဘယာနိသဇ္ဇာနိတာနိ ဗာလတောဝုပဋ္ဌန်နောပဏ္ဍိ တတောတိအာဒိ'၊ ယာနိကာနိစိဘိက္ခဝေဘ

ယာနိသဗ္ဗာနိတာနိဗာလးတာဥပ္ပဇ္ဇန္တိ နောပဏ္ဍိတတောဘျိသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိစ၊အဋ္ဌတ် မရှိကုန်းသာ၊ ဘယာနိ၊သောတို့သည်၊သန့်ရှင်းကုန်၏၊ တာနိ၊ထိုသောတို့ သည်၊ဗာလးတာ၊ သူရိုက်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတောဘ၊ ပညာရှိကြောင့်၊ နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ယေနပန၊ အကြင်သူနှင့်ကား၊သံ သင္ကေါ၊ပေါင်းဟော်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊တဲ့၊ထိုသူ.ကို၊ ဒဿေ တုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ သင္ဂေနစာတိအာဒိ၊ သင္ဂေနစဘျိသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊မိန့်အပ်၏။တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ကမ္မဂုမ္ဗဟသင္ဓါယ၊စေဝ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သောသင္ဓါနှင့်လည်းကောင်း၊တေနတ္ထယသင္ဓါ ယာ၊ရတနာသုံးပါးနှင့်ယုံကြည်သောသင္ဓါနှင့် လည်းကောင်း၊သမန္နာဂတော နှ၊ပြည့်စုံသော၊ပေသလေနာတိ၊ ပေသလေနဟူသည်ကား၊ဝိယသိလေန၊ ချစ်အပ်သောသီလနှင့်၊ သီလသမ္ပန္နေန၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူနှင့်၊ပညေ ဝတာတိ၊ ပညာတောဟူသည်ကား၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဝဋ်မှထွက် ဖြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ငြိုးငွေသော။ ပညာယ၊ပညာ၏၊ ဝေသေန၊ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပညာသမ္ပန္နေန၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူနှင့်၊ ဗဟုဿုတေနာတိ၊ ဗဟုဿုတနဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဓဗာဟု သစ္စာနံ၊ ပရိယတ်ပဋိဝေ၀ အကြားအမြင် များခြင်းတို့၏၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းကြောင့်၊ ဗဟုဿုတေနမျှားသောအကြားအမြင်ရှိသောသူနှင့်၊ ဘဒ္ဒေါတိ၊ဘဒ္ဒေါဟူသည်ကား၊ တေနတာဒိသေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သာဓုနာ။သူတော်ကောင်းနှင့်၊ သမာဂမော၊ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်၊ဘဒ္ဒေါ သုန္ဒရောကလျာဏော၊ ကောင်း၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိဘေဒံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကစသည် အပြားရှိ၏သော၊ အတ္ထံ၊အကျိုးကို၊အာဝဟတိ၊ ရှာဖော်၏၊ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ပဿစိတ္တကတန္တိ အာဒိကာ၊ ပဿစိတ္တကတံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သတ္တဂါထာ၊ ခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိ၊အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဂ.ာ မသည်ဖို့။ ကာမသညာကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိယာ၊ ဖြစ်စေသော၊ ဥတ္တရောယနာမ၊ ဥတ္တရေအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာယာ၊ ဒါယိကာမအား၊ ကာယဝိဿန္ဒနေန ဆုံ၊ကိုယ်ကိုတစ်မက်ခြင်းကိုဖြတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ဘာသိ ၁ တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အမ္ဘပါလိဝါဂါ၊အမ္ဘပါလိပြည်တန်ဆာ မကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဝိဂ္ဂဟိတ္တာ၊ဝိတ္ထာနံ၊ ဗျိုလှင့်သောစိတ်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့ အား၊ဩဝါဒဒါနတ္ထံ၊ အဆုံးအမကိုပေးခြင်းအကျိုးငှါ၊ဣတိပိ၊ဤသို့လည်း၊

ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ တာ၊တို့ဂါထာတို့သည်၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ရတ္တညာ၊ ၀၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ဗဟုသုတောစိတ္တ ကထိတိအာဒိကာ၊ ဗဟုသုတောစိတ္တကထိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ဒွေဂါ ထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ထေရေနု၊မထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ် သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဥဒါနုဝ၊သေနု၊ဥဒါန်ကျူးသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊တာ သိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရိစာရိကောတိ၊ပရိစာရိ ကောဟူသည်ကား၊ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ သေယျံကပ္ပေတိ တိ၊သေယျံကပ္ပေတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တပတ္တိသမနန္တရံ၊ အရဟတ္ထ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်၏အခြား၊မဲ့၌၊သယိတတ္ထာ၊အိပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရတ္တံ၊မိန်အပ်၏၊ဟိသစ္ဆံ၊ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဗ ဟုဒေ၀ရတ္တိ၊မျှားစွာသောညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊စက်မေနု၊စင်္ကြံဖြင့်၊ဝိတိနာမေ တွာ၊လွန်စေ၍၊သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ဥတုဂါဟာပေတုံ၊ အာဒေ့ ကိုယူစေခြင်း ၌၊ဩဝေဂကံ၊တိုက်ခန်းသို့၊ ပဝိသိတွာ။ ဝင်၍၊သယိတုံ၊အိပ်ခြင်း၌၊မဇ္ဈ ကော၊ ဥောင်စောင်း၌၊ နိသိန္နော၊ထိုင်လျက်၊ ပါဒါစ၊ခြေတို့သည်လည်း၊တူ ပြီး၊တာ၊ဖြေ၍၊မတ္တာ၊လွတ်ကုန်၏၊သိသံ၊ဦးခေါင်းသည်၊ ဗိုင်ဗျာဟနံ၊အုန်း သို့၊အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်မီလည်း၊ဣဿိတ္ထေ၊ ဤအတွင်း၌၊ အရဟတ္တံ၊အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍။ သယိ၊အိပ်တော်မူ၏၊ ဒိဏာသဝေါတိ။ ဒိ ဏာသဝေါဟူသည်ကား၊ပရိက္ခီဏာစတုရာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောလေးပါး သောအာသဝေါရှိသည်၊ တတောဝေ။ထိုသို့ကုန်ပြီးသော လေးပါးသော အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ စတူပါး လေးပါးလည်းဖြစ် ကုန်သော၊ယောဂေပါ၊ယောဂတို့နှင့်၊ဝိသံယုတ္တောမယှဉ်၊ရာဂသင်္ခါဒိနှင့် ရာဂအစရှိသော ငြိတွယ်တတ်သော တရားတို့ကို၊ အတိက္ကန္တတ္တာ၊လွန် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါဘိတော၊ ရာဂအစရှိသော ငြိတွယ်တတ် သောတရားတို့ကိုလွန်ပြီးသည်၊ သဗ္ဗသော၊ အာရုံးခပ်သိမ်း၊ ကိုယ်လေသ ပရိဠာဟသး၊ကိုယ်လေသာတည်းဟူသော ပူအိုက်ခြင်း၏၊ ဥပသန္တတ္တာ၊ ငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခိတ္တာ၊အာရုံးခပ်သိမ်းကိုယ်လေသာ တည်းဟူသောပူးသောင်ခြင်းမှငြိမ်းပြီ၊ သိတိဘူတော၊ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ် ၍ဖြစ်ပြီ၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ယတ္ထိ ပတိဋ္ဌိ တာ၊မျှတိ၊ယတ္ထိ ပဋ္ဌိတာ၊မျှ ဟူသောဂါထာသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဥဒ္ဒိ သး၊ရည်၍၊ ဒိဏာသ ၊မဟာဖြဟ္မုနာ၊ အာသ ၊ ကုန်ပြီးသော၊မဟာ ဖြဟ္မုသည်၊ဘာသိတာ၊ရှုတ်ဆိုအပ်သော၊ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊ဟိသစ္စံ၊

ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝမ္မသိဂိုတိယာ၊ သုတ်အာသိမ္ဘာ ဝိနည်းတရားကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းသည်၊ ဥပမ္မိတာယ၊ အနိုးဌိတည်ရှိသော်၊ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဥဒ္ဒိသေ၊ရည်၍၊ ယေတိကွ။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်း ဒေကာ၊တဲယာက်သောရဟန်းသည်၊ ဝိသဘဂ္ဂ်၊ အဆိပ်နံကို၊ ဝါယတိ လိုင်၏ ဟုကား၊ ဤသို့ဝတ္ထုဆိုအပ်၏၊ အဝ၊ တိုနောင်မှ၊ ထေရောမထေရ်သည်၊ အဓိဂတာ၊ ဃ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ တဏ္ဍေ၀၊ ထိုအရှင်ဌပင်လျှင်၊ သတ္တာ၊ ပဏ္ဏိကုဟန္ဒါရံ၊ စရည်းပင် ရောက်သော လိုဏ်တံခါး၀ဌ်၊ သံ ဃသ်ား၊ သံဃာ၏၊ သာမဂ္ဂီ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာဂတောဝ၊ လာသည်ဖြစ်၍၊ တ၊ သား၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဒိဋ္ဌာသ၊ ဘာ၀ပကာသနေန။ ကုန်ပြီးသော အာသ၊ ဝေါ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ သုဒ္ဓါ၀ါသမဟာ ပြဟ္မာ၊ သုဒ္ဓါ၀ါသပြဟ္မာကြီးသည်၊ ဟေတိကွ။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဃဋ္ဌာ ပေ၊ နွားရှက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယတ္ထိ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ဝမ္ဘာတိ၊ ဂါထာ၊ ယတ္ထိ ပ ဝိတ်ဋ္ဌိတာ၊ ဝမ္ဘာဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတ်၏။ တ၊ သား၊ ထိုဂါထာ၏၊ အ ဘိတ္ထေ၊ အနက်ကား။ ဘ၀ ၀ တော၊ ကုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော် ရှု သော၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္ဘာ၊ တရားတို့သည်း ဗေ၊ နေ ၀၊ ထိုမြတ် စွာဘုရားသည် သာ လျှင်၊ အ ဓိ ဂ တာ ၊ ရ၊ တော်မူ အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန် သော၊ ပ ဗ ေ ဒ် တာ ၊ ဟောကြားတော်မူ အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌိ ဝေ ဓ ပ ရိ ယ ဋ္ဌိ ဝ ဝ ် ၊ ပဋ္ဌိ ဝေ ဓ တ ရား ပ ရိ ယ ဋ္ဌိ ဟ ရား တို့သည်၊ ယ ထ ် ဝ ု ရိ သ ဝ ိ ၊ သ ။ အ ကြ င် ယ ော က် ျ ား အ ထူ း ဖြ စ် သ ော ဝ ု ဂ္ဂ ိ (လ် ၌) ပ တ် ဋ္ဌ ိ တ ာ ၊ တ ည် ကုန်၏၊ ဂေါ ဋ္ဌ တော ၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမော ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ် သော၊ ဝမ္ဘာ ဝ ဏ္ဏ ာ ဂ ။ ရိ ကော ၊ တ ရား ဘ ဏ္ဍာ ဝ ိ ။ ( ) ဖြ စ် ။ သ ။ ( ) ( ) ( )

ပါကဒ္ဒေသ၊ထင်ရား၏၊ကိုယ်တိုင်ကား၊ အာဘယ်မျှလောက်ကုန်သော၊တေ၊သင်၏၊သတ္တိရား၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘာသိတာ၊ဟောအပ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရား၊တို့ကို၊တယား၊သင်သည်၊ဝေဒိတာ။ သောင်အပ်ကုန်သနည်း၊ဆိုတို့ဤသို့၊ဝုန်ဆို၊မေး၏၊တဿ၊ထိုဂေါပကဝုဏ္ဏား၊အား၊ထေရော၊မထေရ်သည် ပဋိဝစန်း၊စကား၊ထို့ကို၊ဒေ၊ဆိုသော်၊ပေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒွါသိတိတိဂါ ထိုဒွါ၊သိ ဘိဟူသော၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထ။ထိုဂါထာ၌၊ဒွေအာသိဘိသဟာသာနိ၊ရှစ်သောင်း နှစ်ထောင်ကုန်သော၊ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ဆိုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဗုဒ္ဓတောဂဏ်ဘို့နှင့်၊ဗုဒ္ဓတောဂဏ်ပြီ ဟူသည်ကား။သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓတောမြတ်စွာဘုရား၏ ဥဋ္ဌာ ပြီ၊ သင်ယူပြီ၊ ဒွိသဟာသာဓိကာနိ၊ နှစ်ထောင်အလွန်ရှိကုန်သော၊ အာသိတိ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟာသာနိ၊ရှစ်သောင်းကုန်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကာ၊ အထံ၌၊အဓိဂဟိတ္တာနိ။ သင်ယူကုန်၏၊ဆိုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဒွေသဟာသာနိ ဘိက္ခုတောတိ၊ ဒွေသဟာသာနိ ဘိက္ခုတော ဟူသည်ကား၊ဒွေ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟာသာနိ၊ နှစ်ထောင်ကုန်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ဘိက္ခုတော၊ရဟန်းတို့၏အထံ၌၊ဂဏ်ပြီ၊သင်ယူပြီ။ ဓမ္မသေနာပတိ အာဒိနံ၊ဓမ္မသေနာပတိ အစရှိကုန်သော၊ဘိက္ခု၊နှင့်၊ရဟန်းတို့၏။ သန့်ကာ၊အထံ၌၊အဓိဂဏ်ဆို၊ရပြီ၊ စတုရာသိတိ သဟဿာနိ ဘိ၊စတုရာသိတိသဟဿာနိ ဟူသည်ကား၊တ ရာဘယံ၊ထိုနှစ်ပါး၏ကို၊သမောဓာနေ ဝေ့ား၊ ပေ င်း၍၊စတုသဟဿာဓိကာ နိ၊ လေးထောင်အလွန်ရှိကုန်သော၊ အာသိတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းတို့ သည်၊ဟောနှင့်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေမေ ဓမ္မာ ပဝတ္တိနော တိ၊ယေမေ ဓမ္မာ ပဝတ္တိ နော ဟူသည်ကား၊ယထာ ဝုတ္တ ပရိ ဗာ ဏာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်း၊အရှည်ရှိကုန်သော၊ယေ ဓမ္မက္ခန္ဓာ၊အကြင် ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊မယ်၊ငါ၏၊ ပဝုတ္တ ဝါ ရုဋ္ဌ ဘာ၊ အလေ့အလာ ပြု အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဖိုဂ္ဂေ၊လျှာ ဗျား၌၊ပဝတ္တ ကုန်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆိုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ ၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊ ဂေ ဒါ၊ တရံတခါ၊ထေ ရော၊အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဟန်းပြု၍၊ဝိပဿ နာ ရှုခဲ့ပေါ်၊ ဝိပဿနာ ရှုခဲ့၌ လည်း၊ကောင်း၊ ဂဏ်ရှုခဲ့ပေါ်၊ ဂဏ်ရှုခဲ့၌လည်း ကောင်း။ အနုဠုယုတ္တော်၊ အား၊ မ ဃ ဒုတ်သော၊ဇော်၊ တ ယောက်သော၊ဝုဋ္ဌလ်၊ ပဋ္ဌိ၊လ်ကို။ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ဗဟုသစ္ဆ ဘာ ဝေ၊ အကြား၊အ ဖြင်များ သော အ ဖြစ်ကို၊အာဒီနဝံ၊အ ပြစ်ကို၊ပကာ သေ ကြော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊အ ပ္ပ သု တာ ယ ဟု

ဂါထံ၊ အပ္ပသုတာယံဟူသောဂါထာကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍုဝေ
ဂါထာ၌၊အပ္ပသုတာယဟု၊ အပ္ပသုတာယံဟူသည်ကား၊ဧကသုတ၊ဝါ၊တ
သောသုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒွိန္နံဝါ၊ နှစ်ခုကုန်သော သုတ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း ပညာသာနံ ဝါ၊ ငါးဆယ်ကုန်သော သုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊အာ
ထဝါပန၊ထိုမှတပါး၊လည်း၊ဝဂ္ဂါနံ ဝါ၊ဝဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊အနန္တမသော
အယုတ်အားဖြင့်၊ဧကသု၊ တဏသော၊ ဒွိန္နံ၊နှစ်ခုကုန်သော၊သုတ္တန္တာနံ ဝါ
သုတ္တန်တို့ကိုလည်း၊ဥဂ္ဂဟိတာနံ၊သင်ကြားတို့၏၊ဗဟောဝေန၊မရှိသဖြင့်၊အ
ယံ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အပ္ပသုတာ၊ နည်းသောဗဟုကြား၊အဖြင်ရှိ၏။ကမ္ဘဋ္ဌာနံ
ပန၊ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကိုကား၊ဥဂ္ဂဟတ္ထာ၊သင်၍၊အနုယုဇ္ဇတော၊အား၊ထုတ်သည်
ရှိ၊သော်၊ဗဟုသုတောပ၊များ၊သောအကြား၊အဖြင်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
ဗဟိဗဒ္ဓေါဝ ဇိရတိ၊ ဗဟိဗဒ္ဓေါဝ ဇိရတိ ဟူသည်ကား၊ ဗဟိဗဒ္ဓေါ၊ခွာ၊
လား၊သည်၊ ဖိရမာနောဝ ဆုမာနော၊ ကြီးပွါ၊သည်ရှိသော်၊ မာတု၊ဒေ၊ပိတု၊
အတ္ထာယ၊ အာကျိုး၌၊ နေ၀ ဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်၊ပိတု၊ အာဘာ၏၊ အတ္ထာယ၊
အာကျိုး၌၊နေ၀တ္ထတိ၊မဖြစ်။သညာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးနှင့်တကွသောသူတို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အာကျိုး၌၊နေ၀တ္ထတိ၊ မဖြစ်၊ အ ၊ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊နှ
ရတ္ထကမေ၀ ၊ အာ၍ကြီးနှီးသာလျှင်၊ ဖိရတိယထာ၊ ကြီးပွါ၊သကဲ့သို့၊ ဇေ
မေ၀ ၊ဤအတူသာလျှင်၊ အယဝို၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဥပဇ္ဈာယ၀တ္ထုံ
ဥပဇ္ဈာယ်ဝတ်ကို၊ နကရောတိ၊မပြု၊ အာစရိယ၀တ္ထုံ၊ အာစရိယ၀တ်ကို၊
နကရောတိ၊မပြု၊အာဂန္တုကဝတ္ထာဒီနိ၊အာဂန္တုကဝတ်အစရှိသည်တို့ကို
နကရောတိ၊မပြု၊ဘာ၀နုံ၊ဘာ၀နာကို၊ နအယုဇ္ဇတိ၊အား၊မထုတ်၊ နိ၊ဇေ့ကမေ
မေ၀ ၊အာ၍ကြီးနှီးသာလျှင်။ ဖိရတိ၊ ကြီးပွါ၏၊မံသာနိတာ သ၀ဏ္ဏိတိ၊မံ
သာနိတာ သ၀ဏ္ဏိ ဟူသည်ကား၊ဗလိ၀ဒ္ဒ သ၊နွားလား၊အား၊ ကသနုဘာ
ရ၀ ဟနာဒိဘု၊ လယ်ထွန်ခြင်း ၀နိုကို၎င်းဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်
ဒေသော၊ဤနွားလား၊သည်၊အာသမတ္ထော၊မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ၍ညေ
တောဒ္ဓ၊ ဝိ သ ဒ္ဓ သ၊ လွတ်အပ်သော၊ ယထာတထာ၊ ဟူ၊ဟူ၊ငြား၊ငြား။
ဝိ၀ရန္တော သ၊လှည့်လည်လျက်၊ခါဒန္တော သ၊စား၊သော၊ဝိ ၀ ဝန္တော သ၊သော်
သော၊တ သ၊ထို၊နွား၊လား၏၊မံသာနိ၊အသား၊တို့သည်၊ ၀ဒုန္ဒိ ယထာ၊တို့
ပွါ၊ကုန်သကဲ့သို့၊ဧ၀ မေ၀ ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဥပဇ္ဈာယာဒိဟိ၊ဥပဇ္ဈာယ်အ
စရှိသည်တို့သည်၊ဝိ သ ဒ္ဓ သ၊စွန့်လွတ်အပ်သော၊ဣမသ ယာ ဝိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
အား၊လည်း၊သံ၊လံ၊သံ၊လာကို၊နိ သ ယ ၊ဖြို၍၊စတ္တာ ရော၊ လေ၊ပါ၊ကုန်သော
ပစ္စယေ၊ပစ္စည်း၊တို့ကို၊လတိ ဝ ၊ ရ ၍၊ဥဒ္ဓ ဝိ ခေ စ ၊ ဒိ နိ၊အထက်ဌာ
ခ်ခြင်း၊အ

စဂ္ဂိသည်တို့ကို၊ ကတ္တား ပြု၍ကာယ်းကိုယ်ကို၊ ပေါ်သော်လည်းသာ၊ မွေ့ပြို့သောသူ၏၊ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်း ဝဆွဲ့ပွါးများကုန်၏၊ ထူလသာရိ ရောဆူသောဝမြှီးသောကိုယ်ရှိသည်၊ဟုတ္တား ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည် ၏၊ ပညာတိ၊ ပညာဟူသည်ကား၊ အသား၊ ထိုဝဂ္ဂိုလ်အား။ လောကိယ လောကုတ္တရာ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ဖြစ်သော၊ ပညာပန်း ပညာသည်ကား။ ကေဂ်ိလိမဇ္ဇာပိ၊ လက်တသစ်မျှလည်း၊ နေ ဆုတိ။ မတိုးပွါး။ အခုညော၊ တော ဌ်း၊ ဂန္ဓာ လတာဒိနိ ဝိယ၊ ခြုံနွယ်အစ ဂ္ဂိသည်တို့ကဲ့သို့။ အသား၊ ထိုဝဂ္ဂိုလ်၏၊ ဆန္ဒါရာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဆွါရတို့ကို၊ နိဿယ ဖြစ်၍၊ တဏှာ ဝေဝ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ နဝ ဝိဓမာနော ဝေဝ။ ကိုးပါး အပြားရှိသော မာနသည်လည်းကောင်း၊ ဝဆုတိ၊ တိုးပွါး၏။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဗဟုသုတောတိ ဂါထာ၊ ဗဟုသုတော ဟူသော ဂါထာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗာဟုသစ္စံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ နိဿယ ဖြစ်၍၊ အညံ၊ တပါ်သော၊ အတိမညေ နှံ့ မထိမဲ့ မြင်ပြု သော၊ ကော်တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဓိသ၊ ရည်၍။ ဝဇ္ဇာ ဟောအပ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ သုတေနာတိ၊ သုတေနဟူသည်ကား၊ သုတဟေတု၊ အကြား အမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗဟုသစ္စနိ ဖြင့်၊ များသော အကြား အမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတိမညတိ၊ အတိမညတိ ဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍၊ မညတိ၊ အောက်မေ့ ၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံ သင်္ဂှာ ခြိုး မြှောက်လျက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို ပရိဘာဝတိ။ ရှုပ်ချ၍ မထိမဲ့ မြင်ပြု၏၊ တဏ္ဍေ ဝါတိ၊ တဏ္ဍေ ဝ ဟူသည်ကား၊ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တို့ကို ခွဲ၊ တေ လပ ဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီး ကို၊ ဓာရေ ဣဿာ၊ ဆောင် လျက်၊ အာလောကဒါ နေနု။ အလင်းရောင်ကိုပေး သဖြင့်။ ပရေသံ ယေ ဝ၊ သူတပါး တို့၏ သာလျှင်၊ အတ္ထာ ဝ ဟော၊ အကျိုးကို ဆောင်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာ ဝ ဟော၊ အကျိုးကို ဆောင်သည်၊ နဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ် သကဲ့သို့၊ တဏ္ဍေ ဝ၊ ထိုအဝဟူသာ လျှင်၊ ပရိယတ္ထိ ဗာဟုသစ္စေနု၊ ပရိယတ်၌ အကြား အမြင်များ သဖြင့်၊ သုတ ဝါ၊ အကြား အမြင်ရှိသော၊ ဝုဏ္ဏော၊ ဗုဒ္ဓိုလ်သည်၊ သုတေန၊ အကြား အမြင်ဖြင့်၊ အနုပပန္နော၊ မဖြစ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ အပရိဟရေ ဣဿာ၊ မဖြည့်သော၊ အန္ဓော၊ သူ ကန်းသည်၊ ဥဿာ ဝ ဟော ကဒါ နေနု၊ ဥဿာ ဝ်တည်း ဟူသော အလင်းရောင်ကို ပေးသဖြင့်၊ ပရေသံ ယေ ဝ၊ သူတပါ်တို့၏ သာလျှင်၊ အတ္ထာ ဝ ဟော၊ အကျိုး

ကိုဆောင်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။အတ္တနော၊မိမိ၏၊အတ္ထာယ၊ဟော၊ အကျိုး ကိုဆောင်သည်နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဒိပဓရော၊ဆိုမိုးထွန်းသော၊အန္ဓောဝိယ၊ သူကန်းကဲ့သို့၊မယ့်၊ဝါအား၊ ဥပဠာတိ၊ထင်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။အနက်တည်း။ဣဒါနိ၊ယဒုအာခါ၌၊ ဗာဟုသစ္စေ၊ အကြားအမြင် များခြင်း၌၊အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ဒဿေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသု တန္တိ ဂါထံ၊ဗဟုသုတံဟူသော ဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ဥပါသေယျာတိ၊ ဥပါသေယျဟူသည်ကား၊ ပယိ ရုပါသေယျ၊ဆည်းကပ်ရာ၏၊ သုတဉ္ဉနိနာသယေတိ၊ သုတဉ္ဉနိနာသ ယေဟူသည်ကား၊ ဗဟုသုတံ၊ အကြားအမြင်များသော သူကို၊ ပယိ ရုပါသိတ္တာ။ ဆည်းကပ်၍၊ လဋ္ဌိ၊ရေအပ်သော၊သုတဉ္ဉ၊ အကြား၊အမြင်ကို လည်း၊နုပိနာသေယျ။ မဟုကိသိ၊ရှေးနသုသေယျ။ မဗြောကိ၊ဘပ်စေရာ၊ ဝေရဏာပရိစယပရိဝုဏ္ဏာ မနသိကာရေသိ၊ ဆောင်ခြင်း လေ့သာခြင်းမေး မြန်းခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်ကျ၊ ပွါးစေရာ၏၊ တံမူလံပြဟ္မစရိ ယာ ဃာတိ၊တံမူလံပြဟ္မစရိယ ဃဟူသည်ကား။ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဗဟုသုတံ၊မျိုးသောအကြား၊အမြင်ရှိသောဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ ပယိရုပါသိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်၍၊လဋ္ဌ၊ရေအပ်သော၊တံသုတံ၊ထိုအကြား၊အမြင်ကို။ ပရိယတ္ထိ ဗာဟုသစ္စံ၊ ပရိယတ်၌ အကြား အမြင်သည်၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ ဃ၊ မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏၊ မူလံပဓာရေ၊ကံ၊ ပြဠာန်းသော အကြောင်းသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊တ ယ ဿ၊ထိုကြောင့်၊ဓမ္မရောဂ ဥိ:စ္စာ သောပရိယတ္ထိ၊ဓမ္မကိုဆောင်ခြင်းသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိမုတ္တိ ယတနသိ:သ၊ဝိမုတ္တိ ယတနဟူသောအဦး၌၊ဌတ္တာ၊တည်၍၊ ယထာသုတ ဿ၊ ကြားမြင်ကိုင်းသော၊ဓမ္မ ဿ၊ တ ဓာ ရ:ကို၊ကာရ ဏော နု၊အကြောင်းဖြင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ပရိယတ္ထိ ဓရော၊ပရိယတ်ကိုဆောင်သည်၊ ဘဝေ ယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣဒါနိ၊ယဒုအာခါ၌၊ပရိယတ္ထိ ဗဟုသစ္စေနု၊ပရိယတ်၌အကြား၊အမြင်များ သ ဖြင့်၊ဘာ ဝေ တ ဗ္ဗံ၊ပွါးအပ်သော၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ဝုဋ္ဌ ပရည္ဟတိ အာဒိ၊ဝုဋ္ဌပရည္ဟဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ဝုတ္တံ၊ ပေါ၊အပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝုဋ္ဌ ဠ ၊ရှေ့အာတ္မိုကိုလည်းကောင်း။အပဠ ဠ ၊နောက်အာတ္မိ ကိုလည်းကောင်း၊ဟောနာတိ၊သိတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝုဋ္ဌါပရည္ဟ ဝုဋ္ဌာပရည္ဟမည်၏၊ ဟိ သစ္ဆံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကေ သ ဿ ဂါ ထာ ယ ၊ တ ခု သော ဂါ ထာ ၏ ၊ ဝုဋ္ဌ ဘာ ဝေ ၊ ရှေ့ အာ တ္မိ ၌ ၊ အ ပ ညာ ယ မာ နေ ဝိ ၊ မ ထ ဝ ် ရှား ရာ ၌ လည်းကောင်း၊ဝုဋ္ဌ ဘာ ဝေ ၊ ရှေ့ အာ တ္မိ ၌ ၊ ပ ညာ ယ မာ နေ ဝါ ့ ထ ဝ ် ရှား ရာ

ဒ္ဒလည်းကောင်း၊အပရဘာဂေ၊နောက်အတို့ဒ္ဒလည်းကောင်း၊ အပညာယ မာနေ၀ိ၊မထင်ရှားရာဒ္ဒလည်းကောင်း၊ ဣမသဿအပရဘာဂသာ၊ဤနောက် အာတို့၏၊ ဣမိနာပုဗ္ဗဘာဂေန၊ ဤရှေးအာတို့ဖြင့်၊ ဣမသ္မာ၀ါပုဗ္ဗဘာဂသာ၊ ဤရှေးအာတို့၏လည်း၊ဣမိနာအပရဘာဂေန၊ဤနောက်အာတို့ဖြင့်၊ဘ၀ိတဗ္ဗံ ဖြစ်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာနက္ခေါ၊သိသောသူသည်၊ ဝုဗ္ဗပရဘာဂမဟာ ရေ. နောက်ကိုသိသောသူမည်၏၊ အတ္တဿဒိဋ္ဌိဟောဒံ၊ဝိမိ အကျိုးစသည်အပြား ရှိသော၊ဘာသိတသဿ၊ ဟောအပ်သော၊ ဟသ္ဿတသ္ဿ၊ ထိုထိုဘုရား၏ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဘာနာတိ၊သိတတ်၏၊ဣတိ၊ဤကြောင့်၊ အတ္ထညူ၊ အတ္ထညူမည်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိပဒကောဝိဒေါတိ၊ နိဗ္ဗတ္တိပဒကောဝိဒေါ ဟူသည် ကား၊နိဗ္ဗတ္တိယံ၀ိ၊သဒ္ဒါဒ္ဒလည်းကောင်း၊သေသပဒေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ် တို့ဒ္ဒလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတူသုဝိ၊လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒိုသန္တိဒါသု၊ပဒိုသန္တိဒါတို့ဒ္ဒ၊ဆေကောလိမ္ဗာသည်၊ သုဂ္ဂဟိတဗ္ဗဂဏ္ဌာ တိတိ၊ သုဂ္ဂဟိတဗ္ဗဂဏ္ဌာတိဟူသည်ကား၊ တေနေ၀ကောဝိဒဘာ၀ေန၊ ထိုသို့လေးပါးသော ပဒိုသန္တိဒါဒ္ဒလိမ္ဗာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္ထတောစ၊အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဂ္ဂဟိတမေ၀၊ ကောင်းစွာသင်သည်ကို သာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ သင်ယူ၏၊ အတ္ထဗ္ဗောပပရိက္ခတိတိ၊ အတ္ထဗ္ဗောပပရိက္ခတိဟူသည်ကား၊ယထာဘူတသ၊ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊ ပရိယတ္တိသ၊သင်အပ်သော၊ ဓမ္မသ၊တရားတော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတိ၊စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ သိလံ၊ သိလ တည်း၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ သမာဓိ၊သမာဓိတည်း၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ ပညာ၊ ပညာတည်း၊ဣမေ၊ဤသည်တို့ကား၊ရူပါရူပဓမ္မာ၊ရုပ်နာမ်တရားတို့ တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ ခန္ဓာ၀ဆန္ဒိကတောဟောတိဘိ၊ခန္ဓာ၀ဆန္ဒိကတောဟောတိဟူသည်ကား မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတောသု၊အဖန်တလဲလဲရှုအပ်ကုန်သော၊ တော သုဓမ္မေသု၊ထိုတရားတို့ဒ္ဒ၊ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္ဓာယာ၊ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္ဓာဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်၊ ရှုခြင်းကို၊ ခမာပေတွာ၊သည်းခံစေ၍၊ ရူပပရိဂ္ဂဟာဒိမုခေန၊ ရုပ်တရားကို သိမ်းဆည်းခြင်းစသည်ကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ဝိပဿနာဘိနိ၀ေသေ၊ဝိပဿန နာကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဒ္ဒ၊ဆန္ဒိကတောဆန္ဒစာတောဝ၊ဆန္ဒဖြစ်သည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏၊ယထာဘူတောစ၊ဟုတ်မှန်တိုင်းလည်း။ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥဿာဟိတွာ၊အားထုတ်၍၊

တူးလတိ၊နှင်းယှဉ်၏၊တံ၊ထိုဝိပဿနာအမှုကို၊သပ္ပုရိသနာမရှိပေသည်နည်း။ အကြောင်းနှင့်တကွသောနာမ်ရူပ်တရားကိုရှုသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်ဥသဘတံ။အားထုတ်ခြင်းကို၊ကတွေ၊ပြု၍၊တတောပရိ၊ထိမ္ဘနောက်၌၊ တိလက္ခဏာ၊လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို၊ အာရေးပေတွေ၊ တင်၍၊ တူးလတိ အနိစ္စန်ဝိ၊အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန်ဝိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်းကောင်း၊ တံနာမရူပ်၊ထိုနာမ်ရူပ်ကို၊တိရေတိဝိပဿတိ၊ရှု၏၊သမယေသောပဒဟတိ အစ္ဆိတ္တံသုသမာဟိတောတိ၊ သမယေသောပဒဟတိအစ္ဆိတ္တံသုသမာဟိ တောဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ၌သော၊ သောဃ၊ထို ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ပဋ္ဌဟေတဇ္ဇာဒိသမယော၊ ခြိုးမြောက်အပ်သည့်အစရှိသော ဒေဝါဒိ၊ စိတ္တသေးစိတ်ကို၊ ပဋ္ဌဏ္ဍာဒိနာ၊ ခြိုးမြောက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဒဟတိ၊အားထုတ်၏၊ပဒဟန်လျှာစ၊အားထုတ်သော်လည်း၊အစ္ဆိတ္တံဂေါ စ၊ ရှေးတွေ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊ ဝိပဿနာသမာဓိနာစ၊ ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်လည်း၊သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ၊သမာဟိတောပ၊တည်ကြည် သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊အသမာဓာနဟေတုဘူတော၊တည်ကြည်ခြင်း ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ပဓေဟ ယျ၊ပယ်စွန့်ရာ၏၊ သမ္ဘာဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သွာယံဂုဏော၊ထို ဂုဏ်သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြား၊အဖြင် ရှိသော၊ဓမ္မဓရံ၊ တရားတော်ကိုဆောင်သော၊ သပ္ပညံ၊ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ သာဝကံ၊ဘုရားတပည့်ကို၊ ပယိရုပါသန္တိ၊ဆည်းကပ်သောသူ၊အား၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အသင်္ခတံ၊အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အာရုဟ္ဟ၊ အာရုံပြု၍၊ ဒုက္ခာဒိသု၊ ဒုက္ခအစရှိသည်တို့၌၊ ပရိညာဒိဝိသိဋ္ဌကိစ္စတာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအစ ရှိသောထူးသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဝိညာဏသင်္ခါတံ၊ ဓမ္မ ဝိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မညာဏံ၊ မဂ်တရားဒွိဖြစ်သောညာဏ်ကို၊ အာ ကပ်နှောလိုလားတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊တထာဝိဓံ၊ထိုသို့အပြားရှိသော ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ဟသ္တာဟမိတ္တံ၊ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊တာဒေထသေဝေယျ၊ ဖိုဝဲရာ၏။ပယိရုပါသေယျ၊ ဆည်း ကပ်ရာ၏၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟ္ဟ၊အနုက်တည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဗဟု ပကာ၊တော်ယ။ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ၊ထိုကောင်း သောအဆွေခင်ပွန်းအား၊ ပူဇနိယတံ၊ ပူဇော်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေ သော်နှောပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဗဟုသုတောတိဂါထံ၊ ဗဟုသုတောဟူ

သောဂါထာကို။ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဿာ။ ထိုဂါထာ၏၊ အဓိပ္ပာယ်
အနုက်ကား။ဧတေသု၊ထိုဝဏ္ဏလေးအား။ သုတ္တဂေယျာဒိဗဟုသုတ်၊သုတ်ဂေ
ယျစသောမျိုးသောအကြားအမြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ တဿ၊
ကြောင့်၊သော၊ထိုဝဏ္ဏလေးသည်၊ဗဟုဿုတ၊ဗဟုသုတမည်၏၊တမေ
ဝဒေသနာမမ်း၊ထိုဟောတော်မူအပ်သောတရားကိုသာလျှင်၊ သုဝဏ္ဏတာ
ဇနေ၊ရွှေခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တာသိဟာဝသံဝိယ၊ ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့ဆီကဲ့သို့။
အာဝိနဿန္တိ၊ မပျောက်မပျက်အောင်။ ဝေဒေတိ၊ သောင်တင်၏၊ ဣတိ
တဿ၊ထိုကြောင့်။ဓမ္မဓရော၊ဓမ္မဓရမည်၏၊တတော၊ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာ
လျှင်၊ မဟာသိနော၊ သိလက္ခန္ဓအာဒိရှိသောကျေးဇူးကိုရှာဖွေးလေ့ရှိတော်မူ
သော၊ဘဂဝတော။ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကောသံ၊ တရားတည်းဟူသော
ကျီကြီးကို၊ဓမ္မရတနံ၊တရားရတနာကို၊အာရက္ခတိ၊စောင့်ရှောက်တတ်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ကောသာရက္ခော၊ကောသာရက္ခမည်၏၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊လူအ
ပေါင်း၏၊သမဒ္ဒဿနေန၊အညီအမျှရှုသဖြင့်၊စက္ခု၊ဘုရားမျက်စိသဘွယ်
ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သမ္ဗုဿ။အလုံးစုံသော၊ လောကဿ၊
လူအပေါင်း၏၊စက္ခု၊မျက်စိသည်၊ပူဇနိယော၊ ပူဇော်ထိုက်သည်၊ မာနနိ
ယောဝေ၊ ဖြတ်နိုးထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟုဿုတဘာဝေန၊များ
သောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူ
အပေါင်း၏၊ပူဇနိယဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်း
ဌ။နိဂမနဝသေန၊နိဂုံးအုပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပုနဘိ၊ ထပန်လည်း။
ဗဟုဿုတောတိ၊ဗဟုဿုတောဟု၍ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ဝေ ရှုပ်၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသောကျေးကဇူးမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ လဘိတ္တွာ
ဂိ၊ရ၍လည်း။ ကာရကဿ၊ ပြုသော သူ့အား၊သာလျှင်၊ အပရိဟာနိ
မယုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အကာရကဿ၊ မပြုသော့သူ့အား
အပရိဟာနိ၊ မယုတ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေ
န္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာရာမောတိဂါထံ၊ ဓမ္မာရာမောဟူသောဂါ
ထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ တေ၊သ၊ ဤဝဏ္ဏလေ
အား၊နိဝါသနဋ္ဌေန၊ နေရာဟူသော အနုက်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာ ဓမ္မော၊
ဝိပဿနာတရားဟုဆိုအပ်သော၊ အာရာမော၊မြူလျော်ရာသည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊သော၊ ထိုဝဏ္ဏလေသည်၊ ဓမ္မာရာမော၊ ဓမ္မာ
ရာမမည်၏၊ တတ္ထ ဝေ ဓမ္မော၊ ထိုဝိပဿနာဓမ္မ၌သာလျှင်၊ ရတောအဘိရ

ကောဟု မေ့လျော့သည်တည်း၊ တသောဝမ္မသား ထိုဝိပဿနာတရား ကိုသာလျှင်ပုနုပ္ပုန်း အဖန်တလဲလဲ စိန္တနေနှင့် ကြိုးသဖြင့် မြဲ၊ဝိပဿနာ တရားကို အနုဝိစိန္တယဲ၊ အဖန်တလဲလဲကြိုးခြင်းမှ,ထသော၊မြဲ,ဝိပဿနာ တရားကို၊အာဝဇ္ဇနေ့ကြားဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊မနသိကရောတိ၊နှလုံးသွင်း၍ ဆိုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော။ အနက်တည်း၊အနုသာရဲ့ကို၊ အနုသာရံ ဟူသည်ကား၊တမေဝမ္မံ,ထိုဝိပဿနာဝမ္မကိုသာလျှင်၊အနုသာရဲ့ကြောင့်၊အ ဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော၊သဒ္ဓမ္မာတိ၊ သဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ဇေဋ္ဌပေါ၊ ဤသို့သောဘေဒရှိသော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတ္တတိ်သပဘေဒါ။သုံးဆဲ့ခု နစ်ပါး၊အပြားရှိသော၊ ဗောဓိပက္ခိယဝမ္မာစ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားမှလည်း ကောင်း၊ နဝဝိဓလောကုတ္တရဝမ္မာစ၊ ကိုးပါး၊အပြားရှိသောလောကုတ္တရာ တရားမှလည်းကောင်း၊နဝဝိဓဟာယတိ၊ မယုတ်၊ကဒါစိ၊တရံတခါ၊တာသေ၊ ထိုရဟန်း၊အား၊ တတော၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရား,ကိုးပါး,သောလောကုတ္တ ရာတရား,မှ,ပရိဟာနိ,ယုတ်ခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဆိုတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဟော၊အနုက်တည်း၊အထ၊ထိုနောင်မှ,ကေဒိဝသံ,တနေ့သဒ္ဓါ,ကာ ယေ,ကိုယ်ဌာ,အာဒိတရုဂံ,မကင်းသောရောဂရှိသော,ကုသိတ,ပျင်းရိသော, ဟိနဝိရိယံ,ယုတ်လျော့သော,လုံ့လရှိသော၊ ကောသဇ္ဇာယတိ,နှမ်း,ကော သဇ္ဇာယဟူသော,အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု,ရဟန်း,ကို,သံဝေဇေ့ကြား,ထိတ် လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာယမဇ္ဈေ,ဂဝ,ရှုနှုတ်ဂါထံ,ကာယမဇ္ဈေ,ဂဝ,ရှု နှုတ်ဤသို့အစရှိသောဂါထာ,ကို,အာဟာ၊ ဘိန့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍုလ,ထိုဂါထာ၌ ကာယမဇ္ဈေ,ဂဝ,ရှုနှုတ်၊ ကာယမဇ္ဈေ,ဂဝ,ရှုကောဟူသည်ကား၊ကာယဒ ဋ္ဌိဗဟုလော,ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေခြင်းများသည်,ဟု,ဝေါ,ဖြစ်၍၊ကာယေ,ကိုယ် ၌,မမတ္တော,မက်မောသော,အာစရိယုပဇ္ဈာယာနဋ္ဌိ။ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား လည်း၊ကာယေန,ကိုယ်ဖြင့်,ကတ္တဗ္ဗံ,ပြုအပ်သော,ကိစ္စံ,သင်ထုံတရုံသောအမှု ကို၊အကတ္တာ,မပြုမူ၍၊ဝိစရန္တိ,သား,လှည့်လည်သော,ဟိယျမာနော,ယိ, ယျမာနော,ဟူသည်ကား၊အဟာနော,ပယိမ်,ကာယေစ,ကိုယ်၌လည်းကောင်း ဇီဝိတေစ,အသက်၌လည်းကောင်း၊ ခဏောခဏော,ခဏတိုင်း,ခဏတိုင်း,ပရိ ဟိယျမာနော,ယုတ်သောစိတ်ရှိဆသော,အနုဇ္ဇဟတိ,အနုဇ္ဇဟေ,ဟူသည် ကား၊သိလာဒိနုံ,သီလစသည်တို့ကို,ပရိဟုရတိ,ဝေနေ,ဖြည့်သည်,ခဲ့,အစွမ်း အား,ဖြင့်,ဥဒ္ဓာနဝိရိယံ၊ ထတ္ကြလုံ့လရှိသည်ကို၊ နုကရေယျ,မပြုရာ,သရိရသု ခဂိဒ္ဓသော,သရိရသုခဂိဒ္ဓသဟူသည်ကား၊အဟာနော,ပယိမ်,ခဲ့,သရိရသ ကိုယ်,ရှိ,သုခါ,ပနေနော,၊ ချမ်းသာစေသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧကံ,တစ်မက်မော

ခြင်းသို့၊အာပန္နဿ၊ရောက်သောရဟန်းအား၊ကုတောသမဏာဟါသုတာ၊တိ
ကုတောသမဏာဟါသုတာဟူသည်ကား၊ဝေဠုပသ၊ဤဆိုသည်ကား ဿ
ဝဂ္ဂလ ဿ၊ဝုဋ္ဌိလိ၏အား၊ဿာမည်ဝ၊သေနု၊ရဟန်း၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊သုခ
ဟာရော၊ချမ်းသာစွာနေ၊ခြင်းသည်၊ကုတော၊အဘယ်မှာဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ဟါ
သုဟာရော၊ချမ်းသာစွာနေ၊ခြင်းသည်၊တ ဿ၊ထိုဝုဋ္ဌိလိ၏အား၊နှင့်တူ၊
မရှိ၊ဟူတိအယ်၊ဤသည်ကား၊အဓွေား၊အနက်တည်း၊နုပဟ္ဟန္တိ၊ဟု၊အာဒိကာန
ပဟ္ဟန္တိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အါယသ္မတော၊ရှည်သောဓာတ
တော်ရှိသော၊ဓမ္မသေနာပတိနော၊ တရား၊စစ်သူကြီး၊ဖြစ်သော၊အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၏၊ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ဘာ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်၏အ၊ဖြစ်ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊
ထေရေန၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ဘာသိတာ၊ဟောအပ်သောဂါထာ
တည်း၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊နုပဟ္ဟန္တိ ဒိသာသဗ္ဗာတိ၊နုပဟ္ဟန္တိ ဒိသာသဗ္ဗာဟု
သည်ကား၊ဝုဋ္ဌိမာဒိဘေဒါ၊အရှေ့အရပ်စသည်အပြား၊ရှိသော၊ သဗ္ဗာဒိ
သာ၊အလုံးရုံကုန်သော အရပ်တို့သည်၊နုပဟ္ဟာယန္တိ။ မထင်ကုန်၊ဒိသာမ
ဏ္ဍာ၊အရပ်၌တွေ့ကေ၏၊ဟူတိအယ်၊ဤသည်ကား၊အဓွေား၊အနက်တည်း၊
ဓမ္မာနုပဋိ ဘန္တိမန္တိ၊ဓမ္မာနုပဋိဘန္တိမံဟူသည်ကား၊ ဝုဇ္ဈေ ရှေး၌၊ သုဒ္ဓ၊
ကောင်းစွာ၊ပဂုဏာပိ၊လေ့လာအပ်သည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ပရိယတ္တိဓမ္မာ
ပရိယတ်တရား၊တို့သည်၊ဟုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊သမန္နာဟ
ရိယမာနာပိ၊နှလုံးသွင်းသော်လည်း၊ယော်၊ဂါအား၊နဉ္စပဋ္ဌဟန္တိ၊မထင်ကုန်၊
ဂ၊တောကလျာဏမိတ္တမ္ပိ တိ၊ဂ၊တောကလျာဏမိတ္တမ္ပိဟူသည်ကား၊သဒ္ဒေဝက
သေ၊နတ်နှင့်တကွသော၊လောကသေ၊လောက၏၊ ကလျာဏမိတ္တဘူတော၊
ကောင်းသောအားဆွယ်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဓမ္မသေနာပတိမှိ၊တရား၊စစ်သူ
ကြီး၊ဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ပိပါက်ကမ္ဘ
ဇရူပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ဂ၊တ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊အန္ဓ
ကာရံ ဝ ခါယတိ၊အန္ဓကာရံ ဝ ခါယတိဟူသည်ကား၊သဗ္ဗော၊ဟိ၊အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်၊သော၊အယံ၊လောကော၊ဤလောကသည်၊ အန္ဓကာရောဟိယ၊အ
ရိက်တိုက်ကဲ့သို့၊ဥပဋ္ဌာတိ၊ထင်၏၊အ ဒ္ဒတိ တ သဟာယ သ ၊တိ၊အ ဒ္ဒတိ
တ သဟာယ သ ဟူသည်ကား၊အ၊ပဂ တ သဟာယ သ ၊ကင်းသောအ ဆွေ
ခင်ပွန်း၊ရှိထ သော၊ကလျာဏမိတ္တ ဟေ၊တ သ ၊ကောင်းသောအ ဆွေ ခင်ပွန်း
ဟုကင်းထ သော၊ဟူတိအယ်၊ဤသည်ကား၊အ ဓွေား၊အနက်တည်း၊အ၊တ်တ
ဂ တ သ ဘ ၊နောတိ၊အ၊တ်တ ဂ တ သ ဘ ၊နောဟူသည်ကား။ ဘဂ ဝ တော ၊
မြတ်စွာဘုရား၊အား၊အ၊တ်တော်၊လွန်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗုဂ တ သ ဘ ၊

ကာသ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွားတော်မူသော ဘုရားရှိသောသူအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည်ရှိသော်၊ ဤတိုအယ်၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်း အနက်တည်း၊ ယတာကာယ ဂတာသတိတိ၊ ယထာကာယဂတာသတိဟူသည်ကား၊ ကာယဂတာသတိဘာဝနာ၊ ဆံအစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အရုဒ္ဓိဖြစ်သောသတိကို ပွါးခြင်းသည်၊ ဘဏ္ဍုရသ၊ ထိုကာယဂတာသတိကိုပွါးသော၊ အနာထသ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော၊ ပုဂ္ဂလသ၊ ဝုဋ္ဌိလိ်အား၊ တောဒိသား ဤသို့သဘောရှိသော ဘာဝနာသည်၊ ကေန္ဒ္ရဟိတာ ဝဟာ၊ စင်စစ်အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိယ သား ဖြစ်သကဲ့သို့ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ကေန္ဒ္ရဟိတာ ဝဟံ၊ စင်စစ်အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင်သော၊ အညံ၊ တပါး သော။ ဓိတ္တံ နာမ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည် နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သနာထသ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသောသူအား၊ အညာဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာသည်၊ ဟိ ကာ ဝဟာ ဧ၊ အစီးအပွါးကိုဆောင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဤတိုအယ်၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝုဏ္ဏာ ဘာ တိ၊ ဝုဏ္ဏာ ဘာ ဟူသည်ကား၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးခေါ်ဖြစ်ကုန်သော သာဓိုဝုတ္တာ ဒိဋ္ဌာ၊ သာဓိုဝုတ္တာ အစရှိကုန်သော၊ ကလျာဏဝိတ္ထာ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏၊ နဝေ ဟိ တိ၊ နဝေ ဟိ ဟူသည်ကား။ နဝ ကေ ဟိ၊ သိတင်းငယ်ဖြစ်သော သူတို့နှင့်၊ နသ ဧ ဟိ ကိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ မယ္ယံ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နသ ဟ ဂ ဟ ကိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ တေ၊ ထိုသိတင်းငယ်တို့သည်၊ မယ ငါ၏၊ စိတ္တံ။ စိတ်ကို၊ နအာရာ ဓေ ဟိ ကိ၊ မနှစ်သက်စေနိုင်ကုန်၊ ဤတိုအယ်၊ ဤသည်ကား။ အကြောင်း အနက်တည်း၊ သွဒ္ဓ ကောဝ ဗျာယာ ဓိ တိ၊ သွဒ္ဓ ကောဝ ဗျာယာ ဓိ ဟူသည်ကား၊ သော အပ်၊ ထိုငါသည်၊ ဆန္ဒ၊ ယသ၊ ဝ ဗုဒ္ဓ ဘာ ရေ ဟိ သိတင်းကြီးတို့မှ၊ ဝိရ ဟိ တော ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကောဝ၊ တယောက် အထည်းတည်းသာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗျာယာ ဓိ၊ ဗျာနှံ့ဝင်စားတော့ခဲ့၊ ဗျာပနသု၊ တာ၊ ဗျာနှံ့ခြင်းလေ့လာသည်၊ ဟော ဓိ၊ ဖြစ်ခဲ့၊ ဝ သုပေ တော ဓိ၊ ဝ သုပေ တော ဟူသည်ကား။ ဝ သ ကာ လေ၊ ရှေးယခင်းကာလ၌၊ ကုလာ ဝ ကံ၊ အသိုက်သို့ ဥပေ တော၊ ကပ်သော၊ ပက္ခိ ဝိ ယာ၊ ဌက်ကဲ့သို့၊ ဝါ သုပေ တော ဓိ၊ ဝါသုပေ တော ဟု၍လည်း။ ပါ ဠိ၊ ပါဠိ၌ ရှိ၏၊ ဝါ သံ၊ နေ ခြင်းသို့၊ ဥပ ဂ တော၊ ကပ်၏၊ ဤတိုအယ်၊ ဤသည်ကား။ အကြောင်း အနက်တည်း၊ ။

ဒ သ နာ ယ အ တိ ဂ္ဂ ဠှ တိ ဂါ ထာ၊ ဒ သ နာ ယ အ တိ ဂ္ဂ ဠှ ဟူသော ဂါ ထာ သည်၊ သင်္ဂြိုဟ်ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာ သိ တာ။ ဟော အပ်သော ဂါ

ထာတည်း၊တသား ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား။ မမ၊ငါဘုရား၏၊ ဒဿနာယ၊မျက်စိဖြင့်ဖြင်ကောင်းသော အရာကို။ အာကိဉ္စညာ၊လွန်သည် ရှိသော်၊နာနာဝိဝိဓသပဝါသိကဗဟုဒနေ၊အထူးထူးအပြားသော အရေပ် တပါး၌နေကုန်သော မျှားစွာသော သူတို့ကို၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊မမ၊ငါဘုရား အား၊ဥပသက်မနုံ၊ချဉ်းကပ်ခြင်းကို၊မာဝါ၊ရေသို၊မတား၊ဖြစ်လင့်၊ တသွား ထိုကြောင့်၊ဓမ္မသား၊တရား၊တော်ကို၊သောတာရော၊ နာလိုကုန်သော၊တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊မမ၊ငါဘုရား အား။ ပသန္တာ၊ဖူး၊ဖြင်စေကုန်သတည်း။ အယမေဝ၊ဤ အခါသည်သာ ဤ၊ဒဿနာယ၊ဖူး၊ဖြင်ခြင်း၌၊ သမယော၊ အခါတည်း၊ဖွဲ့တိ၊ဤ သို့။ အာ ဘ၊မိန့်တော်မူ၏၊တံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တား ကြား၍၊သေရောအခ၊ရင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ဒဿနာယ အတိက္ကန္တေ တိ ဒဿနာယ အတိက္ကန္တေဟု သော၊ အပရံ ဂါထံ၊ တပါး သော ဂါထာကို၊ အာ ဘ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဟိ သစ္စံ၊ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊ ဖွဲ့မာယ ဂါထာယ၊ဤ ဂါထာနှင့်၊သမ္ဘန္ဓနတ္ထံ၊စပ်ခြင်း အကျိုး၌၊ ပုရိမ ဂါထာ၊ရှေ့ဖြစ်သော ဂါထာ ကို၊ဖွဲ့၊ဤ အရာ၌၊နိဂ္ဂိတ္ဌာ၊ထား အပ်၏၊ တေ နေ၀၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အာဟံ၊ငါသည်၊ ဒေသန္တ၊ရတော၊အရပ်တပါး မှ၊ အာဂတာ ဘ၊ တော၊ လာ တိုင်းလာတိုင်းကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ တာ ဝ ဒေ ဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဒဿေတုံ၊ဖြတ်စွာဘုရား ကို ဖူး ဖြင်ခြင်း၌၊ လဒ္ဓာ ဟိ၊ရလိုပါ၏၊ ဖွဲ့တိ၊ဤ သို့။ ဇေ သာ ပဒသာ၊ ဤ ပုဒ်၏၊ အတ္ထသိဒ္ဓိ'၊ အနက်၏ပြီး ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ။

ပဏ္ဍိတ ဝ ဿာ နိ တိ ပဠ ဂါထာ၊ ပဏ္ဍိတ ဝ ဿာ နိ အစရှိကုန် သော ငါး ဂါထာတို့ကို။ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ အဋ္ဌ ပဠ္ဌာ ကာ ဘာ ဝံ၊ ဖြတ်သော အလုပ်အကျေး၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတုံ၊ပြခြင်း၌၊ ဝုတ္တာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊အာရဒ္ဓဥပ ဠာ နသ ၊အား ထုတ်အပ်သော လုပ်ကျေးခြင်းရှိသော သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား အား၊ ဥပ ဠာ နပ သုတ ဘာ ဝေ နစ၊ အလုပ်အကျေး၌ လေ့လာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ထေရသ၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ မဂ္ဂေန၊မဂ်သည်၊ အာသဗ္ဗ ဒ္ဓိ ဗ ဝိ၊ မဖြတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမသညာ ဒယော၊ ကာမသညာအစရှိသည်တို့သည်၊ ခဏ ပ္ပဒ္ဓိ ံ သု၊မဖြစ် ကုန်၊ကာယ ဝစီ မနော ကမ္မာ နိ စ၊ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံတို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗ ကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တုရိ၊ 'ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ မေတ္တာ ဝုဇ္ဇုဂ်မာ နိ၊ မေတ္တာလျှင်ရှေ့သွားရှိကုန်သည်၊ မေတ္တာ နုပရိဂတာ နိ၊ မေတ္တာသို့အစဉ် လိုက်ကုန်သည်၊အာဟာသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ထတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဏ္ဍိတ သတ္တိ

ဝဿာနိတိ၊ပဏ္ဍိတိသတိဝဿာနိဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတိသံဝ ဆုရှုနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ဖတ်လုံး၊ သေခဘုတသမေသတောတိ၊ သေခဘုတသ မေသတောဟူသည်ကား၊သေခဘုမိယံသောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌၊ဒွိတသ၊တည်သည်၊သတော၊ဖြစ်သော၊ မေဓါအား၊ ကာမ သညာတိ၊ ကာမသညာဟူသည်ကား၊ ကာမသတိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ သညာ၊သညာသည်၊ နဥပဓိ၊မဖြစ်၊ ထွေ၊ ဤအရာ၌ လည်း၊ ကာမသညာဒိ-အနုပဓိတ္တိ၀သေန၊ ကာမသညာ အစရှိသည်မဖြစ် သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊အာသယသုဒ္ဓိ၊ အာသယ၏စင် ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ မေတ္တေန ကာယကမ္မေနာတိ အာဒိနာ၊ မေတ္တေနကာယကမ္မေနဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ ပယောဂဿုဒ္ဓိ၊လုံ့လ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝန္ဒကုဋိမ္ပိ၊ဝန္ဒကုဋိ၌၊ ပရိဘဏ္ဍကရဏောဒိနာ၊ အားပြုအားပြစ်ပြုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တကရဏေနစ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို ပြုသဖြင့် လည်း။မေတ္တံကာယကမ္မံ၊မေတ္တာကာယကံကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဓမ္မဒေ သနာကာလသဒ္ဒေစနာဒိနာ၊တရားဟောရာကာလကိုကြား၊ခြင်းအစရှိသည် ဖြင့်၊မေတ္တံဝစီကမ္မံ၊မေတ္တာဝစီကံကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ရဟောဂတသ ဆိတ်ပြုပ်ရာသို့ကပ်သောအရှင်အာနန္ဒာအား၊သတ္တာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ ဟိတုပသံဟာရမနသိကာရေန၊ အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင် ခြင်းကိုနှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ မေတ္တံမနောကမ္မံ၊မေတ္တာမနောကံကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ဥာဏံမေဒဒပဇ္ဇတ္ထာတိ၊ဥာဏ်မေဒဒပဇ္ဇတ္ထဟူသည်ကား၊အတ္တ နော၊မိမိ၏၊သေက္ခဘူမိ'၊သေက္ခအရာသောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ပတ္တိ'၊ရောက် ခြင်းကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သကရေဏိယော၊အထက် မဂ်တည်းဟူသောပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သတ္တ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဥပဒ္ဒိတေ၊ တည်သည်ရှိ သော်၊မဏ္ဍလမာလံ၊ တန်ဆောင်း၀န်းသို့၊ ပရိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍၊ ကပိသိသံ၊ ဖျောက်ငိုပင်ကို၊ အာလမ္ဗိတ္ဝာ၊ဆွဲ၍၊သောကာဒိဘိဘူတေန၊စိုးရိမ်ခြင်းစ သည်နှိပ်စက်သဖြင့်၊ ဝုတ္တဂါထာ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော ဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သကရေဏိယောမှိတိ၊သကရဏီယောမှိဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခပရိဇာနနာဒိနာ၊ ဒုက္ခကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်းအစရှိသော၊ ကရဏီယေန၊ ပြုဘွယ်ဖြင့်၊သကရဏီယော၊ ပြုဘွယ်ရှိသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ အပတ္တမာနု သောတိ၊အပတ္တမာနုသောဟူသည်ကား၊အနဓိဂတာရဟတ္တာ၊မရဏသေး

သောအရဟတ္တမဂ်လိုရှိသော၊ သတ္တုစပရိနိဗ္ဗာနနှင့်၊ သတ္တုစပရိနိဗ္ဗာန်ဟူ သည်ကား၊မယ်ငါ၏၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနပ္ပ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ ခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဓိတံ၊တည်၏၊ ယောမှိအနုကမ္ပကောတိ၊ ယောမှိအနု ကမ္ပကောဟူသည်ကား၊ယောသတ္တာ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယ်ငါ ၏အား၊အနုဂ္ဂဟကော၊ခြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

တဒါသိယံဘိသနကန္တိဂါထာ၊ တဒါသိယံဘိသနကံ အစရှိသောဂါ ထာသည်၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ကံတော်မူ သောအခါ၌၊ ပထဝီကမ္ပနဒေဝဒုန္ဒြဘိဖလာဒိကော၊မြေလှုပ်ခြင်းနတ်စည်တို့ ၏ကွဲခြင်းတို့ကို၊ဒီသွား၊ဖြင့်၍၊ သဠာတသံဝေဂေန၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တဂါထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာတည်း။ ဗဟုသုံ့တောတိ၊ဆောဒိ၊ ဗဟုသုတော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိသော ဂါထာ၊သုံးဂါထာတို့ကို၊ထေရံ၊အာရဉ်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်းကုန်သော၊ သဂီတိကာရေတိ၊သင်္ဂီယနာတင်ဆောင်ကုန်သည်၊ ဌပိ တာ၊ထား:အပ်ကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဂတိမန္တောတိ၊ဂတိမန္တောဟူသည်ကား၊အာသ ဒိသာယ၊အတုမရှိသော၊ဥာဏဂတိယာ၊ဥာဏ်အလား၌ဟု၊သမန္တာဂတော ပြည့်စုံသည်၊သတိမန္တောတိ၊ သတိမန္တောဟူသည်ကား၊ ပရေမေန၊ဖြတ် သော၊သတိနေပဏ္ဍေန၊သတိ၏ရှင်ခြင်း၌ဟု။ သမန္တာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ ဒိတိမန္တောတိ၊ဒိတိမန္တောဟူသည်ကား၊အသာဓာရဏာယ၊သူတပါး၌ဟု မဆက်ဆံသော၊ဗျဉ္ဇနဋ္ဌာဝဓာရဏသမတ္ထာယ၊ သဒ္ဒါအနက်ကိုဆောင် စွမ်းနိုင်သော၊ဒိတိသမ္ပတ္တိယာ၊ လုံ့လ၏ပြည့်စုံခြင်း၌ဟု၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ဟိသစ္စံ၊ဌာန်၏၊အယံထေရော၊ဤအာရဉ်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဂေါပဒေယော၊ခြေတာဘဝါ:လှမ်းဌိသာလျှင်၊ဌတ္ဝာ၊ရပ်၍၊ သဗ္ဗိပဒသမ ဟသာနိ၊ခြောက်သောင်းကုန်သောဝုဒ်တို့ကို၊သတ္ထာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည် ကထိတဒိယာမေနေဝ၊ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏာ တိ၊သင်ယူနိုင်၏၊ဂဟိတဿ၊ သင်ယူအပ်သောတရားကိုလည်း၊ သုဝဏ္ဏ ဘာဇနေ၊ရွှေခွက်၌၊ပက္ခိတ္တသိဟဝသာဝိယ၊ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့ဆီကဲ့ သို့၊သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊နဝိနဿတိ၊မပျောက်ပျက်၊ အဝိပရိတ ဗျဉ္ဇ နာဝဓာရဏသမတ္ထာယ၊ မပေါက်မပြန်သောသဒ္ဒါကိုဆောင်ခြင်း၌စွမ်း နိုင်သော၊ သတိဝုဋ္ဌာ်မာယ၊ သတိရှေ့သွား၌သော၊ ပညာယ၊ပညာနှင့် လည်းကောင်း၊အတ္ထာဝဓာရဏသမတ္ထာယ၊အနက်ကိုဆောင်ခြင်း၌စွမ်း

နှင်ယောပညာဝုဋ္ဌာဂ်မာယ၊ပညာ၏ သွားရှိသော၊သတိယာစ၊ သတိနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတောပြည့်စုံသည်၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဝ၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဒဂ္ဂိဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ၀ဟာသု တာနန္တိအာဒိ ံ၊ တေဒဂ္ဂိဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံဘိက္ခူနံ ၀ဟာသုတာနံ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တထာစ၊ ထိုအတူ လည်း၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော အဏ္ဍကုသလောတိအာဒိ ံ၊ အာယသ္မာအာ နန္ဒောအဏ္ဍကုသလောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ရတနာကရောတိ၊ရတနာကရောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓမ္မရတနာသား၊သူတော် ကောင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏၊အာကရဝူတော၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ် သည်။ ပရိစိဏ္ဏောတိဂါထာ၊ ပရိစိဏ္ဏောဟူသောဂါထာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန ကာလေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး၊အခါ၌၊ထေရေန၊မထေရ်ဘုရားသည်၊ဘာသိတာ၊ဟော အပ်သောဂါထာတည်း၊ သာ၊ထိုဂါထာသည်၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓာ၀ေ၊ဆိုအပ်ပြီး သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ။အာနန္ဒဇော်ရဝါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ အာနန္ဒာမ၊ ဩရ၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ တိ ံသတိနိပါတာ ဝဏ္ဏနာ၊တိ ံသတိနိပါတ်အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၄၀-စတ္တာလီသနိပါတ်-၂ ၆၀- မဟာကဿပဇော်ရဝါထာ၊

ဤ စတ္တာလီသနိပါတော၊စတ္တာလီသနိပါတ်၌၊နဂဏောနုဝုရက္ခတောတိအာ ဒိကာ၊ နဂဏောနုဝုက္ခတော ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မ တော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကဿပဇော်ရသော၊ မဟာ ကဿပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊ချီ၍ပြဦးအုံ၊ အယ်၊ဤ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ပဒုမုတ္တရသား၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ဟံသ၀တီ နဂရေ၊ဟံသာ၀တီမြို့၌၊ ၀ေဒေဟောနာမ၊ဝေ၊ဒဟာအမည်ရှိသော၊ အသိ တိကောဋိဝိဘ၀ေ၊ ကုမ္ဘဏ္ဍစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော၊ ကုဋုမ्बိကော၊သူ ကြွယ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သောသူသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓမာမ ကောဘုရား၌ဖြတ်နိုး၊သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မမာမကောတရား၌ဖြတ်နိုး၊သည်ဖြစ်

၍သံဃာမာမကော၊ သံဃာ၌မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရန္တောနေသည်ရှိ သော်၊ကေဠိဿီ၊တရုသော၊ဥပေါသထဒိဝသေ၊ဥပုသ်နေ့၌၊ပါတောဝ၊စော စောကသာသျှင်၊ သုဘောဇနံ၊ကောင်းသောအစာကို၊ ဘုဇ္ဈတွား၊စား၍၊ဥ ပေါသထဂိါနိ၊ဥပုသ်အာဂါတိကို၊အဓိဋ္ဌာယ၊ဆောက်တည်၍၊ ဂန္ဓဝုဋ္ဌါနိ၊ နံ့သာပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ ဂတွား၊သွား၍။ သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ပူဇေတွား၊ပူဇော်၍၊ ဝန္ဒိတွား၊ရှိခိုး၍၊ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ တတ္ထိဗ္ဗခဏေ၊ထို ခဏာ၌လည်း၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာနိသဘဏ္ဍေရဏ္ဍာမ၊မဟာ နိသဘမထေရ်မည်သော၊ တတိယသာဝကာ၊ တတိယသာဝကကို၊တိက္ခ ဝေ၊ရဟန်းတို့မမ၊ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာဂ် ဧရာနံ၊ ဧတဂ်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယော အယံနိသဘော၊ အကြင်နိသဘမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တော်ဧသော၊ဤ နိသဘမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊မြတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊တောဒဂ္ဂေ၊တောဒဂ် အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ထားတော်မူ၏၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ တံ၊ထို စကား၊ကို၊သုတွား၊ကြား၍၊ပသန္နော၊ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊မြေကထာဝသာ နေ၊ထရားဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌၊မဟာဇနေ၊လူများအပေါင်းသည်၊ဥဋ္ဌာ ယ၊ထ၍၊ဂတော၊သွားသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိတွား၊ ရှိခိုး၍၊သွေ့၊နက်ဖန်၊မယ်၊တပည့်တော်၏၊ ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို၊အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော၊ ဘုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ ဥပါသက၊ ဒါယကာ၊ဘိက္ခုသံဃော၊ရဟန်းသံဃာသည်၊ မဟာ၊များ၏၊ဘုတိ၊ဤသို့။ အာ၊ဝါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဟဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကိုတ္တကော၊အာဘယ်မျှရှိပါ သနည်း၊ဘုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊အမ္ဘသမ္ဘိဘိက္ခုသတ သဟဿံ၊ ခြောက်သိန်းရှစ်သောင်းကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေ၊မိန့် တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဉ္ဇ၊မြတ်စွာဘုရား။ ကေသာမဏောဇ္ဈေ၊ ဘပါ၊ သောသမဏောမျှကိုလည်း၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌၊ အသေသေတွား၊မကြွင်း စေမူ၍၊ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို၊အဓိဝါသေထ၊သည်းခံတော်မူပါကုန်လော၊ဘုတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊သတ္ထာ၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ဝိဒိတွား၊သိ၍၊ ဂေဟံ၊အိမ် သို့၊ဂတွား၊သွား၍၊ မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊သဇ္ဇေတွား၊စီရင်၍၊ပုန ဒိဝသေ၊နက်ဖန်နေ့၌၊သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ကာလံ၊အခါကို၊အာရော စာပေသိ၊ ကြားစေ၏၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာ

သက်နိုးကိုးအာဒါယ။ယူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတောရေဟန်းအပေါင်းခြံရံ လျက်ဥပါသကဃသားဒါယကာ၏၊ ဃရံ၊အိမ်သို့ဂတ်ကွာသွား၍ပညတ္တာသ နေ၊ခင်ထားအပ်သောနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်၊ဒကွိဏောဒကာ ဝ သောနေ၊မြေတ်သောခရေစက်သွန်းချိုးသည်၏အဆုံး၌၊ယာဝုအာဒိနိ၊ယာ ဝုအစရှိသည်တို့ကို၊သမ္ပဒိုဏ်ဆွယ်ကြောင့်၊ခံယူတော်မူလျက်၊ဘတ္တာဝိသဂ္ဂံ၊ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ ဥပါသကောဝိ၊ဒါယကာသည် လည်း၊သတ္တု၊မြက်ဝွာဘုရား၏၊ သန္ဓိကော၊အာနိုး၌၊ နိသိဒိ၊နေ၏၊ တတ္ထ ဗာ ရောထိ အတ္ထ၊ရေ၊ထိုအတွင်း၌၊မဟာနိသဘဟေ့ရော၊မဟာနိသဘမထေရ်သည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို၌၊စရန်ကြောင့်လည်လည်သည်ရှိသော်၊တ မေ ဝ ဝိတ်ိ ထိုခရီး၌ရှိသော်လျှင်၊ ပဒိုပဒ္ဓိ၊ကြွတော်မူ၏၊ ဥပါသကော၊ဒါယကာသည်၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဥဗ္ဗာယ၊ထ၍၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ဝန္ဒိတွာ၊ဂိုဠ်း ၍၊ဘန္တေ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ပတ္တံ၊သင်္ဃာတိကို၊ဒေထ၊ပေးတော်မူပါလော၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ။လျှောက်၏၊ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ပတ္တံ၊သင်္ဃာတိကို၊ အဒါ သိ၊ပေး၏၊ဘန္တေ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ဆုဝေ၊ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ပရိသဝ၊ဝင် တော်မူပါကုန်သော၊သတ္တာပိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ နိသိန္နော၊နေတော်မူ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊လျှောက်၏၊ ဥပါသက၊ဒါယ ကာ၊နဝဋ္ဌိသတိ၊မအပ်လတ္တံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ထေရသ၊မထေရ်၏၊ ပတ္တံ၊သင်္ဃာတိကို၊ဂ ဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ဝိဏ္ဏာပါတသ၊ဆွမ်းဖြင့်၊ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊နိဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ အဒါသိ၊လျှ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အနု ဂတ်ကွာ၊ အစဉ်လိုက်ပို့၍၊ နိဝတ္တော၊ပြန်နစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊သန္ဓိကော၊အထံတော်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ထိုင်၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊မဟာနိသဘဟေ့ရော၊မဟာနိသဘမထေရ်သည်၊သတ္တာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ နိသိန္နောတိ၊နေတော်မူ၏ဟု၍၊ ဝတ္တော်ပ၊ လျှောက်ထိုသော်သည်း၊ ပရိသိတုံ၊ဝင်ခြင်းငှါ၊နဂ္ဂဆ္ဆိ၊အလိုမရှိ၊တော်သ၊ ထိုရဟန်း၊အား၊တုဒ္ဒေါကံ၊အရှင်ဘုရား၏တို့၏၊ဂုဏော်ဟိ၊ဂုဏ်တို့ထက်၊အာဝါ ရေကဂုဏာ၊ လွန်သော်ဂုဏ်တို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ရှိလေကုန်သလော၊ဆု ☰ တိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘု၊ဘုရားတို့အား၊လည်း။ ဝဏ္ဏာမဇ္ဈေ၌ ရှာမ၊ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်ကိုခြင်းမည်သည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊အထ၊ထိုအခါ၌၊သတ္တာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကိံ အာဟာ၊အဘယ်

သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ဥပါသကဒါယကာ၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဘိက္ခုဆွမ်းကို အာဂမယမာနာ၊ဝံ့လင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂေဟာ၊အိမ်၌နိုဝိဒါမ၊နေပါကုန်၏၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ နိဝိဒိတ္တာ၊ထိုင်၍၊ဘိက္ခုဆွမ်းကို၊နဥဒိက္ခတိ၊မကြည်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ဂါမန္တရေ၊နာသနေ၊ရှောနိုးကျောင်း၌၊ဝသာမ၊နေကုန်၏၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ အရညဿိ ယေဝ၊ တောခိုသာလျှင်၊ ဝသတိ၊နေ၏၊ မယံ၊ငါ တို့သည်၊ ဆေနေ၊အရိုးရှိသောကျောင်း၌၊ဝသာမ၊နေကုန်၏၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊အာမ္ဘာကာသမ္ပယေ ဝ၊လွင့်တိုးခေါင်၌သာလျှင်၊ ဝသတိ၊နေ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အယဉ္စ၊ဤသည်လည်း၊တ သ၊ထိုရဟန်း၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်တည်း၊အယဉ္စ၊ဤသည်လည်း၊တ သ၊ထိုရဟန်း၏၊ဂုဏော၊ဂုဏ်တည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ပူရယမာနော၊ဝိယ၊ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဥပါသကေါ၊ဒါယကာသည်၊ပကတိယာ၊ပြကတေ့အား၊ဖြင့်လည်း၊ဧ လမာနဒိပေါ၊ထွန်းတောက်ပသောဆီမီး၊ကို၊တေလေန၊ဆီဖြင့်၊အာသိဉ္စော ဝိယ၊သွန်းလောင်းသကဲ့သို့၊ သုဒ္ဓ၊တာရံ၊အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဟု၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ကိံ စိန္တေသိ၊အာဘယ်သို့ကြံသနည်း၊မယ်ံ၊ငါ၏အား၊ အညာယ၊တပါး၊သော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊စည်းစိမ်ဖြင့်၊ ကိံ ၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အနာဂတေ၊နောင်အခါ၌၊ကောသ၊တဆူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ ရတဂ်ရောနံ၊ ရတင်ကိုဆောင်သော ပဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဘာဝတ္ထာယ၊ ဖြတ်သော အဖြစ်အကျိုး၌၊ပတ္ထေန်၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ သော၊ထိုဒါယကာသည်၊ ပုနဝိ၊တဖန်လည်း၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊တေနေဝ နိယာမေန၊ထိုးနည်း၊ဖြင့် သာလျှင်၊ သတ္တဒိဝသော၊ခုနစ်ရက်တို့တိုင်တိုင်၊ မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသော အလှူကို၊ဒတ္တွာ၊လှူ၍၊ သတ္တမေဒိဝသော၊ခုနစ်ရက်မြောက်သောဂုဏ်၌၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဟ ဏသော၊ဘုရား၏အမှုကိုသော၊ ဘိက္ခုသံ ဃသော၊ရဟန်းသံ ဃာ၏အား၊တိစီဝ ရာနိ၊သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ပါဒမူလေ၊ခြေရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ဝပ်၍၊ဝေ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ ကိံ အာဟ၊အာဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သတ္တဒိဝ သော၊ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ယံ ဒါနံ၊အကြင်အလှူကို၊ ဒေန္တေ သ၊လှူသော ပေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ မေတ္တံ ကာယကမ္မံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ကာယကံသည် လည်း၊ကောင်း၊ မေတ္တံ ဝစီကမ္မံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ဝစီကံသည်လည်း

ကောင်းမြတ်တဲ့မနောကမ္မံ၊ မြတ်တဲ့နှုတ် ယဉ်ကြေးသော မနောကံ သည်လည်း ကောင်း ပစ္စုပ္ပန္နိတံ၊ ရှေးရှုတည်၏၊ ဇာတိနှာ၊ ဤကောင်းမှုကံဖြင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အညံ၊ တပါး၊ သော၊ ဒေဝသမ္ဘတ္တိံ ဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်ကိုလည်း ကောင်း၊ သက္ကမာရဇြာဟ္မသမ္ဘတ္တိံ ဝါ၊ သိကြား၊ မာရ်ဗြဟ္မာတို့၏စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း၊ နုပဇ္ဇေမိ၊ မငေတာင့်တ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဇာဒံပနုဂမ္မံ၊ ဤ ကောင်းမှု ကံသည်ကား၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ကေသ၊ တဆူသော၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ မဟာနိသဘဇ္ဇေ ရေန၊ မဟာနိသဘမသောရ်သည်။ ပတ္တဗ္ဗာနန္ဒရိ၊ ရောက်အပ်သော အရာထူးသို့၊ ပါဝုတာနဇ္ဇာယ၊ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ တေ၊ သမ္ဘတ်ရောနံ၊ တဆဲ့သုံး ပါး၊ ကုန်သောဓုတင်ကို၊ ဆောင်ကုန်သော သူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဘာဝသ၊ ဖြတ် သော အခြမ်း၏၊ ဝတ္ထုယာဓိကာ ရော၊ အကြောင်း အဆောက်အဦသည်၊ ဟော ကုန်ခြင်းပါ၏ သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီး သော၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ဇာဒိနှာ၊ ဤဒါယကာသည်၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တ အပ်၏။ သမိဒ္ဓိသတိနုခေါ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့ လော၊ နောမ ပြည့်စုံလတ္တံ့ လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ သြေ လော ကေ ဣဒေ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ သော်၊ သမိဒ္ဓနတာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့ သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿ၊ ဖြင့်၍၊ အာဟ၊ ဒိန္နံ၊ တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အာဘယ်သို့ ဒိန္နံ တော်မူသနည်း၊ တေ၊ သင်သည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ် သော၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တ အပ်၏၊ ဒုဗ္ဗဒ ဝတော၊ နောင်အခါ၌၊ သတ ဿ ဟ ဿ ကပ္ပါ ဝ သာ နေ၊ ကမ္ဘာ တသိန်း၏ အဆုံး ၌၊ ဂေါတမော နာမ၊ ဂေါတမ အမည်တော်ရှိ သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ သတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့၊ တွေ့၊ သင်သည်၊ တ ဿ၊ ထိုဂေါတမ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ တာဝိယ ဿာ ဝ ကော၊ တပါယ ဿာ ဝ ကာ ဖြစ်သော၊ မဟာ ကာ သ ပ ဇ္ဇ ရောနာမ၊ မဟာ ကဿပ ပမ ထေ ရ် မည်သည်၊ ဘ ဝိ သ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုဗျာဒိတ်စကား ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍ ဥပါသ ကော၊ ဒါယကာ သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဒွေဂ ဟ ဿ ရာ နာ မ၊ နှစ်ခွန်း သော စကား မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ပုနဒိ ဝ သော၊ နုကာ ပနုဒ်ရှေ့ ၌၊ ပ ဇ္ဇ ဗ္ဗံ ဝိ ယ ၊ ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တံ ဘ ဗ္ဗ ဘိ ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို၊ အ ဝ ဒ ည် ဇ္ဇ ၊ ဆောက်ခမ်း မှတ်ထင်၏၊ သော၊ ထိုဒါယကာ သည်၊ ယာ ဝ တာ ယ ဟု ကံ၊ အ သ ကိ တ ကိ ဆုံး။ ဒါနံ၊ အ ဿ ကို၊ ဒတ္ဝာ၊ ပေးလျှက်။ သိလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခိတ္ဝာ၊ စောင့်ရှောက်၍၊ နာ ရ ပ ဂ ဘ ဝ ရံ၊ အ ထူး ထူး အ ပြား ပြား ရှား သော၊ ကလ္ယာ ဏ ဓ ရ မ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ ဘ ဗ္ဗ ဌ ယိ ဘ ဝ ဗ္ဗံ၊ ကာ လ ကို

တောသေသည်ရှိသော်၊သင်္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဖြစ်၏၊ တတောဝ၊ထိုဘ
ဝမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဒေဝမနုဿသာ၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သမ္ဘတ်ကို၊စည်း
စိမ်ကို၊အနုဘဝကြောင့်၊ခံစား၊လျက်၊ ဣတောဝ၊ဤက ဿ ဝမှ၊ကေနဝုတိက.ပ္ပေ၊
ကိုးဆဲ့တက ဿ ဝတ်၌၊ ဝိပဿီသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဗုဒ္ဓမတိနဂရံ၊ဗုဒ္ဓမတိမြို့ကို၊နိဿာယ၊ပြု၍၊ခေမ၊သား၊တို့ကိုဘေး
မဲ့ပေး၊ခဲ့ဖြစ်သော၊မိဂဒါယော၊မိဂဒါဝုန်တော၌၊ဝိဟာရကြောင့်၊နေတော်မူသည်
ရှိသော၊ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်၌၊ စဝိတ္တာ၊ ရတော၏၊ အညတရတို့၏၊
အမှတ်မရှိတရုသော၊ ပရိဒီဏ္ဍာပြာဟူ၏ကဲ့သို့လေ၊ပျက်စီး၊သော၊ဝုဏ္ဏား၊မျိုး
၌၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဖြစ်၏၊တတို့၏စကာလေ၊ထိုအခါ၌သည်း၊ ဝိပဿိဘဝဝါ၊ဝိပဿီ
မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သတ္တမေ၊ရုနစ်ခုမြောက်သော၊သံဝစ္ဆရေ၊နှစ်၌၊ ဝမ္ပ
တရား၊တော်ကို၊ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟာနွယ်ကောလာဟလ၊ကြီး
စွာသော၊ဆုပ်ဆုပ်ကြက်ကြက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဒီပေ၊
အလုံးရုံသော၊ဇမ္ဗုဒ္ဒီပ်ကျွန်း၌၊ ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊သည်၊ဝမ္ပ၊တရား၊ကို၊ကထေသတိ၊ ဟောလတ္တံ.ဟူတိ၊ဤသို့၊ အ၊
ရောစေ၏။ကြား၊ကုန်၏၊ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏား၊သည်၊တံသာသုနံ။ထိုသတင်း
(၅)စကား၊ကို၊အ၊ဃောသိ၊ကြား၏၊တသစ၊ထိုဝုဏ္ဏား၊အား၊လည်း၊ နိဝါသနု
သာဒူ၊ကော၊အာဝတ်အရံ၊ပုဆိုး၊သည်၊ ဧကော ဝ၊တ ဃ ည်တည်း၊သာ လျှင်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗြာဟ္မဏိယာ၊ဝုဏ္ဏော်မ၊အား၊တ ဃ ာ၊ထို.အတူ၊ ဧကော ဝ၊
တ ဃ ည်တည်း၊သာ လျှင်တည်း၊ ပါရုပ္ပနံ၊ရုံ၊သော၊ ပ ခုံ၊ပုဆိုး၊သည်၊ ဒ္ဝိန္နဝိုး
နှစ်ယောက်သော သူတို့အား၊လည်း၊ ဧကမေ ဝ၊ တရုသည်သာ လျှင်တည်း၊
သကလနဂရေ၊အလုံးရုံသော မြို့၌၊ ဧကသာ ဒူ ကဗြာဟ္မဏော၊တိ၊ ဧကသာ
ဒူ ကဝုဏ္ဏား၊ဟူ၍၊ပညာယိ၊ထင်ရှား၏၊သော၊ထို ဧကသာ ဒူ ကဝုဏ္ဏား၊သည်
ဗြာဟ္မဏော်ဝုဏ္ဏား၊တို့၏၊ကေနစိ ဒေ ဝ ကိ ဗ္ဗေန၊တစုံတ ရုသာ လျှင်ဖြစ်သော
ကိစ္စ ဖြင့်၊သန္ဓိ ပတိ ဟေ၊အစည်း အ ဝေ း သည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ ဗြာ ဟ္ မ ဏီ
ဝုဏ္ဏော်မ ကို၊ဂေ ဟေ၊အိမ်၌၊ဌ ပေ တ္ဝာ၊ထား၍၊ သယံ၊ဗီ ဒိ သည်၊ တံ ဝ ဏ္ဏံ၊
ထိုအာ ဝ တ် ကို၊ပါ ရုဝိ တ္ဝာ၊ရုံ၍၊ဂ ဆ ဏ္ဍ တိ၊သွား၏၊ဗြာ ဟ္ မ ဏီ နှင့်၊ ဝုဏ္ဏော်မ တို့၏၊
သန္ဓိ ပတိ ဟေ၊အစည်း အ ဝေ း သည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ သယံ၊ဗီ ဒိ သည်၊ ဂေ
ဟေ၊အိမ်၌၊တိ ဋ္ဌ တိ၊တည်၏၊ဗြာ ဟ္ မ ဏီ၊ဝုဏ္ဏော်မ သည်၊တံ ဝ ဏ္ဏံ၊ထိုအာ ဝ တ်
ကို၊ပါ ရုဝိ တ္ဝာ၊ရုံ၍၊ဂ ဆ ဏ္ဍ တိ၊သွား၏၊တ ဝ ဏ္ဏ ပ ဒေ ဝ ကိ ၊ ဗြာ ဟ္ မ
ဏော၊ဝုဏ္ဏား သည်၊ ဗြာ ဟ္ မ ဏီ ၊ဝုဏ္ဏော်မ ကို၊ အာ ဟ ၊ ဆိုတ်၏။ ကိ ံ အာ ဟ ၊
အာ ဟ ယိ သ္မိ ဆိုသနည်း၊ တောတိ၊ ဒိ ဋ္ဌ ဝ ဒ ကို၊ ကိ ံ ၊ အ သ္မိ နည်း၊ ဂ ဏ္ဍ ံ ၊ ညဋ္ဌ ဒေ ၊ ခ ါ

ဖြစ်ပေမယ့်သဝဏ်းတရားနှာခြင်းကို။သုဘီသတိုးနှာလတ္တံ့ လေးဒီဝါးနှေ့အခါ၌ သုဘီသတိုးနှာလတ္တံ့ လေးဆူတိုးဤသို့အားဟုဆိုရ။ မယ်မာဝုဂ် မစ္ဆာ တိနှာမ၊အကျွန်ုပ်တို့ပိန်းမအဖြစ်မည့်သည်၊ရုတ်ခြည်းအခါ၌၊ သောတုံးနှာ ခြင်းဌာ၊နှသက္ကောမ၊မတတ်နိုင်ပါ၊ဒီဝါးနှေ့အခါ၌၊ သောသောမ၊နှာပါကုန် အုံ့ဆူတိုးဤသို့ဆိုမှ၊ပြာဟွဏ်။ဝုဏ္ဏားကို၊ဂေဟေ၊အိမ်၌ဌပေတွာ၊သား၍ ဝတ္ထုံ၊အဝတ်ကို၊ဟေရုဝိတွာ၊ရုံ၍၊ ဥပါသိကာဟိ၊ ဒါယိကာမတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တက္ကဒီဝါ၊နှေ့အခါ၌။ဂတ်ကွဲ၊သွား၍၊သတ္တာရုံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတွာ။ ဂါထာ၍ဟောမည်။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေ လျက်၊ဧမ္ပ၊တရားကို၊သုတွာ၊နှာ၍၊ဥပါသိကာဟိ၊ဒါယိကာမတို့နှင့်၊သမ္ဘိ၊ တက္ကဒီ။အာဂမာသိ၊ပြန်လာ၏။အထ၊ထိုနောင်မှ၊ပြာဟွဏော၊ဝုဏ္ဏားသည်၊ ပြာဟွဏီ၊ဝုဏ္ဏားမကို၊ဂေဟေ၊အိမ်၌ဌပေတွာ၊သား၍၊ဝတ္ထုံ၊အဝတ်ကို၊ ပါရုဝိတွာ၊ရုံ၍၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ဂတော၊သွား၏။ တဿ ဌိ သမယော၊ထို အခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသမဇ္ဈေ။ ပရိသတ်အလယ်၌၊ အာသက်တဝမ္မာသနေ။ တန်းဆာဆင်အပ်သော တရားဟောနေချိန်၌၊ နိ သိန္နော၊ထိုင်နေတော်မူလျက်၊စိတ္တဘိဓနိ၊ဆန်းကြယ်သောယင်ကို၊ အာဒါ ယ၊ကိုင်တော်မူ၍၊အာကာသဂင်္ဂ၊ကောင်းကင်ဖြစ်ကို၊ ဩတာရေနေ့နှောဝိ ယ၊သက်ဆင်းသကဲ့သို့၊သိနေရုံ၊မြင့်ရိုရ်တောင်ကို၊ မတ္တ၊အတိုင်းအရှည် ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊သာဂရံ၊သမုဒ္ဒရာကို၊ မိုးနေ့နှောဝိယ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့ သို့၊ဧမ္ပကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပရိသပရိ ယနေ့နှ၊ ပရိသတ်၏အစွန်ဖြင့်၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်လျက်၊ ဧမ္ပ၊ တရားကို၊ သုဏန္တဿ၊နှာသော၊ပြာဟွဏဿ၊ ဝုဏ္ဏားအား၊ ပဌမယာမဆိုံ့ယော၊ ပဌမယာမ်၌သာလျှင်၊သကလသရိရံ၊အလုံးရုံ့သောကိုယ်ကို၊ပူရယမာနေ၊ ပြည့်စေလျက်၊ပဌဝဏ္ဏော၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော၊ ပီတိ၊ ပီတိသည်၊ ဥပဇ္ဇိ။ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုဝုဏ္ဏားသည်၊ ပါရုတဝတ္ထုံ၊ ရုံအပ်သောဝုတ်ကို၊ ဃယ်ရိတွာ၊ရုံ၍ဖု၍၊ ဒုသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒုဿာဒိ၊ သ္ဘန့်၊ ဆူတိုးဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊အထ၊နောင်မှ၊အာသ၊ထိုဝုဏ္ဏားအား၊အာဒိနှ ဝသဟာသံ၊အပြစ်တထောင်ကို၊ ဒုဿယမာနံ၊ပြသော၊ မဇ္ဈေရုံ၊မဇ္ဈေရ သည်၊ဥပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏၊ပြာဟွဏိယာစ၊ဝုဏ္ဏားမအား၊လည်း၊ကောင်း၊ ဘုယ္ယ၊ သင်အား၊လည်း၊ကောင်း၊ ဝတ္ထုံ၊ အဝတ်သည်၊ ဧကမေဝ၊ ဘထည်သာ တည်း၊အညံ့၊တပါး၊သော၊ကိုယ်၊တစုံတခုသော၊ပါရုပနုံ၊ဝတ်ရုံစရာသည် နတ္ထိ၊မရှိ၊အပါရုဝိတွာစနှာမ၊အပေါ်ရုံမရှိမူ၍လည်း၊ ဗဟိ၊အပ၌၊ စရိတုံ၊

လှည့်လည်ခြင်းဌာနသက္ကာမတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါပိ။အဝါ
ခပ်သိမ်းလည်း၊အဒါတုကာမောမပေးလှုခြင်းဌာနအလိုရှိသည်၊အဟောသိ
ဖြစ်၏၊အဃ။ထိုနောင်မှ၊အသ၊ထိုပုဏ္ဏားအား။ ပဌမယာမေ။ ပဌမယာမ
သည်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ထွက်သည်ရှိသော်။မဇ္ဈိမယာမေ၀ိ။မဇ္ဈိမယာမ၌လည်း၊တ
ထေ၀၊ထိုအတူသာသျှင်ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊တထေ၀၊ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်
စိန္တေတွေး၊ကြံ၍၊တထေ၀၊ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်။ အဒါတုကာမော
မပေးလှုခြင်းဌာနအလိုရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အဃ၊ထိုနောင်မှ၊အသ၊
ထိုပုဏ္ဏားအား။ မဇ္ဈိမယာမေ။ မဇ္ဈိမယာမ်သည်၊နိဗ္ဗာန်သို့။ ထွက်သည်ရှိ
သော်၊ပဋ္ဌိမယာမေ၀ိ၊ပဋ္ဌိမယာမ်၌လည်း။ တထေ၀၊ထိုအတူသာလျှင်၊
ဝိတိ၊ဝိတိသည်ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ယံ၀ါတံ၀ါ၊ဟူးဟူး
ခြွေးခြွေး၊ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ပဋ္ဌာ၀ိ၊နောက်အခါ၌လည်း၊ဒေ၀ိသေ၀ိ၊သင်အံ့
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊အာ၀ကိုး၊သပ်ရိတ္တား၊ရုံ၊ရ၍၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏
ပါဒမူလေ၊ခြေတော်ရင်း၌၊ဌပေသိ၊ထား၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဝါမဟတ္ထံ
လက်ဝဲလက်ကို၊အာဘုဇိတ္တား၊ခွေ၍၊ဒက္ခိဏဟတ္ထံ၊ညာလက်ချာလက်ဖြင့်
တိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊အာပ္ပေါဒေတွား၊လက်ပန်းပေါင်းခတ်၍။ မေ၊ငါသည်၊
ဓိတံ၊အောင်အင်ပြု၊မေ၊ငါသည်၊ဓိတံ၊အောင်အင်ပြု၊ဣတိ၊ဤသို့၊တယော
နာဒေ၊သုံးခွန်းသောအသံတို့ကို၊နဒိ၊ကျူးရင့်၏၊တာ၌ဿ ဣမယော၊ ထိုအခါ
၌လည်း၊ဗန္ဓုမရာဇာ၊ဗန္ဓုမမင်းသည်၊ဓမ္မာသနသား၊တရား၊ဟောပလွင်၏၊
ပဋ္ဌတော၊နောက်မှ၊အ၀ေ့ဿာ၊ဟောကိယံ၊ တင်းတိမ်ကန့်လန်ကာ၏အတွင်း
၌၊နိသိန္နော၊နေလျက်၊ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊သုဏာတိ၊နာ၏၊ ရညော၊နာမ၊ မင်း
အား၊မည်သည်၊ဓိတံ၊မေတိ၊သ၊ဒ္ဒေါ၊ဓိတံ၊မေဟူ၊သော၊အသံ၊ကို၊ အ၀ေ့ဿ၊ပေါ်။
(၅)မနုစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုဗန္ဓုမမင်းသည်၊ပုရိသံ၊
မင်းချင်းယောကျ်ားကို၊ပေ၊သော်သိ၊စေ၏၊ ဂဏ္ဍ၊သွားချေ၊ ဧတံ၊ထိုသူကို။
ကိံ၊အာဘယ်ကို၊ဝေ၊ဒေ၊ဆိုသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏ၊မေးလော၊တော့၊
ထိုမင်းချင်းသည်၊ ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ပုဏ္ဏတော၊ မေးအပ်သော၊ သော၊ ထို
ပုဏ္ဏားသည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အ၀ေ
သာ၊ကြွင်းကုန်သောသူတို့သည်၊ဟတ္ထိယာနာဒိနိ၊ ဆင်ယာဉ်အစရှိသည်
တို့ကို၊အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊ အသိစမ္ဘာဒိနိ၊ သန်လျက်ကာအစရှိသည်တို့
ကို၊ဂဟေတွာန၊ကိုင်၍၊ပရေသေနံ၊သူတပါးစစ်သည်ကို၊ဓိနန္တိ၊အောင်ကုန်
၏၊တံ၊ထိုသို့အောင်ခြင်းသည်၊အ၀ဏ္ဏရိယံ၊ဆုံ၀ယ်သည်၊ နမဟုတ်သေး။
အဟံပန၊ငါသည်ကား၊ပဋ္ဌတော၊နောက်မှ၊ အာဂ၊ဆိုက်သ၊လာသော၊

ကျွဲဌေါ်ကာသား၊ကောက်သောနွားကို၊ ရဂ္ဂရေနားဆောက်ပုတ်ဖြင့်၊သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ဘိန်ဒိတ္တွာ၊ခွဲ၍၊တံ၊ထိုကောက်သောနွားကို၊ပလာပေ၌ဥာဝရိယ ပြေးစေသကဲ့သို့၊မဆွေရစိတ္တံ၊မဆွေရစိတ်ကို၊ မဒ္ဒိတ္တွာ၊နှိပ်နှင်း၍၊ ပါရုတ ဝတ္ထုံ၊ရုံအပ်သောဆဝတ်ကို၊ဒသဗလသား၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ လှူပြု၊မေးဝါသည်၊တံမဆွေရိယံ၊ထိုဝန်တို့ခြင်းမဆွေရကို၊ဖိတ်၊အောင်အပ် ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊သောဝုရိသော၊ထိုမင်း၊ချင်းယောက်ျား၊သည် အာဂတ်ကို၊လာ၍၊တံပဝတ္ထိ်ကို၊ထိုအကြောင်းကို၊ရည်သော၊မင်းအား၊အာရော စေသည်၊ပြောကြား၏၊ရာဇာ၊မင်း၊သည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ကိ အာဟ၊အာဘယ် သို့ဆိုသနည်း၊ဘဏေ၊အချင်းတို့။အဓေ၊ဝါတို့သည်၊ ဒသဗလ သား၊ဖြတ် စွာဘုရားအား၊ အနုရုပ်၊ လျောက်ပတ်သည်ကို၊ ရတနာမှ၊ မသိကြကုန်၊ ပြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ဇာနာတိ၊သိ၏။ ဆုတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝတ္ထုယုဂံ၊ ပုဆိုး၊အရုံကို၊ပေ၊သသိ၊စေ၏၊ တံ၊ထိုပုဆိုး၊အရုံကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ ပြာဟ္မ ဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊စိန္တေသိ၊ကြ၏၊ကိ စိန္တေသိ၊ အာဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အာသံ၊ဤမင်း၊သည်၊ မယှံ၊ဝါအား၊တုတ္ကို၊ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသိန္နသား၊ နေစဉ်၊ ပဌမ၊ဂြိုဟ်ပြီးစွား၊ ကိဋ္ဌိ၊တရုံတရကို၊အာဒတ္တွာ၊ မပေးမူ၍၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဝုဏော၊ဝုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ကထေန္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ အဒါ သိ၊ပေး၏၊သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝုဏော၊ဝုဏ်တို့ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဥပဋ္ဌေန် ပန်၊ဖြစ်သောပုဆိုးဖြင့်ကား၊မယှံ ဝါအား။ ကောအတ္ထော၊အာဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ဆုတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြ၏။ တဒ္ဓိဝတ္ထုယုဂံ၊ ထိုပုဆိုး၊အရုံကို လည်း၊ဒသဗလသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊သာ၊ လျှင်၊အဒါသိ၊လျှ၏၊ရောဟ ဝင်းကြီး၊သည်၊ပြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ကိ၊အာဘယ်ကို၊ ကတံ၊ပြု၊အပ် သနည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိတ္တွာ၊မေး၍၊တဒ္ဓိဝတ္ထုယုဂံ၊ထိုပုဆိုး၊အရုံကိုလည်း ဝေန၊ထိုပုဏ္ဏား၊သည်၊တ၊ထာ၊ဝ၊ သသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊သ၊ လျှင်၊ ပိန္ဓိ၊လျှ၊အပ်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဘုတ္တွာ၊ကြား၍၊ အညာနိ၊ တ၊ပါ၊လည်း၊ဖြစ် ကုန်သော၊ဒွေယုဂါနိ၊နှစ်ခုကုန်သော၊အရုံတို့ကို၊ ပေ၊သသိ၊စေ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား၊သည်၊တ၊နိ၊ထိုပုဆိုး၊အရုံတို့ကိုလည်း၊ အဒါသိ၊လျှ၏၊ရောဟ ဝင်းကြီး၊သည်၊အညာနိ၊တ၊ပါ၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊လေးရုံကုန် သောပုဆိုး၊တို့ကို၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ယာဝ၊အကြင်ရှေ့လောက်။ဒ္ဝိတ္တိ သ၊ဝတ္ထု ယုဂါနိ၊သုံးဆဲနှစ်ခုကုန်သောအရုံတို့ကို၊ပေ၊သသိ၊စေ၏၊အာ၊ထိုသို့ပေး သောအခါ၌၊ပြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ဆုဒံ၊ဤသို့ရှိတိုင်း၊ကိုလျှခြင်း၊သည်၊ ဝ၊ဆေတ္တာ၊ဝ၊ဆာ၊ဘာ၊ပွါ၊၍၊ပွါ၊၍၊ဂ၊ဟာ၊ကံ၊ဝိယ၊ပယ်ခြင်း၊ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်

ဏီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြ၊ အတ္တနော၊ ဗိမိ ဏီ၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကေါ၊ တထည် ကို၊ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ဝုဏ္ဏေ၊ မ ဏီ၊ အတ္ထဒေယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကေါ၊ တထည်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေ၀ဿုယဝါနိ၊ နွစ်ခုကုန်သော၀ုဆိုး အရုံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တိ သယဝုဝါနိ၊ သုံးဆယ်ကုန်သော အရုံတို့ကို၊ ဓာထာဝတာသော ၀၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား သာလျှင်၊ အဒါသိ၊ ပေး လှူ၏၊ တတော၊ ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍ လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိသာသိကော၊ အကြွင်းငါ သည်၊ ဓာ တော၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထို အခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားကို၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ကေ ဒိ ၀ သံ၊ တနေ့သ၌၊ သိတသမယော၊ အေး သော အခါ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိ ကေ၊ အာထံ၌ ၀မ်း၊ တရား ကို၊ သုဏာ နှင့်၊ ကေ၊ အာထံ၌ ၀မ်း၊ တရား ကို၊ ရာ ဇာ၊ မင်းသည်၊ ကေ ဒိ ၀ သံ၊ တနေ့သ၌၊ သိတ သမယော၊ အေး သော အခါ၌ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သန္ဓိ ကေ၊ အာထံ၌ ၀မ်း၊ တရား ကို၊ ရာ ဇာ၊ မင်းသည်၊ ကေ ဒိ ၀ သံ၊ တနေ့သ၌ သိတ သမယော၊ အေး သော အခါ၌ ဝါ ရုတ ရတ္တ ကမ္မ လံ၊ ခြုံ အင်သော နိ သော ကမ္မ လာ ကို၊ ဒက္ခွာ၊ ပေး၍၊ ဣ နေ့ ဗ္ဗာ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣ ကမ္မ လာ ကို၊ ပါ ရုဝိ တွာ၊ ခြုံ၍၊ ၀မ်း၊ တရား ကို၊ သုဏာ ဟိ၊ နှာ လော၊ ဣ တိ၊ ဤ သို့၊ အာ ဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုဝုဏ္ဏား သည်၊ မေ ၊ ငါ အား၊ ဣ မိ နှာ ကမ္မ လေ နှ၊ ဤ ကမ္မ လာ ဖြင့်၊ ဣ မ ဘိ ပုတိ ကာ ယေ၊ ဤ အ ကောင်ဝုပ်ခ၌ ဥ ပ နိ တေ နှ၊ ဆောင်သ ဖြင့်၊ ကိ၊ အာ ဘ ယ် အ ကျိုး ရှိ အံ့ နည်း။ ဣ တိ၊ ဤ သို့ ဝိ ဇ္ဇေ ဘွာ ကြ၊ အ ဇ္ဇေ ာ ဂ ဒ္ဓ ကုဋိ ယံ၊ ဂ ဒ္ဓ ကုဋိ တို့ ကို အ ဘွင်း ၌ တ ထာ ဂ တ သ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ သ ယ ဒ သ ၊ နေ ရာ တော်၏ ဥ ပ ရိ၊ အ ထက် ၌ ၊ ဝိ တာ နံ ၊ မျက်နှာ ကျက် ကို၊ ဂ ဘွာ ၊ ပြု၍ ၊ အ ဂ မာ သိ ၊ သွား ၏ ။ အ ထ ၊ ထို နော် မှ ၊ ကေ ဒိ ၀ သံ ၊ တ နေ့ သ ၌ ၊ ရာ ဇာ ၊ မင်း ကြီး သည် ။ ပါ ၊ တော ၀ ၊ စော စော ကာ သာ လျှင် ၊ ဝိ ဟာ ရံ ၊ ကျောင်း သို့ ၊ ဂ တ္တ ွာ ၊ သွား၍ ။ အ ဇ္ဇ ေ ာ ဂ ဒ္ဓ ကုဋိ ယံ ၊ ဂ ဒ္ဓ ကုဋိ တို့ ကို အ ဘွင်း ၌ ၊ သ ဏ္ဌ ၊ ခြုံ တို့ ကို ၊ သ န္ဓိ ကေ ၊ အ ထံ တော် ၌ ၊ နံ သ ဒ ိ ၊ ထိုင် နေ ၏ ၊ တ ထို့ ၊ စ သ မ ယေ ၊ ထို အ ခါ ၌ လည်း ၊ ဆ ဗ္ဗ ဏ္ဏာ ၊ ခြောက် ပါး သော အ ဆင်း ရှိ ကုန် သော ၊ ရ ေ ထ ွ ယော ၊ ရောင် ခြည် တော် တို့ သည် ၊ ကမ္မ လေ ၊ ကမ္မ လာ ၌ ၊ ပ ဋိ ဟ ညတိ ၊ ထိ ခိုက် ကုန် ၏ ၊ ကမ္မ လော ၊ ကမ္မ လာ သည် ၊ အ တိ ဝိ ယ ၊ အ လွန် လျှင် ၊ ဝိ ရော စ တိ ၊ တင့် တယ် ၏ ၊ ရာ ဇာ ၊ မင်း ကြီး သည် ၊ ဥ လ္လော ကေ ဇ္ဇ ာ ၊ မော် ကြည့် သည် ရှိ သော် ၊ သ ဠ္ဠ ာ နိ တွာ ၊ သိ၍ ၊ အ ာ ဟ ၊ လျှောက် ၏ ။ ကိ အ ာ ဟ ၊ အ ာ ဘ ယ် သို့ လျှောက် သ နည်း ။ တ ဲ့ ဇ္ဇ ေ ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၊ ဆ ရ ာ ကံ ၊ အ ကျွန် ုပ် တို့ ၏ ၊ ဂ ေ ာ ကမ္မ လော ၊ တ ခု သော ကမ္မ လာ ကို ၊ အ ရ ေ ပ ါ ၊ တ ပ ည့် တော် တို့ သည် ၊ ဂ ေ သ ာ ဒ ုက ဖြာ ဟ္ဝ ာ သ ၊ ဂ ေ သ ာ ဒ ုက ဝုဏ္ဏား အား ။ ဒ ိ ဠ ော ၊ ပေး အ ပ် ၏ ။ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ အ ာ ဟ ၊ လျှောက် ၏ ။ မ ဟာ ရာ ဇ ၊ ဖြတ်သော မင်း ကြီး ။ တ ရ ေ ပ ါ ၊ သင် မင်း ကြီး တို့ သည် ၊ ဖြာ ဟ္ဝ ဏော ၊ ဝုဏ္ဏား ကို ။ ဟ ဒ ိ တော

ပူးဧဝ်အပ်၏ ပြာဟ္ဍကောနုဝုဏ္ဏားသည်၊ မယ်ငါဘုရားအား။ ပူဇိတောဝ။ ပူဇေဝ်အပ်၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ရောဇာ၊ မင်းကြီး သည် ပြာဟ္ဍကောဝုဏ္ဏားသည်၊ ယုဇ္ဈံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကို၊ အညာသိ၊ သိ၏။ မယ်ငါတို့သည်၊ နဇာနာမ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပသိ ဒိတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုမြတ်ခိုး၍ ယံ၊ အကြင်အသုံးအဆောင်သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား ဥပဂဘာဝေ ဘုတံ။ ကျေးဇူးမျှားသည် ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦးကို၊ အဒ္ဓဗ္ဗကံ၊ ရှစ်ချရှစ်လိုကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ပြုပြီး၍ သဗ္ဗဒ္ဓကံနာမ။ သဗ္ဗဒ္ဓကမည်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍၊ ဝုရောဟိတဒ္ဒါ ခေ၊ ဝုရော ဟိတ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထိုဝုဏ္ဏားသည်၊ အဒ္ဓဗ္ဗကံနာမ၊ အဒ္ဓဗ္ဗကမည်သည်ကား၊ စတုသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုသဋ္ဌိသလာက ဘတ္တာနိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးခုကုန်သော သလာကပဘတ်တို့ကို၊ ဥပနိဗန္ဓာပေတ္ဝာ၊ အမြဲဖွဲ့၍၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက် ထက်ဆုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍၊ သိလံ၊ သီလကို၊ ဂုက္ခိတ္ဝာ၊ စောင့် ရှောက်၍၊ တံတေး၊ ထိုဘဝမှ၊ စုတောစုတောသည်ရှိသော်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ် ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုနပ်ပုနပ်၊ ဘတောဘတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတောစုတော စုတောသည်ရှိသော်၊ ဣမေ ကပ္ပေ၊ ဤကမ္ဘာ၌၊ ကောနာဂမနဿနာမ၊ ကော နာဂမနအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတောစ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ ကောင်း။ ကဿပဒသဗလဿစ၊ ကဿပဖြတ်စွာဘုရား၏ လည်း၊ ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနုဇေ၊ အကြွေး၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ကုဋုမ္ဘိကနဂရေ၊ ကုဋုမ္ဘိကမြို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမဟာကဿပအလောင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွါး ခြင်းကို၊ အနုပ္ပါပယေ၊ စွဲ၍၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရညေ၊ တောတွင်း၊ ဧကပိ ပါဟာရေ၊ ဧကပိဟာရ၌၊ စရတိ၊ ကျင့်လည်၏။ တာသိ ဣတ္ထိယော၊ ထိုအခါ၌ လည်း၊ ပရွေကဗုဒ္ဓေ။ ပရွေကဗုဒ္ဓါသည်၊ နဒီတိရေ၊ မြစ်ကမ်း၌၊ စိဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အနုဝါတော၊ အနားပတ်သည် အပူဟောန္တော၊ မလောက်သည်ရှိသော်၊ သယံ ရိတ္ဝာ၊ ခေါက်၍၊ ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ အာရုဒ္ဓေ၊ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုမဟာကဿပအလောင်း သည်၊ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍၊ တာ ဣတ္ထိယော၊ အရှင်တုရားတို့၊ ကသ္မာ၊ အဘာယင်ကြောင့်၊ သယံ ရိတ္ဝာ၊ ခေါ်၍၊ ဌပေထ၊ ထားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မေးလျှောက် ၏၊ အနုဝါတော၊ အနားပတ်သည်၊ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝုတ္တေ၊မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဏ္ဍာ၊အာရုဏ်ဘုရားတို့၊ဤမိုနာ၊ဤဝုဆိုး ဖြင့်၊ကရောထ၊ပြုတော်မူကုန်လေသ၊ဟူတိ။ဤသို့၊သာဓုကံ၊ဝုဆိုးကို၊ဒတ္တသ ဿ၍၊နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာအရပ်၌၊မေ၊အာကွန်ပ်အား၊ကေနုစိ၊ တစုံတခုဖြင့်၊ပရိဟာနိ၊ယုတ်ခြင်းသည်၊ မဟောတု၊မဖြစ်စေသတည်း။ ဟူတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌာန်၊ဆုတောင်းခြင်းကို။ပဌမပေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊လေ့ရှိ၊အိမ်ဌာ လည်း၊အာသ၊ထိုလုလင်၏၊ ဘရိနိယာ၊နှစ်မှုင့်၊ ကလဟံ၊ဖိုက်ခုနှိုင်းခုံ ခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ယာ၊ပြုစဉ်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း၊အလို၌၊ပါဝိသိ၊ဝင်၏၊အယ၊ထိုအခါ၌၊အာသ၊ထိုလုလင်၏၊ဘရိနိ၊ နှစ်မသည်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊အား၊ပိဏ္ဍပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊တသ၊ထိုလူ့လင်၏၊ဘရိယံ၊မယား၊ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဧဝံ၊ဤ သို့၊အာဟ၊ဆိုး၏၊ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ဧဝရူပံ၊ဤယို့သဘော ရှိသော၊ဗာလံ၊ရိုက်သောသူကို၊ ယောဇနသတေန၊ယူဇနာတရာ၊ဖြင့်၊ပရိ ဝဇ္ဇေယျ၊ကြဉ်ရှောင်ကိုဖြစ်မူပါလို၏။ဟူတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌာန်၊ဆုတောင်းခြင်းကို ပဌမပေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊သာ၊ထိုယောက်မသည်၊ဂေဟာဂ်ဏေ၊အိမ်အပြင်၌၊ဝို့ တား၊တည်လျက်၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဟူမာယ၊ဤမိန်းမသည်၊ဒိန္နံ၊လှူအပ်သော ဘဏ္ဍံ၊ဆွမ်းကို၊သော၊ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ မာဘုဇ္ဇိ၊မစား၊စေလင့်၊ဟူတိ၊ဤ သို့၊ပဋ္ဌာ်၊သပိတ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဆဏ္ဍေတွာ၊စွန့် ၍၊ကလသ၊ညှစ်ဖြင့်၊ပူရေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊ အာဒါသိ၊လှူ၏၊ဟူတရား၊ဤမှ ဟပါ၊သော်လည်း၏နှစ်မသည်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဗာလ၊ဟဲ့ အဓိကမ၊တွံ၊သင် သည်၊ဓံ၊ငါ့ကို၊တာဝ၊ရှေးဦး၊စွာ၊ အဏ္ဏာသ၊ဝါ၊ဆဲမူလည်း၊ဆဲပါ၊သော၊ပ ဟာ၊ဝ၊ဝါ၊ဝုတ်ခတ်မူလည်း၊ဝုတ်ခတ်ပါ၊သော၊ပန၊ထိုသို့မဟုတ်ဘဲလျက်၊ဧဝ ရူပသ။ဤသို့သဘောရှိသော၊ဒေ့အာ သင်္ခေယျာ၊နှိ၊နှစ်သင်္ခေတ္ထိပတ်လုံး၊ပူရိ တပါ၊ရပိသ၊ ပြည့်အပ်သော ပါ၊ဝိ၊ရှိတော်မူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ၏၊ပဋ္ဌ တော။သပိတ်မှ၊ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို၊ဆဏ္ဍေတွာ၊စွန့်၍၊ကလသံ၊ညှစ်ကို၊ဒါတုံ၊ ပြုခြင်း၌၊နယုတ္တံ၊မသင့်၊ဟူတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆိုး၏၊ အယ၊ထိုအခါ၌၊အာ သ၊ထိုလူ့လင်၏၊ဘရိယာ၊ယ၊မယား၊အား၊ပဒိုသ၊ပါ၊ဆင်ခြင်ခြင်းသည် ဥပဒ္ဓိ၊ဖြစ်၏၊သာ၊ထိုပြိန်းမသည်၊ ဘဏ္ဍေ၊အာရုဏ်ဘုရား၊တို့ယထ၊ရေ၊တော် မူပါ၊ကုန်လေ၊ဟူတိ၊ဤသို့လျှောက်၍၊ ကလသံ၊ ညှစ်ကို၊ဆဏ္ဍေတွာ၊စွန့်၍၊ ပဋ္ဌံ၊သပိတ်ကို၊ဝေဒိတွာ၊ဆေး၍၊ဂန္ဓရဏ္ဍေန၊နံ့သာမွှန်ဖြင့်၊ ဥပဒ္ဓေတွာ ပွတ်တိုက်၍၊ပဏီတာဘတ္တသ၊ မွန်ပြတ်သော ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စတုမဓုရသ၊စတုမဓုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူရေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊ဥပရိ၊အ

ထက်ခ်ီ၊အာသိုဘွေနှ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော၊ပဒုမက ဟု ဝဏ္ဏနှ၊ပဒုမ္မာ ကြာတို့ကိုအဆန်းရှိသော၊ သပ္ပိနှာ၊ထောပတ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇောတမာနုံ၊ယွန်း တောက်ပ၊သော။ပတ္တံ၊သဝိတ်ကို၊ ပ၊စ္စကဗုဒ္ဓဿ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ဟာရ်ကြီ၊ လက်တော်ခ်ီ၊ ဌပေတွာ၊ထား၍။ အယံဝိဏ္ဏာပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်၊ကြ ဿာသစ္စာတော်ယာယ၊ အရောင်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဤအတူ၊ ကြဿာသ ဇာတံ၊ အရောင်ဖြစ်သော၊မေ၊ငါ၏။ သရိရံ။ကိုယ်သည်၊ ဟောတု၊ဖြစ် ပါစေသတည်း။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ပတ္တနုံ၊ဆုတောင်း၊ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ဖြစ် စေ၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အနုမောဒိတ္တွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဒိ၊ ပျံတြွတော်မူ၏။ တေဝိဇာယမ္ပတိ ကား၊ ထိုလင်မယား၏သည်လည်း၊ယာဝတာယကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ သင်္ဂေါနှတ်ပြည့်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝုနှ၊တဖန်၊တစေတာ၊ ထိုနှတ်ပြည့်မှ၊စဝိတ္တွာ၊ ရုတေ၍ဥပါသကောဒါယ ကာသည်။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ ဖြတ်စွာဘုရားလက် ထက်တော်၌၊ ဗာရဏာသိယံ၊ ဗာဟုဏာသိပြည့်၌၊ အာသိတိကောဋိဓနပိတာ ဝသော၊ ကုဋုမ्बိကဿ၏ဥယျာဉ်တွင်ယိသော၊ သေဋ္ဌိနှာ၊ သူဌေး၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍။ ဟုတရာဝိ၊မယား၊သည်လည်း၊ တေ၊ဒိသော ဝ၊ထိုသို့သကောဂ်ိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သေဋ္ဌိနှာ၊သူဌေး၏၊ဓိတာ၊ ဘိုး၊သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဒ္ဓိပတ္တာ၊သော၊ ကြီးပွါး၊ခြင်း၊သို့ ရောက်သော၊ တ၊သော၊ ထိုသူဌေး၊သား၊အား၊ တမေဝ သေဋ္ဌိဓိတရံ၊ ထို သူဌေး၊ဘိုး၊ကိုသာလျှင်၊ အာနယိ၊သု၊ဆောင်ကြကုန်၏။တ၊သော၊ထိုသူဌေး ဘိုး၊အား၊ ဝုဇ္ဈ၊ ရှေး၌၊ အာဒိန္နပိပါ၊ကသော၊ မ၊ကောင်း၊သ၊ဖြင့်လျှောအပ်သော

(အကျိုး၊ဖြစ်သော၊တ၊သ၊ကမ္ဘာ၊သား၊ထိုမ၊ကောင်း၊မှ၊ကံ၏၊အာနုဘာ၊ဝေ၊နှ၊အာ နှ၊ဘော်ဖြင့်၊ပတိကုလံ၊လင်အိမ်သို့၊ဥမ္မာ၊ရှေ့ ခ်ဉ်ရေ၊တံခါး၊ခုံ၊အတွင်း၌၊ဝင်ရ ပ်ကျ၊ယား၊ ဝင်ခါမျှ၊ဖြစ်သည်ရှိ၊သော်၊ သ၊ကလ၊သ၏ရံ၊ အလုံ၊ရုံ၊သ၊ကိုယ် သည်၊ဥ၊ယ္ယာ၊ဒို၊တ၊ဝ၊စ္စ၊ကုဋိ၊ဝိယ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သော၊ဝ၊စ္စ၊ကုဋိ၊ကဲ့သို့၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊မ ကောင်း၊သော၊အနံ့သည်၊ဧ၊ဝတံ၊ဖြစ်၏၊သေဋ္ဌိ၊ကုမာ၊ရော၊သူဌေး၊သား၊သည်၊ အာယံ၊ဂန္ဓော၊ဤ၊အနံ့ သည်၊ကဿ၊အာ၊ဝယ်သူ၏၊ဂန္ဓော၊ ဒုဂ်ုနည်း၊ဟု၊ ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊တ္တွာ၊မေး၏၊ သေဋ္ဌိ၊ကညာ၊ယ၊သူဌေး၊သို့၏၊ဂန္ဓော၊အနံ့ တည်း၊ ဟု၊ ဤသို့၊သု၊ဝ၊တ္တွာ၊ကြား၍။ နိ၊ဟ၊ရ၊ထ၊ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော၊ နိ၊ဟ၊ဝ ထ၊ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော၊ ဟုတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ အာ၊ဝ၊ဝ၊ယာ၊နေနှ၊လော သော်ယာ၌ဖြင့်သာလျှင်၊ကုလ၊ဃရ၏၊အမျိုး၊အိမ်သို့၊ပေ၊သေ၊သိ၊စေ၏၊သော၊

ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ ဇေတေနေဝနိဟာရေနေ့၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တသုဒ္ဓါနေသူ၊ရုနစ်ရုသောအရပ်တို့၌၊ ပဋိနိဝတ္တိတာ၊ဖြန်နစ်ခဲ့ရ၏၊တေ နစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ကသာပဒသဗဒလာ၊ ကသာပမြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၏၊ တသ၊ထိုကသာပမြတ်စွာဘုရား ၏၊ဓာတုယော၊ဓာတ်တော်တို့ကို၊ သတသဟဿ သည်ရှိကာပါ။ အဝိုးတ ထိန်းထိုက်ကုန်သော၊ရတ္တာသုဝဏ္ဏာ၌ကာပါ၊ နီသောရွှေအုတ်တို့ဖြင့်၊ယော ဇနဒွေဝံ၊တယူဇနာဖြင့်သော၊ စေတိယံ၊စေတီကို၊အာရဘိ'သု၊အား၊ထုတ် ကြကုန်၏၊ တတ္ထ'စေတိယေ၊ ထိုစေတီကို၊ ကရိယမာနေ၊ပြုအပ်သည်ရှိ သော်၊သာသေဋ္ဌိဓိတာ၊ထိုသူဌေးသွီးသည်၊အဟံ၊ငါသည်၊သတ္တသုဒ္ဓါနေ သု၊ရုနစ်ရုကုန်သောအရပ်ဆို၌၊ ပဋိနိဝတ္တိတာ၊ဖြန်နစ်ခဲ့ရ၏၊ မေ၊ငါ၏အား၊ ဇိုဝိတေန၊အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ကိံ'၊အားယစ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့ အဋ္ဌနော၊မိမိ၏၊ အာဘရဏံ၊ တန်းဆာကို၊ ဘဏ္ဍာပေတွာ၊ ဗျက်စေ၍၊ရ တနာယတံ၊တတောင်အလျားရှိသော၊ဝိဒတ္ထိဝိတ္ထိန်း၊တထွာအနံရှိသော၊စ တုရဂ်လုဗ္ဗေဝံ၊လက်လေးသစ်ဖြင့်သော၊သုဝဏ္ဏမဲ့၊ရွှေအုတ်ကို၊ကာရေ သိ၊ပြုစေ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ဟရိတာလမနောသိလာပိဏ္ဍံ၊ ဆေးဒန်း ဖြင်းသိလဆိုင်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊အဋ္ဌဥပ္ပလဟတ္ထကော၊ ရှစ်ရုကုန်သော ကြာလက်တို့ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ စေတိယကရဏဋ္ဌာနံ၊ စေတီပြုရာအရပ် သို့၊ဂတာ၊သွား၏၊ တတ္ထ'စ၊ဧကော ထိုခဏ၌လည်း၊ ဧကော၊တရုသော၊ဖွဲ့ဖွ ကာပန္ဓိ၊အုတ်အစည်သည်၊ ပရိကျွတိတ္ထာ၊ရံ၍၊အာဂ၊ဆွမ်းနာ၊လာသည်ရှိ သော်၊ဃဋ္ဋနိဋ္ဌကာယ၊ အစပ်ဖြစ်သောအုတ်ဖြင့်၊ဥိနာ၊ ယုတ်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊သေဋ္ဌိဓိတာ၊ သူဌေးသွီးသည်၊ဝဇုကိ'၊ပန်းရံသမား၊ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ကိ'အာဟ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဣမံဖွဋ္ဌကံ၊ဤအုပ်ကို၊ ဣဒေ၊ဤ အခုပ်၌၊ဌပေထ၊ထား၊ကုန်လော၊ ဖွဋ္ဌကိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ဒေမ္ပ၊ချစ်သွီး၊ ဘဒ္ဒကေ၊ကာလေ၊ ကောင်းသောအခါ၌၊ အာဂတာ၊ လာ၏။ သုယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဌပေဟိ၊ထား၊လော၊ ဖွဋ္ဌကိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိ သော်၊သာ၊ထိုသူဌေ သွီး၊သည်၊ အာရုယှ၊တက်၍၊တေ၊လေနေ့ဆီဖြင့်၊ဟရိ တာလမနောသိလာပိဏ္ဍံ၊ဆေးဒန်းဖြင်းသိလာဆိုင်ကို၊ယောဇေတွာ၊လှည်း စေ၍၊တောနေ့၊ ထိုဆေးဒန်းဖြင်းသိလဖြင့်၊ ဗဒ္ဓနံ၊ဖွဲ့အပ်သော၊ဖွဋ္ဌကံ၊အုတ် ကို၊ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ အဋ္ဌဟိဥပ္ပလဟတ္ထေဟိ၊ ရှစ်ရုကုန်သောကြာလက်တို့ဖြင့်၊ဟုမ်း၊ဟုမ်းခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဝန္ဒိတ္မာ၊ ဂိုဠိ၊၍၊နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်ရာ၊ရောင်းသောအရပ်၌၊ ကာယတော၊

ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဂန္ဓာ၊စန္ဒကူးအနံ့သည်၊ ဝါယာတု၊ လိုင်စေသတည်း၊မုခ ကောဟံခတ္တင်းမှ ဥပ္ပလဂန္ဓာ၊ ကြာညိုအနံ့သည်၊ ဝါယာတု၊ လိုင်စေသ တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပ ဥနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ စေတိယံ၊စေ တိ ကို။ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊လက္ခဏာစေ့လည်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြုနှင့်၊ အဂမာသိ။သွား၏၊ အထာ၊ထိုနောင်မှ၊ တတ္ထ ယောဝ၊ကား၊ ထိုဆာဒ္ဓသာ လျှင်၊ယသသောဒ္ဓိဂုတ္တသ၊ အကြင်သူဌေးသား၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ဂေ ဟံ၊အိမ်သို့၊ နိတာ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တသ၊ထိုသူဌေးသားအား၊ တံ၊ထို သူဌေးထိုး၊ကို၊အာရုဿ၊အာရုံပြု၍၊သတိ၊သဘိသည်၊ဥဒါပါဒိ၊ထင်ရှား၊ဖြစ် ၏၊နာရေပ၊ဖြို့ခွဲလည်း၊နက္ခတ္တံ၊နက္ခတ်ကို၊သစ်ခွံ၊ကြွေးကြော်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဥပဋ္ဌာကေ အလုပ်အကျွေး တို့ကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌ ဣဓ၊ဤအိမ်သို့၊အာနိတာ၊ဆောင်အပ်သော၊သေဋ္ဌိဓိတာ၊သူဌေးထိုး၏သည် အတ္ထိ ရှိ၏၊သာ၊ထိုသူဌေးထိုး၏သည်၊ ကဟံ၊အဘယ်မှာနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊မေး၏၊သာမိ၊အရှင်သား၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣ တိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ နံ၊ထိုသူဌေးထိုး၏ကို၊ အာနေထ၊ဆောင် ကြကုန်လော၊နက္ခတ္တံ၊နက္ခတ်ကို၊ ကိဠိဿာမ၊ကစားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ထိုအလုပ် အကျွေးတို့သည်၊ ဂန္တွာ၊သွား ကုန်၍၊တံ၊ထိုသူဌေးထိုး၏ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုးကုန်၍၊ဌိတာ၊တည်ကုန်၏၊ တာ တာ၊အမောင်တို့၊ ကိံ ၊အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်၊ အတ္ထု၊ဖြစ်ကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တာယ၊ ထိုသူဌေးထိုး၏သည်၊ဝုတ္တာ ယ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊တံ ပဝတ္တိ ၊ထိုအကြောင်းကို၊အာစိက္ခိ ၊သုံးကြော ကြားကြကုန်၏၊တာတာ၊အမောင်တို့၊ မယာ၊ဝါသည်၊အာဘရဏတာ ဘဏ္ဍာ နု၊တန်းဆာဖြစ်သောဘဏ္ဍာဖြင့်၊ စေတိယံ၊စေတိ.ကို၊ပူဇိတံ၊ပူဇော်အပ်ပြီ၊ မေ၊ငါ၏ဆွေး၊အာဘရဏာ၊ တန်းဆာသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆို သည်ရှိသော်၊တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ဂန္တွာ၊သွားကြကုန်၍၊ သေဋ္ဌိဝုတ္တသ၊ သူဌေးသား၏၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကြကုန်၏၊ နံ၊ထို သူဌေးထိုး၏ကို၊အာ၊နယ ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်၊ဝိဠဋ္ဌနံ၊တန်းဆာကို၊ လဘိသ တိ၊ရလတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊သူဌေးသားဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊တေ၊ထို အလုပ် အကျွေးတို့သည်၊ အာနယိ ်သု၊ ဆောင်ကြကုန်၏၊ တသ၊ထို သူဌေးထိုး၏၊ယဝေ ဝ ်သနေန၊အိမ်သို့ဝင်သဖြင့်၊သကလဂေဟံ၊ အလုံးရုံ သောအိမ်.ကို၊စန္ဒနဂန္ဓာ၊စေဝ၊ စန္ဒကူးအနံ့သည်လည်း၊ကောင်း၊ နိလုပ္ပလ

ဂန္ဓောစ၊ ကြာညှိပန်းအနံ့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါယတိ၊လှိုင်၏၊ သေဋ္ဌိ
မုဏ္ဍောသူဌေးသားသည်၊ တံ၊ထိုသူဌေးသို့ကို၊ ပုန္နိ၊မေး၏၊ ကိं ပုန္နိ၊
အာဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊တဝ၊သင်၏၊သရိရတော၊ကိုယ်
မှ၊ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊လှိုင်၏၊ ဣဒါနိ ပန၊ယခု
အခါ၌ကား၊တော၊သင်၏၊ သရိရတော၊ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးအနံ့
သည်၊ရုဝတော၊ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဂန္ဓော၊ကြာညှိပန်းအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊
လှိုင်၏၊တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ကိं၊အာဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့
ပုန္နိ၊မေး၏၊ သာ၊ထိုသူဌေးသို့သည်၊ အာဟ၊ပြော၏၊ အာဒိတော၊အစမှ၊ ဗဟ္ဗာယ၊စ၍
အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ကံကို၊ အာရောစေသိ၊ပြော
ကြား၏၊သေဋ္ဌိပုဏ္ဍော။သူဌေးသားသည်၊ တဝ၊သင်၏၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ဖြတ်
စွာဘုရားသာသနာ၊တော်သည်။နိယျာနိကံ၊သံသရာဝတ်မှထွက်ကြောင်း
ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပ သိဒိတွာ၊ကြည်ညိုပြီး၍၊ယောဇနိကံ။တယူဇနာဂ္ဂိသော၊
သုဝဏ္ဏစေတိယံ၊ရွှေစေတီကို၊ ကမ္မလကဠုကေန၊ကမ္မလာသင်တိုင်းဖြင့်၊
ပရိက္ခိပိတွာ။ရံ၍၊တဖွဖွ၊ထိုထို အရပ်၌၊ရုထစက္ကပ္ပမာ၊ကားတို၊ရထား
ဘီးပမာ၊ဂ္ဂိဟိ ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏပဒုမေဟိ။ ရွှေပဒုမ္မာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာ
ဟန်းဆာဆင်၏၊တော်သံ၊ထိုရွှေပဒုမ္မာတို့၏ ဒွါဒသဟတ္ထာ၊တဆဲ့နှစ်တောင်
တို့သည်၊ပြဿလမ္ဘကာ၊ တွဲလျားဆွဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။သော
ထိုသူဌေးသားသည်၊တဖွ၊ထိုဘဝ၌၊ယာဝ တာယ၊ကံ၊အသက်ထက်ဆုံး
ဌာဝေ၊တည်၍၊သင်္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝတော၊ ထိုနတ်ပြည်
မှ၊ရုတော၊ ရုဝေသည်ရှိသော်၊ ဗာရာဏသိတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ၊
ယောဇနမဂ္ဂေ၊တယူဇနာမျှသော၊ဌာနေ၊အရပ်၌၊အညတရတို့၏၊အမှတ်မရှိ
သော၊အမစ္စကုလေ၊အမတ်မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌိကညာဝိ၊သူဌေးသို့
သည်လည်း၊ဒေဝလောကာ၊နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတ္ဝာ၊ရုတော၍၊ ရာဇကုလေ
မင်းမျိုး၌၊ဗြဟ္မဒတ္တ၊အကြီးဆုံးသောသို့သည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ကောသ၊ထို
နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝယပ္ပတ္တေသု၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ကုမာရကဿ၊သတ္တိသား၏၊ ဝသနဂါမေ၊နေသော၌၊ နက္ခတ္တံ၊နက္ခတ်ကို၊
သံဃုဋ္ဌံ၊ကြွေးကြော်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ထိုမင်းသားသည်၊ မာတရံ၊
အဒိကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ကိं အာဟ ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊သာဓုက၊ဝုဏ်
ကို၊ဒေတိ၊ပေးပါလော။ နက္ခတ္တံ၊နက္ခတ်ကို၊ကီဠိဿာမိ၊ ကစား၏။ ဣတိ
ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။သာ၊ထိုမိခင်သည်၊ဝတ္ထုံ၊အဝတ်ကို၊ နီဟရိတ္ဝာ၊ထုတ်
၍၊အဒါသိ၊ပေး၏၊ အမ္ဘ၊မိခင်၊ဣဒံ၊ဤအဝတ်သည်၊ထူလံ၊ ရုန်းကြမ်း၏၊ဣ

တိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုရ၏၊သာ၊ထိုမိခင်ခင်သည်၊အညံ့၊ တပါး၊သောဝုဆိုး၊ကို၊ နိုဟာရိတ္တွာ၊ ထုတ်၍။ အခါသို၊ပေး၏၊ တဖို၊ ထိုဝုဆိုး၊ကိုလည်း၊ ပန္နိုက္ခိ၀ိ။ ပယ်ရ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုမင်းသား၊ကို၊မ၊တာ၊အမိသည်၊ အာဟာ၊ဆို ရ၏၊ကိ"အာ၀ာ၊အ၀ာယ်သို့ဆိုသနည်း။တာတာ၊ချစ်သား၊ယာဒိသော၊အကြင် သို့သကောဟိသော၊ ဂေဟေ၊အိမ်၌၊မယား၊ဝါတို့သည်၊စာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နော၊ဝါတို့အား၊ ဈာတော၊ဤဝုဆိုး၊ထက်၊ သုခုမတရသား၊ သိမ်မွေ့သော ဝုဆိုး၊ကို၊ပန္ဒိလ၀ဘာ၀ယ၊ရခြင်း၌၊ ဝုညံ့၊ကောင်းမွှသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ အမ္မ၊ မိခင်၊လ၀ာနဗ္ဗာနံ။ရောအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ၀ိ၊သွား၊ဆုံ၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ဆို သည်ရှိသော်၊အပ်၊ဝါသည်၊အင္ဂေ၀၊ယနေ့သည်ပင်လျှင်၊တုယ်ံ၊သင်၏၊ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ဗာရဏသီမြို့၌၊ရေ၏၊မင်း၊အမြစ်ကို၊ပန္ဒိလ၀ဘံ၊ရခြင်းကို၊ ဈာ၌ဝိ၊အလိုရှိပါ၏၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆို၏၊သော၊ထိုမင်းသား၊သည်၊ မ၀ာတရုံ၊မယ်တော်ကို၊ဝန်ခံတွား၊ရှိခိုး၍၊အမ္မ၊မိခင်၊ဂန္ဓာ၀ိ၊သွား၊ပါ၊ဆုံ၊ဈာတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊တာတာ၊ချင်သား။ဂန္ဓာ၀ိ၊သွား၊လေ၊လော၊ ဈာတိ၊ခေါ်၊ဤသို့၊ အ၀ဿ၊ထိုမိခင်၏၊ စိတ်ကို၊စိတ်အကြိုသည်၊ အ၀ေ၀ာသိ၊ကိုရ၊ဖြစ်သတတ်၊ အဟံ။ဝါသည်၊ဂ၀ိ၀ဿ၀ီ။သွား၊ဆုံ၊ ဈ၀ေ၀ါ၊ဤအရပ်ဌလည်း၊ကောင်း၊ယ္ယေ ၀ါ၊ထိုအရပ်ဌလည်း၊ကောင်း၊ ဂေ၀ေ၀ေ၊အိမ်ဌ၊နိ၀ိဒိ၀ယတိ၊ နေ့လတ်ဆုံ၊ဈာ တိ၊ဤသို့သော အကြိုသည်၊ အ၀ေ၀ာသိ၊ ဖြစ်၏၊သော၀ယ်၊ ထိုမင်းသား သည်ကား၊ဝုဿာနိ၀ယာမေန။ ကောင်းမွှအမှတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗမိတ္တွာ၊ ထွက်၍၊ ဗာ၌ဏသိ"၊ဗ၊ရာဏသိသို့။ ဂတ္ဝါ၊သွား၍၊ ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌မင်ယ ယာ၀ဠေ့၊မင်ယာ၏သော၊ကျောက်ဖျာ၌၊ သယိသံ၊ဦး၊ခေါင်းနှင့်တကွ၊ပါ၍ ဝိတ္တွာ၊ခြုံ၍၊နိ၀ုဒ္ဓ၊အိပ်၏၊ သော၊ထို၊နေ့သည်လည်း၊ ဗာရာဏသိ၌ညော၊ ဗာ၌ဏသီမင်း၏၊ကာလကတ်တာ၀။ နတ်ရွာစံသည်ဖြင့်၊ သတ္တမော၊ဝုနစ် ရက်မြောက်သော၊ ဒိ၀ေ၀ေ၊နေ့သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အမစ္စာ၊အမတ်တို့ သည်၊ရညော၊မင်း၏၊သရီရကိစ္စ၊ သင ္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ရာ ဇကိ"ဟော၊မင်းယင်ပြင်ဌ၊ နိ၀ိဒိတ္တွာ။နေကြာကုန်၍၊ မ၌ယိ"သု၊ ကိုင်ပင်ကြာ ကုန်၏။ကိ"မ၌ယိ"သု၊ အာ၀ယ်သို့ကိုင်ပင်ကြာကုန်သနည်း၊ ရညော၊မင်း အား၊ကေ၀ိ၀ာ၀ဝ၊တယောက်ထည်း၊သော်မို့၊သည်သာ၊လျှင်၊ အ၀ဏ္ဏ၊ရှိ၏၊ ပုတ္တော၊သား၊သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ အရာဇကံ၊မင်းမရှိ၊သော၊ ရဋ္ဌံ ကိုင်း၊ပြည် သည်၊နုနန္ဒတိ၊မနှစ်သက်။ကော၊ အာ၀ယ်မည်သော၊သူသည်၊ ရာဇာ၊မင်း သည်၊ဟောတု၊ ဖြစ်မည်နည်း၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊တွံ၊ သင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်လော၊ တွံ၊သင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်လော၊ဈာတိ၊ဤ

သို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ပုရောဟိတောဟု ပုရေးဟိတ်သည်၊အာဟု၊ဆို၏၊ကိုယ်အာဟု၊ အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ဗဟို၊ မျှားစွာသောသူကို၊ညြှိလေ ကေတုံ၊ကြည့်ခြင်းငှါ၊ နာဠန္ဒတိ၊မဒ္ဒရပ်၊ ဗုသ်ရထံ၊ ဗုသ်သွင်းရထားကို၊ ဝိသမ္ဘေမ၊ လွတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟု၊ဆို၏၊တော၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ကုမုဒဝဏ္ဏေ၊ ကုမုဒ္ဒါကြာအဆင်းရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော၊လေး ကောင်ကုန်းသာ၊သိန္ဓဝေ၊သိန္ဓောမြင်းတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ကာ၍၊ ပဠုဝိဟံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ကကုဝေါဏ္ဍံ၊ မင်းမြှောက်တန်းဆာ ဘဏ္ဍာကို လည်းကောင်း၊သေတဆတ္တ၊ဖြူထီးဖြူကိုလည်းကောင်း၊ တယ်ပြီ်ယောဇ၊ထို ဗုသ်သွင်းရထား၌သာလျှင်၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ရုထံ၊ရထားကို၊ ဝိသမ္ဘေ တွာ၊လွတ်၍၊ပဏ္ဍတောဟု၊နောက်၄၊တူရိယာနိ၊တူရိယာတို့ကို၊ ပဋ္ဌဝေသုံ၊ တီးမှုတ်ကြကုန်၏၊ရထေား၊ရထားသည်၊ပါစီနဒ္ဒါ၊ရှေ့ အာရှေ့တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍၊ ဥယျာနာဘိမုခေါ၊ဥယျာဉ်သို့ရှေးရှု၊ဝန်ဆောင်၊သွား၏၊ နိဝတ္တေမ၊ပြန်နှစ်စေကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏၊ ပုရောဟိတောဟု၊ပုရောဟိတ်သည်၊ မာနိဝတ္တယိတ္ထ၊ မနှစ်စေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊ဆို၏၊ရထေား၊ရထားသည်၊ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊လက်ျာရစ်လှည့်သည်၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အာရုဟနသဏ္ဌာ၊တက်စီးစေသောအစီအရင်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အဗ္ဘာသိ၊တည် ၏၊ပုရောဟိတောဟု၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ ပါရုပနကဏ္ဏံ၊ခြုံသားသောအနွန်းကို၊အာပနေတွာ၊ပယ်ရှား၍၊ ပါဒတလေ၊ခြေဖဝါးအပြင်တို့ကို၊ ညြှိလော ကေနော်ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ဒိပေါ၊ ဣဒမ္ဘု၊ဒိပ်ကျွန်းကို၊ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး၊ ဒ္ဝိသဟဿ ဒီပပရိဝါ၊ခေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အခြံအရံရှိ ကုန်သော၊စတ္တာသုဒီပေသု၊လေးကျွန်းတို့ဌ၊သေ၊သော၊ ဣဿသည်၊ခွေ့ မင်းအဖြစ်ကို၊ကာရေတုံ၊ပြုစေခြင်းငှါ၊ယုတ္တောသင့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ဝုနပိ၊တာပန်လည်း၊ တူရိ ယာနိ၊တူရိယာတို့ကို၊ပဋ္ဌဝေယ၊ တီးမှုတ်ကြ ကုန်လော၊ ဝုနပိ၊ တာဝန်လည်း၊ ပဋ္ဌဝေယ၊ တီးမှုတ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဣသို့၊တိကွတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊တူရိယာနိ၊ တူရိယာတို့ကို၊ပဋ္ဌဝေသေ၊ တီး မှုတ်စေ၏၊အာထ၊ထိုအခါ၌၊ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ မုခံ၊မျက်နှာကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ဖွင့်၍၊ညြှိလောကေတွာ၊ကြည့်၍၊ ကေနကမ္မေန၊ အာဘယ်အမှု ကြောင့်၊ အာဂတာ၊လာကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟု၊မေး၏၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းသား၊ တုမှာကံ၊ သင်မင်းသားတို့အား၊ ဣဒံ၊မင်းအဖြစ်သည်၊ပါဝုဏာတိ၊ကောက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိ

သော်၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ကဟုံ။ အာဘယ်မှာနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝုန်ဆို၊မေ၊ရှေ့၊ သာမိ၊အရှင်။ နေ့ဝတ်တွင်း နှတ်ခြည်သို့ ဂတောဝ၊ ကြွသွား၊ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော။ လျှောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ကတိဒိဝ သာ၊ အာဘယ်နှစ်ရက်တို့သည်၊ အာတိက္ကန္တာ၊လွန်ကုန်ပြီနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝုဆို၊မေ၊ရှေ့၊ အဇ္ဇ၊ယနေ့၊သည် မော၊ခုနှစ်ရက်ခြောက်သော၊ ဒိဝ သော၊နေ့ပါတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော။ လျှောက်ဆိုသည်ရှိ၊သော်၊ဝုတ္တောဝါ၊သာ.သည်လည်း၊ကောင်း၊ဖိတာဝါ။ သို့၊သည်လည်း၊ကောင်း၊နတ္ထိ၊မရှိသလော၊ ဒေဝ၊အ.ရှင်မင်း၊ဖြတ်.ဖိတာ၊ သို့၊သည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါ၏။ ဝုတ္တော၊ သား၊သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပါ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊လျှောက်ဆိုသည်ရှိ၊သော်၊ ရုန္ဓံ၊မင်း၊အဖြစ်ကို၊ ကရိ၊သာမိ၊ ပြုအုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိ၊သော်၊တေ၊ထို အမတ်ဝုရောဟိတ်တို့သည်၊ တာဝ၊ဒေဝ၊ထိုခဏ၌ပင်လျှင် အာဘိ၊သေကမဏ္ဍပံ၊ အာဘိ၊ဆိက်သွန်.သော မဏ္ဍပ်ကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ရာဇဓိတာ၊ရုံ၊မင်းသို့ကပ်.ရောက်၊ သဗ္ဗာ၊လက်ကိုင်ရေတို၊ အလုံး ရုံကုန်သော၊တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အ၊လက်ရိတ္တွာ၊ တန်းဆာ၊ဆင်၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊အာ၊နေတ္တွာ၊ဆောင်၍၊ကုမာ၊ရ၊သ။ မင်း၊သား၊အား၊အတိ၊သော ကံ၊အာ၊ဘိ၊ဆိ၊ကို၊ အာ၊ကံ၊သု၊ ပြုကုန်၏။ အ၊ထ၊ထိုအခါ၌၊ ကတ၊ဘိ၊သော ကံ.သ၊ပြုအပ်ပြီ၊သော၊အာ၊ဘိ၊ဆိ၊ကို၊ရှိ၊သော၊အ၊သ။ ထိုမင်း၊အား၊သ၊တ၊သ ဟ၊သ.ဿ.နှိ၊ကံ၊အ၊ဘိ၊ဂ၊သိန်း၊ထိ၊ကိ၊သော၊ဝ၊ တ္တံ။ အ၊ဝ၊တ်ကို၊ ဥပ၊ဟ၊ရိ.သု၊ ဆောင်ကုန်၏။သော၊ထိုမင်းသည်၊ တ၊တ၊အ၊မော၊င်တို့၊ ဣ.ဒံ၊ဤသည် ကား၊ကို.အ၊သို့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ အ၊ပ၊ အ၊ မော၊င်.ဖြတ်။ နိ၀ါ၊သ၊ဝ၊ တ္တံ၊ ဝ၊တ်သော၊အ၊ဝ၊တ်ပါ၊တည်း၊ ဣတိ၊ဤ၊သို့၊ဝုတ္တော၊လျှောက် သည်ရှိ၊သော်။ တ၊တ၊ အ၊မော၊င်တို့။ ထုလံ၊ဂ၊ဠ၊ ရုန့်ကြမ်း၊သည်မဟုတ် လော၊ဣတိ၊ဤ၊သို့၊အ၊ပ၊ အ၊ ဆိ.ကို၊ဒေ၊ဝ၊အ.ရှင်မင်း၊ဖြတ်၊မ၊ခ၊သ၊ဂ၊ဠ၊လု.တို့၏ ပရိ၊ဘော၊ဝ၊ တ္တော၊သု၊သုံး၊ဆောင်ကုန်သော၊အ၊ဝ၊တ်တို့တွင်၊ ဣ.တော၊ဤ၊အ ဝ၊တ်ထက်.၊သု၊ရ၊မ၊တ၊ရုံ၊သိမ်ဖွေ၊သော၊ဝုဆိုး၊သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊တော၊ပါ၊သ၊ရား။ ဣတိ၊ဤ၊သို့၊ဝုတ္တော၊လျှောက်သည်ရှိ၊သော်၊တ၊ဗ၊ာ၊ကံ.၊သင်တို့၏၊ရာ၊ဇ၊ာ၊မင်း သည်၊ဝေ၊ရ၊ပ်.၊ဤ၊သို့သ၊ဘော၊ရှိ၊သော၊ဝ၊တ္ထုံ၊ဝုဆိုး၊ကို၊ နိ၀ါ၊သ၊ တ်.၊ တ်သ လော၊ဣတိ၊ဤ၊သို့။ ဝုတ္တော၊မိန့်တော်မူ၊သည်ရှိ၊သော်။ ဒေ၀ ၊အ.ရှင်မင်း၊ဖြတ်၊ အ၊ဝ၊မ၊ခြော၊ဝ၊တ်သည်မ၊နှ၊ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤ၊သို့၊ဝုတ္တော၊ လျှောက်ဆိုသည်ရှိ ၊သော်၊တ၊ဗ၊ာ၊ကံ.၊ သင်တို့၏၊ ရာ၊ဇ၊ာ၊မင်း၊သည်၊ နဗ္ဗ၊ညာ၊မ၊ညော၊ဘုန်း၊မ၊ရှိ ယော၊င်တ၊ကား၊သု၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဘိ.ဂ်ါ.ရုံ.ရှေ့ကရား၊ကို၊ အာ၊ဟ၊ရ၊ထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန် လော၊ဝ၊ တ္ထုံ၊ဝုဆိုး၊ကို၊လ၊ဘိ၊သ၊သ၊မ၊ရ၊ကုန်အံ့.၊ဣတိ၊ဤ၊သို့၊ ဝုတ္တော၊မိန့်တော်

မူသည်ရှိသော်၊သုဝဏ္ဏဘိုဂ်ါရံ။ရှေးကရားကို၊အာဟာရိုသားသောင်ကုန်ဖို့။ သော၊ထိုမင်းသည်၊ဥဒ္ဒါယ။ထ၍၊ဟုတ်ကဲ့။လာဘ်တို့ကို၊ခေါ်ဝိတ္ထာ၊သောမှ ခုခံ၊ခံတွင်းကို၊ဝိကွာလေတ္တား၊ဆေးကျော်၍၊ ဟာဇွေနှုတ်လက်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဒါယ။ ယူ၍၊ ဝုရေထိုမဒိသာပယံ၊ အာရှေအနုရော်၌၊ အ ဘုရားတို့ရှိ၊ လောင်း၏၊ဃနုပထိုင်၊ တခဲနုက်သောမြေကို၊ ဘိန္ဒိတွား၊ဖောက်ခွဲ၍၊အာဒ္ဒ ကပ္ပရကွာ၊ရှစ်ရာကုန်သော ပဒေသာပင်တို့သည်၊ ဥဒ္ဒဟိုံ သူ၊ ပေါက်လာ ကုန်၏၊ ပုန်း၊ဘာဒုန်း၊ဥဒကံ၊ ရေကို၊ဂပေါတွား။ ယူ၍။ ဒကွိုလာပဏ္ဍိမဥတ္တ ရံ၊တောင်အရပ်အား၊နာက်အရပ် မြောက်အရပ် ကို၊ဇုတိ၊ရေ၊ဤသို့၊ စတာ ဃေ:ဝိဒိသာ။ လေးခုသောအရပ်တို့ကိုလည်း။ အ ဘုရားတို့ရှိ၊ လောင်း၏၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်တို့၌။ အဌကံ ရှစ်ခုရှစ်ခုကို၊ကတွား ပြု၍၊ဒုဘို့ သကပ္ပရကွာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပင်ကုန်သောပဒေသာပင်တို့သည်၊ ဥဒ္ဒ ဟိုံ သူ၊ပေါက်လာကုန်၏။သော၊ထိုမင်းသည်၊ဧကံ၊ တခုသော၊ဒိဗ္ဗဒုဿံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောပုဆိုးကို၊နိဝါသေတွား၊ဝတ်၍၊ဧကံ၊တထည်ကို၊ပါရုပိတွား ရုံ၍၊နန္ဒရညော၊နန္ဒမင်း၏၊ဝိဇိတေ၊နိုင်ငံ၌၊သာဂ္ဂကန္ဓိကာ၊ ချည်ကိုဝင့်ကုန် သော၊ဇုတ်ထိုယော၊မိန်းမတို့သည်၊သုတ္တံ၊ချည်ကို၊မာဂန္ဓိ ံ သူ၊မဝင့်ကြွေစေ ကုန်သတည်း။ ဇုတိ၊ဝေ။ဤသို့၊ဘေရီ ံ၊ စည်ကို၊စရာပေထ၊ လည်စေကြ ကုန်း၊လာ၊ဇုတိ၊ဤသို့။ဝတွား၊မိန့်တော်မူ၍၊ဆတ်ံ၊ထီးကို၊ဥဿာပေတွား။ စိုက်ထူ၍၊ဆလက်ဘပဋိယတ္ထော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း၌ စပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ထိုကဲ့ခ ဝဲ့ဝ၊ကတော၊ဖြတ်သောဆင့်ကျောက်ကုန်းသို့တက်စီ၊သည်ဖြစ် ၍ နဂရံ၊ဖြို့သို့၊ပရိသိတ္ထား၊ဝင်၍၊ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်သို့၊အာရုယ္ဟ။တက်၍၊ မဟာသမ္ဘတ္တိ ံ၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို၊အနုဘဝိ။ အစဉ်ခံစား၏၊ ဇေ။ ဤသို့ကာလေ၊ကာလသည်၊ ဝန္ဓနေ၊လွန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝိ၊မိဖုရား သည်၊ရှေ့ဘော၊မင်း၏၊သမ္ဘတ္တိ ံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ အဟောဝတ။ ကြောင်အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊အာသ။ ထိုမင်းအား၊ပဿ၊ ရှုပါလော၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ကာရုညာ၊ကာရုံ၊သနားဘွယ်သောအခြင်းအရာကို၊ဒဿတိ။ ဖြစ်၏၊ဒေဝိ၊ ဗိဖုရား၊ဇုတ်။ဤသည်ကား၊ကိ ံ၊အသို့ဖြစ်သနည်း၊ဇုတိ၊ ဤသို့လည်း၊ပဠ္ဌာ ဖေးအာဝ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ တော၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ သမ္ဘတ္တိ ံ၊စည်းစိမ်သည်၊အတိမဟာတိ၊ အလွန်ကြီး၏၊ အတိတော၊ရှေးလွန် လေပြီးသော်အခါ၌၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့အား၊သဒ္ဓကိတ္တား၊ယုံကြည်၍ ကလျာဏံ၊ကောင်းမှုကို၊အကတ္ထ၊ပြုခဲ့၏။ဇုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အနာဂတသ ဿ၊လာလတ္တံ့သော်အနာဂတ်၏၊ ပဠုယကုသလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကု

သိုလ်ကိုနာရောထေးမပြုကုန်။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုတို့၊ကသ၊ အဟယိ
သူအာ။ ဒသ၊ဒမ၊ လျှုရကုန်အံ့နည်း။ သိလဝန္တော၊ သိလရှိသောသူတို့
သည်၊နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတေ၊ ပိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊
အရှင်မင်း၊ဗြဟ်၊ဗမ္ဘာ၊ဒေ၊ပေါ၊ဗမ္ဘာ၊ဒိဋ္ဌိ၊ကျွန် သည်၊အရဟန္တေ၊ဟိ၊ရဟန္တာတို့
မှ၊အာသု၊ညာ၊မတိတ်။ဘုရေ၊ အရှင်မင်း၊ကြီး၊တို့သည်၊ဒါနမေဝ၊ ဒေ၊လျှကို
သာသျှင်၊သဒ္ဓေထား၊စိုရင်ကုန်လော၊အဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေ၊ဟန္တော၊
ရဟန္တာတို့ ကို၊လစ္ဆာဝတီ၊ခေတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏၊ ဂုဇာ၊မင်း
ကြီး၊သည်၊ပုနဒိဝ၊သေ၊နက်ဖန်နေ့၌၊ပါစိနခ္ဂါ၊ရေ၊အရှေ့တံခါး၌၊ဒါနံ၊ အလှ
ကို၊သန္တာ၊ပေသိ၊စိုရင်စေ၏၊ဒေဝိ။မိဖုရား၊သည်၊ပါ၊တာ၊ဝ၊စော၊စော၊ကာသာ
လျှင်၊ဥ၊ပါသထဂါနိ၊ဥဝုတ်အင်း၊တို့ကို၊အဝိဇ္ဇာယ၊ဆောက်တည်၍၊ဥပဓိ
ပါသာ၊ဒေ၊အထက်ကြီး၊သာ၊ဒိ၌၊ဝုရဏ္ဍာ၊ဘိ၊မုခ၊အရှေ့အရေပတ်ရှိရာ၊ ရှာ၊ဥ၊ရေ၊
ရင်ဖြင့်၊နိပ္ပဒ်ထွား၊ဝပ်၍၊သ၊စေ၊အာ၊ယပ်၍၊ တေ၊သံ၊ဒိ၊သာ၊ယံ၊၍အရေပ်၌၊အာ
ရဟန္တာ၊ရဟန္တာတို့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိကုန်သည်ဖြစ်အုံ့၊သော်၊နက်ဖန်၌သာ
လျှင်၊အာ၊ဂ၊ဘ်ာ၊ကြွတော်မူလာ၍၊အမှာ၊ကံ၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ဘိက္ခု၊ဆွမ်း၊ကို
ဂဏှာ၊ဟု၊ခံ၊တော်မူပါကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ လျှောက်၏၊တ၊သံ၊ဒိ
သာ၊ယံ၊ထို၊အရေပ်၌၊အ၊ရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ နာ၊ပေ၊သုံ၊ရှိသည်မ
ဖြစ်ကုန်၊တံ၊သ၊ဏ္ဍာ၊ရုံ၊ ထို၊ပူ၊ဇော်သ၊ကာ၊ကို၊ ဂ၊ပ၊ထ၊ယာ၊စ၊ကာ၊နုံ၊အ၊ထိ၊ကျ
သော၊သူ၊တာ၊င်း၊စား၊သော၊သူ၊တို့၊အား၊ အ၊ဒံ၊သု၊ ပေး၊ရကုန်၏၊ ပုနဒိ၊ဝ၊သေ
နက်ဖန်နေ့၌၊ဒ၊က္ခိ၊ဏ၊ဒ္ဓါ၊ရေ့၊တော၊င်တံခါ၊ဖြင့်၊ဒါနံ၊အ၊လှ၊ကို၊သ၊ဒ္ဓေ၊ဝ၊ဘား၊စိ
ရင်၍၊တ၊ထော၊ ထို၊ရှေ့၊နည်း၊အ၊တူ၊သာ၊လျှင်၊ အ၊ကာ၊သိ၊ပြု၏၊ပုနဒိ၊ဝ၊သေ
နက်ဖန်၊နေ့၌၊ပ၊ဋ္ဌိ၊မ၊ဒ္ဓါ၊ရေ့၊ အ၊နောက်တံခါ၊း၌၊ တ၊ထော၊ထို၊ရှေ့၊နည်း၊အ၊တူ
သာ၊လျှင်၊အ၊ကာ၊သိ၊ပြု၏၊ဥ၊တ္တ၊ရ၊ဒ္ဓါ၊ရေ့၊မြောက်တံခါ၊း၌၊သ၊ဒ္ဓိ၊တ၊ဒ၊ဝ၊သေ၊ပန်
စ၊ရ၊င်၊သော၊နေ့၌၊ကား၊ဒေ၊ဝ၊ယာ၊မ၊ဟု၊ရား၊သည်၊ တ၊ထော၊ထို၊ရှေ့၊နည်း၊အ၊တူ
သာ၊လျှင်၊နိ၊မ၊ဏ္ဍိ၊ကော၊ ပ၊ဒ်ဘိ၊တ်အ၊ပ်သည်ရှိသော်၊ဟိ၊မ၊ဝ၊ဏ္ဍာ၊ဟိ၊မ၊ဝ၊ဏ္ဍာ၊၌၊
ဝ၊သ၊ဏ္ဍာ၊ခန်း၊နေ့ကုန်သော၊ပ၊ဒု၊မ၊ဝ၊တ်ယာ၊ပ၊ဒု၊မ၊ဝ၊တ်မ၊ဟု၊ရား၏၊ပ၊ဏ္ဍာ၊ခန်း၊သား
ဖြစ်ကုန်သော၊ပ၊ဋ္ဌ၊သ၊တာ၊နုံ၊ငါ၊ရာ၊ကုန်သော၊ ပ၊ဗ္ဗ၊တ၊ဗ၊ဒ္ဓ၊နုံ၊ပ၊ဗ္ဗ၊တ၊ဗ၊ဒ္ဓါ၊တို့
၏၊ဗ၊ဒ္ဓ၊ကား၊အ၊ကြီး၊ဖြစ်သော၊ မ၊ဟာ၊ပ၊ဒု၊မ၊ပ၊ဗ္ဗ၊တ၊ဗ၊ဒ္ဓါ၊မ၊ဟာ၊ပ၊ဒု၊မ၊ပ၊ဗ္ဗ
တ၊ဗ၊ဒ္ဓါ၊သည်၊တာ၊တ်ကော၊ညီ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ပ၊ဗ္ဗ၊တ၊ဗ၊ဒ္ဓါ၊တို့ကို၊အာ၊မ၊ဏ္ဍ၊ထ်
မိန့်တော်မူ၏၊ကိ၊ အာ၊မ၊ဏ္ဍ၊သိ၊ အ၊တ၊ယ်သို့မိန့်တော်မူသ၊နည်း၊မ၊ဂ၊ဓိ၊သား
အ၊ရှင်ဘု၊ရား၊တို့၊နန္ဒ၊ရာ၊ဇ၊ား၊နန္ဒ၊မင်း၊သည်၊ ဘု၊ရေ့၊သင်တို့ကို၊နိ၊မ၊ဏ္ဍ၊တိ၊ပင့်
ဖိတ်၏၊တ၊သ၊ထို၊အ၊ယ္ယ၊အား၊ အ၊ဓိ၊ဝါ၊သေ၊ထ၊သည်း၊ခံ၊ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤ

သို့၊အာမဏ္ဍိသိ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊တော၊ ထိုပစ္စေကဗုद्ध၊တို့သည်၊အဓိဝါသေ တွာ၊သည်းခံ၍၊ဝုနဒိဝသေ၊ နက်ဖန်နေ့၌၊ အနောတတ္တဒေဝေါ၊အနာဝတတ် အိုင်၌၊မုခံ၊မျက်နှာကို၊ ဝေဝိတွာ၊ သစ်တော်မူကုန်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊အာဂတ်သော်၊ ကြွတော်မူလာကုန်၍၊ဥတ္တရဋ္ဌိ၊ရေ၊မြောက်တံ ခါး၌၊ဩတရိ"သု၊သက်တော်မူကုန်၏၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ဂတိ့သော်၊သွား ကုန်၍၊ဒေဝ၊အာရုဏ်မင်း၊ဖြာ၊ပဋ္ဌသတာ၊ငါး၊ရာကုန်သော၊ပစ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေ ကဗုद्ध၊တို့သည်၊ အာဂတာတိ၊ ကြွတော်မူလာကုန်၏ဟူ၍၊ ရှည်လျား၊မင်း အား၊အာရောစေသို့၊ကြား၊လျှောက်ကုန်၏၊ချစ်၊မင်းကြီး၊သည်၊ဒေဝိယာ ဓိဗုရား၏ဘုန်း၊သမ္ဘီ"၊တာကွ၊ဂတိ့သော်၊သွား၍၊ ဝန်ကြီးတွေ၊ဂိုဏိုး၍၊ပတ္တံ၊သဝိတ်ကို၊ဂ ဟေတွာ၊ယူ၍၊ပစ္စေကဗုद्ध၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊တို့ကို၊ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်သို့၊အာ ရောပေတွာ၊တင်၍၊တကြ၊ထိုပြာသာဒ်၌၊နေသံ၊ထိုပစ္စေကဗုद्ध၊တို့အား၊ဒါ နံ၊အလှူကို၊ဒတွာ၊ပေး၍၊ဘတ္တာကိစ္စာဝသာနေ၊ဆွမ်းစားပြီး၊သည်၏အာ ဆုံး၌၊ရာဇာမင်းကြီး၊သည်၊ သံဃာတ္တေရဿ၊ သံဃာ၊ထေရ်၏၊ဒေဝိ၊ဓိဗု ရား၊သည်၊သံဃနဝကဿ၊သံဃနဝက၏၊ ပါဒမူလေ၊ခြေရင်း၌၊နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍၊အာယာ၊အာရုဏ်ဘုရား၏သည်၊ ပစ္ဆယေဘိ၊ပစ္ဆည်း၊လေးပါး၏ဖြင့်၊နှ ကိလဓိသာ၌၊ မပင်ပန်းကုန် လတ္တံ့၊ မယံ၊ အာကျန်ပ်တို့သည်၊ဝုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊နဟာပယိ သာမ၊မယုတ်ကုန်အံ့ အမှာကံ၊အာကျန်ပ်တို့အား၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤမြို့၌၊ယာဝဇီဝံ၊ အာသက်ထက်ဆုံး၊ နိဝါသာယ၊နေခြင်း၌၊ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ဒေထ၊ပေးတော်မူပါကုန်လော၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤသို့၊ပဋိညံ၊ဝန်ခံခြင်း ကို၊ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍၊ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌၊ ပဠုပဏ္ဏသာလသတာနိ၊ငါး ရာကုန်သောသစ်ရွက်မြီးသောကျောင်း၌ကို၊ ပဋ္ဌစက်မနသတာနိ၊စက်ကြီ ငါးရာတို့ကို၊ဗုဒ္ဓ၊ဤသို့၊ သမ္ဘာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ အရပ်ကို၊ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊တည်း၊ထို ကျောင်း၌၊ဝသားပဿံ၊ နေစေကုန်၏။ ဝေါ၊ဤသို့၊ကာလေ၊ကာလသည်၊ ဂန္ဓကွန်း၊လွန်သည်ရှိသော်၊ရှည်လျား၊မင်း၏၊ပစ္ဆိမနှာ၊ပစ္ဆိမနှာရစ်သည်၊ကုဋိ သောင်းကြမ်း၏၊သော၊ထိုနန္ဒမင်းသည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပစ္ဆိမံ၊ပစ္ဆိမနှာရစ် ကို၊ဂူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း၌၊ဂန္ဓာဓိ၊သွားအံ့၊တံ့၊သင်သည်၊ ပစ္စေက ဗုद्धောဘု၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊တို့ကို၌၊ မာ၊ပမဇ္ဇိ၊မမေ့မလျော့လင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤသို့၊ဒေဝိ၊ ဓိဗုရား၊ကို၊ဩဝဒိတွာ၊ဆုံး၍၊ ဂတောသွား၏၊တတ္ထ၊ ထိုနန္ဒမင်းသည်၊ အနာဂတေယေဝ၊ မပြန်လာဘိသာလျှင်၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊နှင့်၊ပစ္စေကဗုद्ध၊တို့၏ အာယုသင်္ခါရာ၊အာယုသင်္ခါရတို့သည်၊ဒိဋ္ဌာ၊ကုန်ကုန်၏၊မဟာ၊ပရိ၊ပစ္ဆေ

ကဗုဇ္ဇီ၊မဟာပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တိယာမရတ္တိ။ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊ချာနကိုင်ခံ၊ဖျာနှင့်တည်းဟူသောကစား၊ခြင်းကို၊ကိုင်ကွေ့တွား၊ကစား၍၊အာရုဏဝဋ္ဌမဇန်၊ အာရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ အာလမ္ဗဏဟလကံ၊ ဒ္ဝိရာတကဲ့ပျဉ့်ကို၊အာသမ္ဘိတွား၊ဖြိ၍၊ဦးတကောဝ၊ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင်၊အနုပါဒိ ဟုသာယာ။ ဝိပါက်ကမ္မဇရပ်အကြင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ဝိရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ ဇာတေနုပါယေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။သဿာဝိ၊ ကြင်းကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ သု၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ပုနဒိဝသေ၊နောက်ပန်နေ့၌။ဒေဝီ၊ ဝိဗုရားသည်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ နိသိဒနဋ္ဌာနံ။ထိုင်နေရာကို၊ဟာရိတုပလိတ္တံ၊နွားခြေးစိုဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ပုဏ္ဏာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရိတွာ၊ ကြဲ၍၊ရေမ်း၊ အခိုးကို၊ ဒတွာ၊ပေး၍။တော်သံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ အာဂမနံ၊ကြွလာခြင်းကို၊သြလောကယန္တီ၊ ကြည့်လျက်၊ နိသိန္နာ၊ နေသည်ရှိသော်၊အာဂမနံ၊ကြွလာခြင်းကို၊နုပသဏ္ဌာန္တီ။မမြင်ကုန်၊ ဝုရိသံ၊မင်းချင်းယောကျ်ားကို၊ပေသေသိ၊ စေ၍၊ကိ ပေသေသိ။ အာဘယ်သို့စေသနည်း။တာတာ၊အမောင်၊ဂစ္ဆ၊သွား ချေ၊ဧဝနာပိ၊သိလေလော၊ကိ ။အသို့နည်း၊အာယျာနံ၊အရှင်ဘုရား၊တို့အား အဟာသုကံ၊ကိ ၊မချမ်း၊မသာသလော၊ ဣတိ။ဤသို့၊ပေသေသိ၊စေ၏၊သော ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ဂတ္တွာ၊သွား၍။မဟာပဒုမသ၊မဟာပဒုမ၏၊ ပဏ္ဏာသာလဒ္ဓါရုံ၊ သစ်ရွက်ဖိုးသော ကျောင်းတံခါး၊ကို၊ ဝိဝရိတ္တွာ၊ဖွင့်၍၊ တဏ္ဍုလံ၊ထိုသစ်ရွက်ဖိုးသော ကျောင်းခွ၊အပသဿန္တော၊မမြင်သည်ရှိသော်၊ စက်မနုံ၊စကြဲသို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ အာလမ္ဗဏဟလကံ၊ ဒ္ဝိရာတကဲ့ပျဉ့်ကို၊နိ

(၅) သာယ၊ဖြိ၍။ဦးတံ၊တည်ရုပ်သည်ကို။ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ကာလော။ အခါတန်ပါပြီ၊ဣတိ။ ဤသို့။အာဟ၊လျှောက်၏၊ ကိ ၊အဘယ်ကြောင့်၊ပရိနိဗ္ဗုတ သရိရံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောကိုယ်တော်သည် ဗ္ဗာယတိ၊ရပ်၍နေဘိသနည်း၊သော၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကိုယ်သည်၊နိဗ္ဗါ ယတိမညော၊အိပ်ယောင်တကား။ဣတိ။ဤသို့ကြံ၍၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ဝိဠ္ဍပါဒေ၊ ခြေဖမိုး၌၊ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်၊ပရာမသတိ၊သုံးသပ်၏၊ပါဒါနိ၊ခြေတို့သည်၊ သိတလတာယစ၊ အေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဥဏ္ဍတာယ စ၊ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ပရိနိဗ္ဗာန် စံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တွာ၊ သိ၍၊ဒုတိယဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော

ပရွေကဗုဒ္ဓါ၏၊သန္ဓိကံ၊အာထံသို့၊အဂမာသိ၊ သွားရ၏ဧ၀ံ၊ဤသို့။တတိယ
သား၊သုံးယောက်မြောက်သောပရွေကဗုဒ္ဓါ၏ ဣတိ၊ဤသို့၊သင့်လျော်သံ၊အလုံး
ရုံကုန်သောပရွေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတာဘာ၀ံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်ဏ္ဍိအမြစ်
ကို၊ဥတ္တမ၊သိ၍။ရာဇကုလ်။မင်းအိမ်သို့၊ဂတော။သွားသည်ရှိသော်၊တာ၀တ
အမောင်ပရွေကဗုဒ္ဓါ၊ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ကတံ။အာဘယ်မှုနှည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုဠော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ဒေဝိ၊မိဖုရား။ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံ
တော်မူကြကုန်ပြီ၊ဣတိ ဣတိ ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏။ဒေဝိ၊မိဖုရားသည်၊ကန္ဒ
ဏ်၊ဖြည်တမ်းလျက်၊ရောဒန်၊ငိုကြွေးလျက်၊နိဗ္ဗမိတွာ၊ ထွက်၍၊နာဂဝေ
ဟိ၊ဖြို့သူတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊တတ္ထ။ထိုဥယျာဉ်သို့၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊သာ၀ကိ
ဋ္ဌိတံ၊သူ၊တော်ကောင်းတို့၏ကစား၊ခြင်းကို၊ကာ၀ေတွာ၊ပြုစေ၍၊ပရွေကဗုဒ္ဓါ
နှုံ၊ပရွေယဗုဒ္ဓါတို့၏၊သရီရကိစ္စ၊အသေခြင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ကတ္ဝါ
ပြု၍၊ဓာတုယော၊ဓာတ်တော်တို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊စေတိယံ၊စေတီတော်၊ပ
ကိဋ္ဌပေသိ၊တည်စေ၏၊ရောဓာ၊မင်းကြီးသည်၊ပစ္စန္တ၊ပစ္စန္တရစ်ကို၊ဝူပသမေ
တွာ၊ငြိမ်းစေ၍၊အာဂတော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော၊ပစ္စုဋ္ဌမနှုံ၊ခရီးဦးကြွဆို
ခြင်းငှါ၊အာဂတံ၊လာသော၊ဒေ၀ီ။မိဖုရားကို၊ပုဏ္ဏား၊မေး၏၊ကိ ဝုဏ္ဏ၊အာဘယ်
သို့မေးသနည်း၊ဘဒ္ဒေ၊အာဘယ်၊ပရွေကဗုဒ္ဓေသု၊ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့ဌာ်ဌ၊နပ္ပဇ္ဇိ၊မ
ဇ္ဈေ၊မလျော့သလော။အယျား၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊နိရောဂါ၊ အနာကင်းပါ
ကုန်၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏ၊မေး၏၊ဒေ၀၊အရှင်မင်းကြီး၊ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ပရိ
နိဗ္ဗာန်စံကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့ ဝုဏ္ဏ၊ မိဖုရား၊လျှောက်တင်သည်ရှိသော်၊ရော
ဓာ၊မင်းကြီးသည် စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ကိ စိန္တေသိ၊အာဘယ်သို့ကြံသနည်း
ဝေ၀ုပါနုံ၀ိ၊ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ပဏ္ဍိတာနုံ၊ပညာရှိ
တို့အား၊မရဏံ၊သေခြင်းသည်၊ဥပဋ္ဌိ၊ဖြစ်၏၊အမှာကံ၊ငါတို့အား၊ကုတော
အာဘယ်မှာ၊မောက္ခော၊ လွတ်နိုင်ပါတော့အုံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ
၏၊သော၊ထိုမင်းသည်၊နဂရံ၊ ဖြို့တွင်း၌၊အဂတ်ကွာ၊မသွား၊မူ၍၊ဥယျာနမေ
ဝ၊ဥယျာဉ်သို့သာလျှင်၊ ပရိသိတွာ။ ဝင်၍၊ ဗောဓိပဋ္ဌံ၊ သားအကြီးကို၊
ပဏ္ဍောသာ၊ပေတွာ၊ခေါ်စေ၍၊တသား၊ထိုသားအကြီး၏ခေါ်ခြင်းပြည်
ကို၊ပဋိယာဒေတွာ၊ စိရင်စေ၍၊သယံ၊ ဝိဝိသည်၊သမဏာပဋ္ဌိ၊ရဟန်းအ
ဖြစ်ကို၊ပဋ္ဌိ၊ရဟန်းပြု၏၊ဒေ၀ိ၊မိဖုရားသည်လည်း၊ဣမတ္ထိ ဣမင်းသည်
ပဋ္ဌိ၊တော်ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ကိ ကရိဿာမိ၊အာသို
ပြုရအုံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ တဏ္ဍေ၀ဥယျာနေ၊ ထိုဥယျာဉ်၌သာလျှင်၊
ပဋ္ဌိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဒွေပိ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ဈာန်၊ဈာန်

ကို၊ ဘာဝေတ္တာ၊ပွါး၍၊ တတော၊ထိုဘဝမှ၊ရတာ၊ရတေကုန်သည်ရှိသော် ပြိုဟ္ဒယော၊ကော၊ပြိုဟ္ဒပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ်သုံ့ဖြစ်ကုန်၏၊တေသု၊ထိုနှစ်ယောက် သောသူတို့သည်၊တ-ေ-ဝ၊ ထိုပြိုဟ္ဒပြည်၌သာလျှင်၊ဝသန္တော်သု၊နေကုန် သည်ရှိ၊သော်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လော၊ကော၊ လောကဓ၌၊ ဥပဓိတ္ထာ၊ ဖြစ်ကောင်မူ၍၊ ပဝတ္တ-ေ-ရေ-မ-ရစ်ကြွာ၊လည်စေအာပ် သောတရား၊စကြာ၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဝဇ္ဇနှ၊အစဉ်သဖြင့်၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ပါဒိသိ၊ဝင်တော်မူ၏။ သတ္ထုရိ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ပဋိဝသန္တေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ဆယ်ပိုပ္ပလိမာ ဏာ-ဝေ၊ ဤပိုပ္ပလိလုလင်သည်၊ မဂဓရဋ္ဌေ-မ-ရေ-ဖိတိုင်း၌၊မဟာတိတ္ထ ပြာဟ္မဏာဂါမေ၊ မဟာတိတ္ထ ဂုဏ္ဍားရွာ၌၊ ကပိလပြာဟ္မဏာသ၊ ကပိလ ဂုဏ္ဍား၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မြတ်သောဂုဏ္ဍားမ၏၊ ကုန်ဆို့ပို့ဝမ်း၌နိဗ္ဗ တ္တော်ဖြစ်၏၊ အယံဘဒ္ဒါကာပိလာနီ၊ ဤဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည်၊မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒ-ရ-ဖိတိုင်း၌၊သာဂလနဂရေ၊ သာဂလမြို့၌၊ကောသိယဂေါတ္တ-ပြာဟ္မဏ သား၊ကောသိယအမည်ရှိ၏၊သောဂုဏ္ဍား၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊မြတ်သော ဂုဏ္ဍားမ၏၊ကုန်ဆို့ထို့ဝမ်း၌နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏၊တေသံ၊ထိုနှစ်ယောက်ကုန် သောသူတို့၏၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ဝဏ္ဏမာနံ-ကြီးပွါးသည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပလိမာဏ-ဝ-ကသ-ဝိပ္ပလိလုလင်အား၊ဝိသတိမေ၊အနှစ်နှစ်ဆယ်ပြောက် သော၊ဘဒ္ဒါယ၊ဘဒ္ဒါအား၊သော-ဌသ-မေ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ပြောက်သော၊ ဝေ-သော-နှစ်သည်၊သမ-ကြွေ-ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊မာတာ-ပိတာ-ဟော၊ အမိအ ဘတို့သည်၊ဝုတ္တံ၊သား-ကို၊ ဩဝေါဒကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍၊တာတာ၊ချစ်သား၊ တ္တံ၊သင်သည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်၏၊ကုလဝံ-သာနာမ၊ဒေ-ကျိုး အနွယ်မည်သည်ကို၊ပတိဋ္ဌပေတဗ္ဗော၊ တည်-စေအာပ်၏၊ဇာတိ၊ဤသို့၊အာတိ ဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ နိ-ပဋိဇယိ-သု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ မာတာ-ဝေါ၊ဝိပ္ပလိလုလင် သည်၊ဒုဗ္ဘာ၊ဆိုး၏၊ကိ-အာဟ၊ အာတယ်သို့ဆိုသနည်း၊မယ်-အကျွန်ုပ်၏၊ သောတပယော၊ နှာ-ကြား-လောက်သောအခု-၌၊ ဝေ-ရုပ်-ဤသို့သောဘော၏ သော၊ကထံ-စကား-ကို-မာ-ကား-ယထာ-မဆိုပါကုန်လင့်၊အဟံ-အကျွန်ုပ်သည် ယာ-ဝ-အကြင်မျှလောက်၊တုဗ္ဘေ-သင်မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ဇရေ-ထေ-ထင်ရှား ရှိကုန်၏၊တာ-ဝ-၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဒ္ဓိ-ဇ-ရှိ-ဃ-မီ-လုပ်ကျွေ-ပါ-ခန့်-ကုမ-ာက်၊ သင်မိခင်ဘခင်တို့၏၊ ပဋ္ဌတော-၊ လွန်သည်နော-ကာ်မှ၊ နိုက္ခမိတ္ဝာ-တော ထွက်၍၊ပဗ္ဗဇိ-ယာ-မီ၊ ရဟန်-ပြုပါ-အုံ-၊ ဖုတိ-ဤသို့၊အာဟ-ဆိုး၏၊တေ-ထို မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ကတိ-ပါ-ဟံ၊ နှစ်ရက်သုံ-ခုက်၊ အတိက္ကမိတ္ဝာ-လွန်၍၊

ပုန်းတာဘန်းကထယိ သုခရိကုန်၏ သောပါးထိုဝ်ပ္ပလိလုလင်သည်လည်း။ တထေဝ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင် ပဒုံကျွဝ်းပယ်၏ကတောပဌာယား ထိုနေ့ဖစ်၍နိုင်ရန်ရုံးမပြတ်ကသေတိယောဝေးပြောဆိုသည်သာလျှင်တည်း ။ မာဏဝေါ်ဝ်ပ္ပလိလုလင်သည်မမေးဝါ့ဖျိုးမာတရုံ်မယ်တော်ကို သည်ပေ သာမိ သိစေအံ့ ဟူတိ ဤသို့ကြံ၍ ရွှေသုဝဏ္ဏသားနီသောရွှေ၏ နီကွာသ ဟာသားနီကွတထောင်ကို ဒတ္တာ ပေး၍သဗ္ဗကာမေဟိ အလုံးစုံအလိုရှိ အပ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့် သန္တပ္ပေတွာ ရောင့်ရဲစေ၍ သုဝဏ္ဏကာရေဟိ ရွှေ ပန်းထိန်သည်တို့သည် ကော်တခုသော ဟူ၏ ပန်းမရှပ်ကို။ ကာရာပေ တွာ ပြုစေ၍ တသားထိုပန်းမရှပ်အား မဇ္ဈနုယာန္ဓနာဒိကာမ္ဘဝရိယောသာနေ ပွတ်ခြင်းတိုက်ခြင်းအစရှိသောအမှုပြုဆုံးသည်ရှိ သော် တံ့ထိ ဣရုပ်ကို ရည်ရွယ်ဆုံ။ နိုင်သောအဝတ်ကို နိုဝါသာပေတွာ ဝတ်စေ၍ သမ္ဗန္ဓေဟိ ပြည့်စုံ ကုန်သော ဝုဠ္ဍေဟိ စေ ပန်းတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း နာနာအလင်္ကာရေဟိ စ။ အထူးထူးသောတန်းဆာတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း အလင်္ကာရပေထွာ တန်း ဆာဆင်စေ၍ မာတရုံ်မယ်တော်ကို ပဏ္ဏာသာပေတွာ ခေါ်စေ၍ အမှုမိ ခင်း ဝေ ရှုပ်။ ဤသို့သတောရှိသော အာရမ္ဘဏ်း အာရုံကို လဘန္တော ရ သည်ရှိသော် ဝေဟေ အိပ်၌။ ဝ သာမိ နေ့ခဏ်းဟူတိ ဤသို့ အာဟ ထိုး၏ ပဏ္ဍိတာ ပညာရှိသော ပြာဟွလာ ပုဏ္ဏားမသည်။ စိန္တေသိ ကြံ၏ ကိ စိန္တေသိ အဟယ်သို့ကြံသနည်း မယ်တော်၏ ပုဏ္ဏား သားတော်သည် ပုညဝါ ဘုန်းရှိ၏ ဒိန္နဒါနော ပေးအပ်သောအလှူရှိ၏ ကတာဘိနိဟာရော ပြု အပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိ၏ ပုညံ ကောင်းမှုကို ကရောန္တော ပြုသည် ရှိသော် ဇကောဝ ဘယောက်ဖ အထည်းထည်းသာလျှင် နအာကာသိ မပြု။ အဋ္ဌာ မရှိတော် ဇေတေ ဤသားနှင့် သဟ အတူ ကတပုညာ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သုဝဏ္ဏ ရှုပါ ပဒုံဘာဝါ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော အ ဆင်းရှိသည်သာလျှင် ဘဝိ သတိ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူတိ ဤသို့ စိန္တေတွာ ကြံ ၍ အဋ္ဌပြာဟွဏော ရှစ်ယောက်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ပဏ္ဏာသာ ပေတွာ ခေါ်စေ၍ သဗ္ဗကာမေဟိ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် သန္တပ္ပေတွာ ရောင့်ရဲစေ၍ သုဝဏ္ဏ ရှုပကံ ရွှေရုပ်ကို ရေထံ ရေထု သို့ အာရောပေတွာ တင် ၍ တာဘာ အမေါင်ပုဏ္ဏား တို့ ဂန္ဓ ထ သွား ကြကုန် ယဏ္ဍ အကြင်အရပ်၌ အမှာကံ ငါ တို့နှင့် ဇာတိ ဂေါ တ္တ ဘေး ဂိဟိ ဇာတ်အနွယ်စည်း စိမ်တို့ဖြင့် သမာနော တူ သော ကုလေ အမျိုး၌ ဇေ ရှုပ်။ ဤသို့သ ဘောရှိသော ဒါရိကံ သူငယ်မကို ပ သ ထ ဖြင်ကုန်၏ ဣမမေ ဝ သုဝဏ္ဏ ရှုပကံ ဤရွှေရုပ်ကို သာ

လျှင်၊ သစ္စာကာရံ၊သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကတ္တား၊ပြု၍၊ဝေး၊လာခဲ့ကြကုန်လော၊ ဟုတ်၊ဤသို့၊ ဥယျောဇေသိ။လွတ်လိုက်၏၊ ဘေး၊ထိုဝဏ္ဏား၏သည်၊တော်ကမ္ဘီ၊ဤ၊အမှုသည်၊ အမှောက်၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကမ္ဘီနှာမ၊အမှုမည်၏၊ဟုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၍၊နှုတ်ခွာမိကွာ၊ထွက်၍၊ ကဏ္ဍ၊အာဘယ်အရေပ်သို့၊ ဂမိသာမ၊ သွား၊ရကုန်အံ့နည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊စိုးရိတ်ကွာ၊ကြံ၍၊ မဒ္ဒရဋ္ဌိနာမ၊မဒ္ဒစေတိုင်း မည်သည်၊ဟူ၏ဟု၊ရောမိန်းမလှတို့၏ဖြစ်ရာတည်း၊ မဒ္ဒဋ္ဌိ၊မဒ္ဒစေတိုင်းသို့၊ဂမိသာမ၊သွား၊ကုန်အံ့၊ ဟုဟိ၊ဤသို့ကြံ၍၊မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊မဒ္ဒရစ်တိုင်း၌၊သာဂလနုဂရံ၊သာဂလမြို့သို့၊အဂမံသု၊သွား၊ကုန်၏၊ ဟဏ္ဍ၊ထိုသာဂလမြို့၌၊ တံသုဝဏ္ဏရูပကံ၊ထိုဣသိရูပ်ကို၊နှာနတိဏ္ဍ၊ရေချိုး၊ပြီး၍၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ဂေါမဇ္ဈေ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ သု၊နေကုန်၏၊ အလယ်ထိုအရပ်၌၊ဘဒ္ဒါယ၊ဘဒ္ဒါ၏၊ဝတ်၊အထိန်းသည်၊ဘဒ္ဒံ၊ဘဒ္ဒါကို၊နှာပေ တွာ၊ရေချိုး၍၊ အလက်ရိတ္တား၊တန်းဆာဆင်၍၊သယံ၊မိမိသည်၊နှာယိတုံ၊ ရေချိုး၊ခြင်း၌၊ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့၊ဂတာ၊သွား၏၊ ဟဏ္ဍ၊ထိုရေဆိပ် ၌၊တံသုဝဏ္ဏရูပကံ၊ထိုဣသိရูပ်ကို၊ ဒိသွား၊ခြင်း၍၊ကိ၊သ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အပိနု၊တာ၊ဆုံးမခက်သော၊အယံ၊ဤသတ္တဝါသည်၊ဟု၊ဤ၊အရေပ်သို့၊အာ ဂန္ဒာ၊လာ၍၊ ဝိတာ၊ ဟည်ဘိသနည်း၊ ဟုတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပိဋ္ဌိပဒသ၊ ကျောက်ကုန်း၊တား၌၊ ပဟာရိတ္တာ၊ပုတ်ခတ်၍၊ သုဝဏ္ဏရูပကန္တိ၊ဣသိရูပ်ဟု ၍၊ဥတ္တား၏၍၊မေ၊ဝါ၏၊အယျဂိဘာ၊ဖောက်ပျက်တည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊သည်၊ အမှတ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတိ၊ဖြစ်ပါ၏ဟု၏၊ အယံ၊ပန၊ဤဣသိရูပ်သည်လည်း၊ မေ၊ဝါ ၏၊အယျဂိဘာယ၊အဝှင်ပွင်း၏၊နိ၀ါသနပဋိဂ္ဂါဟိကာယ၊ပါ၊အဝတ်ကိုသိမ်း ဆည်း၊သောကျွန်မနှင့်လည်း။ အသဒိသာ၊မတ္တ၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ဒေ၊ဟာ၊ဆိုဏီ အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုအထိန်းကို၊ပရိဝ် ရေကျွေ၊ဝန်း၏၍၊တော်သင်၏၊သ ဓိဓိတာ၊အဝှင်ပွင်း၊သည်၊ ဇေ၊ရှေပါ။ ဤသို့သတောဂ်ိ၊သလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုဏ်ဆိ သု၊ဖြေ၊ကုန်၏၊ ဇော၊ဤ၊အထိန်း၊သည်၊ ဟုမ၊ယသုဝဏ္ဏပဋိမ၊ယ၊ဤ ဣသိရูပ်ဖြင့်၊ကိ၊အဘာယ်အကျိုး၌ရှိ၏နည်း။ သတ္ထု၊ကော၊အာ၊ရာ၊သော၊ဝုတ် ဖြင့်၊သဟာ၊သ၊ဝုတော၊ အ၊ထော၊ပ်သော၊ဝုတ်ဖြင့်၊သတ္ထ၊သဟာ၊သ၊ဝုတော၊ အ၊ထိန်း၊သော၊ဝုတ်ဖြင့်။ မယ္ယံ၊အကျွန်ုပ်၏၊အယျာ၊ အ၀ှင်မ၊သည်၊ အာ၊ဝ ပတ၊ရာ၊အလွန်အဆင်း၊လှ၏၊ ဒ္ဌိ၊ဒ၊သ၊ဟ၊ဣ၊ တ၊ခဲ့နှစ်၊တော်ရှိ၊လော၊ဂ၊ ဣ ဘိုက်ခန်း၌၊ နိသိန္နာ၊ယ၊နေ၊သည်ရှိ၊သော်၊ ပဒိ၊ပတိ၌ဆီမီး၊ကဲ့စ်သည်၊နည်း၊ မရှိ၊သ၊ရိ၊ရောဘာ၊သေ၊နေ၊ဟု၊ယ်၊ရောင်ပြင့်သ၊လျှင်၊ တမ်၊အ၊ရိ၊ကဲ့ကို၊ပ်ခ ပ်ပတ်၊ပယ်ဖျောက်၏၊တေ၊ဟု၊သို့ဖြစ်မှ၊ကား၊အာ၊ဂ၊ဆ္ဆ၊လာ၊ခဲ့လော၊ဟု၊ဝ်၊

ဤသို့ဆိုပြီး၊တံခွန်ထိုးရုန်ကို၊ ဂဟေတွေ့ခေါ်ယူပြီး။ သုပဏ္ဏရူပကံ၊ဣရိယာ ကို၊ရှုထေး၊ရှုထား၌၊ အာရောဝေတွေ့၊တင်၍၊ ကောသိယဂေါတ္တသား၊ကော သိယဂေါတ္တ၏၊ဃရဒ္ဒါရေ၊အိပ်တံခါး၌၊ဌိတွေ့၊တည်၍၊အာဂမနံ၊လာခြင်း ကို၊ဝါဒယိ သား၊ကြားပြောကြကုန်၏၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဒုံသဒ္ဓါ ရုံ၊စကား၊အစေ့အစပ်ကို၊ကတွေ့ပြု၍။ ကုတော၊အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂ တာ၊လာကုန်သည်၊အဘယ်ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဗုတ်၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏ၊မေး၏၊မဂ ဓရေဒ္ဓေ၊မာဂဓရေ၏ဘိုင်း၌၊ မဟာတိတ္ထ ဂါမေ၊ မဟာတိတ္ထရာ၌၊ကပ္ပိသ ဗြာ ဟ္မဏာသား ကပ္ပိလပုဏ္ဏား၏၊ ဃရတော၊အိပ်မှ၊ဗုဒ္ဓမိနာနာမကာ၊ထောနး၊ဤ မည်သော၊အ၊ကြောင်းဖြင့်၊ အာဂတာ၊လာပါကုန်၏၊ဗုတ်၊ဤသို့၊ဝင်္ဂေ၊ဆို သည်ရှိသော်၊ တာတာ၊အမောင်တို့။ ကလျာဏံ၊ကောင်း၏၊ သမဏော သိ ဂေါတ္တရိဘဝေါ၊ ဘုရားသာဓာတ်အနွယ်စည်းဝိပ်ရှိသော၊အမှာကံ၊ငါတို့ ၏၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊တည်း၊ဒုါရိကာ၊သူငယ်မကို၊ဒဿာမိ၊ပေး၏ဟု၊ဗုတ်။ ဤသို့ဆိုပြီး၊ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ဂဏှိ၊ယူ၏၊ တေ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့ သည်၊ကပ္ပိလဗြာဟ္မဏာ သား၊ကပ္ပိလပုဏ္ဏား၏ အား၊သာသနံ၊သတင်းစကား ကို၊ပဟိဏိ သား၊စေကုန်၏၊ကိ ပဟိဏိ သား၊အ၊ဘယ်သို့စေကုန်သနည်း၊ဒါ ရိကာ၊သတို့သမီးကို၊ လဒ္ဓါ၊ရအ၊ပြီ၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရောထ၊ပြု ကုန်လော၊ဗုတ်၊ဤသို့၊ ပဟိဏိ သား၊စေကုန်၏၊ တံ သာသနံ။ ထိုသတင်း စကား၊ကို၊သုတွေ့၊ကြား၍၊ ဝိပ္ပလိမာဏဝ သား၊ဝိပ္ပလိလုလင်အား၊အာရော စ်ယိ သား၊ကြားကုန်၏။ ကိ အာရောယိ သား၊အ၊ဘယ်သို့ကြားကုန်သနည်း၊ ဒါရိကာ၊ဘုရားမကို၊လဒ္ဓါ၊ကိ၊ရ၊ရသတတ်၊ဗုတ်၊ဤသို့။ အာရောစယိ သား၊ ကြားကုန်၏၊မာဏ၊ဝေါ၊ဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊နလဘိသ ဗ္ဗံ တိ၊မရ၊ကုန်လတ္တံ့ဟု၊ဗုတ်၊ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ဗုဒေ၊ ဤမိခင်ဘခင်တို့ သည်၊လဒ္ဓါတိ၊ရ၏ဟု၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊အနုဗ္ဗိ၊ကော၊အလိုမရှိသည်၊ဟု တွေ့၊ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိ၊စာရ ကိုကို၊ပေသေ သား၊ စေ၏။ ဗုတ်၊ဤသို့ကြံ၍၊ရ ဟော၊ဆိပ်ကွယ်ရာ၌၊ဂတော၊သွား၊သည်ဖြစ်၍၊ပဏ္ဍိ၊စာရ ကိုကို၊လိမ်၊ရေး ၏၊ကိ လိမ်၊ အ၊ဘယ်သို့ရေးသနည်း၊ဘဒ္ဒါ၊ဘဒ္ဒါ။ အ၌ကြောမိမိ၏၊ဓာတိ ဂေါတ္တ၊ဘောဝါနုရူပ်၊ဓာတ်အနွယ်စည်းဝိပ်အား၊လျော်သော၊ဃရာ၊ဝါသံ၊ ဘိမ်ရာထောင်ခြင်းကို၊ လဘတု၊ရ၊ထေ၊လော၊အဟံ၊ငါသည်၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ပဗ္ဗဇိ၊သား၏၊ရဟန်းပြုပါ၏။ ပန္တာ၊နောက်အခါ၌၊ ဝိပုဒ္ဓိ၊သာ၏၊နှ လုံး၊မ၊သာ၊မယ်ရှိသည်၊မာ၊အ၊ဟော၊သိ၊မ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗုတ်၊ဤသို့၊လိမ်၊ရေး၏၊ ဘဒ္ဒါ၊ဝါ၊ဘဒ္ဒါ၊သည်လည်း။ အသုကသား၏ မည်သော သူ၏အား၊ ဝံ၊ငါကို၊ဒါ

ကုကာမကိုရှေးပေးခြင်းငါးနေ့လိုရှိကုန်သတဲ့၊ ဣတိဣတိသို့ သတ္တဝါကြီး၍ ယဉ်ကျေးစာရိတ်ကို၊ ပေသောသာမိစေအံ၊ ဣတိဣတိသို့ကြံ၍ ရေပြောဆိတ် ကွယ်ရာဝယ်ပြီးတဲ့လွှားမြောက်ပယ်ကြီးစာရိတ်ကို၊ လိမ်ရေးဂျီးကို လိမ်အာဘယ် လို့ရေးသနည်း၊ အဟယ္ယဝုတ္တော၊ အာရှင်သားသည်၊ အကြင်နေ့မမိဖုရားတော် ဂေါ်ဗြဟတာဂါနှုတ်ရပ်ကြောတော်အနွယ်စည်းစိမ်အားတော်သော၊ ဗာရုဏဝါသီ၊ အိမ်ရှာထောင်ခြင်းကို၊ လာဘလု၊ ရုပါစေသတည်း၊ အာသီ၊ ဝါသည်ပေါ့ ဓိသောမိ၊ ရဟန်းပြုပါအုံးပဉ္စာနောက်ခဲ့၊ ဝိဂ္ဂဠိသာရိ၊ နှလုံးမသာမသာ သည်ဟာအကောသိ၊ဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဣတိဣတိသို့၊ လိမ်ရေးဂျီ၊ နွေပါးနှစ်ခုလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဏာနိ၊ စာရိတ်ကို၊ သည်ကုန်ကုန်ကြီ၊ ဣတိ၊ ဣတိသို့ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပလိမာဏ ဝေနု ဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါအား၊ ပဟိတံ၊ စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဣတိ ထိုး၊ အာဟ၊ ဆိုချေ၊ ဣတိ၊ စာရိတ်သည်၊ ကသေ၊ အာဘယ်သူ၏၊ စာရိတ်နည်း ဣတိ၊ ဣတိသို့ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါသည်၊ ဝိပ္ပလိမာဏ ဝ သေ၊ ဝိပ္ပလိလုလင်အား၊ ပဟိတံ၊ စေအပ်သော်စာရိတ်တည်း ဣတိ၊ ဣတိ သို့ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုစာရိတ်တို့ကို၊ နွေပါ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဝါ၊ စေတွေ့ဘတ်၍၊ ဒါရုကာနုံ၊ သူလေတို့၏၊ ဂ၊ မ္ပံ၊ အမှုကို ပဿာထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဣသို့ဆို၍၊ ဟာလေတွေ့ ဆုတ်ဖျက်၍၊ အာရုဏော၊ တောဒ်ခေ၊ ရှေ့တွေ့ စွန့်၍၊ အညံ တပါ၊ သော၊ ထံသမာနပဏ္ဍိ ထိုစာရိတ်နှင့်တူသောစာရိတ်ကို၊ လိမ်တွေ့ ရေး၍၊ ဣဟေ၊ ဣဟသို့ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝ၊ ဣ၊ ဣ၊ ပေသော်ခုံ၊ စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဣသို့ကုမာရ၊ သတ်ရှိသား၏ လည်း၊ ကောင်း၊ ကုမာရိ ကာ ယာ၊ သတ်ရှိသို့၏လည်း၊ ကောင်း၊ သဒ်ဒါ သံ၊ တူ ဟော၊ ပဏ္ဍိ၊ စာရိတ်သည်၊ လောကသာ ဒရတိ ဟု ပမေ၊ လောကဌ်သာယာ ခြင်း၊ ဓကင်း သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဣသို့ ဣနိ ဣ ဟု ဟာ နုံ ယော ဝ၊ ဣ ဟု ဟု ဣ ဟု ဟု ဣ ဟု ဟု

အိပ်ရာသို့၊အာရောဟိသမာဓိ၊တက်ကုန်အံ့ဟူ၍။ မာဏဝေါ၊ဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ဒဂ္ဂိဏာပဒေသန၊လက္ခဏနံပါး၊ဖြင့်၊သယနံ၊အိပ်ရာသို့၊အာရုဟိ၊တက်၍၊ဘဒ္ဒါ၊ဘဒ္ဒါသည်၊ဝါမပဒေသန၊လက်ဝဲနံပါး၊ဖြင့်၊ သယနံ၊အိပ်ရာသို့၊အာရုဟိ၊တက်၍၊တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အညမညံ အာချင်းချင်း၊သရိရသမ္ဘဿဘာယေန၊ ကိုယ်တွေ့ထိမည်ကိုကြောက်သဖြင့်၊ဣတိ၊ညဉ္စိဒ္ဓ၊သယနံ၊အိပ်ခြင်းသို့ အနောက္ကမန္တာဝ၊ မသက်ကုန်မူ၍သာလျှင်၊ဝိတိနာမေန္တိ၊လွန်စေကုန်၏၊ဒိဝါပန၊နေ့အခါ၌ကား။ ဟသိတ မတ္တံ၊ရယ်ရှင်ခါမျှသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊တေ။ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊လောကာမိသေန၊ လောကားမိသနှင့်၊ အာသံသဠာ၊ မရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လျော်၊ မာတာပိတရော၊အမိအဘာတို့သည်၊ရေနှီး၊အသက်ထင်ရှား၊ရှိကုန်၏၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်.ကုဋေ့ပြီ'ဥစ္စါ ရုကို၊အဝိဘာဝ၊ရေတွား၊မစီစစ်မူ၍။ တေသု၊ထိုအမိအဘတို့သည်၊ကာလတ် တေသု၊သေကုန်သည်ရှိသော်၊ဝိစာရယိ'သု၊စိုင်ကုန်၏။မာတာ၀သား၊လူ့လင်၏၊သမ္ဘတ္တိ၊စည်းစိမ်သည်၊မဟာတီ၊ကြီး၏၊ ဂေဟဝသံ၊တနေ့သဒ္ဓါ၊သ ရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ ဥပဋ္ဌေတွာ၊ခြေးပွတ်၍၊ ဆဝေ့တမ်ံ၊စွန့်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏ ရဏ္ဍီ၊ရွှေမှန်သည်သာလျှင်၊ မဂဓနာဠိယာ၊မဂဓဝေဒေဟကွမ်းစား၊ဖြင့်၊ ဒွါဒသ နာဠိမတ္တံ၊တဆဲ့နှစ်ကွမ်းစား၊မျှကို၊ဃဋ္ဌံ၊ခြင်း၌။ ဝဠ္ဠတိ၊အင်၏၊ယန္တ ၅ဆွဲ နှီ၊ယန္တရာ.ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓိမဟာတဠာကာနိစ၊ခြောက်ဆယ်သော တာဘက်ဆာ.ကုန်တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊ ကမ္ဗုန္တော၊ အမှုလုပ်ရာ၊အာရေပ သည်။ဒွါဒသယောဇနိကော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ.ရှိ၏၊ အာနုဘာ၀ပုဗ္ဗေ့ပမာဏော၊ အာနုဘာ၀ခြေ့ပမာဏရှိကုန်သော၊ရုဒ္ဓသဒ္ဒါသ၀ါမာ၀စ၊တဆဲ့လေးခုကုန်သော ကျွန်ရှာတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ရုဒ္ဓသဟတ္ထာနိကာနိစ၊ တဆဲ့လေးခုကုန် သော၊ဟတ္ထာနိကတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ရုဒ္ဓသအသာနိကာနိစ၊ တဆဲ့ လေးခုကုန်သော၊အာသာနိကတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ရုဒ္ဓသ၀ုဏာနိကာနိ စ၊တဆဲ့လေးခုကုန်သော ၀ုဏာနိကတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန် ၏၊သော၊ ထိုဝိပ္ပလိလုလင်သည်၊ ဂေဟဝသံ၊ တနေ့သဒ္ဓါ၊ အာလက်တ အသံ၊တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ခြင်းသို့၊အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊မဟာဇနပရိ ဝုတော၊များစွာသောလူအပေါင်း၊ခြံရံလျက်၊ကမ္ဗုန်း၊အမှုလုပ်ရာသို့၊ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊ ခေတ္တကောဋိယံ၊လယ်၏အစွန်၌၊ ဌိတောဝ၊ရပ်လျက်၊ နဂ်လေတိ၊ ထွန်တို့ဖြင့်၊ဘိန္နဗ္ဗာနတော၊ခွဲသောအခေါ်မှ၊ကာကာဒယော၊ကျီးအစရှိကုန် ၏သော၊ သကုဏေ၊ဌက်တို့ကို။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒကာဒိပါဏကေ၊ တိအစရှိကုန်

သောပိုးတို့ကို၊ဥဒ္ဓရိဘွား၊တုတ်၍၊ ခါဒနေ့၊စားသည်တို့ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ ကာတား၊အမောင့်တို့၊ ဣမေ၊ ဤကျိုး အစဉ်ကုန်သော ၄ကိုတို့သည်၊ကိုယ်၊ အဘယ်ကို၊ခါဒနီ။စားကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏား၊မေး၏၊အယျ၊အရှင်သား။ ဝဏ္ဏပြါဒကေ၊တိဘိုကို၊ခါဒနီ၊စားကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ဧ၊တေ၊ကိ၊ ထိုကျိုးအစဉ်သေး၄ကိုတို့သည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ ပါပံ၊မ၊ကောင်းမှုသည်၊ ကာသ၊အဘယ်သူအား။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏား၊မေး၏၊အယျ၊အရှင်သား၊ တုမှာကံ၊အရှင်သားတို့အား။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ထိုဝိပဿီ သည်၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ကိ"စိန္တေသိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဧတေ၊ထိုကျိုး အစဉ်သော၄ကိ"ဘို့သည်၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ပ ပံ၊မကောင်းမှုသည်၊ မယ္ဟံ ငါအား။သ၊စ၊ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်ခဲ့၊မေ၊ငါအား၊သတ္တ အာသိတိကောဋ္ဌိ၊ခန်း၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာသည်၊ ကိ"ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ နွါဒသ၊ယောဇနော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ကမ္ဗုဇဿ၊အမှုသုပ်ရာအရပ်သည်၊ကိ"၊အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ယဿ ဗဟု၊ နှီ၊ယဿ ရာ၊ဖွဲ့ခဲ့ကုန်သော၊ ဟဒ္ဒါကာနှီ၊ တာဝက်ဆည်ကန်တို့သည်၊ ကိ" အသို့ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ရုဒ္ဒသဂါမာ၊ တဆဲ့လေးခုကုန်သော၊ရွာတို့ သည်၊ကိ"၊အသို့ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ဤအသုံးရုံကို၊ ဘဒ္ဒါယ ကာ ဝိလာနိယာ၊ ဘဒ္ဒါကာဝိလာနီ အား၊နိယျ ဒေတွာ၊ အပ်နှင်.၍၊ နိဂ္ဂမ္ဘ၊ သော ထွက်၍၊ပဗ္ဗဇိ သာမိ၊ဟောနိ၊ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ဘဒ္ဒါကာ ဝိလာနီ၊ဘဒ္ဒါကာဝိသာနီသည်၊ တတ္ထ"ခဏေ။ ထိုခဏ၌၊ အနှုရေ ထွေ့ဖြိ၊ အိမ်၏ အတွင်း၌၊ တယောတိ လကုဏ္ဍ၊ သုံးခုကုန်သော နှုန်းဒိုး တို့ကို၊ ပတ္ထရာ ပေတွာ၊ ဖြန့်၍၊ ခေတ်ယာ၊အထိန်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ် သည်ဖြစ်၍၊နှိုသိန္ဓာ၊နေ၏၊ တိလပါ၊ကေ၊နှုန်းဝိုးတို့ကို၊ ခါဒမာ၊နေ၊ခဲကုန် သော၊ကာ၊ကေ၊ကျိုးတို့ကို၊ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ အမ္ဗာ၊အထိန်းမိခင်တို့၊ ဣမေ၊ဤ ကျိုး၏သ်သည်၊ကိ"၊အဘယ်ကို၊ ခါဒနီ၊ခဲကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုဏ္ဏား၊ မေး၏၊အယျ၊ရှင်မ၊ ပါ၊ကေ၊ဝိုးတို့ကို၊ ခါဒနီ၊ခဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိ၊သော၊ကသ၊အဘယ်သူအား။ အကုသလ်၊အကုသိုလ် သည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏား၊မေး၏၊အယျ၊ရှင်မ၊တုမှာ ကံ၊သင်ရှင်မတို့အား၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိ၊သော်၊ သော၊ထိုဘဒ္ဒါကာဝိလာနီသည်၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ကိ"စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း၊မယ္ဟံ၊ငါအား၊စတုဟတ္ထ၀ဏ္ဏံ၊ လေးတောင်ရှိ၊သော၊အ၀တ်ကို

လည်းကောင်း၊ နာဠိကောဒနမတ္တဠု၊ တက္ကမ်းစားချက်သော ထမင်းမျှကို လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓုံ၊ ခြေခြင်းဌာ၊ ဝန္ဒတိ၊ အဝတ်၏ကွေ့ဝှေ့ကြိုလူ၏တောင်ခို၊ တေ နံ၊ ထိုကျီးအစရှိသည်သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် သည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဘဝ သဟဿေနပိ၊ ဘဝတထောင်ဖြင့်လည်း၊ ဝန္ဒတောဝ၊ ဝန်မှ၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်း ကို၊ ဥက္ခိပိတုံ၊ မြှောက်ခြင်းဌာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အယျပုတ္တေ၊ အရှင် သားသည်၊ အာဂတမတ္တေယေव၊ လာခါမျှ၌သာလျှင်၊ သမ္ဘိ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို၊ တသ၊ ထိုပိပ္ပလိလုလင်အား၊ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍၊ နိက္ခမိတွာ တောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိ သာပိ၊ ခုဟာနိ်းပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ တွေးတို၏၊ မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိလုလင်သည်၊ အာဂတံ၊ ပြန်လာ၍၊ နှတ္ထား၊ ရေချိုး၍၊ ပါသာ ဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာရုယှ၊ တက်၍၊ မဟာရဟေ၊ ကြတ်သောသူတို့သာနေ ခြင်းဌာထိုက်သော၊ ပလ္လင်ကော်၊ ပလ္လင်ခို၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ ထို အခါခို၊ အသ၊ ထိုပိပ္ပလိလုလင်အား၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာဝတေးမင်းအား၊ အနုဇ ဝိ ဘံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ သဇ္ဇယိ သု၊ စီရင်ကုန်၏။ ဒွေပါ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ပိပ္ပလိဘဒ္ဒါတို့သည်လည်း၊ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ စား၍ ပရိဘုဉ်း၊ အာလုပ်အကျွေးသည်၊ နိက္ခန္တေ၊ တွက်သည်ရှိသော်၊ ရဟောဝ ဒါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟသုကဒ္ဒါ၊ ရယ်ကစားခြင်း ဌာ၊ နိသိနိ သု၊ နေကုန်၏။

ထိုတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာဏဝေါ၊ ပိပ္ပလိလုလင်သည်၊ ဘန္ဓံ၊ ဘဒ္ဒါကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ။ အဘယ်၊ ဖွားမိခင် ဤအိမ်သို့၊ အာဂ ဆွတ်ခြင်း၊ လာသည်ရှိသော်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိဉ္စိ ကံ၊ အဘယ် မျှလောက်သော၊ ခဏံ၊ ဥစ္စာကို၊ အာဟရသိ၊ ဆောင်ခဲ့ဘိသနည်း၊ ဣတိ။ ဤသို့ အာဟ၊ ဆို၏၊ အယျ။ ခမည်းသား၊ ပဠပဏ္ဍာ သသကဒူ သဟ သာနိ၊ လှည်း အစီး ငါးသောင်း ငါးထောက်တို့ကိုတို့တည်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထေ၊ ဘဒ္ဒါ ဆို သည်ရှိသော်၊ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဇွမ ဘိ ဝ ဟံ၊ ကျွန်ုပ်ယူ၏ဟု၊ ဣတိ အိမ်၌၊ သတ္ထာ ဆရာကိုကောဋိယော၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနှစ်ကုဋေသော ဥစ္စာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယန္တ ဗဟု သဒ္ဓိ တဠာ ကာ ဒိဘေဒါ၊ ယန္တရားဖွဲ့အပ်ကုန်သော ခြောက်ဆယ်သောတာဘက်ဆည် ကန်စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သဒ္ဓိ တို့စ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်းကောင်း အတ္ထိ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗဠု၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ တုယှံ၊ ယ ဝ၊ သင်အား သာလျှင်၊ နိယျာဒေမိ၊ အပ်နှင်းပါ၏၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထေ၊ ဆိုသည်

ဂိုဏေါ်၊အယျ၊အရှင်သား၊ တုဏ္ဍ၊ သင်တို့သည်၊ ကဟ်၊အာဘယ်သို့ဖြစ်မည်နည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိ၊မေး၍၊အဟ်၊ငါသည်၊ပဋ္ဌဓိသာမိ၊ရေဟန်းပြုအံ့ ဆုဘ်၊ဤသို့၊ဝဇ္ဇေ၊ဆိုသည်ဂိုဏေါ်၊အယျ၊အရှင်သား၊အဟာ၌ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊တုမ္ဗာ့ကဲ်ယောဝ၊အရှင်သား၊တို့၏သာလျှင်၊ အာဂမနံ၊ပြုနိုလာခြင်းကို၊ ဩဝေ၊လာကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်၊ နိသိန္နာ၊ နေပါ၏၊ အဟာ၌ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ပဋ္ဌဓိသာမိ၊ရေဟန်းပြုပါအံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေ၊ဆိုသည်ဂိုဏေါ်၊တေ၊ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အမှာကဲ်၊ငါတို့အား၊အာဒိတ္တပဏ္ဏကုဋိဝိယ၊ ပြောင်းပြောင်းတောက်သောသစ်ရွက်မိုး၊သောကုဋိကဲ့သို့၊တယောဘဝါ၊သုံ၊ပါ၊ကုန်သောဘဝတို့သည်၊ဥပဒ္ဒဟာနီ၊ထင်ကုန်၏၊ ပဋ္ဌဓိသာမ၊ရေဟန်းပြုကုန်အံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့တိုင်ပင်၍၊ အနုရာပဏာတော၊ အိမ်ရှေ့မှ၊ကာသာယရုသပိတာနိ၊ဖန်ခြည်သောက်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိစ၊ အဝတ်တို့ကို လည်း၊ကောင်း။ မတ္တိကပဏ္ဍေစ၊ ရွှေသဝိတ်တို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ အာဟာရုပေတွာ၊သောင်စေ၍၊အညမညံ့၊အချင်းချင်း၊ကေသ၊ ဆံတို့ကို၊ညှောပတွာ၊ချ၍၊ သောကေ၊လောကဒ္ဓ၊ ယေ၊အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အာရုဟန်ဖြောင့်ဟူ၊စော်အာဏားကိုခံထိုက်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊အမှာကဲ်၊ငါတို့၏၊ ပဋ္ဌဓ္ဓာ.ရေဟန်း၊အဖြစ်တည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌဓိတွာ။ရေဟန်းပြု၍၊ထပိကာသု၊အိပ်တို့၌၊ ပတ္တံ့၊သပိတ်ကို၊ ပဏ္ဍိ ဝိတွာ၊ထည့်၍၊အံ့သော၊ပခုန်း၌၊လင်္ဂေတွာ၊လွယ်၍၊ပါသာဒတော၊ပြာသာဒ၌ ဒ့ ပြာဘရိ ဘု၊သက်ကုန်၏၊ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ဒါသေသုဝါ၊ကျွန်တို့ဝင်လည်း၊ ကောင်း၊ကမ္မာရေဏောသုဝါ၊အမှုလုပ်သောသူတို့ဝင်လည်း၊ကောင်း၊ကော ☰ စိ၊တာရုံတယောက်သောသူသည်၊နသဇ္ဇာနိ၊မသိ၊ အယ်ထိုအခါ၌၊နေ၊ထို နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ဝိပ္ပလိဘဒ္ဒါတို့ကို၊ဗြဟ္မာဏဝါမတော၊ ပုဏ္ဏား၊ရှာမ၊ နိကွမ်းထွက်၍၊ဒါသဝါမ၌ရှေ့၊ကျွန်ရှာတံခါး၊ဖြင့်၊ဂန္ဓဇ္ဇော်သွား၊သည်တို့ ကို၊အာ.ဂပ္ပကုဋ္ဌ၊ဝသေန၊ အသွင်အပြင်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ဒါသဝါမ၊ဝါ သိနော၊ကျွန်ရှာ၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ သဇ္ဇာနိ'သု၊သိကုန်၏၊ တေ၊ထို ကျွန်ရှာ၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ရောဒ၏ဘုရား၊ငိုကြွေးကုန်လျက်၊ပါဒေသု ခြေတို့၌၊ပတိတွာ၊ဝပ်၍၊အယျာ၊အရှင်တို့၊ကဲ်'၊အာဘယ်ကြောင့်၊အမှု၊အ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊အနာထေ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သည်တို့ကို၊ ကရောထ၊ပြုကုန်သ နည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အါဟ'သု။ဆိုကုန်၏၊တရော၊အမျင်းတို့၊မယ်၊ငါ့တို့သည် တယောဘဝါ၊ သုံ၊ပါ၊ကုန်သောဘဝတို့ကို၊ အာဒိတ္တပဏ္ဏသာလာဝိယ။ ပြောင်ပြောင်တောက်သောသစ်ရွက်မိုး၊သော၊ကျောင်းတို့ကဲ့သို့၊ဒိသသာမ၊

ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိမှာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ တုမှော၊ သင်တို့ကို၊ ဧကေကံ၊ တယောက်ယောက်ကို၊ ဘုဇိသံ၊ တော်လှန်သည်ကို၊ ကရောမ။ ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်ဆဲ၊ ဝ ဿသတ ဗွိ၊ အနှစ်တရာ သည်လည်း။ နုပ္ပဇဟေယျ၊ မလောကဲ့။ တုမှော ဝ၊ သင်တို့သည်သာ လျှင်။ ဘုမှာကဲ့၊ သင်တို့၏၊ ထိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ခေါဝိတ္ဝာ၊ ဆေးလျှော်ကုန်၍၊ ဘုဇိဿာ၊ တော်လှန်ကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိ ဝ ထ၊ အသက်ရှင်ကြကုန်လေး၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ။ ဆိုပြီး၊ တေသံ၊ ထိုကျွန်တို့၏၊ ရောဒနံ ၊ ငိုကြွေးကုန်ကုန်ကုန်

ဗြဟ်မာ့ားသောစိတ်ရှိသော၊မဟာဇနေနှား လူများအပေါင်းသည်၊ အပါယဟူရ
ကောအပါယ်ကိုပြည့်စေတတ်သည်၊တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣမတ္ထိ ဒွေဝေ
ပထေ၊ဤနှစ်ခွသောခရီးခွဲ၊တွံ၊သင်သည်၊ ဧကံ၊တရုသောခရီးကို၊ ဂဏ္ဍ၊
ယူလော၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဧကေန၊တရုသောခရီးဖြင့်၊ ဂမိဿာမိ၊သွားအုံ၊
မ္ဟတိ၊ဤသို့၊အာဟု၊ဆိုး၏၊ အယျ၊အရှင်သား၊အာမ၊ပြောပါဟုတ်ပါ၏။ ပဇ
ဓိတာနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ပလိဗောဓော
ကြောင့်ကြတည်း၊ပဇ္ဇဓိတွာဝိ၊ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ ဝိနာ၊ကွေကွင်းသည်၊
နဘာဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဂ္ဂါဟံ၊ငါတို့အား၊ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊
ဒဿန္တိ၊ပြကုန်၏၊တုဗ္ဘော၊သင်တို့သည်၊ ဧကံ၊မဂ္ဂံ၊တရုသောခရီးကို၊ ဂဏ္ဍ
ထ၊ယူကုန်လော၊ဝိနာ၊ကွေကွင်းသည်၊ဘဝိဿာမ၊ဖြစ်ကုန်အုံ၊ဣတိ၊ဤသို့
လျှောက်၍၊ တိက္ခတ္တုံ။ သုံးကြိမ်၊ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ် လှည့်သည်ကို၊
ဂဟေတွာ၊ပြု၍၊စတ္တာသုဗ္ဗာနေသု၊လေးပါးကုန်သော အရေပ်တို့၌၊ ပဋ္ဌပတ်ခြင်တော
နု၊ပါးပါး၊သောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ဒဿနခသေ၊မောဝနသရဇ္ဇလံ
ဆယ်ချောင်း၊သော လက်သည်းရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊
အဇ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋိယှ၊ပြောက်ချီ၍၊ သတသဟဿကပဋိမာ၊ကော
ဂ ဇ္ဇာတာသိနိ၊အတိုင်းအရည်ရှိသော၊အဇ္ဇါနေ၊ကာလ၌၊ ဂတော၊ပြုအပ်
သော၊မိတ္တသန္ထဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ခဲ့ရခြင်းသည်၊ ဇနဒ္ဓ၊ယနေ့၊ ဘိဒ္ဓိ
ကွဲ၍၊တုဗ္ဘ၊ မှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဒဂ္ဂါ၊ကာနဿ၊မ၊ လက်ချာမည်ကုန်၏။
တုမှာကံ၊အရှင်သားတို့အား၊ ဒဂ္ဂါ၊ဟာ၊ဂ္ဂေါ၊ လက်ချာခရီးသည်၊ ဝန္ဒတိ၊
အပ်၏၊မယံ၊မာတုဂါမာနာမ၊အကျွန်ုပ်တို့မိန်းမမည်သည်ကား။ ဝါ၊ဇာတိ
ကာ၊လက်ပဲသကောရှိကုန်၏၊အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊ဝါမမ ဣတော၊လက်
ပဲခရီး သည်၊ဝန္ဒတိ၊အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊မဂ္ဂံ၊ခရီး သို့ပဋိပန္နာ၊
သွား၏၊တောသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏၊ ဒွေဝေဘူတာ၊ကာ၊လေ၊နှစ်ကွဲဖြစ်
သောကာလ၌၊အယံ၊မဟာပထဝီ၊ ဤ၊မဟာ၊ပထဝီ၊ပြဲကြီး၊သည်၊ အဟံ၊ငါ
သည်၊စတ္တာ၊ဝါ ဒ္ဒသိ၊ရေ၊ပဋ္ဌတော၊စကြာ၊ဝဠာ၊ဖြင်ရိုရိ၊တောင်တို့ကို၊ခ၊ရေ၊တုံ
ဆောင်ခြင်း၌၊သ ကြောင့်၊တတ်နိုင်ကုန်၏၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဝုတော
ဂုဏ်တို့ကို၊ခ၊ရေ၊တုံ၊ဆောင်ခြင်း၌၊နသ ကြောင်း၊မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ဤသို့
ဝဒန္တိ ဝိယ၊ဆိုသကဲ့သို့၊ဝိ၊ဝ၊ခ၊နာ၊ပြည်လျက်၊ ဂဗ္ဗိ၊တုန်လှုပ်၏၊အာ၊ကာ
သော၊ကောင်းကင်၌၊အာသနိ သဒ္ဒေါ ဝိယ၊ရိုးကြိုးသံကဲ့သို့၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊
စတ္တာ၊ဝါ ဒ္ဒသိ၊ရေ၊ပဋ္ဌတော၊ စကြာ၊ဝဠာ၊ဖြင်ရိုရိ၊ထောင်သည်၊ ဥန္နာဒ၊ ပဲ
တင်ထပ်၏။ ။

သမ္ဘာသမ္ဘူးဆွေးမြေတိုးစွာတုရားသည်၊ ဝေဠုဝနမဟာဝိဟာရ၊ ဝေဠု
ဝန်ကျောင်းတော်မြတ်၌၊ ဝန္ဓကုဒ္ဓိယံ၊ ဝန္ဓကုဒ္ဓိ၌၊ နိသိန္နော၊ ရှေးတော်မူလျက်၊
ပဿဒိကမဂ္ဂနသန္ဓိ၊ မြေလှုပ်သောအာသံကို၊ သုတွား၊ကြားတော်မူ၍၊ ကိသ နှင့်
ခေါ်၊ အာဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ပထဝိ၊ မြေကြီး၊သည်၊ ကဉ္စတိ၊ ကုန်လှုပ်သနည်း၊
ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပလိမာဏဝေါစ၊ ဝိပ္ပလိ
လုလင် သည်ရင်း၊ ဘဒ္ဒါစကာ ဝိလာနိ၊ ဘဒ္ဒါကာဝိ လာနိသည် လည်း
ကောင်း၊ မံ၊ ငါ့ဘုရား ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍၊ အာပဝမေယျ၊ သမ္ဘတ္တိ၊ အကိုင်းမသို
သောစည်းစိမ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ တေသံ၊
ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူ၊ တော်ကောင်းတို့၏၊ ဝိယောဂဋ္ဌာနေ၊ တွေ့ကွင်း
ခွဲခွါကြသောနေရာ၌၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဂုဏမဟေသေန၊
ဂုဏ်အာနုဘော်ကြောင့်၊ အယံမဟာပထဝိ၊ ကမ္ပေ၊ ဤမြေလုံးခြင်းသည်၊ စာ
တော၊ ဖြစ်၏၊ မယာဝိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား
သင်ဟံ၊ ပြီးမြောင်ခြင်းကို၊ ကာတုံ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ ဝန္ဓ
ကုဒ္ဓိတော၊ ဝန္ဓကုဒ္ဓိတို့ကိုတော်မှ၊ နိဿဋ္ဌမ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ သယမေဝ၊
ကိုယ်၊ တော်တိုင်သာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သင်တိုယက်နှင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
တော်မူ၍၊ အသီတိမဟာထေရေသု၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာထေရ်တို့တွင်၊
ကိန္ဓိ၊ တရုံ၊ ယောက်ကို၊ ဟိမ္ဝန္တ၊ အနာမန္တေတွာ၊ မတိုင်ပင်မူ၍၊ ကိဂ'ဝုတံ၊ သုံး
ဂါဝုတ်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး၊ ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ရာဇဂဟာ၊ သဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်၏သည်းကောင်း၊ နာဠန္ဒာ၊ ယ၊ နာဠန္ဒာမြို့၏လည်း
ကောင်း၊ အနန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဗဟုဝုတ္ထကနိဂြောဓရုက္ခမူ၊ လေ၊ ဗဟုဝုတ္ထ
ကပညောင်ပင်ရင်း၌၊ ပလ္လင်၊ ထက်ပေါ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ နိသီ
ဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ နိသိဒန္တောပန၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ရှိသော်ကား၊ အညတ
ရော၊ မထင်ရှားသော၊ ပံသုကူလိကောဝိယ၊ ပံ့သုကူရတင်ဆောင်သော
ရဟန်းကဲ့သို့၊ အနိသိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မမူမူ၍၊ ဗုဒ္ဓဝေသံ၊ ဘုရားအသွင်
တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍၊ အသီတိဟတ္ထေဟိ၊ ရှစ်ထောင်ရှိသော၊ အ
တောင်ရှစ်ဆယ်သောတခဲနက်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိသာ
ဒေန္တောဝ၊ လွှတ်တော်မူလျက်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဆိုတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ ခ
ဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ ပဏ္ဏာသ ဗ္ဗာသ ဘဏ္ဍကဒုစ္ဂတ္ထကဒုမ္ပုရိသ ဂါဟိ ဒိပ္ပမာဏေ၊ ထန်းရွက်
ထီးတည်းကိုးစက်ရှုံးလစ်ပွန်းချွန်အစရှိသော ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရုတ္ထိ
ယော၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဆွတောစိတောစ၊ ထိုမှ၊ ဤမှ၊ လည်း
ဝိပ္ပဟရန္တိယော၊ ပြိုးပြိုးပြာကုန်လျက်၊ ဝိဓာဝန္တိယော၊ ထိုမှ၊ ဤမှ၊ ပြေးသွား

ကုန်လျက်၊ စန္ဒသဟာသ သူရိယသဟာသ ဥဋ္ဌမနုကာ ဧလောဝိယားလအ
ထောင်နေအထောင်တက်သောအခါကဲ့သို့၊ ကုရုမာနုဝ၊ပြုလျက်၊တ၀ဏ္ဍ
ရုံ၊ထိုးတောအလုံးကို၊ကောဘာဝသံ၊တပြိုင်နက်သောအရောင်အလင်းကို
အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဒုတ္တိ သမဟာဝုရိသလက္ခဏသိရိယာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါး
ကုန်သောယောကျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်တို့၏ အသရေဖြင့်သမုဒ္ဒ
လံ၊ထွန်းတောက်ပသော၊ တာရကဏ်ဝိယ၊ ကြယ်အပေါင်းကဲ့သို့၊ဂဝဏ်၊
ကောင်းကင်သည်၊ သုဝဏ္ဏတကမလ်ဝိယ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောကြာတော
ကဲ့သို့၊သကလ၀ဏ္ဏရံ၊အလုံးစုံသောတောအုပ်ကို၊ဝိဇာတိတွေ၊တင့်တယ်
စေခြင်းနှင့်ကြာ၀ေရက္ခသနာမ၊ ပညောပင်မည်သည်၏၊ခန္ဓာ၊ပင်စည်သည်
သောတော၊ဖြူသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ပတ္တာနိ၊ အရွက်တို့သည်၊နီလာနိ၊ညို
ကုန်၏။ပဏ္ဏာနိ၊ရင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္တာနိ၊နီကုန်၏၊တာဝတိံ ပနဒိ၀သေ
ထိုနေ့ဌကား၊သဟာသာ၊ခါ၊အခက်နှင့်တကွသော၊နီကြီ၊ဝေ၊ပညောင်ပင်
သည်၊သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏော၀ ဣဒေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်သာလျှင်
အ၊ဟာ၊တိ၊ဖြစ်၏၊မဟာကဿပဇေ့ရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်
အယံ၊ဤသူသည်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊သတ္တာ၊ ဆရာသည်၊ဘ၀ိဿတိ၊ဖြစ်
လတ္တံ့၊အ၊ဟံ၊ငါသည်၊ဧတမ်၊ဤသူကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ ညွှန်ပြ၍ဖူဇိတောဝ၊ရေ၊ဟန်ပြု
၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနုတောဝ၊ ဖြင်ရာအာရုဏ်မှ၊ ပဌာယ၊စ၍ကြာကာတော၊
ကိုင်းညွှတ်သည်ဖြစ်၍၊ဂတ်ဝ၊သွား၍၊ဟိသု၊သုံး၊ပါ၊တို့ဌ၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ဝိုဠ်း၍
ဘဇေ့ဝ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂ၀၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ မေ၊ ဒေ၊ကျွန်ပ်ကို
သတ္တာ၊ဆရာတည်း၊အ၊ဟံ၊ အကျွန်ပ်သည်၊ သာ၀ကော၊ ထ၊ပဌာ၊သည်
အသို့ဖြစ်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာ၊ဟ၊ လျှောက်၏၊အ၀ဏ၊ထိုအခါ၌၊နုံ၊ထိုမဟာ
ကဿပကို၊ဘဂ၀၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အ၀ေ၊စ၊ ပ်ဒ်ုတော်ရှု၏၊ကို အ
ဝေ၊စ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သစေ၊အကယ်၍၊တို့၊သင်သည်
ဣမံ၊နိ၊ပစ္စကာ၊ရုံ၊ဤအသေပြုခြင်းကို၊ မဟာ၊ပထ၊ဝိယာ၊မဟာ၊ပထ၊ပြု
ကြီး၌၊ကရေ့ယျာ၊သိ၊ ပြုကြား၊ခဲ့၊ သာ၊ဘူ၊မိ။ ထိုမြေသည်၊ဓာ၊ရေ၊တုံ၊ဆော၊ပ
ခြင်း၌၊နုသက္ကုဏောယျ၊မတာတ်ဒ္ဓိ၊ဝ်ရား၊ ဟထာ၊ဟ၊ ဘ၊သ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏
ဘုံ၊ဤသို့၊ ဂုဏ၊မ၊ဟ၊ဒ္ဓ၊တံ၊ ဂုဏ်အား၊ဖြင့်ကြီး၊သည်၏ အ၊ဖြစ်ကို၊ဟော၊နေ
ဟော၊ဟော။ဘယ၊သ၊ဝ်သည်၊ကတော၊ပြု၊အ၀်သော၊ နိ၊ပစ္စကာ၊ရော၊အရှိအ
သောသည်၊မယ်ံ၊ငါ၊ဘုရား၏၊လော၊မ၌၊မွေ့ကြည်လည်း၊ဝ၊လေ၀ဲ၊လှ၀်
ဝေ၊ခြင်း၌၊နုသ၊ကြော်ကို၊မ၊ဘတ်ဒ္ဓိ၊ဝ်ကဿပ၊ကဿပ၊နှင်ဒ်ပ်ထိ၊ထိုင်လော
ကော၊သင်အား၊ဒါ၊ယ၊ဒ်ုံ၊အ၊ပ္ပ၊ကို၊ ဒ၊သ၊ဝ်ပ်ေ၊ခဲ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာ၊ဟ၊မ်ိုး

တော်မူ၏၊ အထားထိုနောင်မှ၊ **အသ**၊ ထိုကသဿပအားဘဂဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည် တိတိကြွဝါ၊ဒေတိ၊ သုံးရက္ခန်သောကြွဝါ၊ဒဝိုဖြင့်၊ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဗ္ဗဇိုး**အ**ဖြစ်ကို၊**အ**ဒုါသိ၊ပေးတော်မူ၏၊ ဒတွာ။ပေးတော်မူ၍၊ဗဟုပုတ္တကနိဂြောဓမူလတော။ဗဟုပုတ္တကပညောင်ပင်ရင်း၌၊နိဗ္ဗမိတ္ဝာ၊တွက်တော်မူ၍၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ပဉ္စာသမတံ၊နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ မဂ္ဂံ၊ခရီး၊သို့၊ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွသွား၊တော်မူ၏၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သရီရံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဒွိတ္တိ သမဟာပုရိသ လက္ခဏာဝိစိတ္တံ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊ကုန်သော ယောက်ျား၊မြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တော်ကြီး၊တို့ဖြင့်ဆန်း၊ကျယ်၏၊မ ဟာကသဿပသ.မဟာကသဿပ၏၊သရီရံ၊ ကိုယ်သည်၊သတ္တမဟာပုရိသ လက္ခဏာပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ခုနှစ်ပါး၊သောယောက်ျား၊မြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်၏၊သော၊ ထိုမဟာကသဿပသည်၊ ကဠဂုနာဝါယ၊ရွှေ လှေ၌၊ပဉ္စာဗန္ဓောဝိယ။ နောက်ဌဲ့အပ်သကဲ့သို့၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဒါနုပဒိကံ၊ခြေတော်ရာအစဉ်အတိုင်း၊ အနုဂစ္ဆိ၊အစဉ်လိုက်၏၊သတ္တာ မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ယောက်ံ၊အ.တန်ငယ်၊ ဂ.ဏ်ကြီ၊ကြွတော်မူ၍၊မဂ္ဂါ၊ခရီး မှ၊ညြဉ်းမှ၊သက်တော်မူ၍၊ အာညာတရဿိ ံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ရက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊နိသဇ္ဇာကာရံ၊ ထိုင်နေအံ့သော**အ**ခြင်း**အ**ရာကို၊ဒသေတိ၊ ပြ၊တော်မူ၏၊ထေရော၊ **အ**ရှင်မဟာကသဿပမထေရ်သည်၊သတ္တာ၊မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊နိသိဒိတုကာမော၊ထိုင်တော်မူခြင်း၌၊အလိုရှိ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တာ။သိ၍၊ **အ**တ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါဒူပိတံ၊ ခံ့**အ**ပ်သော၊ပဋိပဒလောတိက သင်္ဃာဋိ ံ၊ပုဆိုး၊ကြမ်း၊ဒုကူဋ်ကို၊စတုဂုဏံ၊ လေးထပ်ကို၊ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ပညာ ပေသိ၊ခင်း၏၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တတ္ထ၊ထိုဒုကူဋ်**အ**ခင်း၌၊နိသိဒိ တွာ၊ထိုင်း၊တော်မူ၍၊ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ စိ၀ံ၊သက်နှုံ့ကို၊ပရိမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ သုံး၊သပ်တော်မူ၊လျက်၊ကသဿပ၊ ကသဿပ၊တော။ သင်၏၊**အ**ယံ၊ပဋိပဒလော တိကသံ၊ဃာဋိ ံ၊ ဤပုဆိုး၊ကြမ်.ဒုကူဋ်သည်၊ မဒုကာ၊ခေါ်၊နွေးညံ့.ဟသည်သာ လျှင်တည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊**အ**ာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေ၊ရော၊ **အ**ရှင်မဟာက သဿပမထေရ်သည်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ မမ၊ငါ၏၊ သဃာ်ဋိ ယာ။ဒုကူဋ်၏၊ မဒုတာ၀ံ၊နွေးညံ့.သည်၏ **အ**ဖြစ်ကို၊ ကထေတိ၊မိန့်တော်မူ ၏၊ ပါဒူပိတုကာမော၊ ခံ့လိုသည်၊ ဘ၀ိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တာ။သိ၍၊**ဘ**ဂ္ဂေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သံ၊ယာ ဋ်ံ၊ဒုကူဋ်ကို၊ပါ၊ခံ့ပတု၊ ခံ့တော်မူပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ **အ**ာဟ၊လျှောက် ၏၊ကသဿပ၊ ကသဿပ၊တို့၊ သင်သည်၊ကိ ံ၊ **အ**ဘယ်ကို၊ ပါ၊ခံ့ပိသသိ၊ခံ့

လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ နိဝါသနံ၊ ဒုကူဋ်တော်ကို၊ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိ၊ သော်၊ ပါရုဒ္ဓိ ဩသာမိ၊ ရုံပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပရိဘောဂဓိဏ္ဍံ၊ သုံးဆောင်သဖြင့်ဆွေးမြေ့သော ဣမံပံသုကူလံ၊ ဤပံ့သုကူသက်နှံကို၊ ဃဋေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဋိဋ္ဌံ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣမံပံသုကူလံ၊ ဤပံ့သုကူသက်နှံကို၊ ဂဟိတာ ဒိဝေသေ၊ ယူသောနေ့၌၊ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ ကဠိုးတုနိ်လှပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဣမံပရိဘောဂ ဓိဏ္ဍံ စိဝရံ နာမ၊ ဤသုံးဆောင်သဖြင့်ဆွေးလေပြီးသော သက်နှံမည်သည့် ကိုပရိဘောဂပြုလေနှုန်းသောဂုဏ်ရှိသောသူသည်၊ ဝေတေါ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသက်နှံကို၊ ပဒိုပတ္တိယံ၊ ပဒိုပတ်၌၊ ပူရဏသမဏော၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ ဇာတိပံသုကူလိကော၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပံ့သုကူ ဆောင်သောသူသည်၊ ပဒိုဗလေနေဝ၊ စွမ်းနိုင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ ဓိန့်တော်မူ၍၊ ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စိဝရံ၊ သက်နှံကို၊ ပရိဝေဏေ သိ၊ လဲလှယ်တော်မူ၏၊ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့ကား၊ စိဝရံ၊ သက်နှံကို၊ ပရိဝတ္တေ၊ လဲလှယ်သည်ကို၊ ကတ္တွာ ဝ၊ ပြု၍သာလျှင်၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏၊ ပါရုတစိဝရံ၊ ရုံသောသက်နှံကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါရုဒ္ဓိ၊ ရုံတော်မူ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စီဝရံ၊ သက်နှံကို၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ပါရုဒ္ဓိ၊ ရုံတော်မူ၏၊ တတ္ထ ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အစေတနာဝိ၊ စိတ်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာသံ၊ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒုက္ခရံ၊ ခဲယဉ်းသည်ကို၊ အကယ္ယ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊ ပါရုတစိဝရံ၊ ရုံသော သက်နှံကို၊ သာဝကဿ၊ တပည့်အား၊ ဒိန္နဝုဠ္ဠာနာမ၊ ပေးဘူးသည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယျ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝါ ရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တီ ဝိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့၊ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ ကဠိုးတုနိ်လှပ်၏၊ ထေရောပိ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပရိဘောဂစိဝရံ၊ သုံးဆောင်အပ်သောသက်နှံကို၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ

အား၊ ဣဒါနိ၊ယံခဏ အခါ၌၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သောတရား၊သည်၊ ကိ အဏ္ဍိ၊အာဘယ်မှာရှိတော့ဆုံးနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥန္နတိ၊တက်ကြွခြင်း၊ကို အာကတ္ဌ၊မပြုမူ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြတ်စွဲဘုရား၊တို့၏၊ သန္တိကေ ယေဝ၊ အထံတော်၌သာလျှင်၊ တေ ခဏ သမုတက်ဂုဏော၊ တဆဲ့သုံးပါး၊ကုန်သောခုတင်ဂုဏ်ကျေးဇူး၊တို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ သတ္တဒိဝေ သော၊ ရုနစ်ရက်၌၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အပေါ သိ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌမေ ဒိဝေ သော၊ ရှစ်ရက်ဖြောက်သောနေ့၌၊ သဟာပဒိ သန္တိ ဒါဟိ၊ ပဒိ သန္တိ ဒါ လေးပါးနှင့် တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ။

တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောက ဗေဒ္ဓသော၊ လောကဒို့ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရာ၏ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ဆုတ်တော်၌၊ လောကနာထမှိ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလတ်သော်၊ သတ္ထုနော၊ ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊ သာရိရံ၊ အလောင်းတော်ကို၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ တောင်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဇနတာ၊ လူတို့သည်၊ အာမောဒိတပမောဒိတာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသူတို့သည်၊ သံဝေဂဇာတေသု၊ ပူဇော်လိုလားလှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်ကုန် လတ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ။ ဥဘတိဒိတ္ထေ၊ အကျေးဇူးပွန်းတို့ကို၊ သမာနေတွာ၊ တပေါင်းတည်းရုပေး၍၊ ဆုဒ်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပြုပိ၊ ဆိုပြီ၊ ကိ အပြုပိ၊ အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မဟာဝိရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဟာန္ဒ၊ ယခု၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောမသော၊ ပြုကုန်အုံ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အပြုပိ၊ ဆိုပြီ၊ ။ တေ၊ ထိုအကျေးဇူးပွန်းတို့သည်၊ သဒ္ဓေတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍၊ ပဒိသသုတ္တာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဟာသံ၊ ရွှင်ခြင်းကို၊ ဇနိ သု၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ လောကနာထမှိ၊ လူတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ ဖြတ်စွဲဘုရား၌၊ ပုညသဗ္ဗယံ၊ ကောင်းမှုအရုကို၊ ကာဟာမ၊ ပြုကုန်အုံ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ မဇ္ဈေ တွာ၊ တိုင်ပင်၍၊ သတဟဿ ဌသမဂ္ဂတံ၊ အတောင်တရာအစောက်ခြင့်သော၊ ဒိယဏ္ဍဟဿ ဌပဏ္ဍံ၊ အားတောင် တရာ့ငါးဆယ် အကြောကျယ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သဖွယ်ဖြစ်သော၊ နဘမဂ္ဂတံ၊ ကောင်း

ကင်ရှိတက်သော၊ အာဠိယံ၊ ရတနာစေတီအိမ်ကို၊ သုဂတံကတ္တား၊ ကောင်းစွာပြု၍ တတ္ထ၊ထိုရတနာစေတီအိမ်၌၊ တာလပန္နိဟာ၊ ထန်းပင်ဆေးခြယ်တို့ဖြင့်၊စိတ္တိတံ၊ဆန်းကြယ်သော၊ဟင်္ဂါယံ၊ရူးလစ်မတပ်ပြောသောနဋ်ပြည်းကို၊ကတ္တာနုပြု၍၊သက်စိတ်ကို။ မိမိစိတ်ကို၊ပသာဒေတွား၊ကြည်ညိုစေ၍၊စေတိယံ၊စေတီကို၊ပူဇယိ၊ပူဇော်ပြု၊ ၊အဋ္ဌိကွန္ဒေါဝ၊မိ.ပုံကြီး၊ကဲ့သို့ဖေလိတောဝ၊တောက်ပ၍၊ ဇလ္လိ၊တောဝ၊ပင်လုံးကျောက်ပွင့်သော၊ ကိ သုကောဌ၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့။ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဓုန္ဒလဒ္ဓိဝ၊သိကြား၊လင်းလေသက်တင်ရှေ့ကဲ့သို့၊စတုန္ဒိသာ၊ အရှေ့လေးမျက်နှာတို့ကို၊ကြွဘာသတိ၊ထွန်းလင်းစေ၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုစေတီ၊တော်၌၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေတွား၊ ကြည်လင်၊စေ၍၊ ဗဟုံ၊များစွာသော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ကတ္တာနု၊ပြု၍၊မရဏကာလေ၊ သေခဲ့နိုးကာလ၌၊ ဝုဋ္ဌိကမ္မံ၊ရှေးကပြုခဲ့ဘူး၊သောကုသိုလ်ကံကို၊သရိတ္တာနု၊ အောက်မေ့၍၊ ၊သဟသယုတ္တံ၊ နတ်မြင်းတ၊ထောင်ကသော၊ဟယဝါဟိ၊နတ်မြင်းတ၊ထောင်ဆောင်သော၊ ဒိဗ္ဗယာနံ၊ နတ်ယာဉ်ကို၊ ဒေဝိဠ္ဌ၊တော၊စီးလျက်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တိဒသံ၊ တာဝတိံ သဒေနတ်ပြည်သို့၊ဥပဂဆိ၊ရောက်ပြီ၊မယ့်၊ငါ၏၊တဝန်၊ဗိမာန်သည် ဥဒ္ဓိဝံ၊မြင့်၏၊ သတ္တဘူမံ၊ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိ၏၊သမုဋ္ဌတံ၊ ကောင်းစွာတက်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကူဋာဂါရ သဟဿာနိ၊ အဝတ္ထိတင်သော အားဆောင်တ၊ထောင်တို့သည်း၊သောဏ္ဏမယာ.ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သည်၊ အဝဋံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊သကတောဇေန၊မိမိ၊ကောင်းမှုတန်းခိုးဖြင့်၊ သမ္ဘဒိသာ၊အလုံးစုံ အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာ၊သယံ၊အလျှံတလက်လက်၊ဖေလို့ ထွန်းလင်းစေကုန်၏။ ၊တာဒါ၊ထိုအခါ၌၊ လောဟိတမယာ၊ ပတ္တမြား၊နီဖြင့်ပြီးကုန်သော၊အညေပိ၊ ကူဋာဂါရသဟဿ၊တာပါ၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ နဲယူဟာ၊နန်းဦး၊စနေ့ဆောင်တို့သည်း၊သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊တေပိ၊ထိုနန်းဦး၊စနေ့ဆောင်တို့သည်လည်း၊သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ စတုရော၊လေးပါး၊ကုန်သော၊ ဒိသာ၊အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ဝေါတာန္တိ၊ထွန်းလင်းစေကုန်၏။ ၊ဝုညကမ္ဗာ ဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ကောင်းမှက်၊ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သုနိမ္မိတာ၊ကောင်းစွာဆန်ဆင်း၊အပ်ကုန်သော၊မဏိမယာ၊ပဒုမ်ပတ္တာ၊ဖြင့်လည်း၊ပြီးကုန်သော၊ ကူဋာဂါရာ၊စူလစ်တပ်သော၊အဆောင်တို့သည်း၊သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မ ဒိသာ၊ဒသ၊အရုပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ဝေါတာန္တိ၊ထွန်းလင်းစေကုန်၏။ ၊ ဥဒ္ဓေါတမာနာ၊နုနုအရောင်ဖြင့်ထွန်းလင်းကုန်သော၊တောသံ၊ထိုဗိမာန်တို့ဏ် ကြွဘာ၊သော၊အရောင်သည်၊ဝိပုလော၊ဖြန့်ကြော်သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗေ

ဒေဝေ။တဲ့တူအောက်ထပ်ခပ်သိမ်းနတ်တို့ကို၊ အာဘိတောမိ၊အာယုဝဏ္ဏစ
သည်အပြားဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သာလွန်၍၊ မုဒ်ဖလံ၊ ဤ
အကျိုးသည်၊ဝုညကမ္မသာ၊ကောင်းမှုကံ၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း။ ။သမ္ဘိ
ကပ္ပသဟာသမိ၊ ကမ္ဘာခြောက်သောင်းထက်၌၊ စတုရင်္ဂေါ၊ သမုဒ္ဒရာ
လေးဖြာအဆုံးရှိသော၊ဝိဇိတာဝိ၊အောင်အပ်ပြီးသောရန်ရှိသော၊ ဥဒ္ဓိဝေ
နာမ၊ဥဒ္ဓိဝအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊စကြာမင်းသည်၊ ဟတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊
အဟံ၊ငါသည်၊ပဌဝိ'၊မြေကို၊အာဝသိ၊စိုး.အုပ်ပြီ၊ ။တဲ့ထေ။ထိုအတူ
သာလျှင်၊ဘဒ္ဒကေကပ္ပေ၊ဘဒ္ဒကပ်၌၊တိ'သက္ခတ္တုံ၊အကြိမ်သုံးဆယ်၊အဟံ
ငါသည်၊အာဟော သိ'၊ဖြစ်ပြီ၊သကကမ္မာဘိရုဒ္ဓေ၊ဝိပါဒအမှု၌အားထုတ်အပ်
သော၊မဟာဗ္ဗလော၊ ကြီးသောခွန်အား၊ရှိသော ဗိုလ်ပါရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ
စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ။သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာ
ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊စတုဒီပဝိ၊လေးကျွန်း၌၊ဣဿရော၊အစိုးရ၏၊ တတ္ထာ
ဝိ၊ထိုစကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်၌လည်း၊ မယံ၊ငါ၏၊ ဣဒ္ဓိလည်း၊ လျှပ်စစ်
သည်၊ဥဋ္ဌတ်ဇုဝ၊ အလျှံလက်လက်တက်သကဲ့သို့၊ဥဋ္ဌတ်၊တက်၏၊ အာ
ယာမတော၊အလျား၊အား၊ဖြင့်၊စတုဂိသ၊နှစ်ဆဲ့လေးယူဇနာ၏၊ ဝိတ္ထာရေ
နစ၊ အနုံ၊အား၊ဖြင့်ကား၊ဒွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ၏၊ ရုမ္ဘက်နာမ၊ ရုမ္ဘက
အမည်ရှိ၊သော၊နဂရံ၊မြို့သည်၊ ဒဋ္ဌပါကာရတောဏံ၊ မြဲမြံ၊သော ကံတိုင်း
မြဲမြံ၊သောတုရိုင်တိုင်ရှိ၏၊ အာယာမတော၊အလျား၊အား၊ဖြင့်၊ ပဉ္စသတံ၊
ယူဇနာငါးရာရှိ၏၊ ဝိတ္ထာရေန၊အနုံ၊အား၊ဖြင့်၊ တဒဓိကံ၊ ထိုယူဇနာငါးရာ
ထက်ဝက်ရှိ၏၊တိဒသာနုံ၊တာဝတိ'သာနတ်တို့၏၊ပုရံ၊သုဒဿနအယုဇ္ဈ
ပြည်သည်၊ဒေဝကာယေဟိ၊ နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏံ၊ဝိယ၊ ပြွမ်း
(၅)သကဲ့သို့၊ဇနကာယေဟိ၊လူအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏံ၊ပြွမ်း၏၊ ။သူစိ
ဃေ။အပ်ကျည်၌၊ ပက္ခိတ္တာ၊ထည့်အပ်ကုန်သော၊ သူစိ၊ အပ်တို့သည်၊
အာကိဏ္ဏာ၊ပြွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊အညမညံ့၊အချင်းချင်း၊ပစ္စနေ့ဿိယ
စပ်ရက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပက္ခိတ္တာ၊ချထား၊အပ်ကုန်သော၊ အာပဏာ၊ဝိသတိ
ဝင်နေရောင်း၊ဝယ်သောဆိုင်းစျေးတို့သည်၊အညမညံ့၊အချင်းချင်း၊ပစ္စနေ
ဿိ၊စပ်ရက်ကုန်၏၊ အလက်တံ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော်ပြည်သည်၊အာ
ကိဏ္ဏံ၊လူမျိုးတို့ဖြင့်ပြွမ်း၏၊ ဇေဋ္ဌ၊ဤသို့လည်း၊မယံ၊ငါ၏၊ နဂရံ၊မြို့သည်၊
ဟတ္ထိအာဿရထသံကုလံ၊ဆင်ဖြင်းရထား၊တို့ဖြင့်ရောရှက်၏၊ ဥဇ္ဇာမံ၊ပြည်
တာကာထက်မြတ်သော၊ရုမ္ဘကံနဂရံ၊ရုမ္ဘကပြည်သည်။ မနုဿေ၊ဟိ၊လူတို့
ဖြင့်၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊အာကိဏ္ဏံ၊ပြွမ်း၏၊တဏ္ဍု၊ထိုရုမ္ဘကပြည်၌၊ဘုတ္တာ

စားစား၍လည်းကောင်း၊ ဝိုဝိတ္ထာစားသောက်၍လည်းကောင်း၊ ပုနဝိုးတဘန်
လည်း၊ ဒေဝတ္တိုးနှုတ်၏အဖြစ်သို့ဂတောဟုရောက်၏၊ ပဉ္စမကေားအာဆုံးဖြစ်
သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌။ မယ်ငါ၏အားကုလသမ္ဘဒါ၊ အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းသည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မဉ္ညကုလသမ္ဘ။ တောဟုပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၏။ မဟာရ
တနသဠယော၊ မျှားစွာသောရတနာအပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်၏၊ ဟိရ
ညဝတီ၊ ရွှေ၏သည်းအသိတိကောဋိယော၊ ကုမ္ဘရစ်ဆယ်တို့ကို၊ ပိတွာ၊
စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ ။ မယ်ငါသည်၊ ကိုလေသာ၊ ကိုလေသာတို့
ကို၊ ချေပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအစ်ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွါဘုရား၏၊ သာသ
နာ၊ အာဇုံ၊ အမတော၏ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ။ ထိုရှင်မဟာကဿပကို၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ စန္ဒူပမေါ။ လလျှင်ဥပ
မာ၏၏ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အပကသေယ၊ ငင်၍သာလျှင်၊ စိတ်ကို၊ အပ
ကသေယ၊ ငင်၍သာလျှင်၊ နိစ္စနဝေါ၊ အမြဲအသစ်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကုလေသု
အမျိုးတို့ဌ၊ အပဂဗ္ဗော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးတို့ဖြင့်မသင့်သည်ကဲ့မကျင့်
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကုလာနိ၊ အမျိုးအိမ်တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏၊
ဆုတိ ဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပသံသိတွာ၊ ချီးမွမ်း၍၊ အပရုဒ္ဓ
ဝေ၊ နောက်အာတို့ဌ၊ အရိယဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်း၏ အလယ်ဌ၊ နိ
သိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါ့ဘုရား၏၊ သာဝကာ
နံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ရုတဂ်ရောနံ၊ ရုတ္တင်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ
နံ၊ ရဟန်းတို့ကုတ္ထင်၊ ယဒိဒံ၊ ယောအယံ၊ မဟာဂ သကပေါ၊ အကြင်မဟာကဿ
ပသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတ်ဟောသော၊ ဤမဟာကဿပသည်။ အဝ်ံ၊ အဝ်ဟု
၏၊ ဇုတ်ဤသို့၊ ရုတဂ်ရောနံ၊ ရုတ္တင်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ရဟန်းတို့ထက်၊
အဂ္ဂ၌ဟုနေ၊ ဖြတ်သောအရာ၌ဌ၊ ဌပေသိ၊ ထားပြီ၊ သော၊ ထိုရှင်မဟာကဿပ
သည်၊ ဒိဝေ၊ ကာ၊ ဘိ၊ ရတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ဌ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ကိတ္တေနမုခေန။
ကြားခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အာဇုံ၊ အာမ
ကဲ့၊ ဒေ၊ ဣ၊ ပေး၊ လျက်၊ အတ္တနော၊ ဖိဝိ၏၊ ပဋိပတ္တိ။ အကျင့်ကို၊ ပဂ၊ ၊
သေ၊ ဣ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ ဂဏောနေ၊ ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်၊ ပုဂ္ဂေ၊ တော
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နစ၊ ရေ၊ နိ၊ ဟ၊ ရေ၊ ယျ၊ မ၊ နေ၊ ရာ၊ ကသ္ဓ၊ အ၊ ဘ၊ ယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဝိမ၊ နော၊ အ၊ ပေါ်ငြားအ၊ ဘော်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိ
သောသူသည်၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လ၊ ဘေ၊ ရ၊ ခဲသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဇုတ်တဘ္ဘ၊ ထိ၊ ကြောင့်တည်း၊ နာ၊ နာ၊ ဇ၊ နသ၊ ဟော၊ အ၊ ထူ၊ ထူ၊ သော

အစ္ကျာသယ၊ ၏ အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်း ရှိသော လူအပေါင်းကို သင်္ဘောတိထောက်ပံ့ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခေါဃဆင်းရဲပြုခြင်ပင်စန်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိုင်ဝံဂဏသာဂ်ဟော၊ ဤသို့လူအပေါင်းကိုသင်္ဘောတိထောက်ပံ့ရာ၌၊ အာဒီနဝံ၊ မျှားစွာသောအပြစ်ကို၊ ဒိသွာ။ ဥဏ်မျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှု၍၊ ဂဏံဂဏသံဝါသံ၊ အပေါင်းအဘော်နှင့်တကွ နေခြင်းကို၊ နရောစယေ၊ အလိုမရှိရာ။ ၊မုနိ၊ဤသာသနာတော်၌ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ကုလာနိ၊မင်းစသောအမျိုးတို့သို့၊နဥပဇ္ဇေ၊ ဆရာပြု၍မဆည်းကပ်ရာ၊ ကိ ကာ ရဏာ၊အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုမင်းမျိုးစာသည်သို့ကပ်ခြင်းအား၊ထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည်၊ ဝိမနော၊ ထိုမင်းမျိုးတို့၌ နှောင့်ရှက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမာဓိ၊ သမထဝိပဿနာ သမာဓိကို၊ဒုလ္လဘော၊ရခဲသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊သို့၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ရဟသာနုဂိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းမြတ်သော အရဟတ္တ တရားမောသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿုက္ကော၊လုံ့လပြုသော၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ဒုလ္လဘော၊ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဆုခါဝဟော၊မိမိ၏မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏၊သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုမိမိ၏ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ရဟသာဂိဒ္ဓတာ၊ အရဟတ္တတရားမောသောကြောင့်၊ တံအတ္ထံ၊ထိုသိလစင်ကြယ်ခြင်းမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ ဧဝ ဟိ၊ အားမထုတ်ဘဲစွန့်တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်တည်း၊ ၊ယာယံဝန္ဒနပူဇနာ၊အကြင်ဂိုဏိုးခြင်းပဋ္ဌည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ပဂ်ော်တိ၊ညွှန်ကြားတို့၏ ဟူ၍၊ တိနံ၊ယုတ်၏ဟူ၍၊ အဝေဒယုံ၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ကုလေသု၊ဒါယတို့၌၊သုခုမံ၊သိမ်မွေ့သော၊ သလ္လံ၊ပူဇော်ခြင်းပြိုးမြှောက်ခြင်းဌာနတည်သော တဏှာတည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ဒုဇ္ဇဟံ၊ နုတ်နိုင်ခဲ၏ဟူ၍၊ အဝေဒယုံ၊ ကြားကုန်၏၊သက္ကာရောဒါယကာတို့သည်အရိုအသေပြုခြင်းဌာနတည်သော တဏှာကို၊ကာဝုရိသေန၊ယုတ်မာသောယောကျ်ားသည်၊ဒုဇ္ဇဟောတိ၊စွန့်နိုင်ခဲ၏ဟူ၍၊ အဝေဒယုံ၊ကြားကုန်၏၊ သေနာသနဗျာ၊ကျောင်းမှ၊ သြရဟဲ့ သက်၍၊နှာရုံ၊ဖြို့သို့၊ ဝိဟာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ပါဒိသိ၊ဝင်၏၊ ပဗိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍၊ဘုဥ္ဇန်တော်၊ ဆွမ်းစားသော ငါ့ကို၊တံသောပုရိသကုမ္ဘီ၊ထိုနှုန်းစွဲသော ယောကျ်ားသည်၊သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေ။ဥပဋ္ဌဟိ၊ကပ်၍ရပ်၏၊ သော။ထို ဧနသည်၊ပကြွေနှု၊ အရိုးဌာတည်သောနှုနာရှိသော၊ ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်၊တံ အာလောပံ၊ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ ဥပနာမယိ၊ငါ့သို့ကပ်၏၊ အာလောပံ၊ဆွမ်း

လုပ်ကိုးပက္ခိပန္တိသားထည့်သောလူနှစ်ကြီးဖြေပြော၍သပိတ်ခွံးဇင်ကိုလိုဒ်၊ လက်ချောင်းသည်လည်း။ဆိုတ္တသားအာဟာရနှင့်ဝေးကွာပြတ်၍ကုန်၏ ကုန်ရမူ လံးတိုက်နံရံရင်းကို နိသသယ၊ ဖြစ်၍ တံအာလေးပံ့ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို အာဘုဇ္ဈိသမ်စားပြီးဘုဇ္ဈမာနေဝါ။ဆွမ် စားဆဲဖွဲ့သည်းကောင်း။ ဘုဇ္ဈေဝါ။ စားပြီးဖွဲ့သည်းကောင်း။မေ၊ဝါအားပေ၊ဇရုန်ဆီ၊ထိုလူနှလက်သပိတ်ထည့်သို့ ပြတ်၍ကျသောအကြောင်းကြောင့် စက်ဆုပ်ခြင်းသည်နိုဗ္ဗတိ။မရှိ။ ဥဿိုဒ္ဓပိဏ္ဍာ၊ တပါးသောသူတို့၏ အိမ်တံခါးဖွင့်ရပ်၍ ခံအပ်သောဆွမ်း သည်ပင်လျှင်၊ အာဟာရကား ဝါ၏ သုံးဆောင်ထော အာဟာရသည်း အဟာသိ၊ဖြစ်၏။ဟူဘိမဂ္ဂံ၊ နှားကျင်ဝုပ်ဖြင့်စိုနှံအပ်သော ရှစ်ရှားသဖန်း ခါးသည်းကြောသင်း၊ ဝါ၏သုံးဆောင်သောဆေးသည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ရတ္ထ ဟူလံ၊သစ်ပင်ရင်းသည်။ သေနာသနံ၊ဝါနေ၊သောကျောင်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပံသုကူလံ၊တံမြက်ခြေးရုစသည်ဖွဲ့တည်သော မြေမှုန့်အလိပ်းလိပ်း တပ်သောဟုဆိုးသည်၊တိစီဝရံ။ဝါသုံးဆောင်သောသင်္ကန်းသုံးထည်တည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယသာဟေနဘိက္ခုနာ၊အကြင်ရဟန်းသည်းတော၊ထိုသူ တပါးအိမ်တံစံးဖွဲ့ခံသော ဆွမ်းအစရှိသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊အဘိ သမ္ဘုတ္တာ။အယုတ်အားဖြင့်မြေလျှော်၍။ ဝရိဘုဇ္ဇတိ၊သုံးဆောင်၏။သော နောဟိ၊ရှိ၏လည်း၊ ဝေ၊စင်စစ်၊စာတုဒ္ဒိသော၊ အာရုံ၊မျက်နှာစသည် တို့တွင်တပါးပါးသော အာရုံ၏မျက်နှာ၌ အပိတ်အပင်မရှိသောနှာ၊ဖြင့်ခေ ခြင်း၊ဌါတာတ်နှင်ဟောသူမည်၏။ ။ယတ္ထ၊အကြင်ပန္ထိမအာရုယ်ဖွဲ့၊ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ဧကာ၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊သိလုစ္ဆယ်၊တောင်ကို၊ အာရုဟန္တာ၊တက်ကုန်သည်ရှိသော်.ဝိဟညန္တိ၊ကိုယ်၏ပင်ပန်း၊ခြင်း၊စိတ် ၏နှောင့်ရှက်ခြင်း ပျက်စီး၊ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုခြင်းသို့ ရောက်သောကာလ၌၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသော၊ သမ္ဘဝေ၊နှာ၊ပညာအာဘာဝ်အခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ပဒိုသလော၊ ထင်သော ဘတိရှိသော၊ ကသာ၊ပေါ၊ဝါ၊ကသာ၊ပမ္ဘကာ၊ ဒုဗ္ဗိဝ၊ဃနာ၊ တန်ခိုး၊အာစွမ်း အား၊ဖြင့်ပဋ္ဌဒ္ဓေါ၊ထောက်ပံ့ခိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊အဘိရုဟတိ၊ကျောက် တောင်သို့ဘက်၏။ ။ဝိဏ္ဍပါတပဋိဂ္ဂဏ္ဍာ၊ ဆွမ်းခံရာ၌ ဖဲခဲ့သော၊ ကသာ၊ပေါ၊ကသာ၊ဟသည်း၊သော်။ တောင်လက်သို့၊ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍၊ အနုပါဒါ၊နှာ၊လေးပါး၊သော၊ဥပဒါနိမ္ဂဂင်း၊ပြီ၊သည်ဖြစ်၍၊ ပဟီနဘယတော ဒုဂေါ၊ဘေး၊ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်လေးသာတို့ကို ဖြတ်ပြီ၊သော၊ကြောင့် ပယ်အပ်သော ဘေး၊ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗျာယတိ၊အာရုဟ

တ္ထုဗိုလ်ဗျာနှင့်ကိုဝင်စားလျက်နေ၏။ ၊ဝိဏ္ဏာပါတပဋိက္ခေပေါ့ဆွမ်းခံရာမှ ဗဲပြီးသော၊အနုပါဒါနေသာ၊ လေးပါးသောဥပဒါနိမှကင်းပြီးသော၊ဥယျာဉ်မှာနေ သူ၊သင်္ဃဝါတို့ကို လောင်တတ်ကုန်သော တဆဲ့တပါးသောမီးတို့မှ၊နိဗ္ဗုဒ္ဓ တော၊ကိလေသာတည်းဟူသောပူလောင်ခြင်းမရှိသော၊အားဖြင့် ငြိမ်းပြီး သော၊ကသဲပေါ်၊ကသဲပသည့်၊ဗျာယတိ၊အရုဟာတ္တဗိုလ်ဗျာနှင့်ကိုဝင်စား၏။ ၊ဝိဏ္ဏာပါတပဋိက္ခေပေါ့ဆွမ်းခံရာမှဗဲပြီးသော၊ အနုပါဒါနေသာ၊လေး ပါးသောဥပါဒါနိမှ ကင်းပြီးသော၊ ကတာကိုးစွာ ပြုအပ်ပြီးသောတဆဲ့ ချောက်ပါးသောဇင်ကိစ္စရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ကင်းပြီးသော်အာသဝေါ၊ ရှိသော၊ ကသဲပေါ်၊ကသဲပသည့်၊ သေလံ၊တောင်ထက်သို့၊ အာရုယှ၊ တက်၍၊ဗျာယတိ၊အရုဟာတ္တဗိုလ်ဗျာနှင့်ကိုဝင်စား၏။ ၊ကရေရိမာလဝိတ ဘာ၊ရေတောက်ပင်အစဉ်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာရောက်ကုန်သော၊မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ဘူမိဘာဝဂါ၊မြေအာတို့ရှိကုန်သော၊ကုဋ္ဌရော ဘိရုဒါရုမ္မာ၊ သွားလာကုန်သော ဆင်တို့၏ဟာသ်သံ အော်သံတို့ဖြင့်မွေ့ လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ကသော၊တောသေသာ၊ထိုတောင်ရံတို့သည်မံ၊ငါ့ကိုရေ မယန္တိ၊မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ၊နိသဇ္ဇာဝဏ္ဏာ၊တိမ်ညို့အဆင်းနှင့်တူကုန်ထ သော၊ရုစိရာ၊နှစ်လိုဘွယ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ဝါရိသိတာ၊ချမ်းအေသော ရေလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုစိန္ဓရာ၊စင်ကြယ်သောမြေအာတို့ လည်းရှိကုန် ထသော၊ဇာနေဂေါ်ပကသဏ္ဌာန်၊ ပိုးဟရိုအဆင်းနှင့်တူသော နီသောအည့ွန် အပွင့်ရှိသောသစ်ပင်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကုန်ထသော၊တောသေသာ၊ထိုတောင် တို့သည်မံ၊ငါ့ကိုရေမယန္တိ၊မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ၊နိသဇ္ဇကုဋ္ဌသဒိသာ၊ တိမ်ညို၏အထွဋ်နှင့်တူသောအထွဋ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ကုဋ္ဌာဝါရုဝ ရှုပမာ၊ဖြတ်သောတိမ်အထွဋ်နှင့်တူကုန်ထသော၊ဝါရုဏာဘိရုဒါရုမ္မာ၊ဆင် တို့၏အော်သံ ဟာသ်သံတို့ဖြင့် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ထသော၊ တောသေ သာ၊ထိုတောင်တို့သည်မံ၊ငါ့ကိုရေမယန္တိ၊မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ၊အာဘိ ဂုဠာ၊ဖိုးပလီးရွှေသောအခါတက်သောတိမ်ထွဋ်နှင့်လည်းတူကုန်ထသော၊ ရမ္မတာလာ။ ရွှေကြမ်း ရွှေးသေးစသည်တို့၏ ကင်းသဖြင့် မွေ့လျော်ဘွယ် သောအဖြင်လည်းရှိကုန်ထသော၊ဇာဝိဘိ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်၊ သေဝိ တာ၊ဖြိုဝဲအပ်ကုန်ထသော၊ သိဒ္ဓိဟိ၊တောင်ထွဋ်တို့ဖြင့်၊အဇ္ဇ ုန္နဒိသာ၊သော ယာသော အာသံဖြင့်ပဲ့တင် ထပ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နဂါ။ တပါးသော အာရပ်သို့မရွှေ့ကုန်သေးနဂဟာရအပ်သောအမည်ရှိကုန်ထသော၊တောသေ လာ၊ထိုတောင်တို့သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ရေမယန္တိ၊ရွှေ့လျော်စေကုန်၏။ ဗျာယိတ

ကာမသည်။ အရှေ့ဟတ္ထဖြိုလ်ချာနှင့်ကို ဝင်စားခြင်းခဲ့ အလိုရှိထသော၊ ပဟိ
တတ္တသား၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ သတောသန္တုဿ
ဖြစ်သော၊မေဃါအား။ တေသေလာ၊ထိုတောင်တို့သည်၊ အလံ၊ချမ်းသာ
စွာနေခြင်းငါ့ဖွယ်နှင်၏။ ၊အတ္ထကာမသည်၊ကိုယ်၏အကျိုးကိုအလိုရှိထ
သော၊ပဟိတတ္တသည်၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိထသော၊ဘိက္ခု
နော၊ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော၊မေဃါအား။ တေသေလာ၊ထို
တောင်တို့သည်၊အလံ၊ချမ်းသာစွာနေခြင်းငါသင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ၊
ဖာသုကာမသည်၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တသား၊နိဗ္ဗာန်
သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ဖျက်ဆီးအပ်သောကိ
လေသာရှိသော၊မေဃါအား။ တေသေလာ၊ထိုတောင်တို့သည်။အလံ၊ချမ်း
သာစွာနေခြင်းငါသင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ၊ယောဂကာမသည်၊ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုပွါးစေခြင်းခဲ့အား၊ထုတ်ခြင်းကို အလိုရှိထသော၊ပဟိတတ္တသား၊ နိဗ္ဗာန်
သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊ တာဒိနော၊ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံစသည်
တို့ခဲ့တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊မမမေဃါအား၊တော
သေလာ၊ထိုတောင်တို့သည်၊အလံ၊နေခြင်းငါသင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ၊
ဥမ္မာဝုပ္ပေန၊ညှိုသောအဆင်းရှိသောဆောင်ခဲ့ညှိုပွင့်နှင့်။ သမာနော၊တူကုန်
တသော၊ဂဂနဝဏ္ဏသာဒိတာ၊တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌ကောင်းကင်သို့တက်
သောတိမ်ညှိုအဆင်းနှင့်တူသောရေစီးတိမ်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်
ကုန်သောညှိုသောအဆင်းရှိကုန်ထသော၊နာနာဒိဂဏာကိဏ္ဏာ၊အထူး
ထူးသောဌက်အားပေါင်းဖြင့်ဖြိမ်းကုန်ထသော၊ဝိဂသံဃနိသေဝိတာ၊သမင်
ရိုင်ဆတ်စသောသားအားပေါင်းတို့၏ခိုဝဲရာလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊နာနာဒိ
ဂဏာကိဏ္ဏာ၊အထူးထူးသောဌက်အားပေါင်းဖြင့်ဖြိမ်းကုန်ထသော၊တေ
သေလာ၊ထိုတောင်တို့သည်၊မံ၊ဝါ့ကို၊ရေမယန္တီ၊မ္မေ့.လျော်စေကုန်၏။ ၊
အနေ္ဓာ၊ဒကာ၊ ကြည်သောရေလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ဝုဏ္ဏသိလာ၊ကြီး
သောကျောက်ဖျာလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဂေါနုဂ်ုလမိဂါယုတာ၊ တောနွားနှင့်
ရိုင်အစရှိသောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်ထသော၊အာမ္ဘုသေဝါလသဏ္ဌနာ၊မှော်
တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောရေဒရိုင်လည်းရှိထသော၊တေသေလာ၊ထိုတောင်
တို့သည်၊မံ၊ဝါ့ကို၊ ရေမယန္တီ၊မ္မေ့.လျော်စေကုန်၏။ ၊ပဠဝိကေန၊တာဘက်
ဝိတ်စည်စသောငါးပါးသောအက်ါနှင့်ယှဉ်ကုန်ထသော၊ တူရိယေန၊တူရိ
ယာမျိုးနှင့်ပရိဝါရိယမာနသား ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ တာဒိသံ၊ထိုသို့မ္မေ့.
လျော်ကွယ်ရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကေဝ္ဌစိတ္တသား။ တည်ကြည်

သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္မာကောင်းစွာမြဲမြံရုပ်နာမ်တရားကို၊ ဝိပဿနာ
တော၊အနိစ္စစသည်ရှိသောအားဖြင့်ရှုသော၊မေမမ။ငါအား။ယုံ ဒိဋ္ဌိ၊အကြင်
သို့သဘောရှိသော၊ ရုတိ၊ဈာနဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ယထာ၊အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တာဒိသိဝိ၊တိုသို့သဘောရှိသောမွေ့
လျော်ခြင်းသည်လည်း၊ ပဠုဒီကောနတူရိယေနုဝါးပါးသောနက်ါနှင့်ပြည့်
စုံသောတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပရိဝါရိယမာနသ။ ခြံရံအပ်သော သူကဲ့သို့။နှ
ဟောတိ၊မဖြစ်၊ဗဟုကမ္မံ၊ များသောအမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာရယော၊ အမှုဌ
မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဇနံ၊မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်
သောသူကို၊ပရိဝဇ္ဇယေ၊ဝေးစွာကြဉ်ရာ၏၊နဉ္ဇယျာ၊မေ၊ပစ္စည်းကိုဖြစ်ခြင်း
ဌါအပေါင်းအသော် အဆွေခင်ပွန်းမဲ့သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်လုံ့လမပြု
ရာ၊ယောတိကဋ္ဌ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခါ၀ဟာ၊ ချမ်းသာရခြင်းကို
ဆောင်တတ်၏၊ ရသာနုဂိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသောအရသာ၌ မက်မောခြင်းရှိ
သော၊ဥဿုက္ကော၊ကောင်းသော အရသာကိုရစေခြင်းဌါ လုံ့လပြုသော၊
သောတိကဋ္ဌ၊ထိုရဟန်းသည်၊အတ္ထံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကို၊ ရဇ္ဇတိ၊
ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေ၏၊ဗဟုကံ်ကမ္မံ၊များစွာသောအမှုကြီးငယ်ကို၊နကာ
ရယေ၊အမှုဌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ တေ၊ဤ အမှုသစ်ကို ဆောက်
တည်ခြင်းစသည်သည်၊ အနတ္ထာနယံ၊ မိမိအကျိုးကို ဆောင်တတ်သည်
မဟုတ်၊ဣတိကတ္ဝာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပရိ၀ဇ္ဇယေ၊ ထိုအမှုသစ်ကို၊များ
စွာဆောင်ရွက်ခြင်းမှကြဉ်ရာ၏၊တဟံ တဟံ၊ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့ ဝိစရ
ဏာတော၊သွားသော၊ တာသဝုဋ္ဌလသေ၊ထိုအမှုသစ်ကို များစွာလေ့ကျက်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ ကာယာဒိအာလသောနု၊ကိုယ်စိတ်
စသည်၏ချမ်းသာခြင်းကိုမရသောကြောင့်၊ ကိ၊ဆွတ်ပြုပြင်ဆင်ရခြင်း
သို့ရောက်တတ်၏၊ကိလမတိ ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်တတ်၏၊ဒုက္ခိတော၊
ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သမထံ၊စိတ်၏တည်
ကြည်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ဩဠဒ္ဓပဟာတမဂ္ဂေန၊နှုတ်ခမ်းကိုလှုပ်ခြင်းမျှဖြင့်
လည်း၊အတ္ထာနဓိ၊မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊နပသဿတိ၊အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်
ကိုမမြင်၊ပဏ္ဍိတာဂိ၀ေါ၊ခိုင်မာသောလည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ထိုမှဤမှ
သွားလာ၏၊အဟံသေယျောတိ၊ငါသာလျှင်ဖြတ်၏ဟု၊မညတိ၊အောက်မေ့
၏၊ဗာလော၊သူမိုက်သည်၊အဟံ၊ငါကား၊အသေလျော၊မဖြတ်၊ဟိနောသ
မာနော၊ ယုတ်သည်ဖြစ်၏ဟု၊ ဇာနန္တော၊ ထိလျက်၊ သေယျသမာနံ၊မိမိ
ထက်ဖြတ်သောသူနှင့် တူသည်ကိုပြု၍၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ မညတိ၊

အောက်မေ့တတ်ရှိ၊ပ ၂ ဒ္ဓမာနုသံ။ ခက်ထန်သောမာန်ရှိထသော၊ ဝံနရီ။ ထိုလူရိုက်ကိုးပိုလ္ဟ၊ ပညာရှိတို့သည်၊နုပသံသန္တိ၊ မြိုးမွမ်းကုန်၊ ယော၊ အကြင်ပညာရှိသောသူသည်၊ အဟံ၊ငါသည်။ သေယျော၊ ဖြတ်သည်။ အသို့ဖြစ်ရှိ၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဟိနဝါဒိသမာနု ဝသေန၊ ယုတ်သော မာန်ဟူ သောအစွမ်းအား၊ဖြင့်၊အဟံ၊ ငါသည်၊နုသေယျာ၊ မဖြတ်၊ဆုတိ၀ါ၊ ဤသို့ လည်း၊ကောင်း၊ မာနုံ၊မာန်ကို၊ ဘဇ္ဇေ၊ဇ္ဇာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ပိ၀ေသု၊မာန်မူ ခြင်းကိုးပါး၊အရတို့တွင်၊ ယ သကသမ်ပိ ဝသေန၊ တရုံတရုသောမာန် ရှုခြင်း၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ နုဝိကမ္ပတိ၊မတုန်လှုပ်၊ ၊တ၊ထာ၊ ထိုမ္ဘ ထပါး၊ ပညာ၀န်တို့၊အရေဟတ္တမိုလ်ပညာ၊ဖြင့် ပညာရှိကသော၊တာနိ၊ ဣဒ္ဓာ ရုံစသည်တို့ကို သည်း၀ံခြင်းစသောအဖြစ်သို့ ရောက်ထသော၊ အသေခ ဏေ၊ အသေ၀ဟလသိလတို့၌၊ ဘုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ထ သော၊ ဧကောသမထသံယုတ္တံ၊ အရေဟတ္တမိုလ်သမာ၀တ်ကို ၀င်စား ခြင်းစသောသမထနှင့်ယှဉ်ထသော၊တံ၀ဂ္ဂလံ၊ထိုဝဂ္ဂါ၊လ်ကို၊ ဝိညူ၊ဘုရား အစရှိ၊သော ပညာရှိတို့သည်။ ပသံသရေ၊ မြိုးမွမ်းကုန်၏။ ၊ယ သော၊ အကြင်ဝဂ္ဂါ၊လ်အား၊သဗြဟ္မစာရိသု၊ သိတင်းသုံး၊ဘော်တို့၌၊ ဂါရ၀ေါ.ရှိ သော၊ခြင်းကို၊နုပသ ဣတိ၊မရှုအပ်၊သောဝဂ္ဂလော၊ထိုဝဂ္ဂါ၊လ်သည်၊ နဘာ၊ ကောင်းကင်သည်၊ အာရုကာယ ထာ၊ ဝေ၊သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော် ကောင်းတရား၌ အာရုကာ၊ဝေ၊၏။ ၊ယေ သဗ္ဗေ၊ အကြင်ပညာရှိသော သူဘို့အား၊လည်း၊သဒ္ဓါ၊အစ၀ါ၀ပ်သိမ်း ဟိရိတြတ္တပ်၊ မကောင်းမှုမ်ားအ၀ရက် အကြောက်သည်၊သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ဥပဓိက်၊တည်၏၊ တေသံ၊ထိုရဟန်း တို့အား၊ဖြတ်စရိယံ၊ဂေါ်ဟူသောဖြတ်သောသိတင်းသုံး၊ခြင်းသည်၊ဝိရ၊ဠာ စိ၀ပ်ပြန့်ပွါး၊ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ၀ုနဿ ၀ေါ၊နောင်အခါတာ၀နှ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒိဏာ၊ကုန်ပြီ၊ ၊ယေ၊ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့် သောဒိတ်လည်း၏၊ စ ပ သော၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်း၏၊ ပံသုကူ၊လေ၊ ပုံသုကူသက်နှံ၊ဖြင့်၊ပါ၀ုတော၊ ၀တ်ရုံ၏၊သောဝဂ္ဂလော၊ ထိုဝဂ္ဂါ၊လ်သည်၊ သိ၊ဟစ၊မ္ဗုန၊ ခြသော်ရေ၊ဖြင့်၊ ပါ၀ုတော၊ရုံသော၊ ကပိ ဣ ၀ ၊ မျောက်ကဲ့သို့၊ တေန၊ထိုပုံသုကူသက်နှံ၊ကိုဝတ်ရုံ၊ခြင်း၊ဖြင့်။နဥ ပသော၊ဘတိ၊မတင့်တယ်၊ ယော၊ဝဂ္ဂလော၊အကြင်ဝဂ္ဂါ၊လ်သည်၊ အနုဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ကင်း၊သော စိတ်လည်း၏၊အ၀ပ ပ သော၊လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်း၊မ၏၊နိ၀ကော၊ပါ ဒိုဟာ၊ရိယ ပညာ၊ဖြင့်ပညာ၊ဇလည်း၏၊သုသံ၀ုတိန္ဒြိယော၊ကောင်းစွာ၊စောင့်ရှောက်အပ် သောဣန္ဒြေလည်း၏၊သော၊ဝဂ္ဂလော၊ ထိုဝဂ္ဂါ၊လ်သည်၊ ဘိ၊ဟော၊ကော သ

ရာဇာခြေလေ့မင်းသည်။ ဂိရိဂဗ္ဗ ရေတောင်ခွဲဖြစ်သောရွှေဂူ ပတ္တမြားဂူစ သည်ခွဲ၊ဝသန္တော်နေသည်ရှိသော်။သောဘတိမ္ဘုဝ၊ ထင်တယ်သက်ဆိုး ပဲသုဂ္ဂလေနှ၊ပဲသုဂ္ဂသက်နှိုးဖြင့်၊သောဘတိ၊ထင်တယ်၏၊ ၊ဗုဒ္ဓမန္တော၊ ကနှိုးသည်းရှိကုန်ထသော၊ ယသသိနော၊ အခြံအရံလည်း များကုန်ထ သော၊ဒသဒေဝသဟဿာနှိ၊ ကသောင်းသောနှတ်အရေအတွက်ရှိကုန် သော၊သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော ဇေတေဒေဝါ၊ထိုနှတ်တို့သည်၊သမ္ဗေ ခတ်သိမ်းကုန်သော၊ဇေတေဒေဝါ၊ထိုနှတ်တို့သည်၊ဗြဟ္မာကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည်၊ ပေါ်ဆန့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတေဒေဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဗိရုံ၊ကိလေသာမာန်စသည်တို့ကိုနှိပ်နင်းနှိုင်သောလုံ့လရှိထသော၊ မဟာ ဗျာနုံ၊ဒိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိသည်တို့၏ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့် မြတ်သောဈာန်ဝင်စားခြင်းရှိထသော၊ သမာဟိတံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကိုဖျက် ဆီးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ကောင်းစွာတည်ကြည်ထသော။ ဝမ္မသေနှ ပတိ၊တရားစစ်သူကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော၊သာရိပုတ္တံ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ် ကို၊အဗ္ဘလိကာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ နမသဿန္တာ၊ရှိခိုးကုန်လျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ၊ပုရိသာဇညဲ။ ယောကျ်ားအာဇာနည်ဖြစ်တော်မူ သောအရှင်ဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရားအား၊နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ပုရိသုတ္တမ၊ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား ကော၊အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ယံ၊အကြင်အားရုံကို၊ နိဿာယ၊ အာရုံပြု၍၊ ယသသော၊ အကြင်အရှင် ဘုရားအား၊ဈာယတိ၊ဈာန်ဝင်စား၏၊ တံ၊ထိုအာရုံပြု၍ဝင်စားသောဈာန် ကို၊မယံ၊အကျွန်ုပ်ဗြဟ္မာနှတ်တို့သည်၊ နာဘိဇာနာမ။မသိပါကုန်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားကိုသိကုန်သောဘုရားရှင်တို့၏။ဂေါစရောဝဂျက်စား ရာဖြစ်သော၊သကောဝုတ္ထဇဉ်တို့နှင့်မဆက်ဆံသောမိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ဇနဿိ၊ရောနှက်နဲသော၊ဓမ္မော၊ တရား၊တော်သည်၊ အဇ္ဇေ၊ရုံဝရား၊ခုံဘွယ် ရှိစွတကား။ ယောမယံ၊အကြင်ငါတို့သည်၊ဝါလဝေဓိသမာ၊ သားမြီးဗျား ကိုမှန်းအောင် ပစ်နိုင်သော လေးသမား၊နှင့် တူကုန်သော၊ အတိသုခုမဗို၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုး ထွင်း၍သိခြင်း၌၊ သမတ္ထာ၊စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဇ္ဇာ၊ဖြစ်ကုန် သောအရှင်တို့ကို၊ဥပပရိက္ခန္တာ၊ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊နာဘိဇာနာမ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ ၊သဒေဝကာယေတိ၊နတ်နှင့်တကွကုန်သောလူအပေါင်း တို့သည်၊ဟုဇိတံ၊ဟူဇော်အာဝယ်သော၊ဟုစနာရေဟံ၊ ဟူဇော်ခြင်းကိုခံ၊တော်မူ

ထိုကိုယ်ထဲသော်တံတထားရှိပ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သာရိပုတ္တရ်၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအခြင်း
အရာဖြင့်ပုဗ္ဗေဝ်သည်ကို၊ ဒိဿာ၊ ဖြင့်၍၊ မဟာကပ္ပိနာသ။ အသက်တော်
ရှည်သော မဟာကဿပနအား၊ သိတံ၊ ပြုံး၊ ခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြင့်ပြီး၊ ယာဝတာ
ယတ္တကော၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ဗုဒ္ဓခေတ္တမှိ၊ ဟုရား၊ အရာ၌။ မဟာရဏီ၊
သဗ္ဗညုတဟုရားကို၊ ဌပယိတ္တာ၊ ထား၍၊ ရုကေဝုကော၊ ရုကခင်ကျေး၊ ဝူး၌၊ ဝိ
သိဋ္ဌော၊ ထူး၊ ဖြတ်သော၊ အဟံသာ ဒိသော၊ ငါနှင့်တူသော ရုတခင်ကို ဆောင်
သောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိန္တာ၊ ကြံခြင်းသည်၊
ဥပဒ္ဒိ၊ ဖြစ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ၀ို့ကို၊ မေတ္တာ ဒိဘာ၀နာ၀
သေန၊ မေတ္တာအစရှိသည်ကို ပွါး စေသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ပရိစိဏ္ဏော၊
အလေ့အလာပြု အပ်ပြီး ဗုဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ၊ အသုံး အမက်ကို
ကတံ၊ ပြုကျင့် အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာ ရောဝန္ဓာ ဟူသော ဝေးစွာ သော ဝန်ကို
ဩဘိ ဟောရ၊ ချ အပ်ပြီ၊ ဒါနိ ဒုဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝုနတ္တ ဝေါ၊ တာဘန်ဘာ ဝသစ်
ခ၌ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ အာယတိ ံ၊ နော ဝ အခါ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ၊ သယနေ နစ၊
အိပ်ရာ ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဘာစနေ နစ၊ သပိတ် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနု
ပလိ ဇ္ဇေ၊ တဏ္ဍာ ဟူ သော လိမ်းကျံ ခြင်း မရှိသည်၌၊ အနုပ္ပမေ ဝေ ဟု၊ မနှိုင်း
ယှဉ် အပ်သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဟုရား ရှင်သည်၊ ဝိမလံ၊ အညစ်
အကြေး ကင်းသော၊ ရဇ္ဇာ လိ ပုဗ္ပံ၊ ကြာ ပွင့်သည်၊ အမျှ နာ၊ ရေနှင့်၊ အလိမ္ပ ဣ ဝ
မလိမ်းကျံ ဘဲ၊ နိက္ခနိ ဣ ဝ ၊ ထွက်ခြင်းကို လွှတ်သကဲ့သို့၊ တိဘ ဝါ ဘိ
နိ ဿ ဒ္ဓေ ၊ ဘ ဝ သုံးပါး မှ တဏှာ ဟူ သော လိမ်းကျံ ခြင်း ကင်းသ ဖြင့် ထွက်
တော်မူ၏၊ ဧ ဝံ ဟ ထာ၊ ထို အာ ဝှ၊ လောဘ ဒိ နာ၊ လောဘ အစရှိ သည် နှင့်၊
နလိမ္ပတိ။ လိမ်းကျံ တော်မမူ၊ သော၊ ထို ဂေါတမဟုရား ရှင်သည်၊ နိက္ခမ
နိ ဣ ဝ ၊ ဖြတ် သော တော ထွက်ခြင်း သို့ လွှတ် တော်မူ သည် ဖြစ်၍၊ တိဘ ဝါ ဘိ
နိ ဿ ဒ္ဓေ ၊ တဏှာ ဟူ သော လိမ်းကျံ ခြင်း ကင်း လျက် သော ဘ ဝ သုံးပါး မှ ထွက်
ခြောက် တော်မူ၏၊ သော မဟာ ရဏီ ၊ ထို ရဏီ ဂါ ၊ ပါ ၊ တို့ ထက် ဖြတ် တော်မူ
သော ဘုရား သည်၊ သ တိ ပ ဋ္ဌာ နဂိ ၊ ဝါ ၊ ဘုန်း အ ပေါင်း တို့၏ ရုရာ ဖြစ် သော
ဖြတ် သော အက် ၊ အ ဖြစ် ဖြင့် သ တိ ပ ဋ္ဌာ နဟု သော လည် ရှိ တော်မူ ၏၊ သ ဒ္ဓါ
ဟ ဏ္ဍော ၊ အ ပြစ် မ ရှိ သော တ ရား တို့ ကို ပေး ခြင်း ၌ သ ဒ္ဓါ ဝ သည်း ဟု သော လ ကာ
ရှိ တော်မူ ၏၊ ပ ညာ ဝိ သော ၊ ဂုဏ် ဖြစ် သော ကိုယ် တော်၏ ဖြတ် သော အက် ၊
ဖြစ် သော ကြောင့် ပ ညာ ဟု သော ဦး ခေါင်း လည်း ရှိ တော်မူ ၏၊ မ ဟာ ဉာ ဏ ၊
ဖြတ် သော သ ဗ္ဗ ညု တ ညာ ဏ် လည်း ရှိ တော်မူ ၏၊ သ ဒ္ဓါ ၊ ခ ပ် သိမ်း သော ကာ လ

ဒ္ဓ၊နိဗ္ဗုဒေါ၊ပြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊စရတိ၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ ဤ
ဆုတိ၊ဤသို့၊ဆုမာဂါထား၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

တဏ္ဍုလဂါထာတို့တွင်၊အာဒီတေဝ၊ အစဖျားတိုင်သောဂါထာ၊ သုံးဂါ
ထာတို့ကို၊ဂဏေသုစ ဂိုဏ်းတို့ဒ္ဒလည်းကောင်း၊ ကုသေသုစ၊ဒါယကာတို့
ဒ္ဒလည်းကောင်း၊သံသဗ္ဗေ၊ရှေ့နှောက်နှုန်းသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ဒိသွာ။
မြင်၍၊တော်သံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သြဝါဒဒါနဝသေန။ အာဇုံးအာမက်ပေး
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္ထာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊တဏ္ဍုလဂါထာတို့၌၊ နဂ
ဏေနုပုရက္ခတောစရေတိ၊နဂဏေနုပုရက္ခတောစရေဟု သည်ကား၊တိက္ခု
ဂဏောယိ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတော ပရိဝုတော၊ ခြံရံသည်၊
ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နစရေယျနဝိဟရေယျ၊ မနေရာ၊ကသ္ပ၊ အာဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဝိမနော၊အပေါင်းအဘော်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိ
သောသူသည်၊သမာဓိ၊တည်ကြည်ခြင်းကို၊ဒုလ္လဘော၊ရခဲသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ကံ၊အပေါင်းအဘော်ရိုးကို၊ပရိဟာန်သဟ၊ဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ဒုက္ခ၊ဖုတ္ထိယာ၊ဒုက္ခဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဗျာကုလမနတာယ၊ နှောင့်ရှက်
အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥဒ္ဒေသေန၊ပါဠိသင်းခြင်းဖြင့်၊သြဝါ
ဒေနဲ့၊ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊အနုသာသနိယာ။ကဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊အနုဂ္ဂဟံ၊ခြီးမြှင့်ခြင်း
ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ အာပဒို
ပဋ္ဌိယာစ၊ မကျင့်သောကြောင့်သည်း၊ ဝိမနောဝိကာရိဘူတာ စိတ္တော၊
ဟောကိုပြန်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊တာ၊ ထိုကြောင့်၊သံ
သဂ္ဂေနု၊အပေါင်းအဘော်ဖြင့်၊ဧကဂ္ဂတံ၊တည်ခြင်းကို၊အလဘန္တော်သော၊မရ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမာဓိ၊သမာဓိသည်၊ဒုလ္လဘော၊ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊တထာဂူပသ၊ထိုသို့သဘောရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဥပစာရသမာဓိမတ္တမ်ပိ၊ဥပစာရသမာဓိမျှသည်လည်း၊နဇ္ဇတိ
မပြည့်စုံ၊ဇုတရော၊ ဤမှဟပါ၊သောသမာဓိသည်၊ ပဌေ၀၊ အဟာယ်ဆို
သည်ရာရှိအံ့နည်း၊ နာနာဇနသက်ဟောတိ၊ နာနာဇနသက်ဟော ဟူသည်
ကား၊ နာနဇ္ဈာသယာသ၊ အထူးထူးသောအဇ္ဈာသယရှိသော၊ နာနာဂုဏိ
ကသ၊ အထူးထူးသောနှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊စနသ၊ လူအပေါင်းအား၊
ပေယျဝဇ္ဇာဒိနာ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သင်
ဟော၊ သင်ကြိုက်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်၊ဒုက္ခောတိ၊ဒုက္ခောဟူသည်ကား၊
ကိုယ်ရှောကသိရော၊ဆင်းရဲပြုခြင်ပင်ပန်းသည်၊ဇုတိဒိသ္မာနာတိ၊ဇုတိဒိသ္မာ
နဟူသည်ကား၊ဝေဂဏသက်ဟော၊ဤသို့လူအပေါင်းတို့ကိုသင်ကြိုက်ထောက်

ပုံ၁ာ၌ဖေဟုပိမံ၊ချားသောအပြားရှိသော၊ဆာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ဒိသွာ ဖြင့်၍ ဥာဏာစက္ခုနှာ၊ဥာဏာစက္ခုဖြင့်၊သြဠာလာကတွေ့၊ကြည့်၍၊ဂဏ်ဂဏာဝါသံ အပေါင်းအဘော်နှင့်တကွနေခြင်းကို၊နုရောစယေနရောစေယျ၊ မနှစ်သက် ရာ၊နရတ္ထဿ ဖြစ်ယျ၊အာလိမဂ္ဂိရာ၊နကုလာနိဥပဇ္ဈာ ဧရေနိတ်၊နကုလာနိဥပဇ္ဈာ ဧရေ ရှိ ဟူသည်ကား၊ဣမမ္ပိ ဘိက္ခဝေ ဤသာသနာတော်၌၊ပဇ္ဇဓိတောဝ။ချဟန်း ပြုသော သူသည်၊ခတ္တိယာဒိကုလူပကော၊မင်းအစရှိသောခေါယကာသို့ကပ် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နဥပဝဇ္ဈယျ၊ မကပ်ရာ၊ ကိ ကာရဏာ၊ အဘပ္ပ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သောဥသာ၊ကျွာ၊ ထိုအားထုတ်သော သူသည်၊ ကုလူပသာကိ မနေ။ နင်းမျိုးစသည်သို့ချဉ်းကပ်ခြင်း၌၊ ဥသာ ကျွံ၊အားထုတ် ခြင်းသို့၊အာပန္နော၊ ရောက်သော သူသည်။ ဝိမနာ၊ထိုမင်းမျိုးတို့၌ခွဲခွာ ရက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာမာဒိ၊ သမာဓိကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရှုခဲသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကုဋုလသု၊အာမျိုတို့၌၊ လဒ္ဓဇ္ဇေသု၊ရေအပ်ကုန်သော၊မရုရာ ဒီရသော သု၊ကောင် မြတ်သော အရသာတို့၌တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ အခဲ ဂိဒ္ဓေါ၊ဂခံ၊တပ်မက်မောခြင်းသို့၊အာပန္နော၊ရောက်သော သူသည်၊တဏ္ဍ၊ ကို၊ခါယကာအိမ်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိ ဗ္ဗကရဏီယေသု၊ ပြု ဘွယ်ကိစ္စတို့၌၊အတ္တနာ၊ပိမိသည်သာလျှင်၊ ယောဂ၊ယှဉ်ခြင်းသို့၊ အာ ပန္နော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထံ ဂိဠ္ဠတိ ယောသု၊ခါ၊ဟောဟူ၊ အတ္ထံ ဂိဠ္ဠတိ ယောသု၊ခါ၊ဟောဟူသည်ကား။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အတ္ထာနော၊ ပိမိ၏၊ မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနသု၊ခါ၊ဟော၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ဆောင်တတ် ၏၊သိ၊သ ဝိသုဒ္ဓိ၊အာဒိသဒ်ါတ်၊ သိလစင်ကြယ်ခြင်း၊အစရှိသည်ဟု ဆိုအပ် သော၊အတ္ထံ။ အာကျိုးကို၊ဂိဠ္ဠတိ၊ဟော၊ဝှန်၏၊ နာနုယုဠ္ဠတိ၊ အား၊ထေ၀ပ်၊ ဆွတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အာ၊ဣတ္ထာ၊အနုကာ၊တည်း။ တတိယ ဂါထာ၊တတိ ယ ဂါထာသည်။ ဟေ၊ဗ္ဗာ၊နောကာ်၌၊ ဝုတ္တာ၊ဣ၀ ဆိုအပ်ပြီးသော အနာဒီ ရှိ သည်သာလျှင်တည်း။

သေနာသနမှာ ကြွေရှယ်ကား၊ သေနာသနမှာ ကြွေရှယ် ဤသို့အစ ကုန်သော၊စတ ဿ ဂါထာ၊လေး ဂါထာတို့ကို၊ ပစ္ဆယော သု၊ပစ္ဆည်း လေး ပါး တို့၌၊အတ္ထနော၊ပိမိ၏၊ သ ဣ ဿ ဝ ဒ သ ဝ ဒ ရ ခ ရ ခ ရ ခ

ဟူသည်ကား၊ပဗ္ဗတသေနာသနဋ္ဌာ၊တောင်ခြေဖြစ်သော ကျောင်း၏အဖြစ်ကို၊ဝုဋ္ဌေ၊ဆိုအပ်၏။သက္ကစ္စနံဥပဋ္ဌာဟန်။သက္ကစ္စနံဥပဋ္ဌာဟုံဟူသည်ကား တံကုန်ခြင်းဝုရိသံ၊ ထိုနွားသောယောဂျားကို၊ ဥဋ္ဌာရသမ္ဘတ်ကြီး၊မြတ်သောစည်းစိမ်သို့၊ပါပေတုကာမတာယ။ရောက်စေခြင်းငှါအလို့ရှိသဖြင့်၊ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊အထွေကော၊အလို့ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဏီတာဘိဟွဒါယ ကံ၊မွန်မြတ်သောဆွမ်းကိုလွှဲသောသူကို၊ ပေါ်ရှောဝိယ၊ အလိုကြီးသော ဝုဋ္ဌိုလ်ကဲ့သို့၊အာဒရေန၊ရှိသေသဖြင့်၊ ဥပဂတ်ကွာ၊ကပ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်တော်မူ၏၊ ပဏ္ဍေနဉ္စတိ၊ ပဏ္ဍေနဟူသည်ကား၊ အမ္ဗိဂတကုဋ္ဌိရောဂတာယ၊အရိုးခ်ိတ်သော နုနာရောဂါရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပဏ္ဍေမေန၊ ရင့်ကျက်သော၊ ကုမ္ဘီကေန၊နွားနာဖြင့်၊ အဂ်ုလိပေတ္တဆိဒ္ဓယာတိ၊ ဒေဝ်လိပေတ္တဆိဒ္ဓယဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မပတ္တော၏သဂါတ်၌၊ တသ၊ ထိုလူနှင့်၏၊ ဒေဝ်လို၊ လက်ချောင်းသည်၊ ဆိဒ္ဓိတ္တာ၊ ပြတ်၍၊ အာဟာရေန၊ ဆွမ်းအာဟာရနှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊ ပတာတိ၊ကျ၏။ဆုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊ဒေဝ်တော်အနက်တည်း၊ ကုဋ္ဌမူလံ နိဿာယာတိ၊ ကုဋ္ဌမူလံ နိဿာယ ဟူသည်ကား၊တသ်ဝုရိသဿ၊ ထိုနွားသောယောဂျား၏၊ ပသာဒဇနနတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်း ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဃရေတိတ္ထိ သမိပေ၊အိမ်နံဘေး၏အနီး၌၊နိသိဒိတ္ဝာ၊ထိုင်၍၊ တံအာဟရိတ္ဝာ၊ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ အာဘုဇ္ဇိသံပရိဘုဇ္ဇိ၊ဘုဉ်းပေးပြီး၊ ထေရ၊သော၊ မဃထ၏၏၊ အယံပနပဋ္ဌိ ပတ္တိ၊ဤသို့ဘုဉ်းပေးတော်မူသောအကျင့်သည်၊သိက္ခာပဒေ၊သိက္ခာဝုဒ်ကို အာပညတ္တေ၊မပညတ်မီ၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်တည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဠီ၊ခိုတ် အာပ်၏၊ပဋိကုလေစ၊စက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိလည်းကောင်း၊အပ္ပဋိကုလေစ စက်ဆုတ်ဖွယ်မရှိသည်ရှိလည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကုလသညိတာယ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရိယိဒ္ဓိယာ၊အရိယာတို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ဥက္ကံသဂတတ္တာ၊လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ကြောင့်၊တံ၊ထိုလူနှင့်လွှဲသောဆွမ်းကို၊ အာဇ္ဇောဟာရေန္တသ၊မျိုသော၊ထေ ရ သ၊မဃထ၏အား၊ ဖိုဝုန်ဆို။ စက်ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နဥပဋ္ဌိ၊မပြစ်၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အစေကို၊ဘုဉ်တော်မူသည်။ စားသော၊ ဝုထုဇ္ဇနသ၊ပုထုဇဉ်အား၊အာနိသံ၊ အကျိုးသည်၊ နိဗ္ဗမေယျုံ၊ ထွက်ကုန်ရာ၏၊တေန၊ထို ကြောင့်။ ဘုဉ်မာနေဝ၊ဘုဉ်ဟော၀၊ ဒေဝုန်ဆံမေနဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဘုဉ်မာနေဝ၊ဘုဉ် ဟော၀၊ဒေဝုန်ဆံမေနဝိဇ္ဇတိဟု၍၊ အာဟ၊ မိန်းတော်မူ၏၊ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဍောတိ၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ဥတ္တိဋ္ဌတွား၊ရပ်၍၊ပရေသံ၊သူတပါး၏၏၊ဃ

ရွှေ့ရှေ့အိမ်တံခါးနှစ်ဘက်တွင်ရပ်၍ ဂေါတမဘုရားလျှောက်ခဲယူအပ်သောဆွမ်း သည်းနှစ်ပတ်ဖလံကြင်းခေါင်းအားကို နိသဘယဖြင့်၍အာနုဘာဝရှိအိမ်စဉ်အ တိုင်းဂတ်ခွာလွှားမြဲ၍လေးမြတ်ကြီးရှားရအပ်သောရောဂါသောဆွမ်း သည်းဤတိအာယံ၏ဤသည်ကား အခြားအခြား အနက်တည်းဟူတိမရတ္တန်း ဟူတိ မရတ်ဟူသည်ကား ဝေါမရတ္တပရိဘာဝိတ ဘရိတ ဘာဒိ နှားကျင်ပုဝ်ဖြင့် လုံအပ်သောသဖန်းခါးရှစ်ရှားအစရှိသည်သည်၊ ယဇသေတေအာဘိသမ္ဘု တ္တာတိ၊ ယဇသေတေအာဘိသမ္ဘုတ္တာ ဟူသည်ကား ယေနဘိက္ခုနာ၊အ ကြင်ရဟန်းသည်၊ဒေဝေဒတ္တိမ္ဘုဝိတ္တာဒယော၊ ထိုတပါးသောသူတို့၏အိမ် တံခါးမှရင်၍ခံအပ်သောဆွမ်းအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ပစ္စည်း လေ ပါးတို့ကို၊အန္တိမဇ္ဇေန၊ အယုတ်အားဖြင့်၊အတိရေတွေ့ကြုံ၍ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊သုံးဆောင်၏၊သစေစာတုဒ္ဒိသောနရောတိ၊သစေစာတုဒ္ဒိသော နရောဟူသည်ကား၊သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကော်သေန၊စင်စစ် အားဖြင့်၊စာတုဒ္ဒိသောပုရတ္ထိမာဒိစတုဒိသာဒိယောဂျား၊အရှေ့အရပ်အစ ရှိသောလေးပါးသောအရပ်တို့ဒ္ဒိနေ၏ဂျိုခုံသော၊ကတ္ကစိ၊တစုံတခုသော အခုပ်၌၊ အပ္ပမ္ပိ၊ဟော၊ အပိဘိအပင်အဆီ၊အဘားမရှိသောအားဖြင့်၊ယာ ယကာယစိ။ အမ္ပတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ဒိသာယ၊အရပ်၌၊ဝိဟာရိတုံ၊နေ ခြင်းဌာ၊သကြောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ ဤတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊အခြားအ နက်တည်း၊အဃ၊ထိုနောင်မှ၊ဃ၊ရော၊ မဃ၊ရှိသည်၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊မ ဟာလုကကာလေ၊ အသက်ကြီးသော အခါ၌၊ မနုဿေ၊လူတို့သည်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ကထံ၊အဘယ်သို့၊တုမှေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ဒေဝ ရူပါယ၊ ဤသို့သောဝါရှိသော၊ဇရာယ၊ အို၏ခြင်းသည်၊ဝတ္တမာနာယ၊ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ အာသိရဟ ယ၊တက်တော်မူ ကုန်သနည်း၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ယဇ္ဇေ ကေတိ အာဒိက၊ ယဇ္ဇေ ကေဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသော ဂါထာ၊လေး ဂါ ထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ယဇ္ဇာတိ၊ ယဇ္ဇဟူသည်ကား၊ယဇ်ပဏ္ဍိတ်မဂ ယော၊အကြင်နောက်ဆုံးဖြစ်သော အရှယ်၌၊ဧကော၊ ဧကေဟူသည်ကား၊ ဧကော့ဘေ့အ ချိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝိဟာညန္တိ၊ဝိဟာညန္တိဟူသည်ကား သရိရကိလမတေန၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ဝိလာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊အာဟ ဏန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ သိလုစ္စယာန္တိ၊သိလုစ္စယံဟူသည် ကား၊ပဋ္ဌတ်၊တောင်ကို၊တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊တတ်ခ်ိ ရောဇိဏ္ဏာ

ကာလေပါ၊ ထိုအိုခြင်းသို့ရောက်သောကာလ၌လည်း၊သမ္ဗာနောပဒိုဿ တောတိဿပါနာ၊သမ္ဗာနောပဒိုဿတောဟူသော၎င်းပါဠိဖြင့်စိတ္တခေါဒါဘာ ဝံ၊စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒေသေတိ၊ပြု၏၊ အုဒ္ဓိဗလေနုပတ္ထ ဒ္ဓေါတိဿပါနာ၊ အုဒ္ဓိဗလေနုပတ္ထဒ္ဓေါဟူသော၎င်းပါဠိဖြင့်၊ သရီရခေါဒါဘာဝံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ပြု၏၊ဘယဟေတုနံ၊ ဘေးဟူသောအကြောင်းရှိကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့ကို၊သ မုဒ္ဓိန္ဒတ္ထာ၊ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပတိနဘယဘေ ရဝေါ၊ ပယ်အပ်သောဘေးကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဌာယမာနေသူ တိ၊ဌာယမာနေသုဟူသည်ကား၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒီဟိ၊ ရာဂမီးအစရှိကုန်သော။ ကောဒသဟိ၊တဆဲ့ဂဟပါးကုန်သော၊အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်၊သဏ္ဌေသု၊သတ္တ ဝါတို့၌၊ ဌယမာနေသု၊ လောင်ကုန်သည်ရှိသော်၊သံကိလေသပရိဠာဟာ ဘာဝေန၊ကိလေသာတည်းဟူသော ပူအိုယ်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတောသိတိ၊ဟူတော၊ငြိမ်းငြိုးသော၊ဝုန်းတဘန်။မနုဿေသုဟိ၊လူတို့သည်၊ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား၊ကို၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ဖိတ်ကြားကာလေပါ၊ အိုမင်းသော အခါ၌ လည်း၊အရည့ပဇ္ဇတောယေဝ၊တောတောင်၌သာလျှင်၊ဝိဟာရဏေ၊နေတော် မူကုန်သနည်း။ ဝေဠုဝနာဒယော၊ ဝေဠုဝန်အစရှိကုန်သော၊ ဇုမေဝိဟာ ရား ဤကျောင်းတို့သည်၊ မနောရမာနု၊ နှလုံးမြေကျက်သွယ် ရှိသည်မ ဟုတ်တုံလော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဟော်သည်ရှိသော်၊ အရည့ပဇ္ဇ တာဇေ၊ တောတောင်တို့သည်သာလျှင်၊မယ့်၊ ဝါအား၊ မနောရမ္မာ၊နှလုံး မြေ,လျော် ဘွယ်ရှိကုန်၏၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂဝေရိမာလာဝိတတာတိအာဒိကာ၊ဂဝေရိမာလာဝိတတာ ဤသို့အစရှိ ကုန်သော၊ဒွါဒသဂါထာ၊တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဂဝေရိမာလာဝိတတာတိ၊ဂဝေရိမာလာဝိက တာဟူသည်ကား၊ ဝရဏရက္ခပန္တိဟိ၊ ရေခတက်ပင်စည်တို့ဖြင့်၊သမာဂ တာ၊ကောင်းစွာ ရောက်ကုန်သော၊ ကာဠဝဏ္ဏိဝုဠ္ဠေဟိ၊ မည်းနက်သော အသင်းရှိကုန်သောပန်းတို့ဖြင့်၊ဩတတာတိဝိ၊ ကောင်းစွာရောက်ကုန်၏ ဟူ၍လည်း၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ကုဋ္ဌရာဘိရုဒါဟိ၊ကုဋ္ဌရာဘိဒါဟူသည်ကား ပဒုမောသာဒိဂုဏိဟူတေဟိ၊ ကြွေးကြော်ခြင်း အစရှိကုန်သောဂုဏ်၏ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂေါစရာနံ၊ကျက်စား သွားလာကုန်သော၊ ဟတ္ထိနံ၊ဆင်တို့၏၊ ဂဇ္ဇိတေဟိ၊ ဟည်သံအော်သံတို့ဖြင့်၊ အာဘိတ္ထနိတာ၊ အလွန်ခြည့်ကုန်သော၊ အာဘိဝဠ္ဠာဟိ၊အာဘိဝဠ္ဠာဟူသည်ကား၊ မဟာမေ

ဃေနး ကြီးစွာသောရိုးယိုးသည်၊ အကိုပုဂ္ဂိုလ်အလွန်ရှာကုန်ထ၊သော၊ရေ၌
တလာတိ၊ ရေမှာတလာဟူသည်ကား၊ ရေစောင်ရှည်ပဏ္ဏောယျာဒီနုံ၊ရွှေကြမ်း၊ရွှေ
သေးအစရှိသည်တို့၏၊ အပဂမေနု၊ ကင်းသဖြင့်။ ရေမကိယတလာ၊ဖွေ့
လျော်ကွယ်သော အဖြင်လည်းရှိကုန်ထသော၊ နဂါတိ၊နဂါဟူသည်ကား၊
ဒေသန္တရ၊အရုပ်တပါးသို့၊ အဂမနတော၊ မသွားကုန်သောကြောင့်၊နဂါ
တိ၊နဂဟူ၏။ သောသမယတာယ၊ကျောက်ဖြင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သေလာတိစ၊ သောသဟူ၏လည်း။ လဒ္ဓနာမာ၊ ရနေသော အမည်ရှိကုန်
သော၊ပဗ္ဗတာ၊ တောင်တို့သည်၊အဗ္ဗုဒ္ဓနိဒါဘိတိ၊အဗ္ဗုဒ္ဓနိဒါဘိ
ဒါဘိဟူသည်ကား၊မရုရသရေ၊သာယာသောအာသံဖြင့်၊ဥဒ္ဓနိတာ၊ပဲ့တင်
ထပ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊အလန်တို့။ အာလံဟူသည်ကား၊ယုတ္တိ၊သင့်၏၊ဝါ၊တ
နည်းကား၊သေမတ္တံ၊စွမ်းနိုင်၏၊ဗျာယိတုကာမသမ္ဘဝကာမသာတိ၊အာ
ဒိသုပိ၊ဗျာယိတုကာမသမ္ဘဝကာမသာ၏သို့စသည်ရှိသော်ပါ၌တို့ဌာနလည်း
ဆုမိ၊နာနပေါနုံ၏နည်းဖြင့်၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏၊ဘိဂ္ဂုနောတိ၊ဘိဂ္ဂု
နောဟူသည်ကား။ ဘိန္နကိလေသာဘိဂ္ဂုနော၊ ဗျက်ဆီးအပ်သောကိ၊လ
သာရှိသော၊ မေ၊ငါ၏အား။ ဖွဲ့တိ၊အယံ၊ဤသည်ကား။ သမ္ဘဒ္ဓေ၊ ဝပ်ခြင်း
တည်း၊ဥမ္မာဝုပ္ပေနသမာနာတိ၊ဥမ္မာဝုပ္ပေနသမာနာဟူသည်ကား၊မေဝကနှိ
ဘာတာယ၊ညှိသောအရောင်ရှိသော၊ ဥမ္မာဝုသုမသဒ်သား၊ အောင်မဲညှို
ပွင့်နှင့်တူကုန်သော၊ဂဂနာဝဏ္ဏဆာဒိတာတိ၊ဂဂနာဝဏ္ဏဆာဒိတာဟူသည်
ကား၊တတောဝေ၊ထိုသို့အောင်မဲညှိပွင့်နှင့်တူသောကြောင့်သာလျှင်၊သ
ဝဏ်သား၊တန်ဆောင်းမုန်းလ၏၊ဂဂနအဏ္ဏာဝိယ၊ကောင်းကင်ဦးတက်သော
တိမ်တိုက်ကဲ့သို့၊ကာဠမေဃသဏ္ဌာနဒိတာ၊မည်းနက်သောတိမ်တို့ဖြင့်ဖုံး
လွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ နိလဝဏ္ဏာ၊ ညှိသော အဆင်းရှိကုန်ထသော၊ ဇုတ်
အယံ၊ဤသည်ကား၊အာဇ္ဇဝ၊အနုက်တည်း၊အနာကိဏ္ဏာတိ၊အနာကိဏ္ဏ
ဟူသည်ကား။ အသံကိဏ္ဏာ၊ ဖြတ်ကုန်ထသော၊ အသမ္ဘာဝ၊ မကျဉ်း
ကြောင်းကုန်ထသော။ပဠုဝိကေနာတိ၊ပဠုဝိကေနဟူသည်ကား၊ အတ္ထတ
ဒိတိ၊တတတ်ပိတ်စည် အစရှိကုန်သော၊ ပဠုဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အဂ်
ဟိ၊အင် ၀ါတို့နှင့်ယှဉ်ကုန်၊ယှဉ်သော၊ တူရိယေန၊တူရိယာမျိုးနှင့်၊ပရိ၀ါ
ရိ၊မာနသ၊ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊တာဒိသိပိ၊ထိုသို့မွေ့လျော်ကွယ်ရှိသည်
လည်း၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧကဂ
ဗိဏ္ဍသသမာဟိတစိတ္တသ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော၊ သမ္ဘဒေ၀၊
ကောင်းစွာသာလျှင်။ ရူပါရူပဓမ္မံ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို၊ အနိစ္စာဒိ၀ေသေန၊

အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာရှုသော ဝုဋ္ဌိလ်အား၊ ယာဒိသိ၊ အကြင်သို့သောဝါရှိသော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနုပိ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အခါမှ၊ ပဠာယ၊ စ၍။ ခန္ဓာနုံ၊ ခန္ဓာတို့၏ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျောက်ကို၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ တတောတတော၊ ထိုထိုအခါမှ၊ ပဠာယ၊ စ၍။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဇာနတိ ဝိဇာနန္တာနုံ၊ သိကုန်သောဝုဋ္ဌိလ်ဟု အား၊ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူ၏။

ကမ္မံဗဟုကန္တိ အာဒိကာ၊ ကမ္မံဗဟုကံ ဤသို့အစ ရှိကုန်သော၊ နွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို။ ကမ္မာရုမာနုံ၊ အမှုဌမ္ဘေ့လျော်ကုန်သော၊ ပစ္စယဂိဒ္ဓါနုံ၊ ပစ္စည်းဌတပ်မက်မောကုန်သော၊ ဘိက္ခူနုံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အာဇုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ကဿ၊ ထိုဂါထာတို့ဌ။ ကမ္မံဗဟုကံ နကားရေယေတိ၊ ကမ္မံဗဟုကံ နကာရေယ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မာရာမာ၊ အမှုဌမ္ဘေ့လျော်သည်ဟုတ်လာ၊ ဖြစ်၍ ဗဟုံ နာမ၊ များသည်မည်သည်၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ နကာရေယ၊ မပြုရာ၊ နအာဝိဌ္ဌဟေ၊ မ ဆောက်တည်ရာ၊ ခဏ္ဍာဒုလ္လပန္ဒိသ ခ်ါ ရုဏ်ပန်း ကျိုးပျက်ပွင့်လံသည်ကိုပြု ပြင်ခြင်းကိုကား၊ သဏ္ဌာရာ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတမေ၊ ခွင့်ပြု သည်သာတည်း၊ ပရိဝဇ္ဇယေ ဇနန္တိ၊ ပရိဝဇ္ဇယေ ဇနုံ ဟူသည်ကား၊ အဂ ရာ ဆာမိတ္တာ ဘုတံ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဇနုံ၊ လူ အားပါင်းကို၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရှာ၏။ နဉ္ဇယျ၊ မေတိ၊ နဉ္ဇယျ မေ ဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆ ယုပ္ပါဒနဂဏ ဗဟုဝိဝ သေန၊ ပစ္ဆည်းကိုဖြစ်စေခြင်း အပေါင်းအာဘော်ကို ဖွဲ့ ခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ အနုဇ္ဇနေယျ မေတန္တိ၊ အနုဇ္ဇနေယျ မေတံ ဟူသည်ကား။ ဇေတံ နဝကမ္မာ ဝိဠာနာဒိကံ၊ ဤအမှုသစ်အစရှိသည်ကို ဆောက်တည်ခြင်းအစရှိသည် သည်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏ အနုဇ္ဇာဝဟံ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်သည်၊ နဟောတိ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒေ ဣတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ ဆ္ဆ ကိ ကာ ယောကိ လမတိ ကိ ဆ္ဆ ကိ ကာ ယောကိ လမတိ ဟူသည်ကား၊ နဝကမ္မာဒိပသုတာ သ၊ အမှု သစ်စသည်၌ လေ့ကျက်သောဝုဋ္ဌိလ်အား၊ တဟံ တဟံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့ ဝိစရေ တော၊ သွားသောဝုဋ္ဌိလ်၏၊ ကာယာဒိအလာ ဘေနုကိုယ်ပါတ်စသည် ၏ချမ်းသာခြင်းကို မရသောကြောင့်၊ ကိ ဆ္ဆ ဗ္ဘော၊ ပြုပြင်ဆင်ရခြင်းသို့

ရောက်သည်းဟောတိုးဖြစ်၍၊ ကိလေသာတိုးခေတ်းပင်ပန်းခြင်းကို၊ အားပစ္စတိုး ရောက်၏၊ ဟောနှစ်ကာယကိလေသာ ထိုကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဒုက္ခကောင်းဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုဝိသဒနတ္တာနေယျကြို့ ယာဗိုနိုး ဝတ္ထုဖြစ်စင်ကြယ်ခြင်းဝိဝိအာကျိုးကို မဆောင်ခြင်းကဲ့ပြုခြင်းအစ ရှိသည်တို့၏၊ အကာဘာဝနေးမရှိသဖြင့်၊ သောဝုဋ္ဌေးလေးထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်းသ မသံ၊ စိတ်၏ဟည်ကြည်ခြင်းကို၊ နုဝိန္ဒတ်ပေ၊ စိတ္တသမာဓေနံ၊ စိတ်၏ဟည်ကြည်ခြင်းကို၊ နလဘတ်ပေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက် တည်း။ သြဠ္ဠပဟာတမတ္တောနာတိအာဒိနာ၊ သြဠ္ဠပဟာတမတ္တောနဲ့ ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်နွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ သုတပရမသာ၊ ဧကြားအမြင်နည်း သောပဏ္ဍိတမာနဲ့နော်၊ ပညာရှိဟုမှတ်ထင်သောပုဋ္ဌိုလ်အား၊ ဂရုဟာဝ သေနကဲ့ရဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တစောပရေးထိုနောင်မှ၊ ဣဒ္ဓေနှစ်ဂါ ထာတို့ကို၊ ပဏ္ဍိတသား ပညာရှိအား။ ပသံသာဝသေန၊ ချီးမွမ်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏာဝေါမိနိုအာဝဏုနိ၏၊ တဏ္ဍုဝေါ ထိုဂါထာတို့ဖြင့်၊ သြဠ္ဠပဟာတ မတ္တောနာတိ၊ သြဠ္ဠပဟာတမတ္တောနဲ့ ဟူသည်ကား၊ သစ္ဆာယသိလေနဲ့သ ဒ္ဓြာယ်ခြင်းကဲ့အဝိုးပြုသဖြင့်၊ သြဠ္ဠပရိဝတ္တောနမတ္တောနဲ့၊ နှုတ်ခမ်းကိုလှုတ် ခြင်းမျှဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဗြဟ္မာစရိယံ ကိုး၊ သစ္ဆာယကရုဏာမတ္တောနဲ့ သဒ္ဓြာယ်ခြင်းကိုပြုကာမျှဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက် တည်း။ အတ္ထာနုဂ္ဂိနုပဿတိတိ၊ အတ္ထာနုဂ္ဂိနုပဿတိဟူသည်ကား၊ အနည် ထားယ၊ မသ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထနောမိမိ၏၊ ပစ္စက္ခဘူတံ ပ.ဖွတ် မှောက်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ နုဒေနာတိ၊ မသ်ယောထာ ကော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထနောမိမိ၏၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို၊ နုပ ဂိုဏ်ဆိုန္ဒတိ၊ မပိုင်းခြားတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက် တည်း။ ပဏ္ဍိတဂိဝေါစရတိတိ၊ ပဏ္ဍိတဂိဝေါစရတ်ဟူသည်ကား၊ အပ်၊ ဝါ သည်၊ ဗဟုဿုတောအကြား၊ အမြင်များသောသူတည်း။ သတိမား၊ သတိရှိ သောသူတည်း။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူတည်း။ မယာ၊ ဝါနှင့်၊ သဒ်သော၊ ဟူသော၊ အညော၊ တပါးသော သူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာ နတ္ထိဇ္ဇေါ၊ မာနခက်ထန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂရုဠာနုယာနဓိ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောသူတို့အား၊ လည်း၊ အပစိတိ ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ဣဒ သောနေ့ နှင့်၊ မ ပြုမူ၍၊ အယောသလေါကံ၊ သံချောင်းကို၊ ဂိလိတ္တာ၊ မျိုချ၍ ဒ္ဌတောဝိယ၊ တည်သ ကဲ့သို့၊ ထဇ္ဇဂိဝေါ၊ ခိုင်သောလည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ အပ် သေယျောတိမညတိ၊ အပ်သေယျောတိမညတိဟူသည်ကား၊ အပ၊ မ

ဝ။ငါသည်သာလျှင်၊သေယျာဥတ္တမော၊မြတ်၏။ဤကား၊ ဤသို့၊ မည်သို့၊မှတ်ထင်၏၊အသေယျာ၊သေယျသမာနံ ဗာလောမည်တိအတ္တာနန္တိ။ **အ**၊သေယျာသေယျသမာနံဗာလောမည်တိအတ္တာနံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ငါသည်ကား၊**အ**သေယျာ၊ မမြတ်၊တိနော၊ ယုတ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အာညနေ၊တပါးသော၊ သေယျနဥတ္တမေနေ၊ မြတ်သောသူနှင့်၊သမာနံသဒိသံ၊တူသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ဗာလော၊ ရိုက်သောသူတည်း၊မန္ဒဗုဒ္ဓိ၊ နည်းသောပညာရှိသောသူတည်း။ ဗာလဘာဝေနေဝ၊ ရိုက်သောအဖြစ်ဖြင့်သာသျှင်၊မည်တိ၊အောက်မေ့၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ နတ်ဝိညူပသံသနီတိ၊နတ်ဝိညူပသံသနီ ဟူသည်ကား။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဗာလံ၊ သူရိုက်ကို၊ပဋိဟတိ တစိတ္တတာယား၊ချိပင့်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဋ္ဌဒ္ဓမာနသံ၊ခက်ထန်သောမာန်ရှိသော၊ တံထနှိတဘ္ဘနရံ၊ ထိုခိုင်ခံ့သော ကိုယ်ရှိသောသူကို၊ဝိညူပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်၊နပသံသန္တိ၊မပြိုးမွမ်းကုန်၊အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဂရုဟန္တိယေဝ၊ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊သေယျောဟမသ္မိတိ၊သေယျောဟမသ္မိဟူသည်ကား၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသော၊ ယောပနုဝုဋ္ဌလော၊ **အ**ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊**အ**ဟံ၊ငါ'ကား။ သေယျော၊ မြတ်သည်၊အသို့ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့။ ဟီနသဒိသမာနဝသေန၊ ယုတ်သောမာနတူသောမာန၏ အစွမ်း**အ**ား၊ဖြင့်၊**အ**ဟံ၊ငါကား၊သေယျော၊ မြတ်သည်၊နေ၊မဟုတ်၊ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ကိုယ်ဝိ၊ တစုံတခုလည်း၊ဖြစ်သော၊မာနံ၊မာန်ကို၊ **အ**ဇပ္ပေန္တော၊မဖြစ်စေမူ၍၊ ဝိဝါသုနဝသုမာနကောဋ္ဌာသေသု၊ကိုးပါး၊ကုန်သောမာန်၏**အ**ကွိုအစုဘို့ကွင်း၊ကသစ်ပင်၊ တစုံတခုသောမာန၏လည်း၊ဝသေန၊**အ**စွမ်း**အ**ား၊ဖြင့်၊ နဝိကမ္ပတိ၊မတုန်လှုပ်၊ပညဝန္တိ၊ ပညဝန္တိဟူသည်ကား။ အဂ္ဂဖလပညာဝသေန၊ **အ**ရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၏**အ**စွမ်း**အ**ား၊ဖြင့်၊ပညဝန္တိ၊ပညာရှိသော၊ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဗုဒ္ဓါရုံ**အ**စရှိသည်တို့၌၊တာဒိတာဝပုတ္တိယာ၊ သည်းခံသည်၏**အ**ဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်၊တာဒိ'ဗုဒ္ဓါရုံစသည်တို့၌ သည်းခံသည်၏**အ**ဖြစ်သို့ ရောက်ထသော၊**အ**သေက္ခဖလသိုလေသု၊ **အ**သေက္ခဖလသိုလတို့၌၊ သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊တည်သည်၏**အ**ဖြစ်ကြောင့်၊ သိုလေသု၊သိုလတို့၌၊သမာဟိတံ၊တည်ကြည်သော၊**အ**ရဟတ္တဖလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနေန၊ **အ**ရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုဝင်စား၊သဖြင့်၊ စေတောသမထံ၊စေတောသမထကို၊**အ**နုယုတ္တံ၊ **အ**ား၊ထုတ်သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိ

သော၊သဗ္ဗသော၊ အာချင်းခပ်သိမ်း၊ ပတိနမာနုံ၊ပယ်အပ်ပြီးသော မာနဂို သော၊ဒိဋ္ဌာသဝံ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိညူ၊ပညာရှိတော်မူကုန်သော၊ဗုဒ္ဓါ ဒယော၊ ဘုရား၊အစရှိကုန်သော၊ ကျွတ်တော၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ ပဋ္ဌာန်ကြီးထောမေကြကုန်၏ ပြိုးမွမ်းကုန်၏၊ ဣတိအာသံ၊ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌေ၊ အနုက်တည်း၊ပုန်၊တာဘန်း၊အညတရံ၊တပါး၊သော၊ဒုဗ္ဘဋ္ဌံ·ဆိုနှင်ခက်သော ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ဒီသွား၊ဖြင့်၊ ဒေါဝ၀ိသတာယ၊ဆိုနှင်ခက်ခြင်း၏၊အာ ဒီနဝံ၊အကြစ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊သော၀ိသတာယ၊ဆိုလွယ်ခြင်း၏၊အာ နိသံသံ၊ အာကျိုးကို လည်း၊ကောင်း၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ပြိုဟွစ၊ရှိသကဲ့သို့အာဒီနဝ၊ယသ္မာ၊ပြိုဟွစ၊ရှိသ၊ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ဟောကုန်၏။နှစ်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊တား၊ထိုဂါထာတို့ သည်၊ဝုတ္တတ္ထာ၊ဝေ၀၊ ဆိုး၊ပ်ပြီးသော၊အနက် ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပုန်၊တာဘန်း၊ဥဒ္ဒဠိဥဒ္ဒါ။ တက်ကြွသော၊ ကော်၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ဒီသွား၊ဖြင့်၊ဥဒ္ဒဠ၊ဒိဘာ၀ေ။ တက်ကြွခြင်း၊အစရှိသော၊အဖြစ် ၌၊ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊ အနုဒ္ဓ၊ဒိဘာ၀ေ၀ေ၊ မတက်ကြွခြင်း၊စသော၊အဖြစ် ၌လည်း၊ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ကို၊ဝိဘာ၀ေန္တော၊ ထင်ရှား၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓ၊ဒ္ဓေ၊စပ်လျော်ဘိက္ခု၊ကိုအာဒီနဝ၊ ဥဒ္ဓ၊ဒ္ဓေ၊စပ်လျော်ဘိက္ခု၊ ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်၊ဒွေ၊ဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊

တဿ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ကဝိ၀သိ၊ဟစမ္မေနာတိ၊ ကဝိ၀သိ၊ဟစမ္မေနဟု သည်ကား၊သိ၊ဟစမ္မေန၊ ခြေသော့ခွေဖြင့်၊ပါရုတော၊ ဝတ်ရုံအပ်သော၊ မဏ္ဍ ဒေါ၀ိယ၊မျောက်ကဲ့သို့၊ဥဒ္ဓ၊ဒ္ဓ၊ဒေါသယုတ္တော၊ မျိုလွင့်ခြင်း၊အစရှိသော အပြစ်နှင့်ယှဉ်သော၊သော၊ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်း၊သည်၊ တေနပ်သုကူ၊လည်း၊ထို ပ်သုကူသက်နှုန်းဖြစ်သော၊အရိယ၊ဓ္ဓ၊ဇနေ၊အရိယာတံ့ခွန်ဖြင့်၊ဒဠ္ဘ၊သော၊တ ဝိ၊မတင့်တယ်၊ကသ္မာ။အ၀ယ်ကြောင့်နည်း၊ဟူမူကား၊ အရိယ၊ဝုတ်၊ဝါန်း၊ အရိယာ၊ဝုတ်ကျေးဇူးတို့၏၊အာ၀ေ၀ေ၊မရှိသဖြင့်၊ဒဠ္ဘ၊သော၊ဝ၊ဝိ၊မတင့် တယ်၊ဝ၊ထိ၊ထိ၊မတင့်တယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒ၊ သော်လည်း၊ပြုခြင်း၊ငှါ၊ အနုဒ္ဓ ဒ္ဓေ၊ဝိ၊အာဒီ၊အနုဒ္ဓ၊ဒ္ဓေ၊ဤသို့အစရှိ၊သော၊စကား၊ကို၊ဝ၊ဝ်း၊မိန့်အပ်၏၊ ဇေတ သမ္ဘဟ္ဘုလာ၊ဝိ၊အာဒီ၊ကား၊ ဇ၊ဇေတ သမ္ဘဟ္ဘုလာ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌ ဝါ ထာ၊ ငါ၊ဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တံ၊သာရိပုတ္တရာ၊ကို၊နမသ၊ဣ၊ရှိခိုး၊ကုန်း၊သော၊ပြာ၊ဟ္ဘ၊ကာယ်ကော၊ ပြိုဟ္ဘ၊ပြည့်ခြင်းဖြစ်ကုန်သော၊ဒေ၀ေ၊ပြိုဟ္ဘာတို့ကို၊မိန့်သွား၊ဖြင့်၊အာယ၊ဘ္ဘ၊ သော ရှည်သော၊အသက်တော်ရှိသော၊ဂ၊ပ်ပိုနဿ။ကပ်ပိုနမထေရ၏၊ သိတပါ၀ု

ကမ္မနိမိတ္တံ၊ပြုံးခြင်းကိုထင်စွာပြုသောအကြောင်းကို၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ ။
ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့၌၊တောသံ၊ထိုနတ်တို့၏၊ပစ္စက္ခတာယ၊မျက်မှောက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။သမ္ဗဟုလာတိ၊ သမ္ဗဟုလာဟူသည်ကား၊ ဗဟုဘာဝတော၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံပနဗဟုဘာဝံ၊ ထိုများသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒဿနေဝသဟသာနိ၊ တသောင်းလုနှင်သောဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဣတိ၊ဤသို့ ပရိနိဗ္ဗိန္ဒိတ္ဝာ၊ပိုင်းခြား၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေဝါတိ၊ဒေဝါဟူသည်ကား၊ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ဥပပတ်နတ်တို့သည်၊တောသံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊တံဒေဝဘာဝံ၊သို့ဥပပတ်နတ်၏အဖြစ်ကို၊ အညေဟိ တပါ၊ ကုန်သောနတ်တို့မှ၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ဒသေနေ၊ ဗြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဒေတေဗြဟ္မကာယိကာတိ၊ သဒ္ဒေတေဗြဟ္မ ကာယိကာဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်း၏၊ မဟတိယာ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒေဝိဒ္ဓိယာဟိ၊ဗြဟ္မာတို့၏ ကန့်ခိုးနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရိဝါရသမ္ပန္နာစ၊ အခြံအရံနှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ဣဒ္ဓိမန္တောယသဿိနောတိ၊ဣဒ္ဓိမန္တောယသဿိနောဟူ၍၊အာဟ မိန့်တော်မူ၏။ ကောနုသေနာပတိတောတောတိ၊ဝုစ္စာယဟ၊ ကောနုသေနာပတိတောတောဟူသောဝုစ္စာ၏၊ဝိသေသနုပဝေသေန၊ အခြေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊မယာ၊ငါဘုရားသည်၊ အာနုဘာ့ရံ အတုမဂ္ဂိသော၊ ပဝတ္တိတမဗ္ဗကြီး၊ လည်းစအပ်သောတရားစကြာကို၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာနုဘော့ကြောင်း၊အစဉ်တစ်၍လည်စေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တေန၊ မိန့်တော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊သာရိပုတ္တဿ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ၏၊ ဓမ္မသေနာပတိဘာဝေ၊ တရားစစ်သူကြီး၏အဖြစ်ကို။ အာနုညာတောတော၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဓမ္မသေနာပတိ ဝိရံ မဟာဗျာယိ သမာဟိတံ သာရိပုတ္တန္တိ၊ ဓမ္မသေနာပတိ ဝိရံမဟာဗျာယိ သမာဟိတံသာရိပုတ္တံဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌။ ဝိရန္တိ၊ဝီရံဟူသည်ကား၊ကိလေသမာရဘီနံ၊ကိလေသမာရ၏အစရှိသည်တို့ကို၊ နိမ္မထနေန၊ နှိမ်နင်းသဖြင့်၊ ဝိရိယဝန္တံ မဟာဝိက္ကန္တံ၊ ကြီ သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာဗျာယိန္တိ၊မဟာယိ ဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗဝိဟာရာဒီနံ၊ဒိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိသည်တို့၏၊ဥက္ကံသဂမနေန၊ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊မဟန္တံ ဖြတ်သော၊ ဗျာယိ၊ ဗျာနဝင်စားခြင်းရှိတော်မူသော၊ တတောဝေ၊ ထို

ကြောင့်သာလျှင်။သဗ္ဗညုသော၊ အာချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိကျွေပရိဠိသဝနဝသေနဲ့ ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ကိုးဖျက်တီးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာဓိတံ၊တည်ကြည်သော။နမသဿန္တာတိ၊နမသဿန္တာဟု သည်ကား၊သိရသိ၊ဦးခေါင်းခွဲ၊အပ္ပလိ ယက်အခုပ်ကို၊ပဝဋ္ဋသ္မာ၊ဖြောက်ချီ၍၊ နမသဿမာနာ၊ ဂိုဒိုးကုန်လျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ယဝိနိသောယာတိ၊ယဝိနိသောယဟု သည်ကား၊ယံအာရုမ္ဘဏံ အကြောင်းအာရုံ၊ကိုနိုသောယ။ဖြစ်၍၊အာရုန္ဒ၊အာရုံပြု၍၊ ဗျာယသိနေခေါ်၊ဗျာန် ဝင်စား၊လေသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နာတိဇာနာမ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုထုဇ္ဇနာဘာဝေန၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ဝုဏ္ဏာဝ၊သည်၊ ဇော်၊ ဤသို့၊အာဟု၊သျှောက်၏၊ အဇ္ဇေ့ရံဝတာတိ၊ အဇ္ဇေ့ရံဝတာဟူသည်ကား၊ အနေ့ရိယံဝတ၊အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ဗုဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊ စတု သစ္စဗုဒ္ဓါနံ၊သစ္စာ၊လေးပါး၊တရား၊ကိုသိတော်မူကုန်သော၊ဘုရား၊တို့၏၊ ဝန္ဒိ ရောဂါစရောသကောတိ၊ ဝန္ဒိရောဂါစရောသကောဟူသည်ကား၊ပရ ဝန္ဒိရော၊အလွန်နက်နဲသော၊အတိဒုဒ္ဒသော၊ အလွန်ခြင်နှိုင်ခဲ၊သော၊ဒုရ နုဗောဓော၊အလွန်သိနှိုင်ခဲ၊သော၊ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ပုထုဇဉ်တို့နှင့်၊အသာဝေ ဏော၊မဆက်ဆံ၊သော၊အာဝိသ ၊သော၊အာဝုမဟုတ်သော၊ဇုတိနိုယသုအာ ဒီ၊တာသ၊ထိုတရား၏၊ဝန္ဒိဝေါ၊နက်နဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကာရဏော် အကြောင်းကို၊ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ယေမယဉ္စိ အာဒိ၊ယေမယံဤသို့အစ ရှိ၊သော၊စကား၊ကို၊ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။

ဝတ္ထု၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ဝါလဝေဓိ သမာဂတာတိ။ ဝါလဝေဓိ သမာဂတာဟူသည်ကား၊ဝါလဝေဓိခန္ဓဟာသဒိသာ၊ သား၊မြီးဖျား၊ကို၌နှ ဆောင်ပစ်နှိုင်သော်လေး၊သမား၊နှင့်တူကုန်သော၊ယောစမယံ၊ အကြောင်ဝါတို့ သည်လည်း၊အာတိသုခုမံ၊ဝိ။အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ပဋိပဇ္ဇိတုံ၊ထိုး၊ထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊အာဂတာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊အာရုဏ် တို့ကို၊ဥပပရိက္ခန္တာ၊ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊နာဘိဇာနာမ၊မသိနိုင်ကုန် ဝန္ဒိ၊ရော်၊နက်နဲသော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဗြာဟ်စွာဘုရား၏၏ဗျိုး ဝိသယော၊တ၊အာရု ဖြစ်သတတ်၊ဟူတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဂ္ဂေ၊အနက်တည်း။ တံဟာသ ဒေဝကာယေဟိတိ၊ တံတထာ၊ဒေဝကာယေဟိဟူသည်ကား၊တထာ၌ပ်ံ ကိုသို့သဘောရှိသော၊သဒေဝကသ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်း၏ ပူဇနာ၊ကိုပ်ံ၊ပူ၊ဇော်ခြင်းငှါ၊ထိုက်သော၊တံသာ၊ရိပုတ္တံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တ ရာကို၊တေဟိ၊ပြုဟူကာယိကေဟိ၊ ထိုပြုဟူ၊ခြင်းတို့သည်၊ တဒါ။ထို အခါ၌၊တထာ၊ပူဇိတံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ၊အား၊ဖြင့် ပူဇော်သည်ကို၊

နိသွား၊ဖြင့်၍၊အာယသ္မာတော၊ရှည်သောအသက်၊တည်ရှိသော၊ မဟာကပ္ပိ
နသား၊မဟာကပ္ပိနအား၊သိတံ၊ပြုံးခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊လောက
သမ္မတာနှံ၊လူတို့သည်သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ဖွားမေသံပြုဟူ၏။ ဤပြုဟူ
တို့၏လည်း၊ အဓိသယော၊အရာမဟုတ်၊ယထာ၊အကြင်အရာ၌၊သာဝကာ
နံ၊တပည့်တို့၏၊ဝိသယော၊အရာတည်း။ ဖွားတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော
အနုက်တည်း၊ ယာဝတာဗုဒ္ဓခေတ္တမ္ပိတိဂါထာ၊ ယာဝတာဗုဒ္ဓခေတ္တမ္ပိဟု
သောဂါထာကို၊ထေရေနမထေရ်သည်၊ အတ္ထာနံ၊ပါပိကိုယ်ကို၊ အာရက္ခ
အာရုံပြု၍၊သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံကို၊ နဒေ
ကျူးရှင့်သဖြင့်၊ဘာသိတာ၊ဟောအပ်၏၊ ။

ဘာယ်ကြ၊ထိုဂါထာ၌၊ဗုဒ္ဓခေတ္တမ္ပိတိ၊ ဗုဒ္ဓခေတ္တမ္ပိဟူသည်ကား၊ အာဏာ
ခေတ္တံ၊အာဏာခေတ်ကို၊သန္နိဿယ၊ရှည်၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏။ ဌပယိတ္ဝာမဟာ
ရနိန္တိ၊ဌပယိတ္ဝါမဟာရနိ'ဟူသည်ကား၊သမ္ပတ္တိသမ္ပုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို
ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍၊ ဟိ၊ချေ၍ပြဦးအုံ၊ ဘဂဝန္တော၊ ဟုနိုးတော်ခြောက်ပါး၊နှင့်
ပြည့်သုံးတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ရုတဂုဏောဟိပိ၊
ရုတဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗညုတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသော သဗ္ဗညုတို့
ထက်၊ ပရမုက္ကံသဂတာ၊ဝေ၊ လွန်ဖြတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်
တည်း၊ကေဝလံပန၊စင်စစ်သော်ကား၊မဟာဝဂ္ဂ၊ရဏာသဏ္ဌေ၊ဒီတမာနသာ
မဟာကရုဏာ၊သည်တို့ကိုတွန်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊သတ္တဝါနှံ၊သတ္တဝါတို့
အား။ တာဒိသံ။ ထိုသို့သဟောရှိသော၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးမျှားခြင်းကို၊
သြဝေလောကေတွာ၊ကြည့်၍၊ဂါမဏ္ဍလေနာသနနိဝါသာဒီ'၊ ရွာနီးကျောင်းဌာ
နခြင်းအစရှိသည်သို့၊အနုဝတ္တန်၊အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ တံတံ
ရုတမဂ္ဂပိ၊ရောဓိ၊ ထိုထိုသောရုတင်တရား၊နှင့်ဘုန်းကျင်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ရုဒ်တရုဏောတိ၊ရုတောရုဏောဟု၊သည်ကား၊ဟိလေသာနံ၊ကိလေ
သာတို့ကို၊ရုတောနု၊ခါတွက်တတ်သော၊ရုဏောနု၊ရုတ်ဖြင့်၊ အရဉ္ဇကာဒိ
ဘာဝေန၊ တောင်ခြေနေခြင်းအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အပေက္ခိတကရုဏောဝ၊
ငဲ့သောကရိယာ်းအနုဟ်ဌိသာလျှင်၊ကော်၊ဤရုတောရုဏောဟူသောပုဒ်သည်၊
ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ သဒ်သော၊ ဟူသောသူ
သည်၊နုဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ဥတ္တရိ၊အလွန်သည်ကား၊ ကုတောပနုဝိဇ္ဇတိ၊အာဘယ်
ရှာရှိအုံ့နည်း၊ ဖွားတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။
တထာဟိတာတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧသေထေရော၊ ဤရှင်မဟာ
ကဿပမ၊ထေရ်သည်ကား၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုရတင်ကိုဆောင်ရွက်၊ အဂ္ဂဠာနေ၊

မြတ်သောအရာ၌ဌာဝိတော၊ သားအပ်၏။နစိုးရေနာတိဂါထာယ၊ နစိုးရေ
နဟူသောဂါထာဖြင့်။ဌပယိတ္ထာမဟာမုနိန္တိ၊ ဌပယိတ္ထာမဟာမုနိ ဟူ၍
ဝန္ဒေမဝန္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ပါဠိတော်ဦးတရံ၊ ထင်ရှား
သည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ စိုးရေဒိသု၊ သက်နှံးအစရှိသည်တို့၌၊
တဏှာယ၊ဘဝတို့၏၊ အနုပလေပေါ၊ မလိမ်းကျုံးခြင်းသည်၊ ရတာဂ်ဖလံ၊
ရတင်၏အကျိုးစည်း၊တည်း။ယိုစကား၌စိုးရေ၊သက်နှံးသည်သမ္ဘော
ရောက်သည်ရှိသော်၊တဏှာလေပေန၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျုံးခြင်းဖြင့်
နှုမလိမ်းကျုံ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။
သယနေတိ၊သယနေဟူသည်ကား၊ သေနာသနေ၊ကျောင်းအိပ်ရာ၌၊ ဝေါ
တမောတိ၊ ဝေါတမော ဟူသည်ကား။ ဘဝဝန်း၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။
ဝေါတြေနု၊အနွယ်အားဖြင့်၊ကိုးကြိုတိ၊ကြား၏၊ အပ္ပမေယျောတိ၊ အပ္ပမေ
ယျောဟူသည်ကား။ ပမာဏကရ ကိလေသာဘာဝတော၊ ပမာဏကင်ပြု
တတ်သောကိလေသာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရိမာဏဂုဏတာ
ယစ၊အတိုင်းအရှည်မရှိသောဂုဏ်ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။အနုပ္ပမေယျော၊ အနုပ္ပမေယျမည်၏။ ရဇ္ဇာလိပုပ္ပံဝိမလံဝအမ္ဘုနာ
တိ၊ရေဇ္ဇာလိပုပ္ပံဝိမလံဝအမ္ဘုနာဟူသည်ကား။နိမ္မလံဝိရဇံ၊အညစ်အကြေး
ကြွေကင်းသော၊နလိနံ။ကြာသည်။ဥဒကေန၊ရေဖြင့်၊ နလိမ္ဗတိယထာ၊မလိမ်း
ကျုံသကဲ့သို့၊ ဧवံ၊ဤအတူ၊ ဝေါတမော၊ ဝေါတမ အမည်တော်ရှိသော
ဘဝဝေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တဏှာလေပ ဒီနာ။ တဏှာဟူသောလိမ်းကျုံ
ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ နလိမ္ဗတိ၊ မလိမ်းကျုံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဟောသိ၊အနက်ကား၊နိဗ္ဗမ္ဘနိန္ဒောအဘိနိဗ္ဗမ္ဘနိန္ဒော၊ ရှေးရှုထွက်ခြင်းသို့
လွှတ်သည်၊တဏှာ၀ေ၊ဆိုသို့လွှတ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ တိဘဝါဘိ
နိသဒေါ၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျုံခြင်းကင်းလျက် ဘဝသုံးပါးမှထွက်
မြောက်ခြင်းတော်မူ၏။ ဘဝတ္တယတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ နိဿဒေါ၊ ထွက်
မြောက်တော်မူ၏၊ဝိသံယုတ္တော၊မယှဉ်၊ယောသံ၊အကြင်သူတို့အား၊သတိ
ပဋ္ဌာနဂိဝေါ၊သတိပဋ္ဌာန်ဟူသောလည်ရှိတော်မူ၏၊ ဘာဝနာပါရိပူရိယာ၊
ဘာဝနာပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ ယတ္ထကတ္ထစိ။ အမှတ်မရှိတစုံတခု၌၊ အနုပ
လိတ္တော၊မလိမ်းကျုံးနိဗ္ဗမနိန္ဒောဝ၊တောထွက်ခြင်းသို့လွှတ်တော်မူသည်
သာလျှင်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဂ်ဘူတေ၊အဂ်ါဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေ။
တိုဘုန်းတို့ကို၊ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတိပဋ္ဌာနဂိဝေါတိ၊သတိ

ပဌာနဂိုဏ်ဝါဟူသော၊ သြဿာနဂါထာ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊

တဘက်ကား၊ ထိုဂါထာ၌ ဂုဏ်ရာသိကော၊ ဂုဏ်အရေမှ၊ ဥတ္တမဂ်ဘုတာယ၊ ဖြတ်သောအဂ်ါ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဧတေသ၊ ဤဖြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အဓိဋ္ဌာနာဘာဝတော၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သတိပဋ္ဌာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဂိဝါ၊ လည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိပဋ္ဌာနဂိုဏ်ဝါ၊ သတိပဋ္ဌာနဂိုဏ်မည်၏။ ဧတေသ၊ ဤဖြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အနုဝဇ္ဇဝမ္မာနုံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကို၊ အာဒါနေ။ ယူရာ၌ သဒ္ဓါဟာ ကြွေး၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော လက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါဟာ ကြွေး၊ သဒ္ဓါဟာ ကြွေမည်၏။ ဧတေသ၊ ဤဖြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ဂုဏ်သရိရသ၊ ဂုဏ်ဖြစ်သောကိုယ်တော်၏၊ ဥတ္တမဂ်ဘာဝတော၊ ဖြတ်သောအဂ်ါ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာသိသံ၊ ပညာတည်းဟူသောဦး ခေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာသီသော၊ ပညာသီသ မည်၏။ ဧတေသ၊ ဤဖြတ်စွာ ဘုရားအား၊ မဟာသမုဒ္ဒါ၊ မဟာသမုद्र၊ ဖြတ်သောကျက်စားရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာဝိသယတာယ၊ ဖြတ်သောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာနုဘာဝတာယ၊ ဖြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဟာဗလတာယ၊ ဖြတ်သော ဗိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာနုံ၊ ဖြတ်သော၊ သဗ္ဗညုတသမ္ဗောဓိတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဉာဏီ၊ မဟာဉာဏ်ရှိ မည်၏။ ဧတေသ၊ ဤဖြတ်စွာ ဘုရားအား။ မဟာသမုဒ္ဒါ၊ မဟာသမုद्र၊ ဖြတ်သောကျက်စားရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟာဝိသယတာယ၊ ဖြတ်သောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟာနုဘာဝတာ ယ၊ ဖြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ မဟာဗလတာယ၊ ဖြတ်သော ဗိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟာနုံ၊ ဖြတ်သော၊ သဗ္ဗညုတသမ္ဗောဓိတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဉာဏီ၊ မဟာဉာဏ်ရှိ မည်တော်မူ၏။ သဒါသဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒိဋ္ဌိ၊ တောသိတိဘူတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍၊ ဝရတိ၊ လည့်ပတ်လည်၏။ ဂန္ဓံ သုသမာဟိတောနာ ဂေါ တိသုတ္တပဒဋ္ဌ၊ ဂန္ဓံ သုသမာဟိတောနာ ဂေါ ဟူသော သုတ်ပုဒ်ကိုလည်း၊ ဩဠေ၊ ဤထေရဂါထာ၌၊ နိဒဿေတဗ္ဗံ၊ ညွှန်းပြအပ်၏။ ယံပန၊ အကြင်သုတ် ပုဒ်ကိုကား၊ ဩဠေ၊ ဤထေရဂါထာ၌၊ အဝိဘတ္တံ၊ မခေါ်ဘန်အပ်၊ တံ၊ ထိုမခေါ် ဘန်အပ်သောသုတ်ပုဒ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည်သာ ဣဿ၊ ဤ ဝုတ္တနယ ဟု ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာ ဝတ္ထုနှင့်ပြီး ဝုတ္တနယ ဟု ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာ ဝတ္ထုနှင့်ပြီး ။ ။

၅၀-ပညာသနိပါတ်-၂၆၂-တာလဝုဒ္ဓဇွေရဂါထာ

(၁) ပညာသနိပါတေ၊ ပညာသနိပါတ်၌။ ကဒါနုဟန္တိ အာဒိကာ၊ ကဒါနုဟံ ဤသို့အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ၊ သာ၊ တာလဝုဒ္ဓဇွေရသား၊ တာလဝုဒ္ဓမထေရ၏။ ဂါထား၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ ဤတာလဝုဒ္ဓ မထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဇာတေ သူ၊ ရှေးဘုရားတို့၏၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋေ၊ ပန်းသီး။ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အား ကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣမမတ္တိံ ဗုဒ္ဓဗျပါဒေ။ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ရောဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရတ္တိံ၊ အမှတ်မရှိသော နေ့ဦး ကုလေ၊ ကချေသည် အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာခြင်း သို့။ ပဇ္ဇာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုလာနုရူပေသု။ အမျိုးအားလျောက် ပတ်ကုန်သော၊ နစ္စမ္ဘာနေသု။ ကသေ၊ အာရုတ်ရှိ၊ နိမ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့၊ ဝတ္ထွာ၊ ရောက်၍၊ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပာ ဒိပ်ကျွန်း၌၊ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသော၊ နဒ္ဒ ဝါမဂတိ၊ ကချေသည် အကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကချေသည် သည်၊ ပဌမသတမဟာတုဝါမပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ပဏိုးမ အကြီးအရိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာ တာ၊ မျှားစွာသော၊ နဒ္ဒ ဝိဘဝေ၊ ကချေသောဘဝ၌ စည်းစိမ်ခြင့်။ ဝါမ နိဂမ ရောဇ္ဇာ နိသု၊ ရွာနိုင်ငုံ မင်းနေပြည်တို့၌၊ သမဏ္ဍ ပဲ့ သောဘဝ၌ ကို၊ ဒေသေတွာ ပြ၍။ မဟန္တံ၊ မျှားသော ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာ ကို၊ လဘိတ္တာ ရ၍။ ဝိစရိ၊ နေ့ကုန်လွန်လည်သည်ရှိသော်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာဂတ္တွာ၊ လာ၍။ နဂရေ ဝါသိနံ၊ မြို့၌နေကုန်သော သူတို့အား၊ သမဏ္ဍ ပဲ့ လမ်းသဘင်ကို၊ ဒေသေတွာ ပြ၍၊ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ သက္ကာရော ရသော အခါ သောမြတ်နိုးတရားပူဇော်သကာရှိသည်ဖြစ်၍ ဥာဏသမ္ပယုတ်၏ ဝေရိပါ ကံ၊ ရင်ကျက်ခြင်းသို့။ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အခြစ်ကြောင့်၊ သဏ္ဌ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတ္ဝါ ၊ သွား၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ ၊ ရှိခိုး၍။ ဧက မန္တံ၊ တင်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နော ၊ နေလျက်၊ ဘဂဝန္တံ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ကော်ဝစနံ ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ ၊ လျောက်၏။ ကိ အဝေါ စ ၊ အဘယသို့လျောက်သနည်း။ ဘဂဝေ ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ဝုဋ္ဌကာနံ ၊ ကြီးပွါးခြင်း ကုန်သော၊ အာစရိယပါစရိယာနံ ၊ ဆရာ့ဆရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ နဒ္ဒ ဝါနံ ၊ ကချေ သည်တို့၏၊ ဘာသမာနံ ၊ ဆိုသော၊ ယောနဒ္ဒ ၊ အကြင်ဂီကချေသည်သည်။

ရဂ်မဏ္ဍာ၊ ပွဲသဘင်အလယ်၌၊ သစ္စာလိုကေန၊ မှန်သောစကား ချစ်ယွင်း သောစကားဖြင့်၊ စနုံ၊လူအားပေါင်းကို၊ဟာသေတိ၊ ရှင်စေ၏၊ ရေမေတိ၊မွေ့ လျော်စေ၏၊သေားထိုကချေသည်သည်၊ကာယသမ္ဘာ၏ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ,မရှိကား၊သေသည်မှ၊ပရံ၊နောက်၌ ပဟာသနုံ၊ ရှင်ကုန်သော ဒေဝါနုံ၊နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏ အပြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ။ ကပ်ရောက်ရ၏။ ဣတိ ဧတေ၊ဤစကားကို၊ သုတံ၊ကြား၊ဘူးပါ၏။ ဣဓ၊ဤသို့ ကပြုရာ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိ၊အဘယ်သို့။ အာဟ။ဟော တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အဂဝါ၊လျှောက်၏။ အထ၊ထိုသို့လျှောက် သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ကိ ပဋိက္ခိပိ၊ အဘယ်သို့ပယ်တော်မူသနည်း။ ဂါမဏိ၊ဂါ မဏိ၊တော်၊ဤပြု သနာကို၊မံ၊ငါဘုရားကို၊နဝုဏ္ဏို၊မမေး လင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပ ဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ စတုတ္ထဝါရံ၊ လေးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဝုဗ္ဗော၊မေး သည်ရှိသော်၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဂါမဏိ၊ကချေသည်အကြီး၊ ဣဓမေ သဗ္ဗာ၊ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ပကတိယာ၊ပြကတော့အား၊ဖြင့်လည်း၊ရာဂ ဇန္ဓနဇန္ဓာ၊ရာဂဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ဖွဲ့,ကုန်၏၊ ဒေါသဇန္ဓနဇန္ဓာ၊ဒေါ သဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် ဖွဲ့,ကုန်၏၊မောဟဇန္ဓနဇန္ဓာ၊မောဟဟူသော အနှောင်အ ဖွဲ့ဖြင့်,ဖွဲ့ကုန်၏။တော်သံ၊ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ဘိ၊ယျော၊အတိုင်း ထက်အလွန်လည်း၊ရေ,ဓနိယေ။တပ်နှစ်သက်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဒေါသနိ ယေ၊ဖြစ်မှားဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊မောဟနိ၊ယေ၊ရိုက်မဲတွေ့ဝေရာ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မေ၊တရား၌၊ဥပသံဟရေ,ကြွေ့ား၊ဆောင်လျက်၊ပမာ၊ဒေတွား၊မှ,လျှောစေ၍ ကာယသမ္ဘာ၏ကိုယ်၏၊ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ပရံ၊နောက်၌၊ နိဗ္ဗယေ,ရောက်၌၊ ဥပ ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရ၏၊အသ၊ထိုသူအား၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ ရဂ်မဏ္ဍာ၊ပွဲသ ဘင်အလယ်၌၊သစ္စာလိုကေန၊ မှန်သောစကား၊ချစ်သောစကား၊ဖြင့်၊စနုံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဟာသေတိ၊ ရှင်စေ၏၊ရေမေတိ၊မွေ့,လျော်စေ၏၊သော၊ထို သူသည်၊ကာယသမ္ဘာ၏ကိုယ်၏၊ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ မရှိကား၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊ပဟာသနုံ၊ ရှင်ကုန်သော၊ ဒေဝ နုံ၊နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ကပ်ရောက်ရ၏၊မှတ်ဌေ၊ဤသို့ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်၊သစ္စေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်အုံ၊ တသ၊ထိုသူ အား၊ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိ၊ ရှားသောအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိသစ၊ ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော သူအားလည်း၊ နိရယသဟ ဝါ၊ ဧရဂတိသို့လည်း ကောင်း၊တိရစ္ဆာနယောနိယာ ဝါ၊တိရစ္ဆာန်ဂတိသို့လည်းကောင်း၊ မှတ်၊

ဤသို့ ဦးနှံဂတိနှုန်းနှစ်ပါးကုန်သော အတိတ်ရှိတွင်၊ အညတရာဂတိ၊တပါးပါး သောဂတိကို၊ ရှုနည်းတမ္ဘာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တံထိုတရားစကားကို၊ သုတွား ကြားခဲ့၊ဘာလဝုဒေါ၊တာလဝုဒ္ဓမည်သော၊ ဂါမဏီ၊ကချေသည်အကြီး သည်၊ပရောဒိ၊အမျိုးအားဖြင့်ဝိုင်ကြွေး၏၊ဂါမဏီ၊ကချေသည်ကြီး။ပဂေ၀ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ဖ၊ငါဘုရားကို၊ဧ၀ံ။ဤသို့၊ မာဝုဇ္ဇ။မမေးလင့်၊ ရှုတိ၊ဤ သို့ မယား၊ငါဘုရားသည်၊ ပဋိကွဲကြွေးနှုန်း၊ ငယ်အပ်သည် မဟုတ်လော။ ဘဏ္ဍုမြတ်စွာဘုရား၊အဘိ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ယံ၊ယေနကာရဏေန၊အကြင် အကြောင်း၊ကြောင့်၊မေ၊အာကျွန်ုပ်အား။ ဘဂ၀ါ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊နဋ္ဌ ခုံ၊ကချေသည်တို့၏၊အဘိသမ္ဘုဏ်ယံ၊တဲလွန်လား၊ရာကို၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊အာ ဟာ၊ဖိန်း၊တော်မူ၏။ရှုတိ၊ဧတံ၊ကာရဏာ၊ဤ အကြောင်း၊ကြောင့်၊ နရောဒါ၊ဖ ဝိဟာ၊အဝိစ၊ဝင်ခေါ်သော်ကား။ ဘဏ္ဍုမြတ်စွာဘုရား၊အဘိ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝုဗ္ဗကေ၊ဟိ၊ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊နဒ္ဒေ၊ဟိ၊ကချေသည်တို့သည်၊နဒ္ဒော၊ကချေ သည်သည်၊မဟာ၊ဧနသ၊လူမျိုး၊အပေါင်း၊အား၊နဒ္ဒ သမဏ်၊ ကသော၊ဝ်ဿ ဘင်ကို။ဒ၊သောတွား။ပြု၍၊သုဂတိ ၊ သုဂတိဘ၀ဌ်။ဥပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရ၏။ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ဝ၏ဘော၊လ,ည့်ပတ်အပ်၏၊သော၊ထိုတာလဝုဒ္ဓသည်၊သ,ဏ,ုမြတ် စွာဘုရား၏၊သ,ဒ္ဓိ,ကား၊အထံ၌၊ဝမ်း၊တရား၊တော်ကို။ သုတ္တား၊ကြား၊နာ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသ,ဒ္ဓေါ။ ရ,အပ်သော သ,ဒ္ဓါ,တရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ရဟန်း ပြု၍၊လ,ဒ္ဓ,ပသာ,မ,ဒ္ဓေ။ရ,အပ်သော ဘ,ဥ,ဉ်း၊အ,ဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ,ပ,သ,နာ,ယာ၊ဝိ ၊ ပ,သ,နာ၏၊ကမ်း၊အမှုကို၊ကရောဇ္ဇော၊ပြုသည်ရှိသော်၊နစိ,ရ,ယော ဝ၊မကြာ ဖြင့်မိသာ,လျှင်၊အ,ရ,ဟ,တ္တ,အ,ရ,ဟ,တ္တ,ဖိုလ် သို့၊ပါ,ပုဏ္ဏား၊ရောက်၏။ အမိ,ဝ,ဝ အ,ရ,ဟ,တ္တ,ဘော,ပန်။ ရ,အပ်သော အ,ရ,ဟ,တ္တ,ဖိုလ် ရှိသည် ဖြစ်၍ကား။ အ,ရ, ဟ,တ္တ,ပ,တ္တိ,တာ၊အ,ရ,ဟ,တ္တ,ဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှ,ပုဗ္ဗေ,ရှေး၌၊ယေနာ,ကာ ရေန,အကြောင်းအခြင်းအရာ၊ဖြင်၊ အ,တ္တ,နော,ဖိ,ဖိ၏၊ ဝိ,ဇ္ဇာ,စိတ်ကို၊နိ,ဂ္ဂ,ဟ,ဏ,ခ ,သော,နှိပ်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ယောနိ,သော,အသင့်အား၊ဖြင့်၊မနသိက ရော,နှလုံး,သွင်း,ခြင်း,သည်၊ ဥ,ဒ,ပါ,ဒိ,ထင်ရှား,ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုအသင့်အား,ဖြင့် နှလုံး,သွင်း,ခြင်း,ကို၊အ,နေ,ကခ,ခ,၊ မျှား,သော,အ,ပြား,အား,ဖြင့်,ဝိ,ဘ,ဇိ,တ္တွာ,ဝေ ဘန်၍၊ဒ,သော,တုံ,ပြု,ခြင်း,၌။ နှု။ငါ,ကြီ,အောက်,မ,ဝ,သည်,ကား၊ ,ဘ,ဒ,ါ,ဘယ် အ,ခါ,၌။အ,ဟံ,ငါ,သည်၊ ပဗ္ဗ,တ,ကန္တ,ရာ,သု၊ တောင်,ချောက်,တို့,၌၊ ,ကော,ကိ ,ယော၊ တ,ယော,ကိ အ,ထည်း,တည်း။ အ,ဒု,တိ,ယော၊ တ,ဏ္ဍာ,ဟူ,သော,နှစ် ,ယော,ကိ,ပြော,ကော,သော အား,ဘ,ဝ်,ရှိ,သည်,ဖြစ်၍၊ သ,ဗ္ဗ,ဘ,ဝံ,ခ,ပ်,သိ,မ်း,သော ,ဘ,ဝ,ကို၊ အ,နိ,စ္စ,တော,အ,နိ,စ္စံ,ရှု,တိ၊ အ,မြဲ,မ,ရှိ,ဟူ,၍။ ဝိ,ပ,သ,ယံ,ဝိ,ပ,သ,ယေ,နာ,ရှု

လျက်၊ ဝိဟာသံ၊နေမ့ပါအံ့နည်း။ မောဂါ၏၊တံဆွဲဒံတံနှ၊ ထိုသို့သောစိတ် အကြီသည်၊ ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ၊အဟံ၊ ငါသည်၊တိန္ဒုပဌေ၊ရေ၊ ဆိုးရည်ဖြင့်ဖျက်အပ်သော ထားပယ်ဖြင့်အပိုင်း ပိုင်းဖြတ်အပ်သောသက်နိုးကို ဆောင်သည်၊ကာသာဝဝတ္ထော။ ဖန်ရည် စွန်းသော သက်နိုးကိုဝတ်သော၊ အမမောဒါယကာဂိဟ်.၌ မြတ်နိုးခြင်း ဘင်းသော၊နိရာသော၊တရုံတရသောအာရုံ၌တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ရေနှိ ပ်ဟန်းသည်းဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ရာဂဠူ၊ရာဂကိုလည်းကောင်း။ ဒေါသဠူ၊ဒေါ သကိုသည်းကောင်း၊တာထေဝ၊ ထိုအာတ္မသာလျှင်၊ မောဟဠူ၊ မောဟကို လည်းကောင်း၊ဟန္ဒာ၊ရာဂစသောကိလေသာတို့ကိုအရိယမဂ်ဖြင့်ဖြတ်၍ သုခ၊မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဝနဂတောဝ၊တော ကြီးသို့ကပ်လျက်၊ကဒါနု၊အာဘယ်အခါ၌လျှင်၊ဝိဟာသံ၊နေရပါအံ့နည်း။ ဝ ရောဂနိဋ္ဌံ၊သေခြင်းနာခြင်း၏အာသက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မဠ္ဠ၊ဇရာယု ပဒ္ဒ၊တံ၊သေခြင်းအိုခြင်းတို့ဖြင့်ရှိပ်စက်အပ်သော၊ဇာတိကာယံ၊ဤကိုယ်ကို၊ အနိစ္စံအနိစ္စံဆိုတိ၊အနိစ္စဟူ၍၊ ဝိပဿနာမဂ်နှင့်လဲလျှက်၊ဝိတ ဘယော၊အကြောက်ကိုပယ်သဖြင့်ကင်းသောကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဒါနု၊ဘယ်အခါ၌လျှင်၊ဝိဟာသံ၊နေရပါအံ့နည်း။ ဝနေ၊တောကြီး၌၊တံနှ တံပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံသည်၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့ နည်း။ ၊ဘယဇနနီ၊နှစ်ဆဲငါးပါးသော ဘေးကြီး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ် သော၊ဒုက္ခာဝဟံ၊ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သောအလိုးရုံသောဝန်ဆင်ရဲကိုဆောင် တတ်ထသော၊တဏှာသတံ၊ တဏှာတည်းဟူသောနွယ်ရှိသော၊ ဗဟုဝိ ဝဝတ္ထာနိ၊ များသောအပြားရှိသော အာရုံကဝတ္ထု အစဉ်လိုက်တတ်စီးပို တတ်ထသော၊တဏှာလတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော နွယ်ကြိုးကို၊ဘိဒိ ဏံ၊ထက်လှစွာသော၊ ပညာမယံ၊မဂ်ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ အသိ၊ကောင်း စွာသွေးအပ်သောသန်လျက်ကို၊ဂဟေတွာ၊ဝိရိယအသောက်အပ်ရှိသော သဒ္ဓါဟူသော်လက်ဖြင့်ကိုင်၍၊ ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊ကဒါနု၊ အာဘယ်အခါ၌၊ တဏှိပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံသည်လည်း၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ဥဂ္ဂ တေဇံ၊သမထဝိပဿနာအစွမ်းအား၊ဖြင့်သွေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ထက်သော တန်ခိုးရှိသော၊ ပညာမယံ၊ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ ဇာသိနုံ၊ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရား၊တပည့်သား၏၊ သတ္တိ၊ ခေါ်ခေါ်ခေါ်ကို၊ သဟာသာ၊ အာသော တလျှင်၊အာဒိယိတ္တာ၊ဆွဲယူကုန်၍၊ သသေနံ စစ်သည်နှင့်တကွသော၊မာ ရံ၊ကိုလေသာအာသိသင် ၁၇ စသောမာရ်ကို၊သဟာသာ၊ အာသောတလျှင်၊

ဘဏ္ဍိသမ်း၊ ဗျက်ဆိုးရေပါအုံ့နည်း၊သိဟာသနော၊ မြဲမြဲသောနေရာဟုဆိုအပ်သောဇရာပလ္လင်၌၊ တံနွတ်ပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံသည်၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌၊ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဝမ္မ ရှုပါ၊ တရားဌာရှိသောခြင်းနှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်တရားကို အားလားပြုကုန်သော၊တာဒိဘိ၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌သည်းခံခြင်းစသော တာဒိလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ယာထာဝဒဿိဟိ၊မဘောက်မပြန်ဖြင်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိဇိတ်ခြင်းယေဟိ။အရိယာမဂ်ဖြင့်မကောင်းမှုကိုအောင်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊သ ဒ္ဓိ ဟိ၊ဘုရားအစရှိကုန်သော သူးတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမာဝမေသုသမာဝ မောပေါင်းဘော်ခြင်းသည်၊ ဘဝေ၊ဖြစ်ပါအုံ့နည်း။ ၊ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌၊ပဝေဒိယော၊ကမ္ဘာနှင်းခ်ိန်လေ့လာသောသူကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဒိဋ္ဌော ဖြင်အပ်သည်၊ဘဝေ။ဖြစ်ပေါအုံ့နည်း၊တံနွတ်ပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်

(ရှေ့) သာလျှင်၊ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ခုန္ဒါဝါ၊ မွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဝိပါသာဝါ၊ရေသိပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝါဘာတပါဝါ၊ လေနေဟူတံလျှပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ကိဠသရိသပါ၊ ပေါက်ပက်ပိုးကောင်းသန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မံ ဝါ့ကို၊ကဒါနု၊အဘယ်အခါ၌လျှင်၊နဗျာဓေယိဿန္တိ၊မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊တံ၊ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီး သော ဘေးရန်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဝိရိဇ္ဈတေ၊တောင်ချောက်ဝင်၊နဘဝိဿတိ။မဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။အဂ္ဂတ္ထိယံ၊အကျိုးဖြင့်အလိုရှိအပ်သော၊တန္ဟုတ်ပရိဝိတက္ကံ။ ထိုအကြံသည်၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊မဟာသိနာ။မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဝိနိတံ၊သဇ္ဇဉ္ဇာတပညာကောင်တော်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော၊ ယံစဝုသစ္စာနိ၌မှီ၊အကြင်သစ္စာလေးပါး၊စသောတရား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဒုဗ္ဗဿနာနိ၊ မဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်အားဆောက်အဦးရှိကုန်သောသူတို့သည်မြင်နိုင်ခဲကုန်သော၊ဝုဏ္ဏာနိစတ္တာရိ၊သစ္စာနိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊သမာဟိတဿ၊ မဂ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ကောင်းသော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ပညာယ၊အရိယမဂ်ပညာဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ကဒါနု၊ခေါ်၊ အာဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ အာဂန္တွာ ပဒိဋ္ဌိ၌သမ်း၊ထိုးထွင်း၍သိပါလတ္တံ့နည်း။တံနွတ်ပရိဝိတက္ကံ၊ထိုသစ္စာလေးပါး၊တရား၊တို့ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းစသောအကြံသည်၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ရူ ၊ပစ၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော ရူပါရုံ၌လည်းကောင်း၊ အဓိတော၊ ဥာဏ်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သော၊သဒ္ဒေ၊

သောတရိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော သန္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေ၊ဃ်ာနုရိ ညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောဂန္ဓာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ရသေ၊ ဇိဝှါရိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောရသာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဖုသိတဗ္ဗေ၊ ကာယရိညာဉ်ဖြင့်သိ အပ်သောဖေါ်ဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌လည်းကောင်း၊ အာဒိတ္တတော၊တဏ္ဍိတပါးသောမီး တို့ဖြင့်ရဲရဲတောက်သော အားဖြင့်၊ ဝမ္မေစ.ဝမ္မာရုံ၌လည်းကောင်း၊သမဏေ ဟိ၊ဝိပ ဿနာမဂ်သမာဓိတို့နှင့်ယုတ္တော၊ ဘဉ္ဇိလျက်၊ညောယ၊ဝိပဿနာ ပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊ဓမ္ဓံဒဂ္ဂိဿသံ၊ဖြင်ရပါအုံ့နည်း၊တနိုဒံတံ ဣဒံပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံသည်၊ ဘာရိသတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ၊ဒုဗ္ဗစ နေနုမကောင်းသော ကြမ်းကြုတ်စွာသော စကားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ထိခိုက် ချုတ်ချယ်၍ဆိုအပ်၏၊တတောနိဒ္ဓံ၊ထိုကြမ်းကြုတ်သောဗရသဝါစာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဝိမနော၊နှလုံးမကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၊က ဒါနု၊ဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊နဟောသံ၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါအုံ့နည်း၊ အဟံ၊ငါကို၊ ပသဏ္ဍော၊ တစုံတယောက်သောသူသည်ခြိုးမွမ်းအပ်၏၊တတောနိဒ္ဓံ၊ ထိုသူတပါးကိုခြိုးမွမ်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တုဋ္ဌော၊နှစ်လို ဝမ်းသာခြင်းသည်၊နဟောသံ၊မဖြစ်ရလို၊တနိုဒံတံ ဣဒံပရိဝိတက္ကံ၊ထိုအကြံ သည်၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌၊ဘာရိသတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ၊ကဠေဗရေ၊သစ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိဏ္ဍေ၊ ဖြက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊လတာ၊ နွယ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ဤ၊ ဤ၊ ဤ ၊ ဤ ၊ ဤ

သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော၊ဒီဇသ၊ အဝိဝပ်မှတကြွပ်ဥတွင်းမှတကြွပ် ဤသို့နှစ်ကြွပ်မှား၊ပေါက်သော၊ မယူရသ၊ ဥဒေါင်းဌက်၏၊ ဝနေ၊နေရာ တော၌။ဂိရိဂ ဗ္ဗ ရေ၊တောင်ခေါင်း၌။ရုတ်ဥဒေါင်းတို့၏တွန်သံကို၊သုတ္တာ နား၊ထောင်၍၊ပစ္စုပ္ပန္နဟိတ္တာ၊အိုင်ရာမှထ၍၊အာမတ သ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ပတ္ထိယာ၊ ရောက်ခြင်း၌။မံမမ၊ငါအား၊ သစ်ခ္ကယော၊ သုံးပါး၊အပြား၊ရှိသော၊ဘဝ၊ကိုအ နိစ္စဟုကောင်းစွာကြံဖေပါ၏။ တံခူ၊ ထိုအကြံသည်သာလျှင်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ဘဝိ သ တိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ။ကဒါနု၊ဘယ်အခါ၌သာ လျှင်၊ဂင်္ဂ၊ဂင်္ဂါဖြစ်သို့လည်း၊ကောင်း၊ယမုနံ၊ယမုနာဖြစ်သို့လည်း၊ကောင်း၊ သရဿတိ၊သရဿတီဖြစ်သို့ လည်း၊ကောင်း၊ပါ ဘာ လ ဒိတ္တံ၊သမုဒ္ဒရာ၏ အာတွင်း၌ဖြစ်ကြီးစွာတည်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သောအရေ၊သို့ရင်း၊ ဗလ ဝါ မုခ ဗ္ဗ၊မ ဟာသမုဒ္ဒရာ၌ကြီးစွာလည်သော၊ဝဲအာ ဝသို့ရင်း၊ဝိဘိ သ နံ၊ကြောက်ခြင်းမ ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဇာ္ဗုဒ္ဒီယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အာသဇ္ဇမာနော၊ မငြိမတွယ် သည်ဖြစ်၍၊ကဒါနု၊ဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ပတရေယျုံ၊ဆင်းရပါလိုအံ့နည်း တံခူ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိ သ တိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့နည်း။ ။သံဂါမစာရိ၊စစ်မြေအရပ်၌ကျင်လည်သော၊နာဂေါ၊ဆင် ဖြောင်သည်နုံ၊ထိုစစ်မြေအရပ်သို့၊ပရိသေတ္တာ၊ဝင်၍၊ဧကော၊နှစ်ယောက် မြောက်သောသူမရှိတယောက်အထည်းတည်း၊စရတိ ဗ္ဗ ဝ၊မိမိဇလိုအား ဖြင့်သွား၊သကဲ့သို့၊ဇော်ဘထာ၊ထိုအတူ၊ကာမဂုဏ်ကာသ၊ကာမဂုဏ်ပေါ်တို့ ၌၊ပ ဝ တ္တံ၊ဖြစ်သော၊သဗ္ဗံသုဘနိမိတ္တံ၊အလုံးစုံသောတင့်တယ်သောအာရုံ ရှိသော၊ဆန်ခဲ၊ပြင်းစွာတပ်သောဆန္ဒရာဂကို၊ ဗျာနယုတော၊ ဗျာနဒ္ဓယုဉ် လျက်၊နိဗ္ဗုဇ္ဈတံနိဗ္ဗုဇ္ဈ ဘ ဇ္ဇော၊အကြွင်းမဲ့ငယ်သည်ဖြစ်၍၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ ၌၊ပဒါလယေ၊အာ ဟ ဏ္ဍမဂ်ဖြင့်ဖျက်ဆီး၊ပယ်ခွဲရအံ့နည်း၊တံ၊ထိုအကြံ သည်၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌၊ဘဝိ သ တိ၊ဖြစ်ရပါလတ္တံ့နည်း။ ။ဒလိဒ္ဓကော၊ ဒမ္ဘာ်မရှိတရုံတယောက်သော အာသက်မွေးရာမှကင်းသော သူဆင်းရဲ သည်၊ဇာ္ဗုဏာ ဒ္ဓေ၊ မြေကိုယူ၍ထိုမြေကိုဆပ်ခြင်း၌ မစွမ်းနိုင်သေးကြောင့်မြေ ရှင်တို့သည်ငင်ဆွဲအပ်သော၊ ဝနိုကေဟိ၊ မြေရှင်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊နှိပ် စက်အပ်သောသူသည်၊နိဓိ၊ ဣဗ္ဗဒိုးကို၊အာရုဝယိတ္တာ၊အဓိ ဘိတ္တာ၊ရေ၍ ဇာ္ဗုဏာ ဒ္ဓေ၊တင်သောမြေကိုလည်း၊သောဝေတ္တာ၊ပေးဆပ်သောအား၊ဖြင့်စင်စေ ၍၊သုခေန၊ချမ်းသာသဖြင့်၊ဓိ ဘ ဇ္ဇော၊အာသက်မွေးရသည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၊ဘ ဝေယ ထာ၊ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေ ဘ ထာ၊ထို အတူ၊အာ ဟ ဗ္ဗိ ဝါ သည်လည်း၊ကဒါ၊ဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ကာမ ဆန်နံ၊မြှုန့်

တူသောကာမဆန္ဒနှင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ မဟောသိနေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အာရိယာကို၏ဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို၊ အမိဂမ္ဘီ၊ ရ၍၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဘဝိသံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း။ တံပရိဝိ တက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ။ တယာ၊ သင်သည်၊ ဗဟူနိဝ သာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဂါရေဝါ သေနှ၊ လူ၏အလယ်၌နေသဖြင့်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်၊ အဒ္ဓိနဿ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဒံ၊ ဤသင်သည်များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တောင်းပန်ခြင်းသည်၊ အလံ နု။ သင်အား စွမ်းနိုင်သည်သာ လျှင်တည်း၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုသို့၊ တောင်းပန်ခြင်းသည်၊ ပဠုဒ္ဓိ တံ၊ ရေဟန်းပြုသည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ကိ ကာရေ၊ ကောနုကာရ ဟေနု၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ စိတ္တ။ အိုစိတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည် နိယုဇ္ဇသိ၊ သမထဝိပဿနာကို စွဲ၍ ယုတ်သောခြင်းခြင်း၌ ယှဉ်စေဘိသ နည်း။ ။ စိတ္တ။ အိုစိတ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ယာစိတောနု၊ အကယ်၍တောင်းပန်သကဲ့သို့၊ အမှိ၊ ဖြစ်စွတကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုတောင်းပန်သည်နှစ်လျှပ်စွာ၊ နပဋိပဇ္ဇ တိ၊ မကျင့်ဘိသနည်း၊ စိတ္တေ ဆဒါ၊ ဆန်းကြယ်သော အကာဟုဆိုအပ်သော အတောင်ရှိကုန်ထသော၊ ဝိဟင်မာ၊ ဥဒေါင်းဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ မဂ္ဂိနိ ဃောသဏ္ဌနိတာဘိဝဒ္ဓိနော။ ဖြေ၌ကြွေးကြော်သောအသံဖြင့်ဆောင်အပ် သောအကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာကြွေးကြော်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ။ ထိုဥဒေါင်းဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ ဂိရိဒ္ဓေ၊ တောင်တို့ဖြင့်ခြုံရံအပ်သော၊ ဝနမှိ၊ တောတို၌၊ ဗျာယိနံ၊ ဗျာနဝင်စားသော၊ တံ၊ သင်ကို၊ ဓမ်သဏ္ဌိ၊ သင် တောင်းပန်သည်အတိုင်းမျှလျော်စေကုန်လတ္တံ့။ ။ကုလေ၊ အမျိုးအ စဉ်အဆက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဓိတ္တေ၊ ချစ်ကြွမ်းဝင်သော အဆွေခင် ပွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိယေ၊ ချစ်ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ဥာတကေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လောကေ၊ လောကဓာတ်ဝိန္ဓာရေတိကာ မဂုဏာ၌၊ ရှင်ဖြူးမျှလျော်ခံစားအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအလုံးရုံကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣဒါ၊ ဤတောအနေ၌သို့ အဇ္ဈုပဂတော၊ ကင်း၏၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ အသော၊ ။ ထိုမှတပါး၊ လည်းတို့ သင်သည်၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊ နတုသသိ၊ မနှစ်သက်စေလတ္တံ့နည်း။ စိတ္တ၊ အို စိတ်၊ ဩ၊ ဤသို့ကာမဆိုလိုက်၍မဖြစ်ခြင်းသည်၊ မမေဝ၊ ငါ့အား သာလျှင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဝေသံ၊

သူတပါးတို့အား၊တံ၊ထိုကာမသို့လိုက်၍ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ သန္ဓောဟောကာလေ၊ ကိုယ်လေသာဟူသော မာရ်ကို စစ်ထိုးခြင်းငှါ ဘာဝနာ ဖြင့်ဖွဲ့သောကာလ၌၊ နန္ဒိ ဝတ္ထာ၊ထိုသူပင်တည်းဟု ဆိုရ၏၊ ပရိဒေဝိတေန၊ ငိုကြွေးသဖြင့်၊ ကိုယ်ပယောဂနှုံ။ အာဘယ်အာကျ:ရှိအံ့နည်း၊ ၊ယသ္မာ၊အ ကြင်ကြောင့်၊ဣဒံ စိတ္တဗ္ဗံ။ဤစိတ်သည်လည်း၊ကောင်း၊သင့်၊ထိုမှတပါး၊အ လုံးရုံသောတေတူမကသင်္ခါရတရား၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ စလံ၊ တုန်လှုပ် သောတရား၊မည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပေကျွမာနော၊ ညောစကျွ။ဖြင့် ရှုလျက်၊ အာဘိနိဝေသိ၊အိမ်သာတွယ်ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့မှထွက်မြောက်ပြီ၊အမ တံပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဖိုဂိသံ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့် ဟောတိ ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊အနုဝတ္တေန္တော၊သင်အ လိုရှိတိုင်းသောအရေ၀ယို့မလိုက်မူ၍၊နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနက္ခံ၊ ပရိယေသနမေव၊ ရှာခြင်းကိုသာလျှင်၊ကရောမ၊ငါပြုလေအံ့၊ ၊သံယုတ္တ ဝါဒီ၊အသင့်ဟော တော်မူလေ့ရှိသော၊မဟာဘိသင်္ဂ္ဂေါ၊မြတ်သောဆေးသမား၊နှင့်တူသော၊ နရဒမ္မသာရထိ၊လူနတ်တို့အား၊ဆုံးမခြင်း၌မြတ်သော ရထား၊ထိန်းသမ္ပယ် ဖြစ်သော၊ဒွိပဒါနံ၊အခြေနှစ်ချောင်း၌ကုန်သောသတ္တ ဝါတို့ထက်၊ဥတ္တမော မြတ်တော်မူ၊သောဘုရား၊သည်၊အ ဝိတရာဂေန။ရာဂမကင်း၊သောသူသည် စိတ္တ၊စလံ၊စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်း၊သည်။မဂ္ဂဇူ သန္ဓိဘံ၊တောမျောက်နှင့်တူ၏ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊အ ဝိတရာဂေန။ဂ၊ရာ၀ မကင်း၊သော်၊သူသည်၊ သုဒုန္ဒိ ဝါ ရေယံ၊အလွန်မြစ်နှင်ခဲ့သော၊စိတ္တ၊စလံ စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်း၊သည်။မဂ္ဂဇူ သန္ဓိဘံ၊တေါ၊မျောက်နှင့်တူ၏ ဣတိ၊ဤသို့ ယုတ္တ ဝါဒီ၊ ကောင်းလွန်အသင့်ဟောလေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသင်္ဂ္ဂေါ၊မြတ် သောဆေးသမား၊သဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၊သော၊ နရဒမ္မသာရထိ၊ လူနတ်တို့ အား၊ဆုံးမခြင်း၌ကောင်း၊သောရထား၊ထိန်းသမ္ပယ်ဖြစ်တော်မူ၊သော၊ဒွိပဒါ နံ၊အခြေနှစ်ချောင်း၌ရှိသောသူတို့ထက်၊ဥတ္တမော၊မြတ်တော်မူ၊သောဘုရား သည်၊ယတ္ထ ယေသု၊ အကြင်ဝတ္ထု၊ကာမဂုဏ်ကိုလေသာကာမဂုဏ်တို့၌၊ သိတာ။ဖွဲ့ကုန်သော၊တေ ပုဗ္ဗနှာ၊ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ပုနဗ္ဘ ဝေ ဘဘန်ဘာ ဝ သစ်၌ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ သေနော၊ရှင်မြိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကေ ဇေ နှ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ ဇုဟ ဆ ဟ ဏ်၊ အလိုရှိကုန်၏ ဇုဟ ဆ ဟ ဏ်၊ ၊အလို ရှိကုန်သော်လည်း၊စိတ္တေ နှ၊စိတ်သည်၊ နိဘာ၊ဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နိရာ ကတာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေဟတ်သောကံကိုပြုကုန်သော်ကြောင့် စိုးပူ၊ဆုပ်ဆ ယာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။နိ ရယေ၊ငရဲ၌၊ ပ ဝ တ္တံ၊ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ

ကိုယ်နဝိန္ဒြေသုမရကုန်။ဟိယသ္ဓာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကာမာ၊ကာမတဏှာတို့ကိုယ်စိတ်ဗျာပါဒဆန်းကြယ်ကုန်၏ဟူ၍၊မရဏာ၊ကောင်းမြတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မနောရုမာ၊နှလုံးမြေလျှော်ကုန်၏ဟူ၍၊ တေဝုဏ္ဏနာ၊ထိုပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်၊ အဝိန္ဒြေသုခံစားကုန်၏။ တသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊ နိရာကတာ၊စိုးပွါးချမ်းသာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။အဝိန္ဒြေသုခံကုန်၏။ ၊မယှုရကောဠာ ဘိရုဒမ္ဘိဥဒေါင်းကြီးကြောတွန်သံတို့ဖြင့်ပြမ်းသော၊ ကာနနေ၊တောကြီး၌၊ ဒီပိဟိ၊ သစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗျဃ္ဃေဟိ၊ ကျားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုရေ့ကွေကော၊ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ဝသံဝသန္တော၊မေတ္တာကိုပွါးစေသဖြင့် နေလျက်၊ကာယေ၊ကိုယ်၌၊ အားပကွံ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဟေဟံ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သောအားဖြင့်စွန့်လေအုံ့၊ မံ၊ငါ့ကို၊မာဝိရာယေ၊ ဤရဲခဲ့ရှားသောဗုဒ္ဓပွါဒနဝမဓာတုကိုမချုတ်ယွင်းစေလင့်၊ ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့စိတ္တ၊ဘိုဝိတ်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇသိ၊ကောင်းသောအကျင့်၌အားထုတ်စေလော၊ ၊ဗျာနာနိ။ ပဌမဈာန်စသောလေးပါးသောဈာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဣဒ္ဓိယာနိ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဣဒ္ဓိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဗလာနိ၊သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်သမာဓိဘာဝနာစ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်လေးပါးသော သမာဓိတို့ကိုပွါးစေခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ တိသော ဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေဟိ၊ပွါးစေ၊လော၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်၌ဥဒေတာ၊တည်ကျက်၊ဗုဒ္ဓပါပုဏာဟိ၊ရောက်လေလော၊ ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့စိတ္တ၊ဗိတ်၊ တွံ၊သင်သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုဇ္ဇသိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌အားထုတ်စေလော၊ ၊အမတာ သ။ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဏ္ဍိ ယာ၊ရောက်ခြင်း၌၊ နိယျာနိကံ၊ဝဋ်မှထွက်မြောက်စေတတ်သော၊ သဗ္ဗ ဒုက္ခဒုက္ခယောဂမံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောဓနံ၊ အကြွင်းမရှိသောကိလေသာဟူသောအညစ်အား:ကြီး၏ စင်ကြယ်ကြောင်းလည်းဖြစ်ထသော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊အဂ်ါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ဘာဝေဟိ၊ ပွါးစေ၊လော၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့စိတ္တ၊စိတ်၊ တွံ၊သင်သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊နိယုဇ္ဇသိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌အားထုတ်စေလော၊ ၊ ယောနိသော၊သင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ခန္ဓေ၊တောဘူမကဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူရာတို့ကို၊ အနိစ္စံဣတိ၊ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍

လည်းကောင်း။ ပဒိုပသေ၊ အဖန်တလဲလဲ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် ရှုလော၊ ယတော၊ ယသ္မာ၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဟဏ္ဍာ၊ တဏ္ဍာသည်၊ ခုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ကို၊ သမုဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တံ၊ ထိုခုက္ခသစ္စာကို ဖြစ်စေတတ် သော၊ တဏ္ဍာ ကို၊ ဗဟာ၊ ပွန်လော၊ ဣဒေ၀ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊ ခုက္ခသ ဆင် ရဲ၏၊ အနန္တရ၊ အနန္တ၀ တော၊ အနိစ္စ စသည်လျှင် အဆုံးရှိသောကြောင့် အနိစ္စ ဟု၊ ဝိပဿနာ ရှုခြင်းကို၊ ကရော၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ ဇ ဝံ ဤသို့ စိတ္တ၊ ဗဟေ၊ တွေ့ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုရေ၊ ရေ ဟာန်းပြုသည်မှ ရှေး၌၊ နိယ္ယိ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းငှာ ကောင်းသောအကျင့်၌ အားထုတ်စေလော၊ ။ယောနိသော၊ အသင့်အား ဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ ဥ ပါဒေ၊ နက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ အနိစ္စံ ဣတိ၊ အနိစ္စဟု၍လည်း ကောင်း၊ ခုက္ခန္တိ၊ ခုက္ခဟု၍လည်းကောင်း၊ သုညံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်ခြင်း အစိုးမရခြင်း၊ အနှစ်မဲ့ခြင်း၊ အတ္တမဲ့ဟု ကိုယ်တော်သောကြောင့်၊ အနုတ္တာတိ၊ အနုတ္ထ ဟု၍သည်းကောင်း၊ အလံ ဘိ၊ အစိ၊ အပွါ၊ မဲ့ ကို ဆောင်တတ်၏ဟု၍လည်း ကောင်း၊ ဝဂေန္တိ၊ သူသတ်နှင့်တူ၏ဟု၍လည်းကောင်း။ ဝိပဿ၊ အဖန် တလဲလဲ ရှုလေလော၊ မနောဝိစာရေ၊ မနောဝိစာရဟု ဒုတိယ ဝိတက်သောကာမ ဂုဏ်ခွဲမြို့သောဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အနိုးခွဲစေတသော၊ ဘဆဲ့ရစ်ပါး အပြား ရှိသောစိတ်ကို၊ ဥပရုန္ဓေ၊ မြစ်လေလော၊ ဣတိ ဇ ဝံ ဤသို့ စိတ္တ၊ စိတ်၊ တွေ့ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုရေ၊ ရေ ဟာန်းပြုသည်မှ ရှေး၌၊ နိယ္ယိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌ ယှဉ်စေလော၊ ။ရေဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းသောအမြစ်သို့ရောက် သော၊ ဝိရ ဝေါ၊ ခေါင်ယမ်ဖြင့်အဝိုင်းပိုင်းဖြတ်သောဆိုးရည်ဖြင့် အဆင်းကို ဖျက်သောဖနံရည်ရွန်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သောကြောင့်ပေါက်ပြန့်သော အဆင်းရှိသောအမြစ်သို့ရောက်သော၊ အာဘိသာမာ၊ ဂတော၊ သဝိတ်လက် စွဲလျက် အရိယာတို့သည်ပြုအပ်သောဆွမ်.ခံသွားခြင်းသို့ကပ်သော၊ ကပါ လဟာ ဣတ္ထော၊ ဆွမ်းခံခွက်ကိုလက်စွဲသော၊ ဘိက္ခော၊ ဆွမ်းကိုရှာဖွေသော ရဟန်းသည်၊ အသုဘ ဝေ ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မပေ ယသိ နော၊ မြင်သောသိလ ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗ ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ၊ ဝစနေ ၊ အဆုံးအာမ တော်ဖြစ် သောစကားတော်၌၊ အနုယုဇ္ဇသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ပွါးစေ လော၊ ဣတိ ဇ ဝံ ၊ ဤသို့ ၊ စိတ္တ ၊ ဒုဋ္ဌိစိတ်၊ တွေ့ ၊ သင်သည်၊ မံ ၊ ငါ့ကို ၊ ဝုရေ ၊ ရေ ဟာန်းပြု သည်မှ ရှေး၌ ၊ နိယ္ယိ ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌ ယှဉ်စေလော ၊ သုသံ ဝု တတ္ထော ၊ ကောင်းစွာကိုယ်နှုတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောစိတ်ရှိလျက်၊ ဝိသိ ခန္ဓေ ၊ ရေ ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်ခရီးဆုံ၏ဒေးကြား၌ ၊ စရံ ၊ စမ္ကြော ၊ သွားသော ရဟန်းသည်၊ ကုလေသု ၊ ဒါယကာတို့၌လည်းကောင်း၊ ကာမေသု ၊ ကာမ

ဂုဏ်ဘိုဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ဒေါသိနော၊ ရာဟုဖြိုစသောငါးပါးသောအပြစ်မှ ကင်းသော၊ပုဏ္ဏမာသိယာ၊လပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒာယဏာ၊လကဲ့သို့၊ အသင်မာနသော၊ တဏှာဖြင့်မပြိမဝွေယမ်းကင်းသိမ်းဆည်း ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊စရဏ ကျင့်သောသူ၊ဆုတိ၊ဤသို့ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊တွံ့၊သင်သည်။ မံ၊ငါ့ကို၊ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ရှေ့၌၊ နိယျဒ္ဓသိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်ယှဉ်၊စေလော၊ တွံ့၊သင်သည်။ အာ၊ညိုကော၊ အရှေ့ဂဏ္ဍာ၊ ဆောက်တည်သည်သည်။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော ဝိဏ္ဏာပါတိကော၊ဝိဏ္ဏာပါတ်ရတင်ဆောက်ကုန်သည်သည်။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ သေသာနိကော၊ သုသန်ရတင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ ပံသုကူလိကော။ ပံသုကူရတင်ဆောက်တည်သည်။ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊နေသဇ္ဇိကော၊ နိသဇ္ဇရတင်ဆောက်တည်သည်။ဟော ဟိ၊ဖြစ်လော၊ သဒါ၊အာ၊ခါ၊ခပ်သိမ်း၊ ရတော၊ ရတင်ကျေးဇူး၌၊ ရုတော၊မြေ လျှော်သည်၊ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ တွံ့၊သင်သည်။ မံ၊ငါ့ကို၊ပုဂ္ဂေ၊ရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ရှေ့၌၊ နိယျဒ္ဓသိ၊ရတင်ကျေးဇူး၌ယှဉ်စေ လော၊ဗဟသာနိ၊အသီးတို့ကို၊ဣဒ္ဓိ၊ဆိုသော၊အလိုရှိသော၊ဝုဏ္ဏသော၊ယောဂျား သည်၊ရုက္ခာနိ၊သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍။ ဗဟသယိယထာ၊ အသီးကိုသာအလိုရှိသကဲ့သို့၊အဟု၊လာ၊ အသီးမရှိသည်ရှိ၊သော် ရုလော၊ အပြစ်၌၊တရုံ၊သစ်ပင်ကို၊ ဆေးကြော်ဖြတ်ခြင်း၌။ ဣဒ္ဓိ တိယထာ၊အလိုရှိ သကဲ့သို့၊တာ၊မေဝ၊ထိုသစ်သီးကိုသာလျှင်၊ ဣဒ္ဓိ တိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့ သို့၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တွံ့၊ သင်သည်။ တထူပမံ၊ ထိုသစ်ပင် စိုက်သော ယောဂျား၌ဟူသော၊ ဣဒ္ဓိ၊ဆိုသော၊စိတ်ကို၊ ကရောသိ၊ ပြုလော။ ယံ၊မံ၊ အကြောင်ငါ့ကို၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပ္ပမဒ္ဓိတုံ၊မမေ့မလျော့စေခြင်း ၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တ၊ဗဟလံ၊ရှည်စွာသောအဓိဋ္ဌာန်ကိုရောက်သော၊ရဟန်း၊အာ၊ကျိုး၊ကို၊ အာ၊ဒီ ဒ္ဓိ၊စလေ၊အပြုမရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အလွန်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော၊သံသရာ အာစ၌၊နိယျဒ္ဓသိ၊ ယှဉ်စေသည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့် မတိုက်တွန်းလင့်လော၊ အာ၌ပ်၊ အညှိုအရှေ့စသောအဆင်း၏မရှိသောကြောင့် အ၌ပမည်သော၊ ဒုရေက်မ်ဝေ်းသောအရေပ်ခွံဖြစ်သော ဝေ်းသောအရေပ်ခွံတည်သောအာ၊ရုံ၊ကို မတပ်သော၊ကေစာ၊ တ၊ခုတည်း၊သာ၊ဖြစ်လေ့ရှိသော၊ စိတ္တ၊စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ တ၊ဝ၊ဝသေနာ၊ သင်၏အလို ဖြင့်၊ယဒိ၊ဝိ၊အ၊နု၊ဝတ္တတိ၊ အကယ်၍အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်ရှုံ့နည်း၊ ဣဒါနိ၊ယ၊ ဘုရား၊အာ၊ဆုံး၊အမတိုရောသောအခါ၌၊ တေ၊သင်၏၊ ဝ၊စနံ၊ စကား၊ကို၊ နက ရှိသော၊ဒိ၊ငါလိုက်နာ၍မပြုရှုံ့၊ဟိ၊သစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ကာမာ၊ကာမတရား၊တို့သည်၊

ခုကျွာ၊ဆင်းရဲသောသတ္တဝါရှိကုန်၏၊ကဒုက္ခ၊စပ်ခါးသောအကျိုးရှိကုန်
၏၊မဟာဇ္ဈယား၊မျှားသောဘေးရှိကုန်၏၊ တသွား၊ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်မဝ၊
နိဗ္ဗာန်ကိုသာသျှင်၊အတိမနော၊ရှေးရှုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရိယဝိဟာ
ရိသတ်၊နေအံ၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ အလက္ခ္ကာ၊ တင့်တယ်ခြင်း ကြက်သရေမ
ကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊အဟိရိကတာယ၊ဟုတ်မှန်တိုင်းသောအဖြစ်၌
ပြက်ရယ်မှုပြုသကဲ့သို့ အရှက်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နနိက္ခမိ
မိ၊ကျောင်းမှမထွက်ပြု၊ စိတ္တဟောတု၊ စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
စိတ္တဝသိကော၊ စိတ်၏အလိုသို့လိုက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နနိက္ခမိ၊
ကျောင်းမှမထွက်အံ့၊နူရကန္တနှါယ၊မင်းအစရှိသည်ကိုဖြစ်ရှား၍ကြောက်
လန့်တုန်လှုပ်သဖြင့်၊ နနိက္ခမိ၊ ကျောင်းမှမထွက်အံ့၊ အာဇီဝဟေတု၊
အသက်မွေးခြင်းဟူသောအားကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ နနိက္ခမိနု
ပဇ္ဇတိ၊ရောနှုံးပြုသည်မဟုတ်၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တေ၊သင်၏၊ ပဋိသေ၊ဝါ၊သင့်
အလိုသို့လိုက်အံ့ဟု ဝန်ခံခြင်းကို၊ မယာ၊ဝါသည်၊ နုဘ၊တော၊မပြုအပ်ပြီ၊
သပ္ပုသေဟိ၊ဘုရား၊အစရှိ၊သောသူ၊တော်၊ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပိဿ္ဆတာ၊အ
လိုနည်း၊ခြင်း၊မရှိသည်ကို၊ဝဏ္ဏိဘာ၊ပြီးမွမ်း၊အပ်၏။မက္ခပ္ပဟာနံ၊သူတပါး၏
ကျေးဇူး၊ချေ၊ခြင်းကို၊ပယ်ခြင်း၊ကို၊ပသတ္ထုံ၊ပြီးမွမ်း၊အပ်၏၊ ခုကျွသဲ၊ဝန့်ဆင်း
ရဲ၏။ဂူပ၊သမော၊ငြိမ်းချမ်းခြင်းဟူသောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေခြင်းကို၊သပ္ပုရိ၊သေဟိ
ဘုရား၊အစရှိကုန်၊သောသူ၊တော်၊ကောင်း၊တို့သည်၊ ဝဏ္ဏိ၊တာ၊ပြီးမွမ်း၊အပ်၏
သမ္ဘာ၊အချင်း၊စိတ်၊တယာ၊သင်သည်၊တောသုဂုဏ်၊တသု၊ထိုဂုဏ်တို့၌၊ပတိ
ဋ္ဌိတာ၊ဖွဲ့တည်အပ်၏၊ဇုတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊မ၊ဝါ
ကို၊နိယုဇ္ဇယ်၊တို့ကိုတွန်းနှိုး၊ဆော်လောလော၊ဇုခါနိ၊ယခုအခါ၌၊တို့၊သင်စိတ်
သည်၊ဝုဇ္ဇစိဏ်ဏံ။ ရှေ့ဦးဖြစ်သော ဝိဝိဏ္ဏအလိုကြီးခြင်း စသောအကျင့်ကို၊
ကိ၊နှာမဂ္ဂသိ၊ အာဘယ်သို့ကျင့်လတ္တံ့နည်း၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်း၊တို့၌၊
(၅) တဏှာ၊တပ်သောတဏှာသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသည်
လည်းကောင်း။ဝိ၊သာ၊သား၊မယား၊စသည်တို့၌ခွဲခြမ်းသောအဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊အ၊ဘယဗ္ဘ၊ကုလိုလ်ခမ္ဘာတို့၌မနေ့လျော့ခြင်းဟူ၍အပ်သောမချစ်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊သုဘာ၊နှင့်ရူပါနိစ၊အတွင်းသန္ဓာန်အပသန္ဓာန်၌
ဖြစ်ကုန်သောတင့်တယ်သောရူပါဒိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုခ၊ဝေဒနာ
စ၊ဇုဠာ၊ရှိ၊ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောသုခ၊ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ မနာ၊ဝိယာ၊နှစ်
သိုအပ်ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ကြွင်းသောကာ
မဂုဏ်အစုတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝန္ဓာ၊ထို့ကာမဂုဏ်ကဲ့ဖြင့်၍ဖြစ်သော

သန္ဓာရာဂကိုစွန့်အန်ခြင်းတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ဂိုဏ်ရှိ၏။ ဝေ၊ဤသို့။ ဝန္ဒေ ဆဋ္ဌေတေ၊စွန့်အပ်ကုန်သော၊တေ၊ထိုသန္ဓာရာဂတို့ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊အာ ဝဇိတုံ၊နှောက်ခ္ခိအန်ခြင်းငှါ၊နဥ္စဿေ၊စွန့်အပ်ကုန်သောကြောင့်မတတ် နိုင်ကုန်၊ ၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဘဝယောနိဂတိဋ္ဌာနတို့တို့ရှိ၍၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တေ၊ဘဝ၊သင်၏၊ဝ၊ဝေ၊စကား၊ကို၊ မယား၊ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏ ကရောဇ္ဇောစ၊ ပြုသော်လည်း၊ ဗဟုသုဒေတိသု၊ များစွာကုန် သောဒေတိတို့ရှိ၍၊မေမယား၊ငါသည်၊ နုကောပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ် သည်။အသိ၊ဖြစ်၏၊ တေ၊ဘဝ၊သင်၏၊အစ္ဆရိယာမှ၊ဝါ၊မိမိ၌ကောင်းစွာ ဖြစ် သည်ဖြစ်၍၊အကတညုတာယ။သူ့ကျေးဇူးအထူးကိုမသိတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊တယား၊သင်သည်၊ကတေနိဗ္ဗတ္တိတော၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ဒုက္ခ မသိနိုင်သောအစမတင်သောသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊သံသရိတံ၊ငါကျင်လည်ရလေပြီ၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တွေ့ညှော၊ သင်သည်သာလျှင်၊ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊အဖြစ်ကို၊ နောအမှာကာ၊ ငါတို့ အား၊ကရောသိ၊ပြုဘိ၏၊တံ့၊သင်သည်၊ ခတ္တိယာ၊မင်းယောက်ျား၊အဖြစ် ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ရာဇဒိသိဝိဘိဝေ သောစ၊ မင်းမိန်းမအဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ကုန်သည်အဖြစ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သုဒ္ဒေါစ၊ သူဆင်းရဲအဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ကရောသိ၊ပြုဘိ၏၊ ဒေဝတ္တနံ၀ါဝိ၊ နတ်အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း။ဝါဟသာ၊ပြုတတ်သော အဖြစ်ဖြင့်၊တွေ့ဝတ္ထုဝေဟေတုဘာဝ၊ဝန္ဒ။ သင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမ၊ငါတို့ဖြစ်ရကုန်၏၊တွေ့ ဝဟေတု၊သင်စိတ်ဟူသော အားကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊အသုဏ၊အသုရာ တို့သည်၊ ဘဝါမသော၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊ တဏ္ဍိသာ၊ရေသူဘို့သည်၊ ဘဝါမသော ဖြစ်ရကုန် ပြီ၊ အထောဝိ၊ထိုမှတပါး၊လည်း၊ကေဒါ၊ဝါ၏တခါ၌၊ တိရစ္ဆာနဂတာဝိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ပေတတ္တနံ၀ါဝိ၊ ပြိတ္တာ၏ အဖြစ်သည် လည်း၊ကောင်း။ ဝါဟသာ၊ပြုတတ်သော အဖြစ်ဖြင့်၊ တွေ့ဝတ္ထုဝေဟေ တု၊ သင်စိတ်ဟူသော အား၊ကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမသော ငါ တို့ ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဟန်တလဲလဲ။ မံ၊ငါ့ကို၊ ဒုဗ္ဗိဿသိနံ၊ ကောင်း သောစိတ်ရှိသော ခင်ပွန်းတုယောင် ဆောင်သော ရဲနှလုံးဖြစ်၍ ငါအား ဗျက်ဆီ၊လတ္တံ့၊ ၊ဆုဒါနံ၊ယဒုအာခါ၌၊ ပုဇ္ဇရိယာ၊ရှေးဦးကဲ့သို့။ ဝတ္ထေတုံ၊ ငါအား၊လှည့်ပတ်ခြင်း၊ဌာ၊နဒဿာမိ၊ ငါမပေး၏။ မုဟုံ၊မုဟုံ၊ မြုန်မြုန်၊စာ ရကိုကံ၀၊ မပြတ်ခြင်း၊ဌာ၊ထိုကဲ့သကဲ့သို့။ ဒ၊ဿယျုံ၊ပြုပေအုံ၊ ဥမ္မတ္တကေ

နေ၀၊သူ့ကိုးကွဲသို့ဖြစ်စေသဖြင့်သာလျှင်၊ မယား၊ငါနှင့်၊ သမီး၊တာကွ၊တုဝံ၊ သင်တကျွန်းနှင့်ယှဉ်သော်စိတ်သည်၊ ပေးလေဘသို့၊ ငါးအားဖြားယောင်း လှည့်စားဘိ၏၊စိတ္တ၊ဒေါ့စိတ်၊မယား၊ငါ့ကို၊ တောတယာ၊သင်စိတ်သည်၊ဝိ ရာဓိတံ၊ငါ့အား၊ချုတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကိုယ်ခြာဝိကထေသိ၊အကယ်၍ ကား၊ဆိုး၏ရှင်၊ပန်း၊ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ဇာတိနို့။ယခုအခါ၌၊ဝိရာဓိကံ၊ချုတ် ယွင်းခြင်းကို၊ကိုယ်ခြာဝိကထေသိ၊အကယ်၍ကား၊ဆိုး၏ရှင်၊ပန်း၊ထိုသို့ဆိုသော် လည်း၊ဇာတိနို့၊ယခုအခါ၌၊ဝိဓိရာတံ၊ချုတ်ယွင်းခြင်းကို၊ မယား၊ငါသည်၊နှ ကတံ၊မပြုအပ်ပြီ၊တော၊သင်၏၊ဇာနံစိတ္တံ၊ဤစိတ်သည်ကား၊ပုရေ၊ဤအခါမှ ရှေ၌၊ယေနုအာကာရေန၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာနာကံဇာနာသိ။အလို ရှိ၏၊ယတ္တကံ၊အကြင်မျှလောက် အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံသို့သာလျှင်၊စာ ရိက်။အာရုံပြုသဖြင့်ကျက်စားသည်ဖြစ်၏၊စရတိပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တာသာ ထိုစိတ်၏၊ ဝသေ အလိုရှိ၊ယတ္တကံ၊အကြင်မျှလောက်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိစရန္တသား သွားသောငါအား။ သုခံ၊ချမ်းသာ သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊စရေ၊ကာ၊ဖြစ်သော၊ တသော၀၊ထိုငါအား၊သာ လျှင်၊ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊စာရိကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌ကျက် စား၊သောအား၊ဖြင့်သွား၊ခြင်း၊သည်။စရတိပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊အဓွာ၊ယသုမှုကား ပဘိန္ဓ။အပြား၊အား၊ဖြင့်ယစ်သောအမှုနှိုး၊သော၊ဟတ္ထိ၊ဆင်ကို၊အကျိုးသင် ဟောဝိယ၊လိမ္မာစွာ၊သောဆင်ဆရာသည်ချုန်း၊ဖြင့်နှိပ်ဆွဲသကဲ့သို့၊ယောနိ သော၊အာသင်္ဃအား၊ဖြင့်နှလုံး၊သွင်း၍၊တံ၊ထိုအမှုနှိုးယစ်သောဆင်နှင့်တူသော စိတ်ကို။နှဂ္ဂဟိ သောမိ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊မှလွန်၍ပြေ့ အံ့သော၎ မဟပေ၊ အံ့။ မမမ၊ငါ ၏၊ သတ္တား ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဇာတိမံ၊လောက် ဤ အကြောင်း၊မှိုသော၊ခန္ဓာ၊ဟုဆိုအပ်သော၊လောကကို၊ ဒေဝိဒ္ဓဟိ၊ဥာဏ်၊တော် ဖြင့်တည်စေ၏။ကိန္တု၊အာဘယ်သို့တည်စေသနည်း၊ အနိန္ဒုတော၊ဒ ဖြူ၊ရှိ သောအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။အဒ္ဓုဝ၊တော၊တစုံတဝမ္ဘမ်ခြင်း၊မှိုသော သ တောအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ အသာ၊ရေ၊တော၊ချမ်း၊သာ၊ခြင်း အနှစ်သာ၊ရေ သည်တို့၏၊မှိုသောအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။အဓိဗ္ဗဟိ၊ဆောက်တည်သည်တော် မူ၏၊ဖိုနုယ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပမုဒိဓ္ဓိတုံ၊ အာဟုတ်အာ၀ဟ်ထုံးထွင်း၍သိခြင်း၌၊ စိတ္တ၊ဒေါ့စိတ်။မံ၊ငါ့ကို၊ပဏ္ဍိ၊ပြေး ဝင်စေလော၊သုဒ္ဓတ္တရာ၊အလွန်ကူး၊ခြင်း၌ ပြုနိုင်ခဲသော၊တတော၊သြဃာ ထိုကာမောဃစသော သြဃလေးပါး၌၊ မံ၊ငါ့ကို၊တာ၊ရေ၊ဟိ၊ကူး၊မြောက် ၍စေလော။ စိတ္တ၊ဒေါ့စိတ်။ ဇာတိမံ အတ္တာ၀ေ၊ဟိ၊ ဤအတ္တ၊တော တည်း၌ ဟူ

သောအိမ်သည်၊ ပေါရာဏကကံဝိယ၊ ရှေးဦးကဲ့သို့၊ တေတာဝ၊ သင်အား၊ နဟော တိ၊ မဖြစ်၊ အပယ်၊ ငါသည်၊ ထုယှံ၊ သင်၏၊ ဝသေ အလိုဌ။ အနုဝတ္တိတုံ၊ အစည် လိုက်စေခြင်း၌၊ နဟိယုတ္တံ၊ မသင့်၊ မဟောသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာ လတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါ၌၊ ပဌာယ၊ စ၍။ မာဒိသာ၊ ရဟန်းဟူသည် ငါကဲ့သို့သော ဘာရိကုန်သည်၊ ဝိနာသဓာရိနော၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီး ခြင်း၌ မက်မိသည်ဟူသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဂါစ၊ ဖြင့်ဖိရင်ဟိမဝန္တာစသော အလုံးရုံ သော တောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒါစ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ဖြစ်သော သမုဒ္ဒရာအစဖြာကုန်သော အလုံးရုံသော သမုဒ္ဒရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိဒိသာစ၊ အနှေ့တောင်ထောင့်စသော လေးပါးကုန်သော အထောင့်အရပ် တို့သည်လည်းကောင်း။ အာမောစ၊ အောက် အရပ်သည် လည်းကောင်း။ ဒိ သာစ၊ အထက်နတ်ပြည်နှင့်တကွသော အလုံးရုံသော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တိဘဝါစ၊ ကာမဘဝစ သောသုံးပါးသောဘဝတို့သည်လည်းကောင်း။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဥပန္ဒ ဘာ၊ ဘာဝိစသောဧကစ်သော ကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တွေ့၊ သင်သည်၊ ကုဟံ၊ ဘယ်အရပ်ဌ၊ ဝတော၊ သွားသည်ဖြစ် ၍၊ တေ၊ သင်အား၊ သုခံ။ ချမ်းသာစွာ၊ ဂေဟိသတိ၊ မွေ့လျော်လတ္တံ့နည်း။ ။ ပရံ၊ လွန်စွာ၊ ဓိတိ'၊ မြဲခြိုသောအဖြစ်ဌ၊ ဘည်သော၊ မံ မမ၊ ငါကို၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ် တွေ့၊ သင်သည်၊ ကိ'၊ ကာဟိသိ၊ အာသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ဘော၊ သင် ၏၊ ဝသာနုဝတ္တိ၊ ကာ၊ အလိုသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ နအာလံ၊ နယုတ္တံ၊ မ သင့်၊ ဥဘတော၊ ရုခံ၊ နှစ်တက်သောအဝဲ၌သော၊ ဘတ္တဝုဠ္ဍောလိ'။ တပင်း ဝုပ်ကို၊ ဘာဝုဂေ၊ ကေန္ဒနု၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နဆုပေနဆုပေယျ။ ခြေဖြင့်မထိ စေရာသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိ၊ အာဟု၊ ပုရိ၊ အထူးထူးအပြားပြား၊ သော၊ မစင် ၏ ပြည့်ခုံဖြစ်သော၊ နဝ၊ သော၊ တသန္ဓနံ၊ ကိုးပါး၊ သော၊ အဝတ်ကို ယူ ကိုး၊ သော၊ မ စင်ရှိသော၊ ဟုမ်ကာယံ ဟုမသ ကာယ သ၊ ဤကိုယ်၏၊ ဓိ၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရာ ဘွယ်သည်၊ အဋ္ဌ၊ ဖြစ်စွာ ဘာ ကား၊ ဝရ ဟ ဧ ကောယ ဓိ ဂါ ဋ္ဌ ၊ သ ဝိ ၊ တေ ၊ ဂေ ် ထိ ၊ ဧ ကော ် ပြည့်သော သား ် ရှိသည် သက်ဝင်၍ မြဲခိုခဲ့ရာလည်း ဖြစ်ထ သော၊ ပ ကတော ဝ သန္ဓ ရေ ၊ ပြ ကတ ် ့ အား ၊ ဖြင့် သာ လျှင် ကောင်း ထ သော ၊ ပ ဗ္ဗ ါ ရ ကုန ် ရ ် ့ ဟောင်ရှင်းသော တောင်းတွင်း၌၊ နဝမ္ဘ၊ နာ၊ အသစ်အသစ်သော ရိုးပင်း ရေ ဖြင့်၊ ပါ ဝ ု သ ိ ဘ္ဘ ကာ ၊ ရှ ာ ် ့ ရ ိ ု ပ ် (်) ရ ေ ဖြ င ် ့ ( ) ( ) ( )

တကိ၊ ထိုတောနှင့်တကွသောတောင်ခြေ၊ ဂုဟာဂေဟာကတောလိုဏ်ဟုဆို အပ်သောကျောင်းသို့ကပ်လျက်၊ ပေါ်ထွက်သိ၊ တာဝဝနာဖြင့်မွေ့လျော်လိမ့်သ တည်း။ သုနိဝဂိ၀၊ကောင်းစွာစိမ်ကြိုသောလည်ရှိကုန်ထသော၊ သုဝိခ၊ ကောင်းသောဦးခွန်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုပဏ္ဍကာ၊ ကောင်းသော အ တောင်လည်းရှိကုန်ထသော၊ သုစိတ္တာ ပတ္တဆွဲဒနာ၊ ကောင်းစွာဆန်းကျယ် သောအားတောင်းတည်းဟူသော အရိုးလည်းရှိကုန်ထသော။ သုမဇ္ဇုဟောသ ဣဏနိတာ၊ ကောင်းသောသာယာသောအသံအားပေါင်းဖြင့် ကြွေးကြော် ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ အာဘိ ဒ္ဓိနော၊ ရှေးရှုရှေးရှုဝန်ထမ်းကုန်ထသော၊ ယေဝိ ဟာဂိမာ၊ အကြင်ဥဒေါင်းအစရှိကုန်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ ရှိကုန် ၏။ တေမယှုရာဒယော၊ ထိုဥဒေါင်းအစရှိကုန်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဝနမှိ၊ တောခွေ၊ ချာယဒိနံ၊ ချာနဝင်စား၊ လွှဲရှိသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ရေမိသန္ဓိ၊ တော အမှတ်ကိုဖြစ်စေလျက်မွေ့လျော်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဒေ၀ ဗိုလ်းသည်၊ ဝဠဇ ပြိ၊ စွတ်သည်ရှိ၊ သ၁ စတုရင်ိ၊ လေ၊ လက်၊ လေ၊ သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကိ၊ ဏော နိသောအဆင်းရှိသောမြက်သည်၊ ဓ၊ ဘောရောက်သည်ရှိသော၊ မေ၊ ဃနာ ဘမ္ဘိ၊ ရိုးမိုးကိမ်ရောင်သည်၊ သံ ဝုဋ္ဌိ၊ တေ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ဂ ဝ နနေ၊ ဟောကြိုး၌၊ နဂ ကွဲရော်တောင်ကြား၌၊ ဝိဒူ ဝိ သမေ၊ သစ်ပင်နှင့်အတူ သယိသ ကျိန်းဝပ်ခြင်းကိုပြုအံ့သတည်း၊ ဝုလ သန္ဓိ တံ၊ လဲ၀ါအဆင်းနှင့် တူသောအရောင်ရှိထသော၊ မုဒု၊ နွေးညံ့သောအတွေ့ရှိထသော၊ တံ၊ ထိုမြက် အခင်းအပေါ်လွှမ်းအခင်းသည်၊ မေ၊ ဝါအား၊ ဟာ ပိတ်၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တ ထာ ထိုမှတပါး၊ ဣသရော၊ တ ဝုံ တ ယောက်အားလိုး၊ ရေသောယောက်ျား သည်၊ ဝ ဝ နကရဒါသာဒီ၊ စကား၊ ကိုလိုက်နာ၊ ကုန်သောကျွန်စသောသူကို၊ ဝ ဝေ၊ ဝိ ဒိ အားလိုဟု၊ ဝ ဣ ဝိယ ထာ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ တ ထာ၊ ထိ အ ဝ ဣ၊ စိတ္တ၊ ဒိ ဒိ ပိတ်၊ မယ်ပါ၏၊ ဝ ဝေ၊ အလိုဟု၊ ဝ ဣ၊ စင်စစ်၊ ကသာ ဝိ ဝ ဣ ဝ ဒိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စ ဝ ဣ သု ပ ဣ ယေ ဣ ယာ၊ လေ၊ ပါ၊ သော ပ ဣ ဣ ကိုတွင်ယံ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော တ ခု ခု သော ပ ဣ ဣ ကို၊ လ ဣ ဣ ကိ၊ ရ ဣ အပ်၏၊ ကေ ဣ ထိ ရ ဣ ဣ ဣ

ရောနှောပြုလျက်၊ ဝသော ငါ၏အလိုဖြင့်ဝသေမိ၊လိုက်စေအံ့၊ အဟံ၊ငါမူ ကား၊တံ၊သင်စိတ်အလိုသို့၊နာဟသောမိနှဝတ္တေမိ၊ မလိုက်အံ့၊အတန်တော သမ္ဘပ္ပဝေနိသုံ့လနှင့်ယှဉ်လျက် ဘာဝနာဖြင့်မပျင်းမရိသောသူသည်၊ စိတ္တံ၊ ဒိဋ္ဌိစိတ် ဟု၊ကမ္မံယောဂ်၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းအမှုဖြင့်ခံ့သည်ကဲ့၊ ကရောတိ ယထာ၊ပြုသကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊အဟမ်ငါသည်လည်း၊တံ၊သင်စိတ် ကို၊ကမ္မံယောဂ်၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီ.ပြန်းခြင်းအမှုဖြင့်ခံ့သော၊ မယ္ဟံ၊ငါ၏၊ဝသဝတ္တိ။ အလို သို့လိုက်ခြင်း ဟု၊ကရိ သောမိ၊ငါပြုအံ့၊ ယထာ၊အဘာယတ်ကဲ့ သို့နည်းဟူ မူကား၊သုမန္ဒိတံ၊ကောင်းစွာနှယ်အပ်သော၊ ဗိလာရကတ္ထံ၊ကြောင်စသည် ကြောင့် ဃည့်သော အိပ်သည်လည်း၊ သုခနေ၊ချမ်းသာစွာ၊ပဋိဟရေနိယဏ္ဍ၊ သွားလေရာရာ၊ဆောင်ခြင်း၌ ခံ့သည်လည်း၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ တံ၊သင်စိတ်ကို၊ ကရိ သောမိ၊ပြုအံ့၊တထာတူ၊ထိုဒုဘ ပါ၊လည်း၊ ဇာသသော၊ တရုံဟယောက်သော အဝိုး၊ရှေ့သောယောကျ်ား သည်၊ဝစနကရေ၊ဒါသာဒီ၊ စကား၊ကိုလိုက်နာသော ကျွန်စသည်ကို၊ဝသေ၊ ဒိဋ္ဌိအလိုခံ၊ဝတ္ထောတိယထာ၊လိုက်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊စိတ္တ၊အို စိတ်၊တံ၊သင့်ကို၊ဝသေ၊ငါ၏အလိုခံ၊ ကသာမိဝတ္ထေ,မိ၊လိုက်စေအံ့၊စတူ သုပစ္စယေသု၊ပစ္စည်း၊လေးပါး၌တွယ်တဲ့၊ယံ၊အကြင်အမှတ်မရှိတရုံတခုသော ပစ္စည်းကို၊လတ္ထတိ၊ရအပ်၏၊တေနပိ၊ထိုသို့ရ၊ရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ မယ္ဟံ၊ငါအား၊အလံ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေလော၊ မယ္ဟံ၊ငါအာ.။ ဝိရိယေန၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းဟူသော လုံ့လဖြင့်၊ တံ၊သင်စိတ်ကို၊မယ္ဟံ၊ ငါ၏၊ဝသံ၊အလိုသို့၊ အာနယိသံ၊ဆောင်လေအံ့၊ကိ"ဝိယ၊ အဘာယတ်ကဲ့သို့ နည်း၊ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ အကိုသဂ္ဂဟော၊ ချုန်းစွဲသောဆင်ဆာ သည်၊မတ္တံ၊အာမုနိယစ်သော၊ဂဇံ၊ဆင်ကို၊ ဝသံ၊မိမိ၏အတတ်လုံ့လဖြင့် မိမိအလိုသို့။ အာနေတိ ယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့တည်း၊ စိတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်၊ သုခဒုက္ခေန၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ ဟူသောကောင်းစွာဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ အဝတ္ထိတေန၊ငါ၏အလိုသို့မလိုက်သော၊ တယာ၊သင်စိတ်သည်၊ဒဠှေန၊ ဆုံးမသဖြင့်၊ဝသံ၊ငါ၏အလိုသို့၊အာနယိသံ၊ဆောင်အံ့၊ကိမိဝ၊အဘာယ် ကဲ့သို့နည်း၊ဟာယေန၊ကောင်းစွာဆုံးမအပ်သောခြင်းကို၊ယောဂါစရိယော၊ ခြင်းကိုဆုံးမတတ်သောရထား၊ထိန်းသည်၊ မဂ္ဂံ၊ဘေးမရှိရာခရီး.မှ၊ ဥဇုနာ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ခေမမဂ္ဂါ၊ ဘေးမရှိသောခရီး၊သို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊သွား၊စေခြင်း၌၊ပ ဟောတိ>ဟု၊စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ သိဝံမဂ္ဂံ၊နိဗ္ဗာန်ခရီး၊သို့၊ပဋိပဇ္ဇတိ၊ သွား၊အံ့ သောဌာ၊စိတ္တာနုရက္ခီဟိ၊ မိမိစိတ်ကို အဖန်တလဲလဲစောင့်သောဘိက္ခု

ဖြင့်၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ နိုသေဝိတ်၊ဘုရား၊အစရှိသော သူတော်ကောင်း တို့သည်မှီဝဲအပ်သောဆရာ၊မဂ်ဟူသောခရီး၊သို့၊ ပဋိပဒ်တို့၊သွား၊ခြင်း၊ဌာ။ ပယောဓိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တံ၊သင့်ကို၊ အာရုံမှကော၊ကမ္ဘာနိုး၊ဟူ သော၊အာရုံ၌၊ဗဟုသုတ၊ဘာဝနာ၊ဟူသော၊အား၊ဖြင့်၊နိဗ္ဗိဒါ။ ငါ့ဖွဲ့လေအုံ့၊ ယထာ၊ကိ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟဲ့ဌာ၊စရိယော၊ဆင်ဆာ၊သည်၊ နာ၊ဂံ၊ ကြီး၊ဖွား၊သော၊ဆင်ကို၊ ထမ္ဘမ်၊ဆင်ချည်သော်တိုင်၌၊ ဒဠ္ဌာယ၊မြဲ၊ခြိုင်ခံ့ဖွား သော၊ဇရာ၊ကြီး၊ဖြင့်။ ဗန္ဓတိ ဗာ၀။ ဖဲ့သကဲ့သို့၊တံ၊ ထိုအမှန်ယစ်သော ဆင်နှင့်ဘူ၊သောသင်စိတ်ရှင်းကို၊သတိ၊ယာ၊သတိ၊ဖြင့်၊သုဂတ်၊ကောင်းစွာ လုံ၊ချုံ၊ဝောင့်ရှောက်အပ်သည်၊သုဘာ၊ဝိတ ဗ္ဗ။ ကောင်းစွာပွါး၊စေအပ်သည် လည်း၊ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍၊သင့်ဘာ၀ေသ၊ အလုံး၊ရုံ၊သော၊ဘ၀တို့၌။ အနိသိတ၊ တာ၊ဟု၊ဟူ၊သော၊ဖိုခြင်း၊တို့ဖြင့်မမှီ၊အပ်သည်။ဟေတိသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ဝိပ ဿနာ၊သာ၊ရှိနုံ၊ ခရီး၊မဟုတ်သည်သို့ သွား၊သော ခန္ဓာ၊အာယ၊တန၊လျှင်ဖြစ် ကြောင်း၊ရှိ၊သော၊စိတ်ကို၊ပညာ၊ယ။ အာရိယ၊မဂ်ပညာ၊ဖြင့်၊ ဒိသွား၊မ၊ဘာက် မပြန်ဖြင်၍၊ ကိ၊လေ၊သ၊ပ္ပ၊နိ၊တံ၊ ကိ၊လေ၊သာ၊သည် တုန်လှုပ်စေ၊အပ်သော စိတ်ကို။ ဆေတ္တာ၊ဖြတ်၍၊ ယောဂ ၊နု၊ ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ဘာ၀နာ၊ကို အား၊ထုတ် သော်လုံ့လ၊ဖြင့်၊နိုဂ္ဂ၊ယ၊နှိပ်၍၊ ပ၊ထေ၊ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ခရီး၌၊ နိ၊ဝေ၊သိ၊ယ၊ပ၊တိ၌ပေ တွား၊တည်စေ၍၊သ၊ရ၊ဒယ်ဝိ၊ဘ၀ဟု၊သမ္ဘ၀ံ၊ အာ၊ယ၊တ၊ရ၏ဖြစ်ကြောင်း၊သ၊ ရ၊ယ၊သ၊ဘ၀၏ ကင်း၊ရှ၊နိ၊ရော၊ဝ၊သ၊ဘ၀ သ၊တော၊ကို၊ဒိသွား၊တွေ့ခြင်း ကင်း၊သော၊အား၊ဖြင့်မြင်၍၊အ၀ဇ္ဇ၊ဝါ၊ဒိ၊နှာ၊နှတ်နှင့်တ၊ကွ၊သော်လူ၌ဖြတ်သော နိ၊ဗ္ဗာ၊နဲ့ ကို၊ဟော၊တော်မူ၊တတ်၊သ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ ဒါ၊ယာ၊ဒေါ၊ အ၊မ္မေ၊ခံ၊ရင် နှစ်သား၊တော်စစ်သည်၊ ဟေတိသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊စ၊တု၊ဒ္ဒိ၊ပ၊လ္လ၊ဿ၊သ၊ဝ၊သံ၊ အ၊ခ၊ဏ္ဍ၊အ၊ခ၊ဋ္ဌ၊စ၊သော လေး၊ပါး၊သော၊အ၊လ၊ိ၊သို့လ၊ိ၊ကဲ့လျှက်၊ အ၊ဝ၊ဋ္ဌ၊တံ၊တည် သော၊ဝါ၊ကို၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ ဂါ၊မ၊ဏ္ဍ၊လံ၊ဂ၊ ရှာ၊သူ၊သား၊ယ်ကဲ့ သို့၊ပ၊ရိ၊ခ၊နေ၊သိ၊ထိ၊မ၊ဣ၊မ ဆွဲ၊ဘိ၏၊တ၊ကား။ သံ၊ယော၊ခ၊နု၊ဗ၊ဒ္ဓ၊နန္ဒ၊ဒ်ား သံ၊ယော၊ ခ၊ဥ်ဟု၊ဆို၊အပ်သော ဆယ်ပါး၊သော အ၊ပြား၊ရှိ၊သော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၊ကို ဖြစ် တတ်သော၊ကာ၊ရ၊ဏ၊ကိ၊ကား၊ဖြတ်၊သော၊ဂ၊ရ၊ဏ၊အ၊ရှိ၊တော်မူ၊သော၊မ၊ဟာ၊ရ၊နှိ၊ မ၊ နှိ၊ငါ်း၊ပါ်း၊တို့ကို ဖြတ်သော်ဘုရား၊ရှင်ကို၊ သံ၊သေ၀၊သ၊နု၊ ဒ္ဓ်ဝ၊အ၊ပ်သင့် သည်မ၊ဟု၊တ်တုန်လော၊မ၊ဂေါ၊သ၊မ၊င်စ၊သော်သား၊သည်၊ သ၊စိတ္တ၊ကာ၊နေ၊ သ၊စ်ပ၊င်ချုံ၊ခ၊ယ်စ၊သည်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာ၊ဆန်း၊ကျယ်သော်တော်၌၊ သ၊ရ၊ ဝ၊ဝ၊အ၊လ၊ိ၊ရှိ၊တိုင်း၊ပ္ပ၊ဝ၊ရ၊ော်သည်၊ဟော၊တ်ယ၊ထာ၊ဖြစ်သ၊ကဲ့သို့၊ ဇ၊ဝ်တ၊ထာ၊ တို့အ၊တ္ထ၊ပါ၊ဝ၊သ၊အ၊ဏ္ဍ၊မာ၊လ၊ိ၊နှ်၊ ရှိ၊ဃ်း၊ရှ၊သော၊အ၊ခါ၊ထ၊က်၀န်ကျင်မှ၊ကောင်း

စွာပွင့်သော တိမ်ပန်းလျှပ်ပန်းရေပန်းနှင့်လည်းပြည့်စုံထသော၊ ရွှံ့နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ဂိရိ။ တောင်ကို၊လက်ဝဲတွား၊အမှီသဟဲရ၍၊အနာဂုလေ'လူသံစသည်တို့ဖြင့်မပြွမ်းထသော၊ တဏ္ဍုနဂေ၊ထိုတောင်ခွ၊ ရေမိသသိ၊မွေ့လျော်လတ္တံ့၊အသံသယံ၊ယုံမှားကင်းသဖြင့်၊ တို့၊သင်သည်၊စိတ္တပရားစိတ်အလိုသို့လိုက်သည်။ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်တိသနည်း အမ္ဘောစိတ္တ၊အို စိတ်၊ယောနရာစ၊အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာနာဓိ၊ယာစ၊အကြင်မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊တုယ္ဟံ၊သင်၏၊ ဆန္ဒနှ၊အလိုဖြင့်၊ ဝ၊သေနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ဝတ္ထိ၊နှာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်၊ယံသုခံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောချမ်းသာကို၊အနုဘောန္တိ၊ခံစား၊ကုန်၏၊မာရ၊ဝ၊သာနုဝတ္ထိ၊နှာ၊ကိလေသာကာမစ,သောမာရ်တို့၏အလိုသို့အစဉ်လိုက်လေ့ရှိကုန်ထသော၊တဝါဘိနန္ဒိ၊ကာမဘဝ,စသည်ကို နှစ်သက်ကုန်ထသော၊တဝ၊သင်၏၊ဗိတ္တ,ဝ,သံ,စိတ်၏အလိုသို့၊ဝတာ,လိုက်ကုန်ထသော၊ တော၊ထိုဝုဏ္ဏ,ဥ,တို့သည်၊တဝ၊သင်စိတ်၏၊အနုသိဋ္ဌိကရော၊အာဏုံ၊အမဒ,တိုင်းပြုကုန်သည်ဟောဟု၊ဖြစ်ကုန်၏၊မယံပန။ ငါတို့ရှုကား၊သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊သာဝကာ၊တပည့်သားတို့သည်၊ တဝ၊သင်စိတ်၏၊ဝ,သေ၊ အလိုခ,နှ ဝတ္ထာမ၊မလိုက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တာ,လ,ပုဏ္ဏော၊ တာ,လ,ပုဏ္ဏ,မ,ထေရ်သည်၊ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိတ္ထ၊ရှုတ်ဆိုပြီ။ ၊

ထတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ကဒါနာဟန္တိ ပဒေသ၊ ကဒါနာဟံ ဟုသောဝုဒ်အာ,။ ကဒါနူအဟန္တိ ပဒဿ ဣဒေါ၊ ကဒါနုအဟံဟု ဝုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအာပ်၏၊ ပဗ္ဗတကန္ဒရာသူတိ၊ ပဗ္ဗတ,ကန္ဒရာသု ဟုသည်ကား၊ ပဗ္ဗတေသုစ,တောင်တို့၌လည်းကောင်း။ ကန္ဒရေသုစ၊ ချောက်တို့၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊တနည်းကား၊ သပဗ္ဗတသ၊တောင်နှင့်တကွသော၊ကန္ဒရာသု ချောက်တို့၌။ ကောကိယောတိ၊ ကောကိယောဟုသည်ကား၊ကေကော၊ တယောက်အထည်းတည်း။ အဒုတိယောတိ၊အဒုတိယောဟုသည်ကား၊ နိတ္တဏ္ဍော၊တဏ္ဍာမရှိသော၊ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊တဏ္ဍာ၊တဏ္ဍာသည်၊ဝုရိသ သ၊ယောကျ်ား၏၊ဒုတိယောနာမ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောအဘော်မည်၏၊ဝိဟာသန္တိ၊ဝိဟာသံဟုသည်ကား။ ဝိဟာရိသာမိ၊နေခဲ့၊အနိစ္စတောမမြဲသောအား၊ဖြင့်၊သဗ္ဗဘဝ၊အလုံးရုံသောဘဝကို၊ဝိပဿာသန္တိ၊ရှုကုန်၏၊ကာမဘဝါဒိဘေဒ၊ကာမဘဝ,စသည်အပြားရှိသော၊သဗ္ဗဘို၊အလုံးရုံလည်ဖြစ်သော၊ဘဝ်၊ဘဝသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အဘာဝ,ဌေန၊မရှိခြင်းဟူသောအနုက်ကြောင့်၊အနိစ္စန္တိ၊မမြဲဟူ၍၊ဝိပဿသ,ကြော၊ ရှုသော၊ကဒါနု၊အာဘယ်အ

ခါ၌လျှင်၊ဝိဟာရိသည်၊နေရာ၏နည်း၊ ဗုဒ္ဓအယ်၊ ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ ယဒေဝ၊ဗ္ဗတံ၊ဒုက္ခံ၊ယံ၊ဒုက္ခံတဒေဝ ဗ္ဗာတိ၊ ယဒေဝ၊ဗ္ဗတံ၊ဒုက္ခံ၊ယံ၊ဒုက္ခံတဒေဝ ဗ္ဗာဟု၏။ ဝစနတော၊ဟောတော်မူ သောကြောင့်၊နိဒ္ဒသနမတ္တံ၊နိဒ္ဒသနမျှတည်း၊ ဗုဒ္ဓတရားကို၊ဤမှတပါး၊လည်း ဖြစ်သော၊လက္ခဏာနွယ်။ ဒုက္ခအနုဗ္ဗဟု သောလက္ခဏာနှစ်ချက်ကို၊လည်း၊ဝဋ္ဋ ဒေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဗုဒ္ဓ။ဤသို့၊ဒဠ္ဘဇ်၊မှတ်အပ်၏၊တံမေ ဗုဒ်တံနုကဒါဘဝိ သတိ၊ တံမေ ဗုဒ်တံနုကဒါဘဝိ သတိဟု သည်ကား၊ တယိဒံတံ ဗုဒ်ပရိဝိတက္ကိတံ၊ ထိုအကြံသည်၊ကဒါနု၊တယိ အခါ၌လျှင်၊ဘဝိ သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ကဒါနု ခေါ၊ အာဘယိ အခါ၌လျှင်၊မတ္ထကံ၊အပြီးအ ဆုံးသို့၊ပါဝုဏိ သတို့၊ ရောက်လတ္တံ့နည်း၊ ဗုဒ္ဓအယ်၊ဤသည်ကား၊အ ဣတော၊အနုက်တည်း၊တန္ဒု။တိစေတ္တ၊ တံနုဟု သော၊ဤဝုန်ခ်ုလည်း။ဘန္တေ၊တံ ဟု သောဝုန်သည်၊နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှတည်း၊ဟိသစ္စံ ဗုဒ္ဓ ဗ္ဗ၊အယ်၊ဤဆို လတ္တံ့ သည်ကား၊ဣတော။ဤဝုန်ခ်ု၊ သခေါ်ပဣတော။ အကျဉ်းဖြစ်သောအနုက် တည်း၊ ကဒါနု ခေါ်။ အာဘယိ အခါ၌၊ အတံ၊ဝါသည်၊ မဟာ၊ဇောတ၊ဆင် ဗြောင်ကြီး သည် သင်္ဘောကဗန္ဓနုံ။သံကြိုး တည်းဟု သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍၊ဝိဟာရတိ ဝိ ယ၊ နေသကဲ့သို့။ဂိဟိ ဗန္ဓနုံ၊ လူတည်းဟု သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ဆိန္ဒိတ္ဝာ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ရဟန်းပြု၍၊ကာယ ဝိ ဝေကံ၊ ကာယ ဝိ ဝေက ကို။ ပရိဗြူ။ဟန္တ္တွာ၊ ပွား လျက်၊ ဧကာကီ၊တယော၏ အ ထည်း တည်း။ပဗ္ဗတ ကန္တရ ဝုဒ်၊ တောင်ချောက်တို့၌။အ ဒုတိယော၊ တ ဟု သော ဟု သော အ ဘော်မရှိ ဘဲ၊ သဗ္ဗ ယ ။ အလုံးရုံ တို့၌၊ နိ ရ ပေ ကျော ငဲ့ ကွက် ခြင်း ကင်း သည် ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗ သင်္ခါ ရုဂ တံ၊ အလုံးရုံ သော သင်္ခါ ရေ အ ပေါင်း ကို၊ အ နိစ္စ ဒိ တော၊ အ နိစ္စ အ စ ရှိ သော အား ဖြင့်၊ ဝိ ပ သ ယ ကြော၊ ဝိ ပ သ နာ ရှု လျက်၊ ဝိ ဟာ ရိ သ ဟ ပိ၊ နေ ရေ ပါ အံ့ နည်း၊ ဗုဒ္ဓ အ ယ်၊ ဤ သည်ကား၊ အ ဣတော၊ အ နုက် တည်း၊ တိ ဗ္ဗ ပ ဒ ဗ္ဗ ရော ဟု၊ တိ ဗ္ဗ ပ ဒ ဗ္ဗ ရော ဟု သည်ကား။ တိ ဗ္ဗ ။ ဒု ဝ ရော၊ ခေ ဖြင့် ခွဲ အ ပ် သော သက်နှိုး ကို ဆောင် သော၊ ဂါ ထာ သုခ ဏ္ဍံ၊ ဂါ ထာ ဖွဲ့ လွယ် စေ ခြင်း အ ကျိုး ငှါ၊ နှ ကာ ရာ ဂ ပ ဝ ံ။ နှ အ ကွ ရာ လ ခြင်း ကို၊ ကဝ ဗ ၊ ပြု၍၊ ဝ ဏ္ဏ ံ၊ ဆို အ ပ် ၏၊ သ ဏ္ဌ ကန္တိ ဗ္ဗ ။ အ ဂ ဒ ဗ ါ နှ ဝ ဏ္ဏ ဘိ ဗ ်ိ ။ ခေ ဖြင့် ဖြတ် ခြင်း အ ဟ ါ ပေ း ခြင်း အ ဆင်း ပျက် သော။ ပ ဒ စိ ဝ ရံ၊ သက်နှိုး ကို၊ ခေ ရ ဗ ် ။ ဆောင် သော၊ ဗုဒ္ဓ အ ယ်၊ ဤ သည်ကား။ အ ဣတော၊ အ နုက် တည်း။ ဗ ဒ ိ ဘ ိ ၊ ဗ ဒ ိ ဟု သည်ကား၊ ပ ဗ္ဗ ဇိ တော၊ ရ ဟ န်း သည်၊ အ မ မော ဘိ၊ အ မ မော ဟု သည်ကား၊ ကု လေ ဝါ ၊ ဒ ါ ယ ကာ ၌ လည်း ကောင်း၊ ဂ ဏ ေ ဝါ ။ ဂိ ဟ် ၊ ၌ လည်း ကောင်း၊ မ မ ဏ္ဍ ာ ဘာ ဝေ နှ ၊ ဖြတ် နိုင်း

ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အမမေ၊ ဖြတ်နိုးခြင်းမရှိသော၊ ကဏ္ဍစိပ်၊ တရုတ်ခုလည်း ဖြစ်သော။ အာရုဏ္ဍကော၊ အာရုံ၌၊ အာသိသနာယ၊ တောင့်တခြင်း၏၊ အာဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ နိရာသော၊ တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ ဟတ္ထိသုခိပဝနတောဝိဟာသဿ၌၊ ဟတ္ထိသုခိပဝနတောဝိဟာသံဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိကေ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သမုစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ မဂ္ဂသုခေန၊ မဂ်ချမ်းသာဖြင့် ဖလသုခေန၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာပဝနဂတောဝ၊ တောကြီးသို့ကပ်လုက်၊ ကဒါနုခေါ၊ အဟာယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဒေဝတာ၊ ပါသည်၊ ဝိဟာရိ ဟု ဟောပါ၏။ ဝဝ ရောဂနိဋ္ဌန္တိ၊ ဝဝ ရောဂနိဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ မ ရဏသမ၊ သေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ရောဂသမ၊ နာခြင်း၏လည်းကောင်း ကုလာဝကဘူတံ၊ အသိုက်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာယံ ဣမန္တိ၊ ကာယံ ဣမံ ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတံ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းပဋိဆိုအပ်သော ဣမံ ကာယံ။ ဤကိုယ်ကို၊ ဟိသဒ္ဒံ ဖုန်း၏၊ ခန္ဓပဉ္စကောဝိ၊ ခန္ဓငါးပါး အပေါင်းကိုလည်း၊ ဟိကဋ္ဌေ၊ ရေဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာဂတသ၊ အဝိဇ္ဇာ၌ဝင်တည်သော၊ တဏှာ နုဂတသ၊ တဏှာသို့ အစဉ် လိုက်သော၊ ဝုရိသဝုဋ္ဌလသ၊ ယောက်ျားဖြစ်သော ဝုဋ္ဌိလ်အား။ အယမေဝ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည် သာလျှင်၊ ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဋ္ဌမ်ဖြစ်သော။ နာမရူပ်၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ ဇာတိ အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မစ္စုဇရောယုပဒ္ဒုတ္တန္တိ၊ မစ္စုဇရောယုပဒ္ဒုတံဟူသည်ကား၊ မရဏေနစေव၊ သေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇရာယစေव၊ အိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပီဠိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ အဟံ ဝါ သည်၊ ဟောတုပဟာနေန၊ အကြောင်းကိုပယ်ခြင်းငှဲ့၊ ပိ ဟာတာ ဟောယာ၊ ကင်းသောကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံနု၊ ထိုအကြောင်းသည် ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဒုတိယ၊ ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေ၊ အနုက်တည်း၊ ဘယဇနနိန္တိ၊ ဘယဇနနံ ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ မဟာဘယာနံ၊ ဘေးကြီးတို့၏။ ဥဒ္ဓစ္စ ကရဏဘူတံ။ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာယိကသမ၊ ကိုယ်၌ လည်းဖြစ်သော၊ စေတသိကသမ၊ စိတ်၌လည်းဖြစ်သော၊ သကလသမ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခသ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အာဝဟနတော၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခာဝဟံ၊ ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်ထိုသော၊ တဏှာလတံ ဗဟုဝိဓာနုဝတ္တနိန္တိ၊ တဏှာလတံ ဗဟုဝိဓာနုဝတ္တနိံ ဟူသည်ကား၊ ဗဟုဝိဓ၌၊ များသောအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာရုဗ္ဓကံ၊ အခ

ရုံသို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဝမေ၀၊ ဘ၀သို့သာသျှင်၊ **အနု**ဝတ္တတိ၊ **အ**စဉ်လိုက်တတ်၏၊ သန္ဓတိ၊ ယိုစီးတတ်၏၊ ဒုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗဟုဝိဓာနု**ဝ**တ္တနိ၊ များသော အပြားရှိသော အာရုံဘ၀သို့**အ**စဉ်လိုက်တတ်ယိုစီးတတ်သော၊ တဏှာသမ္ပယုတ်၊ တဏှာဟု ဆိုအပ်သော၊ လတ်၊ နွယ်ကို၊ ပညာမယာ**ဏ**္ဍိ၊ ပညာမယံဟု သည်ကား၊ မဂ္ဂပညာမယံ၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ သုနိသိတံ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော၊ အသိ**ခ**ဂ္ဂံ၊ သန့်လျက်ကို၊ ဝိရိယပဋိတိတေန၊ ဝိရိယအထောက် **အ**ပ်ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါဟတ္ထေန၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်ဖြင့်၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍၊ သမုန္ဒိန္ဒိတ္ထာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍၊ ယ ဒါနူဟံ၀ေသကိ၊ ကဒါနုဟံ၀ေသဟု သည်ကား၊ ဟံ၊ အကြင်အကြီးကို၊ ပရိဝိတက္ကိတံ၊ ကြံအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဒုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဥဂ္ဂတေ**ဇ**ဿိ၊ ဥဂ္ဂတေ**ဇ**ံဟု သည်ကား၊ သမထ**ဝိ**ပဿနာ**ဝ**သေန၊ သမထ**ဝိ**ပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိသိတ**တ**ာယ၊ သွေးပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တိက္ခ**ဘ**ံ၊ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊ သတ္တိဓာသိန**ဿ**ိ၊ သတ္တိဓာသိနံဟု သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ**အ**ရိယသာ**ဝ**ကဓာသိနံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား**တ**ပည့်သား**တ**ို့၏၊ သတ္ထုဘူတံ၊ ဝါးလက်နက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မာရံ သသေနံ သဟ သာ**ဝ**ဇ္ဇိ**သ**ိ**ယ**ိ။ မာရံ သသေနံ သဟ သာ**ဝ**ဇ္ဇိ**သ**ံ ဟူသည်ကား၊ ကိ**လေ**သ**သ**ေနာ**ယ**။ ကိ**လေ**သာ**ဟ**ူ**သော** စစ်သည်ဖြင့်၊ **သ**ေသနံ၊ စစ်သည်ရှိသော၊ **အ**ဘိ**သ**ံ**ခ**ိ**ရ**ာ**နိ**မ**ာ**ရ**ံ။ **အ**ဘိ**သ**ံ**ခ**ိ**ရ**ေ**ဝ**ေ**သ**ာ **မ**ာ**ရ**ံ**ကို**၊ **သ**ဟ**သ**ာ**သ**ီ**ဃ**ေ**မ**ာ။ **အ**ဆောလျှင်စွာ**သ**ာလျှင်၊ **ဘ**ဇ္ဇိ**သ**ာ**မ**ိ။ ဖျက်ဆီးရပါအံ့နည်း။ ဝိ**ဟ**ာ**သ**ေ**နေ**ကိ၊ **သ**ိ**ဟ**ာ**သ**ေ**နေ**ဟု သည်ကား၊ **ဝ**ိ**ရ**ော**သ**ေ**နေ**၊ မြဲမြဲသောနေရာ၌၊ **အ**ပရေ**ဖ**ိ**တ**ပ**လ**ွေ**ဝ**ိ**၊ **အ**ပရေ**ဖ**ိ**တ**ပ**လ**ွင်၌။ ဒုတိ**အ**ယံ၊ ဤသည်ကား၊ **အ**ဇ္ဇော၊ **အ**နုက်တည်း၊ **သ**ဒ္ဓိ**သ**မာ**ဝ**ေ**မ**ေ**သ**ုမိ**ဒ**္ဓ**ာ **ဘ**ဝေ**တ**ိ၊ **သ**ဒ္ဓိ**သ**မာ**ဝ**ေ**မ**ေ**သ**ုမိ**ဒ**္ဓ**ာ**ဘ**ဝ**ေ**ဟ**ူ**သ**ည်ကား၊ ဓမ္မ**ဝ**ါ**ရ**ုဝ**ယ**ုတ္တ **တ**ာ**ယ**၊ **တ**ရား**၌**ရှိ**သ**ော**ခ**ြင်း**နှ**င့် ယှဉ်**သ**ော**အ**ား**ဖ**ြင့်**ဓ**မ္မ**ဝ**ရ**ဟ**ု၊ **တ**ရား**က**ို **အ**လေး**အ**ပြတ် ပြုကုန်**သ**ော၊ **တ**ာ**ဒ**ိ**လ**က္ခ**ဏ**ာ**ပုဂ္ဂိ**ယ**ာ**ဓ**္ဓ**ာ**ရုံ**စ**သည်တို့၏ **သ**ည်း**ခ**ံ**ခ**ြင်း**စ**ော **တ**ာ**ဒ**ိ**လ**က္ခ**ဏ**ာ**သ**ို့**ရ**ောက်**သ**ော**က**ြော**င**့်၊ **တ**ာ**ဒ**ိ**သ**ိ၊ **သ**ည်း**ခ**ံ**ခ**ြင်း**ရ**ိကုန်**သ**ော၊ **အ**ဝိ**ပ**ရိ**တ**ာ**ဒ**ေ**သ**ိ**တ**ာ**ယ**။ **မ**ဟော**က**်**မ**ပြန့်ပြောင်**တ**တ် **သ**ော**က**ြော**င**့်၊ **ယ**ာ**ထ**ာ**ဝ**ေ**ဒ**ေ**သ**ိ**တ**ိ။ **မ**ဟော**က**်**မ**ပြန့်ပြောင်**သ**ော ပညာ**နှ**င့်ပြည့်စုံကုန်**သ**ော၊ **ပ**ါ**ပ**ိ**တ**ိ**ပ**ြန့်**ယ**တာ**ယ**။ **မ**ကောင်း**မ**ှု**က**ို**အ**ောင်ပြီး**သ**ော **ဓ**ာ**တ**ု**ရ**ိ**သ**ည်၏ **အ**ဖြစ်ကြောင့်၊ **ဓ**ိ**တ**ိ**ပ**ြန့်**ယ**ေ**တ**ိ၊ **အ**ောင်ပြီး**သ**ော **ဓ**ာ**တ**ု**ရ**ိကုန်

သော၊ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ဘုရားအစရှိကုန်သော၊သမာဓမေသု၊ပေါင်းတော်ခြင်းတို့ ၌၊ကဒါနု၊ အဘာယသိအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပခဝါနိယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌အား ထုတ်သောသူကို၊ဒိဋ္ဌော၊ခြင်အပ်သည်၊ ဘဝေယျုံ၊ဖြစ်ရပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဣသို့ မေ၊ငါအား၊ယံပရိဝိတက္ကိတံ၊ အကြင်ကြံခြင်းသည်၊ **အတ္ထိ**၊ရှိ၏၊တံ အနု၊ထိုကြံခြင်းသည်၊ ကဒါ၊ဘယသိအခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရပါအုံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံတို့၌၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ သိအပ်၏၊ပဒတ္ထမတ္တမေव၊ ဝုဒ်အနက်မျှကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထုယိသ်သာမ၊ ဖွင့် ကုန်အုံ့၊တန္ဒီဘိ၊တန္ဒီဟူသည်ကား၊ အာလသိယံ၊ပျင်းရိခြင်းကို၊ ခုဒ္ဒါတိ၊ ခုဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ဖိစယန္ဆာ၊ဖွတ်ခြင်းသည်၊ ကိဒုသရိသပါတိ၊ ကိဒုသရိ သပါဟူသည်ကား၊ ကိဒုဇ္ဇေဝ၊ပေါက်ဖက်သည်လည်းကောင်း၊သရိသ ပါစ၊ ပိုးကင်းသန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ နဗျာဓယိသန္တိတိ၊ နဗျာဓ ယိသန္တိဟူသည်ကား၊ မံ၊ငါ့ကို၊နဗာဓယိသန္တိ၊ မဗျဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ပါ ကုန်လတ္တံ့နည်း၊သုခဒုက္ခသောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲဝမ်း မြောက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ကို၊ ဗျာနေတိ၊ဗျာနိတ်ကို့ဖြင့်၊ ပဒိဗာတိ တဗ္ဗာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဂိရိဒ္ဓေတိ၊ ဂိရိဇ္ဈဧေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဘာကကန္ဒရာယ၊ တောင်ချောက်ကြားခို၊ အတ္ထတ္ထိယန္တိ၊ အတ္ထတ္ထိယံဟူ သည်ကား၊ သဒတ္ထသခိ၊တော၊ မိမိအကျိုးဟူဆိုအပ်သော၊ အတ္ထေန၊ အကျိုးဖြင့်၊အတ္ထိကံ၊အလိုရှိသည်။ယံဝိဒိတံမဟောသိနာတိ၊ယံဝိဒိတံမဟော သိနာဟူသည်ကား၊ ယံစတုသစ္စံ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါးကို၊ မဟောသိနာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်သယမ္ဘူညာဏေန၊ သယမ္ဘူညာဏ် ဖြင့်၊ညာဏ်ပဋိဝေဓ်ထိုးထွင်း၍သိအပ်၏၊ တာနိစတ္တာရိသစ္စာနိ၊ထိုလေးပါး ကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ **အ**နုပဋိတာ ကုသလသမ္ဘာရေတိ၊ မဆည်းဘူးအပ် သောကုသိုလ်အဆောက်အဦးရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ သဒ္ဓေ၊ကောင်းစွာ၊ ဒုဒ္ဒသာနိ၊ဖြင့်နှင်ခဲကုန်ထသော၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ၊မဂ်သမာဓိဖြင့်၊ သမဟတ် တဗ္ဗော၊ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာသတိယာ၊ ကောင်းသောသတိနှင့်၊ သတိမာ၊ ယှဉ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေရိယ မဂ္ဂပညာယ၊အာရိယမဂ်ပညာဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ အာ ဆုံ့ပဋိဝိဒ္ဓါသိ၊ထိုး တွင်း၍သိပါလတ္တံ့နည်း၊အဓိဝမိသန္တိ၊ ရပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ **အ**ဗ္ဗော၊အနက်တည်း၊ ဗ္ဗပေတိ၊ဗ္ဗပေဟူသည်ကား၊ စဏ္ဍ

ဝိညေယျရူပေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံ၌၊ အဝိတေတိ၊ အဝိ
တေဟူသည်ကား၊ ဥာဏောနုဥာဏ်ဖြင့်၊ အဝိတေအပရိဆ္ဆိန္နေ၊ ပိုင်းခြားမ
မသိအပ်သော၊အပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြားမ၌မသိအပ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊အာဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။ ဗုဒ္ဓိတဇ္ဇေ၊ကာယဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်
သော၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌၊ဝေဒေတိ၊ဝေဒေဟူသည်ကား။ မနောဝိညေယ္ယ
ဝေဒေ၊မနောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောဝေဒနာရုံ၌၊ဝါ၊တနည်းကား၊အဝိတေတိ
အဝိတေဟူသည်ကား၊အပရိမာနေ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ နိုလာဒိဝ
သေန၊အညှိအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အနုကဘောဒသိန္နေ၊တပါးကော
ဗျားသောအပြားရှိသော၊ရူပေ၊ရူပါရုံ၌၊တေရိသဒ္ဒါဒိဝသေန၊ စည်သံအစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဂန္ဓလဝန္ဓာဒိဝသေန၊ အမြှုပ်အနံ့အစရှိသည်တို့
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရသလရသာဒိဝသေန၊ အမြှစ်အရသာအစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ကာယ္ဌမုဒုတာဒိဝသေန၊ကြမ်းခြင်းနူးညံ့ခြင်းအစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုခဒုက္ခာဒိဝသေနစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲအစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ အနုကဘောဒသိန္နေ၊ တပါးမကဗျား
သောအပြားရှိသောသန္တာန်ရုံ၌အစရှိသည်၌လည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အာဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။ အာဒိတ္တတောတိ၊ အာဒိတ္တတော ဟူသည်ကား၊
ကောဒသတိ၊ တဆဲ့တပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂိတိ၊မီးတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တဘာဝ
ကော၊ရဲရဲတောက်လောင်သည်၏အမြှစ်အားဖြင့်၊သမ္ဘဝေတိပယုဇ္ဇောတိ၊
သမ္ဘဝေတိပယုဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဗျာနုဝိပဿနာမဂ္ဂသမာဓိတိ၊ ဗျာနုဝိ
ပဿနာမဂ်သမာဓိတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောတ၊ ပြည့်စုံလျက်၊ ပညာဒဠှေန၊
ပညာခိုင်မာဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာပညာသတိ တာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊မဂ်ပညာဖြင့်၊ဒက္ခိဿတိ၊ဖြင်ရပါအုံ့နည်း၊ ဒုဗ္ဗ
စနေနဝုဇ္ဇောတိ၊ဒုဗ္ဗစနနဝုဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ဒုရုတ္တဝစနေန၊မကောင်း
သဖြင့် ၊ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ ဃဋ္ဌိတော၊ ထိုခိုက်အပ်၏၊ တတောနိ
ဒိတ္တေန၊တတောနိဒိတ္တံဟူသည်ကား။ ဟရုဿဝါစာဟေတု၊ ကြမ်းကြုတ်
သောဟရုဿဝါစာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိမနောနဟောဿန္တိ၊ ဝိမ
နောနဟောဿံဟူသည်ကား။ ဒေါမနဿိတောဝ၊နှလုံးမကောင်းသောစိတ်ရှိ
သည်၊နဘဝေယျုံ၊ မဖြစ်ပါအုံ့နည်း။ အထောတိ၊ အထောဟူသည်ကား။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဿဇ္ဇောတိ၊ ပဿဇ္ဇောဟူသည်ကား။ ကေနစိ၊တစုံ
တယောက်သောသူသည်၊ ပသံသိတောဝ၊ချီးမွမ်းအပ်၏၊ကဠေတိ၊ ကဠေ
ဟူသည်ကား။ ဒါရုက္ခန္ဓေ၊သစ်တုန်းတို့ကဲ့၊ ဘိကောတိ၊ ဘိကောဟူသည်

ကား၊ တိကာနုံ၊ မြက်ဘို့၏။ ခန္ဓေ။ ခန္ဓာတို့ကို၊ ဣမေတိ၊ ဣမေဟု သည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏။ သန္တာတိ ပရိယာပန္နေ၊ သန္တာနိ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ဤငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့ကို၊ အဓိတေ ဝေဒေတိ၊ အဓိတေ ဝေဒေဟု သည်ကား၊ တဏှာ၊ ထိုငါးပါးသောခန္ဓာမှ၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဣန္ဒြိယခန္ဓေန၊ ဣန္ဒြိယခန္ဓာဖြင့်၊ အဓိတော၊ မရှေတွက်နိုင်ကုန်သော၊ ရူပဝေဒေ ရုပ်တရားတို့ကို၊ ဘေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌတ္ဘိကာနေ ဝစ ဗာဟိရာနိစာတိ၊ အဋ္ဌတ္ဘိကာနေ ဝေ ဗာဟိရာနိ ဟု၏။ အာဟ၊ ဟောတော၏။ သမံ တုဠယ ယျန္တိ၊ သမံ တုဠယယျံ ဟု သည်ကား၊ အနိစ္စာဒိ ဝေ သနစ၊ အနိစ္စဒုက္ခ စ ရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အသာရာဒိဥပမာနုဝေ သနစ၊ အသာရ အစရှိ သောဥပမာနှင့် အစွမ်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း။ သမ္ဘံ၊ အလုံးရုံကို၊ သမမေဝ၊ ဟု သည်ကိုသာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တိရေယျုံ၊ ကူးမြောက်လို၏။ ဣသိပုယာတဂိ ပထေ ဝ ဇန္တိ ဣသိပုယာတဂိ ပထေ ဝ ဇန္တိ ဟု သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒီဟိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ မဟာသိဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သမ္ဘေ ဒဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပယာတော၊ သွားရာဖြစ်သော၊ သမထဝိ ပဿနာမ ဂ္ဂ၊ သမထဝိပဿနာဟူသောခရီးဖို့ ဝ ဇန္တိ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သွားသော ပါဝုသ သမယော၊ ရှင်ယင်းအခါ၌၊ ကာလမေဃော၊ ရှင်ယင်းကြီးသည်၊ နဝေ နဝ အသစ်ဖြစ်သော၊ တောဒ ယနုဝ သောဒကေ ၊ ရှင်ယင်းရည်ဖြင့်၊ သစ်ဝဲ၊ သက်နိုးနှင့်တကွ ပေ ဝ နေ၊ တောခို၊ ကဒါနု၊ အာဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဩ ဝ သ တိ ဟေ မေတိ၊ စွတ်ပါလတ္တံ့ နည်း၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ အတ္ထ နော၊ ပိဝိ ၏။ **အ ဇ္ဇ ဝ** ကာသိကာဘာဝံ၊ **အ ဇ္ဇ ဝ** ကာသိကရုတင်ခြောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပရိ ပိ တ ဂ္ဂ တိ၊ ကြံသည်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ မယ္ဟရသာ ပိသိ ခ ဏ္ဍေ ဇ ဝ ဝ နေ ဒိ ဇ ဿ ဝ ကိ၊ မယ္ဟရသာ ပိသိ ခ ဏ္ဍေ ဇ ဝ ဝ နေ ဒိ ဇ ဿ ဟု သည်ကား၊ မာ ဝ ကုန်ဆို တော၊ အမိ ဝမ်း မှ လည်း ကောင်း။ **အ ဇ္ဇ** တော၊ **အ ဝ** ဗ္ဗ လည်း ကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့ ဒွိ ကဒ္ဒ ဗ္ဗ ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဖောယ နုဝ သေန၊ ဖွားပေါက်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ သိ ခ ဏ္ဍေ ဇ ဝ ၊ ဦးစွန်းရှိသော၊ မယ္ဟရသာ ဥဒေါင်း၏၊ ဝ နေ၊ တောခို၊ ကဒါ ပန၊ အာဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဂိ ရိ ဂ ဗ္ဗ ရော၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ကေ ကာ ခ ဝံ၊ ကေ ကာ ဟူ သော တွန်သံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဝေလံ၊ အခါကို၊ သ လ ဟ ဗ္ဗ ဝ တ္ တ ၊ ရှတ်၍၊ သ ယ န၊ တောခို၊ အိပ်ရာမှ ဝ ဋ္ဌ ဟိ ဝ တ္ တ ၊ ထ ၍ ၊ အ မ တ ဿ ဝ ဏ္ဏ ယာ နိ ဗ္ဗာ နာ ဝ ဂ ဟ ယ ၊ နိ ဗ္ဗာ နဲ့ ကို ခြေ ခြင်း ၌ ၊ သ ဗ္ဗ ဏ္ဏ ယေ တိ ၊ သ ဗ္ဗ ဏ္ဏ ယေ ဟု သည်ကား ၊ ဝ ဋ္ဋ မာ နေ ၊ ဆို အာ ပ် လတ္တံ့ သော ၊ ဘ ဝေ ၊ ဘ ဝ ၌ ၊ အ နိ စ္စာ ဒီ ၊ တာ ၊ အ နိ စ္စ အ စ ရှိ သော အား ဖြင့် ၊ မ နု သိ ဂ ရေ ယျ ၊ နှ လုံ း သွင် း ရ ပါ ဟုံ နည်း ၊ ဣ တိ ။ ဤ သို့ ၊ ဝ ိ ပ သ သိ

ဝိပဿနာရှုပြီး ဈာတိအာသံ၊ဤသည်ကား၊ အကြွေး၊ အနက်တည်း၊ ဂင်း၊ ဂင်ါဖြစ်လည်းကောင်း၊ ယမုနံ၊ယမုနာဖြစ်လည်းကောင်း၊ သရဿတီ၊ သရဿတီဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဈာတိ၊ဤသို့တောမဟာနဒီယော၊ဤဖြစ်ကြီး တို့သည်၊အသင်္ခမဘုန်းနှင့်မပြိုတွယ်သည်ဖြစ်၍၊ဘာဝနာမယာယ။ဘာဝနာ ဖြင့်ပြီး၊သာ၊ဈာန်ဖြင့်ယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ပတေရေယျုံ၊ဆင်းရဲ ပါအုံ့နှုတ်း။ ဈာတိအယံ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပါတာသဒိတ္ဌံဗလဝါမုခမ္ဘာတိတ္ထေ၊ပါတာလဒိဿ်ဗလဝါမုခမ္ဘဟူသော၍ ပါ၌၎င်း၊ပါတာယ၊ကျခြင်းငှါ။ အလံပရိယတ္ထံ၊စွမ်းနိုင်သည်တည်း။ ဈာတိ တသ္ဒေ၊ထို၊ကြောင့်၊ ပါတာလံ၊ပါတာလမည်၏၊ တဒေဝ၊ထိုပါတာလသို့ သာလျှင်၊ဒိတ္ထံ။ စ်အာပ်သည်ရှိသော်၊ပထဝီယာ၊ဖြေ၌၊သဏ္ဌာဟနကာလေ၊ တည်သောအခါ၌၊ ဟထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်ဖွင်တံ၊ တည်သည် တည်း။ ဈာတိတသ္ဒေ၊ ထို၊ကြောင့်၊ ပါတာလံ၊ ပါတာလဒိတ္ထံ၊ ပါတာလဒိတ္ထမည်၏၊ ယောဇနသတိကာတိ။ယာဇနသတိကာဟူသည်ကား။ယောဇနသတိကာ ဒီဟေ၊ခါနှင့်ယူဇနာတရာစသည်အကြားရှိကုန်သော၊ သမုဒ္ဒသ၊သမုဒ္ဒရာ ၏၊အင်္ဂလာပထဝီယာ၊ ဖြေ၏အတွင်း၌၊တိရစ္ဆာနာနိ၊ကမ်းအရုပ်တို့သည်၊ ယေသု၊အကြင်သမုဒ္ဒရာတို့၌၊ကာနိ၊အဆို့ကုန်သောနေရာတို့သည်၊နာဂါ ဒီနုံ၊နဂါး၊အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနာ၊ နေရာအရပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာနိစ်၊အဆို့ကုန်သောနေရာတို့သည်၊ သညာနိယေဝ၊ ဆိတ် ကုန်သည်သာလျှင်၊ဟုတ်သာ၊ဖြစ်ကုန်၏။တိ ဌန်တိ၊တည်ကုန်၏၊ဗလဝါမုခန္တိ၊ ဗလဝါမုခံဟူသည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီး သော၊အာဝဋ္ဋမုခံ၊ဝဲအဝတ်ရှိ၊ဟိ၊ထင်စွာပြဦးနှံ့၊ မဟာနိရယဒ္ဒါရသော၊အာဝိ ဝိတ်ခါး၏၊ဝိဝဋ္ဋကာလေ၊ပွင့်သောအခါ၌၊ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ကြီးသောမီး လုံ၊သည်၊တတော၊ထိုအာဝိဝိတေ၊ရဲ့မှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊တ ဒဘိမုခံ၊ ထိုဗလဝါမုခသို့ရှေး၌။ အနေကယောဇနသတာယာမေ၊ကြာရံ၊ ရှာ၊ဖွာ၊သောယူဇနာတရာ အလျား၊ကျယ်သော၊ ဟေ၌သမုဒ္ဒပဒေသံ၊ အောက်သမုဒ္ဒရာအရုပ်ကို။နိဒုဟတိ၊လောင်ကြွမ်း၏၊တတ္ထ ထိ ဒီ၊သည်၊ ဒဟော၊လောင်သည်ရှိ၊သော်။ဥပရိ၊အထက်၌၊ဥဒကံ။ရေသည်၊အာဝဋ္ဋာကာ ရေနု၊လည်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ပရိ ဘ္ဘမန္တံ၊လည်လျက်၊ မဟာတာ၊ကြီး သော၊သဒ္ဒေန၊အသံဖြင့်၊ဟောဒ္ဓာ၊အောက်သို့၊နိပတတိ၊ကျ၏၊ တတ္ထ ထို အရပ်၌၊ဗလဝါမုခသမညာ။ ဗလဝါမုခဟူသောအမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဈာတိ၊ဤသို့၊တဋ္ဌပါတာလဒိတ္ထံ၊ထိုပါတာလဒိတ္ထသို့လည်း၊ကောင်း၊

ဗလဝါမရဉ္ဇာ၊ ဗလဝါမရေသ္ဓိလည်းကောင်း၊ ဝိဘိ'သနုက် အာဘယာနကံ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အသင်္ခ္ယာနော၊မကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဣဒ္ဓိယာ၊တာနိုး၊ဖြင့်၊ ကဒါနု၊အာဘယ်အခါ၌၊ ပတာ(ရေယျုံ)၊ ဆင်းပေါ်အံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ယံပရိဝိတက္ကိတံ၊အကြောင်းကြံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ ထိုကြံခြင်းသည်၊ကဒါနု၊ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့.နည်း၊ဘာ ဝနာမယံ၊ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဣဒ္ဓိ'၊တာနိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကဒါနု၊ဘယ်အခါ၌၊ဣဒ္ဓိ'၊တာနိုးကို၊ဝဋ္ဋတိ(ဝဋ္ဋိ)ဿတိ၊ သုံးဆောင်ပေါ်အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ။ဤသည်ကား၊ အာဇ္ဇာ၊အနုက်တည်း၊ နာ(ဝါ)သက်ါမစာရိ ပဒါလယေတိ၊ နာ(ဝါ)သက်ါမစာရိပဒါလယေဟု သည်ကား၊ မတ္တ(ဝါ)ရ ကောဝ၊ အမုနိယစ်သောဆင်သည်။ ဒဠ္ဍထမ္ဘံ'၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တိုင်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ.ဖျက်ဆီး၍၊အယသခ်ိလိကံ'၊သံကြိုးကွင်းကို၊ဝိဒ္ဓံသေတ္တာ၊ဖျက်ဆီး၍၊သက်ါမစာရိ၊စစ်ဖြောက်စားရာမှ၊ဝနံ တောသို့၊ပရိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ ဧကော၊တကောင်တည်း၊အနုတိယော၊အဘေဝိမပါသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ရုစိဝသေန၊အလို၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ စရတိယထာ၊လျှည့်လည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ အဟံ။ငါသည်၊ ,ကဒါ'နု၊ အာဘယ်အခါ၌၊ သဗ္ဗသုဘာနိမိတ္တံ၊ အလုံးစုံတင့်တယ်သော အာရုံကို၊ နိပ္ပယနိရေ(ဝ)သေ သတော၊အကြောင်းမရှိသောအား(ဖြင့်)၊ဝဋ္ဋနေနာ၊ကြဉ်လျက်၊ကာမဆ္ဆန္ဒဝသော ကာမဆ္ဆန္ဒ၏အလိုသို့လိုက်သည်၊အဟုတ္တာ၊မဖြစ်မူ၍ ဗျာနေ၊ဗျာနဒ္ဓိ၊ယုတ္တ ပယုတ္တော၊ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ကာမဂုဏေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို၊ သမ္ဘဒေ(ဝ)၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဒါ(လယျုံ)တိ(ရေယျုံ)ခွဲ(ရေ)ပါအံ့နည်း၊ ပ(ဟေ)ယျုံ၊ စွန့်(ရ)ပါအံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ သမ္ဘရိပိတက္ကိတံ၊ ကြံခြင်းရှိသော၊ တာနု၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်(ရ)ပါလတ္တံ့. နည်း၊ ၊

ဣဏာ(ရ)ဟော(ဝ) ဒလိဒ္ဒကော နိမိ'အာရာ ဝယိတ္တာတိ၊ ဣဏာ(ရ)ဟော(ဝ)ဒလိဒ္ဒ ကောနိမိ'အာရာယိတ္တာဟူသည်ကား၊ဒလိဒ္ဒေါ။ဆင်းရဲသော၊ဇိဝိတပဋ ကတော၊ အသက်မွေ ခြင်းမှကင်းသောသူဆင်းရဲသည်၊ဣဏံ'၊မြီကို၊(ဝ)ဟော တွာ၊ယူ၍၊တံ'၊ထိုမြီကို၊သော(ဝ)တော့'၊ပြန်ဆပ်သုတ်သင်ခြင်း(ဌ)၊အသ(ဏ)ဟာ (ရ)ဏာ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဏာ(ရ)ဟာဣဏော(ရ)နှ၊မြီဖြင့်။အနိုတော။ငြိုးငွေ့ သည်ဖြစ်၍၊(ဝ)နိုကေဟိ'၊မြီရှင်တို့သည်၊ ဝိဠိတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိမိ'၊ရွှေဒိုးကို၊အာရာ(ဝ)ယိတ္တာအဓိဂတ္တဲ့၊ ရ(ရ)၍၊ဣဏာ(ရ)ဟ၊မြီကိုလည်း၊သော (ဝ)တ္တာ၊ပေးဆပ်သောအား(ဖြင့်)စင်စစ်(ရ)၍၊သုခေန၊ချမ်းသာသဖြင့်၊ဇီ(ဝ)ရ(ဝ)

အသက်မွေးရသည်ဖြစ်၍၊ တုဠ္ဒေ၊ နှစ်သက်သည်၊ဘဝေယျယထား၊ဖြစ်ရသကဲ့သို့ဟု၊ဤအတူ၊ အာဘဂ္ဂိ၊ငါသည်လည်း၊ ကဒါနု၊ဘယ်အခါ၌၊ဣမာ ဏသနိသံ၊ဖြိုနှင့်တူ၊သော၊ ကာမဆွဲနှံ၊ ကာမဆွဲနှင့်ကို၊ပယာယ၊ပယ်၍၊မ ဟောသိ၊နော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အာရိယဓနသမ္ပတ္တိတာယ၊ အရိယာဥစ္စာ ဖြင့်ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟေဝိကနုကာဒိရတနသမ္ပတ္တိနိမိသဒိသ သမ္ပုဒ္ဓသား၊ပတ္ကားမြားရှေ့အာစရိ၊သော ရတနာဖြင့်ပြည့်သောရှေ့ဆိုး၌ကဲ့ သောဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊အဓိဂတ်ကား၊ရ၍၊တု ဠ္ဒေ၊နှစ်သက်သည်၊ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်အံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ယံ၊အကြင်အကြောင်းကို၊ ပရိဝိတက္ကိတံ၊ကြံအပ်၏၊တံ၊ထိုအကြံသည်၊ကဒါနု၊ဘယ်အခါ၌၊တဝိသ ကိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဟူတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိဘဝေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှ၊ ပဋ္ဌေ၊ရှေး၌၊နိက္ခမဝိတက္ကာ၊သေန၊နိက္ခမဝိတက်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊တံဝိတက္ကပဝတ္တိ၊ ထိုဝိတက်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ဒ ဿေတွာ၊ပြပြီး၍၊ဟုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြုပြီး၍၊ယေဟိအာ ကာရေဟိ၊အကြင်အခြင်အရာတို့ဖြင့်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဩဝဒိတ္တာ၊ ဆုံးမ၍၊အဓိဂန္တ္မိ၊ ရရှိ၏၊တော၊ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို၊ ဒဿေန္တော၊ပြလို သည်ဖြစ်၍၊ဗဟူနိဝဿာနိ ဘိအာဒိကာ၊ဗဟူနိဝဿာနိ၌သို့အစရှိသော ဂါထာ၊ဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါ ၂ ၁၌၊ဗဟူနိဝဿာနိတယာဒိယာစိတောအဂါရဝေ၊သေ နအလံနုတောဒုဒ္ဓဒန္တိ၊ ဗဟူနိဝဿာနိတယာဒိယာစိတော အဂါရဝေ၊သေန အလံနုတောဒုဒ်ဟူသည်ကား၊ အဓိကသံဝစ္ဆရာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ဝိဝိဓဒုက္ခာနုဘဝနေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောဆင်းရဲအပေါင်း သို့အစဉ်လိုက်သော၊ အဂါရဝမရှိ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ဝါ၊သေန၊နေသဖြင့်၊ အလံပရိယတ္တမေဝ၊စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊တေဟိ၊ထိုသူတို့သည်၊ အဓ ဗ္ဗာ၊စ္ဆိတ္တာ၊အိုစိတ်၊တယာ၊သင်သည်၊ ဒုဒ်အနေကာနိသံဝစ္ဆရာနိ၊ဤ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊အဟံ၊ငါ့ကို၊ယာစိ၊တာ၊ဒေတာင်းပန်အပ်၏၊အ ဟမ္ပိ၊ငါသည်လည်း၊ ယာစိ၊တာနု၊ ဟော၊ပန်အပ်သည်မဟုတ်လော၊ တံဒါနိမံပဗ္ဗဇိတံသမာနန္တိ၊ တံဒါနိမံပဗ္ဗဇိတံသမါနံ ဟူသည်ကား၊တ ယာ၊သင်သည်၊ တဝဝေ၊ညသာဟနေန၊ထိုသို့သောအားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ပဗ္ဗ ဇိတံ၊ရဟန်းပြုသည်၊သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ တံ၊ထိုသူ့ကို၊ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ စိတ္တာ၊အိုစိတ်၊ကုပ်၊သင်သည်။နိယု ဇ္ဇသိ၊ ယှဉ်စေတိသနည်း၊ သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာကို၊သင်ရှေ

တွေ့၊စွန့်၍၊နိဗ္ဗာန်နေ၊ယုတ်သော၊ အာလသိယောပျင်းရိခြင်းမဲ့၊နိယောဇေသိ။ ယှဉ်စေတိသနည်း၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊နနု အဟံစိတ္တတယာ ဗ္ဗိယာစိတောတိ၊ နနုအဟံစိတ္တတယာမ္ဗိယာစိတောဟု သည်ကား၊အာ ဗ္ဗ ၁စိတ္တ၊ဒုရိစိတ်၊အဟံ၊ ငါကို၊တယာ၊သင်သည်၊ယာစိ တော၊ တောင်းပန်အပ်သည်၊ အမ္ဗိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊အ။ယာစိ တောမည်း၊ တောင်းပန် ယောင်တကား၊ ယဒိယာ စိတော၊ အကယ်၍ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်အုံ၊ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ဣဒါနိ ယဒုအခါ၌၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုတောင်းပန်သည်နှင့်လျော်စွာ၊ နဝဠိုပဇ္ဇသိ၊မကျင့်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒ ဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏။ ။

ဂိရိဗ္ဘမေတိအာဒိနာ၊ ဂိရိဗ္ဘမေဤသို့အစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ယာစိတာ ကာရီ၊ တောင်းအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတိ၊ပြ၏၊စိတ္တြဆဒါဝိ ဟာဂ်မာတိ၊ စိတ္တြဆဒါဝိဟာဂ်မာ ဟူသည်ကား၊ ဝိစိတ္တြပေရုဏာပကို့နော၊ ဆန်းကြယ်သောအကာဟုဆိုအပ်သော အတောင်ရှိကုန်ထသော မယူရာ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊မဟိန္ဒ ဃောသတ္ထနိတာဘိဝဒ္ဓိနောတိ၊ မဟိန္ဒ ဃောသတ္ထနိတာဘိ ဝဒ္ဓိနောဟု သည်ကား ဇလ၊ဃောသတ္ထနိတောနဟောတုနာ၊ရေ၌ကြွေးကြော်သောအသံ ဖြင့်ဆောင်အပ်သော အကြောင်းကြောင့်၊သုဗ္ဗ၊ကောင်းစွာ။ ဝဒ္ဓနသီလာ၊ ကြွေးကြော်လေ့ရှိကုန်သော၊တေတံမေဃသန္တိ ဝနဒ္ဒိဗျာယိနဿန္တိ၊တေ တံမေဃ သန္တိ ဝနဒ္ဒိဗျာယိနံဟု သည်ကား။ တမယူရာ၊ထိုဥဒေါင်းတို့သည်၊ဝနေ၊ တော်၌၊ဗျာနုပသုတံ၊ဗျာနိ၌လေ့ကျက်သော၊တံ၊ သင့်ကို။ဣမိသန္တိ၊ဗျာနိ ၌မြေလျော်စေကုန်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့နုနှုစင်စစ်၊တယာ၊သင်သည် ယာ စိတော၊တောင်းပန်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊ ကုလမ္ဗိယံ၊ကုလ ဗ္ဗိ ဟု သည်ကား၊ကုလပရိဝေဏ်၊အမျိုး၊အဋ္ဌိ၊အသက်၌၊ဣမမဇ္ဈေ၊ပဝ ဋ္ဌောတိ ဣမမဇ္ဈေ၊ပဝတောဟု သည်ကား၊ဣမံ၊အသည်ကို၊ဤတောအရပ်သို့ ပါ.တ နည်းကား၊ပဗ္ဗတ်ခဲ့ရှိပါန်းအပြစ်သို့ဥပါဂတောကပ်သနည်း၊ အဟေ ဝိတ်ခ် စိတ္တနမယ်ံတုသတိတိ၊ အဟော ဝိတ်ခ်စိတ္တနမယ်ံတုသတိ ဟု သည်ကား။ တ်ံ၊သင်သည်၊အနုဝတ္ထိတ္ထာ၊ အစဉ်လိုက်၍ ဌိတာ၊ တည်သော၊မံ ဝိ၊ငါ့ကို လည်း၊နရာဟေသတိ၊မနှစ်သက်စေလတ္တံ့နည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား အတ္ထော၊အနက်တည်း၊မမေဝ ဇေတံနဟိဟန္တိ ပရေသန္တိ၊ မမေဝ ဇေတံနဟိ ဟန္တိ ပရေသံဟု သည်ကား၊စိတ္တ၊ ဒုရိစိတ်၊ ဇေတံ၊ ဤကာမသို့လိုက်၍ ဖြစ်

ခြင်းသည်မမေ့ဝေါ်အား သာလျှင်ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏တည်း ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုကာမသို့လိုက်၍ ဖြစ်ခြင်းသည် ပရေသံ၊ သူတပါး တို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံပန၊ ထိုကာမသို့လိုက်၍ မဖြစ်ခြင်းကို၊ အညေသံ ပိယ၊ တပါး ကုန်သော သူ့ကို ကဲ့သို့။ ကတ္တာ ပြု၍ သန္နာဟကာလေ ကိုလေ သမာဓေ ကိုလေ သာ တည်း ဟူသော မာရ်ကို၊ ယုဇ္ဈတုံ စစ်ထိုးခြင်း ငှါ၊ ဘာဝနာ သန္နာဟကာလေ ဘာဝနာ ဖြင့် ဖွဲ့သော ကာလ၌၊ နန္တိ ဝတ္တာ ထိုသူပင် ဘည်း ဟု ဆို၍ ပရိဒေ ဝိ တနု ငိုကြွေးသင့်၏။ ကိ ပယောဇနံ၊ အဘယ် အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌ တံ ထိုသူ့ကို၊ အညတ ၊ တပါး သော အခြင်း အရာ အား ဖြင့်၊ ဝတ္ထုတုံ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဒ သာမိ၊ မပေး အံ့၊ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သင့်ဣဒံ စ သ ဝိတိ ပေကျွမာနော တိ၊ သင့်ဣဒံ စလ ဝိတိ ပေကျွမာနော ဟု သည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံ စိတ္တံ ၊ ဤစိတ် သည်လည်း ကောင်း။ အညဉ္စ ၊ တပါး လည်း ဖြာ်သော သင့်အလုံးရုံ သော၊ တောဘုမကသခ်တဉ္စ ၊ တောဘုမကသခ်ါရ တရား သည်လည်း ကောင်း၊ စလံ ၊ တုန်လှုပ်သော တရားမည်၏၊ အနဝတ္ထိတံ ၊ အမြဲမတည် သော တရားမှ ည်၏၊ ဣတိ ၊ ဤသို့။ ပညာစက္ခုနာ ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ဩလောကေ ဣဒ္ဓ ၊ ကြည့်လျက်၊ ဝေဟာ ဝေါ ၊ အိမ်မှ လည်းကောင်း၊ ကာမေ ပဟာ ၊ ကာမတို့မှ လည်းကောင်း။ အ ဘိနိက္ခမိ ၊ ထွက်မြောက်ပြီ။ အမတံ ပဒံ ၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ၊ ဓီ ရိ သံ ပရိ ယေသ ဣဒ္ဓ ။ ရှာသည်ကို ၊ ယဿ ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဟောတိ ၊ ဖြစ်၏ ၊ တဿ ၊ ထိုကြောင့် ၊ ဝိတ္ကံ ၊ စိ ဘ ဝိ ။ အနဝတ္ထိတ ဣဒ္ဓ ၊ မလိုက်မှု၍ ၊ နိဗ္ဗာန ပရိ ၊ ယ သ နမေ ဝ ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာခြင်းကို သာလျှင် ၊ ကရောမိ ၊ ငါ ပြုလေအံ့ ဣတိ အယံ ၊ ဤသည်ကား အဓိပ္ပါယော ၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အ ဝိ တ ရ ၊ ဝေန ၊ မကင်းသော သောရာ ဂ ဝိ သော သူ သည်။ သုဒုန္ဒိ ဝါ ရေယံ ၊ အလွန်နှုတ်ခွန်ခဲ သော ၊ စိတ္တ စလံ ၊ တုန်လှုပ်သော စိတ်ကို ။ မဂ္ဂ ဒူ သ ဒ္ဓိ ဝ ၊ နမ ဂ္ဂ ဒူ သ ဒ ဝ ၊ ဣ သ ဣ ဣ ဣ ။ ဣ ။ ။ ။

သည်၊ကာမရာဂေနှ၊ကာမရာဂဖြင့်၊ ပုဒ္ဓဟု၀ေယိနော။တာဘန် ဘ၀သစ်ကို ရှာမြဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကေ၊ခ္ခနေ၀၊စင်စစ်အားဖြင့်သားလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်း ရဲကို၊ဇာ၊ဇာ၊ကို၊အလိုရှိကုန်၏၊ဇာ၊ဇာ၊ကာစစိတ္တေနနိတာနိရေ၊ယေနိရေ၊ကတာတိ ဇာ၊ဇာ၊ကာစစိတ္တေန နိတာနိရေ၊ယေနိရေ၊ကတာ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တ၀သိကာ၊ စိတ်၏အလိုသို့လိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိရယသံ၀တ္တနိကံ၊ ငရဲ၌ဖြစ် စေတတ်သော၊ကမ္မံ၊ကံကို၊ ကရောန္တာ၊ပြုကုန်သော၊ ဟိတသုခ၊တာ၊စိုး ပွါး၊ချမ်း၊သာမှု၊နိရုကတာ။ကင်းကုန်သည်၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ အတ္ထ၊နော၊ဒိ ပိ၏။စိတ္တေနေ၀၊စိတ်သည်သာလျှင်၊ နိရယော၊ငရဲ၌၊နိတာ၊ဆောင်ကုန်၏။ အာညထာ၊ တပါး၊သောအခြင်း၊အရာ၊ဖြင့်၊ နနိတာ။မဆောင်ကုန်၊ဣတိ။ထို ကြောင့်၊ စိတ္တသေ၀၊စိတ်ကိုသာလျှင်၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗတံ၊ နှိပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ဒေ၊သေတိ၊ပြ၏။ပုနပိ၊တာဘန်လည်း၊စိတ္တမေ၀၊စိတ်ကိုသာလျှင်၊ နိဂ္ဂ၊ဟာတုံ၊နှိပ်ခြင်း၌၊မနှောင့်နှေး၊မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ မယူ၊ရကောဠာဘိ ရုတမ္ဘိတိအာဒိ'၊မယူ၊ကောဠာဘိရုတမ္ဘိ ဤသို့အစရှိသောစကား၊ကို၊အာ ဟာ၊ပိန့်တော်မူ၏။တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊မယူ၊ကောဠာဘိရုတမ္ဘိ၊ တိ၊ မယူ၊ရကောဠာဘိရုတမ္ဘိဟူသည်ကား၊ သိဒ္ဓိဟိစ၊ဥဒေါင်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊သာဒယေဟိစ၊ ကြွေးကြော်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေ၀ိကူဖိ တော၊ တွန်ကုန်သော၊ဒိ၀ိဟိ၀ျာ၊ဌေဟိ၀ုရုက္ခတောဝ၀သန္တို့၊ ဒိ၀ိဟိ၀ျာ၊ဌေ၀ုတိ ၀ုရုက္ခတောဝ၀သံ ဟူသည်ကား၊ မေဏ္ဍာ၀ိဟာ၊ရိတာ၊ယ၊ မေဏ္ဍာဖြင့်နေ လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေ၀ူ၊ပေဟိ၊ ဤသို့သော၊ ရှိကုန်သော၊တို ရုဏ္ဏာနုဂတေဟိ၊ကိုရုဏ္ဏာန်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ၀ုရုက္ခတောပရိ၀ါရိတော၊ခြို ရံအပ်သည်၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝ၊နေ၊တောဠ်၊ ဝ၊သန္ဓော၊နေ့လျက်၊ငှက်တော နှ၊ ဤ ပါဠိဖြင့်၊သုညဘာ၀ပရိပြို့ဟာနုံ၊ဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်ကိုပွါး၊ခြင်း၊ကို၊အာ ဟာ၊ပိန့်တော်မူ၏။ ကာ၊ယေ၊အ၊ပေ၊ဂ္ဂ၊ဟာ၊တိ၊ ကာ၊ယေ၊အ၊ပေ၊ဂ္ဂ၊ဟာ၊ဟူ သည်ကား၊ သဗ္ဗ၊သော၊အ၊ချင်း၊ခပ်သိမ်း။ ကာ၊ယေ၊ကိ၊ယ်ခ္ခ၊နိ၏ပေ၊ကျွေ၊ငဲ့ ကွက်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဇ၊ဟာ၊စွန့်လ၊ ငှ၊တေနှ၊ ဤ၊ပါဠိဖြင့်၊ ပဟီ တ၊ တ္တ၊တံ၊ပယ်အပ်သော၊အ၊ကွ၊တောဝ၀ိသည်၏အ၊ဖြစ်ကို၊ ဝ၊ဒတိ၊ဆို၏။မာ ၀ိ၏ဝ၊ယေ၊တိ၊မာ၀ိ၏ဝ၊ယေ၊ဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဒ၊လ္လ၊ဘံ။ အ၊လွန်ရှုခဲသော၊နှ ဝ၊ဝံ၊ကို၊ရှု၊မြော်ကိုသော၊ ဣ၊ဝ၊ဝံ၊ဆ၊ ဤ၊ခ၊ဏ၊ကို၊ မာ၀ိ၏ဝ၊ယေ၊တိ၊မ၊ဣ၊တ်ယွင်း ဝေ၊လင့်၊ဣ၊တိ၊သ၊ဝံ၊စိတ္တ၊ပ၊ရေ၊နိ၊ယ၊ဠ္ဠ၊သိ၊တိ၊ ဣ၊တိ၊သ၊ဝံ၊စိတ္တ၊ပ၊ရေ၊နိ၊ယ၊ဠ္ဠ၊သိ၊ဟူ သည်ကား၊ဇ၊ဝ်ဟု၊ ဤ၊သို့လျှင်၊ စိတ္တ၊အ၊ရိ၊စိ၊တ်၊တို့၊သင်သည်၊မ၊ဝ၊ါ၊ကို၊ ပ၊ဗ္ဗ၊ဓိ ဘ၊တော၊ခ၊ဟာ၊နုံ၊ပြု၊သည်မှ၊ ပ၊ဗ္ဗ၊ဒ္ဓေ၊ခ္ခ၊ဒ္ဓ၊ သ၊မ္ဘ၊ပ၊ဒိ၊ပ၊တ္တ၊ဟ်၊ ကောင်း၊သော

အကျွင်ဖြစ်ခဲ့ပေယျာဇေသိ၊တိုက်တွန်းရှိုးမှုတိုအယ်၊ဤသည်ကား၊အကြွေ၊ အနက်တည်း၊ဘာဝေဟိတိ၊ ဘာဝေဟိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပါဒေဟိ၊ဖြစ်စေ လော၊ဝယေဟိစ၊ပွါးလည်းပွါးစေလော၊ ဗျာနာနိတိ၊ဗျာနာနိဟူသည်ကား၊ ပဌမဝိဒိန်၊ပဌမအစရှိကုန်သော၊စတ္တာရိဗျာနာန်၊လေးပါးကုန်သောဗျာန်တို့ ကို၊မှန်ပြီယာနိတိ၊မှန်ပြီယာနိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒိမှန်ပြီယာန်၊ သဒ္ဓါအစရှိ ကုန်သောမှန်ပြီတို့ကို၊ဗလာနိတိ၊ဗလာနိဟူသည်ကား၊ တ.နိယောဝမ္ဘေ ဗလာနိ၊ထိုသဒ္ဓါအစရှိကုန်သောငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဗောဇ္ဈင် သမာဓိဘာဝနာတိ၊ ဗောဇ္ဈင်သမာဓိဘာဝနာ ဟူသည်ကား၊ သတ္တဗော ဇ္ဈင်ခေါ်စ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတာသော်သ မာဓိဘာဝနာစ၊လေးပါးကုန်သော သမာဓိဘာဝနာတို့ကိုလည်းကောင်း။ တိသောစရိဗ္ဘာတိ၊တိသောစရိဗ္ဘာဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏိကာ ဒယော၊ဝုဗ္ဗေနိဝါ သညာဏ်အစရှိကုန်သော၊တိသောစရိဗ္ဘာစ။ သုံးပါးကုန် သောစရိဗ္ဘာဘို့ကို လည်းကောင်း။ ဇုသပါဝုဏာဟိ၊ ရောက်လေ၊လော၊ဇုဒ္ဓ သာသနေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဩဝါဒေ၊ ဖြတ်စွာတုရား အာဇုံးအမ တော်၌ ပ္ပိုးတော၊တည်၏၊ နိယျာနိကန္တိ၊ နိယျာနိကံဟူသည်ကား၊ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ ဝန်ဆင်းရဲမှ၊နိယျာနာဝဟံ၊ထွက်မြောက်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊သဗ္ဗ ဒုက္ခကွယ်ပယောဂဝန္တိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခကွယ်ပယောဂဝံဟူသည်ကား။ အမတောဂဝံ၊ အမြိုက်ဆေးဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာနပတိဋ္ဌံ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောတည်ရာကို၊နိဗ္ဗာနာဝ ဟမ္ဘော်၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံကို၊ သဗ္ဗကိလေသသောဝနန္တိ၊သဗ္ဗကိလေသ သောဝနံဟူသည်ကား၊ အာနဝသေသကိလေသမလဝိသောဝနံ။အကြွင်း မရှိသောကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေး၏စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်ထ သော၊ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓေဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပဋိပဿဒ္ဓေ၊ ပဋိပဿဒ္ဓေ၊ ရောဂတော ရောဂါအားဖြင့်၊ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာအားဖြင့်၊သလ္လတော၊ငြားခ်ိန်အား ဖြင့်၊အဃတော၊ဘေးရန်အားဖြင့်၊အာဗာဓတော၊အနာအားဖြင့်၊ဇုတိ၊ဝေ မာဒိတိ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ဝိပိဝေတိ၊အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော၊ပ ကာရေတိ၊အပြားတို့ဖြင့်၊ဝိပဿနာဉာဏ်ကောန်၊ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ သမ္ဘာဥ ပါယေန်၊အသင့်သော၊နုယေန်၊နည်းဖြင့်၊ပဿ၊ရှုလော၊တံဗဟာတိ၊တံ ဗဟာတိဟူသည်ကား၊ဒုက္ခသား ဒုက္ခ၏သဘောဒယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ တံတဏှံ၊ထိုတဏှာကို၊ပဟာသမုဒ္ဓိန်၊ဖြတ်လော၊ဇွန်ဝေါ်တိ၊ဇွန်ဝေဟူ သည်ကား၊ဇွန်မတို့ယောဝအတ္ထာဘာဝေ၊ဤအတ္ထဘောဒ္ဓသာလျှင်၊အနိစ္စတို့၊

အနိစ္စံဟူသည်ကား၊ အာဒီအနှစ်ဝန်တော်၊ အစအဆုံးရှိ၊သောကြောင့် လည်းကောင်း၊အနိစ္စနှိုက်တော်၊ မမြဲခြင်းအဆုံးရှိ၊သောအား ဖြင့်လည်း ကောင်း၊တာဝကာလိကတော်၊ အခိုက်အတန့်အား ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ပဋိပက္ခားတော်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စ၊အမြဲမရှိ၊ ဣတိ၀ါ၊ဤသို့လည်း၊ ပဿ၊ရှုလော၊ ဒုက္ခနှိုက်၊ဒုက္ခံဟူသည်ကား၊တေ၊ထို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဘို့သည်း ဥဒယဗ္ဗယပဋိပီဠနတော်၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းနှိပ် စက်သော အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊သပ္ပဋိဘယတော်၊ဘေးဘေမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခမတော်၊ သည်းခံနှိုင်ခဲ့သောအား ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခပဋိပက္ခတော်၊ ချမ်းသာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သောအား ဖြင့်လည်းကောင်း။ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ဣတိ၀ါ၊ဤသို့လည်း၊ပဿ၊ ရှုလော၊ သုညနှိုက်၊ သုညံဟူသည်ကား၊ အာ၀သ၀တ္ထုနှုတော်၊အလိုသို့မ လိုက်သော အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသာမိကတော်၊အစိုးမရှိသော အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသာရတော်၊ အနှစ်မရှိသော အား ဖြင့်လည်း ကောင်း၊အတ္တပဋိက္ခေပတော်၊အတ္တကိုပယ်သောအား ဖြင့်လည်းကောင်း သုညံ၊ ဆိတ်၏၊ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့လည်း၊ ပဿ၊ရှုလော၊ တေ၊တေ၊ဝေ၊ထို ကြောင့်သာလျှင် အနုတ္တာတိ၊ အနုတ္တဟူ၍၊ဝိဂဋေဟိတဗ္ဗတော်၊ကွဲရှဲအပ် သည်၏အဖြစ်အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊အ၀ဗုဒ္ဓအာဗာ၀နတော်၊မပွားခြင်း အနှာအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဃနှိုက်၊ စီးပွားမဲ့ကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝဓကနှိုက်၊ သူသတ်နှင့်တူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ယောနိ သော၊ အသင့်အား ဖြင့်၊ပဿ၊ ရှုလော၊ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော

(၅) ဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မနောဝိစာရ ဥပရုန္ဓစေတသော်တိ၊ မနောဝိ စာရ ဥပရုန္ဓစေတသော ဟူသည်ကား၊ မနောဝိစာရသည်နှင့်၊ မနော ဝိစာရဟု ဒုတိအပ်သော၊ ဂေဟာသိတသော မနသေ ပ၀ိစာရာဒိကော၊ ကာမဂုဏ်ခဲ့ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အနိုးခဲ့၊ အပ္ပာရုသ၊တဆဲ့ရစ်ပါးအ ပြားရှိသော၊စေတသော၊စိတ်ကို၊ ဥပရုန္ဓ၀ါ၊ရှေး၊ဖြစ်လော၊လော၊နိုင်ရော ဝေတိ၊ချုပ်စေလော၊ မုဏ္ဍောတိ၊ မုဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ မုဏ္ဍဘာ၀ံ၊ဦး ပြည်းသောအဖြစ်သို့၊ဥပဂတော၊ရောက်သော၊ဩ၊ရာတိတကေသမဿု ကော၊ချအပ်သောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော၊ဝိရူပေါတိ၊ဝိရူပေါဟူသည်ကား၊ တောနုမုဏ္ဍဘာ၀ေန၊ ထိုဦးပြည်းသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရုဋ္ဌလောမတာယ၊ ထွေးတွေးရှုတ်ရှုတ် ပေါက်သော အမွေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဆိန္နဘိန္နကာသာယ ဝတ္ထုတာယ၊ အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်သောဆိုး

ရည်ဖြင့်အဆင်း ကိုဗျက်သော ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သော ကြောင့်၊ဝိရူပေါ်ဝေ ဝဏ္ဏောယံ၊ ဗေါက်ပြန်သောအဆင်းရှိသောအဖြစ်သို့ဥပ ဂတောဝ၊ ကပ်ရောက်သော၊ အာသိသာပမာ ဂတောတိ။ အာသိသာပမာဂ တောဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိဏ္ဏောဝိစရတိပတ္တပါဏိတိ။ ဝိဏ္ဏောဝိစရတိ ပတ္တိပါဏိဟူ၍လည်းကောင်း။ အရိယော၊ အရိယာဝိုသည်၊ကာဝကာဒ္ဒ ပြုအပ်သော၊ အာသိသာပ်၊ ကျိုန်ဆဲခြင်းသို့၊ ဥပဂတံ၊ ရောက်သော၊ အာသိဝါ၊ပါယံ လောကတ္ထိ'ယ ဒိဋ္ဌိဝိဏ္ဏောသော ဝိစရတိပတ္တပါဏိတိ၊ အာသိဝါ၊ပါယ်လောကတ္ထိ' ယဒိဋ္ဌိဝိဏ္ဏောသော ဝိစရတိပတ္တပါဏိဟူ၍ ဧကော်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟေနု၊ ထိုကြောင့်၊ ကပါလ ဟားဠော၀ ကုလေသုဘိက္ခသုတိ၊ကပါလဟတ္ထော၀ကုလေသုဘိက္ခသုဟု ၍၊အာ၊ဟား ဟာ၊ကော်မူ၏၊ ယဒ္ဓိသမုသတ္ထု၊ဝစနေတိ၊ ယဒ္ဓိသာသုသတ္ထု၊ ဝစနေဟု သည်ကား၊ သမ္ဘာသမ္ဘုန္ဒြော်ဝါ၏ ဖြတ်စွာဘုရားအာဆုံးအမ ကော်ဗ်ဖြင့် ယောဂ်၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြုလော။အနုယဒ္ဓိသာ၊အ ဖန်ဘလဲလဲအားထုတ်လော၊ သုသံဝုတတ္တော်ကိ၊သုသံဝုတတ္တောဟူသည် ကား၊သုဠု၊ကော်ပ်းစွာ၊ ကာယဝါစာစိတ္တော်ကို၊ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊သမ္ဘ ဒေ၀၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊ဝိသိခန္ဓာရေ ရန်။ ဝိသိခန္ဓာမေ့စရံဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံသွား၊ခြင်း ဖြင့်၊ရှောဝိသောသော့ခရီး၊အထူးတို့ဖြင့်၊စရန်ရှာ၊သွား၊သော၊ဟုန်းသည် စန္ဒောယထာ၊ဒေါသိန် ဝုဏ္ဏမာသိယာတိ။ စန္ဒောယထာ၊ဒေါသိနဝုဏ္ဏမာသိ ယာ၊ဟူသည်ကား။ ဝိဂတ၊ဒေါသာ၊ယ၊ ရာဟုစသောငါးပါးသောအဖြစ်မှ ကင်း၊သော၊ဝုဏ္ဏမာယ၊ ဖြည့်သော၊ စန္ဒိမာ၀ိယ၊လကဲ့သို့၊ကုလေသု၊ဒါယ ကာ၊အိမ်တို့ဖြင့်၊နှိစ္စ၀တာယ၊ အမြဲကျင့်သဖြင့်၊ပါသ၊ဒိကတာယ၊ကြည်ညို ဘွယ်ကိုဆော်သဖြင့်၊စရ၊ ကျင့်လော၊ဆုတိအပ်။ဤသည်ကား၊ယော၊ စ နာ၊ယော၊စနာခြင်းတည်း။ သဒါရုတေရေတောတိ၊ သဒါရုတေ၊ရေ၊တောဟူ သည်ကား၊သစ်ကာလဝ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ရေတဂုတော၊ရေတင်း၊ကျုံ့ခဲ့ ခဲ့၊အာ၊ဝိရုတော၊ မြေလျှော်သည်၊ တထုပမံစိတ္တမိဒံကရောသိတိ၊ တထု ပမံစိတ္တမိဒံ၊ကရော၊သိ ဟူသည်ကား။ကော၀ိ၊ တစုံတယောက်သော၊ဝုဂ် သော၊ယော၊ကျား၊သည်၊ ဗလာနိ၊ အသီး၊တို့ကို၊ဖွဲ့ဆွဲ၍ကြော၊ အလို၊ရှိသည် ရှိသော်၊ ဗလရ၊ကျွေ။ အသီး၊သီး၊သော သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတွား၊ ဖိုက် ပျိုး၍၊ တ၊တော၊ထိုဖိုက်သော်သစ်ပင်မှ၊ အလဒ္ဓဗ၊လာ။ မ၊ခုအပ်သော အသီး၊ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တော၊ထိုသစ်ပင်တို့ကို၊ မှုလတော၊ အမြစ်

ခ္ဂ၊ဆိန္ဒိတုံ၊ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓိတိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ စိတ္တ၊ ဒုစိတ်၊ ဒုဋ္ဌ၊ သင်သည်၊ တထုပမံတဗ္ဗဒိဘာဂံ၊ ထိုသစ်ပင်စိုက်သောယောဂျာ၊ နှင့်အတူ၊ ဣဒံစိတ္တံ၊ဤစိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပြုလော၊ ယံမံ အနိစ္စမ္ပိ စလနိ ယဒ္ဓုသိတိ၊ ယံမံ အနိစ္စမ္ပိ စလနိ ယဒ္ဓုသိ ဟူသည်ကား၊ ယံမံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ နိယောဇေတွာ၊ သ္ဘာ၌ စေ၍၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ အဓ္ဓါဂတံ၊ ရှည်စွာသော အစွန့်သို့ရောက်သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇဟသံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို၊ အနိစ္စမ္ပိ စလေ၊ အမြဲမရှိ သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောအလွန်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော၊ သံသာရမဂ္ဂေ၊ သံသာရအစဉ်၊ နိယုဇ္ဇသိ နိယောဇနုဝသေန။ သ္ဘာ၌ စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ရူပါဘာဝတောဝ၊ ရူပ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဗပံ၊ အရူပမည်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ စိတ္တသ၊ စိတ်အား။ သဒ္ဒိသံ၊ တူသော။ သဗ္ဗာနံ ဝါ၊ သဗ္ဗာနိ သည်သည်းကောင်း၊ နိသာဒိ ဝ ဣဏ္ဍာ ဘောဒေါ ဝါ၊ အညိုအမဲရှိသော အသင်း၏ အပြားသည်သည်းကောင်း။ နတ္ထိ မရှိ၊ တဿ ထိ ကြောင့်၊ အရူပန္တိ၊ အရူပ်ဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏။ ရူဝဋ္ဌာနုပဝတ္ထိယာ ဝေးသောအရုပ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ရူရုဂ်ံ၊ အဝေးသို့သွားတတ်သော၊ စိတ္တသ၊ စိတ်၏။ မဏ္ဍူ သုတ္တမတ္ထံ၊ ပင်ကူချည်မျှင်မျှကို၊ ဝုဂ္ဂဏ္ဍိမာဒိဒိသာဘာဝေန၊ အာရှ.အရုပ် အစရှိသောအရုပ်အတို့ဖြင့်၊ ဝမနံ ခ္ဘာမ၊ သွားခြင်းမည်သည်၊ ယဒိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ရူရေ၊ ဝေးသောအရုပ်ဖြစ်၊ သန္ဓံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ အာရေ ဗ္ဗတံ၊ အာရုံကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ ခံတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရူရုဂ်ံ၊ ရူရုဂ်မမည်၏။ ဧကောယေဝ၊ တဆတည်း သာလျှင်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရတေ ဝ ဝေသန၊ သွားတတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧကစာရိ၊ တဆတည်းသာ ဖြစ်လေ့ရှိသော၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အဝိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဒွေတိ ကိ ဝိ စိတ္တာနိ၊ နှစ်ခုသုံးခုကုန်သောစိတ်တို့သည်လည်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာနိနာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧကမေဝ၊ တဆသာလျှင်ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဧကဿိ၊ တဆသော၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿိ၊ ထိုစိတ်သည်၊ နိရုဇ္ဈေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ အပရေ၊ တပါး လည်းဖြစ်သော၊ ဧကမေဝ တဆသောစိတ်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကစာရိ၊ တဆတည်းသာ ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပဏ်ဝါသည်၊ တေ၊ သင်၏ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နကရိဿံ၊ မလိုက်နာအံ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဝ၊ သင်၏၊

ဝသော၊အလိုဠ်၊ ယဒိဝိအာနုဝတ္တိ၊ အာဟယ်၍ကားလိုက်မိ၏၊ပန်းယင်းသို့ပင်
လိုက်မိ၊သင်္ဘောလည်း၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒ၊
အာဏုံ အာမဂ္ဂိ၊လဒ္ဓကာလတော၊ ရသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ စိတ္တဝသိ
ကောစိတ်၏အလိုသို့လိုက်သည်၊ နဟာရိသာမိ၊ မဖြစ်တော့အံ့၊ ကသ္ဒာ
အာဟယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣတိစေ၊ဤသို့ဆိုကြား၊အုံ့၊ဟိ၊ သင်စွာပြဦး
အုံ့၊ကာမာ၊ကာမတို့သည်၊ဒုက္ခာ၊ဆင်.ရဲသောသူ၏ကုန်၏၊ကဋ္ဌ၊ကာ
စပ်ခါ၊သော အကျိ၊ဂိုကုန်၏၊ မဟာဇ္ဇယာ၊ မိမိကိုစွပ်စွဲခြင်း အ၊ဝေ့ရှိသော
အစွမ်းအား၊ဖြင့်များ၊သော၊ဘေ၊ဂိုကုန်၏၊ဝေတကာမာနာမ၊ဤကာမတို့မည်
သည်ကား၊ အတိတေ၀ိ၊ အတိတ်၌လည်း၊ဒုက္ခာ၊ ဆင်.ရဲသောသတ္တဝါ၏
ကုန်၏၊အာသတိ၌၊နောင်အခါ၌လည်း၊ ကဋ္ဌ၊ကပ်လာ၊စပ်ခါ၊သောအကျိ
ဂိုကုန်၏၊အဇ္ဇာနုဝါ၊ဒါ၊ဘေ၊ဒေန၊မိမိကိုယ်ကိုစွပ်စွဲခြင်း၊အစဂိုသောအပြား
ဖြင့်၊ မဟာတာ၊များ၊သော၊ ဘယေန၊ဘေ၊သည်၊အနုဗန္ဓနာ၊အစဉ်လိုက်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာ ဇ္ဇယာ၊ များ၊သော၊ဘေ၊ဂိုကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနမေ၀၊
နိဗ္ဗာန်သို့သား၊လျှင်၊အာ၊ဘိ၊မနော၊ ရှေ့ရှု၊သောစိတ်ဂိုသည်ဖြစ်၍၊စရိ၊သံ၀ိဟ
ရိ၊သံ၊နေ၊အံ့၊တ,ဿ,ဟု၊ ထိ၊ကြောင့်၊နိဗ္ဗာနမေ၀၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ၊လျှင်၊ ဥဒ္ဓိ၊သ
ရည်၍၊အာ၊ဘိ၊မ၊ခ၊စိ,ဟော၊ ရှေ့ရှု၊သောစိတ်ဂိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ၀ဟ၊ရိ၊သံ၊နေ၊အုံ့
တ,မ၀နိဗ္ဗာန်၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုသာ၊လျှင်၊ အာ၊ဘိ၊မု၊ခ,ာ,ဝံ၊ရှေ့ရှု၊သည်၏အပြစ်
ကို၊ ဒ,သေ,ဟော,ဟု၊ ပြ,လို,သည်ဖြစ်၍၊ နဟံ,အ,လ,ဟ,ျာ,တိ အာ,ဒီ၊ နာ,ဟံ
အ,လ,ဟ,ျာ,ဤ,သို့,အ,စ,ဂို,သော,စ,ကား,ကို၊အာ,ဟ,ာ,မိ,နှ,တော်,မူ,၏၊ ၊

တ,ဟ,ု၊ထို,ပါ,ဠိ,တော်,ပ,ကား,ရှစ်,၌,နာ,ဟံ,အ,လ,ဟ,ျာ,တိ၊ နာ,ဟံ,အ,လ,ဟ,ျာ
ဟူ,သည်,ကား၊,ဩ,သ,ဂ္ဂ,ိ,က,တာ,ယ,နိ,သ,ိ,ရိ,က,တာ,ယ၊ အ,သ,ရေ,မ,ဂို,သည်,၏
အ,ပြစ်,ကြောင့်၊,အ,ဟံ၊,ငါ,သည်,၊,ဂေ,ဟ,တော,ကျော,င်း,မှ,နှ,ိုက,ွမိ,၊,ထွေ,က်,ပြ
ဋ္ဌ,ိ,အ,ာယ်,ဤ,သည်,ကား၊,ယော,ဇနာ,၊,ယော,ဇနာ,ခြင်း,တည်း၊ အ,ဟိ,ရိ,ဏ,္ဍ,တာ
ယ,ာ,ဟိ,၊,အ,ဟိ,ရိ,ဏ,္ဍ,တာ,ယ,ဟူ,သည်,ကား၊,ယ,ထာ,ဝ,ဋ်,၊ အ,ဗ,ြစ်,အား,လျော,်စွာ၊
ကေ,ာ်,၊,ပ,ြိတ်,ရ,ယ်,ရှ,ိကို,၊,က,ရော,ဏ,္ဍာ,ဝ,ိ,ယ,၊,ပ,ြိ,သ,ကဲ့,သို့,၊,နိ,လ,ဋ္ဌ,တာ,ယ,၊,အ,ရ,ိက်
မ,ရှိ,သည်,၏,အ,ပြစ်,ဖြင့်,၊,စိ,တ,္တ,ေ,ဟ,ေ,တ,ူ,ဟ,ိ,၊,စိ,တ,္တ,ေ,ဟ,ေ,တ,ုဟ,ု,သည်,ကား၊, ကေ,ဒါ၊
တ,ရံ,တ,ခါ၊, နိ,ဂ,ဏ,္ဍော,၊, နိ,ဂ,ဏ,္ဍ,ကေ,ဒါ၊,တ,ရံ,တ,ခါ,ပ,ရိ,ဗ,္ဗာ,ဇ,ကော,ဒိ,ကော,ပ,ရိ
ဒိ,ဓ,ိ,ဝ,သည်,သည်,၊ ဟော,ဏ,္ဍာ,ဖြစ်,လျက်,၊,အ,နု,ဝ,ဋ္ဌ,တ,စ,ိ,ဏ,္ဍော,၊, မ,တ,ည်,တ,ဋ်,
သော,စိ,တ်,ရှ,ိ,သော,၊,ပ,ုရ,ိ,သော,ဝ,ိ,ယ,၊,ယော,ဂျ,ား,ကဲ့,သို့,၊,စ,ိ,တ,္တ,ဝ,သ,ိ,ကော,စ,ိ,တ်,၏
အ,လို,သို့,လို,က်,သည်,ဟု,တ,ွေ,၊, ဖြစ်,၍,မ,ုခ,ုက,ဏ,္ဍ,နာ,ယ,ာ,တိ၊, ဒ,ုရ,ုက,ဏ,္ဍ,နာ,ယ,ဟု
သည်,ကား၊,ရာ,ဇာ,ဒိ,တိ,၊,မင်း,အ,စ,ရှိ,သည်,တို့,နှင့်,၊,မ,ေတ,္တ,ိက,တ,ွေ,၊,မ,ိတ်,ပြု,၍,၊,တော

သု၊ထိုမင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဒုဿီတွာ၊ ပြစ်မှား၍။ ဒုဿီဘာဝေနှ၊ ပြစ်မှားသည်ဖြင့် အာဖြစ်ဖြင့်၊ အာဇီဝဟောတူတိ၊ အာဇီဝဟောတုဟူသည်ကား။ အာဇီဝကာရဏာဇီဝိတပဋိကတောဝ၊ အသက်မွေးခြင်းအကြောင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဇီဝကာသယေနှ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသောအလိုဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နနိက္ခမိ နုပဇ္ဇာမိ၊ ရဟန်းမပြုပြု၊ တတောစတောစိတ္တပဒိုသဝေါမ ယာတိ၊ တတောစတောစိတ္တပဒိုသဝေါမယာဟူသည်ကား။ ပဇ္ဇဒိကတကာ လတောဝ၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝသော၊ အလို၌၊ နဝတ္တာမိ၊ မလိုက်တော့အံ့၊ မမေဝပန၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဝသော၊ အလို၌၊ ဝတ္တာမိ လိုက်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်။ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဒိုဿ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကတာနနု၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ အပ္ပိစ္ဆတာသပ္ပုရိသေဟိ ဝဏ္ဏိတာတိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာသပ္ပုသေဟိ ဝဏ္ဏိတာဟူသည်ကား။ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ သဗ္ဗဿ၊ အာ ချင်းခပ်သိမ်း။ အပ္ပိစ္ဆာနာမ၊ အလိုနည်းခြင်းမည်သည်၊ သာရုတိ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန် သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့သည်၊ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုအတူ၊ မဂ္ဂပ္ပတ္တာနံ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့ကို၊ မဂ္ဂနသ၊ ခြေခြင်းကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဂူပသာမောသဇ္ဇသ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခသ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဂူပဿ၊ မောင်းခြုံးရေ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာဝေ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝုဒ္ဓိသေဟိ၊ ယောက်ျားတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိဇာနိတ္ဝာ၊ ပညာနှင့်သိ၍

တော်စကား၌။ တဏှာတိ၊ တဏှာဟူသည်ကား၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ တဏှာ၊ တပ်သော တဏှာသည်၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ တဏ္ဍေ ဝ၊ ထိုပစ္စည်းတို့၌သာလျှင်၊ အာဒီနဝပဋိသင်္ခါဒိကာ၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းတတ် သော။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိယာဝိယန္တိ၊ ဝိယာဝိယံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တ ဒါရုဒီသု၊ သားမယားစသည်တို့၌၊ ပေမသင်္ခါတော၊ ချစ်ခြင်းဟုဆိုအပ် သော ဝိယဘာဝေ၊ စေ ဝ၊ ချစ်သောအပြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပန္တသေ နာသနေသု၊ အစွန့်ဖြစ်သော ကျောင်းတို့၌၊ အဓိကုသလေသု၊ ကုသိုလ် တရားတို့၌။ အနဘိရတိသင်္ခါတော၊ မမွေ့လျော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အပ္ပိယဘာဝေါစ။ မချစ်သောအပြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ် ပါးစုံတို့၌၊ အနုရောဝေ ဝ ဝိရောဝေ ဝ ဟု ဆက်ကျင်၏။ သုဘာနုပ္ပါနိတိ၊ သုဘာ နုပ္ပါနိဟူသည်ကား၊ အစ္ဆရိယဗ္ဗု၊ အစ္ဆရိယသဒ္ဒါနှင့်လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ အပသဒ္ဒါနှင့် လည်းကောင်း။ သုဘာ ဗ္ဗပါနိ၊ တင့်တယ်သောဗ္ဗပါဠိတို့ သည်၊ သုခါ ဝေဒနာတိ၊ သုခါ ဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓါ ရမ္မကေ ဗ ဣဒ္ဓါ ရုံ တို့ကို။ ပဋိစ္စ ဗ္ဗ ၍ ဥပ္ပဇ္ဇနသုခ ဝေဒနာ၊ ဖြစ်သောသုခ ဝေဒနာသည်၊ မနာပ ယာကာမဂုဏာတိ၊ မနာပိယာကာမဂုဏာဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တာ ဝ သော သမနောမမကာမ ကောဗ္ဗာသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတ်ကြောင်းကုန်သော နှလုံးမွေ့ လျော်ဘွယ်ကုန်သောကာမ အတို့အရတို့သည်၊ ဝန္ဒာတိ၊ ဝန္ဒာဟူသည် ကား၊ နိရုပ်တော. ရုပ်မရှိသည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ ဝန္ဒိသိတသသ၊ ကိုကာမ ရာဂ၌မြဲသော၊ ဆန္ဒရောသ၊ ဆန္ဒရောဂကို၊ ဝိဇ္ဇမာနပဟာနေန၊ ဝိဇ္ဇမာနပဟာန် ပြင့်၊ ဆဋ္ဌိတာ ပဟီ ဗ္ဗတာ ဟု ပဟီ ၊ စွန့်ခွာပယ်သည်၏အပြစ်ကြောင့်လည်း။ ဝန္ဒာ၊ အနှိုင်းကိုသည်၊ ဝ ဗ္ဗ ဆောင်အာ ဝ ပဝိတ္ထုနဉ္စ သသ ဗ ဟောတိ၊ ဝ ဗ ဗ္ဗ အကဲ့အား ဝ ပဝိတ္ထုနဉ္စ သသ ဗ ဟု သည်ကား၊ ပေါ်ကျိုးကို ဆဋ္ဌိ ဗ ၊ စွန့်ခွာ ကုန်သောကြောင့်။ ထိုဆန္ဒရောဂတို့ကိုလုံးလုံးပယ်ခြင်း ပယ်ခြင်းကို ဟုဆိုလိုသည်။ ဗ ဗ ဗ

တောတိ၊ ကရောန္တော်စဗဟူသုဇောတိသု နမေသိကောပိတော ဟူသည်
ကား၊အနေကာသု၊မျိုးစွာကုန်သော၊ဇောတိသုပန၊ဇောတ်တို့ဖြင့်ကား၊ မယာ၊
ငါသည်၊နကောပိ၊တော၊အမျက်မထွက်အပ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ယေနေ၊
အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဘဝေါ။ မတိမဲ့ဖြင့် ပြုခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အစ္ဆရိယ္ယသ ဗ္ဗ
ဝေါအတ္တနိ၊ပိမိခ္ဍ၊ သ ဗ္ဗော်တော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တွာပိ၊ ဖြစ်၍
လည်း၊တဝ၊သင်၏၊အကတညုတာယ၊ သူ့ကျေးဇူးအထူးကိုမသိတတ်
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဒုက္ခေစိရံသံသရိတံတယာကတော်။ဒုက္ခေစိရံသံသရိ
တံတယာကတောဟူသည်ကား။ဘယာ၊သင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ဖြစ်စေအပ်
သော၊ဆနာဒိမတိသံသာရဒုက္ခေ။ အစမထင်သောသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌
သုစိရကာလံ၊ကြာရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ မယာ၊ငါသည်၊သံသ
ရိတံပရိဗ္ဗမိတံ၊ကျင်လည်အပ်ပြီးဖြစ်ခဲ့ပါ၏၊ယသုဒ္ဓါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၌
စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ခြင်းကို၊
တယာ၊သင်သည်၊ကတော၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ဖုတိ၊ဤသို့၊သင်ပင်တော
အကျဉ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝုတ္တမတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ ဥပဓိတ္တိတောဒေနစ၊
ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဂတိတောဒေနစ၊ ဂတိအကြောင်းအား
ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဝိဂ္ဂဟတော၊အကျယ်အား၊ဖြင့်၊ ဒဿေသိ၊ ပြလို
သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊သော်တိအာဒိ၊ ဟူ၍ဤ၊ဤအစရှိသော စကားကို၊
အာပေါ၊ဓိနုံ၊ဟောပါ၏ဟု၊ပြ၊ တတ္ထ၊ထိုပါနှိုင်းဟောပါ၏စကား၌ဖြစ်၏၊ ရာဇဒေါသိတိ၊ရာဇ၊ဒေ
သိတိဟူ၏ဟုကား၊ ဆုဒ်သိ၊မင်းပြန်းမသည်၊ ဒကာ၊ရော၊ ဒအောဟုရသည်၊
ပဗ္ဗတဿ ဂိုဟာ၊ရော၊ ဝုန်စက်ခြင်းကိုပြုခြင်းငယ်သော်စ၊ ကုန်ယယ်လည်း
ပြုတ်ကုန်သော၊ကုဋ္ဌါ၊သူဆင်းရဲသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဝါ၊အ၊ဖြစ်တို့ကို၊
ဒုကခါ၊တရိုးဟု၊ခါ၏ဟု၊လျှင်၊လော့၊ သင်စိတ်ဖြူသာလျှင်၊ ဝါဟသား၊ပြု
ဟတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ဖုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း
ကသည်း ဒေဝတ္တနဲ့ဝါတိ၊ ဒေဝတ္တနဲ့ဝါဟူသည်ကား၊ဒေဘာ၊ဝံ ဝိ၊ နတ်ဖြူ
အဖြစ်ပင်လည်း၊တွံ၊ဃ၊သင်သည်သာလျှင်၊နောအမှာကား၊ငါ့ကို၏၊စိတ်ကို
စိတ်ကို၊ကရောသိ၊ပြု၏၊ ဖုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာ
ခြင်းတည်း၊ ဝါဟသာတိ၊ ဝါဟသာဟူသည်ကား။ ကာရဏာဘာဝေန၊
အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊တ၊ဝေ၊ဟေတုတိ၊တ၊ဝေ၊ဟေတုဟူသည်ကား
တ၊ဝေ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ဟေတုဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တွံ
မှုလကန္တိ၊ တွံမှုလကံ ဟူသည်ကား၊ တွံနိမိတ္တံ၊ သင်စိတ် ဟူသော

အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုဿီသယသိန္နဟူတိ၊ ဒုဿီသယသိန္နဟူသည်ကား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးဦး၊ တွေ့၊ သင်သည်၊ အနန္တာသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ ဓာတိသု၊ ဓာတ်တို့၌၊ စိတ္တမိတ္တပန္နိရူပဂေါ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသောခင်ဗျန်းတုယောင် ဆောင်သော၊ သပတ္တောရုံသူသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍မယ်ငါအား၊ ဝုနပ္ပုနုံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဒုဿီယထား၊ ဗျက်ဆိုးသကဲ့သို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထား၊ ထို အတူ၊ ဒုဿီသာမိမညေ၊ ဗျက်ဆိုးယောင်တကား၊ ဝုဋ္ဌေ ဝိယ၊ ရှေးဦးကဲ့သို့၊ ဝါ၊ စတုံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း၌၊ နဒဿာမိ၊ မပေးတော့ဆုံ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤဘဝည် ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ရုဟုံ ရုဟုံ စာရဏိကံ ဝဒဿာယန္တိ၊ ရုဟုံ ရုဟုံ စာရဏိကံ ဝဒဿယံ ဟူသည်ကား။ အဘိဏှသော၊ မကြာခဏ၊ စရဏာ ရုဟံ ဝိယ၊ မကြာခြင်းငှါ ထိုက်သကဲ့သို့၊ နော၊ ငါ့ကို၊ အား၊ ဒဿော ဇနော၊ ပြည်လူကို၊ စရဏာ ရုဟံ၊ မကြာခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဝဏ္ဏေတွာ၊ လှည့်ပတ်၍၊ စရဏကေါ ပကာနုံ၊ မကြာခြင်းလုံ့ဗြိုဟ်စေခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာ ဒေဿာ ဝိယ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဝုနပ္ပုနုံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်။ တံတံဘဝံ၊ ထို ထို ဘဝကို၊ ဒဿေသေ ဇော၊ ပြသုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥမ္မဂ္ဂကေ နေ ဝ မယာ ပလောဘ သိတိ၊ ဥမ္မဂ်ကေ နေ ဝ မယာ ပလောဘ ထိ ဟူသည်ကား။ ဥမ္မဂ်ကဝုရိသော နှုတ်ချွေးသောယောကျ်ားနှင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သန္ဓိ၊ တကွ။ ကိဉ္စေ ဇော၊ ကစား လျက်၊ တံတံ ပလောဘနှယံ။ ထိုထိုသောဖြားယောင်းခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ ဝ ပြ၍သာလျှင်၊ ပလောဘေသိ၊ ဖြားယောင်း၏။ ကိန္တာ ဝိ ဝေ စိတ္တ ဝိ ရာ ဓိတံ မယာ ဘိ၊ ကိန္တာ ဝိ ဝေ စိတ္တ ဝိ ရာ ဓိတံ မယံ ဟူသည်ကား။ အ ဇ္ဇော ဝ စိတ္တ ဒဋ္ဌိ စိတ်၊ ကိ ံ နာမ၊ အဘာယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ တော။ သင်သည်၊ မယာ၊ ငါ့ကို၊ ဝိ ရာ ဓိတံ၊ ချုတ်ယွင်းစေသည်ကို၊ ကိန္တာ ဝိ ကထေသိ၊ အကယ် ၍ကား ဆိုဏ်ရှင့်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ ဣဒံ ဝုရေ စိတ္တ ဣ ဒံ ဝုရေ စိတ္တံ ဟူသည်ကား။ ဣဒံ စိတ္တံ နာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်၊ ဣ တော၊ ဤအခါမှ၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးဦး၊ ရူပါဒီသု၊ ရူပါဒိုရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရုပ္ပ ဏောသု၊ အာရုံတို့၌၊ ရဇ္ဇနာဒီနာ၊ တပ်ခြင်းအစရှိသော၊ ယေန အာကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣ ဒ ဏ္ဍ တိ၊ အလိုရှိ၏၊ တ ဿ၊ ထိုစိတ်၏၊ ဝ သေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ယေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣ ဒ ဏ္ဍ ကံ ဣ ဒ ဏ္ဍ သိ၊ အလိုရှိ၏၊ ယ ဏ္ဍ ဝ၊ အကြင်အခြင်းအရာ၌သာလျှင်၊ အ ဿ၊ ထိုစိတ်အား၊ ကာ မော၊ အလိုရှိ၏၊ တ ဿ၊ ထိုစိတ်၏၊ ဝ သေန၊ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ယ ထာ ကာမ၊ အလိုရှိ တိုင်း၊ ဝိ စ ရ ဏ္ဍ ဿ၊ လှည့်လည်သော သူအား၊ ယ ထာ ဝသု ခံ၊ ချမ်းသာသည် အတိုင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တ ထေ ဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ စ ရ ဏာ တော၊ ဖြစ်

သောကြောင့်၊ယထာသုခံ၊အလိုရှိကိုင်း။ ဒီလောဂွေ့၊ ရှည်ဖြင့်စွာသောကာ
လပတ်လုံး၊ စာရိုက်အစရိတံ၊ ကျင်လည်ရေပြီ၊အဋ္ဌ၊ယဇမ္ဘုကား၊ အတ်၊ငါ
သည်၊ပတိန္ဓမဒမတ္တံ၊အပြား၊အား၊ဖြင့်ယစ်သောရေနံရှိသော၊ဟတ္ထိ၊ဆင်ကို
ဟတ္ထာစရိယသမ်၊တော၊ ဆင်ဆရာဟူဆိုအပ်သော၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ
သော၊အာကိုသဂ္ဂါဟော၊ချုန်းကိုကိုင်စွဲသော၊ဆင်ဆရာသည်၊ ဒေကိုသေ့။
ချုန်းဖြင့်၊နှိုးဆော်တိုပိယား၊နှိပ်သကဲ့သို့၊ ယောနိသောမနသိကာရေ၊အသင့်
သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ယိုစိတ်ကို၊နှိုးလိုသောပိ၊နှိပ်ခဲ့၊ အာသေ၊ ထို
စိတ်အား၊ဝိတိက္ကမိတေ့၊လွန်ကျူး၊ခြင်း၌၊ နဒသသပိ၊မပေးခဲ့၊ ဒုတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊အာဏော၊ဒေနကိ၊တည်း။ သဗ္ဗာစမေလောကမိမံအဋ္ဌတိသိ၊
သာ့ဟာစမေလောကမိမံအဋ္ဌတိ ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗာသာမ္ဘာ
သမ္ဘုနွေ့၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဇာမံအာဝေသသခန္ဓလောက၊ဤအကြွင်းမရှိ
သောခန္ဓာဟူဆိုအပ်သောလောကကို၊ ဥာဏော၊ ဥာဏဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊
တည်စေ၏၊ကိန္တု၊ အဘယ်သို့တည်စေသနည်း၊ ဟုတ္ထား ဖြစ်၍၊ အာသာ
ဝဠေန၊မရှိ၊ခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိ၊သော်အား
ဖြင့်၊ကသစိပိ၊တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ ရုဝသဃာဝဝုယား၊အမြဲတည်
ခြင်း၏၊အဘာဝတော၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ အရုဝတောစ၊ မမြဲသောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊သုခသာရာဒိနံ၊ ချမ်းသာအနှစ်အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝ
တော၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ အသာရုတောစ၊ ချမ်းသာခြင်းအနှစ်သာရနှင့်စရှိ
သည်တို့၏မရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဋ္ဌန္ဓမံဖိနသာသနေတိ၊ပဋ္ဌန္ဓ
မံဖိနသာသနေဟူသည်ကား၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊
ဝဠိုပဋ္ဌိတံ၊ကျင့်ခြင်း၌၊ ဝိတ္ထာ၊အိုစိတ်၊မံ၊ငါ့ကို၊ဖိနသတ၊ဝတော၊ ဖြတ်
စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ပဋ္ဌန္ဓေဟိအနုပ္ပဝေသေတိ၊ပြေ
ဝင်စေလော၊ပဋ္ဌန္ဓိမဇ္ဇိတိ၊ပဋ္ဌန္ဓိမံဟူ၍လည်း၊ပါဠိ၊ပါဠိ၏၏၊ ဖိနသေ၊ဖြတ်
စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ဇာမံလောကံ၊ ဤလောကကို၊
ဥာဏေန၊ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌန္ဓ၊ပြေးဝင်စေလော၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်
သောအား၊ဖြင့်၊ တာရေတိ၊ ကူး၊မြောက်စေလော၊ ပဋ္ဌန္ဓဇ္ဇော၊ ပြေးဝင်
သော်လည်း၊ ဝိပဿနာဥာဏမဂ္ဂေန၊ ဝိပဿနာဥာဏ်တည်းဟူသောမဂ်
ဖြင့်၊ ယာပေဇ္ဇော၊ မျှဝေလျက်၊ သုဒုဇ္ဇရတော၊ အလွန်ကူးနိုင်ခဲသော
မဟာဇ္ဇတော၊ ကြီးသော၊ သံသာရမဟောဃတော၊ သံသရာတည်းဟူ
သောကြီးစွာသော၊ သြဃမှ၊မံ၊ငါ့ကို၊တာရေတိ၊ကူး၊မြောက်စေလော၊နတော
ဇုဒ်ဝိဇ္ဇယထာဝုရာဏကဇ္ဇ်၊ နတောဇုဒ်ဝိဇ္ဇယထာဝုရာဏက် ဟူသည်

ကား၊ အနေ့ကောစိတ္တ၊ ဣရိယိတိ၊ ဣဒံ အတ္တဘာဝဝေဟံ၊ ဣမိ အတ္တဘောတည်း ဟူသော အမိပ္ပာယ်သည်၊ ပေါ်ရာကတ်ဝိယ၊ ရှေ့ဦးကဲ့သို့ တဝ၊ သင်ဒေး၊ နေ့တာ ကိုးမဖြစ်၊ ဣတိ ဆယ်၊ ဣသည်ကား၊ အဟော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ ကား၊ နာဟံ အလံဘုယ္ယံ ဝ သေနိဝတ္ထိတုန်း၊ နာဟံ အလံဘုယ္ယံ ဝ သေနိဝတ္ထိ ကုံ ဟူသည်ကား၊ ဇုဒါ ဒုံ ယသုအာ ခါ ဣ၊ အာ ဟံ ၊ ငါ သည်၊ ကဝ ၊ သင်၏ ၊ ဝ သော ၊ အလို ခြိုး အနုဝတ္ထိ ကုံ ၊ အစဉ်လိုက် ရှေ့ခြင်း ဌ ၊ နယုဒ္ဓ ၊ မသင့် ။ ယသ္မာ ၊ ဟောကြောင့်၊ ဟောကြောင့်၊ ဟောသို့ နော ဝ ဝေ ဟော ဖြေ ပေ့ ။ ဘုရား၏ ၊ သာသနာ ၊ သာသ နာ ၊ ဟော ပ်ခြင်း ပဋ္ဌာန် ၊ ရေ ပ ၊ နိ ၊ ပြု သည် ။ ခေါ် ဖြေ ပ ၊ ပဋ္ဌာန် ၊ တ ၊ တာ ၊ လ ၊ ဟော ၊ ရေ ပ ၊ နိ ၊ ပြု သော ၊ တာ ၊ လ ၊ ဟု ၊ လည်း ၊ ပဋ္ဌာ ယ စ ပ ် ၊ ဝ ၊ ၂ ၊ ကား ၊ နာ ၊ မ ၊ ရေ ပ ၊ နိ ၊ ကို ၊ မ ၊ လည် ၊ ဘ ၊ ဒိ ၊ သ ၊ ဝ ၊ ပေါ် ၊ ကဲ့ သို့ ၊ သ ၊ ကော ၊ ရှိ ၊ ကုန် ၊ သ ၊ ပ ် ၊ ဘ ၊ ဝ ၊ ကား ၊ ဝ ၊ ပ ် ၊ ဟ ၊ ကိ ၊ ဆော ၊ ဝ ် ၊ ဘ ၊ ဝ ် ၊ ကုန် ၊ သော ၊ သူ ့ ကို ၊ သ ၊ ပ ် ၊ ဘ ၊ ဝ ၊ ကား ၊ ဝ ် ၊ ပ ် ၊ ဟ ၊ ကိ ၊ ဆော ၊ ဝ ် ၊ ဘ ၊ ဝ ် ၊ ကုန် ၊ သော ၊ ကျေး ၊ ဇူး ၊ ကို

တိဘဝါဥပန္နုတာတို၊ သဗ္ဗေအနိစ္စာတိဘဝါဥပန္နုတာဟူသည်ကား။သဗ္ဗ
ကာမဘဝါဒယော၊အလုံးရုံသောကာမဘဝစသည်တို့သည်။ အနိစ္စာယေ
ဝ၊အမြဲမရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ဇာတိအာဒိဟု၊ဇာတိအစရှိကုန်သော
ရာဝါဒိဟု၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသေဟု၊ ကိလေသာတို့သည်
လည်း၊ ဥပန္နုတာပိဋ္ဌိတာစ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဣတ္ထေ၊ ဤဇာတိ
အစရှိသည်၌၊ကိုယ်၊ တရုံတခုသော၊ ခေမဋ္ဌာနံနာမ၊ ဘေးကင်းရာအရပ်
မည်သည်နှင့်အတူ။မရှိ၊ တဒဘာဝတော။ ထိုဇာတိအစရှိသည်၏မရှိခြင်း
ကြောင့်။စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ ကုတိ၊အာဘယ်အရပ်၌၊ ဂဇတော၊သွားသည်ဖြစ်၍၊
သုခံ၊ချမ်းသာစွာ။ပိဟာရိဿာမိ၊ နေ့ဆဲ့နည်း၊တည်ခဲ့။ ထိုကြောင့်နိဿ
ရဏာ၊သံသရာဘေးမှထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ဣတ္ထေ၊ ဤသာသနာတော်
၌၊ ပရိယေသာတိ၊ရှာဖွေးလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဝိဘာယော၊
အာဝိဘူပါယ်တည်း၊ ဒိတိပဋိဇ္ဇနဿ၊ ဒိတိပဋိရံဟူသည်ကား။ ဒိဋိပရာယဏ်၊မြဲမြဲ
ခြင်းလျှင်လည်လျောင်းရာရှိသော၊ ပရမံ၊ လွန်သော၊ ထိရဘာဝေ၊မြဲမြဲ
သောအဖြစ်၌ဖြတ်၊ တည်သော၊ မမံ၊ငါ့ကို။စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ ကိ"ကာဟသ၊
အာသိုပြုလတ္တံ.နည်း။ တတော၊ ထိုမြဲမြဲတည်ကြည်ရာမှ၊ ဣသကမ္ပိ၊ စဉ်း
ငယ်မျှလည်း၊မံ၊ငါ့ကို။ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိဿတိ၊
မတတ်နိုင်လတ္တံ.၊ ဣတိအယံ၊ ဣသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နတေအလံစိတ္တ ဝသာနုဝတ္တိကောတိ၊ နတေအလံ
စိတ္တဝသာနုဝတ္တိကောဟူ၍၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ဣဒါနိ၊ယဒုအာခါ၌
တမေဝတ္ထံ၊ထိုအနက်ကိုသာလျှင်၊ ပါကဋတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားသည်ကို၊
ကတ္တာ၊ပြု၍။ဒေသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နစာတုသဒ္ဓါတောမုခံဆ
ပေဓိဏ္ဍူပုဂ္ဂိုလ်နဝသော တသ္မာနိဘိ၊ နစာတုသ ဒ္ဓါတောမုခံဆုပေ ဓိရ
ဏ္ဍူပုဂ္ဂိုလ်နဝသောတသ္မာနိဟူ၍၊အာဟာ၊ဘိက္ခုတော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊တသ္မာ၊ တသ်ဟူသည်ကား။ရုတ္တိ"စ
ကားဆိုခြင်းကို၊ ဥဘတောမုခဿ၊ ဥဘတော မုခံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေးဒ္ဓိ
ယာ၊ထမင်းထုပ်၏ဥဘတောမုခံ၊ နှစ်ဘက်သောအဝကို၊စာတုဆုပေတော်
စာတုဆုပေဟူသည်ကား။ ကော်သေနေ၊စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ပါဒေ
နာဝါ၊ခြေဖြင့်သည်း။ နဆုပေယျ၊ မထိရာ၊တထာ၊ ထိုအတူ၊ဓိရဏ္ဍူပုဂ္ဂိုလ်နဝ
သောတသ္မာနိတို၊ ဓိရဏ္ဍူပုဂ္ဂိုလ်နဝသောတသ္မာနိဟူသည်ကား၊နာနုပ္ပကာ
ရသာ၊ အထူးထူး အပြားပြားမျိုးသော၊ အာသုစိနော၊မစင်ဖြင့်၊ ပူရံ၊ပြည့်
သော၊နဝဟိသောတောဟိ၊ဝနမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသောအမာဝတ်ရှိမှ၊အာသုစိ၊မ

စင်သည်၊သန္ဓနိသဝကိ၊ယိုစီး၏၊ တာယဝစ္ဆကုဋ္ဌိယာ၊ထိုဝစ္ဆကုဋ္ဌိ၏ဒိကာ ရော၊စက်ဆုတ်ဖွယ်သောအခြင်းအရာသည်၊ပေါ်ဝတ္ထု၊ဖြစ်စေလော၊ငေ့ဝ်၊ ဤသို့၊အဋ္ဌဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ဆုကုန်သော၊ဂါထာဟု၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊နိဗ္ဗ ဏဂုဏ်ကို၊ဝဏ္ဏယူ၏။ ဤပ်ဿသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊စိတ်ကို၊ကြည်ညိုတွား၊ဆုံးမ ၍၊ဓုတင်ကို၊ယခုအခါ၌၊နံ၊ထိုစိတ်ကို၊ဝိဝေကဌာနာစိတ္တနာဒီနာ၊ဆိတ်ငြိမ်ချာ ကိုကြား၊ခြင်း၊အစရှိသည်ဖြင့်၊ သမ္ဘဝံသေနော၊ ရှင်စေသည်ဖြစ်၍၊ဝဏ္ဏ ဟရေယျုံ ၊ဒ္ဌသေဝိ၊တတိအာဒီ၊ဝဏ္ဏဟရေယျုံဂါ၊ဒ္ဌသေဝိတေ ဤသို့အစရှိ၊သောစကား၊ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၊ရပ်၌၊ ဝဏ္ဏဟရေယျုံဂါ၊ဒ္ဌသေဝိတေတိ ဝဏ္ဏဟရေယျုံဂါ၊ဒ္ဌသေဝိတေဟု သည်ကား၊ ဝဏ္ဏဟေတုမိစ၊ဝက်ထိုး တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ရေကြေယျတိစ၊ ရေကြီမည်သော သားတို့သည် လည်း ကောင်း၊ကြောဂါ၊ဟာထွာ၊ သက်ဝင်၍၊ သေဝိတော၊မှီဝဲရာလည်း ဖြစ် ထသော၊ပဉ္စာ၊ကုဋေ့ဝေ့တို၊ ပဉ္စာရကုဋေ့ဝေ့ဟု သည်ကား၊ ပဉ္စာ၌ရှိသော၊စဝ တောင်ရှိင်းသော အရေပ်၌လည်း ကောင်း၊ ပဗ္ဗတသိခရေစ၊ တောင်ထွတ်၌ လည်း ကောင်း၊ပကတဝသုန္ဓရေတိ၊ပကတဝသုန္ဓရေဟု သည်ကား၊ပက တိယာ၊ဝေ၊ကြောတော့ အား၊ဖြင့်သာလျှင်၊သုန္ဓရေ၊ကောင်းထသော၊အတိတ္ထိ မနောဟရေ ၊ဟတိ ဝသုန္ဓရေတိဝါ၊ အတိတ္ထိမနောဟရေ၊ပကတိဝသုန္ဓရေ ဟု၍လည်း၊ပါ၏။ ပါ၌ကား၊ ပကတိကေ၊ကြောတော့ သော၊ဘူမိပွဒေသေ ကြောင့်အ၊ရပ်၌၊ဣတိ၊ယယံ၊ဤသည်ကား၊အ၊ဣတ္ထာ၊အနက်တည်း၊နဝမ္ဘုနာ၊ပါဝု သသိဟ္ဘကာ၊နုနော်တိ၊ နဝမ္ဘုနာ၊ပါဝုသသိဟ္ဘကာ၊နုနေ့ဟု သည်ကား၊ပါဝုသ ဝေသော်ကား၊ရှာသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဝုဠ္ဠနမေ၊ဃောဒကေ၊ရှာသော၊ရိုစမ်း ရေ၊ဖြင့်၊ဥပသိဟ္ဘဝေ၊သောသုဝ၊တဝ၊နေ၊ သွန်း၊အပ်သော၊ရေ၌သော၊ထင်ရှား သော၊တောင်၌၊ တဟိ ဂုဟာ၊ဝေ၊ဟာ၊ဝ၊တော၊ရ၊ဒိ၊သ၊သိတိ၊ တ၊ဟိ ဂုဟာ၊ဝေ ဟာ၊ဝ၊ဟော ရ၊ဒိ၊သ၊သိ၊ဟု သည်ကား၊ တ၌ ပ်ဗ္ဗတ ကာ၊နုနော်၊ ထိုတောင် တော၌၊ဂုဟာ၊သ၌ကေ်ါ၊ လိုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝေ၊ဟ၊ကျောင်းသို့၊ဥပ၊ဝ တော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာ၊ဝနာ၊ရ၊တိ၊ယာ၊ ဘာ၊ဝနာ၊တည်း၊ဟူ သော၊မ္ဗ ကျော်ခြင်း၊ဖြင့်၊အတိ၊ရ၊ဒိ၊သ၊သိ၊ အ၊လွန်၊မ္ဗ ကျော်၊ရ၊လတ္တံ့၊တော်၊ရ၊ဒိ၊သ ဣ၊တိ၊ဟော်၊ရ၊ဒိ၊သ ဣ၊ဟု သည်ကား၊တော်မ၊ယူ၊ရာ၊ဒ၊ယော၊ထိုဥ၊ဒေါ်ခြင်း၊အစ ရှိ၊သည်တို့သည်၊နေ၊သည်တည်း၊ တော၊ဟု သော၊အ၊ဟတ် ဟိ၊ဥ၊ပ၊ါ၊ဒ၊ဣ၊ဟ၊ ဖြစ်စေ ကျက်၊တံ၊ သင့်ကို၊ ရ၊ဒိ၊သ ဣ၊ ဗ္ဗ ကျော်စေ၊ကုန်လတ္တံ့၊ဣတိ၊အ၊ယံ၊ဤ သည်ကား၊အ၊ဣ၊ဣ၊အ၊နက်တည်း၊ ဝုဠ္ဠ ဟ်ိ၊ဒ၊ဝေ၊တိ၊ ဝုဠ္ဠ ဟ်ိ၊ဒ၊ဝေ ဟု သည်

ကား၊မေဃော၊ ရှိဃင်းသည်၊ အဓိပ္ပဝဇ္ဇေ၊ အလွန်ရွာသည်ရှိသော်၊စတုရင်္ဂ
လေတိကောဘာ၊စတုရင်္ဂလေတိကောဟူသည်ကား၊တောနှာဝ၀သောဒကပါ
တောနှ၊ထိုရိပယ်းရေကျသဖြင့်၊ တက္ကတက္ကထိုထိုအရပ်၌၊သုရတ္တာ၀ဏ္ဏကမ္ဗ
လသဒိသော၊ ကောင်းစွာနီးသော ဘမ္ဘလာနှင့်တူကုန်သော၊ စတုရင်္ဂလေ
လက်လေးသစ်ရှိသော၊တိုးကော၊ ဖြက်သည်၊ဝေတေ၊ပေါက်သည်ရှိသော်၊
သမ္ဗုဒ္ဓိတောမေဃနိဘဗ္ဘိကာနုနေတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓိ တောမေဃနိဘဗ္ဘိကာနုနေဟူ
သည်ကား၊ပါဝုသမေဃသက်သော၊ ရိပယ်းကိမ်ရောင်နှင့်တူသော၊ကာန
နေ၊တောကြီး၌၊ သမ္ဗဒေ၀၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သုပုဒ္ဓိတောဏ်ကောင်းစွာ
ပွင့်သော၊နဂန္တရေတိ၊နဂန္တရေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား
၌၊ဝိဒူဝိသမောသယိသန္တိတိ၊ဝိဒူဝိသမောသယိသန္တိ ဟူသည်ကား၊
တရုဏသဒိသော၊သစ်ပင်နှင့်အတူ၊အပ္ပဋိဂ္ဂဟော၊ခံခြင်းမရှိသည်၊ ပဗ္ဗတွေ
ဖြစ်၍၊နိုပ္ပဋိသည်၊ အိပ်ဆုံ၊ တံမေရုဒေဟတိတိတုလသန္ဓိဘန္တိ။ တံမေရုဒ
ဟေတိတိတုလသန္ဓိတံ ဟူသည်ကား၊ တံအတ္ထရဏံ၊ ထိုအခင်းသည်
တိုးဟပစ္ဆတ္ထရဏံ၊ ဖြက်အခင်းသည်၊ မရုသုခသမ္ဗသံ၊ ကောင်းသော
အတွေ့ရှိသော၊ တုလသန္ဓိတံတုလသဒိသံ။ လဲ၀ါဖွင်းနှင့်တူသော၊သယ
နံ၊နေရာသည်၊ မေ၊ဝါအား၊ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တထာတုကသာ
ဝိယသာ၀ိ ဣဿရေတိ၊ တထာတုကသာ ဝိယထာ၀ိ ဣဿရောဟူ
သည်ကား၊ ကောဓ၊ ဘရုံတယောက်သော၊ ဣဿရ၀ုဝရိသော၊ အပိုးရ
သောယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊စေနှကရဒေါသာဒီ၊စကားကို
လိုက်နာ၊သောကျွန်အစရှိ ဘည်ကို၊ပယော၊ မိမိအလိုရှိ။ ၀ဏ္ဏေတိ၊ပထ၀ အ
လိုက်စေသကဲ့သို့၊ဟောထား၊ထိုအခါ၊ ဝိတ္ထား၊ခိုင်တံ၊အ၊ဘဗ္ဗိ၊ပါသည်လည်း
တံ၊သင့်ကို၊ကရိ၊သ၊မိ၊ ပြုအံ့၊မယ့်၊ ပ၊ရှေ့၊ပယော၊အလိုရှိ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊မိ၊ယ၊ဝ
လိုက်စေခံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ကယံ၊အ၊ဟ၊ယ်သင့်လိုက်စေခံ့နုပ်၊ယ
ဝ၊ဘ၊ကိ၊ဟောနုပ်ကောဟုမေ၊အ၊လ၊ဟ်၊ ယ်လ၊ဘ၊ကိ၊တောနုပ်ကောဟုမေ၊အလ
ဟူသည်ကား၊ စတ္တာသုပစ္စယောသု၊ ပစ္စည်း၊ယေ၊ပါ၊တ်ရှိ၍၊ယ်၊ဘ၊ဒိ၊သ်၊ဝ၊ါ၊အ
ကြင်ဆိုသကောရှိသည်လည်းဖြစ်ပေ၊၊ဘ၊ဒိ၊သ်၊ဝ၊ါ။ထိုဆိုသကောရှိသည်
လည်းဖြစ်၊သောပစ္စည်း၊ကို၊ယ၊ဘ၊ကိ၊ရ၊ရှေ့၊တောနှ၊ထိုပစ္စည်း၊ဖြင့်လည်း၊မ၊ယ်
ဝါ၊အ၊၊အလ်ပရိယတ္တိ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေလော၊ဧ၊တောနှ၊ဤ၊ပါ၌
ဖြင့်၊ဆုံ၊ဤ၊အနက်ကို၊ဒ၊ယ်ယ၊ကိ၊ဖြ၍၊ယ်သ၊ပါ၊အကြင်ကြောင့်၊ဆုတ်၊ဤ၊လေ
ကဉ်၊ကေ၊ရွေ့၊အ၊ကျ်ကုန်သော၊သတ္တ၊။သတ္တ၀ါတို့သည်၊ တ၊ဏ္ဍာ၊ပ္ပ၊ါ၊ဒ၊ပေ၊တ
တ၊ဏ္ဍာ၊ဖြစ်ခြင်း၊ဟူသော အ၊ကြောင်း၊ကြောင့်၊ စိတ္တသ၊ စိတ်၏၊ဝ၊သော

အလိုသို့၊အနုဝတ္တန်၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဓာတိ၊ဤသို့၊အားဟမ္ပနေ၊ငါသည်ကား၊တဏှာပ္ပဟာဒ်။ တဏှာဖြစ်ခြင်းကို၊ ခုရေတော၊အဝေးမှ၊ဝန္ဓန်လော၊ကြည့်လျက်၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဒါသံဝိယ၊ ကျွန်ကဲ့သို့၊ ကရောန်လော၊ပြုလျက်၊အတ္တနော၊ဗိမိ၏။ဝသေ၊အလိုဌ၊ဝတ္တေမိ၊လိုက်စေအံ့၊ဓာတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဗ္ဗော၊အနက်တည်း၊အဟံ၊ငါမူကား၊ တံ၊သင်စိတ်အလိုသို့၊နကသဟာမိ၊ မလိုက်အံ့၊ ယထာအတ္ထိတော ဗိဒ္ဓာရတ္ထံ၊ယထာ သုမဒ္ဒိတန်၊ယထာအတ္ထိတော ဗိဒ္ဓာရဘတ္ထံ၊ယထာသုမဒ္ဒိတံ ဟူသည်ကား။ စိတ္တ၊ ဒုဋ္ဌစိတ်၊တဏှာပ္ပါဒပရိဝန္ဓနဟေတု၊ တဏှာဖြစ်ခြင်းကိုကြည့်ခြင်း၊ကြောင့်၊နေတိ၊နေဟူသောပုဒ်သည်၊နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း။ပုန၊တဘန်၊တန်၊ တံဟူသည်ကား၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်၏၊အညောဝိ၊တပါ၊ လည်းဖြစ်သော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သမ္ဗဇ္ဇဝေနယောဂေန၊ သမ္ဗဇ္ဇဝေနလုံ့လနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၌၊အတန္ဒိတော၊မပျင်းမရိ၊သောသူသည်၊အတ္တနော၊ ဗိမိ၏။စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကမ္မယောဂ်ကို၊အမှီခဲ့သည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊တထာ။ထိုအတူ၊စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊အဟမ်ငါသည်လည်း၊တံ၊သင့်ကို၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကမ္မယောဂ်၊ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန် ခြင်းအမှီခဲ့သည်ကို၊မယ္ဟံ၊ငါ၏၊ဝသဝတ္တိ၊အလိုသို့လိုက်သည်ကို ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊သုမဒ္ဒိတံ၊ ကောင်းစွာနှယ်အပ်သော၊ဗိလာရဘတ္ထံ၊ကြောင်ထည့်သော အိပ်ကဲ့သို့၊ သုဌု၊ကောင်းစွာ၊ဒဠ္ဌိတံ၊နှယ်အပ်သော၊ ဗိဿာရဘတ္ထံ ကြောင်ထည့်သော အပ်သည်၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကမ္မယောဂ်ကို၊အမှီခဲ့သည်၊သုခနှုန်းချမ်းသာစွာ၊ဝန္ဓိဟ ရုဏိယဟု၊ ယွားဇလရောရောဆောင်ခြင်း၌ခဲ့သည်လည်း။ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊အာတံ၊ငါသည်၊တံ၊သင့်ကို၊ကရိဿာမိ၊ပြု အံ့၊ဝိရိယနှုတ်ပယ်ဝတ္ထုနယိသာန်၊ ဝိရိယဟောနှုတ်ပယ်ဝတ္ထုသေးနှယ်သည်ဟူ သည်ကား၊အဗ္ဗော၊ဝိဗ္ဗ၊ဆိုဖိတ်ကား၊ သင့်ကို၊ အတ္တနော၊ဗိမိ၏၊ဝိရိယနှုန်း လုံ့လဖြင့်၊ဘာဝနာ၊ဗလံ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသောအားကို၊ဥပ္ပါဒေတွား၊ဖြစ်စေ၍၊ဟောန၊ ထိုဘာဝနာတည်းဟူသောအား၊ဖြင့်၊ မယ္ဟံ၊ငါ၏၊ဝသံ၊အလိုသို့၊ အာနယိသံ၊ဆောင်အံ့။ဇံဝမတ္တံ ကုသဝကိုသဠဟောတိ၊ဂဇံဝမတ္တံ ကုသသကိုသဠဟောဟူသည်ကား။ ကုသ၊လောဆေကော၊ လိမ္မာသော၊ အကိုသဠဟောဟုဆိုရိယော၊ဆင်ဆရာသည်၊အတ္တနော၊ဗိမိ၏၊သိက္ခာ ဗလေန၊အာဘတ်အစွမ်းဖြင့်၊မတ္တာဟတ္ထိံ၊ အမုန်ယစ်သောဆင်ကို၊ အတ္တနော၊ဗိမိ၏၊ဝသံ၊အလိုသို့၊ အာနေတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊

ထိုအတူတည်း၊ ဣာဘိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊သု
ဒန္တေန၊ ကောင်းစွာဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ သုဒန္တာ၎ဝေ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီး
သည်သာသျှင် ဖြစ်သော၊ ဥဇုနာအာဝက် ဂတိနာ၊ဖြောင့်စွာ သွားခြင်းရှိ
သော၊အာသာဓာနိယေန၊ အာဓာနည်ခြင်းကို၊ ယောဂါစရိယောအာသ
ဒမသာဓုတိ၊ ခြင်းကိုဆုံးမတတ်သော ရဟားထိန်းသည်၊ အခေမဗ္ဗာန
ဟေ၊ဟေ ရှိရာအရပ်မှ၊ခေမန္တာဘူမိ၊ ဘေးကင်းသော အရပ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇ
တုံ၊သွားစေခြင်းငှါ၊ သဂ္ဂေါတိယထာ၊ တတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊
သိဝံ၊ချမ်းအေးသော၊အာသိဝဘာဝကရာနံ၊ မချမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ကို
ပြုတတ် ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အာဘာဝေန၊မရှိသ
ဖြင့်၊သိဝံ၊ချမ်းအေးရာဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋံ၊နိဗ္ဗာန်ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတုံ၊ သွားခြင်း
ငှါ၊ပဟောမိ၊စွမ်းနိုင်၏၊စိတ္တာနုရက္ခီဟိတိ၊စိတ္တာနုရက္ခီဟိ ဟူသည်ကား၊
အာဗ္ဘာနော၊မိမိ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အနုရက္ခနဝသိလေဟိ၊ စောင့်သောသိလရှိ
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရား၊အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
သဗ္ဗကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း၊သေစိတ်ဖြင့်အပ်သော၊အာရိယမဂ္ဂံ၊အရိယမဂ
ဟူသော ခရီး၊သို့၊ ပဋိပဇ္ဇတုံ၊သွားခြင်းငှါ၊ အဓိဂန္တုံ၊ရခြင်းငှါ၊ ပဟောမိ
သဘ္ဘာမိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
(၅) အာရေ့ဘောတံဗလသာနိဗန္ဓိသမ်နာဂံ၀ထမ္ဘာ့ဂ်ိဒဠ္ဠာယရေ့ဒ္ဓုယာတိ၊ အာရေ့
ဘောတံဗလသာ နိဗန္ဓိသမ်နာဂံ၀ထ မ္ဘ ဂ်ိဒဠ္ဠာယရေ့ဒ္ဓုယာ ဟူသည်ကား၊
ဟတ္ထာစရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်၊မဟာဟတ္ထိ၊ကြီးစွာသောဆင်ကို၊ အာ
ဠ္ဠာနဘာ ဘ ၊ ဆင်ချည်သောတိုင်ခွဲ၊ဒဠ္ဠာယ၀ိရာယ၊ဖြိုခြိုခိုင်ခံ့သော၊ ရေ့ဒ္ဓု
ယာ၊ကြိုးဖြင့်၊နိဗန္ဓတိယထာ၊ဖွဲ့ချည်ကဲ့သို့၊ ဧवံ၊ဤအတူ၊အဟံ၊ငါသည်
စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ကမ္ဘဏ္ဍာနုရေ့ဘေ၊ကမ္ဘဏ္ဍာနိ၊တည်းဟူသော၊အာရုံ၌၊ ဘာ၀
နာ၀ေလေန၊ ဘာ၀နာ၀ေအစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဗန္ဓိသမ်၊ဖွဲ့ချည်အံ့၊ တမေသုဂတ္တံ့သတိ
ယာသုဘာ၀ိတာ၊ ၊ ထမေသုဂတ္တံ့သတိယာသုဘာ၀ိတံ၊ဟူသည်ကား၊တံ၊
ထိုဆရာမှုန်ယစ်သောဆင်နှင့်တူသော၊စိတ်ရှိင်းကို၊စိတ္တ၊အရှိစိတ်၊တို့၊သင့်ကို၊
မမ၊ငါ၏၊ သ ဘိယာ၊သတိဖြင့်၊ သုဂတ္တာ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံစောင့်ရှောက်
အပ်သည်လည်း၊သုဘာ၀ိတာ၊ကောင်းစွာပွါးစေအပ်သည်လည်း၊ဟုတ္ထာ
ဖြစ်၍၊အနိသိတံ၊မမှီအပ်သည်၊သဗ္ဗဘ၀ေသုဟောတိ၊သဗ္ဗဘ၀ေသု
ဟောတိ၊ဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂဘာ၀နာ၀ိဗ၀လေန၊ အရိယမဂ်ကိုပွါး
စေခြင်းအစဖိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာမဘ၀ဒီသု၊ ကာမဘ၀အစရှိ
ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဘ၀ေသု၊ဘ၀တို့၌၊

တဏ္ဍာဒိနိုသယေယာ၊ တဏ္ဍာအာစရိကုန်သောဒိရာတို့ဖြင့်၊အနိသိတံ၊မ
ဒ္ဒိသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပညာယဆေတ္တာ ဝိပဿနာနုသာရီနုန္တိ၊
ပညာယဆေတ္တာဝိပဿနာနုသာရီနုံဟု သည်ကား၊ ဥပ္ပတ္တိဝါမိနုံ၊ခရီးမမဟုတ်
သည်သို့သွားသော၊အာယတနသရဒယံ၊ အာယတနလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ
သောစိတ်ကို၊ ယာယာဝတော၊ မှုတ်မှတ်သောအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဖြင့်၍
ယောနသရဒံယနုအကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ဥပ္ပတ္တိဝါမိနုံ ခရီးမဟုတ်သည်
သို့သွားသော၊တာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကိုယ်သဝိသန္ဓိနုံ ကိုယ်သဝိပ္ပဋိ
တံ၊ကိုယ်သာသည် တုနုံလှုပ်စေအပ်သောစိတ်ကို၊ ဣန္ဒြိယာသံဝရပန
ဘသယာယ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဝိသယ်ကိုရှာဖွေသောပဋိသင်္ခါနပညာပါး၊ဆင်
ခြင်းသောပညာဖြင့်၊ဆိုဖွယ်တွေ့ဖြတ်၍သော၊ဘဝိတ္တေ ခန္ဓနုဝေသနုံ၊အာယဉ္စိုင်ကို
ဖြတ်သည်ရှိ၍အစွမ်းအားဖြင့်၊အာဝရဏံ၊ပိတ်ပင်တားဖြစ်ခြင်း ကိုကာကွယ်
ပြု၍ယောဂေနုဒ္ဓယ္ယာတိ၊ ယောဂေနုဒ္ဓယ္ယဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဘာ
ဝနာသင်္ခါတေန၊ ဝိပဿနာဘာဝနာဟုဆိုအပ်သော၊ယောဂေနသမထ္ထိယ
ဝိဒမ္ဘနေန၊အာစွမ်းအားဖြင့်မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ပြုသဖြင့်၊နိုဝေဟေတွာ၊နှိပ်၍
ပဌေနုဝေသိယာတိ၊ပဌေနုဝေသိယဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဝိထိယံ၊ဝိ
ပဿနာခရီး၌၊နိုဝေသေတွာပတိမ္ဘပေတွာ၊တည်စေ၍ယဒါပန၊အကြင်အ
ခါ၌ကား၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာကို၊ဥဿုက္ကာဝိတာ၊အားထုတ်စေအပ်သည်
ဖြစ်၍မဂ္ဂေနု၊မဂ်ဖြင့်၊ဃနေ့ကိ၊ထိုခိုက်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊မဂ္ဂပညာယ၊မဂ်
ပညာဖြင့်၊ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိသော၊သရဒယဓမ္မံ၊ဖြစ်ကြောင်းတရားသည်
အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသည်၊ နိရောဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏
ဇာတိ၊ဤသို့နိဒဿနနှင့်ညွှန်းသဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊အာရုံးခပ်သိမ်း၊အာယ
တနသရဒယသ၊ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းသရဒယသစ္စာ၏၊ ဝိဘာဝ
သမ္ဘာဝဋ္ဌ၊ ဘဝ၏ကင်းရာနိရောဓသစ္စာ သဘောကိုလည်း၊ အသမ္ဘောဟ
တောမဟတ္တေသော အားဖြင့်၊ဒိသ္သာ၊ဖြင်၍၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွ
သော၊လောကေ၊လူ၌၊အဂ္ဂဝါဒိနော၊ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဟောတော်မူတတ်
သော၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓသ၊ ဗြဟ္မာစွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒါဗြဟ္မဏသုတ္တေ၊အ
ပ္ပေခံရင်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ ဟောတိသိဘဝိသသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဇာတိအ
ယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ၊ အနုက်တည်း၊ စတုဝိပလ္လာ သဝသံအဝိဇ္ဇ
တန္တိ စတုရိပလ္လာသဝသံအဝိဇ္ဇတံ ဟူသည်ကား၊ အနိစ္စေ၊ မမြဲသည်၌
နိစ္စန္တိ၊မြဲ၏ဟူ၍၊ အသုဘေ၊ မတင့်တယ်သည်၌၊သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏
ဟူ၍၊ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲ၌၊သုခန္တိ၊ချမ်းသာဟူ၍၊အနတ္တနိ၊ ကိုယ်မဟုတ်သည်

ဒ္ဒု၊အတ္တာတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ နှုမေသံစတုန်ဝိပလ္လာသာနုံ၊ ဤလေးပါးကုန်သော ဝိပလ္လာသာတို့၏၊ ဝသံအဓိဋ္ဌိတံ၊ အလိုသို့ လိုက်လျက်တည်သော ငါ့ကို။ အနုဝတ္တေန္တိ၊ ဒေဝဒတ်လိုက်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါမဏ္ဍလံ ပရိ၊ နုသိစိတ္တ မန္တိ၊ ဂါမဏ္ဍလံ ပရိ၊ နုသိစိတ္တမ် ဟူသည်ကား။ အနေ္တ ဝစိတ္တ၊ အိုစိတ်ပင်၊ ငါ့ကို၊ ဂါမဒါရကံ ဝိယ၊ ရှာသူသား လေ့ကဲ့သို့။ ပရိ ကမ္ပယိ၊ ဆွဲဝင်၏၊ ဣဒေ၊ တာ ဝိ၊ ဝတာ။ ယို့ဗျည်ခုနှင့် ပရိ ကမ္ပယိ၊ ဆွဲဝင်၏၊ နနု သညောဇနမ္ပနနိဿိတ ဒ္ဒု၊ နနု သညောဇနမ္ပနနိဿိတ ဟူသည်ကား၊ သံ၊ ယောဇနသင်္ခါ၊ တာနုံ၊ သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒသနှုံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဗန္ဓနုံ၊ နှောင်ကြိုးဖြင့် ကျိ ကို၊ ဆေဒကံ ဖြတ်တော်မူတော်သော၊ ကာရကံ ကိုကံ ဖြတ်သော ကာရကာ ရှိတော်မူသော၊ မဟာ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓေ ငါးပါး တို့ကို ကက် ဖြတ်တော်မူသော၊ သမ္ဘာ သမ္ဘူ ဒ္ဒု၊ ဖြတ်ခွာ ဘုရားကို၊ ဝံ ဘေ ဝ သိ ဒုနုံ၊ ဗြိဝါ ဝင့်သည်သာ မဟုတ်တုံ လော တဘော ရှုပေး ထိ သို့သ ဟောရှိ သော၊ မဟာ ခုဘာ ဝေ။ ကြီး သော အာနုဘော ရှိ သော ဝုဋ္ဌိ လ်တို့ကို၊ ဒုဒ္ဓ တောဒ အာ ဝေ း မှ ၊ ဝ ဇ္ဇ သိ ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ မာ ဒိ သော ပန္ဒ ၊ ငါကဲ့သို့ သ ဟောရှိ သော ဝုဋ္ဌိ လ်တို့ကို၊ တ ပ သ ယ ိ ခ ေ န ။ ကြိုးကြိ သော အကျင့်ကို ကျင့်သ ဖြင့်၊ ယ ထ ော ရ ဝ ိ ၊ အ လ ို အ တ ိ ု း ၊ ပ ရ ိ ခ ေ သ ို့ ၊ ထ က် ဝ န် း ကျင်မှ ဆောင်၏။ ဣ တိ ၊ ဤသို့ ၊ ပ သ ံ သ ယ ော ဂ ေ န ၊ ကြိုးမွမ်းခြင်းနှင့်လျှဉ်သ ဖြင့် သ ဗ္ဗ ော ရ ံ ၊ ကြိတ်ခွာ ဘုရားကို၊ ပ သ ံ သ သ ိ ၊ ကြိုးမွမ်း၏ ၊ မ ဂ ေ ါ ယ ထ ာ တ ိ ၊ မ ိ ဂ ေ ါ ယ ထ ာ ဟူ သ ည် က ား ၊ မ ိ ( ) ါ ၊ သ မ င် စ သ ော သ ား သ ည် ၊ ရ ကွ ာ ဂ ဆ ွ ယ ထ ာ ဒ ိ ( ) ( ) ( )

သည်၊တရိယသိ၊ဖြစ်ဘိသနည်း။ သံသာရေဗျသနေ၊သံသရာပျက်ခြင်း၌၊ ဌာသသိ၊တည်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အကြွာ။ အနက်တည်း။ ယောတုယံဘန္ဓနဝသေနဝတ္တိနောတိ၊ ယောတုယံဆန္ဒနဝသေနဝတ္တိနော ဟူသည်ကား၊ သင်ဗျတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏၊ စိတ္တသာမညေန၊စိတ်တူသဖြင့်၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏။ တာသု၊တို့ ပါ၌၏၊ အကြွေ၊အနက်ကား။ အဓမ္မာ၊စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ ယေနခုနာ၊ရှိယော၊ အကြင်လူယောက်ျား၊လူမိန်းမတို့သည်၊တုယံ၊သင်၏၊ ဆန္ဒေန၊အလိုဖြင့်၊ ဝသေန၊နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်၏၊ဂေဟနိုသိတံ၊ ကာမဌိတ် သော၊ယံ သုခံ၊အကြင်ချမ်းသာကို၊အနုဘောန္တိ အနုဘဝိသန္တိ၊ခံစား၊ကုန် လတ္တံ့။မာရသား၊ကိလေသာကာမစသောမာရ်၏၊ အနုဝတ္တိနော၊ အလိုသို့ လိုက်ကုန်သော၊ ကိလေသမာရာဒီနံ၊ ကိလေသမာရ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊အလိုဖြင့်၊အနုဝတ္တနသီလား၊အစဉ်လိုက်သောအလေ့ရှိကုန်သော ဘဝါတိနန္ဒိကာမာဒိဘဝမေဝ၊ကာမအစရှိသောဘဝသို့သာလျှင်၊အဘိနန္ဒ နတော၊ နှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တဝ၊သင်၏၊ စိတ္တဝသံ၊ စိတ်၏ အလိုသို့၊ဝတော၊လိုက်ကုန်သော၊အဝိဒ္ဒသု၊မသိကုန်သော၊ တေအန္ဓဗာလ ဝုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုဝုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ တဝ၊ သင်စိတ်၏၊ အနုသိဋ္ဌိကရော၊ အဆုံးအမအာဘိုင်းပြုကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မယမ္ပနု၊ငါတို့သည် ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသား၊ ဓြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တော်တို့ သည်၊ တုယံ့၊သင်ဗိတ်၏၊ ဝသေ၊အလိုဌ၊နဝတ္တာမ၊ မလိုက်ကုန်ဟုံ၊ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရော၊ တာလ ဝုဒူမ၊ထရ်သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဌ၊အတ္ထနော၊ငါမိ၏။ ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သော၊ ယောနိ သောမနသိကာရံ၊ အသင့်အား၊ဖြင့်နှလုံး၊သွင်း၊ခြင်းကို၊ စိတ္တ၊သ၊ စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏှနဝသေန၊နှိပ်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပဝတ္တံ၊ဖြစ်ခြင်း၊ကို၊နာနပ္ပကာ ရတော။ အထူးထူးအပြားပြား၊အား၊ဖြင့်၊ ဝိဘဇိတ္တာ၊ဝေဘန်၍၊ သမ်ပေ၊ အနိုး၌၊ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝ သေန၊အဆုံးအမကိုပေး၊သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊အယမ္ပနု၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣတ္ထေ၊ဤ၊ထရေ၊ထာ၌၊ အနုရုဒ္ဓရာ။အကြား၊အကြား၌၊ အတ္ထတော၊အနက်အား၊ဖြင့်၊ နဝိဘတ္တံ၊ မဝေဘန်အပ်၊တံ၊ထိုမ၊ဝေဘန်အပ်သော အနက်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ဆိုအပ်ပြီး၊သောနည်း၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေ ဝ။ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်

၏။ ။တာလဝုဒ္ဓဇ္ဇေရ ဂါထာဝတ္ထုနှာ။ တာလဝုဒ္ဓမထေရ်၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ပညာသနိပါတဝတ္ထုနှာ။ ပညာသနိပါတ်အဖွင့်သည်၊ သမတ္တာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၀-သတ္တနိပါတ်-၂၆၃-မောဂ္ဂလာနဇ္ဈေရဂါထာ၊

။ သတ္တနိပါတေ၊ သတ္တနိပါတ်၌၊ အရညကာတိ အာဒိကာ၊ အညတ္ထာ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မောဂ္ဂလာနဇ္ဈေရသ၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ထည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုမောဂ္ဂလာနထေရ်ဂါထာ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်း၊ ဓမ္မသေနာပတိဝတ္ထုမှာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာဝတ္ထု၌၊ ပုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဟိ၊ အထူးကုဏ်ဆိုဦးအုံ၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်းတို့၊ ကလ္လဝါလဂါမကံ၊ ယလ္လဝါလရွာငယ်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အခိုပြု၍၊ သမဏာ ဗမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ထိနမိဒ္ဓေ၊ ထိနမိဒ္ဓ သည်၊ သြဇာမန္တော၊ သက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထုဒေဝ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂလာနမာ အာရိယတုဏ္ဍိဘာဝေါ ပမာဒေါတိ အာဒိနှာ၊ မောဂ္ဂလာနမာ အာရိယတုဏ္ဍိဘာဝေါ ပမာဒေါ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သံဝေဓိတောဝ၊ ထိတ် လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓာတု ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သုဏာတိ၊ နာယူ၏။ ဝေါနုဝုက်သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ။ ပွါး၍၊ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမဂ္ဂဇ္ဈာယံ၊ အာထက်မဂ်သုံးခုသို့၊ ဥပဂန္တွာ၊ ရောက်၍၊ အဂ္ဂဖလဋ္ဌေ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ခေါ်၌၊ သာဝကပါရမိဉာဏသ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အတ္ထဂ်ံ၊ အတ်ပ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ။

အနောမဒဿိ၊ အနောမဒဿိမည်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ရှိတော်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကဇေဋ္ဌော၊ လောကဇေဋ္ဌဖြစ် တော်မူသော၊ နရာသဘော၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ ၌၊ ဒေဝသံဃပုရေ ကွေတော၊ နတ်အပေါင်းခြံရုံတော်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဟာဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဝရုဏောနာမ၊

ဝရဏအမည်ရှိသော၊နာဂရာဇာ၊နဂါးမင်းသည်၊ဟုတ်တား၊ဖြစ်၍ကာမဂုဏ်၊ အလိုရှိအပ်သော်အဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုဘန်ဆင်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကုဗ္ဗာဝီ၊ အထူးထူးဘန်ဆင်း၍အပ်၊ဝါသည်း မဟာဒဗိနိုဝါသယံ၊မဟာသမုဒ္ဒ ရာဇ်နေလေ့ရှိ၏၊ ။သင်္ကာဟိယံ၊ ဒိဗိ၏အခြေအရှေဖြစ်သော၊ ဝဏ်းနဂါး အပေါင်းကို၊ဟိုတွေ့ဟာရိတွေ့၊ ဆော်ဝင်ယူခေါ်ဝင်၍၊ အပ်၊င်သည်၊တူရိ ယံ၊နဂါး၊တူရိယာကို၊ပဌမပေသိ ။ဖြစ်စေပြီ၊သမ္ဗုဒ္ဓံ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ပရိဝါ ရေတွေ့၊ခြိုရံကုန်၍၊ဘဒါ၊ထိုအခါ၌၊အနေ့ရာ၊နဂါးသို့တို့သည်၊ ဝါဒေသုံ၊ ဘီးမှတ်ကုန်၏၊ ။တူရိယေသု၊ နဂါးတူရိယာတို့ကို၊ ဝဇ္ဇမာနေသု၊ ဘီး မှာဘ်အပ်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ဒေဝတူရိယာနှိ၊နတ်တူရိယာတို့သည်၊ဝဇ္ဇယုံ၊ ဖြည်ကုန်၏။ဥဘိန္နံ၊နတ်နဂါး၌စ်ပါးတို့၏၊ သဒ္ဒံ၊ တူရိယာသံကို၊ သုတွေနု၊ ကြားရ၍ဗုဒ္ဓေါဝိ၊ အားနောမဒသိ ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သံပဗုဇ္ဈထ၊ သမာပတ်မှနိုးတော်မူ၏။ ။သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အားနောမဒသိ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမဇ္ဇေတွေနု။ပင့်ဘိတ်၍၊ သကံဘဝနံ၊မိမိနေရာနဂါးပြည်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ပြီ၊အာသနံ၊နေရာကို၊ပညပေတွေနု၊ခင်း၍၊ ကာလံ၊ဆွမ်းစား၍နံအခါ ကို၊အဟိုး၊ငါသည်။အာရောစယိ ။ကြားလျှောက်ပြီ၊ ။ဒိဏာသဝသဝသ ဟသေသဟိ၊တသိန်းသောရဟန်းတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတောဝ၊ခြိုရံလျက်၊လောကနာ ထဝေကာ၊အားနောမဒသိဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသာသဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော အာရုဝ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို။ဩဘာသေန္တာ၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊ မေဃဝါ၏ ဘဝနံ၊ဗိမာန်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ကပ်တော်မူ၏။ ။ဥပဂတံ၊ ဝါ၏ဗိမာန်သို့ကပ် တော်မူသော၊မဟာဝိရံ၊ ကြီးသော်လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ် ထက်နတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရာသဘံ၊ အားနောမဒသိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ။အနုပါနေနု၊ ထမင်းအားဟျာ်ဖြင့်၊ ဘဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊တပ္ပေမိ၊ရောင့်ရဲစေ၏။ ။မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိ၊တော်မူသော၊ သယမ္ဘု၊အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော အားနောမဒသိဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဘိက္ခုသံဃာ၊ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတွေ၊ထိုင်နေတော်မူ၍၊ အနုမောဒိ၊အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ ဇုမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာ သထ၊ ရွတ်တော်မူ၏။ ။သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်၊ လောကနာထကံ၊ လူတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သံဃံ၊သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ယံယဿ၊အကြင် ကြောင့်၊အပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ တေနစိတ္တပ္ပသာဒေန၊ ထိုစိတ်၏ကြည်လို

ခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသလောက်၊ နှတ်ခြည်သို့၊ ဂမိသတိ၊ လားခဲ့လတ္တံ့။ ။ သတ္တသတ္တတိကျွန်ုပ်၊ ရုနစ်ဆဲ့ရုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ 'ဒေဝဒတ်၊ နှတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ကရိသတိ၊ပြုလတ္တံ့၊အဋ္ဌသတ်၊အကြိမ်ရှစ်ရော၊ ပထဝီဝန်ဆောင်ဖမ္ဘကျွန်းခွင် မြေပြင်တလွှမ်းကောင်ကန်၏အဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ စသုခံ၊မြေအပြင်ကို၊အာဝသိသတိ၊ဝိုးဈာပ်လတ္တံ့။ ။ပဋ္ဌပညာသကျွတ်ပြုပ ငါးဆဲ့ ငါးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝဠာ ငင်းသည်၊ ဘစိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘာဝဒေဝ ထိုစကြာဝဠာဖြစ်သော အာဝါဋ္ဌသာ လျှင်၊တသ။ ထိုစကြာဝဠာမင်း၏၊ အသမ်ယာ၊မရေတွက်သောများစွာ ကုန်သော၊ ဘောဂ၊စည်းစိမ်ကို၊သည်၊ဥပဓိသန္တာန်၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။ ဇာတောဒါ၊ဤငါအနောမဒဿီပွင့်ရာဝရကပ်မှ၊ အာပရိမေယျ၊ မရေမတွက် နိုင်သောတသရေ့နှင့် ကမ္ဘာတသိန်းထက်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ ဘဒ္ဒကပ်ဌ၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဗန္ဓ ဝေါ၊တတိယဩက္ကာကမင်းမျိုးဌဖြစ်သော၊ဂေါဇွန်း အာနွယ်အားဖြင့်၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါတမအာမည်တော်ရှိသော၊သတ္တာ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လောကေ၊လောကဌ၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊နိခုယာ၊အာဝိစိငရဲမှ၊ စဝိတ္တာန်ရွှေ့ပြောင်း၍ မနုဿတ္တံ့၊လူ၏ အဖြစ်ကို၊ဂမိသတိ၊လားလတ္တံ့။ ။ကောလိတောနာမနာမေန၊ကောလိ တဟူသောအမည်ဖြင့်၊ဗြဟ္မဒတ္တ၊ဗုဒ္ဓားမျိုးသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ထိုကောလိတသည်၊ပဋ္ဌာ၊နောက်အခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာန်၊ရဟန်းပြု၍၊ ကုသလမူလေန၊ အကြောင်း၊ရင်းကုသိုလ်သည်၊စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဂေါတမသ။ ဂေါတမအာမည်တော်ရှိသော၊ဘဂ ဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ဒုတိယော၊ဒုတိယဖြစ်သော၊သာဝကော၊ကပ်ဝ ရံအဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အား ထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသည်၊ ပဓိတတ္တော၊ နှိမ့်ချနှိမ်ဆွေ့လွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ဇုန္ဒိယာ၊တနှိုးဖြင့်၊ ပါရုဝိ ဂတော၊ အာပြီးသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သဗ္ဗာသဝေ၊အလုံးရုံသောအာသဝေါတရား၊တို့ကို၊ ပရိညာ ယ၊ပိုင်းခြား လျက်သိ၍၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါထရား၊မရှိဘဲ၊နိဗ္ဗာယိသ တိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ဤတိဗ္ဗမဟာဂါထာ၊ဤဗျာကရဏဂါထာတို့ကို၊အာသာ သဝေ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ပါပမိတ္ကြော၊ ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍၊ကာမရာဂ ဝသံ၊ဝင်ထွေ့ကာမဠ္ဠတပ်သောကိလေသာ ကာမ၏အလိုသို့၊ ဂတော၊ လိုက်မိသည်ဖြစ်၍၊ မာတရံစ၊ အမိကိုလည်း၊ ပိတရဉ္စ၊ဘခိ၊ အတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဘရာနုသော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော

စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စာတယိ၊သတ်ဘူးပြီ၊ ။နိရယံ၊ငရဲလည်းဖြစ်သော အထ။ ထိုဖုတ်ပါး၊မာန်သံ၊ လူလည်းဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိ၊ အကြင် အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ကပ်လေ၏၊ ပါပကမ္မသမဂိတာ၊ မကောင်း သောကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဘိန္နသိသော၊ ကွဲသောဦးခေါင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ အမရိ၊သေလွန်ရပြီ၊ ။ဣဒံမရဏံ၊ ဤသို့သော ခြင်းသည်၊မယ်။ငါအား။ပဋ္ဌိမကံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောဝိပါက်တည်း၊စရိ မော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ဘဝသည်၊ ဝတ္ထုတော၊ဖြစ်၏၊ ဣဒါဝိ၊ဤ အဆုံးဘဝဖွဲ့လည်း။ မယ်။ငါအား၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌ဖြစ် သော၊ ဤသို့ဦးခေါင်းကွဲကာသေရာရောခြင်းသဘောသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ် လတ္တံ့၊ပဝိဝေကံ။သုံးပါးသောဝိဝေကကို၊အနဲယုတ္တော၊အဖန်ဖန်အား၊ထုတ် သော၊သမာဓိဘာဝနာရတောဟု၊ ဗျာနှိသမာဓိကို ပွါးစေခြင်းသာ၌ လျှော်ရာ ရှိသည်၊ဟုတ္ထား၊ဖြစ်၍၊သဗ္ဗာသဝေ။ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့ကို၊ပ ရိညာယ။ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊အာသဝေါတရားမရှိ ဘဲ၊ဝိဟရာမိ၊နေ၏။ ။ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမိ၊ဝတော၊ အပြီးတိုင် ရောက်သောကြောင့်၊သုဝဏ္ဏိ၊ရုံ၊ အလွန်နက်သော၊ ဗဟလံ၊နှစ်သိန်းလေး သောင်းအထုရှိသော၊ဒုဗ္ဗဓံသိယံ၊သူတပါးတို့သည် ဖျက်ဆီးနှိုင်ခဲသော၊ ဝေဏ်ဖွဲ့၊ ဖြေကြိုးကိုလည်း၊ ဝါမဏ္ဍေန၊ လက်ဝဲခြေမဖြင့်၊ ခေါဘယျံ၊ ချောက်ချားနှိုင်၏။ ။အတ္ထိမာနံ၊ငါတကား၊ဟုထောင်လွှားသောမာန်ကို၊ နပဿသာမိ၊ငါမမြင်၊ မယ်။ငါအား၊မာနော၊ မာန်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊သာမ ဏေရေ၊ သာမဏေတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊အာစပ္ပြု၍၊ ဂရုစိတ္တံ၊ရှိသေလေးမြတ် သောစိတ်ကို၊အဟံ။ငါသည်၊ကရောမိ၊ပြု၏။ ။ဣတောဝ၊ဤဘဒ္ဒကပ်မှ အာ ရိမေဃယျ၊မရေတွက်နှိုင်သော တာသမ္ပေ၊နှင့်ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ကပ္ပေ၊ ဘုရားဘုန်းလူသုံးဆူပွင့်လတ်ဝရကပ်၌၊ယံကမ္ပံ၊အကြင်လက်ဝဲရံ၊ဖြစ်လို၍ ဟူသော်ကံကို။ ။ဘဒ္ဒိနိ၊ဟရိ၊ခွေးရှူဆောင်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊တံ၊ဘူမိ၊ထို အရာအထူးကို၊အနုပဋ္ဌေယ္ယာ၊ အာစဉ်ရောက်ပြီ၊အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ တရားကုန်ခြင်းသို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊ အမှိ။ဖြစ်ပြီ၊ ။မယ်။ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း အစ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဇုဠသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ပြုအင်ပြီ၊ဣတိ၊ဤ သို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအာပ်၏။ ။

အထ၊ထိုနောင်မှ၊နံ။ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အပရဘာဂေ၊နောက်အဘို့၌၊ဧတဝဝနေ၊ ဧတဝဝန်မည်သော၊မဟာ

ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်မြတ်၌၊ အရိယာဂဏမဇ္ဈေ၊ အရိယာအပေါင်း၏ အလယ်၌၊နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်၊တေနတေနဂုဏေန၊ထိုထိုဂုဏ်ကျေး ဇူးဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သာဝကေ၊တပည့်တို့ကို၊ဇောဒဋ္ဌေ၊ဇောဒဂ်အရာ၌၊ဌပေန္တော၊ထား၊တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊မမ၊ငါ၏ဂုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုန္တမန္တာနံ၊တန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ယဒိဒံယောအယံမောဂ္ဂလာနော၊ အကြင်ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဇေဋ္ဌော၊သော၊ ဤအရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ဖြောက်၏၊ဘုတိ၊ဤသို့၊ဘုန္တမန္တာယ၊တန်ခိုး၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဇောဒဋ္ဌေ၊ဇောဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊သတ္တောရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဇောဒဋ္ဌေ၊ဇောဒဂ်အရာ၌၊ဌပိတေ ၊ထား၊အပ်သော၊ သာဝကပါရမိယာ၊သာဝကပါရမီ၏၊မတ္ထကံ၊အာထွန်း အထိပ်သို့၊ပတ္တေ၊ရောက်သော၊တေနမဟာထေရေန၊ထိုအရှင်မဟာမေါဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် တံတံနိမိတ္တံ၊ထိုထိုအကြောင်းကို၊အာဂမ္ဘ၊စွဲ၍၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌ ဘာသိတာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ တာ၊ ထိုဂါထာတို့ကို၊ သဂီတိကာလေ၊သင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ ဓမ္မသင်္ဂ ဟကေတိ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို သင်္ဂီယနာတင် ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ၊အာရညကာ၊တောကျောင်း၌နေကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါ တိကာ၊ပိဏ္ဍပါတ်ရှာတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဗ္ဗာဟပတ္တာ၊တော၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်၌ အကျုံ၊ဝင်သော ဆွမ်းခံခြင်း၊ရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ရ ထား၊မှ,လျော်ကုန်သည်၊ဟောကုန်၏၊ဖြစ်ကုန်၏၊မစ္ဆု,နှော၊သေမင်း၏၊သေနံ၊ ကိလေသာသို့ လိုက်ခြင်း၊ရှိ၊သော စစ်သည်ကို၊ ဒါလေမှ၊ ဖြတ်ကုန်အံ့၊ အစ္ဆရာတို့၊ကမ္ဘဏ်းအာရုံဟုဆိုအပ်သောဂေါစရေ,ရှိတို့၌၊ သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ကုန်သည်၊ဟောကုန်၏၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊အာရညကာ၊ တောကျောင်း၌ နေကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရှာတင်ဆောက် တည်ကုန်သည်၊ဥဗ္ဗာဟပတ္တာ၊တော၊ဆွမ်းခံသောသပိတ်၌အကျုံ၊ဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ရတာ၊မှ,လျော်ကုန်သည်၊ ဟောကုန်၏၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မစ္ဆု,နှော၊သေမင်း၏၊သေနံ၊ကိလေသာသို့လိုက်ခြင်း၊ရှိ၊သော စစ်သည်ကို၊ ရုနာမ၊ဗျက်ဆီးကုန်အံ့၊ကိ ံ ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ကုဋ္ဌ,ရော၊ ဆင်ခြောင် သည်၊နဋ္ဌာ၊ဂါရံ၊ ကျ။ဖြင့်ပြီးသောအိမ်ကို၊ ရုနာတိ ဗုဒ္ဓ ၊ဗျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ ရုနာမ၊ ဗျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ၊သာတတိကာ၊ မချွတ်မယွင်း ဘာဝနာဖြင့် အပြီးပြီးသောလုံ,ဝရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ရုက္ခမူလိကာ၊ ကျောင်းကိုပယ်၍ရ

တင်ဆောက်တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဿာပဏ္ဍာဂတော၊ ဆွမ်းခံသော သပိတ်ခွဲအားကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်မျှခဲ့၊ ရေတာ၊မွေ့လျော်ကုန် သည်၊ဟောန်ဖြစ်ကုန်၏၊မစ္စုနှောသောမင်း၏၊သေနံ၊ကိုယ်သတ္တိလိုက် ခြင်းရှိသောစစ်သည်ကို၊ ဒါလေမှုးဖြတ်ကုန်အုံ့၊ ဒုဏ္ဍာတ်ကို၊ ကမ္ဘာန်းအာရုံ တည်းဟူသောဝေါစရဏတို့ခဲ့၊ သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည် ကုန်သည်၊ဟောဘန်ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊သောတယိကာ၊ ကမ္ဘာန်းကို ပွါးစေ ခြင်းခွဲအမြဲဖြစ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ရုက္ခမူလိကာ၊ကျောင်းကိုစွန့် ၍ရုက္ခမူရုဘဝင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ဥဿာပဏ္ဍာဂတော၊ ဆွမ်းခံသော သပိတ်ခွဲအကျုံးဝင်သောဆွမ်းမျှခဲ့၊ရေတာ၊မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ဟောန်ဖြစ် ကုန်၏၊မစ္စုနှော၊ သေမင်း၏၊သေနံ၊ ကိုယ်သတ္တိအစဉ်လိုက်တတ် သောစစ်သည်ကို၊ ရုနှာမ ဗျက်ဆီးကုန်အုံ့၊ကိ'ဝိယ၊ အာတယ်ကဲ့သို့နည်း။ ကုန်ဆုံးရောဆင်ပြောင်သည်နှုတ်ခမ်း၊ ကျူ။ဖြင့်ပြီးသောအိမ်ကို၊ဝိဠိသေတ် ဆုံ၀၊ဗျက်ဆီးသကဲ့သို့ ဝိဠိသမ၊ဗျက်ဆီးကုန်အုံ့၊ ၊အမ္ပိကာကိုလကုန်ရှိကော အရိုးဟုဆိုအပ်သော အာသဝေါဖြင့် ပြီးသောကုန်ရှိခဲ့၊ မံသနှာရုပယ်ဖြင့်တော၊ အသားအကြောကိုးရာတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ ရုပ်အပ် ဖွဲ့အပ်သော ဒုဋ္ဌနွေ့၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မမာယသော၊ ဝုထုဗ္ဗေမိုက်တို့သည် ဖြတ်နိုးအပ်သော၊ပရေဘဏ္ဍာ၊သူတပါးကိုခွဲလည်းကောင်း၊ ပူရေးအထူးထူး အပြားပြားသောမစင်ဖြင့်ပြည့်သော်ငါ၏ကိုယ်ခွဲလည်းကောင်း၊ဖိ၊ဝက်ဆုပ် ရုံကာတွယ်သည်၊အာဟု။ သင်အား၊တောက်ပြန်ခြင်းရှိသောစွတကား၊ဂူတ ဘဏ္ဍော၊မစင်ဖြင့်ပြည့်သော သား၊ရေအိပ်နှင့်တူသော၊ တာ၊ဝေနဒ္ဓေ၊အရေ ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ဥ၊ရေ၊ ရင်ခွံ၊ဂဏ္ဍီ၊ တည်သောအိုင်း၊အမာနှင့်တူသောသ ဖြတ်နှစ်ခုသည်။ပါသာဏိနီ၊ လူသာစား၊ကျူ။ဘီလူးနှင့်တူကုန်ထသော၊ယော နိသောတာ၊နီ၊အကြင်ကိုးပါးသောအမာ၀တို့သည်၊တော၊သင်၏။ကာယေ၊ ကိုယ်ခွဲ၊သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊သန္ဓေ့ကို ယိုစိ၊တွက်ကုန်၏၊တာ၀၊သင်၏၊သ ရိရံ၊ကိုယ်သည်ကား၊နဝ၊သောတံ၊ကိုးပါးသောအမာ၀တည်းဟူသောစိ၊ ယိုရာလည်းရှိ၏။ဒုဋ္ဌနွံ၊ မကောင်းသောအနံ့လည်းရှိ၏၊ ကရီသပရိဗဇနွံ၊ ကျင်ကြီးနှင့်စပ်၏၊ဘိက္ခု။ရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊သုစိကာမော၊စင်ခြင်းကို အလိုရှိသောသူသည်၊ သုစိမေပ၊ စင်ကြယ်ရာကိုသာလျှင်၊ ဗ္ဗဏ္ဏဏ္ဏော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သသိသနှာတော၊ ဦး၊ခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးသည် ဖြစ်၍၊မိဠံ၊မစင်ကို၊ဒိသွာ။ဖြင်၍၊ပရိ၀ဇေသိဗ္ဘာ၀၊အ၀ေးမှ ကြဉ့်သကဲ့သို့၊ ဇ၀ံတ၊ထာ၊ထိ၊အတူ၊ဟော၊သင်၏၊တံကာယံ၊ထိ၊ကိုယ်ကို၊ ပရိ၀ဇ္ဇယာ၊ဝေး

၁ စွာကြဉ်လေလော၊ ဝေ၊ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီး သောကိုယ်ဟူ၍မှတ်အပ်သော၊ ကော်၊ ဤမစင်အစုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မနောဇည္ဗာယ၊ ပိတ်ဖြင့်ဆီ၏။ ဟံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောကိုယ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိသကဲ့သို့၊ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ပါဝုသေ၊ ရှိစေသား ရှာသောကာလ၌၊ ဂုဏ်ဆန္ဒာနုံ၊ မစင်ရှိရာအရေပ်ကို၊ သုစိဇာတိကော၊ စင်ကြယ်သော သောရှိသော သူသည်၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ ဣဒံ၊ ဝေ၊ သောအရေပ်မှ ကြဉ်သကဲ့သို့၊ တံကာယံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး သောကိုယ်ကို၊ အာဝုကော၊ ဝေ၊ စွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ထင်ရှား သောစက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်ရှိသော်ကိုယ်၌၊ မဟာဝိရ၊ ကြီးစွာသော လုံ့လရှိတော်မူ သော၊ သမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တွံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ ယံ ဝ စနုံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဘာသသိ၊ ဆို၏၊ တေ ဝ စနုံ၊ ဤအရှင်ဘုရားဆိုတိုင်းစကား သည်၊ ဝေ၊ ဤဆိုတိုင်းပင်ဟုတ်ပေ၏၊ ဣဒေ၊ ဤစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော်ကိုယ်၌၊ ကေ၊ အချို့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ပက်မြိ၊ ညှိနှိုင်း၊ ဇရေ ဝေါ၊ နွားဒရိ သည်၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ ယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့ အာသတ္တိဗလဝတာ ယ၊ တဏှာ ဟူသော စိ.ယိုခြင်း အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသိဒန္တိ၊ ကျင်နာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ယောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟတ္ထိနီယာ ဝါ၊ နန္ဒင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အညေန ဝါ ဝိရုဠှေန၊ တပါး သောဆိုးရွားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာကာသမှ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ရုဇ္ဇေတ ဝေ၊ ဆိုးခြင်းဌာ၊ မညေ ထဏ္ဍော ဝ၊ အောက်မေ့ကုန်သကဲ့သို့ ဝေ၊ ဝ ဟု ယ၊ ထိုအဟူ၊ တာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံ၊ ထိုကံသည် ဝိလာ ဝုဒ္ဓယ ဝေ ဝ၊ စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည် သာ ဟု ယ ဝ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ ဣဒံ ဝ ဝ ဝ

သမ္ပန္နေ၊ မြားဖွာသောသိသသံဝရစသည်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော၊ သာဓိဝုတ္ထ
ဖို၊ သာဓိဝုတ္ထရုံသည်၊ နိဗ္ဗုတောဝရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
ဌ်း၊ ယံဘိ'သနကံ၊ အကြင် ကြောက်မက်ဖွယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊
(၅) သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ'တရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတာ၊ အမြဲမရှိကုန်စွတကား၊
ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ပျက်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ နိ
ရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါတရားတို့၏ ဥပသမော၊ ငြိမ်းချမ်းဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ၊ တေယောဂိနော၊ ထိုယောဂိ
ဝဂ္ဂိုလ်ဟူသည်၊ သုခမံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပဋို
ဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးတွင်း၍သိသည်မည်ကုန်၏၊ ယထာဟု'၊ အာဟယ်ကဲ့သို့နည်း။
ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာရှိသောသားမြီး၏ တခုသောအမွေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ ထက်လှစွာသောမြှား ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တိ ယထား အဓိကိုက်ဖြစ်သောအခါ
လျှပ်စစ်ရောင်မျှဖြင့်မှန်အောင်ပစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယော
ပဌဝီဗန္ဓနေ၊ အကြင်ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရေတောဝ၊ အနတ္တသဘော
ဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင်ကုန်၏၊ အတ္တတော။ ငါ၏ကိုယ်ဟူသောစွဲ
လမ်း၍ယူခြင်းဖြင့်၊ နောစပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ၊ ယေစသင်္ခါရေ၊ အကြင်
သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ ပရေတောဝ၊ အနတ္တသဘောဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာ
မြင်ကုန်၏၊ အတ္တတော၊ အတ္တသဘောဖြင့်၊ နောပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ နိပုဏာ၊
သိမ်မွေ့သောခန္ဓာငါးပါးစသောသဘောတရားကို၊ ပဋ္ဌဗျာဓိ'သု၊ ထိုးတွင်း
၍သိကုန်၏၊ ကိ'ဝိယ၊ အာဟယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာရှိသော
သားမြီး၏တစုံတခုသောအမွေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ ထက်လှစွာသောလေး
မြှားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တိ ယထာ၊ အဓိကိုက်ဖြစ်သောအခါလျှပ်စစ်ရောင်မျှဖြင့်ပစ်
နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဋ္ဌဗျာဓိ'သု၊ ထိုးတွင်း၍ သိကုန်၏၊
သတ္တိယာ၊ လှံဖြင့်၊ ဩမဗ္ဗောဝိယ၊ နှိပ်၍ထိုးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍ
ကေ၊ ဦးစေါင်းထက်၌၊ ဒုဿမယနောဝိယ၊ ဖိုးလောင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
ကာမရာဂပဟာနာယ၊ ကာမရာဂဆိုသောငါးပါး၌ တပ်သောရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ၊
သတောဝ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံတော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဇ္ဇဝေ၊ ပရိဇ္ဇဝေယျ၊
ကျင့်ရာ၏၊ ဘာဝရာဂပဟာနာယ၊ ဘဝရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ လ၊ ဘာဝိတတ္တော
နှုတ်ပွါးစေအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိသော၊ သရီရန္တိ မဝေရိနာ၊ အာဆုံးဖြစ်သော
ကိုယ်တော်ကိုဆောင်သောဘုရားမြတ်သည်။ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်
သောအရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဓိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ ဓိဂါရသူဌေးသည်
အမိအရာ၌ထားအပ်သောဝိသာခါ ဒါယိကာမ၏ပြာသာဒ်ကိုပါဒရိုဌေနေ

ခြေမဖြင့်၊ဂ.မ္ဗယိ၊ သုနိလ္လပ်စေ၏၊ဆုံနိဗ္ဗာန်၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ သိထိုလိုံ၊လျှော်
လျှော်၊နှ အာရုတ္ကာ၊အားမထုတ်မူ၍၊ဆုံနိဗ္ဗာန်၊ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ အံ့ပြေနှ၊ဆနည်း
ငယ်သော၊ထာမသာ၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊နှဂန္ဓဗ္ဗိ၊မရ၊အပ်၊ သမ္ဗဂန္ဓ ဝဟန်ဆုံ
ဝ၊အလုံးစုံသော၊ကျမ်းကိုဆောင်ရွက်အား၊ထုတ်သည် အတ္ထသာလျှင်။နှ၊
ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဟာနှ၊ကြီးစွာ၊သော၊ စတုဒ္ဒိသမ္ဗုပ္ပဓာနဝိရိယနှ၊လေး
ပါးအပြား၊ရှိသော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လ၊ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊ အယဉ္စ
ဘိက္ခု။ဤရဟန်းသည်ကား၊ဒဟရော၊ ငယ်စွာသော်၏၊ အယံဘုတ္တမပေါရိ
သော၊ဤမြတ်သောယောဂျားသည်၊ သဝါဟနှ၊စစ်သည် ဒိုလ်ပါနှင့်တ
ကွသော၊မာရ၊ဒေဝဝုတ္တစသောမာရ်ကို၊ဇေတွာ၊အောင်ပြီး၍၊အန္တိမံဒေ
ဟံ၊အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ခဲရေတို၊ဆောင်၏၊ဝေဘာရသစ၊ဝေဘာ
ရုတောင်၏လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍဝသစ၊ပဏ္ဍဝတောင်၏ လည်းကောင်း၊
ဝိပုရ၊အကြား၌၊ ဝိဇ္ဇုတာ၊လျှပ်စစ်တို့သည်၊ အနုပတန္တိ၊ပျက်သဖြင့်ကျ
ကုန်၏၊အပ္ပဋိမသ။ အတုမရှိသော၊တာမိနော၊ ဣဠာရုံ၊အနိဠာရုံ၊စသည်၌
သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ဝုတ္တော၊ သားတော်
ဖြစ်သောရှင်မောဂ္ဂလာန်သံ့ည်း၊နှဝိပုရ၊ဝုဂတော၊ ဝေဘာရုဒေတောင်ပဏ္ဍဝ
တောင်တို့၏ အကြား၌ဆိုက်ဝင်လျက်၊ဟျာယတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဗျာနှင့်ကိုဝင်
စား၏။ ၊ဥပသန္တော၊ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော၊ဇွန်ဖြူရှိသသော၊ဥပရ
တော၊အရဟတ္တဖိုလ်ဗျာနှ်ဖြင့်မွေ့.လျော်ထသော၊ပန္ထသေနာသနော၊လူတို့
၏ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကျောင်းဌိုနေလေ့ရှိသော၊ရေနှ်၊အရှင်မောဂ္ဂလာန်ရဟန်း
သည်၊ဗြဟ္မုနှာ၊ မ.ဟာဗြဟ္မာမင်းသည်လည်းကောင်း။ သဒေဝကေနှ၊နတ်
နှင့်တကွသောလူသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဝန္ဒိတော၊ ရှိသေစွာရှိခိုးအပ်
သော၊ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသော်ဘုရား၊ဗြတ်၏၊ဒါယာဒ၊တရား၊အမွေခံသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ဥပသန္တသော၊ စက္ခု၊ဖြစ်စေသည် စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် အလွန်
ငြိမ်သက်စွာထသော၊ဥပရတိ၊တောအရပ်သို့ကပ်သဖြင့်တောခွဲမွေ့.လျော်
ထသော၊ပန္ထသေနာသနံ၊လူတို့၏ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းဌိုနေလေ့ရှိထသော၊
မုနိ၊ရဟန်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသော် ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒ်၊တရား
အမွေခံဖြစ်သော၊ကသပ၊ကသပမထေရ်ဗြတ်ကို၊ဗြာဟ္မဏ၊ဝုဏ္ဏား၊တို့
သင်သည်၊ဝန္ဒ၊ရှိခိုးလော၊ ဗြာဟ္မဏ။ဝုဏ္ဏား၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ဇာ
တိသတ်၊ဝုဏ္ဏား၊ဇာတ်သို့အစဉ်လိုက်သောအရာသော အမျိုးသို့။ ဂန္ဓော ဥပ
ဂန္ဓော၊ရောက်ရာ၏၊ ၊သဗ္ဗဇာတိယော၊ အလုံးစုံသော အမျိုးတို့သည်
လည်းကောင်း၊သောဏ္ဍိယာ၊မင်းဇာတ်ရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း

မနုဿသားလူတို့ကတွင်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဟန်တလဲလဲ၊ အရှာယကောင်ဗေဒင်ကို သင်ရှာယ်သော၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ အဆုံးတိုင်အောင်တတ်သောဉာဏ်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဏံဝေဒါနံ။ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ ပါဠိ၊ အပြီးအဆုံးတိုင်အောင် တတ်သော သူသည် လည်းကောင်း၊ စေအသ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြားအုံ၊ တသ၊ ထိုမိဘဘေးတိုးခုနစ်ဆက်မှ ပုဏ္ဏားဖြစ်သည်ကို ကဗ်ခြင်းဗေဒင်သုံးပုံကို တတ်ခြင်း ပုဏ္ဏားတို့၏ကျင့်ဝတ်ကိုဖြည့်ခြင်းသုံးပါး၏။ တံဟလံ၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဧတသ၊ ထိုမဟာကာသပထေဝီအား။ ဝန္ဒနာယာ၊ ရှိခိုးခြင်းကောင်းမှု၏။ သောဌသိ၊ တဆဲ့ရြောက်စိတ်စိတ်၍၊ ဧကံကလံ၊ တစိတ်ကိုမျှလည်း၊ နဿတိ၊ မထိုက်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ အဋ္ဌာရိမောက္ခာနိ၊ ရှေးဟောနှစ်ပါး သောဝိမောက္ခတို့ကို၊ အနုလောမံ ပဋိလောမံ၊ အနုသုံ ပဋိလုံ၊ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမီ ရှေးအတို့၌၊ အပသယိ၊ အကြိမ်များစွာပင်စား၏၊ တတော၊ ထိုသမာပတ်မှ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ဂန္တွာ၊ သွား၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုံ၊ ဘုရားအလိုတော်သို့အစဉ်လိုက်သောမြတ်သော ဂေဟန္တာကို၊ မာ အပသာ ဒေဟိ၊ မမောင်းမဲလင့်လော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မာ ခဏိ၊ မတူးမမြှုပ်သင့်လော၊ တာဒိနေ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရဟန္တမှိ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၌မနုံ၊ သင်၏စိတ်ကို။ အာဘိပ္ပသာ ဒေဟိ၊ အလွန်ကြည်ညိုစေလော၊ ဒိပ္ပံ ယျဉ်ပွား၊ အဋ္ဌလိကော၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊ ဝန္ဒ၊ ရှိခိုး၊ လေ လော၊ တေ တာ၊ သင်၏၊ မဏ္ဍကံ၊ ဦးခေါင်းကို။ မာ ဝိဓေ့ဒ်၊ ထိုအရှင်မဟာကာသပဋ္ဌေ ပြုပမှ၊ သော မကောင်းမှုကံ ဖြင့်ခုနစ်စိတ်မခွဲ စေလင့်၊ ဧသော ပေါ ဗ္ဗ လောဘိက္ခု ဤပေါ ဗ္ဗ ဝိလအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော ဘုရားစသည်တို့၏ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ နပသဿတိ၊ မရှုမမြင်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဝုဝကွ ဘော၊ ဖွဲ့တတ်သော၊ ဝိဝဋ္ဋ ၊ စသည်ကိုရှေးရှုလျက်၊ အ ဋ္ဌ ဂမံ၊ အပါယ်စသည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော ဖြစ်ပွားသောမကောင်းမှုဖြစ်သော ဓိမ္မ ပထံ၊ လမ်းပတ်စည်းဝေးခြင်းစသည်သို့အစဉ်လိုက်သောပွားသော ခရီးသို့၊ ကုမ္ဂဂ်ံ၊ မကောင်းစွာသောခရီးဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဝိန္ဓ ၊ ဝ ဓ ဝ သို့ အနုဓာ ဝ တိ၊ လည်ပတ်ကို၊ ကိမိ ဝ ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝိဇ္ဇ သ ဿ ဝ ၊ ပဉ်ညာ ရှိ ကုန်ကုန်ကုန်

မဂ်ဖိုလ်မှအာသျည်းစည်း၊ပေါ်ခ်ိုလော၊ ပေါ်ခ်ိုသမည်သောရဟန်းသည်၊ဂန္ဓ-တိ၊သွားရလိမ့်သတည်း၊ သုဒဿနံ၊ အသေက္ခသိလစသည်တို့ ၏ပြည့်ခြင်းသာဝကပါရမီဉာဏ်ပြည့်ခြင်းဖြင့်ကောင်းသော အမြင်ရှိထသော၊ဥဘတောဘာဂေဉာတတောဘာဂေတိ၊ဝိကွမ္ဘနပဟာန်သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဟူဆိုအပ်သောနှစ်ပါး၊သော အယူတို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ကိလေသာတို့မှလွတ်ကြီးထသော၊အာရုတ္တံ၊ဂေါစရုတ္တတ္ထဟူဆိုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိထသော၊ဝိသလ္လံ၊ရာဂဝေါ့ဝင်စသည်တို့မှကင်းကြီးထသော၊ ခီဏာသံယောဂံ၊ ကုန်ကြီးသောကာမဓာတုဝေ-သောလေးပါးသောယောဂရှိသော။ တေဝိဇ္ဇံ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိထသော၊ မစ္စုဟာယိနိ'၊ သေခြင်းကိုစွန့်လွှတ်ရှိထသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ဖြတ်သောအသ္ဟကိုခံထိုက်ထသော၊မနုဿာနံ၊ လူတို့၏အနုတ္တရံ၊အာဟုတမရှိထသော၊ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးပွါးရာလယ်ခြေကောင်းသဘွယ်လည်းဖြစ် တော်မူထသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိထသော၊ဣမဗ္ဗသာရိပုတ္တံ၊ဤသာရိပုတ္တရာကိုလည်း၊ပဿ၊ ရှုလော၊ဣဒ္ဓိမန္တေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်ထသော၊ ယသဿိနော၊များသောအခြံအရံရှိကုန်ထသော၊ ဒသဗေ-ဝသဟဿသာနိစ၊တသောင်းသောနတ်အားပါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပြဟ္မဝုရောဟိတာစ၊ ပြဟ္မဝုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော၊ဇေတေဒေ-ဝါ၊ထိုနတ်တို့သည်၊မဟာမောဂ္ဂလာန်၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို၊နုမသန္တေ၊ရှိခိုးကုန်လျက်၊ပဇ္ဇလိကတာ၊ချီးသောလက်အုပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊ရပ်ကုန်၏။ ပုရိသာ-ဇည၊ ပုရိသအာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်းတကာတို့ယက်ဖြင့်ဖြတ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊အရှင်ဘုရားအား၊နမော၊ရှိခိုးပေ၏။ ယသ-တေ၊အကြင်အရှင်ဘုရားအား၊အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ခီဏာ၊ ကုန်လွန်ကြီး၊မပရိသ-ဆင်းရဲကင်းသော အရှင်ဘုရား၊တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ ဖြတ်သောအသ္ဟကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပေ၏၊နရုဒေဝေနလူနတ်အပေါင်းသည်၊ ဟုတိ၊တော၊ ဖြတ်သောပူဇော်ခြင်းဖြင့်ပူဇော်အပ်၏၊ ဥပဇ္ဇန္တော၊ လောကဒ္ဓ ဖြစ်၍၊ မရုဏာ-ဝသိဘူ၊ သေခြင်းကို နှိပ်စက်၍တည်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ကိ'ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ပုဏ္ဏာ-ရိက်၊ကြာပုဏ္ဏာရိက်သည်၊တောယေန၊ရေနှင့်၊နလိမ္ဘကိ'ဝိယ၊မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊သခ်ါ-ရေ

နှုတ်သစ်ပါရတရားဟူတည်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ နဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းကျံတော်မမူ။ ၊ယသယေနဝုဋ္ဌလေန၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ မဟာဇော်၊ တစ်ဆောမျှသော ကာလတို့၊ သဟာသဝေလောကော၊ တသောင်းအပြားရှိသော လောကဓာတ်ကို၊ သံဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာမျက်မှောက်ပြုသဖြင့်သိအာပ်၏၊ သပြိဟွကပ္ပေ၊ မဟာပြိဟွာနှင့်အတူ၊ ဝသိ၊ အာဝဇ္ဇနဝသီဟော်သို့ရောက်၏၊ ဇုတ္ထိဂုဏော၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းကျေးဇူးဟူလည်းကောင်း၊ ရတ္ဂပပါတော၊ ရတိပန္ဒိုသည်ခွေအနိုးကိုဖြင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဟူလည်းကောင်း၊ သိလေနစ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသမေနစ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောဘိဂ္ဂေ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါရဂူတော၊ ကမ်းအဆုံးသို့အလွန်အားဖြင့်ရောက်၏၊ သောသာရိပုတ္တော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ သာဝကေဟိ၊ သာဝကတို့ထက်၊ ပညာဒိဟိ ဂုဏေဟိ၊ ပညာအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပရမုက္ကံ သဂတော၊ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ တောဝပရမောဘျိ သို့ဖြစ်တိုင်းသောအဝိုင်းအခြားသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကောနိုသတ သဟာဿသဿ၊ ကုဋေတသိန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ အတ္တဘावံ အတ္တဘာဝသ၊ အတ္တဘောကို၊ ခဏောနု၊ ခဏာခြင်းဖြင့်၊ နိုဗ္ဗေန၊ ဘန်ဆင်းခြင်းဌာဝေတ်ရှင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိကုဗ္ဗနာသု၊ တန်ခိုးအထူးဘန်ဆင်းခြင်းတို့၌၊ ကုသလော၊ သိမ္မာ၏၊ ဇုတ္ထိယာ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်း၌၊ ဝသိဘူတော၊ လေ့လာအပ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိပိဋ္ဌာ ဝသိ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရစသော ဈာနသမာဓိသုခဝုဋ္ဌိနှိုဝါသ ဉာဏ်စသောပိဋ္ဌာတို့၌လေ့လာသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ပါရမိ ဂတော၊ အဆုံးအပြီးသို့ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနဂေါတ္တော၊ မောဂ္ဂလာနဝုဏ္ဏား၏အနွယ်ဖြစ်သော ဒေဝဒတ်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အသိတသေး တဏှာဟူသောဓိုရာကင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာ၌၊ ယထာဝုတ္တော ဟိ ဂုဏေဟိ၊ အကြင်အကြင်ဟိုအစပြုသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဥက္ကံသဂတော၊ လွန်သော အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဓိရောမြတ်ပြီတည်ကြည်သောသမာဓိရှိ၏၊ သမာဟိတိန္ဒြိယော၊ ကောင်းစွာ ဘားအင်သော တည်ကြည်သောဣန္ဒြေသည်းရှိ၏၊ သော၊ ထို အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပူတိလတံ ပူတိလတ ဗန္ဓနံ၊ ပုပ်သောဆွေးမြေ့သောနွယ်ဖွဲ့အပ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ သမုဒ္ဓရိတ္ဝါ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သကလံ ကိလေသ ဗန္ဓနံ၊ အလုံးစုံသော ကိုးလသာအဖွဲ့ကို၊ သမုဒ္ဓရိတ္ဝါ ကောင်းစွာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါ

သည်၊သတ္တာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊မေတ္တာဒိဘာဝနာဝေသနှ
မေတ္တာစသည်ကိုပွါးစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပရိစိဏ္ဏော၊အလေ့အလာ
ပြုအပ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အာဇုံ၊အမတော်ဖြစ်သော
မဂ်ဟူသောအာဂျင့်ကို၊ကာတံ၊ကျင့်အပ်ပြီ၊ဂရုကောဘာရောခန္ဓာတည်း
ဟူသောလေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩဘာတော၊ချအပ်ပြီ။ ဘဝနေတ္တိ၊ဘဝသုံး
ပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူသောကြိုးကို၊ သမူဟတော၊
ကောင်းစွာအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီ၊ယဿ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာ
ယ၊အကျိုးငါလည်း၊ အဂါရုဿ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ
နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊သောအတွေ့၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ မေ
မယာ၊ငါသည်၊အနုပဋ္ဌေတော၊အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရအပ်ပြီ၊သဗ္ဗသံယော
ဇနက္ခယော၊ အလုံးရုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းသို့လည်း ရောက်
ပြီ၊ ၊ယဉ္စယတ္ထိ နိရယေ၊အကြင်ငရဲ၌၊ကိဒိသော၊ အာဘယ်သို့သဘော
ရှိသော၊နိရယောနာမ၊ငရဲမည်သည်၊အာသီ၊ဖြစ်သနည်း၊ဆွတိ၊ဤသို့၊ဒုသိ
ဒုသိအမည်ရှိသော မာရ်နတ်သည်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏတော၊ မေးအင်္ဂ၏သည်ရှိသော်၊
အပစ္ဆတ်ငရဲမီးဖြင့်ကျက်၏၊ ဝိဂူရုံ၊ဝိဂူရေအမည်ရှိသော၊ သာဝကဲ၊ကဏ္ဍ
သန်ဘုရား၏အဝ္ဌသာဝကကို၊အာသဇ္ဇ၊ပုတ်ခတ်၍၊ကဏ္ဍသန္ဓပြောဟူကံ
ကဏ္ဍသန်ဘုရားရှင်ကိုလည်း၊အာသဇ္ဇ၊ပုတ်ခတ်၍၊ဝ,ထို့နိရယော၊ထိုငရဲ
၌၊ဥပ္ပန္နာနံ၊ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ တိဂါဝုတောအတ္တကာဝေါ၊ သုံးဂါ
ဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အတ္တဘောသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုသိမာ
ရသာဝိ၊ ဒုသိအမည်ရှိသောမာရ်မင်း၏လည်း၊ တာဒိသောဝ။ ထိုသို့သ
ဘောရှိသောကိုယ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နိဂုယပါလာ၊ငရဲထိန်း
တို့သည်၊အာယောသကိုသတံ၊တရားသောသံချောင်းကို၊ ဂပေတ္တာ၊ကိုင်
ကုန်၍၊ဟာဒယမဏ္ဍံ၊ရင်လယ်ကို၊ကောဇ္ဇေန္တာ၊ထိုးကုန်လျက်၊ပဗ္ဗတိဝသ
သတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဥဿာအန္တေ၊နှစ်ပါးကုန်သောအဆုံးတို့
သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ ပုနဲ၊တဘန်၊နိဝတ္တတိ၊ နစ်ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ပဗ္ဗတိဝသသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဟာဒယမဏ္ဍံ၊ နှလုံး၏အလယ်
သို့၊ဥပဂန္တွန်း၊ဝုံးဝင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောငရဲသူသတ္တဝါတို့
သည်၊ဝေဒနာ၊အလွန်ဆင်ရဲသောဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စတ္ထ၊ငရဲ
မီးဖြင့်ကျက်ကုန်၏၊ ဤဒိသော၊ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောဆင်းရဲသောသဘောရှိ
သော၊နိရယော၊ငရဲသည်၊ အာသိ၊သင်အားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဂုရုံ၊ ဝိဂုရေအမည်ရှိ

သော၊သာ၀ကံ၊ ကဏ္ဍုသန်ဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာ၀ကကို လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍုသန္ဓပြိုစဟ္ဒကံ၊ကဏ္ဍုသန်ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း၊ အာသဇ္ဇ၊ ပြစ်မှားပုတ်ခတ်၍၊ ယဉ္ဇနေ့ယော၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝေဒနာ၊ ရှုပ်၊ ဘောက်ပြန်သောစိုယ်ရှိလျက်၊ အပစ္စယ။ဝေဒနာ၏။ ဗုဒ္ဓသော၊ ဘုရားရှင်၏၊သာ၀ကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ကြိုးသောပညာရှိ၊သာရဟန်းသည်း ဧတံ၊ဤကံ၏အကျိုးကို၊အာဘိစာနာ တံ၊လက်ဝါးပြင်ဖွင့်တင်ထား၊အပ်သောအညစ်အကြေးကင်းသောပဋ္ဌာပြား ကဲ့သို့ကွေးရှုပြု၍သိ၏။ ကဏ္ဍ၊စင်စစ်မည်သောမကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသော မာဂ်နှတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့် စုံသော၊ဘိက္ခု၊ အဂ္ဂသာ၀ကဖြစ်သော ဘုရားတပည့်သားကို၊ အာသဇ္ဇ၊ ပုတ်ခတ်ထိခိုက်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောဝေဒနာဖြစ်သောဆင်းရဲ ကို၊နိဂ္ဂဟတိ၊ဝိန္ဒိသေတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့သတည်း၊ သာဂရေတ္ထိ"သာဂရသော၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ဝိမာနာ၊ရေကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောဗိမာန် တို့သည်၊ ကပ္ပဋ္ဌာယိနော၊ တာကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ကိန္ဒနိ၊အမြဲကည်သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံဝိမာနာနံ၊ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ရုစိ ရာ၊အာရောင်တို့သည်၊ ဝေ၀ေ့ရိယ၀ဏ္ဏာ၊ ကျောက်မျက်ရွှေအဆင်းရှိကုန် သည်းဟောန်း။ ဖြစ်ကုန်၏၊အာ ဆို့မနော့ ၊ တောင်ထက်၌ တောက်သော ကျူမီးပုံကဲ့သို့တောက်သော အလျှံရှိကုန်သည်၊ ပဘာသရော၊ ပြိုးပြိုးပြက် သောအားရောင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်းဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏။ နာနာ၀ဏ္ဏာ်ယော၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုထု၊မျိုးစုံကုန်သော၊ အဆွဲရာ၊နတ်ထိုင်ကုန်သည်။ ဘဏ္ဍတောသုဝိမာနေသု၊ထိုဗိမာန်တို့၌၊ နစ္စန်း၊ ကကုန်၏၊ ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဗိမာန်၏ အကြောင်းကို၊ အာဘိစာနာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်သိ၏၊ (ပ)၊ ကဏ္ဍ၊မာ၀ိနတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ဝေဒနာဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဟ သိ ဝိန္ဒိ သေသိ၊ခံစားရလတ္တံ့သတည်း၊ဝေ၊စင်စစ်၊ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာဘုရားသည် စောဒိတော၊တိုက်တွန်းအပ်သော၊ယောအယံ၊ အကြင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ သိက္ခာသုံးပါးသော၊ဟုတ်သော်၏၊ ပေက္ခတော၊ရှုစဉ်း၊မိဂါရမာတုပါသာ ဒံ၊ဝိသာခါဒါယိကာမ၏ပြာသာဒ်ကျောင်းကို၊ ပါဒဂိုဏ္ဍေန၊ ခြေမပျားဖြင့်၊ ကမ္ပတိ၊တုန်လှုပ်စေနိုင်၏၊ ယောဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤ ဘိုတနိုးဘန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အာဘိစာနာတိ၊ရှေးရှုမျက်မှောက် အားဖြင့်သိ၏၊(ပ)။ ကဏ္ဍ၊မာ၀ိနတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဝေဒနာဖြစ်သော

ဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂ၊ သီဝိန္ဒိသတိ၊ခံရလတ္တံ့၊ ။ယော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိလိ သည်၊ဆူဒ္ဓိဗဟုလနှ၊ဟန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ဝေဓယန္တံပါသာဒံ၊သိကြားမင်း ၏ဝေဓယန္တာပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂိုဏ်ခွန်း၊ခြေမဖြင့်၊ကမ္ပယိ၊ တုန်လှုပ်စေနိုင် ၏၊ဆူဒ္ဓိဗဟုလနှ၊ ဟန်ခိုးအာနုဘော်သည်၊ ဥပတ္ထဒ္ဓေ၊ ထောက်ပံ့ခိုင်စေအပ် သည်ဖြစ်၍၊ဒေဝတာစ၊သိကြားစသောနတ်အားပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ သံဝေ ဇေသိ၊သိတ်လန့်စေ၏၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇော်၊ဤသို့တန် ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အသိဇာနာတိ၊ရှေးရှုမျက်မှောက်အား၊ဖြင့် သိ၏၊(ပ)၊ကဏ္ဍ။မာရ်နတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ဒုက္ခ၊ရေ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂ သီဝိန္ဒိသတိ၊ ခံရလတ္တံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာဝုသော၊ သိကြားမင်း၊တွံ့၊သင်သည်၊ တဏှက္ခယဝိရဂတ္တိယော၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်း ဝိရဂတ္တိတို့ကို၊ဇာနာသိ အပ်၊သိပါ၏လော၊ဟုတ်၊ဤသို့၊ဝေဓယန္တပါသာဒေ ဝေဓယန္တာပြာသာဒ်၌၊ ဝိတံ၊တည်သော၊ သင်္ကန်း၊သိကြားမင်းကို၊ပရိဝုန်ဆု သို၊မေး၏။ သောသင်္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမေးသော ရဟန်း၏အား၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊တဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရား၊ဟောတော်မူတိုင်း သောနည်းဖြင့်၊ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ပြုသနာကို။ ဝုဋ္ဌော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိယာကာ သိ၊ဖြေကြား၏။ ။ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇော်၊ ဤမေးအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊အသိဇာနာတိ၊ရှေးရှုမျက်မှောက်အား၊ဖြင့်သိ၏၊(ဃ)။ ကဏ္ဍ။မာရ်နတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ ဒုက္ခ၊ရေ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂ သီ ဝိန္ဒိသတိ၊ခံစား၊ရလတ္တံ့၊ ။ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဟော ဗြဟ္မာတို့၏၊သုဓမ္မာယံ၊သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊သဘံသဘာယံ၊ သဘာ၌ဖြစ် ရှိတော၊တည်လျက်၊ ဥဗ္ဗံ၊ပြဿနာကို၊ ပရိဝုန်ဆု၊ မေး၏။အာဝုသော၊ ဗြဟ္မာတို့၊ ဝုဏော၊ ရှေးဗြဟ္မာပြည်သို့ဘုရားကပ်တော်မူသည်ရှေး၌၊ တေ ဘုယ်၊ သင်၏၊ ယာဒိဒ္ဓိ၊ အကြင်ဗြဟ္မာပြည်သို့ ကပ်စွမ်းနိုင်သောဈာန်တ ယောက်သောရဟန်းဝုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ အဇ္ဇဝိ၊ ယသုဒေ၊ခါ၌ လည်း၊သာဒိဒ္ဓိ၊ထိုအယူသည်၊ နဝိဂတာ၊မကင်းသေး၊ ဗြာဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ဝိတိဝတ္တန်၊ထိုမ၌မမြဲပြီးသော၊ ပဘာသရံ၊ပြိုးပြို ပြက်သော အားရောင်ကို၊ပဿသိ၊ရှုလော၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။သတ္တာ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ၊ထိုဘုရား၊ဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ပြုသနာကို၊ဝုဋ္ဌော မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်အား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ

သည်၊ ဝိယောဂသိုခေတ္တကြီး၏၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းသော အရှင်ဘုရား၊ ပုရေ၊ ဤပြဟ္မာပြည်သို့ဘုရားကြွသည်မှရှေး အာတို့၌၊ ယာဒိမ္ဘု၊ အကြင်ပြဟ္မာ ပြည်သို့လာခြင်းငါစွမ်းနိုင်သော တရုတ်ယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားမရှိ ဟူသော အယူသည်၊ မေမယ္ခံ၊ ငါအား၊ အာယုံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဋ္ဌ၊ ယခုဘုရား နှင့် တာဝတိုသော မဟာဂေါဋိနမဟာဂဏသပ စသော တပည့်သား တို့ ကြွလာ သောအခါ၌၊ သံဝိမ္ဘု၊ ထိုငါတို့ပြဟ္မာပြည်သို့လာခြင်းငါစွမ်းနိုင်သော တရုတ် ယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားမရှိဟူသော အယူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နှ အားကုန်မဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ပြဟ္မာပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန်း၊ ထိမ္ဘဏ်မှထက် သော၊ ပတ္တသဒ္ဓံ၊ ပြိုးပြိုးကြက်သော အရောင်ရှိ၊ သောဘုရား ဘုရားတပည့် တော်ကို ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ သောအားဟုံ၊ ထိုငါသည်၊ အဋ္ဌ၊ ယခုအခါ၌၊ ကထံ၊ အသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဌံ ဝေဒေယျံ၊ ဆိုရမည်နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗော၊ သေခြင်းမရှိ၊ သော အားဖြင့်မြတ်၏၊ သဿတော၊ လည်းမြဲ၍ရှိ၏ သမုဒ္ဒ ရာစသည်ကဲ့သို့ အမြဲတည်သည်၊ အမှိ ဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံ ဝိတာကြွံ၊ ထို အကြံကို၊ သစ္ဆိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ ကထံ၊ အသို့၊ ဝဋ္ဌံ ဝေဒေယျံ၊ ဆိုသင့်ပါတော့ အံ့ နည်း၊ နဝေဒေယျံ၊ မဆိုရားယောဟု အကြင်သူသည်၊ ဇောတိ၊ ဤသို့သော ပြဟ္မာ တို့၏ အကြံကို၊ အာသိဝေနာသိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်သိ၏၊ လား၊ ကဿ၊ မာရိနတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဘုရား၏ အာဂ္ဂသာဝကတို့အား ဖြစ်မှား သောမကောင်းမှုကြောင့် ရေ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဏှသိ ဝိနိန္ဒသိ၊ ခံရ လတ္တံ့၊ ၊သော၊ ထိုဗုဒ္ဓါ၊ လ်သည်၊ မဟာနေရုနှာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏၊ ကူမုံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နိသယန္တိ ဈာဝ၊ မှီကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိ မောက္ခေန၊ ဈာနဝိမောက္ခဟူသော ဓိရာဂိသော အာဘိညာဝ၌ ဖြင့်၊ အပသယိ၊ မြင်၏၊ ဝနံ၊ ဧမ္ဗျုဒိပါကျွန်းသည်၊ ဝုဇ္ဇဝိ ဒေဟဘ္ဘာနံ ဈာဝ၊ ဝုဇ္ဇဝိ ဒေဟကျွန်းသား တို့၏ ဓိရာ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘူမိသယား၊ မြေ၌အိပ်ကုန်သော၊ ယေနရား၊ အကြင် အပရေ၊ ဂေါယာ ကျွန်း ဥတ္တရကုရုကျွန်း သား ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ ဝိ၊ ထိုအပရေ၊ ဂေါယာ ကျွန်း၌ နေ သော သူ ဝုဇ္ဇဝိ ဒေဟ ကျွန်း၌ နေ သော သူ တို့ကို လည်း၊ အပသယိ၊ မြင်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော ဘောဂရှိ သော ကျေးဇူး နှင့် ပြည့်စုံ သော ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ကို ကဿ၊ မာရိနတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အာသဇ္ဇ၊ ဖြစ်မှား ထိခိုက် သော ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဝေ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နိဂ္ဂဏှသိ ဝိနိန္ဒသိ၊ ခံရ လတ္တံ့၊ ၊သော နာဂ၊ အိုနန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာသံ၊ ရိက်သော သူကို၊ ဒဟာ ဝိ၊ လောင်စေအံ့၊ ဟုတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နဝေတယတိ၊ လောင်စိမ့်သော

ဌာလုံ့လမပြု၊ဗာလောဝဗာလောဇေ၀၊သူဌိုက်သည်သာလျှင်၊စလိတ်၊အလျှံ
ပြောင်းပြောင်းတောက်သော၊အဂ္ဂိ၊ဓိုးကို၊ အာသဇ္ဇ၊ထိခိုက်၍၊ ပဒုယ္ယတိ၊
အပြားအားဖြင့်လောင်စေ၏၊ ၊ဇေ၀မေ၀၊ ဤအတူသာသျှင်၊မာရ၊မာရ
နတ်၊တုဝ်၊သင်သည်၊မသီ၊ငါတို့ကို၊ဗာဒေတုကာမာ၊နှိပ်စက်လိုကုန်သည်
ရှိသော်၊တွေ့ညှော၀၊သင်သည်ပင်လျှင်၊ ဘထာအာ၀မနာဒိအဇ္ဇေန၊ထိုသို့
ကောင်းသောတင့်တယ်သောလာခြင်းအစရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊တထာ
၀တံ၊ ဓိုးပုံကြီးနှင့်တူသောဘုရားတပည့်သားအရိယာကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိ
ခိုက်သည်ရှိသော်၊ သယံအဇ္ဇာနံ၊မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဟိ သတိ၊ထို
ဓိုးဖြင့်လောင်လတ္တံ့၊ တွံ၊သင်သည်၊ ဒဟာနဒုက္ခတောဘ၊ ဝေဓိုးလောင်ခြင်း
ဆင်းရဲမှု၊နမုစ္စိ သသိ၊ မလွတ်လတ္တံ့၊ကိ ဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဗာ
လောဝ၊သူဌိုက်သည်သာလျှင်၊အယံ၊ဤမီး၊သည်၊မန္ဒာ၀တိ၊နည်းစွာသော
ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အနိစ္စလက္ခဏောဝိယ။ မလောင်သကဲ့သို့ထင်၏၊
အဂ္ဂိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးကို၊ သံဝုသံသမ္ဘုသဏ္ဍောဒြ
လက်စသည်ဖြင့်နင်းနယ်ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊တံ၊ထိုထိခိုက်သောသူကို
ဒုယ္ယတိဣ၀၊ လောင်သကဲ့သို့တည်း၊ မာရော၊ သင်မာရ်မင်းသည်၊ တံ
တာသာ၀တံ၊ထိုဘုရားဘုရားတပည့်သားကို၊ အာသဇ္ဇ၊ထိခိုက်ပြစ်မှား၍၊
အဝုညံ၊မကောင်းမှုကို၊ ပသ၀တိ၊ပွါးစေ၏၊မမ၊ငါအား၊ ပါပံ၊မကောင်းမှု
ကံသည်၊နုဝိပစ္စတိ၊အကျိုးမပေး၊ဝေ၊ဤသို့၊ပါ၀ိမ၊မာရ်မင်း၊တွံ၊သင်သည်
ကိုံ ခုမညဿိ၊အာဘယ်သို့အောက်မေ့ရာအံ့နည်း၊ကော်သနု၊စင်စစ်သဖြင့်၊
ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊ကရော်နော်သ၊ပြုသောသူအား။ အနုဏ္ဍာယ၊အကျိုးမဲ့
ဖြစ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ဒုက္ခာယ၊ဆင်းရဲခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ သံ၀ဋ္ဋ
ကို၊ဖြစ်၏၊အနုကဂ၊ယုတ်မာစွာသော၊မာရ၊မာရ်နတ်၊ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။
ကရောတောကရော်နော်သ၊ပြုသော၊ထေ၊သင်အား။ ဒိရေဏ္ဍာယ၊ကြာမြင့်
စွာသော်ညှင်ပတ်လုံး အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဓိယျတေ၊ပဓိယျ
တိ၊ဆောင်လိမ့်သတည်း။ မာရ၊မာရ်နတ်၊ ဗုဒ္ဓမှာ၊ဘုရားတပည့်သား၌
နှိမ့်နှိမ့်ရှိ၊ငြိုးငွေလော၊တိကျ့ကျသု၊ရဟန်းတို့ဌ၊အာသံ၊ချုပ်ချယ်အံ့ညှဉ်းဆဲ
အံ့ဟူသောအလိုကို၊ မာအာကာသိ၊မပြုလင့်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မာရ်၊
မာရ်နတ်ကို၊ အတဇ္ဇေသိ၊ခြိမ်းချောက်၏၊ဘေသကဠာ၀ေန၊ ဘေသကဠ
အမည်ရှိသောတောင်ပါ၊တတော၊ ထိုခြိမ်းချောက်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ သေယျော၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းသည်၊ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာ
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေ၀၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တ&ရဝယ တိ၊ကွယ်

လေ၏။ ဤကား ဤသို့ ဆုတ်ဆုမသာပကာရ။ ဤသို့အပြားရှိကုန်သော၊ ဆုတ်ဆုမသာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မာ၊ ရှည့်သော အသက်တော်ရှိသော မဟာမောဂ္ဂလာန်ဟေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ အာဘာ သိဒ္ဓေ၊ ရှာဘိဆိုပြီ။ ။ ဆုပိန္နာနုဏ္ဏမေန၊ ဤသို့သော အစဉ်ဖြင့်၊ ကေစ္စံ၊ အာ၍ သော၊ သင်ဟံ၊ သင်္ဂါယနာ ကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဌပိတာ၊ ထား အပ်၏။ ။

တဿ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အာရုညကာတိ အာဒိကာ၊ အရညကာ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ စတသော ဂါထာ၊ လေး ဂါထာတို့ကို၊ ဘိက္ခုနုံ၊ ရဟန်းတို့ အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊ အဆုံးအမကိုပေးသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဘာ သိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ အာရညကာတိ၊ အာရညကာဟူသည်ကား၊ ဂါ မန္တသေနာသနံ ရှာနိုးကျောင်းကို။ ပဋိက္ခိဝိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ အရညကရတာ် သမာဒါနေန၊ အရညကင်ရတင်ကို ဆောက်တည်သော အားဖြင့်၊ အာရညကာ၊ တောကျောင်းခိုနေကုန်သော၊ သံဃာတတ္တံ၊ သံဃာတတ်ကို၊ ပဋိက္ခိဝိတ္တာ ပယ်၍၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကဂီသမာဒါနေန။ ဝိဏ္ဏာပါတ်ရတင်ကို ဆောက်တည် သော အားဖြင့်၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကာ၊ ဝိဏ္ဏာပါတ်ရတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်သည် ဟု၊ ဧဟေ၊ ဧဟိ ဝိုင်းအိပ်တိုင်း ခိုင်၍၊ လဒ္ဓဝိဏ္ဏာပါ တေန၊ ရအပ်သော ဆွမ်း ဖြင့်၊ ယာပနကာ၊ မျှတကုန်သည်၊ ဥဿာပတ္တာ ဂတေ ရတာ ဟိ၊ ဥဿာပတ္တာ ဂတေ ရတာ ဟူသည်ကား၊ ဥဿာ စရိယာ ယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တေ၊ သင်္ဂီတ် ၌၊ အာဂတေ၊ ရောက်လာသော၊ ပတ္တပရိယာပန္နေ၊ သပိတ်၌ အာကျုံးဝင် သော ဆွမ်း၌၊ ရတာ၊ ရှေ့လျှော်သည်တည်း၊ တေနေ၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်သာ လျှင်၊ အာသိ ရတာ သန္တုဋ္ဌာ။ ရောင့်ရဲကုန်၏ ဒါ လေ မုမ ပ္ပ ဋ္ဌ နော သေန္တိ၊ ဒါ လေ မုမ ပ္ပ ဋ္ဌ နော သေနံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ ဝိပိကိုယ်ကို၊ အနုဏ္ဍ ဧ နေ၊ အကျိုး ပဲ့ကို ဖြစ်စေခြင်း၌၊ သဟာ ယ ဘာ ဝူ ပ ဂ မ နေ တေ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်ဟူကပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မစ္ဆုဂ္ဂ ဏ ဿ ၊ သေမင်း၏၊ သေနာ ဘူ တံ၊ စစ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ကိ လေ သ ဝါ ဟနံ၊ ကိ လေ သာ တည်း ဟူ သော စစ်သည်ကို၊ သမုဒ္ဓိ ဣ ဒေ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်ရာ၏၊ အ ဣ ဣ တ္တံ သုသမာ ဟိ တာ တိ၊ အ ဣ ဣ ဘ္ဘံ သုသမာ ဟိ တာ ဟူ သည်ကား၊ ဂေါ စ ရ ဣ ဣ ဣ

သာတာတိကာဟူသည်ကား၊ သာတစ္စကာရိနော၊ မ၌တ်မယွင်းပြုလေ့ရှိသော၊ဘာဝနာယ၊ဘာဝနာဖြင့်၊သတ္တပဝတ္တိရိရယာ၊အပြုဖြစ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊အဠိကက်လကုဋိကေတိအာဒိကာ၊အဠိကက်လကုဋိကေဏ္ဍိသို့အစရှိကုန်သော၊စတသော၊ လေးပါးကုန်သော်၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊အတ္ထာနုံ၊ဝိဝိဓကိုယ်ကို၊ ပလောဘေတုံ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှါ၊ ဥပဂတာယ၊ကပ်လာသော၊ဂဏိကာယ၊ပြည်တန်းဆာမအား၊ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံး၀သည်၏အစွယ်းအား ဖြင့်၊အာဘာသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အဠိကက်လကုဋိကေတိ၊အဠိကက်လကုဋိကေဟူသည်ကား၊ အဠိကက်လိကာမယ ကုဋိကေ၊ အရိုးဟု ဆိုအပ်သော အဆက်ဖြင့်ပြီးသောကုဋိ၌၊ နှာရုပသိဒ္ဓိတေတိ၊ နှာရုပသိဒ္ဓိတေဟူသည်ကား၊ နဝဟိနှာရုသတေဟိ၊ ကိုးရေသောအကြောတို့ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သိဒ္ဓိတော၊ချုပ်အပ်ဖွဲ့အပ်သော၊အရေညော၊ တောင်၌ကုဋိ ယော၊ကုဋိတို့ကို၊ ဒါရုဒေ၊ဏ္ဍားသစ်သားဒုတ်လုံးကန့်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်၍၊ဝလ္လိအာဒိဟိ၊ နွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗဟိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊တွံပန၊ သင်သည်ကား၊ ပရေမဇေဂုဏ္ဍေန၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော၊အဠိကက်လေန၊အရိုးဆက်ဖြင့်၊ပရမဇေဂုဏ္ဍေဟေ၀ လွန်စွာစက်ဆုပ်ဖွယ်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ နှာရုဟိ၊ အကြောတို့ဖြင့်၊ ဗဟိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ကတာ၊ပြုအပ်သော၊ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ ဇေဂုဏ္ဍာပဒို ကုသာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်လည်းရှိကုန်သော၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ပြ၏၊ ဒိဝါဏ္ဍုပုဗ္ဗေဒုဂ္ဂန္ဓေတိ၊ ဒိရတ္တဏ္ဍုပုဗ္ဗေဒုဂ္ဂန္ဓေဟူသည်ကား၊ ကေသလောမာဒိနော၊ဆံပင်မွေ ညှင်းအစရှိသော၊ နာနုပ္ပကာရသာ၊ အထူးထူးအပြားပြား မျိုးသော၊ အသုစိနော၊မစင်ဖြင့်၊ပုဗ္ဗေ၊ပရိဝုဏ္ဏော၊ပြည့်သော၊တတောဝေ၊ ဤကြောင့်သာလျှင်၊ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းသောအနံ့၌၊ ဒိ၊စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ဖြစ်၏၊ဒိကာရောစက်ဆုပ်ဖွယ်သော အခြင်းအရာသည်၊ဟောတု ဖြစ်စေလော၊ပရဂ္ဂြေမမာယသေတိ၊ပရဂ္ဂြေမမာယသေဟူသည်ကား တော၊သင်၏၊ဒုဂ္ဂန္ဓသာ၊မကောင်းသောအနံ့၏၊ဥပရိ၊အထက်၌၊ဟောဋု သမုဋ္ဌာနံ၊ဟူ၀ရုံးပေါက်သော၊ဟူဒယ၌ပရိဿယံ၊ဤဘေးရန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊အာသုစိဒုဂ္ဂန္ဓေဇေဂုဏ္ဍံ၊ မစင်ကြွယ်သောမကောင်းသောအနံ့တို့ ဖြင့်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ပဒိုကုလသမာဒါနံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကိုယူသည် သာတည်း၊တာဒိသေ၀ေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊အ ညတ္ထိ၊ဟပါးသော၊ဒေသေ၊အရုပ်၌။သောကာသိဂ် ၀ေကိဝိကုလာဒိနံ၊ခွေး

မြေးခွေးပိုးလောက်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝတ္ထုတူးတာ၊ ကိုယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကာဠဝေရေ၊အင်ကောင်ပုပ်ခြင်း၊မမတ္တံ၊မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကရောသိ၊ပြု၏၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဂူထဘတ္တေတိ၊ဂူထဘတ္တေဟု သည်ကား၊ဂူဆီးရိတတတ္တသဒိသေ၊မစင်ဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်နှင့် တူသော၊တစောနဒ္ဓေတိ၊တစောနဒ္ဓေ ဟု သည်ကား၊တစေန၊ အရေဖြင့်၊ ချုပ်နဒ္ဓေ၊ဖွဲ့အပ်သော၊ဆရိမတ္တပဋိစ္ဆာဒိတကပြားသော၊ အရေမျှဖုံ လွှမ်းသော ကိုယ်ခြုံ၊ဥရေဂဏ္ဍိုဝိသာစိနီတိ၊ဥရေဂဏ္ဍိုဝိသာစိနီဟု သည်ကား၊ဥရေ၊ရှေ့ ခြုံ၊ဥမ္ဘိတ၊ဏ္ဍနယာဝတိ၊ပေါက်သောအိုင်း အမာနှင့်တူသောအသဖြတ်နှစ် ခုရှိသည်၊ ဘယာနကဘာဝတောစ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုဿာဝဟတောစ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသာစသဒိသိ၊ ဘီလူးနှင့်တူကုန်ထသော။ ယေ၊နိ သန္ဓန်သဗ္ဗဒါတိ၊ယာနိသန္ဓန်သဗ္ဗဒါဟု သည်ကား၊ ယာနိနဝသောတာနိ နဝဝဏာမရခါနိ၊အကြင်ကိုးပါးသောဒေါသမာဝတ္ထိသည်၊သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း ရက်တို့ဒိဝါ၊နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သန္ဓန်သဝန်း၊ယိုစီးကုန်၏၊ အာသုစိ၊မစင်တို့ သည်၊ ပဿရန်း၊ယိုစီးကုန်၏၊ပရိဗန္ဓန်း၊ ပရိဗန္ဓံ ဟု သည်ကား၊ သဗ္ဗပဋိ ပတ္တိပရိဗန္ဓဘူတံ၊အလုံးစုံသောပဋိပတ်၏ဘေးရန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊တို ဘိက္ခုဟု သည်ကား၊ သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ ဘယံ၊ဘေးကို၊ ဣက္ခဏ္ဍေ၊ ရှုလျက်၊ဘိန္နကိလေသော၊ ခွဲဖျက်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ဗုဒ္ဓေ၊ဟော၊အဝေးမှ။ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ရှောင်ကွင်းရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ မမတ္တံ၊မြတ်နိုးခြင်းကို၊နကရောတိ၊မပြု၊ ဝိဇ္ဇမ္ဘယထာသုဝိကာမောတိ ဣဒ္ဓေ၊ ဝိဇ္ဇမ္ဘယထာသုဝိကာမောဟု သော ဤပါဌ်၌၊ စဣတိ၊ စဟု သောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း။ သုဝိဟာတိကော၊ စင်ကြယ်ခြင်းသဘောရှိ သော၊သုဝိမေဝ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော၊ သသိသန္ဓာ၊တော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးသောသူသည်၊ ဝိဇ္ဇံ၊မစင် ကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၏၊ဗုရေတောဝ၊အဝေးမှသာလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇေယ်ယထာ၊ရှောင် ကွင်းသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိ ဝဇ္ဇယေ၊ ရှောင်ကွင်းရာ၏၊ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေါ၊ အနက် တည်း။ ပေ၊ဇ္ဇေတံ၊နောဇ္ဇာယယထာ၊နာမိတံ၊ဟန်၊ ဝေ၊ဇ္ဇေတံ၊နော ဇ္ဇာယယထာ၊နာမိတံ၊အဟံ ဟု သည်ကား၊ ဝေ၊ဤသို့၊ သရိရသညိတံ၊ ကိုယ်ဟာ၌တပ်အပ်သော၊ အသုစိပုဏ္ဏံ၊ မစင်ရေကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် တိုင်း၊နာနာမိ၊သိ၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာ၊နော၊ လူမျှား

အပေါင်းသည်၊ဖောနေယျ၊သိရာ၏၊တံ၊ထိခန္ဓာကိုယ်ကို၊ နှုရတော၊အဝေး ၌၊အာရကာ၊ဝေးစွာ၊ပရိဝဏ္ဍေယျ၊ရှောင်းကွင်းရာ၏၊ဂူထဏ္ဍာနံ၀ပါဝုသေတိ ဂူ ၊ ဌာနံ၀ပါဝုသေဟူသည်ကား၊ပါဝုသကာလေ၊ ဆိုဃ်းရှာသောအခါ၌၊ ကိလိန္ဒာသုစိ ၊စွတ်စိုသောမစင်ရှိသော၊နိရန္တရံ၊မပြတ်၊ ဂူထဏ္ဍာနံ၊မစင်ရှိ ရာအရပ်ကို၊သူစိမ်းတိုးကာ၊စင်ကြယ်သောသဘောရှိသောသူသည်၊ပရိ ဝဏ္ဍေတိဝိယ၊ ရှောင်ကွင်းသကဲ့သို့၊ ယသ္မာပန၊ အကြင့်ကြောင့်ကား၊တံ၊ ထိစက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊နဒေ နာတိ၊မသိ၊တသ္မာ၊ထိကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိမစင်ရှု၌၊ နိမုဂ္ဂေါ၊နစ်သည်ဖြစ်၍၊ သိသံ၊ဦးခေါင်းသည်၊ နဥဂ္ဂိပတိ၊မချိတ္ထြနိုင်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဧတ်၊ဤသို့၊ ထေရေနမထေရ်သည်၊သရီ ရသ၊ကိုယ်၏၊ ဘာဝေ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြုဆ.ပ်သည်ရှိ သော်၊သာဂတိကာ၊ ထိပြည့်တန်းဆာမသည်၊ လဇ္ဇာ၀၊ရှက်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊နဒုမုခီ၊ ညွှတ်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရေ၊မထေရ်၌၊ဂါ ရဝံ၊ရှိသေခြင်းကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာ၊ဝတ္တော၊ဖြစ်စေ၍၊ ဇေမေတံမဟာဝိရာတိဂါ ထံ၊ဇေမေတံမဟာဝိရေဟူသောဂါထာကို၊ဝတ္တော၊လျှောက်ဆို၍၊ ထေရံ၊မ ထေရ်ကို၊ဝန्दိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ဂေ၊ည်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဣဿေစာတိ၊ဣဿေစဟူသည်ကား၊ဇော်၊ဤသို့ ပဒိဋ္ဌာ၊လသဘာ၀ေါ၊ ဤသို့ထင်ရှား၊သော စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်အဖြစ်ရှိ သော၊ဇောတို့ကား၊ယော၊ဤကိုယ်၌၊ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊သတ္တ၊သတ္တ ဝါတို့သည်၊ အာသတ္တိ၅လ၀တာ၊ယ၊ ကပ်ငြိခြင်းအားကြီးသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ဝိသာဒံ၊ကျင်နာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ပဂ်ပ်မှ၊ ညွှန်၌၊ ဇရဂ္ဂ၀ေါ၀၊နွားအိုကဲ့သို့၊မဟာကဒ္ဒမကုန်ဆိုယံ၊ ရွံညွှန်၏အတွင်း၌၊ သဗ္ဗာ တိတရဒ္ဒလ၅လိ၅ဒ္ဓေါ၊ဝိယ၊ အလုံးရုံကိုလွန်ပြီးသော အားအင်နည်းသော နွားသားကဲ့သို့၊ ဗျသနမေ၀၊ ပျက်စီ ခြင်းသို့သာလျှင်၊ ပါဝုဏာန်း၊ရောက် ကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်ိတည်း၊ ပုနဲ၊တဘန်၊တံ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမကို၊ ထေရော။အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ မာဒိသေ၊ ဂါကဲ့သို့သဘောရှိသော၀ုဋ္ဌိ(သ်)၌၊ ဇေ၀ုပိ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ပဒိုပတ္တိ၊ အကျင့်သည်၊နိရတ္ထကာ၊အကျိုးမရှိသော၊ဝိဃာတာ၀ဟ၊ဇေ၊စိတ်၏ပင် ပန်းခြင်းကို ဆောင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသေန္တော၊ပြလို သည်ဖြစ်၍၊အာကာသမ္ဘိတိအာဒိနာ၊ အာကာသမ္ဘ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာဒွယံ၊ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ။မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုဂါ

ထာ၏။အဋ္ဌော၊ အနက်ကား။ ယောဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ဟ
လိန္ဒိယာဝါ၊နှစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညေနဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊
ရုဏ်ဓာတေနဝါ၊ ဆိုးရည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊
ရုဇေတုံ၊ဆိုးခြင်းငှါ၊မဏ္ဍယဗျူဟော်ကမ္ဘာ၏၊ တာသ၊ထိုသူ၏၊တံကမ်း
ထိုအမှုသည်၊ ဝိဃာတုဒ္ဒယံစိတ္တဝိဃာတာ၊ဝဟာ၊ဝေ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
သို့ဆောင်သည်သာလျှင်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊တံ၊ထိုမထေရ်ကို။ အာဝိသယော၊အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၊ ယောဂေါ
လှဉ့်စေခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဒါကာသသမံစိတ္တန္တိ၊တဒါကာသ
သမံဝိတ္တံဟူသည်ကား။ မမ၊ငါ၏၊တယိဒံတံဇုဒံစိတ္တံ၊ ထုစိတ်သည်၊အာ
ကာသသမံ၊ကောင်းကင်နှင့်တူ၏။ ကတ္ထစိ၊တစုံတခုသောအားရုံ၌၊ အာလဂ္ဂ
ဘာဝေန၊ကပ်ငြိခြင်းမရှိသဖြင့်၊အစ္ဆရတ္တံ၊ကမ္ဘာန်းဟူသောအားရုံ၌ငြိတွယ်
သည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊တည်ကြည်၏။ တသ္မာပါပ
စိတ္တေအာဟရိတိ၊ တသ္မာပါပစိတ္တေအာဟာရိ ဟူသည်ကား။ ကာမော၊
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ နိရဂ္ဂတာယ၊ နှစ်မြှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဃာမက
စိတ္တေနိတိနစိတ္တေ၊ယုတ်သောစိတ်၌၊မာဒိသေ၊ငါကဲ့သို့သောသူ
၌၊မာအာသာဒေသိ၊ မသာရာ၊အဂ္ဂိဘဋ္ဌံ ဝပဏ္ဍိမာတိ၊ အဂ္ဂိဘဋ္ဌံ ဝပဏ္ဍိမာ
ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိမာ၊ အတောင်ရှိသော၊ သလဘော၊ ပိုးဗလုံသည်၊
အဂ္ဂိဘဋ္ဌံ ဖြီးပုံကို၊ အာသာဒေန္တော၊ သာယာသည်ရှိသော်၊အနဇ္ဇမေဝ၊
အာကျိုးမဲ့သို့သာလျှင်၊ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ တုယ္ဟံ၊သင်အား၊
ဇုဒံသမ္ဘဒံ၊ဤဥပမာဥပမေယျ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ဇုတိ
ဤသို့၊ဒေသေတိ၊ပြ၏။ ပသေစိတ္တကတန္တိ အာဒိကာ၊ ပသေစိတ္တကတံ ဤသို့
အစရှိကုန်သော၊သတ္တဂါထာ၊ခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊တမေဝဂဏိကံ၊ထိုပြည့်
တန်းဆာမဟုသာလျှင်၊ ဒီသွာ၊ဖြင့်၍၊ ဝိပလ္လာသစိတ္တာနံ၊ ဝေါကာ်ပြန်ကုန်
သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနဝသေန၊အဆုံး
အမဟုပေးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝတ္တာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊ သုတ္တာ၊ကြား
၍၊ သာဂဏိကာ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမသည်၊ မဂ္ဂဘူတာ၊ မျက်နှာမသာ
သည်ဖြစ်၍၊ အာဂတမဂ္ဂေနဝ၊ လာသောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ပလာတာ၊
ပြေးလေ၏။ ।

တဒါသိတိအာဒိကာ၊တဒါသိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသော်ဂါ
ထာ၊လေးဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
သာရိပုတ္တတ္ထေရသ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ပရိနိဗ္ဗာန်၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို

အာရုံကြီး၊အကြောင်းပြု၍၊ဝတ္ထုပါမိန့်အပ်၏၊တဏှာ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အနေကာ ကာရုဏမဖွယ်နှင့်တိ။ အနေကာကာရုဏမဖွယ်ဟူသည်ကား၊အနေကေဟိ၊မျှား စွာကုန်သော၊သိလသံဝရာဒိပွကာရေဟိ၊ သိလသံဝရအစရှိသောအပြား တို့ဖြင့်၊ ပုရိပုဏ္ဏား ပြည့်စုံသော၊ သုခမဉ္ဇေပဋိပဒါနှင့်တိ၊ သုခမဉ္ဇေပဋိ ပဒါနှင့်ဟူသည်ကား၊ တေးယောဂိနော၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အတိ သုခုမံ၊အလွန်သိမ်မွေ့သောအနုက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ပဋိပဒါနှင့် နာမ၊ထိုးထွင်း ၍သိသည်မည်ကုန်၏၊ယထာကိ'၊အဘာယ်ကဲ့သို့နည်း။ဝါလဂ္ဂံ၊သားမြီးဗျား ကို၊ဥသုနာ၊ထက်လွှစွာသောပြားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈတိယထာ၊ ဌာနအောင်ပစ်နိုင်သ ကဲ့သို့၊သတတဘိန္နသ၊အစိတ်တရာခွဲ ၄ ပတ်သော၊ ဝါလသ၊သားမြီး၏၊ ကော်အံသုဝါလဂ္ဂံ၊တရုသော အမြှင်သားမြီးဗျားကို၊ ရတ္တဉ္ဇကာရတိမိသ ယ၊ညှဉ်အရိုက်တို့ကိုဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈလေတောဘာသေ၊လျှပ်စစ်ရောင်ခြည်၊ ဝိဇ္ဇုနော ဝိယ၊ပစ်သကဲ့သို့၊ဣတိအယံ'ဤသည်ကား၊ အဘ္ဘေ၊အနက်တည်း၊တေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ကေပန၊ အာယသ်သည်တို့နည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြားအုံ၊ ယေစပဋ္ဌဂ္ဂနေ ပဿန္တိ ပရေတောနောစအတ္ထတောတိ၊ ယေစပဋ္ဌဂ္ဂနေ ပဿန္တိ ပရေတောနောစ အတ္ထတောဟု၍၊အာဟ။မိန့်တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ ပရေတောတိ၊ပရေတောဟူသည်ကား၊ အနုတ္တတော၊အနုတ္တသတော အားဖြင့်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တော်၊ဤပရေတောဟူ သောပုဒ်သည်၊တ သ၊ထိုမဆောရ၏၊ အတ္တဂါဟပဋိက္ခေပဒဿနံ၊ အတ္တ ဟုယူခြင်းကိုပယ်ခြင်းကိုပြသောပုဒ်တည်း၊တေန၊ထိုကြောင့်၊နောစအတ္တ တောတိ၊နောစအတ္တတောဟု၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဧတေန၊ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အနုတ္တတော၊အနုတ္တမ၊ အဘိဝုဒ္ဓိတ သ၊ ထ သော၊ အရိယမဂ္ဂသ၊အရိ ယမဂ်၏၊ဝ သေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ဒုက္ခသစ္စေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ပရိညာဘိသ မယတံ၊ပရိညာဘိသမယ၏အဖြစ်ကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ တဒဝိနာဘာဝတော ပန၊ထိုဒုက္ခသစ္စာနှင့်မကင်းသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ဣဒ ဘဝေသမ္ပိ၊ဤမှတပါး၊ကုန်သောသစ္စာတို့အားလည်း၊ အဘိသမယာနံ၊ထိုး တွင်း၍သိခြင်းတို့ကို၊ဒုပဋိဝိဇ္ဈနတာ၊ထိုးတွင်း၍သိနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာဝေ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒပ္ပဋိဝေ်မှတ် အပ်၏၊ကေစိပန၊ အဋ္ဌိသောဆရာတို့သည်ကား၊ အနုတ္တကာရကတော၊ အနုတ္တ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောကြောင့်၊ ပရေနာမ၊ ပရေမည်သည်တို့ ကား၊ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့တည်း၊ဣတိ၊ထို ကြောင့်၊ပရေတောပဿန္တိတိ ဣမိနာ၊ပရေတောပဿန္တိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊

ဝိသေသတောဘဝအထူးအားဖြင့်၊ သဗ္ဗောဝိ။ အလုံးစုံကိုလည်း၊ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသောလျှင်၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပစ္စဗျ ဖိ'သူကိ၊ ပစ္စဗျဖိ'သုဟူသည်ကား၊ ပဒိုဝိ၏'သု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ သတ္တိ ယာဝိယတြိမဗ္ဗောတိပဌမဂါထာ၊ သတ္တိယာဝိယ တြိမဗ္ဗာဟူသောပဌမ ဂါထာကို၊ ဝိယသတ္ထေရံ၊ ဝိသမမဟေရ်ကို၊ အာရဒ္ဓ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထာ၊ဟော အပ်၏၊ ဒုတိယံ၊ဒုတိယဂါထာကို၊ ဇမ္ဗုမာနတ္ထေရံ၊ ဝဏ္ဏမာန မဟေရ်ကို၊အာရဒ္ဓ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထာ၊ဟောအပ်၏၊ တာ၊ထိုဂါထာ တို့သည်၊ဟေဠာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တာ၊ဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန် သည်သာလျှင်တည်း၊စောဒိတောဘာဝိတ၊ဟော်နာတိဂါထာ၊ စောဒိတော ဘာဝိတ၊ဟော်နဟူသောဂါထာကို၊ ပါသာဒကမ္ပနသုတ္တန်၊ ပါသာဒကမ္ပန သုတ်ကို၊အာရဒ္ဓ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောအပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ တို့၌၊ဘာဝိတ၊ဟော်နသရိရဉ္စိ မဟောရိနာတိ၊ ဘာဝိတ၊ဟော်နသရိရဉ္စိ မဟောရိ နာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ ဆို၏။ နယိဒံ သတ်ထိလမာရဒ္ဓာတိ အာဒိနာ၊ နယိဒံ သိတ်ထိလမာရဒ္ဓ ဤသို့အာ စရှိသည်ဖြင့်။ ဒွေဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဟိနဝိရိယံ၊ ယုတ်သောဝိရိယ ရှိသော၊ ဝေဒနာပကံ၊ ခံစားတတ်သော သဘောရှိ၊သော၊ သာရုံ၊သာ၍ မည်သော၊တိက္ခုံ၊ရေဟန်းကို၊အာရဒ္ဓ ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တာ။ ဟောအပ် ၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ သိတ်ထိလမာရဒ္ဓာတိ၊ သိတ်ထိလမာရဒ္ဓ ဟူသည် ကား၊သိတ်ထိလံ၊လျော့လျော့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အပ္ပေနထာမသာတိ၊အပ္ပေန ထာမသာဟူသည်ကား။အပ္ပ၊ကန်၊အနည်းငယ်သော။ ဝိရိယပဓာနေန၊ ဝိရိ ယအစွမ်းဖြင့်၊ဆွဒ်နိဗ္ဗာနံ၊ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊နဒ္ဓာဝိဂ ဆွဲဗ်ီ၊မရောက်အပ်၊ မဟာဇ္ဇ နေဝ၊ကြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊စတုဗ္ဗိဓသမ္ဘပ္ပဓာနဝိရိယေနပန်၊လေးပါး အပြား၌ရှိသောသမ္ဘပ္ပဓာနလုံ့လဖြင့်ကား၊ပတ္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဝိဝဏ္ဏမနုပတန္တိတိဂါထာ၊ဝိဝဏ္ဏမနု ပတန္တိဟူသောဂါထာကို၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဝိဝေကာသာသံ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊အာရဒ္ဓ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဗြဟ္မုနာအာဝိဝန္ဒိတောတိ၊ ဗြဟ္မုနာအာဝိဝန္ဒိတောဟူ သည်ကား၊မဟာဗြဟ္မုနာစ၊ဗြဟ္မာမင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊သဒေဝကေန နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေနစ၊လူအပေါင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊အာဝိ ရှုခေန၊ ရှေးရှုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ထောမိတောနမဿိတောစ၊ ရှိခိုးအပ်

သည်လည်း၊ ဥပသန္တံဥပရတန္တိ အာဒိကာ၊ ဥပသန္တံဥပရတံ ဤသို့စသော စကို ကုန်သော၊ ပဋ္ဌဂါထာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပရိသန္တံ၊ ဝင်တော်မူသော၊ မဟာကဿပ၏ ရှေ့၊ မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကာဠကဏ္ဏီ၊ သူယုတ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုဿာတဏ္ဍံ၊ ပြစ်မှားသော ဝုဏ်သံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဩသေကတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဌိတံ၊ တည်သော၊ သာရိပုတ္တရေ ထေရသာ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်သော၊ မိန္ဓာ ဒိဋ္ဌိဗြာဟ္မဏံ၊ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား အား။ အနုကမ္ပာယ၊ ကရုဏာသနားသဖြင့်၊ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ မာ နဿိတိ၊ မပျက်စီးပါစေလင့်ဟု၊ အရိယုပဝါဒပဒိုလာတဏ္ဍံ၊ အရိယာကို စွပ်စွဲခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ဝန္ဒါဟိ၊ ရှိခိုးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဥယျောဇေနေန၊ တို့ကတွန်းလိုသဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်၏။ တဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဓာတိသတံ ဂန္ဓေတိ၊ ဓာတိသတံဂန္ဓေဟု သည်ကား၊ ဓာတိနံ၊ ပုဏ္ဏားဓာတ်တို့၏၊ သ တံ၊ အရှေသို့ဥပဂန္ဓေယျ၊ ဂဟပ်ရောက်ရာ၏၊ သောဏ္ဍိယောတိ၊ သောဏ္ဍိ ယောဟူသည်ကား၊ သောဏ္ဍိယဓာတိ၊ မင်းဓာတ်ရှိသောသူတို့သည် ဝေဒ သမ္ပန္နောတိ၊ ဝေဒသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဥာဏသမ္ပန္နော၊ ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ သောသူသည်၊ ဘေသ္ဟာတိ၊ ဘေသ ဟူသည်ကား၊ ထေရသ၊ မဟာ ကဿပမထေရ်အား၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအုံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊ သမ်ိ ပဏ္ဍော၊ အကျည်းဖြစ်သော အနုက်တည်း၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒိ၊ တောဒိတာ၊ ထင်ရှားထင်ရှား ကုန်သော၊ အသန္တိန္ဒာ၊ မရောရှက်ကုန် သော၊ သတပြာဟ္မဏာ ဓာတိကာ၊ အရာသောပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်၊ အနုပဒ္ဓိပါ ဒ္ဓိယာ၊ အာစဋ္ဌိအား ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဥပ ဂန္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ တဏ္ဍ၊ ထိုပုဏ္ဏားမျိုးဌ၌လည်း၊ ပြောဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏား တို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသု၊ အတတ်တို့၌၊ နိပ္ပတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတောဝ၊ ရောက်၏ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ် ရာ၏၊ ပြောဟ္မဏာ ဝတ္ထုဒ္ဒ၊ ပုဏ္ဏား၏ဝတ်ကိုလည်း၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်လျက်၊ တ ဿ၊ ထိုအကျင့်ဝတ်ကို ဖြည့်ခြင်းသုံးပါး၏။ ဇေတ်အာဝိဇ္ဇာဒီအနုဒ္ဒါနံ၊ ဤ အာဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့မှ မထပြောက်ခြင်းသည်၊ ဇေတသမဟာကဿ ပေဏ္ဍေ၊ ထိုမဟာကဿပမထေရ်အား၊ ဝန္ဒနာယ၊ ရှိခိုးခြင်း၏၊ ဝန္ဒနာမ ယပုညဿ၊ ရှိခိုးခြင်းဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၏၊ သောဠသိ၊ တဆဲ့ခြောက်

စိတ်စိတ်၌၊ကလံ၊တစိတ်ကိုမျှနှုတ်၊ မထိုက်၊ဝန္ဓနာမယဉ္စာမေဝ၊ဂိုဏိုး ခြင်း၊ဖြင့်ပြီးသော် ကောင်းမှုသည်သာလျှင်၊ တဝေါ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်ဝတ်ကိုဖြည့်ခြင်းထက်၊ မဟန္တတရံ၊ လွန်မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤ ဤသည်ကား၊ သံသော်ဝတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနုက်တည်း၊ အဋ္ဌပိ မောက္ခာနိတိ၊အဋ္ဌပိမောက္ခာနိဟူသည်ကား။ရูပဈာနာဒိကေ၊ရูပဈာန်အစ ဂိုဏုန်သော၊အဋ္ဌပိမောက္ခေ၊ ၅စ်ပါးကုန်သောဝိမောက္ခတို့ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ထို စကားသည်မှန်၏၊ဘာဝနာဝသေန၊ ဘာဝနာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ လဒ္ဓါနိ၊ရ အပ်ကုန်သော၊ရูပါဝစရဈာနာနိ၊ ရูပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ပယ္ဟနိကေ၊။ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ဝေမ္မတိ၊တရား၏မှုသုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ဝိမုတ္တိတံ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊အာသိရတိဝသေန၊ ရှေးလျှံသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ အာလမ္ဗဏေ၊အာရုံ၌၊နိရာသင်္ကာ၊ကပ်ငြိခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းဖြစ် သော၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ဝိမောက္ခာနိတိ၊ဝိမောက္ခာနိဟူ၍ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊နိရောဓသမာပတ္တိပန်၊နိရောဓသမာပတ်သည်ကား၊ပစ္စနီ ကဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရား၊တို့မှ၊ဝိမုတ္တတ္တာ၊ဝေ၊လွတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒေဝပန်၊ဤအရာ၌ကား၊ဗျာနမေဝ၊ ဗျာန်ကိုသာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အနုလောမပဋိလောမန္တိ၊ အနုလော မပဋိလောမံဟူသည်ကား၊ပဌမဈာနတော၊ပဌမဈာန်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ယာ ဝနေဝသညာနာသညာယတနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတန ဗျာန်တိုင် အောင်၊အနုလောမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊အနုလုံ၊ နေဝသညာနာသညာယတန တောဘဝ၊နေဝသညာနာသညာယတနဗျာန်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ယာဝပဌမဈာနာ၊ ပဌမဈာန်တိုင်အောင်၊ပဋိလောမံ၊ပဋိလုံ၊ဝုဝေတတ္တန္တိ၊ဝုဝေတတ်ဟူသည် ကား၊ဘတ္တကိစ္စတော၊ဆွမ်းစားသည်မှ၊ဝုဝေယော၊ ရှေးဦးသာလျှင်၊အပ ဿယိတိ၊အာပဿယိဟူသည်ကား။ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊အကြွင်ပ ကျွန်းစွါ၊သမါပတ္တိယာ၊သမါပတ်တို့ကို၊သမာပဇ္ဇိ၊ဝင်စား၏၊တတောဝိဏ္ဏာ ယဂန္ဓတိ၊တတောဝိဏ္ဏာယဂန္ဓတိဟူသည်ကား၊တတောသမာပတ္တိ တော၊ထိုသမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ဝါ၊ တနည်းကား၊တတော၊ထိုနောင် မှ၊သမာပတ္တိ၊သမာပတ်ကို၊သမာပဇ္ဇိ၊ဝင်စား၏။တတောပန္တာ၊ထိုနောင် မှ၊ဈာနဒါနိ၊ယာဝ၊အာခါ၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊ဣတိ၊ဤသို့ တဒဟုပဝတ္တိ၊ထိုနေ့၌ဖြစ်သော၊ ယေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပဋိပတ္တိ၊အကျင့် ကို၊သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ဝဒတိ၊ ဆိုး၏၊ ထေရောပန၊ အရှင်မဟာကဿပမ ထေရ်သည်ကား၊ ဒိဝေ၊ နေ့၌၊တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ပဋိပဇ္ဇတိ၊

ကျင့်၏၊တာဒိသံဘိက္ခုံမာဟရိတိ၊ တာဒိသံဘိက္ခုံမာဟရိဟူသည်ကား၊ ယာဒိသဿ၊အကြင်သို့သဘောရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့ကို၊ကေဒေသေန၊တစိတ်တဒေသအားဖြင့်၊ ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊တာဒိသံတထာရူပံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားအလိုတော်သို့အစဉ်လိုက်သော၊မဟာဝိဟာသံ၊ မြတ်သောရဟန္တာဖြစ်သော၊ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို၊မာအပသာဒေဟိ၊ မမောင်းမဲလင့်လော၊ မာအတ္ထာနံခဏိတြောဟု တာတိ၊မာအတ္ထာနံခဏိတြောဟုကဟူသည်ကား၊အနုသာဒနေနုဝ၊မမောင်းမဲသဖြင့်လည်း၊ဗြောဟုကာ၊ပုဏ္ဏား၊အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊မာခဏိ၊မတူးမဖြိုလင့်လော၊အရိယုပဝါဒေန၊**အရိ**ယာကိုစွပ်စွဲသဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကုသလခမ္ဓံ၊ကုသိုလ်တရား၊ကို၊ မာဥမ္ဗုလေသိ၊ မတူးမဖြိုလင့်လော၊**အ**ဘိပ္ပသာဒေဟိမနန္တိ၊ **အ**ဘိပ္ပ**သာ**ဒေဟိမနံဟူသည်ကား၊ အယံသမဏော၊ဤရဟန်းသည်၊သာဓုရူပေါ၀တ၊ကောင်းသောသဘောရှိစွတကား၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေဟိ၊ကြည်ညိုစေလော၊မာတေ၀ိဇ္ဇိမတ္ထုကန္တိ၊ မာတေ၀ိဇ္ဇိမတ္ထုကံဟူသည်ကား၊တ၀၊သင်၏၊မတ္ထုကံ၊ဦးခေါင်းကို၊တထိ၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပ၌၊ အပရာဇေန၊ပြစ်မှားသဖြင့်၊ သတ္တဝေ၊ခုနှစ်စိတ်၊မာပလိ၊မကွဲစေလင့်၊ တဿတဿ၊ထိုထိုမကောင်းမှုကံကို၊ပဋိကာရတ္ထံ၊ကုစား၊ခြင်း**အ**ကျိုး၌၊ခိပ္ပမေ၀၊လျှင်စွာသာလျှင်၊ပဋ္ဌလိကော၊ ချိသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝန္ဒ၊ရှိခိုး**လော**၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗြောဟုကော၊ ပုဏ္ဏား**သည်**၊ တံ၊ထိုကောင်းကို၊သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ဖြစ်သေ**ကြ**ကဘီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊တာ ဝဒေါ၊ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ခမာပေသိ၊သည်:ခံစေ၏၊နေ သောပဿတိဘိအာဒိနာ၊ နေသော ပဿတိဤသို့**အ**စရှိသည်ဖြင့်၊ဒွေဂါ ထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ပေါ့ပြီလံနာမ၊ ပေါ့ပြီလ**အ**မည်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊သဠာ၊ကောင်းစွာ၊ပဋိပဇ္ဇန်း၊ကျင့်သည်ကို၊မိန္ဒာဇိ**ကာ**ဝံ၊မကောင်းသော**အ**သက်မွေးခြင်းကိုပြု**သ**ည်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊စောဒနာ၀သေန၊စော ဒနာ၏အစွမ်း**အ**ား**ဖ**ြင့်၊ဝတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နေသောပဿတိသဒ္ဓမ္မန္တိ၊ နေသောပဿတိ သဒ္ဓမ္မံဟူသည်ကား၊သောပေါ့ပြီလော**ဘိ**က္ခု၊ဤပေါ့ပြီလ**ရ**ဟန်းသည်၊သ တံ၊သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရား**အ**စရှိသည်တို့၏၊ဓမ္မံမဂ္ဂ ဟလနိဗ္ဗာနံ၊မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ကသ္မာ၊ **အ**ဘာယ်ကြောင့်

နည်းဟူမူကား၊သံသာရေနှ၊ သံသရာဖြင့်ပုရေကွေတော၊ ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊သံ
သာဝေဒနေနှ၊သံသရာတည်းဟူသော ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဒိနှ၊အဝိဇ္ဇာအ
စရှိသည်ဖြင့်၊ပုရေကွေတော၊ ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အပါယေသု၊အပါယ်တို့၌၊နိဗ္ဗ
ဗ္ဗနကော၊ ဖြစ်စေ်တတ်သော၊ အဋ္ဌာဂမ်ဟောဋ္ဌာဂါမိ'၊ အောက်အတိုသို့
သွားတတ်သော၊ မာယာသာယေယျာနုဂတာဗ္ဗာ၊ မာယာသာယေယျသို့
အစဉ်လိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌပထံ၊ မှားသောခရီး၊သို့မိန္ဆာမဂ္ဂ
ဘာဝ တော၊ မှားသော ခရီးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုမဂ္ဂဘူတံ၊မ
ကောင်းစွာသောခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပိန္ဆာဒိဝံ၊ပိန္ဆာဒိဝသို့၊အနုဝါဝတိ
အနုပရိဝတ္တတိ၊လည်ပတ်၏၊ကိမိဝပိဋ္ဌသလိုတ္ထောတိ၊ကိမိဝပိဋ္ဌသလိုတ္ထော
ဟူသည်ကား၊မိုးနှင့်မစင်ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊လိုတ္ထော၊
လိမ်းကျံအပ်သော ဂူထကိမိဝိယ၊ မစင်ပိုးလောက်ကဲ့သို့၊ကိလေသာသုစ
ိဝိမိသိတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမစင်ဖြင့်ရောနှောသော၊သဝိဝေ
သဝိဝရတရားခို၊ အဓိမုစ္စိုးတာအဏ္ဍောပနော၊ နှစ်လျက်၊ဘဝ:လျှောလာဘ
သက္ကာရေတိ၊ဘဝ:လျှောလာဘသက္ကာရေဟူသည်ကား၊လာဘေစ၊လာဘ်ခို
လည်းကောင်း၊သက္ကာရေစ၊ပူဇော်သကာခို့လည်းကောင်း၊တဏှာဝသေန
တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဏ်ရတော၊ ညွှန်ခို့ပ္ပမ္ပလျော်၏၊ဂါဌော်ဩ
ဌော၊နှစ်မြှုတ်လျက်၊ တုဏ္ဍော:ဂန္ဓတ်ပေါ်ခို့လောတိ၊တုဏ္ဍော:ဂန္ဓတ်ပေါ
ခို့လောဟူသည်ကား၊ အဓိသီလသိက္ခာဘာဝတော၊အဓိသီလသိက္ခာမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုဏ္ဍောအာသာရော၊ အနှစ်မရှိသည်ဟုတ္ထား၊ဖြစ်
၍၊ပေါ်ခို့လော၊ပေါ်ခို့လအာမည်ရှိသော၊ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်၊ဂန္ဓတ်ပဝတ္တ
တိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဣမမ္ဗပသာတိအာဒိကာ၊ဣမမ္ဗပသဒ္ဒါသို့အစရှိကုန်သော
နေ့ဂါထာ၊နှစ်ဂါ ထာတို့ကို၊အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအာသတ်တော်ရှိသော၊
သာရိပုတ္တံ၊သာရိပုတ္တရာကို၊ ပသံသန္တော၊ ပြီးမွမ်းသဖြင့်၊ဝတ္တာ၊မိန့်အပ်
ကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣမမ္ဗပသာတိ၊ ဣမမ္ဗပသဟူသည်ကား၊အာ
ယသ္မန္တံ၊ရှည်သောအာသက်တော်ရှိသော၊ထေရံ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊
ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အတ္တနော၊
ဓိမိ၏၊စိတ်တို့၊စိတ်ကို၊အာသပတိ၊ခေါ်၏၊ သုဒသဿနန္တိ၊ သုဒဿနံဟူသည်
ကား၊အသေကွာနုံ၊အသေကွာဖြစ်ကုန်သော၊ သိလက္ခန္ဓာနဗ္ဗေ၊သိလက္ခန်
တို့၏ရင်း၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သာဝကပါရမိဉာဏသမ၊ သာ
ဝကပါရမိဉာဏ်၏လည်း၊ပါရိပူရိယာ၊ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊သုနဒ္ဒသဿနုံ၊ကောင်း

သောအမြင်ရှိထသော။ ဥဘတောဘာဂေတိ၊ ဥဘတောဘာဂေဟူသည်ကား။ ဥဘတောဘာဂတော၊ နှစ်ပါးသောအတို့မှ၊ ဝိမုတ္တိတ္တာ၊ ကင်းလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိ၊ နှစ်ပါးသောအတို့မှကင်းလွတ်သော၊ ဥဘတောဘာဂေဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအတို့တို့မှ၊ အရူပသမာပတ္တိယာ။ အရူပသမာပတ်မှသည်းကောင်း။ ရူပကာယတော၊ ရူပကာယမှလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေန။ မဂ်ဖြင့်၊ နာမကာယတော၊ နာမကာယမှ၊ ယထာရုတ်ထိုက်သင့်သည်အား ကျော်စွာ၊ တေဟိယောဝိကွန္တနသမုဒ္ဓေဒဘာဝေဟိ။ ထိုဝိကွန္တနသမုဒ္ဓေဒအတို့တို့မှ၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်သည်တည်း။ ဣတိအယံ ဣတိသည်ကား၊ အာဠောဟ၊ အနုက်တည်း။ သဗ္ဗသော၊ အာဝုင်းခပ်သိပ်း၊ ရာဂသလ္လာဒိနုံ၊ ရာဂတည်းဟူသောကြောင့်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ ဝိသလ္လံ ရာဂကြောင့်စသည်တို့မှကင်းပြီး၊ ထသော၊ ကာမာဒိယောဂါနုံ၊ ကာမအားစသည်ကုန်သောယောဂတို့၏၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ အာဝုင်းခပ်သိပ်းသာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌာဒ္ဌာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌာသဝံ ယောဂံ၊ ကုန်ပြီးသောကာမယောဂစသောထေးပါးသောယောဂရှိသော၊ သုပရိသုဒ္ဓဿ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ဝိဇ္ဇာတ္ထယဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်းကို၊ အဝိဂတတ္တာ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသစသောသုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိထသော၊ မဗ္ဗုရာဇသား၊ သောမင်းသည်၊ ဘဒ္ဒိတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဗ္ဗုဟာယိနိုံ။ သေခြင်းကိုစွန့်လွှတ်ထသောအရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ပသာ ရှုလော၊ ဣတိအယံ ဣတိသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဧတေ သမ္ပဟုလာတိအာဒိကာ၊ ဧတေသမ္ပဟုလာဣတိ ဆိုစရှိသောဂါထာကို။ အာယသ္မတာ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တေဏ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၊ ပသံသန္တေန၊ ချီးမွမ်းသဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပုဗ္ဗိတောနုရဒေဝေနာတိ။ ပုဗ္ဗိတောနုဒေဝေနဟူသည်ကား၊ နုရေတိစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေတိစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရေမာယ၊ ဖြတ်သော၊ ပုဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗိတောပူဇော်အပ်၏၊ ဥပ္ပန္နောမရဏာဘိဘူတိ၊ ဥပ္ပန္နောမရဏာဘိဘူဟူသည်ကား၊ လောကေ၊ လောကမှ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ အဘိဘဝိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍ ဦးတော၊ တည်သည်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ နုရဒေဝေန၊ လူနတ်သည်၊ ပုဗ္ဗိတောပူဇော်အပ်၏၊ ကာရဏာဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမ္ပတ္တိသမ္ပတ္တေန၊ ဖြတ်စွဲတရားသည်၊

ဟိသစ္စံးမှန်၏အရိယာယ။ အရိယာဖြစ်သောဓာတိယာ၊ ဓာတ်အားဖြင့်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဇွေါ်ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမဈာန်မှုနှာ၊ ရှေးဦးစွာသောကံဖြင့်၊ နရောမနှုသောလူသည်ဟု တွေ့ဖြစ်၍ပဉ္စာဝိ၊ နောက်အခါ၌သည်းယာ ယဓာတိယာ၊ အကြင်ဓာတ်ဖြင့်၊ ဥတ္တမောဖြတ်သော။ ဒေဝေါ၊ နှတ်သည်၊ ဒေဝါတိ ဒေဝေါ၊ နှတ်ထက်နှတ်ဖြတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တာသွာ၊ ထိုကြောင့်။ နရဒေဝေါတိ၊ နရဒေဝေါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နရဒေဝေနှုလူနှတ်သည်းဟူ၏ဟောဟူတော်အပ်သည်၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿံ သာဝ သောနှုပြီးမှပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဂန္ဓော၊ ဖြစ်သောမရုဏာဘိဘူ၊ သေခြင်းသည်ဖိစက်၍တည်သည်၊ သော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကတို၌ ဥပဂန္ဓော၊ ဖြစ်တော်မူသည်ဟု တွေ့ဖြစ်၍ မရဏာဘိဘူ၊ မစ္စုဟာယိ၊ သေခြင်းကိုစွန့်သည်၊ ကိ ဝိယ၊ အာဝယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ ကား၊ ဝုဏ္ဏာရိကံ၊ ကြာဝုဏ္ဏာရိကိ်သည်၊ တောယေနဥ္ဇနေ၊ နှုရေနှင့်၊ နှလိမ္ပတ် ဝိယ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ သခ်ါရေ ဂတေ၊ သခ်ါရေ၌တည်သော၊ တဏ္ဍာ ဒိဋ္ဌိ လေပေနှု၊ တဏ္ဍာ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိန်းကျံခြင်းဖြင့်၊ နဥပလိမ္ပတိ၊ မ လိမ်းကျံ၊ ကဘူစိပိ၊ တစုံတခု၌လည်း၊ အာနိသိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယဿသာ၊ ယဿဟူ သည်ကား၊ ယေနှု၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟုတ္တော၊ မဟုတ္တောဟူသည် ကား၊ ခဏမတ္တော၊ ခဏမျှသော၊ ကာလော၊ ကာလတို၊ သဟာသသောတိ၊ သဟာသဟာ ဟူသည်ကား၊ သဟာသ ပကာရော၊ တထောင်အပြားရှိ သော၊ လောကောတိ၊ လောကော ဟူသည်ကား၊ ဩကာသလောကော၊ ဩကာသ လောကသည်၊ ဟိ၊ ချမ်ပြဦးဆုံ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည် ကား၊ ဩော၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မဟိဒ္ဓိကေန၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်တော် ရှိသော၊ ယေန မဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ အကြင်ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သဟာသိလော ကဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို၊ ခဏေနေဝ၊ တခဏခြင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်၏၊ ပစ္စက္ခ တော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဥာတော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗဟုကပ္ပေါ မဟာပြဟ္မ သဒိသော၊ မဟာပြဟ္မာနှင့်အတူ၊ အာဝဇ္ဇနာဒိဝသေ ဘာဝပ္ပတ္တော်ယာ၊ အာ ဝဇ္ဇန်အစရှိသောဝသေ ဘောဝသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဈာန်သမ္ပဒါယ၊ တန်ခိုး၏ပြည့် စုံခြင်းဖြင့်၊ ရုတ္ကပပါတေစ။ ရုတ်ပန်ိုသန္ဓေတို့ကုလည်း၊ ပဿိ၊ မြင်၏၊ ကာ လေပဿတိ ဘိ၊ ကာလေပဿတိ ဟူသည်ကား၊ တဒနုရူပေ။ ထိုအား

လျှောက်ပတ်သော၊ ကာလေ၊ကာလ၌၊ ဒိဋ္ဌေ၊နှတ်ခွဲဖြစ်သော၊ စကျွန်ုပ်၊ မျက်စိဖြင့်၊ဒေဝတာ၊နှတ်တို့ကို၊ပသတိ၊ဖြင့်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သာရိပုတ္တော၊ဝါတိ အာဒိကား၊ သာရိပုတ္တော၊ ဤသို့အစရှိသော၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊အာယသ္မတာ၊ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဂုဏ်၊ဂုဏ်တို့ကို၊ပကာသေန်၊ပြသဖြင့်၊ဂုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ ထိုဂါထာတို့တွင်၊သာရိပုတ္တော၊ဝါတိ ဂါထာယ၊ သာရိပုတ္တော၊ဝတ္ထု သော ဂါထာ၏၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခေါ်ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ပညာယ၊ပညာသမ္ပဒါယ၊ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊သိလေန သီလသမ္ပတ္တိယာ၊သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဥပသမေနကိလေသဝူပသမေန၊ကိုးလသာငြိမ်းသဖြင့်၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါရဂူတော၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ ပါရံပရိယန္တံ၊ အဆုံးသို့ဥဏ္ဏံသဂတော၊ အလွန် အား၊ဖြင့်ရောက်၏၊သောသာရိပုတ္တရာသည်၊ သာဝကော ဟိ၊သာဝကတို့ထက်၊ပညာဒီဟိ၊ ပညာအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ပရမုက္ကံသဂတော၊ လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဟိသစ္ဆံ၊ထို စကားသည်မှန်၏၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊သိ၊လေန၊ သီလဖြင့်၊ ပရမုက္ကံသဂတော၊လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏။တောဝပရမော၊ ဤသို့ခြေတိုင်း သောအဝိုင်းအခြားသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇေတပရမောဝေ၊ ဤသို့ခြေတိုင်းသောအဝိုင်းအခြားသည်သာလျှင်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊မရောင့် ရဲ၊ဥဏ္ဏရိ၊အလွန်၊ဇူမံပန်၊ဤဂါထာကိုကား။ ထေရောသာရိပုတ္တော၊အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ဥတ္တမောယထာ၊မြတ်သကဲ့သို့၊ တထာ။ထိုအတူ၊အပံ၊ငါသည်၊သမာဓိနာ၊သမာဓိဖြင့်။ဥတ္တမော၊မြတ်၏ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိပေတုံ၊ပြခြင်းငှါ။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကေန၊ထိုကြောင့်၊ ကောဠိသတသဟဿဿ ဣဒါနိ ကောဠိသတသဟဿသံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ ခဏေနနိမ္မိ နေတိ၊ခဏေနနိမ္မိနေဟူသည်ကား။ ခဏေနေ၀ တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကောဠိသတသဟဿသံ၊ကုဋေတသိန်းသော၊ အတ္တဘာဝံ၊အတ္တဘောကို၊ နိမ္မိနေယျ၊ဘုန်းဆင်းရာ၏။နိမ္မိနုတုံ၊ဘုန်းဆင်းခြင်းငှါ။သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်၏။ တဿ၊ထိုအတ္တဘောကို၊ နိမ္မိနေန၊ဘုန်းဆင်းခြင်းဖြင့်၊ မယ္ဟံ၊ငါ၏အား၊တာ ရော၊ဝန်သည်၊အဏ္ဍိ၊ရှိ၏။ ဝိကုဗ္ဗနမ္ပိ ကုသလောဝသိဘူတောမ္ပိ ဈာနဿ ယာဝတိ၊ ဝိကုဗ္ဗနမ္ပိ ကုသလောဝသိဘူတောမ္ပိ ဈာနဿ ယာဝတိ ကေ၀လံ၊

သက်သက်၊ မနောမယဝိဂုဇ္ဇနာသုဇေ၀၊စိတ်ဖြင့်ပြီးသောတန်ခိုးဘုန်းဆင်းရဲခြင်းတို့ရှိသောချင်း၊ သဗ္ဗာယ၀ိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ဝသိဘာ၀ပဋ္ဌော၊ ဝသိဘောသို့ရောက်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ သမာဓိ ဝိဇ္ဇာ၀သိပါရမီ ၈တောတို၊သမာဓိဝိဇ္ဇာ၀သိပါရမီ ၇တောဟူသည်ကား၊ သ၀ိဘက္ကသ၀ိစာရာဒိသမာဓိသုခေန၊သ၀ိတက္ကသ၀ိစာရုအစရှိသောချာန် သမာဓိချမ်းသာဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌေနိ၀ါသဉာဏာဒိဝိဇ္ဇာဒီသုစ၊ဝုဋ္ဌေနိ၀ါသဉာဏ် အစရှိသောဝိဇ္ဇာတို့ရှိသည်းကောင်း။ ဝသိဘာ၀ေန၊ဝသိဘော်ဖြင့်၊ပါရမီ ကောင့်၊အထွတ်ဆုံး၀ိပဿနာ၀ိပဿနာ။ ပဋ္ဌော၊ရောက်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ တ၀သ ဘဏ္ဍာနိသယာဒိရေပိတာသ၊ ထိုတဏ္ဍာဟူသော ဖိုရာစသည်ဖမ်းကောင်း သော၊သတ္တု၊ဖြတ်စွာတုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ယထာဝုတ္တော ဟိ၊ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ဂုဏော်ဟိ၊ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ဥက္ကံသဂတော၊လွန်သော အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဓိတိသမ္ပန္နတာယ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓိရော၊မြဲမြံတည်ကြည်သော သမာဓိရှိ၏၊ မောဂ္ဂလာနဂေါတ္တော၊ မောဂ္ဂလာနဝုဏ္ဏား၏အနွယ်ဖြစ်သော၊ မောဂ္ဂလာ နော၊မောဂ္ဂလာန်သည်၊သုဠု၊ကောင်းစွာ၊ ဌ၀ိတာ ဣဒ္ဓိယတာယ၊ထားအပ် သောဣဒ္ဓေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာဟိတိဒ္ဓိယော၊ကောင်းစွာတည်း အပ်သော တည်ကြည်သောဣဒ္ဓေရှိ၏၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပူတိလတာ၀ဗန္ဓနံ၊ ပုတ်ခွေးမြှေသော နွယ်အနှောင်အဖွဲကို၊ သုခဒုခေ၀ လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ဆိဒ္ဓတို့ယထာ၊ဖြတ်သကဲ့သို့၊ဝေ၀ါ၏အတူ၊သကလံ အလုံးစုံသော၊ ကိလေသ၀ဗန္ဓနံ၊ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ ကို၊သမုစ္ဆိဒ္ဓေ၀၊ ဖြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း၊ ကိ ံ ဒိသောနိရယောအာသိတိအာဒိကာ၊ ကိ ံ ဒိ သောနိရယောအာသိ ဤသို့အစရှိသော၊ဂါထာ၊ဂါထာကို၊ကော ဌ်ံ ဟိ ကြို ကြ သို့၊အနုပရိသိဟ္ဘာ၊ အစဉ်အတိုင်း၀င်၍၊နိက္ခမိတ္ဘာ၊ထွက်၍၊ ဒ္ဝိတမာရံ၊ တည်သောမာရ်ကို၊တဏ္ဍေနေ၊ခြိုးချောက်သဖြင့်။ ထေရေန၊မင်းထေရ်သည် ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ကိ ံ ဒိသောတိ၊ ကိ ံ ဒိ၊သာဟူသည် ကား၊ကိမ္ဘကာရော၊အာဘယ်သို့သောအပြား၌သော၊ ယတ္ထဒုသိတိ၊ယဒ္ဓ ဒုသိဟူသည်ကား၊ယသို့ နိရယော၊အကြင်ငရဲ၌၊ ဒုသိတိ၊ဒုသိဟူသည် ကား၊ဝေ၀ံနာမော၊ဤသို့ဒုသိဟုအမည်ရှိသော၊ မာရော၊မာရ်သည်၊အပဋ္ဌ ဟာတိ၊အာပဋ္ဌထဟူသည်ကား၊နိရယဂ္ဂိနာ၊ငရဲမီးဖြင့်၊အာပဋ္ဌ၊ကျက်၏၊ဝိဂ္ဂ ရံသာ၀ကန္တိ၊ဝိဂ္ဂရံသာ၀ကံဟူသည်ကား၊ဝိဂ္ဂရံနာမ၊ဝိဂ္ဂရအမည်ရှိသော

ကကုသန္ဓသ၊ကကုသန်အမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကံ၊အဂ္ဂသာဝကကို၊ အာသဇ္ဇာတိ၊အာသဇ္ဇဟူသည်ကား၊စာဋ္ဌ ယိတ္ထာဗာဓိတ္ထာ၊ဝုတ်ခတ်၍၊ ကကုသန္ဓပြောဟူ၏နည်း၊ကကုသန္ဓပြောဟူ ၏ဟူသည်ကား၊ ကကုသန္ဓ'၊ကကုသန်အမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ အာသဇ္ဇ၊ဝုတ်ခတ်၍၊ ဖွဲ့တိုအယံ၊ဤသည်ကား၊ အလ္လော၊အနုက်ထည်း၊ဘဂဝန်၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ကုမာ ရံ၊သူငယ်ကို၊အာဝိသိတ္ထာ၊ဝင်၍၊မာဂဇေန၊မာရ်သည်၊ခိုင်း၊ပစ်အပ်သော၊ သက္ခရာ၊ကျောက်စရစ်သည်၊ ထေရသ၊မထေရ်၏၊ သိသေ၊ဦးခေါင်း၌၊ ပတိ၊ကျွန်၊သတံ အာသိအယောသက်၊တို၊သတံ အာသိအယောသက်ဟူ သည်ကား၊ ကိရ၊ကြား၊ဟူ၊သည်ကား၊ တထ္ထ'နိရယေ၊ထိုငရဲ၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ တိဂါဝုတော၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုသိမာရုသာဝိ၊ဒုသိမာရ်၏လည်း၊ အတ္တဘာဝေါ၊အတ္တဘောသည်၊တာဒိသောဝ၊ထိုသို့သဘောရှိသည်သာ လျှင်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုနေ့ခါ၌၊ နိရယပါလာ၊ငရဲထိန်းတို့သည်၊ အာဒိတ္တာနံ၊ရဲရဲတောက်ကုန်သော၊သမ္ပဇ္ဇလိတာနံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက် ကုန်သော၊ သဇောတိဘူတာနံ၊ အခိုးအလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ တာ လက္ခန္ဓပ္ပမာဏာနံ၊ ထန်းလုံးပမာဏရှိကုန်သော၊ အယောသူလာနံ၊သံတံ ကျင်တို့၏၊သတမေဝ၊အရာကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတ္တာ၊ကိုင်၍၊ တော၊ထိုငရဲ

ဆား၊တို့သည်၊ဖွဲ့မတ္တိ'ဝါ၌ရှာနေ၊၍မည်သော အရုဝ်၌လည်း၊ ဒ္ဝိတေန၊တည် သဖြင့်၊ဟာဒယေန၊စိတ်ဖြင့်၊ပါပုံ၊မကောင်းမှုကို၊ကတာနံ၊ပြုရှိပဟူ၍၊ သုဝ ဒေါဏိယံ၊ဆက်တောကျင်း၌၊သုဝံ၊ဆက်တောကို၊ကောဋ္ဌာသိယ၊ထောင်း ထုကုန်သကဲ့သို့၊ ဟဒယမဇ္ဈေ'၊ရင်လယ်ကို၊ကောဋ္ဌာ၊ ထိုးကုန်လျက်၊ ပဿာ၊သစနာ၊ငါးကျိပ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ပါဒါဘိမုခါ၊အခြေသို့ရှေးရှု၊ ဂဠန္တိ'၊သွားကုန်၏၊ဝေ'၊ဤသို့၊ ဂဠန္တာ၊သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗ ဟိ'ဝ ဃသ၊တေဟိ၊အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဥတောအဇ္ဇေ'၊နှစ်ပါးသောအဆုံး တို့သို့၊ပတ္ထာ၊ရောက်၍၊ဝုန်း၊တဘန်၊ နိဝတ္ထမာနာ၊ပြန်နှစ်သည်ရှိသော်၊ပဗ္ဗ ဟိ'ဝ ဃသ၊တေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဟဒယမဇ္ဈေ'၊ ရင်လယ်သို့၊ ဥပ ဂဠန္တိ'၊ဝူးဝင်ကုန်၏၊တံ'၊ထိုသို့ဝူးဝင်သည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊သတံ အာ သိအယောသက်၊တို့၊ သတံ အာသိအယောသက်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ အပ်၏၊ သဗ္ဗေ'ပစ္ဆတ္တ'ဝေဒနာ'တိ၊ သဗ္ဗေ'ပစ္ဆတ္တ'ဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ပါဠိ ယေ'ကေ'စိ၊အ'သိ၊ဝေဒနာ'နုကာ၊ဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊သာ'ဝေဒနာ

ထိုဝေဒနာသည်၊ မဟာနိရယဝေဒနကော၊ အဝိစိဝရဲ့ဖြစ်သောဝေဒနာ ထက်၊ဒုက္ခတရာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိကိုရ၊ဖြစ်သတတ်၊ ဟိ၊ ဃင်စွာပြုပြီးနှုံ၊ သတ္တာဟာတောဆုနှစ်ရက်မှ၊ ပရိဟာရသတ္တာဟာ၊ တပါး သောသတ္တာ၏ဒုက္ခတရံယထာ၊အလွန်ဆင်းရဲသကဲ့သို့၊ ဝေါ၊ဤအတူ၊ မဟာနိရယဒုက္ခတော၊အဝိစိဖြစ်သောဆင်းရဲထက်၊ဥဿဒေ၊ဥဿဒဝရဲ့ ဖို့၊ဝဠာနဝေဒနာ၊ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ဒုက္ခတရာ၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏၊ဤဒိ သောနိရယောအာသိတိ၊ဤဒိသောနိရယောအာသိဟူသည်ကား၊ဣမတ္တိ ဌာနေ၊ဤအရာ၌၊ဒေဝဒူတသုတ္တေနေ၊ဒေဝဒူတသုတ်ဖြင့်၊ နိရယော၊ရဲကို၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ ယောဇေတမဘိဇာနာတိ၊ယောဇေတမဘိဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊ယောမဟာဘိညော၊ အကြင်ကြီးသောအာဘိညာဉ်ရှိသော ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ဇော်ကမ္ဘဝလည်း၊ဤကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ဟတ္ထတလေ၊လက် ဝါ၊အပြင်၌၊ဌပိတအာမလကံဝိယ၊ထား၊အပ်သောရှစ်ရှား၊သီးကဲ့သို့၊ အာဘိ ဇုဏံ၊ရှေးရှု၊ ကတ္တား ပြု၍၊ ပစ္စက္ခတော။ မျက်မှောက်အား၊ဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဘိက္ခုဗုဒ္ဓသဿာဝကောတိ၊ ဘိက္ခုဗုဒ္ဓသဿာဝကော ဟူသည် ကား၊ ဘိန္နကိုလေသော၊ ခွဲအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း သည်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့် သည်၊ကဿဒုက္ခံနိဂ္ဂဟသိတိ၊ ကဿဒုက္ခံနိဂ္ဂဟသိဟူသည်ကား၊ကော နာဌကေတိ၊ စင်စစ်မည်းညစ်ကုန်သော၊ ပါပကမ္မေတိ၊ မကောင်းမှုကံ တို့နှင့်၊ သမန္နဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဿမာရ၊မည်း ညစ်သောမာရ်နတ်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိန္ဒိဿသိ၊ ခံစား၊ရလတ္တံ့၊ မဏ္ဍေ သရဲသိတိ၊ မဏ္ဍေသရဲသိဟူသည်ကား၊ ကိရ၊ကြားဘူသည်ကား၊ မဟာ သမုဒ္ဒဿ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၏၊ မဏ္ဍေ၊အလယ်ဌာ၊ဥဒက၊ ရေကို၊ဝတ္ထုံ၊ဖြာ ကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တဝိမာနာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သောဗိမာန်တို့သည်၊ ကပ္ပဋ္ဌိတိ ကာနိ၊ဟာကမ္ဗာတည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဝိမာနာကပ္ပဋ္ဌာယိနောတိ၊ ဝိမာနာကပ္ပဋ္ဌာယိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဗိန္ဒုတော ရှု၏၊ တေသံဝိမာနာနံ၊ ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ဝေဠုရိ ယသဝိယ၊ ကျောက် ဖြက်ရွက်ကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏော၊အဆင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဇ္ဇတမဏ္ဍကေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဇလိတာနဋ္ဌဂ္ဂိက္ခန္ဓောဝိယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောကျွန်း ဒီးပုံကဲ့သို့၊ ဇတေသံ၊ ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ဒေ့ဗွိယော၊ အလျှံတို့သည်၊ ဓော တန္တိ၊ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊တေ၊ ထိုဗိမာန်တို့သည်၊ အာတိဝိယ၊ အလွန်ချင်ပဘာသရာ၊ပြိုးပြိုးပြက်ကုန်သည်၊ပဘာသမ္ဗန္ဓာ၊

အရောင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောနှိုး၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေနုဃိုကြောင့်၊ဝေ
ဠုရိယဝဏ္ဏာ ရုစိရာအနန္တိမန္တောပဘာသရာတိ၊ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာရုစိရာ
အနန္တိမန္တောပဘာသရာဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ပုထုနာနတ္တဝဏ္ဏိ
ယောတိ၊ပုထုနာနတ္တဝဏ္ဏိယောဟူသည်ကား၊ နီလဒိဝသေန၊အညိုအစက်
သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနတ္တဝဏ္ဏာ၊အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်
သော၊ဗဟုအနေကာ၊များစွာကုန်သောနတ်ထိုင်းတို့သည်၊ တတ္ထတောသုဝိမာ
နေသု၊ထိုဗိမာန်တို့၌၊နစ္စန္တိ၊ကကုန်၏၊ ယောဇောမဘိဇာနာတိတိ၊ယောဇော
တမဘိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇော်ဝိမာန
ဝတ္ထုံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဗိမာန်အကြောင်းကို၊ ပစ္စက္ခံကတ္တာ၊မျက်
မှောက်ပြု၍၊ဘေနာတိ၊သိ၏၊ဟု၊ထင်စွာပြုပြီးနောက်၊ အယံအတ္ထော၊ဤအနက်
ကို၊ဗိမာနဝတ္ထုပေတဝတ္ထုဟု၊ဗိမာနဝတ္ထုပေတဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ဒီပေတဇော
ပြုအပ်၏၊ ။

ဗုဒ္ဓေနစောဒိတောတိ၊ဗုဒ္ဓေနစောဒိတောဟူသည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध
ခုနှစ်ပြတ်စွာဘုရားသည်၊စောဒိတောဘုယျောဓိတော၊တိုက်တွန်းအပ်သော
ဘိက္ခုသံဃသ ပေဿတောတိ၊ ဘိက္ခုသံဃသ ပေဿတော ဟူသည်
ကား၊မဟာတော၊များသော၊ဘိက္ခုသံဃသ၊ရဟန်းသံဃာ၏၊ပဿန္တသ
ကြည့်ရှုစဉ်၊မိဂါရေမာတုပါသာဒံပါဒဂိုဏ်ဌေနကမ္မယိန္တိ။မိဂါရေတုပါသာဒံပါ
ဒဂိုဏ်ဌေနကမ္မယိ ဟူသည်ကား၊ပုဗ္ဗာရာမေ၊ပုဗ္ဗာရုံ၌၊ ဝိသာခါယ၊ဝိသာခါ
အမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊ ကာရိတံ၊
သောက်လုပ်အပ်သော၊ သဟသာဂဿမဏ္ဍိတံ၊တယောင်သောတိုက်ခန်း
တို့ဖြင့် တန်းသေဆင်အပ်သော၊ မဟာပါသာဒံ၊ ဖြတ်သောပြာသာဒ်ကို၊
အတ္တနော၊ငါ၏၏၊ ပါဒဂိုဏ်ဌေန၊ခြေမတော်ဖြင့်၊ ကမ္မေသိ၊တုန်လှုပ်စေ၏၊ဟိ၊
ခဲ့၍ပြီးနောက်၊ကေသဝိ ၊တပါးသော၊သမယော၊အခါ၌၊ယထာဝုတ္တပါသာဒေ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပြာသာဒ်၌၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိဟာရဋ္ဌာနေ၊
နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော၊ နဝကတရာ၊သိ
ကင်းလေ့ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဥပရိပါသာဒေ၊ အထက်
ပြာသာဒ်၌၊ နိသိန္နာ၊နေကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သဏ္ဌာရေ၌၊ဖြတ်စွာဘုရားကို
လည်း၊အစိန္တေတွေ၊ မနောက်ဝေမူ၍၊သိရန်ဆွေနှုတ်ထံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မာ
ဖြစ်သောစကားကို၊ကဃေတုံ၊ဆိုခြင်းငှါ၊အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊တံ၊
ထိုစကားကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တေ၊ထိုရဟန်း
လေ့တို့ကို၊သံဝေဇေတွေ၊ ထိတ်လန့်စေ၍၊ အတ္တနော၊ငါ၏၏၊ဝေဒေသနာ

ယ၊တရားဒေသနာ၏၊ဘာဇနဘူတေ၊တည်ရာ၏အဖြစ်၌၊ကာတုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံမဟာမောဂ္ဂလာနံ။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ကို၊အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ ံအာမန္တေသိ၊ အာဘယသ္ဌိမိန့်တော်မူ သနည်း။မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်၊တို့။သင်သည်၊ နဝေ၊သိတင်းယမ်ကုန် သော၊သိက္ခာ။ဟောန်းတို့သည်၊ တိရစ္ဆာနကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်မှဖိလာဖြစ်သော စကား၊ကို၊အနုယုံတော့။ အား၊ထုတ်သည်တို့ကို၊ပဿသိ၊ဖြင့်၏လော၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊တံ၊ ထိုမိန့်တော်မူသောစကား၊ကို။သု တ္တာ။ကြား၍၊ထေရော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊အစ္စာသယံ၊ ဘုရား၏အလိုတော်ကို။ဥတ္တာ၊သိ၍၊ အာသိညာပါဒကံ၊ အာသိညာဉ်အခြေ ရှိသော၊ အာပေါကသိဏာရမ္မဏံ၊ အာပေါကသိုဏ်း၌ဉ် အာရုံရှိသော၊ စတုတ္ထဈာနံ၊စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ဝင်စား၍၊ဝုဋ္ဌာယ၊ စတုတ္ထ ဈာန်မှထ၍၊ပါသာဒေန၊ပြာသာဒ်သည်၊ပတိဋ္ဌိတောကာသံ၊တည်ရာအရပ် သည်၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ပါသာဒမတ္ထကေ၊ပြာသာဒ်၏အထက်၌၊ထုဝိကံ၊ထုဝိက ကို၊ပါဒဂ္ဂေန၊ ,ခြေမတော်ဖြင့်၊ ပဟာရိ၊ပုတ်ခတ်၏။ ပါသာဒေါ၊ပြာသာဒ် သည်၊နမိတ္တာ၊ညွှတ်၍၊ကေနုပသေန၊နံပါ၊တာဘက်ဖြင့်၊အဋ္ဌာသိ၊တည် ၏၊ပုနပိ၊တာဘန်လည်း၊ပဟာရိ၊ပုတ်ခတ်၏၊အပရေန၊တပါး၊သော၊ပသေန၊ နံပါ၊ဖြင့်။အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တောသိက္ခာ။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သံဝိဂ္ဂါ၊ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပါသာဒသ၊ ပြာသာဒ်၏၊ပတနဘာယေန၊လည်းမည်မှကြောက်သော၊ကြောင့်၊တတော၊ ထိုပြာသာဒ်မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊တွက်၍။ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမီ ပေ၊အနိုး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ထို ရဟန်းတို့၏၊အစ္စာသယံ၊ အလိုကို၊ ဩလောကေတ္တာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ဒေ၊သေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊တံ၊ထိုတရား၊ကို။ သုတ္တာ၊ကြား နာရ၍၊ကေစိ၊အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊သော တာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌဟိ ံသု၊တည်ကုန်၏၊ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့ သည်၊သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ ံသု၊တည်ကုန်၏၊ ကေစိ၊အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ ံသု၊ တည်ကုန်၏၊ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အာ၊ ဟတ္တဖလေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌဟိ ံသု၊ တည်ကုန်၏။ သွာယမတ္ထော၊ ထိုအနက်ကို၊ပါသာဒကမ္မနသုတ္တေန၊ပါသာဒကမ္မနသုတ်ဖြင့်၊ဒီပေတဗ္ဗော၊

ပြုအာဝ်၏။ဝေဒယန္တပါသာဒန္တိ၊ ဝေဒယန္တပါသာဒံဟူသည်ကား။ သော ဝေဒယန္တပါသာဒေါ၊ ထိုဝေဒယန္တာ ပြာသာဒ်သည်၊ တာဝတိံသာဘဝ နေ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ယောဇနသဟဿသုဗ္ဗေဝေါ။ယူဇနာတထောင် မြင့်၏၊အနေကသဟဿသိနိယ္ယူဟကူဋဂါရပဒ္ဓိမဏ္ဍိတောဿ၊ အထောင်မက သောနန်းဦး စနုဆောင်ရုလစ်မှန် ဆွန်တစ်သော ပြာသာဒ်တို့မြင့်တန်ဆာ ဆင်အပ်သော၊ဒေဝါသုရသင်္ဂ္ဂါမေ၊နတ်အာသုရာတို့၏ စစ်ထိုးရာ၌၊အာသု ရေ၊အာသုရာတို့ကို၊ဖိနှိတ်ကွာ၊အောင်၍၊ဒေဝါနုဒိန္နေ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရ၌သော၊ သင်္ဂ္ဂေ၊သိကြားသည်၊နဂရမဇ္ဈေ၊မြို့အလယ်၌၊ဌိတော၊တည်သည်ရှိသော၊ ဥဒ္ဓိတောဝ၊ပေါက်သော၊ဇယန္တေန ၊အောင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတ္တတ္တာ၊ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဝေဒယန္တောတိ၊ဝေဒယန္တဟူ၍၊လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ပါသာဒေါ၊ပြာသာဒ်တည်း။တံ၊ ထိုပြာသာဒ်ကို၊သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ဝေဒယန္တံပါသာဒန္တိ၊ဝေဒယန္တံပါသာဒံဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ ၏။ဟိ၊ချဲ့၍ပြဦး၊အုံ့၊တတ္ထိ ၊ထိုဝေဒယန္တာပြာသာဒ်၌၊ အယံထေရော၊ဤရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ပါဒဂုံဠေန၊ ခြေမဖြင့်၊ကမ္ပေတိ၊တုန်လှုပ် စေ၏။ဟိ၊ချဲ့၍ပြဦး၊အံ့ ၊ကတ္ထိ ၊တပါ၊သော၊သမယော၊ အခါ၌၊ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌၊ဝိဟရန္တေ၊နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သင်္ဂ္ဂောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊တ ဏှာသမ်ယဝိမုတ္တိ ၊တဏှာ၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ပုန္ဓိ၊မေးလျှောက် ၏၊တ ဿ၊ထိုသိကြား၏အား၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ဖြေ တော်မူ၏၊သော၊ ထိုသိကြားသည်၊တံ၊ထိုတရားကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍။ အတ္တမနော၊နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ပမုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊အာဘိ ဝါဒေတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ပဒက္ခိဏံ၊လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊အာဠ ဟော၊မိမိ၏၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွား၏။ အဝ၊ထို အခါ၌၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ကိံ စိန္တေသိ၊ အာဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အယံသင်္ကော၊ဤသိကြားသည်၊ ဘဂ ဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ။ကပ်၍၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော၊ ဂန္ဓိရံ၊နက်နဲသော၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော။ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို၊ပုန္ဓိ၊မေး၏၊ ဘဂဝတာစ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ပဋ္ဌော ပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေအပ်၏၊ကိံ နုခေါ၊ အာဘယ်သို့နည်း၊ဟောနိ တ္တာ၊သိ၍၊ ဂတော၊သွားလေသလော။ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊အဟောနိတ္တာ၊

မသိမှု၍၊ ဝတောဟု သွားလေသလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ ဝင်ကွဲ့ဟု၊ သွား၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘာနေယျံ၊ သိအံ့၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သော၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ တာဝတိံသေဝ၊ ထိုခဏာ၌ သာလျှင်၊ တာဝတိံသာဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဝင်ကွဲ့ဟု၊ သွား၍၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအဖိုးရှိသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သတ္ကြော၊ သိကြားသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်၏ဝည်းစိမ်ဖြင့်၊ ပမတ္တောဝေ ဝေလျှောသည်။ ပဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊ ဝိကျေပံ၊ မျှံလွင့်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ တာသေ၊ ထိုသိကြားအား၊ သံဝေဂနနတ္ထံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝေ ယန္တံ့ပါသာဒံ၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂ္ဌေန၊ ခြေမတော်ဖြင့်၊ ကမ္ပေ သိ၊ တုန်လှုပ်စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ၊ယော၊ အကြင်ရှင်မဟာမောဂ္ဂ လာန်သည်၊ ဝေဇယန္တံ့ပါသာဒံ၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို။ ပါဒဂ္ဌေန၊ ခြေမ တော်ဖြင့်၊ ကမ္ပယိ၊ တုန်လှုပ်စေပြီ၊ ဆူဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်၊ ဥပတ္ထဒ္ဓေါ ထောက်ပံ့ခိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့ကိုလည်း၊ သံဝေ သိ၊ ထိတ်လန့်ရေ၏၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အယံ ပနအတ္ထော၊ ဤ ဂါထာအနက်ကိုကား၊ ရူဠ္ဍတဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိသုတ္တေန၊ ရူဠ္ဍတဏှာသင်္ခ ယဝိမုတ္တိသုတ်ဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ကဓိတာကာရော၊ တုန်လှုပ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တော၊ ယေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် တည်း။ သက္ကံ သော ပရိပုဏ္ဏတိတိ၊ သက္ကံ သော ပရိပုဏ္ဏတိဟု သည်ကား၊ ယ ထာ ဝုတ္တမေ ဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ထေရ သား၊ မထေရ၏၏၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိ ဝုဏ္ဏံ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော ဝုဏ္ဏာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပါ ဝုသော ဘာနာသိ တဏှာက္ခယဝိမုတ္တိယော တိ၊ အပါဝုသော ဘာနာသိ တဏှာက္ခယဝိမုတ္တိယော ဟု၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တ သသ ကြောပိယာ ကာသိ ဘိက္ခူဒ်၊ တ သသ ကြောပိယာ ကာသိ ဟူသော ဤစကားကို၊ ထေ ရေ နု၊ မထေရ၏သည်၊ ပါသာဒကမ္ပနေ နဝေ၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို တုန်လှုပ် စေသဖြင့်သာလျှင်၊ တော၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ သံဝိဂ္ဂဟဒယေန၊ ထိတ်လန့် သောနှလုံးဖြင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အား ဖြင့်၊ မနသိကာရိတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ပဋ္ဌဿ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကတ ဘာဝံ၊ ဖြေကြားသည်ရှိ၏ အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ သတ္ထာ ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတနိယာ မမေနေ ဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော

နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကဒါ၊အာဘယ်အခါ၌၊ကထေသိ၊ဟောသနည်း၊တေန ထိုကြောင့်၊ ဟံဝုဗ္ဗောယထာတထန္တိ၊ ပဋိဝုဗ္ဗောယထာ တထံဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုပါဠိလေးစကား၌၊သက္ကံသောပရိဝုန္ဓတိ၊သက္ကံသောပရိ ဝုန္ဓတိဟူသည်ကား၊ သက္ကံဒေဝရာဇ်၊သိကြား၊နတ်မင်းကို၊ သောမောဂ္ဂ လာနဟော့ရော။ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ သဏ္ဌာရေ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဒေသိတာယ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိ ယာ၊တဏှာ၏ကုန်ရာပါမုတ္တိကို၊ သမ္ဘဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဂဟိတ ဘာဝံ၊ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုန္ဓိ၊မေး၏။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပရိ ဝုန္ဓတိဟူသောဝုဒ်သည်၊အတိဂဟေ၊အတိတ်အနက်၌။ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်သက်သောဝုဒ်တည်း။ အပါဝုသောစာနာသိကိ၊ အပါဝု သောစာနာသိဟူသည်ကား၊အာဝုသော၊သိကြားမင်း၊ အဝိစာနာသိကိ စာနာသိ၊ သိပါ၏လော၊ တဏှာက္ခယဝိမုတ္တိယောတိ၊ တဏှာက္ခယဝိမုတ္တိ ယောဟူသည်ကား၊တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာပါမုတ္တိ တို့ကို၊သဏ္ဌာရာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟုယ်၊သင်အား၊ ဒေသိတာ၊ဟော အပ်၏၊တထာ၊ထိုဟောတော်မူတိုင်း။ စာနာသိကိ၊သိ၏လော၊ ဣတိ၊ဤ သို့၊ဝုန္ဓိ၊မေး၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊တဏှာက္ခယဝိမုတ္တိယောတိ၊ တဏှာက္ခယ ဝိမုတ္တိယောဟူသည်ကား၊ တဏှာသင်္ခယ ဝိမုတ္တိသုတ္တဒေသနံ၊ တဏှာ သင်္ခယဝိမုတ္တိသုတ်ဒေသနာကို၊ ဝုန္ဓတိ။ မေး၏၊ ဗြဟ္မာနန္တိ၊ ဗြဟ္မာနံဟူ သည်ကား၊မဟာဗြဟ္မာနံ။ မဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ သုဓမ္မာယံဒ္ဓိတောသဘာန္တိ၊ သုဓမ္မာယံဒ္ဓိတောသဘံဟူသည်ကား၊သုဓမ္မာယသဘာယ၊သုဓမ္မာအမည် ရှိသောသဘာ၌၊ အယမ္ပနဣတိသုဓမ္မာသဘာ၌သည်ကား၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊သုဓမ္မာသဘာ၊ သုဓမ္မာသဘာ၌တည်း။ ကာဝတိ သဘာဝနော၊ ကာဝတိ သာနတ်ပြည်၌၊သုဓမ္မာသဘာ၊သုဓမ္မာသဘာ၌သည်၊ နမဟုတိ၊ သုဓမ္မာသဘာဝိရဟိတောဝ၊ သုဓမ္မာသဘာ၌မှကင်းသော၊ ဒေဝလောကော နာမ၊နတ်ပြည်မည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊အဓ္ဓာဝိတေ အာဝုသောသာဒိဋ္ဌိယာတေ ဒိဋ္ဌိဝုရေ့အဟူတိ၊ အဓ္ဓာဝိတေအာဝုသော သာဒိဋ္ဌိယာတေ ဒိဋ္ဌိဝုရေ့အဟု ဟူသည်ကား။ ဣမံဗြဟ္မလောကံ၊ဤဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပဂန္တုံ။ကပ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကောစိ၊ တရုံတ ယောက်သော၊သဝ၊ကောဝါ၊ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ဗြဟ္မာကောဝါ၊ ဝုဏ္ဏာ၊သည်လည်းကောင်း၊သဏ္ဌ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဩ၊ဤဗြဟ္မပြည်သို့၊

အသာမနေသော၊ ကြွလာတော်မူသည်မှ၊ ဝုဠုဒ္ဓေးရှေးဦး၊ တုယှံ၊ သင်ဗြဟ္မာ၏၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဇီဝိကဒါနိ၊ ယသုအခါ၌ လည်း၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူသည်၊ နဝိဂတာ၊ မကင်းသေးသလော၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ။ မေးမြန်းပသဿသိဝိတိဝတ္ထုနှင့်ဗြဟ္မလောကပဘာသဝရဏ်၊ ပသဿသိဝိဘိဝတ္ထုနှင့်ဗြဟ္မလောကေ ပဘာသရံဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မဖြည့်၌၊ ဝိတိပတနှင့်၊ ထိုမှဤမှထွက်သော၊ မဟာကပ္ပိနမဟာကသပါ ဒီဟု၊ မဟာကပ္ပိနမဟာကသပအစရှိကုန်သော၊ သာဝကေဟု၊ တပည့်တို့ ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတာ သား၊ ခြိုရံထသော၊ တောဓောဝတုံ၊ တောဓောဝတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နသား၊ နေတော်မူသော၊ သသာဝကာသ၊ တပည့် သားနှင့်တကွသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဘာသံ၊ အရောင် ကို၊ ပဿသိတိ၊ ဖြင်သလော၊ နပဿသိတိ၊ မဖြင်သလော၊ ဆုတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အကြောင်းအနက်တည်း၊ ဟု၊ ချ၍ပြဦး၏ဟု၊ ကဿိ၊ တပါးသော၊ သမယော၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မဖြည့်၌၊ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သဘာယ၊ သဘာ၌၊ သန္နိပတိတ္တွာ၊ စည်းဝေး၍၊ သန္နိသိန္နသား၊ နေစဉ်၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သမ ဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း ကောင်း၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သော၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားသည်၊ ဆုတ၊ ဤဗြဟ္မဖြည့်သို့၊ အာဂန္တုံ၊ လာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ ဟော ယျာ၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ အတ္ထိနု၊ ရှိ၏လော၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ ဗိ၊ နှင့်တူသား၊ ကြီသော။ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ တော်မူ၍၊ ဟဋ္ဌ၊ ထိုဗြဟ္မဖြည့်သို့၊ ဂတ်ကား၊ သွား၍၊ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာ၏၊ မဟ္ဓ ကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ တော ဓောဝတုံ၊ တောဓောဝတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ရဟ္ဟန္ဟော၊ လွတ်တော်မူလျက်၊ မဟာမောဂ္ဂလာဒီနံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်အစရှိသည်တို့၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ တော်မူ၏၊ သဟစိန္တနေန၊ ကြံသည်နှင့်တကွ၊ တေပိ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန် အစရှိကုန်သော မဟေရိတ်ရှိသည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မဖြည့်သို့၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဥတ္တွာ၊ သိ၍၊ တောဓောဝတုံ၊ တောဓောဝတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ဝင်စား၍၊ ပဠေကဒိသာသု၊ အသီးအသီးကုန်သော အရပ်တို့ ၌၊ နိသိဒိတ္တွာ၊ နေကြကုန်၍၊ သြဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတ္တွာ၊ လွှတ်၍၊

သကလဗြဟ္မထေးကော၊အလုံးစုံသောဗြဟ္မာပြည်သည်း ၎ကောဘာသော၊ တပ္ပြိုင်နှက်သောအရောင်အလင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သတ္တွာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မာ့နှေး၊ဗြဟ္မာ၏၊ ကလေးတို့၊ ခုံသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ စတုသစ္စပကာသနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ပြတတ်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရား ဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌၊အနေကာနိ၊များစွာကုန်သော၊ဗြဟ္မာသဟဿာ နိ၊ဗြဟ္မာအထောင်တို့သည်၊မဂ္ဂဖလသု၊မဂ်ဖိုလ်တို့၌၊ပတိဋ္ဌဟိ'သု၊တည် ကုန်၏၊တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ စောဒေန္တော အဋ္ဌာ၀ိတေ အာဝုသောသာဒိဋ္ဌိတိဂါထံ၊ စောဒေန္တော အဋ္ဌာ၀ိတေ အာဝုသောသာဒိဋ္ဌိ ဟူသောဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊အယမ္ပနအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို ကား၊ဗကဗြဟ္မသုတ္တေန၊ ဗကဗြဟ္မသုတ်ဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊ကေါ၊တပါး၊သော၊သမယံ၊အခါ၌၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည် သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၌၊အနာထ၀ိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထ၀ိဏ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊နှုတ်ခုံးမွေ့လျော်ရာဥယျာဉ်ကောင်းသော၊ ဇေတ၀နေ၊ဇေတ ၀နဥယျာဉ်းတော်၌၊ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါ၀နသမယေန၊ ထို အခါ၌၊အညတရဿ၊တယောက်သော၊ ဗြဟ္မာ့နှေး၊ဗြဟ္မာအား၊ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သောဘောရှိသော၊ပါ၀ကံ၊ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊မိစ္ဆာအယူသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကိံ'ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ဣဓ၊ဤဗြဟ္မာ့ပြည်သို့၊အာဂ၀ဿေ့ယျ၊လာရာ၏၊သမ ဟောဝါ၊ရဟန်းလည်း၊ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားလည်း၊ဖြစ်သော၊ သော၊ထိုသူသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့မိစ္ဆာအယူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အယဝေါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊စေတသာ၊မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မာ့နှေး၊ဗြဟ္မာ၏၊ စေတောပရိ၀ိတက္ကံ၊စိတ်အကြံကို၊ အညာယ၊သိ၍၊ ဗဟိ ၀ါ၊အား၌ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမ္ဗဿိတံ၊ကွေးမြဲထား အပ်သော၊ဗာဟံ ၀ါ၊မောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပသာရေယျ၊သေယျထာ၊ ဆန့်သကဲ့သို့၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော၊ ဗာဟံ ၀ါ၊ မောင်းကိုလည်း၊ သမ္ပ၊ကွေ့ယူ၊သေယျထာ၊ ကွေးသကဲ့သို့၊ ၀ေမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေတ ၀နေ၊ဇေတ ၀နဥယျာဉ်းတော်၌၊အန္တ၊ရဟိတော၊ကွယ်တော်မူ၍၊ တတ္ထ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အယ၀ေါ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ၊ဗြဟ္မာ့နှေး၊ ထို ဗြဟ္မာ၏၊ဥ၊ပရိ၀ေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ထက်ဝယ်

ဖြင့်၊တေဓောဝေတုံ၊ တေဓောဝေတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တွာ၊ဝင်စား၍၊ နိသိနိ၊ နေတော်မူ၏။ ။

အထူးခေါ်၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန သား၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်အား၊ ငါ့ တော် ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေရတိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝိဟာရတိ နှုခေါ်၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံ သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင် ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ တာဝတိံသပြဟ္မုနော၊ ထိုပြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဘဝေ ဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်ကော်နု၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ တေဓောဝေတုံ၊ တေဓောဝေတ်ကို၊ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ် စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ သခေါ၊ မြင်သကဲ့သို့ ကတာ ဣတိ။ ဒိယ္မာနု၊ မြင်၍၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ဗုရိသော၊ ယောကျ်းသည်၊ သမ္ပိတံ၊ ကွေး၍ ထားအပ် သော၊ ဗာဟံ ဝါ၊ မောင်းကို လည်း၊ ပသာရေယျ သေယျထာပိ၊ ဆန့်သကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်၍ထားအပ်သော၊ ဗာဟံ ဝါ၊ မောင်းကို လည်း သမဇ္ဇေယျ သေယျထာပိ၊ ကွေးသကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအာတ္မ သာလျှင်၊ ဗြဟ္မလောကနှင့်၊ ဗြဟ္မာ၏ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့ ၍၊ တာဝတိံသပြဟ္မလောကေ၊ ထိုပြဟ္မာ့ဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ။ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုရိမနိသံ၊ အနှေးအရေပ်ကို၊ နိဿာ ယ၊ ဖြိုချ၍၊ တာဝတိံသပြဟ္မုနော၊ ထိုပြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဘဝေ ဟာသံ၊ အထက်ကောင်း ကင်၌၊ ပလ္လင်ကော်နု၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဓောဝေတုံ၊ တေဓောဝေတ်ကို၊ သမာ ပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နိစ္စတရုကံ၊ နိမ့်သော အ ရပ်၌၊ နိသိနိ၊ နေ၏။ ။

အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော မဟာကဿပသား၊ မဟာကဿပ အား။ ငါ့ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အ ဟောသိ ဖြစ်၏။ ကိ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ကဟံ၊ ဘယ်အ ရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေရတိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝိဟာရတိ နှုခေါ်၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏။ အာ

ယသ္မာ။ရဉ္ဇသော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကဿပေါ။ မဟာကဿပ သည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ တသ ဗြဟ္မုနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက် နိသိန်း၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသ ခေါ။ မြင်သ လျှင်ကတည်း၊ ဒိသွာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာမည် သည်ကား၊ ဗလဝါ။ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်(ပ)။ ဝေမေဝ ဤအတူသာ သျှင်၊ စေတဝနေ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဂိဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ တထိ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာ ပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူ၏၊ အာဃခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ ရဉ္ဇသော အသက်တော် ရှိသော၊ မဟာကဿပေါ။ မဟာကဿပသည်၊ ဒက္ခိတာဒိသံ၊ တောင်အရပ် ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ တသဗြဟ္မုနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက် ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ် ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္မာ၊ ဝင်စား၍၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နိစတရုက်၊ နှင့် သောနေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ။

အာဃခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရဉ္ဇသော အသက်တော်ရှိသော မဟာကပ္ပိနသ၊ မဟာကပ္ပိနအား၊ တော်၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အာဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ကဟံ ဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေရတိ ယသုဓာခေါ်၌၊ ဝိဟရတိ နေ တော်မူသနည်း၊ ဇာတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊ မဟာ ကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိ ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗ စက္ခုဖြင့်၊ တသဗြဟ္မုနော၊ ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်း ကင်၌၊ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာ ပန္နံ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန်း၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသ ခေါ။ မြင်တော်မူသသျှင်ကတည်း၊ ဒိသွာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ သေ ယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗလဝါ။ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်(ပ)။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာ သျှင်၊ စေတဝနေ၊ စေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ အန္တရဂိဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ တထိ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မ ပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အာဃခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊

ရည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကဿပနှင့်မဟာကဿပသည်ပဋ္ဌိမံ ဒိသံ၊အနောက်အရပ်ကို၊နိဿယား ဖြစ်၍တသပြိုဟူ့နှင့်ထိုပြိုဟွာ၏ဥ ပရိဝေဟာသံ၊အထက်ကောင်းကင်၌ပလ္လင်္ကပ်နှင့်ထက်ဝယ်ဖြင့်၊တေဇောဓာတုံ၊တေဇောဓာတ်ကို၊သမာပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ဝင်စား၍ဘဝဝတောမြတ်စွာဘုရား၏နိစတရက်၊ နိမ့်သောနေရာ၌နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။ ၊

အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာတော်၊ရည်သောအသက်တော်ရှိသော အနုရုဒ္ဓ သား၊အနုရုဒ္ဓါအား၊ဧတံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏၊ ကိ အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ကဟံ။ဘယ်အရပ်၌၊ဘဝဝါ၊မြတ် စွာဘုရားသည်၊တောရဟိ၊ယခုအခါ ၌၊ဝိဟရတိ။နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏။အာယသ္မာ၊ရည်သောအ သက်တော်ရှိသော၊အနုရုဒ္ဓေါ။အနုရုဒ္ဓါသည်၊ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင် ကြယ်သော၊အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊စက္ခုနှာ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊တသပြိုဟူ့နှာ ထိုပြိုဟွာ၏ဥပရိဝေဟာသံ အထက်ကောင်းကင်၌ပလ္လင်္ကပ်နှင့်ထက်ဝယ်ဖြင့်၊တေဇောဓါတုံ၊တေဇော ဓာတ်ကို၊သမာပန္နံ၊ဝင်စားသော၊ဘဝဝန့်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသခေါ၊ ဖြင်သည်ကုတည်း၊ဒိသွာန၊ဖြင်သောကြောင့်။ သေယျထာပိနာမ၊ဥပမာ မည်သည်ကား၊ဗလဝါ၊အားရှိသော၊ပုရိသော၊ယောက်ျားသည်၊(ပ)၊ဝေ မေဝ၊၍အဝတ္ထသာလျှင်၊ဧတေ ဝ ဝနေ၊ဧတေ ဝ ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အနန္တရဟိ တော၊ကွယ်ခဲ့၍၊တတ္ထ ပြိုဟွလောကေ၊ ထိုပြိုဟူပြည်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား၊ဖြစ်၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ ၌၊အာယသ္မာ၊ ရည်သောအသက်တော် ရှိသော၊အနုရုဒ္ဓေါ၊အနုရုဒ္ဓါသည်၊ဥတ္တရံ၊ဒိသံ၊မြောက်အရပ်ကို၊နိဿယား ဖြစ်၍၊တသပြိုဟူ့နှာ၊ထိုပြိုဟွာ၏ဥပရိဝေဟာသံ၊အထက်ကောင်းကင်၌ ပလ္လင်္ကပ်နှင့်၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ တ္တာ၊ဝင်စား၍၊ဘဝဝတောမြတ်စွာဘုရား၏နိစတရက်၊နိမ့်သောနေရာ၌ နိသိဒိ၊နေ၏။ ၊

☰ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ ရည်သောအသက်တော်ရှိသော၊မ ဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ယံပြိုဟွာနုံ၊ အကြင်ပြိုဟွာကို၊ ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊အဇ္ဈဘာသိ၊ဆို၏၊ကိ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ နည်း၊ အာဝုသော၊ ပြိုဟွာ၊ဝုရေ၊ ရှေးပြိုဟွပြည်သို့ဘုရားကပ်တော်မူလာ သည်ရှေးအတို့၌၊တေ ဝုယ္ဟံ၊သင်၏၊ယာဒိ၌၊ အကြင်ပြိုဟွပြည်သို့ကပ် စွမ်းနိုင်သောတရုတယောက်သောရဟန်းဝုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်

အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဋ္ဌဝိ၊ ယသအာခါဠိလည်း၊ သာဓိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူသည်၊ နုဝိဂတာ၊ မ
ကင်းသေး၊ ဗြိဟ္မာလောကေ၊ ဗြိဟ္မာဖြည့်၌၊ ဝိတိဝတ္တန်း၊ ထိုမှ ဤမှ ပြေးသော၊
ပဘာသရံ၊ တပည့်သား နှင့်တကွ သောမြတ်စွာဘုရား၏ ပြိုးပြိုးဖြက်သော်
အရောင်ကို၊ ပသဿသိ၊ ရှုလော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာ အား ဖြင့်၊ သတ္ထာ
မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တ
ထာ၊ ထိုဘုရား ဟောကော်မူ တိုင်း သောနည်း ဖြင့်၊ ပဋိ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆာ၊
မေး အပ်သည်ရှိ သော်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မဟာလာနအား၊ ဗြိဟ္မာ၊ ဗြိဟ္မာ
မင်းသည်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းသော အရှင်
ဘုရား၊ ပုရေ၊ ဤ ဗြိဟ္မာ ဖြည့်သို့ ဘုရား ကြွလာသည် မှ ရှေး အတို့၌၊ ယာဓိဋ္ဌိ၊
အကြင် ဗြိဟ္မာ ဖြည့်သို့ လာ ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တရုံ တယောက်သော ရ
ဟန်း ဝုဏ္ဏား မရှိဟူ သော အယူ သည်၊ မေ မယ်၊ ငါ အား၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဋ္ဌ၊
ယသ ဘုရား နှင့်တကွ သော မဟာကပ္ပိန စ သော တပည့်သား တို့ ကြွ လာ သော
အခါ၌၊ သာဓိဋ္ဌိ၊ ထို ငါ တို့ ဗြိဟ္မာ ဖြည့်သို့ လာ ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တရုံ တ
ယောက်သော ရဟန်း ဝုဏ္ဏား မရှိဟူ သော အယူ သည်၊ မေ၊ ငါ အား၊ နုအဟု၊
မ ဖြစ်ပြီ၊ ဗြိဟ္မာ လောကေ၊ ဗြိဟ္မာ ဖြည့်၌ ဝိတိဝတ္တန်း၊ ထိုမှ ဤ မှ ပြေး ထွက် သော
ပဘာသရံ၊ ပြိုးပြိုး ဖြက် ထွက် သော် အရောင်ရှိ သော ဘုရား ဘုရား တပည့်
တော်ကို၊ ပသဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ သော အဟံ၊ ထို ငါ သည်၊ အဋ္ဌ၊ ယသ အာခါ၌၊ ကထံ
အသို့ သော အကြောင်း ဖြင့်၊ ဝဋ္ဌံ ဝ ဒေယျုံ၊ ဆိုရန် ခဲ့ နည်း၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ နိ ရွှေ့၊
သေ ခြင်း မရှိ သော အား ဖြင့် မြဲ၏၊ ဘဿ ဘော၊ လ နေ မြင်ရ ဖို့ ရ သ မုဒ္ဒ ရာ ဝ
သည် ကဲ့သို့ အမြဲ တည် သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဋ္ဌ ဘာ သိ၊ ရှုတ်၏၊
အထ ခေါ၊ ထို အခါ ၌၊ ဘဂ ဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ တံ ဗြိဟ္မာ နံ၊ ထို ဗြိဟ္မာ ကို
သံ ဝေ ဇေ တွာ၊ ထိတ် လန့် စေ၍၊ သေယျထာ ဝိ နာ မ၊ ဥပမာ မည် သည် ကား၊
ဗလ ဝါ၊ အား ရှိ သော၊ ပုရိ သော၊ ယောကျ်း သည်၊ ပ၊ ဝေ မ ဝ၊ ဤ သို့ သာ
လျှင်၊ တတ်ကြီ ဗြိဟ္မာ လောကေ၊ ထို ဗြိဟ္မာ ဖြည့်၌၊ အန္တ ရ ဟိ တော၊ ကွယ် ဝှက် သည်
ဖြစ်၍၊ ဇေ တ ဝ နေ၊ ဇေ တ ဝ နှင့် ကျောင်း တော်၌၊ ပါ တု ရ ဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်
၏၊ အထ ခေါ၊ ထို အခါ ၌၊ သော ဗြိဟ္မာ၊ ထို ဗြိဟ္မာ သည်၊ အညတရံ၊ တ
ယောက်သော ဗြိဟ္မာ ပါ ရိ သ ဇ္ဇံ၊ ဗြိဟ္မာ ပါ ရိ သ ဇ္ဇ ဗြိဟ္မာ ကို၊ အာမ ဇ္ဇေ သိ၊ စေ
ခိုင်း၏၊ ကိ အာမ ဇ္ဇေ သိ၊ အာ တ ပ သို့ စေ သ နည်း၊ မာ ရိ သ၊ အ ချင်း ဗြိဟ္မာ၊ တွံ
သင် သည်၊ ဟေ၊ ပ ပ ကြီ ကို ကြ ကြ ကြ

မောဂ္ဂလာနံ၊အာရဒ်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုလေလော။ မာရိသမဟာမောဂ္ဂလာန၊အာရဒ်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊အညော၊တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တာသဟာဂဝတော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘဝံမောဂ္ဂလာ နောသေယျထာပိ၊အာရဒ်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကဲ့သို့၊ကသပေါသေယျထာပိ၊ ကဿပကဲ့သို့၊ကပ္ပိနောသေယျထာပိ၊ကပ္ပိနကဲ့သို့၊ အနုရုဒ္ဓေါသေယျထာ ပိ၊အနုရုဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာ၊ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ဧဝံမ ဟာနုဘာဝါ၊ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊သာဝကာ၊တပည့်တို့ သည်၊အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိကုန်သေးသလော၊ဟုတိဧဝံ၊ ဤသို့မာရိသ၊အချင်း ဗြဟ္မာ၊ဝဒေသိ ဆိုလေလော၊ဟုတိ၊ခေါ၊ဤသို့လျှင်၊သောဗြဟ္မာပါရိသဇွေား၊ ထိုဗြဟ္မာပါရိသဇွဗြဟ္မာသည်၊တသေးဗြဟ္မာ၊နော၊ထိုဗြဟ္မာ၏၊ ဝစနံ၊စကား ကို၊ပဋိဿုတ္ဝာ၊ဝန်ခံ၍၊ယေန၊ အကြင်အခုဝဲ၌၊အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအ သက်တော်ရှိသော၊မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တေန၊ထိုအခုပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏၊ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်လေ ပြီး၍၊အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို၊ဧတံဝစနံ၊ဤစကားကို။အာဝေါစ၊လျှောက်၏၊ကိံ အာ ဝေါစ၊အာဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။မာရိသမောဂ္ဂလာန၊အာရဒ်ဘုရား၊မောဂ္ဂ လာန်၊အညော၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာသဟာဂဝတော၊ ထိုဖြတ် စွာဘုရား၏၊ ဘဝံမောဂ္ဂလာနော သေယျထာပိ၊ အာရဒ်မောဂ္ဂလာန်ကဲ့သို့၊ ကသပေါသေယျထာပိ၊အာရဒ်ကသပကဲ့သို့၊ကပ္ပိနောသေယျထာပိ၊ကပ္ပိ နကဲ့သို့၊အနုရုဒ္ဓေါသေယျထာပိ၊အနုရုဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤသို့ကြီး သောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ဧဝံမဟာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ ကုန်သော၊သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ရှိကုန်သေးသလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဝေါစ၊ လျှောက်၏၊အာယခေါ၊ ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာ၊ရှည် သောအသက်တော်ရှိသော၊မဟာမောဂ္ဂလာနော၊မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဟံဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ထိုဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇဗြဟ္မာကို၊ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊အဇ္ဈ ဘာသိ၊ ပိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဇ္ဈဘာသိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ တောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော၊ဇုန္ဒိပတ္တာ၊ တန်ခိုးသို့ရောက်ကုန်သော၊ စေတောပရိယကောဝိဒါ၊ စေတောပရိယဉာဏ်လိမ္မာကုန်သော၊ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ဒေဝဟာ ဣဿာ၊ရဟန္တာ၊ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဗဟူ၊များကုန်၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အဇ္ဈဘာသိ။ပိန့်တော်မူ၏၊အာယခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သောဗြဟ္မပါ

ရိသဒ္ဓေါ၊ ထိုပြိဟ္ဒပါရိသဒ္ဓပြိဟ္ဒာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ဤသော်အ သက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနသား၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်၏၊ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူ အပ်သော စကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌၊ သောပြိဟ္ဒာ၊ ထိုပြိဟ္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန။ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသက်မိ။ ကပ်လေ၏၊ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တံပြိဟ္ဒာနံ၊ ထိုပြိဟ္ဒာကို၊ ဧကံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဟယ်သို့ဆိုသနည်း။ မာရိသ၊ ပြိဟ္ဒာ မင်း၊ အာယသ္မာ၊ ဤသော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ ☞အာဘယ်ကဲ့မိန့်တော်မူသနည်း။ ကောဝိဠာ ဝိဠာသုံးပါးရှိကုန်သော၊ ဒုဋ္ဌ ပတ္တာ၊ တန်ခိုးသို့ရောက်ကုန်သော၊ စေတောပရိယာ ကာဝိဒါ၊ စေတောပရိ ယာဒ္ဓလိမ္ဘာ ကုန်သော၊ ဒိဗာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသား၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

သောပြိဟ္ဒပါရိသဒ္ဓေါ၊ ထိုပြိဟ္ဒပါရိသဒ္ဓပြိဟ္ဒာသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစ ကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ သောပြိဟ္ဒာ၊ ထိုပြိဟ္ဒာသည်။ အတ္တာမနော၊ နှစ်လို ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ ပြိဟ္ဒပါရိသဒ္ဓသား၊ ပြိဟ္ဒပါရိသဒ္ဓပြိဟ္ဒာ၏၊ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၊ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အယံ ပနဏ္ဍောဝကပြိဟ္ဒသုတ္တေ နဒီပေတဇ္ဇောတိ၊ အယံ ပနဏ္ဍောဝကပြိဟ္ဒသုတ္တေ နဒီပေတဇ္ဇောဟု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာနေရု နောကူဒုန်း၊ မဟာနေရုနောကူဒုံဟု သည်ကား၊ ကူဒုသိုးသန့်၊ အထွဋ်ကို အဝိုးပြုသဖြင့်၊ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သိနေရုပဗ္ဗတ ရာဇာ၊ မျှင်ရိုရိုတောင်မင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝိမောက္ခေန အပသယိတိ၊ ဝိမောက္ခေန အပသယိဟု သည်ကား၊ ဗျာနုဝိမောက္ခေန၊ ဗျာနုဝိမောက္ခဟု ဆိုအပ်သော။ နိသယေန၊ ဖို့ရာဖြင့်၊ အာဘိညာ ဏေန၊ အာဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ပသယ ယိ၊ ဖြင်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝနံ ဝနံ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒိပံ ဓမ္မဒီပါကျွန်းသည်၊ ဟိ သစ္စံ ဖုန်၏၊ သော၊ ထို ဓမ္မဒီပါကျွန်းကို၊ ဝနဗဟုလတာယ၊ တောများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝနန္တိ၊ ဝနဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မမယ္ဟာ သမ္ဘူသ ရောတိ၊ ဓမ္မမယ္ဟာ သမ္ဘူသ ရောဟု၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာ နန္တိ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာ ဣမာနံ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာကျွန်းကို၊

ဆုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အားဖြင့်၊ အနုက်တည်း၊ ယေစဘူမိသယာနရာ တိ၊ ယေစဘူမိသယာနရာ ဟူသည်ကား၊ ဘူမိသယာနရာနှာမ၊ မြေ၌အိပ် သောသူတို့မည်သည်၊ အပရဂေါယာနဉ္ဇာရကုရုကာစ၊ အပရဂေါယာ ကျွန်းဉဇာရကုရုကျွန်းသားဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ကိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုအပရဂေါယာကျွန်း ဉဇာရကုရုကျွန်းဌိုနေ ကုန်သောလူတို့ကို၊ ဂေဟာဘာဝတော။ အိမ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘူမိသယာတိ၊ မြေ၌အိပ်သောသူတို့ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈာ။ ထိုအပ်ကုန်၏၊ တေပိ သေဗ္ဗ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကိုလည်း၊ အပသယိ၊ ဖြင်ပြီ၊ ဆုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ဘဏ္ဍော၊ စပ်ခြင်းတည်း၊ အာယံပနဇ္ဇော၊ ဤအနုက်ကို၊ နဇ္ဇော နပန္ဒဒမနေနုဒ်၊ နဇ္ဇောပနန္ဒကိုဆုံးမသဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော။ ပြအပ်၏၊ ကိုရုဝ်ကြား ဘူးသည်ကား၊ ကေသ္ဓိ ဟောပါ၊ သောသမယေ၊ အခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ သ္မေ၊ နက် ဖန်၊ ဘဂ္ဂေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ပဗ္ဗဇိ ဘိက္ခုသဘောဟု၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မယ္ပံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဏှာထ၊ သံတော်မူပါကုန်လော၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့် ဖိတ်၍၊ ပဏ္ဍိတ်၊ ပဏ္ဍိတ်၏၊ တံဒိဝသဗ္ဗ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ ပဗ္ဗ။ သသမယေ၊ ရှေးသောကာလအခါ၌၊ ဒသသဟဿိယော ကာဝတုံ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို၊ ဩလောကေန္တော ဿ၊ ကြည့်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ နဇ္ဇောပနဇ္ဇောနှာမ၊ နဇ္ဇောပနဇ္ဇအမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ ဥာဏမုခေ၊ ဥာဏ်တော်အာဝဇ္ဇ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကိံ နုခေါ၊ အာဃယ်သို့ လျင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင် သည်ရှိသော်၊ သဇ္ဇောဂမနဿ၊ သဇ္ဇောဂုံတည်ခြင်း၏၊ ဥပနိဿယံ၊ အား ကြီးသော အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤနဂါးသည်၊ ဓိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိ ကောမိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိတည်း၊ ကိသုရတနေသု၊ သုံးပါးကုန်သော ရတနာတို့၌၊ အပ္ပသန္နော၊ မကြည်ညို၊ ကောနုခေါ၊ အာဃယ်သို့လျင်၊ ဆုမံ၊ ဤနဂါးကို၊ ဓိဇ္ဇာ ဒိဋ္ဌိတော၊ ဓိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိ၌ဝင်ပေယျ၊ လွှတ်စေရန်ငံ့နည်း၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်

မထေရ်ကို၊ အန္ဒသ။ဖြင်တော်မူ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ဣတ္ထိယာ၊ညဉ့် သည်၊ ပဘာတာယ၊ ဇိစ်ပီး၊သောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ သမိုင်ပေဠိစာဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်၊တော်ကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍၊အာယသ္မန္တံ့အာနန္ဒံ အာရှင်အာနန္ဒာကို၊အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဝုသော၊ အာဘယ် သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ပဋ္ဌန်ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါ၊ရှာကုန် သောရဟန်းတို့အား၊တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်၌ဒေသစာရီကို၊ဂန္ဓတိ၊ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ၊ရော စေဟိ၊ကြား၊လော၊တံ်ဒိဝ သဗ္ဗ။ထိုနေ့၌လည်း၊နန္ဒောပနန္ဒ ဿာ၊နန္ဒောပနန္ဒ ဣတိ၊ အန္ဒပါနဘူမိ။ထမင်း၊အဖျော်အရာကို၊ သဇ္ဇာယိ သုစိ၊ဌင်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒောပနန္ဒ နဂါး၊မင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗရတနပလ္လင်၊ နတ်၌ဖြစ်သောရတနာ ပလ္လင်၌၊ဒိဗ္ဗေန၊နတ်၌ဖြစ်သော၊သေတဆွဲ ကြိုးနှင့်၊ ဖြူဖြင့်၊မာရိယ မာနော ဆောင်း၍ကာ၊ တိပိ ခနာ ဒုကေဟိ ဧဝ၊ သုံးပါး၊အပြား၌သော၊ကချေသည် တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊နာဂပရိသာယ ဧ၊ နဂါး၊ပရိသတ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံ၍ကာ၊ ဒိဗ္ဗဘာဇနေ သု၊ နတ်တို့ဏ်ခွက်တို့၌၊ ဥပ ဠာ ပိတံ၊ တည်ထား၊အပ်သော၊အန္ဒပါနဝိဓိ။ထမင်း၊အဖျော်အစီအရင်ကို၊ ဩ၍သော ကယမာနော၊ကြည့်လျက်၊နိသိန္နော၊နေ သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့်သွား၊သည်ရှိသော်၊ နာဂ ရာဇာ၊နဂါး၊မင်းသည်၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့်။ ကတ္တာ၊ပြု၍၊တာ သာ၊ထိုနဂါး၊မင်း၏၊ဝိမာနမဇ္ဈကေ၊နဝ၊ ဗိမာန်၏အလယ် ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋ္ဌဟိတိက္ခု သတောဟိ၊ ငါ၊ရှာသော ရဟန်း၌နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ တာဝတိံ သ ဒေဝ လောကာ တိမုဒေါ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့ ရှေး၌ရှု၊ပါယာသိ၊ ကြွသွား၊တော်မူ၏၊ တေနခေါ ပနသမယေန။ ထိုအခါ၌၊ နန္ဒောပနန္ဒ ဿ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော၊ နာဂ ရာဇ ဿ၊ နဂါး၊ပင်း၊အား၊ ဧ ဝ ရူပ်၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ပါ ပကံ၊ယုတ်မာသော၊ဒိဋ္ဌိ ဂတံ၊မိစ္ဆာ အယူ သည်၊ဥပ ဠန်း၊ဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မဏ္ဍူ ကာ၊ဦး ပြည်းကုန်သော၊သမ ဏာ ကာ၊ ရဟန်းယောင်ဆောင်ကုန်သော၊ ဣမေဟိ နာ မ၊ဤ အမည်ရှိသော သူတို့သည်၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ဥပ ရိဘ ဝေ နေ၊ ဗိမာန်၏အထက်ဖြင့်၊ ဒေဝါ နံ့ တာ ဝတိံ သာနံ့၊ တာ ဝတိံ သာနတ်တို့၏၊ ဘ ဝနံ့၊ဗိမာန်သို့၊ ပ ရိ သန္တိ ပိ၊ ဝင်လည်း ဝင်ကုန်၏၊ နိက္ခ မန္တိ ပိ၊ထွက်လည်း ထွက်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယဒု အခါ၌၊ဤတော၊ဤ အခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဣမေသံ၊ဤ ရဟန်းတို့အား၊အမှော ကံ၊ငါတို့၏၊မဇ္ဈ ကေ၊အထက်၌၊ပါ ဒပံ သုံ၊မြေမှ ကို၊ကြက်ခြေ ကား၊ကြကုန်

လျက်။ဂန္ဓာ၊သွားခြင်းငှါ၊ နဒသဿာမိ၊မပေးတော့အံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဥဒ္ဒါယ၊ ထ၍သိနေရုပါ၌ဒ၊ဖြင့်ရိုရ်တောင်ခြေရင်းသို့၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊တံအတ္တဘာဝံ၊ ထိုနဂါး အတ္တတောကို၊ ဝိဇဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍၊ သိနေရုံ၊ ဖြင့်ရိုရ်တောင်ကို၊ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ရုနစ်ကြိမ်၊တောဂေဟိ၊အခွေတို့ဖြင့်၊ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ရုံ၍၊ဥပရိ၊ အသက်၌။ ဝဏ်း၊ပါး၊ဖြင်း၊ကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ပြု၍၊ တာဝတိံ သဘာဝနုံ၊တာဝတိံ သာနုတ်ပြည်ကို၊ အဝကုဇ္ဇေနုဂ္ဂေါက်သော၊ ဝဏ်နေ၊ပါး၊ဖြင်း၊ဖြင့်၊ ပဒိုဋ္ဌ ဟေတ္ဝာ၊သိမ်း၊ဆည်း၍၊ အခဿသုံ၊မဖြင်ခြင်းသို့၊ ဂမေသိ၊ရောက်စေ၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာရဒ္ဓပါလော၊ အရှင်ရဒ္ဓပါလသည်၊ ဘဂ ဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေါဝ၊စုံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊လျှောက်၏၊တိ အဝေါစ၊အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ဘဂဝန္တံ။မြတ်စွာဘုရား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ရှေး၌၊ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌၊ဦးတော၊တည်လျက်၊ သိနေရုပရိဘဏ္ဍံ၊ ဖြင့် ဦ၊ရိုရ်တောင်ခါ၊ပန်းကို၊ပဿာမိ၊ဖြင်ရပါ၏၊တာဝတိံ သံ၊တာဝတိံ သာကို ပဿာမိ၊ဖြင်ရပါ၏၊ဝေဇယန္တပါသာဒဿ၊ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်၏၊ဥပရိ၊ အထက်၌၊ဧဇ်၊ တံခွန်ကို၊ ပဿာမိ။ ဖြင်ရပါ၏၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ဟောတု၊ အကြောင်းကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ပစ္စယော။ အ ထောက်အပံ့ကား၊ကောနုခေါ၊အဘယ်သို့ပါနည်း၊ တေရဟိ၊ ယသုအခါ၌၊ ယံသိနေရုံ၊ အကြောင်ဖြင့်ရိုရ်တောင်ကို၊ နေဝပဿာမိ၊ မဖြင်၊ (ပ)၊ ဝေ ဇယန္တသပါသာဒဿ၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဧဇ်၊ တံခွန်ကို၊ နပဿာမိ၊မဖြင်။ ဟုတိ၊ဤသို့၊အဝေါ စ၊လျှောက်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နာနုဇာနိ၊ခွင့်ပြုတော်မမူ၊အထ ခေါ၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာဘဒ္ဒိယော၊အရှင်ဘဒ္ဒိယသည်၊အာယသ္မာရာဟု လော။အရှင်ရာဟုလာသည်၊ ဟုတိ၊ ဤသို့။ အနုဇာနေန၊ အာဇ္ဇာ်အား၊ဖြင့်၊ သမ္ဗေါသိတ္ဝာ။အသုံ၊ရုံသောရုဟန်း၌သည်ကုန်သည်း၊ ဥဒ္ဒေဟိ သု၊ထကြကုန် ၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နအနုဇာနိ၊ခွင့်ပြုတော်မမူ၊ အဝသာနေ၊

အဲဆုံးဌ၊မဟာမောဂ္ဂလာနတ္တေရော၊မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ဘဉ္ဇနီ
မြို့တော်ရွာဘုရား။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဒမေဓိ၊ဆုံးမပါအုံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟာ၊လျှောက်၏၊မောဂ္ဂလာန၊မောဂ္ဂလာန်၊ဒမေဓိ၊ဆုံးမလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊မြို့တော်ရွာဘုရားသည်၊ နံ၊ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ အနုဓာနိ၊ခွင့်ပြု
တော်မူ၏၊ထေရော၊မထေရ်သည်။အတ္တာဘာဝံ၊အတ္တဘောကို၊ဂိဇ္ဈကူဋ်တွေ၊
ဖွန်း၍၊မဟန္တံ၊ကြီးသော၊နာဂရာဇဝတ္ထုံ၊နဂါးမင်းသဏ္ဌာန်ကို၊အာဝိဒ္ဓိတ္တွာ
ဘန်ဆင်း၍၊နန္ဒောပနန္ဒ၊နန္ဒောပနန္ဒနဂါးကို၊ရဒ္ဓသက္ခတ္တုံ၊တဆဲလေ ကြိမ်
ဘေဘေပါ၊အာရွတ်ဖြင့်၊ ပရိကိုရိတ္တွာ၊ရံ၍၊တာသား ထိုနန္ဒောပနန္ဒနဂါး၏၊
ဝဏ္ဏမဏ္ဍကေ။ ပါးပြင်း၏အထက်ဌ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝဏ်။ပါးပြင်းကို၊
ဌပေတွာ။ထား၍၊သိနေရုနာ၊မြင့်ဖိုရ်တောင်နှင့်၊သဒ္ဒိ၊တကွ၊ အာဝိနိဗ္ဗေ
သိ၊ဝိညာပ်၏၊နာဂရာဇာ၊နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းသည်၊ဂုဟာယိ၊အခိုးလွတ်၏၊
ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ တုယ္ဟံယေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊
သရိရေ၊ကိုယ်ဌ၊ဂုဟာ၊အခိုးသည်၊နအတ္ထိ၊ရှိသည်မဟုတ်၊ မယ္ဟိ၊ငါအား
လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုး၍၊ ဂုဟာယိ၊အခိုးလွတ်၏၊ နာဂရာဇာ၊
နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း၏၊ ဂုဟာ၊အခိုးသည်၊ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ နာဗာဓတိ၊
မနှိပ်စက်မထိခိုက်၊ထေရသပန်၊မထေရ်၏ကား၊ဂုဟာ၊အခိုးသည်၊နာဂ
ရာဇံ၊နဂါးမင်းကို။ဗာဓတိ၊နှိပ်စက်ထိခိုက်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ နာဂ
ရာဇာ၊နဂါးမင်းသည်၊ ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံလွှတ်၏၊ ထေရေ၊ပါ၊ မထေရ်သည်
လည်း၊တုယ္ဟံယေဝ၊သင်၏သာလျှင်၊သရိရေ၊ကိုယ်ဌ၊ အဂ္ဂိ၊မီး၊အလျှံသည်၊
နအတ္ထိ၊ရှိသည်မဟုတ်၊မယ္ဟိ၊ငါအား၊လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဇ္ဇလိ
အလျှံလွှတ်၏၊နာဂရာဇာ၊နဂါး၏၊တေဇော၊မီး၊သည်၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊
နဗာဓတိ၊မနှိပ်စက်မထိခိုက်၊ ထေရသပန်၊မထေရ်၏ကား၊ တေဇော၊မီး
သည်၊နာဂရာဇံ၊နဂါးမင်းကို၊ဗာဓတိ၊နှိပ်စက်ထိခိုက်၏၊နာဂရာဇာ၊နန္ဒော
ပနန္ဒနဂါးမင်းသည်၊အယံ၊ဤသူသည်၊ဝံ၊ငါ့ကို၊သိ၊နရုနာ၊မြင့်ဖိုရ်တောင်
ဖြင့်၊အာဝိနိဗ္ဗေဌတ္တာ၊ဖိတ်ခေါ်၍၊ရေမာယတိစေဝ၊အခိုးလည်းလွှတ်၏၊ ပဇ္ဇတိ
စ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်လည်းတောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍၊
တောဘိုအချင်း၊တုဝံ၊သင်သည်၊ကော၊ အဟာယ်သူသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သ
နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဒိုဝုန္ဆို၊မေး၏၊ နန္ဒ၊နန္ဒ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်
မောဂ္ဂလာနော၊မောဂ္ဂလာန်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊မိန့်တော်မူသည်ရှိ
သော်၊ဘဉ္ဇနော၊အရှင်ဘုရား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဘိက္ခုဘावေန၊ ရဟန်း၏
အဖြစ်ဖြင့်၊တိဋ္ဌာတိ၊တည်ပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆိုး၏၊ ထေရော၊

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ တံအတ္တဘာဝံ၊ထိုနဂါးအတ္တဘော ကိုး၊ဝိဇပါတွား၊ဖွန့်၍၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း၏၊ ပဒက္ခိဏာကဏ္ဍ သောတေန၊လက္ခဏားပေါက်ဖြင့်၊ပရိသိတ္တား၊ဝင်၍၊ ဝါမကဏ္ဍသောတေ နု၊လက်ဝဲနားပေါက်ဖြင့်၊နိုက္ခမိ၊ထွက်၏၊ဝါမကဏ္ဍသောတေနု၊လက်ဝဲနား ပေါက်ဖြင့်၊ပရိသိတ္တား၊ဝင်၍၊ဒက္ခိဏာကဏ္ဍသောတေနု၊ လက္ခဏားပေါက် ဖြင့်၊နိုက္ခမိ၊ထွက်၏၊တဿ၊ထိုအတူ၊ ဒက္ခိဏာနာသသောတေနု၊လက္ခ ဏာခေါင်းပေါက်ဖြင့်၊ ပရိသိတ္တား၊ဝင်၍၊ ဝါမနာသသောတေနု၊ လက်ဝဲနာ ခေါင်းပေါက်ဖြင့်၊နိုက္ခမိ၊ထွက်၏၊ ဝါမနာသသောတေနု၊လက်ဝဲနာခေါင်း ပေါက်ဖြင့်၊ပရိသိတ္တား၊ဝင်၍၊ ဒက္ခိဏာနာသသောတေနု၊လက္ခဏာခေါင်း ပေါက်ဖြင့်၊ နိုက္ခမိ၊လွှက်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ နာဂရာဇာ၊နဂါးမင်း သည်၊မုခံ၊ခံတွင်းကို၊ဝိဝရိ၊ဖွင့်၏၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ မုခေန၊ခံတွင်း ဖြင့်၊ပရိသိတ္တား၊ဝင်၍၊အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ဝမ်းတွင်း၌၊ပါစိနေနစ၊အရှေ့အရပ် ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ပစ္ဆိမေနစ၊ အနောက်အရပ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ စက်မ ဟိ၊စကြိုကြွတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ မောဂ္ဂလာန်၊ မောဂ္ဂ လာန်၊မနုဿိကျရောဟိ၊နှလုံးသွင်းလော၊ နာဂေါ၊နဂါးသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးဂိုဏ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ မယ်၊အာကျွန်ုပ် သည်၊စတ္တာရော၊လေးပါး၊ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွါး၊အပ်ကုန်၏၊ဗဟုလီကတာ၊ကြိမ်ဖန်များ၊စွာပြု၊အပ်ကုန်၏၊ယာနီကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြု၊အပ်ကုန်၏၊ဝတ္ထုကတာ၊မိုရာကဲ့သို့ပြု၊အပ်ကုန်၏၊အနုट्ठိတာ၊ မပြတ်အား၊ထုတ်၊အပ်ကုန်၏၊ပရိစိတာ၊လေ့သာ၊အပ်ကုန်၏၊ သုသမာဟိတာ၊ လွန်စွာအား၊ထုတ်၊အပ်ကုန်၏၊ဘန္တေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ နန္ဒောပနန္ဒော၊နန္ဒော ပနန္ဒကို၊တိဋ္ဌတု၊ထား၊ဘိဋ်း၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ နန္ဒောပနန္ဒသဒိသ နာဂရာဇာနံ၊နန္ဒောပနန္ဒနှင့်တူ၊သောနဂါးမင်းတို့၏၊ သဝဏ္ဏေ၊အရောကိုလည်း ကောင်း၊ သဟသဒ္ဒေ၊ အသံကို လည်း၊ကောင်း၊ သတသဟဿဒ္ဒေ၊ အသိန်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဒမေယျံ၊ဆုံးမ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက် ၏၊နာဂရာဇာ၊နဂါးမင်းသည်၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ကိ'စိန္တေသိ၊အဘယ်သို့ကြံ သနည်း၊တာဝ၊ရှေးဦး၊စွာ၊ ပရိသန္တော၊ဝင်သောရဟန်းကို၊ မေ၊ငါသည်၊ နုဒိဠော၊မဖြင်လိုက်ရ၊နိုက္ခမနကာလေ၊ထွက်သောအခါ၌၊ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌ နုံ၊ထိုရဟန်းကို၊ ဒါဋ္ဌုန္တော၊အစွယ်ကြား၌၊ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍၊ သခ်ါ ဒိသာဝိ၊ကောင်းစွာ၊ဝါ၊လိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတ္တာ၊ကြံ၍၊ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား၊နိဗ္ဗာန်မထ၊တွက်လော၊မံ၊ငါ့ကို၊ အနော်ကုန်ယံ၊ဝမ်းတွင်း၌၊ အာပရာပရံ၊ထိမ္ဘ၏မှလူးလာ၊စက်မနော်၊စကြိုသွား၊လျက်၊မာဗာဓတိဏ္ဍ၊ မနှိပ်စက်ပါလင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ပိတ္တာ၊ထွက်၍၊ ဗဟိ၊အာပ၌။အဋ္ဌာသိ၊ ကည့်၏၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊သော၊ ထိုဝမ်း၌တည်သော်ဘူသည်၊ အယံ၊ ဤသူပင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ နာသဝါတံ၊ နှာခေါင်းလေကို၊ ဝိဿဇ္ဇိ၊လွှတ်၏၊တော်ရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ စတုတ္ထ ဈာနံ၊စတုတ္ထဈာန်ကို၊သမာပဇ္ဇိ၊ဝင်စား၏၊ အသ၊ထိုအရှင်မော်ဂ္ဂလာန်၏၊ သောမဂ္ဂပဇ္ဇိ၊မြေးညှင်းတွင်းမျှကိုလည်း၊ဝါတော၊လေသည်၊ စာလေတုံ။ လှုပ်စေခြင်းငှါ၊နာသာကို၊မတတ်နိုင်၊အာဝေသသ၊ကြွင်းကုန်သော၊ဘိက္ခု ရဟန်းတို့၊သည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊သဗ္ဗပါဠိဟာရိယာနိ၊ အလုံးစုံသော၊ပြာဋိဟာတို့ကို၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊သက္ကု၊ကောယျုံ၊ကိ၊ရ၊တတ် နိုင်ကုန်သတတ်၊ဣဒ္ဓိပဋိဟာန်၊၌အရာသို့ကား၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဝေ၊ဤသို့ ဒိပ္ပနိသန္တိ နော၊လျှင်သောဖြစ်ခြင်း၏သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ နာသာကို့သန္တိ၊မတတ်နိုင်ကုန်သတ္တဲ့။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧနသံ၊ ထိုကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဂရာဇဒမနံ၊နဂါးမင်းအား၊ဆုံးမခြင်းကို၊ နာနုဇာနိ၊ခွင့်ပြုတော်မမူ၊နာဂ ရာဇာ၊နဂါးမင်းသည်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဣမသ္မိ သမဏာသ၊၌ရဟန်းအား နာသဝါတော၊နှာခေါင်းလေဖြင့်၊လောမဂ္ဂပဇ္ဇိ၊မြေးညှင်းတွင်းမျှကိုလည်း၊ စာလေတုံ၊လှုပ်စေခြင်းငှါ၊နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်၊သောသမဏော၊ထိုရဟန်း သည်၊မယိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ။ ကြံ၏၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ အဇ္ဇတဘာဝံ၊ အဇ္ဇတဘော ကို၊ဝိဇဟိတ္တာ၊စွန့်၍၊ သုပဏ္ဏရူပ်၊ဂဠုန်အသွင်ကို၊ နိမ္မိနိတ္တာ၊ဘန်ဆင်း၍၊ သုပဏ္ဏဝါတံ၊ ဂဠုန်တို့၏လေကို၊ ဒသေသေ္ခာ၊ ပြလျက်၊ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းကို၊အနုဗန္ဓိ၊အစဉ်လိုက်၏။နာဂရာဇာ၊နဂါးမင်းသည်၊ တံအဇ္ဇ ဘာဝံ၊ ထိုနဂါးအဇ္ဇဘောကို၊ဝိဇဟိတ္တာ၊စွန့်၍၊ မာဏဝကဝဏ္ဏံ၊ လုလင် အသွင်ကို၊ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ဘန်းဆင်း၍၊ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဘုဝှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂဆ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒေ္ဓော၊ဆိုလျက်၊ ထေရဿ၊ အရှင်မော်ဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ဝန္ဒိ၊ဦးချ၏။ထေရော၊အရှင်မဟာမော်ဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် ခဏ၊ခဏ။သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဂတော၊ကြွလာ၏၊ဟေ၊လာလတ္တဲ့

တံးထိုဘုရားအထံသို့အာဂမိသောမ၊သွားကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ
၍နာဂရာဇာနုံ့နဂါးမင်းကို၊ဒေမိတ္တာ၊ဆုံးမ၍၊ နိဗ္ဗိသေ၀နုံ့ဆိပ်မရှိသည်
ကိုးကတ္တား၊ပြု၍၊ဂဟောတ္တား၊ခေါ်၍၊ ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိ
ကံ၊အထံသို့၊ အံ့ဂမာသိ၊သွား၏။ နာဂရာဇာ၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းသည်၊
ဘဂ၀န်တော်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ၀န္ဒိတ္တား၊ရှိခိုး၍၊ ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊တရာ
ကံ၊အရှင်ဘုရားတို့အား၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂန္ဓာဝမိ၊ဆည်းကပ်
ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟား၊လျှောက်၏၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နာဂရာ
ဇာ၊နဂါးမင်း၊ သုဒိ၊ချမ်းသာသည်၊ ဟောဟိ.ဖြစ်ကေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
၀တ္ထား၊မိန့်၊တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံ၀ေ၀ပရိ၀ုတော၊ ရဟန်း၊အပေါင်းခြံရံလျက်၊
အာနာ၀ဝိဏ္ဏိကာ၊အာနာ၀ဝိဏ်သူဌေး၏၊နိ၀ေသနုံ၊အိမ်သို့၊အဂမာသိ၊
ကြွသွား၊တော်မူ၏။ အာနာ၀ဝိဏ္ဏိကော၊အာနာ၀ဝိဏ်သူဌေးသည်၊ ဘဏ္ဍာ
မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊အာသယ်ကြောင့်၊အတိဒိ၀၊အလွန်နေမြင့်မှ၊အာဂတာ
ကြွတော်မူလာကုန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟား
လျှောက်၏၊မောဂ္ဂလာနသာစ၊မောဂ္ဂလာန်၏လည်း၊ကောင်း၊နန္ဒောပနန္ဒသာ
စ၊နန္ဒောပနန္ဒ၏လည်း၊ကောင်း။ သဂ်ါမော၊စစ်ထိုး၊ခြင်းသည်၊ အဟောသိ
ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ကသာ
ပနုံ၊အာဘယ်သူ၏ကား၊ ဧယော၊အောင်ခြင်းသည်၊ ကဿ၊အာဘယ်သူ၏
ပရာဇယော၊ရှုံ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
လျှောက်သည်ရှိသော်၊မောဂ္ဂလာနသာ၊မောဂ္ဂလာန်၏၊ဧယော၊အောင်ခြင်း
သည်၊နန္ဒောပနန္ဒသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ၏၊ ပရာဇယော၊ရှုံ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊အာနာ၀ဝိဏ္ဏိကော၊အာနာ၀ဝိဏ်
သူဌေးသည်၊ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာ
ဟံ၊ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ကေ၀ဋ္ဋိပါဋိယာ၊တာ၀ေသောအစဉ်ဖြင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်
၏၊တဏ္ဍိုး၊ဆွမ်းကို၊ အာဒိ၀ါ၊သောတု၊ သည်းခံ၊တော်မူပါလော၊ သတ္တာဟံ၊
ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ကေ၀ဋ္ဋသ၊ မ၊ထေ၀ရိ၏အား၊ သက္ကာရုံ၊ ပူဇော်သကာကို၊
ကရိ၊သာမိ၊ပြုပါအုံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ၀တ္ထား၊လျှောက်၍၊ သတ္တာဟံ၊ခုနှစ်ရက်
ပတ်လုံး၊ဗုဒ္ဓပမုခါနံ၊ ဘုရား၊အာမှုး၊ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္နံ၊သံဃာ၊သတာနုံ၊ငါး၊ရာ
ကုန်သောရဟန်းတို့၏အား၊ မဟာ၊သက္ကာရုံ၊ ကြီး၊စွာ၊သော ပူဇော်သကာကို
အကာသိ၊ပြု၏၊တနုံ့ယိုကြောင့်၊ နန္ဒောပနန္ဒ၊ဒမနေ၊နဒီ၊ပေတာ၊ဗြဟ္မာ၊နန္ဒော
ပနန္ဒ၊ဒမနေ၊နဒီ၊ပေတာ၊ဗြဟ္မာ၊ကို၊ ၀ဏ္ဏုံ၊မိန့်အပ်၏၊ ယော၊တေ၊မဟိ၊ဝ၊နာ၊ဝိတိ၊
ယော၊တေ၊မဟိ၊ဝ၊နာ၊ဝိ၊ဟ၊သည်ကား၊ယ၊ထာ၊ ၀ဏ္ဏုံ၊အကြင်အကြင်လိုအပ်

ခဲ့ပြီးသော၊ ကော်ဗျိုဖြတ်ခြာတို့၏အကြောကို၊ ဝိမောက္ခဗုဒ္ဓသနကရောဝေသော၊ ဝိမောက္ခကိုတွေ့သိခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာနာတိ၊ သိ၏၊ နဝေ အဂ္ဂိစေဘယတိတိ၊ နဝေ အဂ္ဂိစေတယတိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာလံ၊ ရိုက်သောသူကို၊ ဒဟာမိ၊ လောင်စေအံ့၊ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နအာဘိသံ်စေတောတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ဒဟနာယ၊ လောင်စိမ့်သောဌာန၊ ပယောဂံ ပရက္ကမ်း၊ လုံ့လကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဗာလောဝေပန၊ ရိုက်သောသူသည် သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မန္ဒဂတိ၊ နုံ့သောဖြစ်ခြင်း၏၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိ ဇလန္ဓောရိယ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်မတောက်သကဲ့သို့၊ ဇလိတံ၊ ပြောင် ပြောင်တောက်သော၊ အဂ္ဂိ ၊ မီးကို၊ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်၍၊ ခုယ္ယတိ၊ လောင်၏၊ ဝေမေ ၊ ဤ အာတ္မသာလျှင်၊ မာရေ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊ ငါတို့ကို ဒဟိတုကာမာ ဗဟေတုကာမာ၊ နိုင်စက်လိုကုန်သည်ရှိသော်၊ တွေ့ညှောဝပန သင်သည်သာလျှင်၊ တထာ အာဂမာနာဒိအဟေန၊ ထိုသို့ ကောင်းသော တင့်ဘယ်သောလမ်းခြင်းစသော အကြောင်းဖြင့်၊ တထာဂတံ အဂ္ဂိကွန္ဓသဒ္ဒိ သံ၊ မီးပုံကြီးနှင့်တူသော၊ အရိယသာဝကံ၊ ဘုရားတပည့်သားအရိယာကို၊ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဟိဿသိ၊ လောင် လတ္တံ့ ၊ ဒဟာဒုက္ခေ၊ တာ၊ မီးလောင်သောဆင်းရဲမှ၊ နမုစ္စိဿသိ၊ မလွတ် လတ္တံ့ ၊ အဝုညုံ့ပသဝတိတိ၊ အဝုညုံ့ပသဝတိ ဟူသည်ကား၊ အဝုညုံ့ ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဒ္ဒိလဘတိ၊ ရ၏၊ နမေပါပံ ဝိပစ္စတိတိ၊ နမေပါပံ ဝိပစ္စတိဟူ သည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏အား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး၊ ဧဝံ ၊ ဤသို့၊ မာရ၊ မာရ်၊ တွံ ၊ သင်သည်၊ ကိ ၊ နို့မည်သို၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ ရာအံ့နည်း၊ ဣဒံ ၊ ဤ မကောင်းမှုကံသည်၊ နအတ္ထိ ၊ မရှိ၊ ကရောတောတောမိ ယျေ၊ တပါပန္တိ ၊ ကရောတောတောမိယျတောပါပံဟူသည်ကား၊ ကော်သေန ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကရောန္တံ ၊ သ၊ ပြုသော၊ တေ ၊ သင်အား၊ ပါပံ ၊ မကောင်းမှု ကံသည်၊ စိရေဇ္ဇာယ စိရကာလ ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်သုံး ၊ အနုဇ္ဇာ ယ ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ ၊ ဒုက္ခာယ ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ၊ ဥပဓိယျတိ ၊ ဆောင်လိမ့် သတည်း ၊ မေ ၊ ရနိဗ္ဗိန္ဒဗုဒ္ဓမှာတိ ၊ မာရနိဗ္ဗိန္ဒဗုဒ္ဓမှာဟူသည်ကား ၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓ တော ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသောဘုရားမှလည်းကောင်း ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတော ဘုရားတပည့်သားမှလည်းကောင်း ၊ ပရေတော ၊ ဖြစ်မှားခြင်း၏ ၊ ကမ္မံ ၊ ကံကို ၊ နိဗ္ဗိန္ဒနိဗ္ဗေ ၊ ငြီးငွေလော ၊ အာသံ ၊ မာကာသိ ဘိက္ခု ၊ သုဟူ ၊ အာသံ ၊ မာကာသိ ဘိက္ခု ၊ သုဟူသည်ကား ၊ ဘိက္ခု ၊ ရဟန်းတို့ကို ၊ ဝိရောဓေမိ ၊ ချုတ်ချယ်အံ့ ၊ ဝိဟေသေမိ ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့ ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ တေ ၊ အာသံ ၊ ဣဒံ ၊ ဤ အလိုကို ၊ မာကာသိ ၊

မပြုလင့်၊ မှုတိတိ၊ မှုတိဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ ဤသို့၊ မာရဲ့အတွေ့သိတိ၊ မာရဲ့အတွေ့သိဟူသည်ကား၊ မာရ်၊ မာရ်ကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိကျသူဘိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိကျသူဟူ၍၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ **အရှင်**မဟာမောဂ္ဂလားနှင့်သည်၊ ဘေသကဠာဝနေတိ၊ ဘေသကဠာဝနေဟူသည်ကား၊ ဧကံနာမကော၊ ဤသို့ဘေသကဠာဝနအမည်ရှိသော၊ **အ**ရညေ၊ **တော**၌၊ **တ**တောတိ၊ **တ**တောဟူသည်ကား၊ တဇ္ဇနဟောတု၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းဟူသော **အ**ကြောင်းကြောင့်၊ သောဒုမ္မနော**ယ**ကျော်တိ၊ သောဒုမ္မနော**ယ**ကျော် ဟူသည်ကား၊ သောမာ ရောဝ၊ ထိုမာရ်နှင့်သည်၊ ဒေါမနဿသိကော၊ နှလုံးမသာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ **တ**ဏ္ဍေ**ဝ**တ**ဿ**ယောဝ**ဌာ**နေ၊ ထိုအဓိပ္ပာယ်ရှိသောသူ၏ **အ**ဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊ **အ**ဂမာသိ၊ ရောက်၏၊ **အ**ယာ**ဠ**ဝါ**ထ**ာ၊ ဤဝါထာ ကိုလည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂဟနကာလေ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင် သောအခါ၌၊ ဌပိတာ၊ ထား**အ**ပ်၏၊ ယံပန **အ**တ္ထံ၊ **အ**ကြင်အနက်ကိုကား၊ **အ**ဏ္ဏ**ဝ**ဇိ**ရ**ား**အ**ကြား**အ**ကြား**ဌ**၊ **အ**ဏ္ဍ**တော**၊ **အ**နက်**အ**ား**ဖြ**င့်၊ နဝိဘတ္တံ၊ မ**ဝေ**ဘန်**အ**ပ်၊ တံ၊ ထိုအနက်သည်၊ ဟောဠာ၊ **အ**ောက်၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ ဆို**အ**ပ်ပြီး**သော**နည်း**ရှ**ိသည်၏**အ**ဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေ**ဝ**၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧကံ၊ ဤသို့၊ **အ**ယံ**မ**ဟာ**ထ**ေ**ရော**၊ ဤ**မ**ဟာ**ထ**ေ**ရ**သည်၊ မာရံ၊ မာရ်နှင့်ကို၊ **တ**ဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ခြိမ်းချောက်၍၊ **ဒေ**ဝ**စ**ာ**ရ**ိ**က**နဂ**ရ**ိ**က**ာ**ဒိ**ဝ**ဿ**ေ**နနှ**စ**ာ**ရ**ိ**က

အနုပ္ပကံ၊များစွာသော၊သရိရခေဒံ၊ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ပရိ
နိဗ္ဗာယတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊တေနု၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန်၌၊ ။
အနောမဒဿီ၊အနောမဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်
ခြောက်ပါး၌ ဖြည့်ရုံတော်မူလော၊ လောကဓေဋ္ဌော၊ လောကဓေဋ္ဌဖြစ်
တော်မူသော၊နုရာသတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိမဝန္တမှိ၊ဟိမဝန္တာ၌၊
ဒေဝသယ်ဟုရက္ခတော၊နတ်အပေါင်းခြံရံလျက်၊ဝိဟာသိ၊နေတော်မူ၏၊ ။
ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတော၊ ထိုဟိမဝန္တာမှ၊ ဩတရိတ္တာ၊
သက်တော်မူ၍၊စာရိကံ၊ဒေသစာရီကို၊ဝိစရိ၊လှည့်လည်တော်မူ၏၊ဖိုနော
အနောမဒဿီဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊
အနုဂ္ဂဏှာန္တော၊ ခြိုးခြောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသိံ၊ဗာရာဏသီဖြည့်
သို့၊ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ၊ ။ဒိဋ္ဌာသဝဝသဟသေယာ၊ တသိန်းကုန်
သောရဟန္တာတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတော၊ခြံရံလျက်၊လောကနာထကော၊သတ္တဝါ
တို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊မဟာမုနိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်
သဗ္ဗာ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဒိသာ၊အာရုပ်တို့ကို၊ညြာဘာသေန္တော၊ ထွန်း
တောက်ပစေလျက်၊ဝိရောစိတ္ထ၊တင့်တယ်ပြီ၊ ။တာဒါ၊ထိုနှာခါ၌၊အာယာ
ဝါသည်၊ဂဟပတိ၊သူကြွယ်သည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ သဝုဒေန၊သရေဒအမည်
ရှိသော၊မဟိဒ္ဓိနာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သဟာယေန၊အာဘော်သည်၊
ဥယျောဓိတော၊တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊အနောမဒဿီဖြတ်
စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ချဉ်းကပ်၍၊ဥပသင်္ကမိတ္တာန၊ချဉ်းကပ်၍၊သမ္ဗုဒ္ဓံ
သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူသော၊ တထာဂတံ၊ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊မဟာမုနိ၊အနောမဒဿီဖြတ်စွာဘုရားကို
နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊မာနယန္တော၊ဖြတ်နိုးလျက်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဘဝ
နှင့်၊အိမ်သို့၊နေသိ၊ဆောင်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အာဟံ၊ငါသည်၊ဥပဋ္ဌိတံ၊တည်
သော၊မဟာဝိရံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသော၊ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက်နတ်ဖြတ်
ဖြစ်တော်မူသော၊သတိက္ခေသံ၊ဟံ၊ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွသော၊နုရာသတံ
အနောမဒဿီဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုပါနေန၊ထွမ်းအားဖျော်ဖြင့်၊တပ္ပေသိ၊
ရောင့်ရဲစေပြီ၊ ။မဟာဝိရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ အဂ္ဂဝုဋ္ဌ
လော၊ဖြတ်သောဝုဋ္ဌိလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သယမ္ဘူ။ အနောမဒဿီဖြတ်
စွာဘုရားသည်၊အနုမောဒိ၊အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ အနုမောဒိတ္တာ၊အနု
မောဒနာပြုတော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတ္တာ၊နေ
တော်မူ၍၊ဒုမာဂါထာ၊၅၂ဂါထာတို့ကို၊အဘာသထ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ ။

သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ လောယနာယကံ၊ လူတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ တော်၊ သံဃာ၊ တော်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ယံယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ အမှုဧသိ၊ မှုဧဝ်၏၊ ဘေနစိတ္တပသာဒေန၊ ထိုစိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ လား၊ ရလတ္တံ့၊ သတ္တသတ္တတိကွတ္တုံ၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ အဠ္ဌသတံ၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ၊ ပထဝျာဇဇ္ဇံ၊ ဗမ္ဘုကျွန်းခွင်ဖြေပြင်တလွှမ်းဧကရာဇ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသုဓံ၊ မြေအပြင်ကို၊ အာဝသိဿတိ၊ စိုးအုပ်လတ္တံ့၊ ပဠာပညာသဟဿတ္တုံ၊ ငါးဆဲ့ငါးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝဠာတမ်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုစကြာဝဠာတမ်းဖြစ်သောအခါ၌သာလျှင်၊ တဿ။ ထိုစကြာဝဠာတမ်း၏၊ အာသဝ်ယာ။ မရေတွက်သော များစွာကုန်သော၊ တောဂါ၊ စည်းဝိပ်တို့သည်ဥပဒ္ဒိဿနိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဣတော၊ ဤငါအနောမဒဿိပွင့်ရာ၌ဝဋ္ဋကပ်မှ၊ အပရိမေယျေ၊ မရေမတွက်နိုင်သော တာသင်္ချေနှင့်ကမ္ပာ တသိန်းသောက်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ ဘဒ္ဒကပ်၌၊ ဩက္ကာကကုဋသ ဗ္ဗ ဝေါ၊ တာတိယသြက္ကာကမင်းမျိုးဌာဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကတွင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ နိရိယာ၊ အာဝိစိငရဲမှ၊ စဝိတ္တာန၊ ရွှေ့လျှောချ၍မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဂမိဿတိ၊ လား လတ္တံ့၊ ကောလိတောနာမနာမေန၊ ကောလိတဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဗုဒ္ဓကာ၊ ဗုဒ္ဓသာ။ နောက်အခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာန၊ ခုဟာန်းပြု၍၊ ကုသလမူလေန၊ အားကြောင်းရင်းကုသိုလ်သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတမသာ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒုတိယော၊ ဒုတိယဖြစ်သော၊ သာဝကော၊ လက်ပဲရိအဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဟောဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဈာန္ဒိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမိ ဂတော၊ အပြီးသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ သဝေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိကိ်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဣမာဂါထာ။ ၍ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသထ၊ မိန့်တော်

ရှုရ၏၊ ။ပါပမိတ္တော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ကာမရာဂဝသီး၊ဝတ္ထုကာမ၌တပ်သော်ကိုလေသာကာမ၏အလို သို့၊ဂတော၊ လိုက်ပါသည်ဖြစ်၍၊မာတာရုံစ၊အမိကိုလည်းကောင်း၊ဝိတရဏ္ဍာ ပိ၊အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌမာနုသော၊ ဗျက်ဆိုးအပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ဃာတယိ'၊သတ်ဘူး၏။ ။နိရယံ။ငရဲလည်းဖြစ်သော၊အဝ၊ထိုမ ဟာပါး၊မာနုသံ၊လူလည်းဖြစ်သော၊ယံယံယောနိ'၊အကြင်အမျိုးသို့ဥပပဇ္ဇ ပိ၊ကပ်လေ၏၊ပါပကမ္မသမဂီတာ။မကောင်းသော်ကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ဘိန္နသိသော၊ကွဲသောဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ အမရိ'၊သေ လွန်ရပြီ၊ ။ဣဒံမရဏံ၊ ဤသေရခြင်းသည်၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊ ပဋ္ဌိမကံ၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်သောဝိပါက်တည်း၊ စရိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ဝတ္တတေ၊ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ဤအဆုံးဖြစ်သောဘဝ၌လည်း၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊မရဏကာလေ၊သေခါနီးကာလ၌၊ဧဒိသော၊ဤသို့ဦးခေါင်းကွဲသော သေရာရခြင်းသ၊ဘာသည်၊တဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ပဝိဝေကံ၊သုံးပါး သောဝိဝေကကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဖန်ဖန်အား၊ထုတ်သည်၊ သမာဓိဘာ ဝနာရတော၊ ဈာန်သမာဓိကိုပွါးစေခြင်းသာ၌လျော်ရာရှိသည်၊ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရား၏ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသော အား၊ဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ တရား၊မရှိဘဲ၊ ဝိဟ ရामိ၊ နေရ၏။ ။ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုး၊ဖြင့်၊ ပါရမိ'ဂတော၊ အပြီးတိုင် ရောက်သော၊ကြောင့်၊ သုဂန္ဓိ'၊ အလွန်နက်သော၊ ဗဟလံ၊ နှစ်သိန်း လေးသောင်းအာဇာရှိသော၊ ဒုဗ္ဗဓံသိယံ၊ သူတပါး၏သည်ဖျက်ဆီး၌ခံ သော၊ ဓရဏီဗွိ၊မြေကြီးကိုလည်း၊ ဝါမဂိုဏ္ဍေန၊ လက်ဝဲခြေမဖြင့်၊ ခေါဘ ယံ၊ ချောက်ချား၌ခင်၏။ ။အတ္ထိမာနံ၊ ငါတကား၊ဟုထောင်လွှားသော မာန်ကို၊ နုပသာမိ၊ ငါမဖြင်း၊ မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ မာနော၊မာန်သည်၊နုဝိဇ္ဇတိ။ မရှိ၊ သာမဏေရေ၊ သာမဏေတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဂဟပတိတို့ ရှိသော်လေးမြတ်သောစိတ်ကို၊အဟံ။ငါသည်၊ကရောမိ၊ပြု၏။ ။ဣတော ဣဿာဒ္ဓကပ်မှ၊ အာပရိမေယျေ၊ မရေတွက်နိုင်သော တာသင်္ချေနှင့်ကာ မ္ဘာ တထိန်းထက်၌၊ ကပ္ပေ၊ ဘုရားဘုန်း လူသုံးဆူပွင့်ရပ်ဝရကပ်၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်လက်ဝဲ၏ ဖြစ်လို၍ ဟူသောကံကို၊ အာဘိနိဟာရိ'၊ရှေးရှုဆောင်ပြီ၊ အဟံ၊ငါသည်၊တံဘူမိ'၊ထိုအရာအထူးသို့၊ အနုပတ္တော၊အစဉ်ရောက်ပြီ၊ အာသဝက္ခယံ၊အာသဝေါတရား၊ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်၊အမှ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ။မယ္ဟံ၊ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ဖုတ်

ကြောင်းအပ်ကုန်ပြီ(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဓြတ်စွာတရားတို့၏ သာသနာ၊ အဆုံးအမ တော်ကို၊ ကဝံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဖွတိ၊ ဤသို့ဝဏ္ဏ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ မဟာမောဂ္ဂ လာနတ္ထေရ ဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏ဂါထာအတွင်း သာသုံးနိဗ္ဗာန၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ သမ္ဘိန္နပါတဝတ္ထုနှင့်၊ သမ္ဘိန္နပါတ် အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗာန၊ ပြီ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

---

၇ ၀-သတ္တနိပါတ်-၂၄၄-ဝဏိသတ္တေရဝါထာ၊

☰ သတ္တကိနိပါတေ၊သတ္တတိနိပါတ်၌၊ နိဂ္ဂန္ထဝတ်သန့်နှိုအာဒိကာ၊ နိဂ္ဂန္ထဝတ်သန့်ဤသို့အစရှိ၊သောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောရှည် သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဏိသတ္တေရသား၊ ဝဏိသမထေရ်၏ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကိုတည်း၊ကိုရှု၍ချီ၍ပြုပြီးအုံ့၊အယံ၊ဤဝဏိသမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တ ရဗုဒ္ဓကာလေ၊ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓ၏ဓြတ်စွာတရားလက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတီနာ ရေ၊ဟံသာဝတီမြို့၌၊ မဟာတောင်ကုလေ၊ မျိုးသေးညွှန်ရှိသောဒေါ်ရှိ၊ နိဗ္ဗတ္တောပြစ်၏၊ဝုရိမနုယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်း သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဏာတု၊နာသည်ရှိသော်၊ ကေ၊ဟ ပါ၊သော၊သိက္ခာ၊ရဟန်းကို၊ ပဋိဟာဏဝန်ကျေးပဋိဟာတ် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂမျှားနေ ဖြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန်၊တားတော်မူသော၊ သဗ္ဗာရံ၊ဖြတ်စွာတရားကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ သတ္တ၊ ဖြတ်စွာတရားအား၊အဓိ ကာရုဂတမ်း လွန်ကဲသော ကောင်းမွန်ကံကို၊ ဂတ္တွာ၊ပြု၍၊အဟု၊ အကျွန်ုပ် သည်လည်း၊အနာဂတေ၊နောင်အခါ၌၊ပဋိဘာ၊ဏဝန်ကျေးပဋိဘာတ်ရှိသော ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ဖြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ဖြစ်ရပေ၏လို၍၊ ဇုတော် ဤသို့ပဏ္ဍန်၊ဆုတောင်း ခြင်းကို၊ ဂတ္တွာ၊ပြု၍၊ သတ္တာရာ၊ ဓြတ်စွာတရား သည်၊ ဗျာဂတေ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ ဂတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဇုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတိုဝေါတမဓြတ်စွာတရား ပွင့်ထေင်မူသောဒေခါ၌၊ သာ ဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား မျိုးခ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝဏိသောတိလဒ္ဓနာမော၊ ဝဏိသဟုခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊တ ယောဗ္ဗေ၊ဒေ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ဥဂ္ဂဏှိ၊သင်၍၊တတော၊ ထိုနောင်၌၊အာစ ရိယံ၊ဆရာကို၊အာရာဓေတ္တွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဆဝယိသမန္တံ၊နာမ၊ဆဝ

ထိသမည်သောမန္တာန်ကိုးတိကျိတ္တာ၊သင်၍ဆဝသိသံ လူသေ၏ဦးခေါင်းကို၊နုခေနုးလက်သည်းဖြင့်၊အာကောင်ရှေတွား၊ခေါက်၍၊ အယံသင်္ဂြော၊ဤသတ္တဝါသည်၊အသုဘယောနိယံ၊ ဤမည်သောအမျိုးခွဲ၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စာနာတိ၊သိ၏၊ပြာဟွဏာ၊ဝုဏ္ဏား၊တို့သည်၊အယံ၊ဤသူသည်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဓိရိတမဂ္ဂေါ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ဝဟိသံ၊ ဝဟိသကို၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိယော၊ ရွာနိုင်းမင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏၊ဝဟိယောဝိ။ဝဟိသ သည်လည်း၊ တိဝဿမတ္ထကေ၊ သုံးနှစ်၏အဆက်၌၊ မတာနံဒ္ဓိ၊ သေကုန်သောသူ၏လည်း၊သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊အာဟာရာဟေတွား၊ ဆောင်၍၊ နုခေနု၊ လက်သည်းဖြင့်၊ အာကောင်ရှေတွား၊ ခေါက်၍၊ အယံသင်္ဂြော၊ဤသတ္တဝါသည်၊အသုဘယောနိယံ၊ ဤမည်သောအမျိုးခွဲ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွား၊ဆို၍၊ မဟာဇနသား၊လူအပေါင်း၏၊ ကခ်ိန္ဓေ ဒနဏ္ဍံ၊ယုံမှားကိုမျှောက်ခြင်းအကျိုးငါလည်း။ တေတေဇနေ၊ ထိုထိုသေကုန်သော သူတို့ကိုလည်း၊အာဝဟေတွား၊ခေါ်သွင်း၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဂတိ၊သော၊ ရာဂတိကို၊ကထာပေတိ၊ဆို၏၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘတ္တိ၊ထိုဝဟိသခွ်၊ မဟာဇနော၊လူအပေါင်းသည်၊ အာဝိဝသိဒတိ၊အလွန်ကြည်ညိုပြီ၏၊သော၊ ထိုဝဟိသသည်၊တံ၊ထိုဆဝသံသမန္တာန်ကို၊နိဿာယ၊ဖြင့်၍၊ မဟာဇနသား၊ လူအပေါင်း၏၊ ဟတ္ထတော၊လက်မှ၊ သတ္တိ၊အာဂုကိုလည်းကောင်း၊သ ဟာသတ္ထိ၊အသောင်ကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ရ၏၊ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ပြာ ဟွဏာ၊ဝုဏ္ဏား၊တို့ဘည်း၊ ဝဟိသံ၊ဝဟိသကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ယ ထာရုစိ၊အာလိုရှိတိုင်း၊ စရိတ္တာ၊လှည့်လည်၍၊ အဂမံသု၊သွား၊ကုန်၏၊ဝဟိ သော၊ဝဟိသသည်၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊တို့ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတုကာမော၊ကပ် ခြင်းငါအလိုရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ပြာဟွဏာ၊ ဝုဏ္ဏား၊တို့သည်၊သမ ဏောဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်၊မယာယ၊လှည့်ပတ်ခြင်း၊ဖြင့်၊တံ ထိုဝဟိသကို၊အာဝဇ္ဇေသုတိ၊ လှည့်ပတ်လတ္တံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ပဋိကွပိ်သု ပယ်ကုန်၏၊ဝဟိသော၊ဝဟိသသည်၊ တေသံ၊ထိုသူတို့၏၊ ဝစနံ၊စကား၊ကို၊ အနာဒိယိတွား၊နှား၊မထောင်မူ၍၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊အလံ ထို၊ဝန်ကျွန်း၊သွား၍၊ကေမန်တံ၊ တင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊တံ၊ထိုဝဟိသကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ဝဟိသ၊ဝဟိသ၊တို့၊ ဘရုံဘရု သော၊သိပ်၊အတာတိကို၊စာနာသိ၊သိသလော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊မေး၊တော်

ရှုမျှော်ကောင်ပါတယ်။ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ ဆေဝယိသမန္တနားမှ ဆေဝယိသမန္တနိမည်သည့်ကိုးအောမစာနယိ၊ ကြောင်ယိပါ၏။ တောနေ့ထိုမန္တနီပြင်၊ တိုဝသာမဏေကောသုံ့နှစ်၏အထက်ခန်းမတော နီးသေကုန်သေပါသူတို့၏လည်း၊ သိဝတိုးဦးခေါင်းကို နေ့ခေနေ့လက်သည်းဖြင့်အာကောင့ရှေတွားခေါက်၍ နီဗုဒ္ဓဘုန်းဖြစ်ရာအရှေ့ကို စာနယိ၊ ယိပါ၏။ ရှုတိုးဤသို့ဝတ္ထုကြားသည့် ဂိုဏ်သော်၊ သဘ္ဘားဖြတ်ဖွာတုရားသည်၊ တာသေ၊ ထိုဝိုဏ်အား၊ ကော်၊ တရုသောနိရုယေ၊ ဝေ့ခ်ုန်ဗုဒ္ဓသား ဖြစ်သောသဘ္ဘဝ၏ သိသော်၊ ဦးခေါင်းကို ဒသေသိ၊ ဖြ၍ကော်၊ တရုသောဦးခေါင်းကို၊ မခုသောသုလ,ဖြည့်တို့ခ်ုန်ကော်၊ တရုဒသော ဦးခေါင်းကို၊ ဒေ၀ဝသု၊ နတ်ဖြည့်တို့ခ်ုန်ကော်၊ တခုသော၊ ပရိနိဗ္ဗုဏ်ကသော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောမထေရ်၏ သိသော်ဦးခေါင်းကို၊ ဒသေသိ၊ ဖြ၍ကော်၊ ကိုဝိုဏ်သသည်၊ ပဌမ်သိသော်၊ ရှေးဦးဆွားသော ဦးခေါင်းကို၊ အာကောင့ရှေတွားခေါက်၍၊ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တ၀ါသည်၊ နိရုယေ၊ ရေခ်ုန်နိဗ္ဗတ္တော်ဖြစ်၏။ ရှုတိုးဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုရ၏။ ဝိုဏ်၊ ဝိုဏ်သ၊ သာ၀ုတ်ကောင်း၏။ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌ၊ မြင်အပ်၏။ ခုယံသတ္တော၊ ဤသတ္တ၀ါသည်၊ ကုတိ၊ အဘယ်အခုခ်ိန်၊ နိဗ္ဗတ္တော်ဖြစ်သနည်း။ ရှုတိုးဤသို့ ဝုဏ္ဏ်ုမေးတော်မူ၏။ မနုဿလောကော၊ လ,ဖြည့်ခ်ုန်နိဗ္ဗတ္တော်ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသတ္တ၀ါသည်၊ ကုတိ၊ အဘယ်ခုခ်ုန်ရ၀ဲခ်ုန်၊ နိဗ္ဗတ္တော်ဖြစ်သနည်း။ ရှုတိုးဤသို့ ဝုဏ္ဏ်ုမေး၏။ ဒေ၀လောကော၊ နတ်ဖြည့်ခ်ုန်၊ နိဗ္ဗတ္တော်ဖြစ်၏။ ရှုတိုးဤသို့၊ တိဏ္ဏာ၀ိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော သူတို့ဏ္ဏာလည်း၊ နိဗ္ဗတ္တခ်ုန်၊ ဖြစ်ရာအရစ်ကို၊ ကယေသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ ပရိနိဗ္ဗုတာသာပန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ကား၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ နခေနုံ၊ လက်သည်းဖြင့်၊ အာကောင့ရှေ့ကြွားခေါက်သည်ဂိုဏ်သော၊ အနှီ၊ အဆုံးကို၊ နခ ပသိ၊ မမြင်ကောင်နိုင်၊ အစွန်းကို၊ နပသတိ၊ မမြင်အာ၊ ထိုအခါ၌နုံ၊ ထိုဝိုဏ်ဘုရား၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိုဏ်၊ ဝိုဏ်သ၊ နသ ကြောသိ၊ မတတ်နိုင်သလော၊ ရှုတိုး၊ ဤသို့ ဝုဏ္ဏ်ုမေး၏။ ဘေ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥ၀ ပရိကွာမိ၊ ရုံစမ်းပါဦး၊ ခုံ၊ ရှုတိုး၊ ဤသို့ ဝုနုပ္ပုန်း၊ အမခ်ုတ်သလိုလိ၊ ပရိ၀ဏ္ဏော ဗြဟ္မာ ဖြန်၍ ဗာဝိုရကမဏ္ဍိုန၊ သာသနာတော်၌ အ၀ပ္ပြစ်သော မန္တာနုဖြင့်ခဲ ကာသာ၀ ဆိုရာ ရ၀ဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဂတိ၊ လားရာဂတိကို၊ ကထံ၊ အာဟယ်သို့ ဤ၌ ဖောနိ သတ်၊ သိန္ဓိ၌ လတ္တံ့ နည်း၊ အာ ထိုအခါ၌ အာသာ၊ ထိုဝိုဏ်၏ မဏ္ဍကတော၊ ဦးခေါင်းထိပ်ထက်မှ၊ သေဒေါ၊ ချေ၊ သည်၊ ရုဒ္ဓိ၊ ပွတ်ခြင်း ကသာ၊ ထိုဝိုဏ်သသည်၊ လဒ္ဓိတွား၊ ရှက်၍၊ ဘုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆတ်နေ

သည်ဖြစ်၍၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ အလေ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ ထိုဝိသက္ခိ။သတ္တာ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝိသေ၊ဝိသေ၊ ကိလေသာ၊ ပင်ပန်း၊သကဲသော၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊မေး၊တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုခြင်းရှင်ဂေါတမ။ အာမ၊ ရောဂါဟုတ်ပါ၏၊ဆုမယား၊ဤသူ၏၊ဥပုန္ဒရာနံ၊ဖြစ်ရာ၊အရှင်ကို၊ ဘေနိတုံ၊သိ ခြင်း၌၊နှသကြောမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ၊တုဗျော၊အရှင်ဘုရား၏သည်၊သစ္စာ နှာ၊ သ၊အကယ်၍သိတော်မူကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ကထေထ၊ ဗြေ၊တော်မူပါကုန် သော၊ဆုတ်။ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ဝိသ၊ ဝိသ၊ အတံ၊ငါ့ဘုရား သည်၊ဘေဖွို့၊ဤသူ၏ဂတိကိုလည်း၊စာနာမိ၊သိ၏၊ဆုတောင်း၊ဤထက်လည်း ဥတ္တရိတရံ။အလွန်၊စာနာမိ၊ သိ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊မိန့်တော်မူ၍၊ ၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗသော၊ အာချင်း၊ခပ် သိပ်၊ရုတိ်စ၊ ရုတိ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ဥပဝတ္တိဋ္ဌ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း ကောင်း၊ဝေဒိ၊သိ၏၊အသတ္တံ၊တဏှာဟူသောကပ်ငြိခြင်း၊မရှိသော၊သုဂတံ ကောင်း၊သော၊စကား၊ကို ဆိုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓ၊သခ္ခာ၊လေး၊ပါး တရား၊ကိုသိ သော၊တံ၊ဆိုသူကို။ဗြာဟ္မဏ၊မ၊ကောင်း၊မှုမှ အပယ်ပြုပြီး၊သော၊သူဟူ၍၊အတံ ငါ့ဘုရား၊သည်၊ဗြူဟိ၊ဟောတော်မူ၏။ ယဿ၊အကြင်ရဟန္တာ ဗုဒ္ဓိ၊လ်၏၊ ဂတိ၊ဂတိကဲ့၊ ဒေဝါ၊နှတ်တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗမာနုသာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနှတ်လူတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ နှစာနန္တိ၊မသိကုန်၊ ခီဏာသဝံ၊ ကုန် ပြီး၊သော၊အာသဝေါရှိသော၊ အရဟန္တံ၊ရဟန္တာဖြစ်သော၊ တံ၊ဆိုသူကဲ့၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မ၊ကောင်း၊မှုမှ အပယ်ပြုပြီး၊သော သူဟူ၍၊အတံ၊ ငါ့ဘုရား၊သည်၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဆုတိဆုမာ ဒွေဂါထာ၊ ဤနှစ်ခုကုန်သော၊ဂါထာတို့ ကဲ့။အတာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဝိဝိသော၊ဝိဝိသသည်၊ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ဖြစ်မူကား၊တံဝိဇ္ဇ၊ ထိုအတတ်ကို၊မေ၊ အာက္ခနိ်အား၊ဒေထ၊ပေး၊ပါကုန်လော၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊အ၊ပစိတိ်၊ရှိ၊သ၊ခြင်း ကဲ့၊ဒ၊သော်တွား၊ဤ၍၊သတ္တု၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကော၊အာဇ်ဌ၊နိသိဒိ၊ ဒေ၏၊သတ္တွား၊ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အ၊ဒေ၊ဟိ၊ ငါ့ကို၊နှင့်၊သမာနလိ်ဂိ၊ဘ၊ ဟူသော၊အသွင်ရှိသော၊သူ၊အား၊ဒေမ၊ ပေး၊ကုန်အုံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏။ဝဂိ၊သော၊ ဝဂိ၊သသည်၊ယံ၊ကိ၊ဤ၊အ၊ဗ္ဗတ်မ၊ရှိ၊တ၊ထုံ၊တ၊ခုကို၊ကတ္တာ ပြု၍၊မယား၊ငါ၊သည်၊ဆုမ်မ၊နှင့်၊ ဤ၊မ၊ဗ္ဗာ၊နှင့်ကို၊ဂ၊ဟေ၊တုံ၊ယူ၊ခြင်း၌၊ဝ၊ဋ္ဌ၊တိ၊ အာ၏၏၊ဆုတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊တို့ကို၊အာဟ၊ဆိုဆုံ၊ကိ် အာ ဟ၊အ၊ဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊တုဗျော၊ သင်တို့သည်၊မယိ၊ငါ့သည်၊ပဗ္ဗ၊ဇေ ရဟန်း၊ပြုသည်ရှိသော်၊မာ၊ဝိ၊ နှယိ ဣ ဣ ဣ

ငါသည်မနှံ့မနှံ့ရားကို၊ ဥဂ္ဂတ္တိတွေ၊ သင်၍သကလစမ္ပုဒ်ပေါ်အလုံးရုံ သောမျှမိုင်ခ်ိန်ဖေ့ဖကော။ အကြီးအကဲသည်၊ ဝဝိဿသာမိဖြစ်ခဲ့ဝေ့ဖာ ကမ္ဘီ၊သင်ကိုအားလည်း၊တေနုထိုကြောင့်၊ဘဒ္ဒကမေဝ၊ကောင်းသည်သာ လျှင်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ပေတော့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုမြဲ၊မနှံ့ကျွာယ၊မနှံ့ခန်အလိုဌာ သက္ကေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကံ၊အထံသို့၊ ဥပသက်မိတွေ၊ကပ်၍၊ပဋ္ဌမ်း ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ယခု၊စိ၊တောင်းပန်၏၊တဒါစ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ထေရော. နိဂြောဓကပ္ပေ၊နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်သည်၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကေး၊အထံ၌၊ဦးတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုနိဂြောဓ ကပ္ပမထေရ်ကို၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဏာပေသိ၊စေတော်မှ၏ ကိုံ အာဏာပေသိ၊အဘယ်သို့စေသနည်း၊ နိဂြောဓကပ္ပ၊နိဂြောဓကပ္ပ၊ဧရုမ် ဤဝဝိဿကို၊ပဋ္ဌစေဟိ၊ရှင်ပြုလော၊ဧရုတိ၊ ဤသို့၊အာဏာပေသိ၊စေတော်မှ ၏၊သော၊ထိုနိဂြောဓကပ္ပသည်၊ သက္ကေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အာဏာယား၊စေ ခိုင်းခြင်းဖြင့်၊တံ၊ထိုဝဝိဿကို၊ပဋ္ဌဓိတွေ၊ ရဟန်းပြု၍၊မနှံ့ပရိဝါရံ၊မနှံ့ခန် ၏အခြံအရံကို၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဥဋ္ဌဟာ၊ထင်ဦး၊လော၊ဧရုတိ၊ဤသို့ဆို ၍၊ဧတ္ထိ သာကာရံ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊သော၊အခြင်းအရာရှိ၊သော၊ကမ္ဘဋ္ဌာနဋ္ဌ၊ကမ္ဘ ဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ကောင်း ဝိပဿနာကမ္ဘဋ္ဌာနဋ္ဌ၊ဝိပဿနာကမ္ဘဋ္ဌာန်းကိုလည်း ကောင်း၊ အာစိက္ခိ၊ ဟောကြား၏၊သော၊ ထိုဝဝိဿသည်၊ဧတ္ထိ သာကာရံ၊ ဧတ္ထိ သာကာရကမ္ဘဋ္ဌာန်းကို၊ သဏ္ဌာယ၊ဇ္ဈောဝ၊သရဏ္ဌာယ်လျက်သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊ဝုဏ္ဏား၏သည်၊ ဝဝိသံ၊ဝဝိသကို၊ဥပသက်မိတွေ၊ကပ်၍၊ဘော၊ဝဝိသ၊ဒိုဝဝိသ၊သမတ သ၊ဂေါတမ၊သ၊ရဟန်း၊ဂေါတမ၏၊ သန့်ကေ၊အထံ၌၊သိပ္ပံ၊အာလာတ်ကို၊ ✉ သိက္ခိတံ၊ကိ၊သင်အပ်ပြီ၊လော၊ဧရုတိ၊ ဤသို့၊ဝုဏ္ဏိ ံ သု၊မေ၊ကုန်၏ သိပ္ပသိက္ခ နေနု၊အာတတ်ကိုသင်သ၊ဖြင့်၊ကိ ံ၊ အာဘယ်အာကျိုး၌ကား၊ခဲ့ခဲ့ရသည်၊တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ဂဏ္ဌထ၊ယူကြကုန်လော၊ မယံ၊ဂါအား၊တုမ္မေဟိ၊သင်တို့ သည်၊ကတ္တာ့ဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော်ကိစ္စသည်၊နု၊မဂ္ဂိ၊ဧရုတိ၊ဤသို့၊ဒေဝဟ၊ဆို ၏၊ပြာဟ္မဏာ၊ဝုဏ္ဏား၏သည်၊ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တုံ ဝိ၊သင်သည်လည်း၊သ မဏာသ၊ဂေါတမ၊သ၊ရဟန်း၊ဂေါတမ၏၊ဝသံ၊အလိုသို့၊အာပန္နော၊ရောက် ၏.မာယာ၊ယား၊မ၊ယာ၊ဖြင့်၊ အာဝဋ္ဋတော၊လှည့်ပတ်အပ်၏၊မယံ၊ဂါတို့သည်၊ ဟ ဝ၊သင်၏၊သန့်ကေ၊အထံ၌၊ကိ ံ ကရိ၊သ၊မ၊အဘယ်သို့ပြုကုန်ခဲ့ခဲ့ရသည်း ဧရုတိ၊ဤသို့ဆို၍၊အာဂ တမ ဂ္ဂေ နေ ဝ၊လာ၊သော၊ခရီး၊ဖြင့်သာသျှင်ပဏ္ဍိတ ံ သု ပဋိကြကုန်၏၊ဝဝိသ ဂ္ဂေ ရော ဝ၊ဝိသ မ တေ ရ်သည်၊ဗိပဿနံ၊ဗိပဿနာကို၊

ဝဖေ့ဘွားပြားမြ၍ အခုဟာကြီးအရှုဟာကြီးဖိုလ်ကိုးသန္တာကာသိုးမျက်ုံးမှောက်ပြုရ၏၊တေနု၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနိုင်၏၊ ၊သမ္ဘဝမြေသုအလုံးစုံသော တရားတို့၌စက္ခုမှာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသောနာယကောသတ္တဝါတို့ ကိုနိုင်ငြာနိုင်ထိုရှိသောင်းတော်မူတတ်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနှဝမ၊ ပဒုမုတ္တရုနအ မည်းတော်ရှိသော၊ဖိုးနှာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဈာတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှုသ တာသဟာသမ္ပိုကပြေ၊ကမ္ဘာတသိန်းတက်၌၊ ဥပဒ္ဒိုးပွင့်တော်မူ၏၊သာဂရေ သမုဒ္ဒရာ၌၊ဦးမိ၊လှိုင်းတံပိုးသည်၊ စိတ္တာယထာ၊ဆန်းကြယ်သကဲ့သို့၊ဂဂ နေ၊ကောင်းကင်၌၊တာရကာ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်၊စိတ္တာဝိယ၊ဆန်း ကြယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤဒေတ္ထ၊ တာသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဝစန်း သာသနာတော်သည်၊ အာရုဟန္တော်၊ ရုဟန္တာတို့ဖြင့်၊ စိတ္တ၊ဆန်းကြယ် ၏၊ ၊သဒေဝသုရနာဂေ၊နက်အာသုရာနဂါးနှင့်တကွကုန်သော၊မနုဿ ဟု၊လူတို့ဖြင့်၊ပုရက္ခတော၊ ခြံရုံ၌သည်ဖြစ်၍၊သမဏာပြာဟွဏာ၊ကိလ္လေ၊ရ ဟန်းပုဏ္ဏားတို့ဖြင့်ခြိမ်းကုန်သော၊ဇနမဇ္ဈေ၊လူတို့၏အလယ်၌၊ဖိနုတ္တရမော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ၊ပဘာ၊ဟု၊အရောင်တို့ဖြင့်၊အနုရဇ္ဇန္တော၊တစ်စွန်း အစ်သည်ဖြစ်၍၊လောကေ၊ လောက၌၊လောကန္တရာ၊ လောက၏အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော၊ သောဖိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝေနေယျပဒု မာနိ၊ကျက်ထိုက်သောသတ္တဝါတည်းဟူသောကြာတို့ကို၊ဝစနေန၊စကား တော်ဖြင့်၊ ဝိဗောဓေန္တော၊ ပွင့်စေတော်မူလျက်၊ ၊ဟုရိသတ္တမော၊မြတ် စွာဘုရားသည်၊စတ္ဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ဝေသာဇ္ဇ ဉာဏ်တို့နှင့်၊သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ပဟီနဘယသာရဇ္ဇော၊ပယ်အပ် သောဘေးရှိကြားခြင်းကင်းတော်မူ၏၊ ခေမပတ္တော၊ဘေးမဲ့ခြင်းသို့ရောက် တော်မူ၏၊ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်တော်မူ၏၊ ၊ပဝဏ်ခြေတ်သော၊အာသဘ၊ အာသဘပြောက်သော၊ဗျာနုံ၊ အရာကိုထည်းကောင်း၊ ကေဝလ်၊အလုံးစုံ သော၊ ဗုဒ္ဓဘူမိဗျ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အရာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂ္ဂလာ ကဋ္ဌေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဋိစာနှာတိ၊ဝန်ခံတော်မူ၏၊ကွမ်း၊အချို့သော သည်ကြောဒကော၊ အပြစ်တင်စိမ့်သောသူသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊အာ၌ဆိုတိ၊ ကြောက်ခြင်းကင်းသော၊သီဟနာဒံ၊မြတ်သောအသံကို၊တဿတာဒိနော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဒတော၊ ကျူးရင့်တော်မူစဉ်၊ ဒေဝေါ၊နတ် သည်လည်းကောင်း၊ နရော၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ပြဟ္မာ၊ပြဟ္မာ သည်လည်းကောင်း၊ပဋိဝတ္တာ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊ပဝဏ် မြတ်သော၊ဓမ္မ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊သဒ္ဓေ

ဝတ်၊နှတ်နှင့်တကွသောလူကို၊သန္ဓာရေ၊ကေ၊ကယ်တင်တော်မူလျက်၊ ပရိသာသု၊ပရိသတ်တို့၌၊ဝိသာရဒေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကိုဓမ္မ စက္ကြာတရားတော်ကို၊ပေးတော်သို၊လည်စေတော်မူ၏။ ၊ပဒိုဟာနဝတ်၊လျှင် သောပညာရှိကုန်သောသူဘို့တွင်၊အာဂုံ၊ဖြတ်သော၊သာရသမ္ဘတ်။ကောင်း ၏ဟုသမုတ်အပ်သော။သာဝကံ၊သာဝကကို၊ဗဟုံ၊များသော၊ဂုဏ်၊ဂုဏ် ကို၊ပကိုတ္တော်ကြား၍၊ တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ တေဒဂ္ဂေ၊တေဒဂ်အာဂ၌၊ဒ္ဓ ပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏။ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အတ်၊ငါသည်၊ ဟံ သဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ သာရသမ္ဘတော၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သော၊ ပြာဟွဏော၊ဝုဏ္ဏောသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒေဝိဠု၊အလုံးရုံသော၊ဗေ ဒင်ကိုသိသည်၊ဖာတော၊ဖြစ်၏။ ဝဂိသော၊ စကား၊ကိုအစိုး၊ရ၏၊ဝါဒသုဒ ဒေါ၊အယူကိုပြုတတ်၏၊တံမဟာဝိရံ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဥပေစ္စ၊ကင်း၍၊ တံဓမ္မဒေသနံ၊ထိုတရား၊ဒေသနာကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သာဝကသ၊သာဝ ကာ၏၊ဂုဏော၊ကျေး၊ဇူး၌၊ နတောသ္မိ၊ကျွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိဝံ၊ရုံ၊ဝိတိဖြတ်ကို၊ ပဋိလဘိ'၊ရ၏။ ၊သသံ'ဃံ။တပည့်သား၊သံ'ဃာနှင့်တကွသော၊လောက နှုန်နှုန်၊လောဂ၏ကို နှစ်သက်စေတတ်သော၊ သုဂတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊နှိ ပဉ္စေတ္တာဝ၊ပင့်ဖိတ်၍သာလျှင်၊ သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အဟံ၊ငါ သည်၊ဘောဇယိတ္တာ၊ကျွေးမွေး၍၊ဒုသေယိ၊ပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ တဒါ၊ထိုအခါ ၌၊အာ ဒ္ဓာဒဃယိ'၊ဖုံးလွှမ်းစေပြီ၊ပါဒေ၊ခြေတော်၌၊သိရသာ ဦး၊ဖြင့်၊နိပစ္စ၊ဝပ် ၍၊ကတောကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော၊အခွင့်ရှိသော၊ ကတဇ္ဇလိ၊ချီသော လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဋ္ဌိတော၊ရပ်လျက်၊ဟာ ဠော၊ ရှင်သော၏တ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥတ္တမ်၊ဖြင်သော ဖိနုံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ သန္ဓာ'၊ပြီးမှမ်းပြီ၊ ၊ဝါဒိမဒ္ဒန၊အယူကိုနှိပ်နင်း တတ်သော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ တော၊အရှင်ဘုရား၊အား၊ နမော၊ရှိခိုး၊ပါ၏၊ ဣသိ သတ္တမ၊ဆုနှစ်ဆူ၊ဖြောက်ဖြစ်တော်မူသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရား အား၊နမော၊ရှိခိုး၊ပါ၏။ သဗ္ဗလောကဂ္ဂ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကထက်ဖြတ် တော်မူသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရား၊အား၊နမော၊ရှိခိုး၊ပါ၏။အာ ဃံကရ၊ဘေးကင်း၊ခြင်း၊ကို၊ပြုတော်မူတတ်သော၊အရှင်ဘုရား၊တော၊အရှင် ဘုရား၊အား၊နမော၊ရှိခိုး၊ပါ၏။ ၊မာရမဒ္ဒန၊မာရ်ကိုနှိပ်နင်းနှိုင်သော၊အရှင် ဘုရား၊တော၊ အရှင်ဘုရား၊အား၊ နမော၊ရှိခိုး၊ပါ၏။ ဒိဋ္ဌိသူဒန၊ အယူကိုပြု တော်မူတတ်သော၊အရှင်ဘုရား၊ တော၊အရှင်ဘုရား၊အား၊နမော၊ရှိခိုး၊ပါ၏။ သန္ဓိသုခဒ၊ခိုဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေး၊တော်မူတတ်သော၊ဘုရား၊တော၊အရှင်

ဘုရားအား၊နမော၊ဂ္ဂိုဠိုးပါ၏၊သရဏံဂတေ၊ ကိုးကွယ်ရာကိုပြုတော်မူတတ်သော အာရဓင်ဘုရား၊ တော၊ အာရဓင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ဂ္ဂိုဠိုးပါ၏၊ ၊ဘဝ်၊ အာရဓင် ဘုရားသည်၊ အနာထပဏ္ဍိ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကုန်သော သူတို့၏၊ နာထော၊ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ဘိတေ၊ ကျောက်တောတိုက်ကုန်သောသူတို့အား၊အာဘယပုဒေါ၊ ဘေးမဲ့ကိုပေးတော်မူတတ်၏၊ သန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သောသူတို့အား၊ ဝိဿမဘူမိ၊ သက်သာရာကို ဧစေတ်၏၊ သရဏောသိ၊ ကိုးကွယ်ရာကို ဂ္ဂါကုန်သော သူတို့၏။ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ၊ဝေမာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ မဟာဂုဏံ၊ ဖြတ်သောဂုဏ် ရှိတော်မူသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္ဓာ၊ ပြီးမှမ်း၍၊ ဝါဒိသူဒဿ၊ ဝါဒိသူဒအမည်တော် ရှိသော၊ဘိက္ခုနောဝေဟာန်း၏၊ ဂတိ၊ အလားသို့၊ ပဠေါမိ၊ ရောက်ရှိလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ၊ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အနန္တ ပဒ္ဓိဘာနဝါ၊ အဆုံးမရှိသောပညာရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ပိန့်တော်မူ၏၊ ယောသော၊ အကြင်သူသည်၊ သဟသာဝကံ၊ တပည့်သားသံဃာနှင့်တကွသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သတ္တာပဟံ၊ ခုနစ်ကော်ပတ်လုံး၊ ပဿန္နော၊ကြည်ညှိသည်ဖြစ်၍၊သေဟိပါဏိဘိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ အဘောဇေသိ၊ကျွေးမွေးပြု၊မေ၊ငါ၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်ကိုလည်း၊ ပကိတ္တေသိ၊ကြား၏၊ ဣတော၊ဤသူသည်၊ ဝါဒိသူဒဿ၊ ဝါဒိသူဒအမည်တော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနောဝေဟာန်း၏၊ဌာနံ၊အရာကို၊ ပတ္ထယတော၊တောင့်တ၏၊ ၊အနာဂတမ္ပိ၊ လာလတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနေ၊ကာလ၌၊အနုပဂတံ၊ မျှားစွာသော၊ ဒေဝမနုဿသမ္ပတ္တိ ၊နတ်လူတို့၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောတ္တာ၊ခံစား၍၊တေမနောရထံ၊ ဤနှလုံးအလိုကို၊ လဒ္ဓသော၊ ရလတ္တံ့၊ ၊ဣတောဤဘဒ္ဒကမ္ပာ၌၊သတသဟဿကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေ။တတိယ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ဂေါတမေ၊နာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။လောကေ၊ လောက၌၊ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊တဿ၊ ထိုဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သော သားသည်၊ ဓမ္မနိမ္မိတော၊ တရားသည် ဘုန်းဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဝဂ္ဂီသောနာမ၊ ဝဂ္ဂီသအမည်ရှိသော၊ သတ္ထုသာဝကော၊ ဘုရားတပည့် သားသည်၊ ဟောသိတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ မုဒိတောဝ၊ ဝမ်းမြောက်

သည်း ဟုတ္စား ဖြစ်၍ မေတ္တာစိတ္ကြား မေတ္တာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တသာ ဂတ်၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ သာခြင်းကောင်း တော်မူသော ဗိုနှုံ ဖြတ်စွာ ဘုရားကိုးတခါ၊ ထိုအခါ၌ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဥပဌာသိုလုပ် ကျွေးပြု၊ ၊သုဂတောနု၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော၊ တောနုဂမ္မနု၊ ထို ကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိယာ၊ စေတနာသု တောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မာနုသံ ဒေဟံ၊ လူ၏ကိုယ်ကို ဇယာဟွာ၊ ရွန်၍၊ တုသိတ်၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂမာ သိ၊ သွားပြီ၊ ၊ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ ပန္ဓိ ဖေစာဂေ၊ အလုံးစုံသော ဘဝ၌လည်း၊ ဝိပ္ပကုတ္တေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတောပြစ်၏ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ ဇာတိယာ၊ မွေးဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသိကံ၊ ဆုနှစ် နှစ်အရွယ်သို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊သဗ္ဗဝေဒဝိဒု၊ အလုံ ရုံသောဗေဒင်ကိုသိသည်၊ ဇာတော ဖြစ်၏၊ ဝါဒသတ္ထဝိသာရေ၊ ဝေဒါ ဝတီကျမ်းဦးရဲရင့်၏၊ ဝါဒိသဟရော၊ အယူကိုအစိုး၏ဝိတ္ထာဂတိ၊ ဆန်းကြယ် သောစကားကိုဆိုတတ်၏၊ ပဝေ ဝါဒမဒ္ဒနော၊ သူတပါးတို့၏အယူကို နှိပ်နှင်း တတ်၏၊ ဝေါ၊ ဗေဒင်ကိုသိခြင်း၌ ဇာတော ဖြစ်၏၊ ဆုတ်တသွား ထိုကြောင့် ဝဏ်ဝ၊ ဝဏ်သမည်၏၊ ဝစနေ ဇာတော၊ ဆို သည်ရောအစိုး၏ ဆုတ်ဝါ ဤသို့လည်း၊ ဝဏ်သော၊ ဝဏ်သမည်၏ ဆုတ်၊ ဤသို့လောကသဒ္ဒတ်၊ လောက သည်သဘိုက်အပ်သော၊ မေ ငါ၏၊ နာမ်၊ အမည်သည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣညတ်၊ ထင်ကြားလိမ္မာခြင်းသို့ ပဇ္ဇော ရောက်၏၊ ပဌမယောဗ္ဗနေ၊ ပဌမအရွယ်၌ ဌိတော၊ တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ ၌ရမ္ဘေ၊ နှလုံးမြေလျှိုဝှယ်ကောင်းသော၊ ရာဇဂေဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ၊ ၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ဝိစရန္တံ၊ လှည့်လည်တော်မူသော၊ ပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်လက်စွဲသော၊ သုသံဝုတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်အစ်သော၊ အလော လက္ခိ၊ မလေသလီသောမျက်စိရှိသော၊ ဓိတိဘာဝါ၊ နှိုင်းယှဉ်၍ထိုလေ့ရှိ သော၊ ယုဂမတ္တံ၊ ထမ်းပိုးတာပြန်ခန့်မျှ၊ အဒ္ဓါ ဝတ်ရှုသော၊ တံ၊ ထိုအရှင် သာရိပုတ္တရာကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ၊ ဒိသ္မာ ခု၊ မြင်ပြီ၏၊ ပိမှိ၊ ကား၊ ဇုံဘွယ်သရဲ သည်၊ ဟုဝ္စား၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊ ငါ၏ အား၊ အနုဇ္ဇ ဝံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ကလိကာ ရုံ ဝနိစိတံ၊ ရွေးချယ်ထားသောမဟာလွှားခါ၊ ပန်းကဲ့သို့၊ ဝိတ္ထံ၊ ဆန်းကြယ် သော၊ ဝါထာပဒံ၊ ဂါထာပုဒ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝေါစံ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝဏ္ဏိတောပညာရှိသော၊ သောဝိရော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊

ဥက္ကရိ၊အာလွန်းမေးငါအား၊သမဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ဒုဗ္ဗသံ၊ဖြင့်နှင်ခဲ့သော၊ ဥက္ကမံ၊ဖြတ်သော၊ ဝိရာဂသံယောဇဉ်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ဝါကျုံ၊စကားကို၊ ကတ္တာန၊ ပြုတော်မူ၍၊ဝိဝိက္ကပဒိဘာနေန၊ ဆန်းကြယ်သောပညာရှိသော၊ တေနတာဒိနာ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တောထိတောနှစ်သက်စေ အာဝဇ္ဇ၊ပါဒေ၊ခြေတော်ရှိ၊သိရသော၊ဦးဖြင့်၊နိပစ္စ၊ဝပ်၍၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ပဗ္ဗ ဇေယျ၊ရဟန်းပြုတော်မူပါလော၊ဟု၊ဤသို့၊အပြုခံ၊လျှောက်၏။ တတော တဒါကာသေ၊ထိုအခါ၌။ သုမဟာပညော၊လွန်သောပညာရှိတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ။ ဘုရား၊ဖြတ်သို့။ ဥပါဒယိ၊ ဆောင်၍၊ပါဒေ၊ခြေတော်ရှိ၊သိရသော၊ဦးဖြင့်၊နိပစ္စ၊ဝပ်၍၊သတ္တုသန့်ကြော ဖြတ်စွာဘုရား၊အထံတော်ရှိ၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေပြီ၊မမ၊ငါအား၊ဝဒတံ၊ဆိုတတ် သောသူတို့ထက်၊သော်မှာ၊ဖြတ်တော်မူသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အဟေ ဗိန္ဒေ၊တော်မူ၏၊ဝဂိသ၊ဝဂိသာ၊ကစ္စိ၊အာသို့နည်း၊တွံ၊သင်သည်၊ကိ၊ဣသိ ဝဠ်၊ဖိုး စည်း၊သော်အတတ်ကို၊ဟာနာတိ၊သိ၏လော၊ဟု၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော် မူ၏။ ၊တ၊သ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၊အား။ အဝိဇာရသ ဝသ၊ တဝဲ့ဒုစ်ဒုစ် လွန်သည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ဝနုဗ္ဗ၊ဒ္ဓံ၊ တော်ခ်ိုးနှိုင်းသည်ဝသည်း၊ဖြစ်သော၊ မတသိသံ၊သူ၊သခေါင်း၊ခွန်ကို၊ဟာနာမိ၊သိ၏။ တယာ၊သင်သည်၊ ဝိဇ္ဇာဝိ သေသေန၊ အတတ်အထူး၊ဖြင့်၊ သ၊စသဏ္ဍောသိ၊ အကယ်၍တတ်နိုင် သည်ဖြစ်ခဲ့၊ဝါစယ၊ဟောသေး၊ဟု၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ အာ၊မောတိ၊ ဩသာ်ဟု၍၊ မေ၊ငါသည်၊ ပဋိညာတေ၊ ဝန်ခံသည်ရှိ၊သော်၊ တိဏိသိသာနိ၊သုံး၊ခု၊သော်ဦး၊ခေါင်း၊ခွန်တို့ကို၊ ဒဿယိ၊ပြတော်မူ၏။ နိ၊ရ ယနေ၊ရေ၊ဝ၊သာ၊ရဲလူနတ်တို့၌၊ ဥပပန္နေ၊ဖြစ်ကုန်သောသူတို့ကို၊ အ၊ဝေါစ ယိ၊လျှောက်၏။ ၊တ၊ဒါ၊ထိုအခါ၌၊ပဋ္ဌေ၊ကဗုဒ္ဓသာ၊ပဋ္ဌေ၊ကဗုဒ္ဓါ၏။သိသံ ဦး၊ခေါင်း၊ကို၊ နှာယ၊ကော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဒ၊သော်သိ၊ ပြတော်မူ၏။ တတော၊တ၊ဒါ၊ကာ၊လေ၊ထိုအခါ၌၊ အ၊ဟံ၊ငါ၊သည်၊ ဝိဟ၊တာ၊ရ၊ဇ္ဇေ၊ကောင်း သော်အား၊ထုတ်ခြင်း၊ဂုဏ်သည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗ၊ဇ္ဇံ၊ရဟန်း၏အပြစ်ကို၊အာ၊ယ၊ဘိသံ၊ ☰ တောင်း၊ပြု၊ ၊ပဗ္ဗ၊ဇိတ္တာန၊ရဟန်း၊ပြု၍၊သုဂတံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ တ၊ယိ ံ တ၊ယိ ံ၊ထိုထိုအခါ၌၊သ၊ဏ္ဌ၊ဝါဒီ၊ပြီး၊မှတ်၊၏။တ၊ဟ၊ထိုကြောင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ကပ္ပ၊ဝိ၊ကြွာ၊ဝိ၊ကဗျာ၊ဖွဲ့ခြင်း၌နှစ်သက်၏ဟု၍၊ဝိ၊ကပ္ပ၊ဝေါ၊ရ၊ဟန်းတို့သည်၊ ဇ္ဇ၊ဟ၊ဤ၊သာ၊သ၊နာ၊တော်၌၊ဥဇ္ဈာ၊ယ ဟု၊ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ၊တ၊တော၊တ၊ဒါ၊ကာ၊ လေ၊ထိုအခါ၌၊ဝိမံ၊သ၊ဏ္ဌံ၊ရုံ့စပ်ခြင်း၌။ မေ၊ငါ၊အား၊ဝိ၊နှာ၊ယ၊ကော၊သတ္တ ဝါတို့ကို၊ဆုံ့မ၊တော်မူ၊တတ်သော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အာ၊ဟ၊မိန့်

တော်မူ၏။ နွားမသာဂါထာ၌ကျေးဇူးပြုတိုက်ကို၊ တတ္တိကာပနုကြီးနှင်ယလောတံ၊ သင့်အား၊ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဒိုဘန္တိ၊ ထင်လုနီသလော၊ ဤတိုပါ၊ ဤသို့သည်း၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဝိရေဖြာသ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဏဗျတ္တိဇ္ဇောဟု ကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းဌာ်မနှစ်သက်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဌာနသော၊ အားကြောင်းအားဖြင့်၊ နပဒိုဘန္တိ၊ မထင်လုနိ၊ တေနဟိ၊ ထို့သို့တပြီးကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝဝိသ၊ ဝဝိသ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဌာနသော၊ အားကြောင်းအားဖြင့်၊ သန္ဓဝါဟိ၊ ပြီးမှမ်းလောဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ တာဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏ်၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဣသိသတ္တမံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မေမသာ၊ ငါသည်၊ ဌာနသော၊ အားကြောင်းအားဖြင့်၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ သန္ဓဝိ၊ ပြီးမှမ်းပြီး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏ အား၊ ဇိနော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အဂ္ဂေ၊ တောဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ၊ စိတ္တေန၊ သန်းကြယ်သော၊ ပဒိုဘာ၊ နုနု၊ လျှင်ခြင်သော ပညာဖြင့်၊ ပေသလော၊ ထိသကိုချစ်ကုန်သော၊ အညော၊ တပါ၊ ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိမညွှတိ၊ မေ၊ ထမဲ့ဖြင်ပြု၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ သိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။ ၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝဝိသေ၊ ဝဝိသာ အမည်ရှိ၊ သော၊ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပဒိုဘာနု ဝေဝံ၊ လျှင်ခြင်သော ပညာရှိ၊ သော သူတို့ကတွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ ယထာ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ အညော၊ တပါ၊ သော၊ ကောဓိ၊ တဏှံ တယော ကဲ့သော ရဟန်းသည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ခေ၊ ရေထဲ၌ မြော်ကြကုန်သော၊ ၊ သဟာ သဟ သော၊ ကမ္မာ တသိနိ၊ ထက်ခ၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္ဘံ၊ ကံသည် ဆုတ်ခဲ၊ ဤ၊ ဘ ခုဘာဝ၌၊ ပမုဇ္ဇော၊ သို့မှလွတ်သော၊ သ ဝေ ဂေါ၊ ခြားအဟုန် ကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါ၏ အား၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒဿသိ၊ ပြ၏။ ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကိ လေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာ ပယိ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ပြီ။ ၊ မယံ၊ ငါသည် ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျ ဝိတ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ ၊ ဘဝေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘ ဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမူ ဟတာ၊ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ နာ ဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝိဟ ရတိ ဆုဝ၊ နေသကဲ့သို့၊ အနာ သ ဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ ရာမိ၊ နေ၏။ ၊ မေ ဝါ၏၊ အာ ဂတံ၊ လာခြင်းသည်၊ ဝတာ ၊ ပင်စစ်၊ သွာ ဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓ သေ ဌ ဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ သန္တိကေ၊ နေ ထိုတော်၌၊ တိ သော ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး ကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊

အနုပုဗ္ဗာ၊အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အာဇုံးအမတော်ကို၊ ကတိုးပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ၊စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ပဋိသန္ဓိဒါ၊ပဋိသန္ဓိခါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော ဈာနမေဝိမောက္ခာ၊ဤဒီ၊မောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ခြောက်ပါးကုန်သော အာဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သန္ဓိကတာ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြာ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတိုးပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏၊ ၊

အာရုဗာဝပန၊ ရဟန္တာသည်ကား၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ထေရောဝဂီသမဏေရ်သည်းသဏ္ဌေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္ဓိကံ၊အထံတော်သို့၊ဥဿုက္ကာ ဝ၊ားသည်ရှိ၊သော်၊ စက္ခုပထတော၊ မျက်စိဖြင့်ရာမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊စန္ဒနု၊ လဖြင့်၊သူ၏ယေနု၊နေဖြင့်၊အာကာသေနု၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊မဟာသမုဒ္ဒေနု၊ မဟာသမုဒ္ဒရာဖြင့်၊ သိနေရနှာပဇ္ဇတရာဇိနှာ၊ ဖြင့်ရိုရ်တောင်မင်းဖြင့်၊ဓိဂ ဓုသ္ဓာ၊သာ၊ားတို့၏ မင်းဖြစ်သော၊ သိဟာနု၊ခြင်္သေ့ဖြင့်၊ ဟတ္ထိနှာ၊ဂေနု၊ဆင်ကြီးဖြင့်၊ ဈာ၊ဤ၊သို့၊ တေနုတေနု၊ ထိုထိုဥပမာနှင့်၊ သန္ဓိ၊ တက္ခ၊ဥပ မဏ္ဍာ၊ဥပမာပြုလျက်၊ အနေကေဟိ၊များစွာကုန်သော၊ ပဒသတေဟိ၊ဝုဒ္ဓ ဘုရာတို့ဖြင့်၊သဏ္ဌာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဏ္ဏေ၊ကောဝ၊ပြီးမပ်ပ်လျက်သာ လျှင်၊ဥပဂန္ဓတိ၊ကပ်၏။ တေနု၊ထိုကြောင့်၊တံ၊ထိုဝဂီသကို၊သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွါ ဘုရားသည်၊သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာအလယ်၌၊ နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်၊ပ ဒ္ဓိဘာနု၊ဝန္ဒာနုံ၊ လျှင်သောပညာရှိကုန်သော သူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ဖြတ် သော အရာ၌ဌပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏။ အထ၊ထို နောင်မှ၊ ထေရေနု၊မဟေ၊ထ ရ်သည်၊အာ၊ဟ ဟ္ဟ၊ပ္ပ ဣတိ၊တော၊ အရဟ ဟ္ဟ ဖိုလ်ဖြစ်သည်မှ၊ ဝုဋ္ဌေ၊ စ၊ ရှေး၌ဖြစ်သည်း ကောင်း၊ ပဋ္ဌာ၊စ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ တံ၊တံ၊ဒိ ဋ္ဌံ၊ ထိုထိုဒိဋ္ဌိကို၊ အာ၊ဂမ္ဘ ဝ်ဝ်၍၊ အာ၊သိတာ၊ ဟော၊အပ်ကုန်သော၊ ထေရ်၊ ဝဂီသမဏေရ်ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍၊ အာ၊နန္ဒ ဣတ္ထေ၊ ရာ၊ဒီ ဟိ၊ အာ၊နန္ဒာ၊မ ထေရ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဣ၊ာ ဝိ ကာ၊စ၊ ဟော၊အပ်ကုန်သော ဂါထာ၊တို့သည်လည်း၊ ဟော၊ဒ္ဓိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

(၅)အ၊ဂါ၊ရေ ဣ၊ အိမ်ရာ၊တော၊ သော လူ၊ကောင်မှ၊ နိက္ခ ဒ္ဓံ၊ ထွက်သော၊ အ၊နဂါ၊ရိယံ၊ အိမ်ရာ၊မ ထောင်သော ရဟန်း၊တော်၌၊ ပဗ္ဗ ဇိတံ၊ ရဟန်း၊ပြုသည်၊ သ ဒ္ဓံ။ ဖြစ်သော၊ ဗ်ံ၊ငါ့ကို၊ ဝိ ဘဇ္ဇာ၊ ကာ မ ဝိ တက် အစရှိကုန်သော မ ကောင်းသော အကြံတို့သည်၊ ဥပ ဓာ ဝ ဒ္ဓေ၊ ငါ၏ပိတ်ဆို့ကပ်ကုန်၏။ ကဿ တော၊ မည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပ ဝ ဒ္ဓာ။ ကြမ်းတမ်းပျက်ချော်ခြင်း နှင့်ယှဉ်သော နေခြင်းရှိကုန်သော၊ ဒုမေ၊ဤ၊လူတို့သည်၊ဥ ပ ဓာ ဝ ဒ္ဓေ၊ ထို

မှ ဤမှပြောကုန်၏၊ ဥဂ္ဂဝုတ္တာ။ ကိစ္စဖြင့်ထင်ရှားသောသူတို့၏ သားလည်း ဖြစ်ကုန်ထားသော၊ မဟိသာသော၊ ဖြတ်သော လေးသမားလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊သိက္ခိတာ၊ဆရာထံ၌ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သင်အပ်ပြီးသော လေးအတတ် လည်းရှိ ကုန်ထသော၊ ဒဠ္ဍဝေဓိနော၊ တင်ခက်သော ပိန္နစ် ထောင်အချိန်ရှိသော လေးကို တင်နိုင်ကုန်သော လေးသမားတို့သည်၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊အပလာယမိုး၊ပြောကုန်သောသူတို့၏၊သဟသံ တထောင်အတိုင်းအရည်ရှိသောလူကို၊ ပရိကိရေယျုံ၊ပစ်ကုန်ရာ၏၊ဣဿ ကာပိ၊ဤမျှအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သောလေးသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိယျောဝါ၊ ထိုထက်လွန်သောလေးသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧက သရော၀၊တစျောင်းသောမြှားကိုသာလျှင်၊ ဒိပေယျ၊ပစ်ရာ၏၊ ဒွေသရေ၊ နှစ်ချောင်းသောမြှားတို့ကို၊ နဒိပေယျုံ၊မပစ်နိုင်ကုန်ရာ၊ ဒုဏ္ဍိယောဝ၊မိန်းမ တို့သည်းပဋ္ဌပဋ္ဌသရေ၊ ရှုပါရုံသဒ္ဒါရုံစသောငါးပါးသောကာမဂုဏ်ဟုဆို အာပ်သောငါးစင်းငါးစင်းသောမြှားတို့ကို၊ ဧကတောဝ၊တကွနက်၊ ဒိပန္နိ၊ ပစ်နိုင်ကုန်၏၊ဝေ၊ဤသို့။ဒိပေန္တိယော၊ ပစ်တတ်ကုန်သောမိန်းမတို့သည်း ဣတ္ထေကာဒုမာ၊ကိုဒုဏ္ဍိတိ၊ ဤမိန်းမတို့ထက်၊ ဘိယျော၊များစွာသောမိန်းမ တို့သည်၊ သစ်ပင်အာဂမ်သည်နည်း၊ မိန်းမတို့၏ အရှုပ်အသွင်ဆံကို ဖြိုခြင်း သဖြတ်ကိုပြုခြင်းဖြုံးရယ်ခြင်း အစရှိသောအားဖြင့်ဖျက်ဆီးလာကုန်ငြား အုံ၊ဝေ၌၊ဤသို့ငါ့ကိုဖျက်ဆီးဖျားယောင်းလာသော်လည်း။ မံ၊ငါ့ကို၊နေ၀ ဗျာယေသိသနည်း၊ မိန်းမတို့၏ မာယာဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန် လတ္တံ့၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝေဠုသု၊ဝါပသသနာမဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌၊ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပြီးသည်၊ အာမိ၊ဖြစ်၏။ ၊မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာဒိစ္စပန္နုနော၊နေ မင်း၏အာဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနံ၀ဋ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၏ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာဟူသောခရီးကို၊ သကိ ဟိ သကိ ဇ၀ေ၊တကြိမ်သာလျှင်၊ သုတံ၊ကြားရ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော ခရီး၌၊မေမမ၊ငါ၏၊မနော၊စိတ်သည်၊နိရုတောဝ၊မွေ့လျော်၏၊ပါ၀ိမ၊ယုတ်မာ စွာသောမာရ်နတ်၊ ဝေ၊မော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနိစ္စ အာသုဘလျာန်ကို တောင့်တခြင်းဝိပဿနာဖြင့်သာလျှင်၊ဝိဟရေန္တံ၊နေသော၊မံ၊ငါ့ကို၊ယ၊ သာ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မဂ္ဂဖို၊ကိလေသာဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊နဥဒိက္ခသိ၊မမြင်၊တ၊သာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊မဗ္ဗု၊သောမင်း၏ အနီး၊ကို၊ကရိ ဃာ၊ပြု၊ခုံ၊ဝေ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ဥပဂ ဆိ သိ၊ငါသို့ကပ်လာ၏၊တံ၊ထိုသို့သောခြင်းအနီး၌ပြုအုံ့ဟူ၍ငါသို့ကပ်လာခြင်း

သည်၊နယုတ္တံ၊မသင့်၊အရေတိ၊စ၊လွန်စွာသော်ကုသိုလ်တရား၊အိတ်ကြီးရှိ ကျောင်းခွ မမှေ့လျော့ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ရတိန္ဓာ၊ငါးပါး၊သော ကာမဂုဏ်ခွမှေ့လျော့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊အမှုသော၊ခပ်သိမ်း သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဂေဟသိတံ၊သား၊မယား၊စသည်ခွဟယ်သော၊ ဝိတက္ကံ၊ ဆွေမျိုးသား၊ချင်းခွတစ်မက်မောခြင်း၊စသောမိန်းဝိတက်ကို လည်း၊ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ဝနထံ၊ အစ္ဆရတ္တိကဗာဟိရ၊အပြား၊ဖြင့်ပြား၊သော၊ကု ဟိန္ဓိ၊အလုံး၊ရုံသော၊ကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၊ခွ၊တည်း၊ တစ်ခြင်း၊ကို၊နက၊ရေယျုံ၊ငါ မပြုအံ့၊နိဗ္ဗာန၊ကော၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အလိုရှိသော၊သဘိက္ခု၊သော်သိက္ခု၊ကိုရဟန်း သည်၊အဝနထော၊တရုံ့တရုသော၊အား၊ရုံခွ၍နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော၊အား၊ဖြင့် ကိုး၊လသာဟူသော တော၊ခုကင်း၊ပြီး၊သည်ဖြစ်၍။ ဂဝိသမ်း၊သွား၊တော့အုံ၊ ကိန္ဓိ၊အလုံး၊ရုံသော၊ဇာ၊ ဤ၊လောကခွ၊ ပထဝီဓာတု၊ဖြေ့ကိုဖြိုသော်သူ့စသော သတ္တဝါသည်လည်း၊ကောင်း၊ဝေဟာသံ၊ကောင်း၊ကင်ခွတည်း၊သာ၊နတ်ကို သည်လည်း၊ကောင်း၊ရှုပဂတံ၊ ဘော၊ကိုပြန်ခြင်း၊သဘော၊ရှိသော၊ဧဂ၊ဘော ဂမ်၊ လောကနှင့်ယှဉ်သော ဘဝသုံးပါး၊ခွအကျုံ့ဝင်သော၊ကိန္ဓိ၊အလုံး၊ရုံ သောသင်္ခတတရား၊သည်၊ဝရိဒ်ယျတိ၊ဆွေ့ဖြေ့ပျက်စီး၊ခြင်း၊သို့ရောက်ရ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အသို့၊ရုံသော၊တေဘူမကတရား၊အပေါင်း၊သည်၊ အနိစ္စ။အခို၊ခြင်း၊စ သည်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်သော၊ကြောင့်မမြဲ၊သော၊သဘော၊ရှိ၏၊ဝေ၊ဒနာ၊အနိစ္စာ ဒီ၊လက္ခဏာ၊ရောပနေ့နေ့၊ဤ၊သို့အနိစ္စ၊အစ၊ရှိသော၊လက္ခဏာ၊ရေး၊သို့တင်သ၊ဖြင့် သမေ့ဋ္ဌ။ဝိပဿနာ၊ပညာ၊နှင့်တကွသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုး၊ထွင်း၍သိ၍၊ရေ ဘန္တာ၊ ဝိုင်း၊ခြား၍သိတတ်သော်သဘော၊ရှိ၊သော၊ပညာ၊ရှိတို့သည်၊စ၊ရန်ဒီ ဟရန်ဒီ၊နေ့ကုန်၏၊စနာ၊ပုဗ္ဗဇဉ်ရှိ၏သည်၊ ဥပဓိသု၊ခန္ဓဥပဓိစသည် တို့ခွ၊ဂဝိတာ၊သော၊တပ်မက်မော၊သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ဒိဋ္ဌေ၊စ၊ဖြင်အပ်သော ရှုပါ၊ရုံခွလည်း၊ကောင်း၊သဒ္ဒေ၊ ကြား၊အပ်သော်သဒ္ဒါ၊ရုံခွလည်း၊ကောင်း၊ပ ဋိ၊ဃော၊ထွေ့အပ်သော ဖော်ခွဗ္ဗာ၊ရုံခွလည်း၊ကောင်း၊ဗုတော၊ဆိုအပ်ပြီး၊သော ဒိဋ္ဌသုတ၊ဖော်ခွဗ္ဗမှကြွင်း၊သော၊နှုန်း၊အပ်လျက်အပ်သော၊ဂန္ဓာ၊ရုံ၊ရသာ၊ရုံ၊တို့ခွ လည်း၊ကောင်း၊ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ရှိ၏သည်၊ ဂဝိတာ၊သော၊တပ်မက်မော သော်စိတ်ရှိကုန်၏၊ဣဋ္ဌေ၊ ဤ၊ဒိဋ္ဌစ၊သော၊ကာမဂုဏ်ငါး၊ပါး၊ခွ၊ဆန္ဒ၊ရာ ဂကို၊ဝိ၊နောဒ၊ယ၊ဝိ၊နောဒေ၊ဟိ၊ဖျောက်ဖျော်၊တ၊ထာ၊သတိ၊ထိ၊သို့ဖျောက်သည် ရှိ၏သော်၊ အနေ၊ဝေ၊ တဏ္ဍာ၊တည်း၊ဟူ၊သော ဖြိုကင်း၊သည်၊ဘ၊ဝ၊သို၊ဖြစ် လော၊ဟိ၊သစ်ကို၊မှန်၏၊ ဣဋ္ဌေ၊ ဤ၊ကာမဂုဏ်ငါး၊ပါး၊ခွ၊ယော၊ဂုဋ္ဌ၊လော၊အကြင် ဂုဋ္ဌိ၊လ်သည်။နလိမ္ဗတိ၊ တဏ္ဍာ၊ဟူ၊သော လိမ်း၊ကျံ၊ခြင်း၊မရှိ၊ တဲ့ဂုဋ္ဌ၊ထံ၊ထို

ဝုဋ္ဌိ(လ)ကိုးရှိ၊ မောနဟုဆိုအပ်သော တရားခွဲတည်သောကြောင့်ရှိနိုဟူ၍ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏။ အဋ္ဌသဒ္ဒါသိတာ၊ အယုတ်အလွန်ကိုမယှဉ်ရှု၍ခြောက် ဆဲ့ရစ်ပါးသော ဝိန္ဓာအယူကို ဖြိုကုန်သော၊ သဝိတက္ကာ၊ ဝိန္ဓာအယူနှင့် တက္ကသော မှားသော အကြံရှိကုန်သော၊ ပဝုတ္ထနတာ၊ မှားပွားသော ကိုယ်သောကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ပဝုတ္ထဧဉ္ဇိ ဟေဝျုံးဝင်ကုန်သော သူတို့သည်၊ အဝမ္ဘေနိုဝိဒ္ဓာ၊ အဝမ္ဘဟုဆိုအပ်သော ဝိန္ဓာအယူ၌သက်ဝင် ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကုဟိတ္ထိ၊ တဆုံတရသော အကြောင်း၌၊ ဝဂ္ဂဂတာ၊ သသတဝါဒစသော ဝိန္ဓာအယူရှိသည်၊ နစ အာသသာဝေယျ၊ မဖြစ်ရာသည်ကား၊ နု၊ မဟုတ်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဗုလ္လဂါဟိ၊ ကိုလေသာတို့သည်ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍မ ကောင်းသော ဝိန္ဓာဝါဒတို့ကို ယူလေ့ရှိသည်၊ နောအာသသေယ္ယ၊ မဖြစ်ရာ၊ သော၊ ဟိုသူသည်၊ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခဲ့ဖြစ်ရာ၊ ပညာရှိသည်၊ စိခုရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ အကုဟကော၊ စဉ်းလည်းတည့်ပတ်ခြင်း ဓလည်းကင်း၏ နိပကော၊ သိမ်မွေ့စွာလိမ္မာ၏။ အဝိဟာ၊ တပ်ခြင်းတ ဏှာဓလည်းကင်း၏ သန္တိပဒ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂမာ၊ ဝင်တော၊ ရ၏ ပဒ္ဓိစ္စ၊ အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သဉ္ဇ ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ကိုလေသာတို့မပြတ်မိ၏ ဒုက္ခဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာ လံ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အလို၌ ဣဒါ အခါကိုင်ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကခ်ီ၊ အလိုရှိ၏။ တံဝုဋ္ဌလံ၊ ဆိုဝုဋ္ဌိ(လ)ကို၊ မုနိ၊ မောနေယျမဟာမုနေ၏ ပြည့်ဝုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မုနိဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏။ ဝေါတမ၊ ဝေါတမ အနွယ်ဖြစ်သော သူ၊ မာနံ၊ သေယျမာနစသော ကိုးပါးသောမာန်ကို၊ ပဇဟ သေ၊ ပယ်စွန့်လော မာနုပထဒ္ဓ၊ မာန်ဖြစ်ရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်း ဖြင့်ခြိုရံ အပ်ပေသောစာကိုအစရှိသော တရားနှင့်စပ်သော ကိုယ်သာဟူသောမာန် ၏အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇဟ သေ၊ ပယ်စွန့်လော၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ မာ နုပထဒ္ဓ၊ မာန်၏အကြောင်းဖြစ်သော ကိုယ်လည်း၊ ပမုဏ္ဍိ ဝေ၊ မာန် ၏ဝတ္ထုလျှင်အကြောင်းရှိသော တွေ့ဝေခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဝိပ္ပဒိ သေ၊ ရှိ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍ စိရရတ္တံ၊ ဤကမ္ဘာနှင်ခွဲလုံ့ လပြုသော ခဏ ဟိုလွန်သောရှေးအတို့ခဏသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နုပါ ဝုဏိ၊ မရောက်နိုင်၊ ၊ဟိသစ္စံ၊ ဒုက္ခ၏၊ မကွေး၊ သူတပါး ကျေးဇူးကိုချေ ခြင်းဖြင့်၊ မကျိတာ၊ သူတပါး ဘို့၏ကျေးဇူးကိုချေတတ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊

သတ္တဝါတို့သည်၊မာနဟတာ၊ မာန်ဖြင့်ဖျက်အပ်သော ဂုဏ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊နိရယံ၊ငရဲသို့၊ပတန္တိ၊ ကျရောက်ကုန်၏၊မာနဟတာ၊မာန်ဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပဂတာ၊ကပ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇနာ၊လူတို့သည်၊စိရရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်ယံ၊သောစန္တိ၊စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ မဂ္ဂဖိတောဝ၊ မဂ်ဖြင့်အောင်အပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ သမ္ပယုတ္တဝိပဿနာ၊ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ကဒါစိ၊ တရံတခါမျှ၊နသောစဘိ၊မစိုးရိမ်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ကိတ္တဝ၊ ပညာရှိတို့၏ပြိုးမွမ်ခြင်း၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သုခ၊ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်း၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊အာနုဘောဘိ၊ခံစား၏၊ တံ၊ထိုသို့ကောင်းသောအကျင့်သဘောရှိသောသူကို၊ဘဝေ၊ မဟောက်မပြုန်၊ ဝမ္မဒဿေသောတိ၊တရားကိုမြင်သောသူဟု၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ။ ဘာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဣဓ၊ဤလောကဌ၊ အဝိလော၊ စေတောဝိထစသောငါးပါးသော တံသင်းပြောင့်ရှကင်း ပြီးသော၊ ဟဝနဝါ၊ သမ္ပတ္တဝာနိလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ဝိသုဒ္ဓေါ၊နိဝရဏဟု၊ဆိုအပ်သော တိမ်တိုက်ရှကင်းသဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားစင်ကြယ်စွာထသော၊ဘိက္ခု၊သံသရေဘေးကိုရှုလေ့ရှိ၊သောရဟန်းသည်၊နိဝရဏာနိ၊ ကာမဆန္ဒနှစ်သော နိဝရဏတို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊မာနဠ၊ ကိုးပါး၊အပြား၊ရှိသော မာန်ကိုလည်း၊အသေသံ၊အကြွင်းမရှိ၊ပဟာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်စွန့်၍၊ သမိတာဝိ၊ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မပြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊သုံးပါး၊အပြား၊ရှိသော၊ဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အနန္တရကရော၊အာသုံး၊ကိုပြု၏၊ဇုတိ၊ ဤသို့၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုလည်း၊သြဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ။အဟံ၊ငါ၊ဝိ၊ဝိသသည်၊ကာမရာဂေန၊ကာမရာဂဖြင့်၊ဒုယ္ဘာဝိ၊ လောင်၏၊မေ၊ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပရိဒဟ ယ္ဘာဝိ၊ ကာမရာဂဖြင့် အပန်တလဲ့ လဲ့လောင်၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမတပည့်သားဖြစ်သောငါ့ရှင်၊သာဝုအာယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏။မေ၊ငါ၏အား၊ အနုကမ্পာယ၊အစဉ်သနားဃဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပနံ၊ရာဂ၏ငြိမ်းကြောင်းရာဂ၏ငြိမ်းစေခြင်းဌာနမ်းနှင်သောအယူကို ဖြူ၊ဟိ၊ဟောပါလော၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ယာစိတောဝ၊ဝိ၊ဝိသထေရ်သည်တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ဝိပရိယေ သာ၊ အာသုဘကိုသုဘဟုဟောကျ်ပြန်သော အယူရှိသော။ သညာယ၊အမှတ်ဖြင့်၊ကေ၊သင်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ကာမရာဂေန၊ကာမရာဂသည်၊ပရိဒဟ ယ္ဘတိ၊အပန်တလဲ့ လဲ့လောင်၏၊ ရာဂုပသံဟိတံ၊ကိုယ်၌တပ်သောရာဂနှင့် ယှဉ်သော၊သုဘံ၊တင့်တယ်သော၊နိမိတ္တံ၊ကိလေသာဖြင့်ဖျက်ဆီး၊ကြောင်း

ကိုးပရိုဝန်ရှေ့ဟိ၊ ကြည့်ဘိလော၊ အသုဘာယ၊ မတင့်တယ်ဟူသောအသုဘာခန္ဓာဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထိုးစိတ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော။ ကေဠီးတည့်ကြည့်ရွာတဆုတည့်းသော အာရုံ၌၊ သုသမာဟိတ်၊ ကောင်းစွာ ထားသည့်ကို၊ ကားလွှားပြု၍၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ တာ၊ သင်၏။ အသုဘာနုပဿနာ၊ မတင့်တယ်ဟုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ သုကရံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းဟူ၍၊ အကျွမ်းဝင်ဆိုး၍၊ ကာယဂတာ၊ ဘံအားမွေးစသော သုံးဆဲနှစ်ပါးသောအာရုံ၌ဖြစ်သော၊ သတိ၊ အကြိမ်များစွာပွါးစေခြင်းနှင့်ယှဉ်သော သတိကို၊ အကျွေ့ဖြစ်စေလော၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလော၊ အတ္တဘောဒို့ ငြီးငွေ့ခြင်းများသည်လည်း၊ ဘဝ၊ ဖြစ်စေလော၊ ၊အနိမိတ္တာ၌၊ နိမိတ်ကင်းခြင်းမည်သည့်ကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွါးစေလော၊ မာနာနုသယာ၌၊ မာနာနုသယကို လည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စာ၊ ပယ်စွန့်လော။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာနာဘိသမယော၊ မာနကိုကောင်းစွာ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိယတိဝိဘာဂိယတိ၊ နေရလတ္တံ့။ ယာယဝါစာယ၊ အကြင်စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ ဖိဝိကိုလိပ်ကို၊ နတာ ပယော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့် မဟုပန်မနှိပ်စက်ရာ၊ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့ကိုလည်း၊ နဝိဟိ သော သူ။ မဟုက်ဆီးမနှိပ်စက်ရာ၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သုဘာသိတာနာမ၊ ကောင်းစွာဆိုးဝင်သောစကားမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမေဝါစံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစကားကို သာလျှင်၊ ဘာသေယျ ဆိုရာ၏။ ၊ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ ပဋိနန္ဒိတာ၊ မျက်မှောက်ခြစ်ဖြင့်နှစ်သက်အပ် ချစ်ခြင်းနှိုးအပ် နောင်အခါ၌နှာဂုန်သော သူတို့သည်ကောင်းစွာခံလင့်အပ်၏၊ ဝေ၌ပ်ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိယာဝါစမေ ဝ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ၊ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ပါပါနိ အဝိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော၊ အနိဋ္ဌာနိ၊ အလိုမရှိကုန်သော၊ ဖရုသဝါစာနိ၊ ကြမ်းတန်းသောစကားတို့ကို၊ အနာဒါယ အဂဟေတ္မာ၊ မယူမူ၍၊ ပိယံဝိယဝါစံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို၊ ဘာသတော၊ ဆိုရာ၏။ ၊ဝေ၊ စင်စစ်၊ သစ္စံ၊ မရှုတ်မယှင်းမှန်သော၊ အမတဝါစာ။ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို ပြုတတ်သော စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာ အယံ ဝါစာ နာမ၊ အကြင်စကားမည်သည်ကား၊ သေ ဧသော ဓမ္မော၊ ဤသဘောတရားသည်၊ သနန္တနော၊ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ စရိယာ ပဝေဏီ၊ အကျင့်အစဉ်တည်း၊ သစ္စေ

စားမှန်သည်ဖြစ်လည်းကောင်း၊ အကြွေစေ၊ ပိဏ္ဍအကျိုးစီးပွါးသူတပါးအကျိုးစီးပွါးဖြစ်လည်းကောင်း၊ ခေါ်မြစ်ထိုအကျိုးစီးပွါးဏ်အကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တရားခြင်းရှိရင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းကာ၊ တည်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သန္တောသန္တောဟူတိ၊ သွားထပ်ကောင်းမည်ကုန်ဏ၏ဟူ၍အာဟာ၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်ဏ၊ ခေမံ၊ သေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခသဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ဏ၏၊ အန္ဓကရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပေ၊ စင်စစ်သား ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနုံ၊ စကားတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော်စကားမည် ဏ၏၊ ၊ ဝန္ဒိုရုပညော၊ နက်နဲသောပညာထည်းရှိထသော၊ မေဓာဝီ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဇ္ဈိမဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိ၊ ခါ၊ ဤကား၊ ဒုဋ္ဌတိ၊ အကြောင်း ဤကား၊ သုဂတိ၏ အကြောင်း ဤကား နိဗ္ဗာန်ဏ၏ အကြောင်းတည်းဟူ၍ ဤသို့ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ခွဲလိမ္မာသောပညာရှိကောင်းမူထသော၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာရှိထသော၊ သာဓိဝုဏ္ဏော၊ အရှင်သာဓိဝုဏ္ဏရှာ သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောပေ၏။ ။ သော၊ ထိုအရှင်သာဓိဝုဏ္ဏရှာသည်၊ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်း၊ ဥပဓိ၊ အကျင့်ကြီးအား ဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိဇ္ဇာ ရေ၊ ဝိဇ္ဇာ ရေ ၊ အကျယ်အားဖြင့် လည်း၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘာဒ္ဒိကာ၊ ယ၊ သာဒ္ဒိကာ ယည်း၊ နိ၌ သော ဝိယ၊ သာယာစွာသော အာသံကိုတွန်သကဲ့သို့ ဧ ဝံ တ ထာ၊ ထိုနည်းတူ ပင်၊ ဘာနုံ၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့် အဆုံးမရှိသတ္တဝါတို့ ၏ဥာဏ် ခွဲထင်သောတရားကို ဥဒ်ယူတတ်နိုင်ရကုန်၏၊ ပြုတ်တော်မူ၏၊ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား ကို၊ ဒေသေန္တာ၊ ဟော၊ သော၊ တ၊ ယား၊ ထိ အရှင်သာဓိဝုဏ္ဏရှာ၏ ရေခုံ၊ သာ ယာစွာသော၊ ဂိရံ၊ အသံကို၊ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်ကုန်ဏ၏၊ ဧဒ္ဓနိ ယေန၊ တဝ ဘွယ်သော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်လည်း၊ ဒကာ ဝ၊ ရေ ယေန၊ နာ ဘွယ်သော၊ ဂ ဠ ၊ ကာ၊ ပြေ ပြစ်စွာ ရှုထုံ၊ ကိုဆောင်သော အသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့သည်၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ ဟက်ကြွသော ဝိတိ ၏အစွမ်းအား ဖြင့်တွန့်ဆုတ် ကြောင်းစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မေဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန် သည်ဖြစ်၍ သောတံ ဩဒဟိတ္ဝါ၊ နာ. ထောင်းကုန်ဏ၏။ ။ အဇ္ဈပန္နရေ၊ သေ၊ တ ဆဲ ၊ ဂေါ်မြောက်သောယရနေ့ ၊ ဝိသုद्धိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်း အကျိုး ငါ ဝိသုद्धိ ပ ဝါ ရကာဖြင့်၊ ပဋ္ဌသ ကာ၊ ဝါ ၊ ရာ အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့ သည်၊ သမာ ဂ ကာ၊ စည်းဝေးခြင်းနေကုန်သည်၊ ဟောန်း ဖြစ်ကုန်ဏ၏၊ တေ၊ ထိုဝါ ရာသော ရဟန်းတို့သည်ကား၊ သံ ၊ ယာ ဇနေ ပဒ္ဓနေ ဆိုဒါ၊ သံ ယောဇဉ်

ပဲခူးရိုးအပ်သောအစည်ဖွဲ့တတ်သောကိလေသာတို့ကိုဖြတ်၍တည်ကျက်ပြီ အနိုသားလိုသောဟူသောဆင်းရဲခြင်းမှကင်းကုန်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌာဝုဏ္ဏတွေ့ကုန်ပြီးသောတာဝန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းငှါကုန်ပြီ။ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏သိလက္ခန္ဓာ စသောစတုဗိုဟာကို ရှာဖွေးကုန်ပြီ၊ အမမ္ဗပရိ ဝါရိတောဝ၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံအပ်သော။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်း သမုဒ္ဒရာ၊ လက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မျက်သာ၏ရေနှင့်၊ သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော၊ ဇမ္ဗူဝီပမည်ကြီးကျွန်းကြီးလေးကျွန်း ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်ခြေအပြင်ဌာနရှိသော လူအပေါင်းကိုးအနုပရိယေတိ အနုပရိဝတ္တတိယထား အပိုးရသည်၏ အခြစ်ခြင့်ပမာ အလိုဘိုရှည်းသိုက်ဝေနိုင်ဘက်သို့၊ ဝေ်တထားတို့အတူ၊ ပိဏ်တသင်္ဂီ ပမံ၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောဆောင်ပြီးသောစစ်ခြေအရင်ရှိ၊ ဘင်ရှုထသော သဏ္ဌာဝါတံ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသောရထား၊ ထက်တင်ရှိ၊ ဝေနေယျာသတ္တဝါတို့ကိုသံသရာဟူသောခရီး၊ ခဲမှထုတ်ဆောင်ကယ်ဆင်ကောင်ရှိတတ်ထသော၊ အနုတ္တရံ၊ သိလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့် တူသောသူရိုးကောင်မရှိတသော၊ သာဓုဂုဏ်ရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို ၊ မစ္ဆရိယာယိနော၊ ခေပဝုတ္တာမာရ် ကိလေသမာရ်စသောမာရ်တို့၏သဟဇာတ်ဖြစ်သောသေခြင်းကိုပယ်ကုန်ပြီး၊ တသေး၊ ကောဓိဗ္ဗာ၊ ဝိဗ္ဗာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်ပြီးထသော၊ သာဝကား၊ တပည့်သားကောင်တို့သည်၊ ပယိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ခစားကုန်၏။ ၊ အဝ၊ ကော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏သင်္ဂြိုဟ်၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝုတ္တာ၊ သားကောင်ဖြစ်ကုန်သောရဟန္တာငါးရာတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ ဖြိုကုန်၏ဟု၊ ဩဝါဒကုသော တုရား၊ ကတပည့် သားကောင်အားပေါင်းခဲ့၊ ပလာသော၊ ကိုယ်ဝန်ငင်းခဲ့ သိလသမာဓိ စသောဂုဏ်အနန္တစိမ့ ကင်းသောသူသည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တယာ၊ သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗာ၊ တည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ဟန္ဒာ၊ ရှိ၏၊ နှုတ်ပယ်တော် ရှုတတ်ထသော၊ အာဒီနဝမ္ပိ၊ နုနံ၊ နေမင်း၏အသွေးပြစ်တော်မူသော ဘုရား၊ သခင်ကို၊ အာဘီ၊ ရှေ့သည်၊ ဝန္ဒေ၊ ဝန္ဒါမိ၊ ဦးပါ၏။ ၊ ဝိရုဒ်၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာဟူသောဖြိုကိုထသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရား၊ ကို၊ ဒေ၊ သေ၊ ဟော၊ တော်မူတတ်ထသော၊ သုဂတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘိက္ခု၊ နှုံ၊ ရဟန်း၊ ဝန်ကို၊ ပ ရောသ ဟာ ဟာ၊ ကောင်ကိုး၊ ရာ ငါ၊ ဆယ်သောရဟန်း၊ သည်၊ ပယိရုပသ ယ်၊ အရိုအသေသည်း၊ ကပ်၏၊ နိဗ္ဗာန်နှိုးနှုတ်ခန်း၊ နိဗ္ဗာန်ခ၌ အကုသောတယ်၊ တ ရုံ၊ တရုသောတေ၊ သည်၊ နုဗ္ဗိ၊ မရှိ၊ ၊ ဝိဝုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာထသော၊ သမ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ သည်ဟောတော်မူ၊ အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို၊ သုဏာ၊ ကို၊ အရိုအသေနာ၊ ကုန်၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ သည်၊

ဘိက္ခုသံဃာဝုရက္ခေတော၊ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘတိ ဝတ၊ကြွယ်မျှားသောင်ဝယ်လက္ခဏာ သို့ တင့်တယ်စွတကား၊ ဘဂဝါ၊မြတ် စွာဘုရား၊သည်၊နာဂေါနာမ၊မကောင်းမှုကိုပြုတော်မမူတတ်သည်၏အပြစ် ကြောင့်နာဂ အမည်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣသိနံ၊ ဝိပဿီအစရှိ သောဘုရား၊ရှင်ဟု ဆိုအပ်သော ဣသိတို့၏၊ သဠာမော၊ ခုနစ်ဆူမြောက် သော၊ဣသိ၊ဘုရား၊ရှင်သည်၊အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊မဟာမေဃောမဟာမေ ဃောဣုဝ၊စဘုဒ္ဓသိနေ၌ ရှာသောဖိုလ်ကြီးကဲ့သို့၊ ဟုတ္တွာန၊ဖြစ်၍၊သာဝ ကော၊တပည့်သား၊တော်တို့၊ကို၊အာသိဝသတိ၊တရား၊တည်း၊ဟူသောဖိုလ် ဖြင့်ရှာစေ၊တော်မူ၏၊ ။ဒေါ၊နေ့အခါ၌၊ဝိဟာရ၊ကိုယ်တော်တည်း၊ကိန်း တော်မူ၊ရာ၊ဆောရပ်မှ၊ နိက္ခမ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ သတ္တုဒသသ ကမျတာယ၊ ဘုရား၊ဖြတ်စွာကို ရှေးမြင်ခြင်း၌အလိုရှိသဖြင့်၊ သာဝကော၊ဟာပည့်သား ဖြစ်သော၊ဝဇိ၊သော၊ဝဇိသအမည်ရှိသော၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မဟာဝီရ၊ကြီး စွာသော၊ဆုံ့ လရှိတော်မူသော၊အရှင်ဘုရား၊တော၊အရှင်ဘုရား၏၊ပါခေါ၊ခြေ တော်တို့ကို၊ဝန္ဒတိ၊ရှိခိုး၊ပါ၏၊မာရုဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ဥမ္မဂ္ဂပထံ၊ ထက်မျက် စွာ၊သော၊ကိ၊ဃသာ၊ကို၊ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်း၊ကို၊ဆုတိဘုယျဆင်ခြင် တွေး၊ဖြတ်တော်မူ၍၊ ဒိဃာနိ၊ရာဂအစရှိသော တံသင်းတို့ကို၊ ပဘိဇ္ဇသိ၌ တွေး၊ဖျက်ဆီး၍၊စရေသိ၊ ကြွ၊တော်မူ၏၊ဗဇ္ဇနံ၊ပမုခ္ဂကရံ၊ ကိ၊ဃသာ၊တည်း ဟူသော၊အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြေခြင်း၊ကိုပြုတော် မူတတ်ထ၊သော၊ အသိတ် အ၊နိသိတ်၊ရာဂစသည်ကို မှီခြင်း၊မရှိသော၊ ဘာဂ၊သော၊ သတိပဋ္ဌာနစ သော၊အဘို့အား၊ဖြင့်၊ ပဒိုဘဇ္ဇ၊ကွဲ့ချမ်း၊ဝေဘန်ခြင်း၊ကိုပြု၍၊ ဒေသေန္တံ၊ဟော တော်မူ၊တတ်သော၊ တံ၊ဟ၊ထော၊ဂတံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ပ၊သ၊ထ၊ရှိကုန် သော၊ဟိသစ္ခံ၊ဗုန်ဆ၊ဿ၊ ကာမော၊ဃစ၊သော၊ဿ၊ဃ၊လေး၊ပါး၊မှ၊နိုဗ္ဗ ဂုဏ်ထွန်း၊ထွက်၊မြောက်စေခြင်း၊အကျိုး၌၊ အနေ၊ကဝိဟ်တံ၊ သတိပဋ္ဌာန်စ သည်အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်မျှား၊သော၊အပြား၊ရှိသော၊ မဂ္ဂ၊နိဗ္ဗာန်ယူ၊ဆောင်၊တတ် သော၊ဟ၊ရား၊ကို၊အကျွှာ၊သို၊ဟော၊တော်မူ၏၊တေန၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၊သည် တ၊ဆို့ အမ၊တေ၊ ထို၊သ၊ခြင်း၊ဂင်း၊သော နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော၊တ ရား ကို၊အကျွှာ၊တေ၊ ဟော၊တော်မူ၊သည်ရှိသော်၊ ဝမ္ဗ၊ဒ၊သ၊ တရား၊ကို၊ရ ဝေ့ရှိကုန်သော၊သူတို့၊သည်၊ အာသံ၊ဟ်ရာ၊ တရုံ၊ဝ၊ရ၊သော တွန့်တို့ခြင်း၊မရှ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဒ္ဌိ၊တာ၊တည်ကုန်သည်၊ဟောန်ဖြ၊ဖြစ်ကုန်ဏ်၊ ပ၊ဇ္ဇော၊တ၊က ရော၊အ၊ဝိဇ္ဇာ၊ဟူ၊သော ရှောင်ကို ပယ်ဖျောက်သဖြင့် အ၊လင်း၊ကို ပြုတတ် သော၊အ၊ရ၊ဟ၊ဇ္ဇ၊မဂ်ဉာဏ်ကို၊အ၊ဝိ၊ဇ္ဇ၊အ၊ဝိ၊ဇ္ဇ၊တွေ့၊ထိုး၊တွင်း၌သိတော်

မှုပြုပြီး၍၊သင့်ဌာနတိုင်း၊အလုံးစုံသောဌာနတိုင်းတို့၏အကြောင်းဂိုဏ်းဝါဒတို့ကို၊ အတိကျမှီးလွန်းတော်မူ၍၊ အတိကျမဟုတ်ခိုင်ခြာန်း လွဲနိုးဖြစ်၍ ဖြစ်သော နိုင်ခြာန်းကို၊အခန့်အခန့်သဖြင့်တော်မူ၏၊နိုင်ခြာန်း၊နိုင်ခြာန်တရားကို၊ဥတ္တရာစ၊သင့် ညှတညှာဏ်ဖြင့် သိပြီး၍ရင်း၊ သင်ကြီးကတ္တာစ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိုင်ခြာန်းကို မျက်မှောက်ပြုပြီး၍လည်းကောင်း၊ဒသမ္ဘာန်း၊ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိ သော၊အဝိုး ဖြတ်သောတရားတော်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ဘိုဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အားဒေသယိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိခဟန်းတို့အား ဟောတော်မူပြီ၊ ဒေဝ၊ဤသို့ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝမ္ပေါ်နိုင်ခြာန်ရုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောတရား ကို၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ် သည်ရှိသော်၊ဝမ္ပေါ်တရားကို ဝိစာနုတ်ဝိစာနနှင့်ဟိ၊ သိသောသူတို့သည်၊ ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ကောကာတဇ္ဇော၊ အာဘပ်သို့ ပြုပါအံ့နည်း၊နု ကာတဇ္ဇောဇေ၊မပြုဆပ်သည်ကတည်း၊တသ္မာ၊ထိုသို့တရားကိုကောင်း စွာဟောတော်မူအပ်၏ ဟုသိသောသူသည် မမေ့မလျော့ ပြုအပ်သော ကြောင့်၊တသ္မာဘဂဝတော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊ သာသနာ တော်ခို၊တဏှာကတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသ္သံနမသ္သေ၊ ရှိခိုးလျက်၊ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ အနုသိက္ခေ၊သုံးပါး သော သိက္ခာပါဒသာနာ အစဉ်မပျက်အစဉ်ဖြင့် အပန်တလဲလဲသင်ရာ၏။ တိဗ္ဗနိုက္ခ ပေါ၊မြဲမြဲသော လုံ့လရှိသော၊သုခပါဟာရနှင့်၊ မျက်မှောက်ခံချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ဝိဝေကာနှင့်သုံးပါး သောဝိဝေကတို့ကို၊အဘိဏှ သော၊မကြာခဏ၊လာသို့၊ရသော၊ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညအမည်ရှိသော၊ ယောထေရော၊အကြင်မထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသခင်သည်ရှေး ဦးစွာသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိပြီးသည်မှနောက်၌ အလုံးစုံသောတပည့် တို့၏ရှေးဦးစွာဘုရားအာဘုသာစွာလေးပါးတရားကိုသိ၏၊ သဗ္ဗညုဿ၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊သာသနာကာရိနှာ၊ဆုံးမတော်မူတိုင်းပြုလေ့ရှိသောကေးလွှာ ထေရ်ဖြတ်သည်၊ သာဝကေန၊ သာဝကအပေါင်းသည်၊ ယံဓမ္မံ၊အကြောင် သစ္စာလေးပါးပဋိသာ္ဓိဒါလေးပါး၊စသောတရားသို့ပတ္တံ၊ရောက်အပ်၏၊ တံသမ္ဘံ၊ထိုအလုံးစုံ၊သော သာဝကတို့သည် ၊အာပ်သောတရား၊အပေါင်း သို့၊အပ္ပမတ္တာသ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတောသိက္ခနှင့်၊ကျင့် သော၊အ သာအနုနှ၊ဤကောဏ္ဍညမတေ၏သည်၊အနုပတ္တံ၊အစဉ်အတိုင်း ရောက်အပ်ပြီ၊သောကောဏ္ဍညော၊ ထိုကောဏ္ဍညမထေ၏သည်၊မဟာနု ဘာဝေါ၊ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်လည်းရှိ၏၊တေပိဇ္ဇော၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါ ၊နှင့်

လည်းပြည့်စုံ၏၊ စေတောပရိယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယအာဘိညာဝဉ်၌
လည်းလိမ္မာ၏၊ ဗုဒ္ဓဒါယာဒေါ၊ ဘုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်သော၊ သော
ကောဏ္ဍညာ၊ထို ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ သတ္တုနှောမြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန্ဒတိ၊ရှိခိုး၏။ ။နာ ဣသ၊ ရှာသီဂိုလိတောင်၏၊
ပဿေ၊နံပါးဖြစ်သော ကျောက်ညိုအပြင်၌၊ အာသိနံ၊နေသော၊ဒုက္ခသ၊
ဝဠုဆင်းရဲအံ့ပေါင်း၏၊ပါရေဂုံ၊အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော၊ မုနိ၊
သံသရာပစ္စုပ္ပန်အကျိုးနှစ်ပါးကိုမြင်တတ်သောကြောင့်မုနိအမည်ရှိသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ မစ္စုဟာယိနော၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကိ
လေသမာရိစသည်ကိုဖျက်ဆီးပြီးထသော၊တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
စုံကုန်ထသော၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ပယိရုပါသန္တိ၊
ဆည်းကပ်ခစားကုန်၏။ ။မဟိဒ္ဓိကော။ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂ
လာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ နေသံတိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန္တာ ဖြစ်သော
ရဟန်းတို့၏၊စတ္တံ၊စိတ်ကို၊သမန္တေသံသမန္တေသန္တော။ရုစမ်းဆင်ခြင်သည်
ရှိသော်၊စေတသာ၊ ပိဝိ၏စေတောပရိယညာဏ်အာဘိညာဝဉ်ဖြင့်၊ နိရုပမိ၊
အလုံးရုံသောဥပမိတို့၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ ဝိမုတ္တိ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကုန်အနှ
ပရိယေတိ၊အစဉ်အတိုင်းပိုင်းခြား၍သိ၏၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်
သဗ္ဗဂုဏ်သမ္ပန္နံ၊အလုံးစုံသောသာဝကတို့၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့် အလုံးရုံသော
ဩဂဏ် ၂နှင့်ပြည့်စုံသော။ဒုက္ခသ၊ ဝဠုဆင်းရဲအံ့ပေါင်း၏၊ပါရေဂုံ၊အဆုံးဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူပြီးထသော၊အနေကာကာရေသမ္ပန္နံ၊အနုဝဝ
ဏဒသဗလစသောမျိုးသောကျေးဇူးအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော
မုနိ၊မောနဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော
ဂေါတမံ၊ဂေါတမဘုရားရှင်ကို၊ သာဝကာ၊တပည့်သားတော်တို့သည်၊
ပယိရုပါသန္တိ။ ဆည်းကပ်ခစားကုန်၏။ ကိဝိ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
ကား။ဝိဂတဝလာဟကော၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘော၊ကောင်း
ကင်၌၊ဝိတမလော၊တိမ်တိုက်ဆီးနှင်းစသော ငါးပါးသောအညစ်အကြေး
ကင်းသော၊ဘာဝုမာ၊နေမင်းသည်၊ဝိရောစတိယထာ၊တင့်တယ်သကဲ့
သို့သည်းကောင်း။ဝေ၊တယာ၊ထိုအတူ၊အဂိရသ၊ကိုယ်တော်မြတ်ပြိုးပြိုးဖြက်
ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ ဘုရားမြတ်။ တွံ၊အရှင်
ဘုရား၊သည်၊သဗ္ဗလောကံသဗ္ဗလောကေ၊အလုံးရုံသောလူ၌၊ယသသာ၊တ
ပည့်သား၊အကြီးအရုံဖြင့်။ အတ်ရောစသိ၊ လွန်ကဲစွာတင့်တယ်တော်မူ၏။
ဝုဇ္ဈေ၊ရှေး၊အခါ၌၊ကာဝေယျမဂ္ဂာ၊ပြုအပ်သော၊အမှုဖြင့် ထောင်လွှားသော

မာန်ဂိုဏသည်ဖြစ်၍၊ ဂါမဏိပေါ်၊ တရွာ၌ဖွားတရွာသို့၊ မယား၊ ငါတို့ဣသည်းဝိစ
ရိမ္ဘားသွားသောကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့သွားသောအခါ၌၊ သင့်ဓမ္မာနုံ၊ခပ်
သိမ်းသော ဥယျာဉ်တရား ငါးပါးတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးတိုင်အောင်သိ
တော်မူသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသာမ၊ ဖူးမြင်ရကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခ
သည်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော၊
သောမနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေတ္တာအား၊ ဓမ္မ၊တရားကို၊ ဒေသေ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဓမ္မ၊ ဟောတော် မူအပ်သော တရားတော်ကို၊
သုတ္တာန၊ကြား၊နာရသောကြောင့်၊ နောဒေ၊ ဣဟကံ၊ငါတို့အား၊ အဠ္ဠ၊ဝင်စစ်၊
ရုတနှင့်ယှဉ်၊ ရတနာသုံးပါး၊အားပေါင်းသည်၊ ဥပကာရာယ၊ကျေးဇူးပြုခြင်း
ဌာ၊ဥဒ္ဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိမနသိကတ္တွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ မနုဿ၊မြတ်စွာ
ဘုရား၌၊ပသိဒိတ္တာ၊ ငါတို့ကြည်ညိုကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ ဒေ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ သစ္စာလေးပါး၊တရား၊နှင့်စပ်သောတရား၊စကား
ကို၊သုဘွာ၊ ကြား၊နာရ၍၊ ခဏ္ဍစ၊ ငါ့ပါး၊သောခန္ဓာတို့ကို ဃာ၊ကောင်း၊
အာယတနာနိစ၊တဆဲ့နှစ်ပါး၊သောအာယတနတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝေဒနာ
ယော၊စ၊တဆဲ့ရှစ်ပါး၊သောဝေဒနာတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဝိဒိတ္တာန၊မင်း၏ခြေ
အာတို့၌ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ အနဝါရိယံ၊ ရဟန်း၊တို့တောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊
ရဟန်းပြု၏၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊တို့သည်၊ ဣတ္ထိနဉ္စ၊ မိန်းမတို့၏
လည်း၊ကောင်း၊ပုရိသာနဉ္စ၊ယောကျ်ား၊တို့၏လည်း၊ကောင်း၊သာသနကာရ
ကာ၊ဘုရား၌ရှင်၏ ဆုံးမတော်မူတိုင်းပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေတောသတ္တာ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဗဟုနံ၊များစွာကုန်သော၊တေသံ
ထိုဘုရား၊ဆုံးမတိုင်း၊ကျင့်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ အကျိုး၌၊
ဥပဓိဏာ ဝတ၊ဖြစ်ကုန်စွတကား၊ ဝတ၊ကောဇ္ဇေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဟေတု
သဒ္ဒတ္ထတ္ထာ၊ဟုတ်ကား၏တို့၊ အဠ္ဠာ၊မတ္ထာ၊ဝ၊ကျွန်ုပ်၊ စင်စစ်သည်ကား
ကြည်ညိုတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အာလှေဖြစ်၊တော်မူသော
ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊အနုကမ္ပာယ၊သနား

တော်မူသဖြင့်၊စက္ကာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနှိ၊အရိယသစ္စာ
တို့ကို၊သုဒေသိတာသုဒေသိတာနှိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဒေါနိသစ္စာ
နှိ၊ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊သေယျထာကတမာနှိ၊အတယိသည်
တို့နည်းဟူမူကား။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ဒုက္ခဖြစ်
ကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခသာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊
အတိက္ကမံ။လွန်ကြောင်းဖြစ်သော၊အရိယံ၊မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂိက၊အဂ်ါရှစ်
ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခူပသမဂါမိနံ၊ဒုက္ခ
သစ္စာ၏ချုပ်ငြိမ်းရာမဂ္ဂသစ္စာသည်အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာ
ဝေသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဆုမာနိစက္ကာရိ၊ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောဒုက္ခသစ္စာစသောအပြားဖြင့်၊ တထာအာဟိတထာ၊ မဟောက်
မပြန်ကုန်သော၊ဧတေ၊ထိုဒုက္ခသစ္စာစသောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ဟ
ထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။တထာ၊ထို
သို့ဟောတော်မူတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ဧတေ။ထိုသစ္စာလေးပါးတရား
တို့ကို၊မေမယာ၊ငါသည်၊ဒိဋ္ဌာ၊အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်
ပြီ၊မေမယာ၊ငါသည်၊ သဒ္ဓေတ္ထာ။အာရုဟာတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သောမိမိ
အကျိုးကို၊အနုပ္ပတ္တေ၊မဂ်အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ။
ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်အပ်ပြီ၊မေမမ၊ငါ၏၊အာဂတံ၊လာခြင်းသည်၊သွာဂ
တံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းသည်၊ အာသိဝတာ၊ ဖြစ်လေ့ရှိ
တကား၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊အနီး၌၊ မမ၊ ငါ၏အား။ သဝိ
တက္ကော်သု၊အသိုးအသိုးခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ဝေဒ
သု၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဗျာကတတရားတို့တွင်၊ယဝဓမ္မံ၊အကြင်မဂ်ဖိုလ်
တရားသည်၊သေခ်ိန်အထူးသဖြင့်ပြီးမွမ်းအပ်မြတ်စွာ၏၊တံဓမ္မံ၊ထိုမဂ်ဖိုလ်
တရားသို့။ ဥပါဂမိ၊ကပ်၏၊ ။အဟံ၊ငါသည်၊ အာဘိညာပါရမိပ္ပတ္တော၊
အာဘိညာဉ်တို့၏ အဆုံးသို့ရောက်၏၊ သောတဝေတုံ။ ဒိဗ္ဗသောတအာဘိ
ညာဉ်ကို။ဝိသောဓိတော၊သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ တောဝိဒ္ဓာ၊ဝိဒ္ဓာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
စုံသည်၊ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအာဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်ပြီ။ စေ
တောပရိယကောဝိဒေါ။ စေတောပရိယအာဘိညာဉ်ဗဟုလိမ္မာသည်၊ အမှိ၊
ဖြစ်ပြီ။ အနောမပညော်၊ မယုတ်သောမြတ်သောပညာရှိထသော၊ သတ္ထာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဏ္ဍာမိ၊ အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်ပါ၏၊ ယော၊ အကြင်
ဂေါနှီးသည်၊ ဒိဗ္ဗေ၀ဝမ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အမြစ်၌ သာလျှင်၊

ဝိစိကိစ္ဆာနံ၊ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ဆေတ္တား၊ဖြတ်၍၊ အဂ္ဂါ၌ဝေ၊အဂ္ဂါ၌ဝတီလူး သည်သိမ်းဆည်း၊အစ်သောစေတီဟု ဆိုအပ်သောကျောင်း၌၊ ဥာဏော၊ ထင်ရှား၊သော၊ယာသသသို၊သာတိပူဇော်သကာနှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊အာသိန္ဒြိ ဘဏ္ဍာ၊ပြိုမ်ပြီး၊သောသဘောရှိ၊သော၊သိက္ခာ၊ဟောန်းသည်၊ကာလမကာ သို၊သေခြင်းကိုပြု၍၊တသား၊ထိုရဟန်း၏၊နာမ်၊အမည်ကား၊နိဂြောဓကပ္ပါ ဏာတိ၊ ပညောင်ပင်အရင်း၌နေ၊သော်ကြောင့်နိဂြောဓကပ္ပဟု၍၊ ဗြာဟ္မဏ သား ဇာတ်အား၊ဖြင့်ပုဏ္ဏား၊စစ်ဖြစ်၊သော်သူအား၊ဘဝါ၊ဘုန်း၊တော်ကြီး သော်ဘုရား၊ဖြတ်၊တယာ၊ အရှင်ဘုရား၊သည်၊ နာမ်၊ အမည်ကို၊ကဝံ၊ပြု အာဝ၏၊သော်အဘ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဗုဒ္ဓကိုပေခေါ၊ နိဗ္ဗာန်၌ရှိ၍ကျက်တည် သော၊အာရုဏ္ဓဝိရိယော၊ သမ္ဘဝဝိပဿနာ၊ဘဝ၊နာ၌အား၊ထုတ်ခြင်း၊လုံ့လ နှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊ဒဠ္ဍမေဒဿီ။ ပျက်စီး၊ခြင်း၊ဟိုမြဲ၍ကြွ၊တည်သော၊နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော်မူ၊တတ်သော၊ယော၊ဘဝ၊ဝါ၊အကြင်မြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊အတ္ထိ ရှိ၊တော်မူ၏၊တံ၊တ၊ထာ၊ဂတံ၊ထိုမြတ်စွာ၊ဘုရား၊ကို၊နမ၊သဿ၊နမ၊သ၊ဣ၊ဝိုး လျက်၊အာ၊စရိ၊ဝိ၊ဟာ၊ရိ၊ နေ၍ သဏ္ဌာ၊ သာ၊ကိ၊ဝန်မင်း၊မျိုး ဖြစ်သော်ဘုရား ဖြတ်။သ၊ဗ္ဗ၊ခပ်သိမ်း၊ကုန်သော၊မယ၊ဖွဲ့၊အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊တံ၊သာ၊ဝ ကံ၊ထိုနိဂြောဓကပ္ပမည်သော်တပည့်သား၊တော်ကို၊ အ၊ညာ၊တုံ၊သိ၊ခြင်း၊ဌ၊ ဗုဒ္ဓ၊ဿ၊ အ၊လိ၊ရှိ၊ကုန်၏၊သ၊မ္ဘ၊ဝ၊ဗ္ဗ၊ ထက်ဝန်း၊ကျင်ဖြင့်နှင်သော်သင့်ညီ တည်ကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊သော်ဘုရား၊ဖြတ်၊ နော်အ၊ဝ၊ကာ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည်၊သ၊ဝ၊နာ၊ယ၊ ဤပြ၊ဿ၊နာ၏အ၊ဖြေ၊ကို၊နာ၊ခြင်း၊အ၊ကျိုး၊ဌ၊ ဟော၊တု၊ယာ၊ အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်သော သော်တ၊ခါ၊တ်ဖြင့်၊ သ၊မ၊ဒ္ဓိ၊တာ၊ ကောင်း၊စွာ၊နှလုံး သွင်း၊ခြင်း၊ကို၊ပြု၍ တည်ကုန်ပြီ၊ တုဝံ၊ အ၊ရှင်ဘုရား၊သည်၊ နော်အ၊ဝ၊ကာ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သ၊ဒ္ဓ၊ သ၊ရ၊ဏ၊ ရေ၊အ၊တု၊ရှိ၊မြတ်တော်မူ၊သည်၊ အ၊သိ၊ဖြစ်ပေ ၏၊နော်၊ အကျွန်ုတို့၏၊ ဝိ၊စိ၊ကိ၊ စ္ဆံ၊ ဝိ၊စိ၊ကိ၊ စ္ဆာ၊နှင့်တူ၊သော်သ၊ဘော၊ရှိ၊သော အ၊ကြောင်းကို၊ဆိ၊နွှဲ၊ဆိ၊နွှာ၊ဟိ၊ဖြတ်တော်မူ၊ဘိ၊လော၊ ဘော်၊ဤ၊ယုံ၊မှား၊ခြင်း၊မှ၊ဝင်း ခြင်း၏အ၊ကြောင်း၊ကို၊ မေ၊အ၊ကျွန်ုပ်အား၊ ပြု၊ဟိ၊ ဟော၊တော်မူ၊ပါ၊လော၊ ဘု၊ရိ၊ပည၊ ဖြေကြား၊အ၊ထ၊နှင့်တူ၊သော်ပညာ၊ရှိ၊တော်မူ၊သော်ဘုရား၊ဖြတ်၊ ဝ၊ံ သာ၊ဝ၊ကံ၊ထိ၊တ၊ပည့်သား၊ဖြစ်သော်နိ၊ဂြော၊ဓ၊ကပ္ပ၊ကို၊ ပ၊ရိ၊နိ၊ဗ္ဗု၊တံ၊ပ၊ရိ၊နိ၊ဗ္ဗာ၊နှ ပြု၊လတ်သည်ကို၊ဝေ၊ဒ၊ယ၊သိ၊စေ၊တော်မူ၊ဘိ၊လော၊ သ၊မ၊ဒ္ဓ၊စ၊ဗ္ဗ၊ ထက်ဝန်း ကျင်ကို၊ခြင်နှင်သော်သင့်ညီ၊တည်ကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊သော်ဘုရား၊ဖြတ် ဘ၊ဝ၊ဝါ၊ ဘုန်း၊တော်ကြီး၊သော်ဘုရား၊သည်၊ နော်၊အ၊ကျွန်ုပ်တို့၏၊ မ၊ဏ္ဍ၊ဝ၊

အလယ်ခွီသာလျှင်၊ နိသိဒိသွား၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ အာဘာသထ၊ ဟောတော်ပါ၊ လော၊ မယ်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ စာနေယျာမ၊ သိပါကုန်အုံ၊ သားသမီ နေတော်၊ တတောင်သောမျက်စိရှိ၊ သော၊ သင်္ကြာ၊ သိကြား၊ ငင်းသည်၊ ဒေ ဝါနုံ၊ နှတ်တို့ဖျိ၍၊ မင်္ဂြာ၊ အလယ်ခွီ၊ သမ္ဗုဒ္ဓိ ဘုရား၊ တဝစနံ၊ စကား၊ ကို၊ ကောင်း၊ စွာနှာ ခံ၊ သော၊ သူ၊ ကို၊ ဘာ၊ သာ၊ တိ၊ ယ၊ ထား၊ မိန့်ဆို၊ သ၊ ကဲ့သို့၊ ဧ၀ံ၊ တ၊ ထား၊ ထို၊ အ၊ ကျေး၊ အ၊ ဇေ ပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓိ ဘုရား၊ တဝစနံ၊ ကောင်း၊ စွာ၊ နှာ၊ ခံ၊ အပ်၊ သော၊ စကား ကို၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၊ အား၊ ဘာ၊ သ၊ ထ၊ ဟော၊ တော်မူ၊ ပါ၊ ကုန်၊ လော၊ ယေ၊ ကေ စိ၊ ဝ၊ ဣ၊ အလုံး၊ ရုံ၊ ကုန်၊ သော၊ အာ၊ ဝိ၊ ရှာ၊ ကာ၊ ယ ဂ၊ ဣ၊ စ၊ သည်တို့ကို၊ ဣ၊ ဣ၊ လော၊ ကခ္ဒိ၊ မော၊ ဟ၊ မ၊ ဂ္ဂါ၊ တိ၊ စ၊ တွေ၊ ခြောင်း၊ ဟူ၊ သော၊ အ၊ ကြောင်း၊ ရှိ၊ ကုန်၊ ၏ ဟူ၍ လည်း၊ ကောင်း၊ အ၊ ညာ၊ ဏ၊ ပ၊ ဣ၊ ရှာ၊ တိ၊ စ၊ မ၊ သိ၊ ခြင်း၊ အ၊ တို့ရှိ၊ ကုန်၊ ၏ ဟူ၍ လည်း၊ ကောင်း၊ ဝိ၊ ဝိ၊ ဓာ၊ ဣ၊ ရှာ၊ ဣ၊ ရှာ၊ တိ၊ စ၊ ယုံ၊ ဖွယ်၊ ခြင်း၊ ၏ တည်၊ ရာ ဖြစ်၊ ကုန်၊ ၏ ဟူ၍ လည်း၊ ကောင်း၊ ဂ၊ ဒ္ဓ၊ ဣ၊ ဆိုအပ်၊ ကုန်၊ ၏ ဟော၊ ထ၊ ဣ၊ ယ၊ ထိ၊ ဣ၊ ဣ၊ ကုန်၊ ၏ ဟု၍ ဘ၊ ယ၊ ဘ၊ ဣ၊ ရ၊ ဣ၊ ကုန်၊ ၏ ဟု၍

အာကျွန်ပ်သည်မည်ကြောမည်ဘိ၊ အောက်မေ့ပါ၏။ ဝိပဿနိုး၊ အလုံးရုံသော သုခုားတို့ကိုဟုတ်မှန်စွာခြင်းလွှဲ၍ကုန်သောသူတို့ကို၊ ဘုန်းဘုန်းနှင့်ဘုရား ထိကုန်၏ဟူ၍သာလျှင်ဥပါဂမိမှ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ ပရိသာသုံးပရိတ် သတ်ဝတ္ထိန်ခြုံနှောင်ပါတို့အားကပ်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနိုးကြားကပ္ပကို၊ အာဝိ ဘရောတ်ထင်စွာပြုဘိလော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား၊ ဝိပွံ၊ လျှင်စွာ၊ ဂိဒ္ဓိ၊စက်ဘီးတော်ကို၊ ရှေးယား ဟောတော်မူဘိလော၊ ကိ ဝိပဿ၊ အာသဝတ်ကုန်ကြောင်းဟူမူကား၊ ဝဏ္ဏဟီလော၊ ဒုလုံးကိုဆောင်တတ်သော အသံရှိသောဟင်းသာမင်းသည်၊ ဂေါစရုပဋိဘာန်ကြောင့်ကျက်စားရာ၌ပြုနှင့် ခဲ့သည်ရှိသော်၊ စာတသာရဝေဒိုင်ရှိရာအရပ်၌၊ ဥဒကဲ့ရေကို၊ ဒိသွားခြင်း၍၊ ဂိဂ်ုလည်ကို၊ ပဋ္ဌာယာဆန့်ကြို၍ပကွေ့အောင်တင် ကို၊ ဥဒ္ဒရိတ္ထားပြုနှင့် ဆုတ်၍ရေတ္ထတုကျော်နှင့် နီသောနှုတ်သီးပြင့်၊ သနိုကံအာ ဘရုမာနှုံးမနှုံးမလျှင်၊ ဝဏ္ဏ၊ နှုလုံးကိုဆောင်တတ်သောသားယောင်သော အသံကိုးနှိုက်ကုစတိဏ္ဍဝ၊ တွန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိ၊ အာရုဏ်ဘုရားသည်သည်း၊ ဝိကပ္ပိတောနုအထူးသဖြင့်ပြုပြင်ခင်သော၊ ဒိန္ဒ၊ သရေနှုံးသုံးသောအာသံတော်ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ နိဗ္ဗာနကပ္ပ၏အကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ပေါ်၊ ထိုအကျွန်ပ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓေ၊ ပဂ ဘာ၊ အဝိကိ္ခ ဗဟုသာ၊ မဟု၊ လွှင့် သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘောမိ၊ အရှင်ဘုရား၏ဟောတော်မူသော ဘုရားကိုနှာခံ့၊ အသောသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ပယိ၊ နစာတိ၊ မရ၊ ပယ်အပ်ကြီး သောပဋိသန္ဓေနှုခြင်းသောခြင်းမှ်သောနှုံ၊ ခါတွက်အပ်သောအလုံးရုံသော မကောင်းမှုကို၊ ခိုဂ္ဂ၊ ပယ်ဟျောက်၍၊ ဓမ္မံ၊ ဘရား၊ ဘော်ကို၊ ဝေ၊ ဒိ၊ သာ၊ ဒိ၊ အာကျွန်ပ်တို့သိမှုပါ၏ခုံ၊ ဝုသုဇ္ဇ၊ နှာနုံ၊ ဝုသုဇ္ဇ၊ ကို့အား၊ ကာမ ကာ၊ ဘာ၊ အလို အာဘုတ်ပြုခြင်းသည်၊ နပေါ၊ တိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဟေ၊ ထိ ဝုသုဇ္ဇ၊ ကို့သည်၊ ဥ၊ ဘာ၊ ဘုံ ၅ ။ ဝိခြင်း၌ သည်းကောင်း။ ဝ ဇ္ဇ ၊ ဝ ၊ ဆိုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ယံ၊ အကြင်ဝ ဇ္ဇ ၊ ကို၊ ဗုဒ္ဓ ကို၊ အလို ရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထို အလို ရှိ ပိုင်းသော အမှ ကိုပြုခြင်း၌ ။ နှ သ ဏ္ဍ ာ ဇ် ။ မ တ တ် ဗ ိ ုင် ကုန် ။ တ ထ ာ ဂ တ ာ နုံ ပ နု ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားတို့၏ကား၊ သ ခေါ် ဘုကာ ရော ဝ ၊ ရုံ စ မ်း သ ဖြင့် ပြု သော ပညာ ပြဋ္ဌာန် ခြင်းရှိသောကိုရိယာသည်သာလျှင်။ သ ဏ္ဍ ာ ဇ် ။ အလို ရှိ ပိုင်း ထုံ သူ တို့ အား သိခြင်း ဆိုခြင်း၌ တတ်နိုင်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား။ တဝ ၊ အ ရှင် ဘုရား ၏ ၊ သ ရ ဏ ဂ္ဂ ၊ ပ ညာ သ ၊ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်သောပညာ ၏ ၊ ဓ္ဓ ဒ ၊ ဘ ဝ ဉ် ။ ဝ ေ ယ ျာ ဂ ၊ ရ ဏ ၊ ။ ဤပြည့်စုံသော ဝ ေ ယ ျာ ဂ ရ ဏ ၊ ကို ၊ သ ရ ဏ ဂ္ဂ

ဟိတ်၊ မဟောက်မဖြန်သင်အစ်ဖြင်အပ်၏၊ အယမ္ပတိ၊ ဤချိုအင်သော လက်ခုပ်သည်း ပန္ဆိုမော။ အဆုံးဖြစ်သော၊ သုပ္ပဂၢပိတောဝ၊ အလွန် ကောင်းစွာရှိခိုးခြင်းတည်း၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ဇာနံဇာနမာနော၊သိလျက်၊ မာမေဟာသိ၊မဆိုသဖြင့်မမေ့မလျော့စေလင့်၊ အနောမပညာ၊ယုတ်သော ပညာရှိ၊တပ်မူသော ဘုရား၊ဖြတ်၊ ပရောပရံ၊ လောကီ အစွမ်းအား၊ဖြင့် ကောင်းသောအဝေးအနီး၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အရိယမဂ်၊ဖြတ်သောသစ္စာ သေးပါးတရား၊ကို၊ဝိဒိတ္တာ၊ထိုးထွင်းသောအား၊ဖြင့်သိ၍၊ ဇာနံဇာနမာနော၊ သိလျက်၊ မာမေဟာသိ၊ မဆိုခြင်း၊ဖြင့် မမေ့မလျော့၊စေနှင့်၊ အနောမဝိရ၊ ပယုတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ဘုရား၊ဖြတ်၊ ဂိမ္ဘနိစမ္ဘတ္ထော၊နေ့ကာ လ၌အပူဖြင့်ရှိပ်စက်အပ်သောယောဂျား၊သည်။ ကိလေသာ၊ပင်ပန်း၊သည် ဖြစ်၍၊ထသိတော၊ ရေထိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါရိ၊ ရေကို၊ အာသိဂသ်တိမှာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ဝေ်တထာ။သို့အတူ၊ တေ၊အာရဒ်ဘုရား၏၊ သုတ၊ကြား အပ်သိအပ်၏ဟူဆိုအပ်သော၊ဝါစံ၊စကား၊ကို၊အာသိဂသ် ၁မိ၊ကောင့်တ၏၊ သုတံ၊ကြား၊သိအပ်သောတရား၊စကား၊ကို၊ပဝဿ၊ယိုလွတ်တော်မူလော။ ကပ္ပါယနော၊ဟူ၊ဧ၀်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ပြုအပ်သော၊ကုန်ဆုံယတ်၊ဝမ်း မျှားထောက်ရုံ၊သောအစာရှိသော၊ အမောစံသဖလံ၊အကျိုးရှိသော၊ အဇ္ဇိ ကံ၊ဝမ်းမျှလောက်သော အကျိုးရှိသော၊ ယံပြဟွစရိယံ၊ အကြင်မဂ်ဟူ သောဖြောင်းသောအကျင့်ကို၊အစရိ၊ကျင့်ပြု၊ကိ ၊အသို့နည်း။ သော၊ထိုဖြတ် သောမဂ်ဟူသော အကျင့်သည်၊ အနုပါဒိသေသော၊ ဝိပါကိဂမ္ဘဇရုပ် အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ အဟုကိ ။ ဖြစ်သလော၊ ဝိမုတ္တော၊ အသောက္ခဝိမောက္ခဖြစ်သော ဝိမုတ္တိဟူဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာယိ၊ ကိလေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်။ အဟုကိ ၊ ဖြစ်သလော၊ တံ၊ ထိုနှစ်ပါး၊သောအမေး၏ အခြေကို၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊သုတောမ၊နာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဝေ်၊ဤသို့၊ ဒ္ဝါဒသဟိ ဂါထာဟိ၊တဘဲ့နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ယာဝိတော၊အာရဒ်ဝဂ်ဟိ၊က ကောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝဂ်သ၊ဝဂ်သ၊ ☰ ဣဝဣမတို့ နာမရှုပေ၊ဤနာမ်ရှုပ်အပေါင်း၌၊ တဏှံ၊ကာမတဏှာ၊စသော အပြား၊ရှိသော တဏှာရစ်ဖြာသောတဏှာသည်၊ အဆိဒ္ဓိ၊ အရေဟဟူမဂ် ဥာဏ်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ပြတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တဏှာယ၊ ကာမတဏှာ၊စသော်တဏှာ၏၊ သောတံ၊ အယဉ္စိ၊သည်၊ဒိဋ္ဌေ၊ ရှည်ဖြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုသယိတံ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်သန္တာန်၌ကိန်း၏၊သော၊ထိုနိဗ္ဗော

ဝကပ္ပသည်။တံတားကျုံ၊သိုဆိုခဲ့ပြီးသောတံတားကို၊ဆေတ္တာ၊အရဟာတ္တမဂ်
ဖြင့်ဖြတ်၍၊အသေသပ်အကြွင်းမဲ့၊ ဇာတိမရဏံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း
ကို၊အတာရိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝေတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကြောင့်
လွန်လေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာယသ္မတာဝဏိသေန၊အရှင်ဝဏိသသည်၊ဝုဋ္ဌော
မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ပဋ္ဌသေဠော၊သန္ဓါစသောငါးပါးသောဆွေတို့ဖြင့်
ဖြတ်သော၊ဘဝဝါ၊ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊အပြုံ၊ ထိုမေးသောပြဿနာတို့
ကိုဖြေတော်မူ၏၊ ဣသိသတ္တမ၊ ဝိပဿီစသောခြောက်ဆူသောဘုရားရှင်
တို့၏ဆုနစ်ဆူဖြောက်ဣသိဖြစ်တော်မူသောဘုရားဖြတ်၊ တေ၊အရှင်ဘုရား
၏၊ဝစောစကားကို၊သုတ္တာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ သေသေအဟံ။
ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ပဝိဒါမိ၊ကြည်ညိုပါ၏၊မေမမ၊ငါ၏၊ဝုဋ္ဌံ၊မေးအပ်သော
စကားသည်၊ကိုရုကေ၊ကြွေနှုန်းစင်စစ်သဖြင့်၊အမောဃံ၊သဗ္ဗလံ၊အကျိုးရှိ၏
ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊သေ၊ထိုနိုးကြားခကပ္ပ၊ထရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ တသ္မာ။ထို့ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော။ မကောင်းမှုကိုအပယ်ပြုပြီး
သောဘုရားဖြတ်စွဲသည်၊ ဝံ၊ နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
အဖြစ်ကိုအလိုရှိ၍မေးသောအကျွန်ုပ်ကို၊နဝဠွေသိ၊မချွတ်မယွင်းဖြေတော်
မူ၏၊ ၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊ သာဝကော၊တပည့်သား၊တော်သည်၊
ယထာဝါဒီ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းဆိုလေမှ၏၊ တထာကာရီ၊ထိုဆိုတိုင်းပြုလေမှ
သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ တံတံမာယာဝိနော၊ ထိုထိုသို့မျှားစွဲလှည့်ပတ်တတ်
သော၊မစ္စုနော၊သေမင်း၏၊ဒဠ္ဍံ၊အလွန်ခိုင်ခံ့သော၊ ဇာလံ၊တောဘုမ္မကဝဋ်
ဖြစ်လျက်ဖွဲ့တတ်သောတဏှာကွန်ယက်ကို၊အစ္ဆိဒ္ဒိ၊ဖြတ်ရပြီ။ ဘဝဝါ၊
ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ ဥပါဒါနသ။ ဖြတ်ခြင်းစွဲသောကံကိလေသာတို့သည်
ဖြစ်စေအပ်သောတေဘုမ္မကတရားကို၊ သုဒုက္ခရိသဥ္ဇာတေနေ၊ကောင်းစွာ
လွန်ခြင်းဖြင့်၊အစ္ဆရဝါဝတ၊လွန်နိုင်လေစွတကား၊ဒေဝဒေဝံ၊နတ်တကာတို့
ထက်လွန်သောနတ်ဖြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဒာမိ၊
အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏၊ဒ္ဝိပဒုတ္တမ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ထက်ဖြတ်
တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊အာနုဘာဝတံ၊ အတုလိုက်၍သစ္စာလေးပါးတရား
ကိုသိသောဩာ၊ဖြင့်အရိယဓာတ်ဖြင့်ဖြစ်၊သော၊မဟာဝိရိုး၊ကြီးသောလုံ့လ
ရှိတော်မူသော၊ နာဂသ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမရှိသော အနက်ဖြင့်နာဂ
မည်တော်မူသောဘုရားရှင်၏၊ဩဝိရသံ၊ရှင်တော်မှဖြစ်သော၊နာဂံ၊ရဟန္တာ
ဟုဆိုအပ်သော၊ဝုတ္တံ၊နိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသောသားတော်ကို၊ ဝန္ဒာမိ၊
အကျွန်ုပ်ရှိခိုးပါ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊ဣမာဂါထာ.ဤဂါ

ထာတို့ကို၊ သင်္ဂီတိကာလေ၊ သင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ ကေဠ၊ တပေါင်းတည်း ကတွေ့ပြု၍၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာကို၊ အံ့ရှောဝိတာ၊ တင်အပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နိဗ္ဗန်ဝတမံသန္တိ အာဒယော၊ နိဗ္ဗန်ဝတမံသန်ဟု ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဌမဂါထာ၊ ငါးဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မာ ဝင်္ဂီသော၊ အရှင်ဝင်္ဂီသသည်၊ နဝေါ၊ ယော်သည်၊ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်ပြု၍ မကြာသေးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရံ။ ကျောင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊ အလက်တပဒိုယတ္ထာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ဇုတ္ထိယော၊ ဝိနိုးမတို့ကို၊ ဒိသ္သာ၊ ဖြင့်၍၊ ဥပဠန္ဒရုဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂရှိသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုရာဂကို၊ ဝိနောဒေန္တော၊ ပယဟန်းမျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဘာသိ၊ ဆိုရ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နိဗ္ဗန်ဝတမံသန်ဟု အဂါရေ အနဂါရိယန္တိ၊ နိဗ္ဗန်ဝတမံသန်ဟု အဂါရေ အနဂါရိယံ ဟူသည်ကား၊ အဂါ၊ တော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိဗ္ဗန်၊ ထွက်သော၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမေနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတက္ကာ တိ၊ ဝိတက္ကာဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကာ ဒယော၊ ကာမဝိဟာက်အစရှိကုန်သော၊ ပါပဝိတက္ကာ၊ မကောင်းသော အကြံတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ တိ၊ ဥပဓာဝန္တိ ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သို့၊ ဥပဂဆန္တိ ကပ်ကုန်၏၊ ပဂ ဗ္ဘာ တိ၊ ပဂ ဗ္ဘာ ဟူသည်ကား။ ပါဂ ဗ္ဘိယ ယုတ္တာ၊ ကြင်းတန်းပျက်ချေခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါသိနော၊ နေခြင်းရှိကုန်သော အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိဗ္ဗန္တော၊ ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဧတမ်၊ ဤရဟန်းကို၊ အနုဠံသိတုံ၊ စွပ်စွဲခြင်း၌၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဧတိ ဧဝ၊ ဤသို့၊ အပရိဟာရတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆောင်သော ကြောင့်၊ နိလ္လဇ္ဇံ၊ အရှက်မရှိ၊ ကဏ္ဍတော၊ ဟိ၊ ကဏ္ဍတော ဟူသည်ကား။ ကာလတော၊ မည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထာမကာဘာဝတော၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝ ဟိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌော၊ အနက်တည်း။ ဧ ဗမေတိ၊ ဧ ဗမေ ဟူသည်ကား၊ တေ သံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္ထနော၊ ဒိဋ္ဌိ၏၊ ပဠ ဂ္ဂတော၊ မျက်မှောက်အား ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အာသဒ္ဓါ ဒိ ဝိနော။ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ ပရိဝါ ရုယုတ္တာ၊ အခြံအရံနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ ဥဋ္ဌကိ ဗ္ဗ တာ ယ၊ ထင်ရှားသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဋ္ဌါ တိ၊ ဥဋ္ဌါ ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေ သံ၊ ထိုထင်ရှား

ကုန်သောကိစ္စရှိကုန်သောသူတို့၏ဝတ္တရာ၊သားတို့တည်း။ ဥဂ္ဂဝတ္တရာ၊တင်ရှားသောကိစ္စရှိကုန်သောသူတို့၏သားတို့၊ မဟိသ္သာသာတိ၊ မဟိသ္သာသာဟူသည်ကား၊မဟာဇုသ္သာသာ၊မြတ်သောလေးသမားဖြစ်ကုန်သောသိုးကျွဲတောတိ၊ သိက္ခိတာဟူသည်ကား၊ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊အာစရိယကုလေ၊ ဘာရေ၏အမျိုးခွဲ၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပါ၊သင်အာပ်ပြီးသောလေးအတတ်ရှိကုန်သော၊ ဒဠ္ဍဓေါ့နောတိ၊ ဒဠ္ဍဓေါ့နောဟူသည်ကား၊ ဒဠ္ဍခနုနော၊ တင်ခက်သောဝိုန့်ထောင်အချိန်ရှိသောလေးကိုတင်နှိုင်ကုန်သောလေးသမားဟူသည်၊ဒဠ္ဍခနုနာမ၊ဒဠ္ဍခနုမည်သည်ကား၊ဒွိသဟဿနာမံ၊ နှစ်ထောင်၏အမည်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒွိသဟဿာဝမန္ဒိစ၊ ဒွိသဟဿဝေမံဟူ၍လည်း၊ပါဠိ၊ပါဋ္ဌရှိ၏၊အာရောဝါဟသ၊တင်အင်သောယသ၊အကြင်ကေး၏၊ဒိယာယ၊ဟူ၏ခွဲ၊ ဗဇ္ဇနော၊ဖွဲ့အပ်သော၊လောဟာဒိနုံ၊ သံအာစရိသည်တို့၏၊ဟာရောဝနံတည်း၊ဒဏ္ဍော၊အရိုးခွဲ၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ ယာဝကဏ္ဍပဋမဒဏာ၊ မြှားပမာဏတိုင်အောင်၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥက္ခိတ္တသား၊မြှောက်ပစ်အပ်သောမြှား၏၊ ပထဝိကော၊မြေမှ ရုန္ဒတိ၊လွတ်၏၊သမန္တာပရိကိုရေယျ၊နှိ၊သမန္တာပရိကိုရေယျုံဟူသည်ကား၊သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ကဏ္ဍော၊မြှားတို့ကို၊ ခိပေယျုံ၊ပစ်ကုန်ရာ၏၊ကိုတ္တကား။အာဘယ်မျှလောက်ရှိကုန်သနည်း၊ဇုတိ၊စ၊ဤသို့ဆိုမြှားခုံ၊ သဟာသံ အပလာယိနဉ္စိ၊သဟာသံအပလာယိနံဟူ၍၊အာဟာဝိန့်တော်မူ၏၊ ယုဇ္ဈ၊ စစ်ထိုးရာ၌၊ အာပရေမုခါနံ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဟာသမတ္တာနံ၊ တဝေါင်အတိုင်အရှည်ရှိကုန်သော လေးသမား၏၏၊ ဇုတ်၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခိတာဝတာဟတ္တာ၊ သင်အပ်ပြီးသောလေးအတတ်ရှိကုန်သော၊ဥဂ္ဂါ၊ ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော၊ ဒဠ္ဍခနုနော၊ တင်ခက်သောဝိုန့်ထောင်အချိန်ရှိသောလေးကိုတင်နှိုင်ကုန်သော၊မဟိသ္သာသာ၊ ဖြတ်သော လေးသမားဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဂ္ဂဝတ္တာ၊ ကိစ္စဖြင့်ထင်ရှားသောသူတို့၏ သားဖြစ်ကုန်သော၊သဟာသမတ္တာ၊ တဝေါင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ကဒါစိဝိ၊တရံတခါ၌လည်း၊ ယုဇ္ဈ၊စစ်ထိုးရာ၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ အာနည်းငယ်ကုန်သောသူတို့သည်၊အပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို၊ ဂဏှိနှိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ အာနည်း ငယ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဌတ္တာ၊တည်၍၊ မမံ၊ငါ့ကို၊ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍၊ သစေဝိပသေယျုံ၊ အကယ်၍မြင်ကုန်ရာ၏၊ ဣဿသာသ

ဟသေယဟိ၊လေးတထောင်တို့ဖြင့်၊သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ပရိကိရိယာ
ပစ်ကုန်သော၊ သရေးမြားတို့ကို၊ သိကို့တပုရိသော၊ သင်အပ်ပြီးသော
အတတ်ရှိသော ယောက်ျားသည်၊ ဒဏ္ဍီ၊တုတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
သမ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ သရေးမြားတို့ကို၊ အတ္တနော၊ ဒိမိ၏၊ သရိရေ၊
ကိုယ်၌၊ အပတမာနေ၊ မကျသည်တို့ကို၊ ဂဟွာ၊ ပြု၍၊ပါဒမူလေ၊ ခြေ
ရင်း၌၊ ပါတေယျ၊ ကျစေရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပစ်ရာ၌၊ ဧကောဝိ၊ တ
ယောက်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဿာသော၊ လေးသမား သည်၊ဒွေသရေ၊နှစ်
ချောင်းသောမြားတို့ကို၊ ဧကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ဒိပေ၊နှောနမ၊ပစ်
သောသူမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတ္ထိယောပန၊ ဒိန်းမတို့သည်ကား။ရูပါ၊ရမ္ဘ
ဟာဒိဝသေန၊ ရูပါရုံအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဋ္ဌပဋ္ဌသရေ၊ငါး
ချောင်းငါး၊ချောင်းကုန်သောမြားတို့ကို၊ဧကေတော၊တပေါင်းတည်း။ဒိပဋ္ဌိ
ပစ်ကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ခိပဋ္ဌိ ယော၊ပစ်ကုန်သောဒိန်းမတို့သည်၊ဣတ္ထာတိ
ယောတိ၊ ဣတ္ထာဘိယောဟု သည်ကား၊ ဣမာဟိ ဣတ္ထိဟိ၊ဤဒိန်းမတို့
ထက်၊အိုလျှောပါ၊ အလွန်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊များ၊စွာကုန်သော၊
ဣတ္ထိယောဒိန်းမတို့သည်၊အတ္တနော၊ ဒိမိ၏၊ ဣတ္ထိကုတ္တာ၊ဘာ၊သဘာ၀ဒိ
ဟော၊ ဒိန်းမတို့၏ အရုပ်အသွင်ဆံကိုဖြီးခြင်း သဖြတ်ကိုဖြုတ်ခြင်းပြုံးရယ်
ခြင်းအခြစ်အစရှိသောအားဖြင့်၊ဝိဓံသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊သကိံ ဟိမေ
တံသုတန္တိ၊ သကိံ ဟိမေတံသုတံဟု သည်ကား၊သမ္ဗုခါ၊မျက်မှောက်၊မ
ယာ၊ငါသည်၊ဧကံ၊တစုံ၊ကြား၊ရ၏၊နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂန္တိ၊နိဗ္ဗာန
ဂမနံမဂ္ဂံဟု သည်ကား၊လိင်ဝိပလ္လာသေန၊ လိင်ဟောက်ပြန်သဖြင့်၊ဂတ္တံ၊ဆို
အပ်၏၊နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂေ။နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောခရီး၊ကို၊ဣတိအ
ယံ၊ဤသည်ကား။အဟေ၊အနက်တည်း၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာ၊ကို၊သန္ဓာယ
ရည်၍၊အာဘာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထမေနိရတောမနောတိ၊တတ္ထမေနိရတော
မနောဟု သည်ကား၊ တဿိ ဝိပဿနာမဂ္ဂေ၊ ထိုဝိပဿနာဟူသောခရီး၌
မယ်၊ငါ၏၊စိတ်၊စိတ်သည်၊နိရတံ။ ရေလျော်၏၊ဝေမေဝံဝိဟရတ္ထန္တိ၊ဝေ
မေဝံဝိဟရတ္ထံဟု သည်ကား။ဧဝံ၊ဤသို့၊ အနိစ္စအသုဘ၊ဗျာနုံ၊အနိစ္စအသုဘ
ဗျာဒနိ့ကို၊ပဋ္ဌနာယစ၊တောင့်တခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိပဿနာယစ၊ဝိပ
သနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိဟရတ္ထံ၊ နေသော၊မယ်၊ ဘဲ့ကို၊ပါဝိမာတိ၊ပါ၀ိမာ
ဟု သည်ကား၊ကိလေသမာရံ၊ ကိလေသမာရိကို၊ အာသပတိ၊ခေါ်၏၊တ
ယာ၊စွဲကရိသောမိနုမေမဂ္ဂဥ္ဇိကွသိတိ၊ တထာမစ္ဆဂ္ဂ၊ရိသောမိနုမေမဂ္ဂဥ
ဒိကွသိဟု သည်ကား၊မယာ၊ငါသည်၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊မဂ္ဂမ်ိုး၊ကိလေသာ

ဟူသောအကြောင်းကိုလည်း၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်သည်၊ မမြင်၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မစ္စုအာနိုကံ၊သေမင်း၏အနိုးကို၊ ကရိသောမိုးပြိုခုံ၊ဖုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အားလျှော်၊အနုက်တည်း၊အရေ တိစ္ဆာတိအာဒိကာ၊အရေတိစ္ဆဤသို့အစရှိကုန်သော၊ပဋ္ဌဝါဒသုတ်ကို၊ ကို၊အားလျှော်နှော၊မိမိ၏ဥပဒေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အရေတိအာဒိကေ၊မမ္ပေလျော် ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ဝိနေါ၊ဒေသနာ၊ယယ်ပျောက်သဖြင့်၊ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ် ကုန်၏၊တတ္ထစ၊ထိုဝါဒသုတ်ရှိ၌လည်း၊အရေတိနှင့်၊အရေတိ ဟူသည်ကား၊အ ဓိကုသလေသု ဝမ္မေသုစ၊ လွန်စွာကုန်သော ကုသိုလ်တရား ငါးပါးတို့၊ ကောင်း၊ ပန္ဒသေနေသနေစ၊ အစွန်ဖြစ်သော ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း၌ လည်း၊ကောင်း၊ဥက္ကဏ္ဌိပျင်းရိခြင်းကို၊ရေတိနှင့်၊ရေတိ ဟူသည်ကား၊ပဋ္ဌဝါ မဂ္ဂဿရေတိ ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌မွေလျော်ခြင်းကို၊ ပဟာယာတိ၊ပ ဟာယဟူသည်ကား၊ပဓေတိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သဗ္ဗသောဂေဟသိတဉ္စ ဝိ တက္ကန်နှင့်၊သဗ္ဗသော ဂေဟသိတဉ္စဝိတက္ကံ၊ဟူသည်ကား၊ဂေဟနိဿိတံ၊ အိမ်၌မှီသော၊ဝုတ္တဒါရာဒိပဋိသံယုတ္တံ၊ သားမယား၊စသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဥာဏိ ဝိတက္ကာဒီ ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၌တပ်မက်မောခြင်း၊စသော၊ မိန်းဝိ တက္ကမ္ဘ၊မိန်းဝိတက်ကိုလည်း၊အနုဝသောသတော၊အကြင်းမရှိသော၊အား ဖြင့်၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ဝနုသံကရေယျကုဟိန္ဒိတိ၊ဝနုသံကဇေယျကုဟိန္ဒိဟူ သည်ကား၊ အစ္ဆရိတ္ဘိကဗဟိပ္ပေ ဘောဒေ၊ အစ္ဆရိတ္ဘိဂဗဟိရေ၊စသည်ပြား သော၊သဗ္ဗသို့၊အလုံးရုံသော၊ဝတ္ထုသို့၊ ဝတ္ထုနှင့်၊တဏှံ၊တပ်ခြင်းကို၊နုက ရေယျုံ၊ငါမပြုအံ့၊ နိဗ္ဗုနထောအနုသောသတော၊သတိကျ၊တို၊နိဗ္ဗုန်းသောအနု ဝသောသတော၊သတိကျ၊ဟူသည်ကား၊ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗေ နသဗ္ဗံ၊အာရုံးခပ်သိမ်း၊နိုက္ခဏော၊ တဏှာမရှိ၊တတောဝေ၊ထိုတဏှာမ ရှိသောကြောင့်သာလျှင်၊ကဘ္ဘစိပိ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌လည်း၊နန္ဒိယာ ဘာဝေတော၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အာဝနထော၊ကိလေ သာဟူသောတောဂုကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊တယ သော၊ကို၊သမ္ဘဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဖုကွန်တာယ၊ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊တိန္ဒကိလေသတာယ၊ ခွဲပျက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊တိကျ၊နှာမ၊တိကျ၊ဖြည် ဖျီ၊ဖုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊အလ္လော၊အနုက်တည်း၊ယဝိဝပထဝိ၌ဝေဟာ သံဥပဂတ်ဇဂတောဂဝံကိန္ဒိတိ၊ယဝိဝပထဝိ၌ဝေဟာသံဥပဂတ်ဇဂတော ဂဝံကိန္ဒိဟူသည်ကား၊ယံကိန္ဒိ၊ အလုံးရုံသော၊ဖုဝေ၊ဤလောကခ်ီ၊ပထဝိဂ

တံဘူမိနိသိတံ၊ မြေကိုမှီသော လူအစရှိသောသတ္တဝါသည်၊ ဝေဟာသံ ဝေဟာသင့်၊ ကောင်းကင်၌ တည်သော၊ ဒေဝလောကနိသိတံ၊ နတ်ပြည်၌မှီသော၊ ရူပဂတံရူပစာတံ ရူပနသာဘာဝံ၊ တောက်ပြန်သော သဘောရှိသော၊ စက္ခုတောဝဝံလောကိကံ၊ လောကနှင့်ယှဉ်သော၊ ဘဝတ္တယ ပရိယာပန္နသင်္ခါတံ၊ ဘဝသုံးပါး၌အကျုံးဝင်သောသင်္ခါရတရားသည်၊ ပရိဒိဿတိ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်၏။ သဗ္ဗမနိစ္စန္တိ၊ သဗ္ဗမနိစ္စံဟု သည်၊ သင်္ခါ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုတောဘူမကတရားကို၊ ဇရာတိဘူတံ၊ အို ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့အို၊ ခြင်းနှိပ်စက်သောကြောင့် သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အစုတ္တာ၊ အဝိုးမရှိတိုင်ပေ၊ ဤသို့ကိုယ်တိုင်လက္ခဏာ ရှေပမုံ၊ လက္ခဏာခေါ်သုံးပါးသို့တင်ခြင်းကို၊ အာဟာ၊ ဝိန္ဒတောဝ်မှ၏။ အာပုံ၊ ဤသို့ကိုယ်တိုင်လက္ခဏာ ခေါ်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၏ဟု၊ ဝိဒိတာ၊ ဝိဒိတာ ဟု၊ ဝိဒိတ္ကာ၊ ဝိဒိတ္ကာ ဟု၊ ဝိဒိတ္ကာ ဟု၊ ဝေဒနာ ဝိဒိတ္ကာ ဟု ဝေဒနာ ဝိဒိတ္ကာ ဟု ဝေဒနာ ဝိဒိတ္ကာ ဟု

သာရဏ္ဍပကာသနိယံ၊ သာရဏ္ဍပကာသနိကျမ်းခဲ့၊ ပဋိစ္စသမုဒ္ဒေနပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ဖြင့်ဟခဲ့ရာသာ၊ ဂန္ဓာရုံရသာရုံတို့ကို၊ ဂဟိတာဝယူအပ်ကုန်၏မုတ
သမုဒ္ဒေနမုသာသမုပ္ပါဒ်ဖြင့်ဟောပြတ်ဟောပြခဲ့ကုန်ရာရုံ ကို၊ ဂဟိတံယူအပ်၏ဟုတိုးဤ
လျှိုဝှက်ဆိုအပ်၏၊ ဣဒေါ ဒုက္ခသမုဒယသစ္စမနေဇောတိ ဣဒေါ ဒုက္ခသမုဒယသစ္စမ
နေဇောဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌာဒိဘေဒေါ ဒိဋ္ဌစသည်ပြားသော၊ တေတို့ ပဋ္ဌကာ
ဝေါ ကား၊ ဤငါးပါးကုန်သောကားမဂ္ဂဏ်တို့ခဲ့၊ ကာမဆန္ဒနှင့်ကာမဆန္ဒနည်း၊ ဝိ
နောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်သော၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့ဖျောက်သည်ရှိသော၊
သမ္ဘဝဏ္ဍ၊ အလုံးစုံတို့ခဲ့၊ အနေဇောဒုပါဒကပ္ပေါ၊ အထူးကြီးခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝ
သို့ပြန်ခြင်း၏ယောဟောတ္ထုနလိမ္ဗတိ မုနိ တမာဟူ ဘိ။ ယောဟောတ္ထုနလိမ္ဗတိ မုနိ
တမာဟုဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ဣဒေ ကာမဂုဏေ ၊ ဤ
ကာမဂုဏ်ခဲ့၊ တဏှာလေပေန၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ နလိမ္ဗတိ၊
လိမ်းကျံ၊ မောနေယျ ဝမ္ဗဒ္ဓတောပ၊ မောနေယျဟုဆိုအပ်သော ဘဏ္ဍုခဲ့တည်
သောကြောင့်၊ မုနိ တိ၊ မုနိဟူ၍ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏
အဝေသတ္ထိ ဝိတာ ဟိ၊ အဝေသတ္ထိ ဝိတာ ဟူသည်ကား၊ ပါဠိ။ ပါဠိတည်း
ရှုတိ အပိ ပါ၊ ယနေ ၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ ကေစိ။ အဋ္ဌိ ကုန်သော ဆရာတို့
သည်၊ သဒ္ဒါ ဝမ္ဗာ ရမ္ဘ ကေ ဒိ ဝါ ဟိ ၊ ရှေးတို့
သည်၊ သဒ္ဒါ ဝမ္ဗာ ရမ္ဘ ကေ ဒိ ဝါ ဟိ ၊ ရှေးတို့ သည်ကား၊ ဣ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒန္တိ ၊ ဆိုကုန်၏ ၊ အဋ္ဌ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒန္တိ ၊ ဆိုကုန်၏ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ
ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ ကဲ့သို့ ဝ ဒ ဝ ဟ ၊ ဤ

ထိုအတူ၊ ဒိဋ္ဌိလေပါဟာ၊ ဝနာပိ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော လိပ်းကျံခြင်းမရှိသဖြင့်လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေသဝုံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ အဌသမ္ပဒါသိတာဟိ၊ အာဒိ၊ အဌသမ္ပဒါသိတာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ရည်ရွယ်မိန့်အပ်၏၊ ပုထုဇ္ဇနတာယ အာဓမ္မာနိ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ပုထုဇ္ဇနတာယ အာဓမ္မာနိဝိဇ္ဇာ ဟူသည်ကား၊ တောပန်းထိုပုထုဇဉ်တို့သည်ကား၊ မိန္ဆာဝိတက္ကာနိစ္စာဒိဂါဟာ ဝသေန၊ နိစ္စ စသည်ကိုယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓမ္မာ၊ တရားမရှိကုန်၊ မြေတောား၊ တရားမှ၊ အလေတောား၊ ကင်းကုန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနတောား ပုထုဇဉ်မှ၊ အဌဗဟေလဟိ၊ အလွန်မိုက်သောသူဟူသည်၊ နိဝိဇ္ဇာ အာဘိနိဝိဇ္ဇာ၊ သက်ဝင်ကုန်၏၊ နစ ဝဂ္ဂဂ တဿကုဟိဋ္ဌိကိ၊ နစ ဝဂ္ဂဂ တဿကုဟိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ယဉ္ဇကဏ္ဍစိ၊ အာမဂ်ာ ရှိတာရုံ ဘာသုသော၊ ဝဏ္ဏတ္ထိ၊ ဝဏ္ဏဒ္ဒိ၊ သဿတဝါဒါဒိမိန္ဆာ ဒိဋ္ဌိ ဝဂ္ဂဂ တာ၊ သဿတဝါဒအစရှိသော မိန္ဆာအယူရှိသည်၊ တို့၊ သင်သည်၊ လည်း ကောား၊ မိန္ဆာအယူရှိသည်၊ နစသဿတ ဝေယျာ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဌကထာယံ ပန၊ အဌကထာဒိကာား၊ အဌသမ္ပဒါသိတာ သရိတက္ကာ ပုထုဇ္ဇနတာယ အာဓမ္မာနိ ဝိဇ္ဇာ တိ ပဒံ၊ အဌသမ္ပဒါသိတာ သရိတက္ကာ ပုထုဇ္ဇနတာယ အာဓမ္မာနိ ဝိဇ္ဇာ ဟူသော ပါဋိဂေါ်၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ တုတ်၍၊ အဌဃာရေ မဂ္ဂဏနိ သိတာ၊ ခြောက်ဆဲ့ရှစ်ပါး သောအာရုံ၌ မြဲကုန်သော၊ ပုဿုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ အဓမ္မ ဝိတက္ကစနထာ ပေ၊ တရားမှကင်းသော ဝိတက်၏ ဖြစ်ခြင်း၌၊ နိဝိဇ္ဇာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ အာဇ်၊ ရှိတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ နစ ဝဂ္ဂဂ တဿကုဟိဋ္ဌိကိ၊ တထာ နစ ဝဂ္ဂဂ တဿကုဟိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ တယံ၊ ထိုအာဓမ္မဟုဆိုအပ်သော မိန္ဆာအယူ ဒိဋ္ဌိသက်ဝင်သောသူဟူ၏၊ ဝ သော နေ၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဏ္ဍစိ၊ တရုံ၊ ဘရ သောအာရုံ၌၊ ကိလေသ ဝဏ္ဏ ဘော၊ ကိလေသာ ဟူသော မိန္ဆာ အယူရှိ သည်၊ နစ ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ရှုတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နော ပနဒုဋ္ဌလ္လဂါဟိ သဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ နော ပနဒုဋ္ဌလ္လဂါဟိ သဘိက္ခု ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့၊ ဟိ သည်၊ ဒုသိတ ဘတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆတိရိယ၊ အလွန် လျင်၊ ဒုဋ္ဌလ္လ ဘာဝ၊ ရှုန့်ရှင်း ကြမ်းတန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဒုဋ္ဌလ္လာနံ၊ ရှုန့်ရှင်းကြမ်းတန်းကုန်သော၊ မိန္ဆာ ဝါဒါနံ၊ မိန္ဆာအယူတို့ ကို၊ ဂဏ္ဍနသိလောဝ၊ ယူတတ်သော အလေ့ရှိသည်လည်း၊ နော အာသ နော ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဘိက္ခုနာမ၊ ဘိက္ခုမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရှုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒဗ္ဗော ဟိ၊ ဒဗ္ဗော ဟူသည်ကား၊ ဒဗ္ဗ ဘာတိ ကောပဏ္ဍိ တော၊ ပညာရှိသည်၊ စိရရတ္တံ

သမာဓိတောတိုးပိုခုရတ္တံသမာဓိတောဟူသည်ကား၊ ဗိုလ်ကာလတော၊ ကြာဖြင့်သောကာလမှုပဋ္ဌာယားစ၍၊သမာဓိတော၊တည်ကြည်၏၊ အကုဟားကာတိ၊ အကုဟကော ဟူသည်ကား၊ ကောဟာညှရုတိုတော၊ စဉ်းလည်းလှည့်ပတ်ခြင်းမှကင်း၏၊ အသားထာ၊မစဉ်းလဲ၊အမာယာပိ၊ မလှည့်ပတ်၊နိုပကောတိ၊ နိုပကော ဟူသည်ကား၊ နိုဝုဏ္ဏာ၊ ဘိမ်ဆွေစွာ၊ ဆောကော၊လိမ္မာ၏၊အဝိဟာလုတိ၊ အ-ဝိဟာလုဟူသည်ကား၊ နှိတ္တော်ကြာ၊တပ်ခြင်းတဏှာမှကင်း၏၊သန္ဓိပဒံအစ္ဆရိယာတိ။ သန္ဓိပဒံအစ္ဆရိယာဟူသည်ကား၊နှိမ့်ချာနံ၊နှိမ့်ချာနဂိုး၊အဓိဝုတောရုဏ်၊ မောနေယျမဲမ္ဘာသမန္ဓာဝတောတော၊ မောနေယျတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မုနိ၊မုနိမည်၏၊ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ အာရုပ္ပတာဝေ၊ဝေဝံသေနုံ၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းခြင်း၊ နိမ့်ချာနံ၊နိမ့်ချာနဂိုး၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့ခြုပ်ငြိမ်း၏။ ကပ်နှိုကာလန္တိ၊ ကပ်နှိုကာလတ်ဟူသည်ကား၊ ဆွေဒါနိ။ယခုအခါ၌၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အလိုငှါ၊ကာလံ၊အခါကို၊အာဝမေတိ၊ငံ့လင့်၏၊တာသေ၊ထိုဝုဋ္ဌိ၊ပေါ်အား၊ကိဠိ၊တစုံဘခုသော၊ကရဏီယံ၊ပြုဘွယ်သည်၊ နုဒဇ္ဇိ၊မရှိ၊ယထေ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေဝိသာ။ဤသို့သဘောရှိသည်၊ ဘရိသာတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထာနုံ၊ပိမိကိုယ်ကို၊ သန္ဓာဒေတိ၊ဖြည့်ရုံစေလော၊ဆုတိအာယံ၊ဤသည်ကား။ အဓိဋ္ဌေယာ၊အလိုတည်း၊ မာနုံပဇာသူတိ အာဒယော၊ မာနုံပဇာသုဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ဝတ္ထုယောဂါထား၊လေးဂါထာတို့ကို။ ပဋိဘာနုသမ္ပတ္တိ၊ ဥာဏ်ပဋိဘာန်၏ဖြည့်ရုံခြင်းကို၊နိသာယ၊ဖြစ်၍၊အတ္ထနောမိမိ၏၊ပဝတ္တမာနုံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ဝိနောဒေန္တေန၊ ပယ်ဖျောက်သိုသဖြင့်၊ ဝတ္ထာ၊ပါနိုအပ်၏။ ;

တဿ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ မာနုံပဇာသူတိ၊ မာနုံပဇာသုဟူသည်ကား၊ သေယျမာနာဒိနဝဝိဓံ၊ သေယျမာနုံအစရှိသော ကုံးပါး၊ခြောက်ရှိသော၊ မာနုံ၊မာနုကို၊ ပရိစ္ဆေဒေ၊စွန့်သော၊ ဂေါတမာတိ၊ ဂေါတမဟူသည်ကား။ ဂေါတမဂေါတ္တသာ၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သာဝ၀တောတိ၊ပြတ်စွာဘုရား၏၊သာ၀ကတ္တာ၊တပည့်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထာနုံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဂေါတမဂေါတ္တံ၊ ဂေါတမအနွယ်ကို၊ကတ္ကာ၊ပြု၍၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏၊မာနုပဝတ္ထု။ မာနုပထံဟူသည်ကား၊ မာနုသာ၊မာနုံ၏၊ ပ၀တ္ထုပါနဘူတံ၊ ဖြစ်ရာ-ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အယောနိသော ဗုဒ္ဓတ်ကဲ့

ပရိကၠိတ္တံ၊ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ခြိုရုံအာဝ်သော၊ ၊ဇာတိအာဒိ၊ ဇာတိ အစရှိသည်ကို၊ တပ္ပဋိဘဋ္ဌ ကိလေသပဟာနေန၊ ထိုဇာတိအစရှိသည်နှင့်စပ်သော ကိလေသာကိုပယ်သဖြင့်၊ ဖောသုပဇဟ၊ ပယ်စွန့်လော၊ အသေသန္တိ၊ အသေသံဟူသည်ကား။ သဗ္ဗမေဝ၊အလုံးရုံကိုသာ လျှင်၊မာနပထမ္ပိသမုဒ္ဓိတောတိ၊ မာနပထမ္ပိသမုဒ္ဓိတော ဟူသည်ကား။ မာနဝတ္ထုနိမိတ္တံ၊မာနဇ္ဈာအကြောင်းဖြစ်သော၊ မဏ္ဍ၊တွေ့ဝေခြင်းသို့၊အာပန္နော၊ ရောက်သည်၊ ဝိပ္ပဋိသာရိဟုတ္တာ စိရရတ္တာနိ၊ ဝိပ္ပဋိသာရိဟုတ္တာစိ ရရတ္တံဟူသည်ကား။ ဆုမထို့ပထာနုယောဂကဿော၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလုံ့လပြုသောခဏကို၊ ဝိတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအသို့မ်ိုး သာလျှင်၊အာရေဟတ္တံ၊အရေဟတ္တဖိုလ်သို့၊နုပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ တဿ ဒ်ိ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလုံ့လပြုခြင်းဌ်လည်း၊ နဠောစ၊ပျောက်လည်းပျောက်ပြီ၊ဆူ

(၅) တိ၊ဤတို့၊ဝိပ္ပဋိသာရီ၊နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ မကွေ့နှ မကျိတာပစ္စာတိ၊မကွေ့နှမကျိတာပစ္စာဟူသည်ကား၊သူရာဒီနှာ၊ရဲရင့်ခြင်း စသည်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသေတ္တာ၊မြှင့်မြှောက်၍၊ ပဋေးသူ တပါးတို့ကို၊ဝမ္ဘေတ္တာ၊ရှုတ်ချကုန်သျှက်၊ ပရဝုဏာမကွဲသကွဲကောနှ၊ သူတ ပါးတို့၏ကျေးဇူးကို ချေတတ်သော လက္ခဏာဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌိတတ္တာ၊ ရုပ်အပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိုဝုဋ္ဌလာ၊သူဘပါးတို့၏ ကျေးဇူးကိုချေတတ် ကုန်သောဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်၊ ဟ်သစ္ဆံ၊ဖုန်၏၊ယထာယထာ၊ အကြောင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ပဝေသံ၊သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ နမကွေ့တိ၊ မချေဖျက်၊တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပုဗ္ဗတိနိရာကရောတိနှာမ၊ အရုပြုသည်မည်၏၊ နိရုယံ်ပပတာ နှိတိ၊နိရုယံ်ပပတာ နှိဟူသည်ကား၊နိရုယံ်၊ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇနှိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊မဂ္ဂဖိတောတိ၊မဂ္ဂဖိတောဟူသည်ကား၊မဂ္ဂေနှ၊မဂ်ဖြင့်၊ ဝိဖိတာ ကိလေသော၊အောင်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ကိတ္တိဗ္ဗသုခဗ္ဗာတိ၊ ကိတ္တိဗ္ဗသုခဗ္ဗဟူသည်ကား၊ဝိညူဟိ၊ပညာရှိတို့သည်၊ပသံသိတဗ္ဗ၊ပြီးမွမ်း အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယိကစေတသိကသုခဗ္ဗ၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်း သာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အနုဘောတိပဋိလဘတိ၊ရုဏ်၊ဝမ္ဘဒသောတိတ မာဟုတထဏ္ဍနှိ၊ဝမ္ဘဒသောတိတမာဟုတထဏ္ဍံဟူသည်ကား၊တံတထ ဘာဝံ၊ ထိုမတောက်မပြန်သော အဖြစ်ကို၊ သမ္ဘာပဋိပန္နံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို၊ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအား၊ဖြင့်၊ ဝမ္ဘဒသိတိ၊တရား ကိုမြင်သောသူဟု၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ ၊

အာဝိလောတိ၊အာနိလောဟူသည်ကား၊ပဋ္ဌစေတောဝိသရဟိတောဟု ငါးပါး သော စေ့တောဝိသမှ ကင်းသော၊ ပဓာနဝါတိ၊ ပဓာနဝါဟူသည်ကား၊ သမ္ဘပ္ပဓာနဝိရိယသမ္ပန္နော၊သမ္ဘပ္ပဓာနစသောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ဝိ သုဒ္ဓါတိ၊ဝိသုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နိဝဏာသင်္ခါတဝိသောဟကာပဂမေန၊ နိဝဏဟု ဆိုအပ်သော တိမ်တိုက်မှကင်းသဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓမာနသော၊စင် ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊အသေသန္တိ၊ အသေသံဟူသည်ကား၊ နဝပိဒ္ဓိ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊မာနုံ၊မာနကို၊ အဋ္ဌမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်၊ပဓာဘိတ္တာ၊စွန့်ပယ်၍၊ ဝိဇ္ဇယန္တိကရောသမိတာဝိတိ၊ ဝိဇ္ဇယန္တိက ရောသမိတာဝိဟူသည်ကား၊သမ္ဘသော။အချင်းခပ်သိမ်း၊ သမိတာကိလေ သော၊ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဝိဓသယ၊သုံးပါးအပြားရှိ သော၊ဝိဇ္ဇာယ၊ဝိဇ္ဇာ၏၊ ပရိယောသာနပ္ပတ္တော၊ အဆုံးသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်လေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဒတိ၊ဆုံးမ၏၊ အသ၊ထိုနောင်မှုကေဒါသံ၊ တနေ့သဒ္ဓါ။အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက် တော်ရှိသော၊အာနန္ဒော၊အာနန္ဒာသည်၊ အညတရေန၊တယောက်သော။ ရာဇမဟာမတ္တေန၊ မင်းဏ်အမတ်သည်၊ နိမန္တိတောပင့်တိတ်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဝုဋ္ဌနသမယံ၊နံနက်အခါ၌၊ တသ၊ထိုအမတ်၏၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ ဂန္တွာ၊သွား၍၊ပညတ္တေ၊ခင်းထား၊အပ်သော၊အာသနေ၊နေရာ၌၊အာယသ္မာ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ဝဂိ၊သန၊ ဝဂိသသည်၊ပဏ္ဍာသမဏော နေ၊နေ၏ကလိုက်ရဟန်းပြုသဖြင့်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊တဿ ဂေဟေ၊ထိုအိမ်၌၊ဣတ္ထိယော၊မိန်းမတို့သည်၊သဗ္ဗာလင်္ကာရေ၊ပဋ္ဌမဏ္ဍိတာ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊မ ထေရ်သို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ကပ်၍၊ဝန္ဒိတ္တွာ၊ဂါရိုး၍၊ဟဋ္ဌေ၊ ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးကြကုန်၏၊ဟဋ္ဌေ၊တရားကို၊သုဏန္တိ၊နာကြကုန်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊အာ ယသ္မာ၊တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဂိသသ၊ ဝဂိသအား၊ နဝပဋ္ဌိတတ္တာ၊ အသစ်သောရဟန်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရဗ္ဘ ဏံ၊အာရုံကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ခံယူခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊သ၊ မတတ်နိုင် သည်ဖြစ်၍၊ဝိသဘာဂါ၊ဖြစ်ကား၊ ဝိသဘာဂအာရုံ၌၊ ရာဂေါ၊ရောဂသည်၊ ဥပဋ္ဌိ၊ဖြစ်၏၊သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ဥဒုဒေတိ၊ကား၊ ပြောင်သော သ ဘောရှိသော၊သောကုလဝုတ္တော။ယို အမျိုးသား၊သည်၊မေ၊ငါ၏အား၊အယံ ရာ ဂေါ၊ဤရောဂသည်၊ဝ၊ဖျောတ္တာ၊ပွါး၍၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကဒိ၊ မျက်မှောက် တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော၊အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ နာသေယျ၊ပျက်သိုးရာ၏၊

ဇုတိ ဤသို့စိန္တေတွား ကြဲ၍ ယထာနိသိန္နော၀၊ ထိုင်နေလျက်ပင်လျှင်၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ပ၀တ္တိ။အကြောင်း ကိုအာဝိ၊ထင်စွာ၊ကရောန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ကာမရာဂေနာတိဂါထံ၊ ကာမရာဂေနဟူသော၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ကိလေသာခွေနုပရိဠာဟော၊ ကိလေသာ၌တည်သော၊ပူအိုက်ခြင်းသည်။ ကာယဓိ၊ကိုလက်ကိုလည်း၊ ယဒိပိ၀ာ၀တိ၊အကယ်၍ကား၊နှိပ်စက်၏၊စိတ္တံပန၊စိတ်ကိုကား၊ ၀ာ၀ေတွေ၊နှိပ်စက်၍ စိရတရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ ၀ာ၀ေတိ၊နှိပ်စက်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ဒသေတုံ၊ပြခြင်း ဌာ၊ကာမဂုဏေနုဒယာ၀ိတိ၊ကာမရာဂေနခုယာ၀ိဟု၍၊ ၀တ္ထု၊မိန့်တော်မူ၍၊စိတ္တံမေ၀ဟရိခုယ္ယတိတိ၊စိတ္တံမေ၀ဟရိခုယ္ယတိဟု၍၊ ၀ုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။နိဒ္ဒေ၀ ပနဿ်ိ၊နိဒ္ဒေ၀ပနံဟူသည်ကား။ ရာဂနိဒ္ဒေ၀နကာရဏံ၊ ရာဂ၏ငြိမ်းခြင်းကိုပြု တာတ်သော၊ရာဂပရိဠာဟသား၊ရာဂတည်းဟူသောပူအိုက်ခြင်း၏၊နိဒ္ဒေ၀ ပနသာမတ္ထံ၊ငြိမ်းခြင်းဌာ၀စွမ်းနိုင်သော၊ဝါဒ်၊ဝါဒကို၊ကရောတိ၊ပြုလော။ ဇုတိ အာပယံ၊ဤသည်ကား။ အာဠ္ဌော၊အနုက်တည်း။ သညာယ၀ိ၀ရိယေသာတိ အာဒိကာ၊သညာယ၀ိ၀ရိယေသာ ဤသို့အစရှိသော၊ ဂါထာ၊ဂါထာကို၊ ကောနု၊ထိ၀ဝိ၀ိသသည်၊ ဟာ၀ိတောနု၊ တောင်းပန်သဖြင့်၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သော အသက်တော် ရှိသော၊ အာနန္ဒနု၊ အာနန္ဒာသည်၊ ၀ုတ္တာ၊ မိန့်ဆိုပ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ၀ိ၀ရိယေသာတိ၊ ၀ိ၀ရိယေသာ ဟူသည်ကား။ ၀ိ ပလ္လဲ၊သောနေ၊ဘောက်ခြိုသဖြင့်၊အာသုဘေ။ မတင့်တယ်သည်၌၊ သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ ပ၀ေဇ္ဇေန၊ ဖြစ်သော၊ ၀ိ၀ရိတ၀ါ၀ေန၊ ဘောက်ခြိုသော အယူဖြင့်၊နိမိတ္တန္တိ၊နိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ကိလေသစနကနိမိတ္တံ၊ကိ လေသာဖြင့်ဖျက်ဆီးကြောင်းကို၊ပရိ၀ဇ္ဇေတိတိ၊ပရိ၀ဇ္ဇေတိဟူသည်ကား၊ ပရိဗ္ဗဇ၊စွန့်သော၊ သုဘံရာဂုပသံဟိတန္တိ၊ သုဘံရာဂုပသံဟိတံဟူသည် ကား၊ရာဂ၀ဏ္ဏာ၊ရှေ့ထား။ ရာဂပွါး၊ခြင်း၏အာရုံဖြစ်သော၊ သုဘံ၊တင့်တယ် ခြင်းကို၊ပရိ၀ဇ္ဇနေန၊ရှောင်ကွင်း၍။ အာသုဘသညာ၊ မတင့်တယ်ဟူ သောအမှတ်ကို။ ပရိ၀ဇ္ဇေယျ၊ရှောင်ကြဉ်ဘိ၏လော၊ သဗ္ဗဏ္ဍ၊အလုံးရုံသော အာရုံဘို့၌၊အနတ္တိခုတိသညာယ၊မမြဲလျော်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ ဝ၊ထား၊ ထိုအတူ၊ဝ၊ဒုဘယဓို၊ထိုနှစ်ပါးရုံကိုလည်း၊ဒသေနေန၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာသုဘာယာတိအာဒိ။ အာသုဘာယ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။တ၊ဌာ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊အာသုဘာယာတိ၊အာသုဘာ ယဟူသည်ကား၊အာသုဘာနုပဿနာယ။ မတင့်တယ်ဟုအမှန်တလဲလဲ ရှု

သဖြင့်၊စိတ္တံဘာဝေဟိကေဂ္ဂိသုသမာဟိတန္တိ၊ စိတ္တံဘာဝေဟိကေဂ္ဂိသုသ
မာဟိတံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၊ စိတ္တပရိကျေပါဘာဝေန၊ စိတ်ရှိမျိုး
လွင့်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ကေဂ္ဂိ၊တည်ကြည်စွာ၊အာရမ္မဏောသု၊အာရုံတို့၌၊သုဋ္ဌု
ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်ကို၊ အပိတံ၊ သွင်းထားအပ်
သည်ကို၊ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ဘာဝေဟိ၊ပွါးလော၊ တဝ၊ သင်အား၊အသုဘာနု
ပဿနံ၊ အာသုဘဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းကို၊သုဘရုံ၊ကောင်းစွာ ပြုအပ်
သည်ကို၊ အကျွာမိ၊ ဟောခဲ့၊ သတိကာယ ဂတာတ္ဘုဿတိ၊ သတိကာ
ယဂတာထုဿုဟူသည်ကား၊ဂုဏ်ကာယဂတာ၊ထိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကိုယ်
အရုန်ဖြစ်သော၊သတိဘာဝနာ၊ သတိကိုပွါး၊ခြင်းကို၊ တယာ၊သင်သည်၊
ဘာဝိတာ၊ ပွါးအပ်သည်၊ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်သည်၊
ဟောတု၊ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊
နိဗ္ဗိဒါဗဟုလောဘဝါယ၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလောဘဝ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထတာ
ဝေ၊ အတ္ထကောဋ္ဌိ၊ သဘာဝ၊ အလုံးစုံကိုလည်း၊ နိဗ္ဗေဒဗဟုလော၊ ငြီးငွေ
ခြင်းများသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်လော၊ အနိမိတ္တဿ ဘာဝေဟိတိ၊ အနိမိတ္တဿ
ဘာဝေဟိဟူသည်ကား၊ နိစ္စ၊မိတ္တာဒိနံ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့ကို၊ ဥဿာဒေ
နေန၊ ခွါသဖြင့်၊ဝိသေသတော၊အထူးအား၊ဖြင့် အနိစ္စာနုပဿနာ၊ အနိစ္စ
ဟု အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းသည်၊ အနိမိတ္တာနာမ၊ နိမိတ်ကင်းခြင်းမည်၏၊
တတောမာနာနုသယမုဒ္ဓဟာတိ၊ တတောမာနာနုသယမုဒ္ဓဟ ဟူသည်
ကား၊ တံ၊ ထိုနိမိတ်ကင်းခြင်းကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွါးလျက်၊ မဂ္ဂေဇ္ဈိပ်ဒ္ဓိ
ယာ၊ မဂ်အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ အဂ္ဂါမဂ္ဂါဓိဂမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့်၊
မာနာနုသယံ၊မာနာနုသယကို၊ သမုစ္ဆိန္ဒ၊ ကောင်းစွာဖြတ်လော၊ မာနာဘိ
သမယာတိ၊မာနာဘိသမယာဟူသည်ကား၊ မာနဿ၊မာနကို၊ဒဿနာဘိ
သမယာ၊စေ၀၊ ဒဿနာဘိသမယဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ပဟာနာဘိသမ
ယာ၊စေ၀၊ ပဟာနာဘိသမယဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ဥပသန္တော၊တိ၊ ဥပသ
န္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ၊သော၊ အ၊ချင်း၊ခပ်သိမ်း၊ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂအစရှိ
သည်တို့၏၊သန္တတာယ၊ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊
စရိ၊သ၊ဝိဝိဟာ၊ရိ၊သ၊သိ၊နေရကုန်တို့၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနုက်တည်း၊ တ၊မ၀ဝါ၀စန္တိ အာဒိကာ၊ တမေ၀ဝါစ ဤသို့အစရှိကုန်
သော၊စကားသော၊ဂါထာ၊ လေး၊ဂါထာ၀ို့ကို၊ ဘဂ၀တာ၊ဘုရားရှင်
သည်၊သုဘာသိတသုတ္တန်း၊သုဘာသိတသုတ်ဖြင့်၊ ဒေသိတော၊ဟောအပ်
သည်ရှိသော်၊သောမနဿော၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊စာတော၊ဖြစ်သည်

ဖြစ်၍၊တေနယေရှေနှ၊ ထိုဝဏ္ဏသမားထက်သည်၊ ဘဝဝန်းဖြတ်စွာဘုရား ကို၊သမ္ဘုခါ၊မျက်မှောက်ပြု၊အာဘိဿောဇော်နှင့်ပြီးမွမ်းသဖြင့်၊ ရှေ့ဘုရားမိန့်အပ် ကုန်၏။ ။

ဟာတ္ထကထိုဂါထာတို့၌၊ယာယတ္ထောနုနတာပယောတိ၊ ယာယတ္ထောနုနတာ ပယောဟူသည်ကား၊ယာယဝါစာယ၊ အကြင်စကားဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဟေတုဘူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ အတ္ထာနုံ၊ ဒိဋ္ဌ ကိုယ်ကို၊ဝိပ္ပဋိသာရေနှ၊နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်၊နတာပေယျ၊နဝိဟေယ္ယ မဟုတ်ဘဲ၊ပရေစနဝိဟိ သေယျာတိ၊ပရေစနဝိဟိ သေယျဟူသည်ကား၊ ပရေစ၊ တပါးသော သူတို့ကိုသည်း၊ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်း ဆိုနှင့်ကြား၊မျက်ဆီး၊လျက်၊ နဗာဝေယျ၊မနှိပ်စက်ရာ၊သာဝေဝါစာသုဘာ ဘိတာတိ၊သာဝေဝါစာဆုတာသိတာဟူသည်ကား၊သာဝါစာ၊ထိုစကား သည်း၊ကော်သော၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သုဘာသိတာနာမ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ် သောစကားမည်သည်း၊တသွား၊ဖြို့ကြောင့်၊ တမေဝဝါစံ၊ ထိုကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကားကို၊သာလျှင်၊ဘာသေယျ၊ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည် ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဣမာယဝါယာယ၊ဤဝါသာဖြင့်၊ အဝိသုဏာဝါစာဝသေန၊ မချေပစ်မရုန်းတိုက်သောစကား၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ဘဝဝန်းဖြတ်စွာဘုရားကို၊ထောမတိ၊ပြီးမွမ်း၏။ ပဋိနန္ဒိတာတိ၊ပဋိ နန္ဒိတာဟူသည်ကား၊ပဋိမုခတာဝေန၊မျက်မှောက်အပြစ်ဖြင့်၊ နန္ဒိတာ၊နှစ် သက်အပ်၏၊ဝိယာယိတာ၊ချစ်ခြင်းနှိုးအပ်၏၊သမ္ဘတိ၊ယာ၊ခုအခါ၌လည်း ကောင်း၊အာယတိ၌၊နောင်အခါ၌လည်းကောင်း။ သုဏာတု၊နာကုန်သော သူတို့ကို၊ သမ္ဘဒ္ဓိ၌ တာ၊ကောင်းစွာခံလင့်ကုန်၏။ ယံ အနုဒါယတာ၊ ယံ အနုဒါယဟူသည်ကား၊ယံဝါစံ၊အကြင်စကားကို၊တာသန္တော၊ဆိုသည် ရှိသော်၊ပါပါ၊ပါပါ၊ဟုတ်မာကုန်၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်း အပ္ပိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော၊ အနိဋ္ဌာနိ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော၊ ဖရုသာ၊ စနာနိ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားတို့ကို၊အနုဒါယ၊အဝဟောဝွား၊မယူမူ၍၊အကျင့်ကျ နှမရုံ၊အနက်သန္ဓါ၊ကောင်းသော၊ဝိယမေဝ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုသာ လျှင်၊ဒိပေတိ၊ပြ၏။ တမေဝဝိယ ဝါစံ ထိုချစ်ဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိယ ဝါစာ ဝသေန၊ချစ်ဖွယ်သောစကား ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အာဘိဏ္ဍပ်ပြီ၊ပြီးမွမ်း၏။ အမတာဝါ၊ အမတာဟူသည် ကား၊သာရုတာ၊ဝေ၊ကောင်းသည်၏အပြစ်၌၊ အမတာသဒ်သာ၊ အပြိုက် သုခေနှင့်တူကုန်၏။ သစ္စံဟ ဝေ သာရုတာ ရဏ ရသာ နန္ဒိ ဝေ ဝ ဝ ခနံ၊ သစ္စံဟ ဝေ

သားရတာရုံသောနံဘေးသော ဤစကားကိုးရတ်ဖိုရတ်ပေ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သည်သာတည်း။ နိဗ္ဗာန်နှာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား၊ အပစ္စယတ္တာ
အကြောင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမတံ၊ အမတမည်၏။ သောမျှော
သနည်းနှောလိုပေါမများသနည်းနှောဟူသည်ကား၊ ဟာအယံဝါဒနှာမ။
အကြင်အကားမည်သည်ကား၊ သောတောဝမျှော၊ ဤတရားသည်ပေါရာ
ဏောဂျိုးဖြစ်သော၊ စရိယာပဋေဝတီ၊ အကျင့်အစဉ်တည်း။ ဟိသစ္စံ
ထိစကားသည်မှန်၏။ ဆုဒမေဝ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်၊ ပေါရာဏာကာနုံ
ဂျိုးဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏အာစိဏ्णံ၊ အလေ့အကျင့်ဝတ်တည်း။ တောဏိသူ
တို့သည်၊ အလိကံ၊ ချွတ်ယွင်းသော၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ နုဘာဝိ'သုံ
မဆိုကုန်၊ တေနုဏိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေအားဏ္ဌစဝမ္ဘေဒအာဟာသန္ဒာပတိဋ္ဌိ
တာတိ၊ သဗ္ဗေအားဏ္ဌစဝမ္ဘေဒအားဟာသန္ဒာ ပတိဋ္ဌိတာဟု၎င်း၊ အာဟား
ဒိန္နံဟောပိမူ၏။ ၊

တဏ္ဍုလိပါဠိတော်စကားဖွဲ့သည်ရှေးမှနိုင်သည်ဖြစ်၍ပတိဋ္ဌိတတ္ထားတည်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထနောစ၊ မိမိ၏သည်းကောင်း၊ ပဒေသဝုတ္ထပါ'တို့
၏သည်းကောင်း၊ အဇ္ဈေ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးသူတပါ'အကျိုးစီးပွါးနှင့်ပတိဋ္ဌိ
တားတည်ကုန်၏။ အဇ္ဈေ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါ'သူတပါ'အကျိုးစီးပွါ'နှင့်ပတိ
ဋ္ဌိတတ္ထားပေ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥဘေ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါ'၏
အကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ဘုံကိုပတိဋ္ဌိတားတည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့ဝေဒါတဇ္ဇီ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝေ၊ ဤစ
ကားသည်၊ သမ္ပရိသောသနမေဝ၊ ဖုန်သည်ကို အလျှံပြုသည် သားလျှင်
တည်း။ ဆုဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံဝုဏ္ဏော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏ကို'ဟောကိ၊ အာဟယိသို့ဖြစ်သနည်း။ သဗ္ဗေ၊ ဖုန်သည်ဖို့၊ ပတိဋ္ဌိတား
တည်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကိဒိသော၊ အာဟယိသို့သဘောရှိသော၊ အဇ္ဈေ
ပ၊ အကျိုးဖို့သည်းကောင်း၊ ဥဘေ၊ မိမိ၊ အကြောင်းဖို့သည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌိတာ
တည်ကုန်သနည်း၊ ပဒေသံ၊ သူတပါ'တို့၏ယံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထ
တော၊ အကျိုးမှ၊ အနပေတတ္တာ၊ မကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထသံ
ဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်မဆန့်ကျင်၊ ဝမ္ဘတော၊ အကြောင်းမှ၊ အနပေတတ္တာ
မကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းရှိ၏ဓမ္မကားမဝ၊ အကြောင်း
ရှိသောစကားသည်သာလျှင်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါ
ထာဖြင့်၊ သစ္စဝါစာဝသေနမှုန်သောစကား၏အားမ၊ အားဖြင့်၊ အာဟိတ္ထပိ၊

ပြိုးမွမ်ိုး၏ခေမန္တီ၊ ခေမံဟူသည်ကား၊အဘာယံ၊ ဘေးမရှိသော၊နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဥပဒ္ဒဝါမရှိသော၊ ဘေနုကာရဝေဏေနု၊အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ခေမံ၊ ခေမမည်သနည်း၊ဣတိစေ၊ဤသို့ဆိုကြား၌၊နိဗ္ဗာနုပတ္တိယာ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သဖြင့်၊ဒုက္ခသန္တာကိရိယာယ၊ သင်းရဲ့ပြိမ်းခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ကိလေသနိဗ္ဗာန်၊ ကိလေသာ၏ပြိမ်းခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ဝဋ္ဋဒုက္ခသစ။ဝဋ်ဆင်းရဲ၏လည်း၊ အန္တကိရိယာယ၊အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ သံဝဋ္ဋတိ၊ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ခေမံ၊ခေမမည်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟေတု၊အနာဟာသည်း၊အထဝါ၊တနည်း-ကား၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြာယ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာနုပတ္တိယာဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသန္တာကိရိယာယဝါ၊သင်းရဲ့အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ဖြင့်နှစ်ပါးကုန်သော၊နိဗ္ဗာနဝေတနံ၊နိဗ္ဗာနဝေတနာတို့၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊မေ၊ငါ့အား၊ မဂ္ဂပကာသတော၊အားကြောင်းကိုပြုသောအားဖြင့်၊ခေမံ၊ဘေးကင်းသော၊ဝါစံ၊စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောတော်မူ၏၊သာဝေ ဝါစာနမဂ္ဂတ္တာမန္တိ၊ သာဝေ ဝါစာနမဂ္ဂမ်ဟူသည်ကား၊ သာ၊ထိုစကားသည်း ဝါစာနံ၊စကားတို့ထက်၊သောဌာနေ၊ဖြတ်၏၊ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့ဟောကြောင့်၊အာဟု၊အနာဟာ-ကို၊ဒဠ္ဍေ၊မှတ်အပ်၏၊ဣမာယ ဝါ ထာယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ဝစနရသေန၊စကားကိုဖြင့်၊ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အသိဋ္ဌဝန္တော၊ ပြိုးမွမ်ိုးလျက်၊ အရဟတ္တနိကူဠေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တပ်သဖြင့်၊ ထောမနံ၊ ပြိုးမွမ်ိုးခြင်းကို၊ ပဝိဒေယာသာပေသိ၊ ပြိုးဆုံးစေ၏၊ ဂန္ဓိရုပညောတိတိသော ဂါ ထား၊ဂန္ဓိရုပညောအစရှိကုန်သောသုံးဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊သာရိပုတ္တဿ ဣရေ၊သ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ပသံသနဝေသေန၊ပြိုးမွမ်ိုးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ပိန္ဓအပ်ကုန်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂန္ဓိရုပညောတိ၊ ဂန္ဓိရုပညောဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓိရောသု၊နက်နဲကုန်သော၊ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ပဝတ္တာယ၊ဖြစ်သော၊နိဝုဏာယ၊သိပ်မွေသော၊ ပညာယ၊ပညာနှင့်၊ သမန္တာဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဂန္ဓိရုပညော၊နက်နဲသော ပညာရှိထသော၊မေဓာသင်္ခါတာယ၊မေဓာဟုဆိုအပ်သော။ခမ္မောဝေ ပညာ ယ၊မြေကြီပေပညာနှင့်၊ သမန္တာဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မေ ဓာဝိ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌတိယာ၊ ဒုဋ္ဌတို့၏၊

မင်္ဂေါ၊အကြောင်းတည်း၊အယံ၊ဤသည်ကား၊သုဂတိယာ၊သုဂတိ၏၊မင်္ဂေါ
အကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ နိဗ္ဗာနသာ။ နိဗ္ဗာန်၏၊ မင်္ဂေါ။
အကြောင်းတည်း၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ မင်္ဂေစ၊အကြောင်းဟုတ်သည်၌လည်း
ကောင်း၊အမင်္ဂေစ။အကြောင်းမဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း၊ကောဓဒေဝ
ယာ၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မင်္ဂါမင်္ဂသာ။အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်
သည်၌း၊ကောဓဒေါ၊လိမ္မာသောပညာရှိတော်မူထသော။ မဟာတိယာ၊ကြီး
သော၊သာဝကပါရမီညာဏသော၊သာဝကပါရမီညာဏ်၏၊ မဏ္ဍကံ၊အထွဋ်
အထိပ်သို့၊ပဏ္ဍာယ၊ရောက်သော၊ ဗိုဝသေန၊ အထူးအား၊ဖြင့်၊ မဟာ
ပညော၊ကြီး၊သောပညာရှိထသော၊မြေ့ဒေသေတိ ဘိက္ခုနန္တိ၊မြေ့ဒေသေတိ
ဘိက္ခုနံ ဟူသည်ကား၊သမ္မဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊
နိဝတ္တိ၊ နစ်ခြင်းကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ထင်စွာ ပြသိသည်ဖြစ်၍လည်း၊
ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့အား၊မြေ့။တရားကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ တသ
ပနဒေသနာယ၊ထိုဒေသနာ၏လည်း၊ ပဝတ္တိအာကာရံ၊ ဖြစ်သောအခြင်း
အရာကို၊ဒသေသုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ သံခိုင်္ဂေနာပိတိအာဒိ၊ သံခိုင်္ဂေနပိဤဘို
အစရှိသောစကား၊ကို၊ဝတ္ထုံ၊မိန့်အပ်၏။ ။

ကတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊သံခိုင်္ဂေနပိတိ၊သံခိုင်္ဂေနပိဟူသည်ကား
အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊အရိယသစ္စာနှိ၊အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဇုမာနိစတ္တာရိ၊
ဤလေးပါး၌ရှိတည်း။ ကတမာနိစတ္တာရိ၊အဘယ်လေးပါး၌နည်း။ ဒုက္ခံ
ဒုက္ခဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း(၀)၊ အာဝုသော
ငါ့ရှင်၊အရိယသစ္စာနှိ၊အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဇုမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး
ရှိတည်း၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊တဿာယိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
ဇုဒံ၊ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အား
ထုတ်ခြင်းကို၊ ကမ္မဋ္ဌာနော၊ ပြုအာဝ်၏၊ ဇုတိ၊ဝေ၊ ဤသို့၊ သံခိုင်္ဂေနပိ၊
အကျဉ်းအား၊ဖြင့်လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကတမဿာဝုသော
ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ဝေါတိ၊ဒုက္ခာတိအာဒိနာ၊ ကတမဿာဝုသော၊ဒုက္ခံ၊အရိယ
သစ္စံ၊ဝေါတိ၊ဒုက္ခာ၊ဤသို့အစရှိသော။နယေန၊နည်း၊ဖြင့်၊ တာနေဝ၊ထိုသစ္စာ
တို့ကို၊သာသျှင်။ဝိဘာဝေန္တော၊ဝေဘာနိထိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္ထာရေနပိ၊အကျယ်
အား၊ဖြင့်လည်း၊ဘာသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ခန္ဓာဒိဒေသနာသုပိ၊ခန္ဓာအစရှိ
ကုန်သော၊ဒေသနာတို့၌လည်း၊ဧသေဝနယော၊ဤနည်း၊လျှင်နည်း၊ရှိ၏၊ သာ
ဠိကာဝိယနိ၌သော်၊သာဠိကာဝိယနိ၌သောဟူသည်ကား၊မရုဏ
ချိုပြီနှင့်သော၊အမှုပဏ္ဍိ။သရက်သီးမျည်ကို၊သာယိတ္ထာ၊လျက်၍၊ပကွေတိ၊

အတောင်တို့ဖြင့်၊တာဠီ၊ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ဒတ္တာ၊ပေး၍၊ မရုရေဝံ၊သားယော သောဖြည်သံကို၊နိန္ဓာရေနှိယာ၊ တွန်သော၊သာဠိကာယာ၊ သာဠိကာ၏၊ နိဿောသောယထာ၊ တွန်သောအသံကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ထေရသား၊ မထေရ်အား၊ဓမ္မ၊တရားကို၊ကထေနှိသား၊ဟောသောအရှင်သာရိပုတ္တရာ ၏၊မရုရော၊သာယာသော၊နိဿောသော၊ အသံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိ သစ္စ၊ထိစကားသည်မှန်၏၊ဓမ္မသေနာပတိသား၊တရားစစ်သူကြီး၊ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဝိတ္ထာဒိနံ၊သည်းချေအစရှိသည်တို့၏၊ အပလိ ဗုဒ္ဓ၊မဖြေ၊ရှက်သော၊ဝစနံ၊စကားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အယံဒဏ္ဍော၊ သံတုတ်သံချောင်း၊ဖြင့်၊ ပဟာဒုကံသထာလေ၊ကာဝိယ၊ပုဏ်ခတ်အပ်သော ကြေးခွက်ကဲ့သို့၊သဒ္ဒေ၊အသံသည်၊နိန္ဓ၊ရုတိ၊ထွက်၏၊ပဋိဘာနံဥဒိယတိ တိ၊ ပဋိဘာနံဥဒိယတိဟူသည်ကား၊ ကထေတုကမ္မတာယ၊ ဆိုခြင်းဌာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ သမုဒ္ဒတော၊ သမုဒ္ဒရာမှ၊ဝိဝိ ယောဝိယ၊လှိုင်း၊တံပိုး၊တို့ကဲ့သို့၊ ဥပရူပရိ၊အာဆင့်ဆင့်၊ အာနန္တံ၊ အဆုံးမရှိ သော၊ပဋိဘာနံ၊ ပညာသည်၊ဥပဠဟတိ၊ထင်၏၊ တဿသာတိ၊တဿဟူ သည်ကား၊ဓမ္မသေနာပတိသား၊တရားစစ်သူကြီး၊ဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တ ရာ၏၊တန္တိ၊တံဟူသည်ကား၊ဓမ္မ၊တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ဟောသော၊ သုဏန္တိ၊သုဏန္တိဟူသည်ကား၊ယံ၊အကြင်တရားကို၊ နော၊အကျွန်ုပ် တို့အား၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ကထေတိ၊ဟော၏၊တံ၊ထိ တရားကို၊နော၊ ဝါတို့သည်၊သောသာမ၊ နာကုန်အံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ အာဒရဇာတာ၊ ရှိသေ သောဖြစ်ခြင်း၌ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သုဏန္တိ၊နာကုန်၏၊မရုရန်၊မရုရံဟူသည် ကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ရဇ္ဇနီယေနာတိ၊ ရဇ္ဇနီယေနဟူသည်ကား၊ ကန္တေန၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော၊ သဝနီယေနာတိ၊ သဝနီယေနဟူသည် ကား၊ကဏ္ဏသုခေန၊နား၊ချမ်းသာ၊ဖြင့်၊ ဝဂ္ဂုနာတိ၊ဝဂ္ဂုနာဟူသည်ကား၊ မဇ္ဇေန၊ပြေ့ဖြစ်သော၊ မနောဟရေန၊နှလုံး၊ကိုဆောင်သော၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာတိ၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာဟူသည်ကား၊ဩဒဂျပိတိယာ၊ တက်ကြွသောပီတိ၏၊ဝသေန၊ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဥဒဂ္ဂစိတ္တာအလိုနှစိတ္တာ၊မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရုဒိတာတိ၊ရေဒိတာဟူသည်ကား၊အာမောဒိတာပါမောဇ္ဇေန၊ဝမ်းမြောက် ခြင်း၊နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဝေန္တိတိ၊ ဩဝေန္တိဟူ သည်ကား၊အာဝဇ္ဇန်၊နား၊ထောင်ကုန်၏၊အညာစိတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်စိတ် ကို၊ဥပဠဟပေန္တာ၊ဖြစ်စေလျက်၊ သောတံ၊နား၊ကို၊ဥပနေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ အဇ္ဇပန္ဓရသော်အာဒိကာ၊အဇ္ဇပန္ဓရသော်ကျိုအစရှိကုန်သော၊စတသော

ဂါထာ၊လေးဂါထာတို့ကို၊ပဝါရဏာသုတ္တန်ဒေသနာယ။ ပဝါရဏာသုတ္တန် ဒေသနာဖြင့်မဟာဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတ်၊ မျှားစွာသောရဟန်းအပေါင်းခြံရံ အာဝ်သည်ဖြစ်၍၊နိသိန်း၊ထိုင်နေတော်မူသော၊သင်္ဃာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။လောမေ၏နှုန်း၊ပြီးမှမ်းသဖြင့်၊ဝတ္ထာ၊ဖိန့်အာဝ်ကုန်၏၊ ၊

ဤ၌ဆိုဂါထာတို့၌ ပန္နရသေတိ၊ပန္နရသေဟူသည်ကား၊ဟိ၊ထင်စွာ ပြဋိုးအုံ့ကေတ္ထိ၊တပါ၊သော၊ သမယေ၊အာခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝုဇ္ဇာရာမေ၊ ဝုဇ္ဇာရုံကျောင်းတော်၌၊နိသိဒန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းအခါသည်၊ သမ္ဗဟုလော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ပရိ သာယ။ပရိတ်သတ်ခြား၊ကာလယုတ္တံ၊ကာလနှင့်ယှဉ်သော၊သမယယုတ္တံ သမယနှင့်ယှဉ်သော၊ဧမ္ပံ၊တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊ ဥဒက ဟောဌကေ၊ရေချိုးအိမ်၌၊ဝတ္ထာနိ၊ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိဋ္ဌိတွာ၊သွန်းလောင်း တော်မူ၍၊ဝတ္ထနိဝါသနော၊သင်းဝိုင်တော်ကိုဝတ်လျက်၊ သုဂတမဟာစီ ဝရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသက်နှံ့တော်ကို၊ကေသံ၊ လက်ဝဲတဘက်မခုံးထက်၌ ဆင်သည်ကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ဝိသာခါဒေါသိကာမ သည်ဆောက်လုပ်သောပြာသာဒ်၌၊မဏ္ဍိမဝတ္ထု၊ အာလယ်တိုင်ကို၊ နိသာ ယ၊ဖြစ်၍၊ပညတ္တာ၊ဝရုဇ္ဇါသနေ၊ခင်းထားအာဝ်သောနေရာ၊တော်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်၊သမန္တာ၊တော၊ယက်ဝန်းကျင်မှ၊နိသိန်း၊ထိုင်နေသော ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊အနုဝိလောကေတွာ၊ တူရှာကြည့်တော်မူ ၍၊တဒဟုပေါသထေ၊ထိုဥဝုသ်နေ့၌၊ ပဝါရဏဒိဝသေ၊ ပဝါရဏာနေ့၌၊ ဧကမတ္တိံ၊ပန္နရသိဥပေါသထေ၊ ဤတဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော ဥဝုသ်နေ့၌၊ ဧကုတ်အယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနုက်တည်း၊ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ဝိသုဒ္ဓိယာ ဟူသည်ကား၊ဝိသုဒ္ဓဿ၊ယာယ၊စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုး၌၊ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာယ၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာအလို၌၊ဘိက္ခူ၊ပစ္ဆသတာသမာဂတာတိ။ဘိက္ခူ၊ပစ္ဆသတာ သမာဂတာဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိကုန် သော၊ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်၊သင်္ဃာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊နိသဇ္ဇဝ၊သောနစ်ထိုင်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ အစ္ဆာ သယဝ၊သောနစ်၊အလို၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊သမာဂတာ၊စည်း ဝေး၍နေကုန်သည်၊ ဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊တစသံ်ယောဇနဗန္ဓနန္တိ၊ဒါတိ၊ တစသံ်ယောဇနဗန္ဓနန္တိ၊ဒါဟူသည်ကား၊သံ်ယောဇနသင်္ခါတေ၊သံ်ယောဇ ဥဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊သန္ဓာနသ၊အစဉ်၏ဗန္ဓနဟူတော်၊ အနှောင်အနွဲ့ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ကိလေသော၊ကိလေသာတို့ကို၊ဆိုနိုင်တွာ၊ဖြတ်၍ပြီတာ

တည်ကုန်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနိစ္စာဒိဏာဝုနဒ္ဒ ဝါ ဣသိဘိ၊အနိစ္စာဒိဏာဝုန ဒ္ဒ ဝါ ဣသိဟူသည်ကား၊ ကိလေသာဒုက္ခာဘာဝေ နှ၊ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲမရှိသဖြင့်၊ နိဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်ပြီ၊ ခိဏာ ဝုန ဒ္ဒ ဝါ။ ကုန်ပြီးသောတဘဝနှင့်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီ။ အသေက္ခာနံ၊ အသေက္ခဖြစ်ကုန်သော၊သိလက္ခန္ဓာဒိနံ၊သိလက္ခန်အစရှိသည်တို့ကို၊သေ တဘာဝေန၊ရာဂါဒီးသောအဖြစ်ဖြင့်၊ဣသိ၊ဣသိမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း၊ ဝိဇိတသင်္ကိမဒ္ဓိ။ ဝိဇိတသင်္ကိမံဟူသည် ကား၊ဝိဇိတကိလေသသင်္ကိမတ္တာ၊အောင်ပြီးသောကိလေသာဟူသောစစ် ပြေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇိတမာရဗလတ္တာ။ အောင်ပြီးသောမာရ် မင်းအားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇိတသင်္ကာမံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်ပြေရှိသော၊သတ္တဝါဟာ၊ သတ္တဝါဟုံဟူသည်ကား၊အဋ္ဌဝိဂေ၊အင်္ဂါ ရှစ်ပါးရှိသော၊အာရိယမဂ္ဂရထေ၊အာရိယမဂ်ခရီးဌ၊အာရောပေတ္တာ၊တင်၍၊ ဝေနေယျသတ္တာ၊ဝေနေယျသတ္တဝါကို၊ ဝါဟေတိသံသာရဟန္ဒာရတော၊ သံသရာ တည်းဟူသောခရီးခဲမှ၊ ဥတ္တာရေတိ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင် တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ သတ္တဝါဟော၊ သတ္တဝါဟမည်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်၊ ဥဒ္ဒေယ်ဝိ ဝေဝိဇိတသင်္ကိမသတ္တဝါဟာ တိ၊ဥဒ္ဒေဟိဝိ ဝေဝိဇိတသင်္ကိမသတ္တဝါဟဟူ၍၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ သတ္တ ဝါဟံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို သံသရာဟူသော ခရီးခဲမှ ထုတ်ဆောင် ကယ်တင် တော်မူတတ်သော၊ အနုဂ္ဂရံ၊ အတုမရှိသော၊ တံသတ္ထာရံ၊ ထိုဖြတ်စွဲဘုရားကို၊ တောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ မစ္ဆ ဟာယိနော၊ သေခြင်းကို ပယ်ကုန်ပြီးထသော၊ သာဝကာ၊ တပည့်သား တော်တို့သည်၊ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ဝေရူပေဟိ၊ ဤသို့သ ဘောရှိကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ သာဝကတို့သည်၊ ပရိဝါရိတောဝ၊ ခြံရံ အပ်သော ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ အမစ္စပရိဝါရိတောဝ၊ ဒေမတ်အမေါင်း သည်ခြံရံအပ်သော၊စက္ကဝတ္တိရာဇာဝိယ၊စကြာမင်းကဲ့သို့၊ ဇနပဒစာရိက ဝသေန၊ ဇနပုဒ်လှည့်လည်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊အနုပရိယေတိ၊ လှည့်လည်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇ နာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပလ၊သော၊ပိ၊ ပလာသော ဟူသည်ကား၊ ဟုဏ္ဍော၊အာချည်းနှီးတည်း၊ အဏ္ဏော၊သာရရှိတိတော၊ အတွင်းခံ့အနှစ်မှ ကင်းသော၊သိလရှိတိတော၊သိလမှကင်းသော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊

အဘ,ကြောဟု,အနက်တည်း၊ ဝန္ဒေအာဒိစ္စဗန္ဓုနဉ္စိ၊ ဝန္ဒေအာဒိစ္စဗန္ဓုနုံဟူသည်ကား၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္တာရဲ့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဒသဗလံ၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒာမိ၊ ဂိုဏ်ပါ၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတ်၏၊ ပရောသဟဿဿ ဣတိ ပရောသဟဿသံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတသော ဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာယ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ဘိဏ္ဍု၊ နုံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒေသေန်၊ ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝန်၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ယောမေ ဣဏ်ဖြန်း၊ ပြီးမှတ်သားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ပါန်ခေါ်ကုန်၏၊ ။

တဗ္ဗ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရောသဟဿဿ ပရောသဟဿံဟူသည်ကား၊ အတိရေကသဟဿံ၊ တဝေါင်းလွန်ရှိသော၊ ဒေဝေ တေဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ တဝေါင်းသုံးရာ ငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ သန္နာယ၊ ရည်ရွယ်၍၊ ဝုတ္တာ၊ ပါန်အာဝ်၏၊ အကုတောဘယ ဣ၊ အကုတောဘယံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ကုတောစိ ဝိ၊ တစုံတရာလည်းဖြစ်သော်ငယ်ဟု၊ ဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တသာ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရောက်သော ဝုဋ္ဌိတ္ထေ အာ၊ ကုတောစိ ဝိ၊ တစုံတရာလည်းဖြစ်သော် ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အကုတောဘယံ နာမ၊ အကုတောဘယမည်၏၊ အာဂုံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နုဂ ရောတိ၊ မပြုတတ်၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တ ကာရဏောဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းဝှိ ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ နာ ဂေါတိ၊ နာဂဟု၏၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဂနာမော၊ နာဂအမည်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ ဣဒါနိ ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ ဣဒါနိ ဟူသည်ကား၊ သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဣဒါနိ၊ သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဣဒါနိ ဟိ ဣတိ ကိ၊ ဥတ္တမော ဖြတ်သော၊ ဣသိ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်သည်။ ဝါ၊ ထနည်းကား၊ ဝိပဿိသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေ၊ ကောဝိပဿီ ဗြတ်စွာဘုရားမှ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍ ဣဒါနိ၊ ဘုရားတို့၏၊ သတ္ဘာ ဟော ရုနစ်ဆူ ပြေးကိုသော ဣသိ၊ ဘုရား ဂုဏ်သည်၊ မဟာ ဟေ ဟော ဝါ ကိ၊ မဟာ ဟေ ဟော ဝါ ဟူသည်ကား၊ ပဋိသလ္လာ ဝေ ဗ္ဗာ ဟေ ကိုယ်တော်တည်းကိုနှီးတော်မူရာမှ၊ သာ ဝ ကော ဟေ ဟော ဝိ ဟေ ပါ ဒေ ဗ္ဗ ဝိ ဝေ ဝိ ဟော ဝါ ဣ ဗ္ဗ ဒံ၊ သာ ဝ ကော ဟေ ဟော ဝိ ဟေ ပါ ဒေ ဗ္ဗ ဝိ ဝေ ဝိ ဟော ဝါ ဣ ဗ္ဗ ဝ ဟူ သော ဤစကားကို၊ ထေရော ဝေ ဝိ ဟ ဟ ဝ ထေ ရ ဝ ဟ ဟ ဝ ဟ ဟ ဝ ဟ ဟ

ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အာကာနော ပိဝိ၏ဝိသေသာဝိဂမံ၊ တရားကျင့်ကိုဖြင့်ကိုပဟာသနော်ကြောင့်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝေဒတိ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဥမ္မဂ္ဂပထန္တိ ဘာဒိကာ။ ဥမ္မဂ္ဂပထံ ဣတိ သို့အစဝိုက်ခုန်သော၊ စတာသောဝါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဂိသ၊ ဝဂိသ၊ကိ၊ နု၊ အသို့နည်း၊ တော၊ သင်သည်၊ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ဟုဗ္ဗေ ရှေးဦးပဏ္ဍိတ ကြီးအပ်ကုန်သော၊ ဥဒါဟု၊ ထို့သို့မဟုတ်၊ ဌာနသော၊ အကြောင်းအား ဖြင့် စေတာသိ၊ ဝိတ်ရှိ။ ပဒိဘာန္တိ၊ ထင်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၊ တော်မူ၏၊ တေန၊ ထို ဝဂိသသည်၊ ဌာနသော၊ အကြောင်းအား ဖြင့်၊ ပဒိဘာန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ၊ ဒသေ ဣန၊ ပြသ ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏော၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဧဝံ ဤသို့၊ တံ၊ ထို ဝဂိသမထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ အလယ်၌၊ ကထာ၊ စကား သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်သတည်း၊ ဝဂိ သ ဣတ္ထေ ရောဝဂိသမထေရ်သည်၊ ဝိသဒ္ဒဝဏ္ဏေ နေဝ ဗွန်လွတ်ခြင်းရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဒေသေ နု ပါဠိသင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဝုန္ဒာယ၊ အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းဖြင့်၊ ယောနိသော မနသိကာ ဇေန၊ အသင့်အတင့်နှင့်လုံ့လွင်းခြင်း ဖြင့်၊ ကမ္မ၊ အာမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဗဟုဇနေ ဟိ ဗွဲ့သည်ရှိ သော်၊ ဝဏ္ဏပဒါနိ၊ ဝဏ္ဏပဒတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိစရတိ၊ လှည့် လည်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အာ၊ ဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အယံ ထိ အခါ၌၊ ဟဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမေ ဟိ ဣဒ္ဓ။ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဝဂိသ သ၊ ဝဂိသ၏၊ ပဒိဘာနသမ္ပတ္တိ၊ လျင်မြန်သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နစဝနန္တိ ၊ ဟဝိ ကုန်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အသာ၊ ထို ဝဂိသ၏၊ ပဒိဘာနသမ္ပတ္တိ၊ လျင်မြန် သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဓာနာ ပေ သာ ဓိ၊ ဝိ ဇေ ခံ၊ ဣတ္တိ၊ ဤ၊ ဝိ ဇ ခေါ ဝဂိသ ကိ၊ အာ ဒိ နာ၊ ကိ၊ နု ခေါ ဝဂိသ ဣတိ ဤသို့အစ ရှိသည်ဖြင့်၊ ဥမ္မဂ္ဂပထန္တိ၊ ဥမ္မဂ္ဂပထံ ဟု သည်ကား၊ အနေကာ နိ၊ များလှာကုန်သော၊ ကိ ဟေသု ဝ ဗ္ဗ နုပ ထာ ဒီ၊ ကိ ဟေ ဝ ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတို့ကို၊ ဟိ သ ဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဝဇ္ဇ ပ သုတ ပ ထ တာ ယ၊ ဝဇ္ဇိ ပြည်လေ့လျက် ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့်၊ ပထန္တိ၊ ပထံ ဟု၏၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပ ဘိ ဇ္ဈ ဝိ ဟာ နိ ဟိ၊ ပ ဘိ ဇ္ဈ ဝိ ဟာ နိ ဟု သည်ကား။ ရောဂါ နိ ဝိ ဟာ နိ။ ရုဏ အစရှိသော တံဆင်းရဲကို၊ သံ ဘိ ဒ္ဒ ဝိ တွာ၊ ကောင်းစွာ ဖျက်ဆီး၍၊ စရဏိ၊ ကြွ တော်မူ၏၊ တံ ပ ဿ ထာ ဟိ၊ တံ ပ ဿ ထ ဟု သည်ကား။ ဧဝံ ဤသို့၊ အာ ဟု ယူ ဆိ ဒ္ဒ ဝွာ ဖြတ်၍။ စရန္တိ၊ ကြွ တော်မူ သော၊ ဗဟုနံ ပ ရ ဗ္ဗ ကရုဏာ ကိ လေ သာ ဟု သည်၊ ဟု သော

အနှောင်အဖွဲ့ကိုဖြေခြင်းကိုပြုတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံမြတ်စွာတုရားကို၊ပဿ
ထားရှုကုန်သော၊ ဒေသိတာနှင့်၊ အသိတံဟူသည်ကား၊ အနိသိတံ၊ ရာဂစ
သည်ကိုမြင်ခြင်းမရှိသော၊ ဘာဂသောပဋိဘဏ္ဍာတိ၊ဘာဂသောပဋိဘဏ္ဍဟု
သည်ကား၊ သဟိပဌာနာဒိကောသေတော၊ သတိပဋ္ဌာန်စသောဓာတ်ရှိအား
ဖြင့်ဖေါ်ကရားတော်ကို၊ ပဋိဘဏ္ဍနိယံခွဲချမ်းဝေဘန်ခြင်းကို၊ကတ္တား၊ ပြု၍။
ပရိဘဏ္ဍါဟိ ဝိ၊ ဝေပိ ဘဏ္ဍဟု၍လည်း၊ ပါဠေါ၊ ပါဠိမြတ်ကို၊ ဥဒ္ဒေသာဒိကောဠာ
သတောဠဒ္ဒေသအစရှိသောဓာတ်ရှိအစုအားဖြင့်၊ ပကာရေဟိ၊ အခြားအား
ဖြင့်ဝိဘဇိတ္တာ၊ ခွဲချမ်းဝေဘန်၍ဖေါ်ကရားကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူ
သော၊ ဗုဒ္ဓဟိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်းအနက်တည်း၊ ကြေညာသော်၊
ကြေညာသည် ဟူသည်ကား၊ ကာမာဒိစတုရောဃာသား ကာမ အစရှိသော
ရေကူးပါးသောကြီးမားအနေကဝိဟိတာနှင့်၊ အနေကဝိဟိတံဟူသည်ကား၊
သတိပဋ္ဌာနာဒိသောနုတတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်အနေ
ကဝိဟိတ၊ များသောအကြားရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဠ္ဌတိ သဟယထလုံ
ထိုရှင်ပါ၊အကြားရှိသော၊ကမ္ဘဏ္ဍာနာနုံ၊ကမ္ဘဏ္ဍာန်းတို့၏၊ ဝသောနုအစွမ်းအား
ဖြင့်၊ အနေကဗဟုကာရုံ၊ များသောအကြားရှိသော၊ အမတာဝဟံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ဆောင်တတ်သော၊ မဂ္ဂင်းကို၊ အကျွှာသိအာဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တတ္ထိ အမဇ္ဈတအကျွှာတော်၊ တတ္ထိ အမတေအကျွှာတော်ဟူသည်ကား၊
တနေ့ကိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထိ အမဇ္ဈတအမတာဝဟောဇိုဝေသခြင်း
ကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်သောတရားကို၊ အကျွှာတော်ဟောတော်
မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မြေဒသသာတိ၊ မြေဒသဟူသည်ကား၊ မြေ့ တရားကို၊
ပယိတာရောဂ်ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ အာသံဟိ
ရာတိ၊ အသံဟိရာဟူသည်ကား၊ ကေနစိ၊ တခုတခုသောအကြောင်းဖြင့်၊
အာသံဟိရိ ယား၊ ဘွန်တိုခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတိ ဗ္ဗိ ဘာ၊ တည်ကုန်
သည်အဟောနှင့်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတိဝိဏ္ဏသဇ္ဇဝိတိနှင့်၊ အတိဝိဏ္ဏသဇ္ဇဝိတိနုံဟူ
သည်ကား၊ သဇ္ဇတိ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဗျာနာနုံ၊ ဒိဋ္ဌိအကြောင်းတို့ကို
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိညာဏဗ္ဗိတိနုံ၊ ဝိညာဏဗ္ဗိဘိတို့ကို၊ အတိဏ္ဍမဗ္ဗါဟိ၊
အတိဏ္ဍမဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အတိဏ္ဍမဟူတံ၊ လွန်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနုံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဗ္ဗသ၊ ဖြင်တော်မူ၏၊ ဒေ ဂ္ဂန်၊ အဂ္ဂိဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဂ္ဂေတိ ဝါ၊ အဂ္ဂေဟူ၍လည်း၊ ပါ ဠေ၊ ပါဠိ၌၏၊ ပဌမ
တရုံ၊ ရှေးဦး၌၊ ဗုဒ္ဓဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်းအနက်တည်း၊ ဒသဗ္ဗာ
နှင့်၊ ဒသဗ္ဗာနုံ ဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌဝဋ္ဌိယာနုံ၊ ပဋ္ဌဝဋ္ဌိတို့အား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်

သောဧဝံတာရားကို။ပါ။တနည်းကား။အားလုံတို၊ အလုံဟူသည်ကား၊အာ
ဒိတောဟုဆိုစ၊ ဒေသေတိ။ဟောတော်၏၊ ဒုတိအာသီ၊ဤသည်ကား၊ အဟော
အနက်တည်း။တာသ္မာတိ၊တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်
ဧသဧဝေါ၊ဤတာရားကို၊ သုဒေသိတောဟောကောင်းစွာဟောအပ်၏၊ဒုတိ၊ဤ
သို့စာနှင့်နှုန်းသိသောသူသည်၊ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော
မပြုအပ်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနုသိက္ခေတိ၊ အနုသိက္ခေဟူသည်ကား။
တိသောသိက္ခာ၊ သုံးပါးကုန်သောသိက္ခာတို့ကို၊ ဝိပဿနာပဋိပါဋိယာစ၊
ဝိပဿနာအစဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာစ၊မဂ်အစဉ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊သိက္ခာယျုံ၊ကျင့်ကုန်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါတိအာဒိကား၊ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ
ဤသို့အစရှိကုန်သော။တိဿသာဂါထာ၊သုံးဂါထာတို့ကို၊အာယသ္မတော
ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊အညာတကောဏ္ဍညဟူသော၊အညာ
တကောဏ္ဍညမထေရ်အား။ ထောမနာဝသေန၊ ပြီးမှပ်သည်၏ အစွမ်း
အား၊ဖြင့်၊ဝုတ္တာ၊ဖိန့်အပ်ကုန်၏၊ ။

တဿ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနုဗုဒ္ဓေါ၊အတု
လိုက်၍သိသောလေးပါးကိုထိသောသူတည်း၊ယင်းစကား၊သည်မှန်၏။
ဗုဒ္ဓါ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော
သစ္စာနှင့်သစ္စာတို့ကို၊ဗုဒ္ဓိံ သု၊ သိုးတော်မူကုန်၏၊ပဿာ၊နောက်၌၊ထေရော
ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ သမ္ဗုပဗျမ်း၊ အလုံးစုံတို့၏ရှေးဦးစွာ၊အနုဗုဒ္ဓေါ
ဘုရားအာဟူသစ္စာလေးပါတရားကိုသိ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ
တိ၊ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝိရေတိ၊ဖြတ်ကုန်သော၊သိလက္ခန္ဓာ
ဒိပါ၊သီလကွန်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏အကြောင်
ကြောင့်၊ထေရော၊ ထေရမည်၏၊ အကုပ္ပမဟော၊မပျက်သောသတောရှိ၏။
ဣတိအာသီ၊ ဤသည်ကား၊အဟော၊ အနက်တည်း။တိဗ္ဗနိက္ခမောတိ၊တိဗ္ဗ
နိက္ခမမဟူသည်ကား။ဒဋ္ဌဝိရိယေ၊ဖြတ်ခြင်းသော်လုံ့လရှိသော၊သုခဝိဟာရာ
နန္တိ၊သုခဝိဟာရာနုဟူသည်ကား။ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနုံ၊မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏အကြစ်ရှိချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ဝိဝေကာနန္တိ၊ဝိဝေ
ကာနုဟူသည်ကား။တိဏ္ဏော့ဖို၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဝိဝေကာနုံ၊ဝိဝေ
ကတို့ကို၊သဗ္ဗသော တန္တိ၊သဗ္ဗသတံဟူသည်ကား၊ယင်း၊အကြင်တရားသို့
သဗ္ဗသာ ဝေကေန၊အလုံးစုံသောသာဝကသည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊တံ
ထိုတရားသို့၊အာသဒေနေန၊ ဤကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊အနုပတ္တော်၊အစဉ်
ဆုံးတိုင်း ရောက်အပ်ပြီ၊ အပ္ပမတ္တသသိက္ခေးတာတိ၊ အပ္ပမတ္တသသိက္ခ

တောဟူသည်ကား၊ အပ္ပမဒတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သည်၊ ဟုတ္တား ဖြစ်၍၊ သိ
ဂ္ဂန္ဓေနုဂ္ဂဟိတောသော၊ ကေဝိဇ္ဇောစေတောပရိယာယကောဝိဒေါတိ။ တေ
ဝိဇ္ဇောစေတော ပရိယာယကောဝိဒေါဟူသည်ကား၊ ဆသုအာဘိညာသု၊
ရြောက်ပါးကုန်သော အာဘိညာဉ်တို့၌၊ စကသေသားလေးဂါထာတို့ကို၊ ဝန္ဒ
တိ၊ ဆိုရ၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ နှစ်ခုကုန်သောဂါထာတို့ကို၊
ယဒ်ဝိနုဝတ္တား၊ အကယ်၍ကားမဆိုအပ်၊ ထေရောပန၊ မထေရ်သည်ကား၊
ဆဋ္ဌဘိညော၊ ရြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကိုရသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
ယသ္မာ၊ ကြင်ကြောင့်၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဆဒ္ဒန္တဒဟတောဟု၊ ဆဒ္ဒန်
အိုင်မှာ အောင်ကျွန်းလာ၍၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၌ပေ၊ မနိပစ္စကာရံ၊ အ
လွန်ရှိသော ခြင်းကို၊ ဒဇ္ဇသောတ္တာ ပြု၍၊ ဝန္ဒန်၊ ရှိခိုးသော၊ ထေရံ၊ ကောဏ္ဍည
မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်၍၊ ပသန္နမာနသေန၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ဘဂဝ
တောဟု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊
အဘိဏ္ဍဝန္တေန၊ ပြီးမွမ်းသဖြင့်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ဝတ္ဝါ၊ ပြန်အပ်
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောဏ္ဍညောဗုဒ္ဓဒါယာဒေါပါဒေ၊ ဗုဒ္ဓဒါယာ
နောတိ၊ ကောဏ္ဍညောဗုဒ္ဓဒါယာဒေါပါဒေ၊ ဗုဒ္ဓဒါယာဒဿ ဥပ္ပတ္တိနောဟု၍၊ ဝတ္ဝါ၊
ပြန်အပ်၏၊ နဂ္ဂ သပ္ပ သေတိ အာဒိကာ၊ နဂသပ္ပသေ ဤသို့ အစရှိကုန်
သော၊ တိသေသာ ဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ သဇ္ဇေဟေ ဝ၊ အားထုံးစုံသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တေ ဟိ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌမ ဟိ ဘိက္ခု သ ဟေ
ဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်သည်၊ ဘဂ္ဂ၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကာ ဒ္ဒ သိ သာ ယံ၊ ကျောက်ညို အပြင်၌။ ဝိဟာရေ ဇေတဝနေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ
သော်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာ မောဂ္ဂလာ နော၊ မ
မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ တေ သံ သိ ဣ ဒ္ဓ ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမ
ဒ္ဓေ သ ဇ္ဇေ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိမုတ္တိ
ကို၊ ပဘသိတ္ထ၊ ဖြင်ပြု၊ တတောနိသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြင်ခြင်းကြောင့်၊ အာယသ္မာ
ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဝဂ္ဂိ သော၊ ဝဂ္ဂိသသည်၊ ဘဂဝန္တံ ဣ ဒ ၊ ဖြတ်
စွာဘုရားကိုလည်း၊ ကောင်း။ ဘေ ရေ၊ မထေရ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ အ
ဘိဏ္ဍဝန္တော၊ ပြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟာသိ၊ ပြန်တော်မူ၏။

ဘဂ္ဂ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နဂသပ္ပသေတိ၊ နဂသပ္ပ၊ သပ္ပဟူသည်ကား၊
ဣသိဂိလိပဗ္ဗတ ဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်၏၊ ပ သော၊ နံပါး၌၊ ကာ ဠ ဝိ လ ယံ၊
ကျောက်ညို အပြင်၌၊ အာသိနန္တိ၊ အာသိနံဟူသည်ကား၊ နိသိန္နံ၊ နေ သော
ဧ ဇ ဿ ဘိ၊ ဧ ဇ ဿ ဟူသည်ကား၊ ဆဇ္ဇနော၊ ပြီ၏၊ ဧ ဇ တောပရိယ

ဥာဏေနု၊စေတောပရိယအာဘိညာဉ်ဖြင့်၊စိတ္တံနေသံသမန္နေသန္တိ၊စိတ္တံနေ
သံသမန္နေသံဟူသည်ကား၊ တောသံဝိဟာသဝတိကျွန်း၊ ထိုရေဟန္ဒာဖြစ်
ကုန်သောရေဟန်းတို့၏စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ သမန္နေသန္တော၊ရုံစပ်းဆင်ခြင်သည်
ရှိသော်၊ အနုပရိယေတိတိ၊ အနုပရိယေတိ ဟူသည်ကား၊ အနုက္ကမေနု
အစဉ်အားဖြင့်၊ပရိယဉ်နွှဲတို့၊ ပိုင်းခြားမြဲသိ၏၊ ဝေဒနာသမ္ပယုတ္တနှင့်၊ဝေဒနာ
သမ္ပယုတ္တဟူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓသာသပါရဂုဏ်၊ ဗုဒ္ဓသာသပါရဂုဏ်ဟူ၍၊ဝုဏ္ဏာ
ယ၊ဆိုအပ်သော၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပတ္တိယာစ၊ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊တောရိဇ္ဇာမစ္ဆုဟာယိနော၊ တောရိဇ္ဇာမစ္ဆုဟာယိနောဟူ
၍၊ဝုဏ္ဏာယ၊ဆိုအပ်သော၊ သာဝကသမ္ပတ္တိယာစ၊သာဝကတို့ပြည့်စုံခြင်း
ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဂ်ေဟိ၊
အဂ်ါတို့ဖြင့်၊သမ္ပန္နံသမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်ဖန်
၏၊ မုနိန္တိ ဣဒမိနာပဒေန၊ မုနိ"ဟူသောဤဝုဒ်ဖြင့်၊မောနသင်္ခါတေန၊ မောန
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥာဏေနု၊ဥာဏ်ဖြင့်၊သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနာ
သေသ ဥေယျာဝဗောဓော၊ အကြွင်းမရှိသော ဥေယျကို ထိုးတွင်းမြဲသိ
ခြင်းကို၊ ဝုဏ္ဏော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာဝဇ္ဇ ဥာဏေနု၊
အနာဝဇ္ဇဥာဏ်ဖြင့်၊ ဒသဗလဉာဏာဒိနုံ၊ ဒသဗလဉာဏ် အစရှိသည်
တို့ကို၊ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊တေနု၊ထိုမုနိ"ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ဥာဏ
သမ္ပဒံ၊ ဥာဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏၊ ဒုက္ခသပါရဂုဏ်ဣတိ
နာ၊ဒုက္ခသပါရဂုံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ပဟာနသမ္ပဒံ၊ ပယ်ခြင်း၏ပြည့်
စုံခြင်းကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏၊ တဒုဘယေနစ၊ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့်သည်း၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝသမ္ပဒါယော၊ အာနုဘော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို
ကို၊ဒဿေတိ၊ပြအပ်ကုန်သည်၊ဟောကုန်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တောရိဇ္ဇာမစ္ဆုဟာယိ
နောတိဣမိနာ၊တောရိဇ္ဇာမစ္ဆုဟာယိနောဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ သာဝကာနံ၊
သာဝကတို့၏၊ ဥာဏသမ္ပတ္တိ"ဥာဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပနေန၊ပြသဖြင့်၊
နိဗ္ဗာနဓာတုယော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့ကို၊အဓိဂမဒီပနေနစ၊ရခြင်းကိုပြသဖြင့်
(၅) လည်းကောင်း၊ပဒဋ္ဌယေနု၊ဝုဒ်နှစ်ခုအားပေါင်းဖြင့်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာဝကသမ္ပတ္တိ"၊ သာဝကတို့ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊ တထာဟိတ်တောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ယထာဝုတ္တ
မတ္ထံ၊အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို၊ ပါကဋတရံ၊ ထင်ရှား
သည်ကို၊ကာတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ မုနိ"ဒုက္ခသပါရဂုံအနေကာကာရသမ္ပန္နံပယိ

ရှုပါသည်ကျေါ်ကာမမည်၊ မုနိုဒုက္ခသပါရဂုံ အနေကာကာရသမ္ပန္နံပယိရှုပါ သည်ကျေါ်ကာမံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ။

ကဘူးထိုပါဠိတော်စကားရင်း၊ အနေကာကာရသမ္ပန္နဿ၊ အနေကာ ကာရသမ္ပန္နံဟု သည်ကား။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ အာကာရေဟိ။ ကျေးဇူးတို့နှင့်သမ္ပန်းပြည့်ခဲ့သော။ အနေကာကာရေ ကတသမန္နာဂတံ။ များ သော အခြင်းအရေမျိုးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်ခဲ့တော်မူသော၊ ဟူကား အယံ ဤ သည်ကား။ အားဟူသော အနုက်တည်း။ စန္ဒောယထာ ဝိဂါထာ၊ စန္ဒောယထာ အစရှိသော ဂါထာကို၊ စမ္ပါနဂရေ စမ္ပါမြို့ရှိ၊ ဂဠုရာယ ဂဠုရာ အမည်ရှိသော ပေါက္ခရဏီယာ ရေကန်ဏ၏ တိုရောက်ပင်း၌၊ မဟာသာ များစွာသော သံဃေန စုရောနှီး အပေါင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန် သော ဒေဝနာဂ သာ ဟသော ဟိ စုနတိ နဂါး အထောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ပရိဝုတံ ခြံရံလျက်၊ အတ္ထာနော ဖိမိ၏ ဝဏ္ဏေန စု အသင်းဖြင့်လည်းကောင်း ယာဝ သာ စု အခြိုအရံဖြင့်လည်း ကောင်း ဝိရောစ ဝန်း၊ တင့်တယ်သော ဘဝ ဝန်းမြတ်စွာတုရားကို၊ ဒိသ္မာ ဖြင့်၍၊ သောမနဿ ဘာ တေန ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော။ အာဟိ ဟု ဝန်ကြီး ခြိုးမွမ်းသ ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ ဖိန့် အပ်ကုန်၏။ ။

ကဘူ ထိုဂါထာတို့၌ စန္ဒောယထာ ဝိဂဟာ ဝလာဟကေ နသောတိ၊ စန္ဒော ယထာ ဝိ ဟ ဝလာဟကေ နဘော ဟူသည်ကား၊ သာရဒသမယော၊ တံ ဆောင် ရန်လ အခါ၌၊ အာယဂတာ ဝလာဟကော၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော ဝလာ ဟကသဒိသေ နု၊ တိမ်တိုက်နှင့်တူသော၊ အညေ နု စ၊ တပါး လည်းဖြစ်သော မတိ ဟာ ဒိနာ ၊ ဆိုးနှင်းအစရှိသော ဥပဿဂ္ဂိ သေ သေ နု ၊ ညစ်ညူးခြင်းမှကင်းသ ဖြင့်၊ ဝိဂတမဟ ၊ ကင်း သော အညာ အကြားရှိသော။ ဘာ ဏုမာ သူရိယော ၊ နေ သည်၊ ဝိရောစ ၊ ထား တင့်တယ်သ ကဲ့သို့ ၊ ဝေ ဒ္ဓိ အာ ဝိ ရုသ တ္ဝန်း ၊ ဝေ ဒ္ဓိ အာ ဝိ ရုသ တ္ဝံ ဟု သည် ကား ၊ ဝေ ဝုံ ၊ ဤ အ ဝ ၊ အာ ဂ ၊ ကိ ယ် တော် ကို မှ ၊ နိ ဿ ရ ဝ ဝ ဝိ ပါ ။ ပြိုးပြိုး ပြက်ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့်၊ ရတိ ဝန်း ၊ အ ရောင်ရှိ တော်မူ သော ၊ ဘဝ ဝါ ၊ ဘုန်း တော်ခြောက်ပါး နှင့်ပြည့်ခဲ့တော်မူ သော ။ မဟာ ဗုဒ္ဓ ၊ ဘုရား မြတ်၊ ဝ ဟ ပ် ၊ အ ရှင် ဘုရား သည်လည်း ၊ အ တိ ဝိ ရော စ သိ ၊ အ လွန် တင့်တယ် တော်မူ

ဗျိုး၊အတ္တနောမိမိ၏၊ ယသသာ၊အခြိုအရံဖြင့်၊ သဒေဝက်၊နတ်နှင့်တကွ သော၊လောကံ၊လောကကို၊အတိက္ကမိတ္တာ၊လွန်၍၊ ဝိရောစတိ။ကာင့်တယ် ဗျိုး၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ကာဝေယျမတ္တာတိ အာဒိကာ။ ကာဝေယျမတ္တာ၏သို့ အစဝိုကုန်သော၊ ဒသဂါထာ၊ဆယ်ဂါ ထာတို့ကို၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏ ပဋိပတ္တိ်၊အကျင့်ကို၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင်၍၊ သဗ္ဗုစ၊ဖြတ်စွာတုရား၏ လည်းကောင်း၊အတ္တနော၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊ဂုဏေ၊ဂုဏ်တို့ကို၊ဝိဘာ ဝေတ္တေန။ထင်စွာပြသဖြင့်၊ဝတ္တာ၊မိန့်အပ်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ကာဝေယျမတ္တာတိ၊ ကာဝေယျမတ္တာဟူသည် ကား၊ကာဝေယျနကဗျာကာ၊ကေန၊ကဗျာဖွဲ့သဖြင့်၊ဗြာဟ္မဏတာ၊ဖြတ် နိုး၊အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘာဝိတာ၊ပြုမွမ်း၊အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂရုကော ဒယံ၊အလေးပြု၊အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏၊အဒ္ဓ သာမာတိ၊အဒ္ဓသာမဟူသည်ကား၊အဒ္ဓသိမ့်ဖူးဖြင်ရကုန်ပြီ။အဒ္ဓါနောဒ္ဓ ပဋ္ဌထာတိ၊အဒ္ဓါနောဒ္ဓပဋ္ဌထ ဟူသည်ကား၊ ရတနတ္တယံ၊ရတနာသုံးပါး အား၊ပင်းသည်၊အဒ္ဓါ၊စင်စစ်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဥပကာရတ္ထာယ၊ကျေးဇူး ပြုခြင်း၌၊ဥပဋ္ဌိ၊ဖြစ်၏၊ဝစနန္တိ၊ဝစနံဟူသည်ကား၊သစ္စပဋိသံယုတ္တံ၊သစ္စာ လေးပါးနှင့်စပ်သော။ ဓမ္မကထံ၊တရားစကားကို၊ ခန္ဓေအာယတနာနိစ၊ ဓာတုယောစာတိ၊ခန္ဓေအာယတနာနိစ၊ဓာတုယောစဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ စ၊ခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒ္ဝါဒသအာတနာနိစ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန် သောအာယတနတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသဓာတုယောစ၊ တဆဲ့ရှစ် ပါးကုန်သောဓာတ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ဣမမတ္ထိ ဣဿာနေ၊ ဤအကျိုး၌ခန္ဓာဒိက ထာ၊ခန္ဓာအစရှိသော စကားကို၊ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏၊သာ၊ ထိုခန္ဓာအစရှိ သောစကားကို၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ဝိတ္ထာရိတာ၊ဇ၊ခဲ့အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ဝတ္တဗ္ဗနယေ၊နေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ဝိဒိတ္ထာနုတာ၊ဝိဒိ တ္ထာနုဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိဝိဘာဝကတောစ၊ ရူပ်အစရှိသည်ကင်းခွဲဝေသော အား၊ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတာဒိတောစ၊ အနိစ္စအစရှိသောအား၊ဖြင့် လည်းကောင်း၊ဝုဗ္ဗဘာဝညာဏေန၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာနိတ္ထာ၊သိ၍၊ယေတေသာသနကာရကာတိ၊ယေတေသာသနကာရကာ ဟူသည်ကား၊ယေ၊တေသတ္တာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တထာဂတာနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၏၊ သာသနကာရကာ၊ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ပြုဇတ်ကုန်၏၊

ဗဟုနံ၊မျှားစွာကုန်သော၊တောသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ တသာဂုတာ၊ဓြတ်စွာဘုရားသို့သည်၊ ဥပဓိနှိုဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား၊ ယေနိယာမဂတဒ္ဓသာတိ၊ ယေနိယာမဂတဒ္ဓသဟူသည်ကား၊ နိယာမော ဝေ၊နိယာမသည်သာလျှင်၊ နိယာမဂတ်၊ နိယာမဂတမည်၏၊ ယေတိကျွ တိကျွနိယောစ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျား ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သမ္မတ္တနိယာမ်၊အထက်မဂ်အထက်ဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောသမ္မတ္တနိယာမ ကို၊အနုသံသု၊ ဖြင့်နှင့်ကုန်၏၊ အဓိဂန္တွဲ့သူ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တောသံ၊ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ဝတကေ၊ခန့်နှုန်း၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါဝ ဝါ၊ဓြတ်စွဲဘုရားသည်၊ပေါ်ဖြစ်သမျှသာသမျှောဖြစ်၊သင့်လျှတည်ကော်ကို့၊အ ရှာ ဝမာ၊ဒေဝိအာဝမာ၊ရောက်ပြီးနှုတ်အယ်ဤသည်ကား၊ ယေ၊ခနာ၊ယော ခနာ၊ခြင်းတည်း၊သုခေသိတာ၊ကိ၊သုခေသိတာ၊ဟူသည်ကား၊ဝေနေယျ ရှာ သယာနုရူပ်၊ဝေနေယျတို့၏ အရှာသယာ၊အား၊လျှပ်စွာ၊ သင်ပ်ပြောစ၊ စာကျည်း၊အား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဝိဇ္ဇာ၊ရှေတောစ၊ အကုသိ၊အား၊ဖြင့်လည်း ကောင်း၊သုဒ္ဓ၊ကောင်း၊စွာ၊ခေသိတာ၊ဟောတော်မူ၊အပ်၏၊စကြ္ကမတာ၊တိ၊ စကြ္ကမတာ၊ဟူသည်ကား၊ ပဌမိစကြ္ကာ၊ဟု၊ ငါးပါး၊ကုန်သောစကြ္ကာ၊တို့ဖြင့်၊ စကြ္ကမတာ၊စကြ္ကာ၊ငါးပါး၊နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၊သော၊ အတ္ထပိတာ၊ကာ၊ပေါ်။ အာကို့ ဗိုးပွါး၌ အလိုရှိကုန်သော၊သူကို့သည်း အာ၊ခုနိယာ၊ဂိ၊ကေ၊လိယာ၊နှ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊အရိယတာ၊ဝ၊ကဟု၊ အရိယာ၏ အခြင်းကို့ပြုတတ်ကုန် သော၊အရိယသစ္စာ၊ဝ၊တော၊ဓြတ်စွာဘုရား၏၊သစ္စာ၊နှ၊ သစ္စာ၏ဟု၊သည်း၊ အရိယာ၊သစ္စာ၊နှ၊ အရိယာ၏သစ္စာ၊တို့၊ ဒုက္ခ၏ အာ၊ဒိ၊ ဒုက္ခ၏ဤ၏အစရှိ သောစကား၊သည်။ ဟောသံ အရိယသစ္စာ၊နှ။ ထိုဒုဏ်ရိယသစ္စာ၏ကို့ သတ္ဓမ ဒ္ဓ၊သ၊နှ၊သ၊ရ၊ပ်ကို့ပြုခြင်း၊တည်း၊ ဒုမ္ဘတ်ကို့ မ္ဘာ၊နှ၊ဤ၊ဒုဏ်ရှိ၊ အရိယသစ္စ ကထာ၊အရိယသစ္စကထာ၊ကို၊ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ထိုအပ်၏၊သား၊ထိုဒုဏ်ရိယသစ္စ ကထာ ကို၊သဗ္ဗာ၊ကာ၊ရှုတော၊ ခပ်သိမ်း၊သော အခြင်း၊ဆုတ်အား၊ဖြင့်၊ ဝိ၊သုဒ္ဓိ၊မဂ္ဂ၊ ဝိ၊သုဒ္ဓိ၊မဂ်၌၊ဝိ၊ဇ္ဇာ၊ရှိ၊တာ၊ရှိ၊အပ်ကုန်၏၊ ဒုတိ၊ထို၊ကြောင့်၊တတ္ထ၊ ဗုဒ္ဓ ဝိ၊သုဒ္ဓိ မဂ်၌၊ဝုတ္ထာ၊ယ၊နော၊ဆိုအပ်ပြီး၊သော၊နည်း၊ဖြင့်သာ၊ရှင်း၊ဝေ၊ဒ၊တ၊ဗ္ဗ၊ား၊သ်အပ် ၏၊ ဝေ၊မေ၊တေ၊တ၊ထာ၊တိ၊ ဝေ၊မေ၊တေ၊တ၊ထာ ဟူသည်ကား၊ဒေ၊တေ၊ဒုက္ခာ၊ဒ ယော၊ထိုဒုက္ခ၏အစရှိကုန်သော၊ အရိယသစ္စမျှော၊ အရိယသစ္စာ၊တ၊ရား၊ဝ၊ကို၊ ဒေ၊ဝံ၊ဒုက္ခာ၊ဒိ၊ပ၊ကာ၊ရှေ့၊ဤ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သော၊ဒုက္ခသစ္စာ၊စ၊သော၊အပြား၊ဖြင့်၊ တ၊ထာ၊အ၊ဝိ၊တ၊ထာ၊အ၊နုဿ၊ထာ၊မ၊ဗေ၊ဂ်ာ၊မ၊ပ္ပ၊ဂ်ုန်ကုန်သော၊ဝုတ္ထာ၊ဒိ၊ဗ္ဗာ၊မ၊တေ ယ၊ထာ၊တ၊ထာ၊တိ၊ဝုတ္ထာ၊ဒိ၊ဗ္ဗာ၊မ၊တေ၊ယ၊ထာ၊တ၊ထ၊ဟူသည်ကား၊ သတ္ထာ

ရားမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဏ္ဏာ၊ ပေါ်တော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုပေါ်တော်မူတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်မယား၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာမြင်အပ်၏အရိယမဂ္ဂဉာဏ်ကိုနှုတ်အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်တည်း။ ထိုတရားတို့ကိုးပဋိပဒိဋ္ဌာ ဝေါကိုးတွင်း၏သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓေယျောမိဒိအကျိုးကိုးအနုပ္ပဒေါ။ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမယား၊ ငါသည်၊သန္ဓိကတ်၊ ရှက်ရှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ တဟောစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသဿဘဂဝတော်မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ်၊အာလုံးအမတ်ကုံးကတ်ပြုအပ်ပြီ၊ ကြောင်းဒါနုသိဒ္ဓိယံ၊ ဆုံးမက်ခြစ်ခြင်းဌ၊ အနုပတ်ဌာ၊ အစဉ်အတိုင်းကည့်အပ်ပြီ။သွာဂတံဝတမေအာသိတိ၊ သွာဂတံဝတမေအာသိ ဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်၊ သုအာဂမနံ၊ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊အဟောသိ ဝတ၊ ဖြစ်လေစွတကား၊ မမဗုဒ္ဓသသန္တိ ကေတိ၊ မမဗုဒ္ဓသသန္တိ ကေဟု သည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏အား၊ သမ္ဗုဒ္ဓသာ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ ကေသတိ ပေးအနိုင်ရှိ၊ အာသိညာပါရေမိ ပဋ္ဌောတိ၊ အာသိညာပါရေမိ ပဋ္ဌော ဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒနီ၊ ကြောက်ပါး၊ သည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသိညာနံ၊ အာသိညာဉ်တို့၏၊ ပါရေမိ ဥက္ကဋ္ဌသံ၊ အဆုံးသို့။ အဓိဂတောဝ၊ ရောက်၏၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထိုစကား၊ သည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ၊ သုပါ၊ ဒုနုဂ္ဂဟ ဗုဒ္ဓ ဝုဏ္ဏ ပေ ဣတိ။ ဆိုအပ်ပြီ၊ သည်သာ သျှင်ဖြစ်သော၊ ဗေနုကာ ကို၊ ဝိ ဝ ရိတုံ ဖွင့်ခြင်း၌၊ သော တ၊ ခ၊ ဘုဝိ သော ဝိ တောတိ အာဒိ၊ သော တ၊ ခ၊ ဘုဝိ သော ဝိ တော ဣတိ ဆိုအစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပါန့်အပ်၏။ ဝုဏ္ဏာ ဝိ သ ဣ ဟု ရန်အာ ဒိ ကာ ဝုဏ္ဏာ ဝိ သ ဣ ဟု ရံ ဣတိ ဆိုအစရှိကုန်သော၊ ဒွါဒသ ဂါထာ၊ တဲ့ ခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဋ္ဌနော၊ ဖိ ဓိ ၏ ဥပဏ္ဍာ ယ သ၊ ဥပဏ္ဍာယ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတ ဘာ ဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုဏ္ဏ ဣ ဒေ ခု၊ မေ၊ သ ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊ ချီ ချီ ပြီ ဒုံ ခုံ၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ၊ သော၊ နိ ဂြောဓ ကပ္ပ ဣ ဣ ရ ယ သ၊ နိ ဂြောဓ ကပ္ပ မ ထေ ရ ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာန ကာ ယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ သော အခါ ဌ ဝ ဂိ သ၊ ဝ ဂိ သ သည်၊ အ သ ဗ္ဗ ခါ ၊ မျက်ကွယ်၊ အ ဟော သိ၊ ဖြစ်၏။ တေ ခု၊ ထိ ဝ ဂိ သ သည်၊ တ ဣ ၊ နိ ဂြောဓ ကပ္ပ ထေ ရ ၏ ခု၊ နိ ဗ္ဗ ဝုဒ္ဓ ခု၊ ဖြင်ကျူးသည်၏ ဒေ ဖြစ်ကိုလည်း၊ ကုက္ကုစ္စ ၊ အလို လို ဂ ၏ ၊ ဇ္ဈ ကိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဝုဒ္ဓ သ ဝ ခ ၊ ဝုဒ္ဓ သ ဝ ခ ၏ အ ဖြစ် အ စ ရှိ သည်ကိုလည်း၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော၊ ဝ ဝ ဝ ဣ ဣ ရ ယ သ ၊ ဝ ဝ ဝ ဣ ဣ ရ ယ ထ ေ ၏ ၊ ဝ ဝ ဝ ခ ၊ ခ ၊ ခ ၊

ဝါနဂိုးဂုဟန္တာဝုဏ္ဏိုလိတ္ကိုအားလည်း၊ ဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင် တည်းတောနုးထိုကြောင့်မေ၀ါ၏ဥပဏ္ဍာယော၊ဥပဏ္ဍာယသာ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောနုခေါ်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီတော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ နှာ၊ပရိနိဗ္ဗာန် ပစ်သေးသတော၊ရှုတ်ချိုသို့။ဥပဒေနည်းပရိဝိတက္ကော၊ ဖြစ်သောအကြံရှိသည် ဖြစ်၍သည်ကား၊ဖြတ်စွာဘုရားကိုယုံကြည်ကုန်သော၊မေးလျှောက်ခြင်းတောနုးထိုကြောင့် ဥပဏ္ဍာယသာပရိနိဗ္ဗုတာဘာ၀ံဝုဏ္ဏိုနောဝုတ္တာတိ၊ ဥပဏ္ဍာယသာပရိနိဗ္ဗုတ ဘာ၀ံဝုဏ္ဏိုနောဝုတ္တာဟု၍ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏။ ၊

ဘဏ္ဍုးထိုဂါထာတို့၌။ သတ္တာရနဉ်၊သတ္တာရံဟူသည်ကား၊ပိ၌ခွဲကား ဖိယိ၊ရှက်မျှောက်သောအကျိုးအစဟိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝေနယျာနုံ၊ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား၊ အနုသာသကံ၊ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဖြတ်စွာဘုရား ကိုအာနုဘပညာနှင့်၊ အနောမပညံဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တံ၊အနည်းငယ်ကို၊ သာမကံ၊ယုတ်သည်ကို၊ကြေမနှင့်၊ကြေမဟု၍၊ ဝစ္ဆဟိ၊ဆိုအပ်၏။ကြေမပညံ၊ ယုတ်သောပညာသည်၊နုမ၌၊ မဟာပညံ ကြီးသောပညာ၌၏၊ ရှုတ်အပယ်၊ ဤသည်ကား၊အားတွေ့ကား၊အနုတ်ကား၊ဒီဠေ၀ဝေ၌ဟူသည် ကား၊ပစ္စတ္တဝုစ္စတေ၊ ရှေးကိုမှောက်ခ၌သော်လျှင်၊ ဇုမတ္ထိ ယေ၀အတ္ထတာ၊ဤ အတ္ထသောခ၌သော်လျှင်၊ဇုတိအပယ်၊ဤသည်ကား၊အားတွေ့၊အနုတ်ကား၊ပ ဝိတိ ဣဿာနဉ်၊ဝိဝိတိ ဣဿာနုံဟူသည်ကား၊သံသယာနုံ၊ယုံမှားခြင်း၌ကိုး၊ ဝေ ရှုပါနုံ၀၊ဤသို့သောဝတ္ထုရှိသည်သည်းခြင်းကုန်သော၊ဝိဘဇ္ဇာနုံ၊ဝိဘတ်ခွဲ ကို၊ဆေခ၊ကား၊ဖြာပါတမ်၏၊အဝ္ဂ ၂ ခု၀ေတိ၊အဝ္ဂ ၂ ခုပေဟူသည်ကား၊အဝ္ဂ ၂ ခု ၀ေတိယသမ် ၂ ခေါ၊အဝ္ဂ ၂ ခုဝေတိဟုဆိုအပ်သော၊ပါဟာ၊ရေ၊ကျွေးခြင်း၌ ဥာ၊တောတိ၊ဥာ၊အာ၊ဟူသည်ကား၊ပါ၊ကဋ္ဌော၊ထင်ရှား၊သော၊ယာ၊သ၊သိ၊ပါ ၊ဃ၊သ၊သိ၊ဟူသည်ကား၊ကာ၊ဘ၊သ၊ကျွာ၊ရ၊သ၊ဗွဲ့ခြား၊လာ၊ဘ်ပူ၊ခေါ်သ၊ကား၊ခ်ိ ဖြည့်ခဲ့သော၊ ဓာ၊သိ၊ခ်ိ၊ဗ္ဗ၊ကျွာ၊ဝ်း၊ အာ၊သိ၊ခ်ိ၊ဗ္ဗ၊ကျွာ ဟူသည်ကား၊ ဥ၊ဃ၊သ၊ခ်ိ၊ သ၊ဘာ၊ဝေါ၊ ဗြိမ်း၊ဗြိုး၊သော် သ၊ဘော၊ရှိ၊သော၊ အာ၊ရ၊ဂျ၊မာ၊ခ ဝိ၊ကျွာ၊ မ၊ပူ၊လော၊င်း၊သော၊စိတ်ရှိ၊သော၊ တ၊ထာ၊ဂ၊တ၊ခ်ိ၊ ၊ထ၊ယာ၊ဂ၊တ်၊ဟူ သည်ကား၊ တာ၊ဒိ၊သော်ထိုသို့သ၊ဘော၊ရှိ၊သော၊ ဆာ၊ယာ၊သ၊ပ္ပ၊ဆော်၊ အ၊ရိ၊ပ်ခ်ိ ဖြည့်ခဲ့သော၊နိ၊ဂြော၊ဓ၊ဂ္ဂ၊မ၊ လေ၊ပ၊ညော်ပ၊ပ်ရှင်း၊ခ်ိ၊နိ၊သ်ခ်ိ ကျွာ၊နော်သည်ရှိ၊ အ၊ဖြ၊ပ်ကြောင့်၊ နိ၊ဂြော၊ဂ၊ဝ၊ပွါ၊ဟု၊ နိ၊ဂြော၊ဂ၊ဝ၊ပ္ပ ဟု၍၊ နာ၊ခ်ိ၊ အ၊မည်တ်ကို၊ ကတ်ခြင်းမ်ိ၊ဟု၊ဤ၊ထိ၊သော၊ထိ၊ဝ၊ဂ်ိ၊သ၊မ၊ထေ၊ရ်ိ၊သည်၊ယ၊သာ၊ အ၊ကြောင်း အ၊ခြင်း၊အ၊ရာ၊အား၊ဖြင့်၊ အ၊ကျွ၊နော်၊မ်ိ၊မ်ိ၊အား၊ ဥ၊ပ၊လ၊ဗ္ဗ်ိ၊တ်၊ ၅၀ယ်ထိုတ်ခ်ုတ်၏၊ ဂ၊ထ၊ား၊ထ်ုး၊ခြင်း၊အ၊ရာ၊အား၊ဖြင့်၊ဝ၊ဒ၊တိ၊ဆို၏၊ ၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊ါ၊ပ၊နု၊ဖြတ်စွာဘုရား

သည်ကား။ နိသိန္နဇ္ဈာဝေ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုနိုင်ကြောဂကပ္ပကို၊ ဘယာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာလပတိ။ ခေါ်၏။ အပိစခေါ။ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်းခို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဇ္ဈာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပြာဟ္မဏာသဟာတိ၊ ပြာဟ္မဏာသဟဟု သည်ကား၊ ဖောတိ၊ ဖောတိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏။ သော၊ ထိုနိုင်ကြောဂကပ္ပမထေရ်သည်၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလကုလာ၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတောကိရ၊ ဟောနိုးပြု သတတ်၊ နမသဿအစရိန္တိ၊ နမဿဿစရိ ဟူသည်ကား။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ ရတ္တာပေဏ္ဍောတိ၊ ရတ္တာပေဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပတိဋ္ဌိ၊ တာ၊ နိဗ္ဗာန်ခိုတည်သော၊ ဒဠ္ဍမ္ပဒ္ဒဝသိတိ၊ ဒဠ္ဍမ္ပဒ္ဒဝသိ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန်၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသပတိ၊ ခေါ်၏။ ဒဠ္ဍမ္ပဒ္ဒန်၊ ဒဠ္ဍခမ္ပံ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ အတိဒ္ဓနဋ္ဌေန၊ မယ္မက်စီးသော အနက်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဘဒ္ဒ၊ သို့နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဃသိဒ္ဓေသသိစ၊ ဗြင်းလည်း ဗြင်းတော်မူ၏။ သဏ္ဌာတိ ဝိ၊ သဏ္ဌာဟု၏လည်း၊ ဘ ဝန္တမေဝ၊ ဗြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ ကုလနာ မေနုဒ်ရှိုးအာမည်ဖြင့်၊ အာသပတိ၊ ခေါ်၏။ မယဝ်ဝိသဗ္ဗကိ၊ မယဝ်ဝိသဗ္ဗဟူ သည်ကား၊ အာသေသပရိသင်္ကိတ္ကွား၊ အကြောင်းကိုထက်ဝန်းကျင်မှသင်း ရုံးမျှ၊ အတ္ထာနုံ၊ မိမိကိုပင်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏။ သမန္တစက္ခုတိ ဝိ၊ သမန္တစက္ခုဟူသည်လည်း၊ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ဗြတ်စွာ ဘုရားကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊ အာသ ပတိ၊ ခေါ်၏။ သမဝဋ္ဋတာတိ၊ သမဝဋ္ဋတာဟူသည်ကား။ သမ္မာ၊ ကောင်း စွာ၊ အဝဋ္ဋတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ အာ ဘောဂံ၊ ခွဲလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သဝနာ ဘာတိ၊ သဝနာယဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိ ဟူသ။ ဤပြဿနာကို၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေကြားခြင်းကို၊ သဝနဇ္ဈာယ၊ နာခြင်းအကျိုး ဌာ၊ ဟောတု တိ၊ ဟောတုဟူသည်ကား။ သောတာ ဝတုယ၊ အကြောင်းဖြစ်သော သော တာ ဝတ်ဖြင့်၊ တွံ နောသဏ္ဌာတု မနုဇ္ဈာ ရောသိတိ၊ တွံ နောသဏ္ဌာတု မနုဇ္ဈ ရောသိဟူသော စကားကို၊ ထုတိ ဝ စနုဝ သေနု၊ ပြီးမှပ်သော စကားဏ် အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒတိ။ ဆိုရ၏။ ဆိန္ဒနောဝိစိကိ ဆ္ဆန္ဒိ၊ ဆန္ဒနောဝိစိကိ ဆ္ဆံ ဟူ သော စကားကို၊ ဝိစိကိ ဆ္ဆာ ပတိ ရူပကံ၊ ဝိစိကိ ဆ္ဆာ၏ အတုဖြစ်သော၊ ဝံ ပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာ ကု

သလင်းမိတ်ကို ဆွဲသယောပန်း ဆောက်သိုလ်ဝင်းမိတ်ကို ဆွဲဖြင့်ကား။ နိဗ္ဗိုဒိတ်ကို ဆွဲသော၀ယ်း ကင်းသောဂိုဏ်ကို ဆွဲရှိသည်သာ သျှင်တည်း။ ဖြူဟိပမတန်၊ ဖြူဟိပမတဲ့ ဟူသည်ကား။ ဧ၀ံ၊ ဤယုံမှားခြင်းမှ ကင်းခြင်းဏ်အကြောင်းကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ယံ၊ အကြင်တရားဟောခြင်း ကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယေ၊ စိတော၊ တောင်းပန်အပ်၏၊ သဗ္ဗ၊ သာကိ ဝင်ဖြစ်တော်မူသော်ဖြင့် စွာဘုရား၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုတရား၊ ကိုလည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံး ရုံကုန်သော၊ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓ၊ မေ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣဒ်ကား ဤသို့၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်သာ သျှင်တည်း။ တံ ဗြာဟ္မဏံ ပရိနိဗ္ဗုတံ ဝေဒယဘူရိပညမဏ္ဍ၀ နော ဘာ၊ သာတိ တံ ဗြာဟ္မဏံ ပရိနိဗ္ဗုတံ ဝေဒယဘူရိပညမဏ္ဍ၀ နော ဘာ၊ သ ဟူသည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ်သည်ကို၊ ဓာနေ ကျွား၊ သိ၍ မဟာ ပညာ၊ ကြီး သော ပညာရှိ၊ တော်မူသော၊ ဘ၀ ၀ါ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ မဏ္ဍ၀ ၊ ဒေ၊ လယ်ခွင်သာ သျှင်၊ သာ ဗျသံ။ အလုံးရုံကုန်သော၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘာ၊ သ၊ ဟော တော်မူပါလော၊ ယ ၊ သ၊ အကြင်ဟောတော်မူတိုင်း။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည်၊ ဓာ နယ္ဟာ မ၊ သိပါကုန်ဆုံ၊ သ ကြောဒေ ၀ါနံ သဟ ၊ သ ၊ နေ ကြော ၊ ဝိ ဆုံ ပန်၊ သ ကြော ၊ ဒေ ၀ါနံ သဟ ၊ သ ၊ နေ ကြော ၊ ဟူ သော ဤ စကား၊ သည် ကား၊ ဝေ ဒ ၊ ဝ စနမေ ၀ ၊ ပြီးမှမ်း သော စကား၊ သည် သာ သျှင်တည်း။ အ ပ ၊ စ ၊ စ ် ၊ ကား။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဣ ဒေ ၊ ဤ စကား ၌ ၊ ဒေ ၊ ပ ် ၊ ယ ် ၊ ဆ ၊ ပ ် ၊ ယ ် ၊ ။ သ ၊ ဟ ၊ ၊ ၊

အားကြောင်းရှိကုန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အညာဏပက္ခာတိစ၊ မသိခြင်း အာသိုရှိကုန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိဘိဂိဆ္ဆာဒ္ဒာနာတိစ၊ ယုံမှားခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသေ ဗြဟ္မဏာ ထိုအလုံးရုံတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍ တထာဂတသဃ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာဗလေန၊ ဒေသနာအစွမ်းဖြင့်၊ ဝိနိဿိတာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နသာန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်သို့သောအားကြောင်းကြောင့်ပျက်စီးကုန်သနည်းဟု မူကား၊ ဇောတိပရိမ်၊ ဤအတိုင်းအရည်ကို၊ စက္ခု၊ ဟိ၊ ငါးပါးသောဉစက္ခုတို့ဖြင့် နရာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဝန္ဓုဝိဒမနုပညော၊ အလုံးရုံသောဥစ္ဆေဒကို ဟုတ်ဆီးနှိုင်သော ပညာရှိသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက္ခုံ၊ မျက်စိကို၊ ဒေနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ နရေနံ ပရေမံ စက္ခုန္တိ၊ နရာနံ ပရေမံ စက္ခုံ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နော စေ ဟိ ဇောတူ ဘိက္ခမ ဗ္ဗိဂါထံ၊ နော စေ ဟိ ဇောတုဟူသော ဤဂါထာကိုလည်း၊ ထုနေန္တော ဝေ၊ ပြိုးမွမ်းလျက်သာလျှင်၊ ဝတ္တေ ကာမတံ၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇောတူ ဘိ၊ ဇောတုဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ကော်သဝစနံ၊ စင်စစ်ကိုဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ ပုရိသောတိ၊ ပုရိသောဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇော တိ မ ဇ္ဇောတိ၊ ဇောတိ မ ဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ပညာဇောတိ သမ္ပန္နာ၊ ပညာ အားရောင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ သာရိပုတ္တာဒယော၊ သာရိပုတ္တရာအစရှိ သည်တို့သည်၊ ဟုတ်၊ ဤအနုက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိတ္ထိမာဒိဘေဒေါ၊ အဋ္ဌေ အရင်မျက်နှာစသည်ပြားသော၊ ဝါ၊ တော၊ ဖြင်းစွာသော လေသည်၊ အ ဇ္ဇ ဃနံ၊ တခဲနက်သော ကိမ်ကိုကို၊ ဝိဟနတိ ဝိယ၊ ပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့၊ ဒေသနာ ဝေ ဝေ ရေ၊ ဒေသနာအဟုန်ဖြင့်၊ ဝိဟနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏၊ ထ တော၊ ထိုကြောင့်၊ အ ဇ္ဇ ဃနံ၊ နိဝ ထော။ တခဲနက်သော ကိမ်ကိုက်ခြင်ဖုံး ဝိတ်အပ်သော၊ လောကော၊ လောကသည်၊ တ မောဝ၊ အရိုက်တိုက်သည် သာလျှင်၊ ကေ ဓ ကာ ရော၊ ဝင်စစ်အရိုက်တိုက်သည်။ ပေါ ဝ ယ ထာ၊ ဖြစ် သကဲ့သို့၊ ဝေ ဝ ဤ အ တ္ထ၊ သဗ္ဗော ဝိ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကော၊ လောကကို၊ အညာဏနိဝ တော၊ မသိခြင်းသည်ပိတ်ဖုံးအပ်၏၊ တ မောဝ၊ အရိုက်တိုက်သည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယေ စာပိ၊ အကြင်သူတို့

သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေစ၊ ဤသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယဒေ
ဘာဝါ၌၊ သာရိဝုတ္ထာဒယော၊ သာရိပုတ္တရာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဧတေ
ဝဒန္တာ၊အာရောင်ရှိကုန်သည်၊ခါယန္တိ၊ထင်ကုန်၏၊ တေပိ၊ထိုအရောင်တို့
သည်လည်း၊ နဘာသေယျုံ၊ဒိဗ္ဗေယျုံ၊မထွန်းလင်းစေနိုင်ကုန်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒိရာစာတိဣဒံ၊ဖွဲ့ဂါထံ၊ ဒိရာစဟု
သော ဤဂါထာကိုလည်း၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကား၊ဒိရာစပဗ္ဗတေ
ဝုရိသား၊မြဲမြံတည်ကြည်သောပညာရှိကုန်သောယောဂျီးဝတ်သည်လည်း
ပဇ္ဇောတကရာ၊အရောင်ကိုပြုကုန်သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပညာပဇ္ဇော
တံ၊ပညာတည်းဟူသောအရောင်ကို၊ ဥဗ္ဗါဒေန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်၏၊ တဿ၊
ထိုကြောင့်၊ဝိခုပဓာနဝိရိယသမန္နာဝဟာ၊ ကြီးသောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ ဘဂဝါ၊ဗြဟ္မာစတုရာဘုရား၊တံ၊အာဂုဏ်ဘုရားကို၊ တဝေ၊ ထိုဆိုခဲ့
ရောင်ကိုပြုတတ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေ၊ညာမိ၊
အောက်မေ့ပါ၏ ဝိုးရော၊မြဲမြံသောပညာရှိသော၊ ပဇ္ဇောတကရောတွေ့ဝ၊
အရောင်ကိုပြုသောသူဟူ၍သာလျှင်။ မညာမိ၊ အောက်မေ့ခြင်းထင်၏၊
မယေဒိ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ဝိပဿိနံ သမ္ဗဒ္ဓေ၊အလုံးရုံသောတရားကို
ယထာဘူတံ ဟုတ်ခြင်းတိုင်း၊ပဿန္တာ၊ခန္ဓာနန္ဓာဌေးသိကုန်သည်ဖြစ်၍သာ
လျှင်၊ဥဂဝမ်ဗာ၊ဆည်းကပ်ပါကုန်၏၊ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ပရိသာသု၊ ပရိ
သတ်တို့၌၊နောဝေါ့ကို့အား၊ အာဝိကရောဟိ၊ထင်စွားပြုလော၊ ကပ္ပံ၊ပရိနိဗ္ဗု
တံဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နိဂ္ဂြောဓကပ္ပံ၊ နိဂ္ဂြောဓကပ္ပ
မတောရှိကို၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဝိကရောဟိ၊ ထင်
ရှားပြုလော၊ ပကာသေဟိ၊ ထင်ရှားပြုလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဒိပ္ပနိ ဣမဂ္ဂါထံ၊ဒိပ္ပံဟူသော ဤဂါထာကိုလည်း၊
ဝုရိမနယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ထို
ဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား၊ ဘာဝေါ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၊ ခိပ္ပံ၊လျှင်စွား
ဂိရိုး၊စကားကို၊ဧရေယ၊ ဟောတော်မူတိုလော၊အတရုမာနော၊မနှေးမလျှင်
သာလျှင်း၊ဝဠုံ၊ သာယာသော၊ မနောဟရံ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော၊
ဝါစံ၊စကားကို၊ ဟံသောဝ၊ ဟသ်ကဲ့သို့၊ ဘာသ၊ ဟောတော်မူလော၊
သုဝဏ္ဏာဟံသော၊ရွှေဟသ်သည်း၊ဂေါစရံ၊ကျက်စားရာကို၊ပရိဂ္ဂဏ္ဍန္တော
ရှားစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဇာတသုဝဏ္ဏသဏ္ဌာ၊ဇာတသုဝဏ္ဏရောင်
ကောအုပ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ ဂိဝံ၊လည်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်မြူ၍၊ ပဇ္ဇော

အဘောင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္ဝါ၊ဖြန့်ထုတ်၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌေန၊ ရှင်လမ်းနှစ်သက်သောဖြင့်၊ သကိုကံအတရမာနော၊မနှေးမလျှင်၊ ဝဏ္ဏ။ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော သဒ္ဓါယာ၊ဝ္ဘာ၊သောအသံကို၊နိကူစတိယထာ၊တွန်သကဲ့သို့၊ဂိရံ၊အသံကို၊နိဿာ၊ရေကိယထာ၊ ဖြိုက်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တို့၊ အာရင်ဘုရားသည်၊သကိုကံ၊ဖြေးဖြေး၊နိကူဖိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇုမိနာမဟာဝုရိသလက္ခဏာညတရေန၊ ဤ၊ယောက်ျား၊ဖြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီး၊တွင်တပါး၊ဖြစ်သော၊ သုဒ္ဓ၊ကောင်း၊စွာ၊ ဝိကပ္ပိတေန၊အထူး၊ကြံအပ်သော၊ဖိန္ဒ၊သရေန၊ လုံ၊သောအသံဖြင့်။ အာဘိသမ်တေန၊ပြုပြင်ခြင်း၊ ဖြင့်၊သဘော၊အလုံ၊ဝုံကုန်သော၊ ဇေတေမယံ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥပဂတာ အာပိကွဲကြွမာနသာ၊မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍။ တာဝ၊ အာရင်ဘုရား၏၊နိကူစံ၊ဟောသောတရား၊တော်ကို၊သုဏာမ၊ နာကြားပါကုန်အုံ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ပဟိန္ဒာတိမရဏာန္တိ ဣဒဓိ၊ပဟိန္ဒာတိမရဏံဟု သော၊ဤဂါထာကိုလည်း၊ဝုရိမနယေနေဝ၊ရှေ့နည်း၊ဖြင့်သာလျှင်၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အားသေသေတိ၊ အသေသေဟူသည်ကား။ အသေသော။ အကြွင်းမရှိသောအား၊ဖြင့်၊ တံအားသသံ၊ ထိုအကြွင်းမရှိသော၊ သောတာပန္နာဒယောဝိယ၊သောတာပန်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ကိဉ္စိ၊တရုံ တရကို၊အသေသေတွေ့၊မကြွင်းစေမူ၍၊ ပဟိနဒ္ဓာတိမရဏံ၊ပယ်အပ်ပြီး သောပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊သေခြင်း၊ရှိသော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဏ္ဏ။ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊နိဂ္ဂယ္ဟာတိ၊နိဂ္ဂယ္ဟဟူသည်ကား၊နိဗဒ္ဓိတွေ့၊ နှိပ်စက်၍၊ဟေ တုန်တို့၊ဟေတုံဟူသည်ကား၊ရတာသဗ္ဗပါပ်၊ ခါတွက်အပ်သောအလုံ၊ရုံသော မကောင်းမှုကို၊ပဋိဝေဒယာဓိတိ၊ပဋိဝေဒယာမိဟူသည်ကား၊ ဝမ္ပံ၊တရား ကို၊ကထာပေဿာမိ၊ဆိုစေအုံ၊နကာမကာရောဟောတိပုထုဇ္ဇနာနန္တိ၊နကာ မကာရောဟောတိပုထုဇ္ဇနာနုံဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနသေကွာဒိနုံ၊ ပုထုဇဉ် သေကွဲအစရှိကုန်သော၊တိရိဝါနုံ၊သိုးပါး၊အပြား၊ရှိကုန်သော၊ ဇနာနုံ၊လူတို့ ၏၊ကာမကာရော၊အလိုအတိုင်း၊ပြုခြင်း၊သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ တေ၊ထိုပုထုဇဉ်တို့ သည်၊ယံ၊အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဥာတုံဝါ၊သိခြင်း၊ဌာလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုံဝါ၊ ဆိုခြင်း၊ဌာလည်းကောင်း၊ဣစ္ဆန္တိ၊အလိုရှိကုန်၏၊တံ၊ထိုအလိုရှိတိုင်းသော အမှုကို၊ပြုခြင်း၊ဌာ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ သဒ္ဓေယျကာရော၊ဝတ ယာဂတာနန္တိ၊သဒ္ဓေယျကာရော၊ဝတ ယာဂတာနုံဟူသည်ကား၊ တထာ ဂတာနုံ ပန်၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့၏ကား၊ဝိမံသကာရော၊ရုံစမ်းသဖြင့်ပြုသော

ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ပညာဖြင့်ခြားနိုးခြင်းရှိသော၊ ကြိယာ၊ကြိယာသည်း၊ တေ၊ထို ဝုထုစည်တို့သည်၊ယံ၊အကြင်ဝတ္ထုကို၊ဥာဏတုံ၊သိခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍု၊သိခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓနှင့်၊အလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ထို အလိုရှိတိုင်း၊သောအမှုကို ပြုခြင်းဌာ၊ သဗ္ဗောနှင့်ယော၊ ဝတ်ရှိင်ကုန်သည်သာ ဖြစ်တည်း၊ ဗုဒ္ဓတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဗုဒ္ဓါ နှင့်ယနုအခါ၌၊တံ်သင်ယျကာရံ၊ယိုတုံစမ်းသဖြင့်ပြုသောပညာဖြင့်ခြားနိုးခြင်း ရှိ၊သောကြိယာကို၊ ပကာသေန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နဝေယျာကရဏန္တိ ၊ပါထံ၊ သမ္ပန္နဝေယျာကရဏံ ဤသို့အဓိပ္ပါယော၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ပိန္ဒတော်မူ၏၊တာသာ၊ထိုဝါထာ၏။ အဇ္ဇေ၊ အနုက်ကား၊ တယာ၊ပိ တ တောဒေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး၊သော ဖြတ်စွာ ဘုရား၊အား၊အရှင်ဘုရား၏၊သမရဝုပညာ၊ပြောင့်မတ်စွာသောပညာ၏၊ သမ္ဘဏ္ဍ၊အသုံး၊ရုံ၌ခ်ီ၌၊ အပ္ပဋိဟတဘာ၊ဝေန၊ အသီး၊အတား၊အဝိတ်အပင် မရှိသဖြင့်၊ ဥဒ္ဓ၊တပညာ၊ ပြောင့်စွာဖြစ်သောပညာ၏၊ သမ္ပ၊ဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်သော၊ပဝတ္တိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ဗုဒ္ဓ သမ္ပန္နဝေယျာကရဏံ၊ဤပြည့်စုံသော၊ဝေယျာကရဏကိုး၊ သန္တိ၊မဟာ မဇ္ဈာ၊ သန္တိ အမတ်ကြီး၊သည်း၊ သဗ္ဗတာ၊လမဇ္ဈံ၊ တန်း၊ခုနစ်ဆင့် အတိုင်း၊အရှည်သို့၊အဆုံး၊ကိုတိုး၊မျှတက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု လတ္တံ့၊သုပဗုဒ္ဓါ၊ သုပဗုဒ္ဓမည်သော၊သင်္ဃာ၊သာကိုဝပ်မင်း၊သည်း၊သင်္ဃ မေဒိ၊သော၊ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပထဝီ၊ဖြင့်လို့ ပေါ်ထိ၊သော်ကား၊ဝပ် လတ္တံ့၊ဗုဒ္ဓ၊ဝေမာဒီ၊ဤသို့အဓိပ္ပါယော၊သမရဂ္ဂ၊ဟိတံ၊ကောင်းစွာသင်အပ် ဖြင့်အပ်၏၊သမ္ဘဒေ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂ၊ဟိတံ၊သင်အပ်ဖြင့်အပ်၏၊ အာ၊ပရိ၊တံ၊မ၊ကောက်မပြုနှိုး၊ဒိဋ္ဌ၊ဖြင့်အပ်၏၊ဝုန်း၊တာ၊ဒန်၊သုဠ္ဠ၊ဂ၊ရုံ၊ကောင်း စွာ၊အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဏာ၊မ၊ဝ၊ဣတ်၍၊ အာ၊ဟ၊ လျှောက်၏။ ဒေ၊ယမ္ဗ၊လိ၊ပ၊ဆ္ဆိ၊မော၊သုပ၊ဏာ၊ဝိ၊ကောဟိ၊ ဒေ၊ယမ္ဗ၊လိ၊ပ၊ဆ္ဆိ၊မော သုပ၊ဏာ၊ဝိ ကောဟ္ဟ သည်ကား၊ပ၊ရောဝိ၊တ၊ပါ၊လည်း၊ဖြစ်သော၊အယံ၊အ၊ဇ္ဇ၊လိ၊ဤ၊လက် အုပ်ချီခြင်းကို၊ သ၊ဗ္ဗ၊တ၊ရုံ၊ကောင်း၊စွာ၊ပဏာ၊မိ၊တော၊ ရှိခိုး၊ခြင်း၊တည်း။ မာ မောဟာ သိ၊ဝေ၊နန္တိ ၊မာ၊မောဟာ သိ၊ဝေ၊နံ ဟု သည်ကား၊ ဝေ၊နု၊မာ၊နော၊သိ၊လျက်၊ အာ၊ စ၊နေ၊နုံ၊မ၊ဆိုခြင်း၊ဖြင့်၊မာ၊မောဟာ သိ၊မ၊ဒေ့မ၊လျှော့ခ၊ရေ၊နှင့်၊ တ၊သာ၊ထို၊သူ ၏၊ဂတိ ၊လား၊ရာကို၊ဝေ၊နံ၊ဝေ၊နု၊မာ၊နော၊သိ၊လျက်၊ မာ၊မောဟာ သိ၊မ၊ဒေ့မ၊လျှော့ ခ၊ရေ၊နှင့်၊အ၊နော၊မ၊ပ၊ညာ၊တိ။ အ၊နော၊မ၊ပ၊ညာ ဟု သည်ကား၊ တ၊ဝ၊ဏ်ဏ်၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊အာ၊လ၊ပ၊တိ၊ခေါ်၏။ ပ၊ရော၊ပ၊ရ၊ဏ်ဏ်ဟု ဟု ပ၊ဏ်ဏ်ဟု ပ၊ရ၊ဏ်ဏ်ဟု ပ၊ရ၊ဏ်ဏ်ဟု ပ၊ရ

ဤဝါဒသင်္ကေတကား၊ အပရေနဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန၊ အားကြောင်းဖြင့်၊အမောဟာနမေဝ၊မမေ့မလျော့ခြင်းကိုသာလျှင်၊ယာစဉ်ကြော တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊အာဟာဒိန္နံ၊တော်မူ၏။ ၊

ဟတ္ထကဝိဝါဒာ၌၊ ပရောပရန္တိ၊ပရောပရိဟူသည်ကား၊ လောကိယ ဝယေန၊ လောကိန္တိအစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္ဓရိ၊ကောင်းသော၊ ရှုရသန္တိတံ၊ အားဝေးအနီ ဖြစ်သော၊အရိယဝဋ္ဌန္တိ၊အရိယမဂ်ဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါး၊တရားကို၊ ဝိဒိတ္တာပဋိဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ သင်္ခ၊ အလုံးရုံသေး၊ဥယျမဓမ္မံ၊ဥယျမံတရားကို၊ဟာနန္ဟေတုသိလျက်၊ ဝါရာသိ ကသိ၏ဖြာ၊ ဝါရာသိကသိ၊မိဟူသည်ကား၊ ဃမ္မနိဃမ္မကာလေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဥဏ္ဍာသိတဏ္ဍော၊အာဟုဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ဝရိ၊သော၊ယောဂျ၊သည် ကိလဏ္ဍော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဟသိတော၊ ရေသိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါရိ၊ ရေကို၊အာသိကသိ၏ဟိယတာ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဝေဝဟာယိ၊အတူ၊တော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဝါစံ၊စကား၊တော်ကို၊ အာသိကသိ၏ဖြ၊ အလိုရှိပါ၏။ သုတံ ဝ ဃသာတိ၊သုတံ ဃသဟူသည်ကား၊သုတသင်္ခါတံ၊သုတဟုဆိုအပ်သော ဝစနံ၊ဒေသနာ၊တရား၊စကား၊ကို၊ပဝ ဃသ ပ္ပ ရေ ရ ဗ္ဗ ၊ မိုလွတ်တော်မူပါ၊သော၊ ပဝတ္တေ၊ဖြစ်စေတော်မူပါ၊သော၊ ပဝ ဃသာတိ ဝ ပဝ ဃသ ဟူ၍လည်း၊ပါ၏။ ပါ၌ဂ်ိ၏၊ ဝုတ္တပကာရေ ဃသ ဆိုအပ်ပြီး၊သော၊အကြားရှိ၊သော၊ သဒ္ဒါယတာ နဿ၊သာ၊ဒ္ဒါယ ဟုခေါ်၏၊ဝုတ္တိ'ရိ၊ပယ်ကို၊ ဝ ဃ၊ ရှာသွန်း၊ပါ၊သော၊ ဇုတိ'အယံ၊ ဤသည်ကား၊အကြောင်း၊အနက်တည်း၊ဇုဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊ယ ဝ ဒိသံ၊အကြင် ဘိုသော၊ဘေဝ၊ရှိသော၊ဝါစံ၊စကား၊ကို၊အာသိကသိ၊ အလိုရှိ၏၊ဝံ၊ထို၊စကား ကို၊ပဟာသော်လည်း ဖြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒတ္ထိကန္တိ ဝါ ယံ၊ ယင်ထိုကဲ့ဟု သော ဝါ ဃာ ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဟတ္ထကဝိဝါဒာ၌၊ကပ္ပါယနောတိ၊ကပ္ပါယနောဟူသည်ကား၊ ကပ္ပမေ ဝဟူ ဝ ယေန၊ ပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဒေတိ၊ ဆိုး၏၊ ယဏ်းဝိ မုဏ္ဍောတိ၊ ယဏ်ဝိမုဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတု ယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရိတ်အကြောင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ယ ယာ၊အကြောင် အခြင်းအရာဖြင့်၊အသေကျော၊အသေကျဖြစ်သော၊ဝိမောက္ခော၊ဝိမောက္ခ ဖြစ်သော၊ ဝိမုဏ္ဍော၊ ကိလေသာမလွတ်သည်၊ အဟုကိ'၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုထို့မဟုတ်၊ သဉ္ဇပါဒိသောသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရိတ်အကြောင်းရှိ သော၊ယ ယာ၊အကြောင်အခြင်းအရာဖြင့်၊သေကျော၊သေကျသည်၊အဟုကိ' ဖြစ်သလော၊ဇုတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊မေး၏။ သော်၊ ကြောင်းသော

ဝေဟေးသည်။ ဩဗ္ဗေ ဤဂါထာ၌၊ ပါဏာတိပါတ၊ မေထုန၊ ထင်ရှားသည်သာ ဟု ဆိုကုန်၏။ ။

ဧကံ=ဤသို့။ ဒွေ=ခြောက်ပါးတို့သော၊ ဂါထာဟု=ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ယာဝိ=ကောင်းကောင်းပန်ဆင်ပါ၏သော၊ ဘဝေ=ပြုတိုင်ရာဘုံများသည်၊ တံ=ထို ကောင်းပန်းသောစကားကို၊ ဝိဘာဝေ=ရှာဖွေ၊ ဗြဟ္မာ=ပြုတတ်ရှုလိုသည် ဗြဟ္မာ=ခန္ဓာ=ဓာတ်=အာယတန=ဤခြောက်ပါးအစဉ်ကို ရှာဖွေ၊ ဗုဒ္ဓ=ကဲ့ရဲ့ ဂုဏ်ရှိပါ=ကုန်ရာ=ဝေ=ကုန်ကုန်ကုန်

တနည်းကားပဋ္ဌာန်းငါးပါးကုန်သော၊ဟေတုသမ္ပယုတ်ဒိဋ္ဌိ၊ဟေတုသမ္ပယုတ်နှင့် အစဉ်ရှိသည်တို့ဖြင့်၊သေခြေားမြတ်သော၊ ဥတ္တမောပဝေားမြတ်သော၊ဇွတ်ဝေါ်ဝစန်းဤကား သည်း သင်္ဘာကာချုန်းသင်္ကေယနာတင်ဆရာတို့၏၊ ဝစန်းစကာတည်း၊ဝေါ်၊ ဤသို့ဝုဏ္ဏော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ဘဂဝ တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ။ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို၊အ တိနန္ဒမာနော၊အလွန်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊အာယသ္မာ၊ရှည်သောအသက် တော်ရှိသော၊ဝင်္ဂီ၊သော၊ ဝင်္ဂီသသည်၊ သေဟုတ္တာတိအာဒိကား၊သေဟု တ္တာ၍သို့အစဉ်ကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊အာဟပေါ်နှင့်တော်မူ ၏၊ ။

ဤ၌ထိုဂါထာတို့လွင်ပဋ္ဌမဂါထာယံ၊ပဋ္ဌမဂါထာ၌၊နမံဝဠ္ဆသိတိ၊ နမံဝဠ္ဆသိဟူသည်ကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပရိနိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန် စံ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တာသေ၊ထိုနိဂြောဓကပ္ပမဟာသေရ်၏၊ပရိနိဗ္ဗုတာ ဝံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်ရှိအဖြစ်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ အလိုရှိသော၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝဠ္ဆသိ၊လှည့်ပတ်၏၊နဝိသံဝါဒေတိ၊မချတ်ယွင်းစေ၊ဇာတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အဖြေ၊အနုက်တည်း၊သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ပါဂဋမေ ဝ၊ထင်ရှား၊သည်သာလျှင်တည်း၊ ။

ဒုတိယဂါထာယံ။ဒုတိယဂါထာ၌၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊မုတ္တာ၊ပ ဠေါ၊ ကိုးသောသို့မှလွတ်ခြင်း၌ ငဲ့ကွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊နေ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဟံ၊ထိုဝိရဇတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ယထာဝါဒိတထာ ကာရီအဟုဗုဒ္ဓသ သာဝကောတိ၊ ယထာဝါဒိတထာကာရီအဟုဗုဒ္ဓသ သာဝ၊ကာဟူ၍၊အာဟ၊ မိန်း၊ ၊ ဝ်မူ၊ မဗ္ဗေ၊နောစာလံ၊တတ်ကုန်၏၊မဗ္ဗေ၊နောစာ လံ၊တတ်ဟူသည်ကား၊တေဘူမကဝ၊ဗ္ဗေ၊တေဘူမကဝ၊ဗ္ဗီ၌၊ဝိဇ္ဇတ်၊ချုတတ် သော၊မာရ၊သ၊ မာရ်မင်း၏၊ တဏှာစာလံ၊ တဏှာတည်း၊ဟူသော၊ကွန် ယက်ကို၊မာယာဝိ၊နောသိ၊ မာယာဝိ၊နောဟူသည်ကား၊ဗဟုမာယာသ၊များ ပြားလှည့်ပတ်တတ်သော၊တထာမာယာဝိ၊နောတိ၊ပိ၊တထာမာယာဝိ၊နော၊ဟူ ၍လည်း၊ကေစိ၊အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန်ရှာကုန်၏၊တော်ထံ၊ထို ကေစိဆရာတို့၏၊မတေန၊ အယူအား၊ဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊အ၊နေ ကာဟိ၊မျှားပြားကုန်သော၊မာယာဟိ၊လှည့်ပတ်ခြင်း၊တို့ဖြင့်၊အ၊နေ၊ကဗ္ဗ ဠ၊ အကြောင်မျှားပြား၊ဘဂဝန်း၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ဥပသက်မိ၊ကပ်၏၊တထာမာ ယာဝိ၊နော၊ ထိုသို့လှည့်ပတ်ခြင်း၊ရှိ၊သော၊ တသ္မာ၊ ထိုသူ၏၊ဇာတိအယံ၊ဤ ဟုသည်ကား၊အပိ၊ပါ၊ယော၊အလိုတည်း၊တတိယဂါထာယ၊တတိယဂါထာ၌

အာဒိန္တိ၊အာဒီဟူသည်ကား၊မူလကာရဏာ။ အကြောင်းငေါ်းကို၊ဥပါဒါန်
သာတိ၊ဥပါဒါန် သဟူသည်ကား၊ဝန္ဓသ၊ ဝန်တရား၏၊ဝန်း၊ဝန်တရား
ကို၊ဒဠှေတိ၊မြဲမြံကုန်သော၊ ကမ္မဝိုလေသတိ၊ ကံကိုလေးသောတို့သည်
ဥပါဒါတဗ္ဗေန်ခြင်းမြစ်ဧတတ်သောအနက်ကြောင့်ဥပါဒါန် ဆိုသည်ဥပါဒါန်ဟူ
ရှိ၏ဝဏ္ဏနှင့်ဆိုအပ်၏။ ဟာသဥပါဒါန်သည်၊ ထိုဝန်တရား၏၊အာဒိ အဝိဇ္ဇာတ
ဏှာဒိဘေဒ၊ အပိဇ္ဇာတဟုခေါ်စသည်ပြားသော၊ ကာရဏာ၊အကြောင်းကို
ဥာဏစက္ခုနှာ၊ဥာဏ်စက္ခုဖြင့်၊အဒ္ဓသ၊ ဖြင်တော်မူ၏ ကပ္ပာယဏော၊ကပ္ပာ
ယနအနေသ်ဖြစ်သော၊ကပ္ပေ၊ နိဗ္ဗြဟကပ္ပသည်းဆုတိုင်အောင်ပါ ဤသို့၊ဘဂဝေါ
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုခြင်းငါ၊ဝန္ဓတိ၊အစ်၏ဆုတိုအာဓိပ္ပါယေန ဤ
သို့သောအလိုဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ဆိုတ်၏၊ အဋ္ဌကဝဂ်ကိ၊ အဋ္ဌကဝဂ်ဟူသည်
ကား၊အကိုကွန်ကြောဝတ၊လွန်ကိုင်ထားလေတတ်ကား၊ မစ္ဆုဝေယျ၊ကို၊မစ္ဆုဝေယျ
ဟူသည်ကား၊ငါးကြီ၊ဘဝူမကဝန်ကို၊သေမင်းသည်၊ဝိယူဟိ၊စပ်ခြင်
ဆုတိ၊ထိုကြောင့်၊မစ္ဆုဝေယျ၊မည်၏၊ဘဝူမကဝန်း ဘဝူမက
ဝန်ကို၊သုဒ္ဒတ္ထရိသုဒ္ဒတ္ထရေနေ။ ကောင်းစွာလွန်ခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌကဝဂ်ကိ၊လွန်
ကိုင်ထားလေတတ်ကား၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝေဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း၏
သည်ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊ဆိုတ်၏။ ။

ဆုဒါနိ၊ယဒုအာခါ၌၊သတ္တရိစ၊မြတ်စွာဘုရား၌လည်း၊ကောင်း၊အာဟုခဲ့
ပိပိ၏၊ဥပဇ္ဈာယေစ၊ဥပဇ္ဈာယ်၌လည်း၊ကောင်း၊ ပဘာန္ဓမာနသော ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဘာန္ဓာကာရ၏၊ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရေးကို၊ဝိ
ကာဝေန်သော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒေဝန်ဟူသော
ကြယ်သာနဂါထ၊ အာဒုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဗ္ဗ
ထိုဂါထာ၌၊ဒေဝဒေဝန်ဟာ၊ဝိတိ၊ ဒေဝဒေဝန်ဟာ၊ဝိဟူသည်ကား၊ဆေ၌တို
ဒေဝေါ၊ သမ္ဗုတိနတ်လည်း ကောင်း၊ ဥပပတ္တိဒေဝေါ၊ ဥပပတ္တိနတ်လည်း
ကောင်း၊ဝိသုဒ္ဓိ၊ဒေဝေါ၊ဝိသုဒ္ဓိနတ်လည်းကောင်း၊သဗ္ဗေသတ္တ၊ အလုံးရုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ဒေဝါနံ၊ ထိုနတ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမ၊ဒေဝတာ၊ဟု၊ဖြတ်
သောနတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒေဝဒေဝ၊ နတ်ထက်နတ်ဖြတ်ဖြစ်သော၊ဒ္ဒိပ
ဒုတ္တမ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသော၊ဘဂ
ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တံ၊ အာရုဏ်ဘုရားကို၊ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ကေဝလံ၊သက်
သက်၊တံယေဝ၊အာရုဏ်ဘုရားကိုသာလျှင်၊ဝန္ဓတိ၊ရှိခိုးသည်ကား၊နုမဟုတ်
အထခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဝ၊ အာရုဏ်ဘုရား၏၊ သစ္စာတိသဗ္ဗောဓိ
သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသော၊ အနုဗုဒ္ဓေ၊ဘဗ္ဗာ၊ အလုလိုက်၍သစ္စာ

လေးပါးတရားကိုသိသောကြောင့်၊အနုစာတံ၊အနုစာတဖြစ်သော၊မာဂဝိ
ဇယေန၊ မာရ်ကိုအောင်သဖြင့်၊ မဟာဝိရိယတာယ။ ကြီးသောလုံ့လ၌
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဝိရိ၊ ကြီးသောလုံ့လ၌သော၊အာဂုအာဂရ
ဝါဒိအတွေန၊ မကောင်းမှုကိုမပြုခြင်းအစရှိသော အနက်ဖြင့်၊နာဂံ၊နာဂ
မည်တော်မူသော၊တာဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဥရေဝေရင်ခွံ၊ဝါယာမဇနိတာစာတိ
ကာယ၊လုံ့လသည်ဖြစ်စေအပ်သော စာတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဘြဲခ
သံ၊ရင်ခွံဖြစ်သော၊ပုဏ္ဏား၊ သားဖြစ်သော၊ နိဂြောဓကပဋ္ဌ၊ နိဂြောဓကပဋ္ဌကို
လည်း၊ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုး၏။ ဝေ၊ဤသို့၊ သုတ္တတိအာဒယော၊သုတ္တတိအစရှိကုန်
သော၊ဝဏ်သပရိယောသာနာ၊ဝိဝိသ အဆုံးရှိကုန်သော၊ဧကေဒ္ဓိသတံစတု
သဋ္ဌိစမဟာဃောဏ၊ဤနှစ်ရာခြောက်ဆယ်လေးပါးကုန်သော်မဟာဃောရ်တို
ကို၊ဆုပေါင်ခြောင်း၊ဤပါဠိတော်ခွဲ၊အာရုဠ္ဌာ၊ တင်အပ်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံ
ကုန်သော၊တေ၊ထိုမထေရ်တို့သည်၊ယထာ၊အကြင်အခြင်း၊အာဟေ၊ဆိုခဲ့
သမ္ပာသမ္ဘုဒ္ဓသ၊ ဖြည့်စွာတုရားတော်၏ သာဝကာဘာဝေန၊သာဝကတို့၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ကေဝိဝေ၊တပါးသောအတို့ရှိကုန်၏၊တထာ၊ထိုအတူ၊အသေက္ခာဘာ
ဝေန၊အသေက္ခ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဥက္ခိတ္တပဋိဿတာယစ၊ဖြောက်ချိအပ်ပြီးသော
ကိလေသာတည်းဟူသော တံခါးကျည်ရှိသည်၏ ဒေ၊ဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊သံကိဏ္ဏပရိက္ခတာယစ၊ ဗျက်ဆီးအပ်သောခြံရိုကျုံးဖြောင်းရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အဗ္ဘုဠ္ဠေသိကတာယစ၊ နှုတ်အံ့ပြီး
သောတံခါးတိုင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊နိဂ္ဂဠ္ဠတာယစ၊
ဖွင့်အပ်ပြီးသော တံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပန္နဘာရ
တာယစ၊ ချအပ်ပြီးသော ကိလေသာဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ဝိသံယုတ္တတာယစ၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ဒသသု၊ဆယ်ပါးကုန်သော၊အာရိယဝါသေသု၊အရိယဝါသ
တို့၌၊ဝုဿဝါသတာယစ၊သုံးအပ်ပြီးသော နေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ကေဝိဝေ၊တပါးသောအတို့ရှိကုန်၏၊တထာဟိ၊ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊တေ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ပဠုဂ်ဝိဗွဟိနာ။ငါးပါးသောအင်္ဂါကို
ပယ်ကုန်သည်၊ဆဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတာ၊ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံကုန်
သည်၊စတုရာပသေသနာ၊ လေးပါးကုန်သောဖြာရှိကုန်သည်၊ကောရုဇ္ဇာ၊
တရုသောအစောင့်အရှောက်ရှိကုန်သည်၊ ပဉ္စဏ္ဏာပစ္စေကသစ္စာနုတိပယ်၊
အပ်သောအသိုးအသီးသောသစ္စာရှိကုန်သည်၊ သမဝယသဒ္ဓေသနာ၊ညီ
မျှသော ခြောက်ပါးသော အာတိညာဉ်ကိုရကုန်သည်၊ပသန္ဒကာယသမ်ါ

ရာ၊ ပြိမ်းပြိုးသော ကာယသခ်ါရရှိကုန်သည်၊ အနာဝိလသက်ပ္ပါ၊ မနောက်ကျ၊ သောဒကြောရှိကုန်သည်၊ သုဝိမုတ္တာစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာကိလေသာမှလွတ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ သုဝိမုတ္တာပညာဝ၊ ကောင်းစွာကိလေသာမှလွတ်သောပညာရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ကေဝိဓာ၊ တစပါး၊ သောအာတ္တိရှိကုန်၏၊ ဟေတိ ဘိက္ခဝေ၊ ဟေတိ ဘိက္ခု အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော သူလည်း ကောင်း၊ ဟေတိ ဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဟေတိ ဘိက္ခု အဖြစ်ဖြင့်၊ နဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဋ္ဌင်းမဖြစ်သော သူလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့ကား၊ အညာသိကောဏ္ဍညပမုခါ၊ အညာသိကောဏ္ဍညအမှုးရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယသောရ၊ ပဋ္ဌဝဂ်ီမထေရ်တို့လည်းကောင်း၊ ယသဂ္ဂေ ရော၊ ယသမထေရ်လည်းကောင်း၊ တာသု၊ ထိုယာသမထေရ်၏၊ သဟာယ ဘူတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိမလော၊ ဝိမလလည်းကောင်း၊ သုဗာဟု၊ သုဗာဟုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏဇိ၊ ပုဏ္ဏဇိလည်းကောင်း၊ ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော မထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အပရေ ဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာသု၊ ထိုယသ၏၊ သဟာယဘူတာ၊ အဆွေဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာသု၊ ငါးကျိပ်ကုန်သော မထေရ်တို့ဝင်း၊ တိ သု၊ သုံးကျိပ်ကုန်သော၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယား။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိညီနောင်တို့ဝင်း၊ ဥရုဝေလကဿပပမုခါ၊ ဥရုဝေလကဿပ အမှုးရှိကုန်သော၊ သဟာသု ဘုဝေ ဆဒ္ဓိလာ၊ ခြောက်ရာသော ပြိုဘူးကုန်သော တထောင်သော မထေရ်တို့လည်းကောင်း၊ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့၏၊ ပရိဝါ ဘူတာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်

(ခ) သော၊ အဇ္ဈတ္တေ ရသသတာ၊ နှစ်ရှုပါးဆယ်ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗ္ဗာဇကတို့ဖြစ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ စောရော၊ ခိုးသူဖြစ်သော၊ ဒဠိဒ္ဒိ ဝိယ၊ ဒရိဒ္ဒီလိမာလည်းကဲ့သို့ရှိ၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ အားလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သဟသတ်၊ တထောင်လည်းကောင်း၊ ပညာသာ ဓိကာ နိ၊ ငါးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ တိဏိ သတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတဂ္ဂယံ၊ သုံးရာသည်းကောင်း၊ သဟသဗ္ဗ၊ တထောင်လည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဘန်၊ အာသေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပညာသဗ္ဗ၊ ငါးဆယ်တို့ လည်းကောင်း၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာရှိကုန်သော၊ သးဗ္ဗဝ၊ အားလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတေ ထေရာ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဟေတိ ဘိက္ခုကာ၊ ဟေတိ ဘိက္ခု ဟုတ်ကုန်ကုန်ကုန

တိတော်၊ဤစကားကို၊ ဝတ္ထုပိန့်အာပ်၏၊ ၊ကေဝလဗ္ဗေသက်သက်လည်း၊ ဇေတေဝေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊နှုမဟုတ်ကုန်သေး၊ အာထာခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောမဇ္ဈိမဒေသ၌ရှိကုန်သည်၊သန်ကို၊ရှိကုန်၏၊ ဣဒံ ဣမေ၊ဤမထေရ်တို့သည် သေယျထာ၊အာဘယ်သည်တို့နည်း၊ သေလော၊သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏာ၊လည်းကောင်း၊ တသ၊ထိုသေလဝုဏ္ဏာ၏၊အနေ့ဝါသိကဘုတာ၊တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊တိသတဗြာဟ္မဏာ၊သုံးရာကုန်သောဝုဏ္ဏာ၊တို့လည်းကောင်း၊ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနလည်းကောင်း၊ တသ၊ထိုမဟာကပ္ပိန၏၊ ပရိဝါရဘူတာ၊ အခြံအရံ ဖြစ်သော၊ ဝုဏ္ဏသဟဿံ၊ သောကျိုးတထောင်လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းသည်၊ပေယိတာ၊ စေအာဝ်ကုန်သော၊ ကပိလဝတ္ထုဝါသိနော၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌နေကုန်သော။ ဒသသဟဿာ၊တထောင်းတို့လည်းကောင်း၊မဟာဗျာဝရိဗြာဟ္မဏာ၊မဟာဗျာဝရိဝုဏ္ဏာ၏။အနေ့ဝါသိကဘုတာ။တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊အဓိတာဒယော၊ အဓိတအစရှိကုန်သော၊ သောဠသ သဟဿပရိမာဏာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသည်တို့ကတည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တတောဝ၊ဆိုခဲ့ပြီးသည်မှ၊ အညေန၊တပါးသော၊ ပေါဘိက္ခုဝါဝေန။ ပေါဘိက္ခုအဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်တည်း၊ တေပန၊ထိုပဋ္ဌင်းအဖြစ်တို့သည်ကား၊သရဏဂေါမနူပသမ္ပဒါ၊သရဏာဂမနူပသမ္ပဒါလည်းကောင်း၊ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ၊ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏူပ သမ္ပဒါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာဇျာဂတရဏူပသမ္ပဒါ၊ ပဗ္ဗာဇျာဂတမုဏူပသမ္ပဒါ လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒိ စတုဏ္ဍကမ္ဘုပသမ္ပဒါ၊ ဥဒ္ဒိစတုတ္ထကမ္ဘုပသမ္ပဒါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စတ္တာဟိအာကာရေဟိ၊ လေးပါးကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ လဒ္ဓေ ပသမ္ပဒါ၊ရအာပ်သောပဋ္ဌင်းအဖြစ်ရှိကုန်၏၊ ဟိ၊ထင်စွာပြဦးအုံ၊ အာဒိကော၊ အစဦး၊ပေါဘိက္ခုဝါဝေါ၊ပေါဘိက္ခုပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်၊ပကတာ၊ဝိကာရာ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိဓိယား၊ရဟန်းအဖြစ်ကဲ့သို့၊တိတိသရဏဂမနေဟေဝ၊သုံးပါးကုန်သော သရဏာကုံတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုလည်း။အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ သရဏဂမနူပသမ္ပဒါ၊သရဏာဂမနူပသမ္ပဒါမည်၏၊ယာဝနု၊အကြင်ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်ကား၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့် ဣဟ၊ဤ၌ပါဘုရား၊သာသနာတော်၌။ ကဿပ၊ကဿပ၊တေတယာ၊ သင်

သည်းခံ၏။ ဤသို့။ သိက္ခိတမ္ပံ့ကျင့်အပ်၏။ မေထုန်အားထေရသုစေးမထေရ် တို့ခြင်လည်းကောင်း၊ နှစ်ဝေသုစ။ သိတင်းငယ်တို့ခြင်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိမေသုစ အလတ်ဖြစ်သော သူတို့ခြင်ရင်း၊ ဟိရောတ္တပ်ကြောင့်ကြောက်ကုန်ကုန်ပြီးတံခွန် ရှုတည့်အပ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကသပ၊ကသပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဤတိုင်ဝံ်ဟု၊ ဤသို့သျှင်း၊ သိက္ခိတမ္ပံ့ကျင့်အပ်၏၊ ယသ္မာ၊ လို့ကြောင့်၊ ကသပ၊ကသပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဤမျှ၊ ပါဘုရား သာ သနာ၊ တော်၌။ ဝေ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတမ္ပံ့ကျင့်အပ်၏၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံ၊ ရုံ သော တရားကို၊ သောသောမိ၊ နှာခေါ်။ ကုသလုပသံဟိတံ သမ္ဘန္တံ၊ ကုသိုလ်နှင့်စပ် သော၊ ဖမ်း၊ တရားကို၊ အကြိုက်ကဟ်ား၊ အရိုအသေပြု၍၊ မနသိကရား၊ နှလုံး သွင်း၍၊ သောသောမိ၊ နှာခေါ်။ သမ္ဘံ၊ အလုံ၊ ရုံကို၊ ဧတာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နော ဟရိတ္ပား၊ နှလုံး၌ ဆောင်၍၊ ကြောက်တတ်သော၊ တား၊ ထောင်သောနှား ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဖမ်း၊ တရား ကို၊ သောသောမိ၊ နှာခေါ်။ ဤတိုင်ဝံ်ဟု၊ ကသပ၊ ကသပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်။ သိက္ခိတမ္ပံ့ကျင့်ပ၏။ တဝ၊ သူ၊ ထို ကြောင့်၊ ကသပ၊ ကသပ၊ တေတယာ၊ အင်သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတမ္ပံ့ ကျင့်အပ်၏၊ ယာ တသဟ ဂတာ ဝေ၊ သာ ယာ ခြင်း နှင့်လည်း တကွ ဖြစ်သော၊ မေထုန အား၊ ကာယ ဂတာ သတိ၊ ဆံ အစ ရှိသော ကိုယ် အစု၌ ဖြစ်သော သတိ သည်၊ နုဝိ ဟတိ ဣဿတိ၊ မပျက်လတ္တံ့၊ ဤတိုင်ဝံ်ဟု၊ ဤသို့လျှင်၊ ကသပ၊ ကသပ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ သိက္ခိတမ္ပံ့ကျင့်အပ်၏။ ဤ၊ ဤမသည် ဩ ဝါဒ ဩ ဩ ဆုံးအာမ ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟာ ဟေ၊ ခံ ယူ ဖြင့်၊ မဟာ ကသပ ဘဏ္ဍ ရသား၊ မဟာ ကသပ မထေရ် အား၊ အနုညာတ ဥပသမ္ပဒါ၊ ခွင့်ပြု တော်မူ အပ်သော ပဋ္ဌာ ဝ ဟု ပဋိဂ္ဂဟာ နှုပ သမ္ဘဒါ ဟည်း၏၊ ပုဗ္ဗ ရာ ဟု၊ ဝုဋ္ဌာ ရံ ကျော်း တော်ခြင်း စက်မ ကြွေ နှုတ်ကြွေ တော်မူ သော၊ ဘဝ ဝ တား ဖြတ်ခွာ ဘုရား သည်၊ ဧသ ပါ ကား သော ပါ ကား၊ ဥဒ္ဓ မာ တာ ကသည် ဝ ဝ ဝ ဥဒ္ဓ မာ တာ ကသည် ဟု၍ လည်းကောင်း၊ ရှုပ သည် ဝ ဝ ဝ ရှုပ သည် ဟု၍ လည်း ကောင်း၊ ဓမ္မေ ဓမ္မာ ဤ တရား တို့သည်၊ နာ နတ္ထာ ၊ လူ သော အနက် ရှိ ကုန် သ လော၊ နာ နာ ဗျတ္ထ နာ၊ ထူ သော သ ဒ္ဒါ ရှိ ကုန် သ လော။ ဥ ဒါ ဟု ၊ ထို သို့ မ ဟုတ်၊ ဧ ကတ္တာ ၊ ဘူ သော အ နက် ရှိ ကုန် သ လော ၊ ဗျ ဥ္ဇ နမေ ၊ သ ဒ္ဒါ သည် သာ လျှင်၊ ၅ နာ နုံ ၊ ထူ ၊ ဘ လော ၊ ဓ္ဓ တိ အ ၊ ဒ ၊ ဒ ၊ ဤ သို့ အ စ ရှိ သည် ဖြင့် ၊ အ ၊ ဘ ၊ ဒ ၊ ဒ ၊ ဒ

ဖြင့်သတ္တဝေါသမိုကေနှ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်သာရှိသေး၊ သောပါကသာမဏေ ရေနှုးသောပါကသာမဏေသည်၊ တဂဝေါ၊ ဗြဟ်စွာဘုရား၊ ဥဒ္ဒုမ္ဗာဂတ သညာတိဝေါ၊ ဥဒ္ဒုမ္ဗာတကသညာဟူသောအမည်သည် လည်းကောင်း၊ ရူပသညာတိဝေါ၊ ရူပသညာဟူသော အမည်သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေ ဒွေပုဗ္ဗေ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကေဇ္ဇော၊ တူသောအံ့နက်ရှိကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓိနမေဝ၊ သဒ္ဒါမှုသည်သာလျှင်၊ နာနုံ၊ ထူးခြားကုတ်အာဒိနှာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိသေဋ္ဌတောသုဗြေရာတို့ဒ္ဒုံ၊ ဣသောပါကသာမဏေသည်၊ သဗ္ဗညု တညာဏော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်၊ သဒ္ဒါ၊ တရားသံသရေတွေ့ကုန်ကုန်ကုန်

ဟသားကိုအဝတ္ထု ဥာဏကောသာဝဝိမုတ္တပညာဝိမုတ္တတာဝသေန၊ ဥာဏ
ကောသာဝဝိမုတ္တပညာဝိမုတ္တ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဒုစ်စေးနှစ်ပါးအကြားဟိ၏
ဧကုဝေါဠိယံ၊ဤပါဠိတော်၌အာဂတာပန၊လာသောဝိမုတ္တိသည်ကား ဥာ
ဏောဘာဝဝိမုတ္တာဝေ၊ ဥာဏကောသာဝ ဝိမုတ္တသည် သာလျှင်တည်း၊
ရှုတိုးဤပိုးပေါ်တပ္ပာသိအပ်၏။ ဝိမောက္ခာဝိစဒန္ဓိမဆဒ္ဒတိညာသန္ဓိ
ကတာတိ၊ဝိမောက္ခာဝိစဒန္ဓိမဆဒ္ဒတိညာသန္ဓိကတာဟူသော။ တော်ဤ
စကားကို၊အပဒါနေ၊အပဒါနိန်၌၊ဝုတ္တံ၊ပါနိုအပ်၏။ တထာဂေါ အဝေ့ဟ၊သာပဒါ
နာနုပဒါနဲတောဒေတာ။ သာပဒါနုအနုပဒါနုအကြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိဝေ၊ဒွိပါး
အကြားဟိ၏၊ဟိ၊ဤ၌ပြုပြီးအုံ၊ပေသံ၊အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ဝုဒိမေသု၊ရှေး၌
ဖြစ်ကုန်သော၊သမ္ပာသမ္ပု၊ဆွေသုဝိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့၌လည်း၊ကောင်း၊ ပဌေ
ကဗုဒ္ဓသာဝကေသု၊ပဌေကပုဒ္ဓါသာဝကတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ဟုဤကြိယာ
ဝေသေန၊ကောင်းမွန်ခြင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဝတ္တိတ်ဖြစ်စေအပ်သော
သာဝကပါရမီတာသင်္ခါတ်၊ သာဝကပါရမီဟု ဆိုအပ်သော၊ အပဒါန်း
အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သာပဒါနား
အကြောင်းရှိသော၊ဟန်းတို့မည်ကုန်၏။ ယေယုတ္တာပိ၊ အကယ်၍ဝုဒ္ဓိလို
တို့နည်းဟူမူကား၊ အပဒါနုပါဠိယံ၊အပဒါနုပါဠိတော်၌အာဂတာ၊ကထေရာ
သာသောမထေရ်တို့ကသည်း၊ယေသံ၊ပန၊ အကြင်မထေရ်တို့အားကား၊ထံ
ထိုအကြောင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ အနုပဒါနာ၊ အကြောင်းမရှိသောရဟန်းတို့
မည်ကုန်၏။ကိ'ပန၊အယ်ဒုနည်း၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝုဗ္ဗေဟေတု
သမ္ဘတ္တိယာ၊ ရှေးအကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သဗ္ဗတ်
သားမျှသော၊ ဘဝကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ သ ဗ္ဗ ဝတ်ဖြစ်သည်းသော၊
ဗုဒ္ဓတို့ကဲ့သို့သောဒုနာပြားအုံ၊နသ ဗ္ဗ ဝတ်၊မဖြစ်ပါသတ်ကုန်၏။ ဥပနိဿယ
သမ္ဘတ္တိယာ၊ အားကြီးသောအကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဖြင့်၊ တသား ထို
ဝုဒ္ဓိလို့အား၊ ဒေရိယမဂ္ဂါဒိ၊မောဒအရိယမဂ်ကိုခြင်းသည်း နဒေတ္ထိ၊မရှိ
တသား၊ထိုဝုဒ္ဓိလို့အား၊ ဒုက္ခရဒုရတိသ ဗ္ဗ ဝ၊တော၊ လွန်ကြောက်ခြင်းဌာန
ဟုဆိုးသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရား
အာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တံကိ'မညတ ဘိက္ခဝေ
ကကမ်ဒုခေါဒုက္ခရတရံဝါ ဒုရတိသ ဗ္ဗ ဝတရံဝါတိအာဒိ'၊ တံကိ'မညတ
ဘိက္ခဝေကတမ်ဒုခေါဒုက္ခရတရံဝါဒုရတိသ ဗ္ဗ ဝတရံဝါ၏ဤသို့အဝဝါဒေါ
ဝကားကိုအာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ဝေယ်ယာဒိ၊၏သို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ကသ္မာ
အာယ်ကြောင့်၊ ယေသံ၊ပန၊တံနတ္ထိတေ အနုပဒါနာ၊တိ၊ ယေသံ၊ပန၊တံနတ္ထိ

တေ အနုပဒါနာဟူ၍ ဝတ္ထုကိုဆိုအပ်သနည်း၊ ဆုံး၊ ဤစကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဒဿတိ၊ မမှတ်အပ်၊ ယေ၊ အကြင်ဝတ္ထုလည်းကောင်း သင်္ခေနသင်္ခံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ ရှိကုန်၏၊ အားကြီးသော အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝတ္ထုလည်းကောင်း အနုပဒါနာ၊ အကြောင်းကင်းသော ဝတ္ထုလည်းဟူမည့်ကုန်၏ ဆုံး၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့သကဲ့သို့ ကုန်သော ဝတ္ထုလည်းဟူ၏ ဆုံး၊ ဤ အပဒါနိုက္ခမ်းခြင်း၊ အနုဒိယေတဗ္ဗာ၊ အလိုမရှိအပ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယေသံပန၊ အကြင်ဝတ္ထုလည်းဟူ အားကား၊ အဟို ဂိဏီ၏ ဥက္ကိုသဂတံ၊ လွန်ကဲခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အပဒါနံ၊ အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ၊ အဘိဓမ္မာတည်း၊ နာမ ရူပါ ဟူ၍ ဝတ္ထုတို့၏ အမည်ကား ဖြစ်ကုန်၏ ဆုံး၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ ရှိကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏ ဟု ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏ ဟု ဝေါ၊ ဤ ဝတ္ထုတို့ကား ဥပနိဿယ ရှိကုန်ကုန်ကား ဟု ဆိုလို

အကျိုးတို့ကို၊ ယဒိပိပသဿနာ၊ အကယ်၍ကားမြင်ကုန်၏ရှင့်၊ ပန္နဟာင်းသို့ ပင်မြင်ကုန်းသာ်လည်း၊မဟာရေကျွတာယဟုမျှားသောကိုလေသာဟူသော ရွှေရိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောဂကျွေမံ၊ယောဂ၏ကုန်ခြင်းကို၊ အနုတ်သမ္ဘုနန္ဒာ၊မမြဲနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊နန္ဒာရန္ဒာ၊အကြားအကြား၌။ဝိဘဇ္ဇ။ ပန်သာယာ။ ဝဠုကင်းခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသာလ ဓိဇံ၊ ကုသိုလ်တံပြားဟူသော မျိုးစေ့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္ဓာနေ၊ သန္ဓာန်၌ရောပေန္တိ ယေ၀၊ စိုက်မျိုးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္ဟား အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊သပ္ပုရိသူပန်ဿယဟုကာရဘာ၀တော သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖိုဝဲရခြင်းသည်မျှားသော ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း၊ ဟေနုယိုကြောင့်၊ ဣမသ္မိလောကနာထသာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ ယဒိပိဇ္ဈိသာမ၊ အကယ်၍ချုတ် ယွင်းကြကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ အနာဂတဒ္ဒိအဋ္ဌါနေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ဣမံ ဣမသ၊ဤသုမေဓာရသေ့၏၊သမ္ဘုခါ၊မျက်မှောက်၌။ ဟေသသာမ၊ဖြစ်ရပါ လိုကုန်၏၊နဒီ၊မြစ်ကို၊ ဘရန္ဒာ၊ကူးကုန်သော၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ပဒို တိဏ်ုံ၊ဘုရားဆိပ်ကို၊ဝိဇ္ဇိယ၊ချုတ်ယွင်း၍၊ ဟေဋ္ဌာတိတ္ထံ၊အောက်ဆိပ်ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊မဟာနဒီ၊ မြစ်ကြီးကို၊ ဥတ္တရေန္တိ ယထာ၊ ကူးကုန်သကဲ့ သို့၊ ၀ေ၀ေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ မယံ၊ငါတို့ သည်၊ ဣမံ ဓိနံ၊ဤဒိပက်ရာ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယဒိရဠေ၊မိ၊ အကယ်၍ လွတ်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ ဣမံ ဣမသ၊ဤသုမေဓာရသေ့၏၊ သံဃခါ၊မျက်မှောက် ၌၊ဟေသသာမ၊ဖြစ်ရလိုကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ ၀ေ၊ဤသို့၊ဝိဘဇ္ဇ၊ ဝဠုကင်းခြင်းကို၊ ဥဒ္ဒိသား ရည်ရွယ်၍ ဥပါဒိတ ကုသလစိတ္တံ၊ ဖြစ်စေအပ် သောကုသိုလ်စိတ်ကို၊ သတ္တသတ္တသာမိကစတုအာသင်္ခေယျ ကာလန္တိ ရေ၊ တသိန်းအလွန်ရှိသော လေးအသင်္ချကာလအကြာမှ၊ ဝိမောက္ခာဓိ ဝမသ္မာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏၊ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသော အကြောင်း သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်းငှါ။ နယဂ္ဂေ၊ မတော် ကောင်း၊ပဋ္ဌနာ၀သေန။ ဆုတောင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိကာရံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ကဝေါ၊ပြု၍၊ ပ၀ဋ္ဋိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဂေ၀၊အာဘယ်ဆိုတွယ်ရာရှိခဲ့နည်း၊ဝေါ၊ဤသို့၊ ဒုဝိဓေ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ သည်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတေ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်း၊ အဂ္ဂသာ၀ကာ၊ အဂ္ဂသာ၀ကတို့လည်းကောင်း၊မဟာသာ၀ကာ၊ မဟာသာ၀ကတို့လည်း ကောင်း၊ပကတိသာ၀ကာ၊ပကတိသာ၀ကတို့လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊

တိုဝါးသုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ အာဇာသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အညာသိကောဏ္ဍညော၊ အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝပ္ပေါ၊ ဝပ္ပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမမထေရ်လည်းကောင်း၊ အာသဇိ၊ အာသဇိမထေရ်လည်းကောင်း၊ နာဠကော၊ နာဠကမထေရ်လည်းကောင်း၊ ယသော၊ ယသမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိမလော၊ ဝိမလမထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဗာဟု၊ သုဗာဟုမထေရ်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏဇိ၊ ပုဏ္ဏဇိမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥရုဝေလကဿပေါ၊ ဥရုဝေလကဿပမထေရ်လည်းကောင်း၊ နဒီကဿပေါ၊ နဒီကဿပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂယာကဿပေါ၊ ဂယာကဿပလည်းကောင်း၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ် လည်းကောင်း၊ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပမထေရ် လည်းကောင်း၊ မဟာကစ္စာယနော၊ မဟာကစ္စာယနမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာကပိနော၊ မဟာကပိနမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာစုန္ဒော၊ မဟာစုန္ဒမထေရ်လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကင်္ခါရေဝတော၊ ကင်္ခါရေဝတမထေရ်လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒမထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒကော၊ နန္ဒကမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဂု၊ ဘဂုမထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒော၊ နန္ဒမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကိမိလော၊ ကိမိလမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်လည်းကောင်း၊ ရာဟုလော၊ ရာဟုလ မထေရ်လည်းကောင်း၊ သိဝလိ၊ သိဝလိမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဒဠ္ဍော၊ ဒဠ္ဍမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥပသေနော၊ ဥပသေနမထေရ်လည်းကောင်း၊ ခဒိရဝနိယရေဝတော၊ ခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်လည်းကောင်း၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိပုတ္တေးမ၏ သားဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမထေရ်လည်းကောင်း။ သုနာပရန္တတော၊ သုနာပရန္တတိုင်းမှ၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကုဋိကဏ္ဏော၊ တကုဋေတန်သောနားတန်းဆာရှိသော၊ သောဏော၊ သောဏမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကောဋိဝိသော၊ ကုဋေနှစ်ဆယ်တန်သောနားတန်းဆာရှိသော၊ သောဏော၊ သောဏမထေရ်လည်းကောင်း၊ ရာဓော၊ ရာဓမထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဘူတိ၊ သုဘူတိမထေရ်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိလိမာလော၊ အဂ္ဂိလိမာလမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝင်္ဂီသော၊ ဝင်္ဂီသမထေရ်လည်း

ကောင်း။ ကာဇူဒ္ဒါယီ၊ ကာဇူဒ္ဒါယီမထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာဥဒါယီ၊ မဟာဥဒ္ဒါယီမထေရ် လည်းကောင်း၊ ဝိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ ဝိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ် လည်းကောင်း၊သောဘိတော၊ သောဘိတမထေရ်လည်းကောင်း၊ ကုမာရကဿပေါ၊ကုမာရကဿပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်လည်းကောင်း၊ဝဂ်ိသော၊ဝဂ်ိသမထေရ်လည်းကောင်း၊သာဘိယော သာဘိယမထေရ်လည်းကောင်း၊သေလော၊ သေလမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥပဝါဏော၊ဥပဝါဏမထေရ်လည်းကောင်း၊မေဃိယော၊မေဃိယမထေရ် လည်းကောင်း။ သာဂတော၊သာဂတမထေရ်လည်းကောင်း။ နာဂိတော၊ နာဂိတမထေရ်လည်းကောင်း၊ လကုဏ္ဌကဘဒ္ဒိယော၊လကုဏ္ဌကဘဒ္ဒိယ မထေရ် လည်းကောင်း။ ဝိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော၊ ဝိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇ မထေရ် လည်းကောင်း။ မဟာပန္ထကော၊ မဟာပန္ထက မထေရ်လည်း ကောင်း၊စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗာကုလော၊ဗာ ကုလမထေရ်လည်းကောင်း၊ကောဏ္ဍဓာနော၊ ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်လည်း ကောင်း၊ဒါရုစိရိယော၊ ဒါရုစိရိယမထေရ်လည်းကောင်း။ ယသောဇော၊ ယသောဇ မထေရ်လည်းကောင်း။ အဇိကော၊ အဇိတ မထေရ်လည်း ကောင်း၊ တိသမေဏ္ဍော၊ တိသမေဏ္ဍ မထေရ်လည်းကောင်း။ ဝုဏ္ဏကော၊ဝုဏ္ဏကမထေရ်လည်းကောင်း၊ မေတ္တဂူ၊မေတ္တဂူမထေရ်လည်း ကောင်း၊ဓောတကော၊ဓောတကမထေရ်လည်းကောင်း၊ဥပသိဝေါ၊ဥပသိ ဝမထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒော၊နန္ဒမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဟေမကော၊ ဟေမကမထေရ်လည်းကောင်း၊တောဒေယ္ယော၊တောဒေယ္ယမထေရ်လည်း ကောင်း။ ကပ္ပေါ။ ကပ္ပမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇတုကဏ္ဏီ၊ ဇတုကဏ္ဏီ မထေရ်လည်းကောင်း၊ဘဒ္ဒါဝုဓော၊ ဘဒ္ဒါဝုဓမထေရ်လည်းကောင်း၊ဥဒ ယော၊ဥဒယမထေရ်လည်းကောင်း၊ပေါသလော၊ ပေါသလမထေရ်လည်း ကောင်း၊မောဃရာဇာ၊ မောဃရာဇမထေရ်လည်းကောင်း။ ဝိဇိယော၊ဝိဇိ ယမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတေ၊ဤမထေရ်တို့သည်၊ အာသိ တိမဟာသာဝကာနမ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့ မည်ကုန်၏၊ ကသ္ဓ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ တေဝေထရာ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို သာလျှင်၊ မဟာသာဝကာတိ၊ မဟာသာဝကတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အာဘိနိဟာရဝသေ၊ဆု တောင်းခြင်း၏၊မဟာနုဘာဝတော၊ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း ဘဏာဝံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊ဖွဲ့၏၊ ဒွေအဂ္ဂသာဝကာပိ၊နှစ်ပါး

ကုန်သောအဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်း၊ မဟာသာဝကော၊ မဟာသာဝကတို့၌၊အနေ္တာဝဏာ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်ဖုန်း၏၊ ဝေ၊ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ သာဝကပါရမိဉာဏသ၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏၊မဂ္ဂဂေပတ္တိယာ၊အဆုံးသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊သာဝကော၊သာဝကတို့၌၊ အဂ္ဂဓမ္မာဓိဝမေန၊ ဖြတ်သောတရားကိုရသဖြင့်၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ ဖြတ်သောနေရာ၌၊ ဌိတာဝိ၊ တည်ကုန်သော်လည်း၊ အဘိနိဟာရမဟာနုဘာ မညေန၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ကြီးမြတ်ခြင်းတို့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝကာတိဝိ၊မဟာသာဝကတို့ဟု၍လည်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ဣတ ဧပေန၊အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးမှကြွင်းကုန်သောမထေရ်တို့သည်ကား၊ပကတိသာဝကော၊ပကတိသာဝကတို့ထက်၊မဟာဘိနိဟာရာ၊ကြီးမြတ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တထာဟိ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုမဟာသာဝကတို့သည်၊ ပဒုမုတ္တရသ၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကတပဏိဓာနာ၊ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သာတိသယံ၊အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊အာဘိညာသမာပတ္တိသု၊ အာဘိညာဉ်သမာပတ်တို့၌၊ ဝသိနော၊ လေ့လာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဘိန္နပဋိသန္ဓိဒါစ၊ ပြားသောပဋိသန္ဓိဒါသို့ရောက်ကုန်သည်ထည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကာမံ၊အကယ်၍၊သင့်ပေါ်။အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊အရဟန္တောရဟန္တာတို့သည်၊ သိလဝိသုဒ္ဓိအာဒီကော၊ သီလစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ စတ္ဘသုလေးပါးကုန်သော၊ သကိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊တည်သောစိတ်ရှိကုန်၏၊သတ္တဝေါဇျင်ခုနှစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွါး၍၊မဂ္ဂပဋိပါဒိအနုဝေသသတော၊ မဂ်အစဉ်အတိုင်းအကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ကုန်စေ၍၊အဂ္ဂဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တထာဝိ၊ ထိုအတူလည်း၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တာတော၊သဒ္ဓါဝိမုတ္တာအားဖြင့်၊ဒိဋ္ဌပ္ပတ္တသမ၊ ဖြင်ခြင်းသို့ရောက်သောဝုဋ္ဌိလိအားလည်းကောင်း၊ပညာဝိမုတ္တာတော၊ပညာဝိမုတ္တာအားဖြင့်၊ ဥဘတောဝိမုတ္တာသမ၊ နှစ်ပါးသောအတို့မှလွတ်သောဝုဋ္ဌိလိအားလည်းကောင်း။ဝုဋ္ဌဘာဂဘာဝနာဝိသေသံ၊ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောဘာဝနားအထူးကို၊အဒ္ဓါ၊မချေတဲ့.ဝိသေသော၊တရားအထူးကို၊ ဧကန္တိတောယထာ၊အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊အာဘိနိဟာရမဟန္တတာ၊ဆုတောင်းခြင်းကြီး

ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဝုဇ္ဇယောဂမဟာနာဘာ ရှေးဦးကမ္ဘာနှင်းအား ထုတ်ခြင်း၏ကြီးဖြတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အကြင်သန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌ သာတိသယဂုဏ်ဝိသေသသည်။ အလွန်အကဲနှင့်တကွ သောဂုဏ်အထူးကို နှိမ်ပြီးတတ်ကြ၊ ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သိသာဒိဂုဏ်တော်၊ သိလ အစဉ်ကိုကျင့်သောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ မဟာနာကြီးဖြတ်ကုန်သော၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့တည်း၊ ဈာတိတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာသာဝကာ၊ မဟာသာဝကမည်ကုန်၏။ ဟောသုယော၀၊ ထိုမဟာသာဝကတို့တွင်သာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေသု၊ ဗောဓိပက္ခိ ယဓာတုံ၊ ပါမောက္ခာ၀ေနုအကြီးအကဲ၌အဖြစ်ဖြင့်ရှုတုတ်ကုန်သော၊ သမ္ပာဒိဋ္ဌိသမ္ပာသမာဓိနှင့်၊ သမ္ပာဒိဋ္ဌိသမ္ပာသမာဓိတို့ကို၊ သာတိသယ ကိန္ဒုနာ၀ေ၀ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကို ကိုယ်ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိမ္ဗတ္ထိယား၊ ပြီးခြင်း၏၊ ကာ၀ေ၀ဘူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်ခဲ့ဖြစ်သော၊ တဏ္ဍာသိဟာရာဘိနိ၀ိဟတာယ၊ ထိုအကြောင်းအားလျော်စွာသော ကောင်းခြင်းဖြင့်ပယ်ဖျောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ဗိုသောစွာနှိုင်ရှုရုံ၊ ❑ မဂ္ဂတိ ဗိ၀ေကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သ၊ ပဟိတာယ၊ တည်ကြည်သော၊ သမ္ပာပဒိုပက္ခိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ အစစ်ဖြစ်ကိုင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမ္ပဓိ ၀ ၊ သမာဓိကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌိသ ပါ၊ ရေ၊ လွန်ကဲသောပါ၊ ရေ၊ ဒိသ္မိ ၊ ပဋ္ဌိယာ ၊ ရောက်ခြင်း၌ ၊ သ ၊ ဝိ ၊ သော သံ ၊ အာလုံ ၊ နှင့်ဟာကူ ၊ သဇ္ဇဂုဏေဟိ ၊ အလုံ ၊ ရုံ ၊ သောဂုဏ်တို့ဖြင့် ၊ ဧ ၊ ဘာ ၊ ဝေ ၊ ဖြတ်သော အဖြစ်၌ ၊ ဌိတာ ၊ တည်ကုန်၏ ၊ တေ သာ ၊ ရိပုတ္တ ၊ မောဂ္ဂလာနာ ၊ ထိုသာ ၊ ရိပုတ္တ ရာ ၊ မောဂ္ဂလာနဿ ၊ ကို ၊ မဟာ ၊ သာ ၊ ဝ ၊ ကေ ၊ ကြွေ ၊ မဟာ ၊ သာ ၊ ဝ ၊ ၏ ၊ အဖြစ်သည် ၊ သာ ၊ ဝ ၊ ပါ ၊ ရ ၊ ဒိ ၊ ယာ ၊ သာ ၊ ဝ ၊ ပ ၊ ရ ၊ ဒိ ၏ ၊ ကြွေ ၊ ကြွေ ၊ ရောက် သည် ၊ သ ၊ ကိ ၊ ရ ၊ ဒိ ၊ သ ၊ ၊ ဝ ၊ ကိ ၊ ရ ၊ ဒ ၊ ကုန်သော

ခေါ်းစင်စစ်သော်ကား၊ အနေကာသတာ၊ အာရုမကာရုနိသော၊ အနေကသဟာသသား၊အထောင်မကရုနိသောမှုပေါ်ဖြိုယံ၊ဤပါဒြိုးတော်၌၊အာရုဇ္ဇာ၊ တင်အပ်ရုနိုးသော၊ပရိမိတာဝ၊အာဘိုင်းအာရုဿိ၏သောမထေရ်တို့ကိုသာ လျှင်၊ဂါထာဝသေနှ၊ဂါထာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊သိမ်းဆည်း အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏။ မဟာသာဝကေသု၊ မဟာသာဝကတို့တွင်း ကေစိ၊ အချို့ရုနိ သောမထေရ်တို့ကို၊မှုခပါဒြိုယံ၊ဤပါဒြိုတော်၌၊အာရုဇ္ဇာ၊မတင်အပ်ရုနိ၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ ဘိဝိဓာဝိ၊ သုံးပါး၊အပြား၊ရှိသည်လည်း၊ဖြစ်ရုနိသော်၊ တောထို သာဝကတို့သည်း၊အနိမိတ္တဝိမောက္ခ၊သေဒကော၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခ၊အပြား အား၊ဖြင့်၊ ဘိဝိဓာ၊ သုံးပါး၊အပြား၊ရှိရုနိ၏၊ ဝိမောက္ခသမ်ပယုတ်ပမဝ၊သေနှ၊ ဝိ၊မောက္ခကိုရသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ ဘိဝိဓာ၊သုံးပါး၊အပြား၊ရှိရုနိ ၏၊ဟု၊ ခဲ့ဖြင့်ဦးတုံ၊ ဒုမေဝိ၊မောက္ခာ၊ ဤဝိမောက္ခတို့သည်း၊ သုညတော၊ဝိ ဝမောက္ခော၊ သုညတာ၊ဝိမောက္ခသည်းကော၊ အနိမိတ္တော၊ဝိမောက္ခော၊အနိ ပိတ္တာ၊ဝိမေ၊ကွသည်းကော၊ အပ္ပဏိဟိတော၊ဝိမောက္ခော၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိ၊မောက္ခဇရင်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဟယော။သုံးပါး၊တို့သည်း၊ပေါ၏။ ဖြစ်ရုနိ၏၊ တေ၊ဝိ၊မောက္ခာ၊ထိုဝိမောက္ခာတို့ကိုသည်း။ သုညာ၊တာ၊ဒီဟိ၊သုညတာ၊စ ရှိရုနိသော၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ဒီဟိ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ အစရှိရုနိသော၊ ဟိ ဘိ၊သုံးပါး၊ရုနိသော၊အနုပဿနာ၊ဟိ၊အနုပဿနာတို့ဖြင့်၊အဝိဇ္ဇာ၊ ဟိ အပ်ရုနိ၏၊ဟိ၊သစ္စံ၊ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊အား၊ဖြင့်၊အဝိ ဇ္ဇာ၊ အနိစ္စ၊အစရှိသည်တို့တွင်း၊ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ အာ ကာ၊ရေနှ၊ အရှင်း၊အာ၊ဖြင့်၊ ဝိပဿနာ၊ဘိနိ၊ဝေ၊သော၊ ဝိပဿနာ၊ကိုနှလုံး သွင်း၊ခြင်း၊သည်၊ဟု၊ဆိ၊ဖြစ်၏။ ယဒါ၊ပန်၊အကြင်အခါ၌ကား။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိ နိယာ၊ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ၊ဖြစ်၊သော၊ ဝိပဿနာ၊ယ၊ ဝိပဿနာ၊ဖြင့်၊ အနိစ္စာ၊ကာ၊ရ တော၊အမြဲမရှိသော အကြင်း၊အာ၊အာ၊ဖြင့်၊သင်္ခါ၊ရေ၊သင်္ခါ၊ရတို့ကို၊သမ္ပ သဒ္ဓိ ယား၊သုံး၊သပ်သော၊ဝုဋ္ဌိ၊လိ၊အား၊ မဂ္ဂ၊ဝုဋ္ဌာန်း၊မဂ်၌ထကြင်း၊သည်း၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊တ၊ဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝိပဿနာ၊ယ၊ဝိပဿနာ၊သည်း၊သတိ၊ရှိ၊သော်၊ ရာ၊ဂနိ၊တ္တာ၊ဒီနုံ၊ရာ၊ဂ၊အ၊ကြောင်း၊အစရှိသည်တို့ကို၊သ၊ရ၊ဒေ၊နော်၊ ဂ္ဂ၊ဒါ၊သ၊ဖြင့်၊သင်္ခါ၊ရ၊နိ၊တ္တံ၊ သင်္ခါ၊ရ၊ဟူ၊သော၊အကြောင်း၊ကို၊ မနာ၊သာ၊ဒိတ် ဖြင့်၊ဝိ၊သ၊ခ္ခေ၊ဘိ၊ လွတ်၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊ နိ၊ဗ္ဗ၊ဒိ၊ယာ၊ယေနှ၊ ရ၊ဂ၊အား၊ဖြင့်၊အနိ ပိတ္တနာ၊မ်၊ အနိ၊ပိတ္တ၊ဟူ၊သော၊အ၊မည်ကို၊ အ၊လ၊ဘ၊နာ၊ မ၊ရ၊သည်ရှိ၊သော်၊ အ၊တ္တ၊နော၊ပ၊ပ၊ဒ်၏၊မ၊ဂ္ဂ၊သ၊မ်၊အား၊အနိ၊ပိတ္တနာ၊မ်၊အနိ၊ပိတ္တ၊ဟူ၊သော၊အ၊မည်

လိုးခါကုံးလေးပြင်းဌေးသားကြာတိုးတတ်နှင်ဆိုးဆုတ်ချိုလို့ ဒဠ္ဌီမှတ်အပ်ဖြိုးအတ်ဝမ္မေ၊ အာသိဝေါဒ်၊ အနိမိတ္တပရိမောက္ခား၊ အနိမိတ္တပရိဝေါဟာလို့ ကိန္ဓာပရိနုဗ္ဗဒေါ၊ အကယ်၍ကား မဟုတ်ဆေးပင်အပါ၊ ပန်း ပင်းဘို့အတိ ရမ္ပာဒ်မရှေတ်ဆောင်သော်လည်း၊ အတ္တဒေ့ဒုဿုဒ္ဒုနိန်ဖြောနုံ၊ ရာဂဇာဝဏ်ကြီးသာနိမိတ်ဟိုကို၊ သမ္ပန္နာဒေ့ခုနေကာင်းစွာခွါသည်ဖြင့်၊ လာဘယိုရှု အပ်ချိုးဆုတ်ချိုလို့ဒဠ္ဌီမှတ်အပ်ဖြိုးအနိမိတ္တဆ၊ အနိမိတ္တဥာဏ်ကိုလည်း တာဒေ့ယိုးပွါးသော၊ မာနာနုသယကိုလည်း ဥဒ္ဓစ္စာ၊ ပေယ်ဝန်းလာ၊ တေတောမာနာ၊ အိသမယာ၊ ထိုမာနကိုဖွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသေနော ဆဲတဝိ၊ ဟူသောအဂ္ဂသာဝကပါဒိပ်း အကုန်ခြင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါ်သတိ၊ ကျင်လည်ရုလတ္တဲ့၊ ဒုတိယသာဒိနာ၊ ဤဝိုဒ်အစဂ္ဂါသည်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဝိ၊ မောက္ခကို၊ ဝိပဿနာ၊ ပဝေ၊ ဝိပဿနာ၏၊ အနိမိတ္တဝိ၊ မောက္ခဘာ၊ ဝေါ၊ အနိမိတ္တဝိ၊ မောက္ခ အဖြစ်ကို၊ ကနေတ္ဝရုသာ၊ အကုမဂ္ဂါသောနိဗ္ဗာန်၏၊ အနိမိတ္တဝိ၊ မောက္ခ၊ ဘာ ဝေါ၊ အနိမိတ္ထ ဝိ၊ မောက္ခအဖြစ်ကို လည်း၊ ကောင်း၊ ဝုဏ္ဏာ၊ ဆိုအင်၏၊ ဟဒါ၊ အကြောင်းအခါ၌၊ ဝုဏ္ဏာနုဂါမိနိယာ၊ ဝုဏ္ဏာနုဂါမိနိဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာ ယား၊ ပိ ပဿနာဖြင့်၊ ဒုတ္ခာ၊ ကာ၊ ရေနု၊ ဒုတ္ခဟူသော အကြင်၊ ခေါ်ဖြင့်၊ သမ္ဘသန္ဓိ ယား၊ သုံး၊ သပ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂ ဝုဏ္ဏာနုံ၊ မဂ်ဌ ဟု ကြောင်းသည်း ပေ၊ ဟော ဖြပ်၏၊ ဝေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ၊ ဟု၊ ကြောင်း ရှာ ဝ ဏ်ပါ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ ဟု ကြောင်းရှာ ဝ ဏ်ပါ ခေါ်ကုံ၊ ရှာ ဝ ဟူ သော ဝ ဝ ၏ ဝ ကြင်း အခေါ်ရှိ၏ ထိုသမ္ပန္နာ ဒေ့ခုနေ ကောင်း ခွါ ခွါ သည်ဖြင့်၊ သုညတ နှာ မ်၊ သုညတ ဟူ သော အ မည် ကို၊ လာ ဘ်၊ ရှေ့ ၊ ရှုတိ ထုတ်ကြောင့်၊ သုညတ ဝိ၊ မောက္ခ နှာ မ်၊ သုညတ ဝိ၊ မောက္ခ ဟူ သော အ မည် သည် ဟော ဖြ ပ်၏၊ ဝ ခုနှ ဏ် ရှောင်ထိုဝိ ပဿနာ ၏ အ ခြား မဲ့ ခွ ဖြ ပ် သော၊ မ ဂ္ဂ ါ ၊ မ ဂ် သည် လည်း၊ သုညတ ဝိ၊ မောက္ခ ပေ ၊ သုညတ ဝိ၊ မောက္ခ မ ဂ် မည် သည် ဟော ဖြ ပ်၏၊ ခ ဂ္ဂ ဗ ဟု ကော သ၊ အ ရ ဟ ဟု မ ဂ် ဖြ ပ် ၍ ဖြ ပ် လုံ ခ ါ ကဲ့

ဝ ထ ေ ( ) ( ) ( )

သုဘသုံးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထမောက္ခသို့၊ ဤပိုင်းမောက္ခတို့လေးပါး၊ ဣရိယာပထ ထေရာနှုန်းဤမထေရ်တို့တွင်၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနိမိတ္တပိုင်းမောက္ခနှင့်၊ အနိမိတ္တပိုင်းမောက္ခဖြင့်၊ မုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပ္ပဏိဟိတပိုင်းမောက္ခနှင့်၊ အပ္ပဏိဟိတပိုင်းမောက္ခဖြင့်၊ မုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ သုညတပိုင်းမောက္ခနှင့်၊ သုညတပိုင်းမောက္ခဖြင့်၊ မုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏၊ တောနှုတ်ထိုကြောင့်၊ အနိမိတ္တပိုင်းမောက္ခာဒိဘေဒေ၊ တောတိပိခါပိ၊ မဂ်သမာဓိဂမနေ၊ ဝိတိပိခါတိ၊ အနိမိတ္တပိုင်းမောက္ခာဒိဘေဒေ၊ တောတိပိခါ ပိ၊ မဂ်သမာဓိဂမနေ၊ ဝိတိပိခါတိ ဟု၍၊ ရတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ပဒ္ဓိ ပဒါ ပိဘာဝေန၊ ပဒ္ဓိ ပဒါ ကိုခွဲ၍ ဝေဖြင်းဖြင့်၊ စတုဒ္ဓိခေ၊ လေးပါး အပြားရှိ၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဒ္ဓိ ပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဒုက္ခာ ပဒ္ဓိ ပဒါ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒန္ဓာဘိညာ၊ နှေးသော အသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာ ပဒ္ဓိ ပဒါ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခိပ္ပါဘိညာ၊ လျင်သော အသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊ ကောင်း၊ သုခါ ပဒ္ဓိ ပါ၊ လွယ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒန္ဓာဘိညာ၊ နှေးသော အသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ သုခါ ပဒ္ဓိ ပဒါ၊ လွယ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခိပ္ပါ ဘိညာ၊ လျင်သော အသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဤကား၊ ဤသို့၊ စတုဝိဓ ဟု သော၊ လေးပါး အပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့ထဲတွင်၊ ရူပမုခေ၊ ဣသု ရုပ်ကို အဦးပြုခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဝိပဿနာဘိနိဝေသေ၊ ဝိပဿနာ ကိုနှုတ်ယူ၍ ယှင်းခြင်းတို့ဖြင့်ယောဂအကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရူပမုခေန၊ ရုပ်ကို အဦး ပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာဘိနိဝိသိတ္တာ၊ နှုတ်ယူ၍ ယှင်းသော်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘူတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်း ဆည်း၍ ဥပါဒါရူပံ၊ ဥပါဒါရုပ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ ရူပနာမ ရူပ်နာမ်ဘုရားကို၊ ကား၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ သိမ်းဆည်းသော်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခေ နှုတ်ဆင်းရဲ သဖြင့်၊ ကသိရေန၊ ပြုခြင်းသဖြင့်၊ ကိလမဇ္ဇော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဂ္ဂဟေတုံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲသော၊ ပဒ္ဓိ ပဒါ နာမ၊ အကျင့်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဂ္ဂဟိတရူပါရူပသဟ ပန၊ သိမ်းဆည်း အပ်ပြီးသော ရုပ်နာမ်တရား ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကား၊ ဝိပဿနာ ပရိဝါ သေ၊ ဝိပဿနာ ဖြင့်နေခြင်းခို၊ မဂ္ဂ ပါတုဘာ ဝ ဒန္ဓ တာ ယ၊ မဂ်ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း၏ နှုန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒန္ဓာဘိညာနာမ၊ နှုန်းသော အသိဉာဏ်ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

ဏ်းယေးဝိ၊ ဆားကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ရှုပါရှုပ်ရှပ်နာမ်တရားကို။ပရိဝုဿ ပေးတွားသိမ်းဆည်း၍နာမရှုပ်နာမ်ရှစ်ကို၊ဝဝတ္ထုပေနှောင်ပိုင်းခြားမှတ်သားသည်ရှိ၏သာ၊ ဒုက္ခေနဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကာယိရေနှင့်ပြိုကြွင်သဖြင့်၊ကိလသမနှောပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝဝတ္ထုပေတိ။ ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ ဝဝတ္ထုဝိ ကေ၊ပိုင်းခြားမှတ်သားအာဝီးသားနာမရှုပေစ၊နာမ်ရှစ်ခွဲလည်း။ဝိပဿနာ ပရိဝါသံ၊ဝိပဿနာဟူသောနေခြင်းကို၊ ဝသနှောနေသည်ရှိသော်စိုရေ နှင့်ကြာဖြင့်သဖြင့်၊မဂ်ဂိုဏ်ကို၊ဥပါဒေတိ၊ဖြစ်ပေခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌောတိ။တတ် ရှိင်၏၊တဿဝိ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ။ဆင်းရဲသောအကျင့် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒန္ဓာဘိညာနာမ၊နှုန်းနှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အပရော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နာမရှုပ်နာမ် ရှစ်ကို၊ဝဝတ္ထုပေတွား၊ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ပစ္စယေ၊အကြောင်းတရားတို့ကို ပရိဂ္ဂဟနှောင်းသိမ်းဆည်းသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခေနဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကာယိရေ နှ ပြိုကြွင်သဖြင့်၊ကိလသမနှောပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ပရိဂ္ဂဟတိ၊သိမ်းဆည်း ၏၊ပစ္စယေစ၊အကြောင်းတရားတို့ကိုလည်း၊ပရိဂ္ဂဟောတွား၊သိမ်းဆည်း၍၊ ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ ဝိပဿနာဟူသောနေခြင်းကို။ ဝသနှောနေသည်ရှိ သော်၊စိုရေနှင့်ကြာဖြင့်သဖြင့်။ မဂ်ဂိုဏ်ကို၊ဥပါဒေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ ဌဝံ၊ဤသို့ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ဒုက္ခာပဋိပဒါ။ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒန္ဓာ ဘိညာနာမ။နှုန်းနှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊အာပရော၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပစ္စယေဝိ၊အကြောင်းတရားတို့ကို လည်း၊ ပရိဂ္ဂဟောတွား၊ သိမ်းဆည်း၍၊ လက္ခဏာနှိ။ လက္ခဏာတို့ကို၊ပဋိ ဝိဇ္ဇနှောင်း၊ထိုးတွင်း၍သိသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခေနဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကာယိရေနှ ပြိုကြွင်သဖြင့်၊ကိလနှောပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊ထိုးတွင်း၍သိ၏၊ ပဋိဝိဒ္ဓလက္ခဏောစ၊ထိုးတွင်း၍သိအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောနေခြင်းကို၊ဝ သနှောနေသည်ရှိသော်၊စိုရေနှင့်ကြာဖြင့်သဖြင့်၊မဂ်ဂိုဏ်ကို၊ဥပါဒေတိ၊ဖြစ် စေ၏၊ဝေါ၊ဤသို့လည်း၊ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒန္ဓာဘိညာနာမ၊ နှုန်းနှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊အာပရော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လက္ခဏာနှိ၊လက္ခဏာတို့ ကိုလည်း၊ပဋိဝိဇ္ဈတွား၊ ထိုးတွင်း၍သိပြီး၍၊ ဝိပဿနာဉာဏော၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည်၊ တိက္ခော၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သူရော၊ ရဲရင့်သည်ရှိသော်၊ပ သန္ဓေ၊ကြည်လင်သည်ရှိသော်၊ ဝဟန္တော၊ဖျက်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ဥပဓိနှင့်

ဖြစ်သော၊ဝိပဿနာနိကန္တိ၊ဝိပဿနာဒ္ဌိတဝန်နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ပရိယာဒိ ယမာနော၊ကုန်စေလျက်၊ ခုကၠနာ၊ဆင်းရဲသဖြင့်၊ကာသိရေး၊ပြုပြင်သဖြင့်၊ ကိလေသာ၊ပြင်းပန်းလျက်၊ ပရိယာဒိယတိ၊ကုန်စေ၏၊နိကန္တိ၊ဌာ၊တဝန်နှစ် သက်ခြင်းကိုလည်း၊ ပရိယာဒိယိတ္တာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ဝိ ပဿနာဘာသည်းဟူသောနေခြင်းကို၊ ဝသန္တော၊နေသဖြင့်၊ စိရေန၊ကြာမြင့် မှ၊မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ ဝေဒိ၊ဤသို့လည်း၊ခုကၠာပဒိုပဒါ။ ဆင်း ရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒန္ဓာဘိညာနာမ၊နှိုးနှေးသော အသိဉာဏ်ရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယထာဝုတ္တာသုယောဝ၊ဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ပဒိုပဒါသု၊အကျင့်တို့၌၊ မဂ္ဂပါတုဘာဝသ၊ မဂ်ထင်ရှား၊ဖြစ်ခြင်း၏၊ဝိပ္ပဘာယ၊လျှင်မြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုကၠပဒိ ပဒါ၊ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊လျှင်သော အသိဉာဏ် ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တာသံပနုပဒိုပဒါနံ၊ ထိုအကျင့်တို့၏ကား၊အကိ ဿသိဒ္ဓိယံ၊မပြုပြင်မပင်ပန်းသဖြင့်ပြီးခြင်း၏၊ မဂ္ဂပါတုဘာဝသ၊ မဂ်၏ထင် ရှား၊ဖြစ်ခြင်း၏၊ဒန္ဓဘာယစ၊ နှိုးနှေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဝိပ္ပဘာယစ၊လျှင်မြန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊သုခပဒိုပဒါ၊လွယ်သောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒန္ဓာဘိညာ၊ နှိုးနှေးသောအသိဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်း၊ကောင်း၊သုခပဒိုပဒါ၊ လွယ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊လျှင်သော အသိဉာဏ်ရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။ စတုန်း၊လေး ပါး၊ကုန်သော၊ဧကမေသံပဒိုပဒါနံ၊ ဤအကျင့်တို့၏၊ဝသေန၊ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂပတ္တိယာ၊အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၌၊ ထေရာနံ၊ မ၊ထေရ်တို့၏၊စတုဗိဓတာ၊ လေးပါအပြား၊ရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ၊တိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ ပဒိုပဒါဟိ၊ အကျင့်တို့ဖြင့်၊ ကြဉ်၍၊ အရိယမဂ္ဂါဓိဂမော၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ ဘဏ္ဍာဟိ ဘိက္ခာ၊ဝေ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အာဘိဝေ္ဓေ။ အာဘိဝေ္ဓာ၌၊ ယတ္ထိ'သမ ယော'လောကုတ္တရံ ဗျာနံဘာ၊ဝေတိ နိယျာနိကံ အပစယဂါမိ'၊ပ၊ ခုကၠပဒိ ပဒံ၊ဒန္ဓာဘိညန္တိ အာဒိနာ၊ ယတ္ထိ'သမယော'လောကုတ္တရံ ဗျာနံဘာ၊ဝေတိနိ ယျာနိကံ'အပစယဂါမိ'၊ပ၊ ခုကၠပဒိပဒံ'ဒန္ဓာဘိညံ' ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဒိုပဒါယ၊အကျင့်နှင့်၊ သဒ္ဒိ'ယော'၊တကွသာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊အရိယ မဂ်ကို၊ဂိဟာတ္ထော၊ ဝေဘန်အပ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပဒိုပဒါဂိဟာ၊ဂေနစ ကုဒ္ဒိ'ဝေတိ'၊ပဒိုပဒါဂိဟာ၊ဂေနစတုဒ္ဒိ'ဝေ'ဟူ၍၊ဗုဒ္ဓံ'ပိန်အပ်၏၊ဗုဒ္ဓန္တိ'ဝေ'ဂိက

ဝိဘာဝေနှုတ်ဆုတ်ခြွေလွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကိုဝေဘာနိသဖြင့်၊ ပဋ္ဌဝိဓာ၊ ငါးပါး အကြားရှိကုန်၏၊ နေသံ၊ထိမထေရ်ကို့အား၊ သမ္ဗာတိသမ္ဘောဝေသာမညော၊ သင်္ဃာဟိုထိုးတွင်း၍ ဆိုခြင်းတူသည်၊ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း၊ ကေဠေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊မထေရ်တို့သည်း သဒ္ဒါတ္တရား၊သဒ္ဒါလွန်ကဲကုန်၏၊ ထေရောဝဏ္ဏသိသေယျထာပိ၊ဝဏ္ဏလိမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ကေဠေ၊ အချို့ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဝိရိယတ္တရား၊ ဝိရိယလွန်ကဲကုန်၏၊ ကောဠိဝိ သော၊ကောဠိဝိသ အမည်ရှိသော၊ ထေရောမဟာသောဏောသေယျထာ ပိ၊မဟာသောဏမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ကေဠေ၊အချို့ကုန်သောမထေရ်တို့ သည်၊သတိတ္တရား၊သတိလွန်ကဲကုန်၏၊သောဘိတောသေယျထာပိ၊သော ဘိတမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ကေဠေ၊ အချို့ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊သ မာဓိတ္တရား၊သမာဓိလွန်ကဲကုန်၏၊ ထေရောစူဠပန္ထကောသေယျထာပိ စူဠ ပန္ထကမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ကေဠေ၊ အချို့ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ပညာတ္တရား၊ပညာလွန်ကဲကုန်၏၊ထေရောအာနန္ဒောသေယျထာပိ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊တထာပိတာတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကို၊ဂတိမန္ဒတာယ၊ ဂတိရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ၎င်း၊ အတ္ထဝေကာ သလ္လာဒိဝန္ဒတာယစ၊ အနက်ခွဲလိမ္မာခြင်း စသည်ရှိ သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသံသိတောဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏၊အယဉ္စဝိ ဘာဝေါ၊ဤသို့သောဝေဘာနခြင်းကိုလည်း၊ဝုဇ္ဈဘာဝေ၊ရှေးအတို့၌လေ့မာ နုဝိ၊သသဝသေန၊ ရှအပ်သောတရားအထူး၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝုဏ္ဏော၊ ဆိုအပ်၏၊အဂ္ဂမဂ္ဂကွေးကောပန်၊အရဟတ္တမဂ်ခဏာ၌ကား၊ သေသာနမ္ပိ ကြွင်း ကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဒုတ်ယာနံ၊ဒုတ်ယတို့၏၊ကေသဘာဝါ၊ တူ သောသဘာဝရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒုန္ဒိတာ၊အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဒုတိ၊ဤ သို့၊ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ဗုတ်အပ်၏၊တထာ၊ထိုအတူ၊ပါရေမိပဋ္ဌာ၊ပါရေမီသို့ရောက်သော ဝုဋ္ဌိ၏ ဝတ်း၊ကောင်း၊ ပဒိသန္တိဒါ၊ပဋ္ဌာ၊ ပဒိသန္တိဒါသို့ ရောက်သော ဝုဋ္ဌိ၊လ်လည်းကောင်း၊ဆဠဘိညာ၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဥ်ကိုရသော ဝုဋ္ဌိ၊လ် လည်းကောင်း၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရသောဝုဋ္ဌိ၊လ်လည်း ကောင်း၊သုက္ခဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိပဿကဝုဋ္ဌိ၊လ်လည်းကောင်း၊ဒုတိ၊ဤ သို့၊ပဋ္ဌဝိဓာ၊ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဟိ၊ထင်စွာပြဋ္ဌိုးခဲ့၊ သာဝကေသု၊သာ ဝကတို့တွင် ကေဠေ၊အချို့ကုန်သောဝုဋ္ဌိ၊လ်တို့သည်၊သာဝကပါရမီယာ၊ သာဝကပါရမီ၏၊မဇ္ဈကပဋ္ဌာ၊ အထွဋ်အဝယ်သို့ရောက်ကုန်၏၊တ၊ထိ အထွဋ်အဝယ်သို့ရောက်သော ဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊ ယထာ၊အာဝယ်နည်း၊အာ

ယဉ်သ္ဌာ၊ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော။ သာရိပုတ္တရာ၊ "သာရိပုတ္တရာ လည်းကောင်း၊အာယသ္ဌာ၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော မဟာမောဂ္ဂ လာနော၊မဟာမောဂ္ဂလာန်လည်းကောင်းတည်း၊ ကေရွေး အချို့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဘိ ပဒိသန္တိဒါ။ အဘိပဒိသန္တိဒါ 'လည်းကောင်း၊ ဝမ္မပဒိသန္တိဒါ။ ဝမ္မပဒိသန္တိဒါလည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိပဒိသန္တိဒါ။ နိရုတ္တိ ပဒိသန္တိဒါလည်းကောင်း၊ပဋိဘာနပဒိသန္တိဒါ၊ပဋိဘာနပဒိသန္တိဒါ'လည်း ကောင်း၊ စတုန်း၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာသံပဒိသန္တိဒါနံ၊ ဤပဒိသန္တိ ဒါတို့၏၊ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဒိသန္တိဒပ္ပတ္တာ၊ပဒိသန္တိဒါသို့ရောက် ကုန်၏၊ ကေရွေး၊အချို့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိဝိဝိဓာ၊ဟာဒိနံ။ဣဒ္ဓိ ဝိဓအာဘိညာဉ်အားစမ်းကုန်သော၊ အာဘိညာ၊ဟာနံ၊အာဘိညာဉ်တို့၏၊ဝသေ နေ၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ခြောက်ပါးသော အာဘိညာဉ်ကိုရကုန်၏၊ ကေရွေး၊အချို့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏာဒိနံ၊ ပုဗ္ဗေနိ ဝါသဉာဏ် အစရှိကုန်သော၊ တိသဿနံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝိဇ္ဇာ တို့၏၊ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်၏၊ယေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ခဏိကသမာဓိမတ္တော၊ ခဏိကသမာဓိမျှ၌ ဌတ္တာ၊တည်၍ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဝိဂတ အာဂုမဂ္ဂါ၊ရောအပ်သောအရဟတ္တမဂ်ရှိကုန်၏၊ တေပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကား၊အာဒိတော၊ အစမှ၊အာနာပါနရှုရာဝ၊အကြာအကြား၌သာလျှင်၊ သမာ ဓိဇေန၊သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ဈာနဂေါန်၊ဈာန်အင်္ဂါ ဖြင့်၊ဝိပဿနာဘူတ် ရုံ၊ဝိပဿနာအတွင်းကို၊ ပဋ္ဌာနဿနာနံ၊စပ်ခြင်းတို့၏။ အဘာဝါ၊မရှိခြင်း ကြောင့်၊ဧကောသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သုက္ခဝိပဿနာ။ ခြောက်သောဝိ ပဿနာတို့သည်၊ သန်း၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊ သုက္ခဝိပဿကာ နာမ၊ သုက္ခဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ အယဉ္စဝိဘာဂေါ၊ ဤသို့ သောဝေဘန်ခြင်းကိုလည်း၊ သာဝကာနံ။ သာဝကတို့အား၊ သာဝေဏ္ဍာ ဘာဝံ၊ ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတ္တာ၊ ရုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗော၊ဆိုအပ်၏၊ ဣဝေါဠိယံ ဤပါဠိတော်၌၊ အာဂတာ၊လာကုန်သော မဟေရိတ္တိသည်။ သုက္ခဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိပဿက မဟေရိတ္တိသည်၊ နဏ္ဍော၊ မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဋ္ဌာနဿနာ၊ ပဋ္ဌာနဿနာတို့ကိုလည်း ကောင်း၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ဣမေဝိမောက္ခာ၊ဝိ၊ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်း ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အာဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊သန္ဓိ

ကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အာဇုံးဌာနတော်ကို၊ ကတိုးပြုအပ်ပြီ၊ ဤတိုအာဒိ ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတော်စကားကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ ပါရမီပွားဒါနဝေယျ၊ ပါရမီအထူးနှင့်အလိုက်ဆိုရောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋ္ဌိဝါ၊ ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏၊ အနိမိတ္တာဒိဝသေန၊ အနိမိတ္တအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆဠေဝါ၊ ခြောက်ပါးပြားကုန်၏၊ အနိမိတ္တပရိမုတ္တော၊ အနိမိတ္တပရိမုတ္တ၊ ဣတိအာဒယော၊ ဤသို့အစရှိသည်ဟူသည်း၊ သဒ္ဓါဝုရောဝ၊ သဒ္ဓါဝုရ ရုလည်းကောင်း၊ ပညာဝုရောပ၊ ပညာ ဝုရ ရုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အပ္ပဏိဟိတပရိမုတ္တော၊ အပ္ပဏိဟိတပရိမုတ္တလည်းကောင်း၊ ပညာပရိမုတ္တော၊ ပညာပရိမုတ္တလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့ အနိမိတ္တပရိမုတ္တာဒိဝသေန၊ အနိမိတ္တပရိမုတ္တစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ပရိယာယပရိမုတ္တိဘေဒေန။ ပရိယာယပရိမုတ္တိအပြား အားဖြင့်၊ သတ္တပိဝါ၊ ခုနှစ်ပါး အပြားရှိကုန်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကား သည်ဟု၏ စတ္ဌသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပသမာပတ္တိသု၊ အရူပသမာပတ်တို့၌ ဂေ ဝေကံ၊ တယိ၊ ပါ၊ ကို၊ ပါ၌ကံ၊ ဆရောဂ်ိ၊ ကတ္တာ။ ပြု၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို အာရတိတ္တာ၊ အား ထုတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ စတ္တာ၊ ရား၊ လေးယောက်တို့လည်းကောင်း၊ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပတ္တာ၊ ရောက်သော ဝုဋ္ဌိလ်ဘို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ပဋ္ဌ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဿာ၊ တာ ဘာဝ၊ ဘာဝ ပရိမုတ္တာ၊ ဥဿာ ဘာဝ ပရိမုတ္တတို့လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ ဝုရ ပညာ ဝုရ ဝုဝသေန၊ သဒ္ဓါ ဝုရ ပညာ ဝုရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော၊ ပညာ ပရိမုတ္တာ၊ ပညာ ပရိမုတ္တတို့ လည်းကောင်း ဝေ၊ ဤသို့ ပရိမုတ္တိ ဘေဒေန ပရိမုတ္တိအပြားအားဖြင့်၊ သတ္တ ပိ ဝါ၊ ခုနှစ်ပါး အပြားရှိကုန်၏၊ ဝုဝုပဒိုပဒါ ဝိဘာဝေန၊ ဝုဝုပဒိုပဒါ ကိုဝေတန်သ ဖြင့်၊ အဋ္ဌ ပိ ဝါ၊ ရှစ်ပါး အပြားရှိကုန်၏၊ ပရိမုတ္တိ ဘေဒေန၊ ပရိမုတ္တိ

အပြားအားဖြင့်နဝဝိဓာ။ကိုးပါးအပြားရှိကုန်၏။ပဌမ၊ဝါးပါးကုန်သော၊ဥဘ တောဘာဝဝိမုတ္တာ၊ ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တတို့လည်းကောင်း၊ ဒွေနှစ်ပါး ကုန်သော၊ပညာဝိမုတ္တာ၊ ပညာဝိမုတ္တတို့လည်းကောင်း၊ပညာဝိမုတ္တိယံစ၊ ပညာဝိမုတ္တိဠ္ဍလည်းကောင်း၊ စေတောဝိမုတ္တိယဉ္စ၊စေတောဝိမုတ္တိဠ္ဍလည်း ကောင်း၊ ပါရမိပဋ္ဌာ၊ အထွန်အထိပ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ဒွေနှစ်ပါးကုန် သော၊အဋ္ဌသာဝကာစ၊ အဋ္ဌသာဝကတို့လည်းကောင်း၊ဣတိဇဝေါ၊ဤသို့နှ ဝဝိဓာ။ကိုးပါးအပြားရှိကုန်၏။ဝိမုတ္တိ၊သေနေဝ၊ဝိမုတ္တိ၏အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ဒသဝိဓာ၊ဆယ်ပါးအပြား ရှိကုန်၏။စတုသား၊လေးပါးကုန်သော၊အ ရှုပါဝစရဇ္ဈာနေသုစ၊အရှုပါဝစရဈေါန်တို့ဠ္ဍလည်း၊ကေမေကံ၊တဘုတဘုကို ပါ'ဒကံ။အခြေကိုးကတ္တာ၊ပြု၍၊အရေဟာ ဣ၊အရဟာ ဣ၊ဖိုလ်သို့ပဋ္ဌာ၊ရောက် ကုန်သော။စဇ္ဈာ၊ကျော်လေးပါးတို့လည်းကောင်း၊သုဇ္ဇဝိပဿကာ၊သုဇ္ဇဝိ ပဿကဝုဋ္ဌိ၊လိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ပဋ္ဌ၊ဝါးပါးတို့လည်းကောင်း ပညာဝိမုတ္တာစ၊ ပညာဝိမုတ္တဝုဋ္ဌိ၊လိုတို့လည်းကောင်း ယထာဝုတ္တာ၊ဆို အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဥဘတော ဘာဝဝိမုတ္တာစ၊ ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တတို့ လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့ဝိမုတ္တိသောဒေနု၊ဝိမုတ္တိအပြားဖြင့်၊ဒသဝိဓာ ဆယ်ပါး၊အပြား၊ရှိကုန်၏။သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိ၊လိုတို့သည်၊ယထာဝုတ္တေန၊အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဧရုဝေါဒေနု၊ ဝုဒ္ဓအပြားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဈမာနာ၊ပြားကုန် သည်ရှိသော်၊ဝိသတိ၊နှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ပဋိပဒါသော ဒေနု။ပဋိပဒါအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဈမာနာ၊ ပြားကုန်သည်ရှိသော် စတ္တာ၊လေ သေ။လေးဆယ်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုနု၊တာဘာနုပဋိပဒါတောဒေနု၊ ပဋိပဒါအပြား၊ဖြင့်၊ရုဝေါဒေနု၊ရုဝအပြား၊ဖြင့်၊အသီတိ၊ရှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။အယေ။သို့နောင်မှ၊တော၊ထိုဝုဋ္ဌိ၊လိုတို့သည်၊သုညတဝိ မုတ္တာဒိဝိဘာဂေန၊ သုညတဝိမုတ္တအစရှိသည်ကိုခွဲဝေသဖြင့်၊ဘိဇ္ဈမာနာ၊ ပြားကုန်သည်ရှိသော်၊စတ္တာ၊လေသိဒိကာ၊ လေးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ဒွေသတာနိ၊နှစ်ရာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဝုနု၊တာဘာနု၊ဆုန္ဒြိယာဒိက ဝိဘာဂေန၊ဆုဇ္ဈြလွန်ကဲသည်၏အပြစ်ကိုခွဲဝေသဖြင့်၊ဘိဇ္ဈမာနာ၊ပြားကုန် သည်ရှိသော်၊ဒွိသဝုတ္တရိ၊နှစ်ရာအလွန်ရှိသော၊သဟာသံ၊တဝေါင်သည် ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဆုတိဇေါ၊ဤသို့၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဂုဏာဝေနု၊ဂုဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေကဘေဒဝိဘတ္တေသု၊ များသော အပြားတို့ဖြင့်ဝေ ဘန်အပ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဖလဇ္ဈေသု။ မဂ်ဖိုလ်တို့ဠ္ဍတည်ကုန်သော၊အရိယ သာဝကေသုယေဝ၊ အရိကသာဝကတို့ဠ္ဍသာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ပဋို

ပဏ္ဍိုပဝတ္ထိဖလာဒိကေစ၊ အာကာသ၌ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ပိတာ ဝေန္ဒီးကင်ရှားပြုကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်မတေရ်တို့သည်း ဆန္ဒာဝေကုဋိကာ ဟိအာဒိကာ၊ ဆန္ဒာမကုဋိကာ ဤသို့အစဝ်ရှိကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို ဥဒါနဝသေနာ ဥဒါနိုး၏အကွယ်အားဖြင့်၊ အာဘာသိ သ ရှတ်ဆိုကုန်၏။ တေ စ ထိုမတေရ်ဘို့ကိုလည်း၊ ဟုစ၊ ဤသော်ရဂါထာ၌ ဂါထာ ဗုဒ္ဓေနေ၊ ဂါထာကို အပြီးရှိသဖြင့်၊ သင်္ဂီဟံ၊ သင်္ဂါဟနာသို့၊ အာရုဠ္ဠာ၊ တင်အပ်ကုန်၏။ တေနာ ထိုကြောင့်၊ သိဟနာဒံနဒန္တာနံ (၀)ဗုဒ္ဓသီတွာအစ္စုတ်ပဒန္တို့၊ သိဟနာဒံနဒန္တာ နံ(၀)ဗုဒ္ဓသီတွာအစ္စုတ်ပဒံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ရှတ်ဆိုရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒေ၊ ဤသော ရဂါထာ၌၊ ပဏ်ဏာကာကထာ၊ ပဏ်ဏာကာကထာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။ဝဏ်သင်္ကြေခဲသား ဝဏ်သမတေရ်၏။ ဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ ဂါထာအဖွင့် သည်၊ သမဇ္ဇာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။မဟာနိပါတဝတ္ထုနှာ၊ မဟာနိပါတ် အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယပြီး၏။